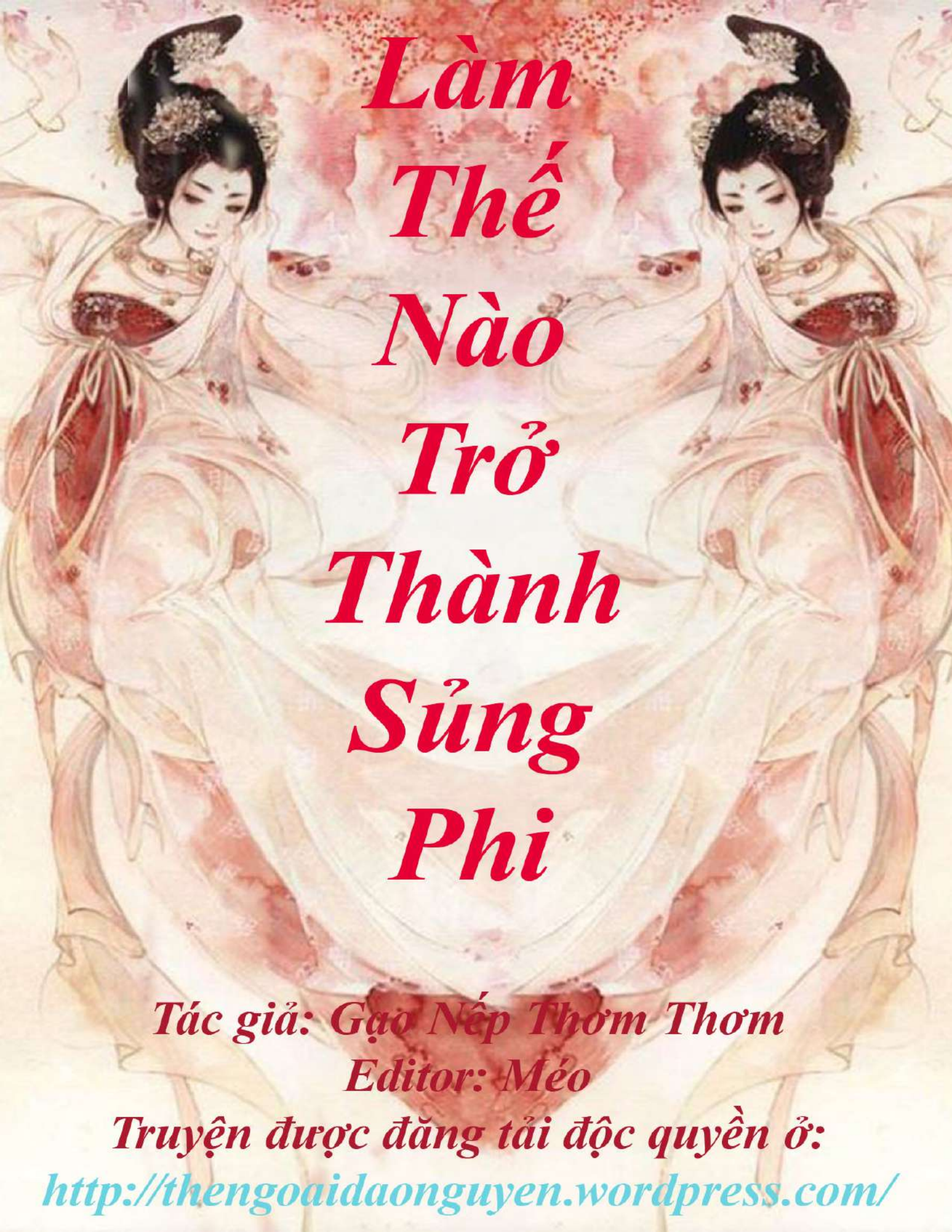

Tác giả: Gạo Nếp Thơm Thơm
Editor: Méo

Truyện được đăng tải độc quyền ở:
http://thengoaidaonguyen.wordpress.com/

Mục lục

Chương 1: Trước Ngày Tuyển Tú

Chương 2: Trước Ngày Tuyển Tú 2

Chương 3: Tham Tuyển

Chương 4: Thượng Cương Tiền Bồi Huấn

Chương 5: Nổi Lên Sóng Gió

Chương 6: A Dư Bị Mưu Hại

Chương 7: Thật Nhiều Quả Mơ

Chương 8: Điện Tuyển Lưu Bài

Chương 9: Sắp Vào Cung

Chương 10: Được Chọn Đầu Tiên

Chương 11: A Uyển Thị Tẩm

Chương 12: Thỉnh An Phong

Chương 13: Trực Diện Tranh Đấu

Chương 14: Ngươi Tới Ta Đi

Chương 15: Trăng Trong Ao Sen

Chương 16: A Uyển Sinh Bệnh

Chương 17: Bị Người Tính Kế

Chương 18: Tương Kế Tựu Kế

Chương 19: Tương Kế Tựu Kế 2

Chương 20: Vũ Lộ Quân Triêm

Chương 21: Tình Cờ Gặp Châu Tần

Chương 22: Tình Cờ Gặp Châu Tần (2)

Chương 23: A Uyển Phong Tần

Chương 24: Tính Toán Của Hoàng Thượng

Chương 25: Yết Kiến Thái Hậu

Chương 26: Sinh Nhật Hoàng Hậu

Chương 27: Sinh Nhật Hoàng Hậu (2)

Chương 28: Vật Hi Sinh A Uyển

Chương 29: Hiền Phi Nương Nương

https://thuviensach.vn

Chương 30: Nửa Vui Nửa Buồn

Chương 31: Tới Cửa Gây Sự

Chương 32: Chuyến Biến Bất Ngờ

Chương 33: Thố Phi A Uyển

Chương 34: Mang Thai Vào Trung Thu

Chương 35: Ly Sơn Thu Vậy

Chương 36: Về Vấn Đề Nữ Hồng

Chương 37: Cửa Ải Cuối Năm Nhiều Chuyện

Chương 38: Sinh Nhật A Uyển

Chương 39: Quà Sinh Nhật

Chương 40: Long Nhan Nổi Giận

Chương 41: Từ Tự Canh Nan

Chương 42: Sinh Non

Chương 43: Xử Lý

Chương 44: Tứ Hôn

Chương 45: Bát Quái

Chương 46: Cung Quyền

Chương 47: Hậu Tục

Chương 48: Phân Lệ

Chương 49: Thỉnh Cầu

Chương 50: Thỉnh Tội

Chương 51

Chương 52: Quý Thủy*

Chương 53: Biệt Uyển

Chương 54: Trẫm

Chương 55: Dưới Ánh Trăng

Chương 56: Phì Chương

Chương 57: Công Chúa

Chương 58

Chương 59: Ngắm Hoa

Chương 60: Phần Thưởng Làm Thơ

Chương 61: Bất Dưỡng

https://thuviensach.vn

Chương 62

Chương 63: Không Được Tự Nhiên

Chương 64: Vi Huân

Chương 65: Sinh Con Trai

Chương 66: Tranh ĐoạT

Chương 67: Thổ Lộ

Chương 68: Khuynh Thành

Chương 69: Hạ Lễ

Chương 70: Bới Móc

Chương 71: Nghỉ Hè

Chương 72: Du Viên

Chương 73

Chương 74: Xảy Ra Chuyện

Chương 75: Dạo Đêm

Chương 76: Lợi Dụng

Chương 77: Xử Lý

Chương 78: Khiêu Khích

Chương 79: Trượng Trách

Chương 80: Bao Che Khuyết Điểm

Chương 81: Biếu Muội

Chương 82: Kết Cục

Chương 83: Thị Tật

Chương 84: Dưỡng Bệnh

Chương 85: Tiếc Nuối

Chương 86: Biến Cố

Chương 87: Ngấm Ngầm Mưu Tính

Chương 88: Gia Quyến

Chương 89: Lễ Mừng Năm Mới

Chương 90: Hoang Mang

Chương 91: Cố Ý

Chương 92: Dạ Tham (Dò Xét Ban Đêm)

Chương 93: Trầm Phi

https://thuviensach.vn

Chương 94: Đầy Tuổi (Thôi Nôi)

Chương 95: Canh Một

Chương 96: Tâm Tư

Chương 97: Xuất Gia

Chương 98: Thịnh Nộ

Chương 99: Nhị Ca

Chương 100: Hy Vọng

Chương 101: Không Cần

Chương 102: Thổ Lộ

Chương 103

Chương 104: Tiết

Chương 105: Thanh Danh

Chương 106: Danh Hiệu

Chương 107: Kết Thúc

Chương 108: Có Thai

Chương 109: Hiền Phi

Chương 110: Thông Suốt

Chương 111: Hoàng Tử

Chương 112: Hồi Triều

Chương 113: Lam Mực

Chương 114: Ra Đi

Chương 115: Sinh Con

Chương 116: Song Thai

Chương 117: Đầy Tháng

Chương 118: Nói Rõ

Chương 119: To Lớn

Chương 120: Quý Phi

Chương 121: Bệnh

Chương 122: Không Thể

Chương 123: Kết Cục

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Trước Ngày Tuyển Tú

Đại Tề quốc vốn 3 năm một lần tổng tuyển tú, báo trước một năm.

Nhân dịp tân hoàng đế đăng cơ, nhóm triều thần liền muốn lấp đầy hậu cung, lấy lý do muốn duy trì huyết mạch hoàng thất lập tức tấu thỉnh Hoàng thượng đem kỳ tuyển tú báo trước. Các đại thần tấu Hoàng thượng nhanh chóng tuyển tú chưa chắc không có tư tâm của chính mình, nhìn khắp hậu cung trừ bỏ trung cung hoàng hậu được nạp khi thánh thượng vẫn còn là hoàng tử thì chỉ có Hiền phi, Đức phi, thêm một chiêu dung, hai quý tần, nữ nhân trong hậu cung của tân hoàng đế chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Các đại thần trong nhà có nữ nhi vừa tầm tuổi tâm tư khó tránh khỏi dao động, nếu hậu cung của Hoàng thượng ba nghìn giai lệ thì thôi, nhưng hiện nay nhóm nương nương trong hậu cung quả thật không có nhiều, cũng không có mấy vị được thập phần sủng ái. Không bằng thừa dịp Hoàng thượng đăng cơ đem nữ nhi nhà mình đưa vào cung đoạt lấy thánh sủng, nói không chừng còn có thể giúp ích cho con đường làm quan của mình cùng vinh quang gia tộc.

Ôn Kỳ Chính Ôn đại nhân là lễ bộ lang trung, là quan chính ngũ phẩm. Ở trong kinh thành đầy rẫy hậu duệ quý tộc hoàng thất liền bị vây trong tình cảnh éo le, trên thua Vương gia Tể tướng, nhưng tình cảnh như vậy so ra cũng tốt hơn bọn quan viên chức vị thấp hơn. Nhưng lại có cái gọi là nhân vãng cao xử tẩu thủy vãng đê xử lưu*, Ôn đại nhân vẫn tự nhận mình là người có năng lực thăng chức, nhưng qua nhiều năm như vậy cuối cùng vẫn giậm chân tại vị trí lang trung không tiến không lùi, chẳng qua không phải do năng lực không đủ mà là do thiếu cơ may. Kỳ tuyển tú lần này nói trắng ra chẳng phải là đưa vận tốt tới trong tay mình hay sao? Ôn đại nhân

https://thuviensach.vn

cứ như thế vui mừng rạo rực nghĩ, tựa như cảnh tượng thăng quan phát tài tốt đẹp đang thoáng hiện ngay trước mắt mình.

Hạ triều trở lại trong phủ, Ôn đại nhân liền đem thê thiếp nữ nhi triệu tập tới nơi, khiến chính sảnh chen chúc đầy người. Ôn Uyển ngồi ngay ngắn ở ghế gỗ lim, đuôi mắt khẽ lướt qua mọi người trong phòng , ba vị ca ca của nàng đều ra ngoài lịch luyện (gần giống như rèn luyện để có kinh nghiệm nhưng mình ko biết để sao cho đúng =.=!) vẫn chưa hồi phủ cho nên chưa thể trình diện, mà đứa con trai duy nhất của vợ lẽ Diệu ca nhi mới hơn ba tuổi, ba thứ muội ngoại trừ nhị tiểu thư Ôn Dư sinh sau nàng một tháng thì chỉ còn lại hai vị muội muội vẫn còn nhỏ, không có quyền phát ngôn. Ở Đại Tề quốc này thiếp thất địa vị không cao, bởi vậy thiếp thất muốn có quyền nghị sự chuyện trong nhà thì phải dựa vào việc sở sinh con cái. Ôn Uyển không khỏi thầm than, trừ mẫu thân mình sở sinh ra ba nam một nữ, Ôn đại nhân còn có một đứa con trai va ba nữ nhi thứ xuất, mặc dù Ôn Uyển là người hiện đại xuyên không đến như cũng không khỏi bội phục năng lực sinh sản của Ôn đại nhân (cái nỳ là nguyên văn nha).

Ôn đại nhân ngồi ở trên cao, nắm tay che miệng ho nhẹ một tiếng: ”Hôm nay lâm triều thánh thượng đã hạ chỉ tổ chức kỳ tuyển tú đầu tiên vào đầu tháng tám, tuyển tú lần này yêu cầu nữ nhi trong nhà quan viên từ chính ngũ phẩm mới có thể tham tuyển. A Uyển cùng A Dư nhà chúng ta cũng đến tuổi cập kê, liền cùng tiến cung tham tuyển đi thôi.”

Ôn đại nhân bất thình lình báo tin như quăng tảng đá lớn vào mặt hồ đang yên ả, kích khởi từng trận gợn sóng.

Đại sảnh mỗi người một vẻ mặt khác nhau, đám người còn chưa ai mở miệng, Lưu di nương đứng đằng sau nhị tiểu thư Ôn Dư liền phát ra một chuỗi tiếng cười lanh lảnh, quơ nhẹ tú khăn nói:”Vậy thật tốt quá, nếu như hai vị tiểu thư được may mắn giữ lại trong cung hầu hạ thánh thượng, việc thăng quan của lão gia chẳng phải ở trong tầm tay sao, thiếp thân chúc mừng lão gia chúc mừng lão gia!”

https://thuviensach.vn

Lời nói này đã chạm đến đáy lòng Ôn đại nhân, hắn đắc ý vuốt vuốt chòm râu ngắn, liếc mắt nhìn Lưu di nương tán dương, ngoài miệng lại còn giả bộ răn dạy: ”Lắm miệng, gia sự hôm nay là chuyện ngươi có thể vọng luận sao?”

Lưu di nương từ khi nhập phủ tới nay luôn là người có bộ dáng lả lướt cùng khéo miệng nên rất được Ôn đại nhân sủng ái, làm sao có thể không biết tâm tư của Ôn đại nhân lúc này, liền cúi phục ngườ xuống: ”Là tì thiếp quá phận.” Nói xong còn len lén hướng Ôn đại nhân liếc mắt đưa tình.

Ôn phu nhân tất nhiên là lười cùng loại thiếp thất này so đo, nhưng lông mày nhăn lại hướng Ôn đại nhân nói: ”Lão gia, việc vào cung tuyển tú này cũng không phải chuyện dễ, huống hồ chúng nữ nhi của chúng ta thể chất mảnh mai, tổng tuyển cử phiền phức như thế sợ là khó có thể kiên trì nổi, nếu như đụng phải quý nhân liền không xong, việc tham tuyển còn cần bàn bạc lại kỹ hơn cho thỏa đáng.”

Ôn phu nhân là người biết rõ nơi nào có nữ nhân nơi đó tất có tranh đấu, mà nữ nhân gia đấu so với nữ nhân cung đấu quả thực là gặp phải sư phụ. Nàng thật sự không hi vọng nữ nhi của mình đi vào cái nơi ăn tươi nuốt sống kia. Không nói Ôn Uyển là nữ nhi ruột thịt của nàng, mà đối với thân thể mảnh mai của Ôn Uyển mà nói, vào cung tuyển tú quả thực là gây sức ép không nhỏ.

Mà Ôn Dư tuy không phải là nữ nhi nàng thân sinh ra, nhưng Ôn phu nhân cũng không có ý muốn giày xéo hôn sự của nàng, huống hồ Ôn Dư tính tình vội vàng dễ xúc động, có chút thông minh của tiểu hài tử nhưng làm việc quá mức qua loa, thật sự không thích hợp sinh tồn ở trong cung.

Ôn phu nhân lần này có ý tốt, nhưng nhị tiểu thư Ôn Dư kia chưa thể lĩnh hội được, cho là mẹ cả không muốn thấy mình thoát khỏi sự chèn ép của bà ta, liền đứng dậy hướng phụ thân cúi người thi lễ: ”Nữ nhi nguyện ý tiến cung tuyển tú, vì cha cùng Ôn gia giành lấy vinh quang.” Nói xong còn đắc

https://thuviensach.vn

ý dào dạt liếc nhìn Ôn Uyển đứng đối diện một cái, song Ôn Uyển cũng không để ý tới

Ôn đại nhân nghe vậy hoa tâm nộ phóng: ” Tốt lắm tốt lắm! Không hổ là nữ nhi của ta!”. Lời vừa nói xong, liền hướng Ôn phu nhân nói: ” A Dư thể cốt luôn luôn vô cùng tốt, nhưng A Uyển có chút mảnh mai, thừa dịp trước kì tuyển tú còn có mấy ngày, chăm chỉ điều trị thật tốt, cũng chưa đến nỗi không thể vào cung tham tuyển.”

Ý tứ trong lời nói này chính là vô luận như thế nào cũng phải đem hai nữ nhi đưa vào trong cung tham tuyển.

Ôn Uyển từ đầu vốn sống chết mặc bay lúc này cũng không thể không để ý tới, cầm khăn thêu che miệng cười nói: ”Nữ nhi làm sao có thể mảnh mai đến vậy, tốt xấu gì nữ nhi cũng là trưởng nữ của phụ thân. Lần này vào cung tham tuyển bất kể được hay không, nữ nhi cũng nguyện ý đánh cược một lần, chỉ mong có chút tài cán vì phụ thân phân ưu.”

Ôn Uyển kiếp trước dù gì cũng từng là thiên kim tiểu thư được dưỡng dục trong một đại gia tộc, vừa trọng sinh vào thân thể này lập tức được Ôn phu nhân dốc lòng dạy bảo, đối với chuyện minh tranh ám đấu trong nhà mà nói là đã thấm sâu vào người, thấu hiểu rất rõ. Mấy kiểu nói năng cùng những hành động chọc người thích gì gì đó cứ gọi là hạ bút thành văn.Lúc này chẳng phải là giọng nói thanh thúy trong trẻo phát ra giống như dòng suối ấm áp vỗ về lòng Ôn đại nhân. Ôn phu nhân nghe thấy vậy vẫn còn muốn nói thêm gì đó, nhưng nhìn lại nữ nhi của minh khí định thần nhàn (trấn tĩnh và nhàn nhã), liền không nhiều lời thêm nữa.

Ôn đại nhân ngắm kỹ hai nữ nhi như hoa như ngọc của mình, cười càng thêm đậm: ”A Uyển thật là nữ nhi ngoan của cha! Tháng này con hãy điều dưỡng cho tốt, cha nhớ trong khố phòng còn có mấy cây sâm núi, lát sau cha liền sai người đưa qua cho con. Được rồi, việc này đã định xong.” Rồi vung tay lên để cho mọi người giải tán, tự mình cũng xuất môn đi xã giao.

https://thuviensach.vn

* Nhân vãng cao xử tẩu thủy vãng đê xử lưu: “Người hướng chỗ cao đi, nước theo chỗ thấp chảy” là một câu tục ngữ, đầu tiên ta thấy “Người hướng chỗ cao đi” lả nói về việc theo đuổi chí hướng, bản tính của con người là muốn trội hơn đồng loại, hướng về phía trước. “Nước theo chỗ thấp chảy” là một quy luật tự nhiên khách quan, nước theo trọng lực sẽ chảy xuống dưới. Ý nói nếu người không cố gắng sẽ như nước chảy xuống dưới.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trước Ngày Tuyển Tú 2

Đợi mọi người tản đi hết, Ôn phu nhân liền dẫn A Uyển đi tới chủ viện của mình. Nhũ mẫu của Ôn phu nhân cẩn thận phân phó bạn nha hoàn tâm phúc trông chừng bên ngoài, không được để ai đến quấy rầy, sao đó đóng cửa phòng để lại không gian cho mẹ con hai người. Ôn phu nhân kéo tay Ôn Uyển ngồi xuống giường gỗ khắc hoa rồi hỏi: ”Vào cung tuyển tú lần này không phải là chuyện dễ, nương cũng biết con chưa từng có tâm tư muốn vào cung, và sao đột nhiên lại thay đổi chủ ý? Nếu là do cố kỵ cha con thì thực sự không cần. Chẳng lẽ muốn nhà ta được phú quý thì chỉ cần dễ dàng vậy thôi sao? Nương thực không nhẫn tâm muốn gây sức ép A Uyển của ta.”

Ôn đại nhân lúc tuổi còn trẻ chẳng qua chỉ là tú tài nhà nghèo, cha mẹ đều đã mất, vẫn là phải dựa vào nhà mẹ đẻ Ôn phu nhân giúp đỡ mới có được vị trí như hiện tại. Nhưng Ôn đại nhân chức quan càng làm càng to liền dần dần có chút không đem nhạc phụ gia vốn là thương nhân để vào mắt, đối với vợ cả Ôn phu nhân cũng không còn kính trọng như trước, nội phòng cũng nạp thêm thêm không ít những vị kiều thiếp mỹ tỳ.

May mà Ôn phu nhân thủ đoạn cao tay, đồ cưới nhiều, sau đó lại sinh hạ con trai trưởng, cho nên dù mấy vị kiều thiếp có làm ấm ĩ lợi hại hơn nữa cũng không thể lay động được địa vị chính thất của Ôn phu nhân.

Cho nên mặc dù Ôn đại nhân cứng rắn muốn cho Ôn Uyển đi tham tuyển, Ôn phu nhân chỉ cần tỏ thái độ cường ngạnh ngăn cản, việc tham tuyển này vẫn còn khả năng cứu vãn. Ôn phu nhân trong lòng biết con gái mình từ nhỏ chính là một người có chủ kiến, tuy là thân thể hơi mảnh mai nhưng tướng mạo tài hoa so bên nào cũng không thua kém khuê nữ nhà

https://thuviensach.vn

khác. Bản thân cũng không cầu nữ nhi tranh đoạt làm kẻ bề trên, chỉ mong có thể được cùng con gái vui vẻ khỏe mạnh vượt qua suốt đời chính là tâm nguyện lớn nhất của nàng.

Nghe mẫu thân vội vàng khuyên nhủ, tính toán đâu ra đấy đều vì muốn tót cho mình, Ôn Uyển trong lòng ấm áp.

Vỗ nhẹ lên tay mẫu thân, nàng cười nói: ”Nương, thân thể nữ nhi đã tốt hơn nhiều, qua nhiều năm uống thuốc bổ như vậy cũng không phải là vô dụng. Nữ nhi cũng không phải tâm ham muốn nhiều phú quý, con biết nương muốn tốt cho con, nhưng người xem tình huống vừa rồi, phụ thân là một lòng muốn đưa hai tỷ muội chúng con đưa vào cung, nếu người cùng phụ thân nổi lên hiềm khích sẽ không hay. Huống chi tham tuyển lần này cũng không phải nhất định có thể được thánh nhân nhìn trúng, không chừng chẳng qua là tiến cung một chuyến liền trở ra, con coi như thuận lợi làm một phen du ngoạn là được.”

Ôn Uyển thay đổi ý tưởng, nghĩ muốn vào cung tham tuyển kỳ thật còn có nguyên do khác, nhưng trước tiên vẫn chưa muốn cùng mẫu thân nói rõ, nên chỉ có thể tận lực đem tình huống hiện tại nói cho nhẹ nhàng một chút. Ôn phu nhân gõ nhẹ vào trán Ôn Uyển: ”Con a, tất sẽ dỗ nương hài lòng. Việc tuyển tú này đâu phải chuyện dễ dàng như vậy. Nếu các ca ca con ở nhà thì tốt rồi, nương liền để cho bọn họ thay nhau đi theo cha con càm ràm, nói cho đến khi hắn đáp ứng không cho con đi tuyển tú nữa mới thôi. Không bằng để nương đem chuyện này viết thư cho các ca ca con gọi họ trở về, đoán chừng vẫn còn kịp.”

Ôn Uyển nghe vậy không khỏi bật cười, chiêu để các ca ca luân phiên ra trận từ nhỏ luôn là trăm thử bách linh (ý là thử ca trăm lần đều hiệu nghiệm). Ba ca ca của nàng khi nào có việc cần phải thay nhau đi tìm cha thì bất kể cha có trốn ở nơi nào thì bọn họ đều có thể tìm thấy, ngày nào tìm thấy liền bắt đầu miệng lưỡi lưu loát, nói thao thao bất tuyệt, nói cho tới tận khi cha thấy phiền phải đáp ứng mới chịu thôi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến điều này, Ôn Uyển liền cười nói: ”Nếu nhưu các ca ca ở nhà, cha chẳng phải sẽ đau đầu sao. Dù sao chuyện tuyển tú này cũng đã định ra rồi, A Uyển không muốn gọi các ca ca về, cũng không muốn làm chậm việc

học của các ca ca đâu.”

Ôn phu nhân thở dài: ”Thôi, trong lòng con đã có sẵn ý định riêng, nương cũng không nên nói thêm gì nữa, chỉ là lo lắng thân thể của con. Khi tiến cung tham tuyển con cùng A Dư hãy chiếu cố lẫn nhau, dù sao hai người cũng cùng có cùng một chữ Ôn. Nhưng với tính tình của A Dư nếu không khuyên được nàng cũng không cần tốn nhiều tâm tư, đỡ gây phiền hà đến chính mình.

”Nữ nhi biết rồi, nương hãy thoải mái thả lỏng tinh thần đi.” Nhị muội muội Ôn Dư chỉ sinh kém nàng một tháng, từ nhỏ đối với nàng luôn không chịu phục, mọi thứ đều phải tranh cao thấp. Nếu Ôn Dư trúng tuyển hoặc rớt tuyển chũng không sao, chỉ sợ là dựa theo tính cách của nàng ta nếu như ở trong cung lại nháo ra chuyện gì làm phiền đến Ôn gia thì đây cũng không phải là điều bản thân mình muốn thấy.

Tuy rằng không biết tại sao bản thân đang ở nhà đánh một giấc thật ngon bỗng xuyên không đến triều đại này, nhưng đột nhiên trở thành một đứa trẻ mới sinh khiên cho Ôn Uyển vừa xuyên tới có chút hoang mang, huống hồ nàng vẫn còn nhớ kỹ người ông nội khi nàng còn nhỏ luôn mang nàng theo bên người nuôi lớn, Ôn Uyển trong lòng lại có chút khổ sở. Cho nên lúc vừa mới đến, Ôn Uyển đối với cái thế giới xa lạ này trong lòng cảm thấy thật bài xích.

Mà khối thân thể của Ôn Uyển hiện giờ từ bé vốn bệnh nhẹ không ngừng, Ôn phu nhân luôn luôn cực nhọc ngày đêm, không thể yên tâm nghỉ ngơi, dốc lòng chăm sóc, không hề nhờ vả người nào. Từ lúc Ôn Uyển còn nhỏ thì đem những chuyện ăn, mặc, ở, đi lại quản lý đến nơi đến chốn, tỉ mỉ

https://thuviensach.vn

chu đáo, đến khi Ôn Uyển trưởng thành thì dạy nàng nữ công thi họa và thái độ xử sự làm người. Từ bé nàng chưa từng được cảm thụ qua tình mẫu tử thì đều được bù đắp từ nơi Ôn phu nhân. Mà ba vị cac ca càng đối xử với nàng cưng chiều vô hạn, nếu như tìm được đồ chơi gì mới mẻ đều tự bản thân mang qua viện của nàng.

Nhiều năm chung sống với nhau, Ôn Uyển đã sớm đem bọn họ trở thành người thân chân chính của mình, mà người nhà của mình bỗng nhiên chẳng hiểu sao bị liên lụy thì ai có thể vui được? Tuy rằng tiềm tàng một quả bom hẹn giờ còn chưa phát nổ, nhưng Ôn Uyển cảm thấy không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, tự bản thân vẫn nên phòng ngừa rắc rối có thể xảy ra.

Chuyện vào cung tham tuyển nếu đã quyết định xong xuôi rồi, Ôn phu nhân liền lập tức mời cho hai nữ nhi một ma ma giáo tập từ trong cung ra, họ Tống, chuyên dạy bảo quy củ việc tuyển tú, để tránh khỏi việc trong lúc tuyển tú các nàng thất lễ, gây đường đột quý nhân.

Tống ma ma chắc là do dạy bảo quy củ nên không hay cười, tướng mạo cũng không tính là hiền lành, chiếc khay búi tóc bằng bạc đơn giản cực kỳ quy củ chỉnh tề, quần áo sạch sẽ bề ngoài cũng không có thêm đồ gì thừa thãi, nhìn liền biết đây là người rất đúng mực, cho nên trong việc dạy quy củ cũng coi như có chút danh tiếng.

Lúc này đa số người trong kinh đã bắt tay vào chuẩn bị cho việc tuyển tú. Ôn phu nhân có thể mời được Tống ma ma ít nhiều gì cũng phải bỏ ra một khoản tiền phong phú. Được số tiền lớn này mời tới, Tống ma ma tất nhiên cũng đối với các nàng yêu cầu nghiêm khắc. Hai người trong từng hành động cử chỉ nếu có gì không đến nơi đến chốn, ma ma sẽ bắt tập luyện đi luyện lại cho đến khi phù hợp tiêu chuẩn mới được tạm nghỉ ngơi.

Tuy rằng mỗi cô nương bên người đều có một ma ma giáo dưỡng, nhưng dù sao cũng không thể so được với ma ma giáo tập từ trong cung ra. Hai nàng quy củ đều không có gì quá sai sót, nhưng để đạt được yêu cầu như

https://thuviensach.vn

trong cung thì vẫn còn khoảng cách nhất định. Lúc đầu cả hai người đều cắn răng kiên trì, nhưng không đến ba ngày, nhị tiểu thư Ôn dư bắt đầu có chút căm giận cùng bất bình.

Ngày hôm đó, các nàng vẫn như cũ đi tới Thẩm Phương viên học quy củ.

”Đem hai tay nhẹ nhàng đặt ở bên trái quần, chân phải hơi nhún ra sau, trang nghiêm chậm rãi quỳ gối cùng cúi đầu, rồi sau đó lại hơi hơi quỳ gối xuống cúi đầu thỉnh an.” Tống ma ma vừa nói vừa làm mẫu một lần, bảo tiếp: ”Đây cũng chính là lễ vạn phúc thường dùng trong cung.”

Tiếp đó để cho các cô nương dựa vào bộ dáng vừa rồi của nàng làm lại một lần. Ôn Uyển vừa mới bày xong tư thế lập tức bị Tống ma ma răn dạy: ”Đại tiểu thư làm lễ này quá mềm yếu, không đủ đoan trang, nếu để nhóm quý nhân thấy chẳng phải sẽ cho rằng trong lòng tiểu thư thờ ơ, khinh thị họ sao? Nói xong liền đem tư thế của Ôn Uyển chỉnh lại cho thẳng, ra lệnh phải duy trì bất động trong một khắc đồng hồ (một khắc = 15 phút).

Ôn Uyển nghĩ khối thân thể này vốn suy nhược, cho nên tay chân hành lễ không đủ mạnh nên lộ vẻ thiếu đoan chính. Mà ở thời đại này nhóm quý nữ nhà quan chú trọng nhất là lễ nghi quy củ, tại nơi này liền bị người khác coi thường cũng không phải là chuyện tốt, đành âm thầm cắn răng kiên trì.

Mà nhị tiểu thư Ôn Dư cũng lâm vào tình trạng giống như vậy, Tống ma ma cũng bắt Ôn Dư phải bày ra tư thế đó duy trì trong một khắc. Một khắc sau hành lễ lần thứ hai thì Ôn Uyển ở những chỗ bản thân thiếu sót ngầm hạ lực đạo, tận lực đem lễ vạn phúc đi cho thật đoan trang, làm xong liền được ma ma cho phép sang một tạm nghỉ ngơi.

Ôn Dư tuy cũng giữ nguyên trạng thái bất động trong một khắc đồng hồ, nhưng lúc hành lễ vẫn không đủ chu toàn. Tống ma ma lệnh cho nàng ta phải đem lễ vạn phúc luyện tập lại thêm một khắc nữa thì tính tình Ôn Dư

https://thuviensach.vn

liền bạo phát: ”Tống ma ma phạt ta khiến ta thấy không phục, rõ ràng ta cũng đem lễ vạn phúc đi đứng so với tỷ tỷ không hề kém, sao lại phạt ta?”

Ôn Dư tự nhận lễ nghi quy củ của mình đều không thể kém hơn Ôn Uyển, nhưng Tống ma ma mỗi lần dạy dỗ thì luôn bắt nàng ta phải luyện tập nhiều lần, còn Ôn Uyển lại có thể đạt tiêu chuẩn ngồi ở một bên nghỉ ngơi, mà bản thân còn phải tiếp tục tập luyện. Chẳng phải rõ ràng nguyên nhân là do thấy mình là thứ nữ liền nâng cao đạp thấp, nhắm vào bản thân nàng ta hay sao? Mà vị ma ma giáo tập này còn là do mẹ cả mời tới, chẳng lẽ đây là do mẹ cả bày mưu đặt kế?

Càng nghĩ Ôn Dư càng cảm thấy tắc lồng ngực, cuối cùng cũng không nhịn được.

Nhưng trái lại Tống ma ma tỏ ra vẻ mặt bình tĩnh: ”Ta bắt nhị tiểu thư tập luyện nhiều hơn dĩ nhiên là vì tốt cho nhị tiểu thư, chuyện quy củ đâu phải là một bước nghìn dặm! Đại thiểu thư cùng nhị tiểu thư học tập lễ nghi quy củ như thế nào lão bà ta tự nhiên là nhìn thấy trong mắt. Nếu quý phủ phải bỏ số tiền lớn đem ta mời tới, ta tất sẽ đối với hai vị tiểu thư dốc lòng dạy bảo.

”Vậy vì sao ngươi lại nhằm vào ta, mấy ngày qua đều làm khó dễ ta? Chẳng qua chỉ là nô tỳ do nhà ta dùng tiền mời tới mà thôi, lại còn dám cố ý sai bảo bản tiểu thư!” ÔN Dư cảng tức giận càng cảm thấy Tống ma ma quá bất công. (Đọc câu nói của con bé này mà muốn tát cho nó một phát !!!)

Lúc này Ôn Uyển thả tay đặt chén trà xuống, nhìn vè phía Ôn Dư nói: ”A Dư muội muội, Tống ma ma dù sao cũng là người mẫu thân mời tới để chỉ dạy chúng ta lễ nghi, muội muội cũng nên phải biết kính trọng mới đúng.” Nói cho cùng thì đây cũng là ma ma từ trong cung ra, mẫu thân mời được thật không dễ dàng. Bản thân nàng còn nghĩ phải theo sát Tống ma ma để có thêm hiểu biết về đạo lý cung đình, nếu để cho Ôn Dư khiến người ta

https://thuviensach.vn

tức giận bỏ đi thì chẳng phải là lợi bất cập hại hay sao. Hơn nữa, trước khi đi tuyển tú mà lại khiến cho ma ma giáo dưỡng phải bỏ đi thì cũng không phải là tin đồn tốt đẹp gì.

”Tỷ tỷ không cần phải giả bộ hảo tâm, loại nô tỳ này tất nhiên là không nhằm vào được tỷ tỷ, tỷ tỷ dĩ nhiên là muốn bảo vệ nàng. Tỷ tỷ đây là muốn giữ lại nô tỳ này để bắt nạt muội, muội cảm thấy tỷ tỷ nên học chút đạo lý bảo vệ muội muội mới đúng.” Ôn Uyển không mở miệng thì thôi, vừa nói liền khiến Ôn Dư trút lửa giận lên người mình.

Cáng cảm thấy với Ôn Dư không thể nói lý, Tống ma ma tốt xấu gì cũng là người từ trong cung ra, nói được một câu động tí lại nô tỳ, giống như sợ không đuổi được Tống ma ma đi vậy. Ôn Uyển cũng lười không khuyên nàng ta nữa, chỉ hướng về phía Tống ma ma làm bán lễ: ” A Dư không hiểu chuyện xin ma ma thứ lỗi, A Uyển thay muội muội hướng ma ma bồi lễ. Chuyện dạy bảo quy củ xin ma ma hãy còn phí tâm.”

Tống ma ma cũng đã nhìn quen sóng gió, hướng về phía Ôn Uyển hạ thấp người, tránh được lễ này: ”Việc này thuộc bổn phận của ta, ta đảm đương không nổi lễ của tiểu thư.” Lại quay đầu hướng về phía Ôn Dư làm lễ vạn phúc đạt tiêu chuẩn: ”Lão thân tự nhận dạy bảo hai vị tiểu thư không chỗ nào bất công, tuy ta chỉ là một cái chén nhưng vẫn đựng được nước. Nếu nhị tiểu thư nhìn ta không vừa mắt, ta đây cũng không dám mặt dày chỉ bảo nhị tiểu thư.”

Ôn Dư khinh miệt hừ một tiếng: ”Không dám dạy thì đừng dạy, bản tiểu thư cũng không phải không có ngươi thì không thể, ta đây phải đi cầu mẫu thân tìm cho ta một ma ma giáo dưỡng khác.” Nói xong liền dẫn nha hoàn đi tới viện của Ôn phu nhân.

Không bao lâu sau, nhũ mẫu bên người Ôn phu nhân liền mang phần đại lễ đến Thấm Phương viên trấn an Tống ma ma, cũng là đưa tới ý tứ của Tống phu nhân, lễ phẩm này là đền bù việc Ôn Dư thất lễ, Ôn Dư đã đi tìm

https://thuviensach.vn

người khác dạy quy củ, Tống ma ma chỉ cần chuyên tâm dạy bảo một người là Ôn Uyển.

Tống ma ma cũng không phải là người hay làm bộ làm tịch, huống chi biểu hiện mấy ngày nay của Ôn Uyển quả thật không tệ, việc học tập có thể suy một ra ba, đối với mình cũng tôn trọng có thừa. Tống ma ma cũng luyến tiếc một mầm non tốt như thế liền đáp ứng.

Còn Ôn phu nhân lại hỏa tốc tìm cho Ôn Dư một ma ma giáo dưỡng nghiêm nghị, bắt Ôn Dư trước kỳ tuyển tú phải ở trong sân viện học quy củ thật tốt. Vị ma ma giáo dưỡng nghiêm nghị này trước kỳ tuyển tú đã đem Ôn Dư dạy quy củ so với trước quả thực khá hơn nhiều. Một tháng không ra khỏi cửa viện Ôn Dư còn gầy đi không ít, điều này tất nhiên là nói sau.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tham Tuyển

Lúc này kinh thành đang ở giữa tiết tháng bảy mưa dầm, nhưng ngày tuyển tú hôm đó lại gặp được tiết trời tốt. Mấy ngày liên tiếp mưa rơi tí ta tí tách từng giọt khiến lòng người phiền muộn đã ngừng lại, từng đám mây dày âm u bị ánh mặt trời phá tan, chậm rãi chuyển bước chân tản đi.

Các nhà đều bận rộn vội vã ở trước giờ đưa khuê nữ tới chỗ cửa Chính Dương đợi vào cung tham tuyển. Từng chiếc xe ngựa vải bố xanh phi như bay, nghiền qua những vũng nước trên đường còn chưa kịp khô, khiến nước mưa bắn tung tóe.

Bởi xe ngựa không được phép đến gần cửa Chính Dương nên các cô nương tham tuyển ở khoảng sân rộng trước cửa cung cũng chỉ có thể xuống xe ngựa, cuốc bộ đi qua sân rộng đến trước cửa cung chờ. Tuy nói là xuất phát từ sự bảo vệ an toàn cho hoàng cung nên mới không cho phép xe ngựa tiếp cận, nhưng bắt các tiểu thư khuê các vốn được nuông chiều phải đi bộ qua khoảng sân rộng lớn như vậy, làm sao có thể không phải là lần khảo nghiệm được chứ?

Ôn Uyển đơn giản cùng cha mẹ nói lời từ biệt sau đó xuống xe ngựa, cùng Ôn Dư đi tới cửa cung. Lúc này thời gian vẫn còn sớm, ánh nắng êm dịu mà không phơi nắng người, cho nên việc đi bộ tới của cung cũng không phải là quá khó khăn.

A Uyển nhìn xung quanh các quý nữ của nhà khác một chút, có ai lại không phải là trang phục tỉ mỉ từ đầu đến chân, ngay cả muội muội Ôn Dư nhà mình cũng diện một bộ quần áo màu thạch lựu hồng cùng quần vọng tiên, trên búi tóc cũng cắm một chuỗi những hạt san hô hồng mỗi bước đi

https://thuviensach.vn

đều khẽ lay động, nhan sắc tiên diễm làm nổi bật lên một thiếu nữ hồn nhiên xinh xắn, đồng thời cũng khiến người khác thấy được đồ trang sức ở trong búi tóc khẽ đung đưa, nhìn rất là vui mắt.

Tuy rằng tính nết của muội muội khi ở chung không được tốt lắm, nhưng Ôn Uyển cũng không thể không tán thưởng cách trang điểm cùng trang phục mặc trên người nàng tốn khá nhiều tâm tư, chẳng qua đang lúc đảo mắt, chiếu trong con mắt lại lộ ra ánh nhìn ngạo mạn, mội anh đào cũng vểnh lên một độ cong như ý muốn, cũng là quá mức lộ ra ngoài.

”Tỷ tỷ mặc trang phục cùng dung nhan nhạt nhẽo như vậy, nhưng lại có vẻ không được phóng khoáng đâu.” Hai người suốt dọc đường chưa từng nói chuyện với nhau, khi sắp tới cửa cung, Ôn Dư cũng nhẹ nhàng quay đầu sang cười nói với Ôn Uyển.

Ôn Uyển nhìn lại bản thân mình, chẳng qua là một bộ phù dung sắc trắng lụa mây hình thiên thủy váy , ngại phiền toái, cũng không vãn thượng vân văn vải thun mang , cổ đeo chuỗi ngọc lưu ly hình hoa sen, tóc vãn thành kiểu thập tự kế, cũng cắm thêm cây trâm có hai hàng ngọc tuyết hàm. Trang dung không thuộc kiểu trang điểm tỉ mỉ như hoa mà quý nữ đang lưu truyền, chỉ là mày ngài tô nhạt, điểm nhẹ thêm chút son môi mà thôi. Nhưng cách ăn mặc nhẹ nhàng khoan khoái cầng khiến A Uyển có vẻ thanh linh mềm mại, mang vẻ phong tình chỉ có ở người thiếu nữ.

Theo Ôn Uyển, cách trang điểm kỹ càng rực rỡ này tuy đẹp, nhưng đối với những cô gái mới mười mấy tuổi mà nói quả thật có vẻ quá nặng nề. Không bằng dùng đồ trang sức nền nã càng làm nổi bật lên người thiếu nữ mềm mại non mịn. Tiết trời tháng bảy vốn âm tình bất định, ngộ nhỡ trời đổ mưa hoặc bị ra mồ hôi thì cách trang điểm này thật không hề dễ nhìn, nhưng A Uyển cũng không muốn cùng nàng ta dây dưa nhiều.

”Cái này không nhọc muội muội lo lắng.” A Uyển nhẹ nhàng đem thái cực đáp trả lại, không nói nữa. Ôn Dư tự thấy không thú vị, liền lái đi tìm

https://thuviensach.vn

tỷ muội khuê phòng của mình.

Không bao lâu sau, các cô nương lục tục đi tới trước cửa Chính Dương, bởi vì vẫn chưa tới giờ nên thái giám tiếp dẫn (tiếp đón + dẫn dắt) cung nữ chưa xuất hiện. Những cô nương có thể đi tới trước cửa cung đều được tính là thông qua tầng khảo nghiệm thứ nhất. Các cô nương hoặc là quen biết nhau thì quần tam tụ ngũ đứng ở chỗ nhẹ giọng nói chuyện, hoặc là lẳng lặng đứng yên chờ đợi.

A Uyển thuộc loại người ở vế sau. Những khuê nữ cùng A Uyển quen biết phần lớn đều đã có hôn phối, cho nên nàng vẫn chưa nhìn thấy bạn thân khuê phòng nào.

”Đây chính là A Uyển tỷ tỷ nhà lễ bộ lang trung Ôn đại nhân sao?” Bỗng một giọng nói mềm mại nhu thuận đột ngột vang lên ở sau lưng A Uyển. A Uyển quay đầu nhìn lại, là một cô nương có khuôn mặt mập mạp vẫn còn mang theo nét trẻ con, nhìn qua dáng vẻ so với mình nhỏ người hơn. Vóc người không cao, tuy là mặc váy hồ điệp nguyệt bạch sắc bách yên vân, khoác áo sa bào thanh thấu thủy ba văn, xiêm y như vậy mà lại mang vẻ tiên khí. Nhưng nhìn con mắt ngây thơ tràn đầy linh động lại không khiến người khác cảm thấy bất ngờ.

A Uyển đối với nàng cũng không có ấn tượng gì, nhưng theo lễ phép cũng không tiện không đáp lại, chỉ mỉm cười gật đầu: ”Chính là ta, nhưng mà trí nhớ mấy ngày nay của ta luôn không được tốt, không biết đã ở nơi nào gặp qua muội muội?”

Cô nàng kia có chút chút ngượng ngùng, trên mặt nổi lên hai đóa mây hồng: ”Ta họ Lý tên một chữ Tế, gia phụ là công bộ lang trung. Tỷ tỷ đối với ta có lẽ là không quá mức ấn tượng. Lần trước cùng A Thấm tỷ tỷ ngắm hoa yến, ta thấy tỷ tỷ thập phần dễ gần. Đáng tiếc lại không có cơ hội cùng tỷ tỷ quen biết, bây giờ không ngờ lại gặp, A Tế thấy rất vui mừng.”

https://thuviensach.vn

A Uyển có chút suy tư, A Thấm này vốn là bạn thân khuê phòng của nàng Tương Vân Thấm. A Thấm là đích nữ của Tương đại tướng quân, trời sinh tính tình rộng lượng phóng khoáng, bởi vì từ nhỏ đã có hôn ước chắc chắn nên lần tuyển tú này vẫn chưa tham gia. Theo lẽ thường nếu như Lý Tế này cùng A Thấm giao tình tốt tự nhiên cũng sẽ giới thiệu cho mình làm quen, nhưng nàng lại chưa từng nghe A Thấm nhắc tới, mà ở tiệc ngắm hoa cũng không cùng xuất hiện ở một chỗ, chẳng lẽ là thứ nữ?

Tuy rằng ở phía sau hậu trạch việc xã giao giữa các cô nương có ranh giới phân chia đích thứ rõ ràng, nhưng với tính tình của A Thấm, nếu như đáng giá để kết giao tốt, mặc kệ đích thứ đều có thể chơi hết. Lý Tế này chẳng hề cùng nàng ở chung một nhóm mà lại có thể nhớ kỹ tên của nàng, thậm chí còn nhận ra được nàng, xem ra cũng là một kẻ không đơn giản.

A Uyển từ tận trong tim vốn đã không còn là một thiếu nữ non nớt ngây thơ, cái gì mà ngưỡng mộ bộ dáng dễ thân, nàng cũng không tin.

”Thì ra là A Tế muội muội, thảo nào tỷ tỷ còn cảm thấy quen mặt đâu.” A Uyển liền cũng cùng nàng nói chuyện với nhau, chỉ là giao thiệp mỏng nên nói càng ít, cũng không cùng nàng nói thêm gì nữa.

”A Uyển tỷ tỷ cũng tới tuyển tú sao? Ta còn tưởng rằng tỷ tỷ tú ngoại tuệ trung (bề ngoài thanh tú bên trong thông minh) như thế, lẽ ra phải sớm có hôn phối mới đúng. Ôi chao, xem cái miệng ngu dốt của ta này.” Lý Tế trong chốc lát giống như là đột nhiên nghĩ đến điều gì đó khẽ che miệng gắt giọng: ”Hôm nay các tiểu thư đến trước cửa cung này đương nhiên đều là đến tham tuyển rồi. Tỷ tỷ cũng đừng trách tội muội muội mồm miệng vụng về nha.”

Nge xong những lời này, A Uyển trong đầu không khỏi cười lạnh, ha ha, mồm mép ngươi thông minh như thế còn dám tự xưng bản thân ngươi mồm miệng vụng về sao? Không đến để tuyển tú chẳng lẽ tỷ đây đến để tham quan du ngoạn sao?

https://thuviensach.vn

Nếu như đổi thành một nam tử nghe được giọng nói mềm mại nhu thuận của Lý Tế nói ra ngôn ngữ hờn dỗi này tất nhiên sẽ cảm thấy là một loại hưởng thụ. Đáng tiếc A Uyển là một nữ tử, còn là một nữ tử ngạo khí từ trong xương tủy, tuy là bị người khác đâm một nhát nhưng lễ nghi nên có vẫn không thiếu.

”Muội muội trong sáng đáng yêu như thế, tỷ tỷ sao cùng muội muội tính toán. Nhưng dù sao tỷ cũng là bề trên của muội muội, lời không nên nói cũng vẫn phải nói, có lẽ ma ma giáo dưỡng cũng chưa nói qua cho muội biết, ở trong cung này nhưng là phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, muội muội cùng tỷ tỷ nói như vậy tất nhiên là không có gì, nhưng nếu không ngăn được miệng mình mà ở trong cung đắc tội người nào thì biết làm thế nào cho phải. Muội muội cũng không cần phải cảm ơn tỷ tỷ, tốt xấu gì ngươi cũng từng gọi ta được một tiếng tỷ tỷ.”

A Tế nghe đến đây vẫn còn muốn nói thêm gì đó, nhưng cửa Chính Dương vừa mới mở, bọn thái giám tiếp dẫn cung nữ nối đuôi nhau ra. Tiếng nói lanh lảnh của tiểu công công tay cầm quyển trục xướng tên của các cô nương đọc tới. Trên sân rộng vốn còn rải rác các cô nương tham tuyển rất nhanh theo chức quan của phụ thân, thân phận đích thứ sắp thành hàng, dưới sự dẫn đường của bọn họ tiến vào cửa Chính Dương.

Chỉ có thông qua giọng nói và dáng điệu tướng mạo, có còn trong sạch hay không, trên người có trọn vẹn hay không, thân thể có mùi lạ hay không. Chờ qua một loạt những kiểm tra cơ bản nhất, các cô nương tham tuyển thông qua mới có thể được xưng là tú nữ.

Những thứ kiểm tra này cũng không phức tạp, các cô nương tham tuyển từng người một đi vào một gian nhà, ở trong phòng cởi xiêm y, để từng nhóm ma ma có kinh nghiệm kiểm tra. Tuy là từng tiếp thu qua nền giáo dục hiện đại, thế nhưng phải cởi hết quần áo để mấy lão ma ma nhìn chằm chằm không chớp mắt xem xét, mà còn là kiểm tra trong sạch vô cùng xấu hổ, Ôn Uyển cũng không tránh khỏi hết sức e lệ ngượng ngùng.

https://thuviensach.vn

Trừ đoạn cởi quần áo kiểm tra trong sạch ra, mấy kiểm tra còn lại giống như khám sức khỏe bình thường, Ôn Uyển rất nhanh liền kiểm tra xong. Sau khi một vị ma ma nghiêm túc nhanh chóng đảo qua cái gì đó trên giấy, nàng được bọn họ dẫn tới đại sảnh ngồi im chờ đợi. Ôn Uyển biết, nàng đã chính thức trở thành một tú nữ.

Nơi này cũng không quy định tú nữ không được nói chuyện, nhưng trong phòng tú nữ quen nhau rất ít, bởi thế nên hơi có phần yên tĩnh. Cũng có người tìm Ôn Uyển tiếp lời, nhưng Ôn Uyển không để ý tới. Cách tổng tuyển cử chân chính còn có nửa tháng, hết thảy vẫn còn là ẩn số. Ôn Uyển vào thời khắc này cũng không nóng vội cùng tú nữ khác đánh bóng quan hệ, mà việc này cũng không cần thiết. Trong lúc phải tranh giành hoàng sủng lẫn nhau, các nữ nhân cho dù thoạt nhìn ăn ở tốt đi chăng nữa, nhưng ái mà chẳng có vài phần tâm tư cá nhân?

Thời gian chậm rãi trôi qua, tú nữ trong phòng cũng dần dần trở nên đông hơn, nhưng không vượt quá 30 người, tỉ lệ đào thải này cũng thật cao. Không bao lâu sau Ôn Uyển liền nhìn thấy muội muội Ôn Dư cùng Lý Tế cũng được đưa vào phòng, điều này cũng không nằm ngoài dự liệu. Bởi vì chỗ ngồi khá xa, Ôn dư cũng không thể cùng Ôn Uyển chào hỏi, ngược lại cùng Lý Tế bên cạnh nói thầm, thoạt nhìn rất thân mật.

Đợi một lúc không thấy còn có tú nữ tiến vào đại sảnh, một vị tiểu thái giám trẻ tuổi dẫn theo phía sau một vị công công nhìn có vẻ có chút quyền thế đi tới trước phòng, nhân tiện nói: ”Hoàng hậu nương nương chỉ dụ, tổng tuyển cử tú nữ đã sơ bộ kết thúc, mong các tú nữ tuân thủ nghiêm ngặt bổn phận, chăm học cung quy, nửa tháng sau tham gia cử hành tuyển chọn lần cuối.”

Chúng tú nữ tất cả cùng quỳ xuống tiếp chỉ, Ôn Uyển nghĩ, lần tuyển tú này, xem ra là thực sự bắt đầu rồi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Thượng Cương Tiền Bồi Huấn

Bên trong ngự thư phòng yên tĩnh không một tiếng động, chỉ thấy trong phòng một lư hương lớn hoa văn hình rồng bằng bạc mạ vàng cao cỡ nửa người đang tỏa khói nhẹ lượn lờ, đem hương khí thanh nhã phủ kín cả thư phòng.

Tân hoàng nước Đại Tề Tề Diễn Chi lúc này đang vùi đầu ở trước án thư, tay cầm bút son phê duyệt tấu chương, thiếp thân thái giám Lý Đắc Nhàn đứng yên một bên hầu hạ. Nhiều lần, Hoàng thượng tựa như nhớ tới điều gì, bút trong tay hơi dừng một chút, hỏi: ”Tuyển tú đã chấm dứt chưa?”

”Bẩm hoàng thượng, tuyển tú đã kết thúc rồi, tổng cộng tuyển được bốn mươi mốt tú nữ. Hoàng hậu nương nương đã an bài các tú nữ ở tạm Lâm Hoa điện. Lý Đắc Nhàn nhanh chóng đáp lại, đồng thời cho tay vào trong áo lấy ra một bản danh sách trình tới trước mặt hoàng thượng: ”Đây là danh sách tú nữ, mời Hoàng thượng xem qua.”

Tuy rằng Lý Đắc Nhàn chỉ một mực hầu hạ ở ngự thư phòng, nhưng tin tức tuyển tú này tự có từng nhóm tiểu tháu giám là thuộc hạ truyền lại để nếu Hoàng thượng đột nhiên hỏi tới thì mình có thể kịp thời bẩm báo lại, Lý Đắc Nhàn là người hầu ở bên cạnh Hoàng thượng từ nhỏ, hầu hạ thánh thượng từ khi còn là hoàng tử mãi cho đến khi trở thành vua một nước, vẫn rất được Hoàng thượng tin cậy chính là dựa vào cách xử sự chu đáo cùng tính tình khá cẩn thận của hắn.

Gần vua như gần cọp cũng không đơn giản chỉ là một câu nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng chỉ nhìn lướt qua tập giấy cũng không nói gì, đặt bút xuống cầm lấy một phần tấu chương xem qua. Lý Đắc Nhàn thấy thế động tác nhẹ nhàng chậm chạp đem chén trà đặt trên án đi thay, rồi lui tới một bên tiếp tục đảm nhiệm làm một bình hoa trong suốt.

Hoàng thượng tuy là nhìn tấu chương, nhưng trong đầu lại nhanh chóng nổi lên suy nghĩ. Ở Lâm Hoa điện? A, hắn nhớ rõ Lâm Hoa điện này chỉ cần đi qua một con đường nhỏ liền đến được ngự hoa viên sao? Hoàng hậu tốt của hắn thật đúng là phí tâm.

Còn có đích nữ của Thừa Ân hầu phủ Chu Liên Đông? Trong danh sách bất ngờ ở hàng vị đầu tiên, chính là muội muội nhà mẹ đẻ hoàng hậu tốt của hắn. Xem ra hoàng hậu nhiều năm không có con cuối cùng cũng khiến Thừa Ân hầu không kịp đợi, ngay cả nữ nhi con vợ cả đều không tiếc đưa vào cung. Nhớ kỹ lúc vừa mới đại hôn muội muội này của hoàng hậu chẳng qua vẫn còn là một đứa trẻ con, thật là có hứng thú.

Còn sót lại tú nữ mấy nhà chẳng phải là phụ mẫu trong triều lấy con nối dòng làm lý do để tranh thủ, cầu tuyển tú con gái các đại thần sớm, những thứ này phần lớn các thần tử đều có công phò tá, hắn từ sau khi lên ngôi cũng có ban thưởng, đáng tiếc rằng lòng người không đủ.

Tề Diễn Chi đối với nữ sắc cũng không quá coi trọng, nếu không cũng không đến mức từ khi thành hôn tới nay nữ nhân chỉ có mấy mống. Hắn thấy những nữ nhân này phí hết tâm tư muốn đoạt lấy sủng ái của bản thân chẳng qua là vì hắn có thể cho các nàng quyền thế, bao nhiêu ân cần thăm hỏi nhìn như chân thành tha thiết, bưng nước đưa thuốc thang nhưng ở phía sau nhất định là có điều cần cầu xin. Một người tính tình luôn luôn không câu nệ như hắn cũng lười cùng những cô gái này hư tình giả ý, ngươi đến ta đi.

Trong triều đã sứt đầu mẻ trán còn phải lao tâm lao lực cùng những nữ nhân này vật lộn, hắn đâu phải người ngu. Những nhóm đại thần này còn

https://thuviensach.vn

mưu toan dùng nữ nhân hậu cung kiềm chế hắn, thật là buồn cười. Cái gì mà kéo dài con nối dòng? Nếu hắn không muốn thì ai có thể mang thai được chứ?

Đem tấu chương cầm trong tay ném tới trên án, liền đứng dậy: ”Đi, Lý Đắc Nhàn, tới giáo trường.”

Sau lưng Lý Đắc Nhàn lập tức đuổi kịp bước chân hoàng thượng, nhưng duy trì khoảng cách nhất định, nháy mắt chỉ huy nhóm tiểu thái giám đi trước chuẩn bị.

Bên trong tiểu viện ở Lâm Hoa điện, Ôn Uyển một chút cũng không dám khinh thường. Lâm Hoa điện tuy là cung điện ở chỗ xa xôi, nhưng dù chỉ là một bông hoa một cây cảnh cũng được tỉ mỉ trưng bày, chỉ là một thiền điện lại khắp nơi dụng tâm tinh xảo đẹp đẽ. Có thể tưởng tượng được các cung điện khác rường cột chạm trổ tráng lệ nhường nào.

A Uyển cùng ba cô nương khác được phân đến sân viện này, sau khi giới thiệu lẫn nhau, A Uyển phát hiện thân phận của mình ở nơi này cùng những tú nữ trong viện xem như là thấp nhất. Một vị là đích thứ nữ (con gái thứ dòng chính do mẹ cả sinh ra) thừa tướng Tả Vô Hạ, một vị là đích nữ của Đô thống đốc Trương Tiêm Nhi, còn có một vị là đích trưởng nữ của Nội các học sĩ Lâm Tự Quân, đều là đại quan nhất…nhị phẩm. So với họ A Uyển chỉ là con gái của tiểu quan ngũ phẩm tất nhiên không tính là gì.

Nhưng mấy quý nữ này trái lại được giáo dục rất, mặc dù A Uyển từ trong con ngươi của các nàng ít nhiều gì cũng nhìn ra chút khinh thị, nhưng biểu hiện trên mặt các nàng vẫn rất chu toàn. Nhưng như vậy A Uyển lại thấy yên tâm, thân phận của mình đối với các nàng không đủ trình độ cạnh tranh cái gì, các nàng tự nhiên cũng sẽ không tốn nhiều tâm tư đến ”chiêu đãi” bản thân.

https://thuviensach.vn

Sau khi đơn giản nói lời chia tay, A Uyển dẫn tiểu nha hoàn mà quản sự Quan cô cô phân chia cho nàng trở về phòng, lúc này đã mau gần chạng vạng tối.

Bên trong phòng mặc dù bố trí đơn giản nhưng ở những chỗ chi tiết lại lộ ra vẻ đẹp quý giá của hoàng gia, thế nhưng chỉ cần là bức bình phong mai lan cũng là dùng gỗ hồng toan thượng hạng để làm.

A Uyển ngồi trên chiếc ghế nhỏ hình tròn, nhìn nha hoàn có vẻ có chút thật thà này, liền đi thẳng vào vấn đề hỏi: ”Ngươi tên gì? Bao nhiêu tuổi? Trước kia là người hầu ở nơi nào?”

Nha hoàn kia ngược lại cũng nhanh chóng đáp lời, tựa như hạt đậu cân đảo: ”Bẩm cô nương, nô tỳ tên là Thanh Sam, đã mười sáu, vốn là người hầu tại Lâm Hoa điện đây. Nô tì chân tay vụng về, tay nghề cũng không so bì được với những tỷ tỷ lợi hại khác, nhưng nô tỳ sức lực thật ra rất lớn, xin cô nương đừng nên đem ta đuổi trở về, nô tỳ khẩn cầu cô nương để cho ta được làm một lần.” Một lòng sốt ruột, ngay cả chữ ta cũng nói luôn ra.

A Uyển thấy nàng thế nhưng thật hoạt bát đáng yêu, vả lại thoạt nhìn nàng cùng quản sự Quan cô cô quan hệ có vẻ không tệ. Mình bây giờ còn chưa phải người quan trọng gì, như vậy đây cũng sẽ không phải người do quý nhân nào đó sắp đặt vào, bèn đem nàng lưu lại.

”Bây giờ ta muốn rửa mặt chải đầu một phen, ngươi hãy đi mang nước nóng đến đây, để ta nhìn ngươi một chút xem sức lực có phải thật lớn như vậy hay không?”

Thấy cô nương không có ý đuổi mình đi, lại còn nói chuyện rất thân thiết, tiểu nha hoàn tên Thanh Sam kia liền khoái trá mà đi chuẩn bị dụng cụ tắm rửa cho A Uyển, sau khi trở về đem theo một bọc nhỏ, là xiêm y đồ trang sức trong cung thống nhất phát cho tú nữ. Theo quy củ tuyển tú Đại Tề, trong thời gian nửa tháng tại đây, chi bằng tú nữ thống nhất ăn mặc, vì

https://thuviensach.vn

đó có thể đủ để người trong cung lập tức biết thân phận bên ngoài, tránh đi một ít phiền toái không cần thiết.

Đơn giản rửa mặt chải đầu xong, A Uyển phái Thanh Sam ra ngoài, rồi cầm lấy một quyển cung quy trong cái bọc nhìn, đây là thứ mà trong nửa tháng phải học tập, tuy rằng nàng theo Tống ma ma cũng học tốt những quy củ này, thậm chí còn biết biện hương như thế nào, làm thế nào để nhận biết đồ ăn có tương khắc hay không, thưởng phạt cho cung nhân thế nào, vân vân… cũng học không ít, nhưng hệ thống quy nạp cung quy A Uyển nghĩ vẫn nên cầm lấy lật xem chút.

Tại sao Ôn phu nhân lại nói Đại Tề tuyển tú phiền phức, lo lắng trạng thái cơ thể của A Uyển không cách nào kiên trì nổi? Nguyên nhân chính là do tổ chế huấn luyện này. Hơn phân nửa tháng tại đây nhóm cung nhân sẽ dạy bảo tú nữ hầu hạ Hoàng thượng dùng bữa thế nào, thay y phục vân vân, thâm chí còn phải học cách đấm lưng xoa bóp, dù sao tất cả chính là lấy việc hầu hạ Hoàng thượng thoải mái làm trung tâm, đương nhiên cũng không phải là sẽ đem tú nữ bồi dưỡng thành toàn năng, học tập những thứ này chẳng qua là vì có thể để cho Hoàng thượng ở phía hậu cung là lúc có thể thả lỏng người, cũng có thể trợ giúp các quý nhân đoạt ân sủng.

Tiện thể cũng được học cách đối mặt với các quý nhân phẩm cấp khác nhau thì hành lễ vấn an thế nào, cùng với việc thông qua phương diện quần áo trang sức của các quý nhân để phán đoán phẩm cấp quý nhân, cùng với việc phải ăn nói làm việc thế nào để không vượt quá quy củ vân…vân… một loạt chương trình học rườm rà.

Ở Đại Tề, trở thành nữ nhân của hoàng đế thật không dễ dàng, ban ngày phải trải qua chương trình học phức tạp như thế, buổi tối còn phải chép nữ giới nữ huấn để tu thân dưỡng tính, càng phải lĩnh hội được tầm quan trọng của tư tưởng lấy Hoàng thượng làm trung tâm, việc này so với đi bộ qua sân rộng không phải chỉ khó hơn một hai điểm nha.

https://thuviensach.vn

Thời gian nửa tháng này sẽ có người bởi vì không đủ tư cách mà bị đào thải, mà A Uyển trải qua tuyển chọn hôm nay đã cảm giác hai chân có chút mệt nhọc, cỗ thân thể này dù sao không thể so với trước đây, để sách xuống, liền dự tính đi ngủ.

Những cực khổ này vẫn còn đang ở phía sau.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Nổi Lên Sóng Gió

Đã qua nhiều ngày ở bên trong Lâm Hoa điện là gió êm sóng lặng, chưa có chuyện gì phát sinh, nhưng A Uyển lại có loại cảm giác ba đào nổi sóng. Mặt ngoài bình lặng này tựa như chính là dấu hiệu trước giông tố.

Nhìn Ôn Dư cùng Lý Tế vốn đã thân nhau, lại còn ở cùng một viện lại càng dính vào nhau hơn. A Uyển cố tình nhắc nhở Ôn Dư chú ý đề phòng Lý Tế chút, nhưng Ôn Dư cũng không cảm kích, tình cảm giữu hai tỷ muội vốn không thắm thiết, A Uyển đột nhiên nhắc nhở như thế, Ôn Dư chỉ coi là A Uyển một thân một mình tới lui không ai cùng nàng quan hệ thân thiết, liền đố kỵ mình có một tỷ muội tốt mà thôi.

Ôn Uyển thấy thế cũng không nói thêm nữa, nên để A Dư nếm chút khổ sở mới có thể rút ra bài học kinh nghiệm.

Màn đêm buông xuống là lúc A Uyển đang ngồi đàng hoàng ở trước bàn học sao chép nữ giới, một tay viết chữ nhỏ nhìn rất là đẹp.

Nhưng nha hoàn Thanh Sam lại vội vội vàng vàng xông vào, thần sắc thở hổn hển, cũng không để ý lễ nghi gì đi tới: ”Cô nương cô nương, ngài có biết không? Bên ngoài thế nhưng đã phát sinh chuyện lớn rồi!”

Ôn Uyển không chút hoang mang đem chữ cuối cùng viết xong mới để bút xuống, nhìn dáng vẻ nha hoan này thở không ra hơi gào to, cười hỏi: ”Xảy ra chuyện gì rồi? Xem Thanh Sam của chúng ta vừa chạy vừa thở hổn hển như trâu vậy.”

Thanh Sam chậm rãi hồi sức: ”Cô nương ngài chính là luôn ở trong phòng sao chép thư sách, không để ý đến chuyện bên ngoài. Việc chép sách

https://thuviensach.vn

nô tỳ sẽ không làm, nô tỳ đương nhiên phải giúp ngài thăm dò nhiều một chút tin tức bên ngoài, nô tỳ chính là một nô tỳ tốt đấy chứ. Ngài không biết sao, vừa mới rồi ở ngự hoa viên xảy ra chuyện lớn!"

Thanh Sam một bộ thần bí hề hề lại mang theo dáng vẻ kiêu ngạo thám thính được tin tức lớn, nhưng A Uyển nếu nói là sự việc lớn cũng không quá quan tâm, chỉ là có chút kỳ lạ, đã qua nhiều ngày chung sống có thể nói là đã biết rõ tính nết của Thanh Sam. Thanh Sam này cho tới bây giờ trong đầu thế nhưng chỉ có cơ bắp, sao lại đột nhiên nghĩ giúp mình dò la tin tức?

"Lời nói thăm dò tin tức cho chủ tử chính là nô tỳ tốt là ai nói với ngươi?" A Uyển chú ý tới chỗ trọng điểm này.

"Việc này không có đâu, nhưng là nô tỳ thấy Đại cung nữ Hồng Lăng tỷ tỷ làm như vậy nha. Nô tỳ đây là lần đầu tiên hầu hạ cô nương, cô nương chính là chủ tử của ta, nô tỳ làm việc cũng thể kém Hồng Lăng tỷ tỷ được đâu." Thanh Sam từ khi vào cung tới nay đây là lần đầu tiên hầu hạ người khác, không có kinh nghiệm gì nên tất cả nàng đều nhìn theo dáng vẻ của Đại cung nữ lợi hại nhất mà làm, hoàn toàn không nghĩ đến vị chủ tử bản thân phục vụ này cuối cùng có thể ở lại trong cung không.

A Uyển nghe đến đây vừa buồn cười vừa cảm thấy tức giận: "Ngươi a, ngươi có biết ở trong cung này lén thám thính tin tức chính là phạm vào điều kiêng kị, nếu như bị bắt được thì làm thế nào cho phải? Cô nương của ngươi là ta hiện tại chỉ là một tú nữ, ngươi hầu hạ ta cũng chỉ là tạm thời, không nên mạo hiểm đi thăm dò tin tức như vậy, huống hồ đối với ta như thế cũng không quá tốt, ngươi hiểu chưa?"

A Uyển đem những lời này nói rõ ràng, tuy là rất vui vẻ bởi tiểu cung nữ này đối với mình rất để bụng, nhưng A Uyển còn chưa có thể chân chính ở lại trong cung, cũng không có năng lực che chở Thanh Sam, tất nhiên là không hi vọng Thanh Sam bởi vì việc này mà chịu xử phạt gì.

https://thuviensach.vn

Thanh Sam thế như chưa từng suy nghĩ nhiều như vậy: ”Nhưng mà ta hiện tại hầu hạ cô nương đương nhiên là muốn để ý nha, cô nương đừng lo lắng, tin tức này chính là do Quan cô cô nói cho nô tỳ, sẽ không bị bắt! Đúng rồi, nô tỳ còn chưa nói việc lớn là việc gì đâu.”

Vừa nói vừa vui sướng tiếp tục báo cáo đại tin tức của mình, một bộ dáng vẻ cầu được khen ngợi: ”Cô nương ngài không biết đâu, ngay mới vừa rồi, Chu tú nữ ở Ngự hoa viên ngắm hoa thì đụng phải thánh thượng, ngự tiền thất nghi (tức là thiếu lễ nghi), bị Hoàng thượng thưởng cho mười hèo mang trở về.”

Chu tú nữ này A Uyển cũng biết đến, đích nữ của Thừa Ân hầu phủ, muội muội ruột của Hoàng hậu nương nương. Thừa Ân hầu phủ từ khi khai quốc tới nay tước vị chính là cha truyền con nối, khỏng mấy trăm năm nay cũng xuất ra không ít quý nhân trung cung, hiện giờ có thể nói là tài năng lộ rõ. Nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra được Thừa Ân hầu phủ ở bên trong nhưng là quá thịnh tất suy mà không tự biết.

”Nhưng ta nhớ rõ Lâm Hoa điện này xem như là cung điện ở chỗ xa, có thể nào đi tới trong Ngự hoa viên được đâu?” Điểm này A Uyển cảm thấy thật kỳ quái.

”Cô nương ngài cũng không biết, Lâm Hoa điện chúng ta tuy là hơi chếch, nhưng có một con đường nhỏ có thể trực tiếp đi tới Ngự hoa viên.”

Như thế càng khiến A Uyển thấy lạ, theo lý thuyết đường nhỏ này cũng chỉ có bọn cung nữ thái giám là người hầu ở Lâm Hoa điện thời gian dài mới biết được, huống hồ điều này có thể giựt dây Chu tú nữ dạ hành (đi đêm) tới Ngự hoa viên, đồng thời có thể đoán đúng Hoàng thượng tối nay cũng trải qua ở Ngự hoa viên, người này có thể nói đã sớm có mưu tính từ trước, Chu tú nữ này thật sự là cây to đón gió.

https://thuviensach.vn

Ai chẳng biết nếu chưa được công khai diện kiến mặt vua ở điện tuyển thì chưa được tính là nữ nhân của hoàng thượng, lén tình cờ gặp gỡ Hoàng thượng ở đằng sau cung trong mắt mọi người đây chẳng phải là không biêt xấu hổ quyến tũ đàn ông, mặc dù không lâu sau đó thông qua điện tuyển, chỉ cần ở chuyện này, phong ban cho phân vị sợ là ở chỗ nào cũng không được cao.

Tuy là có Hoàng hậu nương nương che chở, nhưng chắc chắng Chu tú nữ sau này sinh hoạt ở trong cung sẽ không quá tốt, chí ít là ở bề ngoài, ai sẽ cùng một người còn là tú nữ liền dám đi Ngự hoa viên câu dẫn Hoàng thượng dụ dỗ đàn ông quan hệ quá mức thân thiết chứ?

Việc này người ở phía sau tính toán quả thực rất giỏi, nhất tiễn tam điêu (một mũi tên trúng ba con nhạn), thứ nhất là Chu tú nữ sau này phân vị sẽ không quá cao, thứ hai bắt đầu từ đêm nay thái độ của Hoàng thượng xem chừng là đã chán ghét mà vứt bỏ Chu tú nữ này, thứ ba chính là thông qua Chu tú nữ ở đằng sau đả kích Hoàng hậu nương nương.

Người có can đảm đối chọi Hoàng hậu nương nương gay gắt như vậy, thân phận phía sau người này sẽ không quá thấp. Cho nên A Uyển có thể chắc chắn người mưu đồ chuyện này không phải là Đức phi thì chính là Hiền phi, nhưng A Uyển cũng sẽ không ngu đi chứng thực chuyện này, dù sao Chu tú nữ cùng mình không thân cũng chẳng quen. Ở trong cung này, bản thân chỉ là hạng tôm tép, làm bộ không biết chính là tốt nhất.

***

Ban đêm ở Kiến Chương cung cho tới bây giờ đều là đèn đuốc sáng trưng, một nữ tử thanh lệ ngồi ở chủ vị, cung trang sắc khói làm khí chất thanh lệ xuất trần của nàng được tôn lên càng sâu.

Chỉ là biểu tình trên mặt nữ tử bởi vì phải cực lực khắc chế sảng khoái ở đáy lòng nên thoáng chút vặn vẹo, mặc dù nét mặt không hiện, nhưng khắp

https://thuviensach.vn

người tỏa ra hơi thở cực kỳ vui sướng.

”Sự tình đã làm thế nào?” Đôi môi nữ tử khẽ mở, tuyến thanh nghe cực kỳ tốt, bề ngoài giống như thanh nhuận làm người thư thái.

Cung nữ tâm phúc lập tức đứng thẳng đáp: ”Hồi lời nói của nương nương, cung nữ Lâm Hoa điện truyền tin tức đên nói, Chu tú nữ bị mang trở lại trong viện, đoán rằng đã được chuyện rồi.”

”Tốt! Tốt! Tốt!” Trong thanh âm của người phụ nữ lúc này đều lộ ra tâm tình cực kỳ tốt: ”Hậu sự này ngươi cũng phải nhìn chằm chằm bọn họ làm xong, đừng lưu lại sơ hở gì.”

Xem ra A Uyển nghĩ không sai, việc này thật là do một trong hai phi hậu cung bày kế, chỉ là mọi người đều không nghĩ tới người sau lưng này lại là người ngày thường thoạt nhìn thanh cao cao ngạo như tiên tử Hiền phi nương nương.

Hiền phi tâm tình lúc này có thể nói là vạn phần phức tạp, vừa sung sướng, vừa nghĩ lòng lại chua xót không ngớt. Một tháng trước đệ đệ của mình không hiểu sao bị người gia tộc hoàng hậu khiêu khích gây chuyện, đệ đệ còn bị cắt đứt chân, đây cũng là chặt đứt con đường làm quan sinh sôi của đệ đệ. Nhưng người nhà không chỉ không thể lấy lại công đạo, còn phải tới cửa chịu nhận lỗi, nhận hết châm chọc khiêu khích của người nhà kia.

Suy nghĩ đến đây, Hiền phi không tự chủ nắm chặt tay, việc hôm nay, chẳng qua là vừa mới bắt đầu mà thôi.

***

Việc của Chu tú nữ ngày hôm sau liền truyền khắp các tú nữ, hoàng hậu cũng không có khả năng mặc kệ, sau khi dẫn Chu tú nữ tới Khôn Ninh cung dưỡng thương, lại một đợt truy tra, nhưng vừa mới tra được là cung nữ bên người Chu tú nữ phía sau giựt dây, cung nữ liền tự vẫn.

https://thuviensach.vn

Mà việc này đầu mối bị chặt đứt cũng chỉ xử phạt qua loa mấy cung nhân Lâm Hoa điện, tuy là hoàng hậu tức tốc uy áp (ra oai áp chế) những lời nói lảm nhảm của tú nữ lúc rảnh rỗi biến mất, nhưng mọi người âm thầm nghĩ thế nào cũng đều đã tự biết.

Việc này chính là cầm nặng để nhẹ, sau đó cho qua.

Trong Lâm Hoa điện vừa khôi phục bầu không khí bình tĩnh, A Uyển cũng không nhanh không chậm trôi qua, cho tới khi cung nữ hầu hạ bên người Ôn Dư tìm tới cửa.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 6: A Dư Bị Mưu Hại

Cách ngày điện tuyển tú nữ càng ngày càng gần, tú nữ Lâm Hoa điện cũng từ hơn bốn mươi vị đấu loại được chỉ còn không tới ba mươi vị. Nguyên nhân đào thải nhiều như rừng, may mà A Uyển kiên trì nổi.

Chỉ là đã nhiều ngày đi học thì đều không gặp Ôn Dư, sau khi hướng quản sự cô cô nghe ngóng liền biết A Dư sinh bệnh xin nghỉ. A Uyển vốn tính toán sau khi việc học chấm dứt thì đi xem một chút. Tuy rằng A Dư không nhất định sẽ cảm kích, nhưng A Uyển chung quy vẫn phải đi xem, liên tiếp mấy ngày nay cũng không khá hơn, xem chừng là bệnh cũng không nhẹ.

Chỉ là không đợi A Uyển đi thì cung nữ hầu hạ bên người A Dư liền vội vã nôn nóng đến tìm, nói là A Dư trong lúc bệnh rất nhớ tỷ tỷ, mời nàng đến trong viện một lần.

Như thế khiến A Uyển nghĩ bệnh này cũng không đơn giản, bằng không Ôn Dư chắc là sẽ không phái cung nữ qua mời nàng. Đối với hai người từ khi tiến cung tới nay còn chưa từng chân chính nói chuyện với nhau mà nói, hành động lần này của A Dư có thể nói trở nên tỏ ra yếu kém, A Dư luôn luôn hiếu thắng có thể làm được như vậy, nhất định là không chống đỡ nổi.

Tuy là có chuẩn bị tâm lý nhất định, nhưng sau khi vào phòng thấy A Dư gầy giống như sắp chỉ còn da bọc xương, dáng vẻ hấp hối nằm ở trên giường, trong lòng A Uyển còn muốn chấn kinh. Nữ tử vừa mới vào cung thì hoạt bát khỏe mạnh, tràn ngập tinh thần phấn chấn hiện thế như hiện giờ

https://thuviensach.vn

sắc mặt vàng như nến, một chút đã không còn dáng vẻ thiếu nữ tuổi thanh xuân nên có.

A Uyển đang muốn đi qua hỏi, A Dư lại mở miệng ngăn trở, thanh âm cũng khàn khàn giống như bị nuốt phải cát: ”Tỷ tỷ không nên tới gần ta, ta cũng không biết bệnh này có chắc là sẽ truyền nhiễm hay không, tỷ tỷ nên xa ta một chút, cứ như vậy nói chuyện liền tốt rồi.”

A Uyển cũng không phải là muốn đến gần, chỉ là bệnh này nếu như có tính truyền nhiễm, cung nữ hầu hạ bên người A Dư nên sớm lây bệnh, xem ra bệnh này không có tính truyền nhiễm.

A Uyển liền đến gần một chút, để cung nữ bày ghế tròn ngồi xuống, dựa vào gần một chút sau đó phát hiện A Dư sắc mặt còn kém hơn: ”Người cung nữ phục vụ gần ngươi không phải là chưa từng bị lây bệnh sao? Có lẽ chắc là không có vấn đề gì. Muội muội sao bệnh nghiêm trọng như vậy? Có từng mời thái y tới xem qua?”

A Uyển không hỏi còn đỡ, lời vừa ra khỏi miệng, A Dư nước mắt liền bắt đầu không cầm được chảy xuống: ”Ta nào dám mời thái y đâu, quản sự cô cô mà biết ta bị bệnh nghiêm trọng như vậy, nhất định là phải đem ta đưa về nhà. Ta thật vất vả mới kiên trì tới hiện tại, làm sao dễ dàng bỏ qua như vậy.”

A Uyển nhưng lại nói nàng là một người ngốc, mạng này sắp nhanh không có còn vào cung làm chi, chỉ sợ là vào cung cũng mất mạng hưởng giáu sang. Giọng nói liền có chút giận cùng ý tứ hàm xúc không tranh đấu: ”Vô luận như thế nào bảo mệnh còn quan trọng hơn! Bệnh này của muội muội là bệnh trạng gì, sao gầy gò lợi hại như vậy?”

A Dư khẽ lắc đầu: ”Ta đã nhiều ngày chính là không ngừng đi tả, ta đơn giản cho rằng ăn lầm thực vật gì, uống chút thuốc phát cho cung nữ, nhưng

https://thuviensach.vn

vẫn không ngừng được, thực sự là không có cách nào khác mới mời a tỷ tới.”

Ngay từ đầu A Uyển tưởng đơn giản là đi tả mà thôi, liền để cho cung nữ cáo ốm, cầm chút thuốc xổ loại kém nhất đến chịu đựng uống, nhưng không có hiệu quả gì. Mấy ngày về sau đi tả càng lợi hại hơn, thế cho nên không có lực rời giường.

”Đã như vậy, gần đây nhất muội muội đắc tội với người nào? Đây hẳn là bị người hạ độc. Ngươi đúng lúc phát hiện chút manh mối mới tìm tới ta sao.” A uyển lớn mật suy đoán. Giữa tỷ muội các nàng tuy là vẫn không thấy thuận mắt nhau lắm, nhưng dù sao cũng là người trong nhà, vào loại thời điểm này càng cần phải nhất trí đối ngoại.

Nói đến điều này trên mặt A Dư vàng như nến liền có chút phẫn nộ: ”A tỷ cũng biết, các tú nữ lúc này phần lớn là chức quan phụ thân cao hơn chúng ta, thân phận so với chúng ta quý hơn, huống chi ta còn là một thứ nữ, mặc dù là các nàng bới lông tìm vết ta cũng nhường nhịn được, sẽ không tự nhiên đi đắc tội ai.”

Lời vừa nói xong, giọng nói cũng bộc phát không được tốt: ”Việc này trước kia ta vẫn chưa suy nghĩ nhiều, chỉ là tối hôm qua Lý Tế tới thăm ta thì tuy là cách bức rèm che, ta lại mơ hồ thấy nàng quay lưng về phía ta loay hoay, cũng chẳng biết nàng ta đến cùng đang làm cái gì. Lại nghĩ đến nàng ta đã nhiều ngày mỗi lần tới thăm ta đều đưa cung nữ đuổi ra ngoài, rồi bưng trà đưa nước cho ta rất thân thiết, liền càng phát giác điểm kỳ lạ.”

A Dư càng nghĩ càng không đúng, cung nữ còn báo cáo rằng nàng ta trong mấy ngày nàng xin nghỉ, Lý Tế cũng qua lại với một vị khác trong viện thân phận khá cao, lại còn người trước kia đã từng làm khó dễ tú nữ đi cùng nàng, khiến trong lòng A Dư hoài nghi ngày càng nặng.

https://thuviensach.vn

”Ta cũng chẳng biết thế nào cho phải, xin tỷ tỷ hãy dạy ta một chút.” A Dư trái lại là một bộ dáng vẻ thành khẩn, trước khi để cho nàng coi chừng Lý Tế cũng là liên tục, không phải là ăn đau khổ mới được.

”Việc này còn phải để quản sự cô cô biết mới được, trước tiên đem bệnh của ngươi chữa lành mới có khí lực đi tìm người hại ngươi.” A Uyển thật tình đưa ra đề nghị.

Các nàng hiện tại ở trong cung cũng không có năng lực gì có thể trực tiếp đi tìm Lý Tế đôi co, chuyện này nếu như từ các nàng gây ra cũng tránh không được một trận phạt, chi bằng dựa vào thái độ quản sự cô cô đối với tiểu cung nữ Thanh Sam đến xem, xác nhận công chính, AUyển nghĩ đáng giá để đánh một trận.

Chỉ là Ôn Dư cũng không quá cam tâm tình nguyện: ”Có cần phải để quản sự cô cô biết không? Như vậy ta chẳng phải là không thể tham gia điện tuyển sao?”

A Uyển đè khí nở nụ cười: ”Ngươi cũng biết Lý Tế vì sao phải hại ngươi? Mọi người đều là nữ nhi quan ngũ phẩm, trong cung này đại bộ phận tú nữ thân phận cao đều là đã quyết định từ bên trong, những danh ngạch tú nữ lưu lại cho chúng ta được mấy người? Đối với nàng ta mà nói, hại người của mình chính là nhiều thêm một phần thắng, lại còn là người cùng nàng ta quan hệ thân thiết, ngươi cũng đừng mơ tưởng, có thân phận tú nữnày, các ngươi chính là quan hệ cạnh tranh!”

A Uyển nói những lời này tuy là hơi nặng, nhưng cũng không phải không có lý: ”Mặc dù ngươi tâm tâm niệm niệm muốn được vào cung, nhưng muốn vào cung cũng phải bảo vệ mạng nhỏ trước mới được. Lại nói câu không khách khí, ngươi cho là đấu đá trong cung này chỉ đơn giản như ngươi ở nhà cùng ta tranh đồ trang sức tranh xấp vải sao? Ngay cả chút tính toán ấy ngươi cũng tránh không thoát, vào cung cũng là uổng phí. Ngươi

https://thuviensach.vn

khỏe thì việc này làm thế nào tùy ngươi, còn trông mong đem ta mời tới làm chi.”

Ôn Dư nằm ở trên giường miệng lúc mở lúc khép, cũng không thể nói thêm câu gì phản bác. Cuối cùng nàng không thể không thừa nhận lời Ôn Uyển nói xác thực rất có lý, tuy là không cam lòng nhưng còn có cái gì có thể trọng yếu hơn bảo trụ mạng nhỏ đâu.

”Vậy cứ theo lời tỷ tỷ nói mà làm đi, chỉ là khẩu khí của Lý Tế ta nuốt không trôi.”

”Ngươi trước tiên cứ dưỡng bệnh thật tốt là được, việc còn lại ngươi không cần quan tâm.” Nói xong Ôn Uyển liền dẫn Thanh Sam cùng cung nữ hầu hạ A Dư đi tìm quản sự cô cô.

***

Sau mấy canh giờ, Lý Tế vừa mới trở lại sân liền bị quản sự cô cô mời tới Thiên Thính phòng chủ điện uống trà. Nhận được lời mời này Lý tế cũng nghĩ có chút thấp thỏm, cảm thấy dường như tim đập không quá ổn định, nhưng vừa nghĩ nàng lại vừa tự an ủi mình, chính là cố gắng uống một chén trà mà thôi, là mình nghĩ quá nhiều rồi.

Nàng bước vào Thiên Thính phòng thì quản sự cô cô còn chưa tới, mà tầm mắt vừa chuyển thì thấy Ôn Uyển đã ở đó, ngực có chút lộp bộp, song không hiện trên nét mặt.

Đợi sau khi ngồi xuống liền có cung nữ tiến lên đưa một chén trà thơm. Mắt nhìn thẳng Ôn Uyển đối diện thưởng thức trà, Lý Tế liền cũng nâng chén trà lên tinh tế thưởng thức.

Thấy nàng ta đã uống xong trà, A Uyển bèn buông chén trà, cười nói: ”A Tế muội muội cảm nhận được Tín Dương Mao Tiêm (tên một loại trà) trong cung này mà còn dám uống?”

https://thuviensach.vn

Lý Tế trong lòng mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng cười đáp: ”Trong cung Tín Dương Mao Tiêm chính là cống phẩm, chúng ta ngày thường rất khó được uống, sau lại không tốt đâu?”

”Ồ? Muội muội có uống có thấy bên trong Tín Dương Mao tiêm có bỏ thêm thứ gì không?” A Uyển nghiêm mặt hỏi, tuyệt không giống như là có vẻ đùa giỡn.

”A Uyển tỷ tỷ này…đây là ý gì, muội nhưng nghe thấy không quá minh bạch đâu.” Lý Tế tim cũng đập rộn lên, dự cảm xấu càng mãnh liệt hơn.

”Muội muội khẩn trương cái gì, tỷ tỷ chẳng qua là hỏi ngươi, trà này bỏ thêm ba đậu cùng vài loại dược liệu đi tả thì uống càng ngon, rất nhanh muội muội sẽ được giống như A Dư đấy chứ.” A Uyển càng có dáng vẻ khí định thần nhàn (dáng vẻ bình tĩnh, nhàn nhã).

Thái y sau khi khám cho A Dư, liền kết luận A Dư ăn lẫn phải một vài loại thuốc đi tả nào đó, mà chỉ cần một chút lượng thuốc này là có thể làm cho đi tả tới hư thoát vô lực (tức là mất hết sức lực).

”Tỷ tỷ cùng muội muội nói giỡn, muội muội nhưng nhát gan không chiu nôi khiếp sợ.” Lý Tế tuy là dáng vẻ cố gắng trấn tĩnh, nhưng giọt mồ hôi trên trán cùng đầu ngón tay run rẩy đã bán đứng nàng.

”Ha ha, muội muội nhưng thật không biết? Hiệu lực thuốc mạnh như vậy muội muội lấy ra được từ nơi nào để dùng chứ, muội muội còn muốn giả ngu ư? A Dư đi tả không ngừng chẳng lẽ không phải do muội muội gây ra?” A Uyển cũng là người gây sự, lúc đem việc này báo cáo với quản sự cô cô, nàng liền đề nghị quản sự cô cô đem cung nữ phục vụ bên người Lý Tế gọi đến, hỏi ra ngày thường Lý Tế thích nhất là thưởng thức vòng bạc triền ty song khấu từ ngoài cung mang vào. Trong cung không cho phép tú nữ mang nhiều đồ trang sức dư thừa vào cung, nhưng cung nữ lại mỗi ngày đều thấy nàng ta đem vòng tay thưởng thức một phen.

https://thuviensach.vn

Có thể đoán được vòng tay này nhất định có điểm kỳ lạ, thừa dịp Lý Tế không ở trong phòng thì đem vòng tay mang ra để thái y tinh tế kiểm tra. Tuy là giấu rất kỹ nhưng vẫn bị thái y phát hiện thuốc hor loại mạnh, có thể thấy chuyện này nhất định là Lý Tế gây nên.

May mà quản sự cô cô bởi vì Thanh Sam nên ấn tượng với A Uyển không tệ, thêm nữa còn nhìn thấy bộ dạng của Ôn Uyển, vì vậy một loạt động tác này mới có thể có được ủng hộ của nàng.

”Mặc dù là từ trong vòng tay của ta tìm ra, cũng không phải là ta gây nên, nói không chừng là có người vu oan hãm hại ta đấy chứ.” Lý Tế nhưng vẫn cứng rắn muốn già mồm át lẽ phải một phen: ”Tỷ tỷ như vậy thật oan uổng ta, không bằng mời quản sự cô cô đến đây định đoạt là được, cũng phải để cho tỷ tỷ tâm phục khẩu phục.”

Lý Tế vẫn không biết, trong trà này vẫn chưa bày đặt thuốc gì, chẳng qua là A Uyển muốn chọc nàng ta mà thôi.

”Hay cho câu tâm phục khẩu phục.” Một tràng thanh âm nghiêm túc từ ngoài cửa truyền đến, quản sự cô cô đi vào phòng, chắc là ở bên ngoài nghe xong hồi lâu, nên mọi chuyện đều nghe thấy.

”Ôn tú nữ vẫn chưa nói ra là tìm thấy thuốc xổ ở nơi nào, sao Lý tú nữ ngươi biết là ở trong vòng tay?”

Nghe vậy Lý Tế sắc mặt tái nhợt, lại vô lực giải thích, việc này coi như là có kết quả.

Sau khi Quan cô cô đem sự tình báo cho cấp trên, Lý Tế lập tức bị trục xuất khỏi cung. Ý tứ của tống xuất cung không giống như trục xuất khỏi cung, có lẽ Lý tế sau này ở hôn sự cũng là gian nan. Tuổi còn nhỏ mà công vu tâm kế như thế, còn bị trong cung phát hiện sai đưa về nhà thì nhà ai còn dám lấy người vợ như vậy? Không sợ bị trẹo cột sống sao?

https://thuviensach.vn

Mà Ôn Dư bởi vì đã nhiều ngày bệnh thật dự quá nặng, dẫn đến cả người hoàn toàn suy yếu, tất nhiên là bị đuổi về nhà tĩnh dưỡng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thật Nhiều Quả Mơ

Cách ngày điện tuyển không còn mấy ngày nữa, A Uyển mỗi ngày ngoại trừ việc cần thiết ra ngoài cửa thì hoàn toàn giống như trạch nữ ở lỳ trong phòng, có thể không ra ngoài cửa liền không hề ra ngoài.

Qua nửa tháng hôm nay nhiệt độ bắt đầu tăng, ban ngày cũng độc ác không tốt, tiểu thân thể A Uyển này nếu như đi ra ngoài dưới ánh nắng mặt trời, sợ là muốn sinh ngất.

Tiểu cung nữ Thanh Sam lại chẳng nhận thấy điều đó, nàng cảm thấy cô nương nếu như lại buồn bực ở trong phòng như thế là muốn buồn đến sinh bệnh, chạng vạng cần phải lôi kéo cô nương ra ngoài đi tản bộ tiêu cơm một chút.

A Uyển lúc này đang ngồi ở trước án dùng bút tiếp tục tỉ mỉ tinh tế lĩnh hội tư tưởng trung tâm lấy hầu hạ Hoàng thượng làm vinh quang, thấy tiểu nha hoàn kiên trì như vậy liền ngẩng đầu nhìn xem phía ngoài cửa sổ, lúc này thái dương đã ngả về tây, để lại sương khói đầy trời, tầng tầng mây tía phô ra cảnh sắc thực sự rất đẹp, mỹ cảnh trước mặt, A Uyển liền quyết định đứng dậy cùng Thanh Sam ra cửa đi dạo.

Tầm hoàng hôn không nóng bức giống như giữa trưa, còn có từng trận gió rất mát mẻ, trong gió bí mật mang theo chút hương hoa thổi vào mặt thật sự khiến tâm tình người ta vui sướng.

Lâm Hoa điện mặc dù có chút xa xôi nhưng làm vườn trong cung cũng không qua loa, vừa mới đi tới cửa vườn đã đem quang cảnh của vườn nhìn không xót một cái gì, hòn non bộ với những quái thạch lởm chởm chiếm

https://thuviensach.vn

một nửa vị trí khu vườn, vườn tuy nhỏ nhưng bồn hoa hoa cỏ mọi thứ được trưng bày có thể thấy bố trí rất dụng tâm.

Cạnh núi giả cũng rất hấp dẫn A Uyển bởi vì từ núi giả nìn sang chính là một rừng cây mai, thời gian cây mai nở hoa đã qua từ lâu, quả trên cảnh cây mai cũng rất nhanh chín, quả xanh quả vàng đọng ở trên cây thực sự nhìn rất mê người, liền nhìn cảm thấy vị chua rất muốn ăn nha.

Chỉ là A Uyển nhìn kỹ thì lại phát hiện trong rừng có mấy vị tiểu thư mặc cung trang màu hồng chẳng biết làm gì tại trong rừng mai mà vui cười quầy rầy ra động tĩnh cũng không nhỏ. Lúc này côn trùng bay trong rừng mai sợ là không ít, những nhóm cô nương này ở trong rừng mai đi dạo lẽ nào chỉ là vì ăn quả mơ?

Còn không chờ A Uyển nghĩ xong, Thanh Sam chỉ vào rừng mai nói với A Uyển: ”Cô nương, đường nhỏ giữa rừng mai được thông hướng tới Ngự hoa viên.”

A? Như thế có thể giải thích mấy nhóm tiểu thư khuê các vì sao tụ tập ở chỗ trong rừng mai chơi đùa. Ở trong rừng chơi đùa, vừa không có cách xa Lâm Hoa điện, cũng không bước vào Ngự hoa viên, coi như nếu đụng phải vị quý nhân ấy cũng không tính là mất nghi, nếu như Hoàng thượng bị hấp dẫn đến trong rừng mai chỉ cần nói là chơi đùa quá tận hứng liền tranh cãi ầm ĩ, lúc xin lỗi đoán chừng cũng sẽ không phỉ chịu nghiêm phạt gì, dù sao cũng là bản thân Hoàng thượng đi tới trong rừng.

Như vậy có thể không tính là vượt qua quy củ lại còn có thể là biện pháp lưu lại cho Hoàng thượng một ấn tượng, thật là quá khéo léo, cũng không biết là ai nghĩ ra được.

A Uyển cũng không muốn đi lên trước nữa, đỡ phải đi vào trong rừng cũng những tú nữ không quen biết lui tới. Nhắc tới Ôn Uyển xuyên đến thế giới này không thích ứng nhất chính là cùng nhóm quý nữ qua lại thì mỗi

https://thuviensach.vn

câu nói đều phải ở trong đầu lăn qua lăn lại mấy lần mới có thể chân chính cảm nhận được ý tứ hàm xúc trong câu nói của người khác, khá phí đầu óc.

Nhưng là từng viên từng viên đọng ở đầu cành xem ra quả thức chua ngọt ngon miệng, nước quả mơ tựa như từng giọt một đều ở đây hướng nàng ngoắc tay. A Uyển cực lực nhịn xuống xúc động nuốt nước miếng trước mặt mọi người, hỏi: ”Thanh Sam, rừng mai nhiều quả mơ như vậy năm vừa rồi đều xử lý thế nào?”

”Quả mơ năm vừa rồi đều do ngự thiện phòng bọn họ hái, cũng không biết dùng làm gì, nhưng rừng mai quá lớn, những quả mơ này người ngự thiện phòng cũng không ngắt hết được, phần lớn quả mơ đều rơi trên mặt đất bị hư đâu.” Thanh Sam vẻ mặt thành thật trả lời, lại thấy cô nương nhà mình trên mặt lộ ra biểu tình phí của trời.

A Uyển nhìn quả mơ dụ dỗ nàng chính là cảm thấy thập phần đau lòng, nhìn bốn bề vắng lặng không ai ở đây nghe lén liền liên tục nói: ”Lẽ nào bọn họ không biết quả mơ này có thể chế thành mai khô có thể pha rượu có thể ướp ngâm sao! Thật là lãng phí thái quá, đáng tiếc Thanh Sam bọn ngươi trông chừng một mảng rừng mai lớn như thế lại không được ngắt thật là cực kỳ đáng tiếc.”

Trong cung này tất cả sản phẩm trước khi chủ nhân chưa cho phép thì không thể tự mình hái, nếu không thì chính là một trận đòn đau.

Thanh Sam không chịu thua kém nhìn chủ tử đều nhanh muốn chảy ra nước miếng, trực tiếp chọc A Uyển: ”Cô nương ngài nói như vậy kỳ thật chính là muốn ăn quả mơ chứ gì?”

A uyển mặt sợ hãi nhìn Thanh sam, đây là thế nào, Thanh Sam vốn chỉ là một tiểu cung nữ cơ bắp, sao chỉ số thông minh đột nhiên bao phát?

A uyển từ nhỏ về phía những đồ ngâm ướp gì đó không hề có sức chống cự, bất kể là đời trước hay là đời này, tiến cung lâu như vậy tới nay nàng

https://thuviensach.vn

vẫn chưa từng nếm qua mùi vị ê ẩm ngọt ngào nào! Hiện tại một mảng lớn rừng mai đáng yêu mê người đang ở trước mắt, đương nhiên, bỏ qua những người bên trong rừng mai thì A uyển đã tận lực khắc chế mình.

Mặc dù nội tâm A uyển cùng với động tác thân thể và biểu tình trên mặt của A uyển đều biểu hiện ra khát vọng quả mơ vô hạn, nhưng vẫn mạnh miệng cậy mạnh, vẻ mặt nghiêm nghị: ”Cái gì? Lẽ nào theo ý của ngươi cô nương ta chính là một người thấy ăn mắt mở như thế sao? Ta chẳng qua là vì những hành vi lãng phí thở dài mà thôi. Ai, quả mơ này mặc dù là thảy hái xuống ăn không hết đưa cho các đại thần cũng được nha, đưa cho người nghèo tên khất cái cũng được nha. Không công lãng phí hết tóm lại không phải là tốt. Tích đất thành núi, góp gió thành bão, rất nhiều lãng phí chút xíu gộp lại liền thành lãng phí rất nhiều.”

Ít nhiều người nghèo còn không kịp ăn cơm đâu, nói chung vô luận thế nào, A Uyển tuyệt đối không chịu thừa nhận trong lòng nàng đúng là do phiến rừng mai mà thèm nhỏ dãi ba thước, có ý tưởng thật to.

”Cô nương, kỳ thực đã nhiều ngày nay là thời gian ngắt quả mơ, nô tỷ nhận một cung nữ ngự thiện phòng làm tỷ tỷ, có thể bảo tỷ tỷ kia len lén cho nô tỳ một rổ quả mơ. dù sao các nàng hái xuống cũng không dùng hết.” Cho nên cô nương ngài không cần giả bộ nữa, Thanh Sam đã nhìn thấy ý đồ của người rồi!

Vừa mới còn là vẻ mặt nghiêm nghị, A Uyển nghe nói như thế biểu tình lập tức đổi thành dáng dấp kinh ngạc: ”Gì cơ? Như vậy cũng được sao, vậy ngươi nói chúng ta đem những quả mơ này ướp ngâm chỗ còn lại phơi nắng thành mứt quả cũng được? Nha, hay là trực tiếp chấm muối ăn đi, vạn nhất đến lúc ướp xong rồi cô nương ta lại không ở trong cung, quả mơ ta liền không kịp ăn nữa.”

Vừa nói vừa dẫn Thanh Sam trở về nhà đi chuẩn bị viết đơn ngâm quả mơ nữa.

https://thuviensach.vn

A Uyển đã bị quả mơ hoàn toàn vây quanh trạng thái sung sướng cùng Thanh Sam qua loa tự nhiên không nghĩ tới đoạn đối thoại này của các nàng đều bị người trốn ở một chỗ của núi giả, cũng chính là chủ nhân hiện nay của những quả mơ này Thánh thượng Tề Diễn Chi vừa vặn nghe thấy.

Tề Diễn Chi vốn là cải trang ra cung đi tìm đệ đệ của mình Lạc Dương vương, bởi vì Lạc dương này ở Giang Nam tra án thì bị ám toán, không có cách nào tiến cung gặp vua, cũng lo lắng khi đem những chứng cứ này giao cho những người khác, bất đắc dĩ Tề Diễn Chi liền không thể làm gì khác hơn là cải trang trang phục một phen đi vương phủ cùng đệ đệ thương thảo vụ án.

Khi từ ngoài cung trở về vốn chỉ cần từ đường nhỏ Lâm hoa điện thông hướng Ngự hoa viên thay đổi quần áo trở lại Ngự thư phòng là được, không nghĩ tới mấy tú nữ này không thức thời, hết lần này tới lần khác sẽ tại trong rừng cây tụ tập thành đoàn. Tề Diễn Chi không thể làm gì khác hơn là trốn ở một bên núi giả chờ các nàng bỏ đi, không nghĩ tới lại nghe được một đoạn đối thoại như vậy. Tú nữ đấy thế nhưng thật thú vị, đặc biệt là dáng vẻ thèm ăn thành đoàn rất là đáng yêu.

A Uyển nhưng không nghĩ tới hình dáng bản thân thèm nhỏ dãi quả mơ cũng để lại ở trong lòng hoàng đế ấn tượng.

Góp gió thành bão, góp ít thành nhiều, thiên hạ của hắn còn có bao nhiêu người không kịp ăn cơm mặc áo mà những nhóm tham quan kia ô lại liền dám tiêu tiền như nước, cửa son rượu thịt thối, ngàn dặm đê tất sẽ có tổ kiến, nếu không nghiêm khắc trừng phạt, để cho bọn họ dáng vẻ bệ vệ thì càng thêm lớn lối.

Nghĩ đến đây, hắn lại không nhịn được nhìn những tú nữ nháo thành một đống, những thứ nữ nhân đáng ghét này đến tận bao giờ mới bỏ đi đây!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Điện Tuyển Lưu Bài

Đem quả mơ để vào trong hũ không đến mấy ngày, điện tuyển liền chính thức mở màn.

A uyển mỗi bước đi cẩn thận hướng chủ điện đi đến, tựa hồ cảm nhận được tâm tình lo lắng không thôi của A Uyển, Thanh Sam ở cửa viện giơ giơ tú khăn: ”Cô nương ngài yên tâm đi, quả mơ ướp được rồi nô tỳ nhất định sẽ ăn hết sạch, ngài liền an tâm tham tuyển đi thôi.”

A Uyển hai phía trong ngực nhẹ lòng không nhịn được đối diện đón gió phấp phới, nàng rõ ràng không phải ý tứ này a…

Nơi cử hành điện tuyển theo lẽ thường thì ở Khôn Ninh cung của Hoàng hậu nương nương, có lẽ an bài như vậy làm hiển lộ rõ ràng hoàng hậu hiền đức rộng lượng, nhưng A uyển cảm thấy điều này đối với hoàng hậu mà nói phải rất cố gắng cách ứng, đợi hoàng hậu tuổi tác không còn nữa thì vẫn ở chỗ trong cung của mình, thay trượng phu của mình trạch tuyển (nghĩa là chọn lựa) nữ nhân dung mạo xinh đẹp nhan sắc tiên diễm thanh xuân, A uyển nếu như đổi thành mình tự suy nghĩ một chút liền cảm thấy không thoải mái.

Nhưng A Uyển cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, dù sao mình không phải là hoàng hậu, việc này cũng không tới phiên nàng quan tâm.

Đợi tất cả tú nữ tập hợp xong, ngay cả Chu tú nữ một mực ở khôn Ninh cung dưỡng bệnh cũng xuất hiện, thái giám đắc lực bên cạnh hoàng hậu liền dẫn một chuỗi nhóm tú nữ đồng dạng quần áo màu hồng nhạt hướng chủ điện Khôn Ninh cung bước tới. A Uyển ở trong đội ngũ tú nữ nhịn

https://thuviensach.vn

không được ngẩng đầu nhìn trời, hoàn hảo, mặt trời buổi sáng cũng không phơi nắng người, tiểu thân thể của mình chắc là kiên trì được.

A Uyển ở trong lòng lần nữa dựng thẳng ngón tay cái cho tầm nhìn xa trông rộng của mẹ mình, a nương lo lắng quả nhiên là không sai, may mà nhiều ngày qua bị Thanh Sam kéo ra ngoài tản bộ nên thể lực coi như là tăng cường một ít, nếu ai nói với nàng tuyển tú này không phải là thể lực cá nhân sống nàng liền cùng người đó cấp.

Lúc này Khôn Ninh cung trái lại tụ tập ba đầu sỏ trong cung, bởi vì bản thân mình ở lễ Phật tham dự bất tiện, thái hậu để hai phi hiệp đồng (hợp tác) với hoàng hậu nương cùng tham gia việc tuyển tú này, mà hai vị Hiền phi Đức phi còn sớm liền đi tới Khôn Ninh cung, ngồi ở bên dưới cùng Hoàng hậu nương nương đưa đẩy việc nhà, chẳng qua là nói cái gì mà son phấn tốt cái gì mà vải vóc tiên diễm, Hoàng thượng hôm qua thưởng ngươi vật gì vậy, hôm kia lại thưởng ta vật gì đó…

Ba người nhìn qua bầu không khí rất hài hòa, trên mặt cũng mang theo ý cười, chỉ là lời trong lời ngoài đả kích ngầm ngầm hay công khai, ngươi tới ta đi thật sự vô cùng náo nhiệt.

Chờ Hoàng đế đến Khôn Ninh cung, đội ngũ tú nữ cũng vừa mới đi đến chủ điện, chúng tú nữ đều là nũng nịu cấp Hoàng thượng hành lễ, oanh oanh yến yến, hoàn phì yến gầy một đạo phong cảnh hoàng đế nhưng không nói nhiều một câu, nhiều nhất là liếc mắt nhìn, một câu ”Đứng lên đi” liền cũng không quay đầu lại hướng chủ điện Khôn Ninh cung đi đến.

A Uyển bị ngăn cách bởi đông đảo tú nữ nên không nhìn thấy rõ dáng vẻ hoàng thượng, nhưng nghĩ Hoàng thượng chắc không phải là sắc mặt tốt, xem trong lời nói như vậy tựa hồ đại khái có lẽ vào cung tuyển chọn cùng không có qua loa như vậy nha.

https://thuviensach.vn

Điện tuyển vẫn là dựa theo chức quan lớn nhỏ của phụ thân tú nữ cùng thân phận đích thứ quyết định đến trình tự tham tuyển, A Uyển thuộc nhóm sau sát mấy vị, chính là có thể tời đầu tới đuôi nhìn các loại biểu tình của nhóm tú nữ sau khi tham tuyển ra ngoài.

Một nhóm tú nữ đi vào trước đều là thân phận khá cao, cũng bao gồm ba vị tú nữ cùng một viện với A Uyển, còn có Chu tú nữ kia. A Uyển nghĩ không có bất ngờ gì xảy ra, các nàng chắc là đều đã ở lại trong cung, chỉ là không lâu sau đó nhóm tú nữ kia cơ bản đều là hai mắt rưng rưng, lảo đảo đi ra cửa điện, như thế khiến A Uyển thập phần khó hiểu, lẽ nào các nàng không được chọn?

Sau khi nhóm tú nữ tiếp theo tham tuyển bước ra cửa điện biểu tình đều là không thích hợp, lại không biết hình dung như thế nào loại biểu tình kỳ quái này mới tốt.

***

Ở bên trong chủ điện cùng hoàng đế ngồi ở vị trí đầu hoàng hậu nương nương biểu tình cũng không được tốt, Hoàng thượng cũng không biết bị làm sao, hôm nay tú nữ tiến điện đều bị Hoàng thượng từ đầu đến chân phê phán cho thương tích đầy mình, hơn nữa ngay từ câu nói đầu tiên là nhất châm kiến huyết (một châm thấy máu, nói trúng tim đen).

Hết lần này đến lần khác làm người ta khó hiểu chính là vốn tưởng rằng Hoàng thượng cũng không hài lòng những tú nữ này, nhưng ngừng phê phán một lúc rồi lại lưu lại bài tử, mắt thấy mấy nhóm tú nữ này biểu tình quái dị đi ra, hoàng hậu, Hiền phi, Đức phi ba người biểu tình đều rất không hiểu, thiên chính chủ kia mà nhấp một ngụm trà thấm giọng, lại tính toán tiếp tục phát hỏa.

Thật vất vả đến nhóm cuối cùng của A Uyển, một tổ năm người, A Uyển cũng vừa vặn công bằng đứng ở chính giữa.

https://thuviensach.vn

Tiến điện đầu tiên là cho bốn vị thượng cấp hành lễ, tiếp theo chính là hoàng hậu nương nương cầm danh sách nhìn thoáng qua, liền bắt đầu hỏi vị tú nữ thứ nhất có tài nghệ gì, vị tú nữ kia có thể là hơi có chút khẩn trương, nói liền lắp bắp, nhưng hoàng đế cấp trên chỉ hướng về phía hoàng hậu nói một câu: ”Hoàng hậu chính là xử lý tuyển tú như thế này, ngay cả một người nói lắp cũng chọn đến lừa gạt trẫm?”

Lời này có chút nặng, hoàng hậu cũng chỉ có thể xin lỗi, kế tiếp vị tú nữ thứ hai trực tiếp bị Hoàng thượng phê phán dáng dấp giống như con ngựa yêu của hoàng thượng, Hoàng thượng vẫn còn có hứng thú hỏi: ”Ngươi tú nữ này trước kia đấu vật mặt chấm đất hay sao? Sao mặt mũi lại thành như vậy?”

Viền mắt tú nữ lập tức trào lên nước mắt, lời nói cũng đáp không được đầy đủ.

A Uyển nhìn tình huống đoán chừng trong đầu hoàng đế ước chừng đúng là bất mãn với tuyển tú đi, nếu không phải như vậy tại sao không ngừng gây khó dễ.

Hoàng đế cũng không quan hệ trong lòng A Uyển đang nghĩ gì, không để ý tới vị tú nữ thứ hai nữa, lửa đạn liền trực tiếp chuyển hướng về phía A Uyển, bắt A Uyển ngẩng đầu lên: ”Tú nữ này lớn lên cũng không tệ, chỉ là thân thể trước sau đều là dáng vẻ vùng đất bằng phẳng, chính là ở nhà phải chịu ngược đãi gì?”

A Uyển mặc dù nhìn trộm Hoàng thượng dáng dấp phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, khí chất thượng cấp trên người càng hấp dẫn người khác, chỉ là trên dưới môi mỏng vừa mở miệng lời nói ra nghe thế nào lại không tốt như vậy chứ!

Này này này…Đây rốt cuộc là tự vạch áo cho người xem lưng! Trong lòng A Uyển có ngàn vạn đầu con thảo nê mã gầm thét chạy qua*, tuy nói

https://thuviensach.vn

thân thể A Uyển có chút mảnh mai, phát dục cũng chậm hơn người ta một chút, thế nhưng! Thế nhưng bánh bao nhỏ nàng không phải vẫn có sao! Như thế nào so với tiểu màn thầu Vượng Tử (ý chỉ ngực lép) lớn hơn rất nhiều thật là tốt sao!

*Thảo nê mã có thể hiểu theo hai nghĩa, thứ nhất đây là tên của một loài động vật, còn nghĩa thứ hai đây là một câu chửi tục của dân mạng Trung Quốc, đồng nghĩa với f*ck your mom. Ở trong câu này hiểu theo nghĩa thứ hai.

”Hồi hoàng thượng, thần nữ ở nhà cũng không phải chịu hành hạ gì đó, vùng đất bằng phẳng này thần nữ cùng không có khả năng khống chế, chẳng qua thần nữ tuổi còn quá nhỏ, có lẽ vẫn có không gian rất lớn phát triển.” Trong lòng không quá thoải mái, A Uyển cũng chẳng quan tâm vị thượng nói chuyện này chính là hoàng đế nắm chắc đại quyền sinh sát, nhịn không được sặc thanh trở lại.

Hoàng đế cũng không nghĩ tới lại có tú nữ sau khi bị trào phúng còn dám cùng hắn sặc thanh âm, mà biểu tình tú nữ này sinh động tựa hồ còn có cảm giác có chút quen thuộc. Hoàng thượng người anh minh thần võ như vậy đương nhiên có một chút nhớ tới đây là tú nữ ở trong hoa viên Lâm Hoa điện đối với cây mơ ngốc chảy nước miếng không sót mấy lại có có điểm đáng yêu.

Tú nữ này nhưng thật rất thú vị, lại xem biểu tình nổi giận sinh động cũng rất có lạc thú, không bằng đem bài tử của nàng lưu lại nhìn xem rất cuộc có hay không cái gọi là không gian để lớn tốt dần, hoàng đế nhưng thật ác thú vị.

A Uyển vốn đã chuẩn bị xong việc bị phê phán thậm tệ, không nghĩ tới hoàng đế lại cười ha ha đứng lên, đây cũng không phải kiểu cười khinh thường cười lạnh hoặc giễu cợt cười đối với các nhóm tú nữ lúc trước, mà là chân chính phát ra từ nội tâm cười to.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế này không phải là giận điên lên đi? A Uyển không phúc hậu nghĩ.

Hoàng thượng cười một trận sau đó cầm lấy danh sách tú nữ lật một cái: ”Ồ? Là đích nữ của Lễ bộ lang trung Ôn Kỳ Chính, Ôn tú nữ này trẫm rất là thích, người cuối cùng danh ngạch chính là nàng.” Những lời này hướng về phía hoàng hậu quả thực nói.

Bốn chữ to ”Rất là thích” này nên ở trên đầu Ôn Uyển, ba vị nữ nhân thượng cấp thân phận quý trọng sắc mặt thoạt nhìn liền thật không quá tốt như vậy, ánh mắt nhìn A Uyển tựa hồ có thể đem A Uyển đốt cháy.

Cảm thấy được ánh mắt của nữ nhân hậu cung địa vị cao đối với mình không quá hữu hảo, A Uyển chỉ có thể cúi đầu làm trạng thái ngượng ngùng, trong đầu lại nghĩ,

Hoàng thượng đại nhân thực sự là giận điên lên? Hoàng đế nhìn bộ dáng này của nàng, độ cong khóe miệng loan càng lớn hơn.

Nếu đã tuyển chọn ra tú nữ cuối cùng, hai người phía sau cũng không còn cái gì có thể tranh, mà A Uyển đã nhất định là người phải vào cung, hai người phía sau cũng không có ý tứ muốn đắc tội với người khác, một nhóm người A Uyển liền theo cung nhân đi ra cửa điện sau đi đến cửa Chính Dương, về nhà chờ thánh chỉ phong ban cho.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sắp Vào Cung

Một nhà Ôn đại nhân ở bên ngoài của cung chờ đợi hồi lâu tất nhiên là đã sớm nhận được tiểu thái giám báo tin vui, biết được khuê nữ nhà mình đã được vào cung. Mọi người sau khi biết tin vẻ mặt lại cũng không giống nhau.

A Uyển vừa ra khỏi cửa cung liền thấy được cha mẹ của mình cùng với ba ca ca đã lâu không gặp đều ở bên ngoài cung chờ đợi mình, thật là kinh hỉ. Cũng bất chấp lễ nghi gì đó liền chạy chậm tới cùng mọi người trong nhà chào hỏi: ”A cha a nương gần đây khỏe không? Đại ca nhị ca tam ca các ngươi thế nào tới rồi!” Trong giọng nói cũng là nồng đậm mừng rỡ.

Chỉ là của cung dù sao cũng không phải là địa phương tốt để nói chuyện, Ôn phu nhân sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, biểu lộ đau lòng trên mặt không thể nghi ngờ: ”A Uyển của chúng ta đều gầy đi nhiều, vẫn nên về nhà rồi nói sau.” Đoàn người liền đi tới chỗ xe ngựa, ba ca ca của A Uyển tất nhiên là cưỡi tuấn mã ở phía trước mở đường.

Không khỏi nói, ba ca ca của A Uyển lớn lên cao to tuấn tú, lại cưỡi con ngựa cao to ở trên đường tất nhiên là bị chú ý, còn có các cô nương có chút lớn mật đem tú khăn a túi thơm a ném tới trong ngực bọn họ.

A Uyển ở trong xe ngựa tất nhiên là tránh không được bị Ôn đại nhân một trận hỏi, chỉ là Ôn phu nhân cường ngạnh yêu cầu tất cả phải chờ A Uyển hồi phủ sau hãy nói, hiện tại trước đừng mệt nhọc. A Uyển nhìn thấy mẫu thân viền mắt một trận nóng ướt, từ nhỏ nàng cũng chưa có rời đi người Ôn phu nhân quá lâu, bởi vì Ôn phu nhân lo lắng thân thể của nàng,

https://thuviensach.vn

tất nhiên là hận không thể thời thời khắc khắc đều đem A Uyển đặt ở trước mắt mới tốt.

Tuyển tú lần này vẫn là thời gian mà A Uyển cùng Ôn phu nhân tách ra lâu nhất, A Uyển trong lòng cũng thật là tưởng niệm, ôm cánh tay Ôn phu nhân bắt đầu làm nũng nói: ”A nương, con gái luôn nhớ mong ngài, ở trong cung hận không thể mọc cánh bay ra ngoài gặp ngài đâu.”

Ôn phu nhân điểm nhẹ chóp mũi A Uyển: ”Đều là đại cô nương, còn thích cùng a nương làm nũng như thế đấy.”

Mà nhóm ca ca ở bên ngoài xe ngựa đưa tới động tĩnh mà ngay cả A Uyển ở trong xe ngựa cũng cảm giác được: ”Con gái lớn hơn nữa cũng không còn là con gái của ngài nha, đúng rồi a nương, các ca ca không phải là còn ở bên ngoài sao, sao đột nhiên đều hồi kinh tới đây?”

Ôn phu nhân nắm tay A Uyển cười nói: ”Tất nhiên là a nương đi báo tin cho các ca ca con trở về, con vừa vào cung tham tuyển a nương liền nghĩ, con nếu chẳng may được tuyển thượng, cũng không biết khi nào thì mới có thể được cùng các ca ca con gặp mặt, chi bằng liền đem bọn họ đều gọi trở về. Nếu là không được tuyển, nhóm các ca ca con trở về đoàn tụ một phen cũng là tốt. Chỉ là…”

Nói xong Ôn phu nhân liền có chút nghẹn ngào, thu được tin A Uyển được lưu lại bài tử, nghĩ nữ nhi tiến vào thâm cung sẽ cùng mình chia lìa, được gặp lại còn khó hơn nữa, trong lòng vốn khổ sở, hiện tại càng không khống chế nổi.

A Uyển thấy thế cũng đỏ vành mắt, trong nội tâm nàng làm sao không biết trong lòng mẫu thân giờ phút này đang suy nghĩ điều gì, chỉ là gạo đã thành cơm, chuyện vào cung này là ván đã đóng thuyền, tuy là có tâm muốn mẫu thân thoải mái, nhưng những lời sinh ra lại giấu ở trong miệng, thế nào cũng nói không lên lời.

https://thuviensach.vn

Ôn đại nhân thấy hai nữ nhân nhà mình một lớn một nhỏ khóc thành một đoàn, lắc lắc đầu, một câu cũng không nói. Duy chỉ có nữ tử và tiểu nhân là khó giáo dưỡng, đặc biệt nữ nhân tâm tình chấn động lớn không dễ trêu như vậy, điểm này Ôn đại nhân vẫn còn biết đến.

Sau khi về đến nhà, đầu tiên là A Uyển trở về tiểu viện của chính mình, để nha hoàn thiếp thân của mình là Bạch Lộ và Lục Ý hầu hạ rửa mặt chải đầu một phen. Hai nha hoàn này đều cùng bản thân cùng nhau lớn lên, hầu hạ mình đã mười mấy năm, có thể nói đối với sở thích của mình thuộc như lòng bàn tay, rời phục vụ của các nàng nửa tháng vẫn là không có thói quen.

Để Bạch Lộ và Lục Ý mặc quần áo lên người cho mình, trong lòng A Uyển lại nghĩ, tiến cung lần này không biết được vị phân gì, nhưng theo gia thế của mình thì cao nhất cũng chỉ là chính thất phẩm thường tại, cái này còn phải xem Hoàng thượng có tư tình đối với chính mình hay không, bằng không vị phân tòng thất phẩm tuyển thị đối với nữ nhi tiểu quan ngũ phẩm nàng mà nói đã là rất tốt.

Nếu tiến cung vị phân quá thấp, liền không thể mang theo nha hoàn của mình, cứ như vậy, còn lại A Uyển ở trong cung không có một tâm phúc giúp đỡ, đường này cũng khó đi hơn.

Sau khi rửa mặt chải đầu xong, A Uyển liền dẫn bọn nha hoàn đi tới trước chính viện cùng mẫu thân và nhóm ca ca nói chuyện. Đã lâu không gặp ba ca ca, tất nhiên là thân thiết một phen, chỉ là tâm tình Ôn phu nhân vẫn không tốt lắm, chắc là hôm nay còn chậm chạp chưa đối mặt được với tin tức A Uyển vào cung đến tận giờ.

A Uyển đã thu thập xong tâm tình liền khuyên nhủ: ”A nương nóng vội lo lắng cho con, vào cung kỳ thực cũng phải là chuyện xấu, hiện nay thánh thượng còn là thanh niên chính trực, đúng là thời điểm tốt. A Uyển mặc dù

https://thuviensach.vn

vào cung so ra kém các quý nhân làm bạn với Hoàng thượng đã lâu, nhưng chỉ cần không phạm sai lầm lớn, nghĩ rằng vẫn có thể rất tốt.”

Ôn phu nhân tất nhiên là biết đây chẳng qua là khuyên giản an ủi nói như vậy mà thôi, vừa vào cửa cung sâu tựa như biển, nếu như không được cưng chiều, dựa vào gia thế nhà mình ở điểm này căn bản là quá sức, nói không chừng sẽ bị vị nào lôi ra lập uy đâu. Tuy là đối với tương lai A Uyển vào cung không quá có lòng tin, nhưng dù sao ngày có thể cùng A Uyển ở chung không còn được mấy ngày, khi thánh chỉ đến chính là khó gặp lại hơn nữa, Ôn phu nhân không muốn trước khi A Uyển tiến cung cuối cùng thấy vẻ mặt bản thân buồn rầu, rất nhanh sửa sang tốt lại tâm tình của mình.

Ôn phu nhân tinh tế vuốt mặt A Uyển, tựa hồ như dù có coi thế nào cũng thấy thiếu: ”Việc tiến cung này là định rồi, thì dù a nương không muốn đến thế nào đi nữa, thánh mệnh cuối cùng không thể trái. Đáng tiếc nương không thể nhìn thấy bộ dáng A Uyển của ta mặc hồng giá y*.”

*Hồng giá y là bộ y phục màu đỏ mà cô dâu ngày xưa thường mặc khi lấy chồng.

Nghe Ôn phu nhân nói như vậy, bên trong tâm A Uyển giống như là bị đao cắt, vào cung theo người khác tuy là một bước lên trời, nhưng dù sao cũng ở dưới hoàng hậu, thân phận ngày sau cao thế nào đi nữa chẳng qua cũng chỉ là làm thiếp cho hoàng thượng, đương nhiên không có cơ hội mặc giá y đỏ thẫm.

Bản thân vào cung kỳ thực là có tư tâm chưa nói cùng mẫu thân, vì tư tâm bản thân làm mẫu thân khó chịu như thế, A Uyển thật vất vả thu thập xong cảm xúc rốt cuộc không khống chế nổi, khóc đến không còn là chính mình.

Ba ca ca của A Uyển nhìn mẫu thân cùng tiểu muội một lần gặp thì không khống chế được tâm tình, liền để nha hoàn đỡ Ôn phu nhân về

https://thuviensach.vn

phòng nghỉ ngơi, ba người còn lại hộ tống tiểu muội trở về phòng, đáy lòng bọn họ còn có rất nhiều nghi vẫn không hiểu rõ đâu.

Đợi A Uyển thoáng thu thập xong tâm tình, nhị ca tính tình hay bộp chộp ham học võ liền nhịn không được đặt câu hỏi: ”Nghe a nương nói, lần này tham tuyển là A Uyển chủ động nói muốn tham gia, A Uyển lúc trước còn nói qua với huynh không có tâm tư tham tuyển đâu, đột nhiên vào cung đây là vì sao? Thấy a nương báo tin đúng là hù huynh giật mình đấy!”

Mà người xử sự khéo đưa đẩy, cùng cậu học buôn bán tam ca cũng không cam lòng rớt lại phía sau: ”A Uyển muội vốn cũng không ưa thích tham dự những chuyện tranh tranh đấu đấu mà, lúc vào cung cũng là không tránh khỏi việc này, A Uyển muội đến cùng nghĩ như thế nào đây?”

”A Uyển đột nhiên làm ra chuyện này chắc là có nguyên nhân, A Uyển chính là phát sinh chuyện gì mới thay đổi chủ ý? ” Vẫn là đại ca luôn luôn khá trầm ổn có thể bắt lấy trọng điểm nhất.

A Uyển lời trong lòng tuy không dám cùng mẫu thân nói rõ, nhưng để cho các ca ca biết được cũng không sao, huống hồ A Uyển cảm thấy, mặc dù không biết có ủng hộ nàng hay không nhưng nên để các ca ca biết được nàng vì sao làm ra quyết định như vậy.

”Các ca ca cấp thiết lo lắng, A Uyển liền cùng các huynh nói rõ, A Uyển đột nhiên làm ra quyết định vào cung, là vì A Uyển…” Nói đến đây, A Uyển hít sâu một hơi, cũng đem tâm của ba ca ca nhấc lên tới cổ họng: ”A Uyển…tương lai ở con nối dòng rất là gian nan.”

Một câu nói liền đem nhóm ba ca ca của nàng cả kinh trơn mắt há hốc mồm. Kỳ thật A Uyển vốn không có tâm tư vào cung, nhưng từ sau khi nàng cập kê, lần đầu tiên có kinh liền đau bụng nằm trên giường không dậy nổi, còn phải mời thầy thuốc bắt mạch cho thuốc mới chậm chạp qua nổi.

https://thuviensach.vn

Tuy là mẫu thân có điều giấu diếm, nhưng A Uyển tất nhiên nhận thấy có điều không bình thường, vẫn lặng lẽ lần theo các con đường khác nhau liền biết mình từ nhỏ thể nhược cung hàn, tương lai đối với con nối dòng đã định là cực kỳ gian nan. Thời đại này y học không thể so với hiện đại, chứng bệnh cung hàn cũng không có dễ trị như vậy. Cấp cho đứa con trai cưới vợ chẳng phải là vì để nối dõi tông đường sao? Mà A Uyển chỉ cần một điểm là con nối dòng gian nan, còn có thể đến nhà người tốt lành gì đâu?

Cho dù là gả cho trượng phu môn đăng hộ đối, nhưng bởi chính mình không có con nối dòng, liền không ngừng muốn cho trượng phu nạp thiếp, nếu không đó chính là không hiền hậu. Nói không chừng còn phải muốn đem đứa nhỏ của vợ bé ôm đến nuôi dưỡng, nếu không nuôi chính là không rộng lượng. Mình ở nhà chồng không có đứa nhỏ sợ là khi nói chuyện ngay cả thắt lưng cũng không thể thẳng được, nói khó nghe chút, chính là không kém con gà mái đẻ trứng mà thôi.

Mặc dù những tình huống này là bản thân A Uyển nghĩ tới chiều hướng tồi tệ nhất, nhưng cuộc sống như thế, A Uyển không muốn.

Cả đời đó là phải ở bên trong hậu trạch bởi vì không có con nên bị mẹ chồng khinh thường bị trượng phu chỉ trích, đối với nhà chồng người phải phục thấp làm thiếp, A Uyển không muốn.

Cho dù là nhận nuôi đứa nhỏ làm con nuôi, còn phải đề phòng đứa bé cùng mẫu thân thân cận, nhỡ đâu nuôi ra một con sói mắt trắng thì sao? Cuộc sống tràn ngập lo lắng hãi hùng không xác định như vậy, A Uyển không muốn.

Lấy lại tinh thần trước hết vẫn là đại ca: ”Dù vậy, cũng không cần tiến cung đâu, tương lai a nương nhất định sẽ vì ngươi tìm một mối hôn nhân với gia đình tốt, cho dù là có chuyện gì, cũng có các ca ca cho ngươi chỗ dựa mà.” Mà nhị ca tam ca cũng phụ họa theo.

https://thuviensach.vn

A Uyển trong lòng biết các ca ca đối với nàng tốt, thở dài: ”Ca ca nói nhưng thật dễ, mặc dù là tìm cho muội một người chồng tới tận cửa, nhưng nam tử nguyện ý tới cửa, có năng lực tiền đồ gì đâu? Các ca ca dù sao không thể bảo hộ muội cả đời.” A Uyển nói lời này tuy là lòng chua xót, nhưng cũng đều có đạo lý của nó.

Nhìn thấy các ca ca còn đang muốn nói gì đó, A Uyển liền khoát tay ngăn lại: ”Muội biết các ca ca đối với muội tất nhiên là tốt, nhưng có điều này, tương lai A Uyển vô luận gả cho người nào đều có thể lấy lý do không con làm cái cớ để đem A Uyển bỏ rơi cho hưu. Các ca ca cho dù là nói chuyện cho muội, nhưng cũng không ngăn được người khác để ý. Mặc dù là các ca ca chống thắt lưng cho muội, nhưng người nọ sau này còn có thể đối xử rất tốt với muội sao? Bởi vì không có con mà gặp phải cuộc sống bị người ghét bỏ như vậy, A Uyển không muốn.”

”Nhưng vào cung này cũng không phải tuyển chọn thượng cấp, cho dù là không lấy chồng, các ca ca chẳng lẽ liền không nuôi nổi muội sao!” Nhị ca cũng có chút bị thuyết phục, nhưng vẫn lo lắng việc A Uyển vào cung.

”Các ca ca tất nhiên là có bản lĩnh, sao không nuôi nổi muội được, chỉ là trong nhà có gái lỡ thì không gả ra được các ca ca sẽ bị đâm cột sống. A Uyển cũng không nguyện để các ca ca chịu chỉ trích, tuy nói vào cung không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng vào cung mặc dù không con cũng không tính là gì, trong cung chẳng phải là nhiều nữ nhân không con sao. Vào cung, có lợi cho tiền đồ của các ca ca, muội cũng không cần bị người khác tóm lấy cớ không con mà nói không tha, vì sao không vào cung chứ?”

Thấy câc ca ca đã dao động, A Uyển lại tăng thêm đại mã lực (ý nói tăng thêm sức ép ấy) khuyên: ”Khi điện tuyển muội nhìn qua Hoàng thượng rồi, dáng dấp cao to vĩ ngạn, ngọc thụ lâm phong, cũng không phải lão già lớn tuổi, đối với A Uyển mà nói chẳng phải cũng là một lựa chọn tốt sao? Vả lại không phải là A Uyển khoe khoang, A Uyển từ nhỏ liền thông minh, sau này vào cung dù không được việc gì nhưng cũng có thể tự bảo vệ mình, các

https://thuviensach.vn

ca ca cứ yên tâm đí. Dù sao đi nữa việc vào cung là đã định rồi, các ca ca ở ngoài học bản lĩnh thật tốt mới là chỗ dựa tốt cho A Uyển nha."

A Uyển tuy chỉ là vài lời khuyên giải, lại không nghĩ rằng tương lai nàng ở trong cung có thể hoành hành ngang ngược, phần lớn là dựa vào ba ca ca chống giữ thắt lưng cho nàng. Điều này tất nhiên là nói sau, tạm thời không đề cập đến. (Lina: Thế còn anh hoàng thượng đâu rùi?)

Ba ca ca tuy trong lòng còn nhiều không muốn, nhưng cũng biết nói nhiều hơn nữa cũng không sửa đổi được gì. Rốt cuộc liền âm thầm chấp nhận lựa chọn của A Uyển, chỉ là sau khi trở về đều để gã sai vặt tâm phúc đưa tới một cái hộp nhỏ, làm A Uyển thấy các ca ca đưa tất cả vốn liếng riêng của bản thân cho mình thì vẫn không nhịn được đỏ vành mắt, trong lòng âm thầm thề, phải khiến cuộc sống trôi qua thật tốt để cho người thương yêu của nàng yên tâm mới được.

***

Bóng đêm đã từ từ đem trời đất vây lại, trong màn đêm cũng hiện đầy những ngôi sao nhỏ, mà mặt trăng lại thẹn thùng trốn ở trong đám mây không chịu đi ra.

Màn đêm buông xuống, người mà các nữ nhân hậu cung cực kỳ mong chờ nhìn thấy lúc này vẫn như cũ ở trong ngự thư phòng xử lý công vụ, đương tiểu thái giám kính sự ti đem bài tử của nhóm nương nương các cung dâng lên để cho vua tùy ý lựa chọn là lúc, hoàng đế đại nhân đầu cũng không nâng, Lý Đắc Nhàn ở một bên lập tức tiếp thu được tâm tư của hoàng đế: "Đi xuống đi, gần đây Hoàng thượng bận về việc…việc biên cảnh, bài tử của các quý nhân mới tiến cung lúc trước cũng không cần trình lên."

Điều này có nghĩa là Hoàng thượng nhiều ngày nữa cũng sẽ không đặt chân tới hậu cung, chẳng biết trong hậu cung lại có bao nhiêu tú khăn bị vò

https://thuviensach.vn

nát.

”Lý Đắc Nhàn, ngươi thật sự là càng ngày càng được lòng trẫm.” Sau khi đợi tiểu thái giám đang cầm bài tử đi xuống, Hoàng thượng chính là buông bút xuống, liếc mắt nhìn Lý Đắc Nhàn.

Lý Đắc Nhàn cười ”hắc hắc” nói: ”Nô tài nào dám tự mình đoán bừa tâm tư của Hoàng thượng nha, chẳng qua là nô tàu hầu hạ Hoàng thượng dụng tâm thôi. Hoàng thượng, đây là vị phân sắc phong hoàng hậu nương nương cấp cho nhóm tú nữ lưu bài tử.” Nói xong đem một trang giấy đưa tới trước mặt hoàng thượng.

Không thể không nói Lý Đắc Nhàn xử sự đã muốn thành tinh, lúc nào nên báo cao chuyện gì thực sự bấm chuẩn. Hoàng thượng cầm qua trang giấy nhìn lên, vị phân sắc phong tú nữ này đều là tương đương gia thế bản thân, không có chọn. Ồ? Ôn thị A Uyển, tòng thất phẩm tuyển thị? Hoàng thượng lộ ra tươi cười hiếm có, liền cầm bút sửa qua sửa lại, nói: ”Liền theo cái này nghĩ chỉ đi.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Được Chọn Đầu Tiên

”Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: lễ bộ lang trung Ôn Kỳ Chính chi nữ Ôn thị A Uyển, thông tuệ mẫn tiệp, đoan trang thục duệ, quá mức được tâm trẫm. Đặc biệt phong Ôn thị A Uyển là tòng lục phẩm mỹ nhân, ban thưởng Kinh Hồng điện ở Chiêu Dương cung, khâm thử.” Tiểu thái giám tiến đến Ôn phủ ban chỉ là Lý Phúc Mãn, đồ đệ đắc lực dưới tay Lý Đắc Nhàn.

Mặc dù không biết tại sao sư phụ đặc biệt sai khiến mình vội tới ban chỉ vị Ôn mỹ nhân này, nhưng nghĩ sư phụ chắc là không vô duyên vô cớ để cho mình tới. Khi đọc lên ”Quá mức được tâm trẫm” một câu này tiểu thái giám liền biết Ôn mỹ nhân này sẽ có đại may mắn, bản thân mình dốc sức sớm chút cũng là nên. Có thể được lão nhân Lý Đắc Nhàn kỹ càng thu làm đồ đệ, Lý Phúc Mãn này cũng không phải người đơn giản, hiển nhiên đến đây ban thánh chỉ thì đối với một nhà Ôn đại nhân cũng không làm bộ làm tịch, thái độ cũng hết sức có lễ.

Mà cả nhà Ôn đại nhân lúc tiếp chỉ nghe được câu ”Quá mức được tâm trẫm” tâm tình từng người đều không giống nhau. Dựa vào tính tình đương kim Hoàng thượng không háo nữ sắc, một câu ”Quá mức được tâm trẫm” liền xem như tán thưởng cực cao.

Ôn đại nhân tất nhiên là cảm thấy đem con gái nhà mình đưa vào cung tuyển chọn thật quá chính xác, thăng quan lần này có thể thấy rõ. Mà lòng Ôn phu nhân liên tục thấp thỏm nhưng đã có hơi thả lỏng, nghĩ đến Hoàng thượng đúng là có ấn tượng tốt với A Uyển, như vậy đối với A Uyển mà nói có tốt có xấu, nhưng…ít nhất…A Uyển ở trong cung nhóm cung nhân chắc không dám đạp thấp nâng cao.

https://thuviensach.vn

Còn các ca ca của A Uyển nội tâm càng có chút trầm trọng, nếu gia thế nhà bọn họ cao hơn một chút, vị phân của muội muội cũng không đến mức chỉ là một mỹ nhân. Nữ nhân trong cung Hoàng thượng không nhiều lắm, vị phân mỹ nhân này càng dễ bị người khác bắt nạt. Bọn thứ muội trong mắt vừa cực kỳ hâm mộ vừa đố kỵ tất nhiên là lướt qua không đề cập nữa.

Còn lại A Uyển vừa mừng vừa sợ, kinh sợ chính là rõ ràng nàng chống đối hoàng thượng, lại còn được câu ”quá mức được tâm trẫm”. Nói đi nói lại thì Hoàng thượng đại nhân có hứng thú rất là tàn ác, cư nhiên ban thưởng ở Kinh Hồng điện. A Uyển cảm thấy, Hoàng thượng tuyệt đối là còn nhớ chuyện vùng đất bằng phẳng của nàng đấy, hai chữ kinh hồng, chính là để hình dung nữ tử dáng điệu uyển chuyển ưu mỹ, xem ra Hoàng thượng nhớ tới hai lượng thịt trên ngực nàng, nhưng không phải là kinh hồng nha.

Nhưng ý nghĩ này rất nhanh bị A Uyển ném tới sau đầu, nghĩ hoàng đế đại nhân thoạt nhìn cũng không giống người có thù tất báo, sao có thể tốn tâm tư ở trên người tiểu nữ nhân nàng chứ? Còn A Uyển vui là do phân vị này so với dự liệu khi trước của nàng thì cao hơn chút, cũng vừa vặn có thể mang một nha hoàn tiến cung, tương đương với việc nhiều người trợ giúp A Uyển tất nhiên là vui mừng.

Nha hoàn mang vào cung đương nhiên là Bạch Lộ, không nói đến Bạch Lộ hầu hạ nàng từ nhỏ, đối với nàng trung thành tận tâm, chỉ riêng là Bạch lộ tính tình trầm ổn tiến cung liền không dễ gây phiền toái, lúc mình cùng Tống ma ma học tập Bạch Lộ cũng lén ở một bên, sau khi tiến cung ít nhiều có thể giúp đỡ được mình đôi chút, thêm nữa cả nhà Bạch Lộ đều hầu hạ ở Ôn gia, hiểu rõ dùng cũng yên tâm.

Thánh chỉ ban xong A Uyển tất nhiên là phải ngồi kiệu nhỏ tiến cung, nhưng Lý Phúc Mãn này cũng thông minh, biết khoe mã lấy lòng, dĩ nhiên là phải nới rộng chút thời gian để A Uyển cùng người nhà nói lời chia tay, việc lấy lòng này chẳng phải là phải đúng lúc nắm lấy cơ hội sao?

https://thuviensach.vn

A Uyển để cho những người khác đi ra ngoài trước, bản thân đoan đoan chính chính quỳ xuống cấp Ôn phu nhân dập đầu. Hành vi lúc này của A Uyển tuy không hợp quy củ, nhưng trong lòng A Uyển có hổ thẹn, vì một chút tư lợi của chính mình mà để mẫu thân không thấy được dáng vẻ bản thân xuất giá, lúc này dập đầu cùng mẫu thân bái biệt, coi như đây là toàn bộ chút hiếu tâm của mình.

Ôn phu nhân tất nhiên là cực nhanh đem A Uyển nâng lên, A Uyển hốc mắt liền đỏ nói: ”A nương yên tâm, lần này đi tuy là không dễ, nhưng A Uyển nhất định sẽ bảo hộ bản thân chu toàn, một ngày nào đó có thể đem a nương nhận tiến cung đến xem ta.”

Ôn phu nhân nghẹn ngào vỗ vỗ tay A Uyển, mặc dù là sẽ không bỏ được nhưng cũng đến thời khắc phân ly rồi, những điều có thể dặn dò Ôn phu nhân đã sớm căn dặn xong, lúc này chỉ là nhìn A Uyển nhiều thêm vài lần nữa mà thôi.

***

Dù sao không phải là gả vào hoàng cung, A Uyển cũng không có đồ cưới gì đáng nói, mà đồ trang sức bên ngoài cũng không chắc chắn phù hợp định chế trong cung, danh khí những người luôn bảo thủ trong cung cũng không thiếu, nhưng Ôn phu nhân xử lý cũng không hề gì, chẳng qua là làm thêm cho A Uyển mấy thân xiêm y, đánh nhiều thêm mấy bộ ngọc sức (trang sức bằng ngọc) mà thôi.

Bạch Lộ trên lưng mang theo hai túi bọc nhỏ cùng A Uyển một đường cùng nhau tiến cung, không cần phải nói A Uyển cũng biết trong hai bao vải chính là vàng bạc trần tử cùng với hà bao gấm Tô Châu tinh mỹ. Tục ngữ nói có tiền có thể sai ma khiến quỷ, ở trong cung này, A Uyển mới đến mọi nơi đều cần phải thu xếp, khen thưởng cho nhóm cung nhân lại không thể thiếu.

https://thuviensach.vn

Tiền bạc điều này A Uyển cũng không lo lắng, cậu của A Uyển trước khi nàng tiến cung riêng tiền còn đưa tới một chồng ngân phiếu thật dày, mẫu thân A Uyển cùng các ca ca lại càng không cần phải nói, từng người có thể cho mình bao nhiêu thì cho bấy nhiêu, thậm chí Ôn đại nhân cũng cho A Uyển không ít bạc bên người. Vì để cho tiện, riêng Ôn phu nhân còn đem ngân phiếu đổi thành những mức lớn nhỏ không đồng nhất.

Lần này vào cung cũng không giống tuyển tú, đỉnh đầu kiệu nhỏ chính là trực tiếp đem A Uyển mang đến trong Kinh Hồng điện ở Chiêu Dương cung. Lý Phúc Mãn dọc đường đi phổ cập cho A Uyển vị trí địa lý của Chiêu Dương cung này, Chiêu Dương cung mặc dù không lớn, nhưng lại là tòa cung điện có khoảng cách gần tẩm cung của Hoàng thượng nhất, ngay cả Khôn Ninh cung của hoàng hậu nương nương cũng không gần được như Chiêu Dương cung, mà trong cung này cũng không có chủ vị cũng không có người bên ngoài ở lại, A Uyển có thể nói là độc chiếm tóa cung điện này.

Chiêu Dương điện cách cung Hoàng thượng gần như thế, bài trí bên trong cung điện cùng với bố trí trong sân tinh tế tỉ mỉ so với Lâm Hoa điện xa xôi mà nói tất nhiên là càng tốt hơn. Cỗ kiệu hạ xuống, A Uyển tiến vào Kinh Hồng điện thì thứ đầu tiên đập vào mi mắt chính là một gốc cây hoa Ngọc lan. Lúc này cây Ngọc lan đã nở hoa lần thứ hai rồi, những đóa hoa màu trắng nở rộ giữa một mảnh xanh biếc dạt dào, tản mắt ra mùi thơm nồng đậm, lại cùng cung điện rường cột chạm trổ phía sau làm nổi bật lẫn nhau, càng làm tôn lên vẻ tươi mát động lòng người của Ngọc lan.

Không khỏi khen ngợi nhóm thợ lúc kiến tạo nên sự độc đáo khắp nơi ở trong viện, mà chủ tử mới đến, Kinh Hồng điện từ lâu đã quét dọn xong, bọn thái giám phục vụ đã sớm đứng thành một hàng, kiễng chân trông ngóng A Uyển đến.

A Uyển lại ngoài ý muốn phát hiện từ trong những người này tiểu cung nữ Thanh Sam khiến tâm tình nàng không khỏi vui sướng. Tuy là rất kinh

https://thuviensach.vn

hỉ nhưng A Uyển cũng chưa quên trước khi Lý Phúc Mãn xin cáo lui để Bạch Lộ đưa cho hắn một hà bao thật mỏng. Hà bao càng nhẹ thì phân lượng càng nặng, điểm này Lý Phúc Mãn chẳng lẽ còn không rõ, liền cười híp mắt cáo lui.

Sau khi A Uyển nhìn Lý Phúc Mãn ra khỏi cửa viện, xoay người lại một đám cung nhân liền hành lễ vấn an nàng: ”Chúng nô tài/nô tỳ thỉnh an Ôn chủ tử, chủ tử vạn phúc.” Trong một đám người kia Thanh Sam nhưng là nhịn không được trộm mắt nhìn A Uyển, rất là vui sướng.

A Uyển chỉ nhàn nhạt nói một câu: ”Đứng lên đi.” để cho bọn họ đứng lên, trực tiếp thẳng tiến vào trong điện, sau khi đợi A Uyển ngồi xuống, mới để cho những bọn cung nữ thái giám này lần lượt tiến vào báo tên rồi an bài công việc cho mỗi người bọn họ.

A Uyển chẳng qua là tòng lục phẩm mỹ nhân, theo cung lệ cung nhân hầu hạ là hai đại cung nữ, hai nhị đẳng cung nữ, bốn cung nữ thô sử cùng với một đại thái giám và ba tiểu thái giám mà thôi. (Lina: có từng đấy người phục vụ còn chê ít =.=)

Hai đại cung nữ không cần phải nói đương nhiên là Bạch Lộ và Thanh Sam, mà hai nhị đẳng cung nữ A Uyển ngại danh tự (tức là tên gọi ấy) quá khó đọc liền đổi thành Hoàng Ly và Minh Thúy, bốn cung nữ thô sử tất nhiên thì ra là đè xuống bất động. Mà tiểu thái giám trong Kinh Hồng điện vốn chỉ có ba, đó là Tiểu Lộ Tử, Tiểu Quế Tử và Tiểu Hòa Tử, vẫn còn thiếu một đại thái giám chưa có bổ sung, A Uyển liền để cho Tiểu Lộ Tử đã ở trong cung lâu trước tạm thời làm.

Dạy dỗ cung nhân cũng là một môn học vấn, một mặt không thể làm gậy gộc lập uy, một mặt cũng không thể dụ dỗ bằng tiền bạc, tốt nhất chính là hai người cùng kết hợp lại. Bởi vì ngoại trừ Thanh Sam ra, những nhóm cung nhân khác cũng không biết rõ nguồn gốc, A Uyển chỉ hời hợt nói câu: ”Ở trong Kinh Hồng điện hầu hạ ta, không cần có bao nhiêu thông minh,

https://thuviensach.vn

chỉ cần trung thành là được. Ta cũng không có gì muốn nói nhiều, chỉ một câu, ta tốt, các ngươi liền tốt, ta nếu không tốt, vậy các ngươi định cũng không khá hơn chút nào.”

Mặc dù khẩu khí không nghiêm khắc, ngược lại còn mang theo chút ý vị hờn dỗi hàm xúc của tiểu cô nương, nhưng ý tứ trong lời nói này những cung nhân cũng không dám khinh thị. Sau khi dứt lời, A Uyển liền để Bạch Lộ cấp khen thưởng cho mỗi cung nhân hai lượng kim trần tử không nhỏ: Chủ tử ta đây cũng không khó hầu hạ, chỉ cần cố làm tốt chức trách chính là có thưởng. Các ngươi cần phải nhớ kỹ, chủ tử ta không thiếu nhất chính là bạc, người khác có thể cho các ngươi, chủ tử các ngươi là ta có thể cho càng nhiều hơn.”

Lập uy đã dựng, khen thưởng cũng xây, A Uyển liền để cho bọn họ trở lại chức vị của mình đi làm việc, chỉ để lại một mình Thanh Sam nói chuyện, mà còn Bạch Lộ vì nàng đi sử sang lại tư kho.

Đợi A Uyển hỏi Thanh Sam như thế nào lại được điều đến đảm đương ở Kinh Hồng điện, Thanh Sam cũng thập phần khó hiểu: ”Điều này cũng làm cho nô tỳ rất là hoang mang đấy chứ, nô tỳ ngày hôm trước mới nhận được thông tri báo là đưa nô tỳ điều đến Kinh Hồng điện làm người hầu, lúc ấy nô tỳ còn bị dọa nhảy dựng lên, cũng lo lắng phạm sai lầm sẽ bị đánh bằng roi, may mà chủ tử ở Kinh Hồng điện là người! Người cũng không biết nô tỳ nhìn thấy người có biết bao vui vẻ. Đúng rồi, hũ quả mơ nô tỳ cũng đưa tới Kinh Hồng điện, vốn còn muốn lúc nào đó len lén đưa cho người đâu, không nghĩ tới nô tỳ phục vụ chính là người.”

Thanh Sam tính tình trái lại vẫn không thay đổi, vẫn là líu ríu nói tới nói lui không làm cho người ta ghét, hỏi nàng một câu nàng có thể đáp lại ngươi đến vài câu, nàng còn chưa có nhắc tới vò quả mơ kia được chưa, cũng không biết mùi vị quả mơ ướp thế nào, có thành công hay không… Khụ khụ, nhảm hơi xa rồi.

https://thuviensach.vn

Tính tình Thanh Sam chẳng lẽ A Uyển còn không rõ, là một người cơ bắp tuy dễ nói sai nhưng cũng trung thành và tận tâm. Đừng nhìn dáng vẻ nàng thật thà nhưng người khác muốn cùng Thanh Sam nói lời khách sáo cũng không dễ dàng, huống chi A Uyển còn là chủ tử đầu tiên nàng phục vụ, trình độ để tâm so với Bạch Lộ cũng không kém.

A Uyển tuy là thấy Thanh Sam đột nhiên được điều động hơi kỳ quái, nhưng cũng không hỏi lại thêm, mặc kệ ra sao, chỉ cần Thanh Sam hầu hạ ở trước gót chân nàng, đối với nàng còn là dáng vẻ trung thành, việc đột nhiên được điều đến có gì hay đâu mà hỏi cơ chứ?

A Uyển liền đem Bạch Lộ cũng một lượt kêu lại đây: ”Thanh Sam này là cung nữ hầu hạ ta khi ta tham tuyển, cũng đã ở trong cung này hơn mười năm, Bạch Lộ ngươi tính tình trầm ổn, sau này việc bên trong điện do ngươi quản. Thanh Sam tương đối quen thuộc trong cung, lúc ra ngoài Thanh Sam sẽ đi theo ta, ta tại trong cung này cũng không có người nào đấng tín nhiệm, coi trọng liền là hai ngươi. Chỉ cần ta có năng lực, nhất định sẽ không để cho các ngươi bị tổn hại chịu khổ.”

Lúc này hai người tất nhiên là hướng về phía A Uyển kiên quyết gật đầu bảo đảm, Bạch Lộ không cần phải nói, Thanh Sam từ nhỏ chính là được Quan cô cô nuôi nấng trưởng thành, ngoại trừ Quan cô cô thì chỉ có A Uyển đối xử với nàng tốt nhất, mà A Uyển cũng không phải là chủ tử hà khắc, đáy lòng Thanh Sam cũng thiên hướng về A Uyển.

Đợi tất cả việc trong điện đều đi vào quỹ đạo xong, A Uyển liền tỉ mỉ đáng giá đến Kinh Hồng điện. Không hổ là cung điện lớn nhất Chiêu Dương cung, trong điện được khéo léo chia thành mấy khu vực, thư phòng buồng tắm sảnh tiếp khách mọi thứ đều đầy đủ hết, bố trí lại cực kỳ trang nhã phóng khoáng, trang trí giữa điện cũng có một phong cách riêng.

A Uyển vừa lòng nhất vẫn là chiếc giường la mạc sa trướng (màn lụa) trương hoàng hoa lê, giường này mềm mại hồ hồ lại kèm cả sa trướng hồng

https://thuviensach.vn

nhạt nhìn cực kỳ đẹp. Buổi chiều đang lúc A Uyển tính toán rửa mặt chải đầu một phen để ngủ một hồi thật ngon thì khẩu dụ phân phó A Uyển chuẩn bị đêm nay thị tẩm cũng đã đến, lần này là lão nhân thành tinh Lý Đắc Nhàn tự mình tới.

Khổng thể không nói Lý Đắc Nhàn cũng tò mò rốt cuộc Ôn mỹ nhân này có bộ dáng thiên tiên gì mà lại được Hoàng thượng nhắm trúng để bụng như thế. Ngày điện tuyển ấy Lý Đắc Nhàn cũng không đi theo, cho nên muốn biết nữ tử được Hoàng thượng nhắm trúng qua nhiều năm như vậy có gì đặc biệt hơn người, không nói đến phân vị mỹ nhân này là Hoàng thượng ban cho, Chiêu Dương cung những nương nương ai không từng xin Hoàng thượng muốn chuyển vào, Hoàng thượng lại khăng khăng không hề cho ai, liền cho Ôn mỹ nhân này.

Chẳng qua sau khi nhìn thấy A Uyển, Lý Đắc Nhàn nhưng cũng không nhìn ra cái gì đặc biệt, so với mấy vị nương nương cùng vào cung tới nay Ôn mỹ nhân chưa tính là nổi trội nhất, mà khi biết tin thị tẩm biểu tình chính là ngơ ngác cả kinh, nghĩ chắc là có những mặt nào đó đặc biệt hấp dẫn Hoàng thượng đi, điều này cũng không phải người làm nô tài như hắn có thể vọng nghị (bàn luận bừa).

Tuy là biết Lý Đắc Nhàn trước mắt là đại hồng nhân (người có vai vế) của hoàng thượng, nhưng A Uyển cũng không có nói cái gì đặc biệt, sau đó chính là nói lời cảm tạ, cho hà bao phân lượng nặng, khách sao mời Lý Đắc Nhàn uống trà mà thôi.

Lý Đắc Nhàn tất nhiên là từ chối không uống, cáo lui chạy nhanh trở về phục mệnh, để lại A Uyển tự mình ngây người. Biết được bản thân mình được thị tẩm đầu tiên thế nhưng nàng lại kinh sợ, cái gì? Đúng vậy, Ôn Uyển nàng làm tốt việc chuẩn bị tiến cung không sai a, nhưng các nhóm quý nhân cùng tiến cung thân phận ai đều so với nàng cao hơn. Nghĩ đến những người ngày xưa cùng viện Tả tiệp dư, Lâm quý tần, còn có Trương

https://thuviensach.vn

vinh hoa từng người dung mạo dáng vẻ đều tốt, Hoàng thượng đại nhân ngài có cần thiết phải kéo giá trị thù hận cho ta như thế không?

Dù sao việc này không lâu sau sẽ phải truyền ra hậu cung, lúc này nghĩ việc này còn không bằng nghĩ buổi tối lấy lòng Hoàng thượng đại nhân như thế nào mới phải. Suy nghĩ đến đây, A Uyển liền đứng lên lớn tiếng nói: ”Người tới, chuẩn bị tắm rửa, nhớ kỹ, cần phải cho chủ tử của các ngươi là ta tắm thơm ngào ngạt trắng nõn mềm.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 11: A Uyển Thị Tẩm

Khôn Ninh cung vẫn trước sau như một tráng lệ, cả tòa cung điện không giây phút nào không lộ ra khí tức trang trọng nghiêm túc, mà ngay cả bọn cung nữ thái giám trong cung hành động cử chỉ cũng cực kỳ quy củ, mặc dù giờ phút này cung nữ Nguyệt Đường bên người hoàng hậu nương nương bước đi vội vội vàng vàng, vội vã đi về phía hoàng hậu bẩm báo, trong thần sắc cũng cực kỳ lãnh đạm, phần khí độ này không khỏi làm cho người ta tán thưởng phương pháp hoàng hậu dạy dỗ cung nhân cực kỳ cao minh.

Nguyệt Đường tiến vào trong điện, lúc này hoàng hậu nương nương đang cầm cây kéo vàng nhỏ tu sửa lại bồn hoa, mặc dù là Nguyệt Đường bắt đầu hồi bẩm tin tức, cây kéo trong tay cũng chưa từng ngừng lại.

”Nương nương, kính sự ti truyền tin đến nói, Hoàng thượng lật bài tử Ôn mỹ nhân, mà còn là Lý công công tự mình truyền khẩu dụ.”

Ôn mỹ nhân? Đó chắc là vị ngày ấy khi điện tuyển được Hoàng thượng đánh giá bốn chữ ”Rất là yêu thích” đi. Nghĩ tới lúc trước nàng dự tính vị phân, dựa vào gia thế Ôn mỹ nhân chẳng qua chỉ là tòng thất phẩm tuyển thị mà thôi, Hoàng thượng cư nhiên còn ban phân vị cho nàng ta, mặc dù cũng chỉ mới là tòng lục phẩm mỹ nhân thôi, nhưng từ điểm này ít nhiều cũng có thể nhìn ra thái độ của hoàng thượng.

Nhưng mà nếu nói là ưa thích Ôn mỹ nhân này, sao lại ban thưởng ở Kinh Hồng điện, còn có phần thị tẩm đầu tiên. Hoàng hậu nương nương càng nghĩ càng không rõ, hành động cây to đón gió của Hoàng thượng rốt cuộc đâu có nghĩa là Ôn mỹ nhân được sủng ái? Có mà là gây thù hằn cho Ôn mỹ nhân đấy.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu khẽ thở dài một tiếng, liền để cho Nguyệt Đường đi xuống, tuy là vợ chồng từ khi còn trẻ, nhưng hoàng hậu cảm thấy càng nhìn không thấu Hoàng thượng hơn.

Mà vị duy nhất sinh dưỡng hài tử trong cung Đức phi tốc độ nhận được tin cũng không chậm, thị tẩm dù là ai Đức phi nương cũng không thấy e ngại, chỉ là nghe nói vị Ôn mỹ nhân này ở Kinh Hồng điện vẫn thoáng để tâm, nhưng chỉ vẻn vẹn là như thế thôi.

Nhìn đại công chúa đang ở trong hoa viên chơi đùa, tâm Đức phi liền yên ổn, chỉ cần có đại công chúa ở đây, nữ nhân hậu cung này bất luận tranh đoạt thế nào, Hoàng thượng trong một tháng cũng có mấy ngày muốn tới chỗ nàng nhìn nữ nhi một cái.

***

Mặc kệ nữ nhân hậu cung đối với A Uyển lần đầu thị tẩm có ý nghĩ gì, giờ phút này A Uyển đang chậm rãi thong thả ngâm mình trong thùng nước tắm mặc cho Bạch Lộ cùng Thanh Sam hầu hạ nàng tắm rửa.

Thân thể A Uyển tuy rằng có chút yếu, nhưng vóc người so với cô nương cùng tuổi mà nói cũng là không thấp, chỉ là thoáng có chút gầy. Đẩy cánh hoa trên mặt nước ra, A Uyển tự nhìn bộ ngực lộ ra (Lina: mỹ nhân tắm rửa kìa, hắc hắc), tấm tắc…Mặc dù đúng thật là không quá lớn, chỉ mong Hoàng thượng đại nhân ăn không cần cảm thấy quá cộp răng là tốt rồi.

Khi sắc trời dần tối thì các cung đã đốt đèn lên, mà Hoàng thượng ở ngự thư phòng đèn đuốc càng sáng trưng như ban ngày. Nhìn Hoàng thượng vẫn ở như cũ cần cù chăm chỉ chiếu cố công vụ, trong lòng Lý Đắc Nhàn âm thầm rối rắm rằng có nên hay không nhắc nhở Hoàng thượng một phen.

Hoàng thượng đã lật bài tử rồi đấy!

Còn là mệnh nô tài tự mình đi truyền khẩu dụ đấy!

https://thuviensach.vn

Có thể hay không không cần phải phát sinh chuyện giống như thế này uy nô tài thật tốt Hoàng thượng a!

Bởi vì Hoàng thượng đối với việc nữ sắc luôn luôn không để tâm, hậu cung này có thể đảm nhiệm chức vụ hay không đi. Thái hậu nương nương từng cho rằng Hoàng thượng được phép nam phong tốt, mà vậy giống như đó là đối với hắn, tiểu thái giám Lý Đắc Nhàn từ nhỏ hầu hạ Hoàng thượng cùng nhau lớn lên (đoạn này khó hiểu quá, hình như là thái hậu nghi Hoàng thượng có gì đó với anh Lý Đắc Nhàn này). Nhỡ đêm nay Hoàng thượng lật nài tử lại chưa đi sủng hạnh nhóm quý nhân, thái hậu nương nương lễ Phật kia chắc chắn sẽ khai đao vấn tội nô tài hắn.

Bởi vì Hoàng thượng vẫn chưa đề cập đến tình, thú, Lý Đắc Nhàn tất nhiên là phải cực lực thúc đẩy. Nếu không đầu hắn sớm hay muộn sẽ phải chuyển nhà, làm nô tài áp lực cũng rất lớn đó được chưa? (Lina: anh thái giám này dễ xương ghê ^^)

May mà lúc Hoàng thượng phê duyệt xong một phần tấu chương, buông lỏng bả vai một chút, liền để Lý Đắc Nhàn mở đường, bãi giá Chiêu Dương cung Kinh Hồng điện. Trong lòng Lý Đắc Nhàn tất nhiên là thở phào một hơi, phân phó nhóm tiểu thái giám nhanh chóng đem ngự thiện đưa tới Kinh Hồng điện.

A Uyển phát hiện mình thực sự chuẩn bị quá sớm, sau khi hoàn tất tắm rửa cũng không còn việc gì nữa, trang điểm? Đương nhiên là không cần, lẽ nào trong khoảng thời gian lăn ra giường còn muốn cho Hoàng thượng một thân miệng toàn son phấn sao?

Chọn y phục? Cũng không cần, dù sao cuối cùng đều phải cởi, ăn mặc dù đẹp cũng chỉ là rườm rà.

Chải đầu? Lại càng không cần, nếu như thời điểm lăn lộn trên giường bị những thứ đồ trang sức gì đó làm xước vậy mình chẳng phải là tự tìm

https://thuviensach.vn

đường chết.

Những ý nghĩ kỳ kỳ quái quái này của A Uyển tất nhiên không dược Bạch Lộ cùng Thanh Sam tán thành, chủ tử ngài là hoàn mỹ sao? Liền tính toán không chỉnh lại quần áo mà cứ như thế gặp mặt Hoàng thượng sao? Cho nên A Uyển vẫn bị hai người đè mạnh xuống hướng trên mặt nàng bôi chút cao ngọc lan, mùi thanh nhã không ngấy, A Uyển vẫn có thể chấp nhận được.

Tóc dùng trâm ngọc làm thành một kiểu búi đơn giản, quần áo cũng đổi thành váy chế từ vải bông, mà trước khi Hoàng thượng còn chưa tới, khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Lộ hơi có chút ngượng ngùng đặt vào trong tay A Uyển một quyển sách nhỏ.

”Chủ tử, đây là phu nhân chuẩn bị cho ngài, để trước khi ngài thị tẩm trộm ôn tập một lần.” Một hơi đem lời nói cho hết mặt Bạch Lộ lại đỏ lên.

Không cần phải nói A Uyển cũng biết sách nhỏ trong tay chính là bí hí đồ, trước khi tiến cung Ôn phu nhân liền tìm cho A Uyển một người tinh tế giảng giải qua, lúc này lại để cho A Uyển ôn tập thêm một lần, Ôn phu nhân có thể nói là dụng tâm lương khổ.

Kiếp trước A Uyển dù gì cũng đã thành niên, phim Nhật Bản (Lina: nguyên văn là phim của nước gồm những hòn đảo nên mình nghĩ là Nhật) cũng xem qua một chút, nhưng so với quyển sách này, A Uyển cảm thấy bản thân mình đúng là được mở rộng tầm mắt, nàng thế nào mà chưa bao giờ biết người còn có thể xoay thành kiểu dáng này?

Đang lúc A Uyển tỉ mỉ xem tập sách, Hoàng thượng đại nhân dẫn Lý Đắc Nhàn đi vào. A Uyển vội vàng không kịp chuẩn bị cũng không biết nên đem tập sách này giấu ở chỗ nào, tay đặt sau lưng liền đem tập sách giấu ở sau người.

https://thuviensach.vn

Tề Diễn Chi lúc đến Kinh Hồng điện thì chưa hề để cho người khác thông báo, cũng không biết tại sao, Tề Diễn Chi nhớ tới các loại biểu tình sinh động của A Uyển lại cảm thấy thú vị, chính là muốn được dọa nàng một cái. Chưa từng nghĩ vừa vào phòng liền thấy A Uyển mặt đỏ lên co quắp từ trên ghế đứng lên, một bộ dáng vẻ tiểu hài tử làm chuyện sai lầm bị bắt gặp.

Cách ăn mặc quần áo giờ phút này của A Uyển, có thể nói là không có dáng vẻ gì vì quần áo trang phục mà phải đỏ mặt, nhưng lại càng lộ ra vẻ e thẹn đáng yêu của A Uyển. Hoàng thượng nhìn thấy ý cười trong mắt cũng sâu hơn.

Tuy cảm thấy cực kỳ mất mặt, A Uyển cũng vẫn chưa quên quy củ, phúc thân thi lễ: ”Tỳ thiếp cấp Hoàng thượng thỉnh an, Hoàng thượng vạn phúc.” Bởi vì như vậy, quyển sách nhỏ A Uyển cầm trên tay bại lộ ngay trước mặt hoàng thượng, Bạch Lộ cùng Thanh Sam ở một bên cũng âm thầm thay chủ tử sốt ruột.

”Đứng lên đi.” Sau khi để A Uyển đứng dậy, Hoàng thượng thật có nhiều hứng thú hỏi: ”Thứ Ôn mỹ nhân cầm trong tay là cái gì?”

A Uyển thế nhưng đỏ mặt ấp úng không nói ra được là cái gì, may mà lúc này nhóm cung nhân ngự thiện phòng đưa đồ ăn tới, A Uyển nhân tiện nói: ”Này…Đây chẳng qua là tỳ thiếp nhàn rỗi đọc sách thôi, Hoàng thượng chắc hẳn còn chưa dùng bữa đi, trước tiên vẫn nên để tỳ thiếp hầu hạ Hoàng thượng dùng bữa chứ.”

Nói xong liền đem sách đưa cho Bạch Lộ để cho nàng cầm cất kỹ, nhưng một ánh nhìn của hoàng thượng, Bạch Lộ liền ngoan ngoãn cầm sách giao vào tay hoàng thượng. Nhìn qua ba chữ lớn trên tập bí hí đồ, Hoàng thượng không cần mở ra cũng biết bên trong là nội dung gì, hướng về phía A Uyển khiêu mi cười nói: ”Không nghĩ tới mỹ nhân đối với việc trong phòng nhưng lại rất có tâm hiếu học, lúc rảnh rỗi cũng không quên nhìn một cái.”

https://thuviensach.vn

Hai vị chủ tử vừa nói chuyện, cung nhân một bên tất nhiên là sống chết mặc bây, đảm đương làm tiểu trong suốt, giống như cái gì cũng không nhìn thấy.

Sách giao đến trong tay hoàng đế đại nhân, A Uyển cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái, nghe Hoàng thượng chế nhạo bản thân như thế, mặt A Uyển lại ”Oanh” một cái càng đỏ lên, việc xem trộm đông cung đồ (tranh khiêu dâm) tuyệt không vui chút nào đâu!

”Trước tiên dùng bữa đi.” Hoàng thượng đại nhân thấy tình trạng A Uyển quẫn bách như vậy, tâm tình cũng sung sướng, thấy A Uyển sắp đào lỗ muốn tự chôn mình, liền mở miệng cho A Uyển một bậc thang, bản thân ngồi xuống trước bàn tròn chuẩn bị dùng bữa.

A Uyển trong lòng vẫn tự cảm thấy thực sự rất mất mặt, nhưng vẫn mạnh mẽ lên tinh thần đi hầu hạ Hoàng thượng đại nhân dùng bữa. Mà Hoàng thượng nhìn thấy thần sắc vẻ mặt còn là quẫn bách tựa hồ ngay cả ăn cũng thấy ngon miệng.

Hầu hạ Hoàng thượng dùng qua bữa tối thật tốt, A Uyển ăn qua loa vài miếng, liền bưng trà thơm đưa tới tay hoàng thượng, mà Hoàng thượng cũng thả sách dạy đánh cờ trong tay ra, hướng A Uyển lộ ra vẻ tươi cười không rõ ý tứ hàm súc: ”Đêm cũng sâu, không bằng mỹ nhân cùng trẫm hoạt động một phen tiêu thực đi.” Nhóm cung nhân hầu hạ nghe vậy cũng rất tự giác rời khỏi tẩm điện.

Cái gì? Nghe được câu này trong đầu A Uyển dấy lên báo động, này này này, lúc này vừa mới ăn cơm no sẽ lăn ra giường sao? Hoàng thượng đại nhân ngài đều không cho người khác có chút tâm tư chuẩn bị như thế sao? Chúng ta còn có thể hay không nói về vấn đề lăn ra giường thật tốt?

Nhìn A Uyển như vậy hoàng đế Tề Diễn Chi cũng biết nàng nghĩ tới nơi nào: ”Trẫm nói không bằng chúng ta ở trong sân đi một lát, hoạt động một

https://thuviensach.vn

chút để tiêu cơm cũng tốt.”

Trong lòng A Uyển thật sự nhịn không được rít gào, Hoàng thượng ngài có thể hay không không cần dùng giọng điệu hấp dẫn như vậy nói chuyện nghiêm chỉnh này a! Người ta rất dễ hiểu sai đấy!

A Uyển còn chưa trả lời, nhoáng một cái thân hình bị đại nhân ôm lấy: ”Xem ra mỹ nhân không muốn đi lại ở trong viện một lát, vậy không bằng chúng ta đổi loại phương thức khác?” Hoàng thượng ngài đều không có cho tỳ thiếp cơ hội nói chuyện đấy, như vậy thật sự được chứ!

Nói xong A Uyển liền bị ôm đến trên chiếc giường lớn nàng thích nhất, sa trướng hồng nhạt làm nổi bật bầu không khí thời khắc này rất kiều diễm. Cảm nhận được hơi thở nóng bỏng lướt qua bên tai mình, A Uyển nhịn không được hơi hơi co rúm lại.

Mà Hoàng thượng đại nhân đè nặng lên người nàng hoàn toàn không có ý tứ muốn buông ra, đợi sau khi đem quần áo của A Uyển rút đi, nước da trong trắng lộ hồng, tóc đen mượt như tơ lụa tản mát cùng đệm giường hồng nhạt dưới thân tạo thành vẻ tương phản tươi sáng, ánh mắt Hoàng thượng cũng càng sâu hơn, mà A Uyển tựa như đứa trẻ mới sinh bất lực mặc hắn an bài.

Mặc dù là ở trên giường, Hoàng thượng đại nhân cũng không có quên thú vị tà ác của mình, nhéo nhéo bánh bao nhỏ của A Uyển: ”Cũng không phải chỉ là vùng đất bằng phẳng thôi, xem ra trẫm cần phải tin tưởng mỹ nhân có không gian trưởng thành.” Nghe được câu này A Uyển thật sự xấu hổ và giận dữ muốn che mặt.

Muốn nói điều gì đó lại bị Hoàng thượng dùng môi ngăn chặn những lời kia, lúc này dường như nói điều gì đó đều là dư thừa. A Uyển có thể cảm nhận được tay hắn mơn trớn trên thân thể mình, làm cho nàng kìm lòng không đậu than nhẹ ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Tề Diễn Chi nhìn bé con mềm mại yêu kiều non nớt mình ôm ở trong ngực, cảm thụ được từ trong khuỷu tay nàng ngượng ngùng run rẩy, nàng còn ngây ngô không thích ứng được hắn đụng vào, trong lúc vô tình giãy dụa vòng eo nhỏ nhắn muốn né tránh hắn, nhưng lại càng khơi dậy niệm tưởng của hắn. Khi Hoàng thượng cởi bỏ quần áo của hắn thì hai mắt nhắm chặt của A Uyển vừa lúc hơi hé ra.

Đem thân thể tinh tráng thon dài của Hoàng thượng nhìn không xót chút gì, dưới lớp quần áo là cơ thể nam nhân tràn đầy gợi cảm khí phách cùng sức mạnh vận sức chờ phát động, thấy thế A Uyển lại nhịn không được nhắm hai mắt lại, biết lúc này A Uyển bị trêu đùa đã có thể tiếp nhận được hắn, nhưng chân chính muốn mặc áo giáp ra trận thì A Uyển vẫn mở hai mắt tràn ngậy hơi nước nhìn Tề Diễn: ”Tỳ thiếp thật sự sợ đau, Hoàng thượng nhất định phải chậm một chút.”

Vừa nói xong, A Uyển cơ hồ cẩm nhận được được đau đớn xé rách, A Uyển đau đớn nỗi đầu óc một mảnh tương hồ nước mắt cũng không nhị được tràn mi, hoàng thược ngài thực sự không thể chậm một chút được sao! Kích cỡ của chúng ta rất không xứng đôi được chưa!

”Đừng sợ, rất nhanh liền hết đau.” Từ trong miệng Hoàng thượng khó khăn nặn ra được một câu nói, nhưng A Uyển chỉ thấy động tác của hắn càng lúc càng nhanh khiến nàng cảm giác thân thể mình sẽ bị xe nứt thành ngàn vạn mảnh, chỉ có thể gắt gao đem Hoàng thượng trở thành gỗ nổi mà ôm lấy.

Mà Hoàng thượng vẫn còn luân hãm vào cảm giác bên trong thân thể nhỏ bé mang tới, mặc dù vẫn hết sức ngây thơ, nhưng hắn động thì thân thể A Uyển vô thức đáp lại, phát ra giọng than nhẹ, không để cho hắn được phép từ chối mà hoàn toàn chìm đắm trong thế giới của hai người. Sóng hồng trở mình bên trong tẩm điện tất nhiên là liên tục duy trì thật lâu rồi mới tiêu tan.

https://thuviensach.vn

A Uyển không nghĩ tới lần đầu tiên nàng thị tẩm lại có thể hôn mê bất tỉnh (Lina (cười mờ ám): do chị quá yếu hay do anh quá mạnh???) trước khi ngất đi trong đầu mơ mơ màng màng chỉ hiện lên một câu nói: Chuyện phong the có nguy hiểm, thị tẩm cần cẩn thận a.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thỉnh An Phong

Khi A Uyển từ từ tỉnh lại, cách sa trướng liền thấy Hoàng thượng đại nhân dưới sự hầu hạ của cung nhân đã mặc xong triều phục, chuẩn bị đi vào triều. Vốn chuyện sáng sớm hầu hạ Hoàng thượng ăn mặc như vậy không cần nhóm cung phi phải làm, nhưng đa số phi tần muốn lộ vẻ hiền lương tài giỏi, kỳ thực cũng chính là vì muốn ở trước mặt Hoàng thượng lắc lư thêm một lúc, bình thường sau khi thị tẩm đều sẽ dậy sớm hầu hạ hoàng thượng.

Trong lòng A Uyển nhìn trời thề mình cũng dự định tuân theo truyền thống như thế, nhưng mà tỉnh dậy Hoàng thượng đã chuẩn bị xong rồi, thật là không có cơ hội để tự mình thể hiện.

Chỉ là A Uyển còn chưa nghĩ xong bản thân lúc này có nên hay không thức dậy đưa tiễn hoàng thượng, nhưng chính mình mắm ở dưới lớp áo ngủ bằng gấm là hoàn toàn trần truồng, đột nhiên đứng lên như vậy chẳng lẽ muốn làm trò trước mặt Hoàng thượng mặc quần áo? Tùy rằng hai người giường cũng đã lăn ra rồi, cái gì nên làm cũng đã làm, nhưng nội tâm A Uyển vẫn còn chưa cường đại đến mức có thể làm trò trước mặt Hoàng thượng thay quần áo mà mặt không đổi sắc.

Không đợi A Uyển rối rắm xong, Hoàng thượng đại nhân đã ăn mặc chỉnh tề dường như cũng cảm nhận được động tác nhỏ bé trên giường kia, liền phất tay để cho nhóm cung nhân lui ra, còn chính mình chậm rãi đi tới trước giường, vừa đúng lúc A Uyển mở to mắt, bốn mắt nhìn nhau.

A Uyển tất nhiên không đoán trước được tình huống đột nhiên như vậy, theo bản năng liền gắt gao nhắm hai mắt lại, nhưng mà ngay sau đó hành

https://thuviensach.vn

động này làm cho nàng hối hận không thôi.

”A? Ái cơ còn muốn giả bộ ngủ?” Hoàng thượng tất nhiên là đem những động tác lén lút của A Uyển thu vào trong mắt. A Uyển gắt gao nhắm chặt hai mắt, nhưng lông mi khẽ run để lộ ra bộ dáng hơi khẩn trương thực khiến Hoàng thượng vui vẻ.

Trong lòng A Uyển cũng âm thầm phỉ nhổ chính mình, sao một mình đối mặt với hoàng đế bình thường những cái gì mà tu dưỡng a khuôn phép a đều không đứng đắn được, lại vẫn luôn là ở thế bị động, không phải chỉ là lăn lộn trên giường sao! Vậy mà cũng không bình tĩnh được, lại còn bị cào nữa chứ!

Nếu đã bị Hoàng thượng đại nhân phát hiện mình giả bộ ngủ, mất mặt và vân vân cũng không phải là lần đầu tiên, nhưng sao mỗi lần làm chuyện lén lút đều bị bắt tại trận, thật đúng là khóc không ra nước mắt! Trong lòng A Uyển tự cổ vũ mình mở to mắt, ôm chăn ngồi dậy, dáng vẻ muốn nói nhưng vẫn còn muốn nghỉ hướng về phía hoàng thượng: ”Là thần thiếp thất nghi, thiếp vốn muốn thức dậy sớm hầu hạ Hoàng thượng thật tốt, chỉ là đêm qua… Kỳ thật điều này cũng không phải tất cả đều do tỳ thiếp.”

Càng nói thanh âm càng nhỏ, A Uyển cố gắng nghẹn đỏ mặt, liếc mắt trộm nhìn Hoàng thượng một cái lại nhanh chóng cúi đầu xuống, nhìn có vẻ như là xấu hổ hận không thể chôn đến trong chăn.

Hoàng thượng nhìn bộ dáng nàng như vậy không thể nghi ngờ là lại bị chọc cười, Hoàng thượng nhìn A Uyển thật muốn ý kiến, tại trong hậu cung này thực sự không được coi là biết…lấy lòng hắn tốt nhất, nhưng A Uyển ở trước mặt hắn luôn là thần sắc thoải mái cởi mở, tại trong hậu cung này thật sự rất tươi mới, có lẽ chính là điểm này, làm cho hắn cảm thấy mới mẻ thú vị đi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới A Uyển bất quá là nữ nhi của một tiểu quan ngũ phẩm, mà lại nếm thật sự ngon miệng, bây giờ thoạt nhìn dáng vẻ không kệch cỡm tính tình cũng rất hợp khẩu vị của hoàng đế đại nhân, động tác của Hoàng thượng liền giống như là bộ dáng âu yếm sủng vật xoa xoa đầu A Uyển: ”Vậy ý tứ của ái cơ chính là lỗi của trẫm? Cũng đúng, đếm qua chính alf khiến ái cơ mệt chết rồi, ái cơ hãy nghỉ ngơi thật tốt, đợi buổi tối trẫm trở lại thăm ngươi.”

”A?” Còn buổi tối?! Trong lòng A Uyển đầu tiên là lộp bộp rơi xuống, sau mới kịp phản ứng: ”Tỳ thiếp cung tiễn hoàng thượng.”

Hoàng đế đại nhân tất nhiên là rất hài lòng phản ứng của A Uyển, phất phất ống tay áo liền sớm đi vào triều, mà A Uyển vẫn như cũ ngồi ở trên giường suy nghĩ lời nói của hoàng thượng, nghe ý tứ trong lời nói của Hoàng thượng là để cho nàng không cần phải đi cấp hoàng hậu thỉnh an? Sau khi thị tẩm cho hoàng hậu thỉnh an đã thành lệ, Ôn Uyển nàng có tài đức gì liền dám vi phạm chứ? Mới vào hậu cung, vẫn cần phải từng bước cẩn thận mới được.

”Bạch Lộ, hầu hạ ta thay quần áo.” Tuy hai chân vẫn đang bủn rủn vô lực, nhưng A Uyển vẫn để cho nhóm cung nhân đỡ mình dậy thay cung trang dự định đi Khôn Ninh cung thỉnh an. Sau khi thị tẩm không cấp hoàng hậu thỉnh an, không biết được trong hậu cung này sẽ dấy lên sóng gió thế nào đâu, huống chi nàng còn là người đầu tiên thị tẩm trong nhóm tú nữ mới vào cung, hành động như vậy chẳng phải rõ ràng là đụng vào họng súng, để cho hoàng hậu được dịp lấy nàng lập uy sao?

Mua bán không có lời như vậy A Uyển cũng không làm, về phần buổi tối Hoàng thượng đến hay không đến, buổi tối liền nói sau.

***

https://thuviensach.vn

A Uyển vẫn chỉ là vị phân tòng lục phẩm mỹ nhân, không có kiệu nâng đi, chỉ có vị phân từ chính ngũ phẩm trở lên mới có kiệu đưa đi, phân vị rất cao mới có nghi thức này. A Uyển nện từng bước nhưng do vận động chân quá độ, cơ hồ đem tất cả sức nặng đặt trên người Thanh Sam, chậm rãi di chuyển tới Khôn Ninh cung, cũng may Thanh Sam sức lực lớn.

Hôm nay là ngày đầu tiên những người mới vào cung đến Khôn Ninh cung thỉnh an, nhóm lão nhân trong cung tới đặc biệt sớm, ngay cả người luôn luôn cùng hoàng hậu bất hòa là Hiền phi cũng hiếm thấy tới sớm hơn hoàng hậu.

Đợi A Uyển đến Khôn Ninh cung, mặc dù hoàng hậu nương nương còn chưa xuất hiện, nhưng những người qua đường đã tề tựu đủ, vốn được coi là đến đúng giờ A Uyển lại bị đổi thành người thong dong tới chậm, hơi có chút hương vị thị sủng mà kiêu.

A Uyển nhìn quanh phòng, phát hiện bất luận là người cũ hay là người mới đều chiếu theo dáng người mà ăn mặc minh diễm, nhưng lại làm nổi bật lên A Uyển mộc mạc, chẳng lẽ thật sự là ra oai phủ đầu?

Nhưng mà có đạo lý địch không động ta động, A Uyển bất động thanh sắc (làm việc một cách nhẹ nhàng) lần lượt cấp các nương nượng phân vị cao hành lễ, mà còn có cả nhóm quý nhân chưa thị tẩm. May mà học qua chương trình học cách phân biệt phẩm cấp quý nhân, một vòng tiếp theo mặc dù không có sai lầm gì, nhưng quả thực khiến cho A Uyển thân thể vốn không quá thoải mái lại cảm thấy không xong.

”Đây chính là Ôn mỹ nhân tối hôm qua thị tẩm đi, tuy rằng việc hầu hạ Hoàng thượng quan trọng, nhưng việc thỉnh an Ôn mỹ nhân cũng không chậm trễ là phải, chỉ có điều một đêm thị tẩm liền khoan thai tới chậm, cái này nếu đê bọn tỷ muội phía sau dựa vào bộ dáng này mà học được, trong cung chẳng phải liền bị rối loạn sao?”

https://thuviensach.vn

Cho đến khi lão nhân trong cung là Trần quý tần mở miệng, A Uyển mới tin tưởng lần này thỉnh an, Hoàng thượng đại nhân thực sự là kéo giá trị thù hận cho mình.

Chẳng qua vị Trần quý tần này mà nói những lời như thế có phần hơi quá, lời thình an đến chậm nếu từ hoàng hậu nói ra, A Uyển tất nhiên không có đường phản bác, chỉ có thể xin lỗi nhận hình thức phạt. Lại không abnf đến hoàng hậu, riêng phẩm cấp trên Trần quý tần còn có Tần chiêu dung, Đức phi cùng Hiền phi, theo lý những lời này dù thế nào cũng không tới phiên Trần quý tần chỉ trích nàng.

Xem ra đầu óc Trần quý tần cũng không được tốt, A Uyển cũng không muốn tốn nhiều võ mồm cùng nàng ta: ”Quý tần nương nương nói rất đúng, đợi chút nữa tỳ thiếp sẽ tự mình xin lỗi hoàng hậu nương nương.” Một cấu nhẹ nhàng liền đem những lời này quăng trở về.

Trần quý tần tất nhiên không dự đoán được A Uyển lại sảng khoái thừa nhận như vậy, những chuẩn bị chờ A Uyển ở đằng sau cũng không phát tác được ra.

Lão nhân trong cung vốn không nhiều lắm, các phe phái cũng phân chia rõ ràng xác thực. Về mặt ngoài mà ngoài Tần chiêu dung phân vị tương đối cao tất nhiên là phái của hoàng hậu, mà Trần quý tần, Diệp quý tần cũng phân về phe của Đức phi, Hiền phi, còn nhóm quý nhân mới ngoại trừ Châu tần là muội muội của hoàng hậu ra, những người khác còn chưa gia nhập vào đấu tranh giữa các phe phái, đội hình lúc này vẫn tương đối đơn giản, trong lúc nói chuyện với nhau đều tự có thể phân biệt ra được.

Cũng không biết Trần quý tần này có phải bị sai bảo hay không, chính bản thân A Uyển còn không quá thoải mái đâu, cũng không muốn cùng người này lãng phí khí lực.

https://thuviensach.vn

Chưa từng nghĩ Hiền phi cũng cười nói: ”Nhín thấy Ôn mỹ nhân còn cho là thông minh đáng yêu đấy, ngồi xuống trước đã, chắc hẳn đêm qua thị tẩm đúng giờ nên mệt nhọc, xem này cả khuôn mặt nhỏ nhắn cũng trở nên trắng.”

Hiền phi tuy là bộ dáng hảo tâm giải vây, nhưng ý tứ trong lời nói lại đưa tới cho A Uyển không ít hỏi thăm số lượng lớn, ánh nhìn không có ý tốt, khi thị tẩm mệt nhọc hàm nghĩa trong những lời này cũng lớn đấy. Thế nhưng A Uyển địa vị thân phận quá thấp, A Uyển cũng chỉ xem như nghe không hiểu ý tứ trong lời nói của Hiền phi, nhìn về phía Hiền phi ném đi ánh mắt cảm kích, sau khi tạ ơn liền đi tìm chỗ ngồi.

Phân vị A Uyển trong cung dường như hơi thấp, chỗ ngồi tất nhiên là ở chỗ cuối cùng, đợi sau khi A Uyển ngồi xuống liền có người lân la đến gần nói chuyện, ngôn ngữ trong đó nửa là hâm mộ ghen tị nửa là âm thầm châm biếm, A Uyển cũng không muốn phản ứng, chỉ tùy tiện ứng phó vài câu.

A Uyển trái lại cũng không sợ người khác nói nàng cái gì, mặt ngoài biểu hiện ghen ghét chẳng qua là dùng lời lẽ đến đâm chọc A Uyển mà thôi, đây không phải là điều đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là người ngoài mặt liên tục cười lúm đồng tiền, lời nói mềm mại nhỏ nhẹ nói chuyện cùng ngươi, không biết sau lưng ngấm ngầm gắng sức làm điều gì phá hoại đem ngươi đi xuống giẫm đạp lên đâu.

Những người đó so với những người thích dùng lời lẽ đâm chọc người còn đáng sợ hơn nhiều, tại trong hậu cung này, vĩnh viễn không có bằng hữu, chỉ có lợi ích cộng đồng, cái gọi là nên có tâm phòng bị người đó là giống thế đi.

Người muốn đẩy A Uyển vào thế khó xử nhìn thấy bộ dáng A Uyển du diêm bất tiến* cũng tự thấy không thú vị liền không để ý nàng nữa, đợi hoàng hậu nương nương xuất hiện, những người mới tất nhiên là hướng về

https://thuviensach.vn

phía hoàng hậu tiến hành đại lễ, điều này tương đương với ở nơi đây đạt được chấp thuận của hoàng hậu các nàng là nữ nhân của hoàng thượng.

*du diêm bất tiến: nghĩa là dầu muối không vào, tương đương với câu ”nước đổ đầu vịt”

Mà người được chọn thị tẩm đầu tiên A Uyển đương nhiên nhận được sự quan tâm ưu ái đặc biệt của của hoàng hậu nương nương, nhìn cách ăn mặc cẩn thận quý phái, trang sức phượng hoàng trên đầu đều có thể khiến mắt A Uyển choáng váng, bộ dáng của hoàng hậu nương nương chính thất quan tâm thiếp thấp rộng lượng hiền lành.

Nhưng A Uyển trong lòng lại nghĩ, nếu thật sự là quan tâm thân thể ta có phải không khỏe hay không, sao lúc trước khi hành lễ không quan tâm lo lắng đi, đại lễ qua rồi thì nên gây sức ép cũng đã gây sức ép xong rồi còn hư tình giả ý như thế. Nhưng A Uyển cũng có thể hiểu được, suy cho cùng có chính thất nhà nào đối với thiếp thất tranh đoạt sủng ái của trượng phu có sắc mặt tốt đâu?

Hoàng hậu nương nương dù sao ngoại trừ thái hậu ra thì là người đứng đầu hậu cung, A Uyển sẽ không dại dột đi đối chọi với nàng, chẳng qua là một bộ hư tình giả ý ngươi tới ta đi, A Uyển cùng liền làm ra thái độ kính cẩn có thừa.

Hoàng hậu nương nương mặt ngoài đã như vậy,các lão nhân có muốn nói tới nói lui tất nhiên là sẽ không ngay trước mặt làm trái lại hoàng hậu, cho nên trong cuộc nói chuyện sau đó ít có người trực tiếp nhằm vào A Uyển, mà những người mới thận phận khá cao cũng lười không muốn nhìn A Uyển, thân phận địa vị của A Uyển ở trong lòng các nàng không tính là đối thủ, cho rằng được chọn đầu tiên cũng chẳng qua là vận may cho phép, tất nhiên là không đem A Uyển để ở trong lòng, A Uyển thỉnh an lần này coi như là an toàn vượt qua.

https://thuviensach.vn

Sau khi thỉnh an kết thúc, A Uyển không muốn đi làm cái gì mà hoạt động ngoại giao hậu cung, vẫn như cũ tựa vào người Thanh Sam chậm rãi đi tới tẩm cung của mình hoạt động. A Uyển vốn cũng không thích cùng những người này qua lại, huống hồ chuyện kéo bè kết phái này có cái gì tốt?

Nhưng mà ngoài dự liệu, Hiền phi trước khi đi lên kiệu đuổi theo, hướng về phái A Uyển cười vô cùng gần gũi nói: ”Ôn mỹ nhân nếu như nhàn rỗi, không bằng đến Hoa Thanh cung của bổn cung ngồi một lát, bổn cung nhìn thấy Ôn muội muội rất là yêu mến đấy.”

Tình huống không giải thích được này tuy là A Uyển không nghĩ tới, nhưng cũng cười trả lời: ”Được Hiền phi nương nương ưu ái, tỳ thiếp tất nhiên là không dám không theo.”

Nhận được những lời này của A Uyển, Hiền phi liền ngồi kiệu đi, đội ngũ danh dự thật dài rất là khí thế. Tuy là không rõ Hiền phi muốn làm gì, chỉ là hồi tưởng đến Hiền phi mi mục như họa cân xứng, dáng vẻ cao nhã xuất trần nhưng lại cười giản dị dễ gần khiến A Uyển cảm thấy rất không được tự nhiên, mặc dù lời nói rất thân cận nhưng một tiếng Bổn cung làm cho A Uyển nhìn nghi thức rời đi của nàng ta, diễn xuất của Hiền phi này nhưng thật ra A Uyển cảm thấy có chút tư thái ra oai phủ đầu.

A Uyển kéo bước chân trở lại Kinh Hồng điện, Đại tổng quản Lý Đắc Nhàn đến tuyên chỉ chờ đã lâu, thánh chỉ lần này cung lời ít ý nhiều, đại ý là: A Uyển thị tẩm Hoàng thượng thực vừa lòng, đặc biệt tấn phong lục phẩm mỹ nhân, đặc biệt phong hào ”Uyển”.

Điều này A Uyển càng không nghĩ ra được, lúc trược nàng tỉnh lại tự mình nói, rõ ràng là tuổi cũng không tính là nhỏ, nhưng sao mỗi lần ở trước mặt hoàng đế đều biểu hiện bộ dáng ngu si ngu xuẩn ngây ngốc, thật sự là cần kiểm điểm một phen, cứ tiếp tục như vậy sớm hay muộn cũng sẽ bị hoàng đế đại nhân chán ghét, bộ dáng ngu si ngốc ngếch ngẩn ngơ có điểm

https://thuviensach.vn

nào cảm thấy là tính của phi tử hậu cung đâu? Nhưng hôm nay xem đủ các biểu hiện này, hoàng đế đại nhân dường như là thích như thế này?

A Uyển vẫn là không nhịn được thầm than: Hoàng thượng ngài thật sự là khẩu vị nặng!

Đương nhiên, có ban phong tước tất nhiên còn kèm theo chút tặng phẩm, ngoại trừ đồ sứ trang sức vải vóc theo lệ thường, Lý Đắc Nhàn còn đặc biệt còn đem theo một thứ đồ dùng gấm vóc bọc lại thật tốt giao đến tay A Uyển, A Uyển trong lòng liền có chút quái dị, mà Lý Đắc Nhàn còn đặc biệt nhắc nhở A Uyển đây là Hoàng thượng đặc biệt giao cho, mong Uyển quý nhân lúc rảnh rỗi chăm chỉ học tập nghiền ngẫm. (Lina(cười mờ ám): mn đoán xem là gì, đoán đúng cũng ko có thưởng nha ^^)

Nói rằng người phụ nữ có giác quan thứ sáu không phải không có lý, quả nhiên, A Uyển mở gói bọc ra, bên trong liền lộ ra quyển sách nhỏ thiết kế tinh mỹ. A Uyển lật xem một phen, mặt đều tái đi rồi, tư thế này, sắc thái này, góc độ rõ ràng này, hoàn toàn so với bí hí đồ mờ nhạt không rõ mà Ôn phu nhân chuẩn bị thì bí hí đồ đóng bìa cứng này cao hơn một bậc a!

Trong lòng A Uyển thật sâu sắc cúng bái hoàng đế đại nhân một phen, ngài thực sự rất rảnh rỗi sao? Làm sao mà cả một ngày bận rộn còn muốn nhớ kỹ chọc ngoáy chuyện A Uyển xem xuân cung đồ chứ? Đặc biệt nhớ đến mấy chữ khi nhàn rỗi phải chăm chỉ học tập nghiền ngẫm, mặt A Uyển biến ảo quả thực có thể đem làm bảng phối màu.

Lý Đắc Nhàn thấy thế tất nhiên là cáo lui trở về phục mệnh, trong ngự thư phòng hoàng đế đại nhân biết được phản ứng của A Uyển khi cầm quyển sách đó lại cười có thâm ý khác, tựa như đang cân nhắc điều gì. Chỉ là nụ cười này làm cho các đại thần đang có mặt trong ngự thư phòng luận sự xuất ra một thân mồ hôi lạnh, rất sợ làm sao lại chọc vị Hoàng thượng hỉ nộ bất định này mất hứng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Trực Diện Tranh Đấu

Nếu nói tại hậu cung A Uyển được chọn thị tẩm đầu tiên gây ra sóng gió không nhỏ, như vậy liên tiếp bảy ngày Hoàng thượng đều lật bài tử của A Uyển quả thực là đem hậu cung bùng nổ lật trời. Danh hào Uyển quý nhân tại trong hậu cung xem như là không ai không biết không ai không hiểu.

Nói đên hậu cung ai không biết Hoàng thượng đại nhân của chúng ta rất không kiên nhẫn bước vào hậu cung, mặc dù là sau khi lật bài tử cũng không nhất định sẽ đi, chớ nói chi là liên tiếp sủng hạnh phi tần mấy ngày, mà còn là cùng một người.

Trong hậu cung độ chú ý đối với A Uyển cao chưa từng có, mặc dù lúc trước nhóm phi tần mới tấn vị không đem A Uyển để ở trong lòng giờ phút này cũng có biểu hiện muốn do thám cực cao, nhưng lúc thỉnh an mỗi ngày, bất luận nhóm phi tần minh trào ám phúng như thế nào, A Uyển cứ treo lên bộ dáng thiên chân vô tà nghe không hiểu, các nhóm cung phi cũng không làm gì được.

Mà hoàng hậu cũng càng không hiểu hành động lần này của Hoàng thượng là ý gì, nếu nói là ban thưởng ở Kinh Hồng điện, trong lời nói tỏ vẻ yêu thích Uyển quý nhân người đầu tiên thị tẩm, như vậy liên tiếp bảy ngày lật bài tử rõ ràng là một viên đá kích động nghìn tầng sóng, vừa vào cung liền làm cho Uyển quý nhân có phần được thánh sủng cũng không biết là Hoàng thượng nghĩ thế nào, chẳng lẽ không sợ Uyển quý nhân tại nơi tranh đấu gay gắt bị giày vò đến không còn?

Dù sao mặc kệ Uyển quý nhân được sủng ái hay không đều không phải là trở ngại đối với hậu vị của mình, hơn nữa người muốn động thủ còn

https://thuviensach.vn

nhiều, hoàng hậu tất nhiên sẽ không xen vào, tự mình lộ ra vẻ rộng lượng còn chưa đủ ấy chứ, thay vì tìm cách giày vò Uyển quý nhân không thành mà tức giận, không bằng suy nghĩ làm thế nào để muội muội Châu tần của mình mau chóng được thị tẩm mới phải.

Hoàng hậu tuy cảm thấy A Uyển vẫn không có gì đáng để tức giận, nhưng mặt khác nhóm phi tần mới vào hậu cung chưa được thị tẩm lại không nghĩ như vậy, mọi người vào cung cùng lúc, lại cứ khư khư một mình Uyển quý nhân chiếm lấy Hoàng thượng không tha, chẳng qua chỉ là nữ nhi của một tiểu quan ngũ phẩm thôi mà lại không hiểu chuyện như thế, ở chuyện đối xử với A Uyển, nhóm phi tần có thể nói là trước nay chưa từng có đoàn kết lại.

Mà A Uyển cũng rất đau đầu, chỉ việc sau đó Hoàng thượng liên tục lật bài tử của nàng, cuộc sống của A Uyển liền bắt đầu lu bù lên. trước tiên nói về việc mỗi ngày thỉnh an đi, A Uyển không chỉ phải hướng nhóm phi tần phân vị cao hành lễ vấn an mà trong lòng còn phải chịu giáp thương đái bổng (trong lời nói ẩn giấu châm biếm mỉa mai, nguồn: Đông Châu các) ân cần thăm hỏi, thật sự là ảnh hưởng đến tinh thần và thể xác khỏe mạnh, thân thể trưởng thành a.

Điều thứ hai chính là bất luận A Uyển ra khỏi cửa đến chỗ nào đều có thể tình cờ gặp nữ nhân hậu cung, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu đến nỗi có thể đem A Uyển xuyên thủng, dường như không nhìn ra A Uyển có chỗ nào khác lạ mới chịu bỏ qua. Thật sự là chịu không nổi những phiền phức này, A Uyển dứt khoát ngoại trừ xuất môn ra ngoài thỉnh an thì chính là đại môn bất xuất nhị môn bất mại (cổng chính không ra cổng phụ không bước), mà còn phải đóng cửa từ chối tiếp khách lúc này mới thanh tịnh đi nhiều.

Nhưng Thanh Sam vẫn như cũ cảm thấy A Uyển ngoại trừ ra khỏi cổng thỉnh an ra hoàn toàn ngồi buồn ở trong phòng thực sự không ổn, vả lại mấy ngày nay Thanh Sam cũng hiểu tiểu chủ tử của mình thân thể vốn

https://thuviensach.vn

không tốt, cả ngày ngồi buồn bực chính là đối với việc tĩnh dưỡng thân thể không hề có lợi.

Thanh Sam một lòng một dạ muốn lôi kéo A Uyển ra ngoài tản bộ, tất nhiên là tự động xem nhẹ bộ dáng tự đắc kỳ nhạc* của chủ tử mình ở trong tẩm điện, còn lôi ra rừng mai ngon miệng dụ dỗ A Uyển ra khỏi cửa.

*Tự đắc kỳ nhạc: Thành ngữ này ý bảo người ta vui thì bản thân mình cũng nhận niềm vui đó.

”Cái gì? Cây mơ kia không phải đã ngắt lấy xong rồi sao? Chỉ còn thừa lại lá cây không đẹp mắt, không đi.” Thần sắc A Uyển tỏ vẻ không hứng thú lắm, thay đổi tư thế nằm trên giường, lại xoa xoa phần hông của mình, gần đây lượng công việc thực sự quá lớn, chỉ riêng thắt lưng thật sự là đau xót không thôi a.

Cung nữ Bạch Lộ một bên tỉ mỉ sửa sang lại giá sách lúc này cũng thả tay xuống khuyên nhủ: ”Chủ tử ngài không bằng ra ngoài đi loanh quanh giải sầu một chút cũng tốt, cả ngày ngây ngốc ở trong phòng chẳng phải là muốn buồn bực đến chết sao?”

Những cuốn sách này đều là A Uyển khi nhàm chán lật tới lật lui loạn xạ, có thể thấy được chung quy chủ tử mấy ngày nay ở trong cung ngây ngô thật đúng là không thú vị.

”Không đi, gặp những nhóm phi tần thực sự rất đau đầu, quá phiền toái.” A Uyển tất nhiên là chẳng muốn đi ứng phó những người này.

Chỉ là Bạch Lộ cũng rất nghiêm túc nói: ”Chủ tử, ngài hiện nay đang ở trong cung, tranh đấu luôn tránh không khỏi. Người một mặt nếu chỉ vì tránh phiền toái liền ở trong điện không ra khỏi cửa, chẳng lẽ phiền toái sẽ không có sao? Chủ tử ngài nếu cả ngày không ra khỏi cửa điện, những chủ tử khác trong cung chẳng lẽ còn không biết cách tìm tới cửa ư?”

https://thuviensach.vn

A Uyển nghe vậy cũng bắt đầu suy nghĩ sâu xa, bản thân kiếp trước tính tình lười biếng không thích ứng phó người khác, mặc dù là xuyên tới đây cũng không bỏ được, lúc nhỏ có xung đột với Ôn Dư A Uyển cũng không so đo với nàng ta. Dù là hiểu rõ những minh tranh ám đấu trong nhà, lúc ở khuê phòng cùng người khác qua lại cũng không dùng những hư tình giả ý với người kia vì muốn mưu cầu cái gì gọi là thanh tĩnh.

Nhưng tình huống bây giờ không hề giống nhau, tại trong cung này làm sao có thể có cái gì thanh tĩnh đáng nói chứ? Nếu đã dự định cuốn vào vòng xoáy mạch nước ngầm hậu cung này, không cùng người khác qua lại làm sao có thể được đâu? Bạch Lộ có thể xem như là một lời làm bừng tỉnh người trong mộng.

Trong lòng A Uyển bắt đầu kiểm điểm lại, trước khi tiến cung liền thề son sắt sẽ để cho mẫu thân ca ca yên tâm, tự mình xác định là có năng lực vượt qua thật tốt, nhưng bây giờ chính mình một mặt lại muốn mưu cầu yên tĩnh mà tránh không đi trực tiếp giao chiến với những người này, vùi mình ở trong điện với mỹ danh tránh nắng, kỳ thật đây chẳng phải là một kiểu trốn tránh sao?

Ở trong cung phiền toái từ trước đến giờ không phải ít, hiện giờ cái người bị bên ngoài xem là thân phận thấp kém lại có phần rất được thánh sủng, tình huống này càng là lửa nóng sôi dầu, chỉ ở lỳ trong tẩm điện không đi cùng những phi tần khác qua lại chẳng lẽ phiền toái sẽ không tìm tới của sao? Đáp án thật rõ ràng.

Mặc dù người khác tạm thời không có người tới gây phiền phức cho mình, tự mình cũng không thể có thái độ tiêu cực được! Co dù có người tìm tới cửa gây rắc rối, chẳng lẽ tự mình không có biện pháp ứng đối sao? Nếu đã vào cung, còn nói sợ phiền toái gì đâu a.

Suy nghĩ đến đây, A Uyển liền từ trên giường đứng dậy: ”Thanh Sam Bạch Lộ, chủ tử ta nghỉ ngơi một lát, chờ ta thức dậy chúng ta liền ra ngoài

https://thuviensach.vn

đi dạo đi.” Đã vào cung nên giác ngộ bất cứ lúc nào cung phải đối mặt với tranh đấu, A Uyển lần này rốt cuộc thật sự hiểu.

***

Mặc dù đã chuẩn bị xong trực diện tranh đấu, A Uyển cung không có ý định vào tiết trời tháng tám phơi người dưới ánh mặt trời, đây cũng không phải là thưởng hoa gì đâu a? Ánh mặt trời có thể đem mình phơi nắng đâu.

Cho nên A Uyển vẫn thích nhất khi mặt trời lặn là lúc ra ngoài, lúc này thời tiết không chỉ khá mát mẻ, mà cảnh sắc lúc ấy dường như được mạ lên từng lớp vàng rực, mặc dù không bằng ánh sáng mặt trời lóa mắt nhưng lại có một phen phong vị khác.

Không có gì bất ngờ xảy ra khi A Uyển ở ngự hoa viên liền gặp vài vị phi tần cũng không biết là đến ngắm hoa hay là đến ngắm người. May mà mình vẫn nhận thức được, Hoàng thượng liên tiếp bảy ngày lật bài tử của mình, A Uyển tuy là dáng vẻ đại môn đóng chặt nhưng cũng hiểu rằng những phi tần này cũng không phải không có hơi quá mức. Vả lại hậu cung này còn có những người mới chưa được thị tẩm, tình hình A Uyển lúc này huống hồ chẳng phải là chướng ngại vật ngăn trở chúng tân phi tần sao?

”Tỳ thiếp cấp Lâm quý tần nương nương thỉnh an, nương nương vạn phúc kim an.” Mặc dù tự biết tình huống này e rằng không quá kỳ diệu, nhưng A Uyển vẫn lễ nghi chu toàn hướng vài vị trong nhóm phi tần phân vị cao hành lễ vấn an: ”Tỳ thiếp gặp qua Tả tiệp dư, Trương vinh hoa, Hà vinh hoa.”

Vài vị Lâm quý tần này là những người lúc trước khi còn là tú nữ cùng A Uyển ở cùng một viện, chỉ là vị Hà vinh hoa kia thoạt nhìn nhu nhu nhược nhược, A Uyển cũng không quá quen thuộc, chỉ có thể gọi ra danh hào mà thôi.

https://thuviensach.vn

Mấy vị phi tần này đều tự dẫn theo thiếp thân cung nữ đến, thêm thị nữ Bạch Lộ Thanh Sam của A Uyển, trùng trùng điệp điệp một đám người đứng trong ngự hoa viên.

Lâm quý tần phân vị cao nhất liền mở miệng: ”Uyển quý nhân không cần đa lễ, nghĩ đến khi tuyển tú bổn cung còn cùng người ở cùng một viện đấy. Nơi này cũng không phải nơi tốt để ôn chuyện, không bằng chúng ta liền cùng nhau đi tới trong đình ngồi một lát.”

Lâm quý tần này không hổ là trưởng nữ Đại học sĩ, nói tới nói lui cũng là Ôn Uyển tốt, trong lời nói tuy là đang hỏi dáng vẻ của A Uyển, nhưng giọng nói kia lại không cho cự tuyệt.

A Uyển cũng không định tránh đi, mấy vị này trông mong ở ngự hoa viên mưu tính đối mặt ngăn chặn nàng, không đạt được mục đích há lại bằng lòng chịu bỏ qua? Liền cũng cười nói: ”Nếu như quý tần nương nương đã nói thế, tỳ thiếp tất nhiên là tuân theo.” Dứt lời, liền cùng mỉm cười với mấy người Tả tiệp dư.

Tùy là vài vị này cảm thấy A Uyển hôm nay có hơi không giống với mấy ngày trước, đối với mấy nhóm phi tần đến đây thăm dò đều chống đỡ cười một tiếng. Tuy là kỳ quái nhưng cũng không suy nghĩ sâu thêm, chỉ mình Hà vinh hoa nhìn A Uyển có thâm ý khác.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Ngươi Tới Ta Đi

Mặc dù biết mấy phi tần này đối với thái độ của mình hôm nay sẽ cảm thấy kỳ lạ, nhưng A Uyển cũng không để ý tới biểu tình các nàng là gì, bất luận là phản ứng gì lẽ nào ngay lúc này lại có thể đem A Uyển nuốt trọn hay sao?

Mọi người dời bước tới tiểu đình nghỉ mát, nhóm cung nhân hầu hạ sớm chờ đem nước trà bánh ngọt chuẩn bị xong, trên mặt ghế đá cũng đã trải nệm êm, mọi người liền theo thứ tự vào ngồi.

Lâm quý tần một bộ dáng chủ nhân, chỉ vào cung nữ phấn trang bên người cầm trong tay ấm trà tinh xảo, cấp các vị đang ngồi châm trà. A Uyển mắt lạnh nhìn diễn xuất này, cũng không biết Lâm quý tần có ý tứ gì, nhưng mà Lâm quý tần cũng không làm cho A Uyển thất vọng, rất nhanh A Uyển liền biết nàng ta có ý gì.

”Uyển quý nhân nhìn hương vị trà Đô Quân mao tiêm* này như thế nào? Đây là hôm qua mới đưa đến trong cung của Bổn cung, liền muốn lấy ra thỉnh các vị muội muội nếm thử chút đấy.” Đô Quân mao tiêm là phần lệ của quý tần, phân vị của những người đang ngồi so với Lâm quý tần thấp hơn chút, phần lệ này cũng không có, đây là ý tứ khoe khoang ư?

*Đô Quân mao tiêm: Là một trong mười đại danh trà của Trung Quốc, xuất xứ từ Đô Quân – Quý Châu.

Một câu hỏi, trong đầu A Uyển liền vòng vèo được mấy khúc. Nhớ rõ Tả tiệp dư là đích nữ thừa tướng tới, chỉ là không biết sao phân vị tiến cung so với Lâm quý tần lúc này là nữ nhi Các Đại học sĩ lại thấp hơn, hai người

https://thuviensach.vn

không ngờ lại có thể đi tới đồng nhất? Nội tình trong đó A Uyển cảm thấy khá kỳ quái.

Khi uống trà liền hơi nghiêng nghiêng đầu liếc mắt nhìn Tả tiệp dư một cái, quả nhiên Tả tiệp dư tuy là không hiện trên mặt, nhưng vẫn bị A Uyển bắt được trong ánh mắt rất nhanh lóe lên một chút không thoải mái.

Chỉ là nhìn Lâm quý tần cũng không có dáng vẻ phát hiện ra, vẫn như cũ chờ A Uyển trả lời. Mặc dù đã biết Lâm quý tần này dùng trà để biểu lộ rõ thân phận của mình là có ý gì, nhưng A Uyển cũng không muốn đè xuống quyền thuật của nàng ta.

Chỉ là trà ngon thôi, vẫn là phải thưởng thức thật tốt. Sau khi tinh tế nếm thử một phen, A Uyển nhân tiện nói: ”Nước trà Đô Quân mao tiêm trong veo, mùi thơm bay lại ngọt, tất nhiên là tốt,” Còn không đợi Lâm quý tần lộ ra biểu tình kiêu ngạo, lời nói của A Uyển liền xoay chuyển: ”Chỉ là, Đô Quân mao tiêm này dù ngon, như so với trà Lư Sơn vân vụ* cũng có chỗ hơi thua kém. Quý tần nương nương nhưng là cảm thấy?”

*Trà Lư Sơn vân vụ: một loại trà nổi tiếng được trồng ở trên núi Lư Sơn (Giang Tây, Trung Quốc)

Trà Lư Sơn vân vụ là một trong những loại trà mà Hoàng thượng yêu thích nhất, Lư Sơn vân vụ mọc lên tốt tất nhiên là đưa đến nơi của hoàng thượng. A Uyển nói như vậy, mọi người há lại không cảm nhận được ý tứ sủng ái nở rộ của A Uyển, rối rít liếc mắt.

A Uyển khăng khăng giống như không phát hiện loại ánh mắt của mọi người, vừa đổ thêm dầu vào lửa nói: ”Chỗ tỳ thiếp còn có chút trà Lư Sơn vân vụ Hoàng thượng cấp cho, không bằng đợi lát nữa tỳ thiếp liền để cho người cấp tặng quý tần nương nương nếm thử chút?”

A Uyển cố ý dùng từ ”Cấp” mà không phải là ban phần thưởng, biểu lộ rõ ràng mình hiện giờ vẫn có vài phần được sủng ái, dù sao Lư Sơn vân vụ

https://thuviensach.vn

này cũng không phải ai muốn Hoàng thượng liền thưởng cho người đó.

Lập tức sắc mặt Lâm quý tần nhìn không được tốt, lại vẫn cười như cũ nói: ”Uyển muội muội nói đùa, trà Lư Sơn vân vụ này chỗ bổn cung còn một ít, mặc dù so ra kém Hoàng thượng ban cho, nhưng bổn cung cũng biết đủ.” Đây là đang ám dụ A Uyển lòng tham không đủ?

Xưng hô đối với A Uyển biến thành Uyển muội muội, nhưng vẫn là một bộ không ăn bồ đào nói bồ đào chua, A Uyển cũng cảm thấy cách gọi muội muội này rất không được tự nhiên, vốn không quen còn đùa cái gì mà tỷ muội tình thâm chứ?

Đối với người đến không mang theo thiện chí A Uyển lại càng không có ý chầm chậm kiên nhẫn, trong lời nói một kích phải trúng là tốt nhất: ”Quý tần nương nương nói đùa, Hoàng thượng đem trà này thưởng cho tỳ thiếp, tỳ thiếp tất nhiên là tự biết đủ ấy chứ.”

Lâm quý tần ngài ngược lại thấy đủ, nhưng Hoàng thượng cũng sẽ không đem lá trà này thưởng cho người nha. Trong lời nói của A Uyển lộ ra dáng vẻ ngọt ngào liền khiến Lâm quý tần nghẹn họng, mà Tả tiệp dư ở một bên cũng không kìm nén được nói: ”Uyển quý nhân khó có được trà ngon hãy thưởng thức cho tốt, trà mới hàng năm đều có, còn lo chúng tỷ muội không có để uống sao?”

Ý trong lời nói tất nhiên là A Uyển hiểu, không hổ là mặt trận thống nhất. Không nhanh không chậm nhấp một ngụm trà thơm, A Uyển mới mở miệng nói: ”Đa tạ tiệp dư tỷ tỷ nhắc nhở, đâu để ý gì mà trà mới trà cũ, muội muội đây là khó có được trà tốt để uống tất nhiên là nên tinh tế thưởng thức.” Mặc dù là sủng ái không lâu dài nhưng dù sao cũng từng có sủng ái, hiện tại chẳng phải nên tận hưởng thức thật tốt sao?

Trương vinh hoa kia cũng cười nhìn A Uyển: ”Lư Sơn vân vụ tuy rằng không nhiều lắm, Uyển quý nhân còn muốn tỷ muội trong cung thưởng

https://thuviensach.vn

thức thực sự rất tốt.” Nói gần nói xa cũng là nói A Uyển độc bá Hoàng thượng không thả, không cho người ngoài một chén canh.

Tội danh này A Uyển nhưng đảm đương không nổi, tuy rằng bộ dáng Hoàng thượng lúc này biểu hiện rất yêu thích A Uyển, nhưng kỳ thật A Uyển cũng biết chẳng qua là mới mẻ nhất thời mà thôi, chỉ là mới mẻ cũng có kỳ hạn bảo đảm chất lượng mới mẻ, A Uyển có thể bắt được chắc chắn sẽ không đẩy tới trong ngực người khác.

A Uyển cũng làm bộ dáng coi như không biết thâm ý: ”Hà vinh hoa đừng lo, Hoàng thượng hôm qua còn nói, nếu tỳ thiếp cảm thấy trà Lư Sơn vân vụ này uống ngon, liền cho tỳ thiếp chút đâu, cũng đủ phần để chia cho tỷ muội trong cung.” sủng ái ở trên người nào là của người đó, không phục cứ tới cướp cũng được.

Ba vị này đều làm khó dễ, mà vị Hà vinh hoa thoạt nhìn ôn nhu yếu ớt ẩn là bộ dáng thật sự phẩm trà, tựa như cục diện ngươi tới ta đi trước mắt hoàn toàn không ảnh hưởng đến nàng, dáng vẻ dù nhìn thấy cũng không có gì muốn nói.

Lâm quý tần nhìn bộ dạng A Uyển rất không vừa mắt, giọng điệu nói chuyện cũng trở nên chua: ”Uyển muội muội thật đúng là tâm khoan dung đấy, trà ngon này nha, nên phối hợp với dụng cụ pha trà ngon, không biết Uyển quý nhân có bộ trà cụ gì tốt không? Nếu là không có nha, bổn cung nhưng lại có mấy bộ tốt đấy.”

”Ha ha, đa tạ ý tốt của quý tần nương nương, Hoàng thượng khi đem lá trà cho tỳ thiếp tất nhiên là còn đưa cho mấy bộ dụng cụ pha trà ngon, vẫn có thể luân phiên sử dụng một ít ngày, nếu thật sự không còn, tỷ thiếp chỉ có thể mặt dày thỉnh hoàng thượng… cho tỳ thiếp thêm chút nữa là được. Quý tần nương nương cũng không cần lo lắng.” Ngươi châm chọc ta xuất thân thấp hèn, ta liền nói gần nói xa đều kèm theo mấy câu nói của hoàng đế đáp lời ngươi, A Uyển chính là tỏ vẻ ngươi không làm khó dễ được ta.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói, ở trong cung này rất dễ nhân cơ hội cáo mượn oai hùm, đặc biệt còn là mượn mặt mũi hoàng thượng. A Uyển không khỏi cảm thán một thế hệ sủng phi phong hoa tuyệt đại vì sao có thể ngang ngược? Còn không phải chính là Hoàng thượng nguyện ý sủng ái, nguyện ý cấp cho sủng phi chỗ dựa sao?

Tuy nói tại trong cung quyền thế và vân vân đáng tin cậy nhiều hơn, nhưng miệt mài theo đuổi vùng lên dù sao cũng không sánh bằng nắm thật chắc sủng ái nhất thời của hoàng thượng. Nhìn A Uyển hành sự như vậy, chẳng phải là Hoàng thượng đã nhiều ngày nay cưng chiều khiến cho mọi người kiêng kỵ không dám tùy tiện ra tay sao?

Bất quá A Uyển hiện giờ tuy ỷ vào thế, nhưng cũng biết khống chế mức độ, trong lời nói đều đến điểm dừng, phần còn lại liền mặc cho phát huy trí tưởng tượng.

Nhưng mà từ đầu tới cuối Hà vinh hoa kia chưa từng mở miệng, chỉ là ăn điểm tâm, uống trà. Chẳng qua là điểm tâm bình thường của ngự thiện phòng, bộ dáng nàng ăn thật sự như là đang thưởng thức mỹ vị nhân gian.

Tả tiệp dư nhân tiện nói: ”Hà muội muội thưởng thức trà thật sự là để tâm mà, sao lại không nói lời nào?” Nghĩ rằng phải kéo Hà vinh hoa này vào chiến cuộc, người càng nhiều thì sức càng lớn nha.

Mà Hà vinh hoa nghe thế mỉm cười, liền buông xuống chén trà nhỏ trong tay: ”Muội muội nhìn các tỷ tỷ cùng Uyển muội muội trò chuyện với nhau vui vẻ, đâu có chỗ nào xen miệng vào được chứ. Nhưng Đô Quân mao tiêm này thật sự vô cùng ngon, Uyển muội muội nói xem?” Thoạt nhìn quả thật là dáng vẻ không có ở trong tình huống.

”Hà vinh hoa nói thế nào thì chính là thế đấy.” Trong lòng A Uyển cũng không dám khinh thường Hà vinh hoa này, nếu không phải là thật sự khờ dại vô hại, thì chính là tâm cơ thật sự thâm trầm.

https://thuviensach.vn

Trà cũng đã thưởng thức, nói chuyện cũng đã hàn huyên xong, mọi người lại ngươi tới ta đi một phen tự thoại nữa, thời gian cũng không còn sớm. Mà mấy vị phi tần cũng chưa chiếm được tiện nghi gì từ trên người A Uyển, bất luận các nàng nói điều gì, A Uyển đều là một bộ dáng vẻ Hoàng thượng chính là sủng ái ta, ngươi không phục thì cắn ta đi nha làm người ta tức giận.

Dù vậy, bởi vì A Uyển cũng còn vài phần được sủng ái, mấy vị này cũng chưa dùng thân phận đè ép làm gì A Uyển.

Đại thái giám Kinh Hồng điện Tiểu Lộ Tử vội vã đi tới ngự hoa viên, ngay trước mặt các vị phi tần liền báo cho A Uyển biết đêm nay Hoàng thượng vẫn như cũ lật bài tử của A Uyển, thỉnh A Uyển quay về tẩm cung chuẩn bị thị tẩm. Nói thật trong lòng A Uyển thấy thật may mắn đêm nay Hoàng thượng lại lật bài tử của nàng, như vậy những lời A Uyển nói trước đó chẳng phải là vẫn có sức khiến người khác kinh sợ? Hoàng thượng ngài thật sự là thần trợ giúp đó.

A Uyển tất nhiên là đáp lời, tiện bề cáo từ mấy vị trong đình. Mà vị Lâm quý tần kia lại từ từ nói: ”Tất nhiên là chuyện hầu hạ Hoàng thượng rất quan trọng, chỉ là lúc đầu khi cùng ở một viện, mắt bổn cung nhưng vụng về, không nhìn ra A Uyển muội muội lại có vận may thế chứ.”

Một câu không đau không ngứa mang theo hương vị đố kỵ, A Uyển liền cũng nhẹ nhàng bâng quơ: ”Vận may này tỳ thiếp cũng không dám so với các tỷ tỷ, mà tỳ thiếp xin cáo lui.” Mấy vị mặc dù nghiến răng cũng không dám làm gì A Uyển, chỉ có thể trơ mắt nhìn theo A Uyển tự mình dẫn theo nhóm cung nhân rút lui.

Trên đường quay trở về, A Uyển tất nhiên là khen Tiểu Lộ Tử thật tốt một phen. Ngay trước mặt mấy vị phi tần mà bẩm báo A Uyển, tuy chiêu này có hơi chút ghen tị nhưng có thể tính là giúp A Uyển tìm được cách thoát ly khỏi chiến trường, A Uyển đã sớm không còn kiên nhẫn cùng mấy

https://thuviensach.vn

vị này nói chuyện. Các nàng sức chiến đấu hơi thấp, A Uyển chỉ coi như là luyện tay một chút thôi.

Tiểu Lộ Tử tất nhiên là vui mừng rạo rực hai thỏi vàng thật to, tại đây làm thuộc hạ của Uyển quý nhân, làm ít tiền nhiều, cũng không cần làm chuyện gì gây nguy hiểm tới bản thân, Tiểu Lộ Tử cảm thấy có thể tính là hết khổ.

Nhưng cung nữ Bạch Lộ lại nói với A Uyển: ”Chủ tử, ngài nói chuyện như vậy không để cho mấy vị chủ tử khác thể diện, chỉ sợ là…”

A Uyển cũng biết Bạch Lộ lo lắng điều gì, bất quá là sợ A Uyển nói chuyện đắc tội vị nào đi, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng a. A Uyển tự tiến cung thì chưa bao giờ bắt đầu dự định tại trong cung này kết giao tỷ muội tri tâm gì cả, nói lời này ra chắc cười đến rụng răng, chẳng qua là bảo trì sơ giao thôi.

Nhưng A Uyển dù sao cũng không có bàn tay vàng gì, khi tiến cung cũng không thể tự dự đoán được tình trạng hiện giờ. Nhìn dáng vẻ Hoàng thượng liên tục duy trì lật bài tử của nàng, A Uyển cũng đã nhanh chóng trở thành kẻ thù chung của các nữ nhân hậu cung rồi. Vốn A Uyển không hay qua lại với nhóm phi tần hậu cung, hiện tại cho dù là đắc tội với ai, tình trạng này còn có thể tồi tệ đến mức nào?

”Không cần lo lắng cho ta, chỉ là ngươi trở về cảnh cáo nhóm cung nhân hầu hạ hành sự cần phải cẩn thận một chút mới được, trong cung này không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm Kinh Hồng điện muốn nắm lấy sai lầm đây.” A Uyển cũng không phải tự mình lo nghĩ, những người này tạm thời không lay động được nàng, có lẽ cũng chỉ có thể hạ thủ trên người cung nhân.

A Uyển cũng không cảm thấy mình không che chở nổi người của mình, chỉ là tự người đó cũng phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, như vậy đến

https://thuviensach.vn

lúc cần che chở chẳng phải là nắm chắc sức mạnh?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Trăng Trong Ao Sen

Mấy ngày nay liên tục thị tẩm, Hoàng thượng đúng là làm không biết mệt cùng A Uyển cùng nhau thực nghiệm những tư thế có tính khả thi trên bí hí đồ kia, còn viết một mỹ danh là cùng nhau học tập, cộng đồng tiến bộ.

A Uyển đỡ eo nhỏ của mình thật lòng là không còn sức phát tiết*, Hoàng thượng ngài không thể thương hoa tiếc ngọc một chút sao? Dáng vẻ ”Nỗ lực” tàn phá tiểu thân thể của nàng như vậy thật tốt! Thế nhưng như đã nói qua, Hoàng thượng đại nhân tuy là không ham nữ sắc, nhưng mà đối với chuyện nam nữ ước chừng thật sự là thiên chất đặc dị, cuối cùng khiến A Uyển mỗi khi thị tẩm xong ngày hôm sau tỉnh lại đều xấu hổ và giận dữ muốn che mặt.

*Nguyên văn là ”thổ tào”

Lúc này đã sắp tới giờ Hoàng thượng đến Kinh Hồng điện, A Uyển cũng đã sớm chuẩn bị kỹ càng, nhưng sắc trời càng ngày càng mờ, mặt trăng cũng thẹn thùng nghiêm mặt bò qua ngọn cây, mà Hoàng thượng cũng chậm chạp chưa tới.

A Uyển tất nhiên là chán chết ghé vào giường êm lật sách giải trí, mà Thanh Sam sau khi khêu bấc đèn thấy Hoàng thượng còn chưa có chút dấu hiệu người muốn tới, liền nhịn không được lo lắng nhìn chủ tử của mình vẫn bộ dáng nhàn nhã như cũ: ”Chủ tử, ngài nói xem Hoàng thượng sao còn chưa tới? Chắc không phải là bị chuyện gì trì hoãn chứ? Nhưng lại không để cho Lý tổng quản đến thông báo một tiếng thế?”

https://thuviensach.vn

Thò tay cầm một viên nho khô bỏ vào miệng ăn xong, A Uyển mới không nhanh không chậm đáp: ”Hoàng thượng người muốn đi đâu còn đến phiên chúng ta an bài sao? Nếu không đến vậy chủ tử của ngươi là ta cũng chỉ có thể chờ, chẳng lẽ lại còn trông mong đi thúc giục chắc?”

Trong cung này ngoại trừ thái hậu thì Hoàng thượng chính là lớn nhất, Hoàng thượng muốn đi chỗ nào nhóm phi tần làm sao có thể xen vào.

Thanh Sam vẫn là một bộ dáng vẻ lo lắng: ”Nô tỳ còn không phải là sợ Hoàng thượng trên nửa đường bị nhóm cung chủ nương nương kia chặn lại sao? Cũng lo lắng chủ tử ngài bị hạ xuống mặt mũi.”

A Uyển khẽ cười ra tiếng: ”Nhìn Thanh Sam tốt của ta nè, hiện giờ dài dòng đến độ sắp vượt qua con chim sẻ ríu ra ríu rít rồi. Yên tâm đi, Hoàng thượng hoặc là công sự quấn thân không tới được, hoặc là đang ở trên đường đấy chứ.”

Cũng không trách được A Uyển tin tưởng như vậy, dù sao mấy ngày nay cùng Hoàng thượng chung sống ngần này thời gian, ngày ngày đồng sàng cộng chẩm (chung giường chung gối), mặc dù không có mười phần nắm chắc nhưng tính tình Hoàng thượng A Uyển cũng coi như là chạm tới cửa. Hoàng thượng tuy là tuổi còn trẻ nhưng làm việc vô cùng có quy tắc, không thích nhất là mấy nữ nhân hậu cung tranh phong cật thố* tranh đến trước mặt mình. Cho nên a, giữa đường Hoàng thượng bị người khác chặn lại khả năng không lớn.

*Tranh phong cật thố: vì theo đuổi mục tiêu giống nhau mà đôi bên ghen ghét nhau, tranh giành với nhau.

Liền theo mấy ngày nay mà nói, nếu để cho Lý Đắc Nhàn truyền chỉ báo với A Uyển buổi tối sẽ đến Kinh Hồng điện, đó là nhất định sẽ tới. Vả lại A Uyển còn phát hiện Hoàng thượng còn mang theo chút tính cách chủ nghĩa

https://thuviensach.vn

đại nam tử, nam nhân nói một không hai mà lời nói có uy tín như vậy, mếu không phải là sớm sai người thông bào tất sẽ không để A Uyển chờ mong.

”Về phần hạ xuống thể diện, chủ tử của ngươi ta hiện tại mặt mũi đã đủ dùng, những lời ra tiếng vào kia nghe cũng không giải quyết được gì, chỉ cho là giải sầu thôi.” A Uyển cũng biết Hoàng thượng bây giờ đối với nàng là cảm giác mới mẻ nhất thời, có thể liên tục tám ngày lật bài tử của mình A Uyển, công của A Uyển trong đo không thể không có.

Hoàng thượng thích bộ dáng nàng ngây ngô ngốc nghếch hồ hồ, nàng liền tận lực làm cho biểu hiện của mình ở trước mặt Hoàng thượng chẳng phải thông minh. Được rồi, tình huống thực tế là nàng luôn ở trước mặt Hoàng thượng xấu mặt không thể giải thích được…

Hoàng thượng thích trong lúc ở trên giường trêu chọc A Uyển, nàng liền cố gắng cùng phối hợp. Được rồi, trên thực tế chính là nàng cũng có được hưởng thụ nữa…

Nếu nói là Hoàng thượng có thể nhớ kỹ nàng, A Uyển tự mình không có nỗ lực này…bằng cái gì để khiến cho Hoàng thượng nhớ? Nhưng mặc dù là nhớ, A Uyển cũng hiểu được tự mình có thể làm cho Hoàng thượng đối với mình những ngày sắp tới vẫn duy trì cảm giác mới mẻ không quá ngắn đã thấy không dễ dàng. Nàng cũng không có hoang tưởng Hoàng thượng đối với nàng là nhất kiến chung tình (cái này chắc hem cần giải thích nhỉ?), có thể tự thoát khỏi, hiện nay ở trong lòng Hoàng thượng có một ấn tượng tốt đã là không tồi.

Một bước lên trời dù sao cũng là căn cơ không ổn, chuyện tranh thủ tình cảm này a, A Uyển vẫn tương đối có kiên nhẫn từ từ mưu toan, đặc biệt là Hoàng thượng dưới tình huống này vẫn còn rất có hứng thú với mình.

A Uyển sau khi trấn an được cung nữ thích lo lắng của mình, không bao lâu, Lý Đắc Nhàn bước chân thong thả đến Kinh Hồng điện nói là thỉnh A

https://thuviensach.vn

Uyển dời bước đến ngự hoa viên, Hoàng thượng đã chờ ở nơi đó rồi.

Ban đêm dạo chơi ngự hoa viên? Tấm tắc, A Uyển đột nhiên nhớ tới chuyện Châu tần kia ở ngự hoa viên vô tình gặp hoàng thượng, xem ra Hoàng thượng đại nhân này thật đúng là có thói quen du viên (dạo chơi hoa viên) đây.

A Uyển vừa mới bước vào tiểu đình ở giữa hồ sen xanh biếc trong ngự hoa viên, liền đập vào mi mắt là một bức đồ mỹ nam uống rượu. Ánh trăng tối nay thoải mái treo trên không trung, trong đình vẫn chưa đốt đèn, chỉ thấy ánh trăng kia như nước vẩy vào trong đình, làm nổi bật lên đường nét của nam tử y phục tử kim (màu tím) ngồi trên băng đá rất mông lung, mà từng mảng lớn lá sen mang theo những đóa hoa nở rộ phấn nộn trong ao nước, bị một trận gió nhẹ lướt qua lay động chập chờn, càng làm hiển lộ ra khí chất bất phàm của nam tử trong đình.(Linahaha: các bạn đọc có thể không tới 10 giây nhưng dịch đoạn này phải mất 10 phút đó T.T)

Bức họa trước mặt thật sự quá đẹp khiến A Uyển nhất thời rung động. A Uyển còn chưa trở lại bình thường, người trong đình liền đặt chén rượu xuống, hướng A Uyển đối diện với mình sắp chảy nước miếng vẫy vẫy tay: ”Đứng đó làm gì, còn không qua đây.”

Trong giọng nói êm ái mang theo chút ý cười, liền khiến tinh thần của A Uyển giao nộp trở về. A Uyển lúc này nếu không phải là e ngại khung cảnh thật sự quá đẹp thì đều hận không thể đâm thẳng chính mình, trước mặt ngươi là ai a mà ngươi lại dám hoa si! Có phải hay không không muốn lăn lộn ở trong cung nữa!

Bước từng bước nặng nề, A Uyển cởi áo choàng mỏng xuống, có đối chút vô lực cấp Hoàng thượng thỉnh an, có ai có thể nói cho nàng biết hay không, Ôn Uyển nàng cũng tự cảm thấy mình là một người thông minh lanh lợi, vì sao mỗi khi đối mặt với Hoàng thượng không hiểu tại sao bao giờ cũng phạm phải sai lầm không thể tha thứ được a!

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đã thăm dò được tương đối khá về khẩu vị của hoàng thượng, nhưng A Uyển tự mình thề tuyệt đối chưa từng có ý định cố ý ra sức ngốc nghếch, có vị cao nhân nào chỉ điểm nhờ chút hay không, nếu vẫn cứ nếu cứ liên tục mạc dang kỳ diệu ở trước mặt Hoàng thượng khô khan như vậy, có phải chăng sẽ thật sự ảnh hưởng đến con đường tiến thân ở hậu cung của nàng a?

Hoàng thượng dường như không phát hiện ra A Uyển có chỗ bất thường, liền để cho A Uyển ngồi xuống: ”Nếm thử chút rượu hoa quế này đi, đây là ít năm trước trẫm tự mình chôn ở dưới gốc cây hoa quế, hôm nay mới đào ra.” Có lẽ là Hoàng thượng không thích có người hầu hạ, bây giờ trong đình chỉ có hai người là hắn và A Uyển, Hoàng thượng liền tự mình rót cho A Uyển một chén rượu.

Như thế khiến cho A Uyển thụ sủng nhược kinh, nhưng mà A Uyển cũng không già mồm, nâng chén lên nhẹ hít một hơi, một cỗ mùi hương rượu hoa quế nhàn nhạt đến không ngờ xông vào trong mũi. Nếm một hớp, quả thật đáng giá là rượu ngon Hoàng thượng tự mình cất giấu, hương vị thuần hậu, trong miệng còn mang theo mùi hương thơm ngát.

Mùi rượu không quá đậm, ngọt ngào làm A Uyển rất thích, bàn tay liền nắm cái chén đưa tới trước mặt hoàng thượng: ”Thật là dễ uống quá, đã uống rượu ngon của hoàng thượng, vậy hãy để tỳ thiếp chiếm chiếm tiện nghi của hoàng thượng, thỉnh rót cho tỳ thiếp một ly nữa đi.”

Hoàng thượng nhìn thấy dáng vẻ ngây thơ của nàng liền cười cười cho nàng thêm một chén. A Uyển đang uống lại nghe Hoàng thượng hỏi: ”Vừa nãy Tiểu Uyển Nhi nhìn trẫm thấy sợ ngây người sao?”

Bất ngờ không kịp đề phòng nghe được một câu như vậy, A Uyển sặc đến nỗi ho lên: ”Khụ khụ khụ…khụ…Hoàng thượng biết rõ… dễ ho khan, sao còn nói ra câu lôi tỳ thiếp ra để trêu ghẹo vậy.”

https://thuviensach.vn

Một câu nói khó khăn, chỉ là A Uyển cũng không phủ nhận được Tiểu Uyển Nhi này chính là nickname khi Hoàng thượng ở trên giường bắt nạt nàng, giọng nói lúc này vẫn còn hương rượu thuần hậu nói ra khiến A Uyển liền không nhịn được liên tưởng đến chuyện khác, đỏ tới tận mang tai.

Hoàng thượng vẫn cười nhìn nàng, có lẽ chính là dáng vẻ ở trước mặt hắn không kiểu cách cũng không làm ra vẻ dễ khiến cho hắn nhớ thương đi, cuối cùng ở trước mặt hắn làm ra chút chuyện dở khóc dở cười, nhưng lại khiến cho hắn không thấy phiền, ngay cả bản thân Tề Diễn cũng rất khó hiểu. Chỉ là sủng ái cũng không ngại, Hoàng thượng liền sờ sờ mái tóc A Uyển có cảm xúc vô cùng tuyệt, lại rót cho A Uyển một chén rượu ngon.

”Vậy theo lời nói của Tiểu Uyển Nhi, trẫm có chỗ nào dễ nhìn? Nói xong mà làm cho trẫm hài lòng sẽ cho ngươi vài hũ rượu ngon trẫm cất giấu.”

May mà hiện giờ không uống rượu, A Uyển hết sức vui mừng, nếu không bản thân lại nghẹn nữa: ”Nhìn hoàng thượng, tất nhiên là chỗ nào cũng đẹp. Tỳ thiếp cam đoan! Tỳ thiếp cũng không phải vì muốn uống rượu ngon mới nói như vậy đó!”

Điều này tuyệt đối không có nói sai, cũng không nửa phần trái lương tâm. Hoàng thượng Đại Tề này dáng dấp không chỉ đẹp, trên người lại còn mang theo khí quách đế vương tài năng quân lâm thiên hạ, đương nhiên là những người khác không thể bắt kịp.

Hoàng thượng cảm thấy mình cùng tiểu nhân nhi ngốc nghếch ở cùng một chỗ, tâm tình không một lúc nào không thỏa mãn. Lúc con ngươi sáng ngời trong suốt của nàng nhìn hắn, dựng thẳng ba ngón tay nhỏ cam đoan, thật sự là đáng yêu rất có sức thuyết phục nha.

”Ồ? Đáp án này sao…” Hoàng thượng tất nhiên là mở ra một nửa nút thắt, âm cuối kéo thật dài: ”Trẫm coi như hài lòng.” Đạt được câu trả lời trong mắt A Uyển chính là đều tràn ra tia sáng.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải là nàng tham đồ vật này nọ của hoàng thượng, chỉ là Hoàng thượng đại nhân dáng người đẹp thì thôi, về mặt phẩm chất cuộc sống thật sự yêu cầu cực cao, từ trong tay hắn rò rỉ ra chút đồ vật này nọ đều là trân phẩm đấy, huống chi là rượu ngon Hoàng thượng tự mình cất giấu nha.

A Uyển được thứ tốt tất nhiên là hài lòng, lại không chú ý tới hơn phân nửa bình rượu ngon đều được Hoàng thượng rót vào mình. Rượu hoa quế uống lên ngọt ngào, tuy là dễ uống nhưng dù sao cũng là rượu, một lúc sau tác dụng của rượu chầm chậm lộ ra.

Khi A Uyển giương khuôn mặt nhỏ nhắn yêu cầu hắn thêm một chén rượu nữa, Hoàng thượng chỉ biết, bé con đúng là đã say, tuy là hắn cố ý quá chén, nhưng Hoàng thượng không có chút cảm giác mang tội nào. Đưa tay nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn thủy nộn của A Uyển một cái, ừ, quả nhiên không khiến cho mình phải chán ngấy một tầng dày son phấn, Hoàng thượng rất là hài lòng: ”Tiểu Uyển Nhi…nói chút xem rốt cuộc trẫm đẹp ở điểm nào?”

Không thể không nói Hoàng thượng thật xấu tính, vẫn nhớ kỹ vấn đề này đây.

”Hoàng thượng đại nhân nha, chẳng phải đã nói chỗ nào cũng đều đẹp mắt sao? Hoàng thượng đại nhân của chúng ta vừa cao lớn lại còn lợi hại, ha ha ha ha ha.” Hiển nhiên từ miệng A Uyển phun ra những lời này, tuy là đầu đã rất hỗn loạn, nhưng trong đầu ít nhiều gi vẫn còn duy trì chút tỉnh táo, kết cục ở trước mặt hoàng đế nói lung tung A Uyển cũng không muốn.

Điều này Tề Diễn thực hài lòng, nếu hắn đã có chút nhớ thương bé con này, sao lại không hiếu kỳ trong lòng nàng hắn có dáng vẻ như thế nào? Một nắm đem A Uyển ôm vào trong lồng ngực, để cho A Uyển ngồi trên đùi mình: ”Chi bằng hiện giờ để cho Tiểu Uyển Nhi của trẫm thử xem Hoàng thượng đại nhân có bao nhiêu lợi hại?”

https://thuviensach.vn

Ừ?! Đây là ý định đánh dã chiến sao? Hoàng thượng không cần a! Tỳ thiếp chưa chuẩn bị tâm lý cho việc này đâu a! Nhiều cung nhân đều nhìn như vậy, tỳ thiếp sống thế nào a! Hoàng thượng!

Mặc dù trong lòng A Uyển đã là nước sông Hoàng Hà chảy cuồn cuộn ngàn dặm, nhưng thân mình tốt cuộc không thể tranh chấp, uống quá nhiều rượu đã trở nên yếu đuối vô lực, lời đã nói ra tới nơi nhưng lại trở thành hờn dỗi nỉ non. Hoàng thượng tất nhiên là đã nắm lấy áo choàng của A Uyển, phủ lên người A Uyển rồi bắt đầu giở trò chọc ghẹo, ắt phải để cho A Uyển cảm nhận được Hoàng thượng đại nhân của nàng ”lợi hại” đến nhường nào.

A Uyển tất nhiên là khóc không ra nước mắt, Bạch Lộ và Thanh Sam khoác áo choàng mỏng cho nàng không phải là để cho nàng dùng vào việc này a!

Mà nhóm cung nhân ở không xa rất thức thời cúi đầu xuống, các nàng cái gì cũng không nghe được, cái gì cũng không nhìn thấy!

Có hồ sen có ánh trăng còn có…Quả thực là một đêm tươi đẹp, không phải sao?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 16: A Uyển Sinh Bệnh

A Uyển đối với việc mình trở về tẩm điện như thế nào hoàn toàn không có ấn tượng gì, nhưng mà khi tỉnh lại chính là say, đầu óc mờ mịt dùng không được tốt, muốn mở miệng nói chuyện lại cảm giác cổ họng khô khốc, hơn nữa cái mũi đã cảm thấy không thông khí được.

Mà Bạch Lộ và Thanh Sam luôn đứng ở bên mép giường hầu hạ, nhìn thấy dáng vẻ khó chịu của A Uyển, Bạch Lộ nhanh chóng rót một chén nước trong lại đây, còn lại Thanh Sam giúp A Uyển ngồi dậy, đem gối mềm đặt sau lưng A Uyển, để cho nàng được thoải mái hơn chút.

Dựa vào kinh nghiệm nhiều năm sinh bệnh của A Uyển, không cần phải nói, chắc chắn là cảm lạnh rồi sinh bệnh. Đột nhiên trong đầu A Uyển hiện lên chuyện phát sinh trong tiểu đình ở hồ sen xanh đêm qua, chật vật lắc đầu.Quả nhiên a, không đi tìm chết thì không chết, A Uyển cảm thấy tình huống hiện tại của mình chính là kiểu mẫu tự làm tự chịu điển hình.

Sau khi chậm rãi đem nước ấm uống xong, cảm giác khô khốc trong cổ họng A Uyển cũng bớt không ít, lại nhìn sắc trời bên ngoài, án theo giờ bình thường, A Uyển lúc này vốn đã đĩ Khôn Ninh cung cấp hoàng hậu thỉnh an, giọng nói mang theo chút hơi khàn hỏi: ”Bạch Lộ, ta đây ngã bệnh, có thể xin nghỉ với hoàng hậu nương nương không?”

”Chủ tử cứ yên tâm, Hoàng thượng trước khi vào triều đã phái Lý công công tự mình đi xin nghỉ với hoàng hậu nương nương, nói là chủ tử bị phong hàn, mấy ngày nay sẽ không đi thỉnh an.” Bạch Lộ tất nhiên là báo cáo toàn bộ chi tiết.

https://thuviensach.vn

A Uyển hơi gật đầu, bây giờ mọi người đều nhìn nàng chòng chọc, hận không thể lập tức bắt được sai lầm của nàng mới tốt. Nếu như lúc này không đi thỉnh an, tuy là sinh bệnh, nhưng những nhóm phi tần này còn không biết sẽ cáu giận nàng đến thế nào đâu. Lúc này Hoàng thượng phái Lý Đắc Nhàn tự mình đi xin nghỉ, cũng là để cho hoàng hậu cùng những người cung phi khác một nửa mặt mũi.

Tuy rằng rượu say đau đầu cộng thêm phong hàn (gió lạnh) làm cho đầu óc hỗn loạn, nhưng trong đầu A Uyển vẫn nghĩ rốt cuộc bản thân mình trở về bằng cách nào?

Sau đó đem nghi hoặc này hỏi Bạch Lộ, Bạch Lộ liền báo với A Uyển: ”Đêm qua chủ tử say không nhẹ, tất nhiên là do Hoàng thượng ôm trở về.” Đương nhiên, chủ tử được ôm trở về là dùng áo choàng bao lấy, khi tắm rửa trên người vẫn còn những vết tích mờ ám, những tình huống này Bạch Lộ tất nhiên sẽ không nói rõ với A Uyển.

A Uyển gật gật đầu, coi như hoàng đế này có chút lương tâm, hừ hừ hừ, ở bên ngoài lôi kéo mình làm những chuyện mắc cỡ cũng không sao, còn làm hại bản thâm mình sinh bệnh, nếu không thay mình giải quyết đống phiền toái sau đó, A Uyển liền thề không bao giờ…phối hợp với hắn nghiên cuuws bí hí đồ gì đó nữa.

Chỉ là A Uyển vẫn cảm thấy thật không tốt a, vào thời tiết thàng tám lại có thể bị bệnh, mà còn là phong hàn, thời tiết oi bức cùng trạng thái thân thể không thoải mái, chồng chất cùng một lúc thực sự là càng khó chịu hơn.

Rõ ràng là hai người cùng làm ”chuyện tốt” mà, kết quả Hoàng thượng có thể an an ổn ổn đi vào triều, nàng thì phải chịu tội, thật sự là không công bằng! Đang lúc A Uyển suy nghĩ trong lòng, nhắc đên Tào Tháo Tào Tháo tới.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng đại nhân sau khi hạ triều liền không chút do dự đi tới Kinh Hồng điện, tối hôm qua ôm A Uyển trở về tẩm điện chợp mắt được không lâu, không nghĩ tới trên người nàng lại nóng lên, truyền thái ý tới xem một chút mới biết được A Uyển đoán chừng là bị cảm lạnh. Nghĩ tới điều này, Hoàng thượng thật là đáng tiếc lắc đầu, vốn cảm thấy chuyện ở ngự hoa viên đêm qua vẫn rất thú vị mà, có thể chơi đùa như vậy nhiều thêm vài lần, không nghĩ tới thể cốt của Tiểu Uyển Nhi lại kém như thế, liền bị bệnh.

Tuy là trong lòng ghét bỏ, nhưng Hoàng thượng vẫn đi về phía Kinh Hồng điện chưa từng quay đầu, ngược lại còn thúc giục bọn thái giám mang long liễn* cước bộ nhanh hơn.

Long liễn: cái này ta cũng không rõ là gì, lên google thì không ra hình. Ta đoán chắc đây là kiệu của vua thì phải.

***

”Không uống”. A Uyển nằm ở trên giường dùng chăn che đầu lại, dù thế nào cũng không muốn uống thuốc bắc đắng đắng kia. Nếu nói từ khi chuyển kiếp tới, từ nhỏ thể cốt nàng không tốt, uống thuốc đã thành chuyện bình thường như cơm bữa, đáng tiếc hương vị của thuốc này không ngừng chạm tới giới hạn của A Uyển, Không có khổ nhất, chỉ có khổ hơn.

Mà Thanh Sam bưng thuốc cùng Bạch Lộ bất đắc dĩ liếc nhau một cái. Tính nết của chủ tử mình Bạch Lộ hiểu rõ, mỗi khi sinh bệnh tính tình trẻ con đều phải phát tác một hồi, uống thuốc càng khó dỗ hơn, trong nhà mọi khi đều có ba vị thiếu gia dỗ cho, mà phu nhân vì không muốn cho Đại tiểu thư ăn đồ đắng, phần lớn đều là mời người đem thuốc tạo thành viên nhỏ, ăn vào tất nhiên không quá khó chịu.

”Chủ tử, thân mình người không phải khó chịu sao, uống thuốc phát liền đổ mồ hôi, ngủ một giấc sẽ đỡ hơn.” Lúc này ở trong cung dù gì cũng

https://thuviensach.vn

không thuận tiện như trong phủ, Bạch Lộ cũng chỉ có thể khuyên: ”Nếu như ngại thuốc đắng, nô tỳ liền lấy cho người viên ô mai để ngậm?”

Tuy rằng vừa mới uống thuốc xong liền ăn đồ chua có chút ảnh hưởng đến dược tính, nhưng chỉ cần chủ tử trước tiên đem thuốc uống, những thứ khác liền kệ đi.

”Ta đây phải năm viên.” A Uyển nghe vậy liền từ trong chăn thò đầu ra, vẻ mặt đúng lý hợp tình yêu cầu. Ngày thường Bạch Lộ bất kể nàng ăn gì đều trông nom cực kỳ nghiêm khắc, đồ chua nhất định không thể ăn nhiều, lúc này có thể nói điều kiện A Uyển quyết không buông tha quyền lợi của mình. Cho nên mới nói A Uyển tuyệt đối là loại người được đằng chân lên đằng đầu, nàng mà xếp thứ hai, những người khác nhất định không được xếp thứ nhất.

Hoàng thượng vừa đến Kinh Hồng điện liền nghe thấy tiếng bé con vốn nên nằm trên giường dưỡng bệnh thật tốt lại đang cùng cung nữ tranh cãi nếu bản thân mình uống thuốc thì phải được bao nhiêu ô mai thì bật cười ra tiếng, nhưng khi bước vào trong điện lại nghiêm mặt dọa nạt nói: ”Đã bao nhiêu tuổi rồi sao tình còn trẻ con như vậy, không uống thuốc thân thể sao khỏe được?”

A Uyển nghe tiếng ngẩng đầu, liền nhìn thấy tên đầu sỏ khiến mình sinh bệnh đang sải bước nhanh đi tới chỗ mình, trong lòng A Uyển căm giận bất bình, rõ ràng là hắn làm mấy chuyện xấu khiến cho mình sinh bệnh, lúc này còn hung hăng ba ba, A Uyển liền cũng một phen vén chăn lên: ”Cái này cũng không phải tỳ thiếp tự nguyện ý sinh bệnh, điều này còn phải trách Hoàng thượng mới đúng.”

A Uyển vừa nói, chân trần muốn bước xuống giường, Hoàng thượng thấy thế một phen ôm ngang người A Uyển đứng lên: ”Còn nói không phải là cáu kỉnh! Vốn thân thể đã không tốt còn dám mang chân trần bước

https://thuviensach.vn

xuống giường? Còn như thế nữa, có tin hay không trẫm sai người đánh người mấy hèo!”

”Hoàng thượng khi dễ người ta, còn muốn đánh hèo người ta!” Tề Diễn biểu tình khuôn mặt hung ác dọa nạt trẻ con, vốn A Uyển đột nhiên bị ôm lên vẫn có hơi bị kinh hoảng, lúc này còn bị hù dọa phải đánh hèo nàng, tính nết trẻ con rốt cuộc không ngăn được, một chút mặt mũi cũng không có oa oa khóc lớn lên, nước mắt nước mũi gì đó đều cọ vào áo choàng của hoàng thượng.

Hoàng thượng nhất thời cũng ngây ngẩn cả người, trong cung này còn có người dám khóc ngay trước mặt hắn như thế? Hắn đã nhìn qua nhóm phi tần rơi lệ, đều là dáng vẻ lê hoa đái vũ*, điềm đạm đáng yêu, trang điểm tinh xảo trên mặt càng như hoa. Nào có ai giống A Uyển, khóc lên là không có chút hình tượng gì đáng nói.

*Lê hoa đái vũ: Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiều diễm của người con gái.(Trích từ hội những người mới edit ngôn tình và đam mỹ)

Nghe tiếng khóc của người trong ngực còn mang theo giọng mũi, trong lòng Hoàng thượng thoáng hiện lên một chút cảm xúc hối hận, liền vỗ nhẹ tay của A Uyển: ”Được rồi được rồi, chẳng qua là nói giỡn thôi, sao có thể thật sự đánh nàng, đừng khóc, nghe lời.”

Mà thôi, vốn bé con cũng không lớn, nhỏ hơn tuổi của mình gần một nửa, còn không phải vẫn chỉ là một tiểu hài nhi sao? Hò hét cũng là phải, Hoàng thượng liền ôm A Uyển ngồi ở trên giường, cẩn thận đem A Uyển bao bọc thật tốt, bắt đầu lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ.(Lina: trâu già gặm cỏ non >.

Thanh Sam và Bạch Lộ ở một bên hầu hạ mạnh mẽ toát mồ hôi, chủ tử sinh bệnh thì ngay cả đầu óc cũng dùng không tốt, đúng là ngay cả Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng cũng dám rống lên, chỉ là điều khiến người khác kinh ngạc đến ngây người chính là, Hoàng thượng thế mà lại không hề phát hỏa, mà còn tự mình ôn nhu dỗ dành chủ tử. Thanh Sam cùng Bạch Lộ đều thoáng nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Mà người đứng ở kia Lý Đắc Nhàn hầu hạ Hoàng thượng nhiều năm lại không thể tin vào hai mắt của mình, đây là Hoàng thượng đang làm cái gì! Là nô tài hắn bị hoa mắt sao! Lời nói nhỏ nhẹ như vậy dỗ dành một phi tần, Hoàng thượng đã có lúc nào làm như vậy đâu!

Hoàng thượng không quan tâm… trong lòng nô tài này nghĩ gì, sau khi nhận lời khi nào A Uyển khỏi bệnh sẽ cho nàng vài hũ rượu ngon, lại sai đầu bếp chuyên môn làm cho A Uyển những món điểm tâm không có trong phân lệ, tóm lại chính là nhận lời khi nào A Uyển khỏi bệnh liền cho nàng rất nhiều đồ ăn ngon, liền cũng dỗ A Uyển rất tốt.(Lina: anh rất có tương lai trở thành thê nô à nha)

Đợi A Uyển thu thập xong cảm xúc, cũng biết dáng vẻ một phen nước mắt một phen nước mũi vừa rồi của bản thân thật sự rất xấu xí, liền có hơi ngượng ngùng hướng Hoàng thượng cười cười: ”Hoàng thượng thứ tội, tỳ thiếp nghĩ chắc là bởi vì bị bệnh nên có chút nhớ nhà, nhất thời không khống chế được tâm tình.”

Hoàng thượng do lúc trước dỗ dành người trong lòng của mình, cũng không so đo với nàng, chỉ nhìn chăm chú A Uyển uống xong thuốc, lại chỉ cho phép uống nước ấm, cũng không cho nàng ăn viên ô mai nào để trôi đi vị đắng.

Hoàng thượng ngài kỳ thực đã chú ý lúc nô tỳ đem nước mắt nước mũi lau sạch trên y phục của ngài đi, nếu không sao lại bắt tỳ thiếp phải uống đắng như vậy! A Uyển uống xong thuốc mặt nhăn thành một nhúm, dù trong lòng oán thầm cũng không dám nói ra nữa.

https://thuviensach.vn

Đang lúc A Uyển vừa uống xong thuốc cùng Hoàng thượng ngồi ở bên giường tán gẫu thì Tiểu Lộ Tử ở bên ngoài tới báo, nhóm chủ tử nương nương các cung nghe nói Uyển quý nhân bị bệnh liền sai người tặng lễ đến.

A Uyển trái lại phản ứng lãnh đạm sai Tiểu Lộ Tử ghi vào sổ, để vào khố phòng cho tốt rồi quay mặt về phía Hoàng thượng nói: ”Hoàng thượng ngài nhìn xem, ngài thật có tài đấy.”

Một câu nói khiến mọi người đều khó hiểu, Hoàng thượng có nhiều hứng thú hỏi: ”Lời này giải thích thế nào?”

A Uyển nhẹ nhàng chọc chọc lồng ngực hoàng thượng: ”Những lễ vật này đâu phải là muốn tặng cho tỳ thiếp nha. Hoàng thượng vừa đến Kinh Hồng điện, chúng tỷ muội liền trông ngóng đem lễ vật tới. Rõ ràng đưa tới chính là để nhắc nhở hoàng thượng, nhưng còn có những người khác đang chờ ngài đấy.” Một câu là chua.

Lời vừa nói ra, Bạch Lộ và Thanh Sam thật sự là hận không thể che kín miệng A Uyển. Chủ tử ngài thật sự là uống thuốc uống đến nỗi choáng váng sao, thế nào mà nói cái gì cũng dám nói ra ngay trước mặt Hoàng thượng vậy!

Nhưng Hoàng thượng lại không có chiều hướng tức giận, mà A Uyển liền đem cánh tay của Hoàng thượng kéo vào trong lòng: ”Chẳng qua là, hiện giờ tỳ thiếp sinh bệnh không thể hầu hạ hoàng thượng, Hoàng thượng chính là nên đi đến chỗ của những tỷ muội khác. Tỳ thiếp đã độc chiếm Hoàng thượng quá nhiều ngày, người khác tất nhiên là không thể so bì được.”

Những lời biện luận này của A Uyển, Hoàng thượng cảm thấy thật dễ nghe. Nữ nhân ghen trong giới hạn nhất định có thể thỏa mãn tâm tình đại nam tử của nam nhân. Chỉ là nắm chắc mức độ của vấn đề mà thôi, ăn chút

https://thuviensach.vn

dấm chua thích hợp còn có thể không để lại dấu vết biểu hiện tâm tư để ý Hoàng thượng của mình, A Uyển cũng biết đến.

Hoàng thượng dĩ nhiên là yêu thích xoa xoa đầu A Uyển: ”Nàng trái lại còn có thời gian rảnh rỗi nghĩ đến những điều này, uống xong thuốc rồi ngủ ngon cho trẫm. Trẫm còn phải đi ngự thư phòng xử lý chính vụ, ngươi an tâm dưỡng bệnh là được.”

Hừ hừ, nói là đi ngự thư phòng, còn không biết là đi đến chỗ của vị phi tần tân tấn nào đâu. A Uyển cũng không cảm thấy Hoàng thượng mới có vài ngày sẽ liền độc sủng một mình nàng, hậu cung này còn có một bó lớn nữ nhân đang chờ Hoàng thượng sủng hạnh đấy, chẳng qua Ôn Uyển nàng may mắn hơn so với các nàng, ít nhất nàng đã để lại chút bóng dáng trong lòng hoàng thượng.

Mặc dù Hoàng thượng chưa phải chân chính thích nàng, nhưng là ai có thể như nàng bình thường thoải mái ở trước mặt Hoàng thượng chứ? Cho dù là tâm tình yêu thích giống như là đối xử với đồ chơi, A Uyển cũng sẽ không bỏ qua một tia cơ hội này, nàng biết mình đang làm cái gì, nói điều gì cùng với nghĩ muốn thứ gì.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Bị Người Tính Kế

Bởi vì bị phong hàn thật sự khó chịu, khí trời lại rất oi bức, A Uyển trong khi dưỡng bệnh cũng chỉ quanh quẩn ở trong phòng chưa từng đi nơi nào khác, mà Bạch Lộ vì muốn giúp A Uyển nhanh chóng khá lên lại sai người đem khối băng vốn dùng để hạ nhiệt độ trong phòng mang xuống, chỉ có Bạch Lộ và Thanh Sam thay phiên nhau nhẹ nhàng quạt chiếc quạt để cho A Uyển mát mẻ chút.

Trong cung vốn cũng không có gì để tiêu khiển, lúc đang chờ dùng cơm trưa A Uyển đã buồn chán đến nỗi dùng cả tay trái cùng tay phải chơi cờ, còn Thanh Sam đứng ở bên cạnh tháp quạt cho A Uyển, nhìn chủ tử tự mình chơi đùa với mình.

Nhưng Bạch Lộ vốn nên đang nấu thuốc cho A Uyển lại vội vã đi đến. Sau khi hướng về A Uyển đang ở trên tháp hành lễ liền nói: ”Chủ tử, lúc mới vừa rồi nô tỳ đang nấu thuốc, Hoàng Ly liền cầm thứ này qua, nói là có chuyện quan trọng muốn bẩm báo.”

Nói xong liền mở cái bọc trong tay ra, bên trong chưa một búp bê vu cổ màu vàng sáng, mà còn dùng kim châm lộ ra mảnh giấy viết tên người, không ngờ lại chính là tên của Hoàng thượng Tề Diễn.

Các nô tài dưới trướng A Uyển đều là do Bạch Lộ cai quản, Bạch Lộ là người hầu của mình, bất luận là về mặt năng lực hay lòng trung thành đều đáng để tín nhiệm. Bình thường các nô tài có chuyện gì quan trọng đều bẩm báo với Bạch Lộ, nếu Bạch Lộ không xử lý được, lúc này mới đưa cho nàng quyết định.

https://thuviensach.vn

A Uyển phất phất tay để cho Thanh Sam mang bàn cờ xuống, lại sai Bạch Lộ đem cung nữ kia đưa tới chính sảnh, còn mình thì khoác ngoại sam (áo choàng) chậm rãi bước tới chính sảnh.

A Uyển ngồi ở trên chiếc ghế tròn năm chân bằng gỗ lim khảm ngọc, trong tay vuốt cái chén tinh xảo, chẳng qua trong chén cũng không có trà ngon, chỉ là nước lọc Bạch Lộ rót cho mà thôi, Bạch Lộ từ khi nàng sinh bệnh tới giờ, mọi chỗ đều trông chừng rất nghiêm khắc. Bởi vì những hành động của Bạch Lộ đều vì muốn tốt cho nàng, ở điểm này A Uyển dù thế nào cũng không muốn ngược lại ý của Bạch Lộ.

Đứng cách trước mặt A Uyển không xa là một cung nữ mặc cung trang màu xanh lam, hơi hơi cúi thấp đầu không dám nhìn thẳng vào A Uyển, có lẽ là vì sau khi thỉnh an thật lâu mà chủ tử vẫn chưa mở miệng khiến cho nàng có chút khẩn trương, động tác trên tay lộ vẻ có hơi bứt rứt. A Uyển cũng không biết cung nữ Hoàng Ly này muốn báo chuyện gì, nhưng nếu muốn đích thân bẩm báo nàng cũng cần phải kinh sợ nàng một phen để tránh có bẫy.

Bạch Lộ tất nhiên là nói qua với A Uyển thái độ làm người của Hoàng Ly này tuy có chút nhát gan nhưng ngày thường làm việc đều cần cù chăm chỉ, cũng không có hành vi gì khả nghi. Theo tình huống hiện giờ, biểu hiện của Hoàng Ly lúc này theo như lời nhát gan của Bạch Lộ cơ bản ăn khớp, nếu ngày thường theo bản năng làm chuyện mờ ám chắc là sẽ không thể gạt người.

Thời gian ước chừng nửa khắc đồng hồ*, A Uyển mới từ từ mở miệng: ”Nghe Bạch Lộ nói, ngươi có việc muốn chính miệng bẩm báo với ta?”

*Một khắc khoảng 15 phút

A Uyển vừa mới mở miệng, cung nữ kia sắc mặt vốn đã trăng bệch lại càng thêm xấu, viền mắt cũng bắt đầu rịn ra vài giọt nước, lập tức liền quỳ

https://thuviensach.vn

gối trước mặt A Uyển: ”Nô tỳ, nô tỳ cầu chủ tử khai ân, mau cứu nô tỳ với.”

”Được, trước tiên đừng khóc, đem sự việc nói ra từ đầu đến cuối, ta nhưng có thể cất nhắc một ít.” Cái trường hợp này trong phim truyền hình từ kiếp trước cũng đã xuất hiện, A Uyển không ngờ lại được tự mình trải nghiệm tới.

Tỳ nữ kia có lẽ cũng biết việc này nguy cấp, thu lại nước mắt liền đem sự việc từ đầu đến cuối từng việc một đều nói ra.

Thì ra là cũng nữ này sau khi tiến cung bởi vì bản thân nhát gan, cũng không được quý nhân nào nhìn trúng tuyển đi, chỉ có thể hầu hạ ở Kinh Hồng điện không người ở. Vào hai ngày trước tiểu thái giám mà mình quen biết truyền tin đến nói là đệ đệ ở bên ngoài cung của mình thiếu mấy trăm lượng khoản nợ đánh cược, nếu không kịp liền đem chân trái của đệ đệ mình chặt đứt.

Bản thân vốn không phải là cung nữ có năng lực gì, cho dù lương tháng ở chỗ này vài năm cộng lại cũng không đủ mấy trăm lượng, đang lúc bản thân gấp đến độ tưởng như kiến bò trong chảo nóng thì cung nữ Liên Nhi vốn có quan hệ tốt khi ở Kinh Hồng điện liền tìm nàng, nói là biết nàng khó xử, chỉ cần vì chủ tử của bạn nàng ta làm chút chuyện này thì nợ nần chủ tử của nàng ta tất nhiên là sẽ gánh chịu thay Hoàng Ly.

Hoàng Ly bình thường cũng không có chủ kiến, lúc này nhất thời nóng não liền đồng ý, nhưng khi chứng kiến điều mà mình phải làm thì tự bản thân cũng sợ ngây người, đây chính là thuật vu cổ a, một khi tra ra chính là tội chết. Tuy rằng Hoàng Ly nàng lá gan hơi nhỏ nhưng đầu óc cũng không xấu, cân nhắc hai ngày, đem chuyện này xâu chuỗi lại suy nghĩ liền biết việc này có chút kỳ lạ, sau một phen rối rắm vẫn quyết định bẩm báo việc này với A Uyển.

https://thuviensach.vn

A Uyển nghe xong cảm thấy thật quen thuộc a, nhưng là thủ đoạn áp chế cung nhân tới tới lui lui cũng có đến vài loại như vậy, dùng để sử dụng cũng chính là như thế.

”Ồ? Chủ tử của nàng kia muốn ngươi làm thế nào?” A Uyển trái lại tò mò người này muốn dùng biện pháp gì gây sức ép cho mình.

Hoàng Ly đáp chi tiết đầu đuôi: ”Đó là nô tỳ phải lén đem thứ này chôn ở dưới gốc cây ngọc lan, về phần sau đó thế nào nô tỳ cũng không biết. Cầu chủ tử mau cứu nô tỳ, nô tỳ tuy nhát gan nhưng cũng biết nếu làm chuyện này tính mạng cả nhà đều khó giữ được!”

Chỉ là Liên Nhi kia không biết Kinh Hồng điện được Đại cung nữ Bạch Lộ cai quản gắt gao, ngoại trừ Thanh Sam và Bạch Lộ nhưng người khác đều không thể tới gần tẩm điện, mà riêng Tiểu Quế Tử, Tiểu Hòa Tử mỗi ngày đều phải bài tra (bài bố + kiểm tra) sân của Kinh Hồng điện từ trong ra ngoài một lần, nào có chỗ nào để nhân thời cơ thả đồ vật này nọ.

Cho dù cung nữ này không ngay thẳng, A Uyển chậm một chút cũng có thể tóm được thứ này, biết được chuyện này. A Uyển mặc dù không biết tại sao cũng nữ này lại lựa chọn báo cho mình biết, nhưng tranh đấu lần này coi như là đã mở màn, nếu như không duyên cớ gì lại bị ám toán, A Uyển thật sự là uổng công được Ôn phu nhân cùng Tống ma ma dạy dỗ.

”Liên Nhi kia hiện giờ là người hầu tại nơi nào?” A Uyển hỏi, nếu đã bị người theo dõi, dù sao cũng nên biết cặp mắt sau lưng là ai chứ?

”Hồi lời của chủ tử, Liên Nhi hiện giờ là người hầu ở Thừa Phong điện của Vĩnh Thọ cung.” Vĩnh Thọ cung? Nơi này A Uyển biết, là tẩm cung mà Đức phi ở, nhưng Thừa Phong điện A Uyển cảm thấy xa lạ.

Thanh Sam ở một bên nhân tiện nói: ”Chủ tử, Thừa Phong điện là tẩm điện của Dư thường tại.” Tính tình Thanh Sam tuy là hơi chân chất nhưng khả năng ghi nhớ lại không kém.

https://thuviensach.vn

Dư thường tại? Dư thường tại cũng là phi tần mới tấn lần này, mà thân phận lại còn ngang bằng A Uyển, chỉ có điều A Uyển nghĩ bản thân mình gặp mặt Dư thường tại cũng không nhiều, nói cũng không quá ba câu, sao đột nhiên lại có tâm tư muốn hãm hại mình đây?

Không có vô duyên vô cớ yêu, tự nhiên sẽ không có vô duyên vô cớ ghét, A Uyển tự nhận mình đối với Dư thường tại có thể nói là người qua đường bình thường, quả thực không nghĩ ra nỗi hận của Dư thường tại với mình đến từ chỗ nào? Chỉ là thủ đoạn này đúng là cực kỳ độc ác, một chiêu toi mạng.

Các triều đại trong hoàng cung đối với thuật vu cổ, sự căm ghét với các loại phép thuật đều là ghét cay ghét đắng không thôi, minh lệnh (lệnh của vua) rõ ràng cấm chỉ, nếu một khi bị điều tra ra, chớ nói chính bản thân A Uyển không sống được, mà mọi người trong nhà từ trên xuống cũng bị liên lụy. Chỉ vừa mới vào cung thôi liền sử dụng thủ đoạn như thế với mình, mặc kệ có người xúi giục nàng ta hay không, cơn tức này A Uyển nuốt không trôi.

Mặc dù mình chiếm cứ Hoàng thượng mấy ngày nay đã nhận phải hận của của rất nhiều người, nhưng nếu có người đến cướp đoạt được ở ngoài sáng, A Uyển còn có thể kính nể hơn mấy phần, xem đối phương trở thành đối thủ ngang sức. Kết quả bản thân người này không tranh khẩu khí trước, suy nghĩ kỹ phải tranh thủ tình cảm như thế nào để giành được chú ý của hoàng thượng, ngược lại dùng thủ đoạn hạ cấp để mưu hại A Uyển, chẳng lẽ A Uyển này chết là Hoàng thượng có thể sủng ái ngươi?

Thật quá buồn cười, nhướng mày, A Uyển liền nảy ra ý hay: ”Ngươi trở về chỗ Liên Nhi kia, nói là sự việc đã làm tốt. Nếu ta sai người tra được chuyện tình của đệ đệ ngươi mà ngươi nói là thật, ta tất sẽ không để ngươi thua thiệt.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Ly nặng nề dập đầu trên mặt đất: ”Những lời của nô tỳ là thật, nếu có nửa phân nói dối sẽ chết không được tử tế.” Lời thề của cổ nhân lúc này vẫn còn đáng để tin, huống chi người này còn là cung nữ luôn luôn nhát gan, có thể thấy được việc này không phải là giả dối.

A Uyển gật gật đầu cho nàng ta đi xuống, trong điện chỉ còn lại Thanh Sam và Bạch Lộ. Dáng vẻ cao quý lãnh diễm vừa rồi của A Uyển ngay lập tức biến mất, trong nháy mắt liền là bộ dáng nhức đầu: ”Bạch Lộ Thanh Sam, các ngươi nói xem, chủ tử của các là ta chỉ mới tiến cung non nửa tháng đã có người muốn đẩy ta vào chỗ chết. Tại sao có thể như vậy chứ?”

Dáng vẻ phiền muộn còn kèm theo vẻ mặt có bệnh, thu vào trong mắt Thanh Sam và Bạch Lộ liền cảm thấy có chút đau lòng, A Uyển tuy là chủ tử nhưng ở tầm tuổi này còn nhỏ hơn so với các nàng ấy chứ.

Chỉ tiếc phần đau lòng này còn không duy trì liên tục được một lúc, A Uyển đứng lên với dáng vẻ đắc ý: ”Quả nhiên dáng đẹp gọi người đố kỵ a, ha ha ha ha!”

Có được chủ tử một chốc cao quý lãnh diễm một lát lại thần kinh hề hề như vậy, Thanh Sam cùng Bạch Lộ thật sự rất muốn che mặt a! Chủ tử ngài thật sự bệnh đến choáng váng sao? Tới giờ uống thuốc rồi a!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tương Kế Tựu Kế

A Uyển tuy đã tính toán xong việc Dư thường tại kia có thể tới cửa tìm phiền toái bất kỳ lúc nào, nhưng trông ngóng mấy ngày, người này vẫn như cũ một chút động tĩnh cũng không có. A Uyển cảm thấy rất náo tâm (tâm không yên), xem ra ôm cây đợi thỏ không bằng chủ động xuất kích mới được.

Mấy ngày trước Hoàng thượng công vụ bề bộn nên chưa từng bước vào hậu cung, buổi tối hôm qua Đức phi nương nương lấy chuyện Đại công chúa bị bệnh làm lý do thỉnh Hoàng thượng tới Vĩnh Thọ cung, cũng không biết sử dụng thủ đoạn gì mà có thể đưa Dư thường tại kia lên giường rồng.

Thật đúng là trời cũng muốn giúp ta, A Uyển nhất thời đang lo không tìm thấy thời cơ nào tốt thì bây giờ cơ hội này tự mình đưa tới cửa. Trong lòng A Uyển biết chuyện này không thể nóng vội, cơ hội đã ở trên tay mình, bản thân mình chi bằng bày bố cục thật tốt, chậm rãi đợi tin lành.

Biện pháp làm tổn hại âm đức này A Uyển không định dùng trên người Dư thường tại. Tuy rằng việc hãm hại A Uyển là do Dư thường tại phái người tới, nhưng trải qua chuyện tối hôm qua nhìn lại chắc hẳn không đơn giản như vậy. Vả lại vải màu vàng sáng này không phải là thứ Dư thường tại có thể có được, A Uyển còn chưa ngốc đến mức tiện thể cho rằng cách thức hãm hại nàng thật sự là do Dư thường tại nghĩ ra.

Chỉ là Dư thường tại này cũng không phải loại đèn đã cạn dầu, mặc dù bây giờ còn chưa tìm tới cửa nhưng cũng không biết lúc nào sẽ giống như một con chó điên dốc sức cắn người, A Uyển cũng không muốn ngồi chờ chết.

https://thuviensach.vn

Vẫy tay gọi Thanh Sam lại, cẩn thận dặn dò nàng vài câu liền để cho Thanh Sam đi làm.

***

Chỉ có bảy ngày, bên Thừa Phong điện liền truyền tin đến, nói là Dư thường tại bị người hạ độc, đây đúng là nhiều năm chưa xuất hiện đại sự, thậm chí ngay cả Hoàng thượng cũng bị kinh động.

Tề Diễn lần đầu nghe chuyện này khiếp sợ, rồi sau đó chính là phẫn nộ! Nhớ đến khi hắn đăng cơ không lâu, hậu cung này lại dám xuất hiện chuyện như vậy. Cổ nhân nói: tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, nay trong triều đình đã đủ loạn, mà những nữ nhân này lại không chịu yên tĩnh liền thích tìm phiền toái cho hắn.

Hoàng thượng trong cơn giận dữ đi tới Thừa Phong điện. Hoàng thượng vừa tới Thừa Phong điện, là người đứng đầu một cung Đức phi đã ở trong từ lâu, hoàn toàn không đếm xỉa đến ôn nhu tiểu ý biểu hiện ra ngoài của Đức phi lúc này, Hoàng thượng hiện giờ một chút tâm tư khác cũng không có, chỉ muốn tra ra chân tướng của chuyên hạ độc này.

Mở miệng liền hỏi: ”Có chuyện gì xảy ra?”

Đức phi tất nhiên cũng không ngốc, giọng điệu Hoàng thượng bất thiện như thế, người ngốc mới không nghe hiểu: ”Hồi bẩm hoàng thượng, mới vừa rồi cung nữ của Dư thường tại tới đây bẩm báo thần thiếp, nói là lúc sáng sớm Dư thường tại thức dậy liền phát hiện thân thể mình khác thường, nghĩ chắc là trúng độc. Thần thiếp cảm thấy việc này không nhỏ, liền sai người mời Hoàng thượng tới.”

Mà Hoàng thượng còn chưa nói gì thì bên trong buồng ngủ cách chính sảnh một tầng mành rèm liền truyền đến tiếng kêu thê lương: ”Hoàng thượng! Cầu Hoàng thượng làm chủ cho tỳ thiếp a hoàng thượng!

https://thuviensach.vn

Giọng nữ thế lương kêu to này thật sự làm người khác chói tai, trúng độc không phải là nên hôn mê nằm xuống sao? Sao còn có khí lực kêu lớn tiếng như vậy? Tề Diễn liền đứng dậy vén rèm lên, chỉ thấy Dư thường tại kia đang ngồi trên giường dùng chăn che kín cả người.

Thấy Hoàng thượng tiến vào, Dư thường tại kinh hoảng, vội vàng xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía hoàng thượng. Trong lòng Hoàng thượng càng không vui, ở nơi này có dấu hiệu nào trúng độc, còn không phải là đang vui vui sướng sướng sao: ”Dư thường tại có sức sống như thế, trẫm thấy không có vẻ như là trúng độc, còn muốn trẫm làm chủ cho ngươi cái gì?”

Cảm thấy bị lừa bịp giọng điệu Tề Diễn cũng nghiêm nghị lại, ý tức giận trong đó cũng rất rõ ràng.

Dư thường tại nghe thế cũng thật sự luống cuống: ”Tỳ thiếp…Tỳ thiếp… Tỳ thiếp sao dám khi quân, tỳ thiếp thật là trúng độc, bộ dạng này thật không dám làm bẩn mắt hoàng thượng.”

Lúc này Đức phi theo đuôi Hoàng thượng bước vào cũng mở miệng nói: ”Hoàng thượng, bộ dạng kia của Dư muội muội thần thiếp vừa mới nhìn thấy quả thật đáng sợ, nếu không phải trúng độc sao lại đột nhiên như thế?” Rồi quay đầu khuyên Dư thường tại: ”Dư muội muội đừng nói nữa, mau bỏ chăn ra để cho Hoàng thượng biết chuyện này là thật hay giả.”

Có lẽ là ôm tâm tình bằng bất cứ giá nào, Dư thường tại liền bỏ chăn xuống, nhìn bóng dáng vẫn thướt tha mềm mại như trước, nhưng khi nàng quay mặt lại khiến Hoàng thượng bị dọa sợ hết hồn.

Vốn đang là khuôn mặt thanh tú xinh đẹp nhưng lúc này lại nổi lên những chấm đỏ lớn nhỏ, mà tóc trên đầu thưa thớt, trụi đến lợi hại. Dư thương tại lúc này vẫn mang theo biểu tình lê hoa đái vũ nhìn hoàng thượng, chờ đợi Hoàng thượng nổi lên một tia thương hại chi tâm. Chỉ là

https://thuviensach.vn

bộ dáng bức quỷ của Dư thường tại hiện giờ còn làm vẻ lê hoa đái vũ, thật sự khiến người ta ngại chiêm ngưỡng, dọa người được ngay.

Hoàng thượng nhớ tới vài ngày trước đó khi sủng hạnh Dư thường tại này, nàng vẫn còn là một giai nhân thanh tú, bây giờ nhìn lại thật kinh khủng, hoàn toàn nhìn không ra dáng vẻ đêm đó, mà biểu tình này thật sự khiến cho người ta nhìn không nổi.

Đức phi thấy vẻ mặt của Hoàng thượng khóe miệng không nhịn được lặng lẽ cong lên, kỳ thật nàng khuyên Dư thường tại dùng chăn che đậy sao có thể không phải là cố ý? Hoàng thượng nhìn qua bộ dáng chán ngán này của Dư thường tại, sau này làm sao còn có thể nghĩ đến một người như vậy, nếu như nhớ tới chỉ sợ cũng là dị ứng chán ghét thôi.

Hừ, làm chút chuyện nhỏ liền có dũng khí uy hiếp nàng, thật sự là không biết sống chết, được Hoàng thượng một lần sủng hạnh coi như tiện nghi cho ả.

Tuy nghĩ như vậy nhưng trên mặt Đức phi vẫn làm ra vẻ mặt đau thương như cũ: ”Nhìn dáng vẻ này của Dư muội muội thật sự khiến cho người khác đau lòng, kính xin Hoàng thượng vì Dư muội muội làm chủ a.”

Hoàng thượng lúc này cũng đã từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, đối với việc trúng độc này coi như tin bước đầu, một người đang êm đẹp, nếu không phải trúng độc sao lại biến thành dạng này?

”Gần đây nhất ngươi kết thù oán cùng ai mà lại hại ngươi như vậy?” Hoàng thượng hỏi.

Nói xong Dư thường tại lại khóc lên, vẫn là dáng vẻ lê hoa đái vũ ”cân xứng” kia, nếu như là lúc trước nhất định là dáng vẻ khiến người thương tiếc, chỉ là dáng vẻ xứng với nàng ta hiện giờ thật sự khiến người ta không dám nhìn thẳng.

https://thuviensach.vn

”Tỳ thiếp tiếng nói nhỏ nhẹ, làm sao có thể đắc tội người nào chứ?” Sau khi nói như vậy xong, Dư thường tại tựa như nhớ tới điều gì, âm thanh nâng cao thêm mấy độ: ”Tỳ thiếp đã biết, việc này nhất định là do Uyển quý nhân làm hại tỳ thiếp! Nhất định là nàng, sẽ không sai được!”

Uyển quý nhân? Nhìn Dư thường tại khẳng định như vậy, Hoàng thượng liền hỏi tiếp: ”Ngươi sao biết chắc chắn là nàng? Có chứng cớ gì?”

Dư thường tại gật đầu thật mạnh, nét mặt cũng càng thêm dữ tợn: ”Hồi bẩm hoàng thượng, tỳ thiếp tất hiên không dám nói lung tung! Ngày ấy sau khi ở ngự hoa viên chạm mặt Uyển quý nhân, Uyển quý nhân ngày ngày đều tặng chút điểm tâm cho tỳ thiếp, thứ mà tỳ thiếp mấy ngày gần đây vẫn ăn chính là điểm tâm này! Ngoại trừ nàng, còn có ai sẽ hạ độc nô tỳ chứ?”

Nghe xong lời này, sắc mặt Hoàng thượng trái lại có chút lập lờ nước đôi đứng lên: ”Ngươi nói xem vì sao Uyển quý nhân phải hại ngươi?”

”Tất nhiên là nàng nhìn không quen Hoàng thượng không đi đến nơi của nàng nữa mà sủng hạnh tần thiếp, nàng ghi hận tỳ thiếp! Cầu Hoàng thượng nhất định phải làm chủ cho tỳ thiếp a! Tỳ thiếp muốn đối chất với nàng ta!” Khi Dư thường tại bộc phát khẳng định phỏng đoán của mình, cực kỳ muốn cấp cho A Uyển tội danh này.

Hoàng thượng lúc này cười ra tiếng: ”Thôi, Lý Đắc Nhàn, đi mời Uyển quý nhân đến Thừa Phong điện.” Nói xong Hoàng thượng liền xoay người đi ra khỏi phòng ngủ, không hề nhìn khuôn mặt vì trương ra dữ tợn mà vặn vẹo. Mà Đức phi chưa từng mở miệng tất nhiên là đuổi theo bước chân của Hoàng thượng cũng đi ra ngoài, tình hình phát triển thật đúng là càng ngày càng thú vị.

Sau khi tin Dư thường tại bảo bản thân trúng độc truyền tới, A Uyển liền biết phần đặc sắc nhất của trận chiến này sắp đến. Khi A Uyển trang phục lộng lẫy, thành thực bước vào Thừa Phong điện, Hoàng thượng không thể

https://thuviensach.vn

không thừa nhận hai mắt của mình chuộc cứu lại. Sau khi đối mặt với khuôn mặt lộ ra dữ tợn đáng sợ, nhìn lại Uyển quý nhân mềm mại đáng yêu đang cười thản nhiên cất bước đến thật sự là một kiểu hưởng thụ.

Sau khi A Uyển cấp Hoàng thượng cùng Đức phi thỉnh an, Hoàng thượng cũng lười quanh co vòng vèo liền trực tiếp hỏi: ”Uyển quý nhân, hiện giờ Dư thường tại trúng độc, nói là ngươi làm, ngươi muốn nói sao?”

A Uyển nghe vậy biểu tình chính là mở to hai mắt không dám tin: ”Cái gì? Dư thường tại trúng độc? Là do thiếp hạ?”

Hoàng thượng gật gật đầu, Đức phi cũng mở miệng: ”Uyển quý nhân, Dư thường tại mỗi ngày đều ăn điểm tâm ngươi đưa tới mới biến thành bộ dạng kia, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Vừa mới đến liền muốn hỏi tội, đây là cũng quá nóng lòng đi, A Uyển nhìn trộm Dư thường tại đã đeo cái khăn che mặt lên rồi nhưng vẫn không thể che được dung nhan đáng sợ như cũ, cũng đứng dậy hướng Đức phi hơi hơi cúi người: ”Lời ấy của Đức phi nương nương sai rồi, mặc dù hiện giờ tỳ thiếp mới biết được Dư thường tại trúng độc, nhưng việc trúng độc này không hề có quan hệ với tỳ thiếp.”

Lời của A Uyển vừa nói ra, Dư thường tại rốt cuộc ngồi không yên: ”Uyển quý nhân ngươi có cảm thấy cắn rứt lương tâm không khi nói việc này không phải do ngươi làm? Nếu không phải là ăn điểm tâm mỗi ngày ngươi đưa tới, mặt của ta sao lại biến thành như vậy! Còn có tóc của ta! Chứng cớ vô cùng xác thực ngươi còn dám phủ nhận.”

Dáng vẻ của Dư thường tại rất chắc chắn, A Uyển cũng không chút hoang mang: ”Dư thường tại quả thích tự mình quyết định, chẳng lẽ điểm tâm này là ta chủ động muốn tặng cho ngươi? Không biết ngày đó là ai trông mong nhìn điểm tâm của ta, ở đó tán dương tâng bốc. Nói gần nói xa không phải là muốn ta tặng ngươi chút điểm tâm sao? Nếu không phải

https://thuviensach.vn

ngươi có dáng vẻ đó, sao ta lại đem điểm tâm chia ra cho ngươi? Thật sự là không nhìn được tâm của người tốt!”

Theo lời nói của A Uyển cũng không sai, chẳng qua việc Dư thường tại khen ngợi điểm tâm của nàng là do A Uyển nhử, Thanh Sam Bạch Lộ chỉ là kẻ xướng người họa nói nguyện liệu làm điểm tâm này khó cỡ nào mới có được, thợ làm điểm tâm không dễ cỡ nào, mà ngay cả Hoàng thượng cũng từng khen qua. Tầm nhìn Dư thường tại này hạn hẹp liền nhịn không được muốn nếm thử một chút, rồi nài nỉ A Uyển tặng chút điểm tâm cho nàng ta.

Nói xong A Uyển nhìn quanh trong điện, không thấy bóng dáng thái y thì buồn cười: ”Dư thường tại rõ là nực cười, nếu nói là trúng độc sao không đi mời thái y, còn mong mời ta đến đối chất. Chẳng lẽ Dư thường tại thấy ta là có thể không cần thuốc mà khỏi bệnh?” A Uyển trào phúng liếc nhìn Dư thường tại một cái, rồi đem câu chuyện chuyển hướng về phía hoàng thượng.

”Để chứng minh tỳ thiếp trong sạch, khẩn cầu Hoàng thượng mời thái y đến chuẩn đoán bệnh.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tương Kế Tựu Kế 2

Vừa nhận được tin Đức phi bẩm báo Hoàng thượng liền đi đến Thừa Phong điện, chuyện tình phát triển chặt chẽ, Hoàng thượng sửng sốt đúng là không chú ý tới chuyện nơi này nhưng lại không có thái y.

Qua A Uyển nhắc nhở liền hỏi Đức phi: ”Lời này của Uyển quý nhân không phải không có lý, có từng mời thái y tới trước?”

Đức phi cũng coi như là lão nhân thâm trầm trong hậu cung biển sâu này, sau khi biết được việc Dư thường tại trúng độc mà kẻ tình nghi chính là Uyển quý nhân hiện giờ trong hậu cung được Hoàng thượng rất yêu thích, chỉ muốn mau chóng đem việc này bẩm báo cho hoàng thượng, tự mình đến trước làm chủ, có lẽ là trong lòng quá khẩn cấp nên quên mất điều trọng yếu nhất.

Đức phi thầm ảo não bản thân sơ suất, lập tức đứng dậy hướng Hoàng thượng bồi tội: ”Còn không mau mời thái y, chỉ là nhìn bộ dáng này của Dư thường tại không giống như dáng vẻ sinh bệnh bình thường, nô tì nhất thời gấp gáp liền đi bẩm báo hoàng thượng, là nô tì khinh suất, Hoàng thượng thứ tội.”

Hoàng thượng nhướng mày, trong giọng nói thoáng chút khó chịu: ”Chuyện phi tần hậu cung trúng độc lớn như vậy còn không đi mời thái y cẩn thận nhìn qua một cái, chưa biết thật giả thế nào đã tới báo tin cho trẫm, xử lý cẩu thả khinh suất như thế, Đức phi ngươi thật sự làm cho trẫm thất vọng.”

https://thuviensach.vn

Đức phi âm thầm cắn răng: ”Thần thiếp kinh sợ, kính xin Hoàng thượng thứ tội.” Không thể không nói việc này thật là nàng nhất thời sơ ý, chợt bị tin tức này xông lên làm đầu óc mê muội, xử lý lại không thận trọng như thế.

”Thôi, Lý Đắc Nhàn, truyền chỉ mời viện trưởng thái y viện tới.” Hoàng thượng bèn phân phó như vậy.

Viện trưởng thái y viện Trịnh thái y đã qua tuổi bốn mươi, có thể lên làm viện trưởng thái y viện tất nhiên là có chút bản lĩnh. Nhận được ý chỉ của hoàng thượng, Trịnh thái y liền cõng hòm thuốc theo tiểu công công truyền chỉ vội vàng đuổi tới Thừa Phong điện.

Lúc Trịnh thái y vừa tiến vào trong điện đã ngửi thấy mùi không thích hợp, sau khi Hoàng thượng muốn lão kiểm tra xem Dư thường tại có phải trúng độc hay không, Trịnh thái y biết được bản thân lại bị quấn vào tranh đấu trong hậu cung.

Đầu tiên Trịnh thái y cẩn thận kiểm tra chấm đỏ trên mặt Dư thường tại, lại hỏi triệu chứng bệnh, sau khi tỉ mỉ chẩn mạch liền hướng Hoàng thượng chắp tay: ”Hồi lời hoàng thượng, cựu thần đã chẩn đoán bệnh xong, Dư thường tại cũng không phải là trúng độc.”

Kết quả chẩn đoán bệnh của thái y vừa đưa ra, trừ A Uyển, những người khác đều cả kinh, mà trong đó không thể chấp nhận nhất…là bản tân Dư thường tại. Thái y mới nói xong, Dư thường tại liền không để ý lễ nghi, giọng the thé nói: ”Làm sao có thể, tỳ thiếp nếu không phải là trúng độc, sao lại biến thành cái dạng này! Nhất định là thái y chẩn đoán bệnh sai rồi.”

Từ trước đên nay Trịnh thái y đối với y thuật của mình rất có lòng tin, hiện giờ bị người khác nghi ngờ kết quả chẩn đoán bệnh của bản thân như thế, sắc mặt có chút không tốt: ”Hồi bẩm hoàng thượng, cựu thần không chẩn đoán bệnh sai, Dư thường tại vẫn chưa có dấu hiệu trúng độc. Nếu Dư

https://thuviensach.vn

thường tại không tin y thuật của thần, đem thái y khác mời tới cũng giống như vậy. Mặt nổi hồng ban, rụng tóc nguyện nhân do ăn thức ăn tương khắc nên xuất hiện triệu chứng này, chỉ cần chú ý thực phẩm những chấm trên mặt qua chút thời gian sẽ mất, chỉ là muốn tóc dài ra cần mất mấy ngày."

Trịnh thái y còn một phen kiểm tra điểm tâm A Uyển tặng, không có vấn đề gì, lại cũng không tương khắc với đồ Dư thường tại ăn, hiềm nghi A Uyển đã tẩy sạch hơn phân nửa.

Dư thường tại bất luận như thế nào cũng không thể chấp nhận kết quả này, một lòng cho rằng là A Uyển làm hại nàng ta: "Hoàng thượng! Tỳ thiếp thật sự trúng độc a! Ngươi lang băm này, nhất định là Uyển quý nhân thu mua ngươi đúng không! Hoàng thượng, kính xin Hoàng thượng đổi một vị thái y khác chẩn bệnh!"

A Uyển tất nhiên là ngồi ở một bên nhìn hành động như nổi điên của Dư thường tại, rõ thật là không biết suy xét. Hoàng thượng lúc trước đã từng nói qua, đây là viện trưởng thái y viện, luôn luôn chỉ khám cho hoàng thượng, hoàng hậu cùng thái hậu. vào trong miệng nàng ta lại thành lang băm? Đức phi đã là bộ dáng chuyện không liên quan đến mình cao cao quải khởi (đồng nghĩa với không phải việc của mình, không nhúng tay vào), đường về của não Dư thường tại gập ghềnh như vậy, Đức phi cảm thấy không cần tự mình ra tay cũng có thể đưa nàng ta đi.

Liên tiếp những âm thanh này làm cho Hoàng thượng cảm thấy phiền toái liền quát lớn: "Nói xằng, Dư thường tại đang chất vấn trẫm phải không!"

Hoàng thượng mời Trịnh thái y đến cũng không phải không có nguyên do, một là Trịnh thái y là viện trưởng, y thuật cao minh, thứ hai là Trinh thái y say mê y thuật, đối với hậu cung tranh đấu luôn trung lập, mời lão tới không cần lo kết quả chẩn đoán bệnh là do có người thu mua thái y mà lừa gạt…

https://thuviensach.vn

Mặc dù đã bị Hoàng thượng quát lớn như thế, Dư thường tại kia dù ủy khuất nhưng vẫn không phục. A Uyển nhìn thấy liền hướng Hoàng thượng cúi người thi lễ rồi nói: ”Hoàng thượng, tỳ thiếp có chuyện muốn nhờ, nếu như Dư thường tại luôn miệng tuyên bố tỳ thiếp hại nàng, tỳ thiếp cũng không thể không công mà lại bị giội cho một thân nước bẩn, xin cho tỳ thiếp nhân tiện hỏi Dư thường tại mấy câu.” Hoàng thượng tất nhiên là cho phép.

A Uyển chuyển đề tài, mũi nhọn chĩa vào Dư thường tại: ”Dư thường tại, ngươi luôn miệng nói là ta hại ngươi, ngươi có thể nói ra nguyên nhân ta có cái gì mà phải hại ngươi không? Cũng để cho Hoàng thượng cùng Đức phi bình luận xem xét.”

Hoài nghi người khác tất nhiên phải có nguyên nhân hoài nghi, câu hỏi lần này của A Uyển cũng có tình lý bên trong.

A Uyển không hỏi thì thôi, vừa hỏi xong Dư thường tại giống như thùng thuốc nổ bén lửa: ”Ngươi muốn hại ta, chắc chắn là đã ghi hận ta! Ai chẳng biết Hoàng thượng liên tục lật bài tử của ngươi, rồi sau đó là ta thị tẩm, chặt đứt tâm tư muốn tiếp tục chiếm lấy Hoàng thượng của ngươi, ngươi liền phải hại ta như thế!” Dư thường tại vào lúc này có phải đầu óc không dùng được hay không, cái gì cũng dám nói ra ngoài, cũng không sợ bị đánh mặt.

A Uyển cũng không tiếp những lời này của nàng ta nữa, ngược lại thỉnh tội với hoàng thượng: ”Hoàng thượng minh giám, tỳ thiếp không dám có tâm tư độc chiếm hoàng thượng, Dư thường tại cứng rắn liền quy kết lên đỉnh đầu tỳ thiếp như vậy, tỳ thiếp thật sự không chịu nổi. Mà lời nói lại càng quá, nếu Hoàng thượng lật bài tử của tỷ muội khác, tỳ thiếp liền có thể hại người đó, đây là đánh giá quá cao tỳ thiếp.” Đạo lý cân bằng hậu cung luôn là mưa móc Hoàng thượng cùng dính, tội danh hồng nhan họa thủy độc chiếm Hoàng thượng cũng không phải nhẹ.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng hơi gật đầu, cũng cảm thấy ngôn luận của Dư thường tại không hề có căn cứ. Việc sủng hạnh toàn bộ do mình hắn làm chủ, ý Dư thường tại đây là nếu hắn lật bài tử của người khác, A Uyển liền ghi hận kẻ đó, trước khi mang hận không phải là làm hại chính mình trước sao?

A Uyển liền hỏi cung nữ Liên Nhi bên người Dư thường tại: ”Mấy ngày nay đồ ăn ngự thiện phòng là chủ tử ngươi chọn, hay là ngự thiện phòng dựa theo phân lệ đưa tới?”

Hoàng thượng ở đây, Liên Nhi tất nhiên không dám nói dối: ”Hồi lời Uyển quý nhân, là tự mình chủ tử chọn.”

A Uyển vừa lòng gật đầu, đồ nàng tặng cũng không có vấn đề, mà thực đơn là chính Dư thường tại chọn, ăn đồ ăn tương khắc, triệu chứng sinh bệnh là tự mình gây ra, có liên quan gì đến nàng đâu.

Mắt thấy vấn đề này sắp kết thúc, Đức phi nhưng lại hướng về phía Dư thường tại nháy mắt.

Dư thường tại rất nhanh hiểu được liền xoay người nói về phía hoàng thường: ”Nếu việc này không phải Uyển quý nhân làm, tỳ thiếp nguyện ý lĩnh tội, chỉ là tỳ thiếp đột nhiên nhớ tới một chuyện phải báo cáo hoàng thượng. Hoàng thượng có thể không biết, ngày ấy ta đi Kinh Hồng điện của Uyển quý nhân bái phỏng (hỏi thăm) nhưng lại nhìn thấy có một cung nữ lén lút ở trong viện chôn đồ vật gì đó, tỳ thiếp nhìn xa xa rất giống vật vu cổ, thỉnh Hoàng thượng phái người đi đến trong sân Kinh Hồng điện đào ra sẽ biết!”

Tình huống lúc nầy thật sự bị đảo ngược, A Uyển cũng làm ra bộ dáng không dám tin nhìn Dư thường tại, phản ứng đó được Dư thường tại thu vào trong mắt càng thêm có lòng tin. Hoàng thượng tuy bực mình các nữ nhân miệng lưỡi tranh cãi, nhưng một khi nói ra thuật vu cổ, tính chất sự việc sẽ không giống lúc đầu.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng phái tiểu thái giám đi không lâu liền cầm một vò nhỏ trở về Thừa Phong điện, Dư thường tại nhìn thấy cái vò rất nghi hoặc, chẳng lẽ người làm việc kia đem đồ đặt ở trong cái vò?

Dư thường tại và Đức phi có lẽ không biết nhưng Hoàng thượng lại biết, cài vò này là rượu ngon Hoàng thượng ban cho, bởi vì sức ngấm lớn nên mỗi lần cũng chỉ cho A Uyển uống một vò nhỏ, chỉ cho phép uống hết lại lấy. Đây là vu cổ vật?

Hoàng thượng yên lòng, cười hỏi A Uyển: ”Sao lại chôn ở trong sân?” Vừa hỏi xong khiến cho Dư thường tại cùng Đức phi đều không hiểu ra sao, đây chẳng phải là vu cổ vật sao, sao Hoàng thượng lại có dáng vẻ như là hiểu rõ sự tình?

A Uyển tất nhiên là ngượng ngùng cười cười: ”Tỳ thiếp chẳng phải là luyến tiếc nên không uống sao? Cũng muốn học dáng vẻ Hoàng thượng chôn dưới gốc cây, chờ ngày đẹp lại lấy ra.”

Hoàng thượng vuốt cằm, lại chỉ vào cái vò hỏi Dư thường tại: ”Ngươi nói rượu trẫm ban cho là vu cổ vật?”

Dư thường tại dù thế nào cũng nghĩ không ra vốn nên là vu cổ vật gì đó lại đột nhiên biến thành rượu Hoàng thượng ban cho, đối mặt với Hoàng thượng ậm ừ nói không ra lời, chỉ có thể tức giận chỉ vào A Uyển: ”Ôn Uyển, nhất định là ngươi làm hại ta, vì sao ngươi lại độc ác như thế?”

Đột nhiên bị chỉ trích A Uyển khiếp sợ đến trợn mắt há hốc mồm: ”Dư thường tại nói là ta ghi hận ngươi hãm hại ngươi, ngươi có cái gì đáng để ta ghi hận? Luận thị tẩm, thời gian của ngươi không sánh bằng ta, luận gia thế, cha của ta và ngươi đều là quan viên tòng ngũ phẩm, luận diện mạo, ta tất nhiên cảm thấy ngươi không đẹp bằng ta. Ngươi nói chút xem, ngươi có chỗ nào đáng để ta ghi hận?”

https://thuviensach.vn

A Uyển nói xong liền mang biểu tình một tấm lòng tốt lại bị cắn ngược một cái phiền muộn: ”Ngược lại, nên là ngươi ghi hận ta mới đúng chứ? Thậm chí còn không tiếc thêu dệt ra lời bịa đặt vu cổ thuật để hãm hại ta, ngươi lại không biết, điểm tâm chia cho ngươi là Hoàng thượng ban cho ta, chẳng lẽ ta sẽ ngốc đến nỗi dùng đồ Hoàng thượng ban để hại ngươi? Nếu không phải ngươi cầu xin ta chia cho ngươi, bằng không sao ta lại cam lòng đem điểm tâm Hoàng thượng cho tặng ngươi, hiện giờ ngươi lại đổ tội cho ta, thật là…”

Một phen kẻ gây sự trong lời nói đó đã đánh tan phòng tuyến trong lòng Dư thường tại, bây giờ mình biến thành dạng này mà Ôn Uyển kia vẫn chói lọi như trước, dáng vẻ bi thương thuyết giáo mình, đặc biệt một câu điểm tâm Hoàng thượng ban cho triệt để kích động Dư thường tại, tâm lý không công bằng dồn ép não, Dư thường tại liền vọt lên một mực muốn bóp cổ A Uyển.

Tất nhiên là A Uyển bị hù dọa, nhưng mà có cung nữ Thanh Sam mạnh mẽ ở đây, sao có thể để cho nàng ta thực hiện được? Không tốn chút sức lực liền dễ dàng đè Dư thường tại ở trên mặt đất, ngoài miệng còn xin lỗi: ”Dư thường tại, nô tì đắc tội.”

Ngay trước mặt hắn còn dám động thủ? Rõ ràng là không đem hắn để vào trong mắt. Nhìn bộ dạng điên phụ của Dư thường tại điên cuồng giãy dụa, miệng còn thét chói tai, Hoàng thượng một khắc cũng không muốn tiếp tục phí tâm tư ở trên chuyện này, tay to vung lên liền đem Dư thường tại cách chức làm thứ nhân. Dính đến vu cổ thuật, cho dù là bịa đặt nhưng lá gan cũng không nhỏ, đem thứ nhân ném vào trong lãnh cung tự sinh tự diệt đi.

Con cờ này đã không còn chỗ dùng, chẳng qua vẫn chưa khai ra nàng coi như thức thời, mà liên quan đến vu thuật, Đức phi cũng không dám mở miệng cầu tình, chỉ cho Dư thường tại một ánh mắt trấn an.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cùng Hiền phi biết được sự việc này vừa lúc chạy tới Thừa Phong điện thì chuyện đã hạ màn. Hoàng thượng sau khi phân phó liền cho mọi người giải tán đi, bản thân trở về ngự thư phòng phê duyệt tấu chương.

Nhưng trước khi đi ở trước mặt mọi người trấn an A Uyển bị kinh hách một phen, mọi người cũng đem một màn này thu vào trong mắt.

***

Trở lại địa bàn Kinh Hồng điện của mình, vẻ mặt bị kinh sợ của A Uyển liền thu vào, phất tay để cho Bạch Lộ cầm bạc đi hối lộ ngự thiện phòng, tối nay nàng muốn ăn cá bồi bổ đầu óc!

Chuyện Dư thường tại dĩ nhiên là do A Uyển làm, để cho Tiểu Lộ Tử đi dò la ngày thường nội vụ ti đưa hoa gì đến phòng Dư thường tại, lại để cho Thanh Sam đi ngự thiện phòng hỏi thăm tỷ muội tốt về thực đơn một phen, đưa đi điểm tâm tương khắc. Điểm tâm mỗi ngày một khác, dù là thái y cũng không tra được, việc tương khắc cứ như vậy mà thành, ngày ngày đều thế, chứng bệnh không phải rất nhanh liền lộ ra sao?

Phương pháp hại người có rất nhiều, cũng không phải chỉ có mỗi loại hạ độc này, hạ độc chẳng qua là hạ sách cấp thấp nhất vừa dễ lộ ra dấu vết mà thôi, đây là Tống má má dạy.

Về chuyện tình cờ gặp gỡ ở ngự hoa viên không phải là A Uyển cố ý thiết kế, thật sự là vô tình gặp, A Uyển chỉ là biết thời biết thế thôi, mà ngay cả A Uyển cũng không thể dự đoán được phương pháp kia lại hiệu quả như thế, phải biết rằng nếu Dư thường tại có chút phòng bị sơ sơ sẽ không đến mức như thế.

Từ đầu đến cuối A Uyển không muốn mạng nhỏ của Dư thường tại, nàng chẳng qua chỉ muốn khiến cho Dư thường tại mất đi giá trị lợi dụng đối với người sau lưng nàng ta. Vốn khôi phục dung mạo trên mặt cần tốn ít thời gian, tóc dài ra tốt càng cần thêm chút thời gian nữa, nếu Dư thường tại

https://thuviensach.vn

không dính dáng đến chuyện vu cổ vật, cùng lắm là cấm túc dưỡng bệnh cũng không sao, nếu không cắn ngược cũng sẽ không bị A Uyển tương kế tựu kế.

Chỉ là đâu có nhiều ”nếu như” đến vậy? Đợi ở trong lãnh cung không biết Dư thường tại này, a không, là Dư thứ nhân muốn tìm phiền toái cho nàng thế nào?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Vũ Lộ Quân Triêm

(Mưa móc cùng dính)

Trong ngự thư phòng, Hoàng thượng đập tấu chương trên tay “Ba” một tiếng lên trên bàn, bề ngoài trông trầm ổn bình tĩnh, nhưng thực ra bên trong lửa giận ngút trời. Lý Đắc Nhàn đứng bên hầu hạ thấy thế, biết vị này càng tỏ ra bình tĩnh thì chứng tỏ tâm tình càng không tốt nên nhanh chóng đem đầu của mình chôn dến trước ngực, sợ bị lửa giận của Hoàng thượng lan đến.

Trong phòng không khí càng thêm không tốt, lúc này một giọng nam sang sảng từ bên ngoài truyền đến: “ Hoàng huynh, đệ đệ đến thăm huynh.” Cùng với âm thanh đó là tiếng cửa mở ngự thư phòng, một nam tử bước vào, chỉ thấy người này mặt tự như ngọc, mặt mày sang sủa, tinh tế nhìn thấy tướng mạo có ba phần giống hoàng thượng, tuy nhiên khí chất lại bất đồng với hoàng thượng. Nếu nói Hoàng thượng là chân mệnh thiên tử, không giận cũng làm người khác sợ, lộ ra khí chất cao quý, còn người mới tới lại mang khí chất tự nhiên ‘phượng ẩn long tàng’ sáng sủa như nhật nguyệt, làm cho người ta cảm thấy như đang tắm gió xuân.

Hoàng thượng tuy trong lòng không thoải mái, nhưng không tiện phát nộ khí với người trước mặt, người này đường đường là Lạc Dương vương ở Đại Tề này cũng là dưới một người trên vạn người, đồng thời cũng là biểu đệ của hoàng thượng. Nói cách khác, địa vị của Lạc Dương vương ở Đại tề này không ai là không biết không ai là không hiểu, không những vì Lạc Dương vương đang ở nơi đất phong giàu có và đông đúc mà đó lại là nơi nam bắc giao nhau, nơi đầu mối trọng yếu Lạc Dương. Vì thế mà Lạc Dương vương còn có tên khác là Tế Vương gia.

https://thuviensach.vn

Chỉ riêng việc hắn tự phong cho mình chữ “Tế” cũng biết vị Vương gia này trong lòng Hoàng thượng có bao nhiêu quan trọng, ban đất phong chính giữa Đại tề thực là hiếm có, còn có tin tán tụng rằng Hoàng thượng làm như thế là muốn Vương gia yên ổn.

Dù sao mặc kệ đồn đại như thế nào, Hoàng thượng đối với vị vương gia này vẫn là thiệt tình quý trọng, mà hai huynh đệ cũng chỉ vì tình cảnh lúc đó cùng nhau tranh đấu. Tề Hành Chi ngay từ lúc lên bảy đã theo sau ca ca của mình đọc sách luyện võ, khi hắn bị người khác khi dễ cũng chính Hoàng thượng ca ca che chở, vì thế tình cảm tất nhiên là không tầm thường.

Dù sao không lịch sự thông báo đã tự tiện xông vào ngự thư phòng mà lại không bị xử phạt cũng không phải người bình thường có khả năng.

Thấy Tế Vương gia tiến vào, Lý Đắc Nhàn tảng đá trong lòng như trút được một nửa, có Vương gia ở đây, con giận của Hoàng thượng xem chừng cũng được đánh tan hơn phân nửa.

“ Không quy củ, tiến vào mà không thông báo trước.”

Hoàng thượng tuy là hừ lạnh một tiếng, nhưng Tề Hành Chi tự biết ca ca còn lo cho thân thể mình, dù sao lần đi Giang Nam này, cái mạng nhỏ của hắn cũng chịu tổn thất nhiều. (sao đọc đoạn này lại có cảm giác 2 anh này … nhỉ =.=) Nghĩ thế, hắn liền làm ra bộ dạng đứng đắn, chắp tay trước ngực: “Cấp hoàng huynh thỉnh an, mong hoàng huynh thứ tội tha cho thần đệ lần này.” (thôi xong đúng kiểu ‘tình trong như đã mặt ngoài còn e’ :v)

Nhìn người trước mặt làm ra vẻ ta đây, Hoàng thượng rời khỏi ghế bước đến Tế Vương nâng lên: “ Còn ồn ào? Đệ không ở trong phủ chuyên tâm dưỡng thân còn tiến cung làm gì?”

Tề Hành Chi là người tập võ, phản ứng nhanh nhạy, vừa rồi còn tỏ ra đứng đắn sau đó liền biến thành bộ mặt tươi cười: “Đệ đệ nghe nói đã nhiều

https://thuviensach.vn

ngày nay các quan Ngự sử liên tiếp dâng tấu sớ cho hoàng huynh, chắc hẳn hoàng huynh sẽ giận dữ, sợ hoành huynh trong lúc tức giận liền đem các quan Ngự sử đi chém, đệ đệ không phải là chạy nhanh tới đây cứu người sao."

"Dựa vào bản lĩnh của ngươi?" Hoành thượng đưa một bản tấu chương cho hắn ý bảo hắn mở ra xem.

Tề Hành Chi mở tấu chương ra, hắn chăm chú đọc từ trên xuống dưới, rồi nhìn Hoàng thượng cười: " Ha ha ha, hoàng huynh, chưa từng nghĩ người cũng có ngày hôm nay a! Nhưng đệ đệ thật tò mò không biết người mà quan Ngự sử nói là ai."

Tự thấy hoàng huynh từ trước tới nay đối với việc của nữ nhân không mấy quan tâm, vậy mà mấy ngày nay tự nhiên lại sủng ái một phi tần mà còn bị khuyên can, thật sự là rất khó tưởng tượng.

"Hồ đồ, trẫm cho ngươi xem không phải điểm ấy, mấy tên Ngự sử đó suốt ngày khoa tay múa chân, trẫm sủng hạnh ai còn đến phiên bọn họ quản ư?" Hoàng thượng tâm tình không tốt đúng là vì nguyên nhân này, các quan thần dâng tấu khuyên hắn phải lấy con nối dõi làm trọng, hậu cung mưa móc cùng dính, thiết không thể vì sắc đẹp mê hoặc.

Hắn chỉ là làm theo tâm ý của mình vài ngày, đem nữ nhân đưa vào cung mà các đại thần đã đứng ngồi không yên, mà ngay cả tấu sớ cũng thống nhất, những người đó thật là hoa công tốn sức.

Tế Vương gia Tề Hành Chi tự nhiên cũng biết Hoàng thượng vì sao mà nổi nóng, hoàng huynh đăng cơ thời gian chưa đến một năm, căn cơ chưa ổn, một số đại thần ở các nơi liền chỉ tay năm ngón, mưa toan hòng khống chế hoàng huynh. Mặc dù hoàng huynh có bản lĩnh nhưng đụng phải bọn họ như vậy vướng tay vướng chân cũng không được.

https://thuviensach.vn

Có điều hai huynh đệ bọn họ biết việc này gấp quá cũng không được,mà dáng vẻ càng thêm kiêu ngạo, tự cho mình là người có công của mấy vị quan lớn, nhất thời không có khả năng trừ khử đi, chỉ có thể chậm rãi thu thập chứng cứ đợi thời cơ. Cũng chính là Hoàng thượng bề ngoài tỏ vẻ phóng túng càng làm cho mấy người đó không kiêng nể gì.

Nhảy càng cao, ngã lại càng đau.

“Xin hoàng huynh bớt giận, bọn họ liên hợp lại như vậy không phải là hy vọng người có thể kìm chế hứng thú đi sao ? Người liền hy sinh một phen sắc đẹp nghe theo là được, chính là kết quả như thế nào bọn họ còn có thể can thiệp chắc?” Tề Hành Chi nghiêm mặt nói.

Hoàng thượng tuy là đối với lời này của đệ đệ cảm thấy không được tự nhiên, nhưng nghĩ lại lúc đó chẳng phải như thế sao? Nếu đem nữ nhân đưa vào hậu cung cũng chính là thiên gia, hắn yêu ái đối xử như thế nào còn đến phiên họ chỉ huy? Vả lại, làm như thế còn có thể để những con cáo già kia buông xuống cảnh giác, đợi bọn chúng lộ ra sơ hở cũng không phải là thời gian quá dài.

****

Hậu cung mấy ngày nay có thể nói là nghênh đón mùa xuân, Hoàng thượng liên tiếp sủng hạnh nhóm tân phi tần. Bên trong hậu cùng, phi tần nào còn chưa được Hoàng thượng thị tẩm cũng đều trông ngóng, không chừng một ngày Hoàng thượng liền gặp dịp mà đến ấy chứ.

Mặt khác, ở Kinh Hồng điện không khí lại khác hẳn, mọi người đều là đi đứng cư xử thật cẩn thận. Mặc dù là từ trước đến nay đều thận trọng để ý nhóm cung nữ, nhưng A Uyển đều nhận ra, mấy ngày nay nhóm cung nhân đều hành động rất kì quái.

Giả dụ mà nói, vốn là rất thích ở trước mặt nàng nói các tin tức lớn nhỏ ở trong cung, nhưng dạo gần đây lại không đến cùng nàng nói chuyện, ngay

https://thuviensach.vn

cả Thanh Sam kia bình thường thẳng thắn nhưng cũng đã nhiều ngày đến nói chuyện với nàng đều là bộ dạng dè dặt, cẩn thận từng li từng tí, thật là khác thường.

A Uyển đang luyện chữ, Thanh Sam thật cẩn thận đặt một chén trà thơm lên bàn, sau đó liền nhẹ nhàng muốn lui ra ngoài, nhưng mà động tác còn chưa kịp thực hiện, sau lưng đã vang lên tiếng của A Uyển: "Ngươi là muốn đi đây vậy?"

Thanh Sam trong lòng lộp bộp một cái, ô ô ô, Bạch Lộ tỷ tỷ đã nói gần đây ta cố gắng đừng đưa trà a!! Cái này là bị chủ tử bắt được đi =.=

Nhìn thấy Thanh Sam bộ dạng khúm núm quay người lại, dáng vẻ không dám nói lời nào, A Uyển mở miệng nói: " Đây là sao? Chủ tử ta còn khỏe mạnh đây, liền như vậy vẻ mặt buồn như đưa đám làm chi?"

Thanh Sam tất nhiên là không dám nói lời nào, A Uyển lại nói tiếp: " Đã nhiều ngày rồi ta cảm thây các ngươi đều có chút kì quá nha, rốt cuộc sao lại thế này?"

Thanh Sam rối rắm có hay không mở miệng nói chuyện, lại sợ chọc chủ tử mất hứng. Thanh Sam vốn là không thể dấu chuyện này ở trong lòng, bộ dạng rối rắm như vậy thật là hiếm thấy. A Uyển lại nói: " Nói mau, không ta đem mọi người triệu tập lại hỏi là được."

"Chủ tử, cũng không phải là có chuyện gì, chỉ là nô tỳ lo lắng tâm tình người không tốt cũng không dám ở trước mặt người nhiều lời, sợ người phiền lòng."

Lời này của Thanh Sam làm A Uyển thực sự không hiểu, sao tâm tình nàng liền không tốt? Nàng không phải là nổi cáu, lại càng không có xử phạt cung nhân nào, sao lại nói nàng sinh khí giận chứ?

https://thuviensach.vn

Nhịn không được, A Uyển nghiêng đầu: “ Sao ta liền tâm tình không tốt? Các ngươi làm sao lại nói thế?”

Thanh Sam giờ phút này tâm tình là muốn cùng Bạch Lộ tỷ tỷ nói, thật sự không nghĩ đến chủ tử trước mặt truy vấn. Nàng phải làm thế nào mở miệng đây? Thanh Sam tuy là ừ ừ không dám mở miệng nhưng trước mặt chủ tử cũng không khỏi không kiên trì nói: “Đây không phải là…… Hoàng thượng dạo gần đây không có đến Kinh Hồng điện sao? Chúng nô tỳ sợ chủ tử trong lòng khó chịu, nên cũng không dám chọc chủ tử.”

Ân? A Uyển vừa nghe đến cảm thấy kỳ lạ, sao Hoàng thượng không đến Kinh Hồng điện tâm tình nàng phải không tốt đâu? Hoàng thượng gần đây lần lượt thị tẩm các phi tần mới tới, A Uyển đâu phải là không biết đâu. Nhóm phi tần mới có đến hơn mười vị, đều là quý nữ của các trọng thần trong triều đình, nếu Hoàng thượng cứ sủng hạnh mãi một mình Ôn Uyển nàng, đem gạt nhóm quý nhân này đi thì trên triều các trọng thần kia có thể vui được sao?

Mà nếu Hoàng thượng chỉ sủng hạnh một mình nàng tới mấy tháng liền thì nàng chẳng phải mang danh “hồng nhan họa thủy” hay sao? Nói không chừng còn bị đem ra xử tử ấy chứ.

Hoàng thượng lần này sủng hạnh nàng, A Uyển cũng không hẳn thở phào nhẹ nhõm, cái gọi là ‘vật cực tất phản’ (vật tốt quá sẽ gây tác hại), trước A Uyển còn nghĩ tới, nếu Hoàng thượng vẫn liên tiếp lật bài tử của nàng, thì A Uyển sẽ giả bệnh nửa tháng. Suy cho cùng trước kia nàng đã chiếm Hoàng thượng lâu như thế, cứ như vậy đúng là muốn tìm đường chết. Nhưng không ngờ, A Uyển giả bộ bệnh lại thực sự bị bệnh đi, Hoàng thượng tuy là có đến xem qua vài lần nhưng chưa từng qua đêm.

Hoàng thượng hiện tại đi sủng hạnh các quý nhân khác cũng là hợp tình hợp lý, chính là bây giờ còn không có người giống như A Uyển, chiếm sủng những chín ngày liên tiếp, thoạt nhìn chung quy vẫn kém A Uyển.

https://thuviensach.vn

Mặc dù gần đây Hoàng thượng không có tới Kinh Hồng điện nhưng A Uyển vẫn không cần phải lo lắng.

“Thanh Sam, ngươi liền đi thông báo với mọi người, chủ tử ta tâm tình rất tốt, bảo bọn họ làm tốt phận sự là được. Hoàng thượng đến ta liền chờ, Hoàng thượng không đến ta cũng có thể sống tốt, không cần lo lắng chuyện đó. Chỉ cần đối với chủ tử ta toàn lực trung thành là được.” A Uyển chậm rãi mở miệng nói, những lời này vốn không nên nói, nhưng A Uyển cảm thấy nhóm cung nhân không ngừng phỏng đoán tâm tư nàng, làm việc dễ xảy ra sơ suất, nghĩ đến vẫn là báo một phen cho thỏa đáng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tình Cờ Gặp Châu Tần

Bởi vì Hoàng thượng bắt đầu sủng hạnh phi tần trong hậu cung, do đó việc A Uyển liên tục được thị tẩm đưa tới những ánh mắt quan tâm cao độ đã tản đi không ít, nhưng vẫn có người cố ý tìm A Uyển gây phiền toái, dù sao tất cả mọi người đều căn cơ chưa ổn, mà những lão nhân trong cung lại là người thường đã thành tinh, nếu không phải mười phần nắm chắc thì đâu chịu ra tay.

Nhưng mà dẫu sao cũng không có trí nhớ lâu những nhân vật hàng ngày thích gây sự,tỉ như khi A Uyển đang dạo chơi thì đụng phải vị Châu tần này, Châu tần chính là vị Chu tú nữ kia. Dù sao cũng là muội muội ruột của hoàng hậu nương, ở nơi này có núi dựa lớn, mặc dù đối với nhóm phi tần có nói gì đó nghe không hay, mọi người cũng nhường nhịn, có ai muốn lúc này làm quá lên với hoàng hậu nương nương chứ? (Lina: hai chị em cùng lấy một ông chồng -__- thấy ớn)

Châu tần này cũng không phải hoàn toàn không có đầu óc, những phi tần địa vị cao nàng tất nhiên sẽ không đi gây chuyện, nhưng những phi tần mới vào cung phân vị thấp mà lại được thị tẩm thì có vị nào chưa được nàng ta tra tấn qua, chỉ là tất cả mọi người đều chịu đựng không nói mà thôi. Hoàng hậu nương nương tất nhiên biết nhưng khuyên cũng không được, vả lại vẫn chưa có đại sự gì, liền cũng nhắm mắt cho qua.

Châu tần này càng không có chút kiêng kỵ gì, lúc A Uyển du viên chẳng qua là tâm huyết dâng trào muốn hái chút hoa trở về, để cho Thanh Sam đưa cho chị em tốt kia làm chút bánh điểm tâm để ăn, ai ngờ lại đụng phải vị ôn thần này.

https://thuviensach.vn

Mặc dù cũng biết người này đến không có ý tốt nhưng thể diện của A Uyển chưa bao giờ nguyện bị người khác bắt được chỗ sai, lễ nghi chu toàn thỉnh an xong liền định cáo từ Châu tần này, A Uyển không sợ nàng ta nhưng lại sợ hoàng hậu phía sau nàng ta nha, không thể trêu vào nàng còn trốn thoát sao?

Chỉ là Châu tần không có ý muốn buông tha nàng, lúc trước khi Uyển quý nhân liên tục chiếm cứ Hoàng thượng nàng đã muốn đến áp chế dáng vẻ liêu ngạo bệ vệ của Uyển quý nhân này, nhưng mà tỷ tỷ một mực ngăn cản nàng không cho nàng đi gây phiền toái với Uyển quý nhân. Hiện giờ nhìn Uyển quý nhân này thánh sủng không thể so với lúc trước, nàng dĩ nhiên phải đi ”trông nom” Uyển quý nhân một chút.

Tâm lý hoạt động lần này nếu bị A Uyển biết, A Uyển nhất định phải ngửa mặt lên trời thét dài: Đại tỷ, ngươi chỗ nào thấy ta bá chiếm hoàng thượng? Chỗ nào nhìn ra dáng vẻ kiêu ngạo oai vệ của ta? Đại tỷ ngươi có cần nhìn lại mắt mình chút hay không?

Châu tần vốn muốn tìm A Uyển gây phiền toái, đâu chịu để cho nàng đi dễ dàng: ”Uyển quý nhân có phải là cảm thấy bản tần hung thần ác sát, không chịu cùng bản tần trò chuyện?”

Châu tần nương nương ngài dáng vẻ ta đến để tra tấn ngươi không phải là hung thần ác sát chẳng lẽ lại là ôn nhu động nhu động lòng người sao?

A Uyển cũng phát hiện ra ý đồ của Châu tần, biết là trong chốc lát sẽ không đi được, chỉ là theo bản năng vẫn muốn từ chối một phen: ”Nói chi vậy, Châu tần thoạt nhìn là dáng vẻ ôn nhu dễ gần, chẳng qua tì thiếp còn có chuyện trong lòng, nói chuyện này đành để lần sau, mong Châu tần tỷ tỷ thứ lỗi.”

”Cái miệng nhỏ của Uyển quý nhân thật ngọt, không trách được Hoàng thượng lại yêu thích chứ? Chỉ là nha, hôm nay bản tần chính là muốn nói

https://thuviensach.vn

chuyện với ngươi, ngươi nói xem nên làm thế nào?” Dáng vẻ Châu tần vênh váo tự đắc, bất luận dù thế nào hôm nay chính là không buông tha A Uyển.

Dù sao phân vị cũng cao hơn A Uyển, A Uyển cho dù không muốn nhưng cũng phải lo ngại hoàng hậu nương nương sau lưng không phải sao? Tất nhiên chỉ có thể cười đáp ứng: ”Châu tần tỷ tỷ đã có phân phó này, đó chính là vinh hạnh của tỳ thiếp, có lẽ nào lại không theo?”

Châu tần tất nhiên là rất hài lòng với câu trả lời này, lúc ở nhà Châu tần chính là chủ nhân bá đạo nói một không hai, không thích nhất là có người trái ý nàng ta, thấy A Uyển biết điều như thế mà còn khắp nơi tâng bốc nàng ta, trong lòng dĩ nhiên là dương dương đắc ý.

Cho dù được sủng thì thế nào, ở trước mặt nàng ta còn không phải là bộ dáng khúm núm, xem ra Uyển quý nhân này cũng không có gì đặc biệt, nàng ta còn cho rằng Hoàng thượng thích là dáng vẻ cường ngạnh cơ, hiện giờ xem ra cũng chỉ được như thế, so với các nhóm phi tần trước không quá mức khác biệt thôi.

Châu tần tất nhiên là sẽ không nghĩ tới nhóm phi tần kia bao gồm cả A Uyển đối với nàng ta là bộ dáng khách khí chẳng qua là xem mặt mũi của hoàng hậu nương nương mà thôi, bằng không một chính ngũ phẩm tần mà dám đến tận cửa gây phiền toái với phi tần phân vị cao hơn bản thân đó chính là nhịp điệu muốn chết.

Châu tần trong lòng nghĩ như vậy, giọng điệu liền mang theo mùi vị khinh thị lãnh đạm: ”Vậy hãy tới đây đi.” A Uyển không nói gì, giữa phi tần phẩm cấp khác nhau không thể đi cạnh nhau, A Uyển chỉ có thể chậm nửa bước đi theo sau Châu tần, mà cách ăn mặc khi xuất môn của A Uyển lại mộc mạc, đo ở đằng sau Châu tần trang phục đẹp đẽ so sánh với nhau càng có vẻ giống như là nữ tì phục vụ.

https://thuviensach.vn

Châu tần biết rõ điểm này, trong lòng càng đắc ý, liếc qua A Uyển, lại thấy dáng vẻ A Uyển khí định thần nhàn hoàn toàn không bị ảnh hưởng này, trong lòng lại khó chịu: ”Nhìn cách ăn mặc của Uyển quý nhân thật giản dị, chẳng lẽ trong nhà không có chút đồ tốt nào cho ngươi, vào cung rồi mà vẫn còn không rộng lượng như vậy?”

A Uyển chẳng qua là đơn giản ra cửa, chưa cần phải dùng tới trang phục lộng lẫy, không nói đến trâm ngọc nặng nề trên đầu, tầng tầng cung trang bọc lại thật sự rất bực người, giữa trời nóng càng không thể. Tuy rằng A Uyển nghĩ như vậy, nhưng những người khác lại xem thành không phóng khoáng. Điều này cũng giúp cho A Uyển ngộ ra, ngày sau nếu như lại ra cửa, cho dù là đi một vòng ở trong sân cũng không được lười, cần phải ăn mặc thật tốt một phen mới đúng.

Hiểu ra những người này dù sao vẫn mang theo thân phận trong người tìm khuyết điểm của A Uyển, âm thầm quyết định xong A Uyển cười đáp: ”Gia phụ chỉ là ngũ phẩm lễ bộ lang trung, của cải tất nhiên không thâm hậu như nhà của Châu tần tỷ tỷ, mà vào cung chính là người của Thiên gia, ở trong cung đầy đủ mọi thứ cũng chưa bớt tỳ thiếp cái gì.”

Trên đầu Châu tần trâm ngọc rực rỡ muôn vẻ, kiểu dáng mới lạ tinh xảo, nhìn không giống như là ở trong cung chế tạo, vả lại Thừa Ân hầu phủ đưa Châu tần vào cung để tranh đoạt cưng chiều, về cách ăn mặc quần áo tất nhiên là tốn nhiều tâm tư. Chẳng qua đồ trang sức này tinh xảo hơn nhiều so với trong cung, chẳng phải là đang khoe khoang với Thiên gia hay sao?

Châu tần hiển nhiên không nghe hiểu A Uyển nói gần nói xa ám chỉ Thừa Ân Hầu phủ phần lớn tiền tài là lai lịch bất chính, chỉ cho là Uyển quý nhân tự thấy mặc cảm mà thôi, kiêu ngạo hừ một tiếng liền đi về phía trước.

”Uyển quý nhân nhưng nói chút coi, muội dùng thủ đoạn gì có thể lôi kéo Hoàng thượng được ít ngày như vậy? Bản tần cũng thật tò mò đấy,

https://thuviensach.vn

không bằng nói cho bản tần, cũng để cho bản tần học một chút đi.” Châu tần vuốt nhẹ một đóa hoa đang nở tươi đẹp liền hỏi. Nếu nói Uyển quý nhân này không có mánh khóe gì mà lại có thể giữ chặt Hoàng thượng non nửa tháng ả cũng không tin.

Hoàng thượng mấy ngày nay tuy là lần lượt đi đến chỗ các cung quý nhân, nhưng dù sao không giống như A Uyển thị tẩm vậy, đối với người nào liên tục được lật bài tử, lật bài tử của phi tần nào đều là do hoàng hậu sửa lại con dấu mới làm sổ, do đó ai được thị tẩm mấy lần tất nhiên là biết. Nhưng mà Hoàng thượng còn chưa đến chỗ của nàng, nàng liền thừa dịp lúc rảnh rỗi tới tìm Uyển quý nhân hỏi chút kinh nghiệm, cũng thuận tiện bới lông tìm vết.

A Uyển thật sự cảm thấy đường về của não Châu tần khác xa người thường. Nếu như nàng nói ra những thủ đoạn này, Châu tần sẽ không sợ là nàng lừa gạt mà thật sự bạo dạn dám dùng? Đúng là có người cho chỗ dựa liền không còn cố kỵ gì nữa.

Rõ là hơn nửa câu không hợp, A Uyển vẫn rất nghiêm túc đáp: ”Hồi lời Châu tần tỷ tỷ, tỳ thiếp nào có thủ đoạn gì, chẳng qua là có chút vận may thôi, so ra sao vượt qua được Châu tần tỷ tỷ.” A Uyển đáp lại lời này cũng không có sai, cho dù có dùng thủ đoạn gì, có thể câu dẫn tâm Hoàng thượng thương nhớ không phải là dựa vào vận may sao?

A Uyển tự nhận trong lúc trả lời bất kể là giọng điệu hay là thái độ đều tốt, đều khiêm tốn lễ độ. Chỉ là Châu tần không biết sao lại lý giải thành A Uyển đang khoe khoang sủng ái với nàng ta, sắc mặt lập tức thay đổi.

Chỉ vào A Uyển liền nói: ”Uyển quý nhân không chịu nói lời thật cũng không sao, ở trước mặt bản tần khoe mẽ sủng ái của Hoàng thượng là ý muốn thế nào? Là cảm thấy bản tần không bằng ngươi nên ở đây chế giễu bản tần sao?”

https://thuviensach.vn

Liên tiếp câu hỏi được thốt ra khiến A Uyển bị Châu tần dọa sợ ngây người. Mạch não ngài quả thật không giống người thường a! Châm chọc chân chính mời tham khảo chương 14 thái độ nàng thế nào giọng điệu ra sao nói chuyện cùng với đám người Lâm quý tần nha? Đó mới thật sự là chế giễu a! Ngài đã gặp qua giọng điệu khiêm nhường mỉa mai như vậy sao?

A Uyển thật không hiểu được, Thừa Ân hầu phủ này điên rồi mới đưa Châu tần này vào cung tranh thủ tình cảm đi? Nghe lời người ta nói như vậy chẳng qua là não lớn, nếu không phải hoàng hậu nương nương che chở nàng ta không biết đã chết mấy lần. Cũng không muốn đợi A Uyển nói gì nữa, Châu tần chính là muốn phải bắt được một sai lầm của A Uyển, ánh mắt giống như là quét ra-đa, liếc mắt một cái liền nhìn thấy thị nữ sau lưng A Uyển trong tay vác giỏ đầy hoa hồng tươi mới.

Phát hiện ra điều này ánh mắt Châu tần lập tức phát sáng, chỉ vào giỏ kia chất vấn A Uyển: ”Thị nữ của Uyển quý nhân thật không hiểu chuyện, từng bông hoa trong vườn này há lại có thể tùy ý hái?”

Hoa trong cung này, tuy nói vốn không phải có thể tùy ý ngắt, nhưng các nhóm cung phi ai mà chẳng có lúc cần sai nô tỳ đi hái vài bông chứ? Mặc dù không có văn bản quy định rõ ràng nhưng đây đã là chuyện ước định mà thành, A Uyển cảm thấy Châu tần đúng là nhỏ nói thành to.

”Châu tần tỷ tỷ hiểu lầm, hoa này là tỳ thiếp để cho nàng hái, vả lại tỳ thiếp cũng không hái bông đẹp nhất, có lẽ không làm chậm trễ các tỷ muội hái hoa mà.” A Uyển biết Châu tần đang thêu dệt chuyện, nhưng đề tài câu chuyện trước mặt nàng lại nhắm vào thị nữ thiếp thân của mình. Ở trước mặt nàng làm khó dễ người của nàng, A Uyển cũng không thể nhẫn nhịn.

Châu tần nhướng lông mày, tầm mắt chuyển hướng về A Uyển, một tiếng ”A” âm cuối dâng cao: ”Uyển quý nhân cũng thật là, từng ngọn cây cọng cỏ trong cung này há lại có thể tùy ý di chuyển? Chắc khi vào cung

https://thuviensach.vn

chỉ để ý làm thế nào để mị hoặc Hoàng thượng chứ gì? Mà ngay cả cung quy cũng chưa từng tỉ mỉ học thấu?”

Lần này nói ra lời châm chọc, A Uyển không khỏi cười lạnh, tuy rằng nàng không thích lôi chuyện cũ ra, nhưng nếu luận cung quy, Châu tần chắc là học càng không được giỏi đi? Dù A Uyển nàng cung quy học không giỏi đi chăng nữa, cũng chưa từng khi thân là tú nữ lại muốn đi ngự hoa viên cùng Hoàng thượng tài tử giai nhân ngẫu nhiên gặp mặt không phải sao?

Đã nói như thế A Uyển cảm thấy không cần nhẫn nhịn tiếp nữa, dẫu cho hoàng hậu phạt nàng thì thế nào, đã ức hiếp đến tận mức này nếu còn nhịn tiếp A Uyển sợ mình sẽ bị nội thương mất.

Ngay sau đó khóe miệng cong lên trào phúng một cái, nhẹ nhàng hướng Châu tần hành lễ: ”Châu tần tỷ tỷ nói như vậy, tỳ thiếp thực sự quá sợ hãi, việc học tập cung quy, tỳ thiếp cho dù giơ roi giục ngựa cũng không đuổi kịp Châu tần tỷ tỷ.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tình Cờ Gặp Châu Tần (2)

Nhưng mà bóng gió nhắc lại chuyện này rõ ràng là đang giẫm lên nỗi đau của Châu tần, nếu lúc ấy nàng không nghe lời xúi giục của kẻ khác thì hiện tại dù thế nào thân phận của nàng cũng là nhị phẩm, sao lại trở thành một phi tần ngũ phẩm. Lời này của A Uyển chính là đang xát muối vào vết thương của nàng ta.

Châu tần thẹn quá hóa giận liền vung tay lên muốn tát A Uyển, nhưng thị nữ sau lưng liền ngăn cản:"Chủ tử không thể, người đã quên lời dặn của Hoàng hậu nương nương rồi sao?" Tỳ nữ này là Thị Nguyệt, trước kia là đại cung nữ ở bên cạnh Hoàng hậu, nhưng vì Hoàng hậu xem trọng muội muội của mình, không muốn nàng gây ra họa gì nên cho Thị Nguyệt theo bên cạnh Châu tần, lại vừa đúng lúc ngăn chặn hành vi lỗ màng của Châu tần.

Châu tần trái lại không nghe lọt tai, cánh tay vẫn giơ cao như trước, nhưng mà vì sự ngăn cản của Thị Nguyệt mà chần chừ. A Uyển lạnh lùng nhìn, cũng không lùi lại, nếu cái tát này giáng xuống mặt nàng, thật tò mò Hoàng hậu sẽ thu xếp như thế nào đây?

"Chủ tử, không thể động thủ a! Ngài đừng quên những lời giáo huấn của Hoàng hậu nương nương!" Thị Nguyệt thật sự là tận tâm tận lực nhưng sau khi hầu hạ bên cạnh Châu tần nàng phát hiện không thể phát huy tinh thần của mình được rồi, nếu cứ không nghe lời nàng, Châu tần trước sau cũng sẽ làm ra những chuyện không hợp thân phận.

Uyển quý nhân không phải là một phi tần đơn thuần mà nàng còn đang chiếm được sủng ái sủa hoàng thượng, cái tát này mà đánh xuống thì không

https://thuviensach.vn

biết hậu quả sẽ như thế nào đây? Chủ nhân còn chưa được thị tẩm mà lại thô lỗ với Uyển quý nhân, thật sự là chỉ có hại chứ không có lợi. Nhưng chủ tử lại không nghĩ đến hậu quả, nếu gây họa thì hoàng hậu nương nương sẽ phải giúp nàng thu thập cục diện rối rắm này. Mà hoàng hậu nương nương lại không nỡ phạt muội muội của mình, cuối cùng vẫn là nô tài như nàng phải chịu phạt thay, bất kể là vì trung thành với hoàng hậu nương nương hay là vì bảo vệ cái mạng nhỏ của mình, Thị Nguyệt cũng nhất định phải ngăn cản Châu tần.

May mà Châu tần vẫn còn nhớ đến sự uy nghiêm của hoàng hậu, chậm rãi hạ tay xuống nhưng thái độ vẫn kiêu căng mở miệng: “Hừ, chỉ là một quý nhân thôi, không nên làm bẩn tay của ta, mà thôi, ta cũng không muốn so đo với ngươi, để tỳ nữ này của ngươi quỳ hai canh giờ ở đây là được rồi.”

Vô cớ gây sự lại ra vẻ là đang ban ơn, A Uyển cũng không có ý định nhẫn nhục chịu đựng: “Châu tần tỷ tỷ thật là thích nói đùa nha, nói đùa mấy lần, tỳ nữ này của tỳ thiếp vẫn chưa phạm phải sai lầm gì, cho dù có sai, ta cũng sẽ dạy dỗ lại thật tốt, không nhọc lòng Châu tần tỷ tỷ lo lắng.”

Ở trước mặt nàng mà dám khi dễ người của nàng, tưởng là nàng chết rồi phải không?

Không nghĩ đến A Uyển dám cãi lại mình, trước kia những phi tần khác bước ra cửa muốn tránh phiền phức phải cung kính với nàng ta, bảo sang đông ai dám qua tây? A Uyển này vẻ ngoài yếu đuối, cứ tưởng nàng là người nhu nhược, lại làm cho Châu tần tức giận nói không nên lời:” Ngươi…Ngươi…Ngươi thật to gan, dám cùng bản tần tranh luận?! Cũng chỉ là một tỳ nữ mà thôi, Uyển quý nhân đây là muốn đối nghịch với bản tần sao?”

Thanh Sam mang làn hoa bên cạnh nghe vậy, không muốn chủ tử bị liên lụy, liền nhỏ giọng nói với A Uyển: “Chủ nhân, nô tỳ da thịt dày, cho dù

https://thuviensach.vn

quỳ hai canh giờ cũng không sao, người không thể vì nô tỳ mà bị liên lụy.”

A Uyển mặc dù cảm động Thanh Sam trung thành, nhưng mà Thanh Sam ở phương diện này vẫn chưa nghĩ thông suốt, vấn đế ở đây không phải là bị phạt quỳ, nếu lúc này nàng hạ mình nhân nhượng Châu tần, chuyện A Uyển nàng nhu nhược không thể che chở được cho tỳ nữ sẽ truyền ra ngoài, cả năng lực để bảo hộ nô tài của mình cũng không có, sau này trong cung còn có ai muốn một lòng theo nàng?

“Tỳ thiếp không dám, chỉ là dạy dỗ tỳ nữ của chính mình chuyện này không thể để Châu tần tỷ tỷ thay ta nhọc lòng được.” Nếu nàng thật sự để cho thiếp thân tỳ nữ quỳ ở hoa viên hai canh giờ, chỉ sợ chưa đầy một khắc đồng hồ trên dưới trong cung đều biết chuyện này, vạn nhất thuận theo ý của Châu tần, sau này kẻ khác cũng học theo nàng ta, nàng sao có thể tiếp tục lăn lộn ở trong cung?

Chỉ có điều, thứ Châu tần am hiểu nhất chính là dùng thân phận để ép người, nàng không có thân phận, không sao, có một tỷ tỷ là hoàng hậu là được.

Châu tần chỉ vào A Uyển:” Uyển quý nhân, ngươi đã nhất định đối nghịch cùng bản tần, hừ, ta liền thành toàn cho ngươi. Uyển quý nhân ngươi trước mặt mọi người chống đối ta, phải bị tội gì, quỳ xuống!”

A Uyển bình tĩnh nhìn Châu tần dạt dào đắc ý, một chút tâm tình cũng không lộ ra: “Tỳ thiếp tự nhận từ đầu đến cuối đối Châu tần tỷ tỷ đều là cung kính lễ độ, không có sai lầm. Tỷ tỷ nếu là vô cớ sanh sự, thứ cho tỳ thiếp không thể phụng bồi.”

Châu tần tất nhiên là chưa từng gặp qua người nào phách lối với nàng như vậy, nhất thời liền chỉ vào A Uyển: “Lẽ nào ngươi không sợ bản tần sẽ đem việc này báo lại với Hoàng hậu nương nương?”

https://thuviensach.vn

Lại là chiêu này? Hoàng hậu phạt nàng thì sao? Chẳng qua là cấm túc hoặc là phạt nàng chép sách mà thôi, nhiều lắm thì thu lại thẻ bài, mặc dù nàng không muốn cùng hoàng hậu trở mặt, nhưng nếu hoàng hậu thật sự không biết phân biệt thị phi như vậy, sớm vạch rõ vẫn tốt hơn.

A Uyển nhẹ nhàng lắc đầu ý bảo Thanh Sam không nên có bất kỳ động tác gì, cũng không đáp lời Châu tần, chỉ là xoay người định dẫn cung nhân môn quay về tẩm điện, Châu tần trừng mắt há hốc mồm nhìn đoàn người, cũng chưa từng nghĩ qua những thủ đoạn của nàng đối với A Uyển lại không hề có uy lực.

Đi được vài bước, A Uyển tựa hồ là nhớ tới cái gì, quay đầu lại thản nhiên cười với Châu tần: “Tỳ thiếp đây là hồi cung chờ bị phạt, Châu tần tỷ tỷ hẹn gặp lại.”

Nói xong liền rời hoa viên cũng không quay đầu lại, lưu lại đoàn người của Châu tần đứng ở trong vườn thật lâu cũng không có phản ứng.

***

Vừa vào trong tẩm điện, Thanh Sam rất là lo sợ bất an, biểu tình rầu rĩ tựa hồ như Hoàng hậu nương nương lập tức cho người đến bắt A Uyển đi.

A Uyển ngồi ở tháp thượng nhấp một ngụm kim kết mật trà, a tay nghề của Bạch Lộ vẫn không đổi, chính là mùi vị này, A Uyển rất là thích. Chỉ là bộ dạng của Thanh Sam thật sự là nhiễu loạn tâm tình của nàng, A Uyển cảm thấy nếu không trấn an nàng ta, ngày mai Thanh Sam liền mang bộ mặt với hai mắt gấu mèo hầu hạ nàng.

Tiện tay đặt mật trà trở lại khay, liền vẫy tay với Thanh Sam bảo nàng đến gần: “Thanh Sam đừng lo lắng nữa, sự tình sẽ không xấu đi đâu, chỉ cần hầu hạ ta cho tốt thôi, còn lại không nên bận tâm.”

https://thuviensach.vn

Mặc dù A Uyển nói vậy, nhưng Thanh Sam thực sự vẫn không an tâm, trước đây đã có rất nhiều phi tần từng bị như vậy: “Chủ tử, kỳ thực nô tỳ quỳ cũng không phải chuyện quan trọng, chủ tử người hà tất đối đầu với Châu tần ?”

A Uyển lắc đầu cười: “Thanh Sam ngươi còn quá non nớt đi, đối với việc tranh đấu của nữ nhân vẫn còn thiếu hiểu biết. Ngươi nghĩ Châu tần phạt ngươi quỳ chỉ là muốn xả giận thôi sao?” Đương nhiên, cũng có khả năng suy nghĩ của Châu tần đơn giản, ý định muốn như vậy. Nhưng những người khác cũng sẽ không nghĩ đơn giản như vậy.

Nhìn bộ dáng mê man của Thanh Sam, A Uyển lại tiếp tục nói: “Nếu hôm nay ngươi thật sự ở trong hoa viên quỳ hai canh giờ, những phi tần khác sẽ nhìn chủ tử của ngươi như thế nào? Bây giờ quỳ chỉ sợ là sau này chúng ta không thể an tâm mà ở Kinh Hồng điện. Mà thôi, ta đã giải thích với ngươi nhiều như vậy, nếu vẫn không hiểu, thì hỏi Bạch Lộ đi.”

Thanh sam cái hiểu cái không gật đầu, đại thể trước tiên cũng có thể hiểu việc này có vẻ không đơn giản như vậy, nhưng mà chỉ cần là chủ tử đã quyết định, các nàng là nô tài liền tuân theo.

Chuyện A Uyển gặp Châu tần ở hoa viên chưa được vài khắc liền truyền khắp trong cung, sinh hoạt ở hậu cung mặc dù không lo ăn uống mà còn được xưng tụng là nơi xa hoa, nhưng phương thức tiêu khiển của các nữ nhân hậu cung cũng thật ít ỏi mờ nhạt đi, nếu không phải uống trà ngắm hoa thì là chơi cờ xem kịch vui, lúc này những tai mắt đông đảo trong hậu cung cũng không chỉ thỏa mãn tranh đấu của các nữ nhân mà còn có có thể thu thập chuyện bát quái để các nàng tiêu khiển.

A Uyển bình tĩnh ở thư phòng chờ xem Hoàng hậu nương nương giải quyết việc này như thế nào, nàng tin tưởng Châu tần nhất định là người nói được thì làm được, xem thời gian lúc này cũng nên cáo trạng xong rồi, kỳ quái là làm sao mà ý chỉ xử phạt A Uyển còn chưa tới.

https://thuviensach.vn

A Uyển liếc nhìn vài quyển sách ít ỏi trên kệ, nếu không phải là giáo huấn nữ tắt thì là Hoàng thượng đại nhân ban thưởng tới bí hí đồ, không khỏi nhớ tới một phòng đầy du ký, thoại bản ở nhà, chỉ tiếc là không thể mang vào cung, đó là do các ca ca thiên tân vạn khổ mới tìm thấy.

Tâm tư A Uyển không khỏi nhớ tới mẫu thân cùng các ca ca ở nhà, tiến cung gần hai tháng, vội vàng thị tẩm vội vàng làm cho Hoàng thượng nhớ kỹ mình vội vàng ứng phó những chuyện do phi tần thêu dệt vội vàng sinh bệnh, nhưng lại chưa từng nhớ đến mọi người ở nhà hiện tại sống như thế nào? Nương lâu như vậy không thấy nàng nhất định là nhớ nàng muốn chết đi?

Hiện nay cũng gần thi Hương, nàng nhớ đại ca chính là muốn có công danh thành đạt trước sau đó mới thành gia, bây giờ không biết như thế nào? Nhị ca trước nay tập võ thì cùng các sư huynh luận bàn đến thương tích đầy mình mới bằng lòng bỏ qua, cũng không biết có chút tiến bộ nào không? Tam ca ở Giang Nam cùng cậu kinh thương tất nhiên là thông minh lanh lợi, chắc là không quá lao tâm lao lực đi?

Về phần phụ thân, haiz, không nên quan tâm, chắc là đang nghĩ sao việc nàng tiến cung sao còn chưa phát huy tác dụng giúp cho lão thăng quan phát tài đi. Những đệ đệ muội muội họ hàng khác dĩ nhiên là không ở trong phạm vi quan tâm của nàng.

Nhất thời không khí trong thư phòng liền trầm xuống , A Uyển đang ngây ngốc suy nghĩ, thì Bạch Lộ bước vào bẩm báo, đại cung nữ Liên Nguyệt bên cạnh Hoàng hậu nương nương cầu kiến.

Đại cung nữ bên cạnh Hoàng hậu tất nhiên không thể so sánh với những cung nữ bình thường khác, mặt mũi có khi còn cao hơn những phi tần nhỏ bé không được sủng ái. A Uyển sửa sang lại quần áo rồi đến đại sảnh, không ăn mặc trang phục lộng lẫy tiếp thụ giáo huấn, thế nhưng A Uyển

https://thuviensach.vn

lúc này lại một thân trang phục tinh tế, liếc nhìn chính mình trong gương A Uyển không thể không thừa nhận, người thật sự là phải dựa vào quần áo.

Nàng mặc váy dài màu xanh thêu viền tím ở chân váy, vừa tinh tế vừa có thể giấu đi vẻ ngây thơ vốn có, nhất thời liền lộ ra khí chất thanh cao.

Liên Nguyệt lưng thẳng tắp chờ ở đại sảnh, thật không hổ danh là người bên cạnh Hoàng hậu, nhất cử nhất động đều rất có cốt cách. Nhìn thấy A Uyển, Liên Nguyệt liền vấn an nàng. A Uyển liền cười bảo nàng không cần đa lễ, thong thả hỏi thăm mục đích chuyến đi lần này của Liên Nguyệt.

Quả nhiên là người đã trải qua sự dạy dỗ của Hoàng hậu nương nương, hành sự lưu loát sảng khoái, Liên Nguyệt mang quà của Hoàng hậu nương nương đã chuẩn bị đưa tới, nói là thay Châu tần xin lỗi A Uyển, Châu tần luôn luôn nói chuyện không giữ miệng, nếu như có đắc tội xin A Uyển rộng lòng bỏ qua.

Tầm mắt A Uyển dừng lại trên lễ vật quý giá, hành động lần này của Hoàng hậu nương nương chính là muốn dàn xếp ổn thỏa trước, tặng một phần lễ vật để ta nể mặt nàng, bất quá A Uyển cũng chân không phải là không thức thời, hoàng hậu đã cho A Uyển một chút mặt mũi, nàng tất nhiên sẽ không cùng hoàng hậu đối đầu.

Tuy là nàng cũng đã chuẩn bị tốt tâm lý cùng hoàng hậu vạch mặt, nhưng hành động lần này của hoàng hậu làm cho A Uyển thật là thoải mái. Liền vui vẻ nhận lấy, còn nói là Châu tần thật tốt, bảo Liên Nguyệt mang lễ vật cất đi.

Hiện thực ở hậu cung là như thế, nếu vài ngày trước A Uyển không được sủng ái, chỉ sợ lúc này đã sớm chịu phạt, làm gì có cơ hội nhận được lễ vật?

Xem ra có được sủng ái vẫn tốt hơn, ngẫm lại thời gian Hoàng thượng đến Kinh Hồng điện cũng sắp được một tháng rưỡi, mặc dù là phi tần được sủng hạnh nhưng cũng đã là chuyện của vài ngày trước đó rồi, gần đây

https://thuviensach.vn

vùng Tây Bắc có biến động Hoàng thượng cũng đã hơn nửa tháng không có đến hậu cung, suy cho cùng A Uyển cảm thấy Hoàng thượng vẫn là nên dành thời gian chuyên tâm chính sự hơn là đến chỗ của nàng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 23: A Uyển Phong Tần

Tuy là có dự định mời Hoàng thượng đến Kinh Hồng điện, nhưng nên dùng biện pháp gì thì A Uyển chưa nghĩ ra.

Tặng canh đưa nước? Trong cung không biết có bao nhiêu nữ nhân đã dùng chiêu này, nhưng đều bị Lý Đắc Nhàn cản lại, ngay cả mặt Hoàng thượng cũng chưa thấy. Ngẫu nhiên gặp? Việc này càng không thể, Ôn Uyển nàng có bản lĩnh gì mà đi đến tẩm điện của Hoàng thượng hay ngự thư phòng mà cùng Hoàng thượng ngẫu nhiên gặp chứ? Đây quả thực là giống một vở kịch. Hối lộ Lý Đắc Nhàn? Càng không thể, Lý Đắc Nhàn thoạt nhìn chính là dạng người không thể hối lộ, nói không chừng chân trước nhận bạc, chân sau đã hiện lên trước mặt Hoàng thượng.

Trái cũng không được phải cũng không xong, A Uyển liền có chút buồn chán ghé vào trên bàn, muốn câu dẫn Hoàng thượng thị tẩm không phải đơn giản như vậy đâu.

Ngay tại lúc A Uyển đang rối rắm túm tóc nghĩ cách thì thấy Lý Đắc Nhàn đến truyền chỉ, nói là Hoàng thượng mời A Uyển đến hồ sen, tin tức này tới thật như nắng hạn gặp mưa rào. A Uyển cực vui mừng, liền bảo Bạch Lộ tặng cho Lý Đắc Nhàn một cái hầu bao thật to. A Uyển vội vàng rửa mặt chải đầu, thay bộ xiêm y mới rồi lên kiệu hướng tới hồ sen.

Nghe các cung nhân nói, hồ nước này được dẫn từ sông lớn ngoài thành vào, mà sắc nước dưới hồ cực lấp lánh nên được gọi là “Ánh màu”. Lại nghe được chuyện buổi tối bơi hồ sẽ gặp mặt trăng bạc chiếu trên mặt hồ. Ánh trăng cùng với hồ nước thong thả chuyển động, thật có hương vị tình thơ ý họa.

https://thuviensach.vn

Lúc A Uyển đến, bên hồ đã đậu một chiếc thuyền hoa, mặc dù là dưới bóng đêm nhưng cũng có thể thấy cảnh này như bức tranh tinh xảo tuyệt luân. Trên thuyền hoa đèn đuốc sáng trưng, còn cách thuyền chừng một đoạn đã nghe thấy truyền tới điệu nhạc khúc thanh.

Bạch Lộ đỡ tay A Uyển giúp nàng bước lên thuyền, chậm rãi bước vào, nhìn quanh nội thất bố trí của thuyền hoa, so với bề ngoài tinh xảo tuyệt luân bên trong thuyền cũng không hề thua kém, còn có mấy linh nhân cách bức rèm che khẩy đàn nhạc khúc.

Hoàng thượng giờ phút này chính là tư thế tùy ý nằm nghiêng ở trên giường, một tay chống đầu, một tay vuốt vuốt chén rượu, mặc nguyệt sắc y phục thường ngày, cũng không biết sao cổ áo hơi mở ra, thật là có thêm vài phần tà mị. Thấy A Uyển tiến vào, tư thế của Hoàng thượng vẫn không đổi, chỉ là tầm mắt nhìn nàng có biến đổi, nghiêng đầu đánh giá một phen.

A Uyển đi tới trước giường hành lễ với Hoàng thượng, Bạch Lộ cùng Lý Đắc Nhàn đứng ở một bên góc thuyền đợi chủ tử phân phó.

Hoàng thượng lúc này cũng hơi hơi đứng dậy, hơi điều chỉnh tư thế, chiếc giường vốn lúc trước bị Hoàng thượng chiếm giờ liền có thêm ra chút vị trí, ý bảo A Uyển ngồi xuống, nàng cũng không chối từ.

A Uyển lúc này ngửi thấy trên người Hoàng thượng đã không còn mùi Long Tiên hương, thay vào đó là mùi rượu nhàn nhạt, mà gương mặt lúc này cũng hiện lên vài phần ửng đỏ, chỉ có ánh mắt nghiêng nghiêng kia vẫn trong trẻo. Bộ dạng này làm A Uyển không biết chính xác Hoàng thượng có say hay không.

A Uyển nghiêng đầu nhìn Hoàng thượng hỏi: “Hoàng thượng say sao?”

Hoàng thượng lắc đầu, nhìn với A Uyển liền quơ quơ chén rượu trong tay. A Uyển nhìn chiếc chén ngọc được chế tạo tỉ mỉ, màu sắc trơn láng rất

https://thuviensach.vn

là đẹp, thấy Hoàng thượng cầm lên, ngửa cổ uống cạn, nàng thật tò mò không biết mùi vị rượu kia có gì kì lạ.

“Tiểu Uyển Nhi có muốn thử một chút không?” Hoàng thượng nhìn A Uyển dõi mắt theo cái chén không trong tay mình, thanh âm trầm thấp hỏi A Uyển, trong giọng dường như mang theo hương vị ngọt ngào hấp dẫn.

A Uyển tất nhiên là vui vẻ gật đầu. Lúc trước Hoàng thượng ban tặng rượu hoa quế sớm đã không còn, nay lại có ý mời nàng uống rượu, đương nhiên A Uyển sẽ không cự tuyệt, huống hồ loại rượu này ngửi qua mùi vị có vẻ không tệ.

Hoàng thượng tất nhiên là phân phó Lý Đắc Nhàn lấy chén rượu mới đến, thuận tiện còn đem đến một bàn đầy món ngon, mấy người gảy đàn vừa rồi cũng bị dẫn xuống, theo đó thuyền hoa hướng về phía hồ mà lướt tới.

Hoàng thượng lại đứng dậy, kéo A Uyển đến trước bàn bày đầy món ngon rồi ngồi xuống, A Uyển châm cho Hoàng thượng một chén rượu, sau đó tự rót cho mình một chén.

“Rượu này cũng là do Hoàng thượng cất giấu sao?”

Hoàng thượng gật đầu, lại hỏi A Uyển: “Là rượu này uống ngon? Hay là rượu hoa quế ngon?” Hoàng thượng vừa hỏi, nhưng thực ra A Uyển cũng tự hỏi, rượu hoa quế là hương vị ngọt ngào ngon miệng, rượu này cũng gắn bó lưu hương, nhất thời rất khó phân ra cao thấp.

Bất quá A Uyển vẫn cân nhắc nghĩ ra đáp án: “Thần thiếp cảm thấy mỗi loại đều có chỗ tốt, chỉ là lần trước uống hoa quế nhưỡng, hiện tại nhân tiện uống loại rượu có vị nho này cũng cảm thấy rất được.”

Hoàng thượng thấy A Uyển đáp thật sự là rất giảo quyệt, ánh mắt đảo qua đảo lại dự tính lại muốn bản thân đem rượu tặng, chẳng qua thứ tốt

https://thuviensach.vn

nhất phải đem chia sẻ mới có thể coi là tốt, vả lại A Uyển đối với việc hắn ủ rượu rất là nịnh nọt, Hoàng thượng tất nhiên sẵn lòng cấp cho nàng, chỉ là như thế thật dễ dàng quá.

Trước hết cũng phải trêu chọc nàng một chút mới được: “Lại lừa gạt trẫm để muốn uống rượu? Đã quên kết cục lần trước uống rượu ở hồ sen rồi sao?”

A Uyển liền có lý chẳng sợ đứng lên: “Đó chẳng phải do Hoàng thượng giở trò xấu, thần thiếp mới bị bệnh. Trách nhiệm cũng không phải tại thần thiếp hết đâu.”

Hoàng thượng tự giác đuối lý, trong đầu lại hiện lên hình ảnh bộ dáng uốn cong của nàng ở trong lòng hắn khóc đến thở không ra hơi. Ngẫm lại lại cảm thấy chính mình có chút nuông chiều nàng, nựng nựng khuôn mặt nàng: “Trẫm nghe nói, Tiểu Uyển Nhi phải chịu khi dễ?” (bị bắt nạt, ức hiếp ý)

A Uyển tất nhiên biết Hoàng thượng nói bị chịu khi dễ là chuyện gì, nhưng lại không nghĩ tới chuyện này lại đến tai Hoàng thượng. Hoàng thượng ngày ngày bận rộn vậy mà cũng có thời gian rảnh rỗi nghe chuyện bát quái (chuyện tào lao, tầm phào…).

“Đúng là không có chuyện gì có thể thoát khỏi tai Hoàng thượng, chỉ là, thần thiếp cũng không tính là bị khi dễ.” A Uyển vẫn là khách quan trả lời Hoàng thượng, dù sao Châu tần cũng không phạt được nàng, cũng xem như không khi dễ nàng.

Nghe Hoàng thượng nói như vậy, A Uyển có thể khẳng định chuyện này một chữ cũng không thể để Hoàng thượng biết, bất quá A Uyển tự nhận đối với Châu tần cũng không hề có chỗ nào chống đối. Chuyện này ai đúng ai sai trong lòng Hoàng thượng dĩ nhiên là có dự định. A Uyển liền cười: “

https://thuviensach.vn

Thần thiếp cũng không có khi dễ người đâu, chỉ là ỷ vào Hoàng thượng nên không có bị bắt nạt thôi.”

“A? Vậy uy thế của trẫm vẫn còn dùng được?” Vừa nghe A Uyển nói vậy, tâm tư Hoàng thượng liền trở nên vui vẻ. A Uyển gật đầu tỏ vẻ khẳng định: “Đó là dĩ nhiên, Hoàng thượng không biết uy thế của ngài cho thiếp thể diện rất lớn sao?” Đêm nay Hoàng thượng triệu A Uyển đến thuyền hoa bơi hồ lại cho nàng thêm vài phần thể diện, điều này cũng cho thấy, Hoàng thượng mặc dù mấy ngày không đến Kinh Hồng điện, trong lòng nàng cũng không có chút băn khoăn nào.

Hoàng thượng theo thói quen xoa xoa đầu A Uyển: “Xem ra Tiểu Uyển Nhi ỷ vào uy thế của trẫm còn rất đắc ý?” A Uyển còn chưa kịp suy nghĩ xem lời này của Hoàng thượng là có ý gì, lại nghe Hoàng thượng nói tiếp: “Sắp tới, phải chăm sóc Tiểu Uyển Nhi thật tốt.” Lời của Hoàng thượng vừa dứt, A Uyển chẳng cần nghĩ cũng biết đây là trêu ghẹo nàng?

A Uyển còn chưa kịp lên tiếng trả lời đã bị Hoàng thượng kéo ra khoang thuyền, điều này làm cho A Uyển biết mình đã hiểu sai, trong lòng phỉ nhổ chính mình có ý nghĩ xấu xa.(Chị là sắc nữ nha ^^)

Cảnh sắc ngoài khoang thuyền phủ một lớp ánh trăng bạc, hồ nước cùng ánh trăng đan vào nhau, bóng thuyền cũng in xuống mặt nước loang lổ, cảnh sắc lúc này và cảnh sắc lúc ban ngày mặt trời chiếu rọi thật không giống nhau.

Hoàng thượng nhìn chén rượu trên tay cũng in bóng mặt trăng ở giữa, liền kêu A Uyển nhìn xem, thật là tinh xảo đặc sắc, thật giống như chiếc chén phát sáng. Lúc này A Uyển như được mở mang kiến thức: “Chén rượu nho ngon phát ánh sáng trong đêm”.

***

Ngày hôm sau A Uyển thức dậy trong tẩm điện của Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Lúc A Uyển tỉnh lại thì Hoàng thượng đã lên triều, nhưng lạ là Lý Đắc Nhàn không đi theo Hoàng thượng mà giờ phút này lại đứng yên trong tẩm điện.

Thấy A Uyển tỉnh lại, Lý Đắc Nhàn liền tiến lên: “Thỉnh Ôn quý nhân rửa mặt chải đầu, Hoàng thượng có chỉ.”

Nghe Lý Đắc Nhàn nói xong, A Uyển tất nhiên là không dám chạm trễ, liền kêu Bạch Lộ hầu mình thay quần áo chải đầu, sửa soạn chỉnh tề rồi vội vàng tiếp chỉ.

“Hoàng thượng có chỉ, Kinh Hồng điện Uyển quý nhân từ lúc vào cung tới nay cần cù mềm mại, không vượt quá lễ nghi, tính tình hiền lành. Trẫm rất vui mừng, nay phong làm chính ngũ phẩm Uyển tần, khâm chỉ.”

Trải qua chuyện hôm qua, trên thánh chỉ kia viết mấy lời ca ngợi đích thực là nàng sao? Chuyện hôm qua nàng cùng Châu tần ở hoa viên đối chọi gay gắt hậu cung ai cũng biết, hiện nay trong thánh chỉ phong tần cũng nói A Uyển phẩm tính hiền hòa, đây chẳng phải là ngấm ngầm một phen đáp lại Chân tần sao?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tính Toán Của Hoàng Thượng

Bây giờ đã là Uyển tần A Uyển rốt cuộc cũng thoát khỏi thời kỳ đi bộ thỉnh an, có kiệu của mình đưa đi. Chính ngũ phẩm tần vị chính là phân vị ranh giới. Từ phân vị chính ngũ phẩm tần trở lên mặc dù không bằng tòng nhị phẩm có đồ nghi trượng cùng kiệu của riêng mình, nhưng so với dưới chính ngũ phẩm tốt hơn rất nhiều.

Hậu cung không tính là nhỏ nhưng các phi tần trước khi đến Khôn Ninh cung thỉnh an đã biết được việc A Uyển tấn thăng tần vị. Lại liên tưởng đến chuyện hôm qua, rõ ràng là hai người đối chọi gay gắt, mà một vị trước đó địa vị cao bây giờ còn chưa được thị tẩm, một vị khác thoạt nhìn có chút khuyết điểm nhưng lại được bầu bạn du hồ, tức thì ngay hôm sau thăng chức tần vị, người sáng suốt vừa nhìn, cao thấp đã được thiết lập.

Khi Bạch Lộ đỡ A Uyển xuống kiệu, vừa đúng lúc chạm phải kiệu Châu tần ngồi, thật đúng là ứng với câu ”không phải oan gia không đụng mặt”, A Uyển rất nhanh phản ứng kịp, cười hời hợt với Châu tần, coi như như là lễ gặp mặt.

Châu tần cũng biết phân vị A Uyển đã được tấn chức, lúc này không thể lấy phân vị đè người được. Nét mặc hơi cứng nhắc gật đầu với A Uyển xong liền đi đầu bước vào trong điện.

Chủ điện Khôn Ninh cung mọi ngày đều giống nhau, đã sớm có phi tần ngồi sẵn ở trong điện tốp năm tốp ba trò chuyện, thấy Châu tần cùng A Uyển chân trước chân sau vào điện đều liếc nhìn, biểu tình trên mặt cũng chuyển thành chờ xem kịch vui.

https://thuviensach.vn

A Uyển đã tấn thăng tần vị, chỗ ngồi khi thỉnh an tất nhiên cũng có thay đổi, hiện giờ Châu tần cùng A Uyển đều có phong hào tần vị, không biết người ngồi trước sẽ là Châu tần hay Uyển tần. Một bên là Châu tần có hoàng hậu nương nương làm chỗ dựa, mà bên còn lại là Uyển tần Hoàng thượng mới tấn phong, mà Châu tần này luôn luôn là người không buông tha, hai vị này nếu làm ầm ĩ thì có trò vui để nhìn rồi.

Chúng phi tần đều là bộ dáng trông ngóng chờ đợi được gặt hái trò hay, mà biểu hiện của hai vị diễn viên quả thật làm cho các nàng trợn mắt há mồm, làm người khác khó hiểu nhất chính là Châu tần. Lúc còn chưa ngồi xuống, Châu tần liền ôn ngôn uyển ngữ (lời nói mềm nhẹ) nói với A Uyển: ”Uyển tần muội muội hãy ngồi ở trên ta đi.”

Một câu nói này thế nhưng lại ngoài dự liệu của tất cả mọi người, dựa vào tính tình của Châu tần kia không phải là nên trực tiếp ngồi ở phía trước sau đó lời nói chua ngoa chèn ép Uyển tần mấy câu sao? Đây là tình huống gì vậy?

A Uyển tất nhiên cũng không ngờ rằng Châu tần lại phản ứng như vậy, bản thân vốn đã chuẩn bị tốt trước trận chiến, kết quả đối phương đột nhiên phóng ra thiện ý, bộ dạng này nên giải thích thế nào? A Uyển càng không cầm chắc trong hồ lô của Châu tần có thuốc gì, chỉ là trong tiềm thức luôn có tâm đề phòng với Châu tần A Uyển rất nhanh lấy lại tinh thần.

”Sao Châu tần tỷ tỷ vẫn còn thích nói giỡn như ngày hôm qua vậy, tư lịch ở tần vị của tỷ tỷ tất nhiên là lâu hơn ta nhiều, tỷ tỷ ngồi ở trên mới hợp lý.” A Uyển bất động thanh sắc đẩy lời này trở về, tính nết một người trong vòng một đêm chuyển biến lớn như vậy, khó đảm bảo sau lưng không có âm mưu dương mưu gì.

Tuy bị A Uyển khước từ nhưng Châu tần vẫn chưa buông tha cho, vẫn như cũ muốn A Uyển ngồi lên đằng trước: ”Lời tuy là thế, nhưng hời gian muội muội hầu hạ Hoàng thượng chẳng phải là lâu hơn ta sao? Muội muội

https://thuviensach.vn

đừng từ chối, chẳng lẽ muội muội vẫn để ý tỷ tỷ hôm qua ở trong vườn nói đùa với muội?”

Lời luận lần này vừa nói ra, phản ứng đầu tiên của A Uyển đó là nhất định đêm qua Châu tần này bị hoàng hậu nương nương chỉ điểm hồi lâu đi. Dựa vào tính nết cùng lòng dạ của Châu tần, lời nói như vậy tuyệt đối không có khả năng xuất hiện trong đầu nàng ta.

Châu tần còn chưa thị tẩm, theo lý thuyết A Uyển ngồi trước Châu tần cũng là hợp quy củ, chỉ là càng dốc sức phô bày ra bộ dáng phải bắt tay giảng hòa, A Uyển liền cảm thấy chuyện sau lưng càng không đơn giản. Nhưng nhìn Châu tần ngôn ngữ tuy hiền lành, biểu cảm lại khống chế không được tự nhiên, A Uyển tất sẽ không phớt lờ.

A Uyển cũng không chờ Châu tần nói gì nữa, đi tới gần chỗ ngồi ở dưới ngồi xuống, vẫn là dáng vẻ vô hại quay về phía Châu tần: ”Đây là nói chi vậy? Tỷ tỷ không cần khiêm tốn, cuộc sống còn dài mà, ngồi chỗ nào chả giống nhau, tỷ tỷ không cần khách sáo với muội muội, hãy ngồi xuống đi.”

A Uyển đã tỏ thái độ như thế, cũng đã ngồi xuống, những lời nói làm khó lúc trước của Châu tần hiện giờ dù gì cũng đã ném ra sau đầu, trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, khóe miệng ngoài cười nhưng trong không cười cũng cong hơn so với trước. Nếu Uyển tần này đã thức thời như thế, vậy cũng không đưa đẩy quá mức, nàng không muốn nhưng không phải là bản thân chưa nói, cũng không thể tự oán chính mình.

Châu tần nghĩ như thế liền trực tiếp đi thẳng tới chỗ bên cạnh A Uyển yên tâm thoải mái ngồi xuống. Đêm qua sau khi tỷ tỷ biết được việc ở hoa viên, liền chuẩn bị quà tặng đưa tới Kinh Hồng điện, Châu tần tất nhiên là khó hiểu hành động này của tỷ tỷ, sau khí tùy tiện hỏi, hoàng hậu thở dài cũng không nói gì nhiều nữa, chỉ nói là Uyển quý nhân lúc trước được Hoàng thượng liên tiếp sủng hạnh, sao có thể không có chút bản lĩnh?

https://thuviensach.vn

Tiện thể cũng dặn dò nàng trước khi chưa được thị tẩm nhất định không nên xảy ra xung đột với nhóm phi tần hậu cung, đặc biệt là Ôn Uyển lúc trước liên tục được thị tẩm, bình tĩnh đừng lại đi chính diện giao phong với nàng ta, tránh lưu lại ấn tượng xấu cho hoàng thượng.

Châu tần đương nhiên không cho là đúng, nhưng sáng sớm biết được biết được tin Uyển quý nhân thăng chức tần vị xong, hoàng hậu lại phái người đến tẩm cung của nàng nhiều lần căn dặn hôm nay nhất định phải chúng sống với Uyển tần thật tốt, mà lúc thỉnh an thấy Uyển tần phải nhường lại vị trí cho nàng ta, tránh không để vì việc này mà xảy ra tranh chấp với Uyển tần.

Hoàng hậu tỷ tỷ đã ngàn căn vạn dặn lại mang theo đe dọa, Châu tần tất nhiên là không dám cãi lời. Châu tần cảm thấy điều mình có thể làm cũng đã làm, Uyển tần không cảm kích nàng cũng không có cách nào không phải sao? Châu tần cảm thấy bản thân mình vẫn hoàn thành rất viên mãn nhiệm vụ hoàng hậu giao cho.

Chúng phi tần vốn ôm tâm tình xem kịch vui chờ hai vị này làm ầm ĩ một phen, không nghĩ tới hai vị diễn viên này đều không diễn xuất theo kịch bản, trong mắt mọi người ai ai cũng hiện lên vẻ mặt thất vọng. Chờ diễn viên ngồi vào chỗ của mình, mỗi người liền tự tán dóc lại.

Khi hoàng hậu xuất hiện, sau khi cùng các phi tần nói chuyện phiếm một lúc, Hiền phi nương nương mới khoan thai chậm rãi đến, mà trên mặt Hiền phi cũng không có biểu cảm nào dư thừa, chỉ nhàn nhạt thỉnh an hoàng hậu: ”Hoàng hậu nương nương vạn phúc kim an, buổi sáng hôm nay thần thiếp thức dậy cảm thấy thân mình không quá thoải mái cho nên đến chậm, mong hoàng hậu nương nương thứ lỗi.”

Biểu hiện của hoàng hậu dĩ nhiên hiền đức rộng lượng: ”Thỉnh an này cũng không quá nghiêm trọng, nhìn sắc mặt Hiền phi cũng không tốt, nếu

https://thuviensach.vn

thân mình không thoải mái phái người tới nói một tiếng là được, vẫn là thân thể quan trọng hơn.”

Hiền phi không mặn không nhạt đáp lại liền ngồi vào chỗ dưới hoàng hậu. Hoàng hậu cũng không quản thái độ này của Hiền phi là thế nào, tầm mắt liền quét qua A Uyển. A Uyển ngẩng đầu liền đụng phải ánh mắt đầy hàm ý của hoàng hậu: ”Uyển tần hôm nay thăng vị phân, bổn cũng cũng không có thứ gì tốt tặng cho ngươi, cây trâm này là một phen tâm ý của bổn cung, mai sau vẫn cần hầu hạ Hoàng thượng thật tốt mới phải.”

Dứt lời, thị nữ Liên Nguyệt liền cầm cây trâm đưa tới trước mặt A Uyển, A Uyển tinh tế nhìn một cái, là kim phượng trâm khảm bảo thạch (cái này ta ko chắc lắm, dốt khoản dịch dọt mấy cái đồ trang sức này lắm). Với phân vị hiện giờ của A Uyển không thể đeo trâm kiểu phượng được, hoàng hậu cố ý nói vậy là muốn châm biếm mình, vì cái gì thì chắc là Châu tần bên cạnh nàng đi.

A Uyển đứng dậy tạ lễ, đáp: ”Tạ ơn hoàng hậu nương nương ban cho.”

Chỉ cần Châu tần không chọc đến nàng, nàng tất nhiên sẽ không rảnh rỗi đi gây phiền toái với Châu tần, nhưng trong lòng A Uyển lại thấy có chút buồn cười, nếu như Châu tần vẫn không nhớ lâu như vậy, trêu chọc thị phi khắp nơi, hoàng hậu còn có thể che chở Châu tần được bao lâu?

Mà hoàng hậu nhiều năm không có con, nói vậy Châu tần này vào cung cũng là vì sinh hạ con nối dòng huyết mạch cho Thừa Ân hầu. Nếu Châu tần thật sự mang bầu, sinh hạ con nối dòng xong, hoàng hậu còn có thể giữ lại nàng sao? Trước mắt bảo vệ như vậy chẳng qua là Châu tần vẫn chưa đạt được thứ bản thân cần mà thôi, A Uyển trái lại tò mò đến lúc đó tỷ muội tình thâm sâu đến thế nào đây.

***

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cưỡi con ngựa yêu Trục Phong của mình chạy khoảng nửa canh giờ mới xuống ngựa, mã quan ở một bên lập tức tiến lên dắt Trục Phong, còn Lý Đắc Nhàn bưng khăn lông ướt để Hoàng thượng lau tay, lại đưa trà ngon đã ngâm trước đó lên.

Hoàng thượng uống một hớp, ngay sau đó hỏi Lý Đắc Nhàn: ”Hôm nay Uyển tần đi thỉnh an, Châu tần kia có làm ầm ĩ?” Hoàng thượng đột nhiên tấn phong A Uyển không phải chỉ đơn thuần bởi yêu thích A Uyển, chẳng qua là mượn việc tấn phong A Uyển muốn lôi ra những chuyện Châu tần làm ầm ĩ, bản thân tìm được lý do thật tốt vứt xa đến Thiên điện đi.

Đối với Châu tần này Hoàng thượng thực sự cực kỳ ghét cay ghét đắng, trừ Châu tần xuất thân bên ngoài là phủ Thừa Ân Hầu ra, quan trọng hơn là nàng ta đầu óc giống như bao cỏ cùng tính nết thật sự làm cho người khác không thể sinh ra thiện cảm. Lúc mới chỉ là tú nữ lại dám đi ngự hoa viên câu dẫn mình, khi đó nên khiến nàng ta phải xuất cung đi.

Nhưng vây cánh Thừa Ân Hầu cấu kết cầu tình, mà hoàng hậu lại đau khổ cầu xin, vướng việc này mình mới lưu nàng ta lại, bọn họ nghĩ gì bản thân hắn còn không biết sao? Chỉ là vị hoàng đế này là hắn quyết không cho phép đứa nỏ có quan hệ với phủ Thừa Ân Hầu lên ngôi, cho nên hắn cũng không định để nữ nhân xuất thân từ phủ Thừa Ân Hầu sinh hạ đứa nhỏ.

Tướng mạo của Châu tần, chẳng qua là vẻ hào nhoáng bên ngoài, hoàng đế ngay cả công tác gọi thị tẩm ngoài mặt cũng không muốn, Thừa Ân Hầu ở trong triều liền tạo áp lực, nhiều lần hắn muốn tìm cớ giải quyết Châu tần, thế nhưng hoàng hậu bảo hộ thật sự quá tốt.

Biết được tình huống A Uyển cùng Châu tần ở trong vườn thủy hỏa bất dung (như nước với lửa), hoàng đế lần này liền thăng phân vị A Uyển, tốt nhất là Châu tần có thể làm gì đó với Uyển quý nhân, lý do này chẳng phải là tự đưa tới cửa? Mọi người bây giờ đều biết Uyển tần là người được sủng

https://thuviensach.vn

ái nhất hậu cung, nếu như khiến Châu tần có biện pháp gì đó đối phó Uyển tần, cái cớ để nổi giận này cũng liền nước chảy thành sông.

Lý Đắc Nhàn nhưng lại lắc lắc đầu: ”Hồi hoàng thượng, vẫn chưa có xung đột gì.”

Hoàng thượng nghĩ cũng nằm trong dự liệu, dù sao hoàng hậu bảo vệ quá tốt. Bỗng nhiên suy nghĩ lại cảm thấy nếu Châu tần thật sự nhằm vào A Uyển, trong lòng Hoàng thượng lại có thể lóe lên một chút không đành lòng, nhưng rất nhanh liền bị hắn ném ra sau đầu.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Yết Kiến Thái Hậu

Sau khi tấn vị cuộc sống của A Uyển cũng không khác gì lúc trước, vẫn là mỗi ngày uống thuốc đại bổ Bạch Lộ đun nấu, cùng Thanh Sam nghiên cứu làm cách nào chế ra được điểm tâm mới lạ để ăn, thỉnh thoảng được Hoàng thượng triệu đi bầu bạn hoặc thị tẩm.

A Uyển vẫn như mọi ngày đi tới Khôn Ninh cung thỉnh an, hoàng hậu lại ngoài dự liệu tới sớm hơn. Khi A Uyển tiến vào trong điện, phần lớn phi tần đã sớm tập hợp đông đủ, A Uyển thật hoài nghi liệu có phải mình nhớ lộn giờ không?

Thấy Uyển tần tiến vào, hoàng hậu ngừng trò chuyện cùng một vị phi tần, cười nói với A Uyển: ”Uyển tần đã tới rồi, chúng tỷ muội chỉ còn chờ mình muội.”

A Uyển rất nghi hoặc, nhìn quanh một vòng cũng phát hiện rõ ràng chẳng phải còn có một số phi tần chưa tới sao? Chần chừ, A Uyển phát hiện tụ tập ở trong điện đều là phi tần từ chính ngũ phẩm trở lên, nếu như vậy bản thân còn không phải là đến trễ nhất sao?

Trò diễn kịch này làm A Uyển khá tâm đắc. Mặc dù không biết có đại sự gì khiến chúng phi tần đến thỉnh an sớm trước giờ nhưng lời này của hoàng hậu dường như cố ý ám chỉ A Uyển đến chậm, mà còn để cho chúng tần phi chờ mình chẳng phải là hiềm nghi thị sủng sinh kiêu sao? A Uyển liền dâng lên nụ cười, hướng hoàng hậu hành lễ: ”Là tần thiếp đến chậm, mong hoàng hậu nương nương thứ lỗi.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu trước mặt chúng phi tần luôn làm việc cẩn thận, giơ tay lên chặn A Uyển: ”Bổn cung đâu có ý trách cứ ngươi, hôm nay chúng tỷ muội tới sớm hơn so với ngày thường, muội cũng không tính là chậm.”

Những lời này của hoàng hậu xem như giải vây thay A Uyển, một móng vuốt này vừa thả ra A Uyển cũng không biết ý muốn lần này của hoàng hậu lần này là thế nào, nhưng mà diễn kịch phải đóng cho xong toàn bộ, quăng cho hoàng hậu ánh mắt cảm kích: ”Tần thiếp đa tạ hoàng hậu nương nương lượng thứ.”

Sau khi A Uyển đáp xong, hoàng hậu lại hiền đức đại độ trước sau như một mỉm cười gật đầu, độ cong khóe miệng dường như đã trải qua đo lường chuẩn xác, vị trí mỗi lần nhếch lên chưa từng thay đổi.

”Nếu Uyển tần đã tới rồi, vậy chúng ta hãy đi tới Từ Ninh cung thôi.” Từ Ninh cung? Đó là tẩm cung của thái hậu nương nương.

A Uyển lần này mới tỉnh hồn lại, vốn là thái hậu bế quan niệm Phật đã xuất quan, lúc tuyển tú thái hậu không tham dự, có lẽ hiện giờ yêu cầu gặp mặt những phi tần tân tấn các nàng một chút cũng không phải chuyện kỳ quái. Mà cung quy Đại Tề chính là chỉ có phi tần trên ngũ phẩm mới có tư cách thỉnh an thái hậu, cuối cùng A Uyển cũng hiểu được vì sao đến Khôn Ninh cung hôm nay đều là phi tần trên ngũ phẩm.

A Uyển thầm bực bản thân thật là sơ ý, ngay cả tin tức quan trọng như thế lại không biết đến, thời gian gần đây thực sự quá thanh thản, cảm giác nguy cơ mắt xem sáu đường tai nghe tám hướng lại bị nuôi thành bại hoại rất nhiều, nếu không phải hoàng hậu nói là đến Từ Ninh cung, mình còn không biết lần này muốn làm gì đâu.

Khi theo đuôi đội quân lớn đi bộ tới Từ Ninh cung, A Uyển liền vẫy tay ra hiệu cho Bạch Lộ, sau khi thì thầm một phen, không lâu sau thái giám Tiểu Lộ Tử liền thoát khỏi đội quân lớn này.

https://thuviensach.vn

May mà Từ Ninh cung cách Khôn Ninh cung không tính là xa, mà đi bộ đến thỉnh an thái hậu còn có thể trò chuyện với thái hậu biểu đạt hiếu tâm, chúng phi tần tất nhiên là cam tâm tình nguyện tới.

Từ Ninh cung hùng vĩ hoa lệ, khác Khôn Ninh cung khắp nơi lộ ra vẻ tôn quý, tiến vào Từ Ninh cung khiến người ta cảm thấy, chí ít là A Uyển cảm thấy Từ Ninh cung này có thể nói là mọi chốn lộ ra sự xa hoa khiêm tốn, trong lúc nhất thời Từ Ninh cung hiện ra so với những cung điện khác trong cung càng có hơi thở hoa lệ hơn nhiều.

Trong điện Từ Ninh cung bài trí đơn giản nhưng mọi thứ đều là tinh phẩm. Lớn thì là thảm gấm dệt Ba Tư phủ kín khắp điện, nhỏ thì là đồ cổ bày biện trên giá, từ đó có thể thấy được Hoàng thượng kính yêu vị thái hậu này đến nhường nào.

Bước vào Từ Ninh cung, thái hậu đã ngồi tại vị trí cao nhất, chúng phi tần theo thứ tự xếp hàng, cùng hoàng hậu nương nương đi đầu thỉnh an thái hậu. Sau khi được cho phép, chúng phi tần mỗi người ngồi vào vị trí, A Uyển đang giậm chân tại phần đuôi chính ngũ phẩm, chỗ ngồi tất nhiên là ở sát cuối.

Chỉ là phi tần hậu cung thực sự không tính là nhiều, phi tần trên chính ngũ phẩm chỉ hơn mười vị, hoàng hậu cùng thái hậu dáng vẻ mẹ chồng nàng dâu hài hòa trò chuyện, phi tần trong điện đều có thể nghe được.

Nhưng mà hai vị Boss cấp trên nói chuyện, ngoại trừ hai vị phi cùng ba vị lão nhân trong cung ngẫu nhiên nói chêm vào điều hòa một phen, phi tần còn lại đều duy trì phẩm chất im lặng là vàng cao quý, A Uyển cũng không ngoại lệ.

Nhưng ánh mắt trộm liếc vị thái hậu đang ngồi ngay ngắn ở vị trí đầu vài lần, thái hậu xem chừng là đã hơn bốn mươi tuổi, dấu vết năm tháng lưu lại trên mặt bà không làm cho bà hiện ra vẻ già nua, mà làn da thái hậu được

https://thuviensach.vn

bảo dưỡng vô cùng tốt, nhìn qua không giống người phải chung đụng vói khó khăn. Vả lại Tống ma ma đã nói qua, tính nết của thái hậu người quả thật ôn hòa độ lượng, tất sẽ không làm khó phi tần.

Hoàng hậu ngồi bên cạnh thái hậu, dáng vẻ nàng dâu dịu dàng hiền lương: ”Mẫu hậu mấy ngày nay dốc lòng lễ Phật, nhìn thực sự có chút hao gầy, thần thiếp nhìn cũng không còn có tư vị gì.”

”Hoàng hậu ngay cả nói chuyện cũng ngọt, ai gia lễ Phật còn không phải là vì hoàng đế, chỉ cần con nối dòng hoàng đế thuận lợi, ai gia hao gầy chút cũng không có gì ngại.” Thái hậu tất nhiên là cười nói. Con nối dòng của hoàng đế thời gian qua không sung túc, đến nay còn chưa có hoàng tử sinh ra xác thực trở thành tâm bệnh của thái hậu.

Hoàng hậu nghe được những lời này của thái hậu, nét mặt thay đổi thành xấu hổ không chịu nổi: ”Làm phiền mẫu hậu lo lắng, là thần thiếp không phải.”

Thái hậu đương nhiên biết thành hôn nhiều năm mà chưa từng có thai, áp lực trong lòng hoàng hậu tất nhiên lớn hơn so với người ngoài, liền vỗ tay hoàng hậu an ủi: ”Việc này hoàng hậu cũng không muốn, ai gia tất nhiên là hiểu được nỗi đau của hoàng hậu, chuyện này nào có thể trách hoàng hậu chứ.”

”Xin mẫu hậu giải sầu mới phải, mấy tháng trước khi tuyển tú mẫu hậu đang bế quan niệm Phật, có lẽ còn chưa nhìn qua nhóm phi tần mới tiến cung, hôm nay thần thiếp liền dẫn các nàng đến bái kiến người.” Vẻ mặt hoàng hậu rất nhanh lại thay đổi, nhanh chóng lảng sang chuyện khác.

Thái hậu chưa tới trình độ mắt mờ, ánh mắt chuyển sang theo dõi mười mấy vị phi tần đang ngồi bên dưới, phần lớn là tuổi trẻ mỹ mạo, dáng dấp rất có khí phách , nghĩ đến trên người các nàng còn gánh vác trách nhiệm sinh hạ con nối dòng, thái hậu nhìn cũng thuận mắt hơn.

https://thuviensach.vn

Thấy thái hậu vừa lòng gật đầu, hoàng hậu lại nói: ”Không bằng để cho các nàng tự giới thiệu một phen, để cho mẫu hậu nhận người một chút, mẫu hậu để cho thần thiếp chủ trì tuyển tú, lúc này dù sao cũng nên biết thần thiếp làm ăn ra sao chứ?”

Thái hậu mang theo ý cười liếc hoàng hậu một cái, nói: ”Nhìn diện mạo liền biết hoàng hậu dụng tâm, còn trêu ghẹo đưa ai gia đến, thôi, đã lâu trong cung chưa từng có người mới vào, để các nàng giới thiệu một chút cũng tốt, lão thái bà ai gia này cũng dính chút tinh thần phấn chấn của các cô nương.”

Lời này vừa nói ra các vị phi tần tân tấn đều xoa tay, muốn hung hăng biểu hiện một phen, gắng giành được yêu thích của thái hậu, dù sao Hoàng thượng hiếu thuận cũng không phải là bí mật, được thái hậu yêu mến, ít nhất cũng có thể làm cho Hoàng thượng coi trọng một chút không phải sao?

Hoàng hậu liền để cho phân vị cao nhất trong nhóm phi tần tân tấn Trầm chiêu viện bắt đầu trước, chỉ thấy một thiếu nữ mặt trứng ngỗng mặc cung trang màu thủy lam đứng dậy, dáng dấp cô gái này tròn tròn nhuận nhuận rất có phúc khí, thanh âm khi mở miệng cũng thật dễ nghe, mang theo mềm mại đặc hữu của người con gái phương Nam: ”Thần thiếp Trầm chiêu viện tham kiến thái hậu nương nương, thái hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế, thần thiếp tên là Trầm Tích Nam, phụ thân là Định Nam vương.”

Thái hậu nhìn thấy nữ tử dáng vẻ mượt mà khỏe mạnh, rất là vừa lòng gật đầu: ”Ừ, thật là một người tốt.”

Nhóm phi tần kế tiếp đều theo thứ tự giới thiệu bản thân, nhưng cũng không quá mới mẻ, khi tới phiên A Uyển thái hậu nhưng lại nhìn cẩn thận. Tuy là bà bế quan niệm Phật nhưng tin đứa con trai liên tục mấy ngày sủng hạnh một nữ nhân bà cũng có biết.

https://thuviensach.vn

Nhìn kỹ A Uyển nhưng không cảm thấy tướng mạo nàng ta có gì xinh đẹp diễm lệ, so với mấy vị trước đều không bằng, vóc người tinh tế nhu nhược, con trai mình chẳng nhẽ lại thích như vậy?

A Uyển tất nhiên cũng cung kính hành lễ với thái hậu: ”Tần thiếp Uyển tần tham kiến thái hậu, thái hậu vạn phúc kim an, tần thiếp bản mệnh Ôn Uyển, phụ thân là lễ bộ lang trung.” Nói đến đây A Uyển trái lại không có ý định dừng lại như những phi tần bình thường khác, nói tiếp: ”Tần thiếp từng nghe nói đến thái hậu nương nương, tần thiếp ngày thường cũng đọc qua chút kinh Phật, vì tĩnh tâm còn sao chép lại một chút, biết được đi thỉnh an thái hậu, tần thiếp liền đem kinh Phật mình sao chép mang theo, kính xin thái hậu nương nương chỉ điểm một ít.”

A Uyển lại một lần nữa giành được chú ý của tất cả mọi người trong điện, chẳng ai ngờ rằng A Uyển lại ”xuất kỳ bất ý” (hành động khi người ta không đề phòng), chuẩn bị đầy đủ hết như thế, lại hoàn toàn không biết kinh Phật này là A Uyển vừa mới sai Tiểu Lộ Tử cước bộ nhanh chóng trở về tẩm điện mang tới.

Cái gọi là hợp ý chính là như thế, A Uyển cảm thấy nếu muốn được thái hậu coi trọng, bản thân mình phải cần hạ công phu với sở thích của thái hậu mới được. Ngày thường lúc nhàn hạ A Uyển liền sao chép kinh Phật, một là vì viết chữ tĩnh tâm thứ hai là vì cầu phúc cho ông nội ở không gian khác, liên tục chuẩn bị cũng chính là vì ngày hôm nay.

Thỉnh cầu lần này của A Uyển đa số tần phi cho rằng thái hậu sẽ không đáp ứng, chẳng qua Tiểu Lộ Tử theo hầu A Uyển biết được, thái hậu cực kỳ thành kính lễ Phật, mà đối với người có tấm lòng lễ Phật giống vậy từ trước đến nay đều có chút khoan dung, thêm nữa Tống ma ma tính tình của thái hậu, A Uyển cho rằng đáng giá để đánh cuộc một lần.

Thái hậu đương nhiên cũng rất kinh ngạc lại có người đưa ra yêu cầu đến mức này với mình, nhìn tiểu cô nương này tuổi chỉ tầm mười bốn mười

https://thuviensach.vn

lăm, cái tuổi như nụ hoa mềm mại yếu ớt lại đọc kinh Phật còn không phải là gạt người sao?

Thái hậu tất nhiên là đưa ra mấy vấn đề về kinh Phật, không khó, A Uyển dĩ nhiên là từng việc nói ra giải thích của mình, biểu hiện của A Uyển như thế lọt vào trong ánh mắt của thái hậu thoáng qua nét khác thường, cảm thấy Uyển tần này tuổi còn nhỏ mà tâm cơ lại thâm trầm, vì để lấy lòng mình mà tốn công phu đến mức mức ấy.

Nhưng khi thái hậu thấy kinh Phật A Uyển sao chép, ý nghĩ này liền biến mất. Kinh Phật này không phải cố ý chuẩn bị sao chép mà có dáng vẻ đẹp đẽ, mà từng tờ kinh Phật một từ nét chữ lộn xộn dần dần trở thành nét chữ nhỏ trâm hoa thanh tú ôn hòa, có thể thấy được lời nói của Uyển tần vì tĩnh tâm mà sao chép kinh Phật không hề giả.

Mà kinh Phật được sao chép ở đoạn sau thật sự rất đẹp, cái gọi là nếu như có người một tay chữ tốt sao chép kinh Phật, thái hậu đối với A Uyển cũng dâng lên vẻ mặt ôn hòa: ”Chữ trái lại viết tốt, đối với Phật lý có giải thích của riêng mình là khó có được, đủ để thấy đã là cực tốt.”

Một câu nói của thái hậu chính là khẳng định Uyển tần, mọi người đều quăng đến ánh mắt đố kỵ không cam lòng, nhưng A Uyển cũng mặc kệ điều đó: ”Đa tạ thái hậu khích lệ, tần thiếp cũng không dám nhận.”

Một bên hoàng hậu vẫn như cũ là dáng vẻ hiền đức rộng lượng, chỉ vào A Uyển nói: ”Mẫu hậu nếu thích Uyển tần, chi bằng triệu nàng đến cùng bầu bạn với mẫu hậu lễ Phật cũng tốt.”

”Cũng tốt, Uyển tần, sau này nếu như ngươi không có việc gì hãy đến đây bồi tiếp lão thái bà ai gia này, ngươi có bằng lòng hay không?” Thái hậu có thể nào lại không biết ý của thái hậu.

Vừa mới hỏi xong, sắc mặt hoàng hậu trong nháy mắt liền cứng ngắc, vốn định nếu thái hậu thích Uyển tần, tốt nhất là bắt A Uyển đến Từ Ninh

https://thuviensach.vn

cung này, đỡ phải làm phiền chuyện nàng an bài Châu tần, lại không nghĩ rằng thái hậu lại đem quyền chủ động giao cho A Uyển.

A Uyển được thái hậu coi trọng như vậy, tát nhiên là khẳng định đáp lại: ”Có thể cùng thái hậu lễ Phật chính là vinh hạnh của tần thiếp, tần thiếp dĩ nhiên là nguyện ý.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Sinh Nhật Hoàng Hậu

Cảnh tượng Khôn Ninh cung như cũ , nhưng các nhóm nô tài đều biết tâm trạng của chủ nhân không được tốt, mà trong cung điện rộng lớn chỉ có hoàng hậu cùng Châu tần, lúc này không khí trong điện cũng rất tệ.

“Đông nhi, không phải tỷ đã bảo ngươi trong thời gian này không được tìm các phi tần khác gây phiền toái, sao lại không nghe lời ta? ”

Từ trước tới nay cho dù đã trải qua nhiều sóng to gió lớn, gương mặt hoàng hậu vẫn luôn điềm tĩnh, nhưng lúc này đây lại quay qua nhìn muội muội ruột của mình, không nhịn được mà lộ vẻ tức giận.

Châu tần ngược lại không đem sự tức giận của hoàng hậu để vào lòng, vẻ mặt hùng hồn :” tỷ không biết đấy thôi, đều là bọn tiện nhân kia gây hấn trước với ta,tự nhiên vô duyên vô cớ bị các nàng khi dễ muội làm sao có thể nhẫn nhị cơn giận này, tỷ phải giúp muội trút giận nha .”

Hoàng hậu vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn muội muội, hôm qua Ngô mỹ nhân, lại còn Tưởng tài tử cùng đến tố cáo, nhìn khuôn mặt của hai người đều sưng đỏ, hoàng hậu liền biết ngay Châu tần lại đem phi tần khác dạy bảo một trận, nhưng lần này rốt cuộc lại đánh lên mặt, thật không thể nào bớt lo được.

Muội Muội này của mình nhỏ tuổi nhất, bản thân mình trước khi gả cho Hoàng thượng vẫn luôn vô cùng thương yêu cưng chiều nàng , gần như nhìn nàng từ một đứa bé mới sinh từng bước lớn lên trở thành một tiểu cô nương đáng yêu mềm mại, nếu không phải tại bản thân mình tới giờ vẫn chưa có thai, gia tộc cũng sẽ không phải đưa muội muội vào cung. Làm

https://thuviensach.vn

hoàng hậu lẽ ra phải che chở cho muội muội, chẳng qua muội muội kiêu căng này thật sự làm cho tâm tư nàng mệt mỏi.

Hoàng hậu nhiều ít cũng hiểu Hoàng thượng đối với gia tộc của mình không hài lòng cho lắm, nhưng tới mức nào thì chính nàng cũng không thực sự biết, muội muội tiến cung đã hơn 3 tháng, đến nay vẫn chưa được thị tẩm, lúc trước muội muội còn là tú nữ đã gây ra vụ việc ầm ĩ kia, cho dù là hoàng hậu cũng không thể không kiêng nể gì mà tự mình đem muội muội đến cầu xin hoàng thượng.

Muội muội lại không chịu nghe lời, nếu không nhờ mình đè nén mọi chuyện xuống, chuyện xấu của muội muội sớm muộn gì cũng lộ ra đến tai Hoàng thượng và thái hậu. Nếu như muội muội vào cung còn chưa được thị tẩm đã khiến Hoàng thượng chán ghét mà vứt bỏ, thì việc tiến cung đâu còn ý nghĩa gì nữa !

“Muội nếu thật sự học được cách cãi nhau, sao lại không chịu suy nghĩ xem làm cách nào để được thị tẩm, làm cách nào để chiếm được niềm vui của hoàng thượng, cùng nhóm phi tần ấy ầm ĩ thì được ích lợi gì ? Nếu muội được thị tẩm, trở thành nữ nhân của hoàng thượng, các nàng còn dám khiêu khích muội sao ?” Hoàng hậu tận tình khuyên nhủ.mặc dù không hi vọng trong cung này muội muội có thể giúp đỡ được mình, nhưng ít ra cũng đừng lại gây ầm ĩ để hại tới bản thân.

Đối với vẻ mặt của tỷ tỷ luôn ôn hòa nhã nhặn lúc này lại nghiêm túc răn dạy mình, Châu tần trong chốc lát lại ủy khuất :”Muội chính là không nhịn được cơn giận này, cùng lắm về sau thấy các nàng muội không để ý tới là được. Chỗ Hoàng thượng còn phải nhờ tỷ tỷ giúp muội mới được! Hoàng thượng cả ngày không thấy bóng dáng chứ đừng nói muội có thể gặp hoàng thượng, không phải sao? “.

Châu tần sở dĩ đánh vào mặt hai phi tần kia, cũng do hai vị phi tần lúc mở miệng lại dám có ý trào phúng ta đến nay còn chưa được thị tẩm, đời

https://thuviensach.vn

này xem ra khó gặp được thánh nhan, mấy ngày nay phần lớn nhóm phi tần mới đều được Hoàng thượng lâm hạnh, mà bản thân mình lại không hề có tin tức gì, nói Châu tần không nóng nảy là không có khả năng.

Nghe Châu tần nói, trong lòng hoàng hậu cũng tìm được chút an ủi, ít ra muội muội vẫn còn muốn làm thế nào để được thị tẩm không phải sao?

“Nếu thật sự muốn được thị tẩm, muội ít đi gây chuyện ầm ĩ cho tỷ, muội cho là Hoàng thượng không biết hành vi của muội sao? Cũng nhờ tỷ đè xuống nên không có phi tần nào nói cho Hoàng thượng biết thôi, nếu muội không chịu thay đổi tính nết ấy đi mà an phận chút thì tỷ có giúp muội như thế nào cũng vô dụng”. Hoàng hậu tranh thủ lúc muội muội còn nghiêm túc mà đem tình hình phân tích cho nàng ta một phen, giúp nàng ta hiểu rõ tính nghiêm trọng của việc này .

Châu tần nghe cũng không biện bạch gì, chỉ gật gật đầu cam đoan với hoàng hậu :”Muội hiểu rồi, những ngày này sẽ không gây chuyện cho tỷ tỷ nữa, nhưng tỷ nhất định phải giúp muội mới được”

Nghe được lời cam đoan của muội muội, hoàng hậu thở phào nhẹ nhõm,tốt xấu gì muội muội cũng đã biết phân nặng nhẹ, bản thân dù quan tâm muội muội hay gây chuyện này, cũng không thể nào mỗi phút mỗi giây đều buộc nàng bên mình mà trông coi? Thân là hoàng hậu, phải xử lí thích đáng mọi chuyện to nhỏ trong hậu cung rộng lớn này, còn phải lưu tâm thu dọn cục diện rối rắm cho muội muội thì cũng thật sự vất vả.

Hoàng hậu nắm tay châu tần vỗ về, cười nói :”Muội là muội muội ruột của tỷ, không giúp muội thì giúp ai? nhưng mà muội tuyệt đối đừng tiếp tục gây chuyện nữa, mọi việc cứ theo tỷ tỷ sắp xếp, nếu không tỷ có thấy cũng sẽ không quản muội nữa”.

Châu tần tất nhiên gật đầu thật mạnh.

***

https://thuviensach.vn

“Thanh sam, đi lấy váy mới của chủ tử đem lại đây.”

“Tiểu lộ tử, nhanh chóng đi ra vườn ngắt vài đóa hoa lá móng thật tươi về đây, chủ tử còn chưa từng nhuộm móng tay đâu”

“Hoàng Li! Vòng tay của ngươi làm đẹp không? nếu đẹp thì mau lấy lại đây cho chủ tử thử một lần.”

Bên trong Kinh hồng điện thật sự bận bịu loạn thành đoán, mà chính chủ A Uyển thế nhưng lại im lặng ngồi ngay ngắn trước bàn trang điểm, nhìn đại cung nữ Bạch Lộ của mình một tay điều khiển mọi việc.

“Bạch Lộ thật là càng ngày càng có phong phạm của đại cung nữ nha !”. A Uyển nhìn Bạch Lộ liền cười nói.

Bạch Lộ động tác cũng không dừng lại, một bên gọn gàng lưu loát giúp A Uyển búi tóc thập tự kế, một bên đáp lời :”Chủ tử lại trêu ghẹo nô tỳ, còn không phải là chủ tử bồi dưỡng nô tỳ được như vậy sao.”

Lời của Bạch Lộ cũng không sai, mọi việc to nhỏ trong tẩm cung đều được A Uyển an tâm giao cho Bạch Lộ, Bạch Lộ tất nhiên bị công việc vây quanh, hận không thể có thuật phân thân mới tốt.

A Uyển tất nhiên vừa lòng gật đầu,đối với khả năng đào tạo ra được một nô tỳ tài giỏi của mình vẫn rất kiêu hãnh, đối với sự nghịc ngợm của mình lại không một chút nhận biết cùng kiểm điểm. mà Bạch Lộ giúp A Uyển búi tốt tóc xong,lại gấp rút cùng Thanh Sam hầu hạ A Uyển thay quần áo.

Không bao lâu A Uyển đã ăn mặc thỏa đáng

Một thân tơ vàng hoa quỳnh trắng rải đều trên váy gấm, tócthập tự kế cũng đơn giản được cài vào hai chiếc trâm trân châu có tua rủ, trên trán lại được Bạch Lộ chấm một đóa ngọc lan tinh tế, cách ăn mặc đơn giản lại không thiếu đi sự tinh xảo này của mình làm A Uyển rất vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng Bạch Lộ lại lo lắng :”Trang phục của chủ tử tuy đẹp, nhưng đây lại la yến tiệc sinh nhật của hoàng hậu nương nương, người lại ăn mặc đơn giản như vậy không phải sẽ bị so sánh sao?”

A Uyển lắc đầu :” ngươi cũng biết đây là yến tiệc sinh nhật của hoàng hậu nương nương, nếu như trang phục quá lộng lẫy mới chính là không ổn.” Cho dù đêm nay có ăn mặc lộng lẫy tới đâu nhưng nhân vật chính không phải là hoàng hậu sao? ở yến tiệc sinh nhật của hoàng hậu lại đi phô trương so cao thấp như vậy thật rõ là tìm đường chết mà.

Lúc này Hoàng Li mang tới một chuỗi đeo tay Ngọc Lan Hoa vào điện, A Uyển nhìn chuỗi vòng khéo léo tinh xảo mới mang tới quả thật rất đẹp liền khen ngợi :”tay nghề của Hoàng Li thật giỏi nha, vòng tay này quả thật rất đẹp.”

Hoàng Li được chủ tử khen ngợi, vồn nhát gan bấy giờ lại thẹn thùng đỏ mặt :” chủ tử thích là tốt rồi, quê hương nô tỳ các cô gái đều học cách đan này, chủ tử khen ngợi khiến nô tỳ không dám nhận.”

A Uyển cười nói vài câu, liền dắt Thanh Sam ra ngoài dự tiệc.

***

Sinh nhật của hoàng hậu được bố trí tại Hải Đường uyển, đây là lúc cả vườn hải đường vừa nở, màu sắc sặc sỡ đa dạng, tuy rằng đúng thời điểm nhưng yến tiệc lại được tổ chức vào buổi tối, cũng không biết chọn Hải Đường uyển với dụng ý gì .

A Uyển ngồi kiệu đến Hải Đường uyển cũng là lúc chập chững tối, Hải Đường uyển tất nhiên đã được chăm chút bố trí tỉ mỉ, không chỉ được dựng xong một đài hí kịch, một chậu hoa Hải Đường được bài trí cố định thành một bức như ý cát tường.

https://thuviensach.vn

Đối diện sân khấu là chỗ ngồi của khách, trên bàn được trưng bày vài đĩa điểm tâm trái cây ngăn nắp tinh xảo, ghế ngồi cũng được đệm thật êm ái. A Uyển đến thời điểm như cũ không sớm không muộn, đây cũng là tác phong trước nay của nàng.

Tới sớm lại bị coi là có ý nịnh bợ hoàng hậu, tới trễ lại bị cho là được sủng ái mà kiêu căng, thời điểm không sớm không muộn mà tới lại chính là lúc an toàn nhất. Cười nói cùng hoàng hậu vài câu tốt lành, lại đem quà mình đã chuẩn bị giao cho đại cung nữ Liên Nguyệt phía sau hoàng hậu xong, A Uyển liền lui ra.

Cung nhân dẫn A Uyển tới một chỗ ngồi tốt.

Chờ nhóm phi tần tới gần đủ, Hải Đường uyển đã sớm được thắp đèn, phía trong Hải Đường uyển tràn ngập tiếng nói cười vui vẻ, từng món ăn mĩ vị lúc bấy giờ cũng đã được bày lên, không khí tất nhiên là hòa hợp.

Chẳng qua là Hiền phi vẫn như trước thong dong đến chậm, vẫn là dùng lí do cũ, lấy cớ nói thân mình không khỏe, hoàng hậu cũng không nhiều lời liền cho Hiền phi ngồi xuống, người sáng suốt đều có thể nhận ra hai vị này không hòa thuận gì, ngay cả sinh nhật của hoàng hậu Hiền phi cũng cố ý đến muốn tỏ rõ sự khiêu khích, quan hệ này có thể nói là như nước với lửa, nhưng chuyện này cũng không tới mức phá vỡ ra bên ngoài, mọi người cũng tự biết mà giả ngu.

nhưng yến tiệc đã bắt đầu từ lâu, hí khúc cũng đã diễn lại hai lần, trong lòng mọi người đều trông mong hoàng thượng có như thế nào lại chưa xuất hiện, rốt cuộc vẫn có một phi tần lá gan lớn, lại đứng trước mọi người hỏi hoàng hậu nương nương sao hoàng thượng còn chưa tới ?

Đáy lòng A Uyển vì vị phi tần không biết sợ là gì kia mà mặc niệm một hồi, sinh nhật của hoàng hậu bất kể như thế nào hoàng thượng đều phải tới, chẳng qua là không biết sớm hay muộn mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu còn chưa sốt ruột, ngươi sốt ruột cái gì a~ ? Có cần phải trước mặt hoàng hậu làm trò cùng mong trượng phu sao? Nếu chẳng may hoàng thượng bận về việc quốc sự không thể đến, ngươi không phải là đã trực tiếp làm mất mặt hoàng hậu sao? Chẳng lẽ thật sự tin ngày thường hoàng hậu đối với nhóm phi tần hiền lành rộng lượng là thật sự sao?

Nói đầu óc không dùng được thật dễ dàng gặp chuyện không may mà, không có đầu óc thì tránh nói nhiều, A Uyển chỉ có thể chờ xem vị phi tần này có thể có kết cục gì.

Chỉ có điều hoàng hậu rốt cuộc không hổ là hoàng hậu, không có tu dưỡng kĩ lưỡng làm sao có thể trở thành hoàng hậu đây ? Cho dù phi tần này hỏi như thế cũng quá trực tiếp, hoàng hậu vẫn dùng khuôn mặt hoàn mĩ thật hiền đức rộng lượng nhìn không ra cảm xúc khác tươi cười :”Muội muội đừng sốt ruột, hoàng thượng vẫn còn ở thư phòng bận việc chính sự ,sinh nhật của bổn cung hàng năm đều có, một lần hoàng thượng không đến cũng không to tát gì, vẫn là chính sự quan trọng hơn, muội nói xem có phải không?”

Trong lời nói tỏ rõ sự rộng lượng hiền lương, lấy đại cục làm trọng, lần này thanh danh hiền đức của hoàng hậu chắc lại được truyền xa thêm một chút. A Uyển trầm tĩnh nhìn phi tần kia đỏ mặt không nói nên lời, ai, không có trình độ thì đừng trêu chọc hoàng hậu, cho dù là vô tình hay cố ý.

A Uyển thu hồi tầm mắt, đúng lúc bắt gặp Hiền phi liếc hoàng hậu một cách khinh thường lại mang ý xem trò hay, A Uyển giật giật huyệt thái dương, tối nay có thể nào lại phát sinh chuyện gì không hay đây?

A Uyển dự định muốn xác nhận lại một phen, đưa mắt nhìn lại Hiền phi, Hiền phi giờ phút này lại mang một nét mặt phù hợp khác, tốc độ biến hóa này làm A Uyển cũng phải hoài nghi mình vừa rồi có phải là hoa mắt hay không? nhìn nhầm rồi ư?

https://thuviensach.vn

Không đợi A Uyển suy nghĩ sâu xa, Tần chiêu nghi nghiêng người hướng hoàng hậu nâng chén rượu , cùng các nhóm phi tần nói :"hôm nay bọn tỷ muội mượn sinh nhật của hoàng hậu nương nương để hợp lại đây, chúng ta liền nâng ly chúc hoàng hậu nương nương "niên hữu kim nhật, tuế tuế hữu kim triêu " (năm năm đều được như ngày hôm nay, tuổi nào cũng được (khỏe, vui) như sáng này hôm nay)".lập tức có vài vị phi tần mới gia nhập phe cánh của hoàng hậu hòa vào.

Hoàng hậu đã không quan tâm việc này, chúng phi tần liền đứng dậy nâng chén hướng hoàng hậu kính rượu.

Hoàng hậu thấy thế cũng nâng ly rượu, hướng về phía các phi tần :"hôm nay tỷ muội chúng ta có dịp được gặp nhau ở cùng một nơi, tuy là sinh nhật của bổn cung, nhưng các muội cũng đừng câu nệ, uống hết ly này, ngày sau các muội có thể hầu hạ cho hoàng thượng thật tốt thì bổn cung đã an tâm rồi."

Mọi người tất nhiên là nghe theo nương nương phân phó, uống hết một ly rượu ngon, A Uyển chép miệng, vẫn là rượu quí của hoàng thượng uống ngon nhất, có lẽ rượu mơ không có ngay, lần tới gặp hoàng thượng nhất định phải xin hoàng thượng một ít mới được.

A Uyển nghĩ ngợi tới đây, cung nhân đã truyền to :"hoàng thượng giá lâm."

Đúng là nhắc Tào Tháo Tào Tháo tới, đang muốn hoàng thượng xuất hiện hoàng thượng liền xuất hiện, đây không phải là điều các phi tần đang mong mỏi sao

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Sinh Nhật Hoàng Hậu (2)

Tề Diễn vừa bước vào Hải Đường uyển đã thấy các phi tần đều nửa quỳ người hành lễ với mình, liền nói :"Hôm nay là ngày vui của hoàng hậu, các ngươi không nên câu nệ, đứng lên đi ."

Sau khi chúng phi tần ngồi vào chỗ, hoàng hậu liền cười nghênh đón Hoàng thượng đi đến vị trí ngồi cao nhất :"Hoàng thượng không phải đang bận việc quốc sự sao? Không cần phải đến dự sinh nhật của thần thiếp, lỡ làm trễ nải việc chính sự lại không tốt."

Hoàng thượng đối với hoàng hậu luôn đưa ra vẻ hiền lành cũng đã miễn dịch, khoát tay :"không sao, sinh nhật của hoàng hậu dù thế nào trẫm cũng phải đến chứ."

Nhìn khuôn mặt hoàng hậu rõ ràng đang vui mừng sáng rực đến mức sắp nhăn thành đóa hoa cúc, ngoài miệng lại cứ ra vẻ áy náy, trong lòng Hoàng thượng cuối cùng cũng có chút không nhịn được. Nếu không phải vì đại sự của trẫm chưa thành, việc gì phải nuông chiều các ngươi? Tới đây dự yến hội này còn không bằng việc cưỡi ngựa đâu!

Hoàng hậu làm sao biết được suy nghĩ trong lòng hoàng thượng, rốt cuộc cũng vì lời nói của Hoàng thượng mà vui vẻ, nụ cười trên mặt cũng rạng rỡ hơn trước, độ cong nơi khóe miệng lại càng sâu.

" Thần thiếp đa tạ hoàng thượng, Hoàng thượng tới đây cũng đã nhọc lòng rồi, thiếp đã chuẩn bị rất nhiều tiết mục, Hoàng thượng nhất định phải thưởng thức thật tốt mới được."

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng mặc dù đáp ứng, nhưng sự chú ý lại vô tình đặt trên người A Uyển, cần phải biết đêm nay một đám người mặc trang phục rực rỡ rất chói mắt, riêng chỉ có A Uyển một thân mộc mạc đơn giản như vậy, vô tình lại hiện ra một cách nổi bật.

Mọi người ai nấy vội vàng đem ánh mắt tràn đầy nhu tình đưa về phía hoàng thượng, Hoàng thượng lại cứ liếc nhìn A Uyển, người vẫn đang cúi đầu lo nếm hết các điểm tâm ngon lành, A Uyển cũng không phải giả vờ kiểu cách, nàng cũng có liếc qua, lại thấy Hoàng thượng đang trò chuyện với hoàng hậu, nghĩ mình cùng Hoàng thượng làm sao có khả năng cùng nhau liếc mắt đưa tình được, sự chú ý tạm thời đặt ở việc thưởng thức các món ngon.

Quả thật là việc vụng tự nhiên lại thành khéo.

Hoàng thượng nhìn A Uyển ngày thường luôn to gan mở miệng nói tới nói lui lúc này lại im lặng, tinh tế tận hưởng thức ăn, thỉnh thoảng còn có chút biểu cảm thích thú khiến cho Hoàng thượng đại nhân nghi ngờ : thức ăn cùng điểm tâm trong yến tiệc hoàng cung luôn lặp đi lặp lại mấy thứ này, đến khi nào lại trở nên ngon lành như vậy?

Có lẽ bị A Uyển truyền cảm giác ngon miệng, Hoàng thượng cũng gắp vài đũa nếm thử, dường như cũng thấy không còn khó ăn như trước !

Chẳng qua là Hoàng thượng không biết, món A Uyển ăn cũng không phải là món ăn trong yến tiệc, mà lại là điểm tâm do Thanh Sam chuẩn bị cho nàng, các món ăn trong yến tiệc từ lúc đem lên tới giờ gần như đã nguội, vả lại những thứ này chưa được dùng ngân châm kiểm tra, A Uyển tự nhiên cũng không dám ăn.

Mà Thanh Sam luôn mang theo những món điểm tâm A uyển thích, chính là để phòng ngừa cho bất cứ tình huống nào. Một mình A Uyển ngược lại ăn rất chăm chú, thế nhưng lát sau A Uyển cũng bắt đầu cảm

https://thuviensach.vn

nhận được một loạt ánh mắt từ bốn phía như mũi tên bắn về phía mình, ngẩng đầu một cái liền thấy vị Hoàng thượng ngồi trên kia đang dào dạt hứng thú nhìn mình chằm chằm.

Nhìn quanh các phi tần xem, các nàng cũng không phải mù, Hoàng thượng mắt sáng ngời nhìn một nữ nhân không rời, trong lòng các nàng làm sao cao hứng được? A Uyển lúc này lấy được sủng ái của hoàng thượng, bị đa số phi tần dùng ánh mắt tràn đầy phẫn nộ nhìn mình, không chút nghi ngờ hiểu được nếu ánh mắt thật sự là mũi tên, mình chắc chắn ngay lập tức sẽ bị xuyên thành con nhím.

A Uyển thầm than, đã đâm lao phải theo lao, ngược lại cũng không cần cố né tránh làm gì, tất nhiên là dùng một nụ cười ngọt ngào nhìn hoàng thượng, lúc này cũng chả thèm quan tâm các phi tần khác nghĩ như thế nào, dù sao không gây chuyện với nàng là được.

Chỉ là ở tại sinh nhật của hoàng hậu, Hoàng thượng ngài lại cùng ta liếc mắt đưa tình như vậy, ánh mắt quá chân thành, thật sự là mang tình cảm tốt đẹp sao? A Uyển không ngốc, nàng biết Hoàng thượng bên ngoài có vẻ sủng ái mình, nhưng mà phần sủng ái này lại đi kèm theo nhiều toan tính khác.

“Trẫm nhìn Uyển tần luôn cúi đầu ăn điểm tâm, thật sự điểm tâm ngon như vậy sao?” Hoàng thượng ngay trước mặt các phi tần hỏi thẳng A Uyển.

Hoàng thượng đã hỏi, cho dù có kéo về bao nhiêu oán hận A Uyển cũng không thể nói ra điều gì không thích hợp? A Uyển liền đứng lên, tràn đầy tươi cười :”Hôm nay điểm tâm là làm riêng cho sinh nhật của hoàng hậu nương nương, thần thiếp đương nhiên là phải thưởng thức thật tốt một lần, cũng không phụ lòng nương nương đã chuẩn bị thật tốt.”

Dù sao đây cũng là yến tiệc sinh nhật của hoàng hậu, A Uyển nói dăm ba câu cuối cùng vẫn đem chủ đề hướng về phía hoàng hậu, lời đồn đãi trong

https://thuviensach.vn

cung thật sự so với bão táp còn đáng sợ hơn, nếu hôm nay nàng cùng Hoàng thượng công khai tại đây tình chàng ý thiếp, sợ là ngày mai trên dưới cả thiên hạ này đều nói nàng dịu dàng như thế nhưng lại không biết qui củ đi dụ dỗ thiên tử.

Thấy A Uyển nói như thế, khuôn mặt cứng nhắc của hoàng hậu rốt cuộc cũng chậm rãi tươi cười trở lại, thảo nào Hoàng thượng thích, vừa biết nhìn sắc mặt người khác vừa nhu thuận mềm mại, nam nhân nào lại không yêu thích được?

“Chẳng qua là một chút điểm tâm thôi, Uyển tần nếu thích, bổn cung sẽ cho người gói lại đem về cung muội.”

Không chờ Hoàng thượng mở miệng, hoàng hậu nương nương đã cùng A Uyển cười nói, dáng vẻ yêu thương của một nữ nhân biết nhường nhịn làm A Uyển không chịu được nổi da gà.

Hoàng thượng cũng cười phá lên :”Hoàng hậu đừng nuông chiều nàng, Uyển tần yêu thích ăn uống yến tiệc, nếu hoàng hậu đem điểm tâm tặng nàng thật, sợ là nàng sẽ đắc ý mất”.

Hoàng thượng một bộ dạng như thể trẫm rất có kinh nghiệm chăm sóc Uyển tần, tiếng cười sang sảng truyền khắp Hải Đường uyển, chúng phi tần lúc này trong lòng cũng không biết mang tư vị gì.

A Uyển nhìn Hoàng thượng ngồi thẳng lưng trên kia, phía sau lưng cảm giác nóng rực ngày càng mạnh, mấy ngày nay Hoàng thượng càng lúc càng làm ra vẻ nàng chính là người được sủng ái hết mực trước mặt mọi người, những hành động kì lạ này rốt cuộc là vì cái gì?

Tình hình lúc này cũng không cho phép A Uyển quá mức suy nghĩ việc đó nữa, chỉ có thể mang bộ dạng quẫn bách :”Hoàng thượng lại trêu ghẹo thần thiếp để hoàng hậu nương nương vui vẻ rồi, thần thiếp thật không có ý tứ này .”

https://thuviensach.vn

Dứt lời A Uyển nâng ly rượu lên, kính hoàng hậu :"Thần thiếp đa tạ nương nương đã ban điểm tâm, nguyện lấy ly rượu này chúc hoàng hậu nương nương thân thể an khang, dung nhan mãi không phai." Ngửa cổ, A Uyển liền đem rượu một hơi uống sạch.

Hoàng hậu nhìn A Uyển thức thời như vậy, trong lòng tất nhiên thoải mái hơn, mà bên cạnh Hoàng thượng nhìn động tác của A Uyển, trong mắt cũng lóe lên một sáng thích thú không rõ, nhưng chỉ thoáng qua tức thời.

"Uyển tần thật là khéo ăn nói, điểm tâm này bổn cung chắc chắn sẽ đem qua cho muội." Hoàng hậu lại nắm thêm một phần hứng thú với A uyển, chờ nàng ngồi xuống liền quay đầu sang Hoàng thượng :"Hoàng thượng, đoạn hát kịch này cũng không có gì mới lạ, hay chúng ta đổi tiết mục cho hàng thượng thưởng thức một chút ?".

Phía dưới, chỗ ngồi của Hiền phi cũng không xa hoàng hậu, vừa nghe hoàng hậu nói xong, trong lòng hiền phi càng khinh thường, đồng thời cũng sốt ruột chờ xem trò hay.

Tề Diễn cũng không phải không biết hoàng hậu có an bài gì đó, chẳng qua vẫn muốn xem xem hoàng hậu này của hắn có thể làm ra chuyện gì, nhẫn nại gật đầu xem như đồng ý.

Hoàng hậu vừa phân phó xuống, tiếng nhạc tranh vang lên, từng trận nhịp điệu vang lên mạnh mẽ len lỏi bên trong Hải Đường uyển, trên đài xuất hiện một dáng điệu uyển chuyển của nữ tử, trên mặt dùng khăn lụa che khuất, nhìn dáng dấp không rõ ràng lắm.

Một thân váy đỏ rực đem dáng người quyến rũ vây lại, nữ tử đi chân trần, trên cổ tay cùng mắt cá chân đều buộc mấy sợ chuông bạc nhỏ, vũ đạo theo tiếng đàn lại làm vang lên một loạt tiếng vang.

Vũ đạo mang màu sắc của nước khác, A Uyển nhìn vũ đạo uyển chuyển của nữ tử kia cũng cảm thấy thật yêu thích, hoàng hậu nhìn nữ tử múa quá

https://thuviensach.vn

quyến rũ, sau lưng liền có chút cứng nhắc. Mà hoàng thượng, nhìn nữ tử dịu dàng này, khóe miệng gợi lên một ý cười hàm súc, nhất thời chính hoàng hậu cũng không biết rốt cuộc Hoàng thượng đang muốn làm gì.

Mắt Hiền phi lạnh đi nhìn nữ tử đang múa trên đài, ý cười trên khóe miệng cũng không kìm được mà nhếch lên. Vũ khúc gần kết thúc, nữ tử dẫm lên thảm đỏ bước lòng vòng về phía trước muốn thỉnh an Hoàng thượng cùng hoàng hậu, đột nhiên giẫm phải cái gì, kêu thảm một tiếng, bất ngờ ngã xuống gần chỗ nhóm phi tần, lăn lộn lại đụng ngã trước bàn của một phi tần, phi tần nhát gan kia sợ đến hôn mê bất tỉnh.

Khúc nhạc êm tai vốn đã sắp ngừng, đột nhiên tình huống này lại khiến cho mọi người chấn kinh.

Việc này vốn có thể kết thúc thành công làm hoàng hậu định thở phào nhẹ nhõm, nhất thời xảy ra như vậy làm nàng ta trợn to hai mắt, vốn nên tiến lên chào, làm thế nào lại ngã thành như vậy?

Hoàng hậu nóng ruột, vội sai người đem phi tần té xíu kia mang về tẩm điện, lại sai cung nữ đem nữ tử đang ngã sấp kia nâng lên, lúc này nữ tử khó khăn đem khăn lụa che mặt tháo ra, mọi người mới vỡ lẽ nữ tử chật vật này chính là muội muội của hoàng hậu, Châu tần. Nhìn Châu tần xấu xí như vậy, các phi tần ngày xưa bị Châu tần làm khó dễ nhưng lại ngại uy nghiêm của hoàng hậu không dám lộ ra lúc này đều bắt đầu bàn tán xì xào.

Châu tần từ nhỏ tới lớn chưa lần nào bị mất mặt như vậy, lúc này trên người lại dính đầy nước canh cùng cặn thức ăn, chật vật không chịu nổi, cặp mắt bắt đầu đỏ lên, giọt nước mắt dường như không kìm được mà rơi lộp độp.

(editor: mẹ ruột à, hoàn cảnh này cũng thật éo le cho Châu tần a~~~ xấu hổ không chịu được, tự nhiên thấy cũng tội tra nữ…)

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Hoàng thượng bất chợt nhíu mày, không đợi hoàng hậu mở miệng, giọng nói đã vang lên mang theo một chút tức giận :”Hoàng hâu, ngươi nói trẫm nghe xem đây rốt cuộc là chuyện gì?”

Hoàng hậu dù yêu thương muội muội tới mấy, nhưng lúc này cũng muốn lấy đại cục làm trọng, chỉ là Châu tần không đợi hoàng hậu nói đã khóc sướt mướt :”Hoàng thượng! Thần thiếp cũng không biết giẫm phải cái gì lạ bị ngã, hoàng thượng, thần thiếp không phải cố ý .”

Hoàng thượng nhìn Châu tần khóc thật xấu xí, liền mắng :”Trẫm hỏi hoàng hậu, ngươi chen miệng vào làm gì! Trong mắt ngươi có còn qui củ hay không ?”

Hoàng hậu sắc mặt tái xanh, thực sự không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ đồng minh ngu như heo! Lúc này Châu tần chỉ cần một lòng làm người bị hại yên lặng chảy nước mắt, còn lại để hoàng hậu giải quyết là được rồi! Vốn là tình huống có lợi cho mình, Châu tần nói câu này ra đúng là khiến tình thế đảo ngược .

Việc đã đến nước này, tâm trạng Hoàng thượng làm sao mà tốt được, trong Hải Đường uyển, trừ tiếng nức nở của Châu tần ra, còn lại im ắng không nghe được gì khác, sợ bị giận chó đánh mèo, các phi tần đều sống chết mặc bay (đứng ngoài cuộc).

Hoàng hậu vốn muốn phủi tay mặc kệ, nhưng dù sao cũng là muội muội ruột nhà mình, máu mủ tình thâm, hoàng hậu nhất thời không thể nhẫn tâm ngoảnh mặt làm ngơ, liền quì xuống tạ lỗi với Hoàng thượng :”Thần thiếp xin lỗi, vốn là lúc đầu Châu tần vì chúc mừng sinh nhật thần thiếp, không nghĩ tới lại xảy ra chuyện như vậy, thật sự quá mức bất ngờ, xin Hoàng thượng nhìn một mảnh chân tình của Châu tần mà xử phạt nhẹ “.

Kì thật chuyện này cũng không phải là đại sự, thế nhưng Hoàng thượng vốn xem Châu tần không vừa mắt, đúng lúc cái cớ này vừa đưa tới cửa,

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nếu không nắm lấy cơ hội này đem Châu tần ném sang một bên thì còn đợi tới bao giờ?

Theo an bài của hoàng hậu, chắc tối nay vốn dĩ muốn đưa Châu tần lên long sàn của mình, vì ngăn chặn tâm tư này, Hoàng thượng tất nhiên sẽ không xử lý nhẹ nhàng.

“Châu tần thất lễ trước mặt trẫm, để răn đe phi tần hậu cung, hôm nay gỡ bỏ phong hào xuống làm thường tại, dời đến Lăng Hương các.” Lời Hoàng thượng nhàn nhạt dứt, đứng dậy cũng không thèm quay đầu lại rời khỏi Hải Đường uyển.

Mà Châu tần còn khóc sướt mướt lúc này đã bị ý chỉ đó làm cho kinh hãi, há to miệng ngẩn ra quên luôn cả khóc, Lăng Hương các? Đó là nơi gần lãnh cung nhất, Hoàng thượng chán ghét mình tới mức đó sao ?

Vốn đã tỉ mỉ bày ra một tiết mục tốt, đáng lẽ phải thành công, cho dù là hoàng hậu cũng bị đánh cho trở tay không kịp, Hoàng thượng đi rồi, hoàng hậu liền khoát tay :”Hôm nay đến đây, các tỷ muội giải tán đi.”

Hoàng hậu sốt ruột đem mọi người đuổi đi, các phi tần đương nhiên không thể không nghe, đều trả lời xong liền nhanh chóng cáo lui. A Uyển chứng kiến sự việc cứ như vậy đột ngột thay đổi, thật chứng minh sự bất an của nàng là đúng, lúc Hoàng thượng trừng phạt Châu tần, A uyển theo bản năng nhìn về phía Hiền phi, không ngoài dự đoán, Hiền phi mặc dù cố gắng khắc chế nhưng vẫn không kìm được sự khoái chí trên mặt.

Hiền phi rốt cuộc vì cái gì lại luôn muốn đối đầu với hoàng hậu đây?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Vật Hi Sinh A Uyển

Bóng đêm đen kịt, mặc dù đèn lồng trong cung đã đốt, nhưng A Uyển vẫn cảm giác như có một dã thú hung ác đang ẩn nấp trong màn đêm, chỉ cần mình không cẩn thận một cái sẽ bị dã thú cắn đứt cổ.

Bất giác, A Uyển lại nghĩ tới Hoàng thượng mấy ngày nay có chút khác thường, nhất thời cảm thấy đau đầu không khỏi day day thái dương.

Phía trước phía sau biết bao là chuyện, A Uyển nhiều ít cũng nhận thấy được Hoàng thượng đối với Chu thường tại cảm thấy chán ghét, ngày đó tấn phong cho mình cũng là vì chuyện mình với Chu thường tại mọi người đều biết, Hoàng thượng đột nhiên tấn vị là muốn có cách ứng phó với Chu Thường Tại một phen. Nhưng hiện nay công khai trước mặt mọi người không chút che giấu sủng ái mình, đây lại là vì cái gì?

Chẳng lẽ Hoàng thượng ở trong hậu cung này đã gặp được chân ái? Thế nên mới tính toán vì chân ái đem chính mình trở thành lá chắn? Nghĩ tới đây, A Uyển liền không nhịn được rùng mình một cái, lập tức đem ý nghĩ quái quỷ này ra khỏi đầu, tính cách của Hoàng thượng thật không giống như có thể làm ra sự tình này.

Hoàng cung tuy lớn nhưng may vị trí của Kinh Hồng điện vô cùng tốt, ngồi kiệu chưa được bao lâu đã tới nơi. Bước vào sân, A Uyển vừa nhấc mắt liền nhìn thấy một thân ảnh mặc trường bào sáng rỡ đứng dưới gốc ngọc lan, dáng người vẫn cao lớn như trước, ánh trăng chiếu rọi khuôn mặt khôi ngô của người ấy nhưng A Uyển lại cảm thấy không nhìn rõ được nét mặt của người ấy.

https://thuviensach.vn

Thân thể rốt cuộc cũng phản ứng nhanh hơn đầu óc, A uyên bước về phía trước đứng bên cạnh Hoàng thượng. Hoàng thượng vẻ mặt vẫn lạnh lùng như trước, mới vừa rồi ở yến hội còn bừng bừng tức giận, vậy mà bây giờ A Uyển một chút cũng không cảm nhận được, như thế làm cho A Uyển càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình.

“Hoàng thượng sao lại đột nhiên lại đến Kinh Hồng điện của thần thiếp?”

Theo quy tắc, hôm nay là sinh nhật Hoàng hậu, Hoàng thượng hẳn là phải ở Khôn Ninh cung qua đêm mới đúng, đột nhiên liền chạy tới Kinh Hồng điện làm cho A Uyển không hiểu Hoàng thượng lại muốn làm cái gì?

Khóe miệng Tề Diễn hơi nhướng lên lộ vẻ sủng nịnh tươi cười: “Trẫm tới thăm ngươi một chút cũng cần lý do hay sao? Sao thấy trẫm lại mất hứng vậy?”

A Uyển thấy Hoàng thượng cười liền cảm thấy kinh hồn bạt vía, A Uyển biết mình thoạt nhìn tuy là lười biếng một chút nhưng không có nghĩa là bản thân mình ngốc. Đêm nay tận mắt thấy Hoàng thượng xử trí Châu tần, A Uyển khó tránh khỏi đem chuyện này suy nghĩ, mặc dù mình không phải là lá chắn cho chân ái, A Uyển cũng không nguyện bị Hoàng thượng chọn đi làm vật hi sinh.

Lời này của A Uyển dù có gan trời cũng không dám nói ra với Hoàng thượng, mặc dù không biết Hoàng thượng rốt cuộc nghĩ như thế nào, nhưng hiện nay A Uyển vẫn là dựa vào sự sủng ái của Hoàng thượng mà sống yên ổn, hết thảy lấy lòng Hoàng thượng. Nếu sự thật đúng như mình nghĩ thì mình chính là bị Hoàng thượng chọn làm quân cờ, dùng để đối phó với tỷ muội Chu gia, tối nay là Chu thường tại, tiếp đó chẳng phải là Hoàng hậu sao?

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng luôn lấy thần thiếp tìm niềm vui, thấy Hoàng thượng thần thiếp vui còn không kịp, chỉ là vừa rồi Hoàng thượng còn tức giận thần thiếp sợ lại chọc giận Hoàng thượng, ngộ nhỡ…. Hoàng thượng cũng đem thần thiếp đuổi đi, như thế tâm trạng thần thiếp sao tốt được?” Nói xong lời này, A Uyển tự thấy bội phục mình, trong lòng rối ren bao suy tư, lại vẫn có thể đối thoại với Hoàng thượng như thường.

Hậu cung quả nhiên là nơi tốt nhất để rèn luyện bản tính con người.

A Uyển nói xong lời này liền bị Hoàng thượng nhìn chằm chằm một trận, mắt đối mắt làm cho A Uyển sau lưng đổ mồ hôi lạnh. Nói lời này, A Uyển không phải không có vài phần ý tứ.

Cũng may Hoàng thượng nhìn một hồi rồi vẫn cười cười với A Uyển như thường: “Chỉ cần Tiểu Uyển Nhi ngoan ngoãn, trẫm sao có thể đuổi vật nhỏ này đi?” Hoàng thượng đưa tay lên mân mê búi tóc của A Uyển, thật như lúc trước vô vùng thân thiết.

“Tối nay đã làm nàng sợ rồi? Sao lại lộ vẻ nói nhảm vậy?”

A Uyển đột nhiên ôm lấy eo Tề Diễn Chi, đem mặt mình chôn trong ngực hắn, thanh âm buồn bực hờn dỗi “Ưm” một tiếng. Biết Hoàng thượng thích nhất là bộ dạng này của mình, A Uyển không chút nào keo kiệt liền chủ động thể hiện yêu thương nhung nhớ.

Hoàng thượng sửng sốt trong chốc lát liền phản ứng ngay sau đó, giơ tay bao trọn nàng, đem nàng ôm sát: “Xem ra đúng là trẫm đã làm Tiểu Uyển Nhi sợ hãi, không bằng để trẫm bồi thường cho nàng.”

A Uyển kinh ngạc, trong đầu tựa hồ xác định, ngẩng mặt lên nhưng vẫn là bộ dáng khiếp sợ hỏi Hoàng thượng: “ Hoàng thượng tối nay không phải là nên đi Khôn Ninh cung sao?” Tối nay Hoàng thượng nếu thật sự qua đêm ở Kinh Hồng điện, như vậy chẳng phải là hạ thấp thể diện của Hoàng hậu sao? Làm như vậy chẳng phải đem A Uyển tới trước mặt Hoàng hậu,

https://thuviensach.vn

chẳng lẽ nàng thật sự là quân cờ để Hoàng thượng lấy ra đối phó với Hoàng hậu?

Hoàng thượng không biết ý nghĩ trong lòng A Uyển, chỉ là thích nhìn thấy biểu tình sinh động của A Uyển, lại đem A Uyển ôm sát hơn một chút: "Trẫm cũng không có nói là lấy thân bồi thường, chẳng lẽ Tiểu Uyển Nhi thích phương thức này?"

Nghe thấy lời trêu chọc của Hoàng thượng, A Uyển có chút đỏ mặt nhưng lại thấy chính mình không bài xích. A Uyển vội vàng lắc đầu: "Thế này là không hợp quy củ, Hoàng thượng vẫn là nên đến Khôn Ninh cung đi, dù sao hôm nay cũng là sinh nhật Hoàng hậu." Mặc dù không e ngại cùng Hoàng hậu đối đầu, nhưng nếu là chuyện liên quan tới Hoàng thượng thì chuyện đó nhất định không đơn giản, bản thân mình thật sự không muốn bị kẹp ở giữa làm vật hi sinh.

Bỗng, A Uyển liền nhớ tới ngày mai chính mình còn phải tới triệu kiến Thái hậu nương nương, vì ngăn ngừa mình làm vật hi sinh nên phải ôm chặt lấy Thái hậu nương nương mới được.

"Thần thiếp ngày mai còn muốn đi Từ Ninh cung cùng Thái hậu sao chép kinh thư, sợ là không hầu hạ Hoàng thượng được."

Nhìn thiên hạ trong ngực mình ánh mắt đột nhiên sáng lên, tìm được lí do đem mình đẩy tới chỗ Hoàng hậu trong lòng đột nhiên không sảng khoái, cũng không để ý A Uyển nói cái gì, liền ôm ngang eo A Uyển mang vào tẩm điện.

Đương lúc A Uyển thất thần liền đem nàng đặt lên giường, trong đầu vẫn như cũ muốn đưa Hoàng thượng cất bước, Hoàng thượng liền hôn lên đôi môi đỏ mọng của A Uyển. Từng nụ hôn rơi xuống gương mặt trắng nõn của nàng, bị hắn đặt ở dưới thân, ngữ khí của nàng đặc biệt nghiêm túc:

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, nếu như người thật sự ở đây đêm nay thì ngày mai thần thiếp nhất định sẽ bị Hoàng hậu nương nương ăn tươi luôn đấy.”

Môi hắn dịch chuyển tới cần cổ trắng ngần của nàng, dễ dàng đem đôi tay đang để trên ngực mình bẻ ra sau, Hoàng thượng cơ hồ đã hôn A Uyển đến ý loạn tình mê mới mở miệng nói: “Dù sao cũng là bị ăn sạch, không bằng trẫm nếm thử trước.” Hơi thở ấm áp phả lên mặt A Uyển khiến nàng không khỏi bất giác lui về phía sau.

Nhưng phía trên người nào đó đang giam cầm mình, làm cho A Uyển không thể động đậy, chỉ có thể tùy theo ý hắn. Nhưng chính là càng nhắm chặt mắt thì lại càng mẫn cảm, đôi tay tà ác kia cứ chạy loạn trên thân thể nàng, dấy lên dục hỏa tựa hồ muốn thiêu cháy cả người nàng.

“Tiểu Uyển Nhi dùng hương liệu gì vậy? Hương thơm thật dễ chịu.” Tề Diễn Chi vội vàng giở trò, liền một cỗ hương thơm dễ chịu truyền tới đánh thức khứu giác, đây là ngày xưa không có. Uyển tần không thích nhất là sử dụng những thứ son phấn dày đậm kia, đây là lần đầu tiên hắn ở trên người nàng ngửi được mùi hương khác lạ này.

A Uyển nhiều ít vẫn là tồn tại một chút lí trí, nắm tay đưa lên, đem vòng hoa ở cổ tay trắng ngần giơ lên trước mặt Hoàng thượng, ý bảo là hương thơm của hoa này.

Vừa mới ở vườn, mấy cây hoa Ngọc lan nở rộ liền đem kết thành vòng tay, mà A Uyển luôn không thích đốt hương trong tẩm điện nên hương thơm này đích xác từ chiếc vòng tay này tỏa ra. Tề Diễn Chi cũng không nói gì nữa, bàn tay hướng vào trong quần áo A Uyển tìm kiếm.

Đương nhiên trên người mình tấm vải cuối cùng cũng bị rút đi, A Uyển cảm giác không khí bốn phía đều đè ép tại đây, không chờ chính mình cảm giác được khí lạnh liền bị một thân thể nóng bỏng cường tráng che đi. A Uyển cả kinh liền mở mắt ra, nhìn thấy Hoàng thượng trần trụi cường tráng

https://thuviensach.vn

mạnh mẽ đè lên. Tề Diễn Chi cúi xuống hôn A Uyển, động tác tay cũng nhanh hơn.

Ngón tay cảm nhận được phía dưới của nàng đã khẩn trương cùng bài xích, Hoàng thượng lại kiên nhẫn vỗ về nàng, dùng ngón tay bắt chước động tác khi giao hoan, muốn cho nàng thật hưng phấn, lúc hấp thụ chính mình cũng dễ dàng hơn chút.

Nhóm cung nhân đứng ở ngoài tẩm điện cúi đầu, tuy là rất muốn không để cho mình nghe được những gì không nên nghe, nhưng trong điện, hai vị kia thật sự là phong tình.

“Nhẹ…Chàng nhẹ một chút a.”

“Hoàng thượng… thần thiếp thực sự không được…Cầu chàng…” Một trận lại một trận thanh âm kiều mị truyền tới, một hồi là cầu xin tha thứ một hồi là làm nũng, nhưng tất cả đều là không hiệu quả. Những thanh âm nũng nịu ấy chỉ càng làm cung nhân bên ngoài cúi thấp đầu hơn.

Trên không trung chỉ có mặt trăng nhìn trộm tình hình chiến đấu kịch liệt trong tẩm điện, nhưng ngay sau đó cũng xấu hổ chạy nhan đem mình vùi vào mây đen.

***

Ngày thứ hai, Hoàng thượng thiết triều sớm, liền cố ý đem A Uyển lay tỉnh, nhưng A Uyển cũng không nhúc nhích, miễn cưỡng ghé vào trên giường nhóm cung nhân hầu hạ Hoàng thượng thay quần áo.

“Hoàng thượng cũng không cần thần thiếp hầu hạ, là cái gì lại đánh thức thần thiếp?” Mệt nhọc cả đêm, giọng nói vẫn là mang theo chút khàn khàn, A Uyển tức giận trừng mắt nhìn Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng hẳn biết lát nữa nàng còn phải đi thỉnh an Hoàng hậu sao? Nhưng lại không để cho nàng ngủ nhiều một chút? Vật hi sinh không đáng giá đến thế sao? Từ tối hôm qua, A Uyển liền đem thân phận mình chắc chắn một lần nữa, đó là trở thành vật hi sinh.

Hoàng thượng hai tay mở ra, cung nhân thay hắn vuốt lên nếp uốn quần áo, khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng trả lười một câu: "Trẫm vui."

A Uyển nghe vậy quả thật muốn phun một ngụm máu lên mặt hắn. Người vui thì đi ra, còn ta đây đang rất oán hận, ngài vui vì đem ta ra làm lá chắn, còn ta thì không vui chút nào.

Lời này có thể nói sao? Hiển nhiên là không thể, A Uyển ở trên giường quay người lại liền kéo chăn đem chính mình khóa vào bên trong, tính toán bình ổn lại tâm tình một phen, đợi lát nữa còn có một trận chiến phải đánh, cuộc sống của vật hi sinh quả thật không dễ dàng chút nào.

Lúc sau, A Uyển liền cảm giác có bàn tay to cách chăn vỗ vỗ đầu của mình, rõ ràng đã cuộn mình kín mít trong chăn, nhưng hắn lại có thể nhanh chóng chụp đến đầu của mình. Thật sự là, vật hi sinh đến cả tôn nghiêm cũng không có sao.

"Hôm nay nàng không cần đi thỉnh an, cứ nghỉ ngơi cho thật tốt."

Nghe tới đó, A Uyển một chút cũng không muốn nói. Làm như thế chỉ càng làm cho bão táp tới mãnh liệt hơn sao?

"Thần thiếp đã biết, đa tạ Hoàng thượng." Hoàn toàn là một bộ ngữ khí ngồi chờ chết, trong thanh âm biểu lộ sự bất đắc dĩ và nhụt chí. Hoàng thượng tự nhiên cũng là đã hiểu, buổi sáng không hiểu cứ như vậy, chẳng lẽ là mình khiến nàng mệt muốn chết rồi.

Hoàng thượng liền búng chăn, đem khuôn mặt tròn trịa của A Uyển lộ ra, nhìn nàng bộ dáng ủy khuất, chỉ là đem nàng đánh thức mà thôi, cũng bảo

https://thuviensach.vn

nàng không cần đi thỉnh an, thế này còn không được sao, sao vẻ mặt lại như thế chứ?

“Tiểu Uyển Nhi sao lại tức giận rồi?”

A Uyển nghiêng đầu đi không chịu nói, đối với biểu tình này của nữ nhân Hoàng thượng thật không có chút kinh nghiệm, lúc này đúng là cực kỳ kiên nhẫn nhìn xuống cái kén A Uyển: “Nàng lại là ồn ào khó chịu vì cái gì?”

“Hoàng thượng, người nhìn thần thiếp đi, ước chùng đến buổi tối còn không dậy được ấy.” A Uyển hấp hấp cái mũi, lập tức bày ra bộ dáng sinh lý từ biệt, Hoàng thượng là giơ roi không kịp.

Ấy mà có thể không xấu hổ nói: “Lời này là như thế nào? Chớ có nói bậy nói bạ.”

A Uyển hai mắt lập tức phủ một màn nước mắt, chiêu này ở nhà đối phó với các ca ca lần nào cũng thành công, bây giờ dùng lại đúng là không có chút gì mới lạ: “Hoàng thượng đêm qua ở chỗ thần thiếp, hôm nay thần thiếp lại không đi thỉnh an, Hoàng hậu nương nương hẳn là rất tức giận, thần thiếp….”

Lời còn lại A Uyển liền ngậm trong miệng, bộ dáng khẩn trương muốn nói cũng không nói được, Hoàng thượng nghe vậy cũng cười: “Ngày thường nàng đối với trẫm lá gan cũng không nhỏ, sao bây giờ còn sợ Hoàng hậu?”

Điều này có thể giống nhau sao? Đây không phải là vấn đề có sợ hay không, Hoàng hậu là người quản lí hậu cung, việc nàng có được ăn ngon mặc đẹp hay không đều do nàng ấy. Tuy rằng cuộc sống của thần thiếp và người cũng có chút liên quan, nhưng phần lớn đều là quyết định của Hoàng hậu sao?

https://thuviensach.vn

“Tiểu ngốc, Hoàng hậu đêm qua cũng không biết trẫm ở đây, mau mau đem nước mắt thu trở về.”

A Uyển quả nhiên là đem nước mắt kìm trụ, đây là tình huống gì? Mình cũng đã chuẩn bị làm một lá chắn tốt, nhưng vừa rồi vẫn là không nhịn được dò xét một phen. Nếu là Hoàng thượng thật sự không cho mình đi thỉnh an, như vậy A Uyển nghĩ, thân phận vật hi sinh của mình xem như đã xác định.

Nhưng lời này của người là lại muốn đem thần thiếp làm gì? Một câu này đã làm A Uyển suy nghĩ rối loạn. Nàng không trở thành vật hi sinh nữa sao? Hay là giữ lại để lần sau mới dùng tới?

Hoàng thượng nhìn biểu tình ngơ ngác của A Uyển liền cúi xuống hôn lên đôi môi phấn nộn, xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng rồi sau đó liền xoay người bước đi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Hiền Phi Nương Nương

A Uyển cho rằng cuộc sống của nàng cũng xem như trôi qua rất phong phú, hoạt động chủ yếu là thỉnh thoảng bồi thái hậu tụng kinh niệm Phật, ngày ngày đem bản thân trở thành vật hy sinh hy sinh làm mục tiêu-thỉnh an hoàng hậu nương nương, luôn luôn sẵn sàng lên sân khấu để phát huy tác dụng của một quân cờ.

Hoàng thượng không chút động tĩnh, làm tâm tình A Uyển bất ổn lên tinh thần chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể bị đem ra làm vật hy sinh.

Vừa đến thời gian nghỉ trưa, A Uyển lười biếng lăn qua lộn lại trên giường, áo ngủ bằng gấm cơ hồ cũng bị nàng vò đến không thành hình dạng, vậy mà nàng vẫn không tài nào chợp mắt nổi.

Bạch Lộ cầm quạt đứng bên cạnh thấy thế thắc mắc: “Chủ tử thấy quá nóng nên không ngủ được sao?”

A Uyển lắc lắc đầu, đã sắp đến Trung thu, khí trời cũng không tính là quá oi bức như lúc trước, chỉ là không rõ nguyên do gì mà bản thân tự dưng phiền muộn.

“Hay là để nô tỳ lấy cho người quyển sách, đọc sách chắc sẽ dễ ngủ hơn”

Bạch Lộ hiểu rõ chủ từ nhà mình, không có hứng thú đối với sách vở nên chỉ cần liếc qua liền buồn ngủ rất nhanh.

A Uyển vẫn lắc đầu, hai tay buồn chán đem sa trướng trong tay quấn thành nhiều lọn như một cách tự mua vui cho chính mình. Bạch Lộ thấy thế nên cũng chỉ im lặng tiếp tục phẩy quạt.

https://thuviensach.vn

A Uyển nhiều lần lo lắng nên mở miệng: “Không biết lúc này ca ca thi đình thế nào rồi?!” Đặc điểm của khoa cử ở Đại Tề là hoàng đế tự mình ở điện đình chủ trì lượt thi cuối sau đó quyết định thứ tự và danh sách trúng tuyển. Sau khi cuộc thi kết thúc, hoàng đế sẽ trực tiếp tuyên bố thứ tự các tiến sĩ đăng khoa, ba ngày sau trong cung sẽ thiết yến mừng các tiến sĩ.

Chế độ khoa cử Đại Tề thật ra so với các triều đại trước cũng không khác biệt gì mấy, thứ tự lần lượt là trạng nguyên, bảng nhãn và thám hoa.

A Uyển đối với tính tình trầm ổn và tài năng của đại ca vốn là rất có lòng tin, chỉ là dù sao khoa cử cũng là chuyện đại sự, nàng lo lắng cũng là lẽ thường.

Bạch Lộ lập tức có phản ứng: “Chủ tử đừng lo lắng, đại thiếu gia học vấn hơn người, không bằng để Tiểu Đường Tử đi thăm dò một chút tin tức?”

Tai mắt trong cung của A Uyển mặc dù không nhiều, nhưng nàng có bạc, vẫn có thể dùng để thám thính tin tức. Chỉ là thám thính tin tức ở chính điện lại có chút quá mức mạo hiểm đi.

A Uyển trầm ngâm một hồi, tiện thể nói: “Mà thôi, chúng ta cứ chờ đợi là được, hiện tại đi tìm hiểu cũng không phải là dễ dàng”.

Không phải là nàng không có đủ ngân lượng, mà trước nay chuyện phi tần tìm hiểu tin tức chính sự đã luôn là cấm kỵ, nếu không bị phát hiện thì tốt, bất qua không may bị người khác biết được thì nhất định là chuyện lớn, liên lụy đến ca ca thì nàng không đền tội nổi.

Nghĩ như vậy nên A Uyển cũng chỉ có thể tiếp tục ở trên giường lăn lộn tự tìm niềm vui.

Khoảng một lát sau, Thanh Sam đến thông báo Hiền phi nương nương phái người đến thỉnh chủ tử đến Kiến Chương cung tụ họp một chút.

https://thuviensach.vn

Hiền phi? A Uyển từ trước đến nay rất ít khi cùng các phi tần tới lui, luôn bảo trì khoảng cách nhất định, mặc dù là Hiền phi nương nương cao cao tại thượng cũng chỉ thỉnh thoảng cùng A Uyển nói vài câu khách sáo mà thôi, lúc này lại gọi đến Kiến Chương cung, thật là ngạc nhiên nha.

Nhớ tới buổi tiệc sinh nhật hoàng hậu, biểu hiện của Hiền phi nương nương cho thấy nàng ta không phải là người tầm thường, A Uyển đoán Hiền phi yêu cầu nàng đến Kiến Chương cung chắc cũng không có chuyện gì tốt, chỉ là nếu tự đại một chút mà nói, Hiền phi không phải muốn mượn sức nàng chứ?

Bất quá nếu Hiền phi nương nương đã phái người đến cửa, lâm trận bỏ chạy cũng không phải là tác phong của A Uyển, mặc dù biết Hiền phi không phải là người dễ trêu vào, nàng vẫn là quyết định đi Kiến Chương cung gặp Hiền phi một chuyến.

Tốt hơn vẫn là đi một lần để biết được mục đích của Hiền phi, cũng không uổng phí chính mình một lần mạo hiểm xuất môn.

Phi tần khi thường không thể tự mình trang hoàng tẩm cung bằng phục sức yêu thích, Kiến Chương cung lại không giống Khôn Ninh cung uy nghiêm mà sang trọng, đẹp đẽ của hoàng hậu. Tiết trời lúc này đã vào thu, rừng trúc bên ngoài Kiến Chương cung vẫn thủy chung tốt tươi như trước, trúc là biểu tượng của sự hiên ngang bất khuất, nhưng kết hợp với khí chất thanh cao thoát tục vẫn luôn biểu hiện ra bên ngoài của Hiền phi lại tạo nên một sức hút kỳ lạ, chẳng qua là bên trong có thực sự như thế hay không thì vẫn cần phải xác minh lại.

Bài trí bên trong cung điện vẫn thanh nhã tươi mát như trước, khắp nơi đều biểu thị tâm ý của chủ nhân. Chỉ là thanh thuần như vậy mặc dù rất có tiên khí nhưng cũng khó tránh khỏi quá mức đơn điệu, vả lại màu sắc cũng thập phần mộc mạc. Làm cho A Uyển cảm thấy không thoải mái, nàng có cảm giác như đang đi vào Phật đường thanh tịnh.

https://thuviensach.vn

Lúc A Uyển tiến vào chính điện lại nhận ra trong điện không chỉ có một mình Hiền phi, không nghĩ rằng Diệp quý tần cũng đang ngồi bên dưới.

A Uyển suy nghĩ một chút cảm thấy thật sự cũng không có điểm nào kỳ quái, ban đầu khi mới nhập cung nàng đã nhận ra Diệp quý tần và Hiền phi là cùng một dạng người nên Diệp quý tần đến đây không có gì đáng ngạc nhiên.

Sau khi vấn an, A Uyển trực tiếp đến ngồi bên cạnh Diệp quý tần. Mặc dù mỗi ngày tại thời điểm thỉnh an đều có thể nhìn thấy Diệp quý tần, nhưng lúc này nàng mới có cơ hội quan sát kỹ Diệp quý tần một phen.

Năm đó Diệp quý tần bất quá cũng chỉ là một thị thiếp ở phủ hoàng tử, tuy rằng xuất thân từ gia đình quan lại, nhưng quan chức không cao, sau khi Hoàng thượng đăng cơ mới sắc phong quý tần.

Dựa vào tin tức của Tiểu Đường Tử, Diệp quý tần ở trong cung cũng không tính là được sủng ái, Hoàng thượng thỉnh thoảng cũng chỉ ghé qua nhìn một chút mà thôi.

Diệp quý tần đã từng hầu hạ lão hoàng đế, nay vẫn có thể hầu hạ hoàng tử thì có lẽ nhan sắc không phải dạng tầm thường, bất quá khi nhìn gần A Uyển mới phát hiện, mặc dù trên mặt Diệp quý tần đã thoa một lớp phấn dày cộp để che giấu, nhưng vẫn có thể nhìn ra khí sắc không mấy tốt.

Sau khi A Uyển ngồi xuống, liền có cung nữ tiến lên dâng trà, đây là Bích Loa Xuân, một loại trà thượng hạng của núi Động Đình, lá non được hái trực tiếp nên có màu rất xanh sáng, thập phần tươi mát.

“Từ lâu đã muốn mời Uyển tần muội muội đến đây một chút, chỉ là e ngại trước đó vài ngày muội muội vẫn còn bệnh, bây giờ đã khá hơn chưa?”. Hiền phi thấy A Uyển yên lặng uống trà, mở miệng nói trước.

https://thuviensach.vn

Buông chén trà trong tay xuống, A Uyển nghiêng đầu nhìn Hiền phi: “Đa tạ nương nương quan tâm, thần thiếp từ nhỏ thân thể yếu đuối, bây giờ bệnh cũ tái phát nên cũng không có gì đáng ngại”.

Tuy rằng ngoài mặt mỉm cười, nhưng trong lòng A Uyển thầm nghĩ, từ lúc nàng ngã bệnh đến nay cũng đã hơn hai tháng, bây giờ lại mượn cớ việc nàng sinh bệnh, xem ra bình thường cũng không để nàng vào mắt, bây giờ tìm đến nàng không biết là có việc gì nữa.

Nếu là để lôi kéo, phải chăng cũng đã có chuẩn bị kỹ lưỡng rồi?

Đúng như A Uyển suy đoán, lần này Hiền phi mời A Uyển đến đích thật là có ý muốn chiêu dụ nàng, chỉ là từ trước tới nay Hiền phi không quen lôi kéo người khác nên có chút gượng gạo.

Hàn huyên vài câu sáo rỗng một lúc, hiền phi ra hiệu cho Diệp quý tần ý bảo đã đến lúc nàng ta lên tiếng.

“Uyển tần muội muội xem hoa này có tươi không?” theo hướng ngón tay của Diệp quý tần, trên giàn gỗ bằng lim cao vút được bày biện trong điện có để một bình hoa thấp, trong bình có cắm vài nhành hoa màu sắc còn rất tươi.

A Uyển ngước mắt, cũng chỉ trả lời: “Quả nhiên là rất tươi!”.

Hoa trưng bày ở trong cung, đều là do cung nữ hái sớm từ lúc sáng sớm, mỗi ngày đều được thay đổi một lần, mà lúc này còn chưa tới giờ Thân, những nhành hoa này còn tươi cũng là lẽ đương nhiên.

“Cũng vì muội muội còn nhỏ nên suy nghĩ quá đơn giản, đối vớ hoa mà nói, có tươi đi chăng nữa thì bất quá chỉ có thể duy trì đến hết sáng mai mà thôi, đợi đến khi bị thay thế bằng hoa mới tươi hơn, hoa này sẽ không còn nước mà trở nên héo rũ”.

https://thuviensach.vn

Diệp quý tần chậm rãi nói ra những lời này, ngữ khí rõ ràng là muốn ám chỉ điều gì đó .

Thật ra A Uyển hiểu rất rõ, phi tần trong thường hay nói lời vòng vo, nếu đem lời nói của Diệp quý tần mà giải thích thì đó là: không ai là trẻ mãi, tuổi xuân trôi qua rất nhanh.

Nói trắng ra là: tuy bây giờ Uyển tần rất được sủng ái, nhưng một khi nhan sắc không còn, tự khắc sẽ có người mới thay thế, đến lúc đó Hoàng thượng cũng sẽ không coi nàng ra gì.

Giả hồ đồ là sở trường của A Uyển, nàng vẻ mặt nghiêm túc mỉm cười mà nói: “Trừ phi cung nữ lười biếng, nếu không hoa được thay đổi mỗi ngày là lẽ tất nhiên, Diệp tỷ tỷ cảm thấy có phải không?”

Diệp quý tần ngược lại cũng không chắc A Uyển thật ra có hiểu được ý mình hay không, tuy rằng vẫn nghi ngờ nàng là đang giả hồ đồ, nhưng thấy Uyển tần tuổi còn nhỏ, cho rằng bản thân nên nói thẳng ra mới phải.

“Đó là tất nhiên, chỉ là muội muội có nghĩ tới hay không, những bông hoa tươi này nếu được trồng xuống đất một cách tự nhiên thì có lẽ sẽ tươi lâu hơn so với những bông hoa bị cắt xuống cắm trong bình, chúng ta là nữ nhân mà, chẳng phải cũng như vậy sao, muội muội nói xem có đúng không?”.

Lời này nếu nói trắng ra là muốn hỏi A Uyển xem có đồng ý cùng Hiền phi nương nương đúng về một phe.

Chỉ là A Uyển tất nhiên không muốn liên quan đến việc kết bè kết phái, bị kiềm chế không nói làm gì, chỉ bằng địa vị của nàng không bằng các nàng ta thì chẳng phải nàng sẽ trở thành quân cờ hay sao.

Nếu làm một quân cờ hy sinh của Hoàng thượng thì A Uyển cũng nên chấp nhận, nhưng dựa vào cái gì bảo nàng phải trở thành quân cờ hy sinh

https://thuviensach.vn

cho Hiền phi các nàng? Lúc này vờ như đồng ý có thật là sẽ tốt hơn không?

"Ý của tỷ tỷ rất hay, chỉ là muội muội cảm thấy hoa cắm ở trong bình thật ra cũng có điểm tốt, chẳng phải sẽ không bị gió mưa tàn phá sao?"

Vật hy sinh cũng có cái quyền lựa chọn nên đứng về bên nào mà? Cũng không phải muốn nàng trở thành vật hy sinh thì nàng nhất định phải làm chứ?

Lời này của A Uyển rất tự nhiên đã cự tuyệt ý của Diệp quý tần, chuyện nàng không muốn đứng về một phía cùng với Hiền phi ngược lại cũng không làm Diệp quý tần mất vui, bên trên còn có một Hiền phi nương nương, nàng ta bất quá cũng chỉ là một thuyết khách mà thôi.

Tuy nhiên thuyết khách có trách nhiệm của thuyết khách, cho nên Diệp quý tần vẫn muốn xác định: "Muội muội thật sự suy nghĩ vậy? Có thể nhất thời chưa nghĩ kỹ, sau này trả lời vẫn chưa muộn".

Vô tình cung Hiền phi tạo nên khúc mắc, A Uyển liền trực tiếp cự tuyệt: "Muội muội thật sự là đã suy nghĩ thấu đáo, mặc dù là hoa được cắm trong bình, nhưng nhất thời cũng có thể tránh được gió mưa, bất luận là được trồng ở chỗ nào, chỉ cần là hoa đẹp thì người ngắm hoa cũng sẽ không vì nguồn gốc của hoa mà không thích nữa".

Diệp quý tần cũng không nói gì nữa, Uyển tần đã có ý cự tuyệt rõ ràng như thế, nếu vẫn cứ cố lôi kéo, há chẳng phải là tự hạ thấp địa vị chính mình hay sao?

Hiền phi nương nương từ đầu đến cuối vẫn yên lặng lúc này cũng đã mở lời: "Uyển tần muội muội thật là đã nghĩ thông suốt?" Giọng nói trầm tĩnh mang theo vài phần ý tứ cảnh cáo.

Nếu đã không thể trở thành đồng minh, vậy tương lai cũng chỉ có thể làm đối thủ, ở trong cung này, 'bo bo giữ mình' thực ra cũng chỉ là nếu đã

https://thuviensach.vn

không có năng lực tự bảo hộ thì hãy tìm chỗ dựa vững chắc thật thỏa đáng.

A Uyển chớp chớp mắt, tự hỏi mình cự tuyệt còn chưa đủ rõ ràng sao? "Tần thiếp quả thật đã suy nghĩ rất kỹ, đa tạ Hiền phi đã xem trọng".

Nàng thật sự quan trọng đến nỗi cả Hiền phi lẫn Diệp quý tần phí công nhiều lần thuyết phục? Mặc kệ là vì lý do gì mà Hiền phi một mực muốn lôi kéo nàng, Ôn Uyển nàng cho tới bây giờ chưa bao giờ muốn trở thành một phi tần có địa vị cao trong hậu cung.

"Ngươi đã biết là ta xem trọng ngươi, vậy mà ngươi còn không biết tốt xấu?"

Hiền phi từ trước tới nay luôn khinh thường chuyện lôi kéo các phi tần, khó có được một người để xem trọng lại không chịu nể mặt, nàng ta muốn lôi kéo Uyển tần về phía mình, vốn đã là xem trọng Uyển tần, Hiền phi cho răng A Uyển nên cảm động đến rơi nước mắt, không nghĩ đến nàng lại dám cả gan cự tuyệt chính mình.

Ngữ khí Hiền phi đã không còn thân thiện như lúc ban đầu, A Uyển cũng không lấy làm ngạc nhiên, từ trước đến nay nàng ta luôn cao cao tại thượng, đã quen làm người đứng ở vị trí cao nên một khi bị người khác cự tuyệt trở nên thẹn quá hóa giận cũng không lạ.

Huống hồ Hiền phi là người tính tình cao ngạo, sợ trong lòng bây giờ đã muốn bóp chết A Uyển nàng rồi cũng nên.

Cũng không đợi A Uyển lên tiếng, khóe miệng Hiền phi khẽ nhếch tạo nên ý cười trào phúng. Biểu cảm giống như A Uyển chỉ là một con kiến để nói chuyện: "Bổn cung khuyên ngươi tốt nhất là nên biết thức thời một chút, vào đêm sinh nhật hoàng hậu, Hoàng thượng cũng không đến Khôn Ninh cung, về phần Hoàng thượng ở đâu e là chỉ có duy nhất bổn cung biết rõ".

https://thuviensach.vn

Thuyết phục không được liền chuyển sang uy hiếp? Nếu A Uyển thực sự là một tiểu cô nương mười mấy tuổi đầu có lẽ sẽ bị ngạo khí của Hiền phi dọa đến hoảng sợ, lấy việc khác ra uy hiếp, may ra A Uyển còn có thể có vài phần lo lắng, đem hoàng hậu ra uy hiếp nàng thì thật sự không còn đường để quay lại nữa rồi.

Không biết nàng đây chính là quân cờ mà Hoàng thượng đại nhân dùng để đối phó với hoàng hậu nương nương hay sao! Dùng hoàng hậu nương nương để uy hiếp nàng chẳng phải đang làm trò hề sao!

“Chỉ mình nương nương biết là được rồi, nếu còn không có chuyện gì khác, thần thiếp xin cáo lui, có thể lúc này Hoàng thượng đã bắt đầu đi tìm thần thiếp rồi cũng nên”. A Uyển không kiêu ngạo, không xiểm nịnh. Hoàng hậu biết được thì đã thế nào chứ? Tệ nhất bất quá chỉ là Hoàng thượng biết được Hiền phi dám cả gan theo dõi hành trình của hoàng đế thôi sao?

A Uyển sẽ chờ xem đến cuối cùng người phải lo lắng là ai.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Nửa Vui Nửa Buồn

Mặc dù A Uyển ngày thường không tiếp xúc nhiều với Hiền phi, nhưng nhìn Hiền phi cũng biết nàng ta không phải là một nhân vật đơn giản, lúc lại lại đi đem Hoàng thượng ra uy hiếp nàng, không phải là bí quá hóa liều đó chứ?

Nhiều lần như vậy, Hiền phi vốn là thẹn quá hóa giận đột nhiên đổi thành bộ dạng tựa tiếu phi tiếu đối với A Uyển thái độ cũng không còn thân thiết như trước: “Uyển tần muội muội nếu đã muốn như vậy, bản cung cũng sẽ không nói thêm nữa, muội muội tự giải quyết cho tốt là được.”

Đã nói đến nước này, A Uyển liền đứng dậy xin cáo lui: “Đa tạ nương nương giáo huấn, thần thiếp xin phép cáo lui.”

Đợi A Uyển rời khỏi Kiến Chương cung, Diệp quý tần nhíu mày nói với Hiền phi: “Nương nương, nếu như Uyển tần không muốn cùng chúng ta hợp tác, không bằng tìm cớ đem nàng. . .”

Hiền phi chính là không nghĩ như vậy, cầm lấy quạt tròn màu tím lắc lắc: “Không nên nóng nảy, hôm nay nàng không vui vẻ mà ly khai với bản cung, chúng ta liền làm như vậy chẳng phải là để cho kẻ khác bắt được nhược điểm? Vả lại Uyển tần cũng không phải một người đơn giản, Bổn cung cũng đã thử thu phục nàng, có thể thấy được là một có chủ kiến, há có thể đơn giản hãm hại nàng ta sao?”

Chuyện của Dư thường tại trước kia, Đức phi không phải là tự đem đá đập chân mình ak?

https://thuviensach.vn

Hôm nay Hiền phi triệu A Uyển tới là vì muốn dò xét tâm tư của nàng, nếu như chỉ mấy câu nói mà đã có thể thuyết phục được Uyển tần, vậy thì cũng không thể trọng dụng, trải qua lúc này, nàng ngược lại cũng nhìn ra Uyển tần là muốn bảo trì trung lập, chưa từng có ý đứng về phía nào, đã như vậy, không cần phải nóng vội động vào nàng ta.

Diệp quý tần đối với Hiền phi luôn nhất mực nghe theo, nếu Hiền phi đã nói như vậy, Diệp quý tần tất nhiên sẽ không nghĩ tới nữa.

***

Vừa về đến Kinh Hồng điện, A Uyển liền nhìn thấy Lý Phúc Mãn đang đứng chờ bên ngoài, cũng đã lâu rồi nàng không gặp người này, lúc mới vào cung thì Lý Phúc Mãn hướng dẫn nàng, sau đó A Uyển cũng chưa từng gặp lại người này.

Lý Phúc Mãn đợi ở ngoài điện đã đã lâu, thần sắc trên mặt cũng không có vẻ gấp gáp, nhìn A Uyển trở về càng cười đến mắt đều híp thành một đường, liền tiếp lên thỉnh an A Uyển: “Nô tài thỉnh an Uyển tần nương nương, nương nương vạn phúc.”

Lý Phúc Mãn đi theo lão nhân tinh Lý Đắc Nhàn kia, tất nhiên là đã sớm tu luyện thành một tiểu yêu nhân rồi, lời nói hành động luôn tươi cười, A Uyển nhìn Lý Phúc Mãn vui vẻ như vậy làm không khí dịu lại, tâm tình tự nhiên cũng tốt hơn vài phần. Liền khoát tay bảo Lý Phúc Mãn đứng dậy, hướng bên trong điện bước đi, vừa hỏi rõ ý đồ của hắn: “Lý công công đã lâu không gặp, không biết ngọn gió nào thổi ngươi tới chỗ của bản tần?”

Lý Phúc Mãn cười “Hắc hắc” nói: “Nương nương đây không phải là rất oan cho nô tài sao, nô tài nào dám ở trước mặt nương nương mà làm bậy, nếu là nương nương có việc mà phân phó nô tài, nô tài nhất định vừa gọi liền đến.”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là nói lời hay thì không mất ngân lượng, Lý Phúc Mãn nói năng càng ngày càng giống sư phó của mình, nói đôi ba câu như vậy, thế nhưng lại chọc cho A Uyển cười.

Đợi A Uyển đi vào trong điện ngồi xuống, lúc này mới hỏi chính sự: "Được, biết Lý công công nói ngọt, chẳng hay hôm nay đến đây vì chuyện gì?"

Lý Phúc Mãn liền thay đổi thái độ, thỉnh an A Uyển lần nữa, lúc này mới hớn hở nói rằng: "Nương nương khách khí, gọi nô tài Lý Phúc Mãn là được rồi, nô tài là để báo hỉ với nương nương, nương nương có chỗ không biết, khoa thi đình đã kết thúc, Ôn thiếu gia của quý phủ đã được Hoàng thượng bổ nhiệm làm thám hoa."

A Uyển nghe thế hai mắt liền sáng lên, vui vẻ ra mặt.

Đây đúng là một tin tức tốt, không uổng công ca ca dụng tâm khổ học như vậy, bực bội chỗ Hiền phi lúc nãy đều được tin vui này thay thế.

A Uyển lập tức sai Bạch Lộ đưa cho Lý Phúc Mãn một bao lỳ xì thật to, hắn ta cũng không chối từ, nhưng A Uyển lại cảm thấy có chút kỳ quái, liền hỏi: "Chỉ là trước đây việc chính sự hậu cung không được nghe ngóng, Lý công công lại thông báo hỉ sự này cho bản tần, sợ là sẽ vi phạm cung quy đi."

Lý Phúc Mãn trái lại là một bộ dạng bình chân như vại: "Nương nương không cần lo lắng, việc này là sư phụ sai bảo nô tài đến đây thông báo, vả lại còn bảo nô tài truyền khẩu dụ, Hoàng thượng đêm nay lại đến chỗ nương nương."

Như thế A Uyển liền yên tâm, nếu Lý Đắc Nhàn đã bảo truyền tin tức, tất nhiên Hoàng thượng cũng đã biết, vậy thì không gì có đáng ngại. Mắt thấy tin tức đã nhắn nhủ, khẩu dụ cũng đã thông báo, khen thưởng cũng

https://thuviensach.vn

thu, Lý Phúc Mãn tất nhiên liền thức thời cáo lui, để cho A Uyển tiêu hóa thật tốt tin tức này.

Mọi người trong Kinh Hồng điện cũng biết được tin vui này, liền tụ lại chúc mừng làm tâm tình A Uyển tốt càng thêm tốt, liền vung tay thưởng cho mọi người trên dưới trong cung hai tháng bổng lộc, vui một mình không bằng mọi người đều vui nha.

Ở nước Đại Tề, từ trước đến nay có truyền thống phong tiến sĩ thông qua lựa chọn tuấn nam có học thức cao trong những thám hoa dạo phố. Nghĩ đến ca ca trước nay không thích làm chuyện gây náo động lại sắp phải cưỡi ngựa xuống phố cho mọi người xem, A Uyển liền không nhịn được mà bật cười.

Không phải là A Uyển khoe khoang nhưng, ca ca của nàng tướng mạo chính là không thể chê a, lúc này dạo phố nhất định là sẽ mê hoặc nhiều tiểu cô lắm nha, sợ là ca ca sẽ mệt mỏi thu túi thơm và khăn tay.

Thiếu niên tài đức cưỡi ngựa dạo phố, ngẫm thôi đã cảm thấy là một màn thập phần đẹp mắt rồi, mặc dù là không thể thấy tận mắt, nhưng cũng không ảnh hưởng được tâm tình vui thích lúc này của A Uyển.

“Thanh Sam, phân phó ngự thiện phòng làm vài món mà Hoàng thượng thích, mang hủ rượu ta đã chôn dưới gốc cây đào lên, không không không, ta sẽ tự tay làm.” Mặc dù là chuyện của ca ca làm nàng vui vẻ, A Uyển cũng không quên đêm nay Hoàng thượng sẽ đến.

Phân phó cung nhân chuẩn bị tốt mọi thứ, A Uyển chính là cũng tự mình chuẩn bị thật tốt.

Mặt trời còn chưa khuất bóng mặt trăng đã vội ló dạng, sắc trời đậm nhạt nhè nhẹ chuyển hóa như một bức tranh tuyệt mỹ đến cả nghệ nhân xảo diệu cũng khó mà phác họa nên.

https://thuviensach.vn

A Uyển tắm rửa xong thì cũng vừa lúc lên đèn, vẫn còn vài giọt nước nương theo tóc mà rơi xuống, Bạch Lộ và Thanh Sam bên cạnh giúp nàng chuẩn bị phục sức, mà khóe miệng A Uyển vẫn luôn tươi cười.

Ánh trăng sang lơ lửng trên không trung, có lẽ là vì tâm tình rất tốt, A Uyển thấy trăng lúc này thật đẹp, mặt dù bây giờ không phải là Trung thu, nhưng bầu trời không một gợn mây, ánh trăng thật sáng cùng với những ngôi sao nhỏ rải rác cũng có thể thu hút ánh nhìn của A Uyển thật lâu.

Tất cả đã chuẩn bị xong, chỉ còn chờ Hoàng thượng đến, nhưng trăng đã lên cao mà vẫn chưa thấy bóng dáng Hoàng thượng đâu. Mặc dù biết là Hoàng thượng bận rộn chính sự, nhất thời không thể đến đây, nhưng A Uyển vẫn kiên trì chờ đợi.

Chỉ là lại qua thêm một canh giờ, người vẫn chưa xuất hiện, cũng không phái ai đến thông báo với A Uyển, thực sự là không giống với tác phong của hoàng thượng, lúc này đã là giờ Tuất, thức ăn cũng đã hâm nóng lại mấy lần, rơi vào đường cùng, A Uyển đành để cho Tiểu Đường Tử ra ngoài thám thính tin tức.

Hoàng thượng còn chưa tới, A Uyển cũng không động thức ăn trên bàn, chỉ có thể ăn chút điểm tâm lót dạ, đang lúc A Uyển nhai điểm tâm thì, Tiểu Đường Tử quay lại, nhưng là một bộ dạng ấp úng, ánh mắt cũng né tránh không dám nhìn A Uyển, biểu thị tin tức hắn thăm dò được nhất định là không tốt lắm.

A Uyển ngược lại không suy nghĩ nhiều, nhấp một ngụm trà thấm giọng nói, liền hỏi: “Hoàng thượng thế nhưng còn đang bận chuyện công vụ?”

Tiểu Đường tử vẻ mặt khổ sở, tin tức hắn dò la được đúng là không tốt lắm, cũng không thể không báo cho chủ tử biết được, vả lại chính hắn cũng cảm thấy tức giận: “Bẩm báo chủ tử, nô tài nghe ngóng được, Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng vốn là đang trên đường đến Kinh Hồng điện, chỉ là giữa đường thì bị Hoán Liên các Lệ mỹ nhân mời đi rồi.”

Hả?! A Uyển ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, Hoàng thượng có đến đây nhưng giữa đường lại bị người khác dẫn đi? A Uyển thật sự là không biết Lệ mỹ nhân nghĩ như thế nào, mặc dù nàng không có ý nghĩ độc chiếm hoàng thượng, nhưng mà giữa đường nhảy ra cướp người của nàng là lý lẽ gì đây?

Hoán Liên các cùng Kinh Hồng điện của nàng cách nhau một nửa hoàng cung nha, thật là có chút khoa trương đó, Lệ mỹ nhân ngàn dặm xa xôi lại chạy đến trước cửa Kinh Hồng điện của nàng cướp người, nếu không phải khiêu khích nàng, còn có thể là cái gì?

Đối với Lệ mỹ nhân A Uyển cũng có chút ấn tượng, chính là người kinh hách té xỉu trong ngày sinh thần của hoàng hậu. Chỉ là vị Lệ mỹ nhân kia còn hơn cả nàng, thân thể thật là bằng phẳng nha, chẳng lẽ khẩu vị Hoàng thượng lại là như vậy?

Như đã hiểu ra, A Uyển lập tức cúi đầu ngắm tiểu màn thầu của mình, có lẽ là mấy thang thuốc Bạch Lộ dùng tẩm bổ có hiệu quả hoặc là tay nghề xoa bóp của Hoàng thượng thật tốt, tiểu màn thầu của mình cũng dần dần phát triển thành đại màn thầu rồi, chẳng lẽ vì bánh bao nhỏ phát triển, nên Hoàng thượng mới không thích?

Lý do này thật là khiến A Uyển mở rộng tầm mắt, bất quá, Lệ mỹ nhân không biết là ăn gam hùm hay sao mà lại dám đến đây chặn người? Là đang khi dễ nàng có phải không?

A Uyển đang chìm đắm trong thế giới của mình nên không nói câu nào, trong điện Bạch Lô, Thanh Sam cùng Tiểu Đường Tử nhìn nhau, có phải là chủ tử đang tức giận hay không?

https://thuviensach.vn

Từ ngày chủ tử tiến cung đến nay cũng chưa từng gặp qua loại chuyện như thế này, nhất thời khó có thể tiếp nhận cũng là điều dễ hiểu đi.

Chỉ có Bạch Lộ là bình tĩnh lắc đầu, trên mặt tràn đầy tự tin nói: “Các ngươi đừng đánh giá thấp chủ tử.”

Bạch Lộ nàng từ nhỏ đã theo hầu hạ bên cạnh chủ tử, A Uyển sao có thể dễ dàng biểu hiện tức giận của mình ra ngoài? Sao có thể là người thiếu kiên nhẫn như vậy? Nàng ấy không phải là như vậy.

Mấy người Thanh Sam, Bạch Lộ đứng bên cạnh, nhìn thấy biểu hiện vô cùng bình tĩnh của chủ tử cũng không thể yên tâm, rốt cuộc là Thanh Sam to gan nói, “Chủ tử, Lệ mỹ nhân cũng hơi quá đáng, cư nhiên không tuân theo quy củ như thế, rõ ràng Hoàng thượng đã lật thẻ bài của chủ tử, nàng ta lại. . .”

Thanh Sam đúng là rất giận, chỉ là vừa nói được đến đó đã bị A Uyển ngắt lời: “Được rồi, nếu Hoàng thượng không muốn, sao có thể để nàng ta thỉnh đi?”

Xét cho cùng Hoàng thượng cũng là người nắm quyền chủ động, bất quá Lệ mỹ nhân cũng không phải là người đơn giản, A Uyển tiến cung những này qua, không nể mặt A Uyển cũng chỉ có mỗi Lệ mỹ nhân.

Bất quá hôm nay tâm tình A Uyển rất tốt, tuy việc này làm mất mặt A Uyển, nhưng tất nhiên là không thể sánh với chuyện đỗ đạt của ca ca.

A Uyển liền đứng dậy phân phó cung nhân mang đồ ăn đã nguội lạnh xuống, lại bảo Thanh Sam đến ngự thiện phòng dặn dò làm vài món khác, chờ lâu như vậy bụng nàng đã sớm đói.

Vốn dĩ thứ tự của các phi tần mỗi ngày đều đã được định trước, nhưng làm gì có người nào lại cự tuyệt tiền đã đưa đến tận cửa đâu?

https://thuviensach.vn

***

Tin tức trong cung thế nhưng lại rất linh thông, chuyện vừa xảy ra chưa được nửa khắc, các phi tần khác đều biết được Kinh Hồng điện Uyển tần luôn luôn được sủng ái, lại bị một mỹ nhân ‘phỏng tay trên’ đoạt mất hoàng thượng, không ít người đang chờ đến lúc thỉnh an ngày mai để được chê cười A Uyển.

Bên trong một cung điện bố trí thanh nhã lịch sự, nữ tử xinh đẹp áo đỏ đang nằm đọc sách trên tháp, cung nữ thuật lại đầu đuôi chuyện Kinh Hồng điện xong liền đứng ở một bên không lên tiếng nữa. Nữ nhân đang chăm chú đọc sách bên tháp trà, như thể chưa từng nghe nói gì, thuận tay chuyển sang một trang khác, mới sâu kín mở miệng: “Như thế thật là thú vị nha, trong cung lâu rồi mới xuất hiện chuyện thú vị như vậy mà.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tới Cửa Gây Sự

Sáng sớm đầu thu hơi có chút gió lạnh, khi A Uyển đi thỉnh an, Bạch Lộ khoác cho A Uyển áo choàng mỏng màu đỏ hải đường, nổi bật lên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của A Uyển càng thêm quyến rũ động lòng người.

Lúc này trong Khôn Ninh cung oanh thanh yến ngữ (nói chung chỉ tiếng nói của người con gái) đã rất là náo nhiệt rồi. Từ tối hôm qua sau khi nhận được tin tức, mọi người còn không phải là lòng tràn đầy chờ mong xem hai vị này dấy lên tranh cãi, lại thêm một trận kịch hay, chúng phi tần tất nhiên sẽ không bỏ qua, phần lớn phi tần mới sáng sớm đã đến Khôn Ninh cung, sợ tới chậm sẽ bỏ lỡ trò hay.

A Uyển bước vào trong điện không thể nghi ngờ là lại nhận được lễ gột rửa bằng ánh mắt của chúng phi tần, trong ánh mắt kia có chờ xem kịch vui, lại có trào phúng, còn có đắc ý, A Uyển đều làm như không thấy, đi tới ngồi yên ở vị trí của mình.

Mọi người đều biết Uyển tần thời gian qua tính cách không hề yếu ớt, bỗng bị Lệ quý nhân ném mặt mũi, bị chịu thiệt còn phải nén giận không phải là tác phong của Uyển tần, lúc trước ngay cả Châu tần cũng dám chống lại, huống chi bây giờ là Lệ quý nhân đây?

A Uyển đã ngồi xuống một lúc lâu nhưng chúng phi tần vẫn nhìn chằm chằm A Uyển không tha, dường như phải từ trên mặt của A Uyển nhìn ra chút gì đó bất thường.

Bị mọi người nhìn chằm chằm A Uyển tất nhiên không phải là không có cảm giác, khẽ cười một tiếng nói: ”Chúng tỷ muội nhìn ta làm gì, phải

https://thuviensach.vn

chăng trên mặt ta mọc mụn sao?”

A Uyển đối với việc nhóm phi tần chờ xem chuyện cười của nàng sao lại không biết, nhưng mà bản thân quả thực không bởi vì chuyện tối hôm qua mà thẹn quá hóa giận, nổi trận lôi đình, điều này chắc không thể thỏa mãn được lòng hiếu kỳ của các nàng ấy.

”Uyển tần muội muội đích xác là một người kỳ diệu, xiêm y ăn mặc hôm nay thực sự vô cùng đẹp mắt, cũng không có mọc mụn nào đâu.” Đáp lời đầu tiên là Trầm chiêu viện, một hơi nhấn mạnh tiếng Ngô uyển chuyển*, lời nói ra nghe vô cùng hay.

*Nguyên văn là Ngô nông nhuyễn ngữ, tức chỉ giọng địa phương vùng Giang Nam ngữ điệu uyển chuyển dễ nghe. Trầm chiêu viện là người Giang Nam.

Trầm chiêu viện này vừa mở miệng đã khiến cho thần trí mọi người từ chấn động trở về, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu chăm chú nhìn chằm chằm trên người A Uyển cũng thu lại không ít, coi như giải vây cho A Uyển.

Tiếp đó mọi người chính là ta một lời ngươi một câu chuyển sang nói chuyện tán gẫu, mặc dù dường như vẫn có người liếc A Uyển một cái, nhưng chung quy đỡ hơn so với lúc trước nhìn chằm chằm A Uyển không tha.

Mặc dù không biết vì sao Trầm chiêu viện lại tốt với mình, nhưng đối với lần này A Uyển vẫn tiếp nhận, liền đối mặt Trầm chiêu viện cười gật đầu, coi như là nhận phần ân tình này, mà Trầm chiêu viện cũng như thế.

Chờ chúng phi tần tập hợp đông đủ, hoàng hậu cũng đã tới, mắt thấy Lệ quý nhân vẫn chưa xuất hiện, chương trình thỉnh an đã sắp kết thúc, lúc này mới có tiểu thái giám tiến đến xin nghỉ với hoàng hậu, nói là Hoàng thượng thương cảm Lệ mỹ nhân thị tẩm vất vả, miễn thỉnh an của nàng.

https://thuviensach.vn

Lần này, ánh mắt chúng phi tần đều tập trung đến trên một người A Uyển, chỉ là những người chờ xem A Uyển thất thố đã phải thất vọng, vẻ mặt A Uyển vẫn như cũ, biểu hiện không nhìn ra chút động tĩnh nào.

Hôm nay thỉnh an chúng phi tần đều có chút không thỏa mãn, vốn có thể chứng kiến một trận kịch hay, kết quả lại thiếu đi một vai diễn, mà một vị khác lại biểu diễn không tận lực, trái lại khiến mọi người chờ mong hai vị này đối nghịch nhau ngay trước mặt.

Mấy ngày kế tiếp Hoàng thượng đều lật bài tử của Lệ mỹ nhân, Lệ mỹ nhân này cũng đã tấn thăng làm Lệ quý nhân, trong khoảng thời gian ngắn danh tiếng của Lệ mỹ nhân trở nên hừng hực, rất có xu thế đuổi kịp và vượt qua A Uyển.

Nhưng Hoàng thượng vẫn như cũ bỏ qua thỉnh an của Lệ quý nhân, do đó hai vị này vẫn chưa hề đụng mặt nhau.

Đã nhiều ngày tin đồn bên tai A Uyển thật sự không ít, mắt nhìn thấy Uyển tần hơi có xu thế thất sủng liền bắt đầu có phi tần lời nói chua cay chọc A Uyển, nhưng nhảy nhót tới lui chẳng qua là một ít con tôm mà thôi, A Uyển cũng không để ở trong lòng.

Ngày hôm đó A Uyển ở trong phòng lật giở thoại bản, bữa trưa luôn luôn là do Thanh Sam đưa tới, mà còn do Thanh Sam phục vụ A Uyển dùng bữa, nhưng giữa trưa ngày hôm nay lại bất thường bởi những việc này đều do Bạch Lộ làm, A Uyển nhất thời cũng không cảm thấy quá kỳ lạ, nhưng sau khi ngủ trưa thức dậy vẫn như cũ không thấy Thanh Sam, cũng thấy ngạc nhiên.

Thanh Sam luôn luôn đi theo hầu hạ bên người nàng, rất ít có thời gian dài vắng mặt không ở bên cạnh nàng, A Uyển đứng dậy thay xiêm y, dự định phẩm trà thơm ở hồ sen xanh, lặng lẽ đợi mặt trời ngả về tây, thưởng thức cảnh tịch dương sen tàn một phen.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Thanh Sam khá quen thuộc trong cung, A Uyển ra cửa luôn đem theo Thanh Sam, lúc này sai Bạch Lộ gọi Thanh Sam tới, Bạch Lộ lại ấp a ấp úng nói Thanh Sam bị bệnh, chưa khỏe để phụng bồi chủ tử xuất môn, chi bằng để nàng phụng bồi chủ tử.

Hả? Buổi sáng không phải còn khỏe sao? Sao sau khi bỏ bữa trưa liền bị bệnh?

A Uyển hiếm khi khác người muốn ra ngoài một phen, biết Thanh Sam bị bệnh cũng không tiện đi ra ngoài nữa, ngược lại muốn nhanh chân đến xem Thanh Sam bị bệnh thế nào.

Nhưng thái độ của Bạch Lộ lại rất kỳ quái, một mực muốn ngăn cản A Uyển: ”Chủ tử thân mình mảnh mai, nếu bị Thanh Sam lây bệnh sẽ không tốt, nếu chủ tử sinh bệnh, nhất định sẽ áy náy. Chi bằng chờ Thanh Sam khá lên chút, chủ tử người lại đến thăm nàng.”

A Uyển ngiêng đầu trực tiếp nhìn chằm chằm Bạch Lộ, ngày hôm nay Bạch Lộ thật khác thường, A Uyển không nhịn được suy nghĩ nhiều: ”Thật sự là như vậy?”

Bạch Lộ tất nhiện gật mạnh đầu đồng ý, nhưng hành động kia lại quá vội vàng, ý muốn không hi vọng A Uyển đi nhìn Thanh Sam thật quá rõ ràng.

”Đã nghiêm trọng như vậy, ta phải càng nhanh chân đến thăm.”

Quẳng xuống một câu này, A Uyển liền sải bước đi tới phòng Thanh Sam, Để kịp thời nhận được phân phó của A Uyển, phòng của Thanh Sam Bạch Lộ cách tẩm điện của A Uyển không xa, sau khi bước ra cửa, chỉ cần chuyển sang một khúc ngoặt là đã đến.

Bạch Lộ dọc đường đi tân tâm tận lực cố gắng ngăn lại bước chân của A Uyển, nhưng không có kết quả.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi A Uyển tới trước cửa phòng Thanh Sam, Bạch Lộ mới ngừng khuyên bảo, Bạch Lộ khác thường như vậy khiến cho A Uyển cũng nhận thấy được có điều gì không đúng, liền đẩy cửa phòng.

Thình lình xảy ra hành động nên ngay cả Thanh Sam trong phòng cũng kinh sợ, trứng gà nóng cầm trong tay lăn trên đất, trong lúc nhất thời chủ tớ hai người bốn mắt nhìn nhau, Bạch Lộ ở một bên lại cúi đầu không nói lời nào, dáng vẻ khuyên nhủ A Uyển lúc trước bị thay đổi.

Trong chốc lát yên lặng đến mức một cây kim rơi xuống đất cũng đều nghe thấy, A Uyển tất nhiên mắt không hề mờ, lúc đẩy cửa ra, Thanh Sam xoay người lại một cái, A Uyển liền thấy mặt của Thanh Sam sưng vù lên.

Nhìn trứng gà rơi trên mặt đất cũng biết lúc trước nhất định là Thanh Sam đã xoa qua, nhưng dấu đỏ trên mặt vẫn còn sưng phù, có thể thấy được lực đạo của người hạ thủ nặng đến thế nào!

A Uyển nhìn thấy cảnh này, nét mặt trái trái lại yên tĩnh không hề sợ hãi, đi thẳng tới trong phòng Thanh Sam ngồi xuống: ”Nói cho ta nghe, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

Thanh sam cũng không có dáng vẻ tùy tiện giống ngày thường, ấp úng nói: ”Chủ tử…”

”Nói lớn tiếng chút.” Giogj điệu A Uyển vẫn như thường, cảm xúc trên mặt cũng không hiện.

Thanh Sam nhất thời đỏ vành mắt, đứt quãng đem sự tình nói rõ đầu đuôi. Thì ra là Thanh Sam lúc bữa trưa ra khỏi cửa, trên đường trở về nhưng lại đụng phải Lệ quý nhân. Thanh Sam tất nhiên là thỉnh an Lệ quý nhân, không hề nghĩ tới lại bị Lệ quý nhân tìm tội danh va chạm, sai cung nữ xuống tay tát mình hai mươi cái.

https://thuviensach.vn

A Uyển nghe đến đó coi như là đã biết rõ chân tướng, giận quá hóa cười, phát ra tiếng cười ”hừ” khinh thường.

Mình còn chưa tìm tới cửa, Lệ quý nhân này thật đúng là có sự can đảm liền đụng vào mình. Hạ xuống mặt nàng thì thôi, lúc này rốt cuộc lại có can đảm đánh tới trên mặt Đại cung nữ của mình, trong cung này Đại cung nữ ở trước mặt chủ tử còn chẳng phải là có chút thể diện, đánh Đại cung nữ bên người nàng còn không phải tương đương với đánh lên mặt mình?

A Uyển không đi so đo với nàng ta, Lệ quý nhân này liền thật sự coi là mình dễ bị bắt nạt?

Hít sâu vài lần, A Uyển lại khôi phục vẻ mặt bình tĩnh, Bạch Lộ cũng biết chủ tử lúc này đã là lửa giận ngập trời.

”Thanh Sam, Bạch Lộ, cư nhiên lại có thể đem việc này giấu diếm hồi đáp cho bản tần, phạt bổng hai tháng, nhớ kỹ, nếu lại có lần sau, xử phạt đương nhiên sẽ không đơn giản như vậy.” A Uyển luôn luôn tuân theo tín điều ”người không phạm ta ta không phạm người”, Đại cung nữ đại biểu cho mặt mũi của mình, việc này nhất định không có khả năng đến đây cho qua.

Lúc này Lệ quý nhân lại có dũng khí đánh người của mình, nếu không trả lại, lần tới sợ là lại muốn đánh mình đi.

”Chuẩn bị kiệu, đi Hoán Liên các.” A Uyển phân phó như vậy, Bạch Lộ và Thanh Sam vốn gạt A Uyển chuyện này chính là đuối lý, vốn biết tác phong của chủ tử luôn luôn nhanh nhẹn dũng mãnh, nếu biết được nhất định sẽ phải tìm tới cửa, các nàng tất nhiên không muốn chủ tử vì mình mà làm ầm ĩ để xảy ra chuyện.

Lúc này bị chủ tử biết được, chủ tử chắc chắn là muốn vì nàng ra mặt, Thanh Sam và Bạch Lộ tự biết khuyên cũng không được, chỉ có thể đi theo sau A Uyển.

https://thuviensach.vn

A Uyển phân phó ngoài để lại hai người trông nom cung điện ra, nhóm cung nhân còn lại đều đi theo sau kiệu của A Uyển, một đám người chậm rãi đi tới Hoán Liên các.

Mà trong Hoán Liên các lúc này Lệ quý nhân đang đánh đàn, đột nhiên nghe thấy một trận ồn ào trong viện liền đi ra nhìn, lập tức bị chiến trận của A Uyển làm cho kinh hãi.

Hoán Liên các vốn có phong cách khéo léo tinh xảo, A Uyển mang đến mười mấy người, cộng thêm cung nhân phục vụ trong Hoán Liên các, thoáng cái liền chen lấn đầy khắp sân.

A Uyển nhìn Lệ quý nhân kia đi ra, trên dưới quan sát Lệ quý nhân một phen. Vóc người Lệ quý nhân này thấp hơn so với A Uyển khá nhiều nhưng dung mạo đúng là cực tốt, tuy là thân thể gầy yếu nhưng cũng được coi là một mỹ nhân xinh xắn lung linh.

Lệ quý nhân thấy chiến trận rất nhanh khôi phục lại tinh thần, cười thỉnh an A Uyển: ”Không biết Uyển tần tỷ tỷ đại giá quang lâm, không từ xa tiếp đón, mong Uyển tần tỷ tỷ thứ tội, nhưng mà không biết Uyển tần tỷ tỷ bày ra trận địa này là ý gì?”

Nếu là bình thường, A Uyển còn có tâm tư khách sáo với nàng ta, nhưng lúc này công tác thể diện cũng không muốn làm tiếp, nháy mắt ra hiệu, để cho Tiểu Hòa Tử, Tiểu Quế Tử đem bàn ghế gỗ lim đặt trước mặt. Sau khi ngồi vào trên ghế của mình, nhóm cung nhân mang lên quả khô, bày nước trà điểm tâm, còn cung nữ đằng sau lấy ô dù che nắng cho A Uyển.

Thời điểm giữa ban ngày lúc này rất phơi nắng người, A Uyển diễn xuất lần này có chút ý muốn đánh lâu dài, mà A Uyển cũng không để cho Lệ quý nhân đứng dậy, chính là một tay chống cằm, dáng vẻ nhàn nhã, chăm chú nhìn chằm chằm Lệ quý nhân, dường như nhất định phải nhìn ra điều gì lạ kỳ ở trên người Lệ quý nhân mới bằng lòng bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Lệ quý nhân vẫn duy trì tư thế nửa ngồi, khổ nỗi A Uyển vẫn không cho đứng lên: ”Uyển tần tỷ tỷ, ban ngày trời nắng, có việc gì chi bằng vào trong điện nói?”

A Uyển khẽ cười một tiếng, Trầm chiêu viện lúc trước còn nói Ôn Uyển nàng là một người kỳ diệu, hiện giờ nàng lại thấy, Lệ quý nhân này mới thực sự là người kỳ diệu đấy, sau khi đánh người của nàng mà vẫn có thể bình tĩnh ”tứ lạng bạt thiên cân”* như vậy.

*Nghĩa là bốn lạng mà đánh bạt được cả ngàn cân, chắc là ý nói cái nàng Lệ quý nhân vẫn có thể dùng bình tĩnh để đánh bay mọi chuyện.

”Lệ quý nhân quả là người kỳ lạ, thật không uổng công Hoàng thượng lại thích như vậy đúng không?” A Uyển mỉm cười quyến rũ mở miệng, nhưng trong giọng nói thật sự không hề có ý mừng rỡ.

Ban ngày quả thật rất nắng, Lệ quý nhân nửa quỳ trong chốc lát, mồ hôi trên trán liền tinh tế rịn ra, song Lệ quý nhân vẫn có thể chịu đựng được, mà cũng chưa từng mở miệng.

Nàng ta không vội, A Uyển liền càng không sốt ruột, dù sao bản thân mình có ô che nắng, còn có cung nữ quạt mát, A Uyển giống như giao du ngắm cảnh bình thường, ăn chút điểm tâm, uống chút trà, tuy không được nhìn thấy khung cảnh tịch dương sen tàn nhưng lúc này nhìn mỹ nhân đổ mồ hôi, cũng coi như là tiêu khiển.

Đối với ý đồ A Uyển đến, Lệ quý nhân không thể nào không biết, chẳng qua là biết rõ nhưng giả bộ hồ đồ mà thôi. Lúc buổi trưa sau khi giáo huấn Đại cung nữ bên người Uyển tần một phen, Lệ quý nhân liền chờ A Uyển tìm tới cửa, lúc này Uyển tần tới chậm hơn so với suy đoán của ả.

Lệ quý nhân rốt cuộc muốn làm ra dáng vẻ bị ủy khuất, nhưng thật sự là không chịu nổi, tái nhợt nghiêm mặt nói với A Uyển: ”Không biết Uyển tần tỷ tỷ tới đây có chuyện gì, mong tỷ tỷ nói rõ?”

https://thuviensach.vn

A Uyển liếc nhìn Lệ quý nhân một cái, cũng thật là mạnh miệng: ”Bản tần đến đây quấy phá chỗ của ngươi, ngươi thật sự không hiểu hay là đang giả ngu? Nhìn Lệ quý nhân cũng không giống kẻ ngốc, trí nhớ lại kém như vậy? Có bệnh nha, phải trị, Lệ quý nhân nói xem, lời của bản tần có đúng không?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Chuyển Biến Bất Ngờ

Lệ quý nhân nếu có ý định trực tiếp đối đầu với Uyển tần thì cũng đã biết trước Uyển tần là người không phải dễ trêu vào, tuy là đã chuẩn bị thật tốt, nhưng trước đó vẫn là phải chịu một ít khổ sở.

Lúc này sức chịu đựng của Lệ quý nhân đã đến cực hạn, chân nửa ngồi nửa quỳ cũng đã bắt đầu run rẩy, nhưng vẫn nói cứng, “Cái này…Uyển tần tỷ tỷ, muội thật. . . .không hiểu gì cả.”

“Không ngại, Lệ quý nhân cứ suy nghĩ cho thật kĩ, bản tần có rất nhiều thời gian.” Nói xong, A Uyển truyền cung nữ chậm rãi phấy quạt nhè nhẹ, cảm thấy thật mát mẻ, chỉ sợ Lệ quý nhân cả người còn chưa đủ dầm đề mồ hôi.

Lệ quý nhân dù sao cũng được nuông chiều từ bé, phơi nắng thời gian lâu như vậy quả thật là làm khó nàng, bất đắc dĩ không thể không mở miệng, “Hôm nay thật là ngày tốt, khó có dịp tỷ tỷ đến đây một chuyến, không bằng dời bước vào đại sảnh trước, tỳ thiếp sẽ nhất định tiếp đãi chu đáo.”

A Uyển không nhịn được phất phất tay, “Không cần, không biết xung quanh Hoán Liên các có người đặt vật hôi thối, giống như trong viện này”- ý vị khinh thường, nếu là vào đại sảnh, chẳng phải muốn đem bản tần xông thành cái dạng gì đây.

Lời này của A Uyển vừa dứt thần sắc Lệ quý nhân trong nháy mắt liền cứng ngắc, nghiêng người cười nói: “Uyển tần tỷ tỷ là đang nói đùa đi,

https://thuviensach.vn

Hoán Liên các nhìn vào kém Kinh Hồng điện một chút, nhưng mỗi ngày đều có người xông hương quét dọn.”

Nói là có vật gì đó thối, còn không phải là đang ám chỉ Lệ quý nhân nàng thối sao?

A Uyển nghe vậy cũng nhíu mày: “Oh? Lệ quý nhân sai rồi, bản tần trước giờ không thích nói đùa, cũng không phải bản tần nói ngươi, Hoán Liên các này khuôn viên thật sự rất lớn, cho nên mỗi ngày xông hương quét tước cũng không lấn át được, không tin có thể hỏi những cung nhân ở đây nha.”

Cung nhân Kinh Hồng điện đứng một bên đã lâu rốt cục cũng chờ được đến lúc lên sân khấu, liền liều mạng gật đầu như gà đang mổ thóc.

A Uyển đã nói như vậy, Lệ quý nhân cũng không thể đáp lời lại, “Như vậy thật là tỳ thiếp không phải, chẳng hay Uyển tần tỷ tỷ có thể cho phép tỳ thiếp đứng lên mà nói?”

A Uyển liền đã trợn to hai mắt, biểu tình thập phần vô tội: “A? Thì ra Lệ quý nhân vẫn còn đang hành lễ sao, bản tần thật là không nhìn ra, còn tưởng rằng muội muội ngươi đã sớm đứng lên rồi, vậy đứng dậy đi, ha ha.”

Nếu bàn về bản lĩnh giả bộ hồ đồ, A Uyển nhất định không có thua ai nha.

“Đa tạ Uyển tần tỷ tỷ.” Lệ quý nhân là đang cố nén giận, A Uyển vừa bóng gió bảo nàng khó ngửi giờ lại mỉa mai nàng vóc người thấp bé, thế nhưng trên mặt nàng ta lại không nhìn thấy chút tức giận này, quả thật là cao thủ a.

“Nếu muội muội thật là nghĩ không ra bản tần vì chuyện gì mà đến, bản tần liền cũng ngươi nói một chút, muội muội vô duyên vô cớ sao lại đánh

https://thuviensach.vn

đại cung nữ của bản tần, bản tần thật sự rất muốn nghe muội muội giải thích một chút?”

A Uyển ngược lại cũng đã nhìn ra, nếu muốn cùng Lệ quý nhân ngươi tới ta đi như vậy mà nói, thực sự là đến ngày mai cũng nói không xong, chi bằng trực tiếp chất vấn.

Lệ quý nhân nghe vậy, thái độ lại cực kỳ cung kính, “Lời này của tỷ tỷ làm muội muội thật sự sợ hãi. Lúc trưa, cung nữ bên cạnh tỷ tỷ đụng phải tỳ thiếp, cho nên tỳ thiếp liền thay tỷ tỷ dạy dỗ một phen. Đụng phải tỳ thiếp cũng được, nếu là đụng phải cái quý nhân khác thì thật không ổn, tỷ tỷ nói xem có đúng không?”

Lời nói này thật là hợp tình hợp lý đi, có chứng có cớ, A Uyển cũng không khỏi vì thế mà vỗ tay tán dương Lệ quý nhân, đây không phải là điển hình của ăn nói tráo trở, đổi trắng thay đen sao.

A Uyển khẽ cười một tiếng: “Thì ra là Lệ quý nhân đang suy nghĩ cho ta sao, bản tần thật sự quá vui mừng cảm động. Như vậy thật là làm phiền Lệ quý nhân, ngươi nói bản tần nên cám ơn ngươi như thế nào mới tốt đây?”

Lệ quý nhân lại trưng ra một bộ dáng thẹn không dám nhận, “Uyển tần tỷ tỷ nói quá lời, tỳ thiếp không dám nhận.” Dứt lời, lại dùng khăn tay nhẹ nhàng đem mồ hôi trên trán lau đi.

“Muội muội vừa phải bận rộn hầu hạ hoàng thượng, lại còn phải thay bản tần giáo huấn cung nhân, thật là hảo tỷ muội trong cung của ta, bản tần nếu không hảo hảo cám ơn ngươi, không phải là cô phụ tâm tình của ngươi sao?!”

A Uyển cũng không thèm che giấu ý tứ châm chọc hàm xúc trong lời nói, nhưng Lệ quý nhân dường như nghe không hiểu, dáng vẻ lại thẹn thùng tươi cười, “Tỷ tỷ khen sai rồi, muội muội bất quá là làm chuyện nên

https://thuviensach.vn

làm mà thôi, Hoàng thượng cũng thường xuyên bảo tỳ thiếp nên tuân thủ quy củ."

Lần này A Uyển thật là kinh ngạc, Lệ quý nhân người này nào chỉ là lợi hại, phải là rất lợi hại nha, nàng vốn là tự cho rằng da mặt mình đã rất dày, không nghĩ tới đụng phải Lệ quý nhân, xem như là gặp phải sư phụ rồi.

A Uyển cảm thấy thực sự phải thường xuyên cúng bái vị Lệ quý nhân này rồi, năng lực đảo lộn trái phải đứng đầu không nói, lúc này còn có thể nghĩ đem Hoàng thượng ra dọa nàng, thật sự là một cao nhân nha!

Nhìn A Uyển im lặng không nói lời nào, Lệ quý nhân liền nghĩ A Uyển bị bản thân chọc tức, tất nhiên là cúi đầu cười đắc ý. Mặc dù Uyển tần ở trước mặt Hoàng thượng được yêu thích, như vậy thì sao, lúc này cung nữ bị nàng dạy dỗ, còn không phải là 'ngậm bồ hòn làm ngọt sao'.

"Hoàng thượng cũng đã mang ra, bản tần nếu không hảo hảo cám ơn ngươi, chỉ sợ bản tần sẽ không thể an tâm đi." Dứt lời, A Uyển liền ngoắc tay, bảo Thanh Sam tiến lên, chỉ ra cung nữ đã động thủ đánh người kia.

Người buổi trưa đánh Thanh Sam chính là đại cung nữ bên cạnh Lệ quý nhân, nhất thời bị Thanh Tam chỉ ra, lại không biết vị Uyển tần nương nương này muốn như thế nào, sắc mặt cung nữ liền có chút tái nhợt.

"Cung nữ này bản tần nhìn rất không thuận mắt, Thanh Sam, phải hảo hảo giáo dục." Mắt thấy A Uyển như vậy lại mang Đại cung nữ của mình ra dạy dỗ, Lệ quý nhân tất nhiên là không nhịn được lớn tiếng.

"Uyển tần tỷ tỷ làm như vậy chỉ sợ là không thỏa đáng đi, nếu Hoàng thượng tới, nhìn thấy cung nữ của tỳ thiếp bị thương, tỳ thiếp cũng không biết là phải trả lời Hoàng thượng như thế nào đó?"

A Uyển không thèm để lời nói của Lệ quý nhân vào tai, chỉ bảo Thanh Sam tiến lên, cung nữ kia buổi trưa ra tay như thế nào, liền muốn nàng cứ

https://thuviensach.vn

như vậy mà trả lại, không cần lưu lại mặt mũi.

“Bản tần muốn đánh liền đánh, ngươi bảo phải như thế nào?” Lời này chính là tức chết người không đền mạng.

Chưa từng nghĩ mang Hoàng thượng ra lại không dùng được, Lệ quý nhân lập tức muốn động thủ ngăn cản thì lại bị A Uyển cho cung nữ giữ chặt hai cánh tay lại, không nhúc nhích được.

Lệ quý nhân cho dù có cao giọng quát lớn, hay trợn mắt nhìn cũng đều vô dụng, hai vị cung nữ hai bên trong miệng luôn mồm “Đắc tội”, thế nhưng lực đạo trên tay cũng một chút cũng không giảm.

Thanh Sam vốn là có khí lực lớn, ở trong cung đã lâu lại chưa từng bị người nghiêm phạt, trước đó cho là không liên lụy đến chủ tử, lúc này chủ tử lại mang theo mình tìm tới cửa, mặt mũi này cho dù như thế nào nàng cũng phải tìm trở về.

Thanh Sam cũng không quản có đắc tội với người khác hay không, dùng mười phần lực đạo mà hạ thủ, chỉ một cái tát, khóe miệng cung nữ kia đã sưng đỏ một mảng.

Lệ quý nhân thấy thế, liền gầm lên với A Uyển: “Uyển tần, ngươi đừng có khinh người quá đáng!”

Nghe vậy A Uyển một chút cũng không tức giận, liền chậm rãi từ trên ghế đứng lên, đi tới trước mặt Lệ quý nhân, ỷ vào ưu thế chiều cao của mình, từ trên cao nhìn xuống Lệ quý nhân, lại dùng hai ngón tay sơn đỏ nâng cằm Lệ quý nhân lên, bộ dáng thập phần xem thường kẻ bên dưới.

“Thế nào, lúc cùng ta đối đầu sao không nghĩ tới hôm nay? Bản tần lười cùng ngươi tính toán, ngươi thật xem ta là dễ ức hiếp sao? Được một tấc lại muốn tiến một thước, không biết ta là người chưa bao giờ chịu thua thiệt sao!”

https://thuviensach.vn

Vừa nói, đầu ngón tay vừa di di tới lui ở trên mặt Lệ quý nhân vài cái, tựa hồ chỉ cần dùng chút khí lực, là có thể đem mặt Lệ quý nhân vẽ thêm vài bông hoa.

“Lúc này vẫn còn giả bộ? Không phải trước đó đã cho người đi mời Hoàng thượng đến sao? Bản tần đoán chừng Hoàng thượng cũng nên đến rồi, không phải muốn Hoàng thượng nhìn thấy bản tần khi dễ ngươi sao? Muốn Hoàng thượng thương tiếc, bản tần liền thành toàn cho ngươi. . .” Dù sao thì vật hy sinh này nàng cũng không muốn làm nữa.

Thanh âm của A Uyển luôn luôn là mềm mại êm tai, bây giờ nói ra lời này lại khiến Lệ quý nhân mở to hai mắt, Lệ quý nhân đương nhiên là không phải vô duyên vô cớ đi tìm A Uyển gây sự, hôm nay diễn vở kịch này, cho đến bây giờ đều là dựa theo kịch bản mà làm, chỉ là không nghĩ tới thế nhưng tâm tư của mình lại bị Uyển tần nhìn thấu.

Lời của A Uyển còn chưa nói hết, bên ngoài truyền đến thanh âm lanh lảnh: “Hoàng thượng giá lâm.”

Vành mắt Lệ quý nhân liền đỏ lên, bày ra một bộ dạng bị ức hiếp, khiến người khác vừa nhìn liền thương tiếc, khóe miệng cong lên, định liệu trước nói, “Như vậy, liền đa tạ Uyển tần tỷ tỷ thành toàn nha.”

Tề Diễn Chi bước vào trong các, lại nhìn thấy trong sân chen lấn đầy người, tất cả đều đang quỳ xuống thỉnh an, còn A Uyển và Lệ quý nhân đang khụy chân hành lễ, tất nhiên còn nhìn thấy vai Lệ quý nhân hơi run run.

Trong viện vừa lúc có ghế tựa của A Uyển, Tề Diễn Chi liền ngồi xuống, “Bình thân, ai tới nói cho trẫm, ở đây đang xảy ra chuyện gì?”

Lệ quý nhân liền trưng ra một bộ lê hoa đái vũ, muốn nói lại thôi, A Uyển nhìn bộ dáng đang diễn trò của nàng ta, bĩu môi khinh thường.

https://thuviensach.vn

Nghe Hoàng thượng hỏi, Lệ quý nhân liền khóc không dứt, bộ dáng là đang chịu một đại ủy khuất, “Hoàng thượng, tỳ thiếp cũng không biết là đã làm chuyện gì chọc phải Uyển tần tỷ tỷ, nàng vừa đến chỗ tỳ thiếp là đòi đánh đòi giết, đem thị nữ của tỳ thiếp đánh một trận, tỳ thiếp không biết làm thế nào, đành phải sai người đi mời hoàng thượng.”

Tề Diễn Chi nghe xong, thế nhưng lại không nói gì, chỉ hỏi A Uyển: “Lệ quý nhân nói có đúng không?”

A Uyển khẽ cười một tiếng, hướng Hoàng thượng phúc thân thi lễ, “Hồi bẩm Hoàng thượng, là tần thiếp nhìn Lệ quý nhân không vừa mắt, trong lúc rãnh rỗi không có gì làm, nên tới đây bới lông tìm vết.”

Nói xong lời này, Hoàng thượng cùng Lệ quý nhân đều bị giọng nói thản nhiên như vậy của A Uyển dọa cho kinh hãi, khi dễ phi tần đã là không đúng vậy mà thái độ của A Uyển lại như đang trừ gian diệt ác, bảo vệ chính nghĩa.

Hoàng thượng nhìn A Uyển thật lâu, chưa từng nghĩ nàng còn có bộ dáng này, A Uyển lại mang đến một kinh hỉ lớn như vậy, châm ngòi ‘cuộc chiến’ lớn như thế, lời nói lại như đang dạo chơi ngoài thành, thực sự không ngờ tính tình của nàng lại như vậy.

Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không thừa nhận thực ra hắn không muốn tới đây, nghe Lý Đắc Nhàn báo người của Lệ quý nhân tìm đến tố Uyển tần, Tề Diễn Chi lúc đó lập tức buông tấu chương xuống, còn nghĩ nàng bị Lệ quý nhân gây sự ở Hoán Liên các,.

Nghe A Uyển đáp lời, Hoàng thượng chỉ ừ một tiếng, không nói thêm nữa, Lệ quý nhân có lẽ cũng nóng nảy, “Xin Hoàng thượng hãy làm chủ cho tỳ thiếp, nếu ngày nào đó Uyển tần tỷ tỷ lại đánh tới cửa, vậy biết phải làm sao đây?”

https://thuviensach.vn

Tề Diễn Chi từ chối cho ý kiến, chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển hiện lên nụ cười nhợt nhạt, “Uyển tần ngươi còn có gì để nói?”

A Uyển cái gì cũng không nói, đột ngột nâng bàn tay lên “Ba ba” thưởng cho Lệ quý nhân hai cái tát, cũng không màng thần sắc của Hoàng thượng cùng Lệ quý nhân như thế nào , ngẩng mặt lên trả lời: “Đánh cũng đánh rồi, tần thiếp không có lời nào để nói.”

A Uyển chính là muốn biến giả thành thật, Lệ quý nhân ngươi không phải nói ta đòi đánh đòi giết sao, ta đây liền động thủ cho ngươi xem một chút.

Về phần hoàng thượng, tùy ý Lệ quý nhân tự hạ mặt mũi của mình, cái này thì chấp nhận thôi, dù sao Hoàng thượng cũng không thể chỉ vì mỗi mình nàng, A Uyển cũng không thể chất vấn Hoàng thượng vì sao lại như vậy.

A Uyển chưa từng động thủ, chỉ vì cảm thấy Lệ quý nhân vẫn chưa vượt qua ranh giới cuối cùng của mình, trước đây bất quá chỉ là một con cờ của Hoàng thượng, đối với sủng ái của Hoàng thượng, người nào có thì kẻ đó có đường sống.

Trải qua chuyện buổi trưa lại là hoàn toàn bất đồng, nàng vẫn còn rộng lượng chưa muốn cùng Lệ quý nhân tính toán, không ngờ tới Lệ quý nhân được một tấc lại muốn tiến một thước, đem người bên cạnh mình đánh, mặc kệ Hoàng thượng cưng chiều Lệ quý nhân thì sao, tức giận này không hoàn đủ lại cho nàng ta, tên Ôn Uyển của nàng liền cứ như vậy mà viết ngược lại đi.

“Càn quấy! Trong mắt Uyển tần còn có trẫm không!”. Tề Diễn Chi cũng không nghĩ A Uyển dám ở trước mặt hắn động thủ, chỉ cảm thấy A Uyển làm việc bất cẩn, cho nên mới quát lớn.

https://thuviensach.vn

“Thần thiếp chỉ làm việc phải làm, muốn chém muốn giết tùy Hoàng thượng nhưng đừng liên lụy đến người khác.”

Hoàng thượng thấy vẻ mặt Ôn Uyển trấn định mà nói, hắn đã gặp qua một A Uyển kiều mị động lòng người, một A Uyển làm nũng trước mặt hắn, cũng đã nhìn thấy vẻ ngây thơ lúc say rượu của nàng, nhưng hắn chưa bao giờ thấy qua một Ôn Uyển khí thế mười phần, lời nói kiên định như lúc này.

Vả lại mặc dù Uyển tần đại nghịch bất đạo dám ở trước mặt hắn mà động thủ, nhưng hắn chưa bao giờ tức giận thật sự, chỉ là cảm thấy A Uyển không biết lúc nào nên dừng, có muốn thiên vị cũng không được.

Mặc dù ngoài mặt rất trấn tĩnh, Tề Diễn Chi vẫn thấy được hai tay A Uyển đang nắm thành quyền nhẹ run run, xem ra vẫn là cậy mạnh, ngước mắt nhìn lên, Uyển tần nhẹ ngẩng đầu, cố gắng không để giọt lệ long lanh đã muốn trào ra khóe mắt rơi xuống, bộ dạng cố tỏ ra kiên cường này quả là muốn bao nhiêu ủy khuất liền có bấy nhiêu.

Hoàng thượng cũng chỉ lắc lắc đầu, thở dài một hơi, Uyển tần quả thực vẫn là tiểu cô nương tính tình trẻ con, chỉ không để mắt một lát là đã gây chuyện đến nông nỗi này. Từ khi nào thì bản thân lại có thể mềm lòng như thế, mình thật là đang dỗ một tiểu cô nương sao? Nhưng cho dù là nữ nhi ruột của mình Hoàng thượng cũng chưa từng nghĩ lại có thể dung túng đến như vậy.

Nhưng mà Uyển tần lần này thực sự đã gây ra chuyện lớn, huyên náo đến mức tất cả mọi người trong cung đều biết, nếu không trừng phạt, người khác sẽ lấy đó làm gương, thì ảnh hưởng sẽ rất xấu, Hoàng thượng nhân tiện nói: “Uyển tần làm việc lỗ mãng, phạt trong vòng nửa tháng không được bước chân ra khỏi cửa”.

https://thuviensach.vn

Hình phạt này thực ra cũng không hẳn là hình phạt, nói đúng hơn là đem Uyển tần che chở bên người, Lệ quý nhân vốn tưởng rằng sự tình nên theo hướng mình nghĩ, không ngờ cuối cùng lại có chuyển biến đột ngột, hoàn toàn thực sự là phá hỏng mọi chuyện, nếu đã kinh động đến chỗ của hoàng thượng, làm sao chỉ phạt cấm cửa nửa tháng một cách đơn giản như vậy.

“Hoàng thượng….” Lệ quý nhân không cam tâm vẫn muốn tranh thủ nài nỉ một lần, không thể uổng công vô ích được.

Nhưng Hoàng thượng lại giống như cái gì cũng không nghe thấy, kéo A Uyển đang hoảng hốt ra khỏi Hoán Liên các. (Bao che a…bao che trắng trợn a…)

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Thổ Phỉ A Uyển

Cho đến khi Hoàng thượng lên kiệu đuổi kịp nàng, A Uyển vẫn như trước không kịp có bất cứ phản ứng gì, Hoàng thượng thấy khóe mắt nàng vẫn còn đẫm lệ, bộ dạng ngơ ngác sững sờ liền xoay gương mặt nhỏ nhắn của A Uyển, để nàng nhìn thẳng mình mà nói:

“Trẫm vậy mà không biết tiểu Uyển nhi nàng còn có bộ mặt thế này nha”.

A Uyển lúc này mới lấy lại tinh thần, nghe ngữ khí của Hoàng thượng không giống bộ dạng tức giận, này này này…..Hình như nội dung của vở kịch tiến triển không đúng lắm thì phải? Nghĩ lại mới thấy hành động của bản thân lúc nãy chẳng phải là đại nghịch bất đạo sao, tự tìm đường chết, vậy mà không bị quát mắng cũng không bị phạt đòn, đích thân Hoàng thượng còn đuổi theo, chẳng lẽ cách mình ức hiếp người khác còn chưa đúng sao?

Hiếm khi thấy được người bên cạnh muốn nói lại thôi, thần sắc thập phần không được tự nhiên, Tề Diễn Chi vui vẻ nhéo nhéo gương mặt nhỏ nhắn của A Uyển, cảm giác rất tuyệt.

“Lúc nãy không phải là còn rất hùng hồn, sao bây giờ lại im lặng vậy?”

Hoàng thượng vừa mới dứt lời, cái đầu nhỏ của A Uyển đã nhào vào lòng hắn, do không hề chuẩn bị trước nên Tề Diễn Chi bị lực đạo này lay động một chút.

Cũng không chờ cho Tề Diễn Chi lên tiếng, A Uyển ở trong lòng hắn đã muốn khóc, không giống như lần trước rơi nước mắt còn phụ họa thêm

https://thuviensach.vn

tiếng nấc, lần này người trong ngực hắn chỉ là yên lặng mà tuôn lệ, Tề Diễn Chi có thể cảm nhận được vạt áo trước ngực đã bị nước mắt thấm ướt một mảng lớn.

Hoàn thượng thật sự đã bị hành động lần này của A Uyển làm cho hồ đồ, bất quá Hoàng thượng đại nhân từ trước đến nay chưa bao giờ thực sự hiểu rõ người trong lòng này lớn lên như thế nào, từng cử chỉ lời nói của nàng đến giờ đều ngoài dự đoán.

“Được rồi, khóc cái gì? Ngày thường uy phong lẫm liệt đến đâu cũng không sợ, bây giờ một chút ủy khuất lại khóc sao?”

Vậy mà người trong lòng vẫn như trước bịt tai không thèm nghe, tiếp tục đem ngực áo của hắn nhuộm ướt, thỉnh thoảng còn thút thít nấc lên vài tiếng.

Nhìn nàng ôm chặt lấy mình, giống như con đà điểu gắt gao chôn đầu vào lồng ngực hắn, còn nghẹn ngào nức nở, Hoàng thượng sợ nàng tự làm bản thân bi ai, vội kéo A Uyển ở trong lòng ra.

Nâng gương mặt nhỏ nhắn lên, Hoàng thượng nhìn thấy trên mặt nàng còn vương nước mắt, khóe mắt đã muốn đỏ lên như mắt thỏ, cái miệng nhỏ nhắn mềm mại khẽ chu lên, bộ dạng giống như là hắn đang khi dễ nàng.

Hoàng thượng lúc này lại mềm lòng, “Trẫm cũng không phạt nàng, sao lại khóc thành bộ dạng thế này?”.

Biết rõ Hoàng thượng chính là thiên vị mình, mặc dù không hiểu tại sao màn kịch lại đi chệch hướng, bất quá A Uyển ngược lại thuận thế mà bướng bỉnh, “Hoàng thượng…..giúp……giúp nàng ta ức hiếp ta”. Một tiếng ‘nàng’ này tất nhiên là chỉ Lệ quý nhân.

Câu nói ngắn gọn đứt quãng, còn pha chút tiếng nấc thút thít, nhưng ý tứ thật ra rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nghe nàng nói như thế, cũng không so đo A Uyển tự xưng ‘ta’, trực tiếp đưa tay chọc chọc vào má A Uyển, “Nàng thử nói trẫm nghe xem trẫm làm sao mới giúp được nàng?” Ý tứ hắn thiên vị rõ ràng như thế, nhưng thật ra là đang trả đũa.

Vẻ mặt Hoàng thượng chính là bình tĩnh chờ xem tiểu nữ nhân vô lương tâm này sẽ còn nói đến cái gì.

A Uyển cũng không biết bản thân lấy đâu ra dũng khí, lại có thể đưa tay chọc chọc ngực áo Hoàng thượng, cái miệng nhỏ nhắn ủy khuất nói ra mình bị khi dễ thế nào, “Lệ quý nhân vừa sai người đi mời Hoàng thượng, người liền lập tức đến đó, chẳng phải là khẩn trương lo lắng sợ ta ức hiếp nàng ta sao, Hoàng thượng thiên vị Lệ quý nhân, còn lớn tiếng với ta, phạt ta không được ra khỏi cửa”.

Tề Diễn Chi nghe lời nàng nói thật sự là hận không thể mang nàng bỏ vào kiệu đưa nàng về cung, hắn không phải bởi vì nghe nói nàng đem người đi gây sự, mới vội vã đến Hoán Liên các, bất quá thiên vị A Uyển thế này còn chưa làm ảnh hưởng đến uy danh Hoàng đế của hắn sao? Đây có phải là vừa ăn cướp vừa la làng không?

Nói hắn thiên vị Lệ quý nhân, còn không phải bởi vì nàng ương bướng không chịu giải thích, trước mặt hắn đã muốn đánh người, từ đầu đến cuối hắn chưa bao giờ có ý thiên vị Lệ quý nhân.

Còn việc cấm túc nàng, Hoàng thượng ngược lại thản nhiên nở nụ cười, “Nàng nói nghe có lý hay không? Dám ngang nhiên ở trong cung cùng một đám tiểu thổ phỉ đi đánh người, còn mạnh miệng muốn chém muốn giết tùy trẫm xử lý sao? Ai dạy nàng như vậy?”. Hắn có thể không phạt sao? Nếu để người khác học theo, trong cung chẳng phải sẽ không còn quy củ gì sao?

A Uyển vừa nghĩ, cảm thấy bản thân thật sự là đuối lý, mang theo một đám cung nhân mà đi, cũng chưa từng lo lắng chuyện này sẽ có ảnh hưởng

https://thuviensach.vn

như thế nào, nhưng nhận sai như vậy chẳng khác nào tự mình nhận thua sao?

“Chẳng phải trong Thoại Bản* viết như thế sao, bị người khác ức hiếp, tất nhiên là nên mang nhiều người đi tìm, nhanh chóng tạo khí thế”.

Tề Diễn Chi lần này thật sự là nổi giận, chỉ vào đầu A Uyển: “Ngày thường cứ đọc các loại Thoải Bản linh tinh! Cái tốt không học chỉ học toàn những cái lung tung bát nháo. Quay về đốt hết đi!”

Ngước mắt thấy Hoàng thượng thật sự phát hỏa với mình, A Uyển vẫn không cam lòng yếu thế lập tức cãi lại, “Bởi vì Hoàng thượng đã nói là muốn đến chỗ của ta, nửa đường lại bị Lệ quý nhân chặn lại, người bây giờ rốt cuộc sao lại thế này”.

Nhìn tiểu nương tử trách móc mình, ngang ngạnh kiên cường cãi lại, Hoàng thượng cảm thấy bản thân thật sự đã quá nuông chiều nàng, làm cho lá gan của nàng lớn lên cũng không ít, nàng có lẽ là người duy nhất trong cung này dám chất vấn hắn.

Chuyện của Lệ quý nhân, Hoàng thượng tự biết cách giải quyết, cho A Uyển biết cũng không phải là chuyện tốt, chỉ có thể phất tay, “Thôi được rồi, nữ nhân và tiểu nhân đều khó đối phó, nàng là tiểu thổ phỉ không có lương tâm lại càng không dễ đối phó”.

“Cũng bởi vì Hoàng thượng nuông chiều, tiểu thổ phỉ cũng không có sức để nói chuyện với hoàng thượng”. Nói xong còn làm bộ dáng xoay mặt đi, Hoàng thượng lại giống như nhìn thấy một tiểu hài tử đang cáu kỉnh.

Hoàng thượng lại cực kỳ kiên nhẫn xoay mặt A Uyển về phía mình, “Được rồi, được rồi, không nên tức giận, nàng không muốn biết đại ca nàng bây giờ thế nào sao?”

https://thuviensach.vn

Hoàng đế đại nhân luôn luôn anh minh thần võ, sát phạt quyết đoán lại chỉ vì một chuyện nhỏ mà kiên nhẫn giải thích, ngay cả chính bản thân hắn cũng không ngờ, sự nuông chiều này có thể nói là duy nhất trong thiên hạ.

Thuận thế mà lên, được một tấc lại muốn tiến thêm thước nữa hoàn toàn có thể dùng để chỉ trạng thái A Uyển lúc này, mặc dù trong lòng vô cùng muốn biết, nhưng vẫn mạnh miệng, "Thần thiếp không muốn biết, không có tin tức chính là tin tốt".

Tề Diễn Chi lập tức bị nàng chọc cho nở nụ cười, "Sắp đến lễ hội trung thu, trẫm đưa nàng đi xem?"

Như có cám dỗ, A Uyển hung hăng tự cấu tay mình mới có thể nén lại lời đáp ứng đã muốn thốt ra tới miệng, ngữ điệu không còn lưu loát, một bộ dáng kìm nén khổ sở, kiên quyết không bị hấp dẫn, "Thần thiếp không thạo cưỡi ngựa bắn cung, đi cũng vô dụng, không đi".

"Vậy trẫm…."

Đối thoại trong kiệu lúc này chính là một vị chủ tử đưa ra đủ loại đề nghị cám dỗ, một vị khác thì bày ra đủ loại cự tuyệt, tùy tùng theo sau đều im lặng cúi đầu làm như không nghe thấy, Lý Đắc Nhàn cũng oán thầm trong lòng: Hoàng thượng gặp phải vị Uyển tần nương nương này, quả nhiên là không màng phép tắc, thật sự là ngài sao? Một Hoàng thượng nghiêm khắc đối với các phi tần gây chuyện trước kia đâu rồi?

***

Vài ngày trước, trong Ngự Thư phòng.

"Hoàng huynh, việc này sao tự nhiên lại đổi chủ ý?" Tề Hành Chi thực sự không hiểu được, hoàng huynh luôn là người đã ra quyết định thì sẽ không dễ dàng thay đổi, chuyện này đã tiến hành gần được một nửa, hoàng huynh cũng đã cân nhắc lên kế hoạch kĩ lưỡng, lần này thật sự phá lệ nha.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng trầm ngâm một lúc, vẫn là hạ quyết tâm: “Tính cách của Uyển tần thật sự còn rất trẻ con, sợ là khó thành đại sự”.

Bất luận thế nào bản thân hắn cũng không muốn nhìn thấy Ôn Uyển trải qua sinh ly tử biệt, chỉ cần nghĩ đến lại mềm lòng, làm hoàng đế, hắn hiểu bản thân không thể làm theo cảm tính, nhưng nhất thời cũng không thể tãn nhẫn mà tính kế nàng.

“Tính tình trẻ con chẳng phải là càng dễ làm việc sao? Hoàng huynh nên nghĩ lại.” Tề Hành Chi nhiều lần khuyên nhủ, hắn cũng sớm đoán được, lúc trước cũng có nghe nói Uyển tần này liên tục được thị tẩm mười ngày, còn làm cho đám quan Ngự Sử phải hợp sức dâng tấu chương.

Ít nhiều cũng nhìn ra được tâm lý hoàng huynh có chút không tự nhiên, bất quá Tề Hành Chi vẫn là bộ dáng xem kịch vui mà khuyên nhủ.

“Huynh trưởng Ôn Tuân của Uyển tần vừa mới đỗ thám hoa, chỉ chuyên tâm xem sách luận văn, nhưng thật ra cũng có khả năng để trọng dụng, nếu động vào muội muội của hắn, e là sẽ khó thu phục người này.”

Thấy hoàng huynh luôn bình thản, thẳng thắng vô tư chỉ vì tiểu tâm tư của mình mà lay động, cẩn thận tìm lý do, nhưng Tề Hành Chi vẫn bất động thanh sắc, “Có cái gì mà phải vội vàng, chúng ta có không ít người đỗ trong khoa cử lần này, thiếu mất một Ôn Tuân cũng không sao”.

“Khụ khụ, không cần nhiều lời, ý trẫm đã quyết, đổi người khác đi”. Làm Hoàng đế, dù sao cũng không thể vì tình cảm cá nhân mà trì hoãn đại sự, mặc dù cũng không biết tại sao bản thân luôn mềm lòng với Uyển tần, nhưng Hoàng thượng vẫn quyết định tạm thời không động vào A Uyển.

Tề Hành Chi lúc này cười rất quỷ dị, giống như nhìn thấu tâm tư của hoàng thượng, “Hoàng huynh không phải là luyến tiếc Uyển tần đó chứ? Đệ đệ cũng đã từng gặp qua Ôn Tuân, quả nhiên anh tuấn hơn người, Uyển tần này hắn là không kém nha”.

https://thuviensach.vn

Bị đệ đệ một câu liền nói rõ mọi chuyện, Hoàng thượng nhất thời quẫn bách lập tức đứng lên, ‘rầm’ một tiêng, bày tay đánh xuống mặt bàn liền làm tách trà chao đảo, có thể thấy được lực đạo rất lớn, “Trẫm là người không phân biết thị phi sao!”.

Vừa mới dứt lời, Lý Đắc Nhàn liền chậm rãi tiến vào điện, cúi người bẩm báo: “Hồi báo Hoàng thượng, Uyển tần nương nương nhận được tin tức, bộ dạng cực kỳ cao hứng, còn dặn dò tiểu nhân bẩm báo đã chuẩn bị một bàn rượu thịt chờ ngài”.

Hoàng thượng còn chưa kịp phản ứng, Tề Hành Chi đứng bên cạnh đã cười ha hả, còn nói là không phải luyến tiếc Uyển tần, thật là mất mặt nha!

Hoàng thượng đã sống hai mươi mấy năm chưa bao giờ gặp phải tình huống xấu hổ như lúc này, sắc mặt biến đổi khó coi so với khói lửa cũng không khác, cũng không màng đệ đệ đang cười đau bụng đằng kia, hướng về phía Lý Đắc Nhàn quát: “Người thật nhiều lời!”

Thấy Hoàng thượng vung tay áo, bước nhanh ra khỏi Ngự Thư phòng, Lý Đắc Nhàn không hiểu tại sao, không biết đến tột cùng bản thân đã nói sai cái gì? Lúc trước mỗi khi bẩm báo, dù cho có Tề vương gia ở đó cũng không có gì đáng ngại mà.

Tề vương gia Tề Hành Chi trái lại hướng Hoàng thượng nói, “Hoàng huynh chớ nóng giận, thần đệ xem như chưa nghe thấy gì là được!” Nghe vậy, bước chân Hoàng thượng khựng lại chốc lát, sau đó càng bước nhanh hơn, có chút giống như đang chạy trối chết.

Tề Hành Chi hướng về phía Lý Đắc Nhàn nói: “Còn không mau đuổi theo, yên tâm đi, không phải tại người mà hoàng huynh tức giận đâu. Ha ha ha ha!” Thật là thú vị, có cơ hội nhất định phải gặp Uyển tần mới được.

Lý Đắc Nhàn được Tề vương gia đảm bảo, sau khi tạ ơn liền mơ mơ màng màng mà đuổi kịp bước chân Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, buổi tối liền truyền ra tin tức Lệ mỹ nhân chặn Hoàng thượng giữa đường.

***

Được tin A Uyển bị cấm túc hai tuần, chúng phi tần không có việc gì cũng ngầm thở ra, Uyển tần nổi danh được sủng ái trong cung không phải cũng đã hết thời bị thất sủng rồi sao, xem ra người cũ được cưng chiều ra sao cũng không sánh bằng kẻ mới được yêu thương rồi?

Đặc biệt Lâm quý tần nhất phái, biết được tin tức này chỉ thiếu mỗi việc bày tiệc rượu ăn mừng một phen, cho Uyển tần ngươi biết trước đây đắc ý, hiện tại không phải là nếm được mùi đau khổ rồi sao? Nếu không phải cấm túc người ngoài không được đến thăm, chỉ sợ là những phi tần luôn trông chờ được chế nhạo A Uyển đã sớm giẫm hư cửa lớn Kinh Hồng điện rồi.

Nhưng, tin tức này mang tới cảm giác hưng phấn cũng chỉ duy trì một đêm, ngày thứ hai, khi biết được trước lúc vào triều, Hoàng thượng chính là từ cửa lớn của Kinh Kồng điện đi ra, chúng phi tần thật sự là choáng váng, ai tới nói cho các nàng biết, phi tần bị cấm túc còn có thể thị tẩm ư?

Nhưng, đây cũng chỉ là ngày đầu tiên mà thôi, những thứ tốt cuồn cuộn không ngừng được Hoàng thượng ban cho Kinh Hồng điện, chất đầy mấy cái bàn dài nửa sân trong viện Kinh Hồng điện rồi, ai tới nói cho các nàng biết, bị phạt lại có thể tìm vui được như vậy à?

A Uyển cấm túc nửa tháng có thể nói là khiến cho các phi tần khác nhận ra được vô số điều mới lạ liên quan đến từ ‘cấm túc’ này, ngươi có gặp qua phi tần nào bị cấm túc, Hoàng thượng lại thỉnh thoảng năm ba bữa đi tìm nàng thị tẩm chưa?

Ngươi có gặp qua phi tần nào bị cấm túc thỉnh thoảng hai ba hôm thì có các loại đồ chơi quý giá kỳ bảo ban thưởng tới sao?

https://thuviensach.vn

Ngươi có gặp qua phi tần nào bị cấm túc nửa đêm Hoàng thượng lại cho đốt pháo giải sầu chưa?

Chúng phi tần ở trong điện của chính mình, ngửa đầu nhìn những chùm pháo hoa đầy màu sắc nở rộ trên nền trời ở hướng Kinh Hồng điện, trong lòng là hận không thể lập tức đến đó cào tường! Ai tới nói cho các nàng biết đi! Cấm túc thực sự là như vậy sao! Các nàng cũng cầu được như vậy đó nha!

Bị mọi người ghen tị đố kị chuyện cấm túc, nhân vật chính, Ôn Uyển, lúc này đang nằm trên ghế quý phi bên dưới tán cây ngọc lan, nhìn chằm chằm hai con chim Hoàng thượng ban cho thắc mắc không biết đây là giống loài gì. A Uyển đối với chim thật ra không có nghiên cứu, cũng không nhận biết được tên gọi của chúng, chỉ là thấy lông chim diễm lệ, tiếng kêu thanh thúy bất quá A Uyển thật sự rất thích là được.

A Uyển ở trên giường lăn lộn, hồi tưởng lại những ngày bị cấm túc đã trôi qua thật là hữu tư hữu vị, có phải đãi ngộ dành cho vật hy sinh như mình quá tốt rồi không?

Nghĩ như vậy, trong đầu đột nhiên có cảm giác như heo nuôi trong chuồng được chủ nhân cho ăn thật nhiều thức ăn, chẳng lẽ đây là muốn nuôi cho mập rồi mới làm thịt sao?

* Thoại Bản: một hình thức tiểu thuyết Bạch thoại phát triển từ thời Tống, chủ yếu kể chuyện lịch sử và đời sống xã hội đương thời, thường dùng làm cốt truyện cho các nghệ nhân sau này

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Mang Thai Vào Trung Thu

Đợi A Uyển được bãi bỏ lệnh cấm túc cũng đã sắp tới Trung thu, cung yến được tổ chức bên trong Bắc Lan uyển, Bắc Lan uyển nằm ở ven hồ Ánh Sắc, ngắm trăng ở đây đích thị là điều hạnh phúc nhất , nếu còn được dạo thuyền trên hồ người ta mới chính xác lĩnh hội được "Yên lung thu thủy nguyệt lung sa" là ca ngợi ý cảnh này.

Chỉ là cung yến dù sao cũng có nhiều người, tuy nói cung yến lúc này không còn giống như trước, phải mời các phu nhân hoàng thất cùng các mệnh phụ bên ngoài truyền vào cung tham gia, nhưng dù chỉ có các phi tần tham gia cung yến thì số lượng cũng đã không nhỏ. Thế nên chơi thuyền du hồ là điều không thể, lui lại làm điều dễ thực hiện hơn, cung yến liền được tổ chức tại ven hồ Ánh Sắc trong Bắc Lan uyển.

A Uyển đến Bắc Lan uyển hơi trễ, cung yến đã sớm bắt đầu, nàng cứ chậm rãi thong thả mà tới, muốn làm người khác không chú ý cũng không được. Lúc này ánh mắt mọi người đều không tập trung lên sân khấu, mà là cùng nhau nhìn về phía vị Uyển tần tới trễ .

Các phi tần cũng hơn nửa tháng không thâấy được vị Uyển Tần bị cấm túc này, cho dù là nữ nhân cũng không thể không thừa nhận hôm nay trang phục của Uyển tần thập phần thu hút.

Một thân váy mẫu đơn mỏng uốn lượn như làn nước, trước áo choàng nhẹ nhàng bao phủ bởi cánh hoa yên la, trên vầng trán được điểm thêm một đóa hoa màu hồng tinh tế, chiếc trâm hải đường xanh nhạt búi trên mái tóc được điểm thêm vài hạt ngọc bích lay động nhẹ nhàng theo mỗi bước đi, lúc nhấc chân lại vô tình lộ ra mũi hài được gắn các viên minh châu tinh

https://thuviensach.vn

xảo.Một thân ăn mặc mang dáng điệu mười phần của một sủng phi, quá rực rỡ, quá sáng ngời, đây thật là muốn làm chói mắt các phi tần khác. Nhìn Uyển tần đưa ra khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại có chút uể oải vì bị cấm túc, ngược lại còn hơn trước kiều mị động lòng người.

Chúng phi tần đưa ánh mắt vừa ghen ghét vừa đố kị nhìn theo mỗi bước đi của A Uyển, chẳng qua lúc này A Uyển lại đưa ánh mắt hờn giận về phía vị đang ngồi mỉm cười trên kia, hoàng thượng. Bản thân đã đi được nửa đường, nếu không phải Hoàng thượng cho người ban xiêm y để nàng phải chạy về tẩm điện thay đổi một hồi, bản thân cũng không tới mức phải đến muộn như thế này, dù sao cũng là cung yến trung thu, thái hậu cũng ở đây, tới muộn thật là không tốt.

Hoàng thượng lại coi như không thấy ánh mắt trách cứ của A Uyển, ngược lại là đưa ra một bộ dạng hăng hái, nhìn A Uyển không tha, cuối cùng vẫn là tự đắc ý về khả năng chọn trang phục của mình.

A Uyển nhẹ nhàng qui củ tiến lên thỉnh an thái hậu, Hoàng thượng cùng hoàng hậu, dù sao mình đã đến chậm, cũng phải cùng ba vị này cáo tội mới phải.

Nét mặt hoàng hậu vẫn luôn một vẻ rất rộng lượng hiền hậu, tự nhiên cho qua, thái hậu lại đưa vẻ mặt kì quái nhìn làm A Uyển đoán không ra suy nghĩ.

“Qua đây, đến gần ai gia”. Để A Uyển thỉnh anh xong, thái hậu liền nhìn về phía A Uyển vẫy tay, gọi A Uyển đến bên cạnh mình. Mọi người dựng thẳng lỗ tai muốn xem thái hậu muốn nói gì với Uyển tần, dù sao Uyển tần này cũng gây ra động tĩnh không nhỏ, thái hậu ít khi ra cửa cung chắc cũng nghe được.

Trong lòng A Uyển cũng có chút thấp thỏm, nói như thế nào cũng là mình làm trái cung quy, thái hậu lúc này nhỡ muốn truy xét đến cùng lại có

https://thuviensach.vn

thể tốt sao?

Tuy rằng những ngày cấm túc có thoải mái thật, cũng không thể vừa được giải trừ lại bị cấm túc trở lại chứ?

Thái hậu nhìn bước chân A Uyển do dự, vẻ mặt rối rắm nhìn mình, vốn là khuôn mặt nhỏ nhắn diễm lệ động lòng người lúc này lại nhăn nhó thành một nắm, nói :"Trước lá gan lớn lắm ? Sao giờ ai gia mới gọi ngươi qua ngươi lại mè nheo không dám rồi?"

Biết chút tâm tư lén lút của mình đã bị nhìn ra, A Uyển chỉ có thể bước nhanh đến chỗ thái hậu, cười khan :"Thần thiếp không dám."

Thái hậu liếc mắt A Uyển :"Ai gia đúng là xem thường ngươi rồi, ngươi nha, thật là giỏi mà." Giọng điệu bình ổn làm A Uyển cũng không thể đoán được thái độ của thái hậu là gì.

"Thái hậu lại trêu tần thiếp, tần thiếp làm sao nhận hai chữ "tài giỏi" này chứ!"

Nghe giọng A Uyển có chút quẫn bách, thái hậu cũng biết nàng lo lắng cái gì, xem ra cũng không phải ngươi hoàn toàn không hiểu qui củ. Đem A Uyển dọa sợ như vậy, trên mặt thái hậu cũng hiện ra ý cười.

"Đối với ai gia thật thông minh, ngươi nha, mặc dù chép kinh phật không ít, nhưng vẫn còn cái tính nóng nảy cẩu thả kia, hành sự đã suy nghĩ chu đáo ?" Giọng thái hậu giống một trưởng bối yêu thương giáo huấn tiểu bối, làm lòng A Uyển đang treo lơ lửng cũng an ổn một ít, có thể nghe được từ giọng điệu thái hậu cũng không hẳn là tức giận, chẳng qua là hù dọa mình một chút thôi.

Trong chốc lát A Uyển cũng làm nũng với thái hậu :" Tần thiếp sai rồi, trở về sẽ cố chép kinh phật thật tốt, lần sau sẽ không tái phạm nữa."

https://thuviensach.vn

Thái hậu cũng khoát tay chặn lại: “Không cần như vậy, lần này hãy nhớ cho kĩ là được, còn trẻ không sửa sau này sẽ càng hư thêm.”

Trước kia khi còn là cô nương trong nhà, thái hậu cũng có phong phạm của một tương môn hổ nữ, chỉ là sau khi nhập cung liền đem tính tình này sửa lại, ở trong cung đã gặp qua đủ loại người, ai cũng đều đem vẻ mặt giả dối ra để gặp nhau, người thẳng thắn như A Uyển tính ra lại rất hiếm thấy, nhìn A Uyển lại khiến thái hậu nhớ tới tuổi trẻ của mình, hảo cảm cũng vì thế mà tăng lên vài phần.

Chuyện này cũng do Lệ quí nhân khơi mào trước, A Uyển dù sao đã bị phạt cấm túc rồi, thái hậu tự nhiên cũng không muốn truy cứu nữa. Tuy trong cung có người cùng thái hậu bàn về phật đạo, nhưng lại e ngại thận phận của bà nên cũng không được tự nhiên. Chỉ có A Uyển da mặt dày, biết làm nũng khoe mẽ, lại dỗ cho thái hậu vui vẻ.

Lúc sinh Tể vương gia thân mình thái hậu bị tổn thương, không thể có thêm một nữ nhi, vì vậy đối với A Uyển cũng có chút ảnh hưởng tâm tình, vả lại A Uyển lớn lên vốn tốt đẹp, tuy có chút yếu ớt, gương mặt cũng không phải quá xinh đẹp, lòng thái hậu cũng có chút xem A Uyển như một cô nương bình thường trong nhà.

“Hôm nay ăn mặc rất xinh đẹp, lại ngồi bên ạnh trò chuyện với ai gia.” Ở tuổi thái hậu vốn thích xem những nhan sắc tươi tắn, A Uyển hôm nay lại ăn mặc thanh tú xinh xắn như vậy, thường ngày ấn tượng với A Uyển đã tốt, lúc này thái hậu nhìn A Uyển lại càng thích.

Chúng phi tần đang ngồi sắp đem khăn tay vò nát, được ngồi bên cạnh thái hậu là điều hết sức vinh dự, chỗ đó không phải là ngay sau Hoàng thượng sao? Thái hậu cùng Hoàng thượng đều không phải cùng một kiểu, luôn theo lẽ thường an bài sao ?

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng thái hậu sẽ dạy dỗ cho Uyển tần một trận nên thân, làm sao lại được ban ngồi gần thái hậu đây? Hai vị không thể để cho nội dung vở kịch diễn theo như suy đoán sao?

Chẳng qua lời này ai dám nói? Hoàng hậu còn phải mang vẻ mặt ôn hòa với A Uyển, các nàng cũng chỉ có thể nhìn thái hậu đặt thêm bàn mới làm chỗ ngồi cho A Uyển phía sau người. Tuy nói thân phận Uyển tần ngồi trên đó là không hợp qui củ, bất quá thái hậu thích như vậy, ngươi dám có ý kiến sao?

Nhìn chung cung yến cũng không có gì mới mẻ, chỉ có thể xem như việc ngắm hoa ngắm trăng đơn giản thôi, duy chỉ có thức ăn là cực ngon, A Uyển ngồi bên thái hậu, thức ăn đương nhiên cực kì kĩ lưỡng, nàng cũng không cần lo lắng chút nào.

Trò chuyện với thái hậu một chút, chọc thái hậu vui vẻ, thời gian không còn sớm, thái hậu cũng sớm rời chỗ hồi cung, tiễn thái hậu xong cũng hoàn toàn không ảnh hưởng đến tinh thần thưởng thức mĩ vị của A Uyển.

Trung thu chính là thời điểm tốt để ăn cua, đang mong chờ cua được mang lên, chỉ là chưa kịp mang lên bàn của A Uyển lại bị đem lui xuống, không thể nào món cua đã sắp tới miệng lại bay đi mất?

A Uyển còn đang ấm ức tên cung nhân mang đĩa cua của nàng đi mất, bên tai lại vang lên giọng nhàn nhạt của Hoàng thượng :” Cua có tính hàn, đối với thân thể nàng không tốt, liền bỏ qua đi.”

Âm thanh tuy không lớn, nhưng hơn nửa phi tần đều nghe được, nói xong Hoàng thượng còn ra lệnh cho Lí Đắc Nhàn đem mâm hoa quả tiến cống của mình đem đến bàn A Uyển.

Tuy nhóm phi tần sau vụ việc A Uyển bị cấm túc đã trăm ngàn lần chịu đựng, lúc này rốt cuộc lại càng nhận thấy rõ A Uyển có bao nhiêu sủng ái.

https://thuviensach.vn

Đĩa cua này lẽ nào chỉ có trên bàn của Uyển tần hay sao? Không phải trên bàn của các nàng đều dọn một đĩa cua thật to sao? Ngài lại rõ ràng công khai quan tâm Uyển Tần như vậy, thật sự coi được ư?

A Uyển lúc này nào có tâm tư đáp lại ánh mắt "thân thiết" của các phi tần ngồi bên dưới, chỉ lo trừng mắt nhìn tên đầu sỏ đã đoạt mất quyền ăn của của mình, làm nũng :"Thần thiếp không ngại, Hoàng thượng cho bọn họ đem cua đưa đến đây đi ."

" Tham ăn, nàng chỉ được ăn một con thôi, biết chưa?" Hoàng thượng nghiêng đầu nói với A Uyển, vừa nói vừa ra hiểu cho người đem dĩa cua được xử lí tốt tới trước mặt A Uyển.

Trong lòng các phi tần đều đã tan nát không còn một mảnh! Ngồi bên cạnh hoàng thượng, hoàng hậu nương nương nhìn cảnh này, trong lòng ngũ vị tạp trần không biết nói lời nào.

Hoàng thượng cũng đâu thèm quan tâm…lúc này chỉ chăm chăm nhìn ngươi nào đó vừa ăn cua, vừa đô đô cái miệng nhỏ trách mình hẹp hòi, thật là được tiện nghi lại còn khoe mẽ, ngay cả khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa nghiêng nghiêng khi ăn kia cũng làm cho người khác đui mù.

Hai người không biết ngại ngùng trước nơi đông người mà ân ái quan tâm nhau, trong bầu không khí chàng thiếp thiếp chàng, người bên cạnh nửa điểm cũng không chen vào lọt.

Lúc này âm thanh rơi vỡ của cái chén đột ngột vang lên, cùng một trận thanh âm tiếng nôn mửa nước chua, nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người, đây là tình huống gì a! Đến A Uyển luôn cắm cúi ăn cũng ngẩng đầu lên nhìn về phía âm thanh kia. Mọi người nhất tề phát hiện trận chấn động nhỏ này do Lâm quý tần gây nên, lúc này sắc mặt Lâm quý tần tái nhợt, một bộ mềm mại đứng dậy xin lỗi :"Thân thể nô tỳ có chút không khỏe, lại quấy rầy không khí, là nô tỳ không phải."

https://thuviensach.vn

Lúc này ai cũng đều đoán bộ dáng kia của Lâm quý tần là có chuyện, hành động nôn mửa nước chua đâu phải bình thường.

A Uyển một mực ngồi im lặng, trong lòng thầm suy đoán, theo như kinh nghiệm phim truyền hình kiếp trước, Lâm quý tần lúc này chắc sẽ mang tin tức mình có thai nói ra, các nàng tiến cung từ tháng tư, lúc này lộ ra mang thai, chắc là thai đã vững vàng.

Bất quá, trước mặt chúng phi tần lại làm trò tung ra tin tức này thật sự đúng lúc? không sợ mình bị mưu hại sao?

Đức phi mở miệng :"Lâm muội muội thế này có chút không đúng, chẳng lẽ có thai rồi? Phải chuẩn đoán kĩ xem, nếu thật thì đúng là đại hỷ sự mà."

Chúng phi tần cũng không ngốc, lời Đức phi vừa nói ra, mọi ánh mắt nóng rực đều tập trung trên bụng Lâm quý tần. Hoàng hậu phía trên nghe xong, quay về phía Hoàng thượng :"Nếu Lâm muội muội thật sự có thai, thật đúng là chuyện vui rồi, không bằng thần thiếp cho gọi thái y tới?" Hoàng thượng đương nhiên là gật đầu đồng ý.

Lâm quý tần lúc này âm thầm cắn răng, đối với nghi ngờ mình mang bầu nàng tất nhiên là biết được, chẳng qua nghĩ tại cung yến trung thu này trước nên giả vờ thân thể không khỏe, sau đó hồi cung mời thái y mới đem tin tức này báo cho hoàng thượng.

Đã nghĩ lần diễn này sẽ nhanh qua, đột nhiên lại lộ tin tức có thai trước mặt mọi người, thật là không thích hợp, nhưng việc đã đến nước này, Lâm quý tần cũng chỉ có thể cắn răng mà nhịn.

Thái y viện hiệu suất làm việc rất cao, sau khi chuẩn mạch cho Lâm quý tần liền đứng dậy chắp tay chúc mừng Hoàng thượng :"Bẩm hoàng thượng, Lâm quý tần đã mang thai hơn một tháng, chúc mừng hoàng thượng, chúc mừng hoàng thượng."

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe xong tin tức này tuy vẻ mặt không giống nhau, nhưng trong miệng lại nhất tề một kiểu chúc mừng hoàng thượng, hoàng hậu cũng cười tủm tỉm, “Chúc mừng hoàng thượng, lần này Lâm quý tần muội muội có thai, đúng là một chuyện vui mừng.”

Hoàng thượng nghe tin xong cũng giật mình, tuy nét mặt cười cười, nhưng trong lòng cũng khó chịu :” Ân, ái tần có thai, đương nhiên phải thưởng.” Thưởng xuống một chút Bình Nhi nha trâm, lại quay sang nói cùng hoàng hậu “Lần này Lâm quý tần có thai, trẫm rất vui, còn phải làm phiền hoàng hậu chăm sóc Lâm quý tần.”

Trong lời nói có chút ý tứ đánh xuống, hoàng hậu vậy nhưng vẫn một bộ hiền đức :”Hoàng thượng nói quá lời, trong cung này khó có được hài tử, con sinh ra được còn gọi thần thiếp một tiếng mẫu hậu đấy , thiếp tất nhiên phải tận tâm.”

***

Cũng không biết có phải Lâm quý tần thả con tép, bắt con tôm có xu hướng lớn mạnh hay không, trừ cung yến trung thu có tin Lâm quý tần mang thai được tung ra, mấy ngày sau Hà dung hoa, Du tiểu viện, Cảnh mỹ nhân đều truyền ra tin tức mang thai, nhất thời trong cung có thể nói là cực kì náo nhiệt.

Lúc này Hoàng thượng đang nằm trên giường A Uyển cũng có chút suy tư, mặc cho A Uyển ghé vào người mình đùa giỡn cũng không làm ảnh hưởng tới mình, trẫm ở bên tiểu Uyển bỏ ra không ít công phu, làm sao lại so ra kém những kẻ chẳng qua thỉnh thoảng mới được thị tẩm?

Đột nhiên Hoàng thượng suy ngẫm được cái gì, nhìn chòng chọc A Uyển :”Nhìn đám người bên ngoài đều có thai, tiểu Uyển của trẫm lại chưa có, xem ra trẫm phải nỗ lực nhiều hơn nữa.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa đem A Uyển đặt ở dưới thân, bắt đầu sự nghiệp tạo người của mình, lúc bị hôn đến thất điên bát đảo, A Uyển vẫn còn một tia tỉnh táo thoáng qua :đừng nói mình sinh con có khó khăn, chỉ bằng việc mới phát dục chưa thành thục thì việc có thai với nàng là chưa thể. Bia đỡ còn phải chịu trách nhiệm sinh cục cưng sao? Nàng làm bia đỡ rồi tới con nàng làm bia đỡ sao?!

Trong đầu hiện lên ý nghĩ đó làm A Uyển tức giận, lật người đè lên trên hoàng thượng, không hết giận được lại cắn lên vai hoàng thượng, cắn được cũng có cảm giác đỡ giận nhưng cũng có chút sợ hãi khi làm hắn bị thương.

Hoàng thượng lại vui mừng khi thấy tiểu Uyển học tập tiến bộ, đúng là thú vui khuê phòng, thật sự phải khen ngợi mới được, động tác ra vào cũng nhanh hơn…

Cái kiểu suy nghĩ trống đánh xuôi kèn thổi ngược này, hai vị các ngài ở cùng một chỗ thích hợp sao?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Ly Sơn Thu Vây

Trung thu đi qua không lâu lại tới ngày đi săn, Hoàng thượng dẫn theo một đám đại thần cùng hậu phi tới Ly sơn tiến hành hoạt động săn bắn, cũng tại trong cung có mấy phi tần đều đang mang thai, hoàng hậu đành phải ở lại chăm sóc, lần săn bắn này cũng không đi.

Bãi săn Ly sơn ở phía bắc kinh thành, cách kinh thành tầm hai mươi dặm, nơi này rừng rộng, non xanh nước biếc, hoàn toàn là đất của hoàng gia.

Khó có dịp ngồi xe ngựa rời cung, tuy tất cả người bên đường đều quỳ xuống hành lễ, nhưng chút việc này cũng không làm giảm đi sự hăng hái của A Uyển, ngồi trên xe ngựa không nhịn được cũng vén một góc rèm xe lên quan sát, nếu không phải Bạch Lộ khuyên bảo chỉ sợ A Uyển đã nhô đầu ra ngoài nhìn ngó.

Xe ngựa trong cung tuy cấu tạo cực tốt, nhưng dù sao cũng không sánh bằng phương tiện giao thông hiện đại, xe ngựa trên đường hơi lắc lư, dù xe ngựa có bố trí hết sức thoải mái cùng với đã chuẩn bị đệm ngồi kĩ càng, nhưng bị xóc nảy cả một canh giờ cũng khiến A Uyển cảm thấy hông mình bị đau nhức tàn phá.

Đối với bãi săn hoàng gia tuy có nghe qua, nhưng thời điểm đích thân tới nơi này A Uyển vẫn bị cảnh sắc bãi săn làm kinh hãi không thôi, nhất thời không biết dùng từ gì để diễn tả hết cảnh đẹp nơi này.

Bãi săn này không chỉ dùng rừng rộng, non xanh nước biếc là có thể diễn tả khái quát hết, nhất thời A Uyển cũng quên luôn cả eo lưng đang mệt mỏi

https://thuviensach.vn

mà cảm thấy cả hơi thở đều tươi mát hơn rất nhiều.

Dù sao cũng là cuộc đi săn của hoàng thượng, nên đi theo cũng là một đội ngũ trùng trùng điệp điệp, khu vực săn bắn sớm đã chuẩn bị xong, các lều trại đẹp đẽ cũng đã được dựng lên cho mọi người về chỗ nghỉ ngơi và hồi phục sức lực.

Đợi Hoàng thượng cưỡi tuấn mã của mình đi săn một con nai đầu tiên, hoạt động đi săn này mới chính thức mở màn.

Ngày đi săn đầu tiên mọi người chẳng qua chỉ hoạt động tay chân một chút, chỉ săn vài con thú hiền lành làm nóng người mà thôi, A Uyển cũng không phải tham dự, tay chân bị đau xót còn chưa hồi phục nhiều, chính vì vậy cũng không muốn đi dày vò bản thân.

Chẳng qua A Uyển được ngồi trên đài săn bắn mới được dựng cao lên, tầm nhìn có thể nói là cực tốt, liếc mắt lại có thể thấy mấy vị phi tần mặc trang phục săn bắn cưỡi ngựa chạy quanh một thân ảnh hiên ngang màu vàng, hừ, giục ngựa phi nhanh như thế, lại có mỹ nhân làm bạn, đúng là biết hưởng thụ mà.

A Uyển hung hăng cắn trái táo trên tay, cũng cảm thấy ê răng, ghét quả táo còn non, liền vứt sang một bên không thèm động vào.

Buổi tối khu vực đi săn nổi lửa trại, mọi người ngồi vây quanh lửa trại , tiếng cười nói cũng khiến bầu không khí mang sự vui vẻ, đầu bếp đã chế biến sẵn những con mồi săn được hôm nay rồi mang lên.

Hoàng thượng triệu A Uyển tiến lên, bên ngoài thì có vẻ như A Uyển phải hầu Hoàng thượng dùng bữa, trên thực tế lúc này người nào đó ngồi bên hoàng thượng, cái miệng nhỏ chăm chú nhai phần thịt nai ngon lành, các phần ngon nhất của con mồi được trình lên bàn Hoàng thượng đương nhiên đều chui vào cái bụng nhỏ của A Uyển.

https://thuviensach.vn

Mặc dù biết thức ăn nướng dùng nhiều không tốt, nhưng nói qua nói lại một hồi, Hoàng thượng vẫn không muốn A Uyển mất hứng, cũng đành chiều nàng. Bất quá A Uyển cũng đâu dễ dàng thỏa mãn, ăn uống nó đủ lại bắt đầu quấn lấy Hoàng thượng mè nheo :"Hoàng thượng, ngày mai săn bắn người mang tần thiếp đi theo nha?"

Hoàng thượng cũng nhướng mày, không biết vật nhỏ này lại muốn làm cái gì :"Ngày mai phải đi săn những con thú dữ, nàng đi theo làm gì? Không được."

"Hoàng thượng Hoàng thượng hoàng thượng, tần thiếp ngoan ngoãn đi theo bên người là được, người để tần thiếp theo đi mà ." Dù sao tới ngày mai mình cũng đã nghỉ ngơi phục hồi tốt, bản thân tuy có học một chút về cưỡi ngựa bắn cung nhưng lại chưa từng được trải nghiệm qua, đành phải dùng chiêu nài nỉ Hoàng thượng mang mình đi cảm thụ một lần.

Hoàng thượng làm sao đồng ý được đây? Cuộc săn bắn ngày mai đâu giống như mấy hôm trước chỉ loanh quanh ở khu vực săn bắn mà tìm những con thú hiền lành, chỉ là luyện tập tay chân một chút thôi, việc đi sâu vào rừng săn bắn gặp phải sự cố ngoài ý muốn rất thường xảy ra, Hoàng thượng đương nhiên sẽ không cho phép A Uyển mạo hiểm như vậy.

"Nàng tốt nhất nên ngoan ngoãn ở đây, ngày mai trẫm săn thú sẽ mang về cho nàng bộ lông làm áo choàng, được chứ?"

Tuy là lời dụ dỗ A Uyển, nhưng trong giọng nói lại mang sự quyết định không thể nghi ngờ, xem ra lần này Hoàng thượng tuyệt đối không mang A Uyển theo.

A Uyển cũng bẹp bẹp cái miệng nhỏ nhắn, tròng mắt đảo qua đảo lại vài cái, cũng không tiếp tục bám dính năn nỉ Hoàng thượng mang mình đi nữa.

***

https://thuviensach.vn

Ngày thứ hai khí trời cũng cực tốt, Hoàng thượng mang theo một đám hạ thần cùng thị vệ tiến sau vào trong rừng, chỉ là khi đi sâu vào trong rừng, lại có một thị vệ đem một người vận kị trang, thiếu niên mi thanh mục tú tới trước mặt Hoàng thượng :"Bẩm hoàng thượng, này….."

Thị vệ thị ấp a ấp úng nói không nên lời , Hoàng thượng liền cho thiếu niên kia ngẩng đầu lên, lần này lại khiến Hoàng thượng bị chọc tức một trận, thiếu niên môi hồng răng trắng này không phải ai lại chính là người giờ này nên ngoan ngoãn ở trong lều, A Uyển.

Lúc này A Uyển mặc vào một thân kị trang, chải búi tóc của nam tử, nhìn sơ qua chỉ nghĩ là dáng dấp của một thiếu niên. Thị vệ nhận ra được A Uyển, thảo nào không nói nên lời.

Mọi người đều nhìn chăm chăm, Hoàng thượng cũng không muốn để người ngoài đem vật nhỏ của mình nhìn kĩ như vậy, vươn tay dùng sức đem A Uyển kéo lên ngựa, ngồi trong ngực mình, chỉ nói :"Các khanh tiếp tục đi." Đạp vao bụng ngựa liền lao về phía trước, hộ vệ tất nhiên là hoàn hồn đuổi theo.

Từ xa nhìn thấy Hoàng thượng ôm trong lòng một thiếu niên mỹ mạo, nhưng các hạ thần cũng rất thức thời xem như không có việc gì, bốn phía đều rất linh động tỏa ra, dù sao cuộc đi săn hôm nay cũng là điềm lành, ai lại cam lòng bị bở rơi lại phía sau?

A Uyển bị Hoàng thượng ôm vào trong lòng, rất tự giác vùi đầu vào lòng hoàng thượng, biết lần này Hoàng thượng bị chọc tức không dễ dịu lại, trước tiên chỉ có thể hảo hảo trốn tránh.

Cách xa mọi người một khoảng, Hoàng thượng mới bắt đầu ghì ngựa chạy chậm lại, thuận tay đem vật nhỏ trong lòng kéo ra "Ôn thị A Uyển, trẫm thật là quá coi thường nàng rồi!"

https://thuviensach.vn

A Uyển có tật giật mình lập tức cúi đầu làm bộ dạng sám hối, thở cũng không dám thở mạnh, Hoàng thượng mắt lạnh nhìn người nào đó mới còn to gan lớn mật đột nhiên lại quay ngoắt sang một bộ nhát như chuột, thay đổi cũng thật là nhanh.

Hoàng thượng chưa bao giờ gọi tên đầy đủ của A Uyển, gọi tên A Uyển cũng dựa vào tâm tình, tâm tình tốt thì cứ tiểu Uyển mà gọi, tâm tình không tốt lại gọi ái tần ái tần, gọi Ôn thị A Uyển thì đúng là lần đầu, lửa giận của Hoàng thượng lần này đúng là lớn rồi.

Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, Ôn thị A Uyển lúc này rất ngoan ngoãn, miễn cho bị đạp xuống ngựa thì làm sao sống nổi ?

Hoàng thượng giận quá mà cười :"Không phải đã bảo ngươi ngoan ngoãn ở trong lều sao, tới đây thì thôi, còn dám mặc nam trang ! Đúng là to gan lớn mật, không biết nặng nhẹ!"

Hoàng thượng mắng như thế đúng là nặng, nhưng cũng không phải không có đạo lý, đội ngũ săn bắn có số lượng đã định, A Uyển cứ như vậy mà lẻn vào, nếu làm hộ vệ tưởng nhầm là thích khách, một mũi tên có thể bắn xuyên nàng rồi, đến lúc đó còn có mạng sống sao? Ngươi nói xem Hoàng thượng làm sao không tức giận cho được?

A Uyển tự biết đuối lý, lúc này cũng hông dám cãi lại, vươn bàn tay non mềm vuốt ngực hoàng thượng, nỗ lực làm Hoàng thượng dịu lại :"Tần thiếp muốn ở bên Hoàng thượng mà, Hoàng thượng không phải muốn mang cho thần thiếp bộ lông thú sao, vả lại thiếp muốn xem thần khí Hoàng thượng lúc săn bắn oai phong như thế nào. Thiếp biết sai rồi, Hoàng thượng đừng tức giận, nóng giận làm hại thân thể."

Tề Diễn một tay nắm chặt bàn tay nhỏ non mềm, một tay nhéo nhéo eo thon của A Uyển :"Trẫm đúng là không có biện pháp với nàng, nếu còn tái

https://thuviensach.vn

phạm lần nữa, thật muốn đánh cho nàng vài roi cho nằm bẹp giường mới được, tránh cho nàng mau quên.”

A Uyển yên lòng, Hoàng thượng tuy tức giận vẫn còn, nhưng vẫn sẽ dẫn mình theo a, nghĩ tới liền đem mặt cọ cọ vào ngực hoàng thượng, vẻ mặt vui mừng, trong miệng còn đô đô khẽ lẩm bẩm :”Có thể đổi hình phạt khác thay cho nằm bẹp giường không?”

Trong lòng Hoàng thượng thật không có biện pháp, thở dài, điều chỉnh thế ngồi của A uyển cho tốt, chậm rãi cưỡi ngựa đi vào rừng, tiện đường còn nắm tay A Uyển dạy nàng phương pháp giương cung bắn tên, may mà A Uyển còn săn được vài con thỏ nhỏ, cũng không tới mức về tay không.

Đang lúc Hoàng thượng nắm tay A Uyển giương cung, một con chồn bạc linh hoạt chui ra thật nhanh, cũng không chạy vào bụi cỏ, A Uyển nhìn thích vô cùng, đang muốn kéo cung thì hai bàn tay đã bị đè xuống :”Con chồn bạc này bộ lông rất tốt, làm áo choàng cũng được, trẫm bảo thị vệ mang về cho nàng.”

Phân phó thị vệ đuổi theo con chồn bạc, bọn họ lại tiếp tục tiến vào rừng, cây cối càng lúc càng cao to, cành rậm rạp che kín ánh nắng, chỉ có vài tia sáng mỏng xuyên qua khe hở rơi xuống, trong rừng cũng phát ra sự tĩnh mịch, một chút âm thanh cũng không có.

A uyển cũng cảm thấy không bình thường, nghiêng đầu nhìn hoàng thượng, lại thấy Hoàng thượng lộ vẻ mặt như thường. Đang muốn nói, đột nhiên một đàn chim vỗ cánh lao vào không trung, kèm theo đó là tiếng rung động của các tán cây, không khí yên tĩnh bị một mũi tên bạc nhọn hoắc lao ra đâm thủng, thẳng tắp lao về phí Tề Diễn, may mà hắn phản ứng kịp, nhanh chóng kéo A Uyển cúi đầu xuống, một đám người mặc áo đen lao ra cùng bọn thị vệ chém giết kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Bên phía A Uyển đã sai vài tên thị vệ đi đem con chồn bạc về, nhân số lúc này không bằng bọn thích khách, cũng nhờ bọn thị vệ ra sức chống lại, Hoàng thượng mới có cơ hội mang A Uyển giục ngựa lao ra ngoài.

Thích khách thấy mục tiêu đã trốn thoát, huýt sáo báo hiệu bọn còn lại không tham chiến hướng về phía ngựa A Uyển mà đuổi theo.

A Uyển nhìn bọn thích khách đuổi sát phía sau liền biết mục tiêu của bọn chúng là hoàng thượng, chạy trốn như vậy cũng không phải biện pháp tốt, bọn thích khách đều cưỡi ngựa đuổi theo, mặc dù tuấn mã của Hoàng thượng là loại nghìn dặm nhanh như gió, cũng khó mà mang hai người chạy nhanh được, chạy tới một sườn núi có thể nhất thời che khuất tầm mắt bọn thích khách, A Uyển liền nói :"Hoàng thượng, mau xuống ngựa."

Nói xong lại duỗi tay cởi áo choàng của Hoàng thượng xuống khoác lên mình, hành động của A Uyển hoàn toàn xuất phát từ hổ thẹn trong lòng, nếu không phải tại mình hồ đồ, trốn tới muốn đi theo, còn nháo muốn chồn bạc, Hoàng thượng cũng không tới mức gặp chuyện này cũng không còn sức đánh trả, vả lại Hoàng thượng nói như thế nào cũng không thể xảy ra chuyện, nếu không Ôn gia của nàng sợ là không giữ được.

Hoàng thượng cũng đè tay A Uyển lại :"Nàng muốn làm gì?"

Lúc này động tác của A Uyển đã xong, nỗ lực đem Hoàng thượng đẩy xuống ngựa :"Thần thiếp giả mạo Hoàng thượng đánh lạc hướng bọn họ, sườn núi này có thể trốn được, người chờ thị về đến đây tiếp ứng là được, người không thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn." A Uyển lúc nay lại thấy may mắn vì mình mang trang phục của nam tử.

"Vậy còn nàng ?" Thời khắc này giọng Hoàng thượng có vẻ khác thường ngày, mang theo tia trầm thấp.

A Uyển cười tươi :"Thần thiếp không sao, Thần thiếp cưỡi ngựa cực tốt, có khả năng sẽ chống đỡ được tới lúc Hoàng thượng mang người đến cứu."

https://thuviensach.vn

Nói xong liền cố đẩy Hoàng thượng xuống, nhưng lại bị Hoàng thượng ôm cổ, bên tai truyền đến tiếng cười nhẹ :"Trẫm lại không có thói quen chịu sự che chở của nữ nhân."

Huýt sáo một tiếng, ám vệ của Hoàng thượng liền xuất hiện, động tác cực kì sạch sẽ lưu loát dọn sạch bọn thích khách mới vừa rồi còn chiếm thế thượng phong, sau đó chế ngự cắm bọn thích khách, để lại người sống.

A Uyển ngơ ngác ngẩn người nhìn cục diện này, thực sự không nói nên lời.

Hoàng thượng cũng đem người trong lòng ôm chặt lại, hắn xuất hành làm sao có thể không bố trí an toàn? Huống hồ trận ám sát này còn nằm trong dự liệu của hắn.

Chậm chạp không gọi ám vệ ra, chỉ là muốn xem vật nhỏ này có thể đạt tới trình độ nào, nhưng thật không thể ngờ, gặp chuyện như vậy mà con người mảnh mai yếu ớt này vẫn không bị dọa cho khóc, đầu óc vẫn linh hoạt nghĩ ra cách nào để bảo vệ hắn, mặc dù tình huống khẩn cấp như vậy, mặc dù biết khả năng sống sót quay về rất nhỏ, nhưng vẫn cười nói rằng sẽ chờ mình tới cứu nàng, đúng là một bộ dạng coi thường cái chết.

Mặc dù thân là cửu ngũ chí tôn, gánh vác thần dân trong thiên hạ, hắn vẫn luôn cứng rắn diễn xuất, không thể ngờ tới hôm nay lại vào vai một kẻ không có năng lực được một tiểu nữ mảnh mai nỗ lực che chở, mặc dù việc này không thể có khả năng, nhưng vẫn có một loại cảm xúc không rõ là gì dâng lên trong lòng hắn, tràn đầy.

A Uyển bị tình huống thay đổi đột ngột khiến cho bản thân đối phó không kịp, vừa rồi không phải là cảnh sinh tử trước mắt sao? Làm thế nào mà chớp nhoáng đã được giải quyết ? Đẩy đẩy Hoàng thượng :"Hoàng thượng, này…"

https://thuviensach.vn

“Đừng lo, sẽ có người giải quyết tốt mọi việc còn lại.” Hoàng thượng gật đầu, sai ám vệ mang thích khách biến mất, lại quay sang điểm mũi A Uyển một cái :”Hay là chúng ta trở về, sẽ cho nàng mấy con chồn bạc? Ân, nên như vậy, một con chồn bạc làm áo choàng chưa đủ.”

Tề Diễn một bộ dạng vân đạm phong khinh bàn luận chuyện da lông, khẳng định gật đầu, làm như chuyện thích khách vừa rồi không hề xảy ra, nhưng A Uyển đáng thương vẫn còn đắm chìm trong cảnh tượng kia chưa tỉnh hồn lại.

Hoàng thượng, đây không phải là chuyện có dùng lông chồn bạc làm áo choàng không a!

Người có thể giải thích một chút cho thần thiếp chuyện vừa rồi là sao hay không? Thần thiếp sợ hãi!!!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Về Vấn Đề Nữ Hồng

Trong chớp mắt đã sang cuối mùa thu, gió bắt đầu nổi lên, ngày cũng bắt đầu se lạnh, thế nên mỗi buổi sáng sớm phải đi thỉnh an đối với A Uyển mà nói đúng là một loại hành hạ, vẫn nửa ngủ nửa mê cho dù được Bạch Lộ hay Thanh Sam hầu hạ chải đầu rửa mặt, cho đến khi hai tiểu cung nữ bọc trang phục cho chủ tử nhà mình giống như một cái bánh chưng nhỏ, lúc này A Uyển mới bước ra khỏi cửa cung đi thỉnh an.

Hôm nay thỉnh an cũng như mọi khi, không có gì mới lạ, chỉ là ánh mắt của mọi người luôn tập trung lên cái bụng hơi nhô cao của các vị phi tần, A Uyển cũng thờ ơ không tham dự vào.

Mấy vị phi tần này ngược lại cũng rất thông minh, ngoài ra cửa thỉnh an ra thì hầu như cực kì ít ra ngoài, chính vì vậy A Uyển cũng rất hiếm có cơ hội chạm mặt, lúc này A Uyển chậm rãi đi về hướng Chính Kiều cung, đang muốn đi qua ngự hoa viên lại vừa vặn gặp Cảnh mỹ nhân, người đang mang long thai.

Thấy A Uyển phía trước đang đi tới, Cảnh mỹ nhân hình như có chút cả kinh, nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh quì xuống vấn an A Uyển :"Tỳ thiếp thỉnh an nương nương, nương nương.."

Vấn an còn chưa xong, A Uyển đã vội tiến tới nâng nàng ta lên :"Cảnh mỹ nhân không cần đa lễ, cẩn thận thân thể."

A Uyển lam sao dám để Cảnh mỹ nhân quì xuống thỉnh an, người đẹp trong cung bất kể là ai, đều là những kẻ tranh đấu mảnh mai, đừng nói là

https://thuviensach.vn

Cảnh mỹ nhân đang mang thai, nếu quỳ xuống mà có chuyện gì, A Uyển sợ mình có trăm cái miệng cũng không giải thích được.

Chỉ là không chờ A Uyển nâng lên, Cảnh mỹ nhân đã vội vàng không dấu vết lui về phía sau mấy bước, hai tay còn nhẹ ôm lấy cái bụng đã lồi lên của mình, một bộ dạng đề phòng sợ mình bị A Uyển làm khó.

Lần này đúng là A Uyển bị chọc cười, chính mình còn chưa kịp làm gì, bộ dạng Cảnh mỹ nhân lúc này không phải là chứng bệnh sợ bị hãm hại hay sao?

Đã như thế, A Uyển cũng không muốn nói nhiều với Cảnh mỹ nhân :"Bản tần còn có việc quan trọng, không thể trò chuyện nhiều với Cảnh mỹ nhân được." Nói xong liền đi vòng qua Cảnh mỹ nhân, tiếp tục tiến về phía Chính Kiều cung.

Nhưng A Uyển cũng không biết, Cảnh mỹ nhân nhìn bóng lưng nàng rời đi mà thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ Uyển tần này hành động nhanh nhẹn dũng mãnh, trong cung đều nghe thấy, lúc trước dám dẫn cung nhân đến chỗ Lệ quý nhân, lúc này gặp mình lỡ có gì không vui, còn chưa biết có thể làm ra chuyện gì nữa.

Nếu A Uyển biết được những suy nghĩ trong lòng Cảnh mỹ nhân chắc phải giận đến hộc máu, nàng đối xử dịu dàng lại có nguyên tắc như thế! Chỉ là người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta cho dù có ở xa tới đâu nhất định cũng phải trả thù!

May mà A Uyển không biết, lúc này đang bước chân từ từ đi về phía Kiều Chính cung, cái gọi là xuân vây thu thiếu, đối với A Uyển thì một năm bốn mùa đều thiếu, mà mùa thu và mùa đông nàng lại càng giống như động vật ngủ đông, trừ khi thật cần thiết nếu không cũng đừng hòng chịu nhúc nhích dù một chút.

https://thuviensach.vn

Lúc này Hoàng thượng triệu kiến A Uyển, cũng đã hạ ý chỉ, không cho phép A Uyển ngồi kiệu đi, hắn là muốn sửa tật xấu lười biếng của A Uyển. Tuy rằng đi kiệu từ Kinh Hồng điện đến Kiều Chính cung không xa, chỉ là A Uyển cứ tựa vào người Thanh Sam, với tốc độ này thì hơn nửa canh giờ cũng chưa tới.

Hoàng thượng đợi đến lúc không nhịn được nữa, liền sai đồ đệ Lý Phúc Mãn của Lý Đắc Nhàn đi xem xem Uyển tần đã tới chỗ nào, cuối cùng lại nghĩ đổi chủ ý, đem kiệu tới đón A Uyển.Tốc độ đi của kiệu quả thực không thể dùng đôi chân nhỏ của A Uyển mà so sánh, vào trong điện mới phát hiện cả Chính Kiều cung đã đốt địa long, cũng đủ để ứng phó với cái giá lạnh cuối mùa thu.

A Uyển cới áo choàng xuống mới tới vấn an Hoàng thượng : “Tần thiếp thỉnh an hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc, tần thiếp tới chậm, mong rằng Hoàng thượng thứ tội.”

Hoàng thượng cũng ra vẻ không nghe thấy, mắt chăm chú nhìn vào quyển sách trong tay, một cái liếc mắt cũng không đem cho A Uyển. A Uyển dù không biết hôm nay Hoàng thượng bị làm sao, nhưng vẫn cực kì nhu thuận duy trì tư thế nửa quì thỉnh an, chỉ là quì hơi lâu, chân cũng hơi tê, không tránh được có chút lung lay muốn ngã.

Người nào đó đang nhìn chăm chăm vào quyển sách nhận ra tình hình này, dự tính thời gian không sai biệt lắm, có lẽ trong lòng cũng bớt giận, mới đưa mắt lên mở miệng : ” Ừ, đứng lên đi.”

A Uyển nghe vậy mới đứng lên, cách Hoàng thượng không xa, len lén nhìn người nào đó ngồi trên thư án vẫn rất nghiêm túc nhìn sách, thắc mắc không biết mình bị gọi đến để làm gì?

Chỉ là Hoàng thượng cho A Uyển đứng dậy, vẫn không mở miệng, nhất thời trong điện yên ắng, A Uyển tuy bên ngoài nhu thuận cúi đầu nhưng

https://thuviensach.vn

trong lòng vẫn cố gắng suy nghĩ, không dám lơ là.

Sau khi hồi cung về từ đợt săn bắn, Hoàng thượng thật sự rất kì quái a! Chẳng biết tại sao lại luôn soi mói từng chút, làm A Uyển cũng đáp ứng không kịp.

Nhìn xem, không phải tự mình đã đi bộ đến sao? Các cung điện trong hoàng cung này gần nhau lắm sao? lại còn lúc trời nổi gió lạnh thế này cho mình đi bộ đến, bây giờ lại bị phạt đứng, chẳng hiểu Hoàng thượng đang suy nghĩ gì, chẳng lẽ là triệu chứng giống như của dì cả sao???

"Ái tần! Ái tần!" Cho đến khi bên tai thoáng vang lên giọng điệu bất mãn của hoàng thượng, A Uyển mới ngẩng đầu lên, mang dáng vẻ ngây thơ vô tội trả lời : "Người đang gọi thiếp sao?"

Có điều hôm nay chiêu sở trường của A Uyển lại không phát huy tác dụng, Hoàng thượng vẫn cứ tiếp tục làm khó dễ : "Ái tần ở trước mặt trẫm lại thất thần, trong mắt còn có trẫm sao?"

A Uyển hung hăng gật đầu, thiếu chút nữa là mang một bộ dáng chân chó bước qua ôm lấy đùi Hoàng thượng để tỏ lòng trung tâm : "Có có có, trong lòng tần thiếp đều luôn luôn có Hoàng thượng a."

Có lẽ bị A Uyển dụ dỗ nhiều tới mức đã miễn dịch, Hoàng thượng cũng không có ý bỏ qua :"Ái tần nói lời ngon tiếng ngọt thật dễ nghe, lúc nào cũng lừa trẫm."

Chờ một chút, cái giọng điệu oán giận này là sao! Hoàng thượng đây là bị làm sao? A Uyển thật muốn nắm cổ áo Hoàng thượng mà lắc : Muốn giết hay muốn róc xương thiếp cũng tùy người được chưa? Mấy ngày nay cơn động kinh của người càng ngày càng bất thường là vì chuyện gì? Tần thiếp thực sự sợ hãi a! Thà cho một đao giúp thiếp thống khoái còn hơn!

https://thuviensach.vn

Trong lòng đã dậy sóng mãnh liệt, nhưng nét mặt A Uyển vẫn mang một vẻ sợ hãi, xin lỗi :"Tần thiếp sợ hãi, Hoàng thượng thứ tội."

Có lẽ do thường ngày ở chung so với bây giờ trái ngược quá lớn, Hoàng thượng nhìn bộ dáng sợ hãi ấy trong lòng cũng không quá cao hứng, lúc trước to gan như thế sao bây giờ lại chỉ biết qui củ rồi.

Nhưng mà Hoàng thượng ngài sao lại không nghĩ xem, ngài gấp gáp triệu người ta đến, rồi lại mang biểu cảm cha dượng đối mặt với người ta, ai dám không biết lớn nhỏ không theo qui củ nói chuyện với ngài cơ chứ?

A Uyển giương mắt nhìn trộm hoàng đế đại nhân, lại phát hiện Hoàng thượng dùng ánh mắt ra hiệu cho mình hướng về phía một vật gì đó đặt trên bàn tròn, A Uyển cực kì nghe lời đem tầm mắt chuyển về phía vật đó.

Trên bàn tròn ngoài bộ đồ trà ra, còn có một đống hà bao, quạt giấy rồi lại túi thơm vân vân.., lại còn có một món áo choàng cực kì tinh xảo, chất đầy trên bàn thành một đống thật lớn, chỉ tại lúc A Uyển đi vào mà chưa chú ý thôi.

"Này.." Hoàng thượng, ý của người là gì đây, làm ơn nói ra đi!

Hoàng thượng chỉ tay, để cho A Uyển bước lên cầm các món hàng thêu này xem xét một hồi, A Uyển còn tưởng Hoàng thượng muốn mình kiểm tra thử những món này có tốt hay không, liền cầm từng thứ lên nhìn kĩ càng.

Ân, đường may kỹ càng, cẩn thận, màu sắc vô cùng tốt, hoa văn của người thêu cũng rất đẹp, cũng được xem như là tinh phẩm.

"Những tú phẩm như thế nào?" Thấy A Uyển hăng hái bừng bừng, Hoàng thượng còn cho rằng A Uyển đã hiểu ý ngầm của mình, lên tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

A Uyển cực kì thành thật, có sao nói vậy :”Bẩm hoàng thượng, những món hà bao túi thơm này cực kì tốt, áo choàng này lại càng là hành thượng phẩm, đây là món tú nương mới trong cung dâng lên ư?”

Chẳng lẽ Hoàng thượng cho gọi mình tới là vì muốn mình xem tay nghề của các tú công mới ư?

Mình đã chỉ rõ như vậy rồi, A Uyển vẫn trơ ra không hiểu ý, Hoàng thượng mặt mày xanh mét, cắn răng nặn ra một câu :”Là của các phi tần khác làm dâng lên cho trẫm.”

Cắn răng nghiến lợi cho là A Uyển đã hiểu, chỉ là lúc này A Uyển cũng không suy nghĩ theo hướng nào khác, càng chưa hiểu vì sao Hoàng thượng lại cho mình xem những tú phẩm của các phi tần khác làm gì, chỉ ngây ngô khen :”Nữ hồng châm tuyến của các tỷ muội khác thật là đẹp, ha ha…”

Hoàng thượng đem quyển sách vứt lên bàn, đứng lên vòng qua bàn đọc, đi tới trước mặt A Uyển, thật sự muốn cạy đầu A Uyển ra xem thử cấu tạo làm sao mà lại không giống người thường ! lẽ nào hắn ám chỉ còn chưa đủ rõ ràng sao?

“Các phi tần khác đều bày tỏ tấm lòng với trẫm, lẽ nào ái tần lại chưa từng muốn?”

Gợi ý trắng ra, lại rõ ràng như thế, đến lúc này A Uyển mới hiểu được ý hoàng thượng, là Hoàng thượng muốn mình làm tú phẩm cho người sao? Quanh co lòng vòng như thế làm gì! Phải giày vò nàng tới mức đó mới chịu sao!

Chỉ là từ trước tới nay y phục toàn thân Hoàng thượng đều do các nữ thuộc hạ phòng châm tuyến ở phủ nội vụ làm ra, đâu tới lượt các phi tần bỏ công sức vào, chính vì thế A Uyển cũng chưa bao giờ nghĩ sẽ vì Hoàng thượng mà thêu thứ gì.

https://thuviensach.vn

Tuy là qui luật ra như vậy, chẳng qua hà bao, túi thơm, quạt giấy…những vật lẻ tẻ này ngược lại là do các phi tần làm ra, nếu Hoàng thượng thấy thích, mang lên người, lúc đó chẳng phải là một vinh hạnh lớn lao sao? Như áo choàng chẳng hạn, tuy Hoàng thượng không thiếu, nhưng dù sao cũng là tâm ý mà các phi tần bày tỏ không phải sao?

Nhưng A Uyển cũng thật không ngờ tới, lúc này bị Hoàng thượng nói rõ như vậy, A Uyển đương nhiên là nhận lời xuống.

Thấy mục đích đã đạt được, Hoàng thượng hài lòng gật đầu :"Trẫm thật mong đợi tác phẩm của tiểu Uyển."

Nhìn xem, nhìn xem cái người này, không hài lòng thì gọi là ái tần ái tần, tâm tình thoái mái thì lại cứ tiểu Uyển rồi lại tiểu Uyển nhi mà gọi, thật là! Chỉ vì cái chuyện trẻ con này mà mấy hôm nay khiến cho tinh thần thể xác của mình đều mệt mỏi tới mức này!

"Tiểu Uyển nếu làm tốt, trẫm sẽ có phần thưởng, trọng thưởng!"

Vốn tâm tình A Uyển cũng không được vui vẻ lắm, lại được hai chữ "trọng thưởng" yêu thương này làm cho thực sự nở hoa, hận không thể vỗ ngực đảm bảo "Tần thiếp thì sẽ hết sức! Hoàng thượng chờ xem."

***

Lời nói hùng hồn đã quăng ra thì không thể rút lại, trong Kinh Hồng điện lúc này lại thường xuyên truyền ra tiếng hít hơi, Thanh Sam,Bạch Lộ nhìn chủ tử ngồi trên chiếc giường nhỏ, tay cầm tấm vải tinh tế mà vá tới vá lui, trong lòng cũng cả kinh run lên, chỉ vì chủ tử thỉnh thoảng lại lỡ đâm kim vào tay, cảnh tượng nhìn vô cùng thê thảm.

Thanh Sam khẽ đẩy tay Bạch Lộ bên cạnh nhỏ giọng hỏi :"Bạch Lộ tỷ tỷ, chủ tử chưa từng học nữ hồng sao?"

https://thuviensach.vn

Bạch Lộ cũng lắc đầu, che miệng kể cho Thanh Sam một chút chuyện bát quái của chủ tử :"Chủ tử học thêu luôn luôn không chú tâm, trước đây thêu lá cây cũng xiêu xiêu vẹo vẹo, đừng nói tới những thứ khó thêu kia, ở Ôn phủ còn có Lục Lâm lén lút giúp đỡ, tay nghề thêu thùa của Lục Lâm tốt như vậy, đều là nhờ chủ tử bồi dưỡng ra!"

Thanh Sam giật mình :"Lão phu nhân chưa từng quản sao? Bây giờ phải làm sao đây?"

Bạch Lộ tự tin nhìn Thanh Sam cười :"Yên tâm đi, bản thân chủ tử tự có cách!" Có lời đảm bảo của Bạch Lộ, Thanh Sam đương nhiên là tin tưởng, dù sao Bạch Lộ tỷ tỷ cùng chủ tử lớn lên, sẽ luôn hiểu rõ chử tử.

Đợi tới lúc tự đâm hư cả mười ngón tay, nếu lại tiếp tục thêu thêm nữa e là đầy tay sẽ đều có vết kim đâm, A Uyển hất miếng vải thêu qua một bên, tuyệt đối không động vào nữa, lại dặn dò Bạch Lộ một chút việc.

Mấy ngày sau, Hoàng thượng lại cho gọi A Uyển đến Chính Kiều cung, định kiểm tra xem thành quả nhiều ngày nay của A Uyển, nhìn thấy một túi bọc màu vàng trước mắt mình, được gói lại xinh đẹp như vậy, trong lòng Hoàng thượng thật hài lòng, ân, xem ra còn đem lời mình nhớ trong lòng.

Cực kì mong đợi mở chiếc túi ra, Hoàng thượng lại ngây ngẩn cả người, hai ngón tay vê lên thành phẩm, này không phải là….hai chiếc vớ sao? Còn là hai chiếc vớ màu vàng!

Lại quay sang nhìn vẻ mặt "mau khích lệ thiếp đi" của A Uyển, Hoàng thượng đến nghẹn lời, không phải mình đã ban thưởng xuống rất nhiều vải vóc tinh xảo để thêu thùa sao? Tại sao chỉ có một đôi vớ thế này? Được rồi, tuy đôi vớ này đường may rất kĩ lưỡng…nhưng..đường thêu tinh xảo thể hiện đi đâu rồi?

"Đây là kết quả tận lực cố gắng của tiểu Uyển? Một đôi vớ?" Hoàng thượng nghi hoặc nhìn A Uyển.

https://thuviensach.vn

A Uyển giả vờ như không biết thâm ý của hoàng thượng, hung hăng gật đầu, đem công phu da mặt dày từ trước tới giờ ra mà phát huy :"Hoàng thượng xem, mỗi đường kim mũi chỉ đều là thành quả mà tần thiếp dốc hết tâm huyết làm ra!"

"Khụ khụ..!" Hoàng thượng nhịn không được ho khan vài tiếng, thật đúng la không biết ngượng mà, dốc hết tâm huyết mấy ngày mới làm được cho trẫm một đôi vớ? Cũng chỉ có người trước mặt này mới nói ra được.

A Uyển liền giải thích :"Tuy châm tuyến của thần thiếp không tốt bằng các tỷ muội, nhưng thần thiếp cũng không muốn Hoàng thượng mang hà bao túi thơm của thần thiếp, vừa nghĩ tới Hoàng thượng mang vớ do thần thiếp làm ra, đôi vớ của thần thiếp có thể làm ấm đôi chân của hoàng thượng, trong lòng thần thiếp đã rất vui mừng."

Hoàng thượng được bày tỏ trực tiếp như vậy, bên tai có chút ửng hồng :"Chẳng lẽ tiểu Uyển không làm bởi vì làm không được?"

Bạch Lộ ở một bên vẫn cúi đầu, nhưng trong lòng lại cực kì tán thưởng hoàng thượng! Ngài biết chân tướng rồi kìa hoàng thượng! Chủ tử nhà nô tỳ thực sự làm không được, chỉ là từ nhỏ tới lớn tay nghề làm vớ của chủ tử vô cùng tốt, thường dùng mấy đôi vớ này để lừa bịp phu nhân, thiếu gia trong nhà nha! Làm cho tất cả mọi người đều tin yêu!

A Uyển đương nhiên là mặt không đỏ tim không đập mạnh gật đầu :"Tất nhiên là không phải, thần thiếp không muốn cũng bắt chước các tỷ muội khác, lại làm hà bao túi thơm, thần thiếp chỉ muốn Hoàng thượng mang vớ do thần thiếp làm, thời thời khắc khắc đều cảm nhận được tấm lòng của thần thiếp!"

Thật ra vấn đề chính là ở chỗ thần thiếp làm không được! Cũng chỉ có thể khiến cho người cảm nhận được tâm ý của thần thiếp!

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng rất hài lòng, gật đầu, “Ân, vậy trẫm trọng thưởng cho Tiểu Uyển.

Bạch Lộ lại lắc đầu thầm than, chủ tử làm rất tốt a, lại có một vị nữa rơi vào trong hố của người rồi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Cửa Ải Cuối Năm Nhiều Chuyện

Khôn Ninh cung, Hoàng hậu ngồi tựa trên giường, trong tay cầm chén trà nhỏ gạt gạt lớp bọt bên trên trong chén trà đi, hình như nghĩ đến điều gì, lúc này mới không chút để ý mở miệng: "Cảnh mĩ nhân bên kia là thế nào?"

Một bên Liên Nguyệt cúi đầu, nhanh chóng hồi báo: "Khởi bẩm nương nương, ngày ấy Cảnh tiểu chủ ở ngự hoa viên gặp Uyển tần nương nương, dường như có chút kinh hãi, Giang thái y đã bắt mạch nói tất cả đều bình thường, chăm chỉ uống thuốc bổ thì không có gì đáng ngại."

Hoàng hậu trong lòng nghi hoặc: "Uyển tần đối với Cảnh mĩ nhân đã làm gì?"

"Vẫn chưa làm cái gì, chính là ở ngự hoa viên ngẫu nhiên gặp, hàn huyên vài câu thôi."

Hoàng hậu vừa nghe vậy đã lắc đầu: "Cũng thật không dùng được, lá gan nhỏ như vậy, thế này đi, ngươi mang chút thuốc bổ qua đó, nhân tiện xem xét một phen."

Liên Nguyệt vâng dạ, rồi liền ra khỏi điện.

Hoàng hậu nhìn bóng Liên Nguyệt đi khuất, liền đem chén trà đặt lên trên chiếc bàn nhỏ cạnh đó, đưa tay vuốt ve viền áo, muội muội của mình còn không dùng được, trong nhà lại vẫn âm thầm truyền tin tức tới, thúc giục mình phải phù giúp muội muội, nếu thật dễ dàng như vậy, chính mình việc gì mà phải lợi dụng Cảnh mĩ nhân.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu nghĩ đến đó liền thở dài một hơi, ý tứ trong đó thật khó hiểu.

***

Do sắp tới cuối năm nên không khí trong cung thật náo nhiệt, bởi đến cuối năm các phi tần đều được ân điển, cho phép người nhà vào cung thăm.

A Uyển biết mẫu thân có thể sẽ vào cung thăm mình, nên sớm đã chuẩn bị, cần phải ăn mặc chỉnh tề để cho mẫu thân yên tâm.

Nhóm cung nhân phía dưới cũng biết gần đây trong cung nổi trội nhất là Uyển tần nương nương, hôm nay Ôn phu nhân tiến cung, nhóm cung nhân cũng vui lòng đưa tới Kinh Hồng điện những thứ tốt nhất. Ngày hôm nay, A Uyển đã dậy thật sớm, ở ngoài điện chờ không bao lâu liền nhìn thấy cung nhân dẫn Ôn phu nhân tới.

Đứng từ xa nhìn thấy thân ảnh đối phương, Ôn phu nhân cùng A Uyển đều đỏ vành mắt. A Uyển vội vã chạy tới nghênh đón, đang muốn ôm Ôn phu nhân làm nũng, lại nghe Ôn phu nhân nói: “Nương nương không thể, làm thế này thật không đúng quy tắc.”

Nghe mẫu thân nói xong còn hướng mình hành lễ, A Uyển vội đỡ ngăn cản, khó khăn lắm hai mẹ con mới gặp nhau, A Uyển cũng không muốn xa lạ như thế, mặc dù thân phận của mình có chút khác trước, nhưng chung quy vẫn là mẫu thân của mình, sao có thể để mẫu thân hành lễ?

Dặn dò Bạch Lộ đưa cho cung nhân dẫn đường chút tiền thưởng, sau đó liền kéo Ôn phu nhân vào trong điện.

Gần nửa năm không gặp, mẹ con hai người có ngàn lời muốn tâm sự nhưng đều là không thể nào mở miệng, A Uyển gọi một tiếng “A nương” rồi trực tiếp nhài vào lòng Ôn phu nhân, lúc này tựa hồ vẫn là một tiểu nữ nhân thích làm nũng.

https://thuviensach.vn

Ôn phu nhân lúc này tâm tình không thể không xúc động, đem khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển ngẩng lên, tinh tế đánh giá, dường như muốn đem A Uyển gầy ra hoặc A Uyển béo ra, xem xét kĩ càng mới bỏ qua.

A Uyển lẳng lặng để mẫu thân đánh giá mình, một hồi sau, Ôn phu nhân thở dài nói: “A Uyển của chúng ta thật là gầy quá đi, vẫn nên đẫy đà một chút mới tốt.” (Nth: mỗi đêm đều bị người nào đó bóc lột thì mập làm sao được a ~~~ :v :v)

Nghe mẫu thân gọi mình một tiếng “A Uyển”, nước mắt A Uyển lúc này không ngăn được liền chảy xuống, Ôn phu nhân cũng đỏ hoe đôi mắt, giơ tay vuốt tóc A Uyển khuyên nhủ: “A nương khó khăn lắm mới tiến cung thăm ngươi là chuyện đáng mừng, sao lại khóc?”

Họ hàng vào cung thăm người thân nhiều nhất chỉ có vài canh giờ, quả thật không thể lãng phí thời gian mà ngồi đây rơi lệ được, A Uyển nhanh chóng thu lại cảm xúc: “Con gái đâu có gầy, chỉ là vóc người cao lên một chút nên trông có vẻ gầy.”

Nói xong còn đứng dậy dạo qua một vòng, Ôn phu nhân nhìn quả thực có vóc người có dài ra, liền mỉm cười gật gật đầu, lại kéo A Uyển qua, hỏi han những chuyện hàng ngày: “Hàng ngày ngươi có uống phương thuốc mà ta đã dặn Bạch Lộ làm không? Lúc đó a nương nghe nói ngươi ở trong cung bị bệnh lo lắng vô cùng.”

A Uyển tất nhiên là gật đầu “Phương thuốc kia là a nương phải khó nhọc mới tìm được, con gái tất nhiên là ngày ngày đều uống, ở trong cung còn có ngự y, a nương chớ nên lo lắng quá nhiều.”

Ôn phu nhân gật đầu lại hỏi: “A nương ở ngoài cung nghe nói, Hoàng thượng cực kỳ sủng ái ngươi, một tháng có hơn phân nửa thời gian đều ở cung này, điều này là thật ư? Nếu thật sự là như thế, ngươi nên sớm có tính toán, không thể huênh hoang quá mức.”

https://thuviensach.vn

Tuy là bên ngoài đồn đại như thế, nhưng Ôn phu nhân vẫn là muốn hỏi A Uyển để xác nhận lại, phải biết rằng thịnh cực tất suy, hiện tại nữ nhi của mình vẫn là chưa nên nổi trội. Hậu cung là nơi nguy hiểm, đứa con này của mình ở trong cung căn cơ không sâu, nếu không biết cách tự bảo vệ mình thì tương lai không biết kết cục của thất sủng sẽ là như thế nào.

“Con gái cũng biết nổi bật quá mức là không tốt, nhưng Hoàng thượng cũng thường lật bài tử, đối với con gái cũng là vô cùng tốt, chuyện gì cũng được người trong Kinh Hồng điện báo cáo lại. A nương ở ngoài cung mà vẫn quan tâm đến nữ nhi như thế, nữ nhi nhất định sẽ làm mọi việc thật tốt.” Mấy tháng nay mình ở trong cung nổi bật còn thiếu sao? Nhưng là đã không còn đường về, đương nhiên là phải tiếp tục tiến lên phía trước.

A Uyển nói xong, Ôn phu nhân lại đảo mắt đánh giá Kinh Hồng điện. Cách bài trí trong điện quả thực cực kì cao quý, những vật phẩm kia đích thực không phải là phàm phẩm, xem ra lời đồn nữ nhi nhà mình ở trong cung được sủng ái cũng không phải là giả, ít nhất hàng ngày đều được ăn ngon mặc đẹp.

Vỗ vỗ tay nhỏ bé của a Uyển, Ôn phu nhân mới nói: “Ngươi là từ trước đến nay đều có quy tắc, nhưng a nương vẫn là nên nói nhiều hơn một câu, a nương biết trong cung vài vị phi tần đều đang mang long thai, ngươi cũng không nên quá gấp gáp, hiện này ngươi còn nhỏ, không nên có con vội vã như thế, vẫn là nên chăm sóc tốt cho bản thân mình trước đã. A nương đã dặn Bạch Lộ bát canh bổ, còn có thể tránh thai, thân thể ngươi nên trước hết nên chăm sóc tốt đã, vạn lần chưa thể mang thai, như vậy đối với ngươi và cả đứa nhỏ cũng không tốt, ngươi đã nhớ kĩ chưa?”

A Uyển gật gật đầu: “Con gái hiểu ạ, a nương đừng nói mãi về con nữa, a nương cùng các ca ca có khỏe không? Đại ca không phải trúng thám hoa sao, bây giờ đang giữ chức vụ gì? Việc hôn nhân có tin tức gì không a? Nhị ca Tam ca đã trở về nhà chưa? A cha và di nương thì sao ạ? Muội muội có phải là muốn đính hôn, người như chẳng phải sẽ rất bận sao?”

https://thuviensach.vn

Nhìn A Uyển cạc cạc hỏi một hồi, Ôn phu nhân hiền hậu nở nụ cười: “Dù ngươi không hỏi, ta cũng là phải nói với ngươi, a cha cùng di nương không nhắc đến cũng thế, bọn họ có lúc nào không gây sóng gió chứ? A nương tất nhiên là không để trong lòng, về phần muội muội ngươi ta cũng không quan tâm, trái phải cũng là đem tới sính lễ liền đuổi rồi.”

Lời nói xoay chuyển, liền nói tới các ca ca của A Uyển: “Đại ca ca ngươi sẽ tới hàn Lâm Viện nhậm chức, lúc này hôn sự của hắn cũng đã được thông báo rộng rãi, chuyện này cũng là do Hoàng thượng tứ hôn, a nương phải đối tốt với người ta một chút. Về phần Nhị ca Tam ca ngươi vẫn ở bên ngoài, chưa có quay về kinh nữa.”

A Uyển chu môi, Hoàng thượng nay còn muốn làm người mai mối sao, “Ở Hàn Lâm Viện cũng tốt, ca ca có thể rèn luyện vẫn là có thể thăng chức, còn về phần hôn sự này con gái có cơ hội sẽ tìm Hoàng thượng hỏi cho rõ.”

Ôn phu nhân nhưng vẫn khuyên A Uyển ở trong cung nên cẩn thận, đừng có dựa vào một chút thông minh của mình mà lơ là, mặc dù không đi hại người nhưng cũng có thể bị người khác hãm hại.

Cùng mẫu thân hàn huyên việc nhà một lát, uống trà ăn điểm tâm, một hai canh giờ rất nhanh đã trôi qua, mặc dù không muốn nhưng cung quy cũng là không thể vi phạm. Ôn phu nhân trước khi đi đem một tá ngân phiếu nhét vào tay A Uyển “A nương không giúp được gì cho ngươi, chỉ có thể chuẩn bị cho ngươi chút tiền bạc phòng khi cần còn dùng đến.”

Nói xong lại lấy ra một chiếc bùa hộ mệnh :”Cũng sắp đến sinh nhật con, ôi A Uyển lại lớn thêm rồi, đây là a nương đi chùa Bạch Mã xin riêng cho con, con đang ở trong cung nhớ làm việc gì cũng phải cẩn thận, nhớ bảo trọng, gặp chuyện gì cũng phải nhớ đến mình trước tiên.”

Nói xong những lời đó, Ôn phu nhân liền đi ra, chính là không muốn mẹ con hai mắt đẫm lệ từ biệt, ngay lúc đó một cung nhân thần sắc lo lắng như

https://thuviensach.vn

có đại sự nhanh chóng muốn cấp báo với A Uyển.

Ôn phu nhân thấy thế lo lắng nhìn nữ nhi nhà mình, A Uyển vỗ vỗ tay mẫu thân an ủi: “A nương yên tâm xuất cung đi thôi, nữ nhân không có chuyện gì cả, a nương nhớ giữ sức khỏe, lần tới nữ nhi lại mời người vào cung.”

***

Được tin Lâm quý tần tức giận mà động thai, A Uyển cũng chỉ có thể nhanh chóng rửa mặt chải đầu, thoa thêm chút phấn lên mặt, dù sao trên mặt còn có nước mắt, nếu cứ không chuẩn bị mà ra ngoài thì thật không tốt.

Trên đường đi cũng nghe cung nhân nói một chút, Lâm quý tần động thai nguyên do cũng là hôm nay người nhà Lâm quý tần cũng vào cung, sắp sửa ra về, Lâm quý tần quả thực không nghe khuyên bảo muốn tiễn người nha tới cửa cung, mọi người khuyên không được đành phải nghe theo.

Tiểu thái dám vốn là đang nâng kiệu đi cũng không biết giẫm phải cái gì liền trượt chân, sự việc xảy ra bất ngờ, Lâm quý tần ngồi trên kiệu cao thấp xóc nảy một phen, tất nhiên là bị hoảng sợ.

Khi A Uyển tới Khôn Ninh cung, Hoàng hậu cùng các phi tần đã tới rồi, Khôn Ninh cung lúc này chen chúc bao nhiêu người, A Uyển khóe miệng cũng hơi nhếch lên, vừa nghe thấy người gặp chuyện không may, mọi người tất nhiên sẽ rất nhanh tới thôi.

A Uyển hành lễ một lượt, sau đó tỉnh táo trong điện, lúc này nói cái gì cũng đều không hợp, cũng chỉ có thể đợi kết quả chuẩn đoán của thái y thôi. Các phi tần đến đều là một lòng quan tâm, nhưng cũng chỉ là trên danh nghĩa, liệu có mấy ai hy vọng Lâm quý tần sinh hạ hoàng tử hoàng nữ đâu?

https://thuviensach.vn

Đợi chúng phi tần đến đủ, Hoàng hậu mới đưa mắt quét về phía các phi tần ở đây, ngữ khí xa xôi: “Vì sao bổn cung mời các tỉ muội đến đây hẳn các tỉ muội cũng đoán được, Lâm quý tần muội muội vừa rồi động thai khí, bổn cung đã cho thái y đến Diễn Khánh cung.”

Nói xong, Hoàng hậu khẽ vuốt chiếc bình nước trong tay, “Tết sắp tới rồi mà còn xảy ra việc này, bổn cung bụng làm dạ chịu, việc này thật kì quặc, Hoàng thượng cũng đã ra lệnh phải điều tra rõ ràng. Hoàng thượng con nối dòng còn ít ỏi, trong cung tuyệt đối không được có tâm mưu hại hoàng tự. Ta nhắc việc này mong chúng tỷ muội hãy ghi nhớ.”

Chúng phi tần tất nhiên đồng ý, ở Diễn Khánh cung thái y sau khi bắt mạch liền nhanh chóng đến Khôn Trữ cung hồi bẩm, may mà Lâm quý tần lần này không bị gì nghiêm trọng, lần này tuy động thai khí nhưng đứa nhỏ là quan trọng, Lâm quý tần mấy tháng tới vẫn nên ở trong cung tĩnh dưỡng, không thể hoảng sợ lần nữa.

Hoàng hậu gật đầu: “Sức khỏe Lâm quý tần sau này sẽ do Giang thái y ngươi phụ trách, nếu có vấn đề gì, bổn cung sẽ không tha.”

Giang thái y nghe vậy liền cúi đầu vâng dạ.

Chuyện của Lâm quý tần nhát thời không thể kết luận, dù sao cũng không xảy ra chuyện gì nghiêm trọng nên Hoàng hậu liền cho nhóm phi tần trở về tẩm cung. A Uyển rời Khôn Ninh cung, Thanh Sam vội vàng chạy tới đỡ, đem áo lông khoác lên người A Uyển.

A Uyển thở dài, trong cung này thực sự có khi nào yên bình không?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Sinh Nhật A Uyển

Chuyện của Lâm quý tần dù sao cũng là liên lụy đến con nối dòng, ai cũng biết Hoàng thượng con nối dòng ít ỏi, ngoại trừ đại công chúa thì vẫn chưa có hoàng tử hoàng nữ nào, lần này Lâm quý tần động thai ngay cả Thái hậu cũng bị kinh động.

Tuy là hai người đứng đầu đều là hạ quyết tâm điều tra rõ việc này, hễ có chút dấu vết nào liền truy xét kĩ càng, những cung nữ thái giám có liên quan đến chuyện này đều đã bị ban cho cái chết, mặt khác còn liên lụy đến một vị quý nhân phân vị khá thấp, sự tình rốt cuộc cũng không có cách nào điều tra rõ ràng.

Quý nhân kia mang tội mưu hại hoàng tự phải chịu trượng hình, ngày ấy hoàng hậu hạ ý chỉ, yêu cầu các cung phi tần đến xem hình, ngoại trừ nhưng phi tần đang mang thai thì được miễn.

Nhìn nữ tử nằm trên ghế bị đánh đến thổ huyết, khăn thêu trên tay A Uyển cuốn lại, kỳ thật người này có người đứng sau giật dây, mọi người ai cũng biết rõ, quý nhân này cũng chỉ là người chịu tội thay mà thôi.

Người giật dây tra không được, chung quy cũng là muốn cho Lâm quý tần một kết quả, cho phi tần chốn hậu cung thức tỉnh, người nào vô sủng không có người chống lưng liền bất hạnh trở thành người chịu tội thay.

***

Tuy là xảy ra chuyện Lâm quý tần, nhưng không khí lễ mừng năm mới vẫn là vô cùng tốt, trong cung đều được trang hoàng lộng lẫy, đợi Hoàng thượng cùng Hoàng hậu cúng tế xong. Hoàng hậu đề nghị Hoàng thượng hạ

https://thuviensach.vn

chỉ cho các cung phi tần đều tăng phân vị, như thế càng làm cho lễ mừng năm mới thêm vui vẻ.

Hiện giờ A Uyển đã là Uyển dung hoa. Đến chạng vạng tối, kiệu liễn của A Uyển hướng tới Chính Kiền cung của Hoàng thượng. Ngày hôm nay là mười lăm tháng giêng Tết Nguyên Tiêu, trong cung tối nay sẽ tổ chức thiết yến. Cung yến sắp bắt đầu rồi mà cũng không biết Hoàng thượng cho triệu kiến mình là có chuyện gì.

Chính Kiền cung.

Hoàng thượng ngồi trên ghế trong điện, nhìn nữ tử mặc áo lông chồn trắng chầm chậm hướng tới chỗ mình, trong tay còn ôm cái kháp ti lò sưởi. Vào điện trước là nhìn mình thản nhiên cười, mặt mày lúc đó đã không còn biểu tình của một cô nương non nớt, đôi mắt chờ mong, lộ ra một tầng khí chất quyến rũ cùng hồn nhiên.

Trong điện có đốt lò sưởi, A Uyển cởi áo khoác xuống đưa co cung nhân đứng bên cạnh, lúc này mới lên tiếng vấn an Hoàng thượng: “Hoàng thượng vạn phúc, cung yến sắp bắt đầu rồi, Hoàng thượng có gì muốn dặn dò thần thiếp vậy ạ?”

Trong lời nói ba phần là nén giận, bảy phần là làm nũng, Hoàng thượng tinh tế đánh giá cách ăn mặc của A Uyển, nhìn qua thật giống là bọc một cái bánh chưng, liền không quên trêu đùa.

Hôm nay A Uyển mặc y phục màu đàn (Nth: ko biết là màu gì luôn =.=), cổ áo tay áo đều được bọc một lớp long hồ ly, lại nổi bật là ngọc tuyết lả lướt, thật là xinh đẹp động lòng người. A Uyển vốn sợ lạnh, trang phục quả thực rất dày, thế nên không lộ được bộ dáng nhỏ nhắn thon thả của nàng.

A Uyển chu môi không muốn cùng Hoàng thượng thảo luận cách ăn mặc tròn trịa của mình. Hoàng thượng hướng A Uyển vẫy tay, đợi A Uyển tới

https://thuviensach.vn

trước mặt mình liền nhéo gương mặt nhỏ nhắn của nàng: “Sao? Trẫm gọi ngươi tới còn không vui?”

A Uyển quay đầu thoát khỏi bàn tay kia: “Thần thiếp nào dám không vui, Hoàng thượng chính là luôn gây sức ép cho thần thiếp.”

Đối với lời này Hoàng thượng thật không có cách nào phản bác: “Gọi nàng tới tất nhiên là có việc quan trọng, đi, mau thay y phục.”

A? A Uyển còn chưa hiểu ra sao đã có cung nữ tiến lên đem A Uyển dẫn tới nội điện, hầu hạ A Uyển thay quần áo.

Một lúc sau, Hoàng thượng liền nhìn thấy trong điện đi ra một vị nam thiếu niên, vốn là Hoàng thượng muốn A Uyển đổi lại y phục nam nhi, búi tóc lên theo kiểu nam tử, nhìn thế nào cũng giống như một thiếu niên phong lưu chưa trưởng thành.

“Hoàng thượng….” Thần thiếp phải thay đổi quần áo làm gì? Không phải người muốn chơi cosplay ấy chứ? Hoàng thượng a, người có thể bình thường một chút không?

“Lúc này mặc nam trang so với vừa rồi thật dễ nhìn hơn.” Hoàng thượng nhìn nàng mọt lượt rồi mới kết luận.

A Uyển vẫn là kìm nén nghi hoặc trong lòng, “Hoàng thượng muốn thần thiếp thay nam trang là muốn làm cái gì?” Một lát nữa còn phải tham gia cung yến, cứ ăn mặc thế này xem chừng không được phù hợp lắm.

Hoàng thượng kéo A Uyển qua, khoác áo choàng lên người A Uyển, sau đó liền ôm lấy nàng hướng ra ngoài điện: “Tất nhiên là trẫm ban thưởng cho Tiểu Uyển Nhi, lần trước ngươi cho trẫm làm không phải là chưa có phần thưởng sao?” (Nth: đoạn này không hiểu gì luôn ấy chẳng biết edit sao nên để nguyên, mà để thế này lại nghĩ tới dạo c29 :v :v)

https://thuviensach.vn

A Uyển nghe vậy cơ hồ muốn cười ngất, nghĩ tới Hoàng thượng muốn đem mình tới nơi tiến hành cung yến, trong lòng thầm rít gào: khoảng cách lần trước cũng có hơn một tháng được chứ!! Người sẽ nhớ tới mà ban thưởng cho nàng sao!! Nhưng có cần phải ban cho mặc nam trang tham gia cung yến như thế này không?

Trong lòng rít gào thì thôi, A Uyển làm sao dám cãi lời Hoàng thượng, nhưng đường đi càng ngày càng kỳ quái, rõ ràng không giống đường tới cung yến. Cho đến khi A Uyển bị Hoàng thượng nhét lên xe ngựa, nhìn tình huống kỳ dị này, thật sự là nhịn không được mới mở miệng hỏi: "Hoàng thượng đây là muốn đưa thần thiếp tới chỗ nào?"

Hoàng thượng cũng vào trong xe ngựa ngồi xuống, bộ dạng thanh thản: "Xuất cung".

Xuất cung!? A Uyển bị hai chữ này dọa cho sợ ngây người, vô duyên vô cứ xuất cung làm gì? Hoàng thượng ngài là cải trang vi hành sao? Nhưng hôm nay là rằm tháng giêng a!! Chẳng phải chúng ta còn phải tham gia cung yến sao?

Do dự một hồi lâu, A Uyển mới rụt rè mở miệng: "Hoàng thượng, hôm nay dù sao cũng là Tết Nguyên Tiêu, có thể không tham gia cung yến cũng được sao?"

Hoàng thượng nghe vậy bật cười, còn tưởng vật nhỏ này có chuyện gì rối rắm, khuôn mặt khẽ nhăn lại: "Có trẫm ở đây, nàng sợ gì chứ?"

Ngẫm lại thì Hoàng thượng tất nhiên đã làm gì sao có thể để xảy ra sự cố, nói vậy sớm đã chuẩn bị chu đáo. A Uyển ngẫm nghĩ, đôi mắt trong veo nhìn Hoàng thượng: "Chúng ta xuất cung đi làm cái gì vậy?" Lại còn thay nam trang là sao?

Hoàng thượng liếc mắt nhìn A Uyển một cái, úp úp mở mở: "Tới rồi nàng sẽ biết thôi."

https://thuviensach.vn

Tiếng võ ngựa lộc cộc, rất nhanh dừng lại Chính Dương – kinh đô náo nhiệt nhất, buổi tối Tết Nguyên Tiêu cử hành lễ hội đèn lồng. Sắc trời mới mờ tối, trên đường đã bắt đầu bày đầy các sạp hàng, cũng có các quán ăn vặt, còn có những trò xiếc ảo thuật làm mọi người vây xem kín. Thật là náo nhiệt.

Sắp tới lễ rước đèn, đường phố Chính Dương đầy người, xe ngựa khó mà đi tiếp được, A Uyển lúc này đã muốn xuống xe xem náo nhiệt liền kéo tay Hoàng thượng hướng phố Chính Dương bước xuống. Đi theo họ là hai người là hai người khác nhìn qua thật giống gia đình, đi lên trước mở đường tránh cho người đi đường va chạm.

“Hoàng…” Mới mở miệng muốn hỏi gì đó, A Uyển liền dừng lại, ở đây nhiều người không tiện để lộ thân phận, nhưng lại không biết nên xưng hô thế nào.

“Kêu Lục ca đi.” Hoàng thượng liền mở miệng giải vây. Khi còn là Hoàng tử, Hoàng thượng đứng thứ sáu, nên nhắc A Uyển xưng hô như vậy.

“Lục ca, chúng ta đến đây làm gì?”

Thanh âm mềm mại gọi một tiếng “Lục ca” làm cho Hoàng thượng nhịn không được liếc xéo A Uyển một cái. Dù sao lúc này cũng ở chỗ đông người, Hoàng thượng cong cong khóe miệng: “Hỏi lại sẽ đem ngươi ném ở đây.”

A Uyển thức thời ngậm miệng, nhưng thực ra ánh mắt đang ngó đông ngó tây nhìn ngắm. Nhưng hiện tại đang mặc nam trang, lại bị nam tử nắm tay thật thu hút nhiều ánh mắt tò mò của người xung quanh. Đại Tề mặc dù không có luật cấm nam tử yêu nhau nhưng cùng lắm chỉ nuôi dưỡng trong nhà nào có công khai nắm tay trên đường như thế này bao giờ.

Người nam tử cao lớn tuấn tú, phong độ nhưng khí chất lạnh lung, từ lúc đến vẫn là bộ dáng không để ý xung quanh. Còn người thiếu niên nhỏ bé

https://thuviensach.vn

bên cạnh môi hồng da trắng, hai má phấn nộm, so với nữ nhi chỉ hơn chứ không kém. Hai người đi cùng nhau thu hút không ít cái nhìn dò xét, chỉ trỏ.

Nhiều lần, A Uyển cũng phát hiện nhưng nhìn Hoàng thượng chỉ có một bộ dáng lạnh lung, trong tâm liền nổi hứng muốn trêu trọc liền ôm cánh tay Hoàng thượng: "Lục ca, ta muốn cái kia."

Dáng điệu tươi cười, ngón tay nhỏ nhắn chỉ hướng bày biện hoa đăng, thanh âm "Lục ca" là vòng vo, Hoàng thượng cũng đoán được tâm tư A Uyển, liền cực kỳ phối hợp nhéo nhéo cái mũi nhỏ của A Uyển, trên mặt lạnh lùng nở nụ cười: "Đợi lát nữa sẽ mua cho ngươi, đừng làm rộn nữa."

Bộ dáng sủng nịnh, A Uyển bị chấn động, chính mình lại bị trêu cợt ngược lại.

Mọi người nhìn thấy hành động vừa xảy ra, hai vị "nam tử" cứ như vậy ngọt ngào, vả lại nam tử kia chính là "ngọc thụ lâm phong" động lòng người, trừ những lời chỉ trỏ cũng có không ít những tiếng nữ tử oán than.

Đi không lâu, Hoàng thượng liền dẫn A Uyển vào một tửu quán cực kỳ phong nhã. Hoàng thượng chắc chắn đã sớm có chuẩn bị, liền đi thẳng vào trong. Một tiểu nhị tiến đến nhanh chóng bày rượu và thức ăn làm A Uyển một trận hoa mắt.

Sau khi đem thức ăn cùng rượu lên, tiểu nhị nhanh chóng bị Hoàng thượng đuổi ra ngoài. Lý Đắc Nhàn không đi cùng hai người, lúc này trách nhiệm hầu hạ Hoàng thượng đương nhiên là do A Uyển gánh vác.

Đợi cho mọi người đã lui hết, Hoàng thượng liền mở miệng: "Rượu hoa quế ở đây rất nổi tiếng, ngươi nếm thử chút đi."

A Uyển đương nhiên không chịu bỏ qua cơ hội nhấm nháp đồ ăn ngon, vội vàng hướng những món ăn trên bán gắp bỏ vào bát mình. Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng thấy thế lắc đầu: “Gấp cái gì? Chẳng lẽ trẫm không cho ngươi ăn sao?”

Nói xong rót rượu hoa quế vào chén A Uyển, rồi đưa tới miệng nàng. A Uyển ngạc nhiên Hoàng thượng lại hạ mình làm hành động này, nhưng vẫn là ăn trước nói sau.

Hoàng thượng hôm nay thật kì lạ, bỗng dưng lại dẫn thần thiếp ra ngoài ăn Tết Nguyên tiêu. Trong cung dù sao cũng có yến tiệc mà, cũng đâu thua kém nơi này.”

Động tác trong tay Hoàng thượng cũng không dừng lại, nhìn A Uyển ăn xong một miếng bánh, cái miệng cũng không rảnh cứ líu ríu, lại thêm một miếng bánh nữa: “Ăn đều chắc chắn không ngon bằng miệng của ngươi.” Hoàng thượng lại trêu chọc A Uyển sau đó liền gắp cho nàng vài món thức ăn. Thân phận như bị đảo ngược rồi, làm cho A Uyển thực sự sợ hãi.

Một lát sau tiểu nhị mang đến một chén canh ngon mắt, Hoàng thượng cầm lên đặt xuống trước mặt A Uyển: “Ăn đi, chỗ này nấu canh trường thọ rất ngon, hôm nay chẳng phải là sinh nhật nàng sao?”

A Uyển kinh ngạc há to miệng, Hoàng thượng sao có thể nhớ rõ sinh nhật của nàng chứ? Chẳng lẽ Hoàng thượng đêm nay đem mình ra khỏi cung chính là vì muốn tổ chức sinh nhật cho mình sao? Tại sao lại đối tốt với nàng như vậy chứ?

A Uyển không dám hỏi những lời vừa rồi, sợ Hoàng thượng lại có ý nghĩ khác. Luôn luôn đối với chính mình định sẵn là vật hi sinh, A Uyển mấy ngày nay cũng vì đó mà tâm hồn không yên.

Nếu nói là Hoàng thượng muốn đem mình trở thành quân cờ để đối phó với Hoàng hậu, nhưng lại lâu như vậy cũng không có hành động gì, chẳng lẽ lại là muốn đem mình thay thế người khác?

https://thuviensach.vn

Muốn nói Hoàng thượng trước đối với mình là đồ chơi bình thường sủng ái, sau lại đưa mình cùng đi săn. Xem chừng mình ở trong lòng Hoàng đế có thêm chút giá trị, mấy ngày nay thường ban cho trân bảo hoặc là triệu chính mình thị tẩm.

Được phép của Hoàng thượng ở khu vực săn bắn gặp chuyện khiến người nhìn mình với cặp mắt khác xưa, đối với nàng cũng tốt hơn so với các nữ nhân khác rất nhiều. Nhưng A Uyển cũng sẽ không thực sự nghĩ đến Hoàng thượng bởi vì đó mà yêu thương nàng, trái tim đế vương không phải thứ mà tiểu nữ nhân như nàng có thể nắm nhìn thấu.

Chính là hiện nay Hoàng thượng đối với nàng như thế, nhớ rõ cả sinh nhật nàng, chuẩn bị cả canh trường thọ cho nàng, khiến cho nàng cực kì cảm động. Trừ a nương cùng các ca ca, ước chừng chỉ có Hường thượng như thế.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Quà Sinh Nhật

Sau khi ăn uống no đủ tâm tình A Uyển có hơi chút phức tạp, chính là sẽ được Hoàng thượng dẫn đi xem hội hoa đăng, nhưng A Uyển dù thế nào cũng cảm thấy Hoàng thượng có kiểu tư thế dắt sủng vật đi dạo, đương nhiên khác nhau là dắt sủng vật đi dạo là ở cổ, mà dắt nàng đi là ở tay.

Nghĩ như vậy, A Uyển lại lắc đầu vứt ý tưởng này ra khỏi não, sao lại có thể so mình với chó ở cùng ở một chỗ chứ! Cho dù là sủng vật, nàng cũng là sủng vật trong trận chiến tranh sủng! Chỉ chốc lát sau sự chú ý của A Uyển đã bị cảnh hoa đăng đầy đường thu hút, lúc này sắc trời đã hoàn toàn chìm xuống, khắp nơi là những đèn hoa đăng hình thù khác nhau đã sáng lên, thật là đẹp.

Thời điểm lúc này rất náo nhiệt, trên đường mọi người vai kề vai chận cọ chân tới lui, bầu không khí cực kỳ vui vẻ.

A Uyển thấy đăng trước mọi người đang vây quanh gian hàng bày hoa đăng để giải đố đèn, rất muốn đi tới tham gia náo nhiệt, Hoàng thượng không đành lòng tiêu diệt hứng thú của nàng đành đồng ý.

Những người vây quanh hết vòng này đến vòng nọ, nhìn đèn hoa đăng có hình dáng tuyệt đẹp, kỹ thuật tinh xảo ở phía dưới dùng sợi tuyến buộc lại một tờ giấy nhỏ. Người hầu tiến lên hỏi ông chủ, nếu giải đúng đố đèn, đèn hoa này sẽ được tặng miễn phí, nếu đoán không chính xác thì phải nộp năm văn tiền. Đi ra ngoài xem hội hoa đăng lại còn rủng rỉnh tiền giải đố đèn phần lớn là gia cảnh khá giả, năm văn tiền này ngược lại cũng không quá mắc.

https://thuviensach.vn

Những người vây quanh phần lớn là chỉ xem náo nhiệt mà không đoán, lúc này A Uyển muốn giải đố đèn, đám người vây xem rất nhanh liền dạt ra một con đường.

Nhìn lang quân tuấn mỹ đoán đố đèn ai lại không vui nha? Chủ quầy kia vừa nhìn thấy hai vị không phú cũng quý này, biết được có khách tới cửa, ưỡn bụng tròn vo tiếp đón: ”Hai vị công tử có phải là đoán đố đèn?”

Hoàng thượng đứng sau lưng A Uyển từ chối cho ý kiến, còn A Uyển hứng thú dào dạt gật đầu, ánh mắt quét qua thật nhanh những chiếc hoa đăng tinh xảo, liếc mắt liền nhìn thấy một đèn hoa có hình dạng như một bông sen, đang muốn chiếc đèn đó nhưng lại có một bàn tay khác lấy hoa đăng xuống.

Sao lại có người có ánh mắt tinh tường như mình? A Uyển ngẩng mặt lên, là một người con trai ăn mặc thư sinh, A Uyển cũng không tiện cùng đàn ông xa lạ nói chuyện.

Nhưng khi đem ánh mắt chuyển về một chiếc đèn khác, vừa định muốn cầm, người đàn ông này lại lấy chiếc hoa đăng đấy đi, qua vài lần, A Uyển cũng biết người con trai này muốn cướp đồ vật cùng mình!

A Uyển không còn cách nào, chỉ có thể quay đầu đi tìm hoàng thượng, nhưng nam tử này lại cầm đèn hoa đi theo sau, còn là dáng vẻ ghét bỏ nhìn A Uyển và Hoàng thượng tay nắm tay, miệng còn nói thầm: ”Thật là bôi nhọ văn hóa…”

Đằng sau còn lôi lôi kéo kéo một đống từ gì gì đó làm cho A Uyển đau cả đầu, đây rõ thật là đọc sách đến choáng sao! Mà cãi cọ với người này cũng không tốt, chỉ có thể đem cánh tay của Hoàng thượng bao chặt vào trong người: ”Lục lang Lục lang, tên kia bắt nạt ta.”

Nói xong còn khiêu khích liếc mắt nhìn tên thư sinh kia một cái,cho tức chết ngươi!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, thư sinh kia thấy một màn như vậy, khuôn mặt đầy khí trắng, vừa chỉ vào A Uyển và hoàng thượng: ”Rõ thật là rõ thật là…” Nhưng không chờ nói ra điều gì, một ánh mắt của Lục lang nhà A Uyển, nhóm người hầu đi theo liền đem thư sinh này ”mời” đi đến một bên.

Hoàng thượng sao có thể so đo với loại người này, căn bản là một ánh mắt cũng lười cho, chỉ nhìn thiên hạ bên cạnh: ”Vẫn còn muốn chiếc đèn kia?”

Ông chủ ở một bên thấy thế cũng biết hai vị này không phải dễ chọc, hầu hạ càng ân cần, thế nhưng cổ nhân đố đèn thật sự rất khó hiểu, A Uyển vừa mới đoán đúng được hai cái, nhưng ước chừng cũng đã đưa ra nửa số bạc, người tụ tập xung quanh càng ngày càng nhiều, lần này A Uyển không đoán nữa, nói gì cũng phải bù đắp lại thể diện.

”Hoàng thượng hoàng thượng, ngài giúp người ta một chút đi.” Ghé vào bên tai Hoàng thượng nhỏ giọng xin giúp đỡ, Hoàng thượng lại cảm thấy tiếng Hoàng thượng lúc này so ra kém tiếng Lục lang dễ nghe, nhưng cũng không cự tuyệt nhờ giúp đỡ của A Uyển.

Hoàng thượng ra tay, đoán một cái đã đúng, tất nhiên là giành được sự ủng hộ của những người vây xem, chỉ không bao lâu sau, chủ quầy hoa đăng đã quỳ xuống: ”Công tử hạ miệng lưu tình, ngài mà còn tiếp tục đoán như vậy, quầy hàng này của tiểu nhân sẽ thâm hụt tiền nha!”

A Uyển đương nhiên là thật kiêu ngạo, đèn hoa đã cầm tới trên tay nhưng mà vẫn có lòng ham muốn, đâu thể bằng lòng chịu dừng lại. Ông chủ kia vừa thấy, quyền quyết định là ở trên người tiểu công tử này, mà nhìn tiểu công tử này có vẻ vô cùng thích đèn, khẽ cắn môi, lấy chiếc đèn thỏ ngọc chưa từng được trưng bày ra.

”Tiểu công tử, đây là chiếc đèn được làm tốt nhất trong năm nay của tiểu nhân, ngài hãy bảo vị công tử giơ cao đánh khẽ đi! Chiếu cố việc buôn bán

https://thuviensach.vn

thuận lợi của tiểu nhân một chút được không?”

Thấy chủ quầy hiểu chuyện như thế, vả lại lúc này A Uyển đã càn quét hơn phân nửa đèn hoa, mà nhóm người hầu trong tay mỗi người đều cầm tận hai cái, ngẫm lại A Uyển liền gật đầu dồng ý, chủ yếu vẫn là chiếc đèn hoa đăng có hình dáng thỏ ngọc quả thật rất sinh động, lúc đốt lên hai con mắt hồng rực khiến A Uyển cực kỳ yêu thích.

A Uyển nhận lấy chiếc đèn thỏ ngọc, quay về phía Hoàng thượng quơ quơ, lại không tiện mở miệng gọi là hoàng thượng, chỉ nói: ”Lục lang, ta không cần nữa.”

Hoàng thượng nhìn chiếc đèn tôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn đang cười cực kỳ sung sướng, liền để cho Lý Đắc Nhàn thưởng cho chủ quầy kia một thỏi bạc, ngay sau đó kéo người A Uyển đi.

”Nhiều đèn như vậy, nàng sao có thể chuyển vào trong cung?” Coi dáng vẻ dương dương đắc ý của bé con, Hoàng thượng nhịn không được có ý xấu giội một chậu nước lã.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển lập tức xụ xuống, sau đó lại phục hồi lại vui mừng: ”Tần thiếp có cách!” Trên mặt vẫn còn dáng điệu ra oai, nhìn dáng vẻ giống như là đã nghĩ ra biện pháp cực tốt.

Chỉ chốc lát sau, liền có thể chứng kiến trên đầu đường Chính Dương, có một thiếu niên tướng mạo dễ thương, mắt ngọc mày ngài đang phát…hoa đăng cho đám con nít qua đường.

Hoàng thượng ở một bên lặng lẽ nhìn, đấy là biện pháp tốt? Cầm đèn hoa trẫm thắng được đem đi tặng người khác?

Đèn hoa rất nhanh liền phân phát xong xuôi, chỉ còn chừa lại chiếc đèn thỏ ngọc trong tay A Uyển, xoay mặt cười nói vô cùng sung sướng với hoàng thượng: ”Hôm nay là sinh nhật của tần thiếp, Hoàng thượng giành

https://thuviensach.vn

cho tần thiếp nhiều hoa đăng như vậy, đây chính là phúc khí của tần thiếp, tần thiếp liền đem vận may này chia cho bọn nhỏ một chút, Hoàng thượng thấy sao?”

Nhìn dáng vẻ vui sướng của nàng, mà vừa rồi ở chung cùng với đám trẻ con, có thể thấy rõ nàng là một người yêu quý trẻ con, nếu như sinh em bé, còn không biết muốn cưng chiều phá hủy đến mức nào nữa? Nhưng mà ngẫm lại chính nàng còn là một đứa con nít, hai mẹ con này náo loạn như thế, haiz, Hoàng thượng lắc đầu, một phen cốc vào trán A Uyển: ”Nàng lại khoe mẽ rồi, nàng thích là tốt rồi.”

A Uyển không để ý đau nhói trên đầu, đảo mắt còn lại nhìn về phía quán ăn vặt, vừa chỉ một cái: ”Tần thiếp muốn ăn cái kia!” Dứt lời lôi kéo Hoàng thượng tiến lên, hoàn toàn không hề lo lắng trên người mình một đồng tiền cũng không có, mà Hoàng thượng có nguyện ý mua cho nàng hay không.

Bội thu trở về A Uyển đem đồ lặt vặt của mình nhét đầy xe ngựa, Hoàng thượng vẻ mặt ghét bỏ, lại đã quên mới ban nãy là ai một mặt ghét bỏ một mặt sảng khoái trả tiền, cho nên mới nói, hành động, đều khiến cho thói quen của con người ta lộ ra ngoài.

Đến tẩm điện, A Uyển cực kỳ vui vẻ chỉ huy nhóm cung nhân đem chút đồ của mình lấy ra trưng bày, hoàn toàn không thấy đại kim chủ tối nay của mình đã an vị ở tú tháp sau lưng mình, cũng không lo lắng đến kim chủ hiện giờ vì không được để ý tới nên tâm tình có chút khó chịu.

Dưới tình huống nhiều lần ám chỉ không có hiệu quả, Hoàng thượng chỉ có thể ho một tiếng thật mạnh: ”Ái tần!”

Tiếng ”Ái tần” này lập tức khiến A Uyển giật mình trở lại, Hoàng thượng ngài sao lại phát ra… a không, là có chỗ nào khó chịu vậy? A Uyển cũng không quan tâm đến những thứ đo nữa, nhanh chóng đi tới trước tú

https://thuviensach.vn

tháp, bưng trà rót nước, bóp vai đấm chân đem Hoàng thượng hầu hạ thật tốt.

Bộ dáng chân chó này không ngờ rất hiệu quả, tâm tình Hoàng thượng thư sướng, mang theo ý thoải mái liếc A Uyển một cái: ”Tối nay Tiểu Uyển Nhi vui vẻ không?”

A Uyển liên tục mở miệng: ”Vui vẻ vui vẻ!” Tâm tình sau khi trải qua sinh nhật đặc sắc như vậy sao lại không vui chứ?

Không nghĩ tới Hoàng thượng lại từ trên tháp đứng lên, đem A Uyển ôm vào trong ngực, bước tới hướng phòng tắm, hành động trong lúc đó còn hàm chưa đùa giỡn: ”Nếu Tiểu Uyển Nhi vui vẻ, vậy bây giờ đến lượt trẫm hài lòng vui vẻ chứ?”

Trong phòng tắm hơi nước lượn lờ, bồn tắm trong cung vốn rất lớn, lúc này chứa hai người không thành vấn đề, bị lột một thân sạch trơn A Uyển lúc này đúng là hận không thể đem đầu chôn xuống dưới nước, chi là người nọ ở đối diện cũng trần trụi ngồi vào bên trong bồn tắm, vùi mình vào trong nước hình như cũng không phải là là lựa chọn tốt.

Này này này, lúc này sắp triển khai màn tắm uyên ương A Uyển nhất thời chưa kịp thích ứng, Hoàng thượng lại cứ bắt đầu trêu chọc tâm tư của nàng: ”Tiểu Uyển Nhi còn không mau nhanh hầu hạ trẫm tắm rửa?”

A Uyển không còn cách nào khác, chỉ có thể vẻ mặt đau khổ cầm lấy khăn chà xát cánh tay hoàng thượng, Hoàng thượng nhưng vẫn không chịu buông tha: ”Ai nói là chỗ đó, là chỗ này.” Nói xong còn chỉ chỉ ngực.

Trong bồn tắm hai người đã hơi trần truồng, Hoàng thượng nhìn vật nhỏ trong ngực nửa lộ trên mặt nước, xuyên qua màn nước còn có thể nhìn thấy vòng hông nắm chặt uyển chuyển, hai chân lúc này đang khẽ tách ra, quỳ bên người mình, càng lúc càng dựa vào gần, một đôi tay mềm còn tận lực xoa xoa cơ thể cho mình.

https://thuviensach.vn

Mỹ thực trước mặt, Hoàng thượng đương nhiên không có ý cự tuyệt, thò tay bao lấy liền đem A Uyển ôm tới trước người mình. A Uyển không hề phòng bị, đầu nhỏ liền đụng vào ngực hoàng thượng, dưới thân cũng cảm nhận được ý động của Hoàng thượng lúc này.

Nhất thời xấu hổ, không biết nói cái gì, hoàn thượng cười nói: ”Nếu Tiểu Uyển Nhi không thuần thục, vậy chi bằng để trẫm giúp ngươi một chút?”

Dứt lời, cũng không đợi A Uyển đáp lại, một hơi ngậm lấy đóa hồng mai trước ngực A Uyển, tỉ mẩn chơi đùa, tay cũng không nhàn rỗi, lập tức tìm đến nơi dưới thân A Uyển, gẩy nhẹ vân vê cực kỳ chăm chỉ, trêu chọc mãi cho đến khi khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển chuếnh choáng, yêu kiều vô lực mới bỏ qua.

Tư vị ở trong nước quả thật không giống như trên giường hẹp, chỉ là trong thùng nước tắm này dù sao cũng không tiện hoạt động, Hoàng thượng thừa dịp lúc nước vẫn còn ấm bế A Uyển ra, bước vào phía trong điện.

Đêm này Hoàng thượng ở chuyện này kiên nhẫn đầy đủ, mặc dù đã trêu chọc khiến A Uyển không chịu nổi nhưng vẫn không có thỏa mãn nàng.

Cơ thể A Uyển cảm thấy khó chịu, liên tục uốn éo người bày tỏ bản thân vội vã, còn nhõng nhẽo nhẹ nói: ”Hoàng thượng…hoàng thượng…”

Hoàng thượng nhưng híp mắt, nhìn chằm chằm thiên hạ dưới thân tình mê ý loạn: ”Hửm? Tiểu Uyển Nhi muốn thế nào?”

Lần này trái lại A Uyển xù lông tức giận giống như mèo con, đem mình biến thành thế này, cò không chịu thỏa mãn người ta, nâng lên cánh tay nhỏ đấm vào ngực tên bại hoại này: ”Hoàng thượng hư hỏng! Hoàng thượng hư hỏng!”

Lúc này Hoàng thượng cực kỳ kiên nhẫn dùng vật cứng rê nhẹ A Uyển, nhưng luôn chỉ ở ngoài cửa mà không vào, như vậy không thể giải quyết

https://thuviensach.vn

được vấn đề khiến A Uyển càng khó nhịn: ”Trẫm hư hỏng thế nào? Tiểu Uyển Nhi muốn trẫm phải làm sao?”

”Hoàng thượng mau tới, tần thiếp muốn hoàng thượng…” Lúc này A Uyển bất kể tới ngượng ngùng, vòng quanh cổ hoàng thượng, dịu dàng nói.

Hoàng thượng đã cực kỳ khó nhịn, nhưng vẫn ác ý va đụng thiên hạ yêu kiều dưới thân nhìn như lập tức sẽ hóa thành một bãi xuân thủy: ”Lại đây, kêu tiếng dễ nghe đi.”

A Uyển lúc này không nghĩ nhiều, chỉ là âm thanh ngọt ngấy mềm dẻo kêu lên: ”Lục lang…..” Ngay tức khắc, A Uyển liền cảm giác mình được lấp đầy, trong lúc thỏa mãn còn mang theo cảm giác sưng ê ẩm khó chịu, vừa không nhịn được giật giật thân thể.

Một hành động này đủ để khiến cho Tề Diễn chấn động, lập tức chuyển động, cảm thấy cái miệng nhỏ nhắn tinh tế của bé con dưới thân đang chặt chẽ mút lấy mình, làm cho hắn chỉ muốn càng dùng sức, càng gắng sức đem nàng đụng hư mới được.

Một đêm sóng hồng lật mình, trong phòng cảnh xuân nồng đậm.

***

Sáng sớm hôm sau, A Uyển cảm niệm Hoàng thượng đối với sinh nhật của mình để tâm như vậy, rất là tẫn chức tẫn trách dậy sớm hầu hạ Hoàng thượng thay y phục, đây chính là một lần khó có được.

Hoàng thượng dang hai tay mặc cho A Uyển bao bọc mình, đem đai lưng thắt vào, sau một đêm thỏa mãn tâm tình cực tốt: ”Tiểu Uyển Nhi cần cù như vậy, chi bằng trẫm cho ngươi thêm một phần đại lễ nữa?”

Hai chữ ”cần cù” này, không biết là khen A Uyển tối hôm qua phục vụ tốt hay là khen A Uyển sáng nay khó có được một lần hầu hạ.

https://thuviensach.vn

A Uyển được nhận quà sao lại không vui? Nghĩ đến Hoàng thượng chắc là muốn ban cho mình một ít vật quý được cất giấu, tất nhiên là vui sướng đồng ý.

Nhưng mà sau khi thỉnh an quay trở về, một miếng bánh thật lớn rơi vào trên đầu A Uyển, không muốn nhận cũng không được! Lý Đắc Nhàn kia trong tay đang cầm thánh chỉ, đi theo phía sau là Lý Phúc Mãn vẻ mặt phúc khí, lúc này đang chờ A Uyển đây.

Lý Đắc Nhàn đọc xong thánh chỉ khá nhanh, đại ý chính là, Tiểu Uyển Nhi của trẫm từ khi vào cung đến nay, hầu hạ trẫm rất dụng tâm, trẫm hết sức vui mừng, hiện tại tấn thăng Tiểu Uyển Nhi làm chính tam phẩm quý tần, phong hào không thay đổi, ngay lập tức dời đến ở Chiêu Dương cung, lại ban Lý Phúc Mãn cho A Uyển làm đại thái giám.

A Uyển nhận thánh chỉ, Lý Đắc Nhàn tất nhiên là cười chúc mừng A Uyển, tiếp theo lại ân cần chỉ bảo Lý Phúc Mãn một phen, muốn hắn hầu hạ A Uyển thật tốt. A Uyển đương nhiên cảm kích: ”Lý Đại tổng quản không cần như thế, Tiểu Lý công công luôn là người thông minh, ở chỗ bản tần còn sợ là oan ức hắn mới phải.”

Trong lòng Lý Đắc Nhàn tự có tính toán riêng, Uyển quý tần từ khi vào cung tới nay rất được thánh tâm, tốc độ tấn chức người thường không thể so bì, đồ đệ của mình ở chỗ quý tần nương nương tất không lo không có đường đi: ”Nương nương khen nhầm rồi, đồ đệ này của nô tài thông minh có thừa nhưng còn chưa đủ chững chạc, mong nương nương dạy dỗ nhiều hơn.”

A Uyển cũng cười được Lý Đắc Nhàn lần này lấy lòng, tiểu đồ đệ của Lý Đắc Nhàn làm cung nhân cho mình, dù thế nào cũng là có liên hệ với chỗ của hoàng thượng, người ngốc cũng sẽ không cự tuyệt. Sau đó dẫn Lý Phúc Mãn chào hỏi A Uyển, Lý Phúc Mãn này thường tới Kinh Hồng điện truyền chỉ, người này A Uyển cũng không xa lạ.

https://thuviensach.vn

Theo thường lệ A Uyển vẫn đưa cho Lý Đắc Nhàn một cái hà bao nhỏ, phân lượng bên trong không cần nói cũng biết, Lý Đắc Nhàn dĩ nhiên cũng không khước từ, trong cung này người nào ban cho có thể nhận, của người nào không nhận được, hắn vẫn suy tính rõ ràng.

Lý Đắc Nhàn lại mở miệng: ”Nương nương lần này dời cung, cung nhân hầu hạ cũng cần bổ sung, lát nữa nô tài sẽ sai người dẫn bọn cung nữ đến để nương nương lực chọn.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Long Nhan Nổi Giận

Kinh Hồng điện vốn là Chiêu Dương cung thiền điện, A Uyển lúc này là từ thiền điện dời đến chủ điện bên trong, Chiêu Dương cung chủ điện bố trí hơn Kinh Hồng điện một bậc tự nhiên là càng tốt hơn, màu sắc chủ đạo bên trong là màu ấm, lại thêm A Uyển tự tay bày biện, trong điện thoạt nhìn càng trang nhã.

Lý Đắc Nhàn làm việc quả nhiên là rất có hiệu suất, A Uyển vì mới chuyển cung nên còn chưa thu thập thỏa đáng, cần người giúp đỡ dọn dẹp một chút, vừa vặn đại thái giám hắn đã đem hơn mười người cung nữ dẫn tới bên ngoài Chiêu Dương cung.

Phân vị hiện nay của A Uyển đã là quý tần, Đại cung nữ tăng thành ba người, nhị đẳng cung nữ thì được bốn người, A Uyển dự định thăng Hoàng Li thành Đại cung nữ, bởi dưới nhị đẳng cung nữ cũng muốn thêm mấy người, quan trọng là bây giờ có một phòng bếp nhỏ, nàng còn muốn thêm bốn người tam đẳng cung nữ vẩy nước quét nhà nữa.

Nhìn một vòng những cung nữ đang quét dọn bên dưới, thần sắc khác nhau, có người gan lớn dám cùng A Uyển đối diện, cũng có kẻ khẩn trương nhéo nhéo góc áo, A Uyển không biết rõ lắm nguồn gốc của những cung nữ này, cũng không thể biết trước người nào là nội gián được những phi tần khác cài vào.

Gan lớn thì quá khó thu phục, lá gan quá nhỏ thì không dùng được, lúc này A Uyển chỉ là theo quy củ chỉ bừa vài người nhìn vừa mắt, còn lại thì giao cho Bạch Lộ hảo hảo dạy dỗ trước, bất kể là do ai gài vào cũng được,

https://thuviensach.vn

còn nhiều thời gian, cây kim trong gối lâu ngày cũng sẽ lộ ra, bây giờ A Uyển cũng không vội.

Chúng phi tần đã sớm nhận được tin A Uyển tấn phong rồi đổi nơi ở mới, hạ lễ liền cuồn cuộn không ngừng được đưa đến Chiêu Dương cung, mặc kệ sau lưng làm ra chuyện gì, trước mặt thì đều phải giả vờ vui vẻ như vậy.

A Uyển cũng là nhận lấy toàn bộ, để cho Lý Phúc Mãn ghi chép lại mọi thứ cho hợp quy tắc sau mới cất vào kho, đây cũng là Lý Phúc Mãn đang mặc kệ hậu thuẫn phía sau, một lòng muốn thể hiện năng suất làm việc của bản thân với chủ tử, hắn tự nhiên là muốn làm cho thật hoàn hảo, khiến chủ tử yên tâm.

Tuy chỉ nói là dọn từ thiền điện vào bên trong chính điện, nhưng thực sự là không ít đồ vật cần thu dọn, mặc dù không cần A Uyển động thủ, nhưng A Uyển cũng phải đi xung quanh kiểm tra bài biện các thứ xem có hay hợp ý hay không, từ sáng sớm đã bắt đầu ‘dọn nhà’ nhưng mãi cho đến giờ Thân một khắc buổi chiều mới kết thúc.

Lại còn chưa kịp ngồi xuống, Lý Đắc Nhàn đã đến cửa truyền chỉ bảo A Uyển đến Ngự Thư phòng một chuyến.

Ngự Thư phòng trước giờ luôn trang nghiêm như vậy, A Uyển tuy là đã đến đây diện thánh vài lần, mặc dù nữ nhân được triệu đến nội các Ngự Thư phòng là một vinh dự cực lớn nhưng nàng vẫn như cũ không thích nơi nghiêm trang này.

A Uyển vào Ngự Thư phòng thì mới biết được, lúc này Hoàng thượng đang nghị sự, bất quá bây giờ đang là lúc nghỉ ngơi, Hoàng thượng để các đại thần đi ra ngoài hít thở một chút, liền tận dụng khoảng thời gian ngắn ngủi này triệu A Uyển đến.

https://thuviensach.vn

A Uyển trộm nhìn những tấu chương trên bàn dài, chắc là có chuyện gì chọc cho vị này tâm tình không vui đây, bộ dáng cau mày khó chịu, A Uyển liền tiến lên nhu nhu thái dương của Hoàng thượng, bàn tay cố gắng xoa bóp mong Hoàng thượng cảm thấy thoải mái.

Hoàng thượng cũng nắm lấy tay A Uyển, "Có biết trẫm tại sao lại gọi ngươi đến đây không?" A Uyển lắc đầu, chỉ thấy Hoàng thượng chỉ vào đống tấu chương trên bàn, ý bảo A Uyển lật xem.

Vốn dĩ nữ nhân hậu cung không được phép tham gia vào chính sự, bất quá hiện nay Hoàng thượng lại để cho mình xem, cũng không tính là vượt quá giới hạn, A Uyển tiện tay liền cầm lên một quyển tấu sớ trước mặt lật một trang, chân mày lập tức cau lại.

Ném cuốn đó xuống, tiện tay rút ra một phần khác, vứt nữa, vừa đọc sơ qua những tấu chương đó, A Uyển biểu tình lại thả nhiên nở nụ cười.

Hoàng thượng nhìn thấy biểu tình lần này của A Uyển, hỏi, "Tiểu Uyển Nhi làm sao vậy?"

Những tấu chương này chính là đang khuyên can Hoàng thượng ân sủng ở hậu cung phải chia đều, không thể chỉ chú tâm đối với một người, hồng nhan họa thủy không phải là chuyện chưa từng xảy ra, từ ngữ đều không dễ nghe, mà việc can ngăn này cũng không phải là mới lần đầu.

A Uyển lại còn giơ giơ những tấu chương trên tay, tiện tay liền vứt trở lại mặt bàn, biểu tình thập phần khinh thường, "Thực sự là ăn no rãnh rỗi." Nghe xong đánh giá của A Uyển, Hoàng thượng lập tức cười ha ha, vốn là tâm tình giăng đầy mây đên nhưng nghe thấy lời này của A Uyển liền thấy thoải mái.

A Uyển lại là bất kể Hoàng thượng vui vẻ thở ra, tiếp tục nói, "Bổng lộc của Hoàng thượng cấp là để nuôi bọn họ hay để cho bọn họ cả ngày nhìn chằm chằm hậu cung của người không tha vậy? Bọn họ có xử lý chính sự

https://thuviensach.vn

rõ rãng như vậy không, sao còn có thời gian để ý đến chuyện hậu cung của người, nếu không phải là ăn no rảnh rỗi thì là gì?"

Vật nhỏ này nói thật là có lý a, Hoàng thượng tâm tình rất tốt, liền đem A Uyển kéo vào trong lòng, "Vậy ngươi nói trẫm nên làm cái gì bây giờ?"

Hoàng thượng cũng chính là thuận miệng hỏi, chưa từng để trong lòng, A Uyển lại kéo kéo vạt áo của hắn nói, "Các đại thần quản cũng quá nhiều nha, tần thiếp lớn lên vừa thông minh vừa xinh đẹp, lẽ nào Hoàng thượng không nên tới chỗ của tần thiếp sao? Đổi lại là những đại thần kia cũng nạp thêm vài ba mỹ nhân làm thiếp, tần thiếp không tin bọn họ cứ như vậy chính làm nhân quân tử, Hoàng thượng ngài có thể lén theo dõi xem bọn họ có nhược điểm nào không như là đến thanh lâu hay nuôi tiểu thiếp bên ngoài, nếu như còn ý kiến can ngăn nữa, ngài liền đem những chuyện này nói ra."

Tề Diễn Chi nghĩ cũng không nghĩ tới nàng lại có chủ ý như vậy, người luôn luôn tiếp thu những giáo dục của chính nhân quân tử như hắn, đâu có dùng qua loại phương pháp này? Bất quá nghĩ lại cũng là có vài phần khả thi, vẫn là nên hảo hảo vạch ra một kế hoạch tỉ mĩ đã.

Xoa xoa đầu nhỏ của A Uyển, đang muốn hảo hảo khen ngợi người nào đó, A Uyển lại tiếp tục nói, "Hơn nữa, Hoàng thượng cũng đâu phải là chuyên sủng ta đâu, ngày hôm trước điều không phải ở chỗ du phân nghi (???) sao, còn trước đó vài ngày không phải ở chỗ Thẩm phi nương nương sao! Còn có. . ."

Trong nháy mắt Hoàng thượng lại có xung động muốn ném văng người trong ngực đi.

Bất quá bụng của người nào đó lúc này lại lỗi thời vang lên, từ trước đến nay da mặt A Uyển luôn rất dày, không chờ Hoàng thượng cười chê, liền tự giác bắt đầu nói lý do, "Ặc…cái này…tần thiếp đang bận thu dọn tẩm điện,

https://thuviensach.vn

còn chưa kịp dùng bữa, đã bị Hoàng thượng gọi tới, cho nên đều là tại Hoàng thượng!”

Lời này thẳng thắng hùng hồn lại nghiêm trang, chọc cho Hoàng thượng bật cười, Hoàng thượng lại là luôn nuông chiều để nàng tùy ý hồ nháo, “Vừa vặn Lý Đắc Nhàn bảo ngự thiện phòng mang một chén canh nóng đến, đây là trẫm chịu tội với ngươi, chỉ là không nên ăn nhiều quá, đã sắp đếm giờ dùng bữa tối rồi.”

Tề Diễn Chi hoàn toàn không có phát giác được trong giọng nói của mình có bao nhiêu cưng chìu dung túng, A Uyển được đưa đến nội điện uống canh, Hoàng thượng lại cho gọi các đại thần trở vào, tiếp tục thương nghị chuyện triều chính.

Chỉ là canh nóng uống vào chưa được bao lâu, A Uyển liền cảm thấy trong bụng đau đớn khó nhịn, ruột gan xoắn thành một đoàn, đau đến nàng đổ mồ hôi lạnh, liền thở mạnh kêu cứu.

Lúc này trong điện lại không có người hầu hạ, Lý Đắc Nhàn cũng bị chính mình phái đi hầu hạ Hoàng thượng rồi, lúc thân thể tê liệt ngã xuống A Uyển chỉ có thể dùng toàn lực đem chén trên bàn hất xuống đất, chỉ mong âm thanh này có thể thu hút sự chú ý bên ngoài.

Bên trong Ngự Thư phòng vốn là cực kỳ yên tĩnh, bất quá thỉnh thoảng sẽ có âm thanh thảo luận của các đại thần, nhưng thanh âm cũng không lớn, lúc này lại có một tiếng vang thanh thúy của chén vỡ, Hoàng thượng lập tức dự cảm được có chuyện không đúng, A Uyển chưa bao giờ bất cẩn như vậy, cũng không đoái hoài tới lúc này đang cùng triều thần nghị sự, liền đứng dậy rời đi.

Nhìn thấy một màn trước mắt, tim Hoàng thượng liền như ngừng đập, nhìn thiên hạ vốn nên là đang ăn ngon lúc này đã té xỉu trên đất, một bên là những mảnh vỡ của cái chén cùng nước canh vương vãi trên nền điện,

https://thuviensach.vn

trong lúc nhất thời tâm tình Hoàng thượng có thể nói là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngũ vị tạp trần, càng không thể nói nên lời.

Sải một bước dài đến bế A Uyển lên, đặt nàng nằm lại trên giường, Hoàng thượng vội vàng ra lệnh Lý Đắc Nhàn truyền thái y tới.

Hoàng thượng có động tĩnh lớn như vậy, những người đang nghị sự bên trong Ngự Thư phòng không thể không hiếu kì, chỉ là còn chưa nhìn ra được đến tột cùng là có chuyện gì, Hoàng thượng lại vung tay lên để cho bọn họ lui xuống.

Tề Diễn Chi đứng bên cạnh nhìn người đang nằm trên giường, môi anh đào luôn đỏ bừng bây giờ lại tái nhợt, ánh mắt linh động kia cũng nhắm chặt, mồ hôi vẫn còn đọng lại trên trán chưa kịp lau đi, thế nào cũng không nghĩ tới thiên hạ nhỏ bé mới vừa rồi còn nháo trong lòng mình chỉ chốc lát lại trở thành như vậy.

“Tại sao thái y còn chưa tới? Nhanh đi truyền!”

Mặc dù là từ trước đến nay Hoàng thượng luôn tỉnh táo nhưng thấy bộ dáng này của A Uyển liền trở nên nóng nảy, trong lòng tràn đầy tức giận.

Nhìn tình trạng của A Uyển liền biết được chén canh này nhất định là có vấn đề, chỉ là Hoàng thượng thật không nghĩ tới có người lại dám hạ độc vào thức ăn, phải biết luôn luôn có tiểu thái giám thử trước thức ăn của hắn, xác nhận không có độc lúc này mới trình lên, bây giờ cư nhiên lại dám hạ độc ngay trước mắt của hắn, từ khi nào canh phòng ở hoàng cung lại trở nên lỏng lẻo như vậy?

Phải biết rằng, nếu như không phải truyền A Uyển đến như vậy người dùng canh này nhất định là hắn, người lúc này nằm ở đây cũng tất nhiên là hắn, kẻ trực tiếp đứng phía sau màn hạ độc này quả thật là đã quá xem thường hắn rồi, bảo hắn sao lại không giận!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tử Tự Canh Nan

Người đến bắt mạch là thái y của Thái Y viện, Tưởng thái y, tỉ mỉ chẩn mạch, lại xem xét đồng tử A Uyển, rồi chắp tay bẩm báo Hoàng Thượng: "Tâu Hoàng Thượng, Uyển tần nương nương thật sự là trúng độc". Hoàng thượng hỏi: "Chính xác là độc gì?".

Lý Đắc Nhàn vừa bẩm báo, luôn có tiểu thái giám chuyên thử độc hàng ngày, sao A Uyển lại có thể trúng độc?

Tưởng thái y yêu cầu được xem xét cặn trong nước canh mới có thể biết chính xác được, qua một lúc lâu, Tưởng thái y bẩm báo: "Hoàng Thượng, vi thần phát hiện, trong canh không có độc, độc thực sự là được hạ trong bát sứ dùng để đựng canh".

Vừa nghe vậy, Hoàng thượng ngược lại hiểu ra, cảm thấy tiểu thái giám rất kì quái, chẳng phải cung nhân không thể dùng chung bát đựng thức ăn với chủ tử? Bát canh này xác định là bị hạ độc, nếu nói trong cung không có tiếp ứng, hắn bất luận thế nào cũng không tin. "Điều tra, điều tra cẩn thận cho trẫm!".

Lý Đắc Nhàn đứng một bên tất nhiên là nhận lệnh, lần này Chính Kiền cung sợ là phải nổi lên một hồi gió tanh mưa máu rồi. Hoàng thượng lại hỏi đây là độc gì? A Uyển khi nào mới tỉnh?

Tưởng thái y vẫn là cung kính đáp: "Độc này có tên là Kim Câu Hôn, từ trước đến nay rất hiếm thấy, người trúng phải loại độc này bụng sẽ quặn đau, nghiêm trọng hơn nữa thì bất quá chỉ sống được không quá ba canh giờ, may mà nương nương uống không nhiều canh lắm, độc tính vẫn chưa

https://thuviensach.vn

ngấm, nhưng loại độc này thật sự lợi hại, nương nương e rằng phải tĩnh dưỡng mấy tháng liền".

Nghe xong lời này, trong lòng Hoàng thượng vui mừng đích thân nghe thái y dặn dò không được để A Uyển ăn nhiều, lập tức gật gật đầu, tỏ vẻ đã biết, liền phất tay ý bảo thái y có thể lui xuống kê đơn thuốc được rồi.

Tuy nhiên Tưởng thái y dường như hơi do dự, bộ dạng muốn nói nhưng lại không thể mở miệng được, Hoàng thượng cảm thấy kỳ quái, thái y như thế nào còn chưa lui xuống, liền hỏi: "Còn có chuyện gì?".

Tưởng thái y khẽ cắn môi, nhưng vẫn chắp tay bẩm báo: "Hoàng Thượng, thần có một chuyện không biết có nên nói hay không".

Tưởng thái y là người của Hoàng Thượng, y thuật vô cùng tốt, tính cách lại rất ngay thẳng, về việc chuẩn đoán, chuyện này tuyệt đối không được giấu diếm thánh thượng.

Được Hoàng thượng gật đầu cho phép, Tưởng thái y đem toàn bộ kết quả chuẩn đoán của mình tâu lên: "Thân thể Quý tần nương nương vốn đã suy nhược, đã vậy còn có chứng bệnh cung hàn, nay lại trúng độc, để có thể sinh con sợ là rất gian nan".

Trong đầu Hoàng thượng chợt nghĩ đến tết Nguyên Tiêu đêm đó, hình dáng A Uyển cùng đám trẻ con ở trên đường phố vui đùa, cảm thấy áy náy, lần này trúng độc cũng là thay hắn mà chịu, lập tức đưa tay xoa nhẹ khuôn mặt không còn một chút huyết sắc của A Uyển: "Có thể điều trị tốt phải không?".

Một cách chuyên nghiệp, Tưởng thái y hiển nhiên là có thể giải thích rõ ràng: "Chắc chắn có thể, chỉ là cần rất nhiều thời gian……".

Hoàng thượng không có nghe lời sau của Tưởng thái y, khiến cho Tưởng thái y vội vàng lui xuống kê đơn thuốc. Người trông luôn luôn vui vẻ, duy

https://thuviensach.vn

nhất chỉ có thể là tiểu nữ nhân một chút cũng không hề tức giận đang nằm trên giường, trong lòng hắn thật sự không biết là cảm giác gì.

Tin tức Uyển quý tần trúng độc rất nhanh đến tai các cung tần, chẳng qua cũng không hẳn là tin tức, có người cảm thấy đó là may mắn, cũng có thể là tai họa, cũng có kẻ thờ ơ lạnh nhạt không quan tâm, nhưng khi biết Uyển quý tần ở lại Chính Kiền cung dưỡng bệnh, mọi người vẫn là không ai dám hành động thiếu suy nghĩ, có người thầm nghĩ Uyển quý tần này vận khí thật sự rất tốt nha, trúng độc còn có thể ở tại Chính Kiền cung nghỉ ngơi.

***

Tề Vương gia hiếm khi có được thời điểm không bị ca ca áp bức, thời gian rảnh rỗi rất nhiều, lúc này đang cùng thị vệ tỉ thí một cách sảng khoái trên võ đài trong vương phủ, vừa nhận được ý chỉ triệu vào cung của hoàng huynh, Tề vương gia liền nhanh chóng thay đổi y phục, giục ngựa tiến về phía trước, tuyệt đối không dám chậm trễ.

Hai huynh đệ an tọa trong ngự thư phòng, A Uyển bây giờ đã được chuyển qua tẩm cung của Hoàng Thượng, dù sao cũng vì mình mà trúng độc, Hoàng thượng dạo gần đây rất chiếu cố A Uyển nên cứ vậy mà bố trí A Uyển ở lại trong tẩm cung của chính mình.

Gõ gõ mặt bàn, Hoàng thượng mở miệng: “Chuyện này thật không đơn giản, độc thủ lại có thể cư nhiên ra vào trong cung, xem ra trong cung không hề sạch sẽ”.

Tề Vương gia nhếch miệng cười: “E là chờ không kịp, lần trước chẳng phải đã ám sát không thành ở khu vực săn bắn rồi sao? Bây giờ nhất định hoặc là không làm, nếu đã làm thì phải làm cho đến cùng, không bằng trực tiếp diệt sạch những kẻ có liên quan, tại sao hoàng huynh phải nhẫn nhịn chứ?”.

https://thuviensach.vn

Đây là bị ép tới đường cùng rồi, thật sự là không thể nhẫn nhịn được nữa! Hoàng thượng nghe thế nhưng vẫn lắc đầu: “Lời khai của thích khách vẫn chưa đủ, hơn nữa đệ xuống phía Nam tìm bằng chứng xác thực, chỉ có thể làm từng bước, hiện tại nếu muốn tận diệt e là còn có chút khó khăn, hoàn toàn không nắm chắc phần thắng, bây giờ chỉ có thể hoặc là án binh bất động, hoặc là chỉ một lần diệt sạch bọn chúng”.

Nghe ngữ khí hoàng huynh thì thật sự là tình thế bắt buộc, Tề Vương gia cũng chỉ có thể gật đầu, đầu ngón tay Hoàng thượng khẽ gõ gõ xuống mặt bàn: “Tuy là không thể diệt tận gốc, nhưng cũng có thể gây một chút phiền toái cho bọn chúng”.

Hoàng huynh khó có được ý tưởng này, thân là đệ đệ hắn đương nhiên vạn phần đều tán thành, hắn đã sớm khó chịu, hoàng huynh lại cứ muốn hắn dễ dàng bỏ qua: “Hoàng huynh có kế sách gì?”.

Hoàng thượng nhìn Tề Vương gia cười cười, cười đến nỗi làm cả người Tề Vương gia đều cảm thấy không thoải mái, thật sự là không được tự nhiên: “Trẫm cho rằng, nên tứ hôn cho đệ”.

Cái gì?! Tề Vương gia đã sớm qua tuổi thành gia lập thất, chẳng qua là vẫn chưa gặp được cô nương nào khiến hắn ái mộ, lại còn có Thái Hậu cùng Hoàng thượng nuông chiều, mặc hắn lông bông hai năm, không hề đề cập tới hôn sự, nhưng bây giờ hoàng huynh đột ngột nhắc đến việc tứ hôn cho hắn, đây là có ý gì chứ? Cho hắn chuẩn bị tâm lý một chút được không!.

Hoàng thượng không quan tâm đệ đệ lúc này đang rít gào phát điên sau lưng hắn, vẫn là nhanh chân quay lại tẩm cung của mình, nhìn người nào đó sẽ làm cho hắn an tâm một chút.

***

https://thuviensach.vn

A Uyển yếu ớt mở mắt, xung quanh là cảnh tượng xa lạ, có lẽ mê man đã lâu nên đầu óc lúc này không được tỉnh táo, thật sự nghĩ không ra đây là chỗ nào.

Thanh Sam đứng bên cạnh chăm sóc chủ tử, hốc mắt đều đã đỏ hoe, vội vàng chạy đi thông báo cho Hoàng Thượng.

Chủ tử nhà mình hôn mê đã ba ngày nay, biết rằng tin tức chủ tử trúng độc sẽ khiến các nàng lo lắng, Hoàng thượng vì muốn chăm sóc tốt chủ tử nên đã truyền Thanh Sam đến đây hầu hạ, để Bạch Lộ ở lại Chiêu Dương cung quản lý mọi chuyện lớn nhỏ.

A Uyển muốn mở miệng nói gì đó nhưng cả người vô lực, giọng nói rất khàn, không thể phát ra tiếng, Thanh Sam thấy thế, liền rót cho A Uyển một bát nước ấm, thao thao bất tuyệt đem tất cả sự việc trong mấy ngày qua kể lại một cách rõ ràng rành mạch.

“Chủ tử người thực sự là làm chúng nô tỳ sốt cả ruột, bây giờ người còn rất yếu, không tiện đi lại, vẫn nên ở tẩm cung của Hoàng thượng mà dưỡng bệnh, trong ngoài Chiêu Dương cung đều được bố trí ổn thỏa, người bây giờ không thể trở về coi sóc, đã có Bạch Lộ tỷ tỷ ở lại trông nom mọi chuyện, người đừng lo”.

Thanh Sam ríu rít nói chuyện, ngược lại có thể làm đầu óc A Uyển thanh tỉnh một chút, xem ra mình vẫn còn sống, chẳng qua trong bụng vẫn còn vô cùng đau đớn, thật sự là không còn khí lực để nói chuyện.

Hoàng thượng nghe tin lập tức vội vã chạy đến, thấy bộ dạng A Uyển còn rất yếu, sắc môi một chút cũng không khôi phục, vẫn là thật sự trắng bệch, nắm tay A Uyển nói: “Tiểu Uyển tỉnh rồi sao? Bụng còn đau không?”.

A Uyển muốn nói gì đó, nhưng vô lực mở miệng, Hoàng thượng thấy thế kéo nàng vào lòng, tiểu nữ nhân này khi nào thì lại suy yếu đến thế này?

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn nói không ra hơi, trong đầu Hoàng thượng vang lên thanh âm mềm mại ôn nhu của A Uyển, xoa nhẹ gương mặt nhỏ nhắn đã gầy đi trông thấy của nàng, cười an ủi: “Đừng nóng vội, Tiểu Uyển nàng nhất định dưỡng bệnh cho tốt, đến khi có thể khí thế hùng hồn thì lại cùng trẫm nói chuyện, yên tâm đi, trẫm sẽ đòi lại công bằng cho nàng”.

A Uyển gật gật đầu, tuy là đã tỉnh, nhưng nguyên khí toàn thân đã bị tổn thương, chỉ được một lát, đang khi Hoàng thượng vẫn còn nhìn nàng chăm chú lại chìm vào mê man. Hoàng thượng chờ A Uyển ngủ say, đem tay nàng đặt vào bên trong áo ngủ bằng gấm, kéo lại chăn cho nàng, quay đầu dặn dò Thanh Sam: “Chăm sóc chủ tử các ngươi cho tốt, nếu nàng tỉnh lại thì báo cho trẫm”.

Dứt lời liền rời khỏi tẩm điện. Lúc này Lý Đắc Nhàn cực kỳ rãnh rỗi đứng một bên nhìn đám cung nhân đang chịu hình phạt, cười lạnh nói: “Thiên đường có lối các ngươi không đi, địa ngục không cửa các ngươi lại muốn vào, ta khuyên đám các ngươi vẫn là nên thành thật khai báo, có lẽ còn được chết toàn thây”.

Khí thế của một ngự tiền đại tổng quản nhất thời hoàn toàn bộc lộ, mưu hại Hoàng thượng nhất định phải chết, đã vậy còn liên lụy đến nữ nhân Hoàng thượng thương yêu nhất, muốn tìm cái chết sao!

Người khác có thể nhìn không ra, nhưng Lý Đắc Nhàn hắn hầu hạ Hoàng thượng từ nhỏ, từ lúc Uyển tần nương nương vào cung đến nay, Hoàng thượng đã có rất nhiều lần ngoại lệ, khi nào thì Hoàng thượng lại kiên nhẫn dỗ dành một phi tần như thế? Khi nào thì Hoàng thượng lại vì một phi mà hao tâm tổn trí chuẩn bị quà sinh nhật như thế?

Có lẽ ngay cả bản thân Hoàng thượng cũng không biết được tâm tư của mình đối với Uyển tần là gì, nhưng người làm nô tài hắn đây lại hiểu được tất cả.

https://thuviensach.vn

Nhìn đám cung nhân vẫn im lặng không chịu mở miệng, Lý Đắc Nhàn hừ lạnh một tiếng: “Dùng hình!”.

Trong nhà lao này cái gì cũng thiếu, nhưng nhất định không thiếu dụng cụ hành hình.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Sinh Non

Đã vào đầu mùa xuân, A Uyển vẫn chưa hoàn toàn hồi phục, chẳng qua đã không còn nguy hiểm nên cũng từ Chính Kiều cung trở về Chiêu Dương cung tĩnh dưỡng, Hoàng thượng cũng hạ ý chỉ, miễn cho A Uyển phải đi thỉnh an, cũng không cho các phi tần tới làm phiền A Uyển, một tháng này A Uyển chỉ việc ở yên trong Chiêu Dương cung dưỡng thân thể.

Hoàng thượng cũng biết A Uyển rất ghét uống thuốc, mỗi lần phải uống thuốc vẫn luôn làm ầm ĩ, so với trẻ con còn khó khăn hơn. Hoàng thượng lại sai các thái y chế biến đơn thuốc hằng ngày thành dạng những viên nhỏ, giống như loại A Uyển vẫn hay dùng khi còn ở nhà, thế nên một ngày ba lần uống thuốc đối với A Uyển cũng dễ dàng hơn một chút.

Đợi đến khi thân thể A Uyển tốt hơn, khôi phục được một chút thần khí, vẻ mặt hồng hào thêm, Bạch Lộ mới dẫn các nhị đẳng cung nữ đã dạy dỗ tốt đến vấn an A Uyển, nhân tiện thỉnh A Uyển đặt tên cho các nàng, chẳng qua A Uyển cũng không để tâm, chỉ gọi các nàng như tên lúc đầu.

Chập tối, Hoàng thượng lại theo lệ thường đến Chiêu Dương cung thăm A Uyển, một tháng trước A Uyển dưỡng bệnh ở Chính Kiều cung, Hoàng thượng từ đó cũng không bước vào hậu cung một bước. Nữ nhân của mình vì mình mà bị trúng độc, lại nằm suy yếu trên giường của mình, mình lại đi lâm hạnh nữ tử khác, chuyện này Hoàng thượng làm không được.

Không dễ gì chờ A Uyển có thể hoạt động, trở về Chiêu Dương cung, các phi tần đã nghĩ đây chính là thời cơ mình có thể được chọn bài tử nha! Chẳng phải Uyển Tần đã không thể hầu hạ được sao?

https://thuviensach.vn

Ai ngờ được Hoàng thượng dù bước vào hậu cung, lại đến cửa Chiêu Dương cung trước tiên, Uyển Tần này đã không thể thị tẩm, Hoàng thượng lại như trước đến trò chuyện, vẫn là một bộ dáng được thánh sủng không hề suy giảm.

Phần của các phi tần khác ngày càng ít đi, hẳn là phải ngầm cắn răng ôm hận, Uyển quý tần này mặc dù bị bệnh, không ngờ lại chiếm giữ Hoàng thượng không tha! Bất quá các nàng cũng không có cơ hội thấy A Uyển, có oán hận thế nào thì cũng chẳng thể tới tai A Uyển được.

Lúc bước vào Chiêu Dương cung, Hoàng thượng bị một hơi khí nóng phả vào mặt, tuy đã vào đầu xuân, thời tiết dần ấm lên, A Uyển bị tổn thương thân thể, vốn cơ thể đã mang tính hàn luôn sợ lạnh, nên cung điện vẫn luôn được đốt chấm đất Long, ngọn lửa vẫn còn bốc cháy trong chậu.

Lại nhìn lên, thiên hạ mảnh mai kia vẫn còn quấn chăn thành một đoàn, còn đang nhắm hai mắt ngủ, đến gần, Hoàng thượng còn có thể thấy được làn mi dày cong cong, trên khuôn mặt nhỏ trắng bệch là cái miệng nhỏ nhắn kẽ nhếch lên, ngay cả hô hấp cũng rất yếu ớt.

Phỏng đoán đã tới bữa tối, Hoàng thượng khẽ nhéo cái mũi nhỏ của thiên hạ đang ngủ say, đánh thức cho A Uyển tỉnh giấc.

Bị làm cho giật mình tỉnh dậy, xoa xoa ánh mắt liền có thể thấy được vị đang chọc ghẹo mình, A Uyển đô đô miệng nhỏ, nhíu mày : “Hoàng thượng làm gì nha!”

Vừa mới tỉnh ngủ, giọng nói mang thêm phần làm nũng lại mềm mại hơn bình thường, lập tức khiến cho lòng Tề Diễn Chi tan chảy :”Mau đứng lên dùng bữa tối , lát nữa còn phải uống thuốc.”

Biết vật nhỏ lúc sinh bệnh hoạt động rất khó khăn, mấy ngày nay Hoàng thượng vẫn luôn dùng lời ôn nhu nhỏ nhẹ để dỗ dành nàng, nhìn nàng nằm trên giường cũng không có vẻ khó chịu, cho dù không làm gì đi nữa, Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng vẫn tình nguyện muốn được thấy nàng vui vẻ, lại như trước làm nũng khoe mẽ với mình.

Chọc cho ầm ĩ một lát, Hoàng thượng liền sai người mang bữa tối dâng lên, lúc này A Uyển mới chịu đứng dậy, khoác áo choàng bên ngoài rồi lại tựa vào người hoàng thượng, chậm rãi bước về phía bàn tròn, Hoàng thượng thật không nỡ nhìn bộ dạng nàng vất vả, lại ôm nàng lên đi đến bên bàn, đem vật nhỏ để lên ghế ngồi chỉnh chu.

Vì độc trong người A Uyển vẫn chưa được thanh lọc sạch, thức ăn trên bàn cần phải kiêng khem rất nhiều, trên bàn tròn tuy bày ra đồ ăn thật đẹp mắt, nhưng A Uyển có thể hạ đũa xuống gắp thật sự không nhiều.

“Hoàng thượng, thần thiếp ăn no….”- món ăn thứ nào cũng thật nhạt nhẽo, không thể nếm trọn vẹn, mới ăn vài miếng A Uyển đã nuốt không vô nữa.

Hoàng thượng thấy nàng ăn cơm còn ít hơn cả Tiểu Tước, bập môi vài hớp lại không thèm ăn nữa, làm sao có thể dưỡng tốt thân mình?

“Lại ăn chút nữa đi!” Nói xong lại sai cung nhân hầu hạ A Uyển gắp thêm vài món ăn.

A Uyển nhìn lướt qua chỉ thấy hương vị thảm đạm, thật sự ăn không vô nữa, cố chấp lắc đầu cự tuyệt.

Hoàng thượng thở dài, biết không thể cưỡng ép nàng nữa, tự tay cầm lên một chén canh bổ, nửa dỗ dành nửa uy hiếp đút thêm cho A Uyển, dùng xong bữa tối liền ôm A Uyển ngồi trên tháp, cùng nhau chơi cờ tiêu thực, chăm sóc chiếu cố như vậy hoàn toàn không có nửa điểm “giả thủ vu nhân”, chính bản thân Hoàng thượng thích thú cũng không thể nhận ra.

Trình độ chơi cờ của A Uyển vẫn rất tốt, chỉ là Hoàng thượng đại nhân lại đa mưu túc trí hơn nhiều, trình độ tới đó của A Uyển vẫn là không đủ

https://thuviensach.vn

sức so sánh, mỗi lần đi vào đường cùng, A Uyển luôn kêu la ầm ĩ muốn đi lại, Hoàng thượng khẽ gõ gõ đầu nàng :"Nàng đúng là… biết chơi xấu lắm."

Nói tới nói lui, nhưng vẫn là theo ý A Uyển, mặc cho A Uyển đi lại, chơi đùa nháo loạn một phen, lát sau tinh thần A Uyển đã không còn sôi nổi như trước, đôi mắt nửa cụp xuống, cũng nhanh đi vào giấc mộng.

Hoàng thượng lại chu đáo triển khai công tác khuân vác của mình, ôm A uyển đặt lên giường, đang định lấy chăn đắp cho A Uyển, giúp nàng lúc ngủ thoải mái thêm một chút, Lý Đắc Nhàn đã vội vàng chạy vào hồi báo :"Hoàng thượng, Nghi Nguyên điện đến báo tin tức, Hà tiệp dư sinh non ."

Tin tức bất thình lình làm bàn tay Hoàng thượng đang vén chăn cho A Uyển dừng lại, mà A Uyển cũng đã mở to mắt, cơn buồn ngủ hoàn toàn bị đánh bay, lập tức từ trạng thái nửa tỉnh nửa mê tỉnh táo trở lại.

Hoàng thượng phản ứng cực nhanh nhẹn, xoa xoa đầu A Uyển, dỗ A Uyển nằm im trên giường :"Nàng ở chỗ này nghỉ đi, trẫm đi xem."

Nói xong liền dẫn Lý Đắc Nhàn vội vàng đi tới Nghi Nguyên điện, lúc này A Uyển nằm trên giường đã không thể ngủ được, đầu óc nhanh chóng xoay chuyển suy nghĩ, Hà tiệp dư kia chính là Hà vinh hoa mà lúc trước mình đã từng gặp tại ngự hoa viên, hiện nay đã được thăng chức vị, Hà vinh hoa này từ sau khi có thai vẫn luôn ru rú trong điện, tỏ vẻ sợ bị hãm hại nên luôn không muốn ra cửa, làm thế nào đột nhiên lại truyền ra cái tin sinh non này?

Nghi Nguyên điện lúc này đã rối loạn, trên chiếc ghế tròn trong điện còn có thể loáng thoáng nhìn thấy vết máu, hoàng hậu nghe tin liền lập tức đến đây, có hoàng hậu trấn an, cung nhân Nghi Nguyên điện vì chủ tử bị nạn đang hôn mê bất tỉnh lúc đầu rối loạn đã bình tĩnh một ít.

https://thuviensach.vn

Chỉ là khi ngự y đến nơi, thai nhi đã không thể giữ kịp, Hoàng thượng vừa bước vào Nghi Nguyên điện, liều ngửi thấy trong không khí còn nhàn nhạt mùi máu tươi, trong hỗn loạn còn vang lên tiếng khóc nức nở của Hà vinh hoa.

Hoàng thượng nhíu mày , “Đây là có chuyện gì? Trẫm còn nhớ Hà Tiệp dư không phải vẫn đang dưỡng thai rất tốt sao ?”

Hoàng hậu bước lên nghênh đón liền kể lại cho hắn nghe mọi việc :”Hoàng thượng đừng vội, cung nữ Nghi Nguyên điện vừa mới bẩm báo, Hà Tiệp Dư dùng xong bữa tối, không bao lâu sau là có dấu hiện sinh non, ngự y vừa chuẩn bệnh qua, thai này, chắc là giữ không được.”

Hoàng thượng nghe xong, cau mày, đi đến bên ghế ngồi xuống, cũng không có vẻ muốn vào trong thăm Hà tiệp dư. Qui củ từ trước tới nay đã vậy, Hà tiệp dư vừa mới sinh non, Hoàng thượng nếu đi vào nội điện thăm nàng lại là không tốt, e ngại sẽ xúc phạm hoàng thượng.

Hoàng thượng ngồi xuống quét mắt một vòng quanh điện, đưa mắt hàm uy : “Vì sao dùng xong bữa tối liền sinh non ? Là thức ăn có vấn đề? Trẫm cũng không biết trong cung này đã loạn thành như vậy từ lúc nào, phi tần cũng có thể tùy ý bị hại như thế?”

Hoàng hậu mang vẻ mặt xấu hổ đứng dậy tạ tội với Hoàng thượng :”Là thần thiếp không tốt, lần này Hà tiệp dư sinh non, cũng tại thần thiếp cai quản hậu cung không tận sức.”

Hoàng thượng không tỏ thái độ, cũng không đổ lỗi lên người hoàng hậu, chỉ lạnh lùng nói :”Tra! Trẫm phải điều tra cho rõ ràng việc này!”

Thái y từ đầu vẫn đứng một bên im lặng không nói lời nào lúc này mới mở miệng bẩm :”Hồi hoàng thượng, bọn thần đã kiểm tra kĩ những món ăn Tiệp dư nương nương dùng tối nay, vẫn chưa phát hiện ra được vấn đề gì!”

https://thuviensach.vn

Như thế cũng thật kì lạ, ngự y vẫn luôn bắt mạch định kì cho các phi tần có thai, kết luận mạch chứng vẫn luôn bẩm báo lại cho hắn, thai của Hà tiệp dư vẫn luôn ổn định, đáng lẽ phải thuận lợi sinh hạ hài tử mới đúng, làm sao lại vô duyên vô cớ mà sinh non?

Lúc này mùi máu tươi trong điện đã vơi đi ít nhiều, Hoàng thượng ngồi đó liền tinh tế ngửi được, lại phát hiện trong điện rõ ràng có thêm một mùi hương liệu phảng phất, phi tần có thai vốn không được dùng hương liệu, Hà Tiệp dư không thể không biết.

Hoàng hậu cũng ngửi được mùi hương, mang đại cung nữ bên cạnh Tiệp Dư ra, định hỏi xem đây là chuyện gì, nhìn thấy cung nữ đó, hoàng hậu liền khiển trách :"Không biết chủ tử có thai hay sao? Làm thế nào ở trong điện lại đốt huân hương đậm mùi như vậy?"

Cung nữ khúm núm quỳ xuống, lên tiếng lại rất lưu loát :"Bẩm hoàng hậu nương nương, từ sau khi chủ tử có thai, lại cực kì yêu thích mùi huân hương thật đậm này, nương nương có hỏi thái y, liền được nói rằng mùi hương này an toàn, gần đây giấc ngủ của nương nương thường không được tốt, trong điện cũng có đốt một chút hương an thần."

Hoàng hậu nghe vậy cũng nhìn về phía hoàng thượng, chỉ thấy Hoàng thượng gật đầu, ra hiệu thái y đi kiểm tra một hồi, xem ra trong lư hương này có thể có vấn đề. Chốc lát sau, thái y liền dâng lên một khối vật lạ đã bị thiêu cháy :"Hoàng thượng, trong lư hương này có vị thuốc làm tắc nghẽn lưu thông máu, phân lượng rất nhỏ."

Có nghĩa vị thuốc này được bỏ vào đây không phải ngày một ngày hai, xem ra trong Nghi Nguyên điện này đã có âm mưu quỷ quái từ lâu. Hoàng hậu xin chỉ xong, liền sai các thái y đi thăm dò xem trên người cung nhân hầu hạ có vật gì không ổn hay không.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lại nói thêm một câu :”Nhìn kì xem trong điện này còn có vật gì cấm kị với phụ nữ mang thai hay không.”

Mặc dù không hiểu rõ được vì sao Hà Tiệp dư lại sinh non, nhưng những việc xấu xa đang ngấm ngầm trong hậu cung này Hoàng thượng cũng biết rõ, nhiều ít cũng có thể tìm ra chút manh mối.

Vài lần sau, thái y lại phát hiện ra ấm trà mà Hà Tiệp dư thường dùng đều đã được ngâm qua thuốc sảy thai cho phụ nữ có thai, vậy này vậy nọ lần lượt từng món được đem ra, có thể thấy Hà Tiệp dư bị sinh non cũng không phải là ngẫu nhiên.

Suốt đêm các phi tần đều bị triệu đến Nghi Nguyên điện, sau khi biết tin Hà Tiệp dư bị sảy thai, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Chốc lát sau liền có thái giám mang lư hương cùng các cung nữ trông coi các vật dụng đi lên, điều tra kĩ càng một hồi, lại thêm lời khai của chính cung nhân, liền phát hiện hai cung nữ này cùng Diệp quý tần, Hiền phi, Đức phi rồi nhiều vị phi tần khác đều có quan hệ qua lại, vài vị phi tần bị liên lụy liền trưng ra một bộ dáng bị ủy khuất nặng nề.

Nhất thời chuyện này cũng thật khó mà rõ ràng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Xử Lý

Hoàng thượng khẽ gõ mặt bàn, không lên tiếng, hoàng hậu lại hạ lệnh mang hai cung nhân trong phòng xuống điều tra tỉ mỉ một phen, chỉ chốc lát sau liền tra ra được trong phòng tiểu cung nữ trông coi dụng cụ có giấu một túi bạc, số lượng không ít, vừa nhìn liền biết nguồn gốc bất chính.

Sau một hồi tra khảo, cung nữ này vẫn cố chấp quyết không mở miệng. Lúc này có một tiểu thái giám trong Nghi Nguyên điện khai đã nhìn thấy cung nữ này có qua lại thân mật với một cung nữ ở hoán y cục, lại một lần nữa truy vấn liên lụy xuống dưới. Ngoài Nghi Nguyên điện là mười mấy cung nhân đang bị áp quỳ xuống, cuối cùng cũng tra ra được là cung nữ Thư Thị hầu hạ bên cạnh muội muội của hoàng hậu nương nương.

Những ngày nhập cung này, Chu thường tại cũng ăn không ít đau khổ, cuối cùng đầu óc đã thông suốt nhiều điểm, vừa nhận thấy tình huống này có chút bất thường liền đứng dậy hành lễ :"Tì thiếp thật sự không biết chuyện này, Thư Thị có lý do gì mà phải hại Hà Tiệp dư cơ chứ?"

Các phi tần lúc trước từng bị Chu thường tại bắt nạt lúc bấy giờ mới lén lút xì xào bàn tán, ý đồ bỏ đá xuống giếng, giọng nói đều có thể nghe được rõ ràng.

"Chắc bản thân không được sủng ái nên mới ghen ghét Hà Tiệp dư mang thai nha."

"Nghe nói vài ngày trước Chu thường tại có xảy ra cãi vã với Hà Tiệp dư?"

"……."

https://thuviensach.vn

Cung nữ Thư Thị rất nhanh đã được lôi đến Nghi Nguyên điện, cũng một mực phủ nhận mình đã làm chuyện này, tra khảo như thế nào cũng đều là dầu mỡ không vào. Trần quý tần nhân tiện nói :"Đúng là cứng miệng, hay là lột quần nàng ta ra đánh cho vài chục bản, xem xem nàng ta còn không chịu nhận tội hay không."

Thị Thư vừa nghe lập tức mở to hai mắt, hình phạt bị lột quần đánh đó, sau nàng ở trong cung này làm sao có thể làm người nữa, sợ là không thể ngẩng đầu lên mà sống. Dường như đã hạ một dũng khí thật lớn, đôi mắt thoáng ngoan độc liếc qua Chu thường tại :"Mọi việc đều do một mình nô tỳ gây nên, nô tỳ nhận tội! Xin người hãy nể tình chủ tớ bấy lâu mà chiếu cố người nhà của nô tỳ."

Nói xong liền lao đầu thật nhanh đâm về phía cột tự sát, tình huống diễn ra quá bất ngờ cũng không có ai kịp ra tay ngăn cản, nhất thời máu tươi văng khắp nơi, mất mạng tại chỗ.

Các cung nhân toàn thể đều bị tình huống này dọa khiếp sợ, Hoàng thượng cũng ngây người một lúc, cau mày :"Còn không mau mau rửa sạch đi!"

Cảnh dọa người này rất nhanh đã được dọn dẹp sạch sẽ, tuy Thị Thư đã nhận tội, nhưng những lời nàng ta để lại trước khi chết cũng khiến cho người ta phải suy nghĩ sâu xa, một cung nữ nhỏ bé như thế nếu không có kẻ đứng ra sai bảo, làm sao có gan nào đi hại chủ tử?

Huống hồ gì Thị Thư trước khi chết không phải còn đi cầu xin Chu thường tại chiếu cố người nhà mình hay sao?

Lúc này sắc mặt hoàng hậu thật không tốt :" Hoàng thượng, cung nữ này tự sát, nhất thời chết không có đối chứng, chuyện này….."

Đúng lúc Đức phi cũng chen ngang vào :"Sợ tội tự sát vì sao còn phải cầu xin chủ tử chiếu cố người nhà, đây không phải là thay người ta gánh tội

https://thuviensach.vn

sao? Mưu hại hoàng tự là tội lớn phải chịu chu di cửu tộc.”

Chu thường tại nghe vậy hốt hoảng quỳ xuống, vẻ mặt ủy khuất :”Thần thiếp oan uổng, thật sự không biết Thị Thư lại làm ra việc này, mong Hoàng thượng suy xét.”

Lúc này hoàng hậu cũng không mở miệng nói được một lời nào, việc này rõ ràng đang nhắm vào tỷ muội Chu gia các nàng, bây giờ nhất định sẽ có người đem nước bẩn hắt vào người Chu thường tại, nếu nàng còn mở miệng, chẳng phải là gây thêm hiềm nghi sao.

Hiền phi thở dài, tỏ ra một bộ dạng lo lắng, lời nói lại như thêm dầu vào lửa :”Hoàng thượng, thứ cho thần thiếp nói thẳng, việc này nếu không tra ra kết quả, hậu cung này làm sao có thể ổn định, còn có ba vị muội muội mang thai, không nghiêm trị hung thủ, các muội ấy làm sao có thể an tâm dưỡng thai!”

Lời nói này buông ra lại khiến cho các phi tần khác đồng tình, không có chỗ nào không đồng ý. Chu thường tại cúi đầu càng thấp hơn, khóe mắt đã đỏ lên :”Thần thiếp thật là oan uổng, hoàng thượng!”

Hoàng thượng mặt không chút thay đổi, mở miệng :”Đầu tiên là Uyển quý tần trúng độc, sau đó là Hà quý tần sinh non, trong cung đúng là không sạch sẽ, hoàng hậu chuẩn bị đi, tập hợp các cung nhân lớn tuổi phóng xuất ra khỏi cung, nên tuyển thêm, lần này hoàng hậu nên tỉnh táo một chút, đừng để chuyện gì ngoài ý muốn xảy ra nữa.”

Hoàng thượng nói xong cũng đứng dậy bước thẳng ra khỏi Nghi Nguyên điện, hoàng hậu còn ngồi phía sau tuy sắc mặt như thường, nhưng trong lòng thật sự oán hận, sự mỉa mai lần này của Hoàng thượng đã chỉ rõ, chính là muốn mượn cơ hội này để phát tác cơn giận với Chu gia.

Trên con đường u ám, thái giám đốt đèn soi đường cho nhóm cung nhân đang nâng kiệu, người ngồi trên kiệu chính là Diệp quý tần, mà lúc này trên

https://thuviensach.vn

mặt của Diệp quý tần không che giấu được ý cười, đại cung nữ hầu hạ bên cạnh nàng ta lên tiếng chúc mừng :"Chúc mừng nương nương, tuy là sự tình có chút chênh lệch, nhưng cũng xem như đúng ý nguyện."

Diệp quý tần lắc đầu, nhẹ giọng nói : "Làm sao xem như đúng ý nguyện , chẳng qua nhiều lắm chỉ có thể mang cho những kẻ kia thêm một chút rắc rối thôi, không biết làm sao sự việc lại nhằm về phía Chu thường tại mà giáng xuống, vẫn là từ từ tiến hành kế hoạch đi, chờ nhiều năm như vậy, cũng không thể nhất thời sốt ruột được."

Cung nữ tâm phúc bên cạnh lập tức gật đầu đồng ý, Diệp quý tần lại nói :"Trở về liền mang dưa và trái cây lên, đốt chút giấy vàng, hắn nếu biết việc này, nhất định cũng sẽ vui vẻ."

Nói xong liền sờ sờ bụng mình, khi còn ở phủ hoàng tử, nàng cũng có hoài thai một hài tử nha, đứa bé cũng đã được hơn bảy tháng, bản thân mình lại vô ý bị mắc bẫy của hoàng hậu, liền bị sinh non, trước khi hài tử bị ôm đi nàng có lén liếc nhìn một lần, là con trai. Nếu không bị hại, có lẽ nàng đã sinh hạ được một bé trai khỏe mạnh, nhưng lại mất đi, chính vì vậy nàng đã từng rất đau đớn khổ sở, lại thêm tổn thương cơ thể, cuối cùng nàng không thể có thai lần nữa, bản thân cũng từ đó mà suy sụp, làm sao mà không mang hận thù cho được?

Khăn thêu trong tay bị Diệp quý tần xoắn ngày càng chặt, khóe mắt đều đã nhiễm ướt : con à, nhìn nương báo thù cho con đi, dù nương có bỏ cái mạng này cũng không có gì tiếc nuối!

Trong Nghi Nguyên điện, lúc này người đã được tấn vị là Hà quý tần đang dựa vào cạnh giường, từng ngụm từng ngụm uống thuốc, cung nữ tâm phúc mang từ trong nhà đang ngồi bên cạnh, vẻ mặt đau lòng :"Chủ tử tại sao phải khổ như vậy?"

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt trắng bệnh của Hà quý tần nở một nụ cười đắc ý :" Nếm trải trong khổ đau, mới là kẻ ngồi trên, đây chỉ qua là một thất bại nhỏ thôi."

"Chủ tử cần gì phải sinh non, lần này lại làm bị thương thân thể chính mình."

Hà quý tần lắc đầu :"Không sao, chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày là được, ta mệt lắm." Nói xong cung nữ liền hầu hạ nàng nằm xuống.

Hà quý tần nhắm mắt lại nhưng vẫn không sao ngủ được, trong lòng vừa thoải mái lại vừa mang một chút đau đớn, nàng vừa mang thai được hai tháng liền bị xuất huyết, liền biết cái thai này thật sự không giữ được, bất quá nàng đã mua chuộc thái y, kiên cường giữ cái thai này được 2 tháng, Diệp quý tần muốn hại nàng nhằm đổ tội cho hoàng hậu, làm sao nàng không biết cho được?

Chẳng qua nàng muốn mượn cơ hội lần này, tương kế tựu kế dùng cái thai này để mưu cầu lợi ích lớn nhất cho mình. Hiện tại, không phải nhờ cái thai này mà nàng được thăng vị, thành chủ của một cung sao? Bất quá nàng cũng không muốn trực tiếp chống đối lại hoàng hậu, chỉ có thể kéo Chu thường tại vào chịu thay, muốn trách chỉ có thể trách Chu thường tại quá ngu ngốc thôi!

Hà quý tần vuốt ve ái bụng vốn nên tròn vo của mình, nay lại bằng phẳng xuống: đừng trách nương vì đã không thể giữ con lại, nương chắc chắn sẽ lập một ngôi mộ cho con, sẽ chôn cho con quần áo cùng di vật, cầu mong cho con được siêu độ đi đầu thai kiếp khác, nếu có duyên, con hãy tiếp tục tới làm con của nương.

Hoàng thượng rời khỏi Nghi Nguyên điện, tâm tình thật sự phức tạp, cũng không ngồi kiệu, chỉ sai Lý Đắc Nhàn đốt đèn soi đường rồi tiêu sái tản bộ.

https://thuviensach.vn

“Lý Đắc Nhàn, ngươi nói xem, có phải trẫm thật sự không có duyên với con nối dòng không? Vì sao…” những cái thai này đều không giữ được, nếu không thì cũng không thể sinh ra, ai cũng đều muốn dùng con của hắn để mưu lợi cho chính bản thân?

Lời này nói ra với nô tài, cho dù là với kẻ từ nhỏ lớn lên cùng mình, Tề Diễn Chi cũng không thể nói nên lời.

Lý Đắc Nhàn nghe vậy hoảng hốt, rất nhanh cũng bình tĩnh trở lại :”Tục ngữ có nói, mọi việc không nên quá ép buộc, theo ý nô tài, Hoàng thượng không phải là không có duyên phận với con nối dòng, chỉ là chưa tới lúc thôi, không phải còn ba vị nương nương đang mang long thai sao? Đợi một lúc nào đó, từng tiểu hoàng tử, tiểu công chúa đều từng người từng người ra đời, đến lúc chạy đầy cả hoàng cung, chỉ sợ lúc đó Hoàng thượng lại phiền lòng thôi.”

Lời nói của Lý Đắc Nhàn tuy đơn giản, nhưng cũng đủ khiến cho Hoàng thượng bật cười, bỗng nhên nhớ tới khuôn mặt nhỏ nhắn kia, nếu nàng mang thai con của mình, sẽ như thế nào đây? Hay là lại giống như những phi tần bình thường khác, lợi dụng con mình giành ích lợi, hay mình lại cưng chiều đứa nhỏ như cưng chiều nàng ?

Nhĩ tới đây, Hoàng thượng liền đổi hướng :”Đến Chiêu Dương cung.”

Thời điểm tới Chiêu Dương cung, Hoàng thượng bất ngờ phát hiện thiên hạ nhỏ lúc này không ngủ mà lại nằm trên giường mở to mắt, thấy hắn đến, liền xốc chăn muốn chạy xuống giường.

Hoàng thượng vôi vàng tiến lên ngăn cản, nhấn A Uyển ngồi xuống :”Sao còn không ngủ?”

A Uyển xốc một góc chăn, vẫy ta với Hoàng thượng :”Hoàng thượng mau lên đây, thiếp nhường cho Hoàng thượng một nửa giường nè!”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng thấy nàng lại ầm ĩ không chịu ngủ, liền cởi ngoại bào, nằm lên giường đem chăn đắp lên, nghiêng người đối mặt với A Uyển, không ngờ mình lại bị đôi tay của nàng vòng qua ngực :"Hoàng thượng đừng quá đau lòng, hài tử còn có thể có nữa mà", nói xong còn vỗ vỗ lưng mình muốn bày tỏ an ủi.

Nghe lời nói không đầu không đuôi này, Hoàng thượng liền biết A Uyển đang muốn nhắc tới chuyện Hà tiệp dư sinh non, A Uyển người này, vật nhỏ này bây giờ còn thật sự đau lòng cho hắn đây, đem ôm chặt A Uyển lại trong ngực mình :"Nếu, trẫm nói thật sự cũng không quá đau lòng thì sao?"

A Uyển tựa vào lòng hắn, nghe đến đây liền ngẩng mặt nhìn chằm chằm Hoàng thượng như muốn nhìn xem vẻ mặt của hắn là thật hay giả vờ :"Hà tiệp dư sinh non, hài tử không còn, Hoàng thượng làm sao lại không đau lòng? Đó là con của người mà."

"Trẫm thật sự không đau lòng, cái thai này của Hà tiệp dư vốn là do cô ta tự phá hủy, hài tử này chẳng qua là công cụ để cô ta lợi dụng thôi, trẫm vì sao lại vì một hài tử không thể được sinh ra mà đau lòng, chỉ là tâm tình có chút nặng nề thôi, vì cái gì mà hài tử của trẫm lại trở thành công cụ cho người ta lợi dụng, các nàng ta không muốn sinh hạ hài tử cho trẫm sao?"

Hoàng thượng nhất thời cũng không hiểu vị sao bản thân lại có thể nói hết ra với vật nhỏ đang nằm trong lòng mình này, nói xong lại thở dài.

Người trong lòng Hoàng thượng lúc này cũng thật sự căm giận bất bình, lấy hết sức lực của mình ra nói một hơi :"Cái gì! Hà tiệp dư, à không, giờ là Diệp quý tần, người này cũng thật độc ác, ngay cả con mình còn xuống tay được, như thế nào đi nữa cũng là cốt nhục của mình, làm sao lại có thể nhẫn tâm ra tay được! Người muốn sinh thì không thể sinh, nàng rốt cuộc lại có cái phúc đó! Hoàng thượng cũng thật là, biết nàng ta như thế, còn đi thăng vị cho nàng ta, đầu óc người bị lừa đá rồi sao!"

https://thuviensach.vn

Bị vật nhỏ này ghét bỏ như vậy, Hoàng thượng dường như bắt được điểm quan trọng, chuyển đề tài :”Nếu tiểu Uyển nhi mang thai thì sẽ như thế nào?”

A Uyển trực tiếp bị kéo vào, tuy là khó có thai, nhưng nàng thật lòng cũng muốn tưởng tượng xem nếu có thai nàng sẽ như thế nào :”Nếu thiếp thật sự mang thai bảo bối, nhất định thiếp sẽ ăn được ngủ được cho thật tốt, còn phải ra ngoài đi dạo vận động một chút, dưỡng cho bảo bối trong bụng thật an khang khỏe mạnh, mặc kệ cho đứa nhỏ thông minh hay không cũng được, chỉ cần khỏe mạnh là tốt rồi, cũng không cần phải đọc nhiều sách, cũng không cần phải có tài nghệ gì….”

A Uyển kỉ kỉ oa oa nói không ngừng, trong đầu Hoàng thượng liền hiện lên hình ảnh một tiểu đầu đinh trắng trắng mập mạp nằm cuộn tròn, lại nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu Uyển, nếu đứa nhỏ giống nàng, hai khuôn mặt nhỏ nhắn giống nhau ở trước mặt hắn làm nũng khoe mẽ, không biết sẽ thành cái gì nữa?

Chỉ là không đợi Hoàng thượng nghĩ xong, giọng người nằm trong lòng mình lại trở nên buồn rầu :”Đáng tiếc có con nối dòng đối với thần thiếp thật sự khó khăn, cũng không biết thiếp có thể có con của chính mình hay không!”

Hoàng thượng rất nhanh liền kéo người trong lòng mình ôm chặt lại :”Nàng cố dưỡng thân thể cho tốt, trẫm chờ nàng sinh cho trẫm một đứa nhỏ bướng bỉnh giống nàng như đúc.”

Chỉ cần nàng không giống những kẻ kia, lợi dụng con của trẫm giành quyền lực.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tứ Hôn

Cái gọi là tiểu tuyển, chính là chọn các cô gái chút bộ dáng đoan trang, gia thế trong sạch, vẫn chưa lập gia đình vào cung. Công việc chính là hầu hạ ở cung các quý nhân, các cung nữ được tuyển vào cung chưa bao giờ thiếu người bay lên làm phượng hoàng. Các nữ tử tham tuyển đa số đều là những người có xuất thân bần han, cũng có rất nhiều nhà nghèo đem khuê nữ đưa vào cung, vận khí tốt thì không nói, còn nếu không được thì hầu hạ trong cung ba năm năm sẽ được xuất cung, đến lúc đó cũng coi như có chút đồ cưới.

Nghĩ thì đơn giản như vậy, nhưng trong cung quy định nghiêm ngặt, làm sao có thể dễ dàng xuất cung như vậy?

Lần này các tiểu tuyển như làm cho các cung được thay người, trừ các Đại cung nữ bên cạnh các phi tần còn lại đều bị thay đổi.

A Uyển lúc này thật ra cảm thấy rất bình thường, thái giám quản sự mang đến mấy cung nữ mới, khó khăn lắm mới chọn được mấy cung nữ có bộ dáng thuận mắt, nhìn qua có vẻ lanh lợi, theo thứ tự ban thưởng tên. Dựa vào ngọc minh thúy, ban tên cho là Minh Tố, Minh Đại, Minh Tử đều là nhị đẳng cung nữ, lại sai Bạch Lộ dạy dỗ họ cho tốt.

A Uyển rửa sạch độc tố trong cơ thể, trong thân thể dư độc cơ bản đều đã được loại bỏ nhưng thân mình vẫn cảm thấy chút mệt, phía trước như yếu đi một chút.

Hoàng thượng lại sai Thái y viện cố ý kê cho A Uyển vài phương thuốc tốt, mục đích chính là bồi dưỡng cơ thể A Uyển. Nhưng phải uống thuốc

https://thuviensach.vn

loãng chứ không có viên như thuốc lúc trước nàng uống, A Uyển lại bắt đầu xác định mỗi ngày đều ăn đủ 3 bữa cơm sau đó là uống thuốc.

Ngày hôm đó, A Uyển ở bên trong phòng uống thuốc, Thanh Sam đi vào bẩm báo, 2 cung nữ Minh Tố và Minh Đại tới trước cửa điện nói là muốn cầu kiến A Uyển. Hai cung nữ này rất ít hầu hạ bên trong điện, hàng ngày vào nội điện vẩy nước quét nhà cũng rất ít cùng A Uyển nói chuyện, hôm nay lại có chuyện gì xin được gặp nàng.

Đối với hai người này, Bạch Lộ đánh giá rất tốt, không chỉ chịu khó lanh lợi mà còn đối xử với các cung nhân khác vô cùng tốt, cũng chưa làm chuyện gì gây phiền phức, xem ra có thể trọng dụng.

A Uyển uống thuốc xong, Thanh Sam lại rót một chén nước ấm đưa cho A Uyển đem trận đắng của thuốc kia trôi xuống. Xong hết thảy, A Uyển mới bảo Thanh Sam truyền 2 nàng kia vào.

Hai cung nữ tiến vào sau đó trực tiếp quỳ gối trên mặt đất liền làm A Uyển hoảng sợ: “Các ngươi làm gì vậy?”

“Bẩm chủ tử, hai người nô tỳ là Hoài thiếu gia đặc biệt đưa vào cung.” Người vừa nói tương đối mảnh mai chính là Minh Đại cung nữ, nàng ta cứ như vậy đi thẳng vào vấn đề thực đem A Uyển một trận làm cho hoảng sợ.

Tam ca ca của nàng tên là Ôn Hoài, nhưng Hoài thiếu gia mà Minh Đại nói liệu có phải Tam ca? Nghĩ lại tính tình tam ca đâu phải có thể làm ra những chuyện thế này? Tam ca dựa vào cái gì mà tin tưởng các nàng đâu?

A Uyển lấy lại bình tĩnh, ngữ khí bình thản nói: “Các ngươi có gì làm bằng chứng?”

Minh Đại gật đầu, mục đích vào cung để làm gì thì chắc chắc phải chuẩn bị tốt mọi thứ, “Hoài thiếu gia chỉ đưa cho nô tỳ chiếc vòng tay bảo là đưa

https://thuviensach.vn

cho chủ tử…” Nói xong đưa ra một chuỗi vòng trao cho Thanh Sam trình lên.

Thưởng thức chiếc vòng trong tay, sắc ngọc trên chiếc vòng này đã hơi ngả sang màu đen, cũng không phải là hàng tốt, khó trách có thể đem vào cung dễ dàng, nếu không sớm ở cửa cung đã bị những cung nhân quỷ quái tịch thu.

Vòng tay này nhìn qua không có gì đặc biệt, A Uyển cầm trong tay vo vài vòng, nhẹ nhàng nhấn một cái liền đem vòng tay mở ra. Vòng tay này có gì đó không đơn giản, nhìn không chớp mắt, cuối cùng nàng cũng tìm thấy trên mặt vòng có một lỗ nhỏ chứa cái gì đó, A Uyển mở ra liền nhìn thấy tờ giấy nhỏ hé ra.

Mở tờ giấy vừa thấy ra, tuy là chữ rất nhỏ nhưng với A Uyển thật vô cùng quen thuộc, trong đó, Tam ca đại ý nói hai cung nữ ca ca đưa vào cung để hầu hạ nàng, những người này đều được chọn lựa kĩ càng, A Uyển có thể yên tâm sai bảo, cuối cùng vẫn là dặn dò nàng nhớ giữ gìn sức khỏe.

Trong lòng A Uyển lúc này thật sự là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, mặc dù mình đang ở trong cung nhưng người thân bên ngoài vẫn như trước luôn lo lắng cho mình, vì mình mà tính toán.

Có vật chứng tin cậy, A Uyển trong lòng cũng tin vài phần, gật gật đầu: “Nhưng các ngươi sao biết mình nhất định sẽ có thể đến chỗ ta.” Cung nhân chẳng phải do sắp xếp sao, được phân đi nơi nào đều là tùy cơ.

Minh Đại thành thật: “Bẩm chủ tử, Hoài thiếu gia trước khi đưa hai nô tỳ vào cung đã đưa ngân phiếu cho hai nô tỳ, bọn nô tỳ đã hối lộ thái giám quản sự, nói là muốn theo hàu hạ chủ tử vì sủng ái đã lâu, may mà quản sự thái giám tham tài không hoài nghi cho nên hai nô tỳ được phân tới chỗ người.”

https://thuviensach.vn

Lời này của Minh Đại rất có khả năng, bằng không cũng sẽ không thể thoát khỏi bị diều tra, đem vòng kia vào còn là rất cẩn trọng có thể hối lộ thái giám quản sự phân mình vào cung của nàng có thể thấy là làm vô cùng tốt.

“Nhưng nếu ta cũng không đem bọn ngươi lưu lại thì sao?”. Nếu là mình không có lựa chọn các nàng, thật sẽ như thế nào? A Uyển thực rất tò mò.

:Mặc kệ bọn nô tỳ hầu hạ trong cung nào, nhưng cuối cùng vẫn tìm cơ hội báo cáo với chủ tử. Hoài thiếu gia nói, mặc dù không được hầu hạ ở bên chủ tử, nhưng đối với chủ tử luôn báo cáo tin tức cũng là chuyện nên làm.”

A Uyển cuối cùng cũng hiểu, nguyên là ban đầu Tam ca tính toán ở ngoài cung bồi dưỡng nhóm cung nhân, đợi tới lúc trong cung tiểu tuyển thì nhấn đó mà đưa vào, ai ngờ thời gian tiểu tuyển năm nay sớm hơn nên mọi việc cũng hơi vội vàng.

A Uyển thầm nghĩ, Tam ca lần này vì mình mà đã quá lo lắng, ở kì tiểu tuyển mà động tay động chân đem người của mình đưa vào còn không biết mất bao công sức mới làm được.

Bây giờ biết Minh Đại cùng Minh Tố đều là người một nhà, A Uyển liền giao cho Minh Đại cùng Minh Tố trông coi các việc nấu nướng trong bếp. Không thể không nói Tam ca chọn người rất tốt, hai nàng ấy so với A Uyển cũng không lớn hơn bao nhiêu tuổi, hơn nữa khả năng bếp núc cũng rất giỏi, mặc dù chỉ là một bữa sáng nhẹ nhưng cũng làm cho người ta phải ăn tới hết, lại còn thường xuyên thay đổi các loại điểm tâm cùng súp ngọt.

Hai cung nữ này quả thực khiến A Uyển vừa lòng cô vùng.

Trong ngự thư phòng, không khí cực kì quỷ dị, Tế Vương gia giờ phút này biểu tình không hờn giận đứng ở trước bàn sách, cứ đứng như cọc gỗ

https://thuviensach.vn

không nhúc nhích, cũng không mở miệng nói chuyện, cứ như vậy sững sờ, ngẩn người nhìn Hoàng thượng chằm chằm.

Hoàng thượng lúc này vùi đầu vào chính sự tựa hồ không phát hiện người đối diện đang nhìn mình chằm chằm, dường như coi Tế Vương gia không tồn tại, những việc nên làm đều không bị người trước mặt làm ảnh hưởng.

Hai huynh đệ cứ như vậy khiến các cung nhân hầu hạ trong điện cũng như ngừng lại hô hấp, hành động đều cẩn thận sợ gây ra một tiếng vang đánh vỡ không khí này thì chính mình sẽ gặp phải tai họa.

Cục diện cứ như vậy giằng co nửa canh giờ, vẫn là Tế Vương gia bại trận, biết tính tình của Hoàng huynh, hôm nay dù mình có đứng trong ngự thư phòng thành tượng đá sợ rằng Hoàng huynh cũng không phát hiện ra.

Ngẫm lại cùng Hoàng huynh bực bội, người chịu thiệt vẫn là mình, tế Vương gia kìm lại cảm xúc tức giận, vẫn là mở miệng trước tiên: “Hoàng huynh! Sao đột nhiên hạ chỉ để cho ta thú đích cô nương nhà Vương thái phó! Cũng không báo trước cho thần đệ một tiếng.”

Tế Vương gia vốn là ở bản doanh huấn luyện binh sĩ, đột nhiên có thánh chỉ truyền tới nói là tứ hôn cho hắn, thực là đem Vương gia gây họa mà, đương nhiên đây chỉ là phản ứng đầu tiên, mà càng dọa người chính là trong thánh chỉ ban thưởng hắn tứ hôn Phối cô nương – đích tiểu thư nhà Vương thái phó. Vừa nghe tin này, hắn lập tức bỏ dở buổi huấn luyện quan binh vội thúc ngựa về tiến về cung.

Vương thái phó là người dạy dỗ các hoàng tử học hành, đương nhiên hắn cũng không ngoại lệ, với hắn cũng xem như ân sư. Sau khi Hoàng thượng đăng cơ liền ban cho chức quan thái phó, chỉ là đền đáp công dạy dỗ chứ cũng không phải là quang vinh gì.

https://thuviensach.vn

Nữ nhân thái phó cũng xem như xứng với thân phận của mình, tuy rằng thái phó không có thực quyền, nhưng thân phận của Tế Vương gia này đã là trên một người dưới vạn người, thú thê tử cũng không cần phải có gia thế cường thịnh, đỡ phải làm cho người ta nói mình có âm mưu tạo phản.

Nhưng là…nhưng là…. Vương thái phó là cái lão cũ kĩ, ngày trước dạy học luôn phạt mình chép sách, há mồm ngậm miệng đều là giáo điều, so với mẹ chồng còn đáng ghét hơn, lại cả khuôn mặt lúc nào cũng dài ra, thật sự không tốt khi ở chung, mặt khác, tác phong làm việc của Vương thái phó ngày càng không biết điều, thật sự không biết Hoàng huynh vì sao phải cho hắn chọn lấy một hôn nhân như vậy.

Nghe đệ đệ nhịn không được nói chuyện, Hoàng thượng mới bằng lòng dời mắt khỏi bản tấu chương nhìn lên: “Trước đó vài ngày không phải đã nói cho ngươi biết? Trẫm sẽ tứ hôn cho ngươi.”

Cái gì? Tế Vương gia Tề Hành Chi mở to hai mắt nhìn, đây không phải lời nói đùa sao? Hắn trong lòng luôn không để ý tới chuyện này. Hoàng huynh vì sao năng lực hành động có thể mạnh như thế. Thần đệ một chút chuẩn bị tâm lý đều chưa có tốt.

“Kia… Đây không phải là đang nói giỡn sao?”

“Trẫm có nói đây là nói đùa sao?” Hoàng huynh hỏi ngược lại, vẻ mặt phong khinh vân đạm.

Tế Vương gia là thật bị hỏi đến nghẹn, Hoàng huynh thỉnh thoảng cũng có nhắc đến việc thành thân của hắn, nhưng chính là hắn không để ở trong lòng, lần trước cũng chỉ là nói đùa liền không thèm để ý. Ai biết tới cái nhát sét đánh giữa trời quang .

“Thành thân cũng được, nhưng có thể không là đích Nhị tiểu thư nhà Vương thái phó được không, Hoàng huynh, người cũng biết là cô nương đó khắp kinh đô đều nổi danh. Thần đệ….”

https://thuviensach.vn

Kỳ thật phải gả cho hắn, hắn cũng không phản đối. Nhưng ít nhất hắn muốn tìm một cô nương ôn như hào phóng, xinh đẹp động lòng người. Trong kinh đô ai không biết, Vương thái phó với cô nương kia như là đúc từ một khuôn, nhất cử nhất động đều cực kỳ cứng nhắc, biểu tình trên mặt cho tới bây giờ cũng là ăn nói có ý tứ, Hoàng huynh của hắn thật tốt, cứ như vậy muốn đem hắn đưa vào "Băng hãm hại" không?

"Đích cô nương nhà Vương thái phó có đức có tài, có tri thức hiểu lễ nghĩa, nghĩ đến cảm thấy cực xứng đôi với đệ."

Có tài có đức? Nghe Hoàng huynh nhẹ nhàng nói mấy câu, Tề Hành Chi cũng là ghi nhớ. Hoàng huynh, ngài nói thật dễ dàng, nếu thật sự là như vậy thì tốt quá. Như thế nào Ngài không cho triệu kiến vào cung??

"Hoàng huynh, người thật sự phái đối với thần đệ như vậy sao?" Cứ như vậy sẽ chôn vùi hôn nhân đích thực của đệ ư? Nói xong, Tề Hành Chi lại là bộ mặt làm nũng, tuy nói nam nhân tuổi này làm nũng thật không tốt, nhưng vì tương lai của mình, Tề hành Chi vẫn là không để ý.

"Hoàng huynh, ngài liền làm đệ đệ đau lòng đi, đệ đệ thật sự là không mừng với cuộc hôn nhân với Vương gia cô nương." Điệu bộ làm nũng ngay cả Tề Hành Chi cũng nổi da gà.

Ngồi trên ghế thượng, Hoàng thượng cũng run rẩy, thật sự chịu không nổi, so với Tiểu Uyển Nhi kiều kiều nhu nhu làm nũng ngọt mị đến trong lòng, hận không thể làm được gì cho nàng mới tốt, điệu bộ làm nũng này được biểu diễn trên mặt đệ đệ, Hoàng thượng thầm nghĩ muốn cho hắn đi khỏi đây nhanh.

"Quân tử không nói đùa, thánh chỉ cũng đã hạ làm sao có thể sửa, ngươi liền quay trở về chuẩn bị hôn sự đi." Phất phất tay, Hoàng thượng liền đem đệ đệ đuổi đi.

https://thuviensach.vn

Không thể lay chuyển Hoàng huynh, Tề Hành Chi đành phải chuyển qua chỗ dựa vững chắc cho mình: “Mẫu hậu cũng biết Hoàng huynh thay đệ chọn người? Ta đây phải đi nói với mẫu hậu.”

Hoàng thượng lúc này đã đem long mày nhăn lại, một bộ biểu tình “A? Ngươi xác định phải làm như vậy?” Thấy Tề Hành Chi sau lưng ức ra mồ hôi lạnh, nếu hắn thật sự dời đi lúc này chỉ sơ ngày mai trong hậu viện sẽ chất đầy…. chính mình không thích đích tiểu thư Vương thái phó.

Cân nhắc lợi hại, Tề Hành Chi vẫn là khuất phục trước uy hạ: “Đệ đệ…. Cái này… Đệ đệ sẽ lập tức về nhà chuẩn bị.” Kỳ thật công việc thành thân làm sao cần hắn chuẩn bị, đều có người dưới lo liệu.

Trong tâm Tề Hành Chi liền nghĩ tới chạy trốn khỏi kinh đô. Có thể không?

Như đoán được ý nghĩ của đệ đệ, Hoàng thượng liền cười nói: “Trẫm còn muốn, ngươi nếu đi gặp mẫu hậu, sợ là ngày thành thân sẽ diễn ra trước thời hạn.”

Nghe vậy, Tề Hành Chi thở phào nhẹ nhõm một hơi, lựa chọn của mình là chính xác. Ít nhất tranh thủ chạy trốn một thời gian.

Mà câu tiếp theo của Hoàng thượng trực tiếp đưa ảo tưởng của hắn đánh về nguyên hình: “Vì để cho ngươi an tâm chuẩn bị thành thân, trẫm sẽ sai người làm mọi thứ theo yêu cầu của ngươi, à, đúng rồi, còn có con báo của ngươi cũng đã chuyển vào trong cung rồi, đỡ cho ngươi vì chăm sóc nó mà phân tâm.”

Tề Hành Chi liền khóc không ra nước mắt, lập tức muốn quỳ trước mặt Hoàng huynh, con báo là hắn nuôi nó từ nhỏ tới lớn. Mỗi ngày hắn đều phải nhìn nó một cái mới an tâm.

https://thuviensach.vn

Chuyển vào trong cung, an tâm chuẩn bị thành thân và vân vân đều là lấy cớ. Vì cái gì chính là phòng hắn chạy trốn! Mẫu hậu, người mau nhìn xem, đứa con lớn của người sao có thể khi dễ đứa con nhỏ hơn này, người mau nhìn xem.

Hôm nay gặp Tế Vương gia nhóm cung nhân cũng biết, Tế Vương gia là hấp tấp tiến cung, không bao lâu cũng là dáng hình tiêu tụy bước đi, bóng lưng cao ngất.

Tin Tế Vương gia sắp thành thân đã lan truyền khắp kinh đô. Mọi người đều nói vận khí cô nương này thật tốt, thánh chỉ tứ hôn bị Tế Vương gia phản đối ấy vậy mà vẫn được tiến hành.

A Uyển thật ra cũng biết, Hoàng thượng ban Tế Vương gia hạ tứ hôn, nhân tiện cũng là ban cho ca ca nhà mình tứ hôn. Hôn lễ sẽ được tổ chức vào 3 tháng sau, cô nương kia là tứ phẩm nội các nhà Hầu học sĩ Dương đại nhân. Nghe nói là người có tài, tính nết cũng vô cùng tốt, bởi vậy cũng không thể nói là ca ca nhà nàng trèo cao.

Chương 45: Bát quái

Chỉ không đầy nửa tháng mà tin tức Tề Vương gia sắp sửa thành thân đã truyền đi rất nhanh, trở thành đại bát quái kinh thiên động địa náo loạn cả kinh thành: Tề Vương phi tương lai không ai khác chính là Nhị cô nương của Vương thái phó, người hôm qua vừa thắt cổ tự tử nha! May mà được phát hiện kịp thời, mới cứu được cái mạng nhỏ của nàng ta.

Đối với chuyện này mọi người hẳn là phải nổi lòng hiếu kì, đã sắp trở thành thê tử của thiên hạ đệ nhị tôn quý nam nhân, mai kia nhất định trở thành người cao quý, tốt đẹp như vậy lại đi tìm chết làm gì?

Cũng không cần suy đoán linh tinh, tự có người tài ba chí sĩ đi đào sâu tìm hiểu tin tức về chuyện tự tử hôm qua của Vương nhị cô nương này, vốn là hôm qua lúc Vương nhị cô nương xuất môn đi mua đồ cưới, bị Thừa Ân

https://thuviensach.vn

hầu phủ đại thiếu gia Chu Quyết Minh nhìn thấy, bắt mất Vương Nhị cô nương, e là Vương Nhị cô nương này khó giữ được trong sạch mới quyết tâm tìm chết.

Mọi người nghe chuyện ai cũng không khỏi thở dài một tiếng, đáng tiếc cho Vương nhị cô nương, thật là tạo nghiệp chướng mà! Thừa Ân hầu phủ đại thiếu gia này từ trước đến nay là một kẻ thích trêu hoa ghẹo nguyệt, vốn dâm loàn bất chính, bản lãnh bình thường thì không có, chỉ có bản lĩnh cùng các tiểu cô nương nhà này ân ân ái ái, với tiểu thiếp nhà kia quấn quít dây dưa, liếc mắt đưa tình.

Chu Quyết Minh cưỡng ép quấy rối dân nữ, tiểu thiếp cũng không phải chuyện hiếm thấy, bách tính muốn tố cáo cũng không có khả năng, làm quan cũng chỉ có thể chịu đựng không dám lên tiếng, ai bảo người ta có một tỷ tỷ là hoàng hậu, có một Thừa Ân hầu phủ khí thế ngút trời làm hậu thuẫn làm chi? Chỉ là không nghĩ tới kẻ háo sắc hắn dám cư nhiên chiếm đoạt Tề Vương phi tương lai nha!

Chuyện xảy ra không bao lâu, lại có tin tức truyền đi nói rằng Tề Vương gia vì việc này nên tức giận đến thổ huyết, ở trong phủ đau lòng mà uống rượu giải sầu, không may lâm trọng bệnh đến mức không dậy nổi, chỉ có thể nằm trên giường.

Vài người có ý tốt cũng đến nơi Vương gia hay luyện binh nghe ngóng, Tề Vương gia này thật là chưa từng rời giường, quả đúng là tức đến lâm bệnh.

Ngay cả thuyết thư* ở trà lâu cũng đã đem việc này biên soạn thành một tiết mục ngắn, thao thao bất tuyệt kể rằng Tề Vương gia mang binh đánh giặc từ trước đến nay chưa bao giờ thất thủ, vì việc ổn định biên cương nên đã qua tuổi thành gia lập thất, khó khăn lắm mới có thể chuẩn bị đón dâu, thê tử bây giờ cư nhiên lại bị đăng đồ tử vấy bẩn, chỉ tiếc thế lực của đăng đồ tử này rất lớn, cưỡng đoạt Tề Vương phi tương lai mà vẫn không đến

https://thuviensach.vn

thỉnh tội, ngay cả Tề Vương gia cũng không làm gì được, chỉ có thể sinh tức mà bệnh! Nghe nói Thừa Ân Hầu này còn dâng tấu thỉnh lập hắn làm thế tử, nếu thằng nhãi như hắn sau này kế thừa tước vị, sợ là kinh thành sẽ không có ngày yên ổn!

(*Thuyết thư: biểu diễn các loại kí khúc như bình thư, bình thoại, đàn từ.)

Chuyện này truyền đi khắp các phố lớn ngõ nhỏ, phụ nữ và trẻ em đều biết, bỗng chốc hướng phát triển của dư luận hướng đã đồng tình với Tề Vương gia mà thầm mắng Thừa Ân hầu thật sự là ngay cả Vương gia cũng không nể mặt, đến cả nữ nhân của đệ đệ ruột Hoàng thượng mà cũng dám động, đúng là cả gan làm loạn, nếu Tề Vương gia thật sự lâm trọng bệnh không thể gượng dậy, ai sẽ thống lĩnh binh mã, loại cặn bã như vậy mà còn dám thỉnh cầu lập thành thế tử, Thừa Ân Hầu phủ thật sự là không biết xấu hổ, trong lúc nhất thời Thừa Ân Hầu trở thành đối tượng bị bách tính phỉ báng.

Các phe phái đối lập với Thừa Ân Hầu phủ làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như thế này, ngày đêm dồn dập tấu lên, đưa ra chứng cứ xác thực buộc tội Thừa Ân Hầu phủ vô pháp vô thiên, chiếm đoạt Tề Vương phi tương lai không nói làm gì, đến bây giờ vẫn chưa đến thỉnh tội, rõ ràng cho thấy không đem Hoàng Thượng, không đem Thiên gia uy nghiêm để vào mắt, vậy chẳng phải là có lòng mưu phản hay sao?

Bách tính phỉ báng, quan viên buộc tội gay gắt, Thừa Ân Hầu được tin lập tức quay về kinh, phong trần mệt mỏi cũng không đoái hoài tới, chưa rửa mặt chải đầu đã lao vào phủ, lập tức truyền con trai của mình là Chu Quyết Minh tới đại sảnh, nện thẳng chén trà trong tay vào mặt hắn, nổi giận mắng, “Cha ngươi bất quá mới rời khỏi vài ngày, ngươi lập tức gây họa lớn như vậy cho ta! Ai có thể cứu được ngươi!”

https://thuviensach.vn

Chu Quyết Minh tất nhiên đã sớm không để chuyện này trong lòng, dù sao đi nữa hắn cũng đã quen ỷ thế hiếp người, bị phụ thân giáo huấn thế này cũng không phải một lần hai lần, cuối cùng mọi chuyện đều được giải quyết.

Nhìn nhi tử không ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, vẫn là bộ dạng cà lơ phất phơ, không có chút ý thức kiểm điểm hối lỗi, Thừa Ân Hầu càng nổi giận, cầm roi hướng Chu Quyết Minh mà giáng xuống, “Ai cho ngươi lá gan này, ngay cả vị hôn thê của Tề Vương gia mà cũng dám động! Cho dù ngươi không muốn sống nữa thì cũng nên nghĩ đến già trẻ lớn bé mấy trăm miệng ăn trong Thừa Ân Hầu Phủ này!”

Chẳng qua là mới quất một roi, định động thủ lần nữa thì Thừa Ân Hầu phu nhân nghe tin vội vàng ngăn cản Hầu gia, khuyên nhủ, “Hầu gia không nên tức giận, tức giận tốt cho thân thể sao? Minh Nhi cũng không phải cố ý, chúng ta chỉ có một đứa con trai này, nhỡ may đánh bị thương nhi tử thì thật không tốt đâu”.

Thấy bộ dạng từ mẫu nhất mực bao che cho con của thê tử, Hầu gia lần này trực tiếp hất tay thê tử, “Thực sự là con hư tại mẹ mà! Nàng thử nhìn xem nàng đã cưng chiều nó thành cái gì rồi! Còn có cái gì mà nó không dám làm! Trước khi rời kinh chẳng phải ta đã dặn dò, không có ta ở kinh thành thì không để cho nó ra khỏi phủ! Nàng quản nó như thế nào vậy!”

Vài ngày trước Thừa Ân Hầu vừa dâng tấu chương, thỉnh cầu lập Chu Quyết Minh làm Thừa Ân Hầu thế tử, đồng thời lén liên lạc rất nhiều triều thần liên hợp dâng sớ tâu lên Hoàng thượng, để bảo đảm việc lập thế tử được thuận lợi, nên đem Chu Quyết Minh hạn chế ở trong phủ, chí ít cũng đảm bảo được chuyện không may xảy ra.

Đứa con trai độc nhất này, từ nhỏ đến lớn luôn được nuông chiều thái quá, càng lớn lại càng siêng năng gây chuyện mà, chỉ có lời của mình còn có thể có tác dụng với nó, nhưng mà phụng mệnh nên phải rời kinh đi làm

https://thuviensach.vn

việc, trước khi ra cửa còn cố ý dặn dò không được để nhi tử ra khỏi phủ, chỉ sợ bản thân nó lại gây họa, quả nhiên.

Thừa Ân Hầu phu nhân vâng vâng dạ dạ không dám nói lời nào, Chu Quyết Minh quỳ ở đó bất mãn nói lầm bầm, “Làm sao phải phiền toái như vậy, không phải chỉ là nắm tay của nữ nhân kia thôi sao! Ta đâu biết rằng nàng là vị hôn thê của Tề Vương gia, ta còn chưa đụng đến nàng, Tề Vương gia vẫn cưới về như bình thường là được rồi.”

Nghe xong lời này, roi trong tay Hầu gia liền hướng phía nhi tử không nên thân mà hung hăng quất xuống, “Ngươi nói dễ nghe nhỉ, Tề Vương gia là ai, là đệ đệ mà chính tay Hoàng thượng đích thân nuôi lớn! Đừng nói ngươi động vào nữ nhân của Tề Vương gia, ngay cả vô duyên vô Tề Vương gia tìm tới cửa đem ngươi đi chém, cha người còn phải tạ ân!”

Chu Quyết Minh có lẽ luôn quen thói vô pháp vô thiên, muốn làm cái gì làm cái gì, tự xưng là ở kinh thành này, chưa bao giờ đem cái gì Vương gia để trong mắt, dù sao đi nữa tỷ tỷ của hắn cũng là Hoàng hậu, “Để cho tỷ tỷ nói với Hoàng thượng một chút là được thôi mà, Tề Vương gia sao dám tìm đến cửa đem ta đi chém”.

Hầu gia tức giận một thời đứng không vững, ngồi ở trên ghế, lấy tay che ngực thở dốc, một tay chỉ thẳng vào người nhi tử giận quá hóa cười, “Ngươi ngươi. . . Ngươi. . .” Mình cũng rốt cuộc rất có lòng dạ người, thế nào nuôi ra một kẻ ‘nói như rồng leo, làm như mèo mửa*’ nhi tử thế này.

(* Nguyên văn: ‘Ăn như rồng cuốn, nói như rồng leo, làm như mèo mửa': Chỉ được cái mồm mép tham ăn tục uống, nói khoác, ba hoa chứ chả làm được tích sự gì.)

Hầu phu nhân thấy thế vội vàng bắt đầu vỗ về ngực Hầu gia, giúp Hầu gia nhuận khí, vừa khuyên nhủ, “Hầu gia, Hoàng thượng luôn luôn kính

https://thuviensach.vn

trọng Hoàng hậu nương nương, không bằng để nương nương đi giúp Minh Nhi cầu tình, chúng ta đến cửa bồi tội là được rồi."

"Hồ đồ! Chớ để tên nghịch tử này làm phiền nương nương! Bồi tội là được? Nói thì đơn giản, ngươi cho rằng chuyện này giống những việc thường này hắn gây ra hay sao! Mọi người trong Kinh Thành đều biết hết, Hoàng thượng chắc chắn cũng đã biết, việc này thế nào lại dễ dàng như vậy sẽ bỏ qua chứ, thường ngày ngươi nhục mạ người khác cũng thì thôi, hiện tại ngươi là càng ngày càng giỏi rồi, ngươi cho là lão tử là thiên hạ vô địch phải không?"

Thấy phụ thân cùng với trước đây không giống nhau, răn dạy xong sẽ đi thu thập tàn cục, nghĩ cũng biết việc này so với trước đây không giống nhau, Chu Quyết Minh lúc này cũng không kịp quản đau đớn trên lưng, vội quỳ xuống ôm lấy bắp đùi Hầu gia, "Cha, cha, nhi tử không muốn chết, mau cứu nhi tử!"

Hầu phu nhân cũng bắt đầu khóc lóc kể lể, huyên náo đến mức đầu Hầu gia lớn lên, hồi lâu, Hầu gia mới sâu kín nói, "Ta đây liền tiến cung thỉnh tội, nếu không thành, ngươi cũng chớ làm phiền Thừa Ân Hầu phủ." Tội danh mưu phản ai gánh nổi?"

Chu Quyết Minh than ở trên mặt đất, chuyện lần này xem ra là thực sự làm lớn chuyện rồi.

***

Thừa Ân hầu vào cung thỉnh cầu gặp vua rất nhanh liền được phê chuẩn, trong đầu đang suy nghĩ trước làm sao cùng Hoàng thượng cầu tình, không nghĩ tới vừa bước vào Ngự Thư phòng, khổ chủ phụ thân – Vương Thái Phó cũng ở trong điện, nhìn thấy thấy mình đến, đôi mắt nhìn chằm chằm mình không tha, trừng đến mức sắp xuất huyết.

https://thuviensach.vn

Thừa Ân hầu bình ổn tâm thần, thỉnh an Hoàng thượng, vừa đứng lên, Hoàng thượng liền nói, “Vương thái phó cùng trẫm đang nói chuyện chuyện này, không phải là ái khanh cũng vì việc này mà đến chứ?”

Đoán chừng này Vương thái phó đã cáo trạng xong, Thừa Ân hầu cũng chỉ có thể quỳ xuống cầu tình, “Hồi bẩm hoàng thượng, vi thần đúng là đến thỉnh tội, khuyển tử thực sự lỗ mãng! Có đánh chết cũng đáng, chỉ là Thừa Ân Hầu phủ chỉ có một mình hắn, xin Hoàng thượng khai ân.”

Hoàng thượng còn chưa mở miệng, Vương thái phó đứng một bên cũng quỳ xuống, “Hoàng thượng, nữ nhi của thần đến nay vẫn nằm ở nhà chưa khỏi, cô nương gia giáo tốt như vậy, giữa ban ngày đã bị người kia bắt đi, còn mặt mũi nào mà gặp người khác? Nữ nhi của vi thần chịu nhục cũng không dám nói, Thừa Ân Hầu phủ đại thiếu gia to gan lớn mật, lại dám khinh bạc Tể Vương phi tương lai, không để uy nghiêm Thiên gia trong mắt, không đem hoàng thất để vào mắt, đâu chỉ hai chữ lỗ mãng liền có thể bỏ qua! Cầu Hoàng thượng làm chủ cho vi thần!”

Thừa Ân Hầu gia tự biết đuối lý, cũng không cùng Vương thái phó cải cọ, chỉ có thể dập mạnh đầu xuống sàn, “Vi thần tự biết nghiệt súc lần này tội không thể tha, nhưng thần chỉ có một đứa con trai này, xin hãy Hoàng thượng nhìn ở vi thần trước nay làm việc cẩn trọng, không có công lao cũng có khổ lao, nhẹ xử lý.”

Lời này Vương thái phó chính là không thích nghe, nhi tử nhà ngươi là báu vật, nữ nhi nhà ta nên không có gì thì bị chà đạp? Tuy nói Thừa Ân hầu tác phong hành sự là ‘trừng mắt tất báo’, ngày thường Vương thái phó có thể còn kiêng kỵ ba phần, nhưng xảy ra chuyện này, Vương thái phó có thể nói là hạ quyết tâm cùng Thừa Ân hầu đối đầu.

“Hầu gia nói thật là dễ nghe, việc này xảy ra mấy ngày mới đến cùng Hoàng thượng thỉnh tội, có thể đem Hoàng thượng để vào mắt? Chuyện

https://thuviensach.vn

đều đã truyền khắp kinh đô, Tể Vương gia còn nằm trong vương phủ, cũng không nhìn thấy ngài đi nhận lỗi?”

“Thần không dám, vi thần vốn là đã ra kinh làm công sự, được tin tức thì ngựa không ngừng vó trở về cản, này đây không thể lập tức tiến cung thỉnh tội, Hoàng thượng minh xét.” Nếu nói là Thừa Ân Hầu gia coi nhẹ Thiên gia không đến thỉnh tội, vậy thì thật là oan uổng hắn, hắn chân trước mới rời kinh, chân sau liền xảy ra chuyện này, tuy là đúng lúc được tin tức, nhưng chạy đi chạy về cũng cần thời gian mà có phải không?

“Hừ, Hầu gia thế nhưng lại có rất nhiều lý do, con trai ngươi ở kinh đô làm xằng làm bậy hoành hành ngang ngược cũng không phải một ngày hai ngày, ngoại trừ nữ nhi của ta, còn không biết có bao nhiêu cô nương bị con ngươi bức tử mà không chỗ giải oan đây, bên ngoài ai không nói Thừa Ân Hầu phủ ngươi lấy thúng úp voi, không phải con trai ngươi từ đâu tới bản lĩnh lớn như vậy?”

Nữ nhi nhà mình vốn là sắp sửa bay lên cành cao làm phượng hoàng, chỉ còn lâm môn một bước lại để cho cậu ấm quần áo lụa là làm hỏng, ngẫm lại vốn là Vương gia nhạc phụ, lúc này nữ nhi lại nằm trên giường không dậy nổi, chuyện này phải làm lớn chuyện, còn muốn cùng Vương gia cũng là không đùa, đâu thể nuốt xuống khẩu khí này được.

“Hoàng thượng minh giám. . .”

Tề Diễn Chi ngồi trên ghế cao lãnh đạm nhìn hai vị này ở trong điện tranh luận không ngớt, từ đầu tới đuôi đúng không nói một lời, mặc cho bọn họ ầm ĩ. Ngươi nói con ta tội ác tày trời như thế nào, ta thì nói tổ tiên làm sao tận tâm tận lực, con trai này bây giờ là con một, thỉnh cầu xử lý nhẹ tay, ngươi nói nhi tử nhà ngươi con một, ta đã nói nhi tử nhà ngươi làm sao làm sao ức hiếp bách tính, giữ lại cũng là một tai họa, thỉnh cầu Hoàng thượng làm chủ.

https://thuviensach.vn

Lúc này nhao nhao nửa ngày, cũng không có thể cho ra một kết luận, cùng lúc quay đầu nhìn hoàng thượng, “Cầu Hoàng thượng làm chủ.”

Hoàng thượng lúc này mới mở kim khẩu, “Vương thái phó nói cũng không sai, con trai ngươi đúng là hạ mặt mũi của hoàng gia, khiến Tể Vương gia vẫn còn vì vậy mà lâm trọng bệnh, ngũ mã phanh thây cũng không quá đáng.” Trong lúc nhất thời, biểu tình của Vương thái phó chính là đắc ý, Thừa Ân Hầu gia sắc mặt của cũng dần dần cứng ngắc, hai tay nắm chặt thành quyền.

Mà Hoàng thượng lời nói liền xoay chuyển, ” Ngược lại Thừa Ân hầu nói cũng đúng, Thừa Ân Hầu phủ tổ tiên đích thật là lập được công lao hiển hách, lại chỉ có duy nhất một người kế nghiệp thôi sao. . .”

Trong điện, hai vị này sắc mặt đều là nghi hoặc bất định, đoán không được tâm tư hoàng thượng, Hoàng thượng dự định là muôn quyết đoán như thế nào?

Lý Đắc Nhàn lúc này lại bước vào nói chút gì bên tai hoàng thượng, Hoàng thượng liền vung tay lên, “Trước lui ra đi, trẫm bị các ngươi làm cho cũng thấy phiền.”

Chỉ là Thừa Ân Hầu gia còn chưa đi xa, liền thấy con gái của mình, cũng chính là Hoàng hậu nương nương thẳng tắp quỳ gối ngoài Ngự Thư phòng, nghĩ đến là muốn cầu tình với Hoàng thượng, nếu không được truyền, ngoại thần là không thể cùng phi tần nói chuyện, Thừa Ân Hầu gia mặc dù là vừa tức vừa gấp, lại cũng không tiện tiến lên cùng Hoàng hậu nói, tại Ngự Thư phòng cũng không dễ tìm tiểu thái giám có quen biết để truyền lời, chỉ có thể là lo lắng suông.

Mỗi bước đi lại cẩn thận nhìn hoàng hậu, Thừa Ân Hầu gia trong lòng thầm than hoàng hậu hồ đồ đúng là hồ đồ a, lúc này nhất định không nên xuất hiện, nói vậy hoàng hậu lần này làm vậy, vừa được tin tức từ thê tử.

https://thuviensach.vn

Thầm mắng một tiếng thành sự không có bại sự có thừa, Thừa Ân Hầu gia chỉ có thể bước nhanh ra cung đi về nhà, còn muốn mang theo nghịch tử đến vương phủ thỉnh tội! Mình bây giờ mặc dù là có quyền thế, nhưng không phải là không thể cúi đầu trước hoàng gia.

***

A Uyển ở trong phòng sao chép kinh văn, mấy ngày nay nhờ vào tay nghề thật tốt của Minh Tố, để cho mình ăn uống thật phong phú, cuối cùng là đem thân thể nuôi thật tốt a, lần này trúng độc thái hậu cũng là phái nương đến đây an ủi, còn đưa tới thuốc bổ tốt nhất cho ta, lúc này thân thể tốt rồi, A Uyển có ý muốn dự định sao chép kinh văn trình cho thái hậu, tỏ một chút hiếu tâm. Chính là lúc đang chú tâm sao chép, Lý Phúc Mãn liền bước nhanh đến bẩm báo, "Nương nương, nô tài vừa nhận được tin tức, Hoàng hậu nương nương hiện tại quỳ ở ngoài Ngự Thư phòng, đã gần nửa canh giờ rồi."

Bút trên tay dừng lại, A Uyển liền nâng đầu, đặt bút xuống, "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Hồi bẩm nương nương, nô tài nghe, đệ đệ của Hoàng hậu nương nương trước đó vài ngày bắt vị hôn thê của Tể Vương gia, làm bẩn sự trong sạch của Tể Vương phi, chuyện này đều đã truyền khắp kinh, lúc này Hoàng hậu nương nương đang cầu tình." Lý Phúc Mãn không hổ là tiểu thái giám đắc lực, lúc này đã đem sự tình đầu đuôi nghe được thanh thanh sở sở.

A Uyển gật đầu, "Việc này không phải chuyện đùa, sợ là cầu tình cũng vô dụng." Biết được tin tức thì thôi, A Uyển cũng không tính đi vây vào, hạ thấp mặt mũi Thiên gia là trọng tội, không chết cũng mất nửa cái mạng, có quản người đi cầu tình là ai đâu?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Bát Quái

Chỉ không đầy nửa tháng mà tin tức Tề Vương gia sắp sửa thành thân đã truyền đi rất nhanh, trở thành đại bát quái kinh thiên động địa náo loạn cả kinh thành: Tề Vương phi tương lai không ai khác chính là Nhị cô nương của Vương thái phó, người hôm qua vừa thắt cổ tự tử nha! May mà được phát hiện kịp thời, mới cứu được cái mạng nhỏ của nàng ta.

Đối với chuyện này mọi người hẳn là phải nổi lòng hiếu kì, đã sắp trở thành thê tử của thiên hạ đệ nhị tôn quý nam nhân, mai kia nhất định trở thành người cao quý, tốt đẹp như vậy lại đi tìm chết làm gì?

Cũng không cần suy đoán linh tinh, tự có người tài ba chí sĩ đi đào sâu tìm hiểu tin tức về chuyện tự tử hôm qua của Vương nhị cô nương này, vốn là hôm qua lúc Vương nhị cô nương xuất môn đi mua đồ cưới, bị Thừa Ân hầu phủ đại thiếu gia Chu Quyết Minh nhìn thấy, bắt mất Vương Nhị cô nương, e là Vương Nhị cô nương này khó giữ được trong sạch mới quyết tâm tìm chết.

Mọi người nghe chuyện ai cũng không khỏi thở dài một tiếng, đáng tiếc cho Vương nhị cô nương, thật là tạo nghiệp chướng mà! Thừa Ân hầu phủ đại thiếu gia này từ trước đến nay là một kẻ thích trêu hoa ghẹo nguyệt, vốn dâm loàn bất chính, bản lãnh bình thường thì không có, chỉ có bản lĩnh cùng các tiểu cô nương nhà này ân ân ái ái, với tiểu thiếp nhà kia quấn quít dây dưa, liếc mắt đưa tình.

Chu Quyết Minh cưỡng ép quấy rối dân nữ, tiểu thiếp cũng không phải chuyện hiếm thấy, bách tính muốn tố cáo cũng không có khả năng, làm quan cũng chỉ có thể chịu đựng không dám lên tiếng, ai bảo người ta có

https://thuviensach.vn

một tỷ tỷ là hoàng hậu, có một Thừa Ân hầu phủ khí thế ngút trời làm hậu thuẫn làm chi? Chỉ là không nghĩ tới kẻ háo sắc hắn dám cư nhiên chiếm đoạt Tề Vương phi tương lai nha!

Chuyện xảy ra không bao lâu, lại có tin tức truyền đi nói rằng Tề Vương gia vì việc này nên tức giận đến thổ huyết, ở trong phủ đau lòng mà uống rượu giải sầu, không may lâm trọng bệnh đến mức không dậy nổi, chỉ có thể nằm trên giường.

Vài người có ý tốt cũng đến nơi Vương gia hay luyện binh nghe ngóng, Tề Vương gia này thật là chưa từng rời giường, quả đúng là tức đến lâm bệnh.

Ngay cả thuyết thư* ở trà lâu cũng đã đem việc này biên soạn thành một tiết mục ngắn, thao thao bất tuyệt kể rằng Tề Vương gia mang binh đánh giặc từ trước đến nay chưa bao giờ thất thủ, vì việc ổn định biên cương nên đã qua tuổi thành gia lập thất, khó khăn lắm mới có thể chuẩn bị đón dâu, thê tử bây giờ cư nhiên lại bị đăng đồ tử vấy bẩn, chỉ tiếc thế lực của đăng đồ tử này rất lớn, cưỡng đoạt Tề Vương phi tương lai mà vẫn không đến thỉnh tội, ngay cả Tề Vương gia cũng không làm gì được, chỉ có thể sinh tức mà bệnh! Nghe nói Thừa Ân Hầu này còn dâng tấu thỉnh lập hắn làm thế tử, nếu thằng nhãi như hắn sau này kế thừa tước vị, sợ là kinh thành sẽ không có ngày yên ổn!

(*Thuyết thư: biểu diễn các loại kí khúc như bình thư, bình thoại, đàn từ.)

Chuyện này truyền đi khắp các phố lớn ngõ nhỏ, phụ nữ và trẻ em đều biết, bỗng chốc hướng phát triển của dư luận hướng đã đồng tình với Tề Vương gia mà thầm mắng Thừa Ân hầu thật sự là ngay cả Vương gia cũng không nể mặt, đến cả nữ nhân của đệ đệ ruột Hoàng Thượng mà cũng dám động, đúng là cả gan làm loạn, nếu Tề Vương gia thật sự lâm trọng bệnh không thể gượng dậy, ai sẽ thống lĩnh binh mã, loại cặn bã như vậy mà còn

https://thuviensach.vn

dám thỉnh cầu lập thành thế tử, Thừa Ân Hầu phủ thật sự là không biết xấu hổ, trong lúc nhất thời Thừa Ân Hầu trở thành đối tượng bị bách tính phỉ báng.

Các phe phái đối lập với Thừa Ân Hầu phủ làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như thế này, ngày đêm dồn dập tấu lên, đưa ra chứng cứ xác thực buộc tội Thừa Ân Hầu phủ vô pháp vô thiên, chiếm đoạt Tề Vương phi tương lai không nói làm gì, đến bây giờ vẫn chưa đến thỉnh tội, rõ ràng cho thấy không đem Hoàng Thượng, không đem Thiên gia uy nghiêm để vào mắt, vậy chẳng phải là có lòng mưu phản hay sao?

Bách tính phỉ báng, quan viên buộc tội gay gắt, Thừa Ân Hầu được tin lập tức quay về kinh, phong trần mệt mỏi cũng không đoái hoài tới, chưa rửa mặt chải đầu đã lao vào phủ, lập tức truyền con trai của mình là Chu Quyết Minh tới đại sảnh, nện thẳng chén trà trong tay vào mặt hắn, nổi giận mắng, “Cha ngươi bất quá mới rời khỏi vài ngày, ngươi lập tức gây họa lớn như vậy cho ta! Ai có thể cứu được ngươi!”

Chu Quyết Minh tất nhiên đã sớm không để chuyện này trong lòng, dù sao đi nữa hắn cũng đã quen ỷ thế hiếp người, bị phụ thân giáo huấn thế này cũng không phải một lần hai lần, cuối cùng mọi chuyện đều được giải quyết.

Nhìn nhi tử không ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, vẫn là bộ dạng cà lơ phất phơ, không có chút ý thức kiểm điểm hối lỗi, Thừa Ân Hầu càng nổi giận, cầm roi hướng Chu Quyết Minh mà giáng xuống, “Ai cho ngươi lá gan này, ngay cả vị hôn thê của Tề Vương gia mà cũng dám động! Cho dù ngươi không muốn sống nữa thì cũng nên nghĩ đến già trẻ lớn bé mấy trăm miệng ăn trong Thừa Ân Hầu Phủ này!”

Chẳng qua là mới quất một roi, định động thủ lần nữa thì Thừa Ân Hầu phu nhân nghe tin vội vàng ngăn cản Hầu gia, khuyên nhủ, “Hầu gia không nên tức giận, tức giận tốt cho thân thể sao? Minh Nhi cũng không phải cố

https://thuviensach.vn

ý, chúng ta chỉ có một đứa con trai này, nhỡ may đánh bị thương nhi tử thì thật không tốt đâu".

Thấy bộ dạng từ mẫu nhất mực bao che cho con của thê tử, Hầu gia lần này trực tiếp hất tay thê tử, "Thực sự là con hư tại mẹ mà! Nàng thử nhìn xem nàng đã cưng chiều nó thành cái gì rồi! Còn có cái gì mà nó không dám làm! Trước khi rời kinh chẳng phải ta đã dặn dò, không có ta ở kinh thành thì không để cho nó ra khỏi phủ! Nàng quản nó như thế nào vậy!"

Vài ngày trước Thừa Ân Hầu vừa dâng tấu chương, thỉnh cầu lập Chu Quyết Minh làm Thừa Ân Hầu thế tử, đồng thời lén liên lạc rất nhiều triều thần liên hợp dâng sớ tâu lên Hoàng thượng, để bảo đảm việc lập thế tử được thuận lợi, nên đem Chu Quyết Minh hạn chế ở trong phủ, chí ít cũng đảm bảo được chuyện không may xảy ra.

Đứa con trai độc nhất này, từ nhỏ đến lớn luôn được nuông chiều thái quá, càng lớn lại càng siêng năng gây chuyện mà, chỉ có lời của mình còn có thể có tác dụng với nó, nhưng mà phụng mệnh nên phải rời kinh đi làm việc, trước khi ra cửa còn cố ý dặn dò không được để nhi tử ra khỏi phủ, chỉ sợ bản thân nó lại gây họa, quả nhiên.

Thừa Ân Hầu phu nhân vâng vâng dạ dạ không dám nói lời nào, Chu Quyết Minh quỳ ở đó bất mãn nói lầm bầm, "Làm sao phải phiền toái như vậy, không phải chỉ là nắm tay của nữ nhân kia thôi sao! Ta đâu biết rằng nàng là vị hôn thê của Tề Vương gia, ta còn chưa đụng đến nàng, Tề Vương gia vẫn cưới về như bình thường là được rồi."

Nghe xong lời này, roi trong tay Hầu gia liền hướng phía nhi tử không nên thân mà hung hăng quất xuống, "Ngươi nói dễ nghe nhỉ, Tề Vương gia là ai, là đệ đệ mà chính tay Hoàng Thượng đích thân nuôi lớn! Đừng nói ngươi động vào nữ nhân của Tề Vương gia, ngay cả vô duyên vô Tề Vương gia tìm tới cửa đem ngươi đi chém, cha người còn phải tạ ân!"

https://thuviensach.vn

Chu Quyết Minh có lẽ luôn quen thói vô pháp vô thiên, muốn làm cái gì làm cái gì, tự xưng là ở kinh thành này, chưa bao giờ đem cái gì Vương gia để trong mắt, dù sao đi nữa tỷ tỷ của hắn cũng là Hoàng hậu, "Để cho tỷ tỷ nói với Hoàng Thượng một chút là được thôi mà, Tề Vương gia sao dám tìm đến cửa đem ta đi chém".

Hầu gia tức giận một thời đứng không vững, ngồi ở trên ghế, lấy tay che ngực thở dốc, một tay chỉ thẳng vào người nhi tử giận quá hóa cười, "Ngươi ngươi. . . Ngươi. . ." Mình cũng rốt cuộc rất có lòng dạ người, thế nào nuôi ra một kẻ 'nói như rồng leo, làm như mèo mửa*' nhi tử thế này.

(* Nguyên văn: 'Ăn như rồng cuốn, nói như rồng leo, làm như mèo mửa': Chỉ được cái mồm mép tham ăn tục uống, nói khoác, ba hoa chứ chả làm được tích sự gì.)

Hầu phu nhân thấy thế vội vàng bắt đầu vỗ về ngực Hầu gia, giúp Hầu gia nhuận khí, vừa khuyên nhủ, "Hầu gia, Hoàng thượng luôn luôn kính trọng Hoàng hậu nương nương, không bằng để nương nương đi giúp Minh Nhi cầu tình, chúng ta đến cửa bồi tội là được rồi."

"Hồ đồ! Chớ để tên nghịch tử này làm phiền nương nương! Bồi tội là được? Nói thì đơn giản, ngươi cho rằng chuyện này giống những việc thường này hắn gây ra hay sao! Mọi người trong Kinh Thành đều biết hết, Hoàng thượng chắc chắn cũng đã biết, việc này thế nào lại dễ dàng như vậy sẽ bỏ qua chứ, thường ngày ngươi nhục mạ người khác cũng thì thôi, hiện tại ngươi là càng ngày càng giỏi rồi, ngươi cho là lão tử là thiên hạ vô địch phải không?"

Thấy phụ thân cùng với trước đây không giống nhau, răn dạy xong sẽ đi thu thập tàn cục, nghĩ cũng biết việc này so với trước đây không giống nhau, Chu Quyết Minh lúc này cũng không kịp quản đau đớn trên lưng, vội quỳ xuống ôm lấy bắp đùi Hầu gia, "Cha, cha, nhi tử không muốn chết, mau cứu nhi tử!"

https://thuviensach.vn

Hầu phu nhân cũng bắt đầu khóc lóc kể lể, huyên náo đến mức đầu Hầu gia lớn lên, hồi lâu, Hầu gia mới sâu kín nói, “Ta đây liền tiến cung thỉnh tội, nếu không thành, ngươi cũng chớ làm phiền Thừa Ân Hầu phủ.” Tội danh mưu phản ai gánh nổi?”

Chu Quyết Minh than ở trên mặt đất, chuyện lần này xem ra là thực sự làm lớn chuyện rồi.

***

Thừa Ân hầu vào cung thỉnh cầu gặp vua rất nhanh liền được phê chuẩn, trong đầu đang suy nghĩ trước làm sao cùng hoàng thượng cầu tình, không nghĩ tới vừa bước vào Ngự Thư phòng, khổ chủ phụ thân – Vương Thái Phó cũng ở trong điện, nhìn thấy thấy mình đến, đôi mắt nhìn chằm chằm mình không tha, trừng đến mức sắp xuất huyết.

Thừa Ân hầu bình ổn tâm thần, thỉnh an Hoàng thượng, vừa đứng lên, Hoàng thượng liền nói, “Vương thái phó cùng trẫm đang nói chuyện chuyện này, không phải là ái khanh cũng vì việc này mà đến chứ?”

Đoán chừng này Vương thái phó đã cáo trạng xong, Thừa Ân hầu cũng chỉ có thể quỳ xuống cầu tình, “Hồi bẩm hoàng thượng, vi thần đúng là đến thỉnh tội, khuyển tử thực sự lỗ mãng! Có đánh chết cũng đáng, chỉ là Thừa Ân Hầu phủ chỉ có một mình hắn, xin hoàng thượng khai ân.”

Hoàng thượng còn chưa mở miệng, Vương thái phó đứng một bên cũng quỳ xuống, “Hoàng thượng, nữ nhi của thần đến nay vẫn nằm ở nhà chưa khỏi, cô nương gia giáo tốt như vậy, giữa ban ngày đã bị người kia bắt đi, còn mặt mũi nào mà gặp người khác? Nữ nhi của vi thần chịu nhục cũng không dám nói, Thừa Ân Hầu phủ đại thiếu gia to gan lớn mật, lại dám khinh bạc Tể Vương phi tương lai, không để uy nghiêm Thiên gia trong mắt, không đem hoàng thất để vào mắt, đâu chỉ hai chữ lỗ mãng liền có thể bỏ qua! Cầu hoàng thượng làm chủ cho vi thần!”

https://thuviensach.vn

Thừa Ân Hầu gia tự biết đuối lý, cũng không cùng Vương thái phó cải cọ, chỉ có thể dập mạnh đầu xuống sàn, “Vi thần tự biết nghiệt súc lần này tội không thể tha, nhưng thần chỉ có một đứa con trai này, xin hãy hoàng thượng nhìn ở vi thần trước nay làm việc cẩn trọng, không có công lao cũng có khổ lao, nhẹ xử lý.”

Lời này Vương thái phó chính là không thích nghe, nhi tử nhà ngươi là báu vật, nữ nhi nhà ta nên không có gì thì bị chà đạp? Tuy nói Thừa Ân hầu tác phong hành sự là ‘trừng mắt tất báo’, ngày thường Vương thái phó có thể còn kiêng kỵ ba phần, nhưng xảy ra chuyện này, Vương thái phó có thể nói là hạ quyết tâm cùng Thừa Ân hầu đối đầu.

“Hầu gia nói thật là dễ nghe, việc này xảy ra mấy ngày mới đến cùng hoàng thượng thỉnh tội, có thể đem hoàng thượng để vào mắt? Chuyện đều đã truyền khắp kinh đô, Tể Vương gia còn nằm trong vương phủ, cũng không nhìn thấy ngài đi nhận lỗi?”

“Thần không dám, vi thần vốn là đã ra kinh làm công sự, được tin tức thì ngựa không ngừng vó trở về cản, này đây không thể lập tức tiến cung thỉnh tội, hoàng thượng minh xét.” Nếu nói là Thừa Ân Hầu gia coi nhẹ Thiên gia không đến thỉnh tội, vậy thì thật là oan uổng hắn, hắn chân trước mới rời kinh, chân sau liền xảy ra chuyện này, tuy là đúng lúc được tin tức, nhưng chạy đi chạy về cũng cần thời gian mà có phải không?

“Hừ, Hầu gia thế nhưng lại có rất nhiều lý do, con trai ngươi ở kinh đô làm xằng làm bậy hoành hành ngang ngược cũng không phải một ngày hai ngày, ngoại trừ nữ nhi của ta, còn không biết có bao nhiêu cô nương bị con ngươi bức tử mà không chỗ giải oan đây, bên ngoài ai không nói Thừa Ân Hầu phủ ngươi lấy thúng úp voi, không phải con trai ngươi từ đâu tới bản lĩnh lớn như vậy?”

Nữ nhi nhà mình vốn là sắp sửa bay lên cành cao làm phượng hoàng, chỉ còn lâm môn một bước lại để cho cậu ấm quần áo lụa là làm hỏng, ngẫm lại

https://thuviensach.vn

vốn là Vương gia nhạc phụ, lúc này nữ nhi lại nằm trên giường không dậy nổi, chuyện này phải làm lớn chuyện, còn muốn cùng Vương gia cũng là không đùa, đâu thể nuốt xuống khẩu khí này được.

“Hoàng thượng minh giám. . .”

Tề Diễn Chi ngồi trên ghế cao lãnh đạm nhìn hai vị này ở trong điện tranh luận không ngớt, từ đầu tới đuôi đúng không nói một lời, mặc cho bọn họ ầm ĩ. Ngươi nói con ta tội ác tày trời như thế nào, ta thì nói tổ tiên làm sao tận tâm tận lực, con trai này bây giờ là con một, thỉnh cầu xử lý nhẹ tay, ngươi nói nhi tử nhà ngươi con một, ta đã nói nhi tử nhà ngươi làm sao làm sao ức hiếp bách tính, giữ lại cũng là một tai họa, thỉnh cầu hoàng thượng làm chủ.

Lúc này nhao nhao nửa ngày, cũng không có thể cho ra một kết luận, cùng lúc quay đầu nhìn hoàng thượng, “Cầu hoàng thượng làm chủ.”

Hoàng thượng lúc này mới mở kim khẩu, “Vương thái phó nói cũng không sai, con trai ngươi đúng là hạ mặt mũi của hoàng gia, khiến Tể Vương gia vẫn còn vì vậy mà lâm trọng bệnh, ngũ mã phanh thây cũng không quá đáng.” Trong lúc nhất thời, biểu tình của Vương thái phó chính là đắc ý, Thừa Ân Hầu gia sắc mặt của cũng dần dần cứng ngắc, hai tay nắm chặt thành quyền.

Mà hoàng thượng lời nói liền xoay chuyển, ” Ngược lại Thừa Ân hầu nói cũng đúng, Thừa Ân Hầu phủ tổ tiên đích thật là lập được công lao hiển hách, lại chỉ có duy nhất một người kế nghiệp thôi sao. . .”

Trong điện, hai vị này sắc mặt đều là nghi hoặc bất định, đoán không được tâm tư hoàng thượng, hoàng thượng dự định là muôn quyết đoán như thế nào?

Lý Đắc Nhàn lúc này lại bước vào nói chút gì bên tai hoàng thượng, hoàng thượng liền vung tay lên, “Trước lui ra đi, trẫm bị các ngươi làm cho

https://thuviensach.vn

cũng thấy phiền.”

Chỉ là Thừa Ân Hầu gia còn chưa đi xa, liền thấy con gái của mình, cũng chính là Hoàng hậu nương nương thẳng tắp quỳ gối ngoài Ngự Thư phòng, nghĩ đến là muốn cầu tình với Hoàng thượng, nếu không được truyền, ngoại thần là không thể cùng phi tần nói chuyện, Thừa Ân Hầu gia mặc dù là vừa tức vừa gấp, lại cũng không tiện tiến lên cùng Hoàng hậu nói, tại Ngự Thư phòng cũng không dễ tìm tiểu thái giám có quen biết để truyền lời, chỉ có thể là lo lắng suông.

Mỗi bước đi lại cẩn thận nhìn hoàng hậu, Thừa Ân Hầu gia trong lòng thầm than hoàng hậu hồ đồ đúng là hồ đồ a, lúc này nhất định không nên xuất hiện, nói vậy hoàng hậu lần này làm vậy, vừa được tin tức từ thê tử.

Thầm mắng một tiếng thành sự không có bại sự có thừa, Thừa Ân Hầu gia chỉ có thể bước nhanh ra cung đi về nhà, còn muốn mang theo nghịch tử đến vương phủ thỉnh tội! Mình bây giờ mặc dù là có quyền thế, nhưng không phải là không thể cúi đầu trước hoàng gia.

***

A Uyển ở trong phòng sao chép kinh văn, mấy ngày nay nhờ vào tay nghề thật tốt của Minh Tố, để cho mình ăn uống thật phong phú, cuối cùng là đem thân thể nuôi thật tốt a, lần này trúng độc thái hậu cũng là phái nương đến đây an ủi, còn đưa tới thuốc bổ tốt nhất cho ta, lúc này thân thể tốt rồi, A Uyển có ý muốn dự định sao chép kinh văn trình cho thái hậu, tỏ một chút hiếu tâm. Chính là lúc đang chú tâm sao chép, Lý Phúc Mãn liền bước nhanh đến bẩm báo, “Nương nương, nô tài vừa nhận được tin tức, Hoàng hậu nương nương hiện tại quỳ ở ngoài Ngự Thư phòng, đã gần nửa canh giờ rồi.”

Bút trên tay dừng lại, A Uyển liền nâng đầu, đặt bút xuống, “Đã xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

“Hồi bẩm nương nương, nô tài nghe, đệ đệ của Hoàng hậu nương nương trước đó vài ngày bắt vị hôn thê của Tể Vương gia, làm bẩn sự trong sạch của Tể Vương phi, chuyện này đều đã truyền khắp kinh, lúc này Hoàng hậu nương nương đang cầu tình.” Lý Phúc Mãn không hổ là tiểu thái giám đắc lực, lúc này đã đem sự tình đầu đuôi nghe được thanh thanh sở sở.

A Uyển gật đầu, “Việc này không phải chuyện đùa, sợ là cầu tình cũng vô dụng.” Biết được tin tức thì thôi, A Uyển cũng không tính đi vây vào, hạ thấp mặt mũi Thiên gia là trọng tội, không chết cũng mất nửa cái mạng, có quản người đi cầu tình là ai đâu?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Cung Quyền

Lúc này cũng đã vào cuối xuân, khí trời tuy là ấm dần, nhưng trên mặt đất khí lạnh vẫn còn chưa tan hết, Hoàng hậu lại cứ như vậy thẳng tắp quỳ gối bên ngoài Ngự Thư phòng, mặc kệ hàn khí từng chút từng chút một thấm vào đầu gối, cung nữ tâm phúc đau lòng nói, “Nương nương, vẫn là nên lót thêm một cái đệm thôi, người nên giữ gìn phụng thể.”

Hoàng hậu lắc đầu, thêm một cái đệm thì đâu còn gì gọi là thành tâm nữa, nàng cầu kiến Hoàng thượng thì bị cự tuyệt, hiện tại như vậy trực tiếp quỳ gối ngoài cửa Ngự Thư phòng đã là hạ sách, không khỏi cũng muốn dùng tới một ít khổ nhục kế, chỉ là không biết lúc này người ở bên trong đó có đau lòng hay không?

Mặt trời dần lên cao, Hoàng hậu cũng quỳ được hai canh giờ, chân đã tê dại nhưng vẫn không đứng dậy, mồ hôi từ trên trán chảy dọc theo khuôn mặt, mà gió xuân lại thổi mạnh, mồ hôi vừa chảy xuống gặp gió thổi qua cảm giác thật khó chịu, nhưng Hoàng hậu vẫn như cũ cắn chặt răng cứng rắn chống đỡ, nhìn vào cửa Ngự Thư phòng đang đóng chặt.

Sau vài lần thay trà, Hoàng thượng mới buông chính sự trong tay xuống, “Hoàng hậu còn quỳ?”

Lý Đắc Nhàn vội vàng đáp, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương vẫn còn quỳ ở bên ngoài, đã được hai canh giờ rồi.”

Hoàng thượng trên mặt không có biểu tình, cũng không nói lời nào, chỉ là ngón tay nhịp nhàng gõ lên mặt bàn, lại qua nửa khắc, mới nói, “Để cho nàng đi vào.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu đang thẳng lưng quỳ bên ngoài thì được Hoàng thượng triệu kiến, đứng lên cũng không nổi, chỉ có thể để cho hai vị cung nữ dìu đỡ nàng vào Ngự Như phòng, bộ dạng hết sức chật vật.

Vào trong điện, Hoàng thượng nhìn thấy bộ dáng như vậy của nàng, thì ban tọa , không hề làm khó với nàng, Hoàng hậu liền cảm thấy khổ nhục kế đã có hiệu quả: Hoàng thượng đã mềm lòng, có lẽ là có thể cầu xin giúp cho đệ đệ, không chịu ngồi xuống, yếu ớt quỳ xuống thỉnh tội cùng Hoàng thượng.

“Việc này cùng ngươi không quan hệ, Hoàng hậu không cần như vậy.” Hoàng thượng lại là lãnh lãnh đạm đạm mở miệng.

“Nô tì biết, nhưng đó chính là đệ đệ của nô tì, Hoàng thượng cầu xin người vị tình nô tì trước giờ luôn thay người cố gắng quản lý tốt hậu cung, tha cho đệ đệ của nô tì một lần.” Hoàng hậu lúc này đã là lê hoa đái vũ, vẻ mặt khẩn cầu nhìn Hoàng thượng, chờ đợi hắn nhẹ dạ.

“Thật không hổ là phụ tử, lại còn có thần giao cách cảm, mới vừa rồi phụ thân ngươi Thừa Ân hầu cũng là nói như thế, muốn trẫm nể tình các ngươi không có công lao cũng có khổ lao, nên trẫm còn phải cảm kích các ngươi?” Hoàng thượng nhìn Hoàng hậu cười trào phúng, lại nói, “Trẫm còn chưa có quyết định cuối cùng, Hoàng hậu sao lại biết trẫm không tha cho đệ đệ ngươi?”

Đối với câu hỏi trực tiếp như vậy, Hoàng hậu sững sờ nhìn Hoàng thượng, lại nói không ra lời.

“Bán Hạ*.” Hoàng thượng đột nhiên gọi như thế, nước mắt Hoàng hậu liền không tự chủ được rơi xuống như mưa, nhớ lại lúc mới vừa thành thân, Hoàng thượng cũng gọi nàng như vậy, khi đó còn cười nói đùa với nàng, tên của ngươi tại sao lại là vị thuốc, Bán Hạ Bán Hạ, nhưng thật ra nghe rất êm tai.

https://thuviensach.vn

(*cây bán hạ: một loại thuốc Đông Y.)

Thế nhưng đã bao lâu, Hoàng thượng không còn có gọi nàng như vậy nữa, là thái tử thì gọi nàng là thái tử phi, khi thành Hoàng hậu thì liền gọi nàng là hoàng hậu, ngay cả tên tự của nàng cũng không kêu, chỉ có thẳng tắp hai chữ, 'Hoàng hậu', ngữ khí đạm mạc tựa như nàng chỉ là một nữ quan thay hắn quản lý hậu cung, nghe đến lòng của nàng đều lạnh.

Chỉ là lời kế tiếp, lại làm cho cả người Hoàng hậu giống như là đang rơi vào một hồ băng lạnh lẽo, "Ngươi phải biết, không phải ngươi chỉ có một đệ đệ duy nhất, trẫm cũng có A Hành là đệ đệ, Hoàng hậu, ngươi nên nhớ kỹ, thân phận của ngươi là Hoàng hậu, là Hoàng hậu của thiên hạ, sau đó mới là nữ nhi của Chu gia."

Liền sau đó, Hoàng hậu chuyên tâm lễ Phật ba tháng, cung vụ tạm thời giao cho Hiền phi, Đức phi và Trầm phi ba người cùng nhau xử lý, ý chỉ đó là truyền khắp hậu cung, lễ Phật này chỉ là cái cớ bên ngoài thôi, Hoàng hậu quỳ trước Ngự Thư phòng mấy canh giờ chuyện này hậu cung đều biết, từ Ngự Thư phòng bước ra liền có ý chỉ đó, ai cũng nhìn ra được, Hoàng hậu đây là đã chọc Hoàng thượng mất hứng.

Bất quá đâu có ai quản được những chuyện này, các phi tần có quyền thế có lẽ là đang chờ được biểu hiện bản lĩnh, cố gắng biểu hiện thật tốt, các phi tử đó thường được kẻ khác chạy theo nịn hót, cho nên vẫn là thuận theo lẽ thường đóng cửa sinh hoạt, chỉ là Hoàng hậu khí thế luôn luôn cường ngạnh lúc này lại trở nên trầm mặc.

Từ lúc trở lại Khôn Ninh cung, hoàng hậu cứ ngây ngốc ngồi ở trên giường không nhúc nhích, nước mắt theo gò má chảy xuống, phảng phất như vô cùng vô tận, làm thế nào cũng không ngừng được.

Cung nữ tâm phúc Liên Nguyệt nhìn bộ dạng chủ tử như vậy đau lòng nhưng lại bất lực, chỉ có thể lẳng lặng đứng ở một bên hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Trước giờ hậu cung cung vụ đều do nội vụ ti xử lý, mà trong nội vụ ti còn phân biệt Thực Thiện cục, Thượng Phục cục, Quảng Trữ cục, Chưởng Nghi cục, Khánh Phong cục, Kế Toán cục sáu cục chính, phía dưới còn có các phòng, ở đây sẽ không lắm lời.

Lục đại cục này phụ trách những việc không giống nhau, Thực Thiện, Thượng Phục cục đảm đương phương diện ăn uống và phục trang, mà Quảng Trữ cục phụ trách chọn mua cống phẩm, còn trách nhiệm của Chưởng Nghi cục là thờ cúng giỗ tổ , Khánh Phong cục quản lý phương tiện đi lại trong cung, Kế Toán cục thì quản lý cung khố và cấp phát mỗi tháng cho các cung cùng với quản lý cung nhân.

Các cục chức trách bất đồng, độ khó quản lý cũng là bất đồng, chỉ cần lơ là sẽ bị hạ nhân ngáng chân, nhưng xử lý cung vụ rồi là có thể xếp vào người của mình vào đó, hành sự sau này cũng dễ hơn rất nhiều, phụ trách cung vụ thật sự là làm cho người ta vừa yêu vừa hận.

Được cùng nhau xử lý cung vụ, Đức phi và Trầm phi liền đến Kiến Chương cung của Hiền phi, vì Hiền phi thân phận cao nhất, nên lúc này quyền phân chia công việc thuộc về nàng, để cho nàng quyết định.

Chỉ là sáu cục theo thứ tự là do ai quản lý, đó là chủ để thảo luận chính của tam phi hôm nay.

“Ta nha, lười nhác đã trở thành thói quen rồi, đột nhiên bây giờ phải quản lý cung vụ, thật sự là làm khó ta.” Khách sáo một phen, Đức phi nói.

Mà Hiền phi biết Đức phi chính là bộ dạng phẫn heo ăn cọp, ngoài miệng thì nói như vậy, trong lòng thì ước là cái gì cũng đều được xía vào, liền kéo kéo khóe miệng, “Đức phi muội muội thật là khiêm nhường.”

Trầm phi vừa mới được tấn phong phi vị, vẫn còn chưa ngồi nóng đít, đột nhiên lại bị Hoàng thượng điểm danh bảo phụ giúp quản cung vụ, thật sự là không biết từ phải bắt đầu làm từ đâu, cũng chỉ có thể phụ họa cùng

https://thuviensach.vn

hai người kia, “Hiền phi tỷ tỷ và Đức phi tỷ tỷ ở trong cung thời gian cũng lâu hơn ta, muội muội đối với cung vụ thật sự là không hiểu, chỉ có thể dựa vào nhị vị tỷ tỷ chỉ bảo.”

Đức phi thật ra là thích nghe nịnh hót, nói: “Trầm phi muội muội chuyện này thì, chúng ta tỷ muội ba người đều là không có để ý nhiều, aizz, cái gì mà khó với không khó, cũng chỉ có thể kiên trì quản lý thôi.”

Hiền phi nghe vậy thì cười cười, đem đề tài mang về chính sự mà thương lượng, “Chuyện bên lề nói cũng đã nhiều rồi chúng ta nên quay lại chính sự thôi, nội vụ ti lục cục, vừa lúc chúng ta một người phụ trách hai cục, cũng coi như là vừa vặn, bọn muội muội có chọn được cục nào để quản chưa?”

Một người phân công quản lý hai cục cũng coi như là công bình, chỉ là trong lục cục đó, độ khó và lợi ích của việc trông coi không như nhau, thí dụ như Quảng Trữ cục phụ trách việc thu mua, trong lúc đó nếu có thể xếp tay chân vào, lợi ích có thể to lắm đi, mà Khánh Phong cục, đó là quản lý xe ngựa, nước trong nha môn, có quản cũng không được gì.

Trong long Đức phi đã có một phen suy tính, chỉ là không tiện nói ra khỏi miệng mà thôi, liền nhìn về Hiền phi, “Nghe Hiền phi tỷ tỷ an bài là được.”

Mà Trầm phi vẫn là mù tịt như trước không biết đường nào mà lần, “Đức phi tỷ tỷ nói phải, nghe Hiền phi tỷ tỷ an bài là được.”

Tính tình Hiền phi luôn luôn thanh cao, lười tính toán cao thấp thua thiệt trong những chuyện này, trong sáu cục, Quảng Trữ cục cùng Kế Toán cục tính ra quản cục này được lợi lớn nhất, mà Thực Thiện cục, Chưởng Nghi cục hòa thượng phục cục thị dễ dàng sai bảo người khác, về phần Khánh Phong cục, trên cơ bản không có chuyện lớn gì, quản rất là thanh nhàn.

“Nếu bọn muội muội nói như vậy, ta đây liền cung kính không bằng tòng mệnh, ta đây liền quản Quảng Trữ cục cùng Thượng Phục cục, Đức phi

https://thuviensach.vn

muội muội quản Kế Toán cục và Thực Thiện cục, còn có Chưởng Nghi cục với Khánh Phong cục liền do Trầm phi muội muội trông nom vậy."

Hiền phi cảm thấy an bài này đã là rất hợp tình hợp lý.

Đức phi cũng cười rồi khước từ, "Tỷ tỷ an bài thật tốt, chỉ là công việc ở Thực Thiện cục thật sự là bận rộn, ta còn có đại công chúa cần chiếu cố, sợ là không giúp được nhiều, không bằng ta cùng với Trầm phi muội muội thay đổi, nàng trông coi Thực Thiện cục, ta nhìn Chưởng Nghi cục là tốt rồi."

Quản lý Thực Thiện cục quả thật chẳng có béo bở gì, thu mua rau quả lợi ích đều bị Quảng Trữ cục lấy hết, mà thói quen các phi tần đều thích bày biện, bạc cũng chỉ có thế, đâu còn có bao nhiêu lợi ích, vả lại Thực Thiện cục thật sự là dễ bị người dụng chiêu, như vậy Đức phi cật lực cám ơn rồi từ chối, thế nào cũng không thể nhận được.

Trầm phi vừa nghe thì vội vàng khoát khoát tay, "Đức phi tỷ tỷ cái này là làm khó muội muội, muội muội đâu quản được Thực Thiện cục, Chưởng Nghi cục và Khánh Phong cục, muội muội còn phải tìm hiểu thật kĩ trước đây."

Nét mặt tuy là sợ hãi, trong lòng cũng thầm xem thường, đại công chúa tuy là Đức phi nuôi ở bên người, nhưng hiện nay đại công chúa dù sao cũng là con gái duy nhất của Hoàng thượng, ma ma cùng cung nữ hầu hạ bê người cũng không ít, đâu có cần Đức phi chiếu cố, bất quá là Đức phi không muốn quản cục diện rối rắm này liền lợi dụng lý do đó mà ném cho mình thôi.

Trầm phi thật ra trong lòng cũng không ham muốn mấy cái lợi ích đó, trong lòng dự định là không cầu công lao, Chưởng Nghi cục gần đây không có gì nghi lễ nào lớn cả, mình cũng tránh được miễn làm lỗi, mà Khánh Phong cục quản ngựa là gia súc, chỉ cần cho cung nhân làm tốt, đem ngựa

https://thuviensach.vn

này dưỡng hảo, cũng không phải là đại sự gì, Trầm phi thế nhưng đối với an bài của Hiền phi thoả mãn vô cùng.

“Muội muội thực sự là coi khinh mình rồi, quản lý Thực Thiện cục quả thật cũng không quá gian nan, mặc dù ta có hơi bận rộn, nếu không phải tỷ tỷ ta còn phải coi chừng đại công chúa, tất nhiên là sẽ không để muội muội chịu khổ sở.”

Hiền phi sao lại không biết tâm tư của nàng, chỉ là nàng hiện nay dự định mượn hơi Trầm phi, nhất định sẽ không để Đức phi đạt như ý nguyện, “Đã như vậy, đức phi muội muội liền cùng ta đổi đi, ngươi quản Thượng Phục cục đi, quản lý Thượng Phục cục cũng nhẹ nhàng như Thực Thiện cục, sẽ không làm lỡ muội muội chiếu cố đại công chúa chứ?”

Nói đã đến nước này, Đức phi cũng không tiện nói cái gì nữa, chỉ có thể đáp ứng, trong lòng cũng âm thầm hối hận, Thượng Phục cục so với Thực Thiện cục thanh nhàn nhiều lắm, nhưng còn không bằng quản Thực Thiện cục cho rồi, tốt xấu gì cũng có một chút lợi ích mà, Thượng Phục cục việc vặt thì nhiều lợi ích ít không nói đến đi, lại còn dễ đắc tội với người.

***

Bên trong Ngự Thư phòng

Lúc này bên trong Ngự Thư phòng tụ tập nhân vật trung tâm của bát quái truyền khắp kinh đô lần này, đó là Vương thái phó, Thừa Ân hầu cùng với vẻ mặt hư nhược ngồi ở trên ghế Tể vương gia.

Lúc này Tể vương gia rõ ràng gầy gò đi rất nhiều, có lẽ là bệnh nặng còn chưa khỏi hẳn, cho Tể vương gia không còn phong độ ngày xưa nữa chỉ có dáng dấp, lệch qua trên ghế thỉnh thoảng giơ tay lên che miệng ho khan vài tiếng, nghiêm trọng giống như sau một khắc là có thể đem tim phổi đều ho ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mà Thừa Ân hầu đứng thẳng một bên trong lòng lại nảy lên một cái, Tể vương gia mỗi khi ho khan trong lòng hắn liền khẩn trương, ngày ấy ra khỏi cung hắn lập tức cùng thằng con bại hoại đi vào vương phủ định chịu đòn nhận tội, chỉ là mới nói ba xạo đã bị quản gia đuổi rồi, còn chưa được diện kiến Tể vương gia.

Vốn tưởng rằng Tể vương gia bất quá là tức giận không muốn gặp hắn mà thôi, dù sao Tể vương gia quanh năm mang binh đánh giặc, thân thể làm sao có thể kém như vậy chứ? Này đây bên ngoài truyền Tể vương gia thổ huyết trọng bệnh, còn có quản gia kia nói cái gì khí tụ huyết trệ, tích tụ vu tâm dẫn đến Vương gia nằm trên giường không dậy nổi, hắn đều là không tin.

Hiện tại thấy bộ dáng này của Tể vương gia, Thừa Ân hầu nghĩ Hoàng thượng lại rất coi trong Tể vương gia, thằng con bất tài nhà mình chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Trước đó cùng Hoàng thượng nói chuyện, “Hôm nay cho đòi mấy người tiến cung, cũng vì muốn cho chuyện này một cái kết thúc, hiện tại trên phố tin đồn càng truyền càng ác liệt, còn không kết thúc thì không biết thể diện hoàng gia sẽ ném đi đâu?”

Vương thái phó cùng Thừa Ân hầu đều là chắp tay, “Thần sợ hãi.”

“Trẫm đã nhiều ngày suy tư, nếu việc đã đến nước này, Tể vương gia nhất quyết không có thể tái giá Vương gia cô nương, hôn sự này hãy thôi đi.” Tuy là sớm có chuẩn bị, nhưng nghe lời mặt của Vương thái phó cũng không khỏi trắng bệt, lại cũng chỉ có thể chấp nhận, rồi lại mong được có thể tự mình trừng trị đăng đồ tử đó thật nặng.

Hoàng thượng lại nói, ” Con trai Thừa Ân hầu, đại nghịch bất đạo, còn tổn hại uy nghiêm hoàng gia, quả nhiên là chết chưa hết tội, nhưng niệm tình Hoàng hậu cầu tình, tội chết có thể miễn nhưng tội sống khó tha, phạt

https://thuviensach.vn

một trăm trượng, lãnh phạt ngay hôm nay. Còn có Thừa Ân hầu tấu lên thỉnh lập thế tử, trẫm đã xem qua liền miễn đi."

Thừa Ân hầu tuy nói không vui, nhưng chỉ có thể tạ ơn, biết là một trăm trượng đánh xong cũng là gần chết rồi, nhưng tốt xấu bảo vệ một cái mạng không phải sao? Chỉ bất quá kế hoạch lập thế tử thì khó rồi, tiêu hao hết bao nhiêu công sức mới có thể khiến Hoàng thượng suy nghĩ đến, nếu lại nói đến chuyện này nữa chỉ sợ sẽ khiến Hoàng thượng nổi giận thôi.

Bất quá sự tình vẫn chưa kết thúc, lại nghe Hoàng thượng nói, "Tể vương gia có nói cùng trẫm, nếu đã cùng Vương gia cô nương vô duyên, lần này sự tình qua đi Vương gia cô nương sợ là khó tìm kiếm phu quân hơn nữa, Tể vương gia lại không đành lòng Vương gia cô nương cuộc đời này không chỗ nương tựa, cầu trẫm làm chủ cho Vương gia cô nương cùng với Thừa Ân hầu đại công tử tứ hôn, trẫm đã ân chuẩn. Việc này huyên náo lớn như vậy, cũng nên là có một kết quả viên mãn."

Lời này vừa nói ra, Vương thái phó lập tức quỳ xuống, "Cầu Hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra! Nữ nhi của vi thần mặc dù là cả đời không lấy chồng thường bạn thanh đèn, cũng tuyệt không gả cho ác bá chơi bời lêu lổng!"

Nhi tử nhà mình là dạng người như thế nào Thừa Ân hầu tự nhiên biết, nhưng bị người trực tiếp nói rõ ra như vậy cũng là mất hứng, "Cầu Hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra! Nhi tử của vi thần bất tài tất nhiên là không với nổi Vương gia cô nương."

Hoàng thượng cũng lạnh lùng cười, trong giọng nói bí mật mang theo tia lạnh lẽo, "Hai vị ái khanh không phải là muốn kháng chỉ không tuân? Nữ nhi nhà ngươi bây giò có thể gã đi thì nên tranh thủ gã chứ, nhi tử hư hỏng nhà ngươi có thể thú được cô nuong thanh tú như vậy thì hãy nhanh thú đi, chớ cùng trẫm lằng nhằng."

https://thuviensach.vn

Hai vị đều là nghe được ngữ khí không hờn giận của Hoàng thượng, còn có Tể Vương gia thỉnh thoảng lại ho khan vài tiếng, trong lòng biết nếu không đáp ứng chỉ sợ là sẽ phải ‘uống rượu phạt’, mặc dù là đối với đối phương đều không thuận mắt gì, nhị vị chỉ có thể nhận chỉ, rồi thối lui ra khỏi cửa điện thì vẫn là nhìn nhau tương ghét.

Nhìn qua đã biết, hai nhà này đâu phải là kết thân, rõ ràng là kết thành hận thù!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Hậu Tục

Chờ Vương thái phó và Thừa Ân hầu thối lui ra khỏi Ngự Thư phòng, đi được xa, Tể Vương gia Tề Hành Chi bộ dáng suy yếu vẫn xiêu vẹo trên ghế lập đứng lên, phấn chấn co dũi tay chân hoạt dộng gân cốt, bộ dáng sanh long hoạt hổ trạng thái yếu đuối bệnh tật lúc nãy đâu còn?

Lại vừa cười hì hì cùng Hoàng thượng vừa chắp tay nói rằng, “Hoàng huynh chiêu này cao minh! Đệ đệ bội phục!”

Vương thái phó vốn là đã sắp đầu quân vào Thừa Ân hầu nhất phái, Vương thái phó này mặc dù bảo thủ, nhưng phụ trách qua nhiều khoa thi cử, này đây rất nhiều quan đều là môn sinh của hắn, nếu là hai người này cấu kết với nhau, trong triều sẽ trở thành nơi ‘chướng khí mù mịt’, hoàng huynh một chiêu này thị lập tức đem hai người này tách ra, không dám bảo đảm Vương thái phó sẽ không chuyển sang phe khác, mặc dù không có Vương thái phó đầu quân vào, hai người này xích mích đối với bọn họ mà nói thì chỉ có lợi không có hại.

Mà trước đó hoàng huynh vốn cũng không muốn ân chuẩn tấu sớ thỉnh cầu lập thế tử của Thừa Ân hầu, không nghĩ tới Thừa Ân hầu thế nhưng lại có biện pháp mạnh, liên lạc đông đảo triều thần gây áp lực với hoàng huynh, bất quá như vậy cũng tốt, thông qua chuyện này nhìn rõ được phe phái của bọn họ. Hiện tại xảy ra chuyện này, ngược lại cũng là nhất tiễn hạ song điêu, vừa rồi có thể ly gián được hai người này, có thể bác bỏ thỉnh cầu của Thừa Ân hầu.

Hoàng thượng khoát tay chặn lại, nhìn thần sắc trên mặt đệ đệ không còn như bệnh nặng mà là mang theo ý cười như được giải thoát, thật là quái dị

https://thuviensach.vn

không nói ra được, cười trêu nói, “Ngươi có thể thở dài một hơi đi, may mắn trẫm không có đem Vương gia cô nương cùng với ngươi tác thành đôi.”

Tề Hành Chi rất là hào phóng thừa nhận, “Hoàng huynh người không biết, đệ đệ ta là thật không thích Vương gia cô nương, để an tâm thành thân thần đệ ta còn len lén nhìn trộm nàng, nét mặt thì tuần quy đạo củ (luôn theo khuôn phép, quy củ), thủ đoạn tra tấn nha hoàn so với thiên lao không kém chút nào! Thần đệ nào dám thú độc phụ như vậy.”

Tề Hành Chi nghĩ trước sau gì mình cũng sẽ không tránh thoát được kiếp nạn này, đó là an tâm thành thân thôi, nói không chừng Vương gia cô nương kỳ thực không phải đến nỗi đó đâu? Chỉ là có chút bảo thủ cũng không sao đi? Nhưng cuối cùng là không chịu nổi hiếu kỳ, Tề Hành Chi len lén lẻn vào Vương thái phó phủ đệ, không nghĩ tới là thu hoạch ngoài ý muốn Vương gia cô nương này còn một bộ mặt không muốn người khác biết đến.

Nghĩ đến chính mình muốn cùng sống với một độc phụ như vậy, Tề Hành Chi trong lòng như có trăm mối tơ vò, thập phần muốn đi hạ độc Vương gia cô nương này rồi ‘tiễn’ nàng đi luôn, dù sao chuyện này thần không biết quỷ không hay là được, nhưng vừa muốn đi lại nghĩ đến hoàng huynh nhất định là không dễ dàng buông tha cho mình như vậy, bây giờ phát giác thật ra chuyện này đã khiến mình gầy đi mấy cân rồi.

Vừa nói Tể Vương gia vừa vỗ vỗ lồng ngực của mình, “May mà chỉ là kế sách của hoàng huynh, mấy ngày nay thần đệ sợ đến kinh hồn bạt vía, ăn không ngon, ngủ không yên.”

Hoàng thượng tiện tay đem tấu chương đang cầm ném qua, đập phải lồng ngực Tể Vương gia, “Ngươi từ khi nào thì trở nên nhát gan sợ phiền phức như vậy?”

https://thuviensach.vn

“Hắc hắc, thần đệ là đang rối rắm nếu phải thành thân trước đó nếu không tiễn Vương gia cô nương đi, đành phải sau khi thành thân rồi chậm rãi tống nàng đi sao?” Đây chính là u sầu của Tể vương gia, nếu là trước khi thành thân giết chết Vương gia cô nương, chính là không phải mình được cái danh hào khắc thê sao? Có tổn hại hình tượng tuấn lãng vĩ ngạn, nhưng nếu là cứ như vậy bỏ qua đến sau khi thành thân, chính mình thực sự nhịn không được, sao có thể quấn quýt cùng người như vậy?

“Hiện tại tốt rồi, sự tình đều giải quyết rồi, thần đệ cũng không cần hao tâm tổn trí như vậy.” Tể Vương gia liền tùy tiện lại quay lại ghế ngồi xuống.

Nhưng mà Hoàng thượng cũng hơi có chút thẹn ý, “Chỉ là chuyện này ủy khuất ngươi.” Mặc dù kết quả viên mãn, nhưng dù sao vẫn là hạ mặt mũi của đệ đệ, để hắn thành đối tượng bị mọi người bàn tán.

Tể Vương gia nghe hoàng huynh nói như vậy, nhưng thật ra cực không quan tâm khoát khoát tay, “Hoàng huynh nói cái gì vậy, thần đệ có ủy khuất gì, nếu như cứ như vậy mà đem Vương gia cô nương tứ hôn cho ta, đó mới thực sự là ủy khuất thần đệ nha. Bất quá, lần này thần đệ cảm tình bị thương, sợ là một năm hai năm cũng không thể thành thân được đâu?”

Nhìn đệ đệ đưa ra yêu cầu gian xảo như vậy, Hoàng thượng đành thỏa thuận, “Trẫm ngược lại không gấp, bất quá nếu là mẫu hậu sốt ruột, đã có thể cùng trẫm không quan hệ.”

Hoàng thượng con nối dòng đơn bạc, mà Tể Vương gia lại chưa thành thân, thái hậu tuy là ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng nhất định là muốn ôm cháu trai, khó có thể chắc chắn ngày nào đó thái hậu nhất thời cao hứng ban cho Tể vương gia một cô nương người nhìn thuận mắt thì sao?

https://thuviensach.vn

Như vậy, Tể Vương gia nghĩ đi nghĩ lại, ngược lại cũng không phải là tốt, “Không bằng thần đệ trước xuôi nam tìm một nơi phong cảnh tú lệ hợp lòng người mà nghỉ ngơi dưỡng bệnh nha?”

Hoàng thượng cười nhạt, “Nghĩ khá lắm, nhìn tấu chương trong tay, lập tức trở về phủ “Dưỡng bệnh” đi thôi, cho ngươi nhiều nhất nửa tháng, nửa tháng sau cho trẫm tin tức.” Hoàng thượng bị triều đình việc khiến cho sứt đầu mẻ trán, sao có thể để cho đệ đệ tiêu diêu tự tại?

Tể Vương gia liền bật người dậy vẻ mặt cầu xin, vì cuộc sống sau này phải nghe theo hoàng huynh thôi, không thể không theo, “Thần đệ trước đi xem mẫu hậu, lập tức đi ngay.”

Tể Vương gia lúc này mới vừa đi tới cửa điện, phía sau liền truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của hoàng thượng, “Trước hết mang quần áo giặt sạch đi, chớ dọa mẫu hậu sợ.” Tể Vương gia nghe xong thì dưới chân vừa trợt, thiếu chút nữa là lảo đảo.

***

A uyển hai tháng cũng chưa từng xuất môn, khó có được tinh thần thoải mái, tay chân cũng có khí lực, liền dự định đi Từ Ninh cung thỉnh an thái hậu, hôm nay lại vừa lúc ngày rằm.

Từ lúc hoàng hậu đóng cửa lễ Phật, thỉnh an mỗi ngày cũng liền miễn, chỉ bất quá sơ mười lăm hay là muốn đến chỗ thái hậu thỉnh an, A Uyển cũng không muốn cùng chúng phi tần gặp nhau, này đây liền tận lực chọn giờ khác mà đi Từ Ninh cung.

Vấn an xong, lại đem kinh Phật đưa cho Kim má má bên người thái hậu, A Uyển lúc này mới ngồi xuống.

Thái hậu cũng nhìn A Uyển bộ dạng vẫn là bệnh nặng mới khỏi, sắc mặt cũng không hồng hào như trước, “Uyển quý tần sợ là còn chưa có hồi phục

https://thuviensach.vn

tốt đó? Sao còn muốn ra khỏi cửa?”

A Uyển cũng cười nói, “Tạ ơn thái hậu quan tâm, tần thiếp đã khá, thái hậu ban thưởng xuống dược liệu đã sử dụng không ít rồi.”

Thái hậu vừa chỉ chỉ kinh Phật nói, “Vậy cũng được, chỉ là ngươi bệnh mà không chịu tịnh dưỡng cho tốt, chép kinh Phật cũng rất hao phí tinh lực đó. Nghe hoàng đế nói, ngươi nhưng thật ra lại nháo không chịu uống thuốc? Đây cũng là quá trẻ con rồi.”

A Uyển quá trình trúng độc Hoàng thượng tự nhiên là nói qua cùng thái hậu, nếu không phải A Uyển dùng canh nóng đó, trúng độc sẽ là hoàng thượng, vậy cũng xem như là thay con trai mình chịu tội, thái hậu đối với thân thể A Uyển còn là tương đối quan tâm.

Nghe thái hậu vừa trách vừa quan tâm, A Uyển có chút ngượng ngùng, “Hoàng thượng đều nói mọi chuyện với ngài? Cũng quá không giữ chút thể diện nào cho tần thiếp ở trước mặt ngài, sau này tần thiếp sao dám đến thỉnh an người nữa đây.”

A Uyển đôi mắt mở thật to, gương mặt ảo não không dám nhìn thái hậu, thái hậu thấy nàng như vậy, chế nhạo, “Sợ là không muốn gặp nét mặt già nua của ai gia đi, mới mượn cớ tránh?”

“Thái hậu nói chi vậy, nét mặt người sao lại già nua, tuy là so với tần thiếp không thủy nộn hơn , nhưng ngài thật là thực sự là được bảo dưỡng vô cùng tốt, nếu là tần thiếp học được một nửa điểm của người, thật không dám tưởng a.”

A Uyển ở trước mặt thái hậu luôn luôn là như vậy, không có một mặt thổi phồng, nói thế nhưng thật ra có vẻ rất chân thành, “Ngươi đó da mặt dày, ca ngợi ai gia còn tiện thể tân bốc mình, ai gia có khả năng so sánh tuổi với ngươi à?”

https://thuviensach.vn

Nghe A Uyển nói lời này, thái hậu cực kỳ vui vẻ, trên mặt cười nhưng ngoài miệng còn là cười mắng.

“Tần thiếp nói thế nhưng lời nói thật, đâu dám khoác lác tân bốc ngài, người cùng với “Nét mặt già nua lão da” từ này một chút quan hệ cũng không có! Kim má má, ta nói có đúng không?” giọng nói A Uyển vô cùng nghiêm túc, nhả ra lời này vốn là thật lòng, sợ thái hậu không tin, còn tìm người trợ giúp.

Kim má má trước mặt là người mà thái hậu rất là yêu thích, hầu hạ thái hậu mấy chục năm chung thân chưa gả, Hoàng thượng đã cấp cho Kim má má vài phần mặt mũi, bởi vì thái hậu đối A Uyển tương đối yêu thích, mà A Uyển cũng có thể thường xuyên chọc cho thái hậu hài lòng, thái độ Kim má má đối với A Uyển mặc dù không nóng không lạnh, nhưng so với những phi tần khác đến đây, thật ra đã rất tốt.

Thấy trọng tâm câu chuyện dời đến mình, Kim má má vẫn đứng ở một bên không nói lời nào lại mở miệng, thanh âm có nề nếp, “Lão nô nghĩ Uyển quý tần nói có lý, thái hậu ở trong mắt lão nô thế nhưng không kém so với Uyển quý tần đâu.”

Thái hậu nghe các nàng một xướng một họa, nhưng thật ra vui vẻ, “Kim má má cũng bị ngươi làm hư, lớn tuổi nói cũng không nói đàng hoàng a.”

“Tần thiếp biết sai rồi ạ, bất quá tần thiếp cùng Kim má má thật là không phải là đang nói mạnh miệng. Được rồi, không phải là nghe nói thái hậu lập tức sẽ đi vào Ngũ Đài sơn thanh tu sao, tần thiếp liền nhanh chân đến thỉnh an, nếu là chậm trễ, sợ là thật lâu mới có thể lại thấy ngài.” A Uyển một bên cam đoan, lại đem trọng tâm câu chuyện chuyển đến trên người thái hậu.

Thái hậu gần đây đưa ra ý muốn đi Ngũ Đài sơn thanh tu, Hoàng thượng tuy là lo lắng thái hậu thân thể có thể không chịu nổi lặn lội đường xa xóc

https://thuviensach.vn

nảy, nhưng thái hậu vẫn kiên quyết muốn đi, Hoàng thượng cũng không tiện phản đối, chỉ có thể chọn ngày khí trời tương đối ấm áp, mới để cho thái hậu xuất phát, bây giờ cách lên đường ngày cũng chỉ còn mấy ngày.

"Ngươi thế lại thật biết chọn thời gian, không phải trước lúc ai gia xuất cung muốn ở chỗ ai gia chiếm tiện nghi sao?" chỗ Thái hậu thỉnh thoảng thì có vài thứ tốt tiến cống, chỉ là có đôi khi vải vóc đồ trang sức các thứ quá mức tươi mới, thái hậu cũng không có thể dùng, thì phân cho phi tần hậu cung, nhưng A Uyển nhưng thật ra được nhiều nhất.

A Uyển trưng ra gương mặt oan uổng, không ngừng bận rộn muốn kêu oan, "Thái hậu thế nhưng oan uổng tần thiếp rồi, nói thế chẳng lẽ tần thiếp chỉ vì mấy thứ tốt mới đến chỗ ngài, người như vậy hiểu lầm tần thiếp, lòng của tần thiếp đều tan nát." Nói xong làm ra một bộ dạng tây tử phủng tâm.

Chọc cho thái hậu vui vẻ, Kim má má một bên cũng vậy khóe miệng cũng là nhịn không được giơ lên, một lúc lâu thái hậu vui cười đã xong, chỉ vào A Uyển lên án, "Ai gia còn không biết ngươi, giống như là một tiểu thổ phỉ, có bao giờ từ chỗ ai gia đi ra ngoài mà không cõng vài thứ tốt đi?"

Lời này ngược lại không sai, A Uyển trước thường xuyên đến gặp thái hậu, được thái hậu thích, thái hậu vừa thích trang phục khuê nữ, thế nhưng khổ nỗi lại không có sinh hạ nữ nhi, nếu có vài thứ tốt thỉnh thoảng cũng ban cho A Uyển.

"Đó cũng là thái hậu yêu thương tần thiếp, tần thiếp thế nhưng có phúc phần. Thái hậu lúc này đi Ngũ Đài sơn đường xá xa xôi, thế nhưng nên chuẩn bị đầy đủ hết mới là tốt, thái hậu đến Ngũ Đài sơn sợ là cũng đã vào hạ rồi, Ngũ Đài sơn hoàn cảnh đơn sơ, đến thuốc bôi phòng muỗi, kiến đều phải mang theo đó."

Nghe A Uyển liên miên nói một đống, thái hậu còn lại là chế giễu nàng, "Những thứ này tự có nội vụ phủ xử lý rồi, đâu cần ngươi hao tâm nha?"

https://thuviensach.vn

“Tần thiếp tự nhiên biết rồi, bất quá là nhiều lời tốt hơn, làm cho thái hậu vui vẻ lại thưởng ta vài thứ.” Nói xong A Uyển liền làm ra một bộ dạng tham tiền, thái hậu biết nàng là thật tâm thật ý quan tâm mình, lại mang bản thân ra làm trò cười cho mình.

Giả bộ tức giận nói, “Xem đi, giấu đầu lòi đuôi rồi, Kim má má, lần tới Uyển quý tần trở lại Từ Ninh cung thì liền mang chổi thật lớn đem nàng đuổi ra ngoài, nếu không tiểu thổ phỉ vào được, chỉ sợ là ai gia đều nhanh phải dời trống Từ Ninh cung.”

Kim má má biết thái hậu là đang nói đùa, cực kỳ phối hợp gật đầu, “Lão nô sẽ phân phó hạ nhân.”

A Uyển nhìn cũng là vui, ôm bụng cười nói, “Nếu là như vậy, không bằng thái hậu cho tần thiếp cùng đi đến Ngũ Đài sơn là được rồi, tần thiếp cũng đi thanh tư một phen, sửa đổi một chút tính nết thổ phỉ.”

Thái hậu vội vàng khoát khoát tay, bộ dáng không dám khen tặng lời này, “Ai gia nào dám dẫn theo con khỉ nhà ngươi, nếu như ngươi đi, lại trở thành một đại hầu vương trên đó, ai gia đâu còn có thể thanh tu, đều bị ngươi ầm ĩ làm phiền.”

“Ai nha, tần thiếp còn muốn bồi thái hậu tẫn hiếu tâm mà.” A uyển thần tình nhất phó tiếc hận mười phần.

“Ngươi không cần giả vờ nhiệt tình lừa ai gia đâu.”

“. . .”

Thảo luận trong điện đúng là rất náo nhiệt, thỉnh thoảng hay truyền đến tiếng cười, ngay cả ở vừa đến ngoài điện Tể Vương gia đều nghe được, cũng hiếu kỳ ai chọc cho mẫu hậu thoải mái như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong điện A Uyển nghe xong cung nhân bẩm báo, biết là Tể Vương gia đến rồi, mình cũng không tiện lại đứng ở trong điện ảnh hưởng mẹ con thái hậu trò chuyện, mà Tể Vương gia coi như là ngoại nam, cùng ngoại nam ở chung một phòng cũng là không hợp quy củ, lúc này liền muốn cáo lui.

Thái hậu tự nhiên là sẽ không để cho A Uyển tay không mà về, chỉ là đồng ý cho A Uyển lui về, nói là đợi lát nữa lại sai người đưa vài món đến Chiêu Dương cung.

Ra cửa điện, A Uyển lại vừa lúc cùng Tể Vương gia đang muốn vào điện gặp mặt, lúc này không chào hỏi cũng là không hợp lý, A Uyển liền cúi người cùng Tể Vương gia thi lễ một cái liền hồi cung.

Tể Vương gia lại tò mò quay đầu lại liếc mắt nhìn A Uyển, lúc này mới bước đến vấn an thái hậu, “Mẫu hậu, nhi tử đến thăm ngài!”

“Một con khỉ vừa đi, hiện tại lại tới một con khác.” Thái hậu gật đầu với Tể Vương gia, cười nói, trong mắt so với A Uyển trước đó thì càng nhiều thêm vài phần ôn nhu.

“Trên đời này làm gì có nơi nào có nhi tử anh tuấn tiêu sái như vậy lại nói bảo là giống khỉ, mẫu hậu nói thế sẽ làm ảnh hưởng hình tượng của nhi thần, nếu là phá hủy mẫu hậu sẽ đau lòng.” So với thái độ cung kính lễ độ trước mặt Hoàng thượng thì thật bất đồng, thân là tiểu nhi tử, tất nhiên là canh cơ hội dỗ ngon dỗ ngọt dụ dỗ thái hậu một ít.

“Ai gia yêu thương ngươi, ngươi cũng nên hảo hảo yêu thương ai gia nhanh thành hôn mới đúng, việc Vương gia cô nương đã ủy khuất ngươi, để hoàng huynh của ngươi lại tuyển thêm mấy cô nương tốt cho ngươi lựa chọn, nếu ngươi còn không chọn, ai gia thay ngươi chọn là được!” Thái hậu đối với chuyện này cũng biết, chỉ cảm thấy Thừa Ân Hầu phủ không biết tốt xấu, ủy khuất tiểu nhi tử của mình, nhưng con trai lớn nhất định sẽ không để cho đệ đệ chịu ủy khuất, nên thái hậu cũng không truy vấn nhiều.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tề Hành Chi có cảm giác hoàng huynh của mình thật sự là giả dối quá, tuy nhiên đã sớm nhìn thấu mẫu hậu sẽ tìm cách thúc ép, đáp ứng hắn hai năm sắp tới sẽ không đề cập tới việc thành thân thì liền thống khoái như vậy.

“Mẫu hậu chớ lo lắng, nhi tử nhất định cẩn tuân giáo huấn.” Nói, Tề Hành Chi nhanh chóng đem đề tài từ trên người mình dời đi,

“Vừa rồi vị kia là ai? Có thể chọc cho mẫu hậu thoải mái như vậy, nhi tử đều phải ghen tị nha.”

Hiểu con không ai bằng mẹ, thái hậu cực kỳ trực tiếp đã đem ý đồ của Tề Hành Chi đập tan, “Đừng có nói chuyện khác, nếu ai gia từ Ngũ Đài sơn trở về, ngươi còn không có tìm được một cô nương hợp ý, ai gia không muốn tự mình ra trận bắt ngươi lựa chọn.”

“Mẫu hậu, mẫu hậu tốt của ta! Nhi tử nhất định nhất định nghe lời người!”

Được tiểu nhi tử lần này bảo chứng, thái hậu hài lòng gật đầu, “Lúc này mới nghe lời, mới vừa rồi là Uyển quý tần phi tử của hoàng huynh ngươi, tính tình thật ra thú vị, coi như hợp ý của ai gia.”

Uyển quý tần, còn không phải là người trước kia đã khiến hoàng huynh phải thay đổi chủ ý sao? Mẫu hậu mặc dù chìm đắm ở hậu cung nhiều năm, nhưng có phụ hoàng che chở, mẫu hậu vẫn duy trì tính tình nhạy bén, tuyệt đối không kiên nhẫn cùng những kẻ giả dối diễn kịch, phi tần chốn hậu cung có thể khiến người thật long thích cũng không nhiều.

Lần này Tề Hành Chi thế nhưng thật muốn gặp mặt Uyển quý tần này, xem xem rốt cuộc là người như thế nào mà có thể khiến cho cả hoành huynh và mẫu hậu đều yêu thích?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Phân Lệ

Bên trong tiểu Phật đường Khôn Ninh cung, một làn khói lượn lờ tản ra từ lư hương đốt đàn hương có tác dụng an thần bình tâm, luồng khói trắng ung dung thoáng bay lên, Phật đường cực kỳ yên tĩnh, chỉ có hoàng hậu quỳ gối trên đệm cói, cùng thanh âm thì thầm niệm kinh, tay vẫn nhẹ nhàng lần chuỗi tràng hạt.

Lúc này hoàng hậu đã rút đi hoa phục cùng đồ trang sức, mặc quần áo màu trắng, búi tóc cũng chỉ giản đơn vén lên, một thân trang phục trắng trong mười phần thuần khiết, bộ dáng hoàn toàn tĩnh tâm lễ Phật.

Đại cung nữ Liên Nguyệt chậm rãi tiến vào Phật đường, cước bộ mềm mại rất sợ sẽ quấy rầy hoàng hậu, ngập ngừng một hồi mới mở miệng, "Nương nương, Hoàng thượng đã hạ chỉ, công tử bị phạt một trăm trượng, còn ban hôn cho công tử và Vương nhị cô nương. Chuyện thỉnh lập công tử làm thế tử cũng bị Hoàng thượng bác bỏ."

Nghe xong những tin tức muốn nghe, hai mắt vốn đang nhắm của hoàng hậu cũng chậm rãi nâng lên, động tác lần chuỗi tràng hạt cũng không dừng lại, nhìn thẳng về phía trước một lúc lâu, thở dài, hoàng hậu mới nói, "Đã biết, đi xuống đi."

Mấy ngày nay hoàng hậu ở Khôn Ninh cung lễ Phật, cũng làm cho suy nghĩ của mình tanh tịnh không ít, những năm gần đây vẫn nghĩ tại sao mãi vẫn chưa hoài thai, vì có con trai Thừa Ân hầu phủ sẽ có được một chỗ dựa tốt, dễ dàng che chở Thừa Ân Hầu phủ, chính là muốn vô luận như thế nào cũng phải bảo toàn nhà mẹ đẻ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến chính mình cũng nghe nói mấy năm nay phụ thân lén lút lung lạc triều thần, mua quan bán tước, mặc dù trước mặt vẫn đối với Hoàng thượng còn cực kỳ kính trọng, nhưng mỗi khi điều khiển việc trong triều đình, giúp Hoàng thượng làm việc, ngài luôn luôn là nghi ngờ, bây giờ nghĩ lại quả thật cũng có vài phần đúng. Nhớ lại những chuyện cha mình làm đúng là sớm đã chọc Hoàng thượng không hài lòng, mà chính mình thế nhưng vẫn là ra mặt ủng hộ nhà mẹ đẻ, cũng không khỏi tự trách bản thân làm cho Hoàng thượng chán ghét mà vứt bỏ. Tước vị Thừa Ân hầu đến thế hệ này của phụ thân vốn là nên thu hồi rồi, phụ thân liên hợp triều thần thỉnh lập đệ đệ làm thế tử việc này hoàng hậu cũng không phải không biết, chỉ là tư tâm cảm thấy, nêu việc này có thể thành công, có thể bảo đảm Thừa Ân Hầu phủ vinh hoa phú quý không nói, hậu vị của mình cũng càng vững chắc. Chỉ cần Thừa Ân Hầu phủ không ngã, lúc đó lợi ích chẳng phải càng nhiều sao? Nhận ra Hoàng thượng sớm đã bất mãn với Thừa Ân Hầu phủ, nếu chỉ là bác bỏ thỉnh lập thế tử thỉnh cầu cũng không tính, nhưng cho đệ đệ cùng Vương gia cô nương tứ hôn, rõ ràng là ‘ban cho’ Thừa Ân Hầu phủ một cường địch, vả lại mặc dù là thành hôn, Thừa Ân Hầu phủ cũng tránh không được bị người chỉ chõ.

Nếu đây là ván cờ do Hoàng thượng bố trí, Thừa Ân Hầu phủ chỉ sợ là tiền đồ đã không còn.

Nghĩ thông suốt, tay đang lần chuỗi hạt của Hoàng hậu cũng dừng lại, chậm rãi điều dưỡng nhịp thở cho bình thường, lại tiếp tục niệm kinh.

***

Buổi trưa, Lý Phúc Mãn xong việc, vội vàng chạy về Chiêu Dương cung, chạy liền một mạch trong buổi trưa như vậy đầu cũng muốn bốc khói, nên muốn nhanh đến tiểu trù phòng đòi chén nước uống, chỉ là vừa bước vào Chiêu Dương cung, cảm thấy trong cung có gì đó cổ quái không nói được, nhìn bốn phía một phen, mới phát giác nguyên nhân vốn là cung nhân đều

https://thuviensach.vn

chạy đâu mất, dẫn đến trong cung trống rỗng, chẳng trách mình cảm thấy quái dị.

Nhìn khắp nơi đều không có ai, đây không phải là cung nhân lười nhác trốn đi sao? Lý Phúc Mãn nghĩ nên cùng Bạch Lộ nói lại chuyện này, nếu không cũng phải hảo hảo quản giáo một phen vậy! Người hầu trong cung này nếu không tận tâm, sợ là chủ tử của mình sẽ bị ức hiếp. Vừa nghĩ, Lý Phúc Mãn vừa đi đến tiểu trù phòng, đến nơi mới phát hiện, trong cung trống rỗng bởi vì tất cả cung nhân đều tụ tập ở bên ngoài tiểu trù phòng này, lại còn tụ lại thành một vòng tròn, ngay cả Đại cung nữ bên cạnh chủ nhân cũng ở đây, nhưng mà trên mặt mọi người đều là biểu tình rất tức giận. “Đây là ra chuyện gì? Đều vây ở chỗ này để làm chi đây? Sao không lo làm việc đi?” Lý Phúc Mãn hỏi, chúng cung nhân nhìn lên liền nhường ra một con đường cho Lý Phúc Mãn đi thẳng vào tâm vòng tròn.

Bạch Lộ lại nhỏ giọng nói, “Ngươi hãy nhỏ giọng trước đi đã, chủ tử đang ngủ trưa mà, chớ đánh thức chủ tử.”

Chuyện gì mà còn phải thừa dịp chủ tử ngủ mới tụ họp lại? Lý Phúc Mãn càng tò mò, đến gần nhìn mới phát hiện thứ mọi người vây quanh là hai giỏ rau củ thật lớn, nhìn những lá non đầy những chỗ bị sâu bọ cắn, còn có hơn phân nửa lá cây đều là bị hỏng, chỉ vào sọt hỏi, “Đây là cái gì?”

Cũng chớ trách Lý Phúc Mãn hỏi như vậy, Chiêu Dương cung có tiểu trù phòng, mỗi ngày rau dưa và trái cây được phân tới thì vô cùng tươi tốt, hiện tại những rau củ được đưa tới đều khô héo, đừng nói là các quý nhân, thức ăn này còn không được dùng để làm cho cung nhân ăn.

Quản lý tiểu trù phòng – Minh Tố- lên tiếng, “Tiểu Lý công công cũng không biết, đây là do Quãng Trữ cục đặt biệt phân phó mang đến cho chúng ta đó.” Minh Tố luôn luôn là một người nói ít làm nhiều, hiện nay lại châm chọc như vậy có thể thấy là tức giận không ít .

https://thuviensach.vn

“Mấy ngày liền rau quả được đưa tới thỉnh thoảng đều bị pha lẫn như vậy, ta còn tưởng là thái giám chọn mua không được tốt, đó là chưa nói, thiếu cân mất lạng cũng thôi đi, chưa từng nghĩ đến hiện tại lại đưa tới loại thứ phẩm như vậy.”

Số lượng hàng hóa được người trong cung chọn mua hàng ngày rất nhiều, thỉnh thoảng cũng có trường hợp sẽ đưa tới rau quả pha trộn chất lượng, Minh Tố cũng không nghi ngờ, hiện tại lại phát triển thành như vậy, cắt xén số lượng dành cho chủ tử không nói, lại còn đưa tới rau quả kém như vậy.

“Mới vừa rồi ta cũng đi tìm Quãng Trữ cục Đại tổng quản, nhưng Đại tổng quản đó lại nói Chiêu Dương cung chúng ta không có gì lại đi gây sự, hạt đi tìm tra, căn bản không ngó đến ta.” Thanh Sam ở bên cạnh cũng rất tức giận.

Minh Đại cũng tiếp lời, “Những thức ăn này làm sao có thể trình lên cho chủ tử? Chớ nói chủ tử bây giờ còn đang tịnh dưỡng, thức ăn này nếu là làm cho chúng ta ăn, chúng ta cũng không nuốt trôi!”

Lúc này cung nhân Chiêu Dương cung mọi người đều nhất nhất phụ họa, thất chủy bát thiệt* thảo luận.

(* Thất chủy bát thiệt: bảy miệng tám lưới, ý là tranh nhau mà nói.)

Chủ tử nhà mình luôn được sủng ái, Thanh Sam tỷ tỷ bên ngoài cũng có chút mặt mũi, lúc nào lại bị người khác xem nhẹ như vậy? Chiêu Dương cung từ lúc nào lại bị nội vụ phủ xem thường như vậy?

Mọi người trong cung đều trung thành với A Uyển, mấy ngày nay hầu hạ trước sau, chúng cung nhân không phải là không phát hiện ra Uyển chủ tử thật là vô cùng dễ phục vụ, không nói đến sẽ không vô duyên vô cố đánh chửi các nô tài, còn thường xuyên ban thưởng cho những nô tài như bọn hắn, mùng một mười lăm ngày lễ ngày tết cung nhân còn được ban cho vài

https://thuviensach.vn

thứ, sẽ có ngân lượng để cho mọi người, có cung nhân thái giám nào không ước ao được như vậy?

Vả lại cung nhân mới tới đều đã nghe nói qua, trong cung này có thể vì che chở cho nô tài mà đánh tới cửa cung người khác cũng chỉ có chủ tử nhà mình mà thôi, biết được chuyện của Thanh Sam, cung nhân môn còn không phải là như được uống thuốc an thần sao, Uyển chủ tử có ở đây tất nhiên sẽ không để cho bọn họ bị khi dễ.

Chưa từng muốn chủ tử nhà mình nhưng thật ra bị khinh mạn, đương nhiên cung vụ giao lại cho Hiền phi, Đức phi, Trầm phi ba vị nương nương tạm thời xử lý, trước đó vài ngày cũng hoàn hảo, nhưng từ thái hậu xuất phát đi Ngũ Đài sơn, Hoàng thượng vội vàng "Cày bừa vụ xuân vây thân" rất ít bước vào cung hậu, những thứ được đưa đến Chiêu Dương cung càng ngày càng tệ hại, chưa nói trước đây chủ tử còn đang tịnh dưỡng, cung nhân môn đều là không dám đem việc này bẩm báo với A Uyển, không để A Uyển quan tâm đến những chuyện vặt.

"Không bằng ta đi bẩm báo với sư phụ?" Lý Phúc Mãn trong lòng cũng không thoải mái, công khai khinh mạn Chiêu Dương cung, còn không biết là vị nào lại nghĩ ở trên đầu chủ tử tác oai tác quái đây.

Bạch Lộ cũng lắc đầu, "Không thể, chuyện này nếu là bẩm báo vơi Lý Đại tổng quản, Hoàng thượng khẳng định sẽ biết, chúng ta lại chưa từng nói cho chủ tử biết, liền trực tiếp cáo trạng đến chỗ hoàng thượng, cái này không thể thực hiện được." Không thông qua chủ tử liền hướng Hoàng thượng bẩm báo, làm như thế là tối kỵ đối với nô tài.

"Vả lại Hoàng thượng đang bề bộn chính sự mà, chúng ta vì chuyện này đến quấy rầy hoàng thượng, nếu là Hoàng thượng giúp đỡ xử lý thì tốt nhất, nếu là chọc Hoàng thượng không hài lòng, đều không phải liên lụy chủ tử sao?"

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lo toan việc khắp thiên hạ, đến thời gian vào hậu cung cũng không có, thì đâu có thời gian rỗi để ý tới việc trong hậu cung?

Lý Phúc Mãn trầm ngâm, cảm thấy ngược lại cũng đúng, "Vậy cũng không thể đem rau cải hư hỏng này làm cho chủ tử ăn đi?"

Chiêu Dương cung từ trên xuống dưới, người nào không biết chủ tử cực kỳ thích ăn ngon, cũng không có nguyên liệu tốt nấu ăn, mặc dù là Minh Tố khéo tay trù nghệ tốt, nhưng không bột đố gột nên hồ, người đàn bà khéo cũng khó có thể thổi cơm khi không có gạo không phải sao?

"Ta xem không bằng trực tiếp nói cho chủ tử được rồi, chúng ta lừa gạt cũng đâu có thể giấu được bao lâu? Sợ là chúng ta không nói, Quảng Trữ cục lại càng lớn lối, có khi ngày mai phân lệ cũng không đưa đến cho chúng ta đó." Hoàng Li luôn là người nhát gan cũng đã mở miệng, sau khi thăng Đại cung nữ, đi theo hầu hạ bên người A Uyển lá gan nhiều ít cũng lớn hơn.

Mọi người thống nhất suy nghĩ, ngược lại cũng thực sự là có lý, cuối cùng quyết định là Đại cung nữ Bạch Lộ dẫn đầu, "Chờ chủ tử tỉnh, ta liền đi vào đem việc này bẩm báo chủ tử, tất cả vẫn nghe theo dự định của chủ tử." Nếu đã thương lượng xong, chúng cung nhân liền giải tán, trở lại vị trí của chính mình.

Lý Phúc Mãn lại đi tới bên người Bạch Lộ, hướng về phía Bạch Lộ cười hắc hắc, "Nếu là chủ tử tức giận, Bạch Lộ tỷ tỷ nên khuyên ngài, hiện tại chưởng quản Quảng Trữ cục cùng Thực Thiện cục là Hiền phi nương nương." Chủ tử nhà mình và Hiền phi nương nương luôn luôn có vấn đề, nếu là chủ tử vừa lĩnh cung nhân tới cửa, đó cũng không dễ thu thập, dù sao phân vị của Hiền phi nương nương lớn chủ tử không chỉ một cấp.

Bạch Lộ tất nhiên biết Lý Phúc Mãn lo lắng cái gì, cười mắng, "Đã biết, ngươi cho là chủ tử cũng chỉ biết động đao động thương, thực sự là không

https://thuviensach.vn

cần đầu óc sao?”

Nếu thật là theo một chủ tử như vậy, mạng nhỏ của cung nhân các nàng còn sao?

A Uyển sau khi thức giấc, mơ mơ màng màng nghe Bạch Lộ đem chuyện này nhất ngũ nhất thập nói, tú mi nhíu lại, ” Quảng Trữ cục là cắt xén đồ của chúng ta?”

Cung tần phân lệ đã bày rõ ràng, Quảng Trữ cục lại dũng cảm cắt xén, thực sự là gan lớn cực kỳ.

Bạch Lộ gật đầu đáp, đây cũng không phải là chuyện cắt xén phân lệ, hiện tại đúng là đem thứ phẩm rau quả cấp cho Chiêu Dương cung, rõ ràng không đặt Chiêu Dương cung ở trong mắt.

A Uyển ngồi ở trên giường, một tay nâng má, ngẹo đầu, “Chiêu Dương cung chúng ta từ lúc nào lại bị khi dễ như vậy? Chủ tử ta không phải còn chưa thất sủng sao?”

Hoàng hậu không phải là một người rộng lượng hiền đức gì, nhưng quản cung vụ thật ra rất công bằng, lúc trước A Uyển được sủng ái, Hoàng thượng thỉnh thoảng sẽ ghé Chiêu Dương cung, cho nên hoàng hậu cấp phân lệ cho Chiêu Dương cung rất rộng rãi thoải mái. Chớ đừng nói chi là lúc A Uyển dưỡng bệnh, lúc đó phân lệ càng bị hoàng hậu tăng thêm rất nhiều.

Không nghĩ tới ‘quan mới tiền nhiệm tam cây đuốc’, Hoàng thượng bất quá là mấy ngày không có bước vào hậu cung mà thôi, Hiền phi lại liên tục không ngừng muốn lập uy? Như vậy rõ ràng là muốn khi dễ Chiêu Dương cung, ngoại trừ khiêu khích ở ngoài, sợ là còn có ý tứ thị uy?

Có thể theo đầu óc Hiền phi, chuyện nông cạn như thế thật đúng là không giống như là nàng ta có thể sai người làm được.

https://thuviensach.vn

“Đó chính là nói chúng ta hôm nay không có bữa tối?” Nói A Iyển còn khẳng định gật đầu, sau đó lại gọi Thanh Sam cùng Hoàng Li giúp mình thay trang phục, thay đổi quần áo, một bộ dáng muốn ra ngoài, Bạch Lộ cảm thấy thật long trọng, lòng thầm nghĩ không ổn.

Sau đó thận trọng hỏi, “Chủ tử, ngài đây là. . . Muốn đi. . . Kiến Chương cung?”

Che chở nô tỳ là có thể đả thương Hoán Liên các Lệ quý nhân, rất có thể chỉ vì cái ăn liền vào Kiến Chương cung đòi một công đạo, Bạch Lộ tuyệt không hoài nghi chút nào, chủ tử của nàng có thể làm ra loại sự tình này.

Nhìn A Uyển không nói chuyện, Bạch Lộ khẽ cắn môi, muốn khuyên nhủ, “Ngài như vậy. . . Nếu là. . . Ngài như vậy đi Kiến Chương cung sợ là không được tốt đi?” Nói như thế nào Hiền phi nương nương hiện tại là đang quản cung vụ, đánh tới cửa, nếu là Hoàng thượng đến trễ, liền có thể bị phạt chép sách hay làm gì đó, Hiền phi nương nương cũng sẽ không nương tay.

“Ai nói ta muốn đi Kiến Chương cung?”

Đây ý là muốn đi Quảng Trữ cục?”Chủ tử, ngài nếu là đi liễu quảng trữ cục cũng không tốt, hà tất cùng những kẻ đó chấp nhất, không khéo sẽ bôi nhọ thân phận của ngài.” Náo loạn Quãng Trữ cục cũng không phải lac chuyện tốt đẹp đâu, chủ tử!

A Uyển rốt cục thay trang phục xong rồi, đứng lên đi ra ngoài điện, ” Bạch Lộ ngốc, ai nói ta muốn đi đến Quảng Trữ cục chỗ bỏ đi đó, mau mau chuẩn bị kiệu niện, mau mau đến Chính Kiền cung.” Thầm nghĩ chủ tử là muốn đi cùng Hoàng thượng cáo trạng, vừa muốn khuyên chủ tử như vậy làm sợ là không thích hợp, liền nghe được thanh âm kiều kiều nhu nhu của chủ tử nhà mình, “Cũng không biết Hoàng thượng lúc nào dùng bữa tối, hiện tại đến đó có thể hay không hơi sớm. . .”

https://thuviensach.vn

Chủ tử! Ngài đến Chính Kiền cung lẽ nào chính là vì ăn bữa tối sao!

Chủ tử! Vậy Quảng Trữ cục khi dễ Chiêu Dương cung chúng ta ngài cũng không quan tâm thật không!

Chủ tử, trước tiên ở chỉ là buổi chiều mà thôi a cách bữa tối còn rất sớm rất sớm đó. . .

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thỉnh Cầu

Mấy ngày nay Hoàng thượng luôn cắm rễ trong ngự thư phòng, bận rộn đến sứt đầu mẻ trán, ngay cả thời gian dùng bữa cũng không có, một hồi bận rộn đối phó với một lão hồ ly trên triều, thái độ cả hai bên đều không ai nhường ai.

“Việc này cứ quyết định như vậy, ý trẫm đã quyết, các ngươi lui ra đi.” Hoàng thượng cũng không còn kiên nhẫn phất tay, giọng nói lộ ra vẻ thực sự quyết đoán, trong mắt hiện ra ánh sáng lạnh, hoàn toàn áp đảo các vị trọng thần bên dưới.

Các vị đại thần đang đứng trong ngự thư phòng bị ánh mắt nhìn chằm chằm của Hoàng thượng làm cho sau lưng mồ hôi cũng chảy ròng ròng, càng ngày càng phát hiện Hoàng thượng đã không còn dễ nói chuyện giống như lúc mới đăng cơ, từ từ hiện ra sự sát phạt quyết đoán, nói một không hai, là phong vị của một bậc đế vương thực sự. Khiến cho ý muốn khống chế Hoàng thượng lúc ban đầu của các vị đại thần cũng đành lực bất tòng tâm.

Tả thừa tướng nguyên còn muốn khuyên bảo Hoàng thượng thay đổi chủ ý, mới vừa chắp tay liền nhìn thấy cặp mắt ẩn náu ý lạnh, con ngươi sâu không thấy đáy của hoàng thượng. Thân là trọng thần hai triều, luôn luôn là ngọn Thái Sơn cao không thấy đỉnh, mặt không đổi sắc thừa tướng đại nhân lúc này cũng bị khuôn mặt đầy ngoan ý kia trấn áp cho kinh sợ, con ngươi hơi co lại, lòng cũng sinh ra một phần kiêng kị, vốn những lời muốn nói ra cũng âm thầm nuốt trở về.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi ngự thư phòng, luôn là nội các học sĩ Lâm đại nhân của phe thừa tướng bước theo bên người tả thừa tướng, hướng về phía cửa cung :"Đại nhân sao không thử tranh cãi thêm chút nữa?"

Lần này phái khâm sai xuôi về phía nam đúng là chuyện không tốt, nếu là người bên phái bọn họ lấy được việc này, mới chính là cơ hội vô cùng tốt để thăng chức, cũng không cần phải lo lắng khâm sai sẽ lung lay nền móng của họ ở phía nam.

Tả thừa tướng khó khăn thở dài :"Việc này đâu phải cứ ta và ngươi muốn là được, vị kia hiện tại đang muốn nhìn chăm chăm chúng ta, làm việc vội vàng, sợ là.."

Thừa tướng nói tới đây thì dừng lại, nhưng ý tứ trong đó tất nhiên không cần nói cũng biết, Hoàng thượng thủy chung vẫn là hoàng thượng, làm sao có thể để cho triều thần thao túng mình, nếu thánh tâm không hờn giận tự dưng lôi ngươi ra chém đầu, cũng đâu cần phải biết lý do là gì.

Trương đô thống vuốt vuốt râu :"May mà việc này cũng chưa bị bên kia đoạt mất, chúng ta cũng không tổn thất quá lớn, về phần khâm sai, chúng ta sẽ tùy cơ mà làm việc."

Tuy xuất thân vũ phu, nhưng Trương đô thống có thể từ một tiểu binh sĩ đi lên làm chức vị đô thống nhất phẩm này, cũng chính là một nhân vật không thể coi thường. Chứ đừng nói chi tới việc chức đô thống này vốn nên hoạt động bên ngoài thành, nhưng Trương đô thống lại có thể xoay sở chu toàn, dám ở lại kinh đô, trông nom Vệ tư phủ bảo vệ an toàn cho kinh thành, bản lĩnh cũng đã thuộc hạng nhất, bày mưu tính kế tuyệt đối không thua gì quan văn.

Những người còn lại nghe xong đều gật đầu phụ họa, tuy quyết định của Hoàng thượng không thể thay đổi, nhưng trên đường từ kinh thành xuống phía nam, khâm sai có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng chưa biết được.

https://thuviensach.vn

Mắt tả thừa tướng hàm ý khen ngợi, khẽ gật đầu nói :"Bí mật trong cung khó giữ nếu nhiều người biết, nói chuyện nên cẩn thận một chút."

Mấy người cũng nhìn nhau cười, đạt được ý kiến chung, liền tiếp tục bước về phía cửa cung.

Hoàng thượng ngồi trong ngự thư phòng không ngừng lấy tay xoa xoa thái dương, đối phó với đám lão hồ ly này thật tốn tinh lực, thêm việc mấy ngày nay Hoàng thượng luôn ở trong trạng thái căng như dây đàn, nghỉ ngơi hay dùng bữa đều không ổn định, cho dù thân thể bằng sắt cũng chịu không được, bệnh cũ đau đầu lại tái phát mà quấy phá.

Nghỉ trong chốc lát, Hoàng thượng lại ầm bút son định tiếp tục phê duyệt tấu chương. Đang xử lý chính sự, liền nghe tiếng bước chân "đát đát" của Lý Đắc Nhàn vang lên, hồi bẩm : "Hoàng thượng, Uyển quý tần nương nương ở ngoài điện cầu kiến."

Tất nhiên Lý Đắc Nhàn biết Hoàng thượng rất chán ghét việc phi tần đến gần ngự thư phòng, đặc biệt là lúc đang xử lí chính sự lại van cầu được gặp người. Nhưng vị này lại là Uyển quý tần a, rất hiếm khi có trường hợp Hoàng thượng ngoại lệ yêu thích như Uyển quý tần nương nương, Lý Đắc Nhàn tinh mắt nhận ra được, làm sao lại không thông báo đây?

Hoàng thượng cũng không thèm ngẩng đầu lên :"Không gặp." Giọng điệu lãnh đạm, giống như có chút trách cứ Lý Đắc Nhàn sao lại bẩm báo những chuyện vô nghĩa như vậy.

Lý Đắc Nhàn nghe xong cũng sửng sốt, không nhịn được khấy khẩy phất trần trên tay, đây chẳng phải ý chỉ Uyển tần nương nương đã thất sủng sao?

Vừa xoay người bước ra phía cửa điện, trong đầu cũng hiện lên vài tia suy nghĩ, khó trách đời người lúc trẻ qua mau, không có ai là trăm ngày đều tốt, lúc trước Hoàng thượng vẫn còn thật để tâm chuyện Uyển quý tần

https://thuviensach.vn

nương nương, mới qua mấy ngày, lập tức đã bị vứt ra sau đầu rồi, ai u,cũng chẳng khác nào số phận của nữ nhân hậu cung kia.

Mới đi được vài bước, Lý Đắc Nhàn liên nghe được giọng hỏi của Hoàng thượng vang lên sau lưng :"Ngươi nói là Uyển quý tần?" Cái gì? Mới vừa rồi ngài không nghe gì sao hoàng thượng?

Lý Đắc Nhàn lập tức xoay người lại :"Bẩm hoàng thượng, đúng là Uyển quý tần nương nương, hiện tại nương nương còn chờ ngoài điện ."

"Ừ, tuyên vào đi."

Vừa nghe Hoàng thượng ra lệnh, trong lòng Lý Đắc Nhàn thấy thập phần may mắn vì vừa rồi bước chân của mình cực kì nhỏ, kém một chút nữa mình đã ra khỏi điện, vạn nhất đuổi Uyên quý tần nương nương trở về, nếu sau Hoàng thượng hỏi tới thì đúng là mình không chịu nổi tội.

Lại nghĩ đến vừa rồi mình bẩm báo là lúc Hoàng thượng đang bận bề chuyên tâm chính sự trên kia, không để tâm nghe, lúc xác định lại là Uyển quý tần nương nương cầu kiến lập tức đổi lại chủ ý, xem ra việc Uyển quý tần nương nương thất sủng còn lâu lắm.

A Uyển vào trong điện, liền thấy Hoàng thượng vẫn còn đang bận bịu ngồi trên bàn án giải quyết chính sự… ngay cả lúc mình thỉnh an Hoàng thượng cũng chỉ lên tiếng, ngay cả ngẩng đầu lên nhìn cũng không được.

Bất quá A Uyển cũng không thèm để ý, đã tới ngự thư phòng nhiều lần, đương nhiên cũng quen thuộc, tự giác tìm ghế dựa ngồi xuống, nâng má nhìn nam tử đang gánh vác cả thiên hạ đang ngồi trên kia, thật cần cù nhập tâm vào bên trong công vụ của mình.

Nói người nghiêm túc đúng là có mị lực, bất luận nam nữ. Người ngồi trên kia vốn bộ dạng lớn lên đã vô cùng đẹp mắt, nhìn bên cạnh liền thấy rõ đường cong khuôn mặt, bờ môi khẽ nâng lên. Tuy mặt không một tia biểu

https://thuviensach.vn

cảm, nhưng hình ảnh Hoàng thượng bận bề việc công vụ lại rất giống một bức mĩ nam đồ, khiến cho A Uyển ngoài từ đẹp, rất đẹp, cực kì đẹp mắt để hình dung ra vẻ bên ngoài, cũng không tìm ra được bất kì từ ngữ gì thể hiện hết ý nghĩ của mình.

Hoàng thượng sau một hồi vội vàng, đột nhiên lại có cảm giác là lạ, cảm thấy có chút không được tự nhiên, nâng mắt lên mới nhận ra người đang ngồi dưới kia thật lâu rồi không thấy, lại đang ngồi nhìn mình chằm chằm không nhúc nhích.

Ánh mắt ấy hoàn toàn trong suốt, biểu tình giống như đang thưởng thức sự vật tốt đẹp nhất trên đời, khiến trong lòng Hoàng thượng thập phần thoái mái, buông bút, nhân tiện nói :"Ngươi tới làm cái gì?"

Lời vừa nói ra, Hoàng thượng mới nhận thấy giọng điệu của mình dường như không được tốt, đã tiếp xúc với lão hồ ly kia thời gian lâu, không thể lập tức bình thường trở lại, giọng điệu này hoàn toàn cứng nhắc, lại mang theo vài phần chất vấn.

Lại nhìn người dưới kia vẫn như trước nâng má bất động, chỉ là cặp mắt to vụt sáng kia nháy mắt hai cái, dường như có chút khó hiểu khi đã biết ý tứ hàm xúc trong giọng nói. Lập tức không hề có dấu hiệu đứng dậy, nhìn mình bất mãn rồi đô đô cái miệng nhỏ :"Hoàng thượng đáng ghét, thần thiếp đã lâu không gặp người, lon ton chạy tới gặp người, người còn hung hăng như vậy, thần thiếp không đợi nữa nữa, hẹn gặp lại hoàng thượng."

Hoàng thượng bị nghẹn lời, vật nhỏ nói xong liền xoay người muốn đi ra khỏi điện. Hoàng thượng sống trên đời nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên bị người khác chống đối xong lại chỉ chừa lại một cái bóng lưng cho mình xem.

"Khụ, khụ, đứng lại, càng này càng to gan, lại đây." Tuy Hoàng thượng quở mắng như vậy, nhưng giọng nói không giống vừa rồi, lại mang theo

https://thuviensach.vn

hương vị cưng chiều sủng nịch.

A Uyển tuy có dừng bước chân lại, nhưng vẫn không thèm xoay người lại :"Thần thiếp tốt nhất nên đi, hiện tại thiếp không muốn gặp hoàng thượng."

Tuy giọng điệu như vậy, nhưng làm thế nào Hoàng thượng cũng nghe giống như có người đang nói với mình "mau dỗ thiếp đi, cứ tới đây dỗ dành thiếp đi ". Cười lắc đầu, lại nghĩ thân thể A Uyển chắc đã tốt rồi, khó khăn lắm mới chủ động tới ngự thư phòng tìm mình, chắc là có chuyện gì rồi, Hoàng thượng lại thêm kiên nhẫn.

"Được, nàng lại đây, ngoan một chút, trẫm không ăn hiếp nàng nữa."

Ngay sau đó, người vừa muốn đi ra khỏi điện A Uyển lập tức xoay người lại nhìn hoàng thượng, cười tươi lộ ra lúm đông tiền như hoa :"Vậy thần thiếp đành miễn cưỡng ở lại là được rồi." Nói xong liền đi tới ghế ngồi ngồi xuống, rất đắc ý nghiêng đầu :"Hoàng thượng thật ra rất muốn gặp thiếp phải không ?"

Hoàng thượng nhất thời bật cười, thật không biết thiên hạ đặc biệt này được dưỡng như thế nào mà ra được như vậy, ông trời lại còn cho mình gặp gỡ nàng :"Nàng tới tìm trẫm có chuyện gì không?"

Tuy Hoàng thượng không trả lời câu hỏi của mình, nhưng A Uyển cũng không hỏi thêm, đến thời điểm thì ngừng là tốt rồi, lại hỏi thêm thì chỉ có mình mất mặt mà :"Thần thiếp nhớ Hoàng thượng mà, nhớ tới mức ăn không ngon ngủ không yên a."

Hoàng thượng lại bị A Uyển làm cho nghẹn lời, đúng là vĩnh viễn không thể biết được vật nhỏ này định nói gì tiếp theo. Lại nhìn A Uyển đang mang bộ dáng rất thành thật, vươn tay vẫy vẫy nàng, ý bảo A Uyển tới gần. Khi nàng tới trước mặt mình, Hoàng thượng liền nhìn cẩn thận, mấy ngày nay tĩnh dưỡng làm cho sắc mặt A Uyển đã tốt lên nhiều, lại nhìn cách ăn mặc

https://thuviensach.vn

chỉn chu, đúng là xinh đẹp động lòng người, một bộ non mềm như nước, nhìn đúng là một bộ dáng vô cũng tốt.

Hoàng thượng nhịn không được đưa tay, kéo A Uyển ngồi vào lòng mình, đầu tiên là ước chừng sức nặng, rồi lại xoa bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, còn có mấy ngày gần đây cái bụng nhỏ của nàng được tay nghề nấu ăn của Minh Tố nuôi cho to lên, “Tiểu Uyển nhi nặng thêm rồi.”

Đây đúng là có ý chỉ A Uyển đang nói dối, đôn thêm thịt mà còn dám nói mình ăn không ngon ngủ không yên, đúng là tội khi quân. Không ngờ A Uyển nghe xong cũng gật đầu đồng ý :”Ừ ừ, thần thiếp đúng là nặng thêm rồi, thần thiếp nghĩ Hoàng thượng nhìn thấy bộ dáng của thần thiếp lúc tương tư nhất định sẽ mất hứng, nên trước khi muốn gặp Hoàng thượng thần thiếp liên cố gắng ăn uống, mập thêm xíu thịt Hoàng thượng bóp mới thoải mái.”

“Ha ha ha” Hoàng thượng cười thoải mái, rõ là vật nhỏ mặt dày này đánh bại, nhiều ngày nay luôn ở trong trạng thái khẩn trương cũng được thả lỏng, tâm tĩnh bắt đầu biết đùa giỡn :”Giờ đã nhìn thấy trẫm rồi, nàng có giải được nỗi khổ tương tư chưa?”

Không ngờ người trong ngực lại lắc đầu, vẻ mặt đau lòng nhìn mình :”Không đâu, Hoàng thượng nhìn như không được khỏe, gần đây chắc đã làm việc quá mức vất vả rồi, Hoàng thượng không còn anh tuấn như trước nữa.”

Nhìn gần lại, A Uyển mới thấy trong mắt Hoàng thượng còn chứa tơ máu, sắc mặt cũng thật sự mệt mỏi, không đợi Hoàng thượng trả lời, A Uyển lại nói tiếp :”Hoàng thượng không dùng bữa nghỉ nghơi đúng giờ sao?”

Hoàng thượng gật gật đầu, trong lòng cũng dâng lên ấm áp, rất kì lạ, không phải không có ai quan tâm tới hắn, nhưng những lời này từ miệng

https://thuviensach.vn

nàng nói ra, không hiểu sao chính mình lại thấy vui vẻ. Có lẽ cô bé này trong mọi thời điểm đều có thể khiến hắn vui vẻ thoái mái một chút? Hay là do ánh mắt của bé con luôn nhìn mình một cách nhiệt tình ?

Tề Diễn Chi cũng chưa xác định được nguyên nhân, đồng ý là có chút mê mẩn. Chợt hắn lại cảm thấy thái dương mới bớt đau giờ lại bắt đầu đau hơn. Nhìn sắc mặt Hoàng thượng đột nhiên biến đổi, A Uyển lập tức rời khỏi vòng tay của hoàng thượng, căng thẳng nhìn vẻ mặt không được tốt của Hoàng thượng :"Hoàng thượng không thoải mái, có muốn thiết gọi thái y đến không ?"

Hoàng thượng lắc đầu :"Không sao, là bệnh cũ, đau đầu một chút sẽ hết."

Vừa dứt lời liền cảm nhận được một đôi bàn tay nhỏ bé đang ấn lên thái dương của mình, lực đạo không nhẹ không nặng xoa bóp, một lúc sau, không biết có phải vì thủ pháp vô cùng tốt của A Uyển hay không, Hoàng thượng cũng cảm thấy chứng đau đầu của mình giảm đi một ít.

Kéo bàn tay nhỏ bé của A Uyển xuống cười nói :"Giỏi lắm, trẫm đã khỏe hơn rồi."

A Uyển vẫn lo lắng nhìn Hoàng thượng :"Hoàng thượng, người thật sự không có chuyện gì sao? Hay người đi nghỉ một chút đi, thần thiếp tuy không biết y thuật, nhưng cũng biết bị chứng đau đầu này phải nghỉ ngơi nhiều hơn, thân thể là của người, Hoàng thượng nên bảo trọng thật tốt, đừng làm việc quá vất vả. nếu Hoàng thượng ngã bệnh thật sẽ phải uống thuốc đắng đó, vì vậy ngàn vạn lần người đừng bị bệnh nha."

Lời khuyên giải này thật khiến Hoàng thượng muốn cười to, phương pháp vật nhỏ khuyên bảo mình thật sự không giống với những người bình thường khác. Ai cũng khuyên hắn nên bảo trọng thân thể vì thiên hạ, vì dân chúng giang sơn xã tắc , lại chỉ có nàng khuyên hắn nên vì bản thân mình

https://thuviensach.vn

mà bảo trọng thân thể, nàng nghĩ ai cũng giống như nàng sợ uống thuốc đắng sao?

“Trẫm biết rồi, đợi phê xong đống tấu chương này trẫm sẽ đi nghỉ, hay nàng vào trong chơi đùa đi, hoặc trở về ngủ một giấc? Trẫm nhanh làm xong, khi nào có thời gian sẽ phái Lý Đắc Nhàn mang nàng tới?” Nàng ở đây ngồi im không nói tiếng nào, nếu đi lại nói chuyện thật khiến cho Hoàng thượng không nhịn được phân tâm.

A Uyển nghe Hoàng thượng sắp xếp xong cũng lắc đầu không chịu, lập tức xoay người che đi bàn tấu chương, nhìn đống tấu chương kia xếp to như núi thật không biết khi nào mới phê xong đâu :”Không được, không được, Hoàng thượng không gọi thái y, cũng không nghỉ ngơi, như vậy sao được.”

Đối với tật xấu làm nũng này của A Uyển, Hoàng thượng thật sự không có biện pháp, nói đạo lý với nàng nàng cũng không chịu hiểu, lại không thể hung hăng với nàng :”Vậy nàng đọc tấu chương cho trẫm nghe đi, như thế trẫm sẽ không phải phí sức nữa!”

Tuy nói nữ tử hậu cung không thể tham dự triều chính, nhưng cũng đâu nói nữ tử hậu cung không thể đọc tấu chương? A Uyển tất nhiên vừa lòng với biện pháp hài hòa này, cầm một quyển tấu chương ngồi dậy, những tấu chương quan trọng, cơ mật đều được Hoàng thượng xử lí xong, hiện tại chỉ còn tấu chương của các địa phương báo lên vài chuyện vặt vãnh, tuy rườm ra nhưng cũng không thể không xem.

A Uyển líu lo ríu rít đọc xong vài tấu chương, nhịn không được cảm thán :”Ôi trời, viết thật dài dòng, khó trách sao Hoàng thượng đau đầu!”

Hoàng thượng cười cười kéo nàng lại, nàng đọc tốc độ rất nhanh, lại thêm ngữ điệu bình thường, một chút cũng không giống giọng nói mềm mại dễ nghe lúc trò chuyện, thật giống như niệm kinh :”Vậy đừng đọc nữa, nàng đọc làm trẫm buồn ngủ theo.”

https://thuviensach.vn

A Uyển nghe vậy lập tức bỏ tấu chương xuống :”Vậy Hoàng thượng đi nghỉ ngơi một lát đi.” Trong giọng nói lộ ra vẻ sung sướng khi mưu kế đã thành công, bất quá A Uyển tuyệt đối không thừa nhận mình cố tình đọc giống như giọng thôi miên đâu.

“Nàng cùng trẫm đi, đừng chạy qua chạy lại giằng co nữa.” Đã quyết định nghỉ ngơi, Hoàng thượng đặt A uyển xuống, đây là thời điểm dùng bữa tối, Hoàng thượng cũng không có ý định giục A Uyển hồi cung.

A Uyển gật đầu lia lịa, vui vẻ bước tới :”Thần thiếp có thể thỉnh cầu Hoàng thượng một việc được không?” Nói xong lại giở bộ dạng làm nũng ra, chớp chớp hai mắt.

Hoàng thượng nhìn cho phép A Uyển nói, liền thấy tiểu gia hỏa kia vui vẻ cười, miệng cũng liệt đến sau ót.

“Thần thiếp có thể ở đây dùng bữa tối với Hoàng thượng hay không?”

Đây mới là mục đích cuối cùng của nàng hay sao !!!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Thỉnh Tội

Một tay Hiền phi cầm một chén thức ăn nhỏ cho cá, bàn tay thon dài tinh tế vẩy thức ăn vào một chậu sứ trắng. Nhìn con cá vàng nhỏ đong đưa cái đuôi, không ngừng đớp thức ăn, trong lòng cười thầm "không biết hạn chế mà cứ cố ăn, ngươi không sợ mình ăn no quá sẽ chết sao?"

Chẳng qua lời này đang nói về con cá vàng hay nói về ai, chỉ có một mình Hiền phi biết.

Lát sau, một tiểu thái giám đi vào trong điện, chờ Hiền phi ra phía sau, mới báo lên Hiền phi tin mình vừa nghe được :"Bẩm nương nương, nô tài vừa nhìn thấy Uyển quý tần nương nương đi đến Chính Kiều cung."

Đối với việc này, Hiền phi nương nương cũng không để tâm, giọng nói xa xôi :"Hoàng thượng đang bận rộn chính sự, làm sao có thời gian gặp nàng ta, đúng là tự làm mình mất mặt."

Hoàng thượng rất chán ghét việc phi tần tới ngự thư phòng tìm người, đừng nói tới việc đưa canh đưa nước gì, chỉ làm Hoàng thượng thêm phiền chán. Uyển quý tần cũng thật hấp tấp, sớm muộn gì cũng bị thất sủng thôi.

Mới được sủng ái một chút đã có bộ dáng vểnh đuôi lên trời, người như thế nàng không phải chưa từng thấy qua. Được sủng ái chưa được bao lâu đã không biết thân biết phận, bị cái tốt xung quanh làm cho mờ mắt, có mấy người có thể sống tới giờ? Lúc trước nàng còn nghĩ Uyển quý tần là người thông minh, hiện tại xem ra nàng đã nhìn nhầm rồi.

Tiểu thái giám lại chần chừ nói :"Nhưng…nô tài nhìn thấy Uyển quý tần được mời vào ngự thư phòng."

https://thuviensach.vn

Cái gì? Trong lòng Hiền phi xoay chuyển một chút, lập tức trở lại bình thường :”Thôi, đó là chuyện của nàng ta, không liên quan tới chúng ta.”

Tiểu thái giám gật đầu “Vâng”, sau đó lặng lẽ lui xuống.

Buổi tối, lúc Hiền phi còn đang dùng bữa, tiểu thái giám lúc chiều là vội vàng tiến vào. Tuy biết thời gian chủ tử dùng bữa không thể quấy nhiễu, nhưng việc này thật quan trọng, tiểu thái giám cũng đành bất chấp.

“Nương nương, Uyển quý tần ở lại Kiều Chính cung cùng Hoàng thượng dùng bữa. Nghe nói, Chiêu Dương cung bị cắt xén phân lệ nên buổi chiều Uyển quý tần mới đến ngự thư phòng.”

Hiền nghi vừa nghe tới câu “bị cắt xén phân lệ” lập tức đập đũa lên bàn :”Cái gì? Chiêu Dương cung bị cắt xén? Sao lúc này mới thông báo bổn cung!” Nghiễm Trữ cục cùng Thực Thiện cục đều do nàng xử lí, hiện giờ tự nhiên lại xảy ra việc Chiêu Dương cung của Uyển quý tần bị cắt xén phân lệ. Nàng lại chẳng hay biết gì, đúng là khiến mình bị xấu mặt mà.

Tiểu thái giám quỳ sụp trên đất, hai tay phục xuống, dán mặt xuống đất, biết Hiền phi tức giận, giọng nói hồi hộp vang lên :”Nô tài vô dụng, tin tức của Chiêu Dương Cung rất chặt chẽ, nô tài cũng chỉ mới thăm dò được, nương nương tha tội!”

Giọng Hiền phi hòa hoãn lại, nếu Uyển quý tần đi cáo trạng, sợ là đã nói ra từ sớm rồi, trước mắt vẫn nên tìm cách giải quyết chu toàn việc này cho Hoàng thượng thấy :”Mang Hà Đại Lục ở Nghiễm Trữ cục tới đây!”

Hà Đại Lực là một thái giám quản sự nho nhỏ của Nghiễm Trữ cục, là người phía sau Hiền phi, giúp quản lí Nghiễm Trữ cục. Hà Đại Lực này là người có năng lực thuộc phái của Hiền phi, ôm lấy chân của Hiền phi một cách vững vàng. Hiền phi thấy Hà Đại Lực là người có khả năng, gia cảnh được xem như sạch sẽ, liền thăng chức cho Hà Đại Lực, định quan sát thêm một thời gian mới tin tưởng sử dụng.

https://thuviensach.vn

Không ngờ Hà Đại Lực nhận chức không bao lâu, lại đâm nàng một nhát đau, làm sao nàng không tức giận cho được.

Lúc này, Chính Kiều cung đã sớm thắp đèn sáng rực, các cung nhân nườm nượp dâng thức ăn lên bàn. Không bao lâu trên bàn đã được xếp đầy các đĩa thức ăn muôn màu sắc, nào là nấm kim trộn rau, gà xào lăn, đĩa thịt nai thơm phức, canh đậu hũ Tây Thi, vân vân…nhiều tới mức A Uyển không thể gọi tên hết.

Đây là lần đầu tiên A Uyển dùng bữa cùng Hoàng thượng ở Chính Kiều cung, không thể không nói phân lệ thức ăn của nàng nếu đem ra so với chỗ Hoàng thượng đúng là một trời một vực. A Uyển chưa dám ăn, chỉ cắn cắn chiếc đũa trông mong nhìn hoàng thượng, trong mắt chỉ toát ra hàng chữ "Thiếp có chuyện cầu xin, người mau hỏi thiếp đi".

Thói quen xin xỏ trực tiếp đó của A Uyển đã bị Hoàng thượng dần dần miễn dịch. Hoàn toàn làm bộ như không thấy ánh mắt của A Uyển đang nhìn mình thiết tha, Hoàng thượng lại tuân theo nguyên tắc "không nói chuyện", chậm rãi dùng bữa.

Thế nhưng một lát sau, Hoàng thượng lại vô tình quét mắt qua, người nào đó vẫn giữ nguyên tư thế bất động, kiên trì nhìn hắn không chớp mắt. Thấy hắn chuyển ánh mắt qua nhìn nàng, A Uyển lại cắn nhẹ môi dưới, tung ra bộ dáng làm nũng chớp chớp mắt.

Nhiều lần như thế, rốt cuộc Hoàng thượng vẫn buông đũa bạc xuống, ngẩng mặt nhìn A Uyển đối diện :"Xin dùng bữa tối với trẫm, hiện giờ lại không chịu ăn, chăm chăm nhìn trẫm như thế có thể no bụng sao?"

A Uyển cười " hì hì", lại nói :"Thần thiếp đương nhiên là có chuyện cầu xin người rồi, Hoàng thượng sau này mỗi ngày đều thu nhận thần thiếp nha? Chỉ cần để ý cùng thần thiếp dùng bữa tối là tốt rồi, Hoàng thượng thấy được không?"

https://thuviensach.vn

Những lời này nếu do phi tần khác nói ra, Hoàng thượng tuyệt đối sẽ cảm thấy họ đang muốn được hắn sủng ái yêu thương. Nhưng nếu là từ tiểu nữ nhân coi ăn uống như trời này nói ra, tuyệt đối chỉ là muốn cùng hắn dùng bữa, không hề có ý khác.

“Trẫm phải thu nhận nàng? Chẳng lẽ nàng bị đuổi ra ngoài rồi?” Hôm nay Hoàng thượng khó có được nụ cười thích thú, lại lộ ra ý chế nhạo. Sau khi nghỉ ngơi, tâm tình cũng tốt lên rất nhiều, cười hỏi A Uyển :”Trẫm có để nàng thiếu ăn thiếu uống hả? Lon ton chạy đến chỗ trẫm đòi ăn đòi uống là sao, hử?”

Cung nhân đều biết hắn sủng ái nàng, phân lệ qua Chiêu Dương cung cũng chú ý rất nhiều, bé con hiện nay đã là chủ một cung, cũng đã có phòng bếp nhỏ trong Chiêu Dương cung, như thế nào lại phải ton chạy đến chỗ hắn chực ăn chực uống?

“Hoàng thượng đương nhiên là không thiếu ăn thiếu mặc cho thần thiếp rồi, nhưng mà việc này cùng việc thu nhận thần thiếp lại là 2 việc khác nhau…”. A Uyển còn chưa nói xong, Lý Đắc Nhàn đã đi vào. Sau khi thỉnh an Hoàng thượng cùng A Uyển, mới bẩm báo việc chính :”Bẩm hoàng thượng, Hiền phi nương nương cầu kiến, nói là dẫn thep quản sự Nghiễm Trữ cục cùng đến thỉnh tội.”

Hoàng thượng cũng không hiểu rõ lắm ý của Hiền phi là gì, nhưng A Uyển ngồi bên kia đã hiểu ra: sợ là Hiền phi nghe tin mình đến Chính Kiều cung, nghĩ mình tới đây cáo trạng nên mới vội vàng chạy tới để xoay sở tình hình sao? Chỉ là, mình đến Chính Kiều cung đã hơn một canh giờ rồi, Hiền phi chắc hẳn đã biết tin tức này từ sớm mới đúng, nếu thật sự muốn vãn hồi cục diện sao lúc này mới đến?

Dù A Uyển khó hiểu, cũng chỉ có thể chờ Hiền phi vào điện mới biết được.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời này, Hoàng thượng cũng không hiểu gì, nhưng vẫn tuyên Hiền phi vào, hắn muốn xem thử hai chữ “thỉnh tội” này rốt cuộc là chuyện gì.

Chờ Hiền phi vào trong điện, A Uyển lập tức đứng lên hành lễ với Hiền phi cùng hoàng thượng. A Uyển ngồi lúc này là không hợp quy củ nên chỉ có thể thỉnh an xong rồi đứng đó.

A Uyển vừa hành lễ xong, Hoàng thượng lại cho phép hai người ngồi. Lúc này A Uyển mới chú ý phía sau Hiền phi còn có một thái giám thấp người, bụng hơi mập, từ trang phục có thể nhận ra đây là một thái giám quản sự.

“Quấy rầy Hoàng thượng cùng Uyển muội muội dùng bữa, là thiếp thất lễ.” Hiền phi ngồi vào chỗ của mình, mở miệng trước. Nụ cười trên mặt thản nhiên như hoa mai nở rộ, thanh nhã không chút nịnh bợ, rất phù hợp với khí chất từ trước tới giờ của Hiền phi.

Do Hiền phi đến đột xuất, một bàn thức ăn còn chưa kịp dọn xuống. Hoàng thượng lại chưa kịp dùng bữa xong, nhìn Hiền phi, nhếch khóe môi một cái, nhưng nụ cười này lại không giống với nụ cười lúc trước dành cho A Uyển. Giọng nói trầm thấp ôn hòa như trước :”Ái phi nói quá lời, chỉ là đang lúc trẫm dùng bữa, ái phi lại vội vàng tiến đến thỉnh tội, khiến trẫm rất tò mò.”

Lúc Hoàng thượng cùng Hiền phi nói chuyện, A Uyển vẫn ngồi một bên im lặng, nhìn không chớp mắt, hô hấp cũng cố gắng nhẹ nhàng hơn.

Câu hỏi của Hoàng thượng làm vẻ mặt của Hiền phi không được tự nhiên, thoáng chút xấu hổ :”Chắc Uyển muội muội đã nói cho Hoàng thượng biết, việc này là do thần thiếp quản giáo không tận sức. Sau khi thần thiếp biết tin đã lập tức tra xét xuống dưới, điều tra rõ liền dẫn người đến thỉnh tội với hoàng thượng, mong Hoàng thượng thứ tội.”

https://thuviensach.vn

Nghe Hiền phi nói việc này có liên quan tới A Uyển, Hoàng thượng quay qua liếc A Uyển một cái: Hiền phi tới tận đây thỉnh tội, xem ra việc này cũng không nhỏ, cái miệng của bé con cũng thật kín, chưa tiết lộ cho mình chút nào.

“Ừm? Uyển quý tần chưa nói gì với trẫm hết.” Hoàng thượng nói với Hiền phi, lập tức nhìn thấy vẻ mặt Hiền phi lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng Hiền phi vẫn luôn là người rõ ràng, tuy trong lòng nghi ngờ vì sao Uyển quý tần còn chưa cáo trạng với hoàng thượng. Nhưng Hoàng thượng đã nói như thế, Hiền phi cũng không muốn dây dưa nhiều, chỉ nói :”Thì ra Uyển muội muội vẫn chưa nói xong với hoàng thượng? Gần đây thiếp trông coi Nghiễm Trữ cục cùng Thực Thiện cục, ban đầu thật có chút sơ xuất. Nếu không có cung nhân tới bẩm báo rằng có một tên nó tài to gan dám cắt xén phân lệ của Chiêu Dương cung, thần thiếp còn chẳng hay biết gì đâu. Lần này thiếp muốn cũng Uyển muội muội bồi lỗi.”

Nói xong, Hiền phi quay sang nhìn thái giám Hà Đại Lực đang đứng phía sau mình. Hà Đại Lực thấy thế lập tức quỳ rạp trên mặt đất không dám nói lời nào.

Bây giờ Hoàng thượng mới bắt đầu hiểu vì sao lúc nãy A Uyển lại nói như vậy với mình, thì ra là bị cắt xén phân lệ, không có đủ thức ăn ngon mới lon ton chạy tới quấn quýt mình.

Dám cắt xén phân lệ của Chiêu Dương cung, tên nô tài này cũng qua lớn mật rồi. Hoàng thượng liếc mắt nhìn tên thái giám đang quỳ trên đất, rồi quay sang nhìn A Uyển, người còn đang cố giảm sự tồn tại của mình .

Thấy mấy câu của Hiền phi đã lôi mình vào, thân là người bị hại, A uyển cũng không thể giả bộ làm lơ, cung kính cười với Hiền phi, chỉ là nụ cười này không mấy thật tâm :”Lời này của Hiền phi nương nương làm thần thiếp đảm đương không nổi.”

https://thuviensach.vn

“Làm sao lại như thế được, là tỷ tỷ sơ sẩy khiến muội muội chịu ủy khuất, trong lòng tỷ tỷ thật áy náy.” Hiền phi xưa nay vẫn là người cực kì cao ngạo, để nàng ta nói những lời lấy lòng này thật sự không dễ.

Dù sao trong hậu cung này, số người không rõ tình hình như Lệ quý nhân vẫn là số ít. Hiện giờ Uyển quý tần đang được sủng ái, chỉ bằng điểm này, dù Hiền phi không cúi đầu làm thiếp với nàng, nhưng vẫn phải đối xử lễ độ với A Uyển, hay nói cách khác cũng là vì cố kị hoàng thượng.

A Uyển lại cảm thấy lời nói này của Hiền phi có chút mã hậu pháo (ví với hành động không kịp thời, chẳng giúp ích được gì).

Tát vào mặt Chiêu Dương cung một cái, lại sợ mình bị cáo trạng nên cho Chiêu Dương cung thêm một viên kẹo ngọt, nàng ta cho rằng Chiêu Dương cung dễ dụ dỗ như vậy sao? Việc này còn chưa xác định là ai sai xử, A Uyển mới không vội cáo trạng cho Hoàng thượng biết, nhưng cũng đâu phải dễ dàng cho qua như vậy.

“Tỷ tỷ đừng nói như vậy, việc cắt xén phân lệ của thần thiếp không quan trọng. Chỉ là một nô tài lại to gan dám cắt xen phân lệ của phi tần? Thiếp nghĩ nhất định còn có kẻ ở giữa kiếm lời bỏ túi riêng hoặc là có người phía sau sai bảo, việc này phải tra hỏi kĩ, vạn nhất còn có các tỷ muội khác cũng bị cắt xén phân lệ, như thế tốt sao? Tỷ tỷ vất vả quản lí công vụ, đừng để bị nô tài che mắt làm bậy.”

Lời nói mềm mại lại mang theo dao găm, Hoàng thượng nghe xong cũng phải ngạc nhiên nhìn A Uyển. Chưa từng nghĩ vật nhỏ của mình không nói thì thôi, một khi nói cũng thật chấn động. Ngày thường nhìn nàng ngây ngốc như vậy, xem ra chỉ vì hắn chưa từng chọc tới nàng thôi. Nếu lỡ chọc trúng nàng, nếu ngươi không bị đánh tới nơi thì cũng phải chuẩn bị chờ móng vuốt nhỏ của nàng tới cào ngươi đi.

https://thuviensach.vn

“Muội muội nói đúng, tỷ tỷ đã dẫn tên nô tài to gan này tới đây cho muội xử trí rồi.” Mặc dù lời nói của A Uyển không cung kính lắm, Hiền phi vẫn giữ phong thái hiền lành cùng A Uyển nói chuyện.

Nhưng chỉ nói mặc cho A Uyển xử trí, lại không nhắc tới hoàng thượng. Nếu Hoàng thượng quan tâm tới việc này, không phải sẽ nói năng lực quản lí hậu cung của nàng rất kém sao? Nàng không sợ bị Đức phi cười nhạo, chỉ sợ cung quyền trong tay mình bị thu lại thôi.

A Uyển không bỏ vào tai lời này, dường như đã hiểu ra tâm tư của Hiền phi, quay sang nói với Hoàng thượng :”Thần thiếp chỉ biết kêu đánh kêu giết, nhưng không dám xử phạt người khác, hay Hoàng thượng làm chủ cho thần thiếp đi.”

Hoàng thượng làm sao không hiểu tâm tư sợ bị phiền toái của A Uyển, vừa rồi còn nói có lý, lại hùng hồn như thế, bây giờ lại dám nói chỉ biết kêu đánh kêu giết mà thôi? Chỉ là nhìn bộ dáng làm nũng của A Uyển, Hoàng thượng lại không muốn cự tuyệt. Việc cắt xén phân lệ củ phi tần cũng không phải việc nhỏ, mặc dù không hay nhúng tay vào công việc của hậu cung, Hoàng thượng vẫn ra ý bào Lý Đắc Nhàn mở miệng.

“Bản lĩnh của ngươi cũng không nhỏ, dám có gan cắt xén phân lệ của chủ tử, ai cho ngươi lá gan đó? Cứng đầu không chịu khai ra thì có mười cái đầu của ngươi cũng không đền đủ tội.” Giọng điệu của Lý Đắc Nhàn quát thái giám kia hoàn toàn trái ngược với giọng điệu ngày thường luôn nói cười dễ chịu.

Hà Đại Lục quỳ rạp trên đất, giọng điệu cũng cũng bình tĩnh lạ thường :”Bẩm hoàng thượng, là do lòng tham của nô tài, lại thèm chút béo bở nên mới làm loại chuyện xấu này. Xin Hoàng thượng tha mạng!”

Vẻ mặt Hoàng thượng không đổi sắc nhìn Hà Đại Lực, tựa như chuyện đó không đáng tức giận :”Dám cắt xén phân lệ của Chiêu Dương cung?

https://thuviensach.vn

Ngươi cũng biết chọn chỗ đấy.”

Nói xong liền vung tay sai người kéo Hà Đại Lực xuống :”Nô tài dám lừa gạt chủ nhân như vậy, đánh chết, lôi xuống đi.”

Nghe Hoàng thượng xử trí như thế, bị thị vệ mang xuống, đột nhiên Hà Đại Lực ngẩng đầu lên, không còn vẻ mặt bình tĩnh lúc nãy, hoảng hốt la lên :”Hoàng thượng tha mạng, Hoàng thượng tha mạng! Là do Hiền phi nương nương sai nô tài làm! Hoàng thượng tha mạng a!”

Hiền phi nghe Hà Đại Lực nói xong cũng bất ngờ, tay nắm chặt thành đấm, móng tay đâm sâu vào da thịt. Khi nãy Hà Đại Lực ở Kiến Chương cung đâu nói như vậy, bây giờ lại dám quay ngược lại cắn nàng, xem ra tại nàng quá vô ý nên bị kẻ khác tính kế rồi!

Hiền phi lập tức đứng dậy cùng Hoàng thượng biện minh :”Thiếp chưa bao giờ sai hắn làm việc này, mong Hoàng thượng minh xét.”

“Ừm? Để hắn lại xem .” Hoàng thượng ra lệnh cho thị vệ bẻ tay Hà Đại Lực sau lưng, quỳ trong điện. Nhìn Hiền phi còn đang hành lễ :”Nô tài này dù sao cũng là do ái phi cai quản, phải cho trẫm một cái công đạo mới đúng.”

Hiền phi đứng dậy, bước tới, ánh mắt nhìn Hà Đại Lực gắt gao :”Ngươi đừng ngậm máu phun người, là kẻ nào sai ngươi hãm hại bổn cung?”

Vẻ mặt Hà Đại Lực hoảng hốt :”Hiền phi nương nương, xin hãy cứu nô tài, không phải là ngài sai nô tài cắt xen phân lệ của Chiêu Dương cung ư? Ngài còn nói có cắt xén cũng không sao, tất cả có ngài giải quyết. Nếu không phải do nương nương nói như vậy, nô tài dù có gan to bằng trời cũng không dám làm như thế!”

Hà Đại Lực một mực nói kẻ phía sau sai sử hắn là Hiền phi, A Uyển lại càng khẳng định được chuyện này có lẽ không phải do Hiền phi làm ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn lại thì nàng lại thấy chuyện này đang hướng về phía Hiền phi, chuyện của mình chỉ là một mưu kế nhỏ trong đó, kẻ này muốn lợi dụng nàng sao?

“Hoàng thượng, tên nô tài này nói chuyện không chính xác, một lát lại nói kiểu khác, không thể tin hắn được.”

A Uyển mở miệng, cũng không phải bệnh vực Hiền phi. Chỉ là nàng không muốn toàn thành cho ý đồ của kẻ đứng sau lưng kia, hắn lợi dụng nàng cũng uổng phí rồi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 51

Hiền phi cũng không hiểu vì sao A Uyển lại giúp mình nói chuyện, nhưng cũng theo ý A Uyển nói thêm :"Hoàng thượng minh xét, lúc trước thiếp tra hỏi, tên nô tài này chỉ nói bị Tần chiêu nghi mua chuộc mới làm ra chuyện này. Lúc này hắn lại dám nói với người là thiếp sai khiến, lời nói từ miệng hắn không hề chân thật."

Giờ khắc này, trong lòng Hiền phi hận không thể kéo tên nô tài Hà Đại Lực này ra dùng đại hình hành hạ một trận, nhất định phải khiến cho tên nhãi này khai ra kẻ chủ mưu đằng sau, nàng thật muốn xem thử là kẻ nào dám tính kế nàng.

Hoàng thượng nghe vậy nhíu mày, ánh mắt nhìn Hà Đại Lực giống như nhìn vật chết. Một tên nô tài to gan, lừa trên gạt dưới không nói, còn dám mang chủ tử ra đùa giỡn trong lòng bàn tay :"Cẩu nô tài. còn không mau khai thật ra!"

Hà Đại Lực bị giọng nói đầy hàn khí của Hoàng thượng làm cho chấn động, nhưng vẫn ngoan cố :"Nô tài oan uổng! Đúng là Hiền phi nương nương sai khiến nô tài làm! Lúc nãy Hiền phi nương nương còn bắt nô tài đem chuyện này vu cho Tần chiêu nghi, nô tài thật sự không dám trái lệnh!"

Việc này càng lúc càng dính líu tới nhiều người, A Uyển nhận thấy điều này cũng không vui vẻ gì, cục diện như vậy chẳng phải rất hợp ý kẻ giật dây đằng sau sao? Vừa kéo Hiền phi xuống nước, lại còn khiến mình trở thành cái gai trong mắt của các phi tần hậu cung, mưu kế một tên trúng hai nhạn này hay thật.

https://thuviensach.vn

Khóe môi A Uyển cong lên, nhìn Hà Đại Lực :"Tên nô tài như ngươi oan uổng sao? Từ đầu tới cuối không câu nào là thật, cung nhân của ta vào Nghiễm Trữ cục bị ngươi chế nhạo như thế nào? Ở Nghiễm trữ cục ngươi là một kẻ to gan làm loạn, bây giờ chưa nói tới việc dám lừa gạt chủ tử, lại còn dám phản bội vu cáo cho chủ tử, tội đáng chết vạn lần."

Lại quay sang nhìn Hoàng thượng :"Hoàng thượng, thiếp thấy tên nô tài to gan này dám làm ra chuyện như vậy, tham sống sợ chết, lại còn dám kéo các tỷ muội khác xuống nước, thật không thể tha tội. Thần thiếp cũng chưa chịu ảnh hưởng gì lớn, hay là lôi tên nô tài này xuống trừng trị rồi kết thúc mọi việc, đỡ phải khiến cho các tỷ muội bất hòa."

Kẻ chủ mưu khéo léo tính toán như vậy, A Uyển càng không muốn để kẻ đó vừa ý. Muốn Hoàng thượng kết thúc mọi việc, không muốn tra hỏi thêm nữa. Dù rất muốn biết rốt cuộc đó là kẻ nào, nhưng việc nhỏ không nhịn ắt sẽ hỏng việc lớn, A Uyển không ngốc tới mức làm chuyện có hại như vậy.

Vả lại lúc trước Hiền phi đã tra hỏi được việc này dính líu tới Tần chiêu nghi, Tần chiêu nghi là người của hoàng hậu. Bây giờ Hiền phi còn đang bị Hà Đại Lực dẫn theo nhiều đường, thật ra suy nghĩ kĩ một chút sẽ thấy được manh mối.

Hoàng thượng nghe vậy gật đầu, cũng nhận ra kẻ chủ mưu đằng sau muốn gây ra sóng gió hậu cung, về phần đó là ai thì Hoàng thượng cũng đã có suy đoán của riêng mình :"Được, lôi hắn xuống, cho các quản sự sáu cục đều tới xem hậu quả của hắn."

Bị kéo xuống, sợ là Hà Đại Lực không thể thấy được ngày mai, chẳng qua đây là kết cục hắn tự tìm.

Chuyện tố cáo này coi như xong, Hoàng thượng quay sang nhìn Hiền phi, nói :"Xem ra ái phi quản lí Nghiễm Trữ cục và Thực Thiện cục có nhiều thiếu sót, lại còn rất cực khổ!"

https://thuviensach.vn

Đương nhiên Hiền phi hiểu được Hoàng thượng nói lời này còn có ý khác :"Không hề cự nhọc, thiếp chỉ mong góp sức lực của mình san sẻ gánh nặng giúp Hoàng thượng , chuyện lần này là do thiếp quản giáo còn thiếu sót, mong Hoàng thượng thứ tội."

Hoàng thượng cũng cười một tiếng :"Trẫm làm sao có thể để ái phi khổ cực được, hay trẫm cho người trợ giúp nàng?" Ý lời nói là muốn phân chia quyền lực của Hiền phi cho người khác.

Hiền nay nàng ta chẳng qua chỉ tạm thời cai quản hậu cung, chờ hoàng hậu làm lễ Phật xong, nàng ta vẫn phải trả lại quyền quản lý hậu cung. Bây giờ được chút nào hay chút đó, tuy Hiền phi không phải người vì ham mê lợi ích mà mê muội tâm can, nhưng cơ hội xếp người của mình vào trong tốt như vậy, đâu dễ gì bảo nàng chắp tay nhường lại, làm sao có thể cùng chia sẻ với ngươi khác?

"Đa tạ Hoàng thượng thương cảm, chỉ là thiếp đâu dám nhận hai chữ "cực khổ" này. Việc này là do thiếp sơ sẩy, lần sau thiếp sẽ dốc hết sức không để xuất hiện thêm những chuyện như vậy khiến Hoàng thượng phiền lòng nữa!"

Hoàng thượng nghe vậy, khẽ gật đầu, theo thói quen lại gõ ngón tay lên mặt bàn :"Đã như vậy, trẫm sẽ nhìn xem biểu hiện của ái phi, ái phi đừng làm trẫm thất vọng." Nói xong liền lệnh cho Lý Đắc Nhàn dẫn Hiền phi ra ngoài, nhìn theo bóng lưng Hiền phi, trong mắt Hoàng thượng không hiện lên chút tình cảm nào.

Hiền phi bước ra khỏi Chính Kiều cung, lên kiệu, bàn tay vẫn còn nắm lại thành đấm không buông ra. Khuôn mặt Hiền phi bình thường luôn không tỏ ra vui giận lúc này lại hiện ra vẻ nhẫn nhịn cơn giận cực hạn. Nàng luôn luôn tự cho là mình thông minh, không ngờ thông minh quá sẽ bị thông minh hại. Bị kẻ khác tính kế lại không hề phát hiện ra, mấy ngày nay quá mức trôi chảy, còn nghĩ mọi việc đang ở trong lòng bàn tay mình,

https://thuviensach.vn

không tránh được có chút sơ suất, không ngờ một sơ suất nhỏ này lại tạo cơ hội cho người khác che mắt.

A, Hiền phi nghĩ đến đây, trong mắt hiện lên một tia quyết đoán, hơi ngửa đầu hít nhẹ một hơi, lại lộ ra cái cổ trắng nõn, lập tức không còn vẻ mặt lúc nãy, lại khôi phục nét mặt thanh cao tranh nhã như trước.

———————

“Hoàng thượng?” Thấy Hoàng thượng hơi có chút xuất thần, A Uyển nhẹ nhàng gọi một câu, nhưng Hoàng thượng lại không phản ứng.

A Uyển nhìn thức ăn ngon trên bàn, khó khăn lắm Hiền phi mới đi, rốt cuộc lại có thể tiếp tục dùng bữa, liền quyết định gạt Hoàng thượng sang một bên. Một bàn thức ăn này mình còn chưa động vào mà,chén đĩa Hoàng thượng sử dụng khác hoàn toàn với của phi tần, may mà chén đĩa này đặc chế, phía dưới có trang bị thêm bộ nước nóng có tác dụng giữ ấm, A Uyển vui sướng sai bảo cung nhân hầu hạ mình dùng bữa.

Chờ Hoàng thượng từ trong suy nghĩ khôi phục lại tinh thần, lại phát hiện người bên cạnh đang bận bịu nhai luôn miệng, dáng vẻ lúc ăn nhã nhặn lịch sự như thế nhưng tốc độ lại cực kì nhanh.

Thấy thế Hoàng thượng không nhịn được bật cười, “Lúc này còn có tâm tình ăn uống? Hử?”

Ai ngờ vật nhỏ không tim không phổi này nghe mình hỏi xong cũng không thèm trả lời, tiếp tục vùi đầu vào bàn ăn, tập trung dùng bữa.

Vừa nãy Hoàng thượng dùng bữa coi như đủ, lúc này chỉ ngồi uống trà, nhìn vật nhỏ dùng bữa, lúc thì nhíu mày, khi thì đôi mắt lại như tỏa sáng, vẻ mặt biến hóa rồi lại biến hóa thật thú vị.

https://thuviensach.vn

Lát sau A Uyển dùng xong bữa cũng buông đũa xuống. Không chờ nàng ra tay, Hoàng thượng ngồi bên cạnh đã kịp thời đưa cho nàng một chén nước, khiến A Uyển vô cùng ngạc nhiên.

Nhận chén nước vào tay hớp vài hớp, :"Hoàng thượng, sao tự nhiên lại săn sóc thiếp như vậy?"

"Trước tiên cho nàng ăn uống no đủ, sau đó trẫm sẽ hỏi tội nàng sau." Nghe A Uyển hỏi như vậy, Hoàng thượng nhíu mày trả lời, giọng điệu khi nói lời "hỏi tội" này lại giống như đang nói một chuyện hết sức bình thường như "tối nay ăn gì".

A uyển ngẩn người, "A?" Làm thế nào lại xuất hiện ra chuyện trị tội gì đây?"

Hoàng thượng nhìn người trước mặt lại khôi phục bộ dạng ngơ ngác như cũ, tâm trạng lập tức vui vẻ, đưa tay chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển :"Thế nào? Trẫm hỏi cũng không thèm trả lời? Ăn uống no đủ mới để ý tới trẫm, chẳng lẽ không phải tội lớn?" Số người dám coi thường hắn cũng không nhiều lắm đâu!

Vẻ mặt A Uyển bừng tỉnh, thì ra nguyên nhân là thế, lúc nãy nàng còn đang bận dùng bữa, đâu có khả năng phân tâm nói chuyện cùng hoàng thượng. Biết Hoàng thượng đang hù dọa mình, A Uyển ngạo kiều (kiêu ngạo nhưng vẫn ngọt ngào) lắc đầu :"Hoàng thượng chỉ hù dọa thần thiếp thôi, không phải người còn đang bận nhìn theo bóng lưng Hiền phi mà mất hồn sao? Thần thiếp gọi người, người cũng đâu thèm để ý tới. Thần thiếp đâu biết khi nào người phụ hồi tinh thần lại cùng thần thiếp nói chuyện, là thiếp tự làm mình mất mặt, không còn cách nào khác đành phải tập trung dùng bữa thôi!"

A Uyển lúc ngụy biện luôn trưng vẻ mặt không được như ý, Hoàng thượng lắc đầu, cưng chìu cười :"Nàng chỉ giỏi ngụy biện!"

https://thuviensach.vn

Cung nhân nhanh chóng dọn dẹp chén đĩa trên bàn, không hề gây ra tiếng động nào ảnh hưởng tới cuộc nói chuyện của chủ tử. Lúc này bụng nhỏ tròn vo của A Uyển có chút khó chịu, liền kéo tay Hoàng thượng áp lên bụng mình, thoáng cau mày :"Bụng thiếp khó chịu!"

Hoàng thượng lập tức bị chọc cười vang :"Phải vậy, cho nàng tham ăn!" Ngoài miệng thì ghét bỏ, nhưng tay Hoàng thượng vẫn cứ dùng một chút lực xoa xoa bụng nhỏ của A Uyển, thế nhưng hình ảnh này nghĩ thế nào cũng cảm thấy quen thuộc.

Thoáng nghĩ ra nếu vật nhỏ này mang thai, mình lại cùng hài tử làm quen không phải sẽ giống thế này sao? Nhưng thấy vật nhỏ ra vẻ thoải mái, miệng cứ nhỏ giọng lầm bầm, ý nghĩ vừa rồi của Hoàng thượng tiên tan thành mây khói, lại trở về với hình ảnh sủng ái xoa cái bụng ăn uống quá no của vật nhỏ.

Xoa nhẹ một lúc lâu nhưng A Uyển vẫn còn thấy khó chịu, nàng đứng dậy kéo tay Hoàng thượng muốn đi dạo trong viện một chút tiêu thực.

Lúc này ánh trăng còn chưa hiện rõ giữa trời đêm, chỉ là một vầng sáng lớn ẩn nấp sau những đám mây. Trong đình viện có treo đèn lồng nên dù không có ánh trăng, quang cảnh vẫn không hề u ám.

Đi được vài vòng, A Uyển đã có chút dễ chịu hơn, ngửa đầu lên bắt đầu làm nũng :"Hoàng thượng, thỉnh cầu lúc trước của thiếp, người nghĩ sao rồi?"

Hoàng thượng cũng không ngờ sau khi xem trò nháo kịch của Hiền phi, A Uyển vẫn còn nhớ tới việc thỉnh cầu mình thu nhận nàng. Cũng không vội trả lời, hoảng thượng chỉ đưa tay xoa đầu A Uyển :"Thế nào, không phải Hiền phi đã nói sẽ không để thiếu hụt phân lệ của nàng hay sao? Thế nào vẫn còn nhớ chuyện của trẫm?"

https://thuviensach.vn

A Uyển chặn đẩy bàn tay của Hoàng thượng ra, may mà hôm nay nàng không búi tóc cao như trước, nếu không lại để cho người này trêu ghẹo, tóc nàng sẽ rối tung mất :”Cái này, lại không giống với việc Hoàng thượng thu nhận thiếp .”

A Uyển cảm thấy, thức ăn của Chính Kiều cung tuy không ngon bằng các món ăn của Minh Tốlàm ra, nhưng hơn hẳn ở chỗ các món ăn đa dạng. Ở đây ăn vài ngày, sau đó về miêu tả lại cơ bản các món ăn này cho Minh Tố , chẳng phải sau này mình sẽ luôn có các món ăn mới để dùng sao? A Uyển nghĩ ra biện pháp này lại thấy cực kì tốt.

Vừa nhào qua ôm lấy tay hoàng thượng, A Uyển liền đem sức nặng của mình dựa vào người hoàng thượng, dùng bữa tối xong dù có thêm chút năng lượng, nhưng đã đi vài vòng rồi, A Uyển thấy mình cũng chịu vất vả nhiều rồi, được chứ?

Hoàng thượng lại lắc đầu :”Nàng thật là già mồm át lẽ phải, ngày thường người nào khiến nàng mất mặt mũi, nàng không phải là đánh thẳng tới cửa viện người ta sao? Sao bây giờ lại ngoan như vậy, nói trẫm nghe xem!”

A Uyển nghe vậy trợn tròn mắt nhìn hoàng thượng, trong đôi mắt đẹp tràn đầy lên án, giọng nói còn mang theo chút tức giận :”Đâu phải lúc nào cũng có thể dùng cùng một biện pháp như vậy? Hoàng thượng nói với thiếp những gì, chẳng lẽ người đã quên rồi? Thần thiếp vẫn chưa tìm ra biện pháp mới, trước cứ để đó, chờ thiếp tìm được biện pháp rồi mới đánh tới cửa sau là được, quân tử báo thù, mười năm chưa muộn mà!”

Thấy Hoàng thượng định mở miệng dạy bảo mình, A Uyển liền chen vào chuyển đổi đề tài câu chuyện.

“Không phải vì thần thiếp thấy Hoàng thượng vất vả sao? Đâu thể đem những việc nhỏ nhặt ấy làm phiền người? Hoàng thượng là người nhật lí vạn ky (làm chủ một quốc gia có quá nhiều công việc quan trọng cần phải

https://thuviensach.vn

giải quyết), dù sao vẫn không thể quan tâm những chuyện vặt vãnh ấy của thiếp được!”

Lời nói vừa hiểu rõ phải trái, vừa biết đạo lý quan trọng, còn biết tiến lui, dường như câu “quân tử báo thù mười năm chưa muộn” vừa nãy không phải do người này nói ra.

“Ý này của nàng là sau này vẫn còn muốn tìm cơ hội đánh tới cửa người ta sao?”Hoàng thượng cúi đầu nhìn vật nhỏ vẫn còn đang dựa cả người vào mình, may mà ở đây là trong Chính Kiều cung, nếu không cũng không biết cái dáng vẻ không xương này của nàng người ngoài nhìn vào lại tưởng bị trẹo cột sống rồi.

Nghe xong câu này, A Uyển nghiêm túc gật đầu :”Vẫn phải tìm ra cơ hội cực kì thích hợp, nếu không tuyệt đối không thể lao vào bừa bãi!”

Nhìn dáng vẻ ăn không nói có của A Uyển, Hoàng thượng phì cười, mình lại đang cùng phi tần của mình bàn bạc việc làm thế nào để đối phó với các phi tần khác của mình, tình huống này hình như không thích hợp cho lắm?

A Uyển đâu quan tâm tới suy nghĩ của hoàng thượng, lắc lắc cánh tay Hoàng thượng :”Hoàng thượng, hoàng thượng, thần thiếp rất hiểu lí lẽ mà, người thu nhận thần thiếp đi, ừ?”

Thấy Hoàng thượng không trả lời, A Uyển liền mang tất cả các loại thủ đoạn làm nũng của mình ra sử dụng :”Thần thiếp đâu có gây sự gì đâu, Hoàng thượng không phải nên thưởng cho thần thiếp một chút sao?”

Hoàng thượng vẫn không tỏ thái độ, chớp chớp mắt, A Uyển chuẩn bị dùng phương pháp cuối cùng của mình, giả bộ ủy khuất :”Thiếp bị cắt xen phân lệ đã mấy ngày rồi, Hoàng thượng không thấy đau lòng cho người ta…”

https://thuviensach.vn

Giọng nói càng ngày càng nhỏ, nói xong đem đầu mình vùi sâu vào lòng hoàng thượng, nhìn sao vẫn thấy vô cùng ủy khuất… (sori a mặt dày vô đối ^_^)

“Được rồi được rồi, trẫm đáp ứng nàng là được chứ gì!”

Nghe Hoàng thượng nói vậy, A Uyển ập tức ngẩng đầu lên, khuôn mặt vui vẻ, không hề có một chút nào dính dáng với vẻ ủy khuất ban nãy. Hoàng thượng thở dài, không hiểu vì sao mình lại luôn luôn vì nàng mà phá lệ, dù biết rõ nàng giả bộ ủy khuất nhưng vẫn không nhịn được đồng ý với nàng.

Nhưng mà, thói quen của vật nhỏ khó phục vụ này không phải là do chính mình tạo thành sao?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Quý Thủy*

(*Là bà dì đến thăm mỗi tháng đấy ạ)

Mấy ngày nay hoàng hậu ở lỳ Khôn Ninh cung bế quan lễ Phật không hề đi ra ngoài cũng không tiếp khách, mặc dù mọi người đều biết vị ở Khôn Ninh cung này chính là chọc Hoàng thượng mất hứng nên bị cấm túc, nhưng trật tự trong Khôn Ninh cung vẫn như thường ngày, nhóm cung nhân không có chút cảm giác hoảng loạn nào.

Trong điện, hoàng hậu mới tắm rửa xong, ngồi ở trước bàn trang điểm nhắm mắt dưỡng thần, để bọn cung nữ thiếp thân cầm khăn lau khô tóc. Lúc này Đại cung nữ Liên Nguyệt tiến vào hồi bẩm nói: ”Nương nương, bên kia truyền tin đến.”

Hoàng hậu chậm rãi mở mắt, ý bảo các cung nữ lui xuống, chỉ để lại mỗi tâm phúc Liên Nguyệt của mình, cầm lược chải sơ qua mái tóc, mới mở miệng nói: ”Sao rồi?”

”Bẩm nương nương, Hà Đại Lực đã bị trượng đánh chết, nhưng là Hiền phi vẫn chưa phải chịu phạt.” Liên Nguyệt cung kính báo cáo tin tức mình vừa thu được lên hoàng hậu.”

Hoàng hậu nghe xong, trái lại có chút khó hiểu: ”Chẳng phải nghe nói Uyển quý tần đã đến Chính Kiền cung sao?” Án theo những chuyện lúc trước, Uyển quý tần không phải là loại người có thể nhịn được tức giận, bị ức hiếp đến mức này làm sao có thể không gây náo loạn một phen, ít nhất cũng phải cáo trạng với Hoàng thượng mới đúng.

https://thuviensach.vn

Hiền phi trong lúc cai quản Nghiễm Trữ cục để xảy ra chuyện, lại còn liên lụy tới đỉnh quả tim trong thân thể hoàng thượng, thế nào cũng cần phải trừng phạt nhỏ một phen, không phải sao? Hoàng hậu tất nhiên sẽ không ngờ tới A Uyển không chỉ không cáo trạng mà còn khuyên Hoàng thượng bỏ qua chuyện này.

”Đúng vậy, Uyển quý tần bây giờ còn đang ở trong Chính Kiền cung, chỉ là tình huống cụ thể thế nào, nô tỳ cũng không rõ, chỉ biết là Hiền phi khi từ Chính Kiền cung đi ra sắc mặt không tốt.”

Nghe vậy hoàng hậu liền gật đầu, tuy không bị trừng phạt, nhưng sắc mặt Hiền phi không tốt đã phản ánh tình huống này cũng không được hay ho gì, ít nhất Hiền phi không gặp được vận may, nói không chừng còn bị Hoàng thượng răn dạy một phen.

Nghĩ đến điều này, tươi cười trên mặt hoàng hậu cũng rạng rỡ hơn trước, kết quả sự việc tuy bất ngờ, nhưng quá trình hẳn cũng gần giống như suy nghĩ của mình, thế sự vốn vạn biến, thành được một nửa cũng coi như tốt rồi.

Tuy đã trải qua một đợt thay người gây tổn thất không ít quân cờ, lại còn bị giam cầm ở Khôn Ninh cung, nhưng dẫu sao nền móng tại trong cung của hoàng hậu cũng sâu, sau lưng còn có Thừa Ân Hầu phủ chống đỡ, muốn tìm vài người tới ngáng chân Hiền phi cũng không phải việc khó. Lúc trước Hiền phi làm đủ loại chuyện, hoàng hậu đã sớm hoài nghi, ngặt nỗi vì chưa có chứng cứ, nhưng lúc này Hiền phi ở ngoài sáng, mình ở trong tối, hoàng hậu tất sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Hoàng hậu vốn dự liệu Uyển quý tần sẽ không nhịn xuống cơn tức này, đi Kiến Chương cung cùng Hiền phi náo loạn một phen, đem việc này làm lớn lên, tốt nhất là có thể để cho Hoàng thượng tước đi quyền quản cung vụ của Hiền phi, nhưng lại không nghĩ tới lại bỏ qua bước tính toán này của Uyển quý tần.

https://thuviensach.vn

Than một tiếng đáng tiếc, tay hoàng hậu chải tóc một chút, kéo mái tóc liền không tránh khỏi đau đến hít một hơi, ánh mắt đột nhìn tới bản thân mình trong gương đồng, lờ mờ nhìn thấy dáng vẻ dung mạo xinh đẹp tuổi trẻ vẫn còn, nhưng không biết tại sao trong lòng lại dâng lên nỗi ưu tư không rõ.

Để lược ngà xuống, hoàng hậu đưa tay xoa nhẹ khóe mắt của mình, hỏi Liên Nguyệt đang ở một bên: ”Liên Nguyệt, ngươi nói xem bổn cung thật sự đã già rồi sao?”

Liên Nguyệt vội vàng đáp: ”Tiểu thư một chút cũng không già, nhìn vẫn giống như khi còn trong phủ vậy, không hề dính dáng đến chút già nào.” Liên Nguyệt từ nhỏ chính là thị nữ bên người hoàng hậu, phụng bồi hoàng hậu suốt một chặng đường, có thể nói là người hoàng hậu coi trọng nhất, nghe câu hỏi này của chủ tử, Liên Nguyệt ngay cả xưng hô trong phủ cũng nói ra.

Hoàng hậu nghe xong trên mặt vẫn không thoải mái như cũ, chính là lắc lắc đầu, nếu bàn về vẻ bề ngoài, nàng không già, nhưng trong lòng của nàng, rốt cuộc không thể so với thuở còn ở trong phủ, bỗng, hoàng hậu cảm thấy có chút mệt mỏi, là vì điều gì, bản thân hoàng hậu cũng không nói rõ được.

Chỉ biết là nếu đã đi trên con đường này, cho dù phải đối mặt với vô cùng vô tận âm mưu tính toán, mình cũng phải lên tinh thần để tiếp tục chiến đấu.

***

Ngày hậu cung hậu cung lan truyền tin Uyển quý tần được sự chấp thuận của hoàng thượng, đặc biệt ân chuẩn bạn giá (bầu bạn với vua) ở Chính Kiền cung nửa tháng, cũng có phi tần tin tức linh thông biết được phân lệ

https://thuviensach.vn

của Uyển quý tần bị cắt xén, được Hoàng thượng rủ lòng thương, để nàng lại ở Chính Kiền cung bạn giá.

Tin tức vừa ra, còn không phải là có người thầm nghĩ Uyển quý tần này thủ đoạn thật quá tốt, phân lệ bị cắt xén còn có thể làm cho an bài như thế, cũng có phi tần cười nhạo Hiền phi, đoán chừng Hiền phi trông coi cung quyền, muốn mượn chuyện này chèn ép Uyển quý tần, lại không ngờ trộm gà không được còn bị mất nắm gạo, trái lại đưa Uyển quý tần vào Chính Kiền cung nửa tháng, điều này chẳng phải có nghĩa là đêm khuya Hoàng thượng ắt sẽ không đặt chân đến hậu cung nữa sao?

Thêm nữa Hoàng thượng lúc trước bận rộn việc…quốc sự, đã nhiều ngày sau đó chưa hề tiến vào hậu cung, bởi tâm tư của một mình Hiền phi mà làm liên lụy chúng tỷ muội ngần này thời gian không được thấy thánh nhan, trong lòng các phi tần ít nhiều có chút bất mãn, nhưng e ngại thân phận cùng thủ đoạn của Hiền phi, hiển nhiên sẽ không có ai không thức thời mà nhắc tới trước mặt Hiền phi.

Sống ở trong Chính Kiền cung, ăn ngon uống ngon, chỉ không nghĩ đến ngày hôm đó lại có quý thủy tới, A Uyển từ khi có kinh lần đầu liền kèm theo chứng đau bụng kinh, theo lời đại phu nói là bởi vì cung hàn (tử cung lạnh) đưa tới, sau khi thành thân có lẽ sẽ giảm bớt một chút.

Nhưng sau khi A Uyển tiến cung thị tẩm, chứng đau bụng kinh này vẫn không đỡ hơn như lời thầy thuốc nói, mỗi tháng vẫn như cũ nhất định đúng giờ tra tấn A Uyển một phen. Lúc này bản thân đã chuẩn bị tốt, A Uyển chỉ có thể ôm túi chườm nóng co rúc trên giường nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch tái nhợt.

Hoàng thượng sau khi xử lý chính sự xong, trở về Chính Kiền cung đang muốn cùng A Uyển dùng cơm trưa, vừa vào cửa điện liền phát hiện vật nhỏ vốn nên chạy nhảy tới đón tiếp mình lại không thấy bóng dáng, điều này thật kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Kể từ khi biết vật nhỏ này muốn mình thu nhận nàng vào ở Chính Kiền cung, nhất định muốn mỗi ngày dùng bữa cùng hắn, quy định giờ ăn ba bữa ở Chính Kiền cung luôn luôn chuẩn xác, nếu hắn không trở về đúng lúc, tinh quái này nhất định phải đi lại lòng vòng trong Chính Kiền cung để chờ đợi.

Lúc này Hoàng thượng trở về đúng giờ nhưng lại không hề nhìn thấy A Uyển, khó tránh khỏi kỳ lạ, vào nội điện, liền nhìn thấy A Uyển cuộn mình nằm ở trên giường, thoạt nhìn chính là dáng vẻ thân thể khó chịu, Hoàng thượng vội vàng đi qua nhìn kỹ một phen.

Ngồi ở trên giường, Hoàng thượng nắm bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo của A Uyển, thấy mồ hôi rịn ra trên trán A Uyển, dáng vẻ không khác lắm so với thời điểm trúng độc lần trước. Hoàng thượng cho rằng A Uyển lại ăn phải đồ gì không sạch sẽ hoặc là bệnh cũ tái phát, không ngừng phân phó Lý Đắc Nhàn mời thái y tới.

Động tác lần này của Hoàng thượng A Uyển tất nhiên cũng biết đến, chứng đau bụng kinh khiến cho người ta khó chịu ở ngay tại nơi này, làm cho ngươi đau đến ghê gớm lại không cho ngươi bất tỉnh, chỉ có thể nỗ lực chịu đau, cố gắng cầm tay hoàng thượng: ”Tần thiếp…Tần thiếp…không đáng ngại…, hoàng thượng…không cần mời…thái y tới đây.”

Từng chữ từng chữ của lời nói rất nhanh liền nhảy ra ngoài, có thể thấy rõ người nói những lời đó đang cực kỳ khó chịu, Hoàng thượng theo bản năng nhíu mi: ”Đã như vậy còn không truyền thái y, càn quấy! Các ngươi hầu hạ thế nào vậy!”

Nhưng mà cơn tức này không thể xả vào A Uyển, chỉ đành phát tác với nhóm cung nữ phục vụ trong điện. Các cung nữ nghe Hoàng thượng quát mắng, lập tức quỳ xuống, không có một chút xíu chần chừ.

https://thuviensach.vn

”Hoàng thượng…Đừng trách các nàng, là tần thiếp không cho truyền thái y, các có dính líu gì đến các nàng.” Thấy Hoàng thượng như thế, A Uyển không thể không lên tiếng giải thích, chứng bệnh đau bụng kinh này mà truyền thái y cũng chẳng ích gì, còn phải uống một chén thuốc đắng lớn, chi bằng cứ cố chịu vậy.

”Nàng cũng thật làm liều.” Nghe A Uyển nói một câu nhẹ bẫng như vậy, lại quay sang Lý Đắc Nhàn: ”Lý Đắc Nhàn, sao ngươi còn chưa đi mời thái y, làm gì mà lề mề thế!”

”Không được đi…” Âm thanh này tuy yếu ớt, nhưng bên trong lại bao hàm ý cực kỳ cố chấp.

Lý Đắc Nhàn bị kẹp giữa hai vị này, đi không được mà không đi cũng không xong, đắc tội một người cũng không được, thật sự rất khó xử.

”Nàng lại còn quậy cái gì, đã là bộ dạng này rồi còn không cho truyền thái y? Trẫm sai bọn họ đem thuốc của ngươi làm thành viên tròn là được.” Hoàng thượng cho rằng A Uyển sợ uống thuốc mới không cho truyền thái y, liền dỗ dành như thế.

A Uyển thở dài, tuy là nói ra không hay cho lắm, nhưng nếu không nói rõ vị này sợ là nhất định phải mời thái y tới, A Uyển cũng không muốn: ”Tần thiếp không phải thân thể không thoải mái cũng không phải là bệnh cũ tái phát, là tần thiếp tới quý thủy.”

Cắn răng nói xong câu này, A Uyển quay đầu nhắm hai mắt lại, không nhìn hoàng thượng, thực ra ở hiện đại việc một cô gái đến tháng là một chuyện rất bình thường, không khó khăn mở miệng như vậy. Nhưng thân ở Đại Tề quốc tương đối bảo thủ, muốn A Uyển nói trắng ra như thế cũng rất ngượng ngùng nha.

Mà Hoàng thượng nghe xong nhất thời cũng sửng sốt, nhóm phi tần lúc quý thủy đến thì sẽ chủ động tránh hắn, vả lại những tên đứng đầu bảng

https://thuviensach.vn

cũng sẽ bị lấy xuống, đối mặt với chuyện phi tần đến tháng này, Hoàng thượng đây là đại cô nương lên kiệu hoa—lần đầu tiên.

Không hề có kinh nghiệm, Hoàng thượng cũng không biết nên làm gì bây giờ, chỉ là nhìn bệnh trạng của A Uyển không có chút dáng vẻ thuyên giảm nào, cũng không tiện nói thẳng với A Uyển, liền hỏi cung nữ hiểu rõ quỳ ở một bên: ”Các ngươi khi tới quý thủy cũng bị như vậy?” Đau đến co quắp, sắc mặt trắng bệch?

Cung nữ này còn chưa trải qua việc đời, lời này của Hoàng thượng vừa hỏi xong, đại gia hỏa liền đỏ mặt, cũng có gan lớn nhỏ giọng trả lời: ”Hồi hoàng thượng, người con gái khi đến quý thủy, tình huống đều không giống nhau.”

”Vậy…” Thấy Hoàng thượng còn muốn hỏi tiếp, A Uyển nằm ở trên giường nhịn không được, nếu còn tiếp tục hỏi như vậy nàng sẽ không muốn gặp ai mất, một phen liền kéo tay áo hoàng thượng.

”Hoàng thượng không được hỏi nữa.”

Thấy vật nhỏ nói chuyện với mình, Hoàng thượng liền quay đầu nhìn về phía A Uyển: ”Nàng tới quý thủy sao lại nghiêm trọng như vậy? Thôi, vẫn nên tuyên thái ý đến nhìn một chút đi.”

Chuyện phái nữ hoàng tuy có nghe đến nhưng cũng không hiểu kỹ hơn, nhìn tình huống này vẫn nên tuyên thái y đến đây cho chắc, cũng không màng đến ồn ào của A Uyển, sai Lý Đắc Nhàn đi mời người giỏi phụ khoa của thái y viện tới.

Thái y vội vã bị Lý Đắc Nhàn lôi kéo tới Chính Kiền cung, tới rồi nhìn chút, thì ra là bắt mạch cho Uyển quý tần đang đắc sủng, còn tưởng rằng Uyển quý tần hư hư thực thực chuyện có thai đại sự như vậy, chưa hề nghĩ tới lại là vì chứng bệnh đau bụng kinh phụ khoa mà đến.

https://thuviensach.vn

Sau khi bắt mạch kê đơn thuốc, thái y chắp tay với Hoàng thượng hồi bẩm: ”Hồi hoàng thượng, Uyển quý tần nương nương cũng không quá đáng ngại, chỉ là bởi chứng bệnh cung hàn, trong thời kỳ quý thủy nương nương phản ứng kịch liệt hơn so với nữ tử bình thường.” Nói thẳng ra chính là A Uyển có thể đau bụng kinh mãnh liệt hơn chút so với những người con gái khác.

Nhưng Hoàng thượng lại không phất tay để thái y đi, nhìn thoáng qua A Uyển đã vùi đầu vào trong chăn, không ngại học hỏi kẻ dưới nói: ”Vài ngày trước đó chẳng phải đã bắt đầu toa thuốc điều dưỡng thân thể cho Uyển quý tần sao? Sao lại không có hiệu quả?”

Thái y tất nhiên không dám chậm trễ, cung kính đáp: ”Phương thuốc kia nương nương tuy đã dùng được chút thời gian, nhưng hiệu quả cũng không thể nhanh như vậy, dược tính mạnh không thể dùng, thân thể nương nương vẫn còn cần từ từ điều trị.”

Hoàng thượng gật gật đầu, lại nói: ”Ngươi đi đem dược tạo thành thuốc viên đưa đến đây đi.”

Thái y gật đầu một cái, tất nhiên không dám không tuân theo, nhưng hơi thoáng qua chút suy tư, lại nói: ”Chứng đau bụng kinh của nương nương, nguyên do là bởi chứng cung hàn, dùng thuốc viên lâu dài cũng tốt, chỉ là nếu muốn giảm bớt chứng bệnh đau bụng kinh này, vẫn nên uống chút các loại nước canh nóng cho tốt.”

Nghe những lời này, Hoàng thượng gật gật đầu, dặn dò cung nữ đi theo thái y để nhận thuốc, thuốc sắc xong được bưng lên lại để cho thái giám đi phân phó ngự thiện phòng nấu chút nước canh tẩm bổ đến.

Sau đó lôi A Uyển từ trong chăn ra: ”Không sợ buồn rầu làm hư mình?”

A Uyển nhưng lại nhẹ đánh Hoàng thượng một cái: ”Hoàng thượng sao lại mời thái y đến, tần thiếp nói cũng không màng.” Nói cho Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

biết mình tới quý thủy vốn đã rất ngượng, lại còn muốn mời thái y đến, A Uyển thật sự có chút bất lực.

”Nàng đã như vậy còn không muốn cho thái y nhìn qua, chẳng lẽ đau đến chết mới tốt?” Hoàng thượng nhìn thoáng qua vật nhỏ không biết cảm ơn này, đã là phản bác lại, còn ghét bỏ hắn.

A Uyển biết Hoàng thượng quan tâm mình, nhưng mà Tứ vật thang* điều dưỡng thân thể này và vân vân khi ở nhà A Uyển cũng uống qua, chẳng qua ngại hương vị kỳ lạ liền không kiên trì nổi, mà quý thủy đến để cho đại phu kê đơn thuốc, trong lời nói là nếu uống thuốc giảm đau, sợ rằng sau này khi có thai không tốt cho cho đứa nhỏ, chứng đau bụng này, A Uyển trái lại thà rằng cái gì cũng không uống, cố gắng chịu đựng.

*Tứ vật thang: bao gồm 4 vị: xuyên khung, đương quy, thục địa và bạch thược, rất tốt đối với các vấn đề về kinh nguyệt, lao tâm suy nghĩ gây tổn hại nhan sắc.

”Tần thiếp không muốn uống thuốc. Tần thiếp nghe nói trong kỳ quý thủy mà uống thuốc, mai sau nếu có bầu sợ là không tốt cho thai nhi, dù sao trong thuốc cũng có ba phần độc.”

Nghe thấy A Uyển yếu ớt nói ra nguyên nhân không cho hắn tuyên thái y, trong lòng Hoàng thượng dường như bị thứ gì đập mạnh vào, đem A Uyển ôm vào trong lòng: ”Đồ ngốc, trẫm để cho bọn họ kê thuốc cho nàng đương nhiên đều là để điều dưỡng thân thể, dùng cho nàng điều dưỡng rất tốt, dĩ nhiên sẽ mang thai, đến lúc đó trẫm tự sẽ để cho thái y chẩn đoán bệnh cho nàng, đổi phương thuốc cũng không thành vấn đề, nàng còn lo lắng linh tinh cái gì?”

A Uyển nghe xong liền khẽ gật đầu, y lý cổ đại uyên thâm, nàng vốn cũng không nghiên cứu quá sâu, chỉ biết một chút sơ sơ do trước khi vào cung Tống ma ma bổ túc cho, làm sao có thể hiểu rõ như thái y được?

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát sau, Hoàng thượng sai Ngự thiện phòng chế biến nước canh đưa đến, còn bốc lên chút hơi nóng, nghĩ đến lời của thái y, Tề Diễn Chi rất là tự giác dỗ A Uyển uống hết nước canh, một tay cầm bát nước thuốc một tay cầm thìa bạc, khi đút nước canh cho A Uyển còn thổi nhẹ vài cái, được vua một nước phục vụ phi tần A Uyển coi như là người đầu tiên.

Lý Đắc Nhàn ở một bên nhìn dáng vẻ Hoàng thượng như vậy đã không còn kinh sợ nữa, nội tâm đã không còn ý kiến gì, chỉ muốn trở về dặn dò tiểu đệ tử cẩn thận, đi theo Uyển quý tần làm việc thật tốt, trung thành hầu hạ chính là có tiền đồ lớn.

Uống xong một bát nước canh, trái lại cũng giảm bớt chút đau buốt dưới bụng A Uyển.

Nhìn A Uyển tới quý thủy cũng giống như là bị bệnh, ấm ức nằm ở trên giường hẹp, dáng vẻ tức giận không muốn gặp hoàng thượng, liền sờ sờ đầu A Uyển, thuận tiện nói: ”Chờ quý thủy của ngươi qua, trẫm liền dẫn ngươi ra ngoài đạp thanh* vậy.”

*đạp thanh: bạn nào đọc Truyện Kiều thì biết rùi đó, chính là đi dạo trong tiết Thanh minh.

Lúc này đã gần vào hạ, đạp thanh cũng là phần đuôi của đạp xuân, nghe được có thể đi ra ngoài chơi, A Uyển ngược lại vẫn nổi lên hứng thú, trong lúc nhất thời mặt mày cong lên: ”Hoàng thượng có giữ đúng lời nói?”

Hoàng thượng cười, đã gọi là quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy*, huống chi là Thiên tử hắn, nếu đã hứa hẹn, chắc chắn sẽ không nuốt lời, vật nhỏ này lại dám nghi ngờ hắn.

*chắc ai cũng biết rùi nhưng vẫn nói lại: một lời của quân tử nói ra bốn con ngựa cũng không kéo lại được.

https://thuviensach.vn

”Chỉ cần nàng ngoan ngoãn uống thuốc, bồi dưỡng thân thể, trẫm tất sẽ không nuốt lời.”

Nhưng mà A Uyển không nghĩ tới, nguyên nhân bởi vì muốn được đi đạp thanh, viên thuốc của nàng lại sinh sôi nhiều thêm vài lọ.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Biệt Uyển

A Uyển vốn tưởng rằng Hoàng thượng nhật lý vạn ky*, chuyện đạp thanh này sợ là như thế nào cũng phải đẩy về sau, nhưng thời tiết ngày càng nóng, nói không chừng đạp thanh sẽ biến thành nghỉ hè mất.

*Nhật lý vạn ky: (日理万机): chỉ việc Đế vương ngày xưa sử lý muôn vàn chính sự, chăm chỉ đến cực điểm. Hay hàm ý người làm chủ một quốc gia có bao nhiêu công việc quan trọng cần phải giải quyết.

Hoàng thượng thân là vua của một nước, cũng là người giữ chữ tín, đã nói muốn dẫn A Uyển đi đạp thanh, rốt cuộc cũng không để A Uyển phải đợi lâu. Giống như hồi trước cải trang xuất cung, Hoàng thượng đó là dẫn A Uyển tới kinh giao Biệt Uyển. A Uyển vốn tưởng rằng Biệt Uyển này chỉ là giản lược xưng hô thôi, phía trước nên có một tên khác. Nhưng tới trước cửa Biệt Uyển, ngẩng đầu nhìn lên bảng hiệu, bên trên rồng bay phượng múa, mạnh mẽ hữu lực viết rõ hai chữ – Biệt Uyển.

Khó trách A Uyển ở trong kinh quá lâu, sửng sốt chưa từng nghe nói qua có một hoàng thất tên Biệt Uyển, người đặt tên cũng quá lười biếng đi.

A Uyển bước vào bên trong vườn, Biệt Uyển chiếm diện tích không tính là lớn, nhưng có đủ đình đài lầu các, cầu nhỏ nước chảy, nơi này ở trong kinh đô thật mang một phong cách riêng. Mặc dù là cuối xuân, nhưng Biệt Uyển lại có cảnh sắc cỏ xanh lả lướt, nước trong gợn sóng.

“Hoàng thượng nói muốn đưa thần thiếp đi đạp thanh, chẳng lẽ lại là ở Biệt Uyển?” Tập tục đạp thanh của Đại Tề cũng không có gì đặc biệt, ngoài

https://thuviensach.vn

ngắm hoa còn có thả diều, đánh đu,… nhưng ở đây trừ ngắm hoa ra chẳng có gì nữa.

Nghe thấy A Uyển hơi có chút oán giận, Tề Diễn Chi nhịn không được lắc đầu, không ít phi tần muốn cầu hắn mang theo xuất cung đạp thanh, nếu là dẫn theo những người khác dù sao cũng cực lực khen cảnh trí trong uyển này, nhưng vật nhỏ này cứ nói ra bất mãn của mình như vậy.

“Chơi diều chỉ là đứng bất động, đánh đu thân hình nàng lại mảnh mai như vậy, đạp thanh trừ ngắm hoa nàng còn có thể làm gì?”

A Uyển nghĩ như thế cũng thật là chán, thả diều, đánh đu lăn qua lăn lại không có vững vàng như ngắm hoa. Nhưng mà lời này của Hoàng thượng cũng quá xem thường thân thể nàng: “Hoàng thượng cứ như vậy xem thường thân thể tần thiếp? Tần thiếp cũng là khiên có thể xách tay có thể khiêng.”

Nóng lòng muốn biểu hiện chứng minh mình không có mảnh mai, nhưng A Uyển lại quên chính mình trước kia còn mắc nhiều bệnh, cảm lạnh sinh bệnh không nói, lúc trước còn trúng độc, bệnh nặng mới khỏi lại là Hoàng thượng nhìn thấy mình bị chứng đau bụng kinh nghiêm trọng. Cho nên lời này của A Uyển đối với Hoàng thượng mà nói không có chút thuyết phục nào. Mặt khác còn bị Hoàng thượng giễu cợt: “Nàng a, cùng lắm chỉ là xách điểm tâm chén trà nhỏ thôi, thân thể nàng ….”

Nói xong Hoàng thượng còn cố ý đem A Uyển cao thấp đánh giá một phen, lập tức liền lắc đầu, phát ra thanh âm khinh thường. A Uyển bỗng lớn mật, cũng chẳng quan tâm phía sau còn có cung nhân đi theo, liền vươn hai tay ôm cổ Tề Diễn Chi thế nào cũng không chịu buông.

“Lớn mật, còn có quy củ hay không?” Tuy là răn dạy nhưng Hoàng thượng lại ôm lấy eo nhỏ nhắn của A Uyển, sợ nàng không cẩn thận ngã xuống.

https://thuviensach.vn

A Uyển tựa đầu chôn ở cổ Hoàng thượng, nhất thời ngầm bực, vài lần sinh bệnh thật sự là đem chỉ số thông minh của nàng đều gặm hết sao? Sao luôn không tự chủ được liền đối với Hoàng đế đại nhân bày tỏ hành động yêu thương nhung nhớ.

May mà A Uyển cùng Hoàng thượng những lúc ở chung phần lớn là ôm ôm ấp ấp, cứ như thế đã thành thói quen.

“Không có quy củ, sẽ không có quy củ, ở trong lòng Hoàng thượng thần thiếp là người vô dụng thế ư?”

Nhất thời nghe thấy thanh âm hờn dỗi của A Uyển trở nên rầu rĩ, tựa hồ đối với lời của mình không mấy vui vẻ, Hoàng thượng liền khuyên giải an ủi nói: “Đương nhiên không phải vô dụng, trẫm cùng nàng trong cung thặng cật thặng cát **,bản lĩnh làm nũng khoe mẽ đã là bậc nhất, ai dám nói nàng vô dụng?”

**Thặng cật thặng cát: ăn nhờ ở đậu (ed tìm trên gg thì nó bảo nghĩa thế này nhưng ed thấy cho vào không hay lắm nên để nguyên :]]]])

Chỉ có Hoàng thượng mới an ủi như thế, chẳng thà đừng an ủi cho xong, việc đã đến nước này, A Uyển cũng không tính toán ở trong lòng Hoàng thượng phải tạo ra hình tượng cao quý lãnh đạm hay ôn nhu tiểu ý, hoặc là nói, trải qua mấy tháng cùng Hoàng thượng ở chung, sợ là muốn tạo lại hình tượng cũng không có cửa.

A Uyển nghĩ đơn giản đã biết đem tính tình rèn luyện tốt, trong cung xem chừng chỉ có nàng lớn mật làm nũng như thế, nhìn Hoàng thượng cũng là thực thích hành động của nàng: “Thần thiếp đi không nổi, Hoàng thượng ôm thân thiếp đi.”

Hoàng thượng lúc này cũng không có đẩy A Uyển, đem nàng ngồi xuống bãi cỏ: “Tự mình đi, đừng nghĩ nhàn hạ.”

https://thuviensach.vn

Ở bên cạnh Hoàng thượng mấy tháng, lại cùng Hoàng thượng sớm chiều chung sống non nửa năm, ngữ khí thần thái của Hoàng thượng A Uyển có thể tính là học được một chút, nghe ngữ khí này là không tính toán nuông chiều chính mình, A Uyển rất thức thời không có náo loạn nữa, ngoan ngoãn ngồi xuống dưới.

Chính là vẫn như cũ đem cánh tay vây quanh Hoàng thượng, lại cơ hồ đem cả sức nặng chính mình đều tựa trên người Hoàng thượng. Nhìn A Uyển ngoan ngoãn nghe lời, lần này lại biến thành hành động nhàn hạ thì Hoàng thượng không có phản đối.

“Hoàng thượng, sao nơi này lại có tên là Biệt Uyển vậy, thần thiếp lớn lên ở trong cung chưa từng biết có một lâm viên như này.” A Uyển mở miệng đem nghi ngờ của mình nói ra.

Lúc này bọn họ đang ngồi ở lương đình gần cây hoa lê trắng, xung quanh từng cánh hoa lê rơi xuống thực đẹp mắt, trong đình thỉnh thoảng lại có mùi hoa lê thoang thoảng thổi qua.

A Uyển vừa hỏi vừa cầm lấy bình trà rót ra chén, nước trà cũng thoảng mùi hoa lê hẳn là trà được pha bằng nước làm từ hoa lê. A Uyển rất tự giác nâng trà đưa cho Hoàng thượng, mặc dù không cứu được hình tượng của mình ít nhất cũng muốn biểu hiện mình không phải người vô dụng.

Hoàng thượng nhoẻn miệng cười: “Nàng tự nhiên không biết, đây là vườn của trẫm?”

Nghe vậy A Uyển có chút ngạc nhiên, sao nàng không nghĩ tới Biệt Uyển là của Hoàng thượng chứ, khó trách nàng chưa nghe qua.

“Cái này, Biệt Uyển cũng là do Hoàng thượng đặt?” A Uyển hỏi “Hoàng thượng so với thần thiếp đâu phải người đơn giản, sao đặt tên tùy ý đơn giản như vậy?”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nhìn về phía cây hoa lê ngời đình: “Cả vườn này đủ loại hoa lê, vốn định kêu Lê Uyển, nhưng nghĩ lại như thế không hay lắm, cho nên để dễ xưng hô mới đặt Biệt Uyển.”

Lời giải thích này A Uyển đã hiểu, “lê” cùng âm với “ly” muốn gọi tránh đi, “Biệt” lại cùng “ly” đồng nghĩa, thế nên tên Biệt Uyển có ý nghĩa đơn giản như vậy.

“Hoàng thượng lấy một tên tình thơ ý họa không được sao? Không nên gọi Biệt Uyển?” Trong kinh nổi lên một lâm viên không phải nên lấy một cái tên phong nhã sao?

Vừa trò chuyên, A Uyển liền đem nước trà lại đưa cho Hoàng thượng, mà Hoàng thượng lấy nắp chén gạt gạt vài lần, liền uống một ngụm sau mới đáp: “Cũng chỉ là một chút học đòi văn vẻ, vườn chính là nơi nghỉ ngơi ngắm cảnh, tên gọi co gì quan trọng chứ?”

Hoàng thượng một phen nói làm cho A Uyển hiểu ra, Hoàng thượng vốn là người có học vấn, muốn văn vẻ còn cần nàng nói ư? “Hoàng thượng cao kiến, là thần thiếp thiển cận.”

Đang lúc hai người nhàn hạ trò chuyện, bỗng có giọng nam trong trẻo từ ngoài cửa truyền đến: “Hoàng huynh, huynh làm cho thần đệ thật khó tìm.”

A Uyển cả kinh, theo bản năng tránh đi, nghe giọng nói đoán người đến là Tế Vương gia, mặc dù là đệ đệ của Hoàng thượng, nhưng đối với thân phận phi tần của A Uyển mà nói, đối với quy củ là không hay lắm, nàng có thể ở trước mặt Hoàng thượng không theo quy của nhưng ở trước mặt nam tử khác vẫn là nên tuân theo.

Mới nghĩ muốn đứng lên, Hoàng thượng liền cầm tay A Uyển kéo xuống ý bảo nàng cứ ngồi đó.

https://thuviensach.vn

Tế Vương gia rất nhanh liền tới trước đình, nhìn thấy trong đình có một nữ tử trong mắt không che dấu được ngạc nhiên, nhưng nghĩ người có thể khiến Hoàng huynh đưa nữ tử tới Biệt Uyển chắc chắn có địa vị không đơn giản, liền lập tức cúi đầu chắp tay: "Hoàng huynh thứ tội, là thần đệ lỗ mãng."

Hoàng huynh luôn không mang theo nữ tử đến Biệt Uyển, cho nên lúc tìm Hoàng huynh hồi bẩm chính sự không nghĩ nhiều cứ thế mà tiến vào, ai biết Hoàng huynh cũng có lúc ngoại lệ?

"Không sao, lại đây ngồi đi."

Hoàng thượng mở miệng, A Uyển đứng dậy cùng Tế Vương gia hành lễ: "Thần thiếp đã gặp qua Tế Vương gia." Hậu cung trừ Hoàng hậu, những người còn lại thấy Tế Vương gia phải bán lễ vấn an, A Uyển cũng không ngoại lệ.

Tế Vương gia vừa rồi vẫn còn chìm đắm trong chuyện Hoàng huynh dẫn theo nữ tử đến Biệt Uyển, lúc này lại nghe nữ tử xưng thần thiếp đoán hẳn là phi tần của Hoàng huynh.

"Khụ khụ, đây là Uyển quý tần." Hoàng thượng có chút không được tự nhiên giới thiệu, nghĩ tới chuyện ở ngự thư phòng lúc trước liền hiểu ra, quả nhiên, nghe được ba chữ "Uyển quý tần", mắt Tế Vương gia lóe sáng.

"Hóa ra là Uyển quý tần, bổn vương nghe đại danh đã lâu." Tế Vương gia hướng A Uyển chắp tay đáp lễ.

Ở trong cung, chỉ có Hoàng hậu mới có thể xưng với hắn là Hoàng tẩu, Tế Vương gia cũng chỉ cần đối với Hoàng hậu hành lễ vấn an, còn các phi tần khác thì không cần, nhưng bây giờ lại đối với A Uyển chắp tay đáp lễ đã là khách khí.

https://thuviensach.vn

Đại danh đã lâu? A Uyển tự cảm thấy mình chỉ là một quý tần nhỏ bé, không đáng để Tế Vương gia nói câu đại danh này đi?

A Uyển còn mải suy nghĩ, một bên Hoàng thượng đối với ý tứ này của đệ đệ quá là rõ ràng liền liếc Tế Vương gia một cái: "Còn không mau ngồi xuống."

Biết Hoàng huynh ghét mình lắm chuyện, Tế Vương gia ngồi xuống đối diện A Uyển, nhìn A Uyển nháy mắt một cái, khiến A Uyển lại mù mịt, mình cùng Tế Vương gia này rất quen thuộc sao?

Nhưng lúc này A Uyển lại có chuyện rắc rối khác, Tế Vương gia hiện tại đã ngồi xuống, chính mình có nên rót trà cho hắn? Trong đình cũng không có người hầu hạ, Hoàng thượng tất nhiên không thể làm chuyện này, nhưng nếu mình không làm, để Tế Vương gia tự mình rót trà xem chừng không hợp quy củ lắm?

A Uyển thoáng có chút rối, trước khi vào cung mama dạy bảo nàng chỉ nói làm như thế nào hầu hạ Hoàng thượng, cũng không nói cho nàng biết khi Hoàng thượng cùng Vương gia ở đây thì chính mình có cần hay không hầu hạ Vương gia?

Như nhìn ra phiền não của A Uyển, Hoàng thượng duỗi cánh tay dài ra, đem ấm trà xách tới trước mặt Tế Vương gia: "Tự mình rót trà đi."

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Trẫm

Bầu không khí trong đình vốn đang vui vẻ nhàn hạ, nhưng từ lúc Tể Vương gia tham gia, A Uyển cũng không biết có phải mình suy nghĩ nhiều hay không, ba người ngồi uống trà cùng nhau bầu không khí cứ kỳ quái như thế nào đấy?

Tể Vương gia ngồi xuống đối diện A Uyển, sau khi được Hoàng thượng cho phép "Tự mình rót", bắt đầu quay sang nháy mắt ra hiệu với A Uyển, A Uyển nhìn hành động của vị đối diện này, thật sự là không nhịn được muốn cười.

Tể Vương gia và Hoàng thượng vốn là huynh đệ cùng một mẹ sinh ra, tướng mạo vốn là có nhiều phần tương tự, chỉ là khí chất bất đồng mà thôi. Lúc này vừa nhìn khuôn mặt có vài phần giống với Hoàng thượng nháy mắt với mình, vừa liên tưởng đến dáng vẻ luôn luôn nghiêm túc của hoàng thượng, đặt hai người này cùng một chỗ rồi so sánh, A Uyển có thể không muốn cười được sao?

Chỉ là mình dù sao cũng là phi tần của hoàng thượng, Tể Vương gia không hề có lý do để nháy mắt với mình, hành động này chỉ sợ không đúng cho lắm? Tể Vương gia này nhìn tuấn tú lịch sự, dáng vẻ hiên ngang, ở bên ngoài còn có thêm hình tượng đại tướng quân cao to thần võ, nhưng khi Tể Vương gia hài hước trêu đùa, làm thế nào cũng không liên tưởng được tới những miêu tả trước đó, đây không phải là Tể Vương gia có tật xấu không muốn người khác biết à?

A Uyển nghĩ như vậy, nên lúc thưởng thức trà cũng liền thỉnh thoảng ngắm vị Vương gia đối diện này vài lần, mà Tể Vương gia cũng phát hiện

https://thuviensach.vn

A Uyển liếc trộm mình, câu môi cười.

“Trà này là Uyển quý tần tự tay pha?” Hỏi như vậy, ngược lại cũng không đợi A Uyển trả lời, lại giơ lên tách trà ở dưới mũi nhẹ nhàng ngửi, “Trà vị mùi thơm ngát, trà thang trong suốt, có thể thấy được thủ nghệ pha trà của Uyển quý tần thật ra cực tốt.”

Nghe Tể Vương gia đột như kỳ lai tán thưởng như vậy, A Uyển cũng chỉ khẽ mỉm cười đáp, “Đa tạ vương gia khích lệ.” Liền không cần phải nhiều lời nữa, trong lòng lại càng ngày càng không hiểu.

“Uyển quý tần sợ là mới tới biệt uyển, cảm thấy biệt uyển này cảnh vật như thế nào?”

Tể Vương gia thưởng thức hương trà lại hỏi, A Uyển nhịn không được hơi nghiêng đi nhìn thoáng qua hoàng thượng, thật sự không giải thích được vì sao Tể Vương gia cứ cùng mình nói chuyện, hắn không phải tới tìm Hoàng thượng sao?

Tuy là kỳ quái, nhưng Tể Vương gia đã hỏi ra lời, A Uyển tuyệt đối không thể giả vờ như không có nghe thấy, “Biệt uyển của hoàng thượng, cảnh sắc tự nhiên là tốt.”

Nói xong cùng Hoàng thượng nở nụ cười, trong thần sắc nỗ lực đem nghi vấn của mình truyền lại cho hoàng thượng, đệ đệ của ngài không ngừng truy vấn phi tần của ngài, như vậy thực sự thích hợp sao? Ngài không thấy đệ đệ của ngài rất lạ lùng sao?

Hoàng thượng lúc này cũng là nghiêng đầu liếc nhìn Tể Vương gia, Tể Vương gia cũng không phát hiện, tiếp tục cùng A Uyển nói chuyện phiếm, mà A Uyển trước kia không hiểu thái độ này của Tể Vương gia là gì, nhưng lúc nói chuyện với nhau thật ra phát hiện Tể Vương gia kiến thức rất rộng, rỗi rãnh trò chuyện cũng dùng hàng loạt diệu ngữ, bấy giờ hai người này càng trò chuyện với nhau thật vui, đặt Hoàng thượng ở một bên.

https://thuviensach.vn

Tuy là không được cùng ngoại nam nói chuyện, nhưng Tể Vương gia vẫn ra câu hỏi, khiến Hoàng thượng không thể chen vào, A Uyển dĩ nhiên chính là hữu vấn tất đáp .

Ngồi một bên nhìn hai người trò chuyện, tâm tình Hoàng thượng thoáng khó chịu.

Nhìn hai người là càng trò chuyện càng vui, trong nháy mắt nghĩ đệ đệ của mình có chút chướng mắt, Hoàng thượng cuối cùng nhịn không được ho nhẹ một tiếng, gọi Lý Đắc Nhàn đang đứng gần đó đến, "Bên ngoài gió lớn, đưa Uyển chủ tử vào lầu các đi." Ngược lại cùng A Uyển nói rằng, "Ngươi đến lầu các ngắm cảnh, trẫm cho đầu bếp nữ làm một ít điểm tâm thời thịnh đưa đến cho ngươi."

Hai người đang trò chuyện rất là khoái trá liền bị cắt đứt, A Uyển nghe Hoàng thượng an bài như vậy, vẫn chưa suy nghĩ nhiều, chỉ coi là Hoàng thượng và Tể Vương gia có chuyện quan trọng thương lượng, mình ở bên cạnh sợ là bất tiện, lập tức liền đứng dậy cùng hoàng thượng, Tể Vương gia xin cáo lui, theo Lý Đắc Nhàn đến chỗ lầu các.

Nhìn bóng lưng mảnh khảnh xinh đẹp đã đi xa, dần dần khuất trong cơn mưa hoa lê trắng, Hoàng thượng vừa quay đầu lại liền thấy đệ đệ nhà mình lầu bầu "Vẫn chưa trò chuyện xong mà sao lại đi rồi?" biểu tình tiếc nuối, tâm tình thì càng khó chịu.

"Có thời gian rảnh rỗi đến tìm đến trẫm, chẳng lẽ mọi việc đều làm xong?"

Tể Vương gia nhưng thật ra thay đổi thành vẻ mặt nhẹ nhỏm, "Tất nhiên là làm xong mới đến tìm hoàng huynh bẩm báo, không nghĩ tới đệ đệ ta một ngày một đêm dốc hết tâm huyết làm việc, hoàng huynh cư nhiên dắt giai nhân ngắm hoa, còn không cho ta cùng với giai nhân hảo hảo tán gẫu, thật là làm cho đệ đệ ta quá thương tâm."

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nghe vậy thì nhẹ nhàng liếc Tể Vương gia, không có mở miệng. (Lei: liếc mắt đưa tình a a a, hai anh này càng ngày càng lộ liễu…)

Mà Tể Vương gia tựa hồ như là có chiếm được sự cổ vũ của hoàng huynh hay không đều như nhau, không ngừng cố gắng nói, “Uyển quý tần này ngược lại thật là rất thú vị, thảo nào hoàng huynh thật là thích, trong lòng nhớ mong.”

Không nhìn sắc mặt càng ngày càng đen của hoàng thượng, Tể Vương gia lại nói thật, “Cũng không biết Uyển quý tần có tỷ muội hay không, nếu là hoàng huynh lại tứ hôn cho thần đệ, cũng phải tìm một người thú vị giống Uyển quý tần như vậy mới tốt.”

Nghe xong lời này của đệ đệ, Hoàng thượng khinh thường cười lạnh một tiếng, “Mơ tưởng, Uyển quý tần chỉ có ba người ca ca, ngươi muốn người nào?”

Nghe vậy Tể Vương gia Tề Hành Chi liền trưng vẻ mặt thập phần đáng tiếc, lại lưu luyến nhìn theo phương hướng mà A Uyển vừa mới rời đi mấy lần, trong giọng nói tràn đầy vẻ tiếc hận, “Vậy thì thật là đáng tiếc, Uyển quý tần lớn lên hảo, tính tình cũng rất thú vị, thật là khó có được. A! Sao lại không có một tỷ muội chứ?”

Hoàng thượng cầm lấy chiết phiến trên bàn đá gõ lên đầu Tể Vương gia, nhìn đệ đệ ôm đầu kêu lên đau đớn, tâm tình thoáng khá hơn một chút, “Ngươi đây là đang mơ ước nữ nhân của trẫm?”

“Thần đệ nào dám mơ ước nữ nhân của hoàng huynh.” Tề Hành Chi liền xua tay phủ nhận, trên mặt vẫn còn vẻ tiếc hận, “Chỉ là đang đáng tiếc giai nhân có chủ thôi.” Cuối cùng còn thở dài thật sâu, rất sợ vẻ tiếc hận của mình thiếu rõ ràng.

Nhìn thấy mây đen trên mặt của Hoàng thượng đã dần tụ lại, Tể Vương gia thấy thế, biết mình cũng nên bẩm báo chính sự, “Thần đệ lần này đến

https://thuviensach.vn

đây, là có chuyện quan trọng bẩm báo.”

Lúc này Tể Vương gia đã không còn bộ dáng cà lơ phất phơ như vừa rồi nữa, nghiêm trang nói.

Tể Vương gia vốn là có ác ý muốn trêu đùa hoàng huynh một phen như vậy, muốn nhìn xem đến tột cùng là hoàng huynh có dụng ý gì với A Uyển, hiện tại xem ra ý đồ đã không thể thực hiện được rồi, nếu như mình mà còn nói thêm gì nữa, sợ là sẽ lập tức chạy trở về điền bắc đi trấn thủ biên cương mất thôi.

Hoàng thượng trên mặt thoáng trì hoãn, lực chú ý liền chuyển đến chính sự, “Phía nam có tin tức?”

“Lúc này người vừa rời kinh thành chưa tới nửa tháng, Trịnh khâm sai, trên đường bị ám sát cũng không dưới mười lần đã trở về, bất quá có hắn ở bên ngoài giả vờ như vậy, Ôn Tuân thế nhưng thật ra đã bước vào địa phận phía nam rồi.” Tể Vương gia liền đem tin tức mình có được nhất nhất bẩm báo cho hoàng thượng.

Biết được tin tức này, Hoàng thượng gật đầu, tách trà đang cầm trên tay càng bị siết chặt hơn, “Trẫm đã sớm ngờ tới những lão hồ ly này trước mặt không dám phản bác với trẫm, nhưng sau lưng chắc chắn đã làm không ít chuyện.”

Hoàng thượng lúc vừa đăng cơ thì căn cơ chưa ổn, đúng là đã đáp ứng tâm ý của đám cựu thần này, hận không thể đem quyền to vững vàng nắm ở trong tay mình mới tốt, hiện tại Hoàng thượng vây cánh đã cứng cáp, đã có thể một mình đảm đương một phía, muốn bọn thần tử này nhổ ra quyền hành trong tay họ, bọn họ sao có thể cam tâm?

Lúc trước Hoàng thượng ra sức dẹp yên nghị luận của mọi người, hạ chỉ phái viên quan trẻ tuổi họ Trịnh làm khâm sai, xuôi nam điều tra chuyện muối, cũng đã làm xong công tác chuẩn bị, bên ngoài mà giả vờ cho quan

https://thuviensach.vn

viên họ Trịnh mang theo thánh chỉ từ trên quan đạo một đường xuôi nam, hấp dẫn chú ý của mấy lão cáo già này.

Mà bí mật cử Ôn Tuân đi làm khâm sai, ngoài mặt cho Ôn Tuân xin nghỉ tại gia dưỡng bệnh, trên thực tế đã mang theo kim bài và mật chỉ hoả tốc chạy tới phía nam rồi.

“Tin tức mới nhất nói là sự tình đã có tiến triển, ít ngày nữa là có thể đem chứng cứ truyền về kinh.” Tể Vương gia lại nói.

Lực đạo trên tay Hoàng thượng cuối cùng cũng thả lỏng, “Như vậy rất tốt.”

Thám hoa lang Ôn Tuân này, Hoàng thượng vốn là đã muốn đưa ra ngoài tôi luyện vài năm, chuẩn bị thành người của mình. Lúc này Ôn Tuân chủ động xin đi giết giặc thì Hoàng thượng vẫn cảm thấy hắn quá mức trẻ tuổi không yên tâm lắm, nhưng hiện tại xem ra quyết định của chính mình thế nhưng thật ra chính xác, Ôn Tuân tuy là trẻ tuổi, nhưng tính tình trầm ổn, năng lực làm việc cũng là cực tốt.

Sau khi bẩm báo xong chuyện chính, Tể Vương gia tựa hồ nghĩ đến cái gì đó, trong lòng liền nổi lên ý định muốn trêu đùa hoàng huynh, vẻ mặt thành thật lại đem trọng tâm câu chuyện quải trở về A Uyển.

“Lại nói tiếp Ôn Tuân này còn là ca ca của Uyển quý tần, người nói Uyển quý tần thế nào chỉ có ca ca không có một tỷ muội nào đây? Thật là rất không hợp lẽ thường!”

Hoàng thượng lúc này thật sự là không khống chế được ý nghĩ muốn một cước đá bay em trai mình ra khỏi biệt uyển này, “Nói cho cùng ngươi là đang nhớ nữ nhân của trẫm hay sao?”

Tể Vương gia chính là đang mặc kệ hoàng huynh đang sa sầm sắc mặt, nghiêm trang đáp, “Vậy làm sao nói là nhớ thương? Nếu là Uyển quý tần

https://thuviensach.vn

vẫn khuê nữ, đệ đệ chưa chắc sẽ bại bởi hoàng huynh!”

Ý tứ này chính là người có thể thú được A Uyển phải nói khác, anh minh như hoàng thượng, tự nhiên biết mình đệ đệ thực đang nói đùa mà thôi, mặc dù là biết mình đệ đệ không có khả năng mơ ước nữ nhân của mình, thế nhưng lời này Hoàng thượng nghe trong lòng vẫn là không thoải mái. Nhưng nghe nam nhân khác khen A Uyển như vậy, Hoàng thượng trong lòng mặc dù đúng cùng có vinh yên nhưng càng nhiều hơn chính là muốn đem vật nhỏ này cất giấu cho kỹ, không cho để cho người khác tơ tưởng đến nàng.

Hoàng thượng hừ lạnh một tiếng: “Thật ra ngươi một chút cũng đâu so được với trẫm?”

Tể Vương gia bắt tay vào đếm ngón tay, văn, đúng, là hoàng huynh khai thông tư tưởng giúp, võ, là hoàng huynh đánh, oh không, là hoàng huynh truyền thụ cho, địa vị của mình cũng không có cao như hoàng huynh. . . Như vậy nhất nhất cân nhắc Tể Vương gia phát hiện mình phần thắng tựa hồ thật đúng là không lớn chút nào.

Đột nhiên, Tể Vương gia linh quang lóe lên, như là bắt được cái gì đó, hai tay một kích, “Đệ đệ tuy rằng văn võ thua hoàng huynh, thế nhưng đệ đệ thắng ở tuổi tác còn trẻ, mà đệ đệ lớn lên hoàn hảo, lại chưa từng cưới vợ, chưa kể đến lúc ta dạo phố thì các cô nương điều không phải hương nang tú khăn liền cho ta nhưng, này đây Uyển quý tần còn là tiểu cô nương thì tự nhiên là càng thích đệ đệ như vậy.”

Vừa nói Tể Vương gia vừa kiêu ngạo nhìn thoáng qua hoàng thượng, “Uyển quý tần nhìn bất quá mười lăm mười sáu tuổi, lại nói tiếp hoàng huynh lớn Uyển quý tần khoảng mười tuổi đó chứ! Chênh lệch này quá lớn, còn là đệ đệ niên kỉ kỷ hợp.”

https://thuviensach.vn

Nghe xong chuyện phiếm lần này của Tể Vương gia, Hoàng thượng tuy là khinh thường cái gọi là "Chuyện phiếm", nhưng trong lòng lại sôi trào. Cũng thật đúng là vì vật nhỏ tuổi còn bé, có thể hay không vật nhỏ không thích tuổi tác của hắn? Ngại tuổi của hắn lớn một chút?

Nhiều lần Hoàng thượng còn sờ sờ cằm, lại nói tiếp hậu cung của mình quy mô mặc dù so ra kém hơn các tổ tiên, nhưng oanh oanh yến yến cộng lại cũng là không ít, so với đệ đệ cái này hậu viện không ai, sức cạnh tranh tựa hồ thực sự không lớn?

Lại nghĩ đến đệ đệ tính tình hào hiệp, miệng mồm lanh lợi, còn mình tính tình lại không được như vậy, khó có cô nương thích, coi mới vừa rồi hai người bọn họ trò chuyện với nhau thật vui vẻ, vật nhỏ là càng thích đệ đệ như vậy?

Càng nghĩ càng bực bội, Hoàng thượng nhìn chung quanh tựa hồ cảm giác sức cạnh tranh của mình tựa hồ thực sự không bằng đệ đệ, có chút không hiểu thẹn quá thành giận đứng lên, "Nếu bẩm báo xong, ngươi liền trở về đi!"

Hoàng thượng giọng điệu này không hề không tốt lắm, nói xong cũng đem Tể Vương gia bỏ lại trong đình, chính mình cũng không quay đầu lại đi đến hướng lầu các, mà trong đình Tể Vương gia nhìn bóng lưng hoàng huynh cũng có thâm ý khác nở nụ cười.

Dọc theo đường đi Tề Diễn Chi nổi giận đùng đùng nghĩ, trẫm là hoàng đế, mặc dù là hậu cung ba nghìn người đẹp thì như thế nào! Độ tuổi hiện nay của trẫm cũng là độ tuổi tốt, chính trực trầm ổn tinh lực dồi dào! Tính tình của trẫm tiên hoàng cũng từng khen qua là bình tĩnh ổn trọng, là người được chọn để kế thừa giang sơn! Về phần hời hợt hay như thế nào đó, không phải là trọng yếu!

Nói tóm lại, trẫm là một đức lang quân tốt hiếm thấy!

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Hoàng thượng liền đẩy cửa lầu các ra, lên đài xem quan cảnh ở lầu hai, liền thấy vật nhỏ đang chán đến chết ghé vào trên cái bàn tròn, điểm tâm tinh xảo bày trước mặt đều đã động tới một chút.

Nhìn thấy thấy mình tới, trong lúc nhất thời đó là thay đổi cười tươi biểu tình tràn đầy sức sống chạy tới, giống như bộ dáng kiều kiều nhu nhu cũng mình nói chuyện, tất cả đều được thu vào tầm mắt của hoàng thượng, tâm tình phiền não khó hiểu vốn có của Hoàng thượng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Đúng rồi, hiện tại vật nhỏ này đã là nữ nhân của hắn, mặc kệ lúc trước làm sao, có nguyện ý hay không, hiện tại vật nhỏ này đã là của hắn, không ai có thể giành được.

Chính mới vừa rồi là đang miên man suy nghĩ cái gì vậy nhỉ? Vật nhỏ này đã là của hắn a! Nghĩ như vậy, vẻ mặt luôn luôn nghiêm nghị của Hoàng thượng chợt nở nụ cười, nụ cười xán lạn như ánh mặt trời trước đây chưa từng này đọng lại thật lâu trong đáy mắt A Uyển.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Dưới Ánh Trăng

Tâm tình Hoàng thượng rất tốt sờ sờ đầu A Uyển, liền dẫn A Uyển ngồi xuống cạnh bàn tròn, mà A Uyển nhìn vẻ mặt Hoàng thượng tâm tình rộng rãi cực tốt, liền tò mò hỏi: ”Hoàng thượng sao lại vui vẻ như vậy? Hay là xảy ra chuyện tốt nào?”

Không chờ Hoàng thượng trả lời, nhìn thấy có mỗi một mình Hoàng thượng tới, A Uyển lại hỏi: ”Hoàng thượng tới đây tìm tần thiếp, vậy Tề Vương gia đâu?”

A Uyển vừa hỏi như vậy, tâm tình tốt của Hoàng thượng dường như bị vỡ đi một chút: ”Hắn đi về trước.” Lời nói này không lạnh không nhạt, A Uyển giống như nghe thấy được trong giọng nói của Hoàng thượng mang theo chút cảm giác không vui.

Mặc dù không biết vì sao nói Tề Vương gia ra, giọng nói Hoàng thượng lại kèm chút không vui, nhưng lúc này A Uyển vẫn rất có tính tự giác thân là phi tần, lập tức liền vòng vo đổi đề tài: ”Hoàng thượng Hoàng thượng, biệt uyển này còn có gì thú vị không? Vừa rồi tần thiếp ở trên đài này ngắm cảnh hồi lâu, khắp nơi đều là cây lê hoa.”

Ý tứ kia chính là ta cảm thấy rất nhàm chán, ngài mau mau đưa ta đến nơi khác đi.

Hoàng thượng cười theo thói quen xoa xoa đầu A Uyển, đã đặc biệt dẫn A Uyển ra ngoài một lần, bản thân hắn tất nhiên đã sớm có an bài, chỉ là vừa muốn mở miệng, Lý Đắc Nhàn vội vàng chạy tới, ghé bên tai Hoàng thượng thì thầm một lúc, rồi sau đó Hoàng thượng lập tức đứng dậy, A

https://thuviensach.vn

Uyển nhìn vẻ mặt ấy, có lẽ theo như lời của Lý Đắc Nhàn cũng không phải việc nhỏ.

Quả nhiên, ngay sau đó Hoàng thượng vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển: ”Nàng ở trong biệt uyển này ngây ngốc cho tốt, trẫm đi một lát sẽ quay lại.”

Nghĩ Hoàng thượng chắc là có chuyện quan trọng, A Uyển sao có thể không có mắt mà làm ầm ĩ với Hoàng thượng vào lúc này chứ? Tất nhiên là mỉm cười gật đầu, đưa mắt tiễn Hoàng thượng rời đi.

Nhưng khi Hoàng thượng sắp rời khỏi lầu ngắm cảnh, vẫn cảm thấy không yên lòng, không nhịn được quay đầu, dặn đi dặn lại A Uyển giống như dặn con gái: ”Nếu nàng cảm thấy không thú vị thì tự mình đi loanh quanh trong biệt uyển nhìn ngắm một chút, có gì cần hãy đi tìm quản sự, chốc nữa nếu trẫm vẫn chưa về, nàng phải một mực đứng ở trong biệt uyển, nhất định không được chạy loạn, biết chưa?”

A Uyển dĩ nhiên là thuận theo gật đầu, biệt uyển này dù sao cũng không an toàn như trong cung, vị trí cũng xa, bản thân mình là một người con gái tự dưng đi ra ngoài của làm chi?

Hoàng thượng trước khi đi còn vội vàng gọi quản gia biệt uyển đến, dặn dò hắn đi theo A Uyển chú ý hầu hạ, lúc này A Uyển cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng Hoàng thượng nhanh chóng biến mất trên đường nhỏ.

Ban đầu Hoàng thượng nói rằng muốn mang mình đi đạp thanh, bây giờ đã là xế chiều, nhưng lại vẫn chẳng được chơi đùa gì. Hoàng thượng có việc gấp quấn thân phải đi trước, trong lúc nhất thời A Uyển thật sự cảm thấy không thú vị, muốn đọc thoại bản giết thời gian, liền hỏi quản sự: ”Ở nơi đây có thoại bản không?”

Quản sự đứng ở một bên chờ A Uyển phân phó vội đáp: ”Hồi lời của Uyển chủ tử, phía sau biệt uyển có một thư phòng.” Về phần có thoại bản

https://thuviensach.vn

hay không, người làm quản sự như hắn cũng không biết được.

Đã có thể được Hoàng thượng coi trọng, thay Hoàng thượng ngầm cai quản biệt uyển, quản sự này tất có chút năng lực. Thư phòng tuy là nơi quan trọng, nhưng nếu vị chủ tử này nói muốn đi, quản sự tất nhiên không dám không theo.

Dù sao chủ tử cũng chưa bao giờ dẫn theo người con gái nào tới biệt uyển này, không bàn đến đây là vị đầu tiên, chủ tử trước khi đi còn dặn dò tất cả mọi thứ đều phải tuân theo sai bảo của vị tiểu chủ này, quản sự dĩ nhiên là phải hầu hạ cẩn thận.

”Ồ? Quản sự xưng hô như thế nào?” A Uyển hỏi, nhìn quản sự trái lại được bảo dưỡng cực kỳ tốt, người đã vào trung niên nhưng vẫn chưa phát phì, cả người nhìn cũng rất sạch sẽ nhanh nhẹn. Quản sự này vẫn còn tiếp tục phải đi theo hầu hạ nàng, cũng không thể ngay cả tên họ cũng không hỏi được.

Quản sự cung kính cười: ”Hồi lời của Uyển chủ tử, nô tài họ Hác, chủ tử không cần khách khí với nô tài, có căn dặn gì nô tài nhất định làm theo.”

Hác quản sự? Quản sự tốt*?! Tên biệt uyển cùng tên người trong biệt uyển đều có ý tứ, A Uyển cười cười: ”Vậy làm phiền Hác quản sự đi thư phòng đi.”

*Trong tiếng Trung, Hác và tốt đồng âm, đều đọc là ”hao”

Hác quản sự miệng vội nói: ”Không dám không dám, chủ tử cứ phân phó.” Sau đó liền đi lên phía trước dẫn đường, dọc đường đi cũng giới thiệu các nơi ở biệt uyển, thì ra là rừng cây lê cùng những lầu các này chỉ là tiền viện của biệt uyển mà thôi, trung viện mới là nơi chủ tử nghỉ ngơi.

Tuy biệt uyển chiếm diện tích rất lớn, tiền viện và trung viện cách xa nhau không hề gần, nhưng dọc đường đi ngắm cảnh, nghe Hác quản sự giới

https://thuviensach.vn

thiệu trái lại khiến cho A Uyển cảm thấy khá hứng thú, quãng đường này cũng không cảm thấy quá dài.

Trung viện dù chỉ là nơi nhỏ để nghỉ ngơi, nhưng căn nhà này lại được xây trên hồ nước, có cây cầu nhỏ bằng đá quanh co đi thông tới giữa. Quanh hồ có quái thạch lởm chởm, đâm vào tốp năm tốp ba những cây xanh lá mới nhú rải rác bên hồ, Không quá ngay ngắn nhưng thật ra lại có một hương vị đặc sắc riêng.

Đi lên cầu đá nhìn xuống dưới nước, có lẽ do chưa tới mùa, trong hồ vẫn chưa có loài thực vật thủy sinh lay động nào, giống như một tấm gương phẳng phản chiếu bóng cây cầu và A Uyển, thỉnh thoảng còn có con cá chép đẹp màu đen pha xanh nhạt ngoi lên, thật sự làm cho A Uyển rất kinh ngạc.

Hác quản sự thấy vị này có vẻ hứng thú, liền hợp thời bắt đầu giới thiệu: ”Chủ tử, con cá này tên là lam mực, do Tu Câu quốc tiến cống, nghe nói chỉ có nơi của bọn họ mới có loại cá này đấy.”

A Uyển gật đầu một cái, Tu Câu quốc này khi mình học địa lý có xem qua, còn có chút ký ức, chỉ nhớ rõ Tu Câu quốc là một tiểu quốc ở phía Tây phụ thuộc vào Đại Tề, phần lớn dựa vào ngư nghiệp mà sống, đất đai cực ít, lương thực cũng không thể tự cấp tự túc, cần phải phụ thuộc vào Đại Tề mới có thể đảm bảo dân sinh.

Nhưng mà đồ tiến cống này sao không nuôi ở hồ trong cung? Chưa cần đợi A Uyển mở miệng hỏi, Hác quản sự lại giải đáp nghi hoặc cho nàng: ”Chủ tử có lẽ không biết, con cá này rất được nuông chiều, chỉ có thể nuôi trong hồ nước tại đây, mà lại không thể cùng nuôi một chỗ với cá khác.”

Nghe nói như vậy rốt cuộc A Uyển cũng hiểu, hồ ở trong cung phần lớn dẫn từ nước sông, mà trong hồ đủ loại cá chép đắt tiền đều có, cũng không thích hợp để nuôi loại cá gọi là lam mực này.

https://thuviensach.vn

Hác tổng quản lại nói: ”Loại cá này cũng không quá quý báu, chỉ là chủ tử gia ưa thích mà thôi, liền đặc biệt nuôi ở trong biệt uyển này.”

Tính tình Hoàng thượng như thế mà lại có thể làm ra chuyện này, cho dù không quý báu thì thế nào? Chỉ cần thích, đào một ao riêng để nuôi cũng chẳng tính là chuyện gì.

A Uyển mỉm cười gật đầu, cũng không nhìn thêm nữa, ngược lại liền đi vào trong nhà. Hác tổng quản không được chủ tử phân phó dĩ nhiên không dám vào thư phòng, chỉ có thể đợi ở ngoài phòng.

Nhìn xung quanh một lượt, A Uyển cảm thấy bài trí trong phòng cũng không có chỗ nào kỳ lạ, chỉ là trên một mặt tường đều toàn là sách, đi tới tiện tay lấy một cuốn sách, đúng là bản tạp đàm*, A Uyển hơi có chút giật mình, lại tùy ý cầm mấy quyển lên xem, phát hiện ra trên kệ sách này là tạp đàm du ký, tiểu thuyết quái đàm, thậm chí còn có cả nông thư.

*Tạp đàm: là tập sách ghi chép những chuyện linh tinh vụn vặt

Mà những cuốn sách này đều có dấu vết đã từng lật qua, vả lại tập sách cũng không dày, có lẽ Hoàng thượng lúc nhàn rỗi đọc để giết thời gian.

A Uyển lục tìm, đặc biệt muốn tìm bản du ký du lịch Tu Câu quốc, tìm được rồi cẩn thận nhìn, bởi tập sách không hề dày, chỉ chốc lát sau A Uyển đã xem xong. Nhưng mà sau khi xem xong tập sách đó, A Uyển khép lại tập sách cười gian xảo một tiếng.

***

Mãi đến khi trăng đã leo lên đầu cành, treo như ẩn như hiện đã lâu, Hoàng thượng mới phong trần mệt mỏi bước vào biệt uyển.

Vừa tiến vào biệt uyển, nhưng lại cảm thấy không khí có chút kỳ dị, thân là vua của một nước, Tề Diễn Chi đặc biệt rất nhanh cảnh giác cảm thấy có

https://thuviensach.vn

điều gì đó không bình thường, nhanh chóng đề phòng.

Đồng thời trong lòng cũng có hơi hốt hoảng, chẳng lẽ vẫn chưa xử lý sạch sẽ? Rốt cuộc đã đuổi tới biệt uyển này?

Nhưng không lâu sau, bước chân Hác quản sự vội vàng tiến lên chào đón, trên mặt còn mang theo vẻ hoàng loạn cùng sắp khóc đến nơi, điều này khiến cho bất an trong lòng Tề Diễn Chi mạnh thêm chút, chẳng lẽ vật nhỏ kia thật sự đã xảy ra chuyện?

”Chủ tử gia, ngài cuối cùng cũng trở về!” Hác quản sự vừa đến, liền vội vàng hành lễ, bày tỏ bản thân mình đói với việc chủ tử trở về hân hoan nhảy cẫng, còn là thở dài nhẹ nhõm một hơi?

”Sao lại hoảng loạn như vậy! Phải chăng Uyển chủ tử đã xảy ra chuyện gì?” Giọng nói của Hoàng thượng mang theo hàn ý rét lạnh, dường như sợ nghe được tin tức nào xấu.

Hác quản sự hấp tấp hồi bẩm: ”Hồi lời của chủ tử, Uyển chủ tử không hề gặp chuyện không may, chỉ là uống nhiều rượu hoa lê quá, hiện giờ đang ngây ngất ở trong rừng lê, các nô tài…”

Hoàng thượng biết được A Uyển vẫn chưa xảy ra sự cố gì, liền yên lòng, nhưng nghe đến A Uyển uống quá nhiều rượu lồng mày lại nhảy lên một cái: ”Rượu hoa lê uống quá chén? Ai cho nàng rượu?!”

Ai to gan đến mức dám cho A Uyển uống rượu như vậy? Vật nhỏ kia cũng thật là! Rõ ràng thân thể không tốt, còn dám mê rượu, cần phải hung hăng trừng phạt một trận mới nhớ lâu được.

Hoàng thượng liền đi tới trong rừng hoa lê, vừa nghe Hác quản sự báo cáo từng hành động của A Uyển hôm nay.

https://thuviensach.vn

Thì ra là khi A Uyển ra khỏi thư phòng, lại muốn bọn họ nhanh chóng chuẩn bị cần câu, bảo là muốn câu mấy con lam mực chưng lên ăn. Điều này quả thực làm khó Hác quản sự, cá trong hồ là do chủ tử gia dặn dò nuôi cho tốt, mà vị Uyển chủ tử này lại là người mà chủ tử gia căn dặn phải hầu hạ thật tốt, so sánh mức độ nặng nhẹ của hai bên, Hác quản sự khẽ căn răng, vẫn cứ bất chấp nguy hiểm bị phạt, chuẩn bị dụng cụ bắt cá cho A Uyển.

May mà thời cơ hiếm có, đoán rằng kỹ thuật của vị Uyển chủ tử này khá kém, ngay cả một con có cũng không câu lên được, trong lòng Hác quản sự thở phào nhẹ nhõm một hơi thật lớn, nhưng mà không chờ khẩu khí này trôi qua, A Uyển lại hỏi câu, trong biệt uyển này có cất giấu rượu không?

Biệt uyển này lê hoa đầy sân, nếu nói không có tác dụng chưng cất rượu là không thể, Hác quản sự cũng không dám giấu diếm A Uyển, liền nói đúng sự thật, nhưng mà chủ tử gia có thói quen nhất quán là nhất định phải đem rượu đi chôn, địa điểm không giống nhau, muốn tìm cũng không dễ.

Không nghĩ tới vị Uyển chủ tử này vui vẻ ném cần câu, hứng trí bừng bừng muốn cầm cuốc nhỏ đi tìm rượu, bất kể Hác quản sự khuyên can thế nào cũng không nghe, nhưng mà Hác quản sự nào dám để cho A Uyển động thủ thật, bất đắc dĩ đành phải lệnh cho hai đầy tớ đi theo sau A Uyển, vào trong rừng cây lê tìm rượu.

Chỉ là Hác quản sự thấy A Uyển không vội đào luôn, nhưng mà đi dạo bên này lần mò bên kia, gần hoàng hôn rốt cuộc mới xác định được cây để đào, nhắc tới cũng kỳ quái, đào năm hố mà chỉ có hai cái hố không giấu rượu, Uyển chủ tử cũng thật thần kỳ.

Khi đào được rượu lên rồi màn đêm cũng đã buông xuống, A Uyển phân phó mang sạp đặt vào trong rừng cây hoa lê này, trên sạp còn bày các món điểm tâm ngon miệng, rồi bắt đầu uống rượu ngắm trăng, lúc đó say rượu

https://thuviensach.vn

mà chủ tử gia còn chưa trở về, ngươi nói xem Hác quản sự có thể không hoảng loạn?

Hác quản sự làm quản sự nhiều năm như vậy, tự nhân là quản sự thủ đoạn lão luyện, làm việc thỏa đáng, chủ tử khó hầu hạ hơn nữa bản thân lão cũng có thể lấy thủ đoạn khôn khéo của mình để khiến cho vị kia thỏa mái.

Nhưng mà vị ngày hôm nay, thật sự là rất khảo nghiêm Hác quản sự một phen, nói vị này khó hầu hạ, tuyệt đối không phải, vị chủ tử này cực kỳ dễ nói chuyện, thoạt nhìn chính là tiểu cô nương nhu nhược yếu đuối, nói chuyện cũng là ôn ngôn uyển ngữ (lời nói mềm mỏng, nhẹ nhàng), quả thực làm cho người khác yêu thích.

Thế nhưng vị tiểu chủ tử làm ra chuyện này khiến cho Hác quản sự từng giây từng phút đều lo lắng đề phòng, một đống mồ hôi lớn toát ra, vất vả lắm mới chịu đựng được đến lúc này, Hác quản sự sao có thể không thở phào một hơi?

Nghe thế, Hoàng thượng liền bật cười, vật nhỏ này vẫn luôn tự mình tìm chuyện vui cho nàng, trước tiên muốn câu cá hắn nuôi, lại muốn đào rượu hắn chôn, tiếp theo liệu có phải chuẩn bị phá hủy cả sân?

Nghĩ như vậy, Hoàng thượng liền bước chân vào giữa rừng lê hoa, nơi này cực kỳ rộng rãi, giương mắt lên là có thể nhìn thấy ánh sao đầy trời, trong rừng bày ra một cái sạp thấp, bốn phía điểm vài ngọn đèn lồng lớn, mà hòa vào ánh trăng cũng không làm hiện lên vẻ u ám, trong không khí ngoại trừ mùi hoa lê ra, còn có thể ngửi thấy mùi thơm nhàn nhạt, đây là mùi dược thảo đốt để phòng muỗi phòng côn trùng.

Những thứ này Hoàng thượng cũng không để ý, toàn bộ tầm mắt của hắn đều bị bóng dáng sắc khói đang ở dưới ánh trăng dạo bước nhẹ múa hấp dẫn, nói là khinh vũ (nhẹ múa nhưng ta thấy để thế này hay hơn), chi bằng

https://thuviensach.vn

nói luôn là người này bởi vì đang say rượu, bước chân lảo đảo xoay vài vòng, thoạt nhìn trái lại có chút thi vị khiêu vũ dưới ánh trăng.

Nàng chậm rãi đi loanh quanh vài vòng, làn váy sắc khói chiều cũng theo bước chân của nàng xoay vòng, giẫm lên ánh trăng ở dưới, gió nhẹ thỉnh thoảng khiến cánh hoa lê chập chờn đung đưa, bay đến bên người nàng, giữa bọn họ chỉ cách có vài bước chân, nhưng dường như sau phút chốc thôi thiên hạ ấy sẽ xoay người ngồi mây bay đi.

Tề Diễn Chi nhìn một màn trước mắt, tim đập nhanh hơn, nhưng mà không đợi hắn mở miệng, bé con nọ đã phát hiện ra hắn, liền không vui cau cái mũi nhỏ lại, hình như rất không vui lúc này đột nhiên có người xuất hiện quấy rầy mình cao hứng, ngón tay thon dài chỉ vào Hoàng thượng, nói ra một câu khiến các nô tài đang có mặt ở đó đều kinh hồn táng đởm:

”Hừm! Tiểu tặc đến từ nơi nào!”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Phì Chương

"Á! Tiểu tặc từ đâu tới!"

A Uyển nào biết đâu rằng rượu hoa lê ngọt ngào này tác dụng tuy chậm nhưng lại to lớn như thế, lúc trước còn chưa phát hiện, hiện tại tác dụng bắt chậm rãi mà thấm vào người, làm cho A Uyển đầu có điểm lờ mờ, thấy không rõ người vừa mới tới, nhưng vẫn nói năng lưu loát.

Câu hỏi mang theo chí khí bá vương đó, bị A Uyển kiều kiều nhu nhu mang theo men say tiếng nói nói ra thật sự là một chút lực uy hiếp cũng không có, ngược lại giống như là đang làm nũng, lời này chính là đại nghịch bất đạo mà Hoàng thượng nghe xong cũng rất khó sinh lòng tức giận, chỉ là không nhịn được nghĩ muốn cười mà thôi.

Lắc đầu, nhìn nàng ngôn ngữ thông thuận, thật không giống như là say mèm, Hoàng thượng cất bước dự định đi tới giáo huấn một phen bé con không biết trời cao đất rộng này, ai biết vật nhỏ hô xong câu này, còn muốn đi tới chỗ của hắn, vừa mới bước một bước, cũng không biết là làm thế nào, một giây sau đó liền trượt chân suýt ngã nhào.

Thấy thế Hoàng thượng liền kinh hồn táng đảm, bước nhanh về phía trước đem A Uyển kéo lên, ôm vào trong lòng, nhìn nàng phồng má muốn trợn to hai mắt đầy sương mù một bộ dáng chọc cho người khác thương tiếc.

Tề Hành Chi vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ của A Uyển, chờ vật nhỏ này thấy rõ ràng bây giờ là tình huống gì, hảo hảo tỉnh rượu, chỉ tiếc Hoàng thượng lần này thật sự là đánh giá cao A Uyển, con mèo nhỏ trong ngực

https://thuviensach.vn

hắn đã là say đến lục thân không nhận rồi, căn bản thấy không rõ lắm trước mặt là người nào.

“Nha! Tiểu tặc này ngươi ôm ta làm gì! Đăng đồ tử không biết xấu hổ!” A Uyển biểu tình mờ mịt lắc lắc đầu, muốn xua tan sương mù giăng đầy trước mắt, mơ hồ nhìn thấy tiểu tặc trước mặt đang ôm mình, lập tức bắt đầu uốn éo, nỗ lực giãy khỏi bàn tay to lớn hữu lực đó.

Nhóm nô tài đang đứng chờ lệnh bên cạnh liền trưng ra một bộ dáng ‘ta chỉ là khúc gỗ’, đối với sự tình trước mặt này liền xem như không thấy gì cả.

Thấy động tác như thế của A Uyển, Hoàng thượng liếc mắt nhìn Hách quản sự cách đó không xa, cái này mà gọi là hơi say thôi?! Bộ dạng này so với con ma men không có khác biệt gì cả! Lập tức ôm ngang lấy A Uyển, lạnh lùng nói, “Ngươi xem một chút trẫm là ai!”

Nghe xong lời này, A Uyển càng không bình tĩnh, lúc trước chỉ là giãy giụa, bây giờ là trực tiếp quyền đấm cước đá, “Tên đăng đồ tử này ngươi thật to gan! Còn dám giả mạo hoàng thượng! Đánh ngươi đánh ngươi đánh ngươi!”

Tề Diễn Chi bây giờ là vừa bực mình vừa buồn cười, A Uyển khoa chân múa tay đánh vào người, đối với người trường kỳ tập võ như Tề Diễn Chi mà nói thì chỉ như gãi ngứa một chút mà thôi, không làm hắn đau, lập tức liền đem vật nhỏ này đặt xuống, bàn tay to ấn nhẹ nàng xuống ghế, “Ngươi nhìn rõ ràng xem trẫm là ai! Trẫm chính là hoàng thượng!”

A Uyển nghe vậy nhưng thật ra trấn định lại, chớp chớp mắt nhìn người trước mặt, cái mũi nhỏ cau lại, thăm dò về phía trước ngửi quần áo của hoàng thượng, hơi có nghi hoặc, có thể vừa thấy người trước mắt này bộ dáng chật vật, người đầy bụi đất liền tức giận!

https://thuviensach.vn

“Tên đăng đồ tử này ngươi thật là không biết xấu hổ mà, tuy là trên người ngươi có mùi vị giống với hoàng thượng, nhưng Hoàng thượng của chúng ta làm gì mà xấu xí chật vật như vậy!”

Dứt lời, liến bắt đầu quyền đấm cước đá loạn xạ, không khống chế được, Hoàng thượng thầm than một tiếng, vốn cho là nữ nhân lúc khóc là khó xử lý nhất, hiện tại xem ra không đúng rồi, nữ nhân uống say mới là khó dỗ nhất!

“Giống hệt như một con cún con! Còn có thể ngửi mùi?! Trẫm có xấu sao!” Hoàng thượng chỉ chỉ vào đầu A Uyển, đều bị nàng chọc cho nở nụ cười, hôm nay bởi vì ra khỏi cung vẫn chưa mặc long bào, chỉ là khoác thêm cái áo choàng tím vào thôi, bởi vì vừa mới trở lại, vẫn chưa rửa mặt chải đầu, có vẻ hơi chật vật, nhưng là tuyệt không có xấy đến nông nỗi này.

Hoàng thượng nhìn chính mình một thân khói bụi chưa tắm, cũng không biết là người nào làm hại! Lập tức không cùng vật nhỏ này giảng đạo lý nữa, chặn ngang đã đem A Uyển khiêng trên vai, mặc nàng tay đấm chân đá cũng không bỏ xuống, phân phó các nô tài vội vàng chuẩn bị giường ngủ, lại để cho trù phòng tức tốc nấu canh giải rượu đưa tới.

Tuy là cảm thấy bây giờ A Uyển thực sự rất phiền toán, nhưng Hoàng thượng một chút cũng không có ý định nhắm mặt làm ngơ mặt kệ A Uyển ở lại chỗ này.

Mà trong lúc này, A Uyển bị Hoàng thượng vác trên vai liên tục kêu to, nói năng lưu loát không giống như một kẻ đã uống say chút nào.

“Mau mau buông ra! Ta sẽ nói với Hoàng thượng đánh ngươi! Tống giam! Chém đầu!” Trực tiếp bị làm lơ.

“Ta muốn cắn ngươi cắn ngươi cắn ngươi! !” Câu này nói ra thế nhưng chính khí mười phần, chỉ tiếc thân thê hiện bị vác ngược không tiện để cắn nên thôi.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng còn có thể cõng sách dạy nấu ăn (???), có lẽ là mới vừa rồi làm ầm ĩ đã mệt nhọc, hiện tại mí mắt A Uyển đã bắt đầu trên dưới đánh nhau, tốc độ nói chuyện càng ngày càng chậm, tâm tình Hoàng thượng tốt nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, ừ, xúc cảm thật ra rất tốt, vật nhỏ này uống say lúc ngoại trừ không nhận biết được người khác, còn lại thật ra vẫn lanh lợi, nói tới nói lui còn đặc biệt lưu loát, rất thành thật.

Nhìn A Uyển sắp ngủ, Hoàng thượng định ôm A Uyển trở về phòng trong, chỉ là vừa mới cử động một chút, hơn nữa A Uyển còn không phối hợp, thoáng cái Hoàng thượng liền ngã đè trên người A Uyển.

Lúc này Tề Diễn Chi đối với con ma men A Uyển một chút ý đồ cũng không có, chỉ thầm nghĩ mau mau đứng dậy đem nàng trở về phòng ngủ, ở bên ngoài chỉ sợ gặp gió lạnh sẽ bị bệnh, cũng không chờ hắn hành động, A Uyển cảm thấy như có vật nặng đang đè trên người mình, mơ mơ màng màng mở mắt nhìn hoàng thượng, đột nhiên liền nói ra một câu.

“Hoàng thượng, chúng ta này tư thế có phải là nhất cây lê hoa áp hải đường không chứ?” Này Đại Tề cũng không có Tô đại thi nhân, lúc này Hoàng thượng còn đang cho rằng người bên dưới chính là say đến hồ ngôn loạn ngữ , tuy là không giải thích được A Uyển vì sao nói nhất cây lê hoa áp hải đường như vậy, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Vừa vặn nhóm tiểu nhân cũng không cầm được nở nụ cười, Hoàng thượng liền cảm thấy kỳ quái, ôm lấy nàng, “Cái gì gọi là nhất cây lê hoa áp hải đường?”

“Ừ. . . là một lão nhân tóc hoa râm, cưới, cưới một tiểu cô nương mười tám tuổi, hình dung thành chồng già vợ trẻ. . . Nhất cây lê hoa áp hải đường, quá chuẩn xác, ha hả, Hoàng thượng không biết sao?” Chậm rãi nói xong, mơ hồ đi qua A Uyển còn rất nghi hoặc, câu này thơ coi như cũng rất nổi danh nha, Hoàng thượng lại không biết?

https://thuviensach.vn

Lão già? Chồng già vợ trẻ? Nhất cây lê hoa áp hải đường?!

Hoàng thượng cảm thấy vật nhỏ đêm nay uống say như đang khiêu chiến ranh giới cuối cùng của hắn, trẫm tuổi còn trẻ sức lực cường tráng từ lúc nào thì già? Đáy lòng trầm xuống cảm giác hờn giận không rõ lại tràn ra, chi bằng khiến vật nhỏ này biết lợi hại mới được.

Vốn định chấp pháp với tiểu gia hỏa này ngay tại chỗ, nhưng nghĩ đến giáo huấn như thế, sợ là ngày mai người này sẽ bị bệnh, Hoàng thượng liền nhanh chân hướng vào phòng trong mà đi.

Nếu như lúc này A Uyển thanh tỉnh, tất nhiên hận không thể đâm đầu đụng vào cây lê hoa biểu đạt long trung thành và tận tâm với Hoàng thượng của mình không gì sánh được, nhưng đáng tiếc, trạng thái hiện tại của nàng lại là mơ mơ hồ hồ.

A Uyển nằm trên giường mềm mại, tuy là đầu óc mê man lại có thể cảm giác cái gì đó lành lạnh đang tác quái ở trên người mình, mùi vị quen thuộc để cho nàng biết người kia là ai, nhưng động tác của hắn so với trước đây có chút không giống, như là muốn châm lửa ở trên người nàng mới bằng lòng bỏ qua.

“Khó chịu. . . Không cần. . .”

Đã lâu chưa thị tẩm, đối với loại nỉ non trêu đùa như vậy, A Uyển chỉ muốn thoát khỏi tình trạng khiến bản thân khó chịu này, nhưng tình trạng bây giờ đã khác, Hoàng thượng đâu có nghe lọt tai lời của nàng. Chỉ chốc lát sau, A Uyển đó là cảm thấy cái miệng nhỏ của mình bị một vật mềm mềm ấn lên, đem nước canh khó khăn chuyển vào trong miệng nàng, bất đắc dĩ lực đạo nắm giữ nàng thực sự quá lớn, A Uyển tránh không thoát được, chỉ có thể khó khăn đem nước canh nuốt xuống.

Như vậy hai môi kề nhau, chỉ chốc lát sau, Hoàng thượng liền đem một chén canh giải rượu rót hết vào trong bụng A Uyển, vừa đưa qua khí giải

https://thuviensach.vn

rượu, đặt lọ thuốc ở dưới mũi cho A Uyển hít vào, thật sự là làm cho A Uyển thanh tỉnh rất nhiều, vì vậy mở mắt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn bị vỗ nhẹ, A Uyển rốt cục nhìn rõ ràng khuôn mặt của người kia, chỉ là hắn đang cười, dáng vẻ tươi cười như thế này khiến kẻ vừa mới tỉnh rượu như A Uyển cũng có thể cảm nhận được sự nguy hiểm, dưới ánh nhìn thẳng tắp của hoàng thượng, A Uyển nhịn không được co rúm lại, sau một khắc đã bị giam ở trong vòng tay của hoàng thượng.

Ở giữa bộ ngực cỡ bánh màn thầu đang có xu thế phát triển thành bánh bao lớn của nàng, điểm hồng nhỏ ở giữa bánh màn thầu bây giờ đã bị Hoàng thượng hái đi, bên bánh màn thầu còn lại cũng không có bị vắng vẻ, bàn tay to còn lại đang nhào nặn rất thoải mái.

Lúc này ý thức của A Uyển đã muốn thanh tỉnh hoàn toàn liền nhận thấy bộ dáng của mình giống như chữ đại, vật nóng đặt giữa hai chân thật khiến người khác không thể làm ngơ, vả lại trước mắt còn có thể nhìn thấy Hoàng thượng đùa mình như thế nào, A Uyển mắc cỡ liền nhắm mắt lại.

“Mở mắt ra.”

Phát hiện A Uyển xấu hổ, Hoàng thượng bỏ dỡ công việc trên miệng, đơn giản nói quẳng một câu như vậy, hạ thân còn ác ý va chạm, ý tứ chính là tối nay tuyệt không buông tha A Uyển.

Vô luận A Uyển làm nũng xin khoan dung như thế nào, mặc dù là hai mắt đẫm lệ mông lung chọc người thương tiếc như vậy, Tề Diễn Chi đều bất vi sở động, tất cả động tác đều là liên túc đổi mới khiến cho A Uyển cảm thấy thẹn, làm cho A Uyển sung sướng đến cực điểm rồi lại treo không cho nàng thỏa mãn.

“Hoàng thượng dễ chịu hơn. . . Ta không cần. . .”

https://thuviensach.vn

Luôn luôn bị đùa đến thể xác và tinh thần sung sướng như vậy nhưng lại cảm thấy không đủ, nhưng Hoàng thượng hay ác ý không thỏa mãn nàng, qua lại vài lần, A Uyển rốt cục không nhịn được, bộ dáng sẽ đẩy Hoàng thượng ra.

Hoàng thượng đâu có để cho nàng thực hiện được, ôm lấy A Uyển rồi thay đổi một tư thế khác, để cho A Uyển ngồi ở trên người của hắn, lập tức liền hung hăng đi vào, lực đạo to lớn khiến A Uyển kêu lên một tiếng đau đớn, khóe mắt đều nặn ra nước mắt.

“Làm sao? Trẫm có già hay không?” Nặng nề va chạm một chút, Hoàng thượng khàn giọng hỏi lại đem đầu chôn ở cổ vật nhỏ.

A Uyển cắn chặt môi dưới, gắt gao ôm cổ hoàng thượng, hung hăng lắc đầu, lúc này lại còn chưa biết mình rốt cuộc là làm cái gì, chọc cho Hoàng thượng hành động như vậy.

“Hoàng thượng thật xấu. . .”

Thần trí vốn là chưa hoàn toàn thanh tỉnh, lúc này lại đắm chìm trong sung sướng lớn lao này, A Uyển hiện tại chính là đầu óc thì hỗn loạn còn thân thể thì lại bị nhấn chìm trong sung sướng, bị Hoàng thượng chơi đùa thành bộ dạng mềm yếu vô lực, kiều mị thở gấp liên tục.

Nhưng như vậy còn chưa xong, đi cùng với động tác mãnh liệt thỉnh thoảng Hoàng thượng sẽ truy vấn A Uyển vài câu, nếu là đáp án khiến hắn không hài lòng, liền hảo hảo đùa một trận.

“Có thể. . . Hoàng thượng. . . Tha tần thiếp lúc này. . .” Cầu xin tha thứ như vậy đã không biết là lần thứ mấy, nhưng đối tượng cũng mắt điếc tai ngơ, không có một chút ý muốn dừng lại, rất có quyết tâm chiến đấu đến hừng đông.

https://thuviensach.vn

A Uyển không biết mình là thế nào mê man ngủ mất, chỉ là khi tỉnh lại mặt trời đã lên cao, A Uyển thật sự không thoải mái, nếu chỉ là say rượu đưa đến đau đầu cũng thì thôi, nhưng thân thể đầy những dấu hôn, vẫn mềm yếu vô lực.

(Lei: sâu sắc cảm nhận được cái gì gọi là 'thần khẩu hại xác phàm' a. Đáng sợ đáng sợ. Thiện tay thiện tay!!!)

Một bàn tay rất nhanh đã đưa chén nước đến trước mặt, sau khi uống hết chén nước đó, giương mắt vừa nhìn chủ nhân của bàn tay kia, A Uyển nhất thời trợn to hai mắt, trong đầu đầy những cảnh tượng tối hôm qua, mắc cở A Uyển lập tức kéo chăn lên hệt như con rùa đem mình chôn ở trong chăn, ý đồ đem áo ngủ bằng gấm biến thành cái mai rùa, nhất định là mình nằm mộng, nhất định!

Nghe bên ngoài truyền đến vài tiếng cười khẽ của hoàng thượng, A Uyển cắn răng biểu tình rầu rỉ, hận không thể đâm đầu vào cột nhà! Tối hôm qua rốt cuộc là bị làm sao thế không biết! Uống rượu hỏng việc, cổ nhân nói không sai mà!

Khoan đã hình như đã quên mất thứ gì đó?

"Trẫm có già hay không?"

"Oh? Trẫm lợi hại không?"

"So với Tể vương gia, Tiểu Uyển thích người nào hơn?"

". . ."

Liên tiếp cả buổi tối hôm qua những câu hỏi đó cùng với ma âm của Hoàng thượng cứ quanh quẩn trong đầu A Uyển, A Uyển âm thầm dùng đầu đụng phải vài cái vào giường, thật sự hận trong khoảng thời gian ngắn không thể nhớ rõ lại!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng. . . Hình như là trọng yếu hơn chính trả lời như thế nào. . . Không?

A Uyển vắt hết óc, cũng chỉ nhớ lại mình nói qua mấy từ mà thôi, cũng đều là cài gì không muốn, cái này xem như là cầu xin tha thứ, chắc là không có mạo phạm đến Hoàng thượng đâu nhỉ?

Hơi thò đầu ra, A Uyển nhìn thấy Hoàng thượng khí định thần nhàn, thản nhiên ngồi ở phía đối diện chẳng biết lúc nào đã chuyển đến chỗ ghế thượng, đối với mình cười đầy hàm ý, sợ đến mức A Uyển lại rụt trở về.

"Đi ra." Hoàng thượng đều bị hành động như vậy của nàng chọc cười, xem ra hắn sớm hồi cung vào triều lại lập tức trở về liền gặp cảnh tượng này ngược lại cũng không tính là thua thiệt, đêm qua lá gan lớn nhất chính là nàng, hiện tại khúm núm, lá gan thế nhưng còn nhỏ hơn gan chuột.

A Uyển cực kỳ chậm rãi khoác áo ngủ bằng gấm ngồi ở trên giường, chần chờ một phen, ấp a ấp úng nửa ngày, mới nói ra được suy nghĩ của mình, "Tần thiếp. . . Đêm qua uống say, chưa từng mạo phạm ngài đi?"

"Nga?" Hoàng thượng một tiếng này âm cuối kéo dài ra, làm cho long của A Uyển không yên liếc mắt nói, "Mạo phạm thôi sao, nhưng thật ra không có."

Câu này, vừa nói ra khiến tâm tình của A Uyển thoáng yên ổn, ngọt ngào cười, vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi, mạng nhỏ rốt cuộc được bảo vệ.

"Ái tần ngươi nói xem, mắng to thiên tử là đăng đồ tử, quyền đấm cước đá còn mở miệng cắn, có tính là mạo phạm không?" Hoàng thượng nhấp một ngụm hương trà, bình tĩnh đem những lời này nói ra.

Mà theo mỗi chữ mỗi câu toát ra, thân thể A Uyển dần dần cứng nhắc, dáng tươi cười cũng cương ở trên mặt, ha hả, Ôn Uyển ngươi tối hôm qua nhất định là đầu bị cửa kẹp hỏng đúng không?!

https://thuviensach.vn

Vừa cố gắng kéo lại bộ dáng tươi cừoi, “Cái này. . . là bởi vì có nguyên do nên mới nói như vậy, hắn là. . . Cũng không tính có phải không?”

Ha hả ha hả. . . tâm tình của A Uyển giờ khắc này tràn đầy ý muốn tự tử để tạ tội a.

Hoàng thượng nghe vậy gật đầu, tựa hồ rất tán thành A Uyển thuyết pháp, “Ái tần nói có lý, uống say thần chí không rõ nói năng hàm hồ nhưng thật ra có thể cho qua.” Nghe thế lòng của A Uyển đều đang rỉ máu, Hoàng thượng ngài thực sự cho rằng tần thiếp nói có lý sao? Thế nào mà sau khi ngài nói xong tần thiếp nghĩ câu tiếp theo chính là “Ban thưởng một thỏi bạc” đây?

“Nếu ái tần không tính là mạo phạm trẫm, dự định câu cá mà trầm yêu thích, đào rừng của trẫm, cái này gọi là gì?”

Cái này kêu là đến lúc tính sổ có phải không? (ta chém đó) A Uyển chớp chớp mắt, lông mi như cây quạt nhỏ thổi ra một làn gió thu đến chỗ người đối diện, ý đồ khiến người đối diện thương tình mà bỏ qua lần này (e hèm…ta lại chém đấy). Thế nhưng người đối diện nọ khí định thần nhàn giơ tách trà lên uống, mi mắt rũ xuống, hoàn toàn không có tiếp thu được cái liếc mắt đưa tình vừa rồi.

“Tần thiếp có tội, Hoàng thượng phạt tần thiếp đi.” Vẫn là câu nói kia, há miệng chờ sung không bằng chuyển thủ thành công, đổi bị động thành chủ động! A Uyển bày ra bộ dáng tráng sĩ hy sinh, hiên ngang lẫm liệt làm Hoàng thượng ngẩn ra.

“Tần thiếp không nên đáp ứng theo Hoàng thượng đi đạp thanh, chưa có tới đạp thanh cũng sẽ không bị Hoàng thượng cho ở chỗ này, không có bị Hoàng thượng bỏ lại chỗ này cũng sẽ không cảm thấy không thú vị, không có không thú vị cũng sẽ không đi câu cá, không có câu cá cũng sẽ không nghĩ tới muốn đào cánh rừng lên tìm rượu uống, sở dĩ đều là lỗi của tần

https://thuviensach.vn

thiếp, tần thiếp thì không nên để cho Hoàng thượng cưng chìu thành cái dạng này, như vậy cũng sẽ không phòng hảo hạng yết ngói (phòng tốt nhưng bị dỡ mất ngói) vô pháp vô thiên muốn làm gì thì làm làm xằng làm bậy tùy hứng làm bậy. . .”

Một chuỗi dài thành ngữ như vậy thật là làm cho Hoàng thượng nghe đến đâu cả đầu, chỉ là trong lời nói này, hình như vật nhỏ này đều là đang trách hắn đó?

“Được rồi được rồi, quay về với chính nghĩa đầu sỏ gây nên chuyện là trẫm, đúng không?”

A Uyển sợ hãi lắc lắc đầu, “Đây cũng không phải là tần thiếp nói.” Chính ngài thừa nhận đó nha!

Hoàng thượng đứng dậy đi tới tháp tiền, ngắt cằm A Uyển, cười nói, “Trẫm chính là muốn nhìn xem trẫm có thể đem vật nhỏ tinh quái như ngươi cưng chìu thành cái dạng gì mà?”

Đây là chính là không có trách tội ý của nàng nữa? A Uyển cao hứng nhảy lên ôm lấy hoàng thượng, lại đã quên lúc này mình chỉ vừa khoác áo vào, mặt nhỏ đỏ lên, tuy là đã làm qua chuyện đó nhiều lần, nhưng A Uyển thật không có nhanh nhẹn dũng mãnh đến mức có thể ở trước mặt Hoàng thượng lõa thể như vậy.

Liền nhanh chóng muốn đem cái chăn biến thành mai rùa, nhưng là bị Hoàng thượng kéo lại, “Trên người ngươi điểm nào trẫm chưa có xem qua, xấu hổ cái gì?”

“Người xem qua tần thiếp tần thiếp chưa có xem qua ngài nha! Xấu hổ một chút còn không được sao!” A Uyển không chút nghĩ ngợi đáp trả trở lại, vừa thoát khỏi nguy cơ, lá gan của A Uyển liền phình to trở lại.

https://thuviensach.vn

“Oh? Tiểu Uyển của trẫm là đang cảm thấy thua thiệt sao? Cái này không cần sốt ruột, không bằng bây giờ nhìn xem?” Hoàng thượng trêu chọc giọng nói lộ ra chăm chú, nói xong chuẩn bị tháo đai lưng, A Uyển vội vàng ngăn cản.

“Tần thiếp. . . Tần thiếp nói đùa.”

Hoàng thượng lập tức ngừng động tác, “Trẫm cũng là nói đùa, ban ngày tuyên dâm thật sự là không được, ngươi mau thay đổi y phục rửa mặt chải đầu một phen, trẫm dẫn ngươi đi câu lam mực đi.”

A Uyển nghe xong câu kia ban ngày tuyên dâm chỉ muốn nói, nàng một chút cũng không có ý tứ này có được không! Nhưng nghe được Hoàng thượng muốn dẫn nàng câu cá, lập tức gật đầu, cũng không bất chấp tình trạng lúc này, quả quyết ôm hôn hoàng thượng.

“Hoàng thượng tốt nhất!”

Hoàng thượng mặc nàng hôn xong, sờ sờ A Uyển đầu lập tức thối lui ra khỏi gian nhà, chỉ là đi tới trước cửa thì, Hoàng thượng quay đầu lại nghiêm trang hỏi A Uyển một câu nói, đao này bổ phải là khiến cho A Uyển thật sự hận không thể biến mất ngay,

“Nga, được rồi, Tiểu Uyển mà đêm qua câu kia Hoàng thượng tài đại khí việc nặng mà hảo, là ý gì?” (???)

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Công Chúa

Trong Chiêu Dương cung trước sau như một tĩnh lặng ôn hòa, bởi vì A Uyển thích, cây hoa ngọc lan trước Kinh Hồng điện đã sớm được chuyển qua trước Chiêu Dương cung, cây hoa ngọc lan này năng lực thích ứng trái lại rất mạnh, thay đổi chỗ ở không tới nửa tháng liền hoa nở đầy cây. Hiện giờ thời kỳ ra hoa đầu tiên của cây ngọc lan đã qua, thỉnh thoảng còn có hoa lan trắng như tuyết rơi xuống mặt đất.

Hương hoa ngọc lan này nồng đậm dài lâu, nếu phơi nắng thành hoa khô rồi chế thành túi thơm cũng khá hay, do đó cánh hoa không bao lâu đã được nhóm cung nhân nhặt đi, thực ra nếu bàn về chế hoa khô, nên là hoa nở một nửa hoặc là nụ hoa tươi mới là tốt nhất, nhưng mà chủ tử lại thích hoa ngọc lan này, các cung nữ tất nhiên không dám chưa gì đã hái hoa chưa nở đi.

Lúc này ánh sáng vừa đúng lúc, A Uyển nhìn ra bên ngoài, nổi lên suy nghĩ muốn ra ngoài đi dạo một chút hiếm thấy, liền cùng Thanh Sam Bạch Lộ còn có Lý Phúc Mãn, đi tới Ngự hoa viên.

Mới bước vào Ngự hoa viên, một nữ tử cung trang màu vàng nhạt đang đưa lưng về phía A Uyển quỳ, ngoại trừ hai cung nữ đang cùng quỳ ở nơi này, xung quanh một người cũng không có.

A Uyển mặc dù chưa từng gặp phải, những vẫn biết từ trước tới giờ Ngự hoa viên luôn là nơi có tỷ lệ thị phi phát sinh cao, không ngờ vận khí hôm nay của mình lại tốt như vậy, thiên vị cho mình đụng phải.

Đi vòng đến trước người con gái này, mới nhìn ra là Trương vinh hoa, A Uyển vốn không muốn xen vào việc của người khác, nhưng hiện giờ là

https://thuviensach.vn

người quen biết cũ, nếu không thăm hỏi mà truyền đi lại ra vẻ mình không niệm tình xưa, liền mở miệng hỏi: ”Tại sao Trương vinh hoa lại quỳ ở nơi này?”

Tuy không dự định tham dự vào chuyện tranh đấu giữa những nữ nhân này, nhưng nhìn thấy Trương vinh hoa quỳ gối trên con đường rải đầy những hòn đá nhỏ này, có thể tưởng tượng được là khá đau, hơn nữa nhìn sắc mặt nàng ta trắng bệch, trên môi cũng mất màu, xem ra thời gian quỳ không ngắn.

Trương vinh hoa đang quỳ hơi ngước mắt lên nhìn, rồi lập tức rủ mi xuống: ”Hồi lời của Uyển quý tần tỷ tỷ, tần thiếp bởi va phải Hà quý tần, bị phạt quỳ hơn hai canh giờ.”

Trương vinh hoa này luôn cùng với Lâm quý tần, Tả tiệp dư và Hà quý tần mới tấn vị là một phe, tuy rằng liên minh giữa các nữ nhân trong cung vốn không bền chắc, nhưng có chỗ dựa làm việc gì cũng thuận lợi hơn chút, không biết xảy ra chuyện nghiêm trọng đến mức nào mà Hà quý tần lại dùng loại phương pháp không nể mặt này để vạch mặt với Trương vinh hoa.

Càng kỳ lạ hơn là, Lâm quý tần cùng Tả tiệp dư nhưng lại chưa từng ra mặt, phải biết rằng ba người các nàng kết minh sớm hơn Hà quý tần rất nhiều.

Chỉ có điều nghĩ đến những chuyện bát nháo này thật quá phí đầu óc, chuyện không liên quan đến mình, A Uyển không muốn hỏi nhiều, nhưng mà nhìn dáng vẻ Trương vinh hoa như sắp ngất đến nơi, mở miệng: ”Ừm, ngươi quỳ ở chỗ này cản đường của bản tần, quấy rầy tâm tình du viên của bản tần, mau hồi cung chép hai mươi lần nữ giới, chưa chép xong không được ra ngoài, bản tần sẽ tự bẩm báo với Hiền phi nương nương.”

https://thuviensach.vn

Trương vinh hoa vốn đang quỳ nghe xong giật mình hơi há miệng, sửng sốt một lúc mới có phản ứng, vội vã cúi đầu tạ ơn: ”Tạ ơn quý tần nương nương ân điển.” Tầm mắt lướt qua đôi hài hơi lộ ra dưới làn váy của Uyển quý tần đứng trước mặt, trên mui hài được khảm chuỗi trân châu với những viên châu hoa kích cỡ đồng đều.

A Uyển ”Ừm” một tiếng, xoay người cùng nhóm cung nhân rời đi.

Mà Trương vinh hoa sau khi được cung nữ đỡ đứng dậy, nhìn đăm đăm bóng dáng A Uyển xa dần, vẻ mặt hiện lên một tia ảm đạm, cung nữ hầu hạ bên người lại nhỏ giọng oán giận nói: ”Uyển quý tần nương nương này đúng là bỏ đá xuống giếng, nương nương chúng ta quỳ thời gian dài như vậy, còn bị phạt chép sách!”

Trong lời nói đều là căm giận bất mãn, Trương vinh hoa mắt lạnh quét tới, cung nữ kia nhất thời ngậm miệng, không dám nói nữa, ”Lắm lời! Chuyện của chủ tử khi nào đến lượt ngươi nói nhảm? Tự vả miệng mình!”

Nói xong, Trương vinh hoa được một cung nữ khác đỡ xoay người khập khiễng đi tới cung của mình, để lại cung nữu kia quỳ gối trong Ngự hoa viên tự phạt. Mình bị Uyển quý tần phạt chép sách, mặt ngoài có vẻ Uyển quý tần ném đá xuống giếng, nhưng đó chẳng phải là giúp mình một tay sao? Nhưng động cơ của Uyển quý tần trái lại khiến người khác đoán không ra.

Trương vinh hoa chợt nhớ tới đôi tú hài mà mình nhìn thấy kia, chỉ là tú hài thêu tay mà đã dụng tâm cỡ đó, có thể thấy Uyển quý tần được thánh sủng quả thật khiến người khác không theo kịp, hiện tại Uyển quý tần, không bao giờ còn là tú nữ khi ở chung một viện nữa, nữ nhi của tiểu quan ngũ phẩm thân phận thấp kém.

Trương vinh hoa khẽ lắc đầu, trong lòng âm thầm thở dài một tiếng.

https://thuviensach.vn

Mà một nhóm A Uyển vừa mới đi tới trong đình nghỉ ngơi, Bạch Lộ sau khi chuẩn bị tốt nước trà điểm tâm liền đem đệm trải lên mặt ghế đá để cho A Uyển ngồi xuống nghỉ ngơi. Lý Phúc Mãn đứng ở một bên, còn Thanh Sam nhẹ nhàng phẩy quạt cho A Uyển, đi đường nhiều như vậy, đối vwois A Uyển mà nói xem như một phen rèn luyện nho nhỏ, cũng không cảm thấy quá vất vả.

Bạch Lộ khẽ xoa bóp vai A Uyển, hơi có chút khó hiểu hỏi: ”Chủ tử hà tất phải giải thoát cho Trương vinh hoa chứ?”

Người ngoài có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng Bạch Lộ luôn luôn hiểu rõ mọi chuyện, ở trong chuyện này cũng dễ dàng nhìn ra. A Uyênr vừa lòng gật đầu, nhón một viên mứt hoa quả rồi nói: ”Ta sao lại giải vây cho nàng, chủ tử của em rảnh rỗi đến vậy sao?”

”Ý chủ tử là?”

”Chẳng qua là đột nhiên hơi sống yên ổn mà nghĩ đến ngày gian nguy mà thôi, em xem chủ tử em là ta bây giờ tạm thời danh tiếng nổi trội, đến lúc đó chẳng biết từ chỗ nào xông ra một người được sủng ái nhiều hơn ta muốn giẫm lên đầu ta, sợ là người phải quỳ trong Ngự hoa viên này chính là ta.” A Uyển bất chợt phả ra mấy lời cực kỳ tiêu cực này, cả đám người Bạch Lộ đều muốn khuyên chủ tử, nhưng lại không biết nên nói từ đâu.

Thế sự thay đổi trong chớp mắt, huống chi thánh sủng vốn khó mà giữ vững, không có chuyện nào chắc chắn, nếu chủ tử có thể được cưng chiều, hiển nhiên kẻ khác cũng có thể, biết khuyên ra sao?

Bạch Lộ lại nói: ”Trương vinh hoa dù sao cũng là Hà quý tần xử phạt, ngài đột nhiên nhúng tay vào việc này, sợ là Hà quý tần tâm sinh khó chịu.”

Kỳ thật theo lời của Bạch Lộ ở điểm này không ở trong phạm vi lo lắng của A Uyển, trước kia nàng cảm thấy Hà quý tần không dễ đối phó, sau khi từ chỗ Hoàng thượng biết được Hà quý tần cố ý làm rơi con để cầu thăng

https://thuviensach.vn

vị, A Uyển đối với Hà quý tần càng là ”Nhìn với cặp mắt khác xưa”, người này tâm tư thật lớn, cũng là người có thể nhịn, sao có thể tùy tiện nhắm vào mình?

A Uyển khoát tay, không thèm để ý nói: ”Yên tâm đi, Hà quý tần không phải người mơ hồ xốc nổi như vậy, trước mắt chủ tử em vẫn còn được thánh sủng, Hà quý tần sẽ không không có não mà tới gây sự.”

Bạch Lộ nghe xong liền không nhiều lời nữa, nhưng mà khi dâng lên một chén trà nóng, A Uyển xua tay khước từ, hôm nay nhiệt độ dần tăng lên, lúc này mà uống trà nóng rất khó chịu, nếu được uống nước ô mai ướp lạnh thì thật tuyệt, chua chua ngọt ngọt cực dễ uống. Mơ mộng đến điểm này, A Uyển giương mắt nhìn Bạch Lộ, trong bụng thầm nghĩ, coi như hết, đã có Bạch Lộ ở đây, nước ô mai ướp lạnh này uống không vào.

A Uyển lại bắt đầu than khóc thân thể ốm yếu của mình, nhưng mà lập tức A Uyển vội lắc đầu để mình tỉnh táo lại, gần đây không biết vì sao bản thân mình lại hay đa sầu đa cảm, loại tâm tình này không thể chấp nhận được!

Nhón miếng bánh ngọt hình con thỏ nhỏ ở trên bàn đang muốn bỏ vào miệng thì ở đình bên kia truyền tới một trận tiếng kêu lo lắng: ”Công chúa, công chúa cẩn thận, ngài đừng đi tới chỗ đó, cẩn thận không bị hoa đâm vào người.”

Cùng với âm thanh đó có một tiểu thân ảnh màu hồng nhạt nện từng bước nhỏ ”Cạch cạch cạch” chạy tới, nhưng mà khi đến trước cái đình này lại dừng bước nghiêng đầu nhìn nhìn A Uyển trong đình, dường như là giật mình sao lại có người ở nơi này, mà A Uyển cũng nhìn chằm chằm bé con đang nhìn mình.

Nghe âm thanh kia cũng biết tiểu gia hỏa trước mắt chính là con nối dòng duy nhất hiện nay của Hoàng thượng, Nguyên Ninh công chúa. Nghe

https://thuviensach.vn

nói lúc đặt tên vì để giữ lại đứa con này, cố ý chọn một chữ ”Ninh”. Tướng mạo Nguyên Ninh công chúa không quá giống Hoàng thượng, trái lại kế thừa dung mạo mỹ lệ của Đức phi, hiện giờ mặc dù mới hơn năm tuổi, song đã có thể nhìn ra là một tiểu mỹ nhân bại hoại.

Nhưng mà Nguyên Ninh công chúa này dù sao cũng là con nối dòng duy nhất của Hoàng thượng, trong ngày thương Đức phi cũng quản chặt, giống như châu như báu, nhóm phi tần tất nhiên là khó gặp, vào cung hơn nửa năm, đây là lần đầu tiên A Uyển được nhìn vị tiểu công chúa này ở khoảng cách gần.

”Ngươi là ai? Nhìn chằm chằm bản Công chúa làm chi!” Có lẽ là bị A Uyển nhìn có chút không được tự nhiên, Nguyên Ninh công chúa liền lớn tiếng dọa người, đầu khẽ lắc, hai đóa trâm hoa trên đầu cũng khẽ đung đưa theo, khuôn mặt nhỏ nhắn sáng rỡ nhìn thật sự rất đáng yêu.

A Uyển thấy thế ngược lại nở nụ cười: ”Ta là Uyển quý nhân Chiêu Dương cung, ta thấy ngươi rất xinh đẹp nha.” Vừa mới nói, nhóm cung nhân hầu hạ Nguyên Ninh Công chúa vỗi vã đuổi tới, ma ma đi đầu gặp A Uyển ở nơi này, cũng chưa quên lễ nghi, đầu tiên hành lễ với A Uyển, rồi mới bước nhanh nhìn Công chúa, chỉ sợ tiểu chủ tử có chỗ nào không thoải mái.

Không nghĩ tới Nguyên Ninh Công chúa không quản cung nhân bên người, sải bước tới chỗ đình của A Uyển ngồi xuống, nhìn chăm chú vào bánh điểm tâm nhỏ hình dáng dễ thương A Uyển mang tới trên bàn đá trong đình.

Đây là bánh ngọt Minh Tố đặc biệt làm riếng cho A Uyển, không phải phân biệt, mà là điểm tâm Ngự thiện phòng chia ra phần lớn là hình dạng quy củ, vả lại từng chiếc bánh điểm tâm này nặn ra cũng phí tâm tư, mặc dù có phòng bếp nhỏ trong cung làm cho, nhưng đột nhiên thấy bánh ngọt đáng yêu như vậy, khó trách Nguyên Ninh Công chúa lại thích, nhưng mà

https://thuviensach.vn

công chúa được Đức phi giáo dục rất tốt, cho dù rất ưa bánh điểm tâm này cũng chỉ nhìn chòng chọc mà thôi, vẫn chưa có động tác khác.

”Công chúa có muốn nếm thử chút?”

Nhìn thấy dáng vẻ trẻ con chớp chớp mắt nhìn chằm chằm thứ mình thích mà không được, vừa đáng yêu lại vừa đáng thương, A Uyển liền mở miệng cười nói.

Nguyên Ninh công chúa nghe xong lắc đầu: ”Mẫu phi nói, không cho phép ta ăn thứ gì ngoài cung.” Tuy nói vậy, nhưng ánh mắt vẫn cứ thỉnh thoảng lại liếc đến điểm tâm trên bàn mấy lần.

A Uyển sao không biết tâm tư của bé, liền ngồi xuống, cầm lấy bánh ngọt hình con thỏ đưa cho Nguyên Ninh công chúa, ”Ngươi nếm thử xem, bản tần sẽ phái người đi nói cho mẫu phi ngươi biết điểm tâm này là đặc biệt đưa cho ngươi, sẽ không bị coi là ăn đồ ngoài cung, được không?”

Dù sao cũng là đứa bé mới lên năm, mặc dù là được dạy dỗ rất tốt, trong tâm vẫn nên có chút ngây thơ chất phác của một đứa trẻ, mà Đức phi cũng chưa dạy điều gì sai lệch cho công chúa, Nguyên Ninh công chúa tuy trưởng thành sớm nhưng cũng không có ý gì xấu, nghe vậy Nguyên Ninh công chúa liền gật đầu, lúc sắp nhận lấy điểm tâm, ma ma hầu hạ kia lại lên tiếng nói: ”Công chúa nhất định không được quên lời nương nương dặn dò.”

Lời này thật vô lễ, A Uyển mắt lạnh quét qua, cũng không mở miệng, Lý Phúc Mãn vẫn luôn không nói lời nào lập tức bật dậy, đi theo bên người sư phó Lý Đắc Nhàn nhiều năm, Lý Phúc Mãn tất nhiên cũng học được mấy phần bản lĩnh của Lý Đắc Nhàn, trung khí mười phần hô: ”Lớn mật! Vị ma ma này chẳng lẽ đang tố cáo chủ tử nhà ta muốn mưu hại công chúa phải không!”

https://thuviensach.vn

Mưu hại hoàng tự không phải tội danh nhỏ, tố cáo phi tần mưu hại hoàng tự càng không phải là chuyện mà một cung nhân có khả năng gánh vác được trách nhiệm, bị tiếng nói của Lý Phúc Mãn gầm lên như thế, ma ma kia cúi đầu kêu không dám, liền không dám mở miệng nói chuyện nữa.

A Uyển chỉ cầm bánh ngọt đưa cho Nguyên Ninh, ôn nhu nói: ”Mau nếm thử đi, đây là nhân bánh đậu đỏ, không biết ngươi có thích hay không.” Thấy Nguyên Ninh công chúa chưa bị chịu ảnh hưởng, ăn say sưa, A Uyển mới thờ ơ lặng lẽ liếc mắt một cái, âm thanh lạnh lùng nói: ”Ngươi trái lại một lòng trung thành, nhưng mà ngươi nên yên tâm mới đúng, cho dù muốn mưu hại công chúa, bản tần sẽ không ngu xuẩn làm chuyện này trước mặt mọi người, không công khiến người ta nắm được nhược điểm.”

Nói xong mấy câu nhẹ bẫng ma ma kia mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng càng phát giác thấy Uyển quý tần được sủng ái này không phải người dễ động vào.

Giữ công chúa lại một lát, nếm xong mấy món điểm tâm, trẻ con khá dễ dụ, như thế A Uyển liền xem như thân quen với Nguyên Ninh công chúa, cười nói với bé: ”Ngươi đã ra ngoài lâu như vậy, chắc hẳn mẫu phi ngươi đang tìm ngươi đấy, ngươi vẫn nên mau chóng trở về đi.” Nhìn tình huống vừa rồi, A Uyển không nghĩ cũng biết Nguyên Ninh công chúa tự mình chạy đến.

Nhưng mà trước khi chia tay A Uyển lại dặn dò Nguyên Ninh: ”Trẻ con không nên ăn nhiều bánh ngọt, nếu không răng sẽ hư.” Thấy Nguyên Ninh gật đầu, A Uyển lại nói với ma ma hầu hạ ban nãy: ”Sau khi trở về dùng muối thanh chà răng chô chủ tử các ngươi, đỡ đau răng.”

Ma ma đồng ý rồi nhanh chóng mang Nguyên Ninh công chúa hồi cung, mà Nguyên Ninh đang trên nửa đường cũng quay lại cười vẫy tay với A Uyển: ”Uyển quý tần, hẹn gặp lại!” khiến cho tâm tình của A Uyển lập tức yên ổn lại, cũng thu dọn một phen, đi tới Chiêu Dương cung.

https://thuviensach.vn

***

Trong Di Cảnh cung.

Hà quý tần biết được chuyện xảy ra trong Ngự hoa viên, nhưng không nổi giận, chỉ tỉ mỉ nâng mép chén không nói lời nào, dáng vẻ như vậy so với nổi giận còn đáng sợ u ám hơn nhiều.

”Chủ tử, việc này…” Đại cung nữ hầu hạ nhìn sắc mặt này của chủ tử, liền mở miệng hỏi.

Mà Hà quý tần lại nhoẻn miệng cười, giọng nói kiều mị: ”Không sao.” Dù sao chỉ cần Trương vinh hoa quỳ ở Ngự hoa viên trong chốc lát, mình cũng coi như tỏ rõ thái độ với vị kia, về phần Uyển quý tần trên đường nhúng tay, cũng không quá ảnh hưởng.

Hà quý tần tự nhận không phải người dễ xúc động, Uyển quý tần hiện nay là thiên hạ trong tim của Hoàng thượng, không có kế sách cẩn thận không sơ hở, ai muốn tự tìm đường chết đi đối phó nàng ta?

Trong cung này nặng nề thâm trầm, còn chưa biết cuối cùng ai thắng ai đâu, chỉ cần mình dựa vào vị kia, cẩn thận tiến hành, chưa hẳn không có ngày hơn được Uyển quý tần.

A Uyển trở lại trong Chiêu Dương cung không bao lâu, liền có nhóm cung nhân của Di Cảnh cung cùng Vĩnh Thọ cung tới đưa hậu lễ, về phần Vĩnh Thọ cung nói là Đức phi nương nương cảm tạ Uyển quý tần chăm sóc Nguyên Ninh công chúa, lễ này coi như A Uyển có thể nhận, nhưng Di Cảnh cung của Hà quý tần trái lại cũng tặng lễ, nói là lúc trước thân thể không khỏe, khi Uyển quý tần trúng độc lại không thể đến thăm, đây coi như là bồi lễ.

Thấy đây không phải là lễ vật hậu hĩnh, trong lòng A Uyển càng ngày càng không dám coi khinh Hà quý tần.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 58

Sau khi trở về từ Biệt Uyển, mấy ngày liên tiếp, Hoàng thượng luôn phải tham dự chính vụ, chưa kịp đặt chân đến hậu cung. Đang lúc bận phê tấu chương, đột nhiên Hoàng thượng đỡ trán hít một hơi, hắn là đã quên mất một chuyện quan trọng!

Một tiếng hít thở này cũng khiến cho Lý Đắc Nhàn, người vẫn luôn im lặng đứng một bên chờ đợi được phân phó phải giật nảy mình, vội hỏi: "Hoàng thượng, người cảm thấy không khỏe sao? Hay nô tài cho gọi thái y?"

Đã nhiều ngày nay Hoàng thượng bắt đầu khôi phục lại kiểu sinh hoạt cũ, không hề có quy luật trong việc ăn uống nghỉ ngơi, thỉnh thoảng lại bị một trận đau đầu. Lý Đắc Nhàn rất lo sợ Hoàng thượng quá lao lực mà phá hỏng thân thể, nhưng hắn chỉ là một nô tài, với những tình huống như vậy cũng không có biện pháp nào khác, có khuyên Hoàng thượng cũng không chịu nghe. Tình trạng lúc này của Hoàng thượng khiến Lý Đắc Nhàn cảm thấy chẳng khác nào lâm vào đại địch.

Hoàng thượng khoát tay, ý nói không cần, thật ra lần này Lý Đắc Nhàn đã hiểu nhầm, Tề Diễn Chi đột nhiên hít một tiếng, chẳng qua là trong lúc xem tấu chương, hắn lại bất chợt nhớ tới lúc trước ở Biệt Uyển, mình đã nói sau khi về cung nhất định sẽ tặng cho vật nhỏ một phần lễ vật lớn, chỉ là trong nhất thời công việc quá lu bù nên hắn cũng quên mất.

Nếu lúc này đã nhớ ra, lập tức phân phó: "Lý Đắc Nhàn, lấy bút mực ra cho trẫm."

https://thuviensach.vn

Lý Đắc Nhàn chớp mắt không tin nổi, sao đột nhiên người lại nổi hứng làm thơ sao?

Tuy không hiểu vì sao đột nhiên Hoàng thượng lại hăng hái múa bút vẩy mực, nhưng đã là một "Tận chức tận trách trung tâm hảo nô tài" (nô tài tốt, trung thành, tận tâm tận lực), Lý Đắc Nhàn lập tức chạy đi chuẩn bị tất cả.

Chiêu Dương cung.

Đầu mùa hạ, mấy người Thanh Sam, Hoàng Ly cũng đang vội vàng sửa sang, chuẩn bị lại trang phục mùa hạ cùng đồ trang sức từ trong những chiếc rương cho A Uyển, còn muốn sắp xếp lại trang phục, nón cùng áo choàng da lông, áo gấm cùng nhiều thứ khác cho ngay ngắn.

Năm nay chủ tử lại cao thêm một ít, những món hạ sam (áo cho mùa hạ) còn có thể mặc đều phải đưa tới hoán y cục giặt, nếu không thể mặc được nữa phải tháo chỉ hoặc đưa tới châm tuyến cục chế lại, đây chính là một đại công trình, nếu muốn vào hạ phải chuẩn bị xong, sợ là không còn kịp.

Vả lại, mùa hè, A Uyển luôn thích mang trang sức bằng bạc và noãn ngọc, tuy ngày thường vẫn luôn có người bảo quản, nhưng bây giờ lấy ra dùng vẫn phải sửa sang lại một lần nữa, nên đây chính là thời gian Chiêu Dương cung bận bịu nhất.

Mà bây giờ, chủ tử không tim không phổi của các nàng (nô tỳ) đang ngồi dưới mái hiên ở hành lang trêu chọc chim chóc, không hề chú ý tới trên dưới một cung vì nàng (A Uyển) mà đã bận muốn lật tung lên.

Từ phòng bếp bước ra, Bạch Lộ vội vàng bưng một chén thuốc ấm đi tới, trên mâm gỗ còn có vài bình nhỏ tinh xảo cùng một chén ô mai nhỏ: "Chủ tử, người nên trở về phòng dùng thuốc rồi!"

A Uyển thả cái ống gỗ dùng chọc ghẹo chim chóc ra, rất tự giác vào trong điện cùng Bạch Lộ. Chén thuốc này dùng để điều dưỡng thân thể của

https://thuviensach.vn

nàng, vài bình nhỏ chứa các viên thuốc cũng có tác dụng như vậy, những thứ này đều do Hoàng thượng phân phó thái y viện chuẩn bị riêng cho nàng, cách vài ngày lại có thái y tới đây bắt mạch, nếu thấy không có hiệu quả sẽ phải đổi phương thuốc khác.

Tuy nói Hoàng thượng phân phó thái y viện đặc biệt kê phương thuốc cho nàng, thuốc của a nương nàng tạm thời không uống, nhưng lượng thuốc lại càng ngày càng nhiều, không hề có dấu hiệu giảm bớt.

Hoàng thượng quan tâm thân thể của mình, tất nhiên A Uyển rất cảm động. Bắt đầu từ sau ngày thấy Trữ công chúa, A Uyển lại cảm thấy rất dễ thương, phân vị của nàng như vậy xem ra cũng đủ rồi, ngược lại nàng rất muốn sinh ra một hài tử nhỏ xinh của chính mình. Chỉ muốn có một tiểu bánh bao với thân thể khỏe mạnh, chính vì thế A Uyển rất tự giác uống thuốc, phối hợp cực kì tốt.

Vào trong điện, mới vừa ngồi xuống, liền nghe thấy âm thanh vui mừng của Lý Phúc mãn bên ngoài: “Sư phụ, sao lão nhân gia ngài lại tới đây, chủ tử đang ở bên trong điện…”

Nghe tới đấy, A Uyển liền biết là Lý Đắc Nhàn đến Chiêu Dương cung, phân phó Bạch Lộ ra ngoài mời Lý Đắc Nhàn vào điện. Không ngờ Lý Đắc Nhàn lại không tới một mình, mà dẫn theo một nhóm nhiều tiểu thái giám, như một cái đuôi dài tiến vào trong điện.

Không đợi A Uyển mở miệng, Lý Đắc Nhàn đã nhanh chóng tiến lên hành lễ, lại thấy trên tay A Uyển đang cầm chén thuốc chưa dùng, liền cười híp mắt nhận tội: “Nô tài thỉnh an Uyển quý tần nương nương, không biết nương nương đang dùng thuốc, là nô tài lỗ mãng!”

A Uyển đâu có chỗ nào dám để ngự tiền Đại tổng quản Lý Đắc Nhàn rất được yêu thích hành lễ với mình, nhanh chóng ngăn cản: “Lý Đại tổng

https://thuviensach.vn

quản không cần đa lễ, thật ra là do bản tần ngại uống thuốc nên mới chậm chạp, không biết hôm nay tổng quản đến đây có chuyện gì?”

Lý Đắc Nhàn biết rõ A Uyển luôn là một chủ nhân khai môn kiến sơn (đi thẳng vào vấn đề), cũng không thích nói những lời vô nghĩa, trực tiếp đem việc nói rõ: “Hồi bẩm nương nương, nô tài phụng ý chỉ của hoàng thượng, đến đây tặng quà cho nương nương.”

Tuy nói đây không phải lần đầu tiên Hoàng thượng sai Lý Đắc Nhàn tới đây tặng lễ cùng những thứ khác cho A Uyển, nhưng lần này lại không hề có trong dự tính, ví như sinh nhật hay ngày tết chẳng hạn, lúc này đột nhiên lại xuất hiện hãm bính (?) lớn như vậy đập tới khiến A Uyển có chút lúng túng, vội hỏi Lý Đắc Nhàn: “Cái này…tâm tình của Hoàng thượng lại không tốt sao?”

Đương nhiên Lý Đắc Nhàn không thể giải thích được tại sao A Uyển lại hỏi như vậy, vẫn cười lắc đầu như cũ: “Nương nương nghĩ nhiều rồi, thật không có.”

Nghe vậy A Uyển cũng yên lòng, tuy nói bình thường Hoàng thượng luôn ra vẻ cưng chiều nàng, nhưng không hề báo trước mà ban thưởng như vậy thật sự khiến nàng hơi hoảng hốt.

“Đây là món Hoàng thượng phân phó đưa qua cho nương nương bồi bổ thân thể, còn có…đây là những vật Hoàng thượng tặng nương nương thưởng thức.” Vừa nói, Lý Đắc Nhàn vừa giới thiệu từng thứ quà tặng, cuối cùng còn lấy ra một bức tranh cuộn, lại từ từ nói: “Bức tranh cuộn này là tự tay Hoàng thượng viết, Hoàng thượng còn đặc biệt phân phó người phải treo ở trong điện.”

Trong giọng nói của Lý Đắc Nhàn có chút ý cảm thán, lại đặc biệt nói đây là tự tay Hoàng thượng ngự bút, thật sự phi tần các cung khác rất ít người có bức tranh do tự tay Hoàng thượng ngự bút. A Uyển nghe xong

https://thuviensach.vn

còn rất vui vẻ, chỉ là vừa mở cuộn tranh ra, nụ cười của A Uyển lập tức trở nên cứng ngắc.

Chỉ thấy bên trên bức tranh là một hàng chữ rồng bay phượng múa, mạnh mẽ có lực, viết "Nhất cây lê hoa áp hải đường."

(camtusori: một cây hoa lê đè cây hải đường -_-!

* Gái xoan lấy lão làm chồng,

Tóc sương lại có má hồng kề bên.

Chăn uyên ương ấy một đêm,

Hoa lê một nhánh đè lên hải đường!

Bài thơ trên là của Tô Đông Pha làm để nói đùa Trương Tiên lấy vợ trẻ. Trương Tiên đã 80 tuổi, lấy một người thiếp 18 tuổi. "Lê hoa" là chỉ Trương Tiên, "hải đường" là chỉ thiếu phụ 18 tuổi, mà chữ "áp" ở đây rất hay, rất đắt! Áp là đè lên, áp cũng là áp đảo, vượt trội hơn hẳn.)

Ha ha ha ha, ai có thể nói cho nàng biết vì sao bụng dạ Hoàng thượng lại hẹp hòi, tính toán chi li như vậy không?

Đã rời khỏi Biệt Uyển vài ngày rồi được chứ! Sao nhất thời người lại nhớ tới mà nhắc nhở thần thiếp đây!

Còn muốn thần thiếp treo ở trong điện! Thần thiếp tạ ơn ân điển của hoàng thượng, được chứ!

Có lẽ thấy sắc mặt của A Uyển không được tốt khi nhìn vào bức tranh, Lý Đắc Nhàn liền hỏi: "Nương nương cảm thấy không thích sao?" nếu nhỡ đâu lát nữa Hoàng thượng lại hỏi Uyển quý tần có thích bức tranh hay không, mình nên trả lời thế nào đây? Lý Đắc Nhàn cảm thấy mình nên dò hỏi thử.

https://thuviensach.vn

A Uyển lắc đầu, bảo nàng phải treo ở trong điện, đâu có ý quan tâm nàng có thích hay không: “Nếu Hoàng thượng có hỏi, ngươi chỉ cần nói cho Hoàng thượng biết bản tần thật sự…vô cùng thích.”

Lý Đắc Nhàn nhìn vẻ mặt cắn răng nghiến lợi của Uyển quý làm gì có chút nào khớp với câu “thật sự…vô cùng thích” chứ, nhưng vẫn im lặng gật đầu, lập tức phụng mệnh cáo lui.

Trong điện, A Uyển cầm bức tranh cuộn: “Lý Phúc Mãn, mau treo bức tranh này trong điện.” Cung nhân trong Chiêu Dương cung đương nhiên làm sao biết được hàm ý của hàng chữ trong bức tranh cuộn này, chỉ nghĩ rằng chủ tử đã lọt vào mắt xanh của hoàng thượng, chủ tử được thánh thượng sủng ái, tự nhiên nô tài vui vẻ không kịp.

Lý Phúc Mãn càng hăng hái bừng bừng nhận bức tranh cuộn, lại treo nó lên chỗ dễ thấy nhất trong điện: “Nương nương, treo chỗ này được không?”

A Uyển gật đầu, dù sao cũng chỉ có nàng cùng Hoàng thượng hiểu, những người khác làm sao có thể biết lời trong tranh có nghĩa gì đâu, có vẻ cũng không sao, nói không chừng Hoàng thượng còn thấy thật cao hứng ấy chứ? Dù sao ngày thường nàng ít nhìn nó là được!

Nghĩ tới đây, ngược lại A Uyển cũng không quên mất chuyện dùng thuốc, tư thế cầm chén thuốc lên uống một ngụm hết sạch của nàng làm Bạch Lộ đứng một bên cũng giật mình “chủ tử..người hài lòng tới điên rồi sao? Sao hôm nay lại dũng cảm uống thuốc như vậy chứ?”

Cho tới khi A Uyển đem chén để lên bàn, Bạch Lộ mới phản ứng được, vội vàng dâng ô mai lên, A Uyển xua tay: “Một chén nước ấm là tốt rồi!”

Chỉ chốc lát sau, A Uyển liền chỉ dùng nước ấm uống sạch mấy viên thuốc, tốc độ uống thuốc lần này của A Uyển phải nói là trước nay chưa từng có, rất khác thường nha. Bạch Lộ đứng một bên cũng không còn quản

https://thuviensach.vn

chuyện vì sao chủ tử lại dứt khoát như vậy, chỉ cần chủ tử ngoan ngoãn uống hết thuốc, vì bất kể chuyện gì cũng được.

Lý Đắc Nhàn sau khi thu xong hà bao, vốn định lập tức trở về Chính Kiền cung phục mệnh, vừa mới bước ra cửa Chính Dương cung, trong lòng bất chợt nhớ tới một chuyện, lập tức quay người trở lại điện, khom người nói với A Uyển: "Nô tài còn có một chuyện muốn bẩm báo với nương nương."

"Tổng quản đừng khách khí, có gì cứ nói thẳng." Hôm nay thấy được hàng chữ trong bức tranh này, A Uyển cảm thấy đã có thể huy hoàng tới mức nhìn thấy sóng lớn cũng không thèm sợ hãi, kèm theo bộ dáng người sinh ra đã thấy u ám tối tăm, lần này kệ cho Lý Đắc Nhàn có tung ra chuyện lớn gì, A Uyển cũng cảm thấy có thể đối mặt bình thường.

"Cái này…nhắc tới lại nói nô tài quá phận, gần đây Hoàng thượng luôn bộn bề quốc sự…nghỉ ngơi hay dùng bữa đều không cố định, bệnh đau đầu tái phát cũng chưa từng cho gọi thái y, nô tài có to gan khuyên bảo nhưng cũng không được. Mong nương nương có thể đến ngự thư phòng một lần, hôm nay Hoàng thượng vẫn chưa dùng bữa đâu!"

Tất nhiên Lý Đắc Nhàn đem mọi sự tình kể ra, nếu là người khác, đương nhiên hắn sẽ không nói tường tận như vậy, như vị này là Uyển quý tần, cho dù Hoàng thượng bộn bề quốc sự như thế nhưng vẫn rút ra chút thời gian săn sóc, quan tâm vị này, tự nhiên Lý Đắc Nhàn sẽ không xem thường địa vị của nàng trong lòng hoàng thượng.

Nghe Lý Đắc Nhàn kể xong, trong lòng A Uyển không khỏi sinh ra cảm giác hổ thẹn, cho tới này, vẫn luôn là Hoàng thượng quan tâm tới nàng, chuẩn bị quà sinh nhật, dẫn nàng đi đạp thanh chẳng hạn, bản thân nàng lại chỉ thỉnh thoảng nói ra vài lời quan tâm Hoàng thượng mà thôi, hành động thể hiện lại cực kì ít ỏi.

https://thuviensach.vn

Tuy Hoàng thượng không hề thích phi tần dâng canh đưa nước, có đưa đi cũng như không. Nhưng cho tới bây giờ nàng vẫn chưa từng làm những việc này cho hoàng thượng, làm phi tần như nàng thật sự có chút không xứng đáng.

“Đa tạ Lý tổng quản đã kể lại mọi việc, nhắc tới việc này cũng là do bản tần không phải, chưa bao giờ có lòng đi quan tâm Hoàng thượng một phen. Chuyện đã lớn như vậy rồi mà vẫn không hay biết gì, ngươi trở về bẩm báo với hoàng thượng, bản tần sẽ trực tiếp tới ngự thư phòng tạ ân với hoàng thượng.”

Lý Đắc Nhàn nghe được câu trả lời thuyết phục, tất nhiên là nhanh chóng quay về Chính Kiền cung phục mệnh.

Đang lúc A Uyển đang ở trong phòng bếp nhỏ của mình vội vàng nấu nước canh, Lý Phúc mãn đi vào bẩm báo: “Phù phong các Cảnh mỹ nhân đến đây cầu kiến, hiện đang chờ ở bên ngoài cung.”

Vẫn không thả cái muỗng gỗ lớn xuống, A Uyển quay lại hỏi: “Cảnh mỹ nhân? Là người đang mang thai kia sao?”

“Chính là vị đó.”

“Không gặp.” A Uyển dứt khoát trả lời, đoán chừng Cảnh mỹ nhân cũng sắp tới ngày sinh, không có việc gì hay sao mà lại chạy tới Chiêu Dương cung lắc lư, lỡ cho nàng ta bước vào điện Chiêu Dương cung rồi lại sảy ra chuyện bất trắc gì, dù A Uyển có một trăm cái miệng cũng không kêu oan được, dứt khoát cự tuyệt vẫn là tốt nhất.

Chính là dù có bị gán cho danh tiếng cậy vào được sủng ái cưng chiều mà sinh kiêu cũng còn tốt hơn cái tội danh mưu hại hoàng tự , Lý Phúc Mãn đương nhiêu hiểu rõ đạo lý này, liền chạy ra ngoài đuổi Cảnh mỹ nhân đi.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, nhìn bộ dáng của Cảnh mỹ nhân không hề có ý muốn bỏ đi, mới vừa rồi nô tài nói người đang chuẩn bị xuất môn gặp hoàng thượng, cũng không vô ích, tuy vẻ mặt Cảnh mỹ nhân vẫn còn ảm đạm.” Lý Phúc Mãn trở về phục mệnh nói.

Xoay tay khuấy đều nước canh trong nồi tử sa, A Uyển vừa múc một chén nhỏ thử vị, gật đầu tự khen ngợi tay nghề của mình vẫn chưa hề giảm đi, mới nói: “Chưa từ bỏ ý định thì thế nào, Chiêu Dương cung dễ vào như vậy sao?” Nhớ lại lần trước đụng phải Cảnh mỹ nhân, nàng ta lại làm một bộ dạng chim sợ cành cong (hoảng sợ tránh né) đối với mình. Hôm nay lại lon ton chạy tới cửa cầu kiến, chắc chắn có dụng ý không tốt, lai giả bất thiện a.

Lý Phúc Mãn nghe vậy, xưng: “Dạ.” cũng không nói thêm.

Dẫn theo Thanh Sam có sức lực lớn cầm hộp thức ăn, kiệu của A Uyển liền tiến về phía Chính Kiền cung, tuy nói Hoàng thượng không thích việc phi tần dâng canh đưa nước cho mình, nhưng cũng phải xem đây là người nào không phải sao?

Đây cũng không phải lần đầu Uyển quý tần tới ngự thư phòng, cung nhân bên ngoài không ai dám ngăn cản, huống chi còn có Lý đại tổng quản ra ngoài nghênh đón. Chẳng qua hộp thức ăn vẫn phải để một tiểu thái giám nếm thử, xác định không có độc mới được mang vào trong ngự thư phòng.

Hoàng thượng nghe Lý Đắc Nhàn báo lại, đã sớm biết vật nhỏ muốn tới ngự thư phòng tạ ân, còn tưởng vật nhỏ thấy mấy chữ đó sẽ tức giận mà chạy tới đây ăn vạ. Không ngờ A Uyển một chút tức giận cũng không có, lại không hề tới xin ăn xin uống như lần trước mà mang theo một hộp thức ăn thật lớn đến để biểu lộ sự quan tâm với hắn, như vậy càng khiến Hoàng thượng có chút ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Lúc này Hoàng thượng đang ngồi cạnh chiếc bàn tròn trong thiên điện, nhìn A Uyển đang tự tay bày thức ăn ra, tâm trạng kinh ngạc vẫn chưa kịp thu lại.

Mặc dù là một hộp thức ăn lớn như thế, còn giả bộ là thái phẩm nhưng thật ra chỉ vẻn vẹn có vài món. Hoàng thượng nhìn những món ăn trước mắt, đều là nhưng món ăn trong nhà các dân thường, như thịt cá ti, tỏi dong rau xanh, thịt kho tàu…ngược lại cũng không có gì ngạc nhiên, nên ngay cả bày mâm cũng không có. Không đợi Hoàng thượng động đũa, A Uyển đã nhanh chóng mang một chén canh trong trẻo đặt trước mặt hoàng thượng, giọng nói có chút kiêu ngạo: “Nghe nói đã một ngày một đêm Hoàng thượng chưa dùng bữa phải không, người mau nếm xem, nhưng món này đều do thần thiếp tự tay làm hết đó!”

Nghe vậy, chân mày Tề Diễn Chi cau lại, nâng chiếc muỗng bạc lên, chỉ là vừa mới nếm qua, sắc mặt Hoàng thượng lập tức không được tốt lắm, mùi vị này….có vẻ hơi khó nuốt, ái tần, nàng thật sự cho hết một vại muối vào nấu hay sao?

Không tự chủ nghiêng qua nhìn A Uyển, hai con mắt óng ánh ấy đang nhìn chằm chặp hắn, vẻ mặt đầy mong đợi: “Hoàng thượng thấy sao, thần thiếp phải mất vài canh giờ nấu món này đấy!”

(camtusori: chị chắc là chị đã nếm trước khi cho người ta ăn chứ??? -_-!!!!)

Nghe xong lời này, Hoàng thượng đành phải đem cảm thụ chân thật của mình giấu nhẹm đi, sợ làm bị thương lòng tự trọng của vật nhỏ, dù hiếm khi chịu đựng một chút, hắn cũng không nỡ đánh cho nàng một kích không phải sao? Chịu khó đem nước canh mặn nuốt xuống một cách khổ sở, nói ra một câu rất trái lương tâm: “Tay nghề của ái tần không ngờ….cũng được.”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt A Uyển đầy vui mừng, lại không ngừng cố gắng nói: “Thực sự sao? Hoàng thượng là người đầu tiên khen thần thiếp đó, nhưng món ăn này đều là thần thiếp tự tay làm, nhất định Hoàng thượng phải nếm thử mới được! Còn có nồi nước canh này làm riêng cho Hoàng thượng bồi bổ thân thể, nhất định Hoàng thượng phải uống cho hết đó!”

(camtusori: anh có nghe câu cái miệng nó hại cái thân chưa??? khụ khụ..xin lỗi..em nói nhiều rồi!)

Trong lúc nhất thời, Hoàng thượng có cảm giác trước đây hắn cự tuyệt các phi tần dâng canh đưa nước là một hành động cực kì đúng đắn, làm thế nào bản thân lại mềm lòng để cho vật nhỏ này tặng nước canh cơ chứ? Lại nhớ tới lời khen tán tận lương tâm lúc này của mình! Thật sự…thật sự là một lần sảy chân để hận nghìn đời!

Đang lúc Hoàng thượng cố gắng suy nghĩ làm thế nào để nói lảng sang chuyện khác, A Uyển cũng không chịu được cái vẻ mặt đầy khổ đại cừu thâm (đau khổ cùng cực, thù hận sâu nặng) của hoàng thượng, bật cười: “Hoàng thượng đừng quá khẩn trương, thần thiếp vẫn thường hay đùa giỡn với người mà!”

Nói xong, A Uyển lại đưa tới một chén nước ấm cho Hoàng thượng súc miệng, lại một lần nữa lấy trong hộp thức ăn một chén canh khác, giống hệt chén canh lúc trước. Biểu tình của Hoàng thượng cực kì rầu rĩ nếm thử một miếng, không ngờ mùi vị lại cực kì tốt, dù không thể so sánh với đại trù phòng nhưng cũng không kém. Hoàng thượng lại nhìn các cung nhân xung quanh đều mang bộ dạng lặng im cúi đầu.

Lúc này Tề Diễn Chi mới hiểu được lúc nãy tới giờ toàn là vật nhỏ này vì chuyện bức tranh chữ kia mà chọc ghẹo hắn, giả bộ giận dữ nói: “Dám trêu đùa trẫm, Uyển quý tần, ngươi biết tội chưa?”

https://thuviensach.vn

A Uyển khi nào thì bị khuôn mặt lạnh của hắn làm cho sợ hãi chứ? Tự nhiên tươi cười như hoa gắp vào đĩa trước mặt Hoàng thượng một đũa thức ăn: “Hoàng thượng thứ tội, hãy vì lần này thần thiếp tự mình xuống bếp vì người, tạm tha cho thần thiếp lần này đi? Hơn nữa, thần thiếp còn chưa trách người bắt thần thiếp treo bức tranh kia trong điện kìa!”

Hoàng thượng cười vang, hắn biết rõ vật nhỏ này là người có thù tất báo, làm sao lại dễ dàng có chuyện tốt như vậy chứ?

Lại nói chính hắn cũng đang đói bụng, sau khi ầm đũa thưởng thức xong thức ăn, lại phát hiện tay nghề của vật nhỏ cũng không hề kém cỏi, chỉ nghe nói trong cung nàng có một cung nữ làm bếp cực kì lợi hại, đừng nói là nhờ người làm giúp chứ?

Nghĩ tới đây, Hoàng thượng liền hỏi: “Thức ăn này thực sự là do Tiểu Uyển làm? Không phải lừa trẫm chứ?”

Nghe giọng điệu hoài nghi của hoàng thượng, A Uyển cực kì ủy khuất giơ cao ngón tay cái lên, trên đó vẫn còn dấu vết bị phỏng tới mức nổi bọt nước: “Thần thiếp khó khăn lắm mới có thể vì Hoàng thượng làm một bữa ăn, Hoàng thượng không cảm kích thì thôi, lại còn hoài nghi ngờ vực, nếu không tin người đừng ăn nữa.” Đã lâu rồi chưa xuống bếp, A Uyển cũng có chút chưa quen tay, vô tình bị bỏng.

Nói xong liền đứng lập muốn thu dọn bát đĩa, Hoàng thượng nhìn thấy bọt nước ấy lập tức áy náy, yêu thương lôi kéo A Uyển ngồi xuống: “… Những việc này để cung nhân đi làm là được, hà tất phải tự mình ra tay?”

A uyển cũng cực nghiêm túc nói: “Nếu để cho cung nhân làm việc này thì đâu được coi là thần thiếp làm thức ăn vì Hoàng thượng chứ, làm sao để thể hiện tâm ý của thần thiếp đây?”

“Hơn nữa, gần đây Hoàng thượng bộn bề quốc sự, dùng bữa cũng không đều đặn, thần thiếp cũng không có khả năng gì, lại không biết quan tâm

https://thuviensach.vn

hoàng thượng, là thần thiếp sai. Hiện tại chỉ biết tự mình xuống bếp làm một bữa ăn cho Hoàng thượng để thể hiện tấm lòng của mình mà thôi, Hoàng thượng còn phải tự biết chăm sóc bản thân mình cho tốt, quốc sự luôn bộn bề không xong, đâu tới mức chiếm luôn cả thời giờ dùng bữa chứ?"

"Nàng tự chăm sóc bản thân nàng chính là đã chăm sóc trẫm rồi!" Hoàng thượng cười nói, xoa đầu A Uyển, chỉ là đang tốt lành sao đột nhiên A Uyển lại nói việc này, Hoàng thượng lại nói: "Là Lý Đắc Nhàn lại đi nói huyên thuyên gì với nàng sao?"

"Đúng nha, hắn còn nói Hoàng thượng hay nhức đầu, cũng không thèm gọi thái y nữa." A Uyển tuyệt đối không sợ Lý Đắc Nhàn sẽ bị phạt, Hoàng thượng còn cần hắn hầu hạ bên người, dù bị phạt chẳng qua chỉ bị phạt chút bổng lộc mà thôi, ngự tiền Đại tổng quản được biếu tặng rất nhiều, còn có thể quan tâm chút bổng lộc nhỏ nhoi ấy sao?

"Gần đây thần thiếp có thấy Nguyên Trữ công chúa đó, nhìn béo mập phấn nộn rất đáng yêu, thần thiếp cũng muốn sinh một hài tử như vậy!" Nói tiếp, đề tài của A Uyển đột nhiên chuyển đổi.

Hoàng thượng ngược lại cũng có nghe qua chuyện này, thấy nàng hưng phấn như trẻ con cũng cười nói: "Tốt nhất nàng nên chịu khó uống thuốc, chăm sóc thân thể cho thật tốt, dĩ nhiên sẽ có thôi!"

"Đúng vậy, vì thế nên gần đây thần thiếp uống thuốc rất ngoan, không còn làm ầm ĩ nữa. Hoàng thượng cũng phải như vậy mới được, nếu sau này cục cưng sinh ra mà lại cau mày đau đầu như Hoàng thượng thật sự không hay đâu!"

Vẻ mặt khi nói của a Uyển rất thành thật, Hoàng thượng chọc vào trán nàng cười: "Nói bậy!"

https://thuviensach.vn

“Thần thiếp không nói bậy, hay Hoàng thượng không muốn thần thiếp sinh ra một hài tử khỏe mạnh cứng cáp!” Mọi chuyện lại cứ đổ lên đầu hắn, nhìn vẻ mặt muốn khóc của A Uyển, Hoàng thượng không thể làm gì khác hơn là nghe theo lời A Uyển.

“Được rồi, được rồi, trẫm sẽ cho gọi thái y, dùng bữa nghỉ ngơi sẽ điều độ!”

Nghe được lời cam đoan của hoàng thượng, A Uyển lập tức thu lại hàng lệ đầm đìa nơi khóe mắt, lại gắp vài đũa thức ăn, dốc lòng hầu hạ Hoàng thượng dùng bữa, sau đó còn nhẹ nhàng làm nũng với hoàng thượng: ” Thần thiếp đã tự mình xuống bếp làm thức ăn cho người, có thể cầu xin người một việc không?”

Hoàng thượng ngược lại thấy những món ăn dân dã này làm vô cùng ngon, ngày thường nghĩ không ra A Uyển lại có bản lãnh như vậy, gật đầu, chờ A Uyển nói ra.

“Tranh chữ đó thần thiếp có thể cất đi hay không, không treo trong điện nữa?”

Vẻ mặt A Uyển đầy mong đợi nhìn hoàng thượng, mong Hoàng thượng có thể đồng ý thỉnh cầu này, mà Hoàng thượng chỉ chậm rãi nhai kĩ thức ăn, từ từ nuốt xuống, lai liếc mắt nhìn vẻ mặt đầy mong đợi của A Uyển, nâng mối cười, nhẹ giọng: “Cũng được.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Ngắm Hoa

Trên tay A Uyển là tấm thiếp mời hồng nhạt được dát vàng một cách tinh sảo, đôi mi thanh tú không khỏi cau lại: “Tiệc thưởng hoa?”

Thiếp mời tinh xảo này là do Hiền phi sáng sớm đã phái người đưa tới, đại ý là nhân tiện khí trời tốt, anh đào ra hoa rực rỡ nên Bổn cung có nhã hứng mở tiệc thưởng hoa, mời các tỉ muội vào giờ tý ngày mai đến Lưu Anh Các cùng thưởng thức, các vị nhất định phải nể mặt mà đến nha.

Cầm thiếp mời một lúc lâu, A Uyển vẫn không hiểu rõ Hiền phi lần này mở yến rốt cuộc là có ý gì? Nữ nhân trong hậu cung mỗi bước đi đều là toan tính, đang yên đang lành bây giờ lại muốn tụ hợp gần như toàn bộ nữ nhân lại một nơi, đánh chết A Uyển cũng không tin Hiền phi không có một chút tính toàn nào!

“Chủ tử, người có ý định đi hay không?” Bạch Lộ thấy chủ tử cầm thiếp mời tỉ mỉ xem xét một lúc lâu vẫn không có ý muốn đi, nhịn không được mở miệng hỏi.

A Uyển bĩu môi tiện tay ném thiếp mời xuống giường, đứng dậy bước về hướng thư phòng: “Đi, tại sao không đi”.

Mặc dù không muốn giao tiếp với những người này, nhưng nếu không đi không phải là dư ra một chỗ ngồi sao? Bằng không câu “Xin đợi các tỷ muội đại giá quang lâm” kia của Hiền phi là viết chơi thôi nhỉ? Quan lớn một cấp đè chết người nha.

Cũng không biết Hiền phi ần này tổ chức hoa yến có thật sự xem trước về khí tượng hay không nhưng tiết trời lúc này quả thật rất tốt, ánh mặt trời

https://thuviensach.vn

ấm áp không quá chói mắt, từng làn gió nhè nhẹ thổi, làm cho kẻ lười biếng như A Uyển cũng nhịn không được muốn xuất môn đi dạo một chút.

Vẫn là thói quen có thể đến trễ thì tuyệt đối không đến sớm, lúc A Uyển thong thả bước vào Lưu Anh Các đã là sớm hơn giờ Tý không đầy nửa khắc, ánh mắt mọi người đều tập trung vào nàng, A Uyển biết rõ nhưng không thể trách được, lúc này chủ sự của hoa yến là Hiền phi cùng với các thứ phi khác vẫn chưa đến, A Uyển liền trức tiếp hướng vị trí của mình bước đến.

Lưu Anh Các này tuy không lớn, nhưng cây anh đào này thật sự rất rực rỡ, dưới gốc đào đặt rất nhiều bàn trà, theo thân phận mà ngồi, ngắm hoa dưới gốc đào thi thoảng còn có thể đón được vài cánh hoa trắng mịn theo gió rơi xuống, Hiền phi đối với thưởng hoa yến này ngược lại an bài rất thú vị.

Mọi người đều tập trung vào một thân trang phục màu hồng nhạt của Uyển quý tần, thầm nghĩ vị này chính là ngày càng có phong thái của ái phi, trong từng cử chỉ đưa tay nhấc chân đều không cần cố tỏ ra nhưng vẫn mềm mại đáng yêu, một cách vô tình giống như vì Hoàng thượng nuông chiều mà tạo thành khí chất.

A Uyển ngược lại hiểu rất rõ, ngắm hoa chỉ là thứ yếu tại thưởng hoa yến này, cái cần ngắm thật sự đó là mỹ nhân.

Đưa mắt nhìn một lượt các phi tần ở đây, trang phục từ đẹp đẽ rực rỡ đến nhẹ nhàng thanh lịch đều có đủ, mọi họa tiết trên áo đều cho thấy sự chuẩn bị rất công phu.

Tham gia yến hội thế này, tất nhiên A Uyển cũng không để bản thân ở thế hạ phong, mây hồng nhẹ nhàng trên áo gấm cùng sen nở rực rỡ nơi váy lụa, cả người đều toát lên khí chất sạch sẽ tươi mát nhưng vẫn không mất đi vẻ kiều mị vốn có, trang sức và y phục quanh thân là một sự kết hợp hài

https://thuviensach.vn

hòa đồng nhất, thân ảnh hồng nhạt của nàng lúc này so với hoa đào rực rỡ cũng không có chỗ nào thua kém.

A Uyển trực tiếp bước đến vị trí của mình, chỉ gật đầu chào hỏi mấy vị phi tần một chút rồi ngồi xuống, vẻ mặt chính là không thân thiết thì cũng không cần nhiều lời làm gì, các phi tần dù là vô tình hay cố ý đều muốn dò hỏi vài câu, nhưng khi thấy biểu tình lãnh đạm của A Uyển thì không tiện mở miệng nữa.

Đến cả các phi tần đang mang long thai như Du tần và Cảnh mỹ nhân cũng lần lượt được cung nhân đưa đến, trong lòng A Uyển thầm cảm thán: tiếng tăm của Hiền phi nương nương quả thật rất tốt, chỉ là một thưởng hoa yến mà đến cả các phi tần đang có thai cũng phải xuất môn.

Hai vị này chỉ còn mấy tháng nữa đã đến ngày sinh, trang phục lộng lẫy cũng không giấu được bụng đã nhô cao, ánh mắt của các phi tần tuy khác nhau nhưng đều là nhìn chằm chằm bụng của các nàng.

A Uyển cũng không quan tâm nhiều đến Cảnh mỹ nhân, chỉ là người không có chút tiếng tăm gì như Du tần, từ trước đến nay đều thập phần khiêm tốn nhưng lại thu hút sự chú ý của nàng, vị này mang thai luôn ở trong cung tịnh dưỡng, đến hiện tại vẫn không xảy ra chuyện gì, hiển nhiên chuyện này mọi người đều biết.

Du tần bộ dáng thanh tú, nổi bật cũng chỉ là đôi mắt phượng hấp dẫn sự chú ý của người khác, nhưng A Uyển nhận ra trên người nàng ta sinh một loại cảm giác thu hút khó nắm bắt, có lẽ do A Uyển quá chăm chú nhìn nàng nhưng vì thân thể bất tiện nên Du tần cũng chỉ mỉm cười hướng A Uyển gật đầu xem như là đã hành lễ.

A Uyển cũng chỉ khẽ cong khóe môi anh đào mỉm cười, liền đem lực chú ý chuyển về mấy tiểu hài tử đang chơi đùa ở bàn trà, còn chưa nhìn kĩ, lời

https://thuviensach.vn

thái giám xướng cao từ bên ngoài truyền đến: “Hiền phi nương nương, Đức phi nương nương, Trầm phi nương nương gía đáo!”

Theo âm thanh kéo dài của thái giám, ba vị nương nương liền chầm chậm bước vào Lưu Anh Các, mọi người đang muốn đứng dậy hành lễ thì nghe thấy thanh âm trong trẻo nhất quán nhưng lạnh lùng của Hiền phi vang lên: “Chẳng qua chỉ là một yến tiệc bình thường mà thôi, các vị muội muội không cần đa lễ, tránh chơi đùa không thoải mái, Đức phi muội muội, Trầm phi muội muội thấy Bổn cung nói có đúng không?”

Đức phi và Trầm phi đều chỉ cười yếu ớt, ba người liền cùng hướng về chủ vị bước đi, Hiền phi tuy là nói không cần đa lễ, nhưng chúng phi tần vẫn chờ tam phi an tọa xong, mới ngồi xuống vị trí của mình.

Không bao lâu sau đó Đức phi liền lên tiếng trong giọng nói đày lo lắng, “Hôm nay bọn tỷ muội nên tới đây đầy đủ, chỉ là Du tần muội muội và Cảnh mỹ nhân hiện tại thân thể không tiện, tham gia ngắm hoa yến thật sự không tốt cho lắm.” Trong lời nói ý tứ hàm xúc quan tâm đến thân thể của nhị vị thai phụ, kì thực lại là có thêm trách cứ Hiền phi tổ chức thưởng hoa yến này thật qua khắc khe đi, cho nên ngay cả người mang hoàng tự đều phải mời đến.

Hiền phi cũng không thay đổi sắc mặt, vẫn cười yếu ớt như trước, “Đức phi muội muội nói thật là, Bổn cung cũng bất quá cũng chỉ nghĩ là trong cung đã lâu rồi không có chuyện gì vui vẻ nháo nhiệt, tuy là hai vị muội muội nên tĩnh tâm dưỡng thai, nếu như không phát thiếp mời cho hai vị muội muội, thì có vẻ như Bổn cung nặng bên này nhẹ bên kia không phải sao?”

Nói xong mặc kệ Đức phi phản ứng như thế nào, liền quay đầu cùng Du tần và Cảnh mỹ nhân cười trấn an, “Hai vị muội muội hôm nay xem như là thư giãn tâm tình thôi, khó có được chúng ta bọn tỷ muội tề tụ một chỗ mà phải không? Nếu là có chỗ nào cảm thấy không thoải mái cứ việc nói ra với

https://thuviensach.vn

Bổn cung, hôm nay là do Bổn cung làm chủ, tự nhiên là sẽ rất chăm sóc các ngươi.”

Nói xong phân phó người hầu mang đệm lưng đến, cố ý bố trí lại ghế ngồi giúp hai vị phi tần đang mang thai cảm thấy thoái mái hơn.

Hiền phi nếu là cử hành giá ngắm hoa yến, lại còn dám mời phi tần có thai đến, tất nhiên là đã chuẩn bị hoàn hảo rồi, trăm triệu sẽ không để chuyện có cạm bẫy như trước đây xuất hiện.

Nghe vậy Du tần và Cảnh mỹ nhân liền đứng dậy nói lời cảm tạ với Hiền phi, biểu tình của hai vị này thoạt nhìn thì là một người phô trương một người ngượng ngùng, phân ị của Du tần cao hơn nên nhân tiện nói, “Đa tạ Hiền phi nương nương lưu tâm, tần thiếp cùng Cảnh muội muội ở trong cung dưỡng thai đã lâu cũng không khỏi phiền muộn, khó có dịp được Hiền phi nương nương gửi thiếp mời, nếu không đến đây tới tham gia, chẳng phải là đã phụ ý tốt của nương nương rồi sao.”

Đức phi nghe xong lời này sắc mặt liền trở nên không tốt, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Mà Hiền phi lại cực kỳ hài lòng gật đầu với Du tần, “Du muội muội lời này thật ra đã khách khí, hiện tại Hoàng hậu nương nương còn đang lễ Phật, Bổn cung tạm quản cung vụ, theo lý Bổn cung nên chăm sóc các ngươi, nếu Bổn cung không có chăm sóc tốt các ngươi, không nói Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương không trách phạt, Bổn cung cũng sẽ tự trách mình.”

Lời này nói ra trong ý cũng mang theo tia cảnh cáo, tại thưởng hoa yến hôm nay nếu ai dám động tay động chân với hai vị thai phụ này, đừng nói đến Hiền phi nàng không tha cho kẻ đó, mà phía sau còn có hoàng thượng, nếu Hoàng thượng biết được, người này cũng là tuyệt không có kết cục tốt.

https://thuviensach.vn

Mấy vị này ngươi tới ta đi tất nhiên là cũng không có gì khác ngoài những chuyện của phi tần, A Uyển chỉ nhìn ngắm những cánh hoa trắng muốt đang nhẹ nhàng đáp xuống mặt bàn vẻ mặt cực kỳ chuyên tâm.

Hiền phi vừa dứt lời, lại có thêm một vị Lâm quý tần đang mang thai người rất thân với Tả tiệp dư chậm rãi bước chân vào Lưu Anh Các, bụng của lâm quý tần so với hai vị nương nương lúc nãy có lớn hơn một chút, chỉ là vị này lần trước không may nên sinh non nên lần này rất an phận ở tẩm cung dưỡng thai một thời gian dài, bây giờ diện kiến quả thật trông đẫy đà hơn rất nhiều so với lúc trước.

Việc đầu tiên của Lâm quý tần là thỉnh tội cùng các vị nương nương vì thân thể bất tiện nên chậm rễ, nhưng thật ra chính là bộ dạng xem thường, chẳng qua là vì cái thai trong bụng kia của nàng ta nên ba vị quý phi tự nhiên không thể trách tội.

Khi nhìn thấy nàng ta Hiền phi rõ ràng có chút kinh ngạc, nàng sai người đem thiếp mời đến bất quá cũng chỉ là tỏ thành ý mà thôi, không nghĩ rằng Lâm quý tần thật sự sẽ đến vì dù sao Lâm quý tần vẫn đang trong thời kỳ dưỡng thai. Song có điều mọi vệc đã được chuẩn bị chu toàn, Lâm quý tần này đã đến thì Hiền phi cũng không có gì phải ngại, cùng là đang mang thai nên Hiền phi cho người đưa Lâm quý tần an tọa tại vị trí thoải mái như hai vị ban nãy.

“Đức phi muội muội nói quả không sai, bây giờ các tỉ muội chúng ta thật sự đều tới đông đủ”. Sắp xếp chu đáo cho Lâm quý tần, thưởng hoa yến bây giờ mới bắt đầu, người lên tiếng đầu tiên dĩ nhiên là Hiền phi, không biết có phải do đã trải qua một quãng thời gian thăng trầm hay không, hoặc là bởi vì quản lý các phi tần thật sự đã rèn luyện con người, khí chất cao ngạo bất phục của Hiền phi này đã không còn, thay vào đó từng cử chỉ lời nói đều toát lên vẻ bịnh dị gần gũi.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay một Bổn cung có nhã hứng thiết yến ngắm hoa, song có điều cũng chỉ là chọn ngày tốt, mượn lý do cùng các tỷ muội hội tụ mà thôi, mọi người mà không cần mất tự nhiên, chỉ cần thấy vui là được”.

A Uyển lại không để lời này vào tai, chẳng qua là liếc mắt đảo qua mấy thai phụ, mang thai đều đã muốn đến ngày sinh, không yên phận ở tẩm cung mà tĩnh dưỡng chuẩn bị chờ sinh, lại chạy đến cái thưởng hoa yến vô bổ này làm gì? Nhất định là đến đây để thể hiện, không xảy chuyện đã là may cho các nàng! Và nàng cũng nhất thời không nắm rõ rốt cuộc HIền phi tổ chức buổi tiệc này để làm gì

Nếu là muốn chơi đùa mấy vị phi tần đang có thai kia, cũng không nhất thiết phải công khai gióng trống khua chiêng như thế này chứ?

Hiền phi vừa dứt lờ, cánh tay đắc lực là Diệp quý tần đương nhiên lên tiếng, “Nương nương nói phải, nhưng mà chỉ ngắm hoa thôi thì không có gì thú vị, không bằng chúng ta ngâm thơ đối đáp cũng rất thú vị nha.”

Nhân tiện có kẻ phụ họa, còn đề nghị tặng vật khen thưởng, tâng bốc giúp Hiền phi nở mày nở mặt.

“Như vậy cũng tốt, trong cung này chỉ có duy nhất một cây trâm phượng này thôi, Đức phi muội muội thấy thế nào?” vừa nói Hiền phi vừa đưa tay rút cây trâm vàng tinh xảo được cài trên tóc đưa cho cung nữ đặt vào mâm gỗ, ngược lại cười hỏi Đức phi. Đức phi dĩ nhiên là không cam lòng tỏ ra yếu kém, cũng tháo xuống một cái vòng tay, “Muội muội cũng không có gì hay để đem ra, chỉ là vòng tay này do chính Hoàng thượng ban thưởng, mặc dù không đáng giá bằng trâm vàng của Hiền phi tỷ tỷ nhưng tốt xấu gì thì cũng là tấm lòng của muội, đem vòng tay này làm phần thưởng cũng tốt.”

Hai vị này đối chọi gay gắt, Trầm phi ở bên cạnh cũng cảm giác được, nhưng vẫn là giả vờ không hiểu, “Hai vị tỷ tỷ đều đem ra … vật quý giá,

https://thuviensach.vn

nhưng lại khiến mọi người cho rằng muội muội keo kiệt". Đồng thời cũng đưa tay rút một cây trâm tinh xảo trên tóc xuống xem như phần thưởng, đặt ở giữa khay.

Hiền phi hướng về phía chúng phi tần mỉm cười, "Bây giờ phần thưởng đã có, không bằng các muội muội lấy hoa làm chủ đề ngâm một bài thơ, bất luận có được hay không, cũng chỉ là trò chơi thôi mà, nếu thơ không hay, chỉ cần tự phạt ba chén rượu là được rồi."

Hiền phi đã nói như thế, các phi tần tự nhiên phụ họa theo để tránh nhạt nhẽo, theo một vòng lần lượt ngâm thơ, tài nghệ ngâm thơ của các phi tần nhìn chung đều như nhau, nhưng ít nhất đều có thể gieo có vần có điệu.

Bất quá đến lượt A Uyển thì thanh âm vần điệu lại không hài hòa , "Các tỷ muội ngâm thơ thật sự là rất hay, chỉ là tần thiếp học vẫn không cao nên không làm được, chi bằng trực tiếp nhận phạt là được rồi, để tránh làm lãng phí thời gian của các tỷ muội có phải không?" Đang lúc A Uyển vừa nói vừa có ý định rót rượu chịu phạt, Lâm quý tần lúc này lại không có hảo ý lên tiếng, "Chẳng lẽ Uyển muội muội không nể mặt các tỷ muội ở đây sao? Hiền phi nương nương có nói, bất luận là thơ như thế nào đều không câu nệ, bất quá là vui đùa mà thôi, hà tất phải để ý như vậy, chẳng lẽ Uyển muội muội thật sự thất bại như vậy sao?"

Đôi mắt sáng của A Uyển nhàn nhạt quét nàng qua, lời của Lâm quý tần làm cho nàng dừng động tác, "Bất quá chỉ là vui đùa mà thôi, Lâm tỷ tỷ có nhất thiết phải để ý như vậy hay không?"

A Uyển vừa nói vừa cùng Bạch Lộ trao đổi ánh mắt, rất nhanh chóng đưa từng chén rượu lên miệng uống cạn, mỉm cười nói, "Nhưng thật ra phải để các tỷ muội chê cười rồi."

Ngoài miệng nói như vậy, kỳ thực trong lòng cũng âm thầm hối hận, rượu này sao lại khó uống như vậy, sớm biết thế này đã mặc kệ hoa yến gì

https://thuviensach.vn

gì đó, nhất định sẽ không tham gia, thật phiền phức mà.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Phần Thưởng Làm Thơ

Nghe A Uyển nói vậy, Hiền phi ngồi phía trên nhìn A Uyển cười: “Xem ra Uyển muội muội rất có khí chất, nhận phạt cũng rất thoải mái lưu loát.”

A Uyển cũng không chút lui bước nhìn thẳng Hiền phi: ” Cảm ơn Hiền phi tỷ tỷ khích lệ.” Thật ra cũng không phải A Uyển không muốn cho Hiền phi mặt mũi, mà A Uyển hoàn toàn không có cái thiên phú làm thơ làm từ, cũng không muốn mượn các danh tác của các danh gia trong trí nhớ kiếp trước. Một lần lấy trộm nhất định sẽ có lần tiếp theo, hậu họa vô cùng. Hơn nữa nàng cũng đâu phải là một nữ nhân tài ba danh tiếng gì, lúc trước mỗi khi có các cuội hội họp làm thơ làm từ gì A Uyển cũng đều không tham dự, hiện tại và cung cũng như vậy thôi.

Hiền phi lại cứ nghĩ A Uyển vẫn còn nhớ tới việc bị mình cắt xén phân lệ trước đây nên không muốn cho nàng mặt mũi thôi, cũng không định nói nhiều với A Uyển nữa, liền lần lượt nói với những người tiếp theo.

Không bao lâu, một nữ tử mặc một bộ cung trang màu vàng nhạt đứng lên, ôn nhu nói: “Tỳ thiếp không giỏi thơ từ, cũng không biết uống rượu, không bằng Hiền phi nương nương cho phép tỳ thiếp gảy một khúc nhạc, thuận tiện nhờ các tỷ muội ở đây hỗ trợ , như thế vừa khéo giúp tỳ thiếp miễn bị phạt rượu được không?”

Giọng nói dịu như nước như ca, nghe thấy lại khiến lòng người cực kì thoải mái, được Hiền phi đồng ý, phi tần mặc bộ cung trang vàng nhạt ấy ôm đàn tỳ bà đứng dậy bước ra giữa, mỗi cử động của nàng đều toát lên sự duyên dáng xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Từ góc nhìn của A Uyển chỉ thấy một khuôn mặt sạch sẽ động lòng người, từ lúc nào trong cung lại xuất hiện một vị mảnh mai động lòng người như vậy, tới mức mình nhìn còn cảm thấy bản thân không bằng, mà mình lại không biết? Đưa mắt nhìn Thanh Sam, Thanh Sam lập tức hiểu ý A Uyển, cũng biết chủ tử nhà mình bây giờ là người nửa mờ nửa mịt, ở trong điện dưỡng bệnh đã lâu vẫn chưa ra ngoài, chính vì thế đối với các phi tần không thường xuyên gặp sẽ không thể nhớ được.

“Chủ tử, vị này chính là Nhu tiểu nghi của Đào Nhiên các.” Nói xong Thanh Sam còn bỏ thêm một câu: “Đào nhiên các được xây dựng ở gần phía sườn bên của Kiến Chương cung.”

A Uyển cũng biết vị Nhu tiểu nghi này, nghe nói cái danh hiệu “Nhu” này vốn có ý là dành cho người có tính tình ôn nhu thánh thiện. Chỉ là lúc trước nàng ấy đâu mảnh mai động lòng người như vậy, bây giờ đột nhiên dáng vẻ lại khiến người ta thấy mềm mại, càng nhìn càng muốn thương yêu, cái dáng vẻ ấy, chẳng lẽ nàng ấy cũng bị một trận bệnh nặng mới được vậy sao?

Cho dù A Uyển có nghĩ như thế nào, tiếng đàn tỳ bà của Nhu tiểu nghi vẫn cứ rót vào tai nàng, khi thì dịu dàng thoải mái như mưa phùn kéo dài, khi thì mang tư thế quyết liệt hào hùng, nhịp điệu trầm bổng ấy từng bước lôi cuốn, hấp dẫn lòng người.

Sau một khúc nhạc qua đi, dư âm vẫn còn văng vẳng bên tai, mọi người vẫn còn đắm chìm trong ý cảnh của nhạc khúc, đột nhiên vang lên một tiếng hô: “Tốt!”, hoàng đế Tề Diễn Chi vỗ tay bước vào, các phi tần xoay người lại, vội vàng đứng dậy hành lễ thỉnh an hoàng thượng.

Gò má Nhu tiểu nghi đỏ bừng xấu hổ, ôm đàn tỳ bà hành lễ lại càng gợi lên sự lả lướt, xoay người hướng về phía Hoàng thượng càng có bộ dáng “ôm tỳ bà che nửa mặt”.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nói một câu: “Đứng dậy đi!” chính là đuổi mọi người đi, vừa quay sang đỡ lấy tay Nhu tiểu nghi, cười nói: “Vài ngày không gặp, tài năng gảy đàn tỳ bà của Nhu tiểu nghi lại càng tinh tế.”

Nhu tiểu nghi lộ vẻ e thẹn, khẽ vuốt đàn hé miệng cười: “Hoàng thượng quá khen rồi, tỳ thiếp chỉ có chút khả năng gảy đàn bình thường mà thôi!”Mà Hoàng thượng ra vẻ không vui, lắc đầu: “Nhi tiểu nghi đừng nói quá khiêm tốn như vậy!”

Nghe nhưng lời này, trong lòng của Nhi tiểu nghi như nở rộ trăm hoa, nhưng trên mặt lại càng ra vẻ ngượng ngùng.

Nhìn Hoàng thượng khen Nhu tiểu nghi bằng miệng vàng lời ngọc, mọi người ai cũng phải nghĩ thầm vận khí của vị Nhu tiểu nghi thật sự quá tốt, đúng lúc nàng ta hiến nghệ thì Hoàng thượng lại tới.

Thấy tình huống này, A Uyển dịu dàng cười, nhưng trong lòng lại hoàn toàn xác định, mục đích thật sự của buổi ngắm hoa hôm nay, xem ra phần thưởng đích thực của buổi ngắm hoa này không phải là cả vườn cây hoa đào, mà là đóa hoa e thẹn không gì sánh bằng đang ở trước mặt Hoàng thượng kia, khiến người thương tiếc mỹ nhân như hoa. Hiền phi an bài như vậy, xem ra là muốn nâng đỡ địa vị của Nhu tiểu nghi?

Chẳng qua tính toán lần này lại cực kỳ khéo léo, cho Nhu tiểu nghi lọt vào mắt xanh của Hoàng thượng nhưng lại không để nàng ta thể hiện hết mức, thật không hổ danh là Hiền phi.

Thế nhưng một khắc sau , Hoàng thượng ôn nhu nói với Nhu tiểu nghi: “Nếu tài năng gảy đàn của Nhu tiểu nghi tốt như vậy, nàng cứ tiếp tục gảy tiếp đi, lỗ tai trẫm cũng sẽ được ăn no.” Vừa nói ra lời này, tiếng nghị luận của các phi tần xung quanh nổi lên bốn phía, xì xào bàn tán vô cùng náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

A uyển bất ngờ tới mức mở to hai mắt, làm sao lại không phát triển theo nội dung vở kịch vậy chứ, không phải Hoàng thượng nên thương tiếc mỹ nhân, đêm nay sủng hạnh ngày mai thăng vị cho nàng hay sao? Làm thế nào Hoàng thượng lại xem mỹ nhân mềm mại ấy như một đào kép mà sai bảo đây? Nếu nói hội ngắm hoa này cần nhạc đệm, sao không cho gọi các nhạc công trong cung tới, cần gì phải tiếp tục sai Nhu tiểu nghi gảy đàn? Nếu hôm nay nàng ta gảy đàn hết buổi, sợ là đôi tay này không thể động đậy mấy ngày hay sao?

Lúc này Thanh Sam lại cúi đầu nói mấy câu ở bên tai A Uyển: “Chủ tử, từng hành động diễn xuất củaNhu tiểu sao lại giống người như vậy? Cứ như người lúc bình thường vậy.”

A Uyển nghe xong cũng tinh tế đánh giá Nhu tiểu nghi, thấy nàng ta lúc này có một chút cố ý làm ra bộ dạng kiều mị như liễu yếu trong gió, vĩ âm nâng cao lên, thỉnh thoảng có chút mờ ám, ngày thường nàng cũng nói chuyện với bộ dạng như vậy sao?

“Chủ tử của ngươi đâu có giống như vậy chứ!”

A Uyển nói nhỏ với Thanh Sam, Thanh Sam gật đầu, người nhất định không cần phải giả vờ , nhưng người có thể làm vậy đó chủ tử à.

Lúc này Hiền phi cũng đứng lên nói giúp cho Nhu tiểu nghi: “Hoàng thượng, chúng thần thiếp đang thay phiên nhau thi làm thơ, chẳng qua Nhu muội muội chỉ bước ra hiến nghệ để góp vui cho các tỷ muội mà thôi, làm sao có thể để cho Nhu muội muội tiếp tục gảy đàn đây? Nếu lỡ đôi tay gảy đàn của Nhu muội muội bị thương, chẳng lẽ Hoàng thượng không tiếc thương?”

Hoàng thượng nghiền ngẫm rồi cười, giọng nói có chút tiếc nuối: “Như thế cũng đúng, nếu vậy thì thật đáng tiếc, khó có cơ hội được thấy Nhu tiểu nghi trổ tài, các nhạc công trong cung đều khó sánh bằng.” Trong lời này

https://thuviensach.vn

của Hoàng thượng vẫn có ý so sánh Nhu tiểu nghi với các nhạc công cung đình hạ đẳng, hai mắt Nhu tiểu nghi rưng rưng hơi ngấn lệ, dịu dàng yếu đuối liếc mắt nhìn hoàng thượng, ôm tỳ bà trở về chỗ ngồi.

Hoàng thượng lại làm ra vẻ không hề phát hiện mỹ nhân rơi lệ, chậm rãi bước lên ngồi ở vị trí chủ vị, cười nói cùng Hiền phi: “Hôm nay nghe nói ái phi tổ chức tiệc ngắm hoa, trẫm cũng vội tới tham gia một chút, xem ra chuyến đi này cũng không uổng công.”

Hiền phi cười yếu ớt: “Ngày thường Hoàng thượng bộn bề chính sự, dù các tỷ muội có đa tài đa nghệ tới đâu, cũng không có cơ hội thể hiện trước mặt Hoàng thượng đó.”

Tề Diễn Chi chỉ đợi sau khi cung nữ rót cho mình một chén rượu đầy, nâng chén rượu lên lắc nhẹ: “Ái phi đang trách trẫm không thường xuyên tới thăm các nàng sao?”

Giọng nói nhàn nhạt, không nghe ra cảm xúc hay ý tứ nào, thế nhưng Hiền phi nhìn thấy hàm ý đôi mắt của hoàng thượng, gượng gạo tươi cười: “Hoàng thượng nói đùa, thần thiếp nào dám có ý trách hoàng thượng, đương nhiên việc quốc sự quan trọng hơn rồi.”

Uống xong một ngụm rượu, ánh mắt Hoàng thượng tán dương nhìn Hiền phi: “Cũng là ái phi hiểu lí lẽ.”

Đang nói chuyện, Hoàng thượng vừa thoáng nhìn thấy ba vị phi tần đang có thai, hơi cau mày nói: “Các ái tần cũng ở đây?”

Có lẽ là nghe ra giọng nói của Hoàng thượng có chút không vui , không đợi Hiền phi trả lời, Đức phi vội nói: “Mới vừa rồi thần thiếp cũng rất lo lắng, hiện tại thân thể mấy muội muội nặng nề, nên chuyên tâm ở cung dưỡng thai mới tốt.” Gặp cơ hội tốt này, Đức phi làm sao buông tha được, lập tức không nhẹ không nặng giáng cho Hiền phi một đòn.

https://thuviensach.vn

Hiền phi cũng ra vẻ biết lắng nghe: “Đức phi muội muội nói rất đúng, chỉ là hiếm khi các tỷ muội chúng ta cơ hội tụ họp một lần, mấy muội muội gặp nhiều náo nhiệt một chút cũng tốt, còn đỡ hơn phải ngồi im trong điện của mình tới mức hỏng không phải sao?”

Đức phi hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đạp lên chỗ đau của Hiền phi: “Sợ là Hiền phi tỷ tỷ không có kinh nghiệm, thời gian trước lúc mang thai Nguyên Ninh, muội muội chỉ ở trong cung của mình cẩn thận dưỡng thai, vẫn là con nối dòng của Hoàng thượng quan trọng hơn, không phải sao?”

Tuy bị Đức phi trách móc như thế, nhưng trên mặt Hiền phi vẫn mang ý cười , không chút quan tâm: “Muội muội cứ yên tâm đi, nếu bổn cung đã dám mời các muội ấy tới đây, đương nhiên sẽ chiếu cố chu toàn cho các muội ấy.”

Hai người đấu võ mồm qua lại, ngươi một câu ta một câu vô cùng náo nhiệt, Hoàng thượng dùng mắt lạnh mà nhìn, vẻ mặt cười như không cười, cuối cùng mới nói một câu: “Được rồi, hai vị ái phi đều nói có lý.”

Trầm phi ngồi một bên im lặng, lúc này mới mở miệng: “Hai vị tỷ tỷ nói chuyện hăng say như vậy, đến bao giờ phần thưởng của chúng muội mới tìm được chủ, các tỷ muội ngồi đây vẫn chưa thi làm thơ xong đâu.”

“Nói cũng đúng, chúng ta không quấy rầy các muội muội trổ tài làm thơ nữa.” Nói xong, Hiền phi lại quay sang nói với hoàng thượng: “Các tỷ muội đang ở đây thi làm thơ, không bằng Hoàng thượng ra tay làm trọng tài cho các muội ấy?”

Nghe Hiền phi nói như vậy, Hoàng thượng gật đầu, đột nhiên cảm thấy buổi tiệc ngắm hoa này quá nhàm chán rồi.

Rất nhanh sau đó các phi tần lại tiếp tục thay phiên nhau làm thơ, mà Hoàng thượng lúc này lại không hề chú tâm xem các nàng đang líu lo ríu rít nói cái gì , liếc mắt nhìn vật nhỏ mặc cung trang màu hồng đang ngồi dưới

https://thuviensach.vn

kia, chỉ thấy nàng chống cằm, vẻ mặt chán đến chết, cũng không biết đang mê mẩn suy nghĩ cái gì mà, nhìn kĩ một chút mới nhận ra vật nhỏ chưa bao giờ đeo vòng tai, hai vành tai trắng noãn lúc này vì men rượu mà đã ửng lên màu hồng phấn.

Hình như chỉ lúc ở trên giường bị hắn trêu ghẹo tới mức không chịu được tai vật nhỏ mới có thể ửng hồng như thế, ban ngày mà còn thấy thế. Nghĩ lại, Tề Diễn Chi cũng có chút cảm thán vì sao mắt mình lại tốt như vậy, tới mức cả vành tai của vật nhỏ phiếm hồng mà cũng thấy được.

Mặc dù cũng rất muốn dời mắt đi chỗ khác, nhưng thỉnh thoảng Hoàng thượng lại không nhịn được mà nhìn về phía A Uyển ngồi , mà trong lòng A Uyển đã sớm không chịu nổi, chỉ cố duy trì tư thế nâng cằm, nhìn pong cảnh đến say mê, cơ bản không hè chú ý tới việc Hoàng thượng cứ nhìn mình chằm chằm.

Bởi vì Hoàng thượng bước vào, tâm tình của các phi tần càng thêm vui sướng, hiếm khi có cơ hội này, các phi tần xoa tay hận không thể biểu hiện thật tốt trước mắt hoàng thượng, chỉ cần Hoàng thượng có chút ấn tượng tốt với các nàng thôi cũng đủ rồi.

Sau khi các phi tần đã thi nhau hiến thơ xong, Hoàng thượng luôn im lặng không nhúc nhích lúc này mới mở miệng: “Sao trẫm không thấy Uyển quý tần tham dự?”

A Uyển phục hồi tinh thần lại, còn chưa trả lời, khuôn mặt Hiền phi mang ý cười, nói: “Uyển muội muội nói muội ấy không biết làm thơ, là người duy nhất nhận phạt đấy ạ.”

Hoàng thượng nghe vậy lại có chút hăng hái, có chút ý xấu tung ra danh hào (tên và biệt hiệu) của A Uyển: “Thơ của Uyển quý tần trẫm đã từng nghe qua, tuy chỉ có một câu, nhưng ý nghĩa trong đó cũng rất hay.”

https://thuviensach.vn

A uyển chớp mắt, nhìn vị phía trên đang nhìn mình cười nói, nói như thế nào đây, cái kiểu cười đó sao mà xấu xa như vậy chứ, hoàng thượng, người đang muốn có ý xấu gì nữa đây?

Hiền phi cũng tiếp lời hoàng thượng: “Xem ra là Uyển muội muội không chịu nể mặt rồi, chỉ trổ tài nghệ trước mặt hoàng thượng, cũng không muốn chia sẻ với các tỷ muội.” Lời nói này đầy thâm ý, nhất thời khiến A Uyển phải nhận lấy hàng chục ánh mắt khinh bỉ của các phi tần.

Bất quá theo cách phán đoán của hoàng thượng, da mặt của vị Ôn Uyển này đã dày tới mức bách độc bất xâm (trăm độc cũng không thể ảnh hưởng), lúc này chỉ ngước khuôn mặt nhỏ nhắn, đứng lên, cười khoe ra hai lúm đồng tiền, thản nhiên hành lễ với các vị ngồi trên kia: “Hiền phi nương nương nói oan uổng cho tần thiếp rồi, chỉ một câu của tần thiếp làm sao có thể biến thành thơ được, tần thiếp nhìn thấy vườn hoa khoe sắc này, chỉ ước làm sao có thể giấu mình uống rượu ngon mà thôi, không thể khoe ra để các tỷ muội chê cười được.”

Hoàng thượng vừa nghe đến đây liền gật đầu tán thành: “Đúng vậy, nàng uống chút rượu thôi đã trở thành quỷ thơ rồi, xem ra chỉ có trẫm biết được điều đó.”

Trong lúc nhất thời, hai người chàng một câu thiếp một câu nhưng vẫn không nói rõ mọi chuyện chân thật ra, người bên ngoài làm thế nào cũng không chen vào được.

Hiền phi bối rối cũng đành che miệng cười: “Uyển muội muội thật sự thú vị, thảo nào lại có thể khiến Hoàng thượng nhớ thương.”

Hôm nay lời nói của Hiền phi luôn đầy ẩn ý khiến A Uyển càng nhận thêm nhiều thù hận, nhưng Hoàng thượng vẫn gật đầu ra vẻ đồng ý: “Cũng không phải, nàng nha, còn rất trẻ con, vừa hay làm loạn, cũng không phải

https://thuviensach.vn

nhớ nàng, nếu không nhớ, trẫm sợ nàng dám bóc ngói chính điện của trẫm mất.”

Đức phi lại còn nói thêm một câu: “Sao Uyển muội muội lại không dám nhận rằng mình khiến người khác rất nhớ thương chứ, sau khi Nguyên Ninh thấy muội, vẫn luôn lẩm nhẩm trong miệng gọi Uyển quý tần kìa.”

“Đức phi tỷ tỷ đừng quá khen tần thiếp, tần thiếp thật sự xấu hổ.” A uyển cũng biết lời này của Đức phi chẳng qua vì ghét bỏ Hiền phi mới nói ra, ai tin thật mới là đồ ngốc.

Vừa nói vừa nhìn hoàng thượng, giống như có chút oán hận: “Sao Hoàng thượng lại không lưu tình chút nào mà nói ra khuyết điểm của thần thiếp trước mặt các tỷ muội như vậy chứ, người thật xấu.”

Hoàng thượng nghe vậy cũng cười vang, không hề có chút che giấu việc hắn yêu thương sủng ái A Uyển.

Hiện giờ, các phi tần lại càng thấy được rõ ràng Uyển quý tần được sủng ái tới mức nào, không biết lớn nhỏ nói với Hoàng thượng như vậy nhưng lại khiến cho vẻ mặt Hoàng thượng thêm rạng rỡ.

Lúc này một giọng nói nhu mì cũng vang lên: “Bọn tỷ muội có thể được chọn tiến cung hầu hạ hoàng thượng, nói vậy đều là đa tài đa nghệ, Uyển tỷ tỷ dù không giỏi thơ từ, nhưng tài nghệ khác chẳng lẽ lại không có? Hay tỷ tỷ trổ tài một chút cho các tỷ muội mở mang tầm mắt.”

Tìm theo giọng nói, A Uyển liền thấy Nhu tiểu nghi đang mỉm cười nhìn mình, cử chỉ hành động cố ra vẻ bắt chước A Uyển khiến nàng không được tự nhiên, muốn nàng hiến nghệ phải không, hay hiện giờ đang muốn tìm cách đạp nàng xuống dưới?

Đối với những lời khiêu khích không có ý tốt trực tiếp như vậy , A Uyển vẫn luôn không khách khí, ngạo kiều (kiêu ngạo xinh đẹp) ngước đầu, cũng

https://thuviensach.vn

không nhìn Nhu tiểu nghi, chỉ nhìn Hoàng thượng cười một cách kiều mị: “Tài nghệ của thần thiếp, Hoàng thượng biết là được, nếu là nói ra, bị người bên ngoài học được, bức tranh hổ lại đổi thành vẽ chó, làm bẩn mắt hoàng thượng, thật không tốt!”

Ai cũng không ngờ tới A Uyển lại nói thẳng thừng như vậy, nhưng Hoàng thượng lại có vẻ quen thuộc với điệu bộ này của nàng, dùng một giọng cưng chiều cười với A Uyển: “Nàng chỉ biết ầm ĩ, điểm thông minh bé nhỏ nàng của nàng biểu diễn cho trẫm thấy là đủ rồi!”

Lần này Hiền phi tổ chức tiệc ngắm hoa, lại còn dám mời các phi tần đang có thai đến đây, ngoại trừ muốn thể hiện cho Hoàng thượng thấy khả năng quản lý cung vụ của mình, mặt khác còn muốn mượn cơ hội lần này để Nhu tiểu nghi có thể lọt vào mắt hoàng thượng, không ngờ lại tạo cơ hội cho Uyển quý tần được thể hiện sự sủng ái Hoàng thượng dành cho mình ra ngoài, trong lúc nhất thời Hiền phi giận đến nghiến răng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Bất Dưỡng

Một đêm thoả mãn, đến lúc lâm triều, Hoàng thượng cuối cùng từ trên giường đứng dậy, cẩn thận đem thiên hạ yêu kiều còn chưa tỉnh ngủ hắn trong lòng an bày cho tốt, tuy vật nhỏ đang say ngủ nhưng vẫn cảm thấy thiếu gì đó, cọ cọ đầu vào gối mềm không tự chủ than nhẹ một tiếng.

Một tiếng than nhẹ vô ý thức này làm cho Hoàng thượng quay đầu, lại nhìn thấy bờ vai trắng nõn của A Uyển lộ ra ngoài áo ngủ bằng gấm, phần da trắng nõn trên cổ còn lưu lại một chút hồng ấn, trong lúc nhất thời tự xưng là chính nhân quân tử, mỹ nhân ngồi trong lòng mà vẫn không loạn- Tề Diễn Chi đột ngột liền nổi lên phản ứng, hít sâu một hơi, cưỡng chế ý nghĩ kiều diễm trong đầu, thân thủ nhanh nhẹn kéo áo ngủ bằng gấm bao bọc vật nhỏ lại.

“Lý Đắc Nhàn, thay y phục.”

Tề Diễn Chi bởi vì bị … quấy nhiễu, lúc này thanh âm so với bình thường trầm và khan hơn.

Cung nhân yên lặng tiến lên giúp Hoàng thượng mặc triều phục, Hoàng thượng giang hai cánh tay đứng ở trong điện, giống như một tòa đại băng sơn thời thời khắc khắc tản ra hàn khí, khiến cho nhóm cung nhân sợ đến không dám thở, lại không biết lúc này trong đầu Hoàng thượng đang lại đang suy nghĩ, ảnh hưởng của vật nhỏ sao lại càng ngày càng lớn? Tề Diễn Chi không thể phủ nhận, một khắc kia bản thân nếu không phải bản thân vẫn giữ được tự chủ, thì đã muốn phù dung noãn trướng, hôm nay quân vương không còn lâm triều rồi.

https://thuviensach.vn

Ăn mặc chỉnh tề, Hoàng thượng quay sang nhìn A Uyển đang ngủ say trên giường, không khỏi ngứa tay, tiến lên ngồi ở bên giường xoa khẽ nhéo đĩnh mũi yêu kiều của nàng, kiến vật nhỏ tú khí mặt nhăn nhíu, nhưng chỉ cọ cọ đầu nhất định không chịu mở mắt, nhất thời chơi đùa lên nghiện.

Lý Đắc Nhàn vẫn chờ bên ngoài nhìn sắc trời, lại nhìn đến hoàng thượng-người đang chơi đùa rất là vui vẻ, kiên trì lên tiếng, “Hoàng thượng, thời gian đã không còn sớm, long niện còn đang chờ bên ngoài.”

Hoàng thượng đang đùa giỡn vui vẻ bổng dừng lại ngẩn người nhìn bàn tay của mình, tại sao lại bị vật nhỏ này đầu độc, lập tức đứng dậy, chắp tay sau lưng đi nhanh ra khỏi điện, nhìn có vẻ như đang tức giận?

Lý Đắc Nhàn trong lúc nhất thời cũng không hiểu được hoạt động tâm lý của hoàng thượng, chỉ có thể vội vàng đuổi theo.

***

Người vẫn còn đắm chìm trong trong mộng A Uyển tất nhiên là không biết chuyện này, bởi vì không cần thỉnh an, A Uyển ngủ thẳng đến giờ Thìn canh ba mới bị Bạch Lộ đánh thức.

Nguyên nhân là đêm qua Hoàng thượng sở cầu vô độ, ừ… nói trắng ra là cả một đêm không có điểm dừng! A Uyển mặc dù là đứng lên, ngồi ở trước bàn trang điểm nhưng mặc cho Thanh Sam, Bạch Lộ chải đầu trang điểm, vẫn là cảm thấy thân thể mềm yếu vô lực.

Hoàng Li đang cầm quần áo và đồ dùng hàng ngày đến thì nhìn qua chủ tử đang nửa tỉnh nửa mê nhà mình, cũng chần chờ hỏi Bạch Lộ, “Bạch Lộ tỷ tỷ, có phải nên đổi một bộ quần áo khác thì tốt hơn?”

Bạch Lộ nghe vậy cầm lấy bộ quần áo tím nhạt lên nhìn, nhìn nhìn lại chủ tử, gật đầu, “Đổi lại cái nào mà cổ áo cao một chút tới.”

https://thuviensach.vn

Tuy là mơ mơ màng màng, nhưng A Uyển nghe được Bạch Lộ để cho nàng mặc áo có cổ cao hơn thì thanh tỉnh hẳn, hôm nay nhiệt độ đã dần tăng lên, Bạch Lộ vừa không cho đặt chậu băng hạ nhiệt ở trong điện của ta, còn muốn cho ta mặc áo cao cổ chắc là muốn thiêu ta chắc?

“Chọn cái này đi, không mặc áo cao cổ đâu, rất nóng.”

Nghe chủ tử nói lời này, Bạch Lộ thở dài, mấy người các nàng đều là những cô nương chưa được gả ra ngoài, chuyện này vốn cũng không dễ nói ra , hiện tại. . . Bạch Lộ hít và một hơi, dừng một chút, “Chủ tử, ngài nhìn cổ của mình một chút đi.”

Nói xong thì Thanh Sam đã cầm gương đến cho A Uyển xem, đang mơ mơ màng màng A Uyển đã thật sự thanh tỉnh, tuy là gương đồng ở đây không thể so sánh với gương thủy tinh ở kiếp trước, tuy nhiên có thể nhìn thấy rất rõ ràng dấu vết màu hồng như trái ô mai trên cổ, đây là cái gì vậy?!

“Này này này…Tại sao lại có cái này!!!” gương mặt A Uyển kinh hoảng chỉ vào cổ mình hỏi, như là không thể nào tiếp nhận được đó là vết hôn, càng không thể chấp nhận được bản thân bây giờ mới biết được việc đó!

Hoàng Li cùng Thanh Sam yên lặng không nói gì, chỉ có Bạch Lộ vẻ mặt thành thật nhìn A Uyển, “Cái này, ngài chỉ có thể hỏi Hoàng thượng thôi.”

Tuy là trên cổ có quả dâu tây (=.=“), nhưng A Uyển thật sự là rất sợ nóng, cuối cùng vẫn không có mặc quần áo cổ cao, trong lòng A Uyển tự nhủ là hôm nay nhất định sẽ không bước ra chính điện, nàng cũng không muốn để cho người khác nhìn thấy dấu hôn trên cổ, cũng đã âm thầm quyết định lúc Hoàng thượng đến đây phải ầm ĩ với người một phen.

Cầm bản tạp thư đến ngồi bên giường, một bên còn có chè, điểm tâm và trái cây do Minh Tố chuẩn bị, Thanh Sam đang đứng bên cạnh quạt cho nàng, A Uyển cảm thấy ở trong điện như vậy thì thật sự là rất mĩ mãn.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc này cảm giác nhàn hạ tốt đẹp này không thể duy trì được lâu, thì Lý Phúc Mãn đã mang đến một tin tức khiến cho người khác thấy rất khó chịu, “Chủ tử, Cảnh mỹ nhân cầu kiến đang chờ ở cửa cung.”

“Không gặp, ngươi tìm một lý do nào đó đuổi nàng ta đi đi.” A Uyển cự tuyệt không chút lưu tình, tuyệt đối không muốn gặp mặt phụ nữ có thai và có bất kì quan hệ nào với nàng ta.

Lý Phúc Mãn không có lập tức lĩnh mệnh rồi đi ra, có chút khổ sở nói với A Uyển rằng, “Chủ tử, Cảnh mỹ nhân nói là nếu ngài không chịu gặp, nàng sẽ quỳ bên ngoài Chiêu Dương cung cho đến khi được gặp ngài mới thôi.”

A Uyển nghe nói như thế lập tức đứng dậy, ném quyển sách đang cầm trong tay xuống, “Cái gì? Còn dám uy hiếp ta?!” A Uyển giận quá hóa cười, Cảnh mỹ nhân này sao lại năm lần bảy lượt đến Chiêu Dương cung cầu kiến? Bây giờ còn muốn uy hiếp.

Nhìn thấy chủ tử thường ngày luôn vui vẻ đã nổi giận, Lý Phúc Mãn vẻ mặt tràn đầy xấu hổ, “Chủ tử, nô tài vô dụng.” Nói xong lập tức muốn quỳ xuống.

A Uyển liền ngăn cản, bình ổn lại tâm tình, nói, “Không liên quan đến ngươi, không cần như vậy, đưa Cảnh mỹ nhân vào đại điện đi, ta cũng muốn xem xem trong hồ lô của nàng ta chứa thuốc gì, được rồi, các ngươi nên cảnh giác một chút, nếu như lát nữa nàng ta có muốn mang bản thân ra làm vật thí thì nhanh chân đi mời thái y đến đây.”

Đúng lúc A Uyển đang sục sôi ý chí chiến đấu hiên ngang muốn đi đến đại điện gặp Cảnh mỹ nhân thì Bạch Lộ đã ngăn cản nàng, “Chủ tử, ngài không muốn giấu vết tích trên cổ đi trước sao?”

***

https://thuviensach.vn

Cảnh mỹ nhân được dẫn vào chính điện của Chiêu Dương cung, dọc theo đường đi gặp mấy cung nhân tuy là nét mặt cung kính, nhưng trong mắt luôn lộ ra vẻ cảnh giác, Cảnh mỹ nhân cười khổ một tiếng, đối với tình huống này trong long cũng đã có sự chuẩn bị, nếu nàng là Uyển quý tần, đã biết khách không mời mà tới, lại còn lên tiếng uy hiếp, chỉ sợ là càng đề phòng nghiêm ngặt hơn mà thôi.

Cảnh mỹ nhân ngồi xuống quan sát một vòng Chiêu Dương cung, nơi này tinh xảo trang nhã, phần lớn những vật trang trí đều quý giá, không hổ là cung điện của phi tần đang được sủng ái nhất. Không bao lâu sau thì nhìn thấy một thân ảnh tím hồng đang từ từ tiến đến, trên nguwoif không có trang sức nào, chỉ là cây trâm bạch ngọc gia công tinh xảo cài trên búi tóc càng tôn thêm vẻ đẹp kiều mị của nàng.

Vừa vào trong điện, nhìn thấy Cảnh mỹ nhân sắp đứng dậy hành lễ với mình, A Uyển lập tức khoát tay ngăn lại, “Cảnh mỹ nhân chúng ta tốt nhất là đi thẳng vào vấn đề thôi, những nghi thức xả giao này không cần thiết.”

Nghe thấy lời này, Cảnh mỹ nhân hơi cúi đầu rồi ngồi xuống, mà A Uyển cũng lười không nhìn đến nàng, đến ngồi trên ghế chủ vị, lúc Bạch Lộ dâng lên một chén trà, mới chậm rãi mở miệng, “Chiêu Dương cung này của bản tần đơn sơ, cho nên không có trà mời Cảnh mỹ nhân, cũng tránh phải nếu có xảy ra chuyện bản tần không biết phải giải thích thế nào. Cảnh mỹ nhân đã không tiếc quỳ xuống uy hiếp cũng muốn gặp bản tần, là có chuyện gì quan trọng?”

Khẩu khí của Uyển quý tần đối với mình không tốt, Cảnh mỹ nhân cũng biết, mà lúc nãy mình còn muốn quỳ xuống để áp chế Uyển quý tần, nếu không phải Uyển quý tần còn cố kỵ với hài nhi trong bụng của nàng, chỉ sợ là có quỳ thêm mấy ngày nữa cũng không gặp được người này.

“Lần này tì thiếp đến đây là vì có một chuyện quan trọng muốn cầu xin Uyển quý tần nương nương.”

https://thuviensach.vn

Cảnh mỹ nhân ngẩng đầu, hai mắt liền rưng rưng, điềm đạm đáng yêu, chỉ tiếc A Uyển không phải là nam tử, chỉ bưng tách trà, cong cong khóe môi, giọng nói có chút châm chọc "Bản tần cũng không biết có thể giúp được Cảnh mỹ nhân cái gì."

Nếu không phải Cảnh mỹ nhân này áp chế, mình cùng nàng ta sẽ tuyệt đối không có tới lui, nhất thời muốn mình giúp đỡ, không khỏi đã quá coi trọng mình rồi.

"Xin Uyển quý tần hãy cứu mạng thiếp!" Nói đến đây Cảnh mỹ nhân lập tức quỳ xuống, nhưng mà Thanh Sam phản ứng nhanh nhạy, sức lực cũng khá lớn, kịp thời ngăn cản hành động của Cảnh mỹ nhân.

A Uyển đập mạnh tách trà trong tay xuống bàn, nước trà trong chén cũng vấy ra ngoài, "Bây giờ Cảnh mỹ nhân còn muốn ép bản tần nữa sao? Nghĩ rằng bản tần e ngại thân thể ngươi thì không dám đuổi ngươi khỏi Chiêu Dương cung sao?" Âm cuối cao lên, trong giọng nói không giận mà uy.

Thấy thái độ của Uyển quý tần như vậy, một người vốn nhát gan như Cảnh mỹ nhân, trong lúc nhất thời nước mắt đã rơi như mưa, "Tỳ thiếp thật sự là đã cùng đường, hiện tại chỉ có thể đi cầu xin nương nương ngài."

Nhìn người mang thai như Cảnh mỹ nhân lại khóc thê thảm như vậy, A Uyển có chút không nhịn được, hừ lạnh một tiếng, "Bộ dạng này của Cảnh mỹ nhân là đang cầu tình với bản tần sao? Động một chút là quỳ xuống, người khác không biết còn tưởng là bản tần làm khó còn ngươi! Còn nữa, từ lúc ngươi vào đây đến giờ chuyện gì cũng không nói, bản tần làm sao cứu ngươi?"

Mặc dù không biết Cảnh mỹ nhân này có phải đang giăng bẫy cho mình hay không, nhưng A Uyển tuyệt đối không có ý định để cho Cảnh mỹ nhân khóc lóc như vậy ở trong Chiêu Dương cung chính điện.

https://thuviensach.vn

Được lời này của A Uyển, Cảnh mỹ nhân cũng đã thu hồi lại nước mắt, mang chân tướng mọi việc nói ra, nguyên nhân là ví Cảnh mỹ nhân và A Uyển giống nhau, đều là con gái của quan ngũ phẩm nhỏ bé, phụ thân vẫn còn ở bên ngoài, vẫn chưa được đến ở kinh thành nhậm chức.

Lúc Cảnh mỹ nhân vừa tiến cung đã gia nhập vào phe của hoàng hậu, mà lúc mang thai, hoàng hậu càng quan tâm chăm sóc cẩn thận, đây cũng là lý do khiến Cảnh mỹ nhân tiếp tục không an lòng, bỏ ra một số tiền lớn mới có thể moi được tin tức từ Khôn Ninh cung, Hoàng hậu nương nương có dự định khứ mẫu lưu tử (bỏ mẹ lấy con), lấy con của Cảnh mỹ nhân ghi tạc trên danh nghĩa là con của hoàng hậu.

Lúc này tuy không nên gặp A Uyển, hay muốn cầu A Uyển cứu mình một lần, nhưng sinh kỳ sắp tới, Cảnh mỹ nhân còn nói mình thật sự là rất khủng hoảng, bất đắc dĩ mới đưa ra hạ sách nầy muốn gặp A Uyển.

A Uyển nghe xong cũng nhíu mày, “Ngươi sao có thể xác định bản tần có thể cứu ngươi?” Có lẽ nên nói, là dựa vào cái gì mà cứu đây? Mình cùng Cảnh mỹ nhân không quen không biết, vô duyên vô cớ lại vì nàng mà cùng hoàng hậu đối đầu làm cái gì, chưa nói đến hoàng hậu còn có bào muội là Chu thường tại ở trong cung, tuy là từng khiến Hoàng thượng không hài lòng sẽ khó diện kiến long nhan, nhưng không thể đảm bảo được là tin tức từ Khôn Ninh cung của hoàng hậu truyền ra là chính xác, coi như là hoàng hậu không sanh được con thì sao, chẳng lẽ hài tử của muội muội mình so với con của Cảnh mỹ nhân lại không thân thiết bằng?

Cảnh mỹ nhân giương mắt nhìn vết hôn trên cổ A Uyển tuy là đã được che đi nhưng vẫn lộ ra, nhãn thần hiện lên một tia lờ mờ, tối qua Hoàng thượng qua đêm ở Chiêu Dương cung, dấu vết này làm sao mà có nguyên nhân đã quá rõ ràng rồi, rốt cuộc là phi tần được sủng ái, mình không thể nào so sánh cùng.

https://thuviensach.vn

Đáy lòng ước ao nhưng không dám đố kị với Uyển quý tần, Cảnh mỹ nhân rốt cuộc là nhát gan, sao có thể đem sự nhỏ mọn này nói ra với Uyển quý tần, chỉ chậm rãi nói, “Nương nương bây giờ là người được sủng ái nhất, chỉ cần ở trước mặt Hoàng thượng nói một vài câu, thì đã có thể cứu mạng tỳ thiếp rồi.”

A Uyển lắc đầu cười, thật không biết Cảnh mỹ nhân này là ngây thơ hay thật sự ngu ngốc, nếu hoàng hậu thật sự muốn con của Cảnh mỹ nhân, nàng ta có thể thoát khỏi sao, vả lại nói suông răng trắng, Hoàng thượng sao có thể tin tưởng? Hơn nữa hài tử trong bụng là nam hay nữ đều còn chưa biết, hoàng hậu chuẩn bị làm gì? Nhìn cách hoàng hậu quản lý Khôn Ninh cung, A Uyển cũng không hiểu được sao Cảnh mỹ nhân lại có thể lấy được tin tức này.

“Bản tần cảm thấy, Cảnh mỹ nhân nên tịnh dưỡng cho tốt chờ đến ngày sinh đi, đừng suy nghĩ quá nhiều, bản tần chỉ nghe đến đây thôi, Cảnh mỹ nhân quay về đi.” Suy nghĩ của mình và Cảnh mỹ nhân không giống nhau, nói thêm nữa cũng vô ích, A Uyển đứng dậy, bảo Lý Phúc Mãn tiễn Cảnh mỹ nhân ra ngoài cửa.

“Uyển quý tần nương nương, tỳ thiếp nguyện ý giao hài tử cho ngài nuôi nấng.” Cảnh mỹ nhân cảm thấy A Uyển không muốn hỗ trợ vì nghĩ đối với mình không có lợi ích, thốt ra lời này khiến A Uyển ngơ ngẩn, sau đó lại bị A Uyển cười nhạo, “Thai nhi trong bụng của các tỳ thiếp, hoàng hậu nương nương đều cho thái y chăm sóc rồi.”

Nuôi nấng một bé trai đối với phi tần mà nói thì có lợi ích rất lớn, mà có con nối dòng cho Hoàng thượng thì là lúc được tấn phong, có hoàng tử ở cùng tất nhiên là lại có thể giành được sự chú ý của hoàng thượng, đối với phi tần khó có con như A Uyển thì quả là một lời mời rất khó từ chối, Cảnh mỹ nhân nghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng A Uyển nghe xong, tuy là quay lưng lại với Cảnh mỹ nhân nhưng vẻ mặt nghiêm nghị, “Cảnh mỹ nhân sai rồi, nếu là muốn nuôi dưỡng đứa bé, bản tần tự nhiên sẽ tự mình sinh.”

“Nhưng. . . Nương nương ngài không thể. . .”

A Uyển tất nhiên biết chuyện nàng khó có con nối dòng đã không phải là bí mật, chỉ là bởi vì trước giờ mình được sủng ái, không có người lấy chuyện này đến đâm nàng, Cảnh mỹ nhân lúc này muốn nói lại thôi nói A Uyển dĩ nhiên có thể đoán được, quay đầu lại ung dung cười với Cảnh mỹ nhân, “Mặc dù là bản tần không sanh được, cũng tuyệt đối không nuôi dưỡng hài tử của người khác, còn nữa, Cảnh mỹ nhân như vậy, sẽ không sợ bản tần cũng sẽ khứ mẫu lưu tử? Ngươi hay là đi tìm thử xem có phi tần nào khác cần không đi.”

Nói xong lời này, cũng không quản Cảnh mỹ nhân sau lưng có phản ứng gì, không quay đầu lại đi đến tẩm điện.

“Chủ tử, Cảnh mỹ nhân thật là không hiểu chuyện mà!” Trên đường Thanh Sam căm giận bất bình, thầm nghĩ Cảnh mỹ nhân này na hồ bất khai đề na hồ*, đã đâm vào chỗ đau của chủ tử lại còn muốn chủ tử giúp đỡ nàng sao!

*(Na hồ bất khai đề na hồ” [哪壶不开提哪壶], là thành ngữ ý chỉ : “Nếu một ấm nước không sôi, nó sẽ không tạo ra bất kì âm thanh nào.” Đó ý là ấm bị hỏng. Nếu một người cố ý chọn ấm như thế, thì có nghĩa người đó cố ý công khai điểm yếu hay bí mật của một người nào đó.” hay “vạch áo cho người xem lưng”)

A Uyển không thèm để ý chút nào cười, “Không sao, nàng nói vốn là nói thật.”

“Chủ tử ngài quá rộng lượng đó, nếu như là nô tỳ, sẽ chế nhạo Cảnh mỹ nhân một phen mới được!” Bộ dáng Thanh Sam rất tức giận, ai bảo Cảnh

https://thuviensach.vn

mỹ nhân ám chỉ chủ tử không sanh được tiểu chủ tử làm gì! Bạch Lộ thế nhưng vẫn quan tâm chuyện của Cảnh mỹ nhân, “Chủ tử ngài dự định như thế nào?” Kỳ thực Bạch Lộ nhìn ra, nếu chủ tử khó có con nối dòng, nuôi hài tử của Cảnh mỹ nhân cũng không phải là chuyện lớn, trước đây cũng đã có rất nhiều ví dụ, Cảnh mỹ nhân thân phận thấp kém, nhà mẹ không hưng thịnh, chắn chắn sẽ không có cơ hội đòi hài tử về, điều duy nhất cần lo lắng chính là bên phía hoàng hậu.

“Tất nhiên là nói lại chuyện này với Hoàng thượng rồi, hài tử của hắn dĩ nhiên là hắn sẽ quan tâm.” A Uyển còn có nguyên tắc của mình, tuyệt không dưỡng con của kẻ khác, cho dù là thật sự không sanh được cũng tuyệt không dưỡng.

Nàng lựa chọn tiến cung thay vì ở nhà là vì không muốn trở thành một chủ mẫu phải thu dưỡng con của người khác trên danh nghĩa, hiện tại ở trong cung mặc dù không phải là chủ mẫu như hoàng hậu, sao có thể đem con của người khác ghi tạc trên danh nghĩa của mình để nuôi, A Uyển tự nhận không đủ bao dung để xem đứa bé đó như con ruột của mình, không dưỡng, đối với đứa bé tốt, đối với mình cũng tốt.

“Được, đừng nói nữa, chuyện cứ quyết định như vậy, chúng ta mau mau mau trở về thôi, đến giờ uống thuốc rồi.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 62

Trong ngự thư phòng.

Hoàng thượng vốn đang cùng đám đại thần nghị sự, song có chút không yên lòng, cuối cùng đành cho đám đại thần trở về. Ngồi phê duyệt tấu chương, trên tay cầm bút son nhưng lại miên man suy nghĩ, không thể nào ổn định lại tinh thần.

Trong đầu luôn tự hỏi vì sao tiểu nha đầu dịu dàng kia đối với hắn lại có ảnh hưởng lớn như thế, loại cảm giác không thể khống chế này làm cho hắn thật khó chịu.

Lý Đắc Nhàn ở bên cạnh cẩn thận từng ly từng tí quan sát biểu cảm của hoàng thượng, lại nhìn tấu chương trên tay hoàng thượng, một tấu chương mà đã phê ba lần. Hoàng thượng không yên lòng xử lý chính vụ, việc này chưa bao giờ xảy ra. Lý Đắc Nhàn nhẹ nhàng lại gần thay trà cho hoàng thượng, mới hỏi:

“Hoàng thượng mệt mỏi ạ? Không bằng nghỉ ngơi một chút hoặc đi dạo giải sầu.”

Tề Diễn Chi lúc này mới hoàn hồn, nhìn tấu chương trên tay toàn vết mực. Đột nhiên lại nhớ đến dấu vết trên cổ tiểu nha đầu buổi sáng nay, trong lòng nhất thời lại ảo não, sao lại nghĩ đến nàng cơ chứ. Lại nhìn về phía đống tấu chương trên bàn nội tâm lại càng phiền muộn lập tức ném tấu chương trong tay đi

“Đi ngự hoa viên”.

https://thuviensach.vn

Ngự hoa viên quả là được đám cung nhân chăm sóc vô cùng tốt. Quang cảnh trước mắt là một mảnh sắc màu rực rỡ, hoa khoe sắc đua hương. Từ ngự thư phòng đi đến ngự hoa viên thoáng đãng, tâm tình Tề Diễn Chi cũng tốt lên rất nhiều.

Chỉ là lúc đang uống trà trong đình, liền thấy một thân ảnh màu hồng nhạt chầm chậm đi đến. Nhìn cách ăn mặc quần áo này, Hoàng thượng liền nghĩ đến tiểu nha đầu kia, trong nội tâm không khỏi hoảng hốt, làm thế nào lúc này lại gặp được?

Hoàng thượng bất động thanh sắc, chờ ngươi nọ đi đến trước đình nghỉ mát mới nhìn rõ, phi tần này mặc quần áo hay đồ trang sức rất giống A Uyển, cũng hiện ra hơi thở yếu ớt mảnh mai. Nhưng người này không phải là A Uyển, mà là người khảy đàn tỳ bà ở tiệc ngắm hoa – Nhu tiểu nghi.

Lúc Nhu tiểu nghi chậm rãi tới trước đình, nhìn thấy người ngồi trong đình là Hoàng thượng, vẻ mặt nàng cả kinh, nhưng lúc hành lễ vấn an thì giọng nói lại rất dịu dàng:

“Tỳ thiếp bái kiến hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc.”

Thanh âm so với trước kia càng thêm mềm mại đáng yêu, lại lộ ra một chút mừng rỡ. Sau khi được Hoàng thượng miễn lễ, Nhu tiểu nghi dịu dàng đứng dậy, ánh mắt thay đổi trong như nước mùa thu

“Tỳ thiếp đến ngự hoa viên giải sầu, không ngờ lại gặp được hoàng thượng, ngài nói thật là khéo đúng không?”

Nhu tiểu nghi này thế nhưng lại học phong cách nói chuyện của A Uyển. Hoàng thượng nhìn điệu bộ Nhu tiểu nghi, trong lòng lại càng cảm thấy không thoải mái, như thế nào lại giống tiểu nha đầu như vậy? Hay do mình suy nghĩ nhiều? Nếu là tiểu nha đầu nói chuyện thì giọng nói sẽ thật là mềm mại, ngọt ngào, đáng yêu cực kỳ, như thế nào mà khi đổi lại là Nhu tiểu nghi nói ra thì cảm giác lại không được tự nhiên?

https://thuviensach.vn

Lập tức Hoàng thượng cũng chỉ là không lạnh không nhạt gật đầu, Nhu tiểu nghi kia thế nhưng lại đi vào trong đình, như giận như oán liếc hoàng thượng

“Hoàng thượng chưa từng chuyên chú cùng tỳ thiếp nói chuyện đâu.”

Sau đó thì sao? Hoàng thượng là cau mày nhìn Nhu tiểu nghi, lại liên tưởng đến ngôn ngữ điệu bộ của nàng tại bữa tiệc ngắm hoa ngày ấy, trong lòng càng khẳng định Nhu tiểu nghi chắc chắn là học cử chỉ động tác của A Uyển. Nếu là tiểu nha đầu kia, khi thấy mình không nghe nàng nói chuyện, nhất định sẽ nhào vào lòng mình ầm ĩ một trận cho xem. Chỉ là Nhu tiểu nghi này không thể giống tiểu nha đầu không tim không phổi kia, bình thường đều tùy tiện không để ý hình tượng, mà vốn tính cách của Nhu tiểu nghi cũng không phải như vậy, cho nên diễn xuất như thế ở trước mặt Hoàng thượng đúng là chẳng gợi chút cảm giác gì cả.

Lập tức Hoàng thượng đứng dậy: “Nhu tiểu nghi nên nghe ý kiến của Uyển quý tần một chút, vẽ hổ không thành ngược lại thành chó thật sự là khó coi.”

Ném lại mấy lời khó nghe này, Hoàng thượng liền đứng dậy rời đi. Lý Đắc Nhàn liếc nhìn Nhu tiểu nghi, liền bước chân vội vàng đuổi theo hoàng thượng, thầm nghĩ vị này tới cũng thật sự là không khéo, đúng thời điểm tâm tình Hoàng thượng khó chịu mà vẫn cứ khăng khăng lại gần.

Lưu lại Nhu tiểu nghi một người ở trong đình, nghe xong lời ghét bỏ của hoàng thượng. Thân thể Nhu tiểu nghi yếu ớt, nhỏ bé như lá trong mùa thu, bất cứ khi nào cũng có thể té xỉu, nhất thời không chịu nổi đả kích, vịn một tay trên bàn đá chống đỡ bản thân, nước mắt không thể khống chế tràn ra.

Vì muốn chiếm được thánh sủng, nàng đã tốn không ít tâm tư, không tiếc phụ thuộc vào Hiền phi, càng bỏ công phu phỏng đoán học tập ngôn hành

https://thuviensach.vn

cử chỉ của Uyển quý tần đang được sủng ái, như thế nào có thể không đạt được như mong muốn thế này.

Chỉ là Nhu tiểu nghi không biết, trong nội tâm nàng tuy cố gắng bắt chước A Uyển, nhưng bên trong thực chất đối với hoàng quyền lại kính sợ cực hạn. Không giống A Uyển lúc ở cùng Hoàng thượng hào phóng, tự nhiên. Ngôn ngữ cử chỉ tuy là giống A Uyển vài phần nhưng đa phần là cứng nhắc, khô khan, làm sao có thể chiếm được sự yêu thích của oàng thượng.

Hơn nữa, đồ dỏm thủy chung vẫn là đồ dỏm.

***

Giờ lên đèn, trong ngự thư phòng sớm đã đèn đuốc sáng trưng, hàn khí quanh thân Hoàng thượng còn chưa tản đi, nhưng rốt cục có thể tĩnh tâm xử lý chính sự rồi.

Đúng lúc đó tiểu thái giám kính sự phòng đến, nếu là Hoàng thượng đã quyết định đến cung nào thì kính sự phòng tự nhiên sẽ không đến. Nhưng hôm nay, Hoàng thượng lại không cho biết muốn tới chỗ nương nương nào, cũng không truyền chỉ nói phải xử lý chính sự không lật bài tử, hiện giờ thái giám kính sự phòng đã cung kính bưng bài tử của tất cả các nương nương đến rồi.

Hoàng thượng nắm bút dường như đang trầm tư, tiểu thái giám đang quỳ cũng không dám phản ứng. Một lúc sau Lý Đắc Nhàn cũng nhịn không được nữ,a mở miệng nhắc nhở hoàng thượng”

“Hoàng thượng ngài nên lật bài tử rồi, không bằng đi chỗ Uyển quý tần nương nương”.

Hoàng thượng ném bút trong tay đi, giọng nói không vui:

https://thuviensach.vn

“Lý Đắc Nhàn, Uyển quý tần cho ngươi chỗ tốt gì rồi hả?”

Tại sao lại nhắc đến tiểu nha đầu, nhất thời Hoàng thượng lại phiền muộn trong lòng.

Lý Đắc Nhàn nghe xong lập tức quỳ xuống, tuy nói nô tài không được can thiệp hành tung của chủ tử nhưng ngày hôm nay Hoàng thượng rất không đúng. Sau khi từ ngự hoa viên trở về thì càng không được bình thường, nhưng nói rốt cục không đúng chỗ nào thì Lý Đắc Nhàn lại không nói được. Mà thật sự không thể đoán ra tâm tư Hoàng thương ngày hôm nay, Lý Đắc Nhàn cho rằng Hoàng thượng là vì phiền lòng chính sự, mà trong hậu cung cũng chỉ có Uyển quý tần có thể làm cho Hoàng thượng buông lỏng chút ít, nên mới đề nghị như vậy.

Ngày thường, nếu Lý Đắc Nhàn đề nghị như vậy, Hoàng thượng chỉ cười mắng hắn xem vào việc của người khác, hôm nay là lần đầu tiên người chất vấn hắn như vậy.

“Nô tài không dám! Hoàng thượng tha tội, nô tài thấy Hoàng thượng chỉ có lúc ở chỗ Uyển quý tần mới có thể buông lỏng một ít, mà Hoàng thượng thường đi chỗ Uyển quý tần, nên nô tài mới nói như thế, là nô tài vượt quá bổn phận, Hoàng thượng thứ tội!”

Ồ? Gần đây hắn thường đi chỗ Uyển quý tần?

Hoàng thượng không có chút nào nhận thức điều này, liền cho Lý Đắc Nhàn đi Kính sự phòng lấy sách ghi chép sinh hoạt hàng ngày tới. Sách ghi chép này ghi chép thời gian và số lần Hoàng thượng sủng hạnh phi tần mỗi tháng, đều do kính sự phòng đảm nhiệm ghi lại.

Cẩn thận lật xem cuốn sách dày ghi chép sinh hoạt hàng ngày, Hoàng thượng kinh ngạc phát hiện, từ khi Uyển quý tần tiến cung đến nay, phân nửa thời gian mình bước vào hậu cung đều ở chỗ nàng. Như thế nào chính

https://thuviensach.vn

mình cũng không nhận ra? Thật sự là mình thường đi chỗ Uyển quý tần sao?

Hoàng thượng tự cảm thấy lực ảnh hưởng của A Uyển đối với chính mình càng lúc càng lớn, cứ như vậy thật sự không ổn. Mặc dù mình thật sự yêu thích tiểu nha đầu đấy, nhưng mà đối với Hoàng thượng luôn có thói quen khống chế tất cả mọi thứ trong tay, tâm ý càng lúc càng khó khống chế này là điều không thể chấp nhận. Mình có thể sủng ái nàng, nuông chiều nàng nhưng không thể chịu sự ảnh hưởng khống chế quá lớn từ nàng.

Suy nghĩ như vậy, Hoàng thượng nhân tiện nói: "Đi chỗ Trương vinh hoa".

Mãi đến khi ngồi trong Thanh Tâm điện của Trương vinh hoa, Hoàng thượng mới kịp phản ứng, nhìn vẻ mặt khẩn trương của người trước mặt mình, nói chuyện ấp a ấp úng nhưng cũng có phần hiền lành. Tuy Trương vinh hoa bưng trà rót nước hầu hạ ân cần, nhưng Hoàng thượng vẫn không cảm thấy hào hứng, hay là do khuôn mặt?

Mà đối với Trương vinh hoa, từ khi nàng vào cung đến nay số lần thị tẩm thật sự ít đến đáng thương, khó khăn lắm Hoàng thượng tới một lần, nói không khẩn trương là không thể nào. Mà càng muốn biểu hiện để lưu lại ấn tượng tốt với Hoàng thượng thì càng phạm sai lầm, vẻ mặt Hoàng thượng hờ hững lạnh lùng, lại càng dọa cho Trương vinh hoa khẩn trương đến nỗi khẽ run lên.

Rốt cục, không biết đã là lần thứ mấy nhìn thấy Trương vinh hoa không cẩn thận đem nước trà đổ ra ngoài chén. Hoàng thượng cuối cùng ngồi cũng không yên chứ đừng nói tới chuyện ngủ lại, đứng dậy nhàn nhạt để lại một câu: "Trẫm còn bề bộn chính sự, lần sau trở lại thăm ngươi".

Tay chân Trương vinh hoa lúng túng hoảng hốt, còn chưa kịp phản ứng, Hoàng thượng đã bước ra khỏi Thanh Tâm điện rồi. Mà Trương vinh hoa

https://thuviensach.vn

nhìn theo bóng lưng của Hoàng thượng càng lúc càng mơ hồ, trong nội tâm tràn đầy hối hận, Hoàng thượng đã bước chân vào Thanh Tâm điện mà nàng lại không thể giữ người lại, trong nội tâm cũng oán hận bản thân vụng về.

Mặc dù bước ra khỏi Thanh Tâm điện, trong lòng Hoàng thượng vẫn không thể bình tĩnh. Còn ngầm bực mình như thế nào lại hành động theo cảm tình rồi? Đúng là muốn xác thực xem bản thân có phải thiên vị vị tiểu Uyển nhi kia hay không mới đến chỗ Trương vinh hoa vốn có hình tượng hoàn toàn trái ngược tiểu nha đầu kia.

Bởi vì trong nội tâm phiền muộn, Hoàng thượng cũng không ngồi kiệu, chỉ bước nhanh trên đường giống như không có mục đích. Lý Đắc Nhàn bước từng bước nhỏ đi theo, không lâu sau phát hiện chỗ Hoàng thượng đến là Chiêu Dương cung.

Bên mái hiên Chiêu Dương cung treo đèn lồng tinh xảo, tỏa ra ánh sáng ấm áp giống như vị chủ tử trong điện. Lý Đắc Nhàn nhìn Hoàng thượng tuy đã đến nơi này nhưng lại không có ý đi vào.

“Hoàng Thượng, ngài…không đi vào ạ?”

Lúc này Hoàng thượng đang đứng trước Chiêu Dương cung mới giật mình bừng tỉnh, bản thân đã bất tri bất giác đến nơi này từ khi nào. Trong nội tâm không khỏi khinh bỉ chính mình, nhưng giọng điệu vẫn nghiêm nghị: “Đi vào làm cái gì, chẳng qua trẫm chỉ ngẫu nhiên đi ngang qua mà thôi”.

Nói xong bước nhanh lên kiệu, trở về Chính Càn cung, Lý Đắc Nhàn vỗ vỗ đầu, hôm nay tâm tư Hoàng thượng không đúng, nhưng vì sao hôm nay cái gì cũng đều không đúng như vậy chứ?

Tiếng cười đùa vui vẻ trong Chiêu Dương cung trước sau như một, hoàn toàn không biết Hoàng thượng vừa dừng chân ngoài cung.

https://thuviensach.vn

Sau khi dùng bữa tối, A Uyển nằm nghiêng trên gường cùng Thanh Sam Bạch Lộ Hoàng Ly nói chuyện phiếm, nghe mấy cung nữ nói chuyện, tùy tiện cười một chút cũng có thể giải sầu rồi.

Mà Minh Đại lúc này bước vào, vẻ mặt có chút ảo não bẩm báo với A Uyển:

“Chủ tử, nô tỳ phát hiện dường như Minh Tử có vấn đề!”.

Tin tức này khiến mọi người kinh hoảng, đám cung nữ nhị đẳng mới đến đã sớm biết Minh Tố, Minh Đại là người một nhà, nhưng biểu hiện của Minh Tử dạo gần đây vẫn vô cùng tốt cho nên cũng có chút yên tâm đối với nàng ta.

“Như thế nào?” A Uyển hỏi. Nếu Minh Đại đã dám đến bẩm báo thì nhất định đã có chứng cứ.

Minh Đại liền kể lại nhưng điều phát hiện mấy ngày nay, thì ra Minh Tử phụ trách trông coi nhà kho, nhưng hôm ấy lúc mình đang giúp A Uyển sắp xếp lại quần áo trang sức mùa hạ, nhìn thấy Minh Tử lén lút ra vào nhà kho không rõ là làm gì, nhưng Minh Đại lúc ấy cũng không nghĩ nhiều. Chỉ là hành động của Minh Tử càng ngày càng kỳ quái, tuy che giấu rất tốt, nhưng Minh Đại ở cùng phòng với Minh Tử nên sao có thể không phát hiện nàng ta có điều kì quái. Hôm nay lại còn phát hiện Minh Tử cùng người ngoài tiếp xúc, chỉ là không biết việc Minh Tử làm có uy hiếp đến chủ tử hay không?

Nói xong, Minh Đại quỳ xuống, giọng nói hàm chứa áy náy:

“Chủ tử, đều là do nô tỳ không biết nhìn người, chủ quan, không cẩn thận, hiện tại mới phát hiện Minh Tử có vấn đề”.

Nếu mình còn không phát giác, đợi mưu kế của người đứng sau Minh Tử thành công thì không biết chủ tử bị hại như thế nào nữa, Minh Đại làm sao

https://thuviensach.vn

có thể không tự trách.

Đối với mấy người trung thành với mình, A Uyển tự nhiên sẽ không vô cớ giận chó đánh mèo, cũng không thích các nàng động một tí lại quỳ xuống, liền để cho Bạch Lộ đỡ Minh Đại đứng dậy.

“Cái này cũng khó trách, biểu hiện của Minh Tử luôn luôn rất tốt, ai có thể nhìn ra nàng có vấn đề chứ? Có lẽ là về sau mới bị mua chuộc cũng không chừng, ngươi không cần tự trách bản thân, dù sao hiện tại cứu vãn vẫn còn kịp”.

“Chủ tử, hiện tại áp giải Minh Tử tới đây chứ?” Thanh Sam kích động, đối với kẻ phản bội Minh Tử, nàng hận không thể lập tức bắt tới tra khảo một phen, ở đây còn chưa có cung nhân phản bội chủ đâu.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Không Được Tự Nhiên

Trong lòng A Uyển cho rằng nên bẩm báo với Hoàng thượng chuyện của Cảnh Mỹ Nhân, chỉ là mấy ngày gần đây Hoàng thượng chưa từng đặt chân đến Chiêu Dương Cung, trong khoảng thời gian ngắn này cũng không gặp được Hoàng Thượng, nhưng A Uyển không việc gì phải nóng nảy, trong lòng nàng nghĩ dù sao Hoàng thượng cũng nhất định sẽ đến Chiêu Dương Cung.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, cũng đã quá mười ngày, Hoàng thượng quả thật chưa từng đặt chân đến Chiêu Dương Cung, cũng không hề cho triệu nàng, chuyện này trước nay chưa từng xảy ra, thật sự là có gì đó bất thường mà, vì thế A Uyển liền sai Lý Phúc Mãn vào Chính Kiền Cung mời Hoàng thượng đến Chiêu Dương Cung dùng bữa tối.

Đi được một lúc, Lý Phúc Mãn đã trở lại: “Chủ tử, sư phụ nói rằng Hoàng thượng gần đây bộn bề…..Quốc sự, sợ là không có thời gian cùng người dùng bữa tối”.

A Uyển nghe vậy cũng không suy nghĩ nhiều, xem như Hoàng thượng thật sự bận rộn nên chỉ nói: “Nếu thế thì cũng không có gì phải hấp tấp, mấy ngày nữa lại đến mời là được rồi”.

Chừng ba ngày sau, A Uyển lại cho Lý Phúc Mãn vào Chính Kiền Cung mời Hoàng Thượng, vẫn như cũ nhận được tin Hoàng thượng bộn bề….Chính sự, nàng vẫn không suy nghĩ nhiều, chỉ là đến tối, Lý Phúc Mãn mang vẻ mặt không thoải mái bẩm báo: “Chủ tử, đêm nay Hoàng thượng lật thẻ bài của Tả Tiệp Dư”.

https://thuviensach.vn

Tin này quả thực khiến A Uyển nghi hoặc khó lý giải, không phải nói là bộn bề…Quốc sự sao, sao Hoàng thượng lại có thể lật thẻ bài của Tả Tiệp Dư được? Hoàng thượng không thể cứ như thế bỏ mặc quốc sự mà trầm mê nữ sắc, vả lại nếu có thời gian đến chỗ của Tả Tiệp Dư bàn chuyện quốc sự cũng không có gì lạ, vậy tại sao nàng đến mời lại có thể bị cự tuyệt?

Lý Phúc Mãn biểu cảm phức tạp cũng không thể giải thích: “Nô tài có nghe….gần đây Hoang Thượng mỗi này đều đến hậu cung, lại không hề đến Chiêu Dương Cung của chúng ta”.

Nghe vậy A Uyển càng ngạc nhiên, cái này không phải rõ ràng là nói Hoàng thượng có ý tránh nàng hay sao? Thế nhưng, tại sao lại như vậy chứ?

Cho đến tận lúc dùng bữa tối, vấn đề này vẫn cứ khiến tâm trạng A Uyển rầu rĩ không vui, cầm đũa mà không hề màng đến gắp thức ăn trong đĩa, A Uyển rốt cuộc cũng lên tiếng: “Bạch Lộ, ngươi nói xem Hoàng thượng vì sao không muốn đến Chiêu Dương Cung?”

Tâm tư thiên tử vốn thâm bất khả trắc (sâu không lường được), đâu đến lượt phận nô tỳ các nàng phỏng đoán, chỉ là chủ tử hỏi như vậy, Bạch Lộ vẫn là thành thật đáp: “Chủ tử…Người có làm chuyện gì khiến Hoang Thượng không vui hay không?”

Từ trước đến nay đều là như thế mà, chủ tử nhà mình vốn rất được sủng ái, đột nhiên Hoàng thượng lại đối với chủ tử trốn tránh không gặp, nói không chừng đã gây ra chuyện gì chọc đến long nhan làm Hoàng thượng không vui!

Nghe vậy A Uyển liền buông đũa, hai tay chống cằm nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này, khi nào thì làm Hoàng thượng không vui nhỉ?

Ân…nàng hay ầm ĩ khiến Hoàng thượng cảm thấy phiền? Nhưng chẳng phải lúc nào nàng cũng ầm ĩ hay sao, Hoàng thượng hẳn đã quen rồi mới

https://thuviensach.vn

phải, điều này không hợp lý.

Kia…nàng lúc đó trên long sàng không phối hợp tốt với Hoàng Thượng? Thế nhưng cái này nàng cũng rất muốn phối hợp thật tốt nha, có trách thì cũng chỉ trách Hoàng thượng tư chất thiên tử, người bình thường theo không kịp, mỗi lần đều là nàng không chịu được nữa mà ngừng lại, mặc dù nàng không thể phối hợp thật tốt, thế nhưng chẳng phải Hoàng thượng vẫn rất vui vẻ sao? Điều này cũng không thuyết phục.

Lẽ nào…do nàng buổi sáng không dậy sớm hầu hạ Hoàng Thượng? Nàng thực sự rất muốn đứng dậy hậu hạ, nhưng mỗi lần muốn đứng lên Hoàng thượng đều không cho, điều này cũng không hợp lý!

A Uyển cực kỳ nghiêm túc đem mọi chuyện của mười ngày trước ra suy nghĩ một lần, nhưng không có chút manh mối nào, một chút cũng không nghĩ ra được nàng rốt cuộc đã làm cái gì khiến Hoàng thượng không vui, phiền toái vò đầu: “Quên đi, không nghĩ nữa, Hoàng thượng tức giận thì đã sao chứ! Ta mặc kệ!”

Bạch Lộ liền khuyên nhủ: “Chủ tử, người không nên nghĩ như vậy, nô tỳ cảm thấy lúc này Hoàng thượng có thể là tức giận không ít, người nhất định phải dỗ dành Hoàng thượng thật tốt mới đúng”. Chỗ phi tần khác Hoàng thượng đều đến, chỉ là không hề bước vào Chiêu Dương Cung, việc này thật sự không thể đùa được. Nếu chủ tử không hành động, cố chấp cùng Hoàng thượng ngang bướng thì thực sự thiệt nhiều hơn được.

Tuy nói thời điểm hiện tại vẫn chưa có phi tần nào tới cửa chế giễu A Uyển, nhưng nếu Hoàng thượng tiếp tục không đến Chiêu Dương Cung, sợ là những phi tần vui vì thấy chủ tử thất sủng sẽ tìm tới cửa.

A Uyển tất nhiên là hiểu được đạo lý này, thế nhưng nàng vẫn không sao hiểu được: “Nhưng thực sự nghĩ không ra Hoàng thượng rốt cuộc tức giận

https://thuviensach.vn

vì cái gì thì làm sao có thể lấy lòng Hoàng thượng được?". Mặc dù là muốn lấy lòng người ta, nhưng cũng không biết làm sao để dỗ dành cho tốt đây.

"Ai nha, chủ tử, cho dù không biết lý do tại sao, nhưng người thử nghĩ mà xem, Hoàng thượng lúc nào cũng sủng ái người, người chỉ cần hạ mình chịu thiệt một chút, lấy lòng Hoàng Thượng, Hoàng thượng nhất định sẽ không thể không gặp người. Chẳng phải trước đây người cũng như vậy sao, các thiếu gia và phu nhân cũng đều bỏ qua hết đấy thôi".

Thấy Bạch Lộ cam đoan như vậy, tuy nhiên A Uyển vẫn thập phần nghi ngại, tuy là Hoàng thượng rất sủng ái nàng, nhưng dù sao cũng không phải là mẫu thân và các ca ca, như vậy thực sự có hiệu quả?

Thấy bộ dáng chủ tử không chắc chắn, Bạch Lộ vỗ ngực đảm bảo nói: "Chủ tử người cứ yên tâm, Hoàng thượng cũng không ngoại lệ đâu".

Ngày thứ hai, A Uyển chấp nhận đề nghị của Bạch Lộ, tự mình xuống bếp làm vài món ngon, Thanh Sam mang đến vài khay đựng thức ăn, một đoàn người nối đuôi nhau hướng Chính Kiền Cung bước đi.

Chỉ là lần này không thuận lợi như vậy, tuy A Uyển đích thân đến, nhưng không có được sự phê chuẩn của Hoàng thượng thì cũng không thể bước vào Chính Kiền Cung, bất quá nàng không cần đợi quá lâu đã nhìn thấy Lý Đắc Nhàn bước đến, thần sắc ước chừng không được tự nhiên hành lễ với A Uyển: "Uyển tần nương nương, Hoàng thượng bây giờ đang bàn chuyện đại sự, không tiện gặp người".

A Uyển hiện tại không còn tâm tình: "Lý Tổng Quản nên giúp bản tần nói một lời chắc chắn, Hoàng thượng thực sự là bận việc…chính sự?"

Lý Đắc Nhàn cảm nhận được rất rõ ràng khí thế áp bức tản ra xung quanh A Uyển, lòng thầm nghĩ hai vị này thực sự là đều khó hầu hạ, nhưng vẫn cứng rắn gật đầu: "Hoàng thượng thật sự là đang bàn chuyện đại sự, nô tài không dám gạt nương nương".

https://thuviensach.vn

Được Lý Đắc Nhàn khẳng định, A Uyển ngược lại cũng không nói thêm nữa, chỉ là lấy khay thức ăn trong tay Thanh Sam đưa cho Lý Đác Nhàn, nói: “Đây là bản tần đích thân làm, Hoàng thượng bộn bề chính sự cũng chớ quên dùng bữa, nhất định phải bảo trọng thân thể, tiện đây làm phiền Lý Tổng Quản mang khay thức ăn này dâng lên Hoàng Thượng”.

Sau khi Lý Đắc Nhàn gật đầu tuân mệnh, A Uyển theo thói quen đưa cho Lý Đắc Nhàn một hầu bao rồi mới rời đi, Lý Đắc Nhàn một tay cầm khay đựng thức ăn, một tay cầm hầu bao, lại cảm thấy hầu bao này giống như vấn đề nan giải, nương nương a! Nô tài có thể không nhận hầu bao này hay không!

Mang theo khay thức ăn bước vào đại điện, Lý Đắc Nhàn chỉ thấy Hoàng Thượng, người bận rộn quốc sự mà hắn vừa nói đang ngồi trước bàn, trong tay cầm một quyển sách dạy đánh cờ, cực kỳ chăm chú, chỉ là Lý Đắc Nhàn thực sự muốn hỏi Hoàng Thượng, người có thực sự khỏe hay không? Vì sao nô tài hầu hạ người nhiều năm như vậy cũng không phát hiện người thích xem sách dạy đánh cờ vậy Hoàng Thượng!

“Hoàng Thượng, Uyển Quý Tần đi rồi”. Vừa mói Lý Đắc Nhàn vừa đem khay thức ăn đặt lên bàn: “Đây là do Uyển tần nương nương chính tay làm, phân phó nô tài dâng lên người”.

Hoàng thượng nghe xong cũng không có bất kỳ phản ứng nào, xem sách hết sức chuyên chú, thái độ không hề bị ảnh hưởng chút nào bởi lời nói của Lý Đắc Nhàn, Lý Đắc Nhàn cũng không nói nhiều, chỉ là lẳng lặng đứng thẳng chờ Hoàng thượng phân phó.

Giống như đã qua hơn nửa năm, Hoàng thượng mới nhẹ nhàng lên tiếng: “Uyển Quý Tần còn nói gì nữa không?”

Uyển tần nương nương còn nói: “Mặc dù người bận rộn chính sự cũng không nên bỏ bữa, bảo trọng thân thể”. Lý Đắc Nhàn hỏi thì trả lời, nhắc lại

https://thuviensach.vn

nguyên văn lời A Uyển nói cho Hoàng Thượng.

Hoàng thượng cuối cùng cũng buông sách xuống: “Còn gì nữa không?”

Thấy Hoàng thượng tựa hồ có chút không tin, Lý Đắc Nhàn thành khẩn gật đầu, mặc dù nương nương có nói muốn gặp người, nhưng người không gặp người ta, nương nương ngài ấy còn có thể cùng với nô tài nói cái gì mới được chứ?

Cũng không chờ Hoàng thượng phân phó, Lý Đắc Nhàn liền đem thức ăn trong khay bày biện, nhân tiện đặt bát đĩa đã chuẩn bị sẵn cho Hoàng thượng lên bàn, nhắc nhở: “Hoàng Thượng, người nên dùng bữa rồi”.

Chỉ là Hoàng thượng nghe xong câu này, lại cầm lấy sách dạy đánh cờ chuẩn bị nghiên cứu, không có ý dùng bữa, Lý Đắc Nhàn thấy thế không thể làm gì khác hơn là nhắc tới khay thức ăn: “Hoàng Thượng, hay là nô tài dọn những món này xuống?” Hoàng thượng vẫn không trả lời, lại nghe Lý Đắc Nhàn nhỏ giọng lẩm bẩm: “Thực sự là nô tài có phúc, đây là thức ăn có hương vị tình yêu”.

Hoàng thượng trộm dời ánh mắt đang tập trung sang chỗ khác, liếc xéo Lý Đắc Nhàn một cái, thấy hắn quả thật là đang dọn thức ăn xuống, ý tứ chính là không dùng thì bỏ đi, Hoàng thượng lập tức đứng lên, vỗ tay xuống tập sách, vừa nói vừa hướng bàn ăn bước đến: “Để xuống! Trẫm nói không ăn khi nào!”

Đang lúc Hoàng thượng nghĩ đến tay nghề tuyệt diệu của tiểu nữ nhân, bước đi càng nhanh, Lý Đắc Nhàn đứng một bên rốt cuộc nhịn không được khuyên nhủ: “Hoàng Thượng, cho dù người có điều gì bất mãn đối với Quý Tần nương nương, bây giờ nương nương cũng đã đến lấy lòng, người cũng đừng giận nương nương nữa”. Cứ như vậy đối với ngài, đối với nương nương hay đối với nô tài đều thật không tốt chút nào!

https://thuviensach.vn

“Trẫm tức giận với Uyển Quý Tần lúc nào?”. Hoàng thượng hiếm khi có dịp đang dùng bữa mà lên tiếng cùng Lý Đắc Nhàn nói chuyện.

“Vậy tại sao ngài không chịu gặp nương nương, hơn nửa tháng nay cũng không đến Chiêu Dương Cung”

“Nghe giọng điệu của ngươi, Trẫm nhất định phải đến Chiêu Dương Cung sao?!” Nói xong, trong lòng Hoàng thượng lại không một chút cảm thấy thoải mái, phải chăng bản thân hắn không phải tiểu nữ nhân đó thì không thể? Tuy phải thừa nhận rằng mấy ngày nay ở chỗ các phi tần khác hắn luôn cảm thấy thiếu thiếu điều gì đó, nhìn cái gì cũng thấy không vừa mắt, thấy cái gì đều nghĩ đến tiểu nữ nhân đó, nhịn không được lại đem ra so sánh với tiểu nữ nhân, nhưng Hoàng thượng vẫn là cố chấp không thừa nhận bản thân có một sự quan tâm đặc biệt đối với tiểu nữ nhân này, cự tuyệt thừa nhận bản thân đã đem A Uyển để trong lòng.

Hằng ngày, mỗi đêm Hoàng thượng đều thay đổi một phi tần, đến Hoán Liên Các của Lệ Quý Nhân, Lệ Quý Nhân này cũng có rất nhiều mánh khóe, Hoàng thượng miễn cưỡng nằm trên tràng kỷ, tất cả đều do Lệ Quý Nhân chủ động, trút đi quần áo của mình, Lệ Quý Nhân bắt đầu đối với Hoàng thượng bày ra bản lĩnh của mình, cố gắng không ngừng muốn khơi mào hứng thú của Hoàng Thượng.

Bản lĩnh của Lệ Quý Nhân dù sao cũng rất cao, chỉ một lát đã có thể khơi mào hứng thú của Hoàng Thượng, tuy thân thể có phản ứng, nhưng ánh mắt Hoàng thượng lại hoàn toàn tỉnh táo, giống như người ngoài cuộc nhìn Lệ Quý Nhân không ngừng khêu gợi, trong đầu bất giác hiện lên bộ dạng tiểu nữ nhân giống như một tiểu thổ phỉ cùng hắn trầm luân.

Trong lúc nhất thời hứng thú hoàn toàn biến mất, đẩy Lệ Quý Nhân ra, Tề Diễn Chi cho gọi cung nhân vào thay y phục, cũng không màng đến phản ứng của Lệ Quý Nhân, y phục chỉnh tề bước nhanh ra khỏi Hoán Liên Các.

https://thuviensach.vn

***

Tề Vương Gia đã đi ngủ thì đột nhiên cửa phòng vang lên tiếng động lớn, cho rằng có tình huống phát sinh, Tề Vương gia sợ đến mức xoay người một cái đã hoàn toàn tỉnh táo, lập tức đứng dậy, nhặt bảo kiếm để ở đầu giường, khí thế ngút trời ra mở cửa, chỉ là cửa vừa mở ra, Tề Vương Gia cũng ngẩn cả người, vì sao hoàng huynh lúc này đáng ra nên ở trong cung lại đang ở vương phủ nhà của mình?

Tề Vương Gia có cảm giác nhất định là mình đang nằm mơ, chuẩn bị đóng cửa lại về giường tiếp túc ngủ thì bên tai truyền đến giọng nói nhất quán nhưng trong trẻo lạnh lùng của hoàng huynh, thanh âm này cho hắn biết đây không phải là mộng!

“Dậy cùng Trẫm uống rượu!”

Đêm không trăng, trong đình hóng gió ở hậu hoa viên của Lạc Dương vương phủ, Tề Vương Gia nhìn hoàng huynh không ngừng đưa chén lên miệng uống cạn, xem rượu như nước lã mà uống.

“Hoàng huynh, người xuất cung giờ này, thực sự chỉ để tìm đệ uống rượu?” Tề Hành Chi rốt cuộc nhin không được, đem nghi hoặc của mình hỏi ra miệng, đánh chết hắn cũng không tin hoàng huynh của mình cư nhiên rãnh rỗi như thế, không có việc gì để làm sao?

“Không phải sao?” Đảo mắt liếc đệ đệ một cái, Hoàng thượng lại vừa uống cạn một chén rượu.

Tề Hành Chi lắc đầu, biểu cảm có chết cũng không tin, hoàng huynh không giống người rãnh rỗi như thế mà có thể ngồi đây uống rượu, bộ dạng đêm nay còn là tâm trạng sầu muộn.

“Không phải là hoàng huynh với Uyển tần xảy ra chuyện gì chứ?”

https://thuviensach.vn

Nghe đệ đệ một lời liền nói lên tất cả, một khắc không kềm chế được Hoàng thượng liền ho khan vài tiếng, cãi chày cãi cối: “Làm sao có thể, đệ như thế nào lại đề cập đến nàng?”

Vẻ mặt Tề Hành Chi chính là một câu liền hiểu rõ vấn đề: “Bộ dạng hoàng huynh bây giờ là khổ sở vì tình mà uống rượu giải sầu, nhìn mà còn không biết sao! Hoàng huynh cùng Uyển tần như thế nào rồi?”

Mặc dù bị đệ đệ đoán đúng, Hoàng thượng tuyệt đối không thừa nhận loại chuyện như vậy: “Tất cả cùng nàng không quan hệ”.

Tề Hành Chi lại như không nghe thấy, tự mình nói: “Nữ nhân thôi mà, dỗ dành vài cái là không sao nữa! Hoàng huynh không cần quan tâm quá….”

Hoàng thượng không để lời của đệ đệ vào tai, hắn mà còn cần đệ đệ giáo huấn sao? Hoàng thượng phiền muộn là vì bản thân tại sao cứ không ngừng nghĩ đến tiểu nữ nhân kia, bất luận là đến cung của phi tần nào, hắn lại nhớ tới nàng, hơn nửa thánh nay không gặp nàng, chỉ là muốn chứng minh ảnh hưởng của nàng đối với hắn không lớn như vậy! Nhưng chỉ có tưởng niệm càng sâu.

Vừa nghĩ Hoàng thượng lại vừa rót thêm một chén rượu đầy.

Ở một nơi khác, đêm đó vừa nghe Hoàng thượng có thể đến chỗ của Lệ Quý Nhân vậy mà không hề dành chút thời gian đến thăm nàng, A Uyển triệt để phát hỏa: “Sau này nếu Hoàng thượng muốn đến Chiêu Dương Cung, cho người ra giữ cửa ngăn lại! Nhất định không để hắn bước vào!”

Chỉ là lời vừa ra khỏi miệng không quá một canh giờ đã nghe bên ngoài Chiêu Dương Cung, thanh âm không như trước kia trong trẻo nhưng lạnh lùng mà lại có từ tính, bây giờ cũng vẫn mang theo trầm thấp từ tính nhưng còn có thể nghe ra hắn không tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Uyển nhi, mở rộng cửa cho Trẫm!”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Vi Huân

"Tiểu Uyển Nhi, mở cửa cho trẫm."

Lúc này cửa cung đã khóa, không gian đều tịch mịch, chỉ có âm thanh cung nhân tuần tra ban đêm gõ mõ thỉnh thoảng từ đằng xa truyền đến, tiếng gọi cửa vào lúc đêm tối như vậy trở nên đặc biệt vang vọng.

A Uyển đang chuẩn bị đi ngủ, trên người chỉ mặc bộ quần áo mỏng, đang ngồi trước bàn trang điểm để Bạch Lộ chải tóc, đột nhiên nghe một tiếng gọi to, không chỉ khiến A Uyển ngơ ngẩn, ngay cả Bạch Lộ đang chải tóc cũng ngừng tay lại.

Vài cung nhân trong điện cũng nghe được, nhất loạt nhìn về phía A Uyển, cuối cùng Lý Phúc Mãn vội vàng vào điện, phá vỡ bầu không khí quỷ dị trong phòng: "Chủ tử, là Hoàng thượng đang ở bên ngoài."

A Uyển gật gật đầu, hừ lạnh một tiếng, trong lòng không ngừng suy nghĩ, nàng tất nhiên biết là Hoàng thượng, tiếng "Trẫm" rõ ràng như vậy, chẳng phải là đang thông báo thân phận của mình cho mọi người hay sao, "Mặc kệ, cứ xem như không nghe thấy đi."

Chỉ tiếc lời còn chưa dứt, tiếng gọi cửa to hơn nữa "Tiểu Uyển Nhi, mau mau mở cửa cho trẫm." lại truyền vào, A Uyển quyết định vờ như không nghe thấy âm thanh này, đứng dậy đi đến bên giường, bên ngoài người nọ lại gọi: "Tiểu Uyển Nhi…Tiểu Uyển Nhi…" không ngừng, thật là ma âm mặc não, không nghe thấy cũng không được.

"Bạch Lộ, mau đi tìm cho ta hai cái bông."

https://thuviensach.vn

Nhìn điệu bộ này của chủ tử chính là muốn đem Hoàng thượng nhốt ở ngoài cửa, muốn đem bông bịt lỗ tai để không nghe thấy gì nữa. Bạch Lộ nghĩ muốn khuyên chủ tử đừng hành động theo cảm tính, nhân cơ hội này cùng Hoàng thượng làm hòa đi, nhưng lại thấy vẻ mặt kiên quyết của chủ tử cũng đành phải đi tìm bông.

Bạch Lộ mới đi được một lúc, ngoài cung người nọ lại kêu to hơn, Chiêu Dương cung lúc này cũng chỉ có một mình A Uyển ở lại: "Tiểu Uyển Nhi… Vật nhỏ….Ái tần….." .

A Uyển mở to hai mắt, còn thay đổi cách xưng hô để gọi cửa?

Lý Phúc Mãn lại chạy vào ấp a ấp úng nói: "Chủ tử, Hoàng thượng như thế này không chừng là đã uống rượu rồi, hay là người ra ngoài nhìn một cái đi."

"Hừ, ta nhìn hắn làm gì, Hoàng thượng cũng nhất định không muốn nhìn thấy ta đâu." Đang nói, Hoàng thượng lại gào to hơn: "Tiểu Uyển Nhi mau mau ra gặp trẫm."

Lúc này, Lý Phúc Mãn thuận thế mà tiếp thêm một câu: "Tục ngữ nói 'say rượu phun chân ngôn', Hoàng thượng uống rượu tới gặp người, trong lòng đối với người hắn là cũng nhớ thương." Nếu người không ra, Hoàng thượng cứ ở Chiêu Dương cung kêu gào cả đêm nếu xảy ra chuyện gì thì sao?

A Uyển còn đnag suy nghĩ nên làm thế nào, bên ngoài vị kia cuối cùng có chút không kiên nhẫn: "Nếu nàng không mở cửa thì trẫm sẽ đi."

Nghe vậy A Uyển sai Thanh Sam lấy áo choàng mỏng khoác lên rồi bước nhanh ra ngoài viện, tức giận nói một câu: "Phải đó người liền đi nhanh lên đi."

https://thuviensach.vn

Tuy là những lời này chứa đựng tức giận, nhưng Hoàng thượng ở bên ngoài lại nghe hết sức êm tai, xem ra, vật nhỏ vẫn là luyễn tiếc hắn rời đi? Nhìn cửa cung, Hoàng thượng lộ ra vẻ đắc ý, Lý Đắc Nhàn thở dài, chạy đến gõ cửa cung: "Uyển quý tần nương nương, người liền mở cửa cung đi, Hoàng thượng hiện tại uống nhiều quá, còn nói nhất định phải gặp được người, người hãy thông cảm cho phận làm nô tài này đi ạ!!"

"Lý tổng quản, không phải bản tần không thông cảm cho ngươi, ngươi hãy mau đem Hoàng thượng tới chỗ tỷ muội nào đó đi, đề phòng tới lúc Hoàng thượng thanh tỉnh lại không muốn gặp bản tần." Hắn nghĩ muốn mình mở cửa cung, muốn gặp mình thì nửa đêm đến gõ cửa, đem mình thành sủng vật sao, thích thì đùa bỡn một phen, không thích lại ném qua một bên. Hoàng thượng làm như thế liệu có nghĩ tới cảm nhận của nàng?

Trong lúc nhất thời, Lý Đắc Nhàn ngoài cửa cũng nghẹn lời, chậm rãi quay đầu nhìn thấy thần sắc không vui của Hoàng thượng càng thêm hoảng sợ.

Mà trong điện, A Uyển nghe bên ngoài đã không còn âm thanh, nghĩ tới Hoàng thượng nhất định đã đi rồi, trong lòng bỗng có chút không yên, nếu Hoàng thượng thật sự bởi vậy mà giận nàng thì nàng phải làm sao đây?

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên mắt nhìn thấy một thân ảnh nhảy qua khỏi tường, động tác gọn gàng, dứt khoát làm cho A Uyển nhịn không được muốn vỗ tay khen hay! A Uyển lập tức phản ứng, nửa đêm trèo tường đích thị là người không tốt! Còn đang muốn xem xem đó là ai, A Uyển bị một vòng tay gắt gao ôm lấy ép vào trong ngực, chỉ một thoáng mùi đản hương pha trộn với mùi rượu từ trên người kẻ bí ẩn chui vào mũi nàng.

Chỉ bằng mùi đản hương độc đáo kia, A Uyển lền biết được người đang ôm mình là ai, tuy nói tường trong cung không phải là cao lắm nhưng hắn cũng không thấp, chính là A Uyển chưa từng nghĩ đến thân thủ Hoàng thượng mạnh mẽ như thế, uống rượu lại vẫn có thể nhảy qua tường được.

https://thuviensach.vn

Trong nhất thời im lặng không nói gì, bị lực ở đôi tay to gắt gao ôm lấy, A Uyển có chút không thở nổi, liền dùng sức vặn vẹo, mặc dù không thể giãy thoát khỏi đôi bàn tay to lớn ấy, nhưng tốt xấu cũng phải mở ra chút không gian rộng rãi chứ??

“Hoàng thượng sao lại học trèo tường như đạo tặc vậy?”

Nghe trong lòng mình, vật nhỏ dùng khẩu khí chế nhạo nói chuyện, Hoàng hượng mặt mày hớn hở, nhất thời đem thiên hạ trong ngực ôm chắc hơn. “Ai bảo nàng không mở cửa cho trẫm.”

Lời nói này thực hợp tình hợp lý, A Uyển xem như hiểu được ngày xưa mình cùng Hoàng thượng đại khái là tình cảm gì? “Hoàng thượng không phải nói bộn bề chính sự sao!? Chỗ Tả tiệp dư, Lệ quý nhân…. Còn muốn thần hiếp mở cửa cho người làm gì.

Trong giọng nói lộ ra mùi giấm chua, chân mày đang nhíu chặt liền giãn ra, “Tiểu Uyển Nhi, đang ghen sao?”

Tuy là nhắc lại chuyện cũ làm chon nam nhân không vui, nhưng nghe A Uyển kiều kiều nhu nhu oán giận lại làm cho tâm tình Hoàng thượng vui sướng.

“Tần thiếp mới không ăn giấm, tần thiếp là sinh khí, Hoàng thượng sao có thể như vậy lặp lại, hôm qua còn cùng tần thiếp vui vẻ nói chuyện, ngày thứ 2 liền trở mặt không chịu gặp, không có cả một lý do, mặc dù là tần thiếp tự đi tìm người, người cũng không phản ứng, tần thiếp chính là sinh khí.”

Nghe vật nhỏ trong lòng ủy ủy khuất khuất, Hoàng thượng có miệng mà khó trả lời, một nam nhân như hắn như thế nào nói ra rằng chính mình không thừa nhận nhớ thương cái vật nhỏ này nên không dám nhìn thấy nàng, thật lâu sau, Hoàng thượng mới thốt ra một câu: “Này……. Là trẫm không đúng….”

https://thuviensach.vn

Vật nhỏ ầm ĩ trong ngực lập tức an tĩnh lại, điều này làm cho Hoàng thượng thoáng bất an, chẳng phải mình đã cúi đầu thừa nhận sai lầm rồi sao? Vật nhỏ chẳng phải nên thuận thế mà đắc ý một phen, hiện tại liền trầm mặc ít lời, thật sự không hợp với lẽ thường.

Hoàng thượng vỗ vỗ A Uyển, muốn nói gì đó liền nghe thấy vật nhỏ rầu rĩ: "Hoàng thượng khi nào phiền chán tần thiếp chỉ cần nói một tiếng là được, tần thiếp tuyệt đối không dám xuất hiện làm phiền ngài nữa."

Hoàng thượng nghẹn lời, chính là đem vật nhỏ càng ôm chặt hơn.

Mà A Uyển đột ngột dùng sức đẩy Hoàng thượng ra, bất tri bất giác nói: "Lý Đắc Nhàn không phải nói Hoàng thượng say sao? Nhưng người một chút cũng không có bộ dáng của người say." Lúc này mới kịp phản ứng, chính mình tuy là có mùi rượu, nghe chính mình cắn nhằn một đống lớn, làm sao có bộ dáng của người say rượu chứ?

Tề Diễn Chi nghe vật nhỏ oán giận, lập tức ôm ngang người nàng nâng lên.

"Hoàng thượng làm gì vậy!! Tần thiếp còn chưa hết tức giận đâu!! Mau thả ta ra!!" bị ôm ngang lên A Uyển rốt cược cũng nhìn thấy rõ khuôn mặt Hoàng thượng dưới ánh trăng, vẻ mặt Hoàng thượng không giống như bình thường tuấn tú lạnh lùng, mà là nhiễm lên một chút men say, đôi con ngươi trong trẻo lộ ra lửa nóng, chăm chú nhìn nàng.

Ngay sau đó liền ôm A Uyển hướng vào trong điện, thanh âm làm cho người khác trầm mê trong men say: "Không bằng trẫm làm gì đó cho Tiểu Uyển Nhi giảm nhiệt."

Hai vị này cứ như thế mà đi, các cung nhân trong Chiêu Dương cung biết điều liền tránh đi, mặc cho A Uyển ầm ĩ, cuối cùng cũng bị Hoàng thượng ôm vào nội điện.

https://thuviensach.vn

Lý Đắc Nhàn còn đứng ngoài cung, nháy mắt đã thấy Hoàng thượng nhà mình thân thủ nhanh nhẹn giống nhu tiểu tặc nhảy qua tường vào Chiêu Dương cung, không khỏi khiếp sợ há to miệng, công phu của Hoàng thượng chính là dùng vào những việc như thế này sao? Ngài cứ như vậy ném nô tài ở ngoài này sao! (Khổ thân bạn Lý công công quá đi :v :v)

***

Diễn Khánh cung

Lâm quý tần với cái bụng đã rất to nằm nghiêng trên giường, câu được câu không cùng Tả tiệp dư nói chuyện, chuyện sinh nở từ trước đến nay luôn là chuyện đại sự, Lâm quý tần đã sắp tới ngày sinh, bà đỡ cũng phải sớm chuẩn bị mới được, tránh đến lúc đó lại xay ra chuyện không hay.

“Tả tỷ tỷ, gần tới ngày sinh nhưng trong lòng ta không biết tại sao cảm thấy rất không yên.”

Tả tiệp dư nghe lâm quý tần nói như vậy liền ôn nhu cười trấn an, nói: “Lâm muội muội đừng lo lắng quá, mọi chuyện chẳng phải đều đã chuẩn bị tốt rồi sao, thái y cũng nói long thai rất khỏe mạnh, nhất định có thể thuận lợi mà sinh ra.”

Nghe được lời này, Lâm quý tần cảm động nắm tay Tả tiệp dư: “Mấy ngày nay đều là nhờ tỷ tỷ giúp đỡ, nếu không một mình ta thật không biết phải làm thế nào.”

Tả tiệp dư xoa đầu Lâm quý tần cười cười: “Sao muội lại khách sáo như thế, trong bụng này là hoàng tự, cũng là hy vọng của mấy nhà chúng ta, tỷ tỷ làm sao có thể không giúp đỡ muội, yên tâm đi, tất cả cứ để tỷ tỷ lo, muội chỉ cần an tâm nghỉ ngơi là được.”

Tả tiệp dư là đích nữ nhà Tả thừa tướng, mà Lầm quý tần, vinh hoa của phụ thân đều là một tay Tả thừa tướng giúp đỡ, do đó cũng không khó giải

https://thuviensach.vn

thích vì sao lúc tiến cung đã quen biết nhau. Lấy Tả tiệp dư làm trung tâm, vài vị phi tần đều muốn kết giao với nàng ấy.

Đại cung nữ của Lâm quý tần lúc này đem lên một chén thuốc dưỡng thai, nói là Lâm quý tần mau uống thuốc sau đó còn phải đi nghỉ. Tả tiếp dư không dám lưu lại lâu: "Muội muội mau uống thuốc rồi nhanh nghỉ ngơi, chớ có suy nghĩ lung tung, mọi chuyện đã có tỷ tỷ."

Lâm quý tần yên tâm gật đầu, uống xong chén thuốc, nhưng còn chưa đợi Tả tiệp dư rời khỏi Diễn Khánh cung, một cơn đau truyện tới, cung nữ bên người lâm quý tần liền nhanh chóng đuổi theo Tả tiệp dư.

"Tiệp dư nương nương, Tiệp dư nương nương, Lâm quý nhân hình như sắp sinh rồi."

***

Câu chuyện nhỏ của tác giả:

A Uyển (sung bái): Hoàng thượng, Hoàng thượng, Hoàng thượng!! Tư thế trèo tường của người thật anh tuấn phi thường.

Hoàng thượng (khiêu mi) Hả? Tiểu Uyển Nhi nói thật ư?

(mãnh liệt gật đầu) A Uyển: Đúng vậy, khong bằng cho …. Tần thiếp nhìn lại tư thế oai hung của người đi.

Hoàng thượng (xoa cằm tự nghĩ): Nếu đã như vậy, được rồi, để cho Tiểu Uyển Nhi nhìn lại tư thế oai hung của trẫm đi.

Nghĩ thế, Hoàng thượng lập tức rời khỏi Chiêu Dương cung, A Uyển nhanh chóng gọi: Thanh Sam, Bạch Lộ, Lý Phúc Mãn mau mau đem cửa điện, của sổ đóng lại!!

https://thuviensach.vn

“Để xem Hoàng thượng có thể vào trong điện bằng cách nào?” A Uyển lầm bầm.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Sinh Con Trai

Một phen mây mưa qua đi, Hoàng thượng ôm A Uyển, để mặc cho nàng nằm ở trên người chơi đùa cùng mấy lọn tóc của mình. Sau khi thỏa mãn, trân mặt vật nhỏ còn vài phần ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn chu lên hé ra hai cánh môi hồng nhuận so với bình thường có thêm vài phần mềm mại, nhưng bị giày vò một phen như vậy mà vẫn chưa chịu thành thật, ghé vào trên người hắn giãy giụa, không nghĩ đến cảm nhận của người bên dưới.

Tề Diễn Chi nhịn không được, bàn tay ở bên trên áo ngủ bằng gấm vỗ nhẹ vật nhỏ đang ầm ĩ, “Còn không thành thật, còn chưa ăn no sao?” Ngữ điệu mang theo trêu chọc trò chuyện cùng A Uyển, trong giọng nói lộ ra tia thỏa mãn lười biếng.

Bàn tay trắng nõn nhỏ nhắn thon dài của A Uyển vẫn vuốt những sợi tóc đen của Hoàng thượng nhưng môi anh đào vẫn khép chặt không chịu mở miệng, từng sợi tóc đen nhánh đan xen với ngón tay, hai màu trắng đen đối lập rõ rệt làm cho Hoàng thượng cứ nhìn chằm chằm, ánh mắt tối đi.

Lập tức cầm tay nhỏ bé non mềm của A Uyển, “Tại sao lại không nói? Vẫn còn giận à?”

Làm bộ làm tịch đến lúc này, A Uyển mới khẽ hé mở môi son, “ Lúc trước ta đã nói sai rồi, Hoàng thượng sao có thể là tiểu mao tặc, rõ ràng người chính là hái hoa tặc!”

Lông mày Hoàng thượng nhếch lên, còn chưa nói gì, A Uyển lại dùng sức chọc chọc vào ngực Hoàng thượng, “Nào có Hoàng thượng nào giống như vậy chứ, tần thiếp còn chưa sinh khí, đã phán tội tử cho tần thiếp, cũng

https://thuviensach.vn

không có hỏi xem tần thiếp có đồng ý hay không, không giống quân tử một chút nào cả!”

Nhìn nàng đã khôi phục lại bộ dáng cũ, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, làm cho Hoàng thượng không thể không yêu, “Tiểu Uyển nhi thật sự là không muốn? Vừa nãy ai muốn trẫm phải…Mau….” Ăn no thì qua sông đoạn cầu, Hoàng thượng cảm thất nhất định phải nhắc nhở bé con một phen, mới vừa rồi là ai được vui thú thì quấn quýt mình không buông đây?

Nhưng mà lời còn chưa nói xong, đã bị A Uyển xấu hổ ngăn lại, phía sau vẫn còn lời chưa kịp nói ra đã đứt quãng, vật nhỏ đã ngượng không chịu được, “Không cho nói không cho nói, không cho Hoàng thượng nói!”

Bàn tay nhỏ bé bịt kín miệng mình, như là một món điểm tâm mềm mại ở trước miệng, Hoàng thượng nhịn không được liền tinh tế gặm nhẹ ngón tay của A Uyển, vật nhỏ này toàn thân đều là nhuyễn ngọc ôn hương, ngọt ngào như vậy, khó trách mình vô cùng yêu thích.

Mà động tác bất ngờ đó của Hoàng thượng là cho A Uyển kinh ngạc, lập tức rút tay về, trong lúc nhất thời cả kinh không biết phải nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn hoàng thượng, không biết hắn sao lại có hành động như vậy.

Hoàng thượng vốn dĩ rất yêu thích biểu tình hay thay đổi của A Uyển, sau khi xác định là bản thân thập phần nhớ thương vật nhỏ này thì nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu, bắt gặp bộ dáng giật mình hai mắt trừng lớn của A Uyển, cái miệng nhỏ nhắn cũng khé nhếch lên biểu tình ngốc nhếch, nhất thời hứng khởi xoay người đặt A Uyển dưới thân, biểu tình nhất định phải ăn sạch sẽ vật nhỏ này mới được.

Tốt xấu gì cũng đã quay cuồng trên giường nhiều lần rồi, A Uyển sao lại không biết lúc này Hoàng thượng đang nghĩ gì, theo bản năng liền chống hai tay lên, cố chấp lắc đầu, bộ dáng thề chết cũng phải bảo vệ trung trinh tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp, Hoàng thượng sao lại có thể thuận theo ý

https://thuviensach.vn

nàng, mà khí lực của nam nữ khác biệt rất lớn, một tay chộp lấy hai tay A Uyển đặt lên đỉnh đầu, giống như con sói đang vồ mồi, ăn sạch A Uyển vào bụng.

Lại trận mây mưa thất thường nữa kết thúc, A Uyển không còn một chút khí lực nào, hai tay vốn dĩ nắm chặt đệm giường lúc này cũng buông xuôi, ngay cả một ngón tay cũng không động nổi.

Mà vị ở trên người lại càng đánh càng hăng, A Uyển cực lực bài xích, nói " Còn làm nữa thần thiếp sẽ cắn lưỡi tự vẫn!" uy hiếp thế này mới khiến cho thực tủy biết vị (???), muốn ngừng mà không được Hoàng thượng dừng lại.

Trong không khí tràn ngập mùi vị đặc biệt, mà hai người vừa trải qua đại chiến kéo dài kia cũng mồ hôi đầm đìa, bết dính vô cùng, nhìn qua vẻ mệt mói, ánh mắt khép hờ của vật nhỏ, Tề Diễn Chi vẫn vô cùng kiên nhẫn ôm A Uyển đến phòng tắm phía sau điện rửa sạch hai người.

Quay trở lại trong điện, cung nhân đã nhanh chóng đổi lại toàn bộ chăn nệm mới khăn trải giường sạch sẽ, Hoàng thượng đặt vật nhỏ xuống an bày thật tốt sau đó ôm nàng vào trong ngực, cực kỳ thỏa mãn đi ngủ.

Chưa được bao lâu, thanh âm Lý Đắc Nhàn từ bên ngoài cửa truyền vào, "Hoàng thượng, Diễn Khánh cung Lâm quý tần nương nương có biến!"

Một tiếng gọi này làm cho người luôn không ngủ say như Hoàng thượng lập tức mở mắt ra, đầu óc có chút hỗn độn đã tỉnh táo lại, sau khi tiêu hóa tin tức này, lập tức đứng dậy mặc quần áo, muốn đến Diễn Khánh cung.

Một loạt những động tác mạnh như vậy, khiến A Uyển đang ngủ cũng mở mắt ra, xoa xoa mắt nhìn thấy bộ dáng Hoàng thượng sắp phải đi, chậm rãi hỏi, "Hoàng thượng làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Cực kỳ nhanh chóng mặc xong quàn áo, Hoàng thượng nhìn thoáng qua vật nhỏ, đi đến xoa xoa đầu nhỏ của A Uyển trấn an nói, “Không có việc gì, Diễn Khánh cung Lâm quý tần sắp sinh, ngươi ngủ trước đi, trẫm đến đó xem, sẽ trở về ngay.”

Hả, Lâm quý tần sắp sinh, A Uyển gật gật đầu, hai mắt nhắm nghiền lại, Hoàng thượng thấy thế, lấy chăn đắp kín vật nhỏ không tim không phổi này lại rồi mới đi đến Diễn Khánh cung, dù sao chính mình cũng là người thân thứ hai của đứa bé, tuy là đối với mẹ của đứa bé không có tình crm, nhưng đối với việc con nối dòng cực kỳ thưa thớt như Tề Diễn Chi mà nói, vẫn rất coi trọng đứa bé này.

A Uyển định tiếp tục ngủ, mơ mơ màng màng trong đầu lại nghĩ đến cái gì, lập tức ngồi dậy, làm cho Thanh Sam và Bạch Lộ trực bên cạnh hoảng sợ, Lâm quý tần sắp sinh?! Không phải là vẫn còn chưa đến tháng sao?

Bạch Lộ và Thanh Sam là do trước lúc Hoàng thượng rời đi đã phân phó vào trong trực đêm hầu hạ chủ tử, chủ tử đột nhiên ngồi dậy thực sự là đã dọa các nàng sợ hãi không ít, vẫn là Bạch Lộ tương đối bình tĩnh, “Chủ tử làm sao vậy? Gặp ác mộng sao?”

Hậu tri hậu giác A Uyển cũng chẳng quan tâm đến thân thể đang mỏi mệt, bắt đầu xốc áo ngủ bằng gấm lên, “Thay quần áo, đi Diễn Khánh cung.”

***

Đêm nay là một đêm không yên tĩnh, nữ nhân hậu cung nhận được tin tức đã tụ tập đến Diễn Khánh cung rồi, muốn tận mắt nhìn xem Lâm quý tần sinh hạ ra nam hay nữ mới an tâm.

Lâm quý tần động thai, nếu như hoàng tự chết non hoặc sinh hạ công chúa, cũng không sao, nhưng nếu có thể sinh hoàng tử, sẽ là người đầu tiên

https://thuviensach.vn

ở hậu cung, nói chính xác chính là mẫu bằng tử quý thăng một cấp đâu? Ai mà không quan tâm đến tình hình của cái thai.

Lúc Hoàng thượng bước vào Diễn Khánh cung thì nơi này đã tụ tập đại bộ phận phi tần, oanh oanh yến yến chen chúc trong Diễn Khánh cung, mà bên trong phòng sinh thỉnh thoảng truyền đến tiếng kêu tê tâm liệt phế thập phần thê lương đau đớn của Lâm quý tần, mày của Hoàng thượng càng nhíu lại sâu hơn.

Hoàng hậu vẫn chưa lễ Phật xong, Hiền phi tất nhiên là người có phân vị cao nhất đón chào Hoàng thượng thông báo một chút tình hình cơ bản, chúng phi tần cũng không dám dị nghị, “Hoàng thượng, Lâm quý tần muội muội đột nhiên động thai, tính từ lúc bắt đầu đã được một canh giờ, bà đỡ cũng như những điều cần thiết đã được chuẩn bị, hiện tại chỉ có thể kiên nhẫn chờ Lâm muội muội sinh.”

Hoàng thượng nghe vậy, mày cũng không giãn ra, âm thanh lạnh lùng nói, “Trẫm nhớ rõ thai nhi của Lâm quý tần vẫn chưa đủ tháng, sao có thể muốn sinh?”

Trong nhất thời, cả điện lạnh ngắt như tờ, chỉ có tiếng thét chói tai của Lâm quý tần vang lên từng trận tràn ngập trong điện, càng có vẻ thê lương, Hiền phi chỉ có thể tiếp tục nói, “Lúc ấy Tả tiệp dư đang ở cùng với Lâm quý tần, vẫn là để Tả muội muội đến bẩm báo với Hoàng thượng.”

Ngược lại đã đem lửa giận ẩn ẩn chưa phát trong người Hoàng thượng chuyển đến chỗ Tả tiệp dư, Tả tiệp dư đứng dậy, quả nhiên là bộ dáng lo lắng, “ Lúc trò chuyện cùng tần thiếp Lâm quý tần vẫn tốt, mà Lâm quý tần muốn uống thuốc dưỡng thai rồi đi ngủ, tần thiếp mới cáo từ, tần thiếp còn chưa ra khỏi Diễn Khánh cung, không bao lâu cung nữ đã chạy đến báo cáo với tần thiếp Lâm quý tần động thai, tần thiếp cũng không biết có phải là thuốc dưỡng thai kia có vấn đề hay không.”

https://thuviensach.vn

Nghe xong chân mày của Hoàng thượng vẫn không có giãn ra, ngón tay gõ lên bàn thập phần có tiết tấu, làm cho những phi tần ở đây lo sợ, hảo một trận mới phun ra một câu, “Tra, phải điều tra thật tốt cho trẫm!”

Lý Đắc Nhàn lĩnh mệnh, dẫn theo những cung nhân có liên quan trong Diễn Khánh cung đi, sau khi trờ về sắc mặt không tốt, “Hoàng thượng, đại cung nữ Quăng Tỉnh bên cạnh Lâm quý tần tự vận.” Manh mối chuyện Lâm quý tần sinh non đến đây thì bị gián đoạn.

Nghe vậy Tề Diễn Chi hung hăng vỗ mạnh mặt bàn một cái, lực đạo to lớn làm cho những chén trà nhỏ trên bàn đều bị chấn động, mà lúc này A Uyển một thân áo đỏ bước vào trong điện, còn chưa đợi A Uyển thỉnh an, Hoàng thượng đã khôi phục tâm tình, tận lực dùng giọng nói bình thản mở miệng, “Sao ngươi lại đến đây? Không phải đã cho phép ngươi ở trong cung ngốc rồi sao?”

Tề Diễn Chi biết vật nhỏ đêm nay đã bị mình làm cho mệt nhọc như thế nào, mà phi tần sinh là chuyện rất lâu, nên Hoàng thượng cũng không muốn cho A Uyển đến Diễn Khánh cung, mà A Uyển thân thể luôn yếu đuối, Hoàng thượng tất nhiên là sợ thân thể vật nhỏ không chống chịu được.

“Tần thiếp không sao, thầm nghĩ Lâm tỷ tỷ sinh, nữ nhân sinh con vốn dĩ là đi dạo đến quỷ môn quan một lần, tần thiếp mặc dù không giúp được gì nhưng cũng muốn đến nhìn xem.”

Hoàng thượng nghe vậy cũng chỉ gật gật đầu, “Thân thể ngươi yếu đuối, nếu không chịu đựng được thì hồi cung nghỉ ngơi đi, đừng để chính mình bị mệt.” Lập tức phân phó Lý Đắc Nhàn đi thăm dò tiếp tục chuyện này, chúng phi tần trong khoảng thời gian ngắn tâm tư trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nghĩ đến thai nhi của Lâm quý tần, rồi nghĩ đến thái độ của Hoàng thượng đối với A Uyển là lo lắng, lúc này trong điện trừ bỏ tiếng la thê lương của Lâm quý tần phiêu đãng cùng với tiếng nói của bà đỡ, thì không còn âm thanh nào khác.

https://thuviensach.vn

Hiền phi nhìn Hoàng thượng vẫn cau mày, khuyên nhủ, “Hoàng thượng đừng quá lo lắng, thái y đều đã chờ bên ngoài, nô tì cũng đã đem nhân sâm tran năm đến, còn có Hoàng thượng ở đây lúc này, Lâm muội muội nhất định có thể thuận lợi sinh hạ hoàng tử.” (Lei: ờ, chắc cây nhân sâm của bà quan trọng lắm haaaaaaa… *khinh bỉ-ing*)

Đức phi cũng không chịu yếu thế, cả điện lúc này nàng là người duy nhất đã trải qua chuyện sinh nở, nói chuyện cũng lộ ra mười phần lo lắng, “Hoàng thượng còn phải lâm triều, nữ tử sinh con vốn cũng không có nhanh như vậy đâu, xem ra Lâm muội muội còn phải đau đớn thêm mấy canh giờ nữa, Hoàng thượng vân nên bảo trọng long thể, không bằng đi về nghỉ ngơi trước.”

Hoàng thượng lắc đầu, “Trẫm ở lại chờ xem, tránh việc sẽ có gì đó phát sinh.” Một câu này nói ra Hoàng thượng đối với cái thai này vô cùng coi trọng còn đối với Lâm quý tần sinh non lại không hờn giận gì.

Sắc trời đã dần sáng, tiếng gào của Lâm quý tần cũng ngày càng yếu đi, mọi người trong điện cũng đã chờ đợi được hai canh giờ, đột nhiên tiếng Lâm quý tần hét lến cao vút sau đó thì im lặng, ngay cả tiếng trẻ con khóc cũng không có, chẳng lẽ là có gì bất trắc? Hoàng thượng đứng lên, các phi tần khác cũng thế.

Sau đó, bà đỡ ôm ra một cái bọc tã lót nho nhỏ, tươi cười lại thật miễn cưỡng, “Chúc mừng Hoàng thượng, Lâm quý tần nương nương đã vì Hoàng thượng sinh hạ một tiểu hoàng tử.”

Tuy là lời chúc mừng, nhưng Hoàng thượng lại có dự cảm không tốt, nhất thời cũng không tiếp lời nói này, ôm lấy tã lót, xốc lên thì thấy, bao bọc bên trong là một đứa bé gầy teo nho nhỏ, làn da cũng vàng như nến vàng, tiếng khóc nhỏ bé yếu ớt rất khó để nghe thấy, trong lòng Tề Diễn Chi chùng xuống, đối với đứa bé tùy thời có thế chết non này thật không đành lòng nhìn, đem bọc tã lót trả lại cho bà đỡ, bỏ lại một câu, “Ban

https://thuviensach.vn

thưởng.” Cũng quay đầu đi khỏi, ngay cả tình hình hiện tại của Lâm quý tần cũng không có hỏi qua.

Chúng phi tần thấy thế, tiểu hoàng tử này có thể nuôi lớn hay không cũng là chuyện không ai nói trước được, xem ra Hoàng thượng cũng không quá xem trọng, chuyện này không có sức uy hiếp, ngay cả hỏi thăm cũng không có nói, thì đã theo tốp ba tốp năm mà cáo lui, đang lúc Hiền phi cùng Đức phi rời đi, một bà đỡ khác tay đầy máu tươi vọt ra, “Không tốt không tốt, Lâm quý tần nương nương đột nhiên rong huyết.”

Mấy người Hiền phi mở to hai mắt, nhưng động tác của A Uyển nhanh hơn, “Thất thần làm gì, còn không mau gọi thái y vào!”

***

Hai ngày sau, Lâm quý tần mới từ từ tỉnh lại, rong huyết sau khi sinh đã làm cho sắc mặt của Lâm quý tần trắng bệch, tiếng nói cùng không hế có khí lực, chuyện đầu tiên là muốn nhìn đứa nhỏ, biết được chính mình đã sinh hạ tiểu hoàng tử, gương mặt trắng bệch cũng lộ ra một chút ý cười, nhưng đứa nhỏ được bọc trong tã lót bị ẵm đến sau.

Lâm quý tần nhìn đứa bé trong lòng, yếu ớt bất cứ lúc nào cũng có thể rời bỏ nàng mà đi, âm thanh đều trở nên run rẩy, “Này…Đây là có chuyện gì?!”

Một đại cung nữ khác bên cạnh Lâm quý tần đem chuyện hai ngày trước nhất nhất nói ra, nghe được Hoàng thượng chỉ nói một câu “Ban thưởng” sau đó tên tự còn chưa ban, trên mặt trắng bệch của Lâm quý tần lập tức tràn đầy nước mắt, bộ dáng khiến người khác thương tiếc.

“Nương nương hiện tại vẫn còn trong tháng, trăm triệu lần đừng khóc sẽ ảnh hưởng xấu đến thân thể! Vì tiểu hoàng tử người hãy bảo trọng thân thể mình nha!”

https://thuviensach.vn

Nghe đại cung nữ khuyên nhủ như thế, Lâm quý tần thu hồi nước mắt, nhìn đứa nhỏ yếu đuối giống như mèo con trong lòng, nghĩ đến vi mẫu tắc cường, biểu tình trên mặt liền trở nên cứng cỏi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Tranh ĐoạT

Từ khi Đại hoàng tử được hạ sinh đến nay, cứ ba ngày thì bệnh nhẹ năm ngày lại bệnh nặng, xem ra không thể sống lâu được, nhưng Lâm quý tần không hề nhụt chí muốn bỏ cuộc, vẫn cố gắng cực nhọc túc trực ngày đêm. Cho đến khi thời gian ở cử qua đi, Lâm quý tần gầy đi trông thấy.

Bởi vì thân thể Đại hoàng tử suy nhược, cho nên Hoàng Thượng vẫn chưa sai người đến núi Ngũ Thái báo tin cho thái hậu nương nương, chỉ sợ Thái Hậu vui mừng vì tin tức này không được bao lâu, Hoàng tử e là sẽ không qua khỏi. Theo phong tục của Đại Tề, hài tử chỉ được gặp khách khi đầy tháng, nhưng mặc dù là đầy tháng của Đại hoàng tử, tổ chức tuy là long trọng nhưng thật ra vẫn cực kỳ đơn giản, thật sự không tương xứng với danh xưng Đại hoàng tử của Đại Tề chút nào.

Nói là long trọng bởi vì có rất nhiều tập nghi thức tập tục được cử hành trọn vẹn, nhưng vì thân thể hoàng tử suy nhược nên tất cả đều diễn ra rất nhanh, mọi người còn chưa kịp nhận rõ hình hài của Đại hoàng tử, nhũ mẫu đã hấp tấp bế hoàng tử về cung. Nói đơn giản là bởi vì lễ đầy tháng chỉ thiết yến chiêu đãi hoàng thân quốc thích cùng các phi tần mà vẫn chưa bố cáo thiên hạ.

Nhưng dù sao cũng là vị Hoàng tử đầu tiên của hoàng thất, lễ vật từ các phi tần vẫn là liên tục không ngừng được mang đến Diễn Khánh cung, từ những món đồ chơi có giá trị đến cổ vật thì không nói làm gì, vì thân thể tiểu hoàng tử suy nhược nên cũng không thiếu các loại dược liệu quý hiếm được dâng lên làm lễ vật.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Lâm quý tần đã vất vất vả sinh ra hoàng tử, lại ngày đêm tận tình chăm sóc, vào ngày đầy tháng của Đại hoàng tử Hoàng thượng đã hạ chỉ tấn phong Lâm quý tần làm Lâm chiêu nghi, mặc dù Đại hoàng tử không được xem trọng nhưng vào ngày đầy tháng vẫn được đặt tên ban thưởng, gọi là Tề Dục, nghĩa là ánh sáng mặt trời.

Về phần nguyên nhân tại sao Lâm chiêu nghi lại sinh non thì vẫn là một vụ án không có manh mối nên chưa thể giải quyết, ban đầu khi đại cung nữ nhảy xuống giếng tự sát quả là đã không cho điều tra lại, bây giờ xảy ra chuyện này cũng chỉ có thể đem toàn bộ người nhà cung nữ đó tru di cửu tộc, những người có liên quan đều bị sung quân đến Tây Bắc, Du tần và Cảnh mỹ nhân được chăm sóc bảo hộ cẩn thận hơn để ngăn ngừa lại xảy ra chuyện như Lâm chiêu nghi.

Lúc trước bận rộn việc…chăm sóc đại hoàng tử, cho nên Lâm chiêu nghi nhất thời không có thời gian suy nghĩ nguyên do tại sao mình bị sinh non, sau đầy tháng hiếm khi có lúc bệnh tình của Đại hoàng tử dần dần ổn định, Lâm chiêu nghi cũng có thể bỏ chút thời gian để suy nghĩ vấn đề này.

Bản thân nhớ lại thời điểm trước lúc sinh non, Lâm chiêu nghi vẫn rất chăm chỉ dùng thuốc dưỡng thai, không dám có chút lơ là, ngay cả thái y cũng nói thai nhi rất ổn định, cho dù là sinh non, thân thể của tiểu hoàng tử cũng không nên suy yếu đến như vậy mới đúng, càng không tính đến chuyện bản thân mỗi ngày đều tẩm bổ, tản bộ rèn luyện thân thể theo lời phân phó của Ẩn thái y, cơ thể mặc dù không phải là khỏe mạnh cường tráng nhưng cũng không đến nỗi sinh non một cách kỳ quái thế này.

Chuyện hậu sản rong huyết thật sự không bình thường chút nào, bà đỡ đều do Lâm chiêu nghi đích thân an bài, mọi việc đều được chuẩn bị rất chu toàn nhưng vẫn có thể xảy ra chuyện, nội gián chỉ có thể là người bên cạnh mình.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nghi ngờ, Lâm chiêu nghi bỏ ra rất nhiều ngân lượng tìm một thái y mỗi ngày đến bắt mạch cho đại hoàng tử, tháu y đem tình hình cụ thể bẩm báo lại, nguyên do cơ thể Đại hoàng tử bẩm sinh đã suy nhược nhất định có liên quan tới việc lúc còn trong bụng mẹ không được chăm sóc kỹ, mà Lâm chiêu nghi lại mỗi ngày đều dùng thuốc dưỡng thai, vậy thuốc dưỡng thai này thực sự có vấn đề,

Vô cớ sinh non, có thể do Lâm chiêu nghi uống qua nhiều thuốc không tốt cho bản thân cùng thai nhi, độc tố tích tụ trong cơ thể, qua thời gian lâu ngày độc tố nhất thời bôc phát dẫn đến sinh non.

Được thái y xác minh, Lâm chiêu nghi sai cung nữ tiễn thái y, rốt cuộc nhịn không được ôm lấy Đại hoang tử đang ngủ say mà tuôn lệ, cực kỳ kềm nén mới không nấc lên thành tiếng. Lúc Đại hoàng tử ra đời, mặc dù biết rõ sinh hạ hài tử này đã làm cơ thể tổn thương không ít, có thể sau này không sinh con được nữa, cũng không hề đau lòng, chỉ ôm lấy Đại hoàng tử một mực muốn lưu lại hài tử của mình.

Bây giờ mới nhận ra sở dĩ hài tử phải chịu khổ đều do bản thân sơ suất, không hề đề phòng mà rước kẻ địch vào nhà, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng thì đã đoán người đứng sau chuyện này một cách rõ ràng, lòng Lâm chiêu nghi có thể không bi phẫn sao.

Có lẽ hiểu được tâm trạng của mẫu thân hoặc bị ôm quá chặt, Đại hoàng tử Tề Dục khóc lơn, tuy nói là khóc lơn nhưng thanh âm so với trước kia cũng không lớn hơn được tiếng mèo con là bao.

Lâm chiêu nghi ngừng rơi lệ, ngắm nhìn tiểu hài tử trong lòng, hơn một tháng dốc lòng săn sóc, da của tiểu hài tử đã từ từ không còn vàng vọt xanh sao, khuốn mặt nhỏ nhắn không bằng một nắm tay, bộ dạng suy yếu giống như có thể rời bỏ mẫu thân bất cứ lúc nào, vội vàng nhẹ nhàng ôm lấy hải tử, trong lòng đã có quyết định.

https://thuviensach.vn

Khó khăn lắm mới dỗ được hài tử ngủ, Lâm chiêu nghi đặt con mình vào nôi, cẩn thận đắp chăn cho Đại hoàng tử, rồi lại chăm chú nhìn khuôn mặt bé nhỏ của hải tử rất lâu mới đứng dậy đi tới bàn sách viết một bức thư. Cuối cùng nhẹ giọng phân phó tâm phúc là Đại cung nữ: “Mau đem tin tức truyền ra ngoài đi”.

Từ ngày thấy Đại hoang tử cho đến bây giờ, tuy Hoàng thượng không biểu hiện ra mặt nhưng tâm tình chắc chắn không tốt, bằng chứng là bây giờ đang cùng A Uyển chơi cờ trong đình nhưng xem ra không hề để tâm, thấy Hoàng thượng nhấc lên quân cờ đen một lúc lâu cũng không thấy đi bước tiếp theo, A Uyển không nhịn được lên tiếng: “Hoàng thượng? Trời sắp mưa rồi!”

Hoàng thượng phục hồi tinh thần nhìn ra ngoài đình tràn ngập ánh nắng, ngàn dặm không thấy một gợn mây, làm sao có thể sắp đổ mưa? Thuận tay đem quân đen đặt xuống bàn cờ: “Lại hồ đồ rồi!”

A Uyển cũng chỉ lắc đầu không đáp, đem quân trắng đặt giữa bàn cờ. kiêu ngạo ngẩng đầu mỉm cười với Hoàng thượng: “Thân thiếp thắng!” Thật sự thì A Uyển ít nhiều cung biết do tâm Hoàng thượng không đặt ở đây , nếu không bản thân làm sao có thể dễ dàng thắng ván cờ này?

“Được rồi, tiểu Uyển nàng muốn ta thưởng cái gì?” Nhìn một đoàn quân đen hỗn loạn trên bàn cờ, nhất định là không phải trình độ thường ngày của mình, Hoàng thượng nhận thua nhưng thật ra lại cảm thấy dễ chịu.

A Uyển cũng không trực tiếp nói ra yêu cầu của mình: “Vậy, ta nói Hoàng thượng liền đáp ứng?” Còn nghi ngờ sao? Hoàng thượng cười nhẹ, gật đầu: “Ân, chỉ cần là nàng đúng, trấm có thể đáp ứng nàng”. Mỉm cười sủng nịch nhìn A Uyển, tựa hồ như thể cưng chiều nàng đến thế nào đi chăng nữa cũng không đủ?

https://thuviensach.vn

Được lời này của Hoàng thượng, xuôi tai đến nỗi trong lòng A Uyển nhịn không được mở cờ trong bụng, Hoàng thượng nhất quán thật sự không dễ dàng hứa hẹn, nếu đã nói thành lời, nhất định sẽ làm được, bây giờ hứa với nàng như vậy, A Uyển tin tưởng không chút do dự. “Tần thiếp nghĩ, Hoàng thượng nên đến thăm Hoàng tử đi”

Lời này vừa nói, nụ cười trên miệng Hoàng thượng cứng lại, vẻ mặt không được tự nhiên mà đúng lên, nhất thời không biết nói gì. A Uyển nói ra lời này, cũng thực sự không phải bản thân là thánh mẫu, chỉ là không muốn Hoàng thượng phải nuối tiếc mà thôi, mặc dù Hoàng thượng không trả lời, A Uyển như trước tự mình nói.

“Tần thiếp nhìn ra được gần đây Hoàng thượng không hề vui vẻ, cho dù cười cũng không thật lòng, chắc là vì chuyện của Đại hoàng tử mà ưu phiền, mấy ngày trước thần thiếp có đến thăm, tuy Đại hoàng tử thân thể suy nhược, nhưng Lâm chiêu nghi chắm sóc vô cùng tốt, Hoàng thượng đặt tên mà vẫn chưa nhìn thấy Hoàng tử đã lơn thể nào đâu”.

Có lẽ đã làm mẹ nên tâm tình không như trước kia, bây giờ Lâm chiêu nghi giống như chỉ trong một đêm mất đi sự ngang ngược kiêu ngạo, trở thành một người mẹ, nếu A Uyển không đến Diễn Khánh cung, cũng không thể tin được một Lâm quý tần trước kia, bắt cứ khi nào đều mang bộ dáng hận không thể châm biếm khiêu khích người khác, sẽ có thể biến thành một Lâm chiêu nghi bộ dáng ôn nhu cẩn thận.

Hoàng thượng vẫn trầm tư không lên tiếng, lần này A Uyển thỉnh cầu cũng không phải vì Lâm chiêu nghi, A Uyển đoán được nguyên nhân vì sao đến này Hoàng thượng vẫn không đến thăm hài tử. Ngày ấy nhìn thấy Đạo hoảng tử thật sự rất gầy yếu, Hoàng thượng có lẽ cũng rất đau lòng tự trách, nếu bây giờ Hoàng thượng thật sự đặt tình cảm của mình vào, chắm sóc yêu thương, vạn nhất Đại hoàng tử bất ngờ chết non, Hoàng thượng chắc chắn so với hiện tại chẳng phải càng khó chịu hơn sao?

https://thuviensach.vn

Lần trước thai nhi trong bụng phi tần vẫn chưa được sinh ra, chưa từng gặp mặt nên Hoàng thượng dù có thương cảm cũng chỉ có thể mau chóng quên đi, nhưng bây giờ rõ ràng là một tiểu sinh mệnh, tuy gầy yếu nhưng dù sao cũng đã đến thế giới này, Hoàng thượng đã gặp qua hắn, cũng đã ôm vào lòng, hiện tại trốn tránh không gặp, tình cảm sẽ không sâu nặng, nếu đứa bé thật sự ra đi thì cũng không quá đau lòng.

Hoàng thượng không phải là không có tình cảm đối với Đại hoảng tử, ngược lại A Uyển cảm thấy thật ra hắn kỳ vọng rất lớn đối với đứa bé này, một chữ "Dục" trong tên nghĩa là ánh sáng, hy vọng đứa nhỏ này giống như ánh sáng thái dương chiếu ở nhân gian, điều này chẳng phải chính là từ ái chi tâm (tấm lòng yêu thương) sao? Chỉ là trong lòng vẫn có chút e ngại ngày ly biệt, cho nên mới không dám đến thắm đứa bé, thậm chí trong tiệc đầy tháng, Hoàng thượng cũng không nhìn Đại hoàng tử một lần.

"Hoàng thượng chính là chân long thiên tử, nếu đích thân đến thăm hoàng tử một lần, nói không chừng hoàng tử lại có thể từ từ bình phục? Tần thiếp nghĩ, Hoàng thượng đừng nên để bản thân phải tiêc nuối, mạn phép nói lời bất kính, cho dù Đại hoàng tử không sống được lâu, nhưng hiện tại Đại hoàng tử vẫn còn chính là sự cố gắng của Hoàng thượng, cũng tránh cho sau này người phải hối tiêc vì không trong trách nhiệm làm cha".

Nhìn người trước mặt lúc nào cũng mang tính cách trẻ con, luôn thích gây chuyện náo loạn với mình bây giờ lại có thể hiểu rõ hắn, thấu được tâm tư của hắn, thật sự là không uổng công hắn sủng ái nàng.

A Uyển nhưng thật ra cũng không ngại mà đưa đẩy một phen: "Hoàn thượng có đi hay không? Lúc nãy chẳng phải nói cái gì cũng đáp ứng thần thiếp, quân tử nhất ngôn cửu đỉnh tứ mã nan truy không phải sao?"

Qua một lúc lâu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn kiều diễm trước mắt, hoàng thượng cuối cùng thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

Đến tết Đoan Ngọ, trong cung tràn một vẻ yên bình, điều duy nhất không yên bình là chuyện Hoàng hậu xuất quan đi Lễ phật, mặc dù không tình nguyện nhưng Hiền phi và Đức phi vẫn trả lại cho Hoàng hậu cung quyền đã cầm chắc trong tay, người duy nhất cảm thấy thoải mái như trút được gánh nặng, có thể thở phào nhẹ nhỏm chỉ có Trầm phi.

Các phi tần lại khôi phục quy củ thỉnh an mỗi ngày, chỉ là gần đây Hoàng hậu bận rộn việc thâu tóm cung quyền, đối lập rõ ràng, hơn nữa sắp đến ngày lễ vạn thọ của Hoàng thượng, đáng ra Hoàng hậu phải là trạng thái hận không thể phân thành hai nửa mà lo liệu mọi chuyện mới đúng.

Ngày lễ vạn thọ đã đến, Du tần cùng Cảnh mỹ nhân lần lượt sinh ra Nhị công chúa cùng Nhị hoàng tử, tất cả đều khỏe mạnh an khang, sinh nhật Hoàng thượng cũng xem như rực rỡ.

A Uyển ngược lại không cho rằng lúc trước, theo lời Cảnh mỹ nhân nói trong bụng nàng ta là Hoàng tử thì liền có thể thuận lợi sinh ra Nhị hoàng tử, có lẽ Hoàng thượng đã nhúng tay an bài bảo hộ chuyện sinh con của các phi tần, cho nên Cảnh mỹ nhân còn sống được cho đến bây giờ là một chuyện đáng mừng, không hề xảy ra chuyện mẫu lưu tử (giữ mẹ hay giữa con).

Trong hậu cung, chỉ có ba chính phẩm phi tần mới có tư cách nuôi dưỡng hài tử, Du tần này cùng Cảnh mỹ nhân mặc dù sinh được Hoàng tử và Hoàng nữ cũng không thể bước lên vị trí chủ cung, chuyện này không dễ vậy đâu. Ai là người nuôi dưỡng Nhị hoàng tử cùng Nhị công chúa cũng khiến cho ba vị chính phi cùng các phi tần tranh đoạt không ngớt.

Cũng không phải là các nàng không thể sinh, nhưng hiện tại bất cứ điều gì có liên quan đến một hài tử khỏe mạnh chẳng phải sẽ được Hoàng thượng chú ý sao?

https://thuviensach.vn

Không lâu sau đó Hoàng hậu mời các phi tần đến Khôn Ninh cung tề tụ để thương thảo vấn đề này, A Uyển yên lặng quan sát mọi người xung quanh tranh giành, trong lòng hừ nhẹ, làm sao mà lại có người đi tranh một công việc vừa phí sức vừa không được báo ân thế này cơ chứ?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thổ Lộ

Tuy là lấy cái cớ "Bế quan lễ Phật" để phạt cấm túc ba tháng, nhưng nhìn Hoàng hậu đang ngồi trên chủ vị vẫn có dáng vẻ đoan trang, ung dung cao sang đẹp đẽ như trước, nụ cười trên mặt so với trước đây càng tươi hơn, bộ dạng hiền lương thục đức, mấy tháng cấm túc này có lẽ cũng khiến cho Hoàng hậu nghĩ thông rất nhiều điều.

Cầm tách trà lên, nhẹ nhàng dùng nắp gạt nước trà vài lần, A Uyển lại không muốn uống, chỉ là mượn một chút không gian liếc nhìn Hiền phi bên trái một chút, bây giờ Hoàng hậu đã trở lại, mọi việc cung quyền đã bị Hoàng hậu 'sấm rền gió cuốn' ra tay chặt đứt nội gián của Hiền Đức nhị phi cài vào, nhìn qua Đức phi vẫn ổn, luôn luôn giữ thái độ không lạnh không nhạt với Hoàng hậu, tuy nhiên giữa Hiền phi và Hoàng hậu, sợ rằng sau này không thể yên ổn.

Mặc dù bên dưới các phi tần đang thảo luận rất nháo nhiệt, thất chủy bát thiệt (Thất chủy bát thiệt[七嘴八舌]: bảy miệng tám lưỡi, ý là tranh nhau mà nói). Cái gì cũng nói đến, mà Hoàng hậu vẫn tươi cười ngồi trên chủ vị,nhìn bầu không khí bên dưới, mở miệng, "Muội muội bình tĩnh, chớ nóng, nuôi dưỡng hoàng tự là đại sự, sao một mình Bổn cung có thể quyết định? Các ngươi trước chờ một chút ở chỗ Bổn cung đã, đợi Hoàng thượng bãi triều xong sẽ đến đây."

Trong lúc nhất thời mọi người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng kinh hãi nhận ra nuôi nấng hoàng tự đâu phải là chuyện đơn giản, ở trên có Hoàng hậu cùng Hiền phi không có con nối dòng gây áp lực, bên dưới còn có Uyển quý tần được sủng ái, nuôi dưỡng hoàng tự đâu phải chuyện ngươi nghĩ nuôi, tưởng nuôi là có thể nuôi nha.

https://thuviensach.vn

A Uyển vốn không quan tâm những chuyện này, nàng cũng không có ý định tranh đoạt quyền nuôi dưỡng hoàng tự, bất kể như thế nào, hài tử do nữ nhân khác sinh cuối cùng cũng là của người khác, nếu hài tử kiện kiện khang khang (khỏe mạnh, cứng cáp) thì không sao, nhưng nếu giao cho ngươi một đứa bé là siêu thuốc, suốt ngày bệnh, thì mỗi người trong cung nhổ một bãi nước bọt cũng đủ dìm chết ngươi.

Cũng không phải là cố gắng lấy lòng Hoàng thượng sao? Tuy Hoàng thượng con nối dòng đang rất thưa thớt, có thể hai năm sau lại có tổng tuyển, còn lo không có nữ nhân tiến cung sanh con cho Hoàng thượng sao? Còn nữa, trong hai năm đó chẳng lẽ không có phi tần nào có thai? Sao bây giờ lại phải tranh giành nuôi dưỡng hoàng tự?

Suy nghĩ như vậy, A Uyển nhìn trộm Du vinh hoa cùng Cảnh mỹ nhân vừa mới sinh, hiện tại trong điện đang thảo luận chuyện sắp tới ai sẽ là người sẽ nuôi nấng con của các nàng, chỉ còn chờ các vị đứng đầu ra quyết định, khi thánh chỉ đã hạ xuống, thì đứa nhỏ sẽ được đưa đến chỗ của dưỡng mẫu, mặc dù chỉ là trên gia phả hoàng gia, nhưng sẽ không có ai nhớ đến các nàng mới là mẹ đẻ của hoàng tự, các nàng cũng không có quyền lên tiếng, nguyên nhân chắc là do các nữ nhân muốn bò lên tần vị cao hơn mà thôi.

Cảnh mỹ nhân thì không sao, suy nghĩ đơn giản, gia thế bình thường, náo loạn cũng không thể nháo ra sóng gió, nhưng mà vị Du vinh hoa kia lại khác, mặc dù đang nói về chuyện cốt nhục của các nàng sẽ do ai nuôi dưỡng, nhưng vẻ mặt nàng ta lại bình tĩnh không hề sợ hãi, yên tĩnh như nước hồ, so với Cảnh mỹ nhân, gần như không có chút thương tiếc nào đối với đứa nhỏ.

A Uyển không biết là vị Du vinh hoa này đã chấp nhận số mệnh hay là có thể cực kì ẩn nhẫn (ngấm ngầm chịu đựng), nếu là về sau, chỉ sợ dưỡng mẫu sau này của nhị công chúa phải cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng vào Khôn Ninh cung thì đi thẳng đến chủ vị ngồi xuống, cũng không nhiều lời, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, “Thượng nghị đã như thế nào rồi?”

Hoàng hậu cười yếu ớt gật đầu, mới nói, “Tỷ muội trên vị chính tam phẩm trong cung không nhiều, chỉ có nô tỳ cùng ba phi, còn có Tần chiêu nghi, Lâm chiêu nghi, cùng với Uyển quý tần, Trần quý tần, Diệp quý tần thôi.”

Hoàng hậu dừng lại một chút, lại nói, “Đức phi muội muội đã có Nguyên Trữ, mà Lâm chiêu nghi muội muội chỉ sợ không đủ tinh lực để chăm sóc Dục nhi, này đây cũng chỉ có nô tì và mấy muội muội trung gian quyết định.” Một câu nói của Hoàng hậu, đã loại bỏ hai vị hậu tuyển phi tần.

Hoàng thượng nghe vậy gật đầu tán dương, Hoàng hậu an bày như vậy cũng không sai, “Hoàng hậu lo lắng thật chu toàn, nhưng mà Hoàng hậu cung vụ bộn bề, lại còn đứa nhỏ này quấy rầy, trẫm không đành lòng nhìn Hoàng hậu vất vả như thế.” Ý nói Hoàng hậu cũng không thể nuôi nấng hoàng tự.

Hoàng hậu nghe lời này tươi cười hoàn mỹ trên mặt cũng không mất đi, thậm chí vẻ mặt còn hiền lành, “Đa tạ Hoàng thượng lo lắng cho nô tì, nếu đưa đứa nhỏ đến chỗ nô tì nuôi dưỡng, nô tì chỉ sợ không thể chiếu cố chu toàn.”

Lời này vừa nói ra, trong lòng mọi người liền nhìn Hoàng hậu với ánh mắt khác xưa, phong phạm hiền lương thục đức của Hoàng hậu càng ngày càng hoàn hảo tôi, không thể không cẩn thận a!

“Vậy Hoàng hậu nói xem, người tương đối thích hợp với vị trí này là ai?” thái độ của Hoàng thượng cũng đã chuyển biến, nguyện ý cho Hoàng hậu chút mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu gật nhẹ đầu, quét mắt nhìn qua những vị được đề cử, “Nô tì thấy vài vị muội muội đều thích hợp, Trầm muội muội cùng Uyển muội muội tuy còn trẻ, nhưng làm việc cẩn thận, vài vị còn lại đều là lão nhân trong cung, tính tình trầm ổn, nô tì cũng không biết là phải chọn lựa như thế nào, vẫn là để Hoàng thượng quyết định thôi.”

Lời này, vừa không đắc tội với các phi tần, lại có thể lấy lòng Hoàng thượng, Hoàng hậu vẫn là Hoàng hậu nha, tuy là trước đây chịu một chút đả kích, nhưng chỉ cần Hoàng hậu bỏ được vướng mắc trong lòng, vị trí này của Hoàng hậu vẫn không bị lay chuyển.

Hoàng thượng trầm ngâm một chút, “Trẫm nhớ Diệp quý tần lúc trước cũng có thai, nhưng mà…” nghe thế Diệp quý tần ngồi bên dưới giương mắt không dám tin nhìn Hoàng thượng, nước mắt đã đong đầy, nàng nghĩ… nàng nghĩ Hoàng thượng đã quên chuyện đó rồi.

“Nghĩ đến cũng thật sự tiếc nuối, vậy để Nhị công chúa Nguyên Uy ghi tạc dưới danh nghĩa của Diệp quý tần đi.” Có được lời nói này của Hoàng thượng, Diệp quý tần lập tức đứng dậy, “Tạ ơn Hoàng thượng thành toàn.” Cảm xúc kích động, khi Diệp quý tần hành lễ, thân mình rõ ràng run run.

Hoàng hậu thấy thế cũng gật đầu tán thành, “Hoàng thượng an bày thật tốt, vậy Thịnh nhi nên làm như thế nào? Nô tì cảm thấy Hiền phi muội muội cũng rất ổn.” Tề Thịnh là tên của Nhị hoàng tử, không giống với Đại hoàng tử, kỳ danh tự hơn cái cùng tự, có lẽ lúc Hoàng thượng đặt tên tự đã lo lắng thân thể Đại hoàng tử yếu ớt, nên không ban tên tự giống như vậy cho Nhị hoàng tử.

Lời này nói ra tuy là đề cử Hiền phi, nhưng A Uyển cảm thấy lời này của Hoàng hậu, giống như là đang chặt đứt cơ hội nuôi nấng Nhị hoàng tử của Hiền phi, Diệp quý tần cùng phe với Hiền phi, hiện tại đã có Nhị công chúa trong tay, nếu để cho Hiền phi nuôi dưỡng Nhị hoàng tử, chẳng phải là độc chiếm sao, Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không để chuyện như thế xảy ra, lời

https://thuviensach.vn

này của Hoàng hậu, trong ý chính là nhắc nhở Hoàng thượng, chính là một phép ẩn dụ.

Hiền phi là một người thông minh, sao lại không hiểu được ý của Hoàng hậu, không muốn bị mất mặt, Hoàng thượng còn chưa nói chuyện, Hiền phi đã nở nụ cười, "Tạ ơn Hoàng hậu nương nương nâng đỡ, nhưng mà Kiến Chương cung của nô tì so với những cung khác lạnh hơn một chút, sợ là không thích hợp cho tiểu hài tử ở, nếu mà tiểu hoàng tử kiện kiện khanh khanh lại bị nơi ở của nô tì làm cho bệnh, nô tì cần phải tự trách."

Lời này là sự thật, không biết tại sao Kiến Chương so với các cung điện khác lại có hàn khí quá nặng, mà Hiền phi lại rất thích hoa mai, Kiến Chương cung lạnh hơn một chút, lại kéo dài thời gian mai nở, mọi người đều biết Hiền phi rất vừa ý với Kiến Chương cung.

Lời từ chối này của Hiền phi, muốn cứu chữa cũng không khó khăn gì, cung điện lạnh thì chỉ cần đốt thêm vài chậu than là được, nhưng mà với trí tuệ của Hiền phi, lời từ chối này của Hiền phi chỉ là muốn tỏ rõ thái độ của mình với Hoàng thượng mà thôi.

Hoàng thượng cũng không có ý định để Nhị hoàng tử đến đó, nếu Hiền phi đã muốn từ chối, thì thuận thế gật đầu, "Ái phi lo lắng rất đúng."

A Uyển nhìn mấy người còn lại xung quanh, Tần chiêu nghi về phe của Hoàng hậu, Trần quý tần lại là người đi theo Đức phi, Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không giao Nhị hoàng tử cho nhị vị này nuôi dưỡng, vậy thì không phải chỉ còn lại mình và Trầm phi thôi sao?

Quả nhiên, khi Hoàng hậu đề cử Trần quý tần và Tần chiêu nghi đều bị Hoàng thượng lấy lý do râu ria bác bỏ, ngay sau đó A Uyển nghe thấy, "Không bằng để cho A Uyển muội muội nuôi dưỡng Nhị hoàng tử đi, tuy là muội muội tuổi còn nhỏ, nhưng thời gian hầu hạ Hoàng thượng cũng không ngắn, chắc là có thể chiếu cố được Nhị hoàng tử."

https://thuviensach.vn

Hầu hạ Hoàng thượng tốt thì có thể chiếu cố cho Nhị hoàng tử thật tốt? Đây là loại lý luận vớ vẩn gì vậy?

A Uyển vẫn chưa nói với Hoàng thượng chuyện mình nhất định không nuôi dưỡng hài tử của nữ nhân khác, trong lúc nhất thời cũng không nắm rõ là Hoàng thượng có hi vọng mình nuôi nấng Nhị hoàng tử hay không nữa, để phòng tránh Hoàng thượng đồng ý, A Uyển chỉ có thể 'ra đòn phủ đầu', nhẹ nhàng đứng dậy thi lễ nhân tiện nói, "Được Hoàng hậu nương nương xem trọng đó là may mắn của tần thiếp, tần thiếp đối với chuyện nuôi dưỡng Nhị hoàng tử không có ý kiến gì, nhưng thân thể tần thiếp lại yếu đuối, thỉnh thoảng vẫn bị bệnh nặng, nếu còn chăm sóc Nhị hoàng tử chỉ sợ là sẽ nằm liệt giường không dậy nổi, thỉnh Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương thương tiếc."

Hoàng hậu nương nương cũng chần chờ, "Việc này…" nàng vốn nghĩ rằng có Nhị hoàng tử là một lợi thế lớn, Uyển quý tần phải vui vẻ đáp ứng mới đúng, tuy rằng vẫn còn vài người để chọn lựa làm dưỡng mẫu, nhưng A Uyển từ chối như vậy khiến cho Hoàng hậu có chút nghi ngờ.

Mặc kệ những suy tư của Hoàng hậu, Hoàng thượng sau khi suy nghĩ cũng gật đầu, "Uyển quý tần nói đúng, thân thể nàng yếu ớt, vạn nhất lây bệnh cho Nhị hoàng tử sẽ không tốt, hơn nữa Uyển quý tần tính tình trẻ con, Nhị hoàng tử ghi tạc dưới tên của Trầm phi đi."

Trầm phi cũng bị chuyện quyền nuôi dưỡng Nhị hoàng tử đột nhiên rơi trúng mình làm cho choáng váng, tuổi tác của mình cùng Uyển quý tần chỉ thua kém nhau một năm, sao Uyển quý tần nhỏ hơn một tuổi thì tính tình trẻ con, còn mình lại là thành thục ổn trọng? Nhưng lệnh vua khó cãi, Trầm phi cũng chỉ có thể gật đầu chấp nhận.

Giải quyết dứt khoát, việc này đến đây xem như kết thúc, nhưng những phi tần biết chuyện trong lòng cũng không khỏi oán thầm, ngoài miệng thì nói là thân thể Uyển quý tần yếu đuối sợ sẽ lây bệnh cho hoàng tử, thế ngài

https://thuviensach.vn

mỗi lần đến hậu cung đề qua đêm ở chổ Uyển quý tần, chẳng lẽ không sợ lây bệnh?

***

Ban đêm, Chiêu Dương cung.

A Uyển cùng Hoàng thượng ngồi dùng bữa tối bên bàn tròn, gắp cho Hoàng thượng một vài món ăn, A Uyển nhìn Hoàng thượng cách Hoàng thượng dùng bữa quy cũ nhã nhặn, trong long thầm nghĩ, dáng vẻ lúc ăn của Hoàng thượng thật đẹp, chỉ là ăn một bữa cơm cũng như là cảnh đẹp ý vui.

“Nhìn trẫm làm gì, mau uống hết chén canh đi.” Cuối cũng vẫn là Hoàng thượng vỗ vỗ đầu A Uyển, mới đưa A Uyển đang thả hồn đi đâu đó kéo về.

A Uyển nghe lời cầm muỗng nhỏ uống chanh, đôi con ngươi cũng xoay vòng, “Hoàng thượng, có phải dưỡng mẫu của Nhị hoàng tử và Nhị công chúa ngài đã sớm quyết định từ đầu rồi phải không?” nhân lúc uống canh, A Uyển mang nghi hoặc của mình ra hỏi rõ.

Sau khi từ Khôn Ninh cung trở về, A Uyển càng nghĩ càng cảm thấy rõ ràng Hoàng thượng đã sớm có sắp xếp, dựa vào việc Hoàng thượng rất coi trọng việc con nối dòng, tuyệt đối không thể chỉ cần một khoảng thời gian ngắn như vậy đã đưa ra quyết định.

Nghe thấy thế Hoàng thượng cũng không e dè gật đầu, đối với việc con nối dòng, sao Hoàng thượng có thể không lo lắng đây? Diệp quý tần sảy thai, thời gian đã lâu nhưng vẫn nhớ thương đứa bé kia, sẽ đối xử tốt với đứa bé, hơn nữa Diệp quý tần sau này cũng không thể sinh con nữa, vậy nàng cũng sẽ xem Nhị công chúa như con ruột mà nuôi dưỡng.

Còn Trầm phi, tính tình ôn hòa, không tính toán hơn thua, nàng có thể sẽ không xem Nhị hoàng tử như con ruột mà nuôi nấng nhưng cũng sẽ không

https://thuviensach.vn

ngược đãi, mà phụ thân nàng là Bình Nam vương, mẫu gia có thế lực, nếu sau này Trầm phi có con ruột, Nhị hoàng tử cũng đã được ghi tạc trên danh nghĩa của Trầm phi, như thế an bài ngày hôm nay sau này cũng sẽ có tác dụng.

Tuy A Uyển thông minh hiểu được suy nghĩ của bản thân, nhưng đối với tình huống nội bộ như thế này vẫn không biết, mà Tề Diễn Chi cũng không muốn giải thích dụng ý của mình, vòng vo đổi đề tài, "Tiểu Uyển nói thân thể mình yếu đuối? Trẫm nhớ rõ mấy ngày trước đây thái y bẩm báo với trẫm, nói là thân thể của Tiểu Uyển đã tốt hơn trước nhiều rồi."

Kiên trì uống thuốc trong thời gian dài như vậy, bây giờ cũng đã có thể thấy được hiệu quả, thân thể A Uyển thật sự đã được điều dưỡng tốt, mặc dù bị Hoàng thượng vạch trần chuyện mình mạnh miệng. A Uyển vẫn không sợ, "Nhưng mà tần thiếp không muốn nuôi nấng Nhị hoàng tử nha."

"Vì sao Tiểu Uyển nhi không muốn nuôi nấng Nhị hoàng tử?" tuy là Hoàng thượng cũng không có ý định để cho A Uyển chăm sóc Nhị hoàng tử, nhưng Hoàng thượng vẫn tò mò lý do A Uyển không muốn.

Nghe vậy, A Uyển nói ra những suy nghĩ của mình, cuối cùng còn thêm vào một câu thổ lộ tâm tư của mình, "Nuôi dưỡng con của Hoàng thượng cùng nữ nhân khác, tần thiếp tự thấy bản thân mình không có đủ rộng lượng để có thể làm được như vậy, nói tần thiếp lòng dạ hẹp hòi cũng đúng, ghen tị cũng đúng, dù sao tần thiếp… Mặc dù tần thiếp không thể sinh con, cũng tuyệt đối không nuôi con người khác sinh, Hoàng thượng có thể đáp ứng với tần thiếp không?"

Hoàng thượng đau lòng vỗ về bàn tay nhỏ bé của A Uyển, gật đầu nói, "Được, mặc dù Tiểu Uyển nhi không thể sinh, cũng tuyệt đối không nuôi con của người khác, ngươi chỉ cần trẫm là đủ rồi, không có con cũng không sao cả."

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Khuynh Thành

Mười bảy tháng năm nguyên lịch, lễ vạn thọ, bầu trời quang đãng, ánh nắng tươi sáng, ngay cả hoàng lịch cũng ghi chú là một ngày tốt.

A Uyển liếc nhìn quyển hoàng lịch dày cộp, buồn cười, còn không phải là người soạn hoàng lịch biết rõ đây là lễ vạn thọ, chủ yếu muốn lấy lòng Hoàng thượng, nên cố ý biên soạn như vậy sao?

A Uyển cười thật vui vẻ, thì Bạch Lộ bê một hộp gỗ đàn hương đến, "Chủ tử, khẩn cản mạn cản (chạy không ngừng nghỉ), rốt cục cũng làm xong, người thấy sao?"

Tay ngọc ấn xuống khóa hộp đàn hương, mở nắp hộp lên, vật bên trong lập tức xuất hiện, A Uyển vẫn không nhịn được kinh diễm một phen, lại lấy vật đó ra nhìn ngắm, thủ công tinh tế, đây chính là thành phẩm mà mình mong muốn, quả thật không hổ là Minh Đại ngày đêm hối thúc đẩy nhanh tốc độ hoàn thành.

"Đem cất cho kỹ, đừng để kẻ khác làm hỏng." A Uyển phân phó như thế, Bạch Lộ cũng biết người A Uyển đang ám chỉ là ai, hộp gỗ đàn hương này là quà sinh nhật chủ tử muốn tặng cho Hoàng thượng trong buổi dạ tiệc lễ vạn thọ, sao có thể để cho tiểu nhân phá hoại, Bạch Lộ nghiêm túc gật đầu.

Mấy hôm trước Hoàng thượng đã quấn quít đòi lễ vật sinh nhật, mặc dù là A Uyển làm bộ làm tịch nói không có chuẩn bị, nhưng lúc trên giường vẫn bị người nào đó tha mài (==" thứ lỗi cho sự nông cạn của tui), A Uyển vẫn nhịn không nói ra miệng, đêm nay nhất định phải làm cho Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng thật bất ngờ, chỉ vì muốn hồi báo câu nói kia của Hoàng thượng, "Ngươi có ta là đủ rồi."

Không biết ai nói khi tình cảm mặn nồng thì không thể tin tưởng lời của nam nhân, nhưng A Uyển đối với lời nói này của Hoàng thượng lại tin tưởng, có lẽ là vì Hoàng thượng chưa từng nuốt lời? Hoặc là ngày ấy khi Hoàng thượng nói lời này thật sự bùi tai? Hay là mình bị lời này làm cho cảm động rồi? A Uyển không biết, chỉ là không rõ cảm xúc đối với những lời này là gì, cảm thấy mình nhất định phải làm gì đó.

Bảo Bạch Lộ cất hộp gỗ xong, A Uyển ngồi ở tháp thượng ăn mấy quả vải được tiến cống từ nam, trái vải là đặc sản của nam ấp, vỏ mỏng hạt nhỏ, ngon ngọt, ăn rất ngon.

Nam ấp khí hậu hạ mát đông ấm, rất thích hợp cho cây vải sinh trưởng, chỉ là quả vải rất khó bảo quản, nên đợt tiến cống này cũng chỉ có mười giỏ trừ bỏ phần ban cho các đại thần cùng hoàng thân quốc thích, hậu cung cũng chỉ được bốn giỏ mà thôi, chia đều xuống thì đến phiên A Uyển cũng chẳng được bao nhiêu, chỉ còn mấy chục trái mà thôi, mà hậu cung ít phi tần, nếu nhiều người hơn nữa, đoán chừng A Uyển cũng chỉ có thể được hơn mười trái thôi.

Nhưng Hoàng thượng biết nàng rất thích ăn ngọt, bí mật tặng cho nàng một giỏ, lúc này A Uyển chỉ sợ trái vải ở chỗ mình so với Hoàng hậu còn nhiều hơn, A Uyển ăn vải đến đến nỗi không ngừng được miệng.

Sau khi Bạch Lộ trở lại, thấy thế lập tức tịch thu mâm trái vải trên tháp thượng, vẻ mặt nghiêm túc nói, "Chủ tử, trái vải tính nóng, không thể ăn nhiều, lát nữa nô tỳ phân phó Minh Tố nấu một chén chè đậu xanh, ngài uống để hạ nhiệt."

A Uyển đối với tính cách chính trực dũng cảm giám sát chủ tử của Bạch Lộ thật không biết phải làm thế nào, đành gật đầu, "Cho nhiều đường một

https://thuviensach.vn

chút được không?”

***

Lễ vạn thọ mỗi năm một lần, vả lại ngày sinh của Hoàng thượng cũng không phải sửa lại, lễ vạn thọ lần này trong cung cử hành quốc yến mở tiệc chiêu đãi triều thần, trong ngoài hoàng cung còn được trang trí lại thập phần vui vẻ, yến hội cũng đã sớm bắt đầu chuẩn bị.

Buổi chiều đã không ngừng có thanh bố mã xa, kiệu chờ ngoài cung, đại thần cũng hoàng thất quý tộc theo nhau mà đến, tất cả đều vào cung tham gia thọ yến của Hoàng thượng, trong đó bao gồm phẩm cấp mệnh phụ môn (nhà mẹ đẻ của phi tần).

Trong lúc đó, A Uyển cũng đã sớm chuẩn bị trang phục, sắc mặt vui vẻ, dù sao cũng là sinh thần của Hoàng thượng, chính mình cũng đã tỉ mỉ chuẩn bị lễ vật, tất nhiên càng phải dốc lòng trang điểm.

Đến khi màn đêm buông xuống, trong cung mới nhất loạt thắp đèn lên, A Uyển ngồi kiệu đến nơi tổ chức quốc yến, tuy Hoàng thượng đã nói là không cần quá phô trương, nhưng cung yến hoàng gia luôn luôn xa hoa tinh tế, mặc dù đã giản lược, quy mô so với yến hội thông thường lớn hơn không chỉ là một nửa.

Một tiếng của thông truyền thái giám “Uyển quý tần nương nương đến”, phi tần bên trong yến hội, còn có triều thần cùng các mệnh phụ, đều đưa ánh mắt về phía lối vào, vị Uyển quý tần này tốc độ tấn chức trong cung người thường sao có thể so sánh, vào cung sắp tròn năm nhưng vẫn được sủng ái như trước những người chưa từng gặp qua A Uyển đều đều mở to hai mắt, muốn nhìn xem vị Uyển quý tần này có dáng vẻ như thế nào, có năng lực ba đầu sáu tay hay không mà lại có thể được Hoàng thượng xem trọng như vậy.

https://thuviensach.vn

A Uyển đối với những ánh mắt hiếu kì tìm tòi nghiên cứu pha chút tâm tình phức tạp đó đã nhận ra nhưng không thể trách, một thân áo gấm Vân Nam màu đỏ nhũ bạc thêu hoa tối màu của A Uyển, búi tóc kiểu phù dung kế, mắt ngọc mày ngài, ý cười không đạt đến đáy mắt, bỏ qua ánh nhìn của mọi người mà chầm chậm bước, trâm vàng khảm ngọc lưu ly cài trên hai búi tóc đong đưa theo từng bước chân A Uyển.

Tuy là mọi người không nhìn rõ dung mạo của vị Uyển quý tần này như thế nào, nhưng chỉ bằng một thân trang phục đó, thì đúng là Uyển quý tần này thật sự rất được sủng ái, còn có người nhìn thấy lúc Uyển quý tần vừa đi vào, Hoàng thượng đã vẫy tay gọi người vào xếp thêm một bàn ngồi phía sau, đây là một đãi ngộ rất đặc biệt.

Lúc A Uyển hành lễ, thật ra không có nghĩ đến Hoàng thượng vừa cho người xếp thêm một bàn, còn vẫy tay bảo mình qua đó, tuy là Hoàng thượng làm vậy không hợp quy cũ, nếu mình đến đó ngồi chỉ sợ ngày mai Hoàng thượng lại được dâng vài quyển tấu sớ của quan ngự sử.

Nhưng A Uyển cũng mặc kệ chuyện đó, nếu Hoàng thượng đã tại quốc yến làm như vậy, đó là biểu hiện che chở mình dưới vây cánh của ngài, đã như vậy, mình sao lại không tin tưởng Hoàng thượng chứ?

Nhẹ nhàng bước đến, A Uyển ngồi xuống bên cạnh Hoàng thượng, thỉnh thoảng A Uyển liếc nhìn Hoàng hậu, nhưng thần sắc vị này vẫn bình thường, thật đúng là đã thay đổi rất nhiều.

Đợi mọi người uống xong tuần rượu đầu tiên, chúc mừng Hoàng thượng vạn thọ vô cương (sống lâu muôn tuổi), thì cũng là lúc dạ tiệc lễ vạn thọ chính thức bắt đầu, trên sân khấu ca múa không dứt, đủ các loại nhạc khí vang lên, thật sự rất náo nhiệt, tuy nhiên tất cả đều là những tiết mục cũ, A Uyển ngồi một bên cũng không có tâm tư nhìn xem.

https://thuviensach.vn

May mà ngồi phía sau Hoàng thượng, có Hoàng thượng chống đỡ, A Uyển chỉ chuyên tâm đối phó với những đĩa trái cây trước mặt, một ngụm lại một ngụm, ăn thật vui vẻ.

“Tiểu Uyển nhi thật sự không có chuẩn bị lễ vật cho trẫm sao?” bị quần thần liên tục mời rượu, Hoàng thượng thừa dịp rảnh rỗi quay đầu nhìn xem bé con lúc này chỉ lo ăn, tuy là đã nhiều lần nhận được đáp án phủ định, nhưng Hoàng thượng vẫn không tin vật nhỏ lại không có chuẩn bị.

Giữa lúc A Uyển muốn trả lời thì phía đối diện nổi lên tiết tấu vui nhộn của nhạc khúc, một đội hình diễm lệ, dáng người xinh đẹp cặp tỷ muội song sinh mặc quần áo để lộ eo thon nhỏ nhảy múa theo khúc nhạc nhìn qua ngũ quan sâu sắc của đôi hoa tỷ muội đó, là biết được không phải người dân Đại Tề.

Hoàng thượng nhất thời cũng không quan tâm đến câu trả lời, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Hoàng hậu, Hoàng hậu tất nhiên là nhận nhiệm vụ giải thích, “Hoàng thượng, đây là hạ lễ do nước Câu Li đưa tới, người thấy sao?”

Hoàng thượng vẻ mặt thâm ý gật đầu, sinh thần mỗi năm nước Câu Li đều đưa đến lam mực, năm nay lại thay đổi? “Nhảy hay lắm.” Một câu liền nói đúng trọng tâm, cũng không cho thấy là muốn đưa hoa tỷ muội song sinh này sung nhập hậu cung hoặc là sung vào linh nhân trong cung, nhìn Hoàng thượng cũng không có vẻ hứng thú lắm, Hoàng hậu quyết định trước đem hai nữ tử này giữ lại, ngày sau tính tiếp.

Thật ra A Uyển lại cảm thấy thú vị, đối với tiết tấu nhảy múa lắc lư eo nhỏ nhắn của hoa tỷ muội trên đài, quần áo có chút hở làm cho cảnh xuân trước ngực các nàng đều lộ ra,lại không quan tâm đến có người nhìn thấy, A Uyển nhìn lại bản thân, ách…có vẻ là không cùng một đường rồi, không cần đề cập đến cũng được.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng thật là có diễm phúc nha.” Nhẹ giọng chế nhạo Hoàng thượng, nhưng lại không nghĩ đến Hoàng hậu bên cạnh cũng nghe được, Hoàng hậu cười đến hào phóng đoan trang, cùng A Uyển nói.

“Có Uyển muội muội ở bên, Hoàng thượng còn không phải là rất có diễm phúc sao.”

A Uyển nghe xong cũng thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ, được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo), “Hoàng hậu nương nương khen tần thiếp như thế, tần thiếp mắc cở chết được.” A Uyển vẫn không đoán ra được ý đồ của Hoàng hậu, gần đây Hoàng hậu như thế nào lại đối với mình vẻ mặt ôn hòa không nói, thỉnh thoàng còn giống như tri kỉ chiếu cố, có phải là muốn mượn mình để cải thiện mối quan hệ với Hoàng thượng không?

Hoàng thượng nghe xong lời này, cũng không đồng ý, nghiêm túc nói, “Diễm phúc ở chỗ nào, rõ ràng là là kẻ chuyên gây họa, tính tình lại còn nhỏ nhen hay ghen.”

“Hoàng thượng luôn ghét bỏ tần thiếp, tần thiếp không nghe nổi nữa.”

Nhìn Hoàng thượng cùng Uyển quý tần ở trước mặt mình không coi ai ra gì nói chuyện thân mật với nhau, trên mặt Hoàng hậu vẫn duy trì nét tươi cười như cũ, thỉnh thoảng nhìn A Uyển lại lộ ra vài ý cười bao dung, thật sự không thể đoán được trong lòng đang nghĩ gì.

Cuối cùng không nói lại Hoàng thượng, A Uyển đứng dậy, muốn lấy cớ đi ra ngoài để kết thúc chủ đề này, “Tần thiếp đi ra ngoài, sẽ lập tức trở lại.” Nghe vậy Hoàng thượng gật đầu, còn chỉ tiểu thái giám bảo đi theo A Uyển.

A Uyển rời đi cũng không thu hút quá nhiều sự chú ý, yến hội vẫn vui vẻ như trước, qua vài tuần rượu, tiết mục trên đài cũng đã thay đổi mấy lần, Hoàng thượng nhìn qua vị trí bên cạnh, phát hiện A Uyển còn chưa trở lại,

https://thuviensach.vn

cũng đã quá lâu rồi, thật không bình thường, không phải là xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Lập tức sai Lý Đắc Nhàn đi tìm một lần, Lý Đắc Nhàn vừa đi không bao lâu, thì trên đài nổi lên một khúc nhạc tiết tấu chậm rãi, theo sau đó còn có một thân ảnh đỏ tươi xinh đẹp, khăn trắng che nửa khuôn mặt, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Xiêm y trên người nàng diễm lệ phức tạp, ống tay áo thật dài, phía xa xa, cũng có thể nhìn thấy trên mũi giày của vũ nữ còn đính minh châu. Chỉ là theo nhạc khúc, thân thể của nàng nhẹ nhàng di chuyển vê phía trước, tựa hồ như là bị đẩy về phía trước.

Nhạc khúc chậm rãi thúc đẩy, vũ nữ giơ hai tay lên, ống tay áo nhẹ bay như có sinh mệnh, tạo thành các động tác nhẹ nhàng. Khi thì nghiêng về phía trước, chậm rãi xoay người, dùng tay che mặt, nửa che đậy, ống tay áo màu đỏ theo kỹ thuật nhảy nhẹ nhàng của vũ nữ mà phất qua, giống như một sợi lông chim ở trong lòng của mọi người gãi nhẹ.

Tiết tấu của nhạc khúc thay đổi từ chậm đến nhanh, chờ đến lúc tiết tấu nhạc khúc nhanh hơn, thiên hạ trên đài vũ động hai tay áo tung bay như nước, tay phối hợp với tay áo tốt không chê vào đâu được, giống như một đóm lửa. Hoàng thượng trong lòng vẫn còn lo lắng cho vật nhỏ đi đã lâu mà chưa quay lại, vốn không nhìn kĩ, liếc nhìn trên đài, cũng phát hiện vũ nữ áo đỏ trên đài ánh mắt kết hợp với khỹ thuật nhảy nhanh chậm, hoặc là đảo mắt mỉm cười, hoặc là như tố như oán.

Không bao lâu sau, Hoàng thượng nhìn thân ảnh đang nhảy múa mỉm cười, “Nhướng mày chuyển tay áo nếu tuyết phi, khuynh thành độc lập thế sở hi”, nếu không phải là A Uyển thì còn có thể là ai. Trùng hợp lúc này Lý Đắc Nhàn hồi báo, nói là vẫn không tìm được Uyển quý tần, có cần phái thêm người đi tìm không, thì Hoàng thượng lắc đầu, “Không cần, trẫm đã tìm được rồi.”

https://thuviensach.vn

Nhìn vật nhỏ trên đài lúc thì khom lưng xoay người, lúc thì cước bộ nhẹ nhàng, kĩ thuật nhảy phiêu dật, vũ y tung bay, lộ ra một bộ dáng chói lọi, Hoàng thượng thật hận không thể lập tức kéo vật nhỏ xuống ngay, ai bảo nàng ở trước mặt mọi người múa như vậy? Nhưng nhìn qua trên mặt A Uyển có che lụa trắng, hừ, xem như có tự giác, bất mãn trong lòng Hoàng thượng rốt cục cũng vơi đi một ít.

Hoàng hậu ở bên cạnh tất nhiên là không nhận ra người trên đài là Uyển quý tần, nhưng nhìn đến thần thái vui vẻ của Hoàng thượng thì đoán ngài có hứng thú với vũ nữ ở trên đài mới nói, “Hoàng thượng, nếu cảm thấy nàng thú vị, hay là giữ lại?” Lời nói này đem toàn bộ những biểu hiện hiền lương phong đạm của một Hoàng hậu biểu lộ ra rất nhuần nhuyễn.

Hoàng thượng có chút nghiền ngẫm rồi gật đầu, “Lưu đi.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hạ Lễ

Động tác cùng vũ bộ (vũ điệu, điệu múa) của A Uyển ngày càng nhanh theo tiết tấu nhạc, nhưng vẫn duy trì tư thái nhẹ nhàng, phải ở trước mặt mọi người xoay tròn thật nhanh lại còn thể hiện kỹ thuật nhảy yểu điệu, thật sự rất mất sức, thỉnh thoảng lại nhìn thấy vài người hứng trí liếc mắt đưa tình với mình.

Nhìn qua biểu hiện của Hoàng thượng, A Uyển đoán chừng Hoàng thượng đã nhận ra mình, lúc này điệu múa vẫn chưa kết thúc, không thể dừng lại được, đột nhiên tiết tấu cao vút hơi ngừng lại, A Uyển kết thúc điệu múa bằng cái ngoái nhìn với ánh mắt hàm chứa thu thủy.

Kết thúc vũ đạo, A Uyển đã sớm mồ hôi nhễ nhại, thở hồng hộc, bước xuống đài thì có Bạch Lộ và Thanh Sam đỡ, may mắn cung yến đã sắp kết thúc, A Uyển muốn lập tức trở về Chiêu Dương cung thay đổi xiêm ý, tiểu thái giám do Hoàng hậu phái đến cũng đã bị Lý Phúc Mãn đuổi đi rồi.

Sau khi A Uyển trở về Chiêu Dương cung không bao lâu, một thân ảnh màu vàng cũng theo sát, bước vào nội điện Chiêu Dương cung, Thanh Sam đang giúp chủ tử cầm quần áo đột ngột thấy vị này đứng trong điện, sợ đến nỗi làm rơi tất cả đồ dùng hàng ngày và quàn áo đang cầm trên tay xuống đất, cuối cùng vẫn là Lý Phúc Mãn phản ứng nhanh nhạy, lôi kéo Thanh Sam quỳ xuống, “Nô tài/ Nô tỳ thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc vạn an.”

Sau đó Thanh Sam lập tức thỉnh tội, “Nô tỳ nhất thời không biết, đụng phải Hoàng thượng, xin Hoàng thượng thứ tội!”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng gật đầu, thật ra cũng không quá để tâm, nếu là người khác, nhất định sẽ phạt đòn, nhưng nghĩ đến vật nhỏ luôn luôn thích mang theo cung nữ này, Hoàng thượng cũng không có ý định xử phạt Thanh Sam, ừ một tiếng, Lý Đắc Nhàn bên cạnh liền tiếp lời, "Hoàng thượng thấy ngươi chuyên tâm hầu hạ Uyển chủ tử, lần này không phạt ngươi, nếu còn tái phạm, sẽ không bỏ qua như vậy nữa, nhớ chưa?"

(Lei: cái này có phải là "yêu ai yêu cả đường đi lối về" không?)

Thanh Sam nghe Lý Đắc Nhàn nói xong, lập tức tạ ân, liên tục nói sẽ không có lần sau.

"Chủ tử các ngươi đâu?" Hoàng thượng chắp hai tay sau lưng, nhìn một vòng trong phong cũng không thấy bóng dáng A Uyển đâu, lúc này mới hỏi.

Lý Phúc Mãn không dám chần chờ, lập tức trả lời, "Hồi bẩm Hoàng thượng, chủ tử đang thay y phục ở phòng trong."

Biết được vị trí của A Uyển, Hoàng thượng nhanh chóng rời khỏi, mà Thanh Sam nhìn theo bóng lưng Hoàng thượng đã đi xa mới dám thở dài một hơi, Lý Phúc Mãn đứng bên cạnh thấy thế mới lấy cùi chỏ đẩy Thanh Sam, trong mắt chứa hàm ý: Sao lại không tỉnh táo chứ! Thật là mất mặt chủ tử mà!

Thanh Sam cảm thấy thật ủy khuất chu chu miệng, nàng sao có thể biết được Hoàng thượng vốn dĩ là đang ở yến hội lại đột nhiên xuất hiện ở Chiêu Dương cung chứ! Những chuyện trái ngược với thường ngày như thế này không nằm trong phạm vi sức chịu đựng của nàng có được không!

Lý Phúc Mãn bất đắc dĩ lắc đầu, bảo Thanh Sam nhanh chóng nhặt quần áo và đồ dùng hàng ngày rơi trên mặt đất, còn mình thì phải nhanh chóng đến bên ngoài nội điện, cùng sư phụ Lý Đắc Nhàn đứng đó chờ phân phó.

https://thuviensach.vn

Cước bộ Hoàng thượng rất nhanh, người trong phòng cũng không phát hiện ra, tiếp tục chăm sóc nói, “Chủ tử, bộ quần áo này làm thật tốt, hoa văn thêu trên đó thật sinh động, chỉ tiết là cũng chỉ mặt được một lần.” Giọng nói của Bạch Lộ không khỏi tiếc hận.

A Uyển chuẩn bị vũ đạo này là muốn cho Hoàng thượng một bất ngờ, vốn dĩ không tiết lộ cho bất kì ai, xiêm y khiêu vũ cũng là do một tay Minh Đại tỉ mỉ từng đường kim mũi chỉ may ra, vì A Uyển muốn lúc khiêu vũ có thể đạt được hiệu quả cao nhất, “Xiêm y này đã phát huy hết tác dụng cho đêm nay rồi, cho dù nhìn rất đẹp thì cũng là một bộ quàn áo thôi không phải sao? Giặt nó sạch sẽ rồi đem cất đi. Nhưng mà đôi giày khảm minh châu kia thật sự rất đẹp, có thể sử dụng nữa.”

Bạch Lộ cân nhắc, hầu hạ A Uyển thay nội y, thấy Thanh Sam vẫn còn chưa mang xiêm y đến cho chủ tử, định đi hối thúc một phen, lại không nghĩ đến vừa quay người lại thì thấy phía sau bình phong, nhìn thấy Hoàng thượng đang ở trong phòng, Bạch Lộ cũng ngẩn ra, nhưng tính tình Bạch Lộ luôn trầm ổn, phản ứng cũng nhanh nhẹn, không thất thố như Thanh Sam, “Nô tỳ thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc vạn an.”

Nghe thấy lời này của Bạch Lộ, A Uyển vốn dĩ đưa lưng về phía cửa cũng kinh ngạc xoay đầu lại, chỉ thấy Hoàng thượng đang cách mình không xa, không khỏi kinh hô.

Bởi vì Hoàng thượng đột ngột đến thăm, Thanh Sam còn chưa mang quần áo cùng đồ dùng hàng ngày vào, lúc này A Uyển chỉ mặc mỗi quần lót, Tề Diễn Chi thật ra không ngờ đến có thể nhìn thấy một màn mỹ nhân thoát y thế này, vòng qua bình phong, không có vật cản trở, cảnh đẹp cứ như vậy phô bày trước mặt Hoàng thượng, bởi vì xiêm y vũ đạo trước đó ôm sát người, nên A Uyển không mặc trung y, chỉ có mỗi cái tiểu khố ngắn ngủn, vừa đủ bao lấy cặp mông, có thể nhìn thấy rõ ràng bắp đùi trắng nõn cùng đôi chân dài thẳng tắp tinh tế của A Uyển.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Hoàng thượng tối sầm lại, phân phó Bạch Lộ nhanh chóng đi ra ngoài, “Ai cho ngươi ở trước mặt mọi người nhảy múa? Sau này không được phép tái phạm!” Nghĩ đến kĩ thuật nhảy này của vật nhỏ trừ mình ra không ai được nhìn, mặc dù là có che gương mặt lại nhưng Hoàng thượng vẫn cảm thấy không thoải mái lắm.

“Đây không phải là muốn dành cho Hoàng thượng một kinh hỉ sao? Hoàng thượng còn không thỏa mãn à?” A Uyển mong đợi nhìn Hoàng thượng, con ngươi lanh lợi, nhất thời đã quên mất trên người mình không có nhiều vật che đậy cho lắm.

Thần sắc Hoàng thượng càng thêm u ám, “Tạm được, lại còn thổi phồng với trẫm, sau này chỉ được phép múa cho trẫm xem, khỏi phải truyền ra ngoài lại mất mặt.” Căn bản không phải là như thế, sao ngài có thể không nhìn thấy các vương công đại thần trong buổi yến hội đều chảy nước miếng thèm thuồng?

Bất mãn chu mỏ, “Hoàng thượng thật là không có mắt thưởng thức mà, uổng công người ta chuẩn bị lâu như vậy, hừ.” Vừa nói A Uyển vừa liếc nhìn Hoàng thượng, đã thấy biểu hiện của ý đồ bất chính của Hoàng thượng, ánh mắt nhìn mình như sói đói nhìn mồi, bất tri bất giác, đề phòng lấy hai tay che ngực lại, “Sao Hoàng thượng lại đột nhiên đến đây, không phải là ngài đang ở chỗ yến hội hay sao?”

Nhìn hành động này của A Uyển, Hoàng thượng không thể không nhíu mày, xem thường nói, “Che cái gì, có gì tốt để nhìn à.”

Nhất thời A Uyển trợn to hai mắt, cái gì mà không có gì đáng để nhìn, A Uyển nhìn hai lạng thịt trước ngực mình, tốt xấu gì người ta cũng uống mấy thang thuốc bổ khó uống đó! Bây giờ người ta phát triển thành bánh màn thầu loại trung mà! Chuyện này ngài cũng có góp một tay mà! Có thể đừng xem thường người khác như vậy được không!!!

https://thuviensach.vn

“Tần thiếp không muốn quá sức, ngài muốn thì đi nhìn mấy người ngực to eo nhỏ đi!”

Hoàng thượng cũng nhận ra mình đã nói sai, ho nhẹ một tiếng, “Khụ, ý của trẫm là, có gì của ngươi mà trẫm chưa xem qua, che cái gì.”

“Vậy cũng không được! Ngài đi ra ngoài đi! Tần thiếp thay y phục xong sẽ nói chuyện với ngài!” Vừa nói vừa đẩy Hoàng thượng ra cửa, thế nhưng Hoàng thượng vẫn bất động vững như Thái Sơn, làm A Uyển một biện pháp cũng không có.

“Hoàng thượng! Yến hội vẫn chưa kết thúc ngài đừng náo loạn với tần thiếp nữa.” Lý do chính đáng không dùng được, A Uyển cùng đường chỉ có thể làm nũng.

“Không sao, yến hội sẽ kết thúc, có Hoàng hậu giám sát rồi. Hơn nữa, Tiểu Uyển lúc nãy ở trên đài cũng trẫm liếc mắt đưa tình không phải là muốn trẫm nhanh đến đây sao? Đêm chóng tàn, Tiểu Uyển nhi không nên lãng phí!” Hoàng thượng vừa nói vừa lấy tay nâm cằm A Uyển lên, bộ dáng muốn bao nhiêu ngả ngớn thì có bấy nhiêu, nói xong cuối người chặn lại cái miệng vừa chu lên của A Uyển.

A Uyển xấu hổ, vũ đạo của nàng vốn dĩ là phải kết hợp cả động tác và thần sắc cùng ánh mắt mới có thể đạt đến hiệu quả cao nhất (nguyên văn là ‘mỹ lai’ ý là ‘khả năng thưởng thức cái đẹp, Lei đổi thành ‘đạt đến hiệu quả cao nhất’ cho dễ hiểu vậy), thế nào đến chỗ của Hoàng thượng lại thành câu dẫn người, dẫn cái gì? Phát hiện ý đồ của Hoàng thượng, A Uyển lập tức giơ tay lên chặn môi của Hoàng thượng lại, “Không được, bọn Lý Đắc Nhàn đều chờ ở bện ngoài, tần thiếp vẫn không muốn mất mặt nha! Huống hồ tần thiếp vừa mới múa xong, mồ hôi đầm đìa, Hoàng thượng không chê khó ngửi sao?”

https://thuviensach.vn

Nắm lấy tay của A Uyển, Hoàng thượng nghiêm túc lắc đầu nói, “Không chê.”

“Ta đây ghét bỏ Hoàng thượng thối, á!” A Uyển còn chưa dứt lời đã bị Hoàng thượng ôm ngang bế lên, khiến A Uyển không khỏi giật mình hét lên.

“Không ngại, vận động một chút Tiểu Uyển sẽ không ngại trẫm hôi.” Hoàng thượng đã ám chỉ rõ ràng như vậy, A Uyển sao có thể không hiểu rõ, ôm cổ Hoàng thượng, đôi chân dài bắt đầu ầm ĩ làm loạn trên dưới.

(Lei: da mặt anh cũng đủ dày rồi nha!!!)

“Không nên, không nên, không được, cả người tần thiếp đầy mồ hôi.” Vốn định quay về thay quần áo xong sẽ trở lại yến hội, nhưng Hoàng thượng lại đột nhiên đến thăm làm rối loạn kế hoạch của A Uyển, hiện tại vẫn còn chưa thay quần áo, hôm nay thời tiết khá nóng nói đúng hơn là trên người đã bắt đầu có vị chua rồi, muốn vận động trong tình huống này, A Uyển sẽ không làm.

Hoàng thượng thế nhưng lại cực kì phối hợp, gật đầu, “Điều này cũng đúng, thì ra Tiểu Uyển nhi cũng muốn đổi chỗ, ngươi đã có yêu cầu này, trẫm sẽ thỏa mãn cho ngươi.” Không quản phản ứng của A Uyển, vội vàng ôm A Uyển đến nội điện, vừa đi vừa phân phó bọn Lý Phúc Mãn chuẩn bị nước để tắm rửa.

Trong phòng tắm lại là một phen ầm ĩ, A Uyển thế nhưng lại cực kì không phối hợp, mặc kệ hai bàn tay kia ghẹo chọc trêu đùa, A Uyển nhất định không để cho Hoàng thượng ở trong phòng tắm thực hiện được ý đồ, không được thỏa mãn, sắc mặc Tề Diễn Chi không tốt, trong mắt lộ ra thâm ý chỉ trích A Uyển: nháo thành như vậy làm gì, ngươi nghĩ trẫm không thể ăn ngươi được sao?

https://thuviensach.vn

A Uyển mặc kệ thâm ý đó, tự giác tắm rửa sạch sẽ mùi mồ hôi, đứng dậy dùng khăn quấn quanh người thật kĩ, cười với Hoàng thượng, “Hoàng thượng cũng tắm đi nha, tần thiếp còn có hạ lễ nữa, không có giúp người được đâu.”

Hoàng thượng có chút kinh ngạc, vốn tưởng rằng điệu múa vừa rồi là quà tặng của A Uyển, lại còn nữa sao?

Tựa như đọc được suy nghĩ của Hoàng thượng, A Uyển cười đắc ý, “Điệu múa đó chẳng qua chỉ là món khai vị thôi, hạ lễ thật sự vẫn còn ở phía sau, Hoàng thượng cứ từ từ chờ đợi, không nên gấp gáp nha.” Một từ ‘nha’ cuối cùng này lúc nói ra còn nồng đậm ý tứ trêu chọc.

Nói xong xoay người bước đi, để lại Hoàng thượng một mình ở trong phòng tắm bật cười, vật nhỏ này thật là lá gan càng ngày càng lớn rồi, bây giờ còn dám công khai trêu chọc đến hắn như vậy, không giấu được ý cười, Hoàng thượng từ từ nhắm hai mắt, ở trong phòng thoải mái tắm, để cho vật nhỏ một chút thời gian để chuẩn bị.

Lúc Bạch Lộ đang búi tóc cho A Uyển thì bên trong phòng tắm truyền đền tiếng gầm thật lớn của Hoàng thượng, lập tức một cung nữ quần áo rời rạc, búi tóc xốc xếch bị Lý Đắc Nhàn áp giải đến trước điện.

A Uyển chăm chú nhìn, là Minh Tử, ý bảo Bạch Lộ dừng tay, quay đầu nhìn Lý Đắc Nhàn, “Lý tổng quản, đây là chuyện gì?”

“Hồi bẩm Uyển quý tần, cung nữ này thừa dịp đưa nước cho Hoàng thượng, có mưu đồ gây rối, Hoàng thượng sai nô tài đem cung nữ to gan lớn mật này đến đây cho người xử lý.”

Lý Đắc Nhàn đem sự tình nói ra, A Uyển nghe xong, trên mặt hiện lên ý cười, nhưng thật ra nàng nhìn Minh Tử, nhìn thật nghiêm túc, lại có thể tìm được cơ hội âm thầm cài Minh Tử vào đây, thật là cao tay.

https://thuviensach.vn

Minh Tử lúc này quần áo xốc xếch dập đầu xin tha mạng, “Chủ tử, chủ tử tha mạng a, nô tỳ nhất thời sinh dị tâm, chủ tử tha cho nô tỳ!”

A Uyển còn chưa nói gì, Hoàng thượng tức giận bước vào, thanh âm lạnh như hàn băng không có chút độ ấm nào, “Còn chần chờ gì nữa, trẫm thấy kéo xuống đánh đến chết là được, khỏi phải làm bẩn mắt của ngươi.”

Toàn thân Hoàng thượng bị bao phủ bởi sự tức giận, A Uyển đứng lên đi đến ôm lấy cánh tay Hoàng thượng, “Hoàng thượng xin hãy bớt giận, hôm này là sinh nhật của ngài, không nên có máu, trước hết đem nàng ta xuống giam lại thôi.”

Được Hoàng thượng đồng ý, A Uyển liếc mắt thông báo với Lý Phúc Mãn, để hắn đưa Minh Tử đi, hảo hảo ‘chiêu đãi’ một chút, giữ lại mạng sống.

“Tần thiếp quản người không nghiêm, chọc Hoàng thượng mất hứng, xin Hoàng thượng thứ tội.” Sau khi xong chuyện, A Uyển nghiêm túc xin lỗi Hoàng thượng, mặc dù nghĩ lại nàng biết chuyện này không đơn giản, phải tìm cho ra kẻ đứng sau màn kịch này, dù sao chuyện này xảy ra ở chỗ nàng, thật sự là trách nhiệm của nàng.

Nhìn vật nhỏ thành thật nhận lỗi với mình, cơn giận của Hoàng thượng cũng tiêu tán đi một ít, “Cung nữ nói là ngươi bảo nàng ta đi vào.”

Lúc vừa nghe xong Hoàng thượng thật sự là tức giận, từ lúc nào vật nhỏ lại hồ đồ như vậy, vừa nhìn qua thì biết không phải là loại chuyện nàng có thể làm ra, bảo cung nữ kia lui ra, nàng ta vẫn không biết xấu hổ dính sát vào, còn muốn bá vương ngạnh thượng cung, Tề Diễn Chi đường đường là chân mệnh thiên tử vua của một nước, sao có thể chấp nhận loại chuyện này, sao lại vì vui vẻ mà chấp nhận.

“Cái gì?!” A Uyển nghe xong cũng nổi giận, “Bản thân tần thiếp còn thiếu ăn đó, khi không phân công cho nàng ta làm gì, nàng ta là na cây mà

https://thuviensach.vn

thông (??? @.@’’) nha!”

Nghe được A Uyển trong cơn nóng giận nói thẳng ra như vậy, bực tức trong lòng Hoàng thượng đều tiêu tan hết, bị vật nhỏ này chọc cười, xem hắn như điểm tâm sao? Chính mình còn ăn không đủ?

Nói xong câu này A Uyển tựa hồ nhận ra lời lẽ của mình không đúng, vội vàng giải thích, “Cái này…Tần thiếp hay so sánh ví dụ như thế, ý nói là…” Vì sao muốn giải thích mà lại không nói nên lời như thế này chứ? A Uyển nghẹn lời, đành buông tha, nhắm mắt lại lớn tiếng nói, “Quay trở lại chuyện chính đi sau này tần thiếp tuyệt đối không để cung nữ đi làm những chuyện này nữa.”

Hoàng thượng gật đầu, thế nhưng điều này hắn tuyệt đối tin tưởng.

Nhìn Hoàng thượng đã nguôi giận, A Uyển lôi kéo Hoàng thượng đi về phía giường ngủ, vừa đi vừa nói chuyện, “Hôm nay là ngày vui của Hoàng thượng, nên nghĩ đến những chuyện vui thôi, đừng quan tâm đến những chuyện đáng ghét đó, mau mau đến xem hạ lễ của tần thiếp cho ngài đi.”

Nói liền ấn Hoàng thượng ngồi xuống giường, Hoàng thượng nghe đến hạ lễ rốt cuộc cũng lấy lại tinh thần, nổi lên hăng hái, “Oh? Là hạ lễ gì thế?”

A Uyển thoải mái ở trước mặt Hoàng thượng xoay một vòng, “Đây là hạ lễ, biết ăn biết ngủ còn biết làm ấm giường, Hoàng thượng còn không chịu?” Lời này nói ra chọc cho Hoàng thượng vui vẻ, thì ra vật nhỏ này lấy mình làm quà tặng, Hoàng thượng nhịn không được thốt ra ý nghĩ’

“Biết ăn biết ngủ là thật, còn biết làm ấm giường, cái này phải còn quan sát thêm.”

A Uyển nhún vai cười “Hắc hắc”, lấy một quyển tập ra từ dưới gối, hay tay cung kính dâng lên trước ngực, đắc ý nói, “Tần thiếp đã có nghiên cứu

https://thuviensach.vn

qua rồi, khổ công học tập để tăng cường kĩ năng”

Hoàng thượng giương mắt nhìn quyển bí hí đồ kia, ý cười trong mắt càng sâu, thân thủ nhanh nhẹn kéo A Uyển đặt trên giường, “Để trẫm mở quà tặng? Tiện thể kiểm nghiệm thành quả học tập của Tiểu Uyển nhi ra sao.”

Nói là làm, về phần thành quả học tập của A Uyển ra sao, đại khái cũng chỉ có hai người họ biết thôi.

***

Khôn Ninh cung.

Cuối cùng đại quốc yến hội cũng đã kết thúc, phải giữ vui vẻ tươi cười ứng phó với các mệnh phụ cùng quý phụ hoàng thất, thỉnh thoảng còn phải chú ý các phi tần nào đã hồi cung rồi, về đến Khôn Ninh cung, biểu tình hoàn mỹ cả đêm của Hoàng hậu cũng không còn giữ vững được nữa, thần sắc lộ ra tia uể oải.

Sau đó tiểu thái giám báo tin đến, “Nương nương, Hoàng thượng nghỉ ở Chiêu Dương cung.”

Điều này cũng không ngoài dự liệu, từ lúc Hoàng hậu biết được Hoàng thượng cảm thấy hứng thú với vũ nữa Uyển quý tần thì cũng đã đoán được hôm nay Hoàng thượng sẽ nghĩ lại Chiêu Dương cung rồi.

Tiểu thái giám lại nói, “Nô tài còn thám thính được đêm nay ở Chiêu Dương cung có phát sinh sự cố, Hoàng thượng có vẻ không vui, nhưng vẫn ở lại Chiêu Dương cung.”

“Có biết xảy ra chuyện gì không?” Hoàng hậu lại tiếp tục hỏi, nếu là trước đây, Hoàng hậu muốn biết chuyện gì thì dễ như trở bàn tay, nhưng lúc trong cung thay người, bản thân mình lại bị cấm túc, cung quyền bị mấy

https://thuviensach.vn

người Hiền phi phân chia qua, trong khoảng thời gian ngắn muốn khôi phục tai mắt ở lục bộ như lúc trước cũng rất khó khăn.

Tiểu thái giám lắc đầu, “Nô tài không biết, Chiêu Dương cung kín như bưng, nô tài cũng chỉ có thể nghe ngóng được chuyện đó.”

Hoàng hậu gật đầu, cũng không làm khó tiểu thái giám, phất tay cho lui xuống.

Uyển quý tần này thực sự là được Hoàng thượng cung chìu quá mức rồi, Hoàng hậu mơ hồ nghĩ dịu dàng thế này cũng chỉ có uy lực với mấy người Hiền phi, nếu là về lâu về dài, sẽ gặp phải đối thủ, chỉ tiếc là quan hệ mình cùng Hoàng thượng bây giờ vẫn còn chưa khôi phục lại, tất nhiên là không thể lung lay được Uyển quý tần.

Nhưng mà chính mình không thể làm, không có nghĩa là những người khác cũng không có ý định động vào Uyển quý tần, lập tức phân phó Thị Nguyệt đem chuyện Uyển quý tần múa ở yến hội câu dẫn Hoàng thượng đến ngủ lại Chiêu Dương cung truyền ra ngoài, chờ kẻ nào đó cùng Uyển quý tần đấu đá với nhau là được rồi, mình chỉ cần ngồi xem ngư ông đắc lợi thôi.

(Lei: chị này cũng đủ thâm nha, tự nhiên liên tưởng đến mụ hoàng hậu trong phim Hậu cung Chân Hoàng truyện. =.=’’)

***

Có lẽ là vì đêm qua ở trên giường lăn lộn quá mức, thực tế đã chứng minh chân lý chuẩn mực, hơn một nửa quyển sách kia đã bị hai vị này áp dụng thực tiễn để kiểm chứng qua, ngày thứ hai Hoàng thượng tinh thần phấn chấn đi vào triều, còn A Uyển thì lại nằm bẹp trên giường không dậy nổi.

https://thuviensach.vn

Chuyện buổi sáng thỉnh an để cho Lý Đắc Nhàn đi xin phép Hoàng hậu nương nương, mọi người đều biết tối hôm qua A Uyển đã dụ dỗ bắt cóc Hoàng thượng, bây giờ muốn hảo hảo đâm chọt Uyển quý tần thì người lại không đến, một cây làm chẳng nên non, lúc này Hoàng hậu muốn ngư ông đắc lợi chỉ phải chờ thêm một chút thời gian nữa thôi.

Đến ngọ thiện A Uyển mới yếu ớt tỉnh lại, vừa tỉnh lại thì nhìn thấy Hoàng thượng đang ngồi bên giường nhìn mình cười yếu ớt, toàn thân tản ra hơi thở vui vẻ, thật là làm cho A Uyển muốn đấm vào giường! VÌ sao sau mỗi lần đại chiến thì chỉ có mình là mệt mỏi tê liệt ngã xuống giường, còn đầu sỏ gây chuyện thì luôn luôn thần thanh khí sảng vậy!

“Mau đừng dậy rửa mặt chải tóc đi, còn phải dùng cơm trưa, buổi sáng ngươi đã không có uống thuốc đó.” Hoàng thượng mặc kệ trong đầu A Uyển đang tìm cách, chỉ dặn dò A Uyển, cũng không biết chuyện bản thân mình ngày càng có xu hướng trở thành một người quản gia.

Đợi A Uyển rửa mặt chải tóc xong, cùng Hoàng thượng đến nơi dùng cơm trưa thì Hoàng thượng đột nhiên nói một câu, “Trẫm thăng cấp tấn vị cho ngươi, thánh chỉ sẽ đến ngay.”

A Uyển chớp chớp mắt, “Đây là bởi vì Hoàng thượng hài lòng với lễ vật của tần thiếp sao?”

Hoàng thượng nghiêm túc nhìn vẻ mặt lưu manh vô sỉ của A Uyển, ho khan hai cái để che lấp nhịp tim đang tăng nhanh của mình, khó có lúc nói lắp, “Cái này…Cứ xem là như vậy đi.”

Thực ra là bởi vì thời tiết đã bắt đầu nóng dần, vật nhỏ thì luôn sợ lạnh sợ nóng, mấy khối băng thì lại quá lạnh không thể để trực tiếp bên trong điện, chỉ có thể chờ đến lúc băng tan ra mới đem vào trong, nên băng của Chiêu Dương cung rất nhanh đã dùng hết, mặc dù đích thân ban thêm cho

https://thuviensach.vn

nàng nhưng đó không phải là cách tốt, hắn lại không muốn vật nhỏ phải chịu khổ, tốt nhất vẫn là tấn vị cho A Uyển, tăng phân lệ mới tốt.

A Uyển cũng không hiểu được khổ tâm của Hoàng thượng, chỉ là nghĩ nếu mình được tấn vị, nhiều nhất thì cũng là thục nghi, thục viện, thục dung,…, cái danh thục này hình như cùng với bản thân mình không có chút liên hệ nào nha.

Lắc lắc đầu, A Uyển lại nói, “Hoàng thượng Hoàng thượng, có thể giúp tần thiếp giữ chuyện này trước nha, tần thiếp cảm thấy mấy cái phân vị danh hào thục nghi thục viện này không có cái nào giống với tần thiếp cả, hay là đợi đến lúc tần thiếp có thể làm chiêu nghi, rồi tấn vị cho tần thiếp có được không?”

Nhìn A Uyển nói năng mạch lạc như vậy, Hoàng thượng không khỏi bật cười, gõ nhẹ vào trán A Uyển, “Trẫm nói là cho ngươi tấn vị từ nhị phẩm lúc nào?” Người khác nghe được tấn vị thì hoan thiên địa hỉ (cực kì vui vẻ, phấn chấn), còn vật nhỏ này lại yêu cầu giữ lại trước. (ý của chị ấy là ‘để dành’ lại, đợi khi nào đủ làm chiêu nghi rồi hãy công khai luôn, nhưng ta không biết diễn tả đoạn ‘đầu cơ tích trữ’ đó ra sao nên đành nói ở đây vậy. >

“A?” A Uyển có chút không hiểu được ý tứ của Hoàng thượng, nếu tấn vị cho mình làm chính nhị phẩm thì lại không đủ tư cách nha.

“Được rồi Uyển chiêu nghi, lát nữa thánh chỉ sẽ đưa đến chỗ ngươi, buổi tối trẫm sẽ trở lại gặp ngươi.” Xoa xoa đầu A Uyển, có một vài chuyện Hoàng thượng cũng không muốn nói rõ với A Uyển, đại ca của nàng lần xuôi nam này đã lập công lớn, giúp cho vật nhỏ tấn vị thành nhị phẩm cũng không quá đáng, chỉ là vẫn chưa đủ tư cách làm chiêu nghi, nhưng mình không muốn để những phi tần nhị phẩm khác bắt nạt nàng, nên trực tiếp tấn vị chiêu nghi.

https://thuviensach.vn

(Lei: anh thương và nghĩ cho chị nhiều quá! *hâm mộ-ing*)

Hoàng thượng vừa đi chưa lâu, thánh chỉ cũng đã được đưa đến, A Uyển vui vẻ phấn khởi nhận thánh chỉ, đang lúc thử cung phục của nhị phẩm chiêu nghi thì Lý Phúc Mãn đến bẩm báo, “Chủ tử, Minh Tử đã nhận tội.”

A Uyển gật đầu, nhưng thật ra đầu khớp xương cũng đã cứng lại, Lý Phúc Mãn đi theo Lý Đắc Nhàn nhiều năm như vậy, biện pháp tra tấn cung nhân trong tay không có vài trăm thì cũng có vài chục, Minh Tử có thể chống đỡ được từ tối qua đến giờ cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

“Chủ tử, Minh Tử khai ra người sai bảo nàng là Di Cảnh cung Hà quý tần.”

Lý Phúc Mãn vừa nói ra, A Uyển nghe có chút kinh ngạc, Hà quý tần này từ lần đẻ non trước đó thân thể vẫn không tốt, liên kết với việc tam phẩm phi tần thay nhau nuôi nấng hoàng tự thì cũng không có phần của Hà quý tần, đã lâu không gặp, sao lại đột nhiên tính kế trên người nàng?

A Uyển sờ sờ cằm, nếu chuyện tối qua Minh Tử thành công, truyền ra ngoài thì mình sẽ bị mất mặt, nhưng Hà quý tần này sao lại bày mưu muốn mình mất mặt? Chẳng lẽ là vì lần trước ở Ngự Hoa viên mình để cho Trương vinh hoa hồi cung sao? Hà quý tần cảm thấy bất mãn nhưng lại không tìm được thời cơ thích hợp thì ẩn nhẫn, tối hôm qua bạo phát?

“Ngươi có chắc chắn không?” A Uyển hỏi lại, dù sao đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Lý Phúc Mãn gật đầu khẳng định, “Nô tài còn điều tra qua, tuy là Minh Tử che giấu hành tung rất tốt, nhưng nàng ta thực sự là tiếp xúc với người của Di Cảnh cung nhiều nhất, còn có cung nhân làm chứng.”

A Uyển hài lòng gật đầu, Lý Phúc Mãn làm việc quả nhiên hiệu quả, lập tức để Lý Phúc Mãn đưa Minh Tử đến, tình trạng Minh Tử vẫn như đêm

https://thuviensach.vn

qua quần áo xốc xếch, tuy là sắc mặt trắng bệch nhưng nhìn qua lại không thấy bất kì vết thương nào, có thể thấy được trong cung quả là có biện pháp giết người không lưu lại dấu vết nha.

Nhìn quần áo chỉnh tề ngăn nắp sạch sẽ ở trên người Uyển quý tần, Minh Tử dập đầu nói, “Nô tỳ đã nhận tội, cầu xin chủ tử cho nô tỳ thống khoái.” Minh Tử vẫn nhận được chỉ thị của Hà quý tần, bảo mình tùy hoàn cảnh mà hành sự, tối qua thấy Hoàng thượng đến phía sau Chiêu Dương cung, mình thì nhân cơ hội mua được cung nhân đưa nước, muốn ở trong Chiêu Dương cung cùng Hoàng thượng làm chuyện tốt, nhằm làm cho Uyển quý tần mất mặt, cũng khiến cho Hoàng thượng chán ghét, lại không nghĩ hành sự bất thành, lại còn bị bắt. (Lei: Minh Tử, tui đánh giá cao sự hư cấu của em!)

A Uyển lắc đầu nói, “Ai nói là ta muốn lấy mạng của ngươi? Yên tâm đi, dù sao cũng là chủ cũ của ngươi, bổn cung tất nhiên sẽ đưa ngươi đến nơi tốt.”

Nói xong lời sâu kín này, A Uyển đứng dậy, mặc kệ Bạch Lộ và Thanh Sam đang chuẩn bị quần áo phía sau, nói, “Chuẩn bị kiệu đi, đi Di Cảnh cung xem một chút.”

Lâu lắm không có khi dễ người rồi, xem ra có nhiều người trí nhớ rất kém nha.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Bới Móc

Mặc dù Di Cảnh cung cũng là một cung điện độc lập nhưng lại tòa cung điện này thật sự là quá xa xôi, cùng với vị trí trung tâm của Chiêu Dương cung của A Uyển không thể so sánh được, cũng không biết là A Uyển cố ý hay vô tình, mà trên đường đi đến Di Cảnh cung, phàm là cung điện của của phi tần nào, kiệu của A Uyển cũng đi qua.

A Uyển ngồi trong kiệu chống cằm nhìn ra xa, cung nhân sau lưng sớm nhận lệnh, mang một bộ dáng đi đòi nợ theo chủ tử, nhìn A Uyển và đội ngũ này quả thật có chút hùng hổ, làm cho mấy cung nhân gặp phải dọc theo đường đi đều tránh xa.

Phi tần trong cung đã sớm nhận được tin tức Uyển quí tần tấn vị, nhảy lên trở thành Uyển chiêu nghi, không lâu sau đó lại thấy Uyển chiêu nghi dẫn theo một đám cung nhân trùng trùng điệp điệp đi đến chỗ nào đó, chuyện lúc Uyển chiêu nghi đến cửa cung tìm Lệ quý nhân gây phiền phức vẫn còn sờ sờ trước mắt, nhìn tình hình này chẳng lẽ lại có chuyện tương tự?

Bất quá làm gì có người nào dám đến đó hỏi Uyển chiêu nghi đâu? Uyển chiêu nghi này ngày thường ngạo khí rất cao, sẽ không cùng người khác nói chuyện, nhìn bộ dáng khó chịu như lúc này, tất nhiên không có phi tần nào muốn đến đó tìm mất mặt.

Đội ngũ thật dài này của A Uyển đắc ý đi qua vài tòa cung điện, đến được Di Cảnh cung. Đương nhiên, A Uyển không có đi qua chỗ của Hoàng hậu, Khôn Ninh cung của Hoàng hậu cùng với Chính Kiền cung của Hoàng thượng cách nhau không xa, nếu đi qua Khôn Ninh cung tất nhiên phải qua

https://thuviensach.vn

Chính Kiền cung, A Uyển không muốn Hoàng thượng biết được mình lại tái nghiệp, khôi phục lại phong cách thổ phỉ.

Tuy là Di Cảnh cung xa xôi, diện tích lại rất lớn, lại còn nằm cạnh hồ, phong cảnh rất đẹp, nhưng mà A Uyển không tiếp tục thưởng thức cảnh vật này, tiểu thái giám giữ cửa thấy đoàn người của A Uyển đến, nhanh chóng vào trong bẩm báo, tiểu thái giám còn lại đứng đón đoàn người của A Uyển, "Nô tài thỉnh an Uyển chiêu nghi nương nương, nương nương vạn phúc vạn an, đã có người thông báo với Hà quý tần chủ tử ngài đã đến, xin ngài chờ một chút, chủ tử sẽ tự mình ra cửa đón ngài."

Tiểu thái giám này ù ù cạc cạc nói một hơi như vậy ý định ngăn cản A Uyển trực tiếp đi vào Di Cảnh cung, nhưng mà hắn cũng thật lanh lợi, có thể làm cho A Uyển vui tai, cũng không đắc tội với chủ tử nhà mình.

Nếu là người khác chắc sẽ chờ, nhưng Ôn Uyển nàng là ai chứ, nếu không ỷ vào quyền thế thì thật có lỗi với phân vị hiện tại của nàng, huống chi hôm nay đến là để bới lông tìm vết, vậy thì phải có bộ dạng của bới lông tìm vết! A Uyển lập tức xuống kiệu, không nói lời nào thì đi thẳng vào trong Di Cảnh cung, tiểu thái giám cũng không dám cản trở.

Di Cảnh cung này không có tường thành, cung điện nằm bên cạnh hồ nước, vào bên trong A Uyển cảnh giác như độ ấm đã giảm xuống không ít, còn chưa kịp quan sát bày trí bên trong Di Cảnh cung thì Hà quý tần được Đại cung nữ dìu ra, bước đi nhẹ nhàng đứng trước A Uyển, "Tần thiếp thỉnh an Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi vạn phúc."

Dứt lời còn ho khan vài tiếng, A Uyển nhìn sắc mặt Hà quý tần, phát hiện sắc mặt tài nhợt, rất ốm yếu, thần khí cũng không tốt, khi nói chuyện giọng cũng run run, lần trước Hà quý tần đẻ non để lại di chứng nặng như vậy sao? Bất quá ấn tượng của A Uyển đối với Hà quý tần cũng không tốt, đối với kẻ mà ngay cả con của mình cũng có thể hạ thủ, sao có thể là một người tốt?

https://thuviensach.vn

“Hà quý tần không cần đa lễ, Bổn cung hôm nay đến chỗ này của ngươi, cũng không phải để du ngoạn, nhìn thân thể Hà quý tần có vẻ không tốt lắm, chúng ta vẫn là nên vào trong đi, tránh việc lát nữa Hà quý tần té xỉu, Bổn cung không muốn nhìn.” A Uyển nói vậy không phải là vì nhìn Hà quý tần trong người không khỏe mà trở nên khách khí, bởi vì mục đích tìm Hà quý tần là muốn một lời giải thích, cũng không cần phải giả vờ tốt bụng khách sáo, tránh việc có người ra vẻ.

Nói xong A Uyển cất bước đi vào nội điện Di Cảnh cung, trực tiếp ngồi xuống trên chủ vị, trong nhất thời có ý tứ đảo khách thành chủ, Hà quý tần cũng không dám nói nhiều, dù sao bây giờ vị này đã là Uyển chiêu nghi.

Không lâu sau đó, cung nữ đến dâng trà cho A Uyển, Bạch Lộ đứng bên cạnh lập tức lên tiếng, “Không cần dâng trà, chủ tử của chúng ta không dùng đồ bên ngoài cung.” Dứt lời, còn thỉnh tội cùng với Hà quý tần, “Hà quý tần nương nương thứ tội, nô tỳ vô trạng (???).”

Hà quý tần là một người rất biết nhẫn nhịn, mặc dù bị A Uyển làm cho mất mặt vẫn có thể đưa quà mừng đến, huống chi là một việc nhỏ như thế này, lập tức lắc đầu ý nói không sao.

“Chúng ta nên tốc chiến tốc thắng thôi, tránh việc lãng phí thời giờ của ta.” Vừa nói A Uyển vừa đưa mắt nhìn Lý Phúc Mãn ý bảo dẫn Minh Tử vào, chỉ về phía Minh Tử bị bịt miệng, ý bảo Hà quý tần, “Hà quý tần nhìn xem có nhận ra người này không?”

“Nương nương nói đùa, cung nữ trong cung không đến một nghìn thì cũng có mấy trăm, tần thiếp sao có thể nhớ hết.”

A Uyển nghe vậy thì tựa tiếu phi tiếu, quả nhiên là không có nhìn lầm Hà quý tần, tứ lạng bạt thiên cân đem lời này đá trở lại cho mình, biết là cứ như vậy cũng sẽ không hỏi ra được chuyện gì cả, “Hà quý tần không biết cũng không sao, chỉ là cung nữ này khai báo, nói là ngươi sai nàng ở lại

https://thuviensach.vn

Chiêu Dương cung của Bổn cung câu dẫn Hoàng thượng, làm cho Bổn cung mất mặt, ngươi có giải thích gì không?”

*tứ lạng bạt thiên cân: (四两拨千斤) Bốn lạng mà đánh bạt được cả ngàn cân. Một phương pháp tán thủ trong Thái cực quyền, ý nói không cần nhiều sức mà vẫn có thể giải quyết được mọi phiền phức.

Hà quý tần nghe xong cũng bật cười, lập tức thỉnh tội cùng A Uyển, “Tần thiếp không biết, Uyển chiêu nghi chớ trách, vẫn là câu nói đó thôi, chỉ bằng lời nói phiến diện của cung nữ này, Uyển chiêu nghi đã đi đến Di Cảnh cung hỏi tội tần thiếp, có phải là đã quá qua loa đại khái rồi hay không?”

Nhìn Hà quý tần vẫn còn muốn trả đũa, A Uyển cười nói, “Hà quý tần Bổn cung nghĩ ngươi là một người thông minh, cùng Bổn cung kì cò như vậy cũng vô ích thôi, tốt hơn vẫn là mau nói rõ thôi.”

“Tần thiếp thật sự không hiểu Uyển chiêu nghi vì sao lại chỉ dựa vào lời nói của một mình cung nữ này mà nhất định không buông tha tần thiếp, nếu Uyển chiêu nghi thật sự hoài nghi tần thiếp, không bằng đến chỗ Hoàng hậu nương nương nói đi, cũng có thể trả lại trong sạch cho tần thiếp.” Hà quý tần bày ra một bộ dáng kích động muốn chứng minh sự trong sạch của mình, nói một hơi dài thì ho khan vài tiếng.

Mặc dù A Uyển gấp nhưng vẫn thong dong nói, “Hà quý tần sẽ không cho rằng Bổn cung ngu ngốc như vậy chứ, chỉ bằng một cung nữ này mà dám đến đây bới lông tìm vết sao?”

Vừa nói vừa thổi móng tay hồng nhạt của mình, bộ dáng cả vú lấp miệng em, sủng phi ngang ngược, “Bổn cung lâu rồi không có khi dễ người khác, tay có chút ngứa, Hà quý tần không ngại chứ?”

Nhìn Hà quý tần lại muốn giải thích gì đó, A Uyển khoát tay ngăn lại, “Mà thôi, bây giờ ngươi muốn nói gì cũng đã muộn rồi, Bổn cung nghe

https://thuviensach.vn

không lọt tai nữa, Bổn cung biết ngươi là một người thông minh, về phần kẻ đứng sau ngươi sai sử ngươi làm chuyện này Bổn cung cũng biết (chém đó!), bất quá, nhìn bộ dáng yếu đuối bệnh tật này của ngươi, nghĩ đến cũng không còn giá trị lợi dụng nữa cũng sẽ bị vứt đi thôi, thật là đáng tiếc nha."

Một lời này làm cho sắc mặt của Hà quý tần trắng thêm vài phần, hiện tại Hà quý tần cũng không có sức chiến đấu, A Uyển cũng không thừa thắng xông lên, còn phải giữ Hà quý tần lại, phải nhìn xem người đứng sau lưng nàng là ai mới được.

"Được, Bổn cung ngôn tẫn vu thử (lời nên nói đã nói, không còn gì để nói), cung nữ này dù sao cũng là người của ngươi, nhưng ở chỗ Bổn cung hầu hạ cũng không tệ lắm, bây giờ thân thể ngươi yếu đuối, cần người hầu hạ, vậy thì đưa nàng ta đến chỗ ngươi đi, tốt xấu gì thì cũng đã từng là chủ tớ, không cần phải xa lạ đúng không?" A Uyển một câu lại tiếp một câu, nhất định không cho Hà quý tần cơ hội nói chuyện.

Dứt lời, A Uyển đứng dậy chuẩn bị rời khỏi Di Cảnh cung, đột nhiên Hà quý tần sau lưng hét lớn, "Uyển chiêu nghi, có biết vì sao Hoàng thượng sủng hạnh ngươi!" Nói xong câu này thì kiệt sức lạc giọng, giống như là đã dùng hết khí lực.

Quả nhiên khi A Uyển quay đầu lại thì thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Hà quý tần đã đỏ bừng, thần sắc mất tự nhiên, A Uyển xoay người dịu dàng đứng trước mặt Hà quý tần, đưa tay nâng cằm Hà quý tần, ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm nàng ta, từng câu từng chữ nói ra, "Có phải Hà quý tần muốn nói Bổn cung lớn lên nhìn giống như nữ tử mà Hoàng thượng vạn phần yêu thương đã hương tiêu ngọc vẫn? Hay là nói Hoàng thượng sủng ái Bổn cung vì muốn để ta thành bia đỡ đạn, làm bình phong che chắn cho người mà Hoàng thượng thật lòng yêu thương?"

Lời nói mang hàm ý châm chọc, nói xong còn kinh hô, "Hả, cái gì mà tình yêu đích thực của Hoàng thượng không phải là quý tần ngươi đó chứ?

https://thuviensach.vn

Nhìn cũng không giống lắm đâu.”

Những lời này làm cho Hà quý tần tức giận không ít, thân thể vốn đã ốm yếu, bây giờ trong lòng còn tức giận thở phì phò. Hà quý tần đã đoán sai tính cách của A Uyển, vốn dĩ nghĩ A Uyển tuổi còn nhỏ, dựa vào việc Hoàng thượng độc sủng mình nên ngây thơ mà thôi, gặp chuyện cũng chỉ xúc động dùng bạo lực giải quyết, nên muốn dùng chiêu này để làm cho Uyển chiêu nghi kích động, lại không nghĩ đến người chịu tổn thương lại là mình.

A Uyển rút tay lại, vỗ nhẹ, “Hà quý tần lo lắng việc tại sao Bổn cung được sủng ái, chi bằng lo lắng cho bản thân mình trước đi.” Vừa nói A Uyển vừa bước ra ngoài, cuối cùng tựa như nhớ được điều gì đó, đưa lưng về phía Hà quý tần nói một câu, “Hà quý tần yên tâm, thời gian Bổn cung được sủng ái chắc chắn lâu hơn thời gian ngươi sống.”

Trên đường trở về Chiêu Dương cung, A Uyển ngồi trên kiệu, Thanh Sam cũng hỏi, “Không phải chủ tử nói hôm nay đi Di Cảnh cung bới lông tìm vết sao? Sao chỉ ầm ĩ có một trận, thật không thoải mái đó.”

Thanh Sam luôn luôn không suy nghĩ cặn kẽ mọi việc, A Uyển cũng không trách nàng, chỉ cười, “Đã có người thu thập Hà quý tần rồi, không đến lượt chúng ta.” Thật ra trước lúc đến Di Cảnh cung A Uyển cũng muốn khiển trách dữ dội một chút ý đồ của Hà quý tần, nhưng khi nhình thấy Di Cảnh cung, lại nhìn kĩ sắc mặt của Hà quý tần, thì đã bỏ qua dự định ban đầu.

Đã có người trừng phạt Hà quý tần rồi, mình cần gì phải góp thêm một tay chứ? Hà quý tần sinh non vốn dĩ cần phải tĩnh dưỡng không thể ra gió, Hoàng thượng lại ban cho nàng Di Cảnh cung, mà Di Cảnh cung nhiệt độ lại thấp, sao lại có lợi cho thân thể của Hà quý tần? Nếu như mình đoán không sai, Hà quý tần này tịnh dưỡng lâu như vậy mà thân thể vẫn không tốt hơn, Hoàng thượng cũng bỏ ra không ít tâm sức đi?

https://thuviensach.vn

Biết được có người mưu hại mình, Hoàng thượng không lâu sau cũng sẽ điều tra được, mình cần gì lo lắng chứ? Có một người che mưa chắn gió cho mình như vậy, A Uyển cầu còn không được.

Ban đêm, Di Cảnh cung truyền ra tin tức Hà quý tần sốt cao, mọi người trong cung sợ hãi, trình độ hung tàn của vị Uyển chiêu nghi này càng ngày càng tăng rồi nha! Còn chưa động thủ đánh người như lần trước mà đã làm cho Hà quý tần bệnh liệt giường rồi, mà vẫn không có người hỏi tội, chúng phi tần không khỏi thầm nghĩ, xem ra mình vẫn nên tránh xa thôi, không khỏi cái mạng nhỏ cũng không còn.

Mà bên trong Chiêu Dương cung, Hoàng thượng đang chơi cờ cùng A Uyển, "Hôm nay nàng lại đi làm loạn sao?"

Giọng nói cưng chìu, vẫn không có ý trách móc, A Uyển cực kì hài lòng gật đầu, "Không phải là đi làm loạn, là trút giận, không để để nàng ta bôi xấu mặt mũi nô tì được."

Biết rõ A Uyển sẽ tìm được lý do chính đáng, Hoàng thượng không muốn tranh luận với nàng chuyện này, quay trở lại chuyện chính người kia cũng không phải là gì của hắn, tại sao phải vì nàng ta mà sinh khí với vật nhỏ? Hoàng thượng im lặng xoa xoa đầu A Uyển.

A Uyển lại nghĩ tới câu nói kia của Hà quý tần, nhất thời không kìm chế được, "Hoàng thượng, tại sao ngài lại sủng ái thiếp?"

Hoàng thượng nghe xong thì cười không nói, A Uyển lại hỏi tới, "Có phải vì nô tì giống nữ nhân đã hương tiêu ngọc vẫn mà trước kia Hoàng thượng đã yêu thương không? Nô tì là thế thân?"

Câu này chọc cho Hoàng thượng cười ra tiếng, nhưng vẫn nghiêm túc nói, "Không có người này."

https://thuviensach.vn

A Uyển “Ừ” một tiếng, rồi nói tiếp, “Chẳng lẽ nô tì là bia gỗ, vì ngài không muốn nữ tử ngài sủng ái bị hãm hại?”

Hoàng thượng lắc đầu, không biết tại sao vật nhỏ lại tưởng tượng ra được những điều đó, nhìn Hoàng thượng không nói gì, những kĩ năng làm nũng của A Uyển liền được mang ra sử dụng.

Hoàng thượng không chịu nổi nàng như vậy, cuối cùng nghiêm mặt nói, “Nếu trẫm sủng ái một người con gái, nhất định sẽ để cho cả thiên hạ đều biết đây là nữ tử được sủng ái của trẫm, phải làm cho những người khác không dám bắt nạt nàng, cho dù nàng có vì được sủng ái mà trở nên kiêu ngạo ngang ngược cũng không sao, bởi vì trẫm là người nhất định sẽ bảo vệ nàng thật tốt.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nghỉ Hè

Sau khi vào hạ, trời càng ngày càng nóng.

Mỗi ngày ánh nắng chiếu sáng loáng chói mắt, trên cây ngọc lan bên ngoài Chiêu Dương cung có mấy con ve lúc kêu lúc không, mặc dù thỉnh thoảng có chút gió, thổi tới toàn là khí nóng, thà không có còn hơn. Nhóm cung nhân làm việc ban ngày âm thầm kêu khổ, nhưng cũng đành chịu, đồng thời trong lòng lại thấy may mắn, may mà là người hầu ở Chiêu Dương cung, trời nóng còn có thể đi đến phòng bếp nhỏ nhận một chén canh đậu xanh mát lạnh để uống, so với các cung nhân khác tốt hơn rất nhiều.

Mà bên trong điện Chiêu Dương cung, bốn góc quanh điện đều đặt một cái bồn chứa băng, bên trên bồn băng còn tỏa ra khí lạnh nhè nhẹ, trong Chiêu Dương cung so với ngoài điện mát mẻ hơn không ít, nhưng mấy người Lý Phúc Mãn phục vụ trong điện lại lo lắng đề phòng.

Vào mùa hè nóng nực này, cho dù thời gian dài sống ở trong cung điện mát mẻ cũng buồn bực đến điên, nhưng chủ tử bọn họ đã nằm nghiêng trên tú tháp nửa ngày rồi, cầm bản tập thỉnh thoảng lại cười trộm, thỉnh thoảng lại thở dài, mà tập sách trên tay chưa hề được giở qua một trang. Chủ tử nè, cái ngài cầm không phải là thoại bản mà là nữ giới a, ngài có bị làm sao không!

Mấy người Lý Phúc Mãn và Bạch Lộ ngơ ngác nhìn nhau, sau khi trao đổi ánh mắt một phen, lại rất ăn ý duy trì trầm mặc tự đi làm việc của mình.

https://thuviensach.vn

A Uyển nằm oặt trên tú tháp rảnh rảnh rỗi rỗi không muốn di chuyển, trái lại cảm thấy rất vui vẻ tự đắc. Ngày hôm đó sau khi Hoàng thượng nói, A Uyển tuy không tiếp tục hỏi nữa, nhưng trong lòng đã chắc chắn người Hoàng thượng nói được sủng có chỗ dựa, thị sủng sinh kiêu hoành hành bá đạo ngang ngược, chính là mình.

Nghĩ đến bản thân sắp bước lên thời đại sủng phi ngang ngược không đường về, A Uyển liền không nhịn được buồn cười, chính mình não bổ có thể vui sướng. Nhưng lại nghĩ đến vị sau lưng Hà quý tần ở một nới bí ẩn nào đo nhìn mình chằm chằm, thì rất phiền toái, giống như là biết rõ có người muốn hại ngươi, nhưng lại không biết kẻ đó sẽ đến khi nào, dùng phương pháp gì, tự mình chỉ có thể bị động gặp chiêu phá chiêu, thật sự rất khó chịu a! Mà trong hậu cung còn không biết có bao nhiêu độc thủ núp trong bóng tối muốn xử lý sạch mình, thật là nghĩ cũng phát ốm.

Nhiều lần, Bạch Lộ bưng thuốc tới, không thể không cắt ngang chủ tử: “Chủ tử, uống thuốc trước đã.”

A Uyển xoa xoa thái dương, rốt cuộc vẫn buông tập sách trong tay xuống, đem những suy nghĩ hỗn độn trong đầu tạm thời ném qua một bên, lại làm một dáng vẻ dũng cảm nâng chén thuốc sẽ đem thuốc uống hết, nhưng mới chỉ uống một ngụm, A Uyển liền ngừng, bưng thuốc nhìn về phái Bạch Lộ: “Thuốc này có vị lạ.”

Tuy rằng thuốc đắng, nhưng A Uyển tốt xấu gì cũng là hộ uống thuốc chuyên nghiệp, kinh nghiệm nhiều năm uống thuốc như vậy, tối thiểu có thể phân biệt được vị đắng. Vả lại A Uyển biết thuốc này là tự tay Bạch Lộ sắc nấu, với tính tình của Bạch Lộ tất nhiên là án theo dặn dò của thái y cẩn thận đem mấy chén nước sắc thành một chén, không lười biếng chút nào, vị đắng cuat thuốc mỗi ngày đều gần giống nhau. Hôm nay vị đắng của thuốc so với lúc trước nhạt hơn, vật vào miệng, phải đề phòng.

https://thuviensach.vn

Bạch Lộ cũng không hoảng hốt chút nào: “Chủ tử, đây là toa thuốc thái y mới kê cho ngài, nói là cơ thể ngài đã từ từ khôi phục, toa thuốc cũng pahir căn cứ theo chứng bệnh mà không ngừng thay đổi.”

A Uyển gật đầu, không nghi ngờ hắn, liền uống xong thuốc, sau khi dùng một chén nước ấm, mới hỏi: “Bản cung sao không biết toa thuốc đã được đổi?”

“Có lẽ là nô tì vừa mới nói, ngài chưa nhớ kỹ.” Ngài đắm chìm trong thế giới của mình lúc khóc lúc cười, nô tì có nói cái gì ngài cũng đâu có rảnh rỗi mà để ý? Lời này Bạch Lộ tất nhiên không dám nói rõ, chỉ thay đổi ẩn dụ làm phương thức biểu đạt.

Nhưng A Uyển nghe xong lại vui vẻ, thân thể mình dần dần điều dưỡng tốt chẳng lẽ không phải là việc tốt?

***

Sáng sớm hôm sau khi thỉnh an ở Khôn Ninh cung, hoàng hậu thả ra một tin tức khiến cho mọi người vui buồn một nửa, nói là Hoàng thượng dự định mang theo một số phi tần đi Bích Thủy Trang nghỉ hè, hai ngày sau sẽ xuất phát. Chúng phi tần vui là bởi rốt cuộc có cơ hội được đi du lịch miễn phí, buồn là bởi số người cạnh tranh rất nhiều, danh sách thì có hạn.

Mọi người bên dưới ngươi một lời ta một câu thảo luận sôi nổi, hoàng hậu cũng khẽ nhấp một ngụm trà mới nói: “Các vị muội muội ai muốn đi cứ nói một câu, bổn cung an bài tốt một phen, nhưng mà danh ngạch cũng có hạn, đương nhiên không phải vị muội muội nào cũng được đi, nếu không được đi cũng đừng buồn, vẫn đợi lượt sau. Dù sao ngày còn dài đúng không không?”

Bích Thủy Trang là sơn trang nghỉ hè của hoàng gia, phong cảnh y sơn bàng thủy vô cùng đẹp, chỉ là đường đi Bích Thủy Trang cách kinh thành khá xa, không phải năm nào cũng đi, khó có thể gặp mặt Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

nhàn hạ thoải mái đi một hồi, chúng phi tần đều trẻ tuổi, ngoại trừ A Uyển thì có người nào không phải trong cung buồn đến phát rầu, thì đối với danh ngạch theo Hoàng thượng đi nghỉ hè còn không phải là tranh đoạt phen.

Nhưng trải qua một phen gõ của hoàng hậu như thế khiên cho hăng hái bừng bừng của mọi người hơi yên tĩnh lại, Lâm chiêu nghi dẫn đầu mở miệng trước: "Bẩm hoàng hậu nương nương, Đại hoàng tử thân thể yếu ớt, không rời được nô tì, Bích Thủy Trang lần này nô tì không đi được, để cho chúng tỷ muội vậy." Mấy ngày nay Lâm chiêu nghi toàn tâm toàn ý trông nom Đại hoàng tử, đối với những chuyện tranh thủ tình cảm này rất ít khi tham gia vào, cả người khiêm tốn đi rất nhiều, có lẽ như thế, Hoàng thượng thỉnh thoảng còn có thể đi Diễn Khánh cung nhìn Đại hoàng tử.

Hoàng hậu nghe xong lời của Lâm chiêu nghi, thì gật đầu: "Cũng được, Đại hoàng tử còn nhỏ, không rời muội được, may mà hiện giờ thân thể Dục Nhi đỡ hơn rất nhiều, cũng không uổng một phen khổ tâm của muội, muội nếu có gì cần cứ tìm bổn cung, nhất định không nên thấy phiền phức."

Mặc kệ hoàng hậu lén lút thế nào, chuyện thể diện cho tới bây giờ đầu làm rất cẩn thận, Lâm chiêu nghi nghe xong liền gật đầu rồi không nhiều lời nữa.

Kế tiếp Lâm chiêu nghi, Diệp quý tần cùng Trầm phi liên tiếp nói, bởi Nhị công chúa và Nhị hoàng tử còn nhỏ, cần người trông nom, Bích Thủy Trang lần này không đi, Hoàng hậu dĩ nhiên là đáp ứng.

Nhìn màn nói chuyện náy, dáng vẻ A Uyển mắt điếc tai ngơ không để ý đến, nàng có thể nói lúc này Hoàng thượng nổi hứng muốn đi nghỉ hè, là bởi vì mình oán giận Hoàng thượng hôm nay trời nóng khiến mình sắp trần, chạy vội, Hoàng thượng mới nói muốn dẫn nàng đi nghỉ hè đấy? Thế nhưng chỉ mang mỗi mình mình đi rất gây chú ý, cho nên còn phải mang thêm vài vị hậu phi làm ngụy trang, danh ngạch bạn giá nghỉ hè mình sõ một suất, A Uyển sao phải vội?

https://thuviensach.vn

A Uyển bình tĩnh, các phi tần khác lại không, bạn giá nghỉ hè là cơ hội tốt để đoạt cưng chiều, ai mà chẳng muốn tranh thủ. Hiện giờ mấy người Trầm phi địa vị cao đã không đi, mà Du tần và Cảnh quý nhân vừa sinh sản xong vóc người còn chưa khôi phục lại được, tất nhiên không ở trong phạm vi suy tính.

Nhu tiểu nghi và Lệ quý nhân đều không được gặp mặt hoàng thượng, Hà quý tần người yếu không thích hợp đi xa, về phần Uyển chiêu nghi, không có gì ngoài ý muốn thì ván đã đóng thuyền muốn đi, nhưng Uyển chiêu nghi lại được sủng ái cũng chỉ chiếm một danh ngạch chẳng phải sao? Nếu tính toán như thế, cơ hội cho những tiểu trong suốt như các nàng trong hậu cung không phải càng nhiều sao?

Đức phi vốn cũng muốn nói phải chăm sóc Nguyên Ninh không thể đi, nhưng hoàng hậu lại nói: “Nguyên Ninh là một tiểu cô nương, có thể có vài cơ hội ra ngoài cung chơi, mà hiện giờ Nguyên Ninh được muội nuôi khá tốt, thân thể khỏe mạnh, mang đi nghỉ hè cũng tốt, Bích Thủy Trang cũng thú vị, đừng để Nguyên Ninh bị gò bó. Muội nếu không dẫn theo Nguyên Ninh đi, bổn cung là mẫu hậu sẽ không đồng ý.”

Những lời này nói ra khiến Đức phi không thể không đi, mà đối với ý tốt lần này của hoàng hậu, Đức phi cũng châm chước một phen đáp ứng, nói là mang Nguyên Ninh đi, thân thể mình tu dưỡng lâu như vậy, cũng có chút chờ mong, nghỉ hè lần này không chừng là một cơ hội tốt.

Hàng năm chuyện bạn giá xuất cung hoàng hậu bởi vì cung vụ nên không tham dự, mà phía Hiền phi, lại bị hoàng hậu lấy lý do giúp đỡ quản lý cung vụ hàng đầu lưu lại, Hiền phi cong môi lạnh lùng cười, cũng đồng ý, Hiền phi tất nhiên biết hoàng giữ mình lại là vì gì, nhưng mà Hiền phi trái lại cũng không sợ đâu.

Lần này vừa trống đi một vị trí, hiển nhiên có phi tần bắt đầu nóng lòng tự đề cử mình, nhất thời trong điện rất náo nhiệt. Cuối cùng quyết định mấy

https://thuviensach.vn

người được chọn như sau: Đức phi, Uyển chiêu nghi, Tả tiệp dư, Trương vinh hoa, còn có Lệ quý nhân, cùng với hai nhân vật chưa có tiếng tăm là Cố mỹ nhân và Phương quý nhân.

Nghe được tên của Lệ quý nhân thì A Uyển lại hơi ngẩn người một lúc, tự mình Hoàng thượng sau lần trước giận dỗi với mình liền không ưa thích Lệ quý nhân nữa, lúc này Lệ quý nhân lại có một danh ngạch, khiến A Uyển sao không hiếu kỳ được? Không biết Lệ quý nhân nhờ cậy vị nào, quả nhiên có chỗ dựa mọi chuyện đều dễ dàng mà.

Nhưng mà danh sách này mới chỉ là dự định ban đầu mà thôi, hoàng hậu nói, danh sách cuối cùng vẫn phải đợi Hoàng thượng xem qua mới được.

A Uyển mặc kệ…những người này, tan hội liền vui vẻ quay về Chiêu Dương cung thu thập hành lý, lần này đi Bích Thủy Trang nghỉ hè, thể cũng sẽ ở hết nửa tháng, đồ muốn mang theo so với đi thi Hương còn nhiều hơn.

Đang lúc A Uyển hào hứng thu dọn đồ thì Cố mỹ nhân và Phương quý nhân lại tới cửa bái kiến. A Uyển cũng biết các nàng có tâm tư gì, chẳng qua là biết mình đã ở trong đó, đến lúc ở Bích Thủy Trang tranh thủ tình cảm thì giơ cao đánh khẽ ít can thiệp vào thôi, A Uyển cũng không vui nhìn các nàng.

Để Lý Phúc Mãn đuổi các nàng đi, Cố mỹ nhân vẫn biết tính tình của A Uyển, chỉ là Phương quý nhân không có ý vui, bất mãn nhỏ giọng oán thán: “Chẳng qua là một chiêu nghi mà thôi, sao lên mặt như vậy, kiêu căng còn hơn cả Hiền phi nương nương!”

Cố mỹ nhân ở một bên nghe xong khẩn trương nhìn xung quanh, thấy không có ai, mới nhỏ giọng khuyên nhủ: “Phương tỷ tỷ ăn nói cẩn thận, hiện giờ Uyển chiêu nghi dù sao cũng đang được sủng ái, không phải là chuyện tỷ muội ta có thể xen vào.”

https://thuviensach.vn

Chỉ là Phương quý nhân lúc ở nhà được thiên kiêu vạn sủng, vào hậu cung mới thu liễm lại một chút, nhưng dù sao bản tính khó sửa, nhất thời vẫn cứ nhanh mồm nhanh miệng: “Uyển chiêu nghi chẳng qua là nữ nhi của tiểu quan ngũ phẩm mà thôi, cha ca còn cao hơn cha của Uyển chiêu nghi một cấp đấy.” Trong lòng cảm thấy Uyển chiêu nghi chỉ là có vận may mà thôi, hiện tại lên mặt như vậy không sợ ngã đau sao.

Cố mỹ nhân trái lại thức thời, các nàng tới cửa bái kiến, tuy là Uyển chiêu nghi chưa gặp các nàng, nhưng tốt xấu gì cũng đã tới, làm hay không đều phụ thuộc vào tâm tình của Uyển chiêu nghi, cũng chưa bắt buộc Uyển chiêu nghi nhất định phải giúp các nàng đúng không?

Thấy Phương quý nhân không biết kín miệng như thế, Cố mỹ nhân âm thầm dự định ít lui tới với nàng ta, trong chốc lát liền cúi người cáo từ: “Trong điện của muội muội còn có chút việc vặt, không cùng đường với Phương tỷ tỷ, muội muội về trước, Phương tỷ tỷ xin cứ tự nhiên.”

Phương quý nhân thấy Cố mỹ nhân biết điều như thế, khẽ gắt một cái, rồi xoay người quay trở về điện của mình.

Đang ở trong cung thu dọn hành lý A Uyển tất nhiên không biết bên ngoài xảy ra khúc nhạc đệm nhỏ này, đến lúc hành lý gần thu dọn xong, Hoàng thượng đạp bóng đêm đến, nhìn vật nhỏ bởi vì được ra ngoài chơi mà vẻ mặt cao hứng, trong nháy mắt cảm giác mệt mỏi cùng một đám cáo già ngươi tranh ta đấu trong triều của Tề Diễn Chi tiêu tán đi rất nhiều.

Vỗ về vật nhỏ đang dựa vào trong lòng mình, Hoàng thượng bỗng từ trong ngực lấy ra một vật: “Ừm, đột nhiên nhớ đến trong khố phòng của trẫm còn có thứ nhỏ này, nàng mang đi chơi thôi.”

A Uyển chăm chú nhìn vào, là dùng dây đỏ treo một ngọc thạch dẹt, nho nhỏ, hình dạng không có quy tắc, trên mặt cũng không điêu khắc hoa văn

https://thuviensach.vn

nào, chỉ là nhìn ngọc thạch này phát ra ánh sáng màu, càm nhận thấy ấm áp như son, vừa nhìn liền biết đây không phải là vật phàm.

Khi tiếp nhận ngọc thạch này, A Uyển tò mò đặt ở trong lòng bàn tay quan sát: “Ngọc thạch này thật đẹp.”

“Nàng vật nhỏ không hiểu biết này.” Hoàng thượng không nhịn được cười gõ gõ đầu A Uyển: “Đây là noãn ngọc, mùa đông đeo trên người thân thể ấm áp, nàng trước tiên cứ mang theo bên người, mà hiện giờ mang theo nàng cũng có thể làm ta mát mẻ…”

Nhận được thứ tốt từ hoàng thượng, A Uyển đương nhiên là bu quanh hoàng thượng, lại ngửa đầu cười gian nói: “Đa tạ Hoàng thượng nghĩ cho nô tì! Quả nhiên nô tì là đỉnh quả tim của ngài nha.”

Nghe vật nhỏ không biết xấu hổ lời nói ra kinh người, Hoàng thượng thấy nhưng không thể trách, ho nhẹ một tiếng, nỗ lực che giấu gì đó, lại không biết bên tai mình đã ửng đỏ.

“Ai muốn cho nàng, chẳng qua là sợ nàng chạy mất mà thôi, trẫm đâu thể để mất người này.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Du Viên

Chuyến đi nghỉ hè xuất phát vào buổi sáng, tất nhiên là A Uyển đã chuẩn bị xong từ sớm, chỉ chờ mọi người tập hợp đầy đủ thì xe ngựa sẽ xuất phát, trong nhất thời, A Uyển có cảm giác như đây là một đoàn du lịch, chỉ là đoàn người này xa hoa xa xỉ hơn thôi, danh lam thắng cảnh cũng nhiều hơn, vừa không cần chen lấn vừa không bị giới hạn thời gian. Thật là tốt quá.

A Uyển đang thích thù vui đùa với Nguyên Trữ công chúa, đúng lúc phát hiện người không có trong danh sách Nhu tiểu nghi cũng tới, phía sau còn có cung nữ thái giám mang theo hành lí, giống như là muốn đi cùng với bọn nàng? Đang lúc A Uyển thắc mắc, Đức phi cũng mở miệng.

“Uyển muội muội còn chưa biết, Phương quý nhân tối hôm qua tiêu chảy không ngừng, cả người nhanh chóng trở nên ốm yếu, nên Nhu tiểu nghi được bổ sung vào chỗ trống này trong danh sách thôi.”

Đức phi nói vậy, A Uyển cũng giật mình, “Đa tạ Đức phi tỷ tỷ đã thông báo.”

“Không có gì, chẳng qua Bổn cung nghĩ đến ngươi đã chiếu cố Nguyên Ninh mà thôi, xem như trả cho ngươi một ân tình đi.” Nói, Đức phi nắm tay Nguyên Ninh đi về xe ngựa của mình.

A Uyển sững sờ ở phía sau, đây là…Đức phi đang nhắc nhở nàng đề phòng Nhu tiểu nghi?

Nhưng mà cho dù Đức phi không nói, A Uyển cũng không có ý định xem nhẹ Nhu tiểu nghi này, không phải lúc trước vẫn học theo mình sao,

https://thuviensach.vn

giờ còn trầm trọng hơn nữa, tuy là nhìn có vẻ nhu nhược không có khả năng làm ra chuyện gì, đến lúc đó nói Hoàng thượng cho nàng ta ở xa một chút, còn có Lệ quý nhân nữa, khỏi phải chướng mắt.

Đã hạ quyết tâm, A Uyển cũng không nhìn đến Nhu tiểu nghi nữa, xoay người trở về xe ngựa của mình.

Không biết có phải là vì vui quá hóa buồn hay vì lý do khác, mà khi xe ngựa khởi hành được khoảng nửa canh giờ, thì sắc mặt A Uyển càng ngày càng kém, không bao lâu sau thì nôn đến mặt cũng trắng bệch, đến thuốc say xe cũng không uống được.

Không lâu sau đó còn kinh động đến cả Hoàng thượng, lập tức ra lệnh cho đoàn xe dừng lại, nghĩ ngơi dưỡng sức một lúc, nhất thời bỏ qua quy cũ, không nói hai lời đã bế A Uyển đến xe ngựa của mình, bảo thái y lập tức bắt mạch chữa bệnh.

Thái y nhìn vẻ mặt lo lắng tức giận của Hoàng thượng, nơm nớp lo sợ chuẩn mạch cho A Uyển, xong mới đáp, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Uyển chiêu nghi nương nương không có gì đáng ngại, là do chính ngọ thời tiết nóng bức hơn, mà thân thể Uyển chiêu nghi yếu đuối, trên xe ngựa lắc lư, lúc này mới chịu không nổi, trước đó đã dùng qua thuốc say xe, giờ dùng thêm thuốc hạ nhiệt thì sẽ không sao.”

Nghe được không có gì phải lo ngại, sắc mặt Hoàng thượng tốt hơn một chút, gật đầu cho phép thái y lui xuống lấy thuốc, quả thật giống như lời thái y nói, A Uyển uống thuốc xong cũng khá hơn, nhưng Hoàng thượng vẫn lo lắng A Uyển sẽ không thích ứng kịp nên đoàn người nghỉ ngơi thêm hai canh giờ nữa.

Mấy người Đức phi cũng phái người đi thăm dò tin tức, biết được thân thể Uyển chiêu nghi không khỏe, thì bảo cung nhân đưa quà đến an ủi, vẫn không có oán hận gì cả.

https://thuviensach.vn

Lần thứ hai xuất phát, A Uyển thuận lý thành chương* ở lại trong xe ngựa xa hoa rộng rãi của Hoàng thượng, Hoàng thượng nghiêng người đọc sách, A Uyển nằm trên đùi Hoàng thượng, thỉnh thoảng cọ cọ đầu, mơ mơ màng màng nghĩ, quả nhiên là xe ngựa của Hoàng thượng khả năng chống sốc so với của mình không chỉ tốt hơn một chút.

(*Thuận lý thành chương [顺理成章] nghĩa là 'Thuận theo lý thuyết' mà suôn sẻ, đây là điều đương nhiên)

Xoa xoa đầu A Uyển, Hoàng thượng lại nói, "Sao còn không thành thật? Ngủ thêm chút nữa đi, đến nơi trẫm sẽ gọi nàng dậy." Vừa nói vừa điều chỉnh lại tư thế, để cho A Uyển thoái mái dựa vào.

Vừa mới lăn qua lăn lại như vậy, A Uyển thật ra rất mệt mỏi, cũng không có tinh thần trò chuyện cùng Hoàng thượng, tuy là xe ngựa của Hoàng thượng chống sốc tốt hơn làm cho A Uyển thoải mái không ít, nhưng dù sao cũng là xe ngựa, không tránh khỏi vẫn có rung lắc, giữa những rung động đó thuốc đã phát huy tác dụng, A Uyển đã ngủ say.

Vốn dĩ mọi người đã đến Bích Thủy trang lúc mặt trời lặn, nhưng vì trước đó thân thể Uyển chiêu nghi không khỏe đã dừng lại, nên khi đoàn người đến Bích Thủy trang thì trăng đã lên rồi, Hoàng thượng đã sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho chúng phi tần trên đường rồi, tránh việc đến nơi luống cuống lại phải vất vả một phen.

Đến cửa trước Bích Thủy trang, trước mắt mọi người Hoàng thượng ôm Uyển chiêu nghi đang ngủ say về tẩm điện của mình, xem ra tối nay Hoàng thượng muốn thị tẩm Uyển chiêu nghi, chúng phi cũng không để lộ gì trên mặt, dù sao Uyển chiêu nghi luôn được sủng ái, nhưng mà ngày vẫn còn dài, hiện tại còn cần phải nháo loạn sao?

Chúng phi tần lần lượt dẫn cung nhấn đến chỗ nghỉ ngơi, so với xuất đầu lộ diện tranh giành thì nhanh chân về chỗ của mình dọn dẹp nghỉ ngơi

https://thuviensach.vn

dưỡng sức không phải tốt hơn sao?

Ngày thứ hai khi A Uyển ung dung tỉnh lại, phát hiện mình đang ở một nơi xa lạ, không khỏi nhìn xung quanh, may mà thấy Bạch Lộ, “Bạch Lộ, đây là đâu?”

Thấy chủ tử tỉnh lại, Bạch Lộ nhanh chóng bảo Thanh Sam phân phó cung nhân đem nước đến hầu hạ A Uyển rửa mặt, một bên báo cáo tình hình cho A Uyển, “Chủ tử, đây là Vạn Hòa lâu nơi ở của Hoàng thượng, hôm qua ngài quá mệt mỏi, Hoàng thượng đã đưa ngài đến an trí ở đây, chỗ này không xa Lương Tiêu các nơi chúng ta ở lắm, đi vài bước thì đến nơi.”

Lương Tiêu các?! Sao tên nghe giống thanh lâu vậy?

A Uyển nghi hoặc, Bạch Lộ cũng cười nói, “Chủ tử người hiểu sai rồi, là mát mẻ, Lý Phúc Mãn đã tìm hiểu nói Lương Tiêu các kia vào hè mát mẻ, thật ra rất hợp với chữ “Lương” này, chủ tử ở đây sẽ không sợ nóng đâu.”

A Uyển gật đầu, để cung nhân hầu hạ thay đổi xiêm y, búi lại tóc, rồi có ý định muốn đến xem thử Lương Tiêu các kia.

Dọc đường nghe Lý Phúc Mãn đem những chuyện đã xảy ra báo cáo qua một lượt, Hoàng thượng ở Vạn Hòa lâu trung tâm của thôn, nói đến khoảng cách thì tất nhiên là Lương Tiêu các của A Uyển gần đó nhất, kế đến là Đức phi và Nguyên Trữ công chúa ở Tố Vân hiên.

Hà tiệp dư và Trương vinh hoa ở Kính Nguyệt hiên và Lưu Doanh các, hai nơi này ở cạnh nhau, sau đó là Cố mỹ nhân được phân đến Y Lan viện ở cạnh Bích Thủy Hồ, Lệ quý nhân được phân đến ở Thính Tuyết lâu, mặc dù là nơi xa chỗ của Hoàng thượng nhất nhưng lại là nơi có cảnh sắc vô cùng đẹp, về phần Nhu tiểu nghi, cũng không biết là có phải Hoàng thượng cùng mình thần giao cách cảm hay không, bị phân đến ở Hàng Sương các trong góc của thôn, danh hào tuy nghe khá êm tai nhưng nghe nô tài trong trang nói điều kiện của Hàng Sương các không tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Đây cũng không phải là lần đầu tiên Lý Phúc Mãn đến Bích Thủy trang, lúc Hoàng thượng vẫn còn là một hoàng tử, Lý Phúc Mãn đã theo hầu bên cạnh, nên việc tìm hiểu tin tức ở đây cũng xem như là quen cửa quen nẻo.

Bích Thủy trang này mặc dù trong tên có từ 'Trang' nhưng so với các thôn trang nhỏ khác diện tích lớn hơn rất nhiều, có thôn trang nào bên trong lại có Bích Thủy Hồ đình, Ngưỡng Nguyệt lâu, các loại đình đài lầu đếm không hết, lại càng không có thôn trang nào có trường nuôi ngựa và bãi săn nhỏ cả.

Bước vào Lương Tiêu các, A Uyển nhận ra bố trí của nơi này rất hợp với sở thích của mình, đặc biệt bên cạnh cửa sổ trên lầu còn đặt một cái tú tháp khắc hoa làm cho A Uyển cực kỳ thỏa mãn, ngồi ở tú tháp có thể ngắm cảnh bên ngoài Bích Thủy hồ, thực sự mát mẻ, vừa đưa mắt nhìn là có thể thấy Bích Thủy hồ còn có vài con thuyền nhỏ trên hồ, thật là rất thích.

"Hoàng thượng đi đâu vậy?" lúc này đã là giờ thin, mặt trời đang treo trên không trung, cũng không quá nóng. A Uyển vì dậy trễ nên lúc này mới dùng bữa sáng, vừa ăn vừa hỏi.

"Hồi bẩm chủ tử, Hoàng thượng đang cưỡi ngựa." Lý Phúc Mãn nhanh nhẹn đáp, suy nghĩ một chút, lại bồi thêm một câu, "Hà tiệp dư, Trương vinh hoa, Nhu tiểu nghi và Cố mỹ nhân cũng ở đó." Lại không có Lệ quý nhân, thật kì lạ.

A Uyển gật đầu, ý bảo mình biết rồi, tốc độ dùng bữa cũng không có chậm lại, ăn sáng xong, uống thuốc, A Uyển tính toán một chút, đến tháp thượng nghỉ ngơi không bao lâu thì tiểu thái giám Hoàng thượng phái tới đã đến, thì ra tiểu thái giám này và Lý Phúc Mãn là người quen cũ, cực kỳ lưu loát đã truyền đạt xong ý chỉ.

Thì ra là Hoàng thượng sai người đến xem Uyển chiêu nghi đã tỉnh chưa, nếu đã tỉnh thì mời Uyển chiêu nghi đến trường nuôi ngựa, Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

đã phái người đến thỉnh, tất nhiên A Uyển sẽ không từ chối, ngồi kiệu đến chỗ nuôi ngựa.

Đến trường nuôi ngựa thì thấy Hoàng thượng đang cưỡi ái mã Trục Phong, cùng phi ngựa với Hoàng thượng còn có Hà tiệp dư một thân áo đỏ, thật không nhìn ra kỹ thuật cưỡi ngựa của Hà tiệp dư lại tốt như vậy, bất quá A Uyển cũng không có để ý đến nàng ta, chỉ chăm chú quan sát thân ảnh màu vàng sậm, Hoàng thượng lúc cưỡi ngựa rất khác với lúc bình thường, A Uyển nghĩ nếu trong tay Hoàng thượng có thêm một thanh đao hay là một cây trường thương thì sẽ uy phong lẫm liệt như một vị đại tướng quân vương.

Nhất thời bật cười, làm cho hai vị đang ngồi ở bên cạnh đều đưa mắt nhìn, thấy người đến đều đứng dậy hành lễ, cùng nói "Tham kiến Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi vạn phúc."

A Uyển khoát tay chặn lại, "Không cần đa lễ, ngồi đi." Nói xong cũng đi đến vị trí của mình ngồi xuống, tiếp tục xem hai vị kia phi ngựa, Trương vinh hoa nhớ kỹ chuyện ở Ngự Hoa viên lần trước, sau khi ngồi xuống thỉnh thoảng trò chuyện với A Uyển, mà A Uyển cũng nguyện ý cho Trương vinh hoa chút mặt mũi, đôi lúc Cố mỹ nhân cũng chen vào vài câu, không khí lúc này cũng không tệ lắm.

Ước chừng khoảng nửa canh giờ sau, Hà tiệp dư xuống ngựa, kết thúc lần cưỡi ngựa này, lại đến chỗ Hoàng thượng nũng nịu một lúc, Hoàng thượng chỉ cười nhạt không nói lời nào, Hà tiệp dư lúc này mới đi tới bên sân nghỉ ngơi, lại nhìn thấy A Uyển đột nhiên xuất hiện ở đó, nhưng Hà tiệp dư lại có vẻ thích ý, "Tần thiếp thỉnh an Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi vạn phúc."

A Uyển chỉ cười gật đầu, dù sao trước kia còn ở chung một nhà, tuy là chuyện một năm trước đã qua, nhưng tốt xấu gì cũng phải cho chút thể diện

https://thuviensach.vn

phải không? “Hà tiệp dư không cần đa lễ, cưỡi ngựa đã mệt rồi mau ngồi xuống đi.”

Nói xong cũng không nhìn đến Hà tiệp dư nữa, lại cùng hai người Trương vinh hoa tiếp tục đề tài trò chuyện lúc nãy, khẽ nhấp một ít trà xanh, Hà tiệp dư nhịn không được lại chen vào một câu, “Uyển chiêu nghi sao không ra ngoài cưỡi ngựa một vòng, hôm nay trời đẹp, thích hợp để cưỡi ngựa.”

Câu này nói ra có chút bất ngờ, A Uyển cũng chỉ nhàn nhạt đáp, “Bổn cung đối với chuyện này không có hứng thú.” Hơn nữa, A Uyển hôm qua đã ngã bệnh nhẹ, hiện tại đã khỏe lại nhưng vẫn không thích hợp để vận động mạnh.

Vốn tưởng rằng nói thế đã có thể kết thúc chủ đề này, không ngờ Hà tiệp dư lại tiếp lời A Uyển, “Vậy thì thật đáng tiếc, tần thiếp cảm thấy Hoàng thượng rất thích cưỡi ngựa, đáng tiếc nương nương lại không thể cùng Hoàng thượng hưởng thụ cảm giác giục ngựa.”

Vừa nói lại khẽ đánh vào miệng, tỏ vẻ tự trách, “Ai nha, tần thiếp quên mất Uyển chiêu nghi thân thể yếu đuối, không thể cưỡi ngựa, tần thiếp mạo phạm rồi.”

Trong ý nói muốn chọc cho A Uyển tức giận, hoặc đơn thuần chỉ là đang châm chọc A Uyển? A Uyển không biết, bất quá chuyện này, A Uyển cũng không muốn tính toán với nàng ta, bởi vì liếc mắt đã thấy người nọ chậm rãi cưỡi ngựa đến, “Không ngại, Bổn cung tất nhiên không thể cưỡi ngựa tốt như Hà tiệp dư, nhưng mà, đâu có quan hệ gì đâu?”

Nhìn thấy người nọ vẫy tay với mình, A Uyển đứng dậy đi đến chỗ của Hoàng thượng, Hà tiệp dư không hiểu được hành động của A Uyển, quay đầu lại thì thấy Uyển chiêu nghi đã đứng bên cạnh Trục Phong, Hoàng thượng ngồi trên lưng ngựa đang cười nói cùng A Uyển.

https://thuviensach.vn

Nhìn Trục Phong đang cụng cụng đầu với A Uyển vô cùng thân thiết, Hà tiệp dư không khỏi kinh ngạc, tên này (Trục Phong ý mà) tính tình tự cao ai cũng biết, huống hồ lại là ái mã của Hoàng thượng, nàng vốn dĩ muốn lấy lòng Trục Phong, nhân cơ hội đó cùng Hoàng thượng cưỡi ngựa chung, tìm mọi cách cũng không có hiệu quả, giờ nhìn thấy con ngựa kiêu ngạo đó lấy lòng Uyển chiêu nghi, Hà tiệp dư không tránh khỏi nghi hoặc, tất nhiên Hà tiệp dư không biết A Uyển đã sớm cưỡi qua Trục Phong, cũng không phải là một lần, Trục Phong tất nhiên sẽ không chống cự.

Không bao lâu sau, đối thoại của Hoàng thượng và A Uyển truyền vào tai.

“Hôm nay nô tì không thể cưỡi ngựa nha!”

“Ai cho nàng cưỡi ngựa, đến đây, trẫm dẫn nàng đi dạo một vòng Bích Thủy trang.” Âm thanh cười nói của Hoàng thượng truyền đến, lập tức đỡ Uyển chiêu nghi lên ngựa, rồi phân phó các nàng, “Trẫm cùng Uyển chiêu nghi đi dạo một chút, các ngươi trở về đi.”

Một câu đã đuổi ba người trở về, Hà tiệp dư nghe vậy tay siết lại thành nắm đấm, móng tay đâm sâu vào da thịt cũng không thấy đau. Mình cùng Hoàng thượng cưỡi ngựa nửa canh giờ, đúng là không bằng một câu nói của Uyển chiêu nghi, suy nghĩ lại vừa rồi Uyển chiêu nói, rốt cục cũng hiểu ra ý tứ của Uyển chiêu nghi, “Đâu có quan hệ gì đâu”

Bất quá hai người đang cưỡi cùng một con ngựa kia đâu có quản Hà tiệp dư nghĩ gì, đã sớm cưỡi ngựa đi dạo rồi. Thôn trang này vốn rất rộng, đường đi cũng thoáng, cưỡi ngựa dạo chơi cũng không quá bất tiện, A Uyển ngồi trên ngựa nghe Hoàng thượng giới thiệu phong cảnh cho mình cũng không nói nhiều.

Tựa hồ phát hiện bé con không hăng hái lắm, Hoàng thượng sờ trán A Uyển, “Hôm qua bệnh còn chưa khỏe sao? Ngày thường thì líu ríu, hôm

https://thuviensach.vn

nay sao lại không nói chuyện?”

A Uyển lắc đầu, “Hôm nay tần thiếp không muốn cưỡi ngựa.” tay lại vuốt ve phần lông trên cổ của Trục Phong, trấn an nói, “Không phải tại ngươi đâu, ngươi không nên buồn nha!”

Trục Phong dường như hiểu được lời của A Uyển, hí lên một tiếng như là đáp lại A Uyển, A Uyển còn vỗ vỗ cổ Trục Phong, nhìn hành động trẻ con của A Uyển, nếu không phải là vì Trục Phong thì là vì mình rồi, Hoàng thượng cười hỏi, “Sao lại không muốn cưỡi ngựa? Không phải lúc trước nói nhớ Trục Phong muốn cưỡi nó vài vòng sao? Giờ lại đổi ý?”

“Đã có giai nhân cưỡi ngựa cùng Hoàng thượng rồi, nô tì dựa vào cái gì mà có thể chen chân vào chứ, nô tì nghĩ một mình chơi đùa là được rồi!”

Biết được vật nhỏ đang cáu kỉnh, Hoàng thượng ôn tồn dụ dỗ, “Ngươi muốn chơi cái gì? Chúng ta cùng đi là được.”

Vừa vặn ngựa đã đi đến đường có hoa sen mọc hai bên, mà hoa sen mọc cũng không quá dày đặc, chừa ra vài kẻ hở, có thế nhìn thấy đầm nước trong bên dưới. Hai mắt A Uyển đều sáng lên, “Chúng ta hái sen, đào củ sen lên đi, tần thiếp muốn ăn củ sen đó.”

Nhìn vẻ mặt tham ăn của vật nhỏ, Hoàng thượng không đành lòng phá hủy mộng đẹp của A Uyển, “Hái hao sen thì có thể, nhưng mà củ sen thì còn chưa đến mùa, không thể đào lên được.”

Không được ăn củ sen A Uyển cũng không thất vọng, “Vậy chúng ta lên thuyền ra bờ hái sen thôi, đi mà đi mà đi mà? Hoàng thượng cho phép nha?”

Hoàng thượng nghe vậy thì ôm chặc vật nhỏ trong lòng thật lâu, “Hoàng thượng có đồng ý hay không chẳng lẽ vật nhỏ là nàng lại không biết?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Tuy là Hoàng thượng đã đồng ý đi thuyền ra hồ hái sen, nhưng vì lúc này đã sắp trưa nắng cũng gay gắt, mà buổi chiều Hoàng thượng còn bận rộn chính sự, tất nhiên là không phải vì đến đây nghỉ hè mà bỏ bê chính sự được, nên việc đi thuyền hái hoa phải dời đến ngày mai.

A Uyển cũng không buồn, đến ngày thứ hai thì mặc thật sạch sẽ thoải mái, chọn quần áo thích hợp để cùng Hoàng thượng chơi thuyền. Không bao lâu sau, tiểu thái giám bên cạnh Hoàng thượng đế Lương Tiêu các bẩm báo, nói Hoàng thượng đã chờ ở trong đình cạnh hồ sen, mời A Uyển sang đó cùng ăn sáng. Ánh nắng lúc này khá mờ nhạt, mặt trời vẫn còn trốn trong mây chưa ló dạng hoàn toàn, ánh sáng yếu ớt chiếu lên người, ấm áp nhưng rất thoải mái, hồ sen cách Lương Tiêu các không quá xa, có thể chậm rãi tản bộ đến đó cũng rất tốt.

Khó có khi A Uyển nhàn hạ thoải mái như vậy, nhóm người Bạch Lộ tất nhiên là mong đợi, chuẩn bị theo sau A Uyển, chậm rãi đi đến ao sen ấy.

Đợi đến lsuc A Uyển bước vào trong đình thì Hoàng thượng cũng đã chờ lâu, A Uyển lập tức thi lễ, “Hoàng thượng vạn phúc vạn an, nô tì đến muộn, xin Hoàng thượng thứ tội.”

Hơi khụy chân xuống hành lễ, âm thanh lạnh lùng trong trẻo của Hoàng thượng truyền đến, “Đứng dậy đi, cũng không có người ngoài, không cần đa lễ như vậy.”

Cười hì hì đứng dậy, A Uyển ngồi xuống băng đá, cung nhân đã sớm bày đồ ăn sáng trên bàn đá, cũng có thể nhìn ra đồ ăn ở đây khá giống với trong

https://thuviensach.vn

cung, Hoàng thượng đưa một chén cháo tổ yến đến để A Uyển uống hết một nửa, mới đưa thêm những món điểm tâm khác đến cho A Uyển nói, "Có một đầu bếp từ phía Nam mới đến Bích Thủy trang, tay nghề rất được, đây đều là điểm tâm ở phía Nam, nàng nếm thử xem."

Nói, dùng đũa bạc gắp một khối điểm tâm trong suốt để vào dĩa của A Uyển, "Đây là bánh Nhu Mễ."

A Uyển nghe tên như thế thì nhìn kĩ khối điểm tâm, phát hiện bên trong khối điểm tâm gần như trong suốt đó có màu hồng phấn như cánh hoa, không giống như làm từ gạo nếp, "Cái này thật ra so với thức ăn thường ngày lại không giống nhỉ." Thật ra A Uyển đã ăn qua rất nhiều loại nếp, nhưng có thể làm thành hình dạng như bánh này thì là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Đầu bếp có cho thêm hoa sen vào, thế nhưng lại hợp với hoàn cảnh mà."

A Uyển gật đầu, trí tuệ của con người quả nhiên là vô hạn, trong lòng cảm thán, sau đó gắp điểm tâm lên cắn một góc nhỏ, vị không quá ngọt, trái lại hương vị của nếp cùng cánh hoa hòa quyện với nhau, lại không dính nha.

Đáy mắt Hoàng thượng đầy ý cười, nhưng không biểu hiện trên mặt, chỉ nhìn vật nhỏ thưởng thức điểm tâm, cảm thấy rất thú vị, vui sướng thưởng thức, hai má vì nhai thức ăn mà phồng lên, giống như là chuột nhỏ tìm được kho thóc, làm cho người nhìn có ý muốn chọc vào đó, nhưng mà cuối cùng Hoàng thượng vẫn kiềm chế được.

Điểm tâm này Hoàng thượng cũng chỉ để A Uyển ăn trước mà thôi, nếm thử qua là được, không có ý định để A Uyển ăn nhiều, hai người ăn sáng xong, tán gẫu vài câu, đồ ăn sáng liền được dọn xuống, đang định lên thuyền thì Lý Đắc Nhàn vội vã chạy đến, thì thầm vào tai Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

một hồi, A Uyển nghĩ không phải là có chuyện khẩn cấp cần Hoàng thượng xử lý đó chứ?

Quả nhiên, sau khi gật đầu với Lý Đắc Nhàn, Hoàng thượng quay lại áy náy nhìn A Uyển nói, “Có cấp báo từ Kinh Thành đưa tới, trẫm phải xử lý, còn không biết đến khi nào mới xong, chuyện đi thuyền chỉ sợ rằng…”

Không đợi Hoàng thượng nói xong, A Uyển đã đáp, “Tất nhiên là chính sự quan trọng hơn, nô tỳ cũng không gấp đi chơi thuyền, vẫn còn nhiều thời gian mà.” Lý Đắc Nhàn là người thức thời, nếu không phải đại sự chắc chắn sẽ không đến đây quấy rầy mình cùng Hoàng thượng, vả lại thời gian ở lại Bích Thủy trang vẫn còn hơn nửa tháng, cũng không cần nóng vội chơi thuyền.

Nhìn vật nhỏ bình thường luôn giống như tiểu hài đồng, nhưng có chuyện lớn xảy ra cũng rất thức thời, Hoàng thượng rất hài lòng, gật nhẹ đầu, dặn dò A Uyển một chút việc vặt, thì nhanh chóng đến Vạn Hòa lâu, A Uyển ở phía sau nâng má, nhìn bóng lưng vội vã của Hoàng thượng, nghĩ chuyện đó nhất định không phải là chuyện nhỏ.

Nghiêng đầu nhìn hướng khác, nhìn đến lá sen nổi trên mặt hồ, lúc cao lúc thấp theo thứ tự, dưới ánh nắng sớm còn có thể thấy vài giọt sương đọng trên lá, chợt có cơn gió nhẹ thổi qua, lay động lá sen, mấy giọt nước tụ lại một chỗ tròn như trân châu, theo chuyển động của lá sen rơi xuống hồ, tầng tầng lớp lớp lá sen che giấu phấn sen ở trung tâm, tư thế khác nhau, hoặc là nở rộ hoặc là nụ hoa chúm chím.

Cảnh đẹp trước mắt, A Uyển cũng cảm thấy hơi buồn nghĩ xem như đây là lần thứ hai Hoàng thượng vì chính sự mà thất hẹn với mình, nhất thời cảm thấy không vui.

Ngồi trong đình một hồi, phân phó vài cung nhân chèo thuyền ra giữa hồ hái vài nụ hoa sắp nở, bó thành bó, A Uyển đứng dậy chuẩn bị trở về.

https://thuviensach.vn

Vừa mới đứng lên, lại nhìn thấy một thân ảnh váy áo giống như đóa sen đang lượn lờ đến, trong lòng A Uyển nghĩ, thật là càng ngày càng giống mình, trong lúc này phải gác lại dự định trở lại Lương Tiêu các rồi, mới vừa rồi còn là bộ dáng yếu ớt chỉ cần gió thổi là bay, đợi khi nàng kia đến thì A Uyển đã thay đổi thái độ, toàn thân lộ ra vẻ cả vú lấp miệng em, kiêu hoành bạt hỗ (ngang ngược kiêu ngạo).

“Tần thiếp Nhu tiểu nghi thỉnh an Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi vạn phúc vạn an.” A Uyển nhìn nàng ta dịu dàng thi lễ, không ngờ nàng ta lại có khí chất mềm mại, thật là một giai nhân nhu nhược, đương nhiên, nếu như nàng ta không cố ý học theo hành động cử chỉ của mình, A Uyển có khi lại thấy nàng ta thuận mắt.

“Miễn lễ, Nhu tiểu nghi đứng lên đi.”

Âm thanh kiều nhu của A Uyển vang lên nhưng trong giọng nói lại không che giấu hàm ý khinh thường chút nào đối với sự hèn mọn của Nhu tiểu nghi, cũng cho phép nàng ta vào trong đình ngồi.

“Tỳ thiếp nghe nói ao sen trong Bích Thủy trang rất đẹp nên nhân lúc nắng không quá gắt đến xem một chút, vừa lúc gặp ngài.” Nghe vậy A Uyển cười một tiếng, giống như là nghe được chuyện cười trong thiên hạ.

“Vậy thì thật là đúng lúc.”

Ao sen này cách Hàng Sương các nơi Nhu tiểu nghi ở khoảng hơn nửa Bích Thủy trang, khoa trương một chút, Nhu tiểu nghi lại lặn lội đường xa đến xảo ngộ (tình cờ gặp gỡ), chỉ sợ là còn có mục đích khác thôi.

Giống như là không nghe được ý trào phúng trong lời của A Uyển, Nhu tiểu nghi vẫn cười, “ Uyển chiêu nghi cũng đang ở đây ngắm sen sao? Hoa sen nở rộ thật sự rất đẹp, quả thật là danh bất hư truyền, không uổng công tỳ thiếp đến xem.”

https://thuviensach.vn

Lời này của Nhu tiểu nghi làm cho A Uyển nhớ lại, lấy phẩm cấp hiện tại không có kiệu ngồi, chỉ dựa vào đôi chân đi lại, nếu nghị lực cùng thủ đoạn tranh thủ tình cảm không hơn người khác, chỉ sợ là Hoàng thượng sẽ không nhớ rõ.

"Bổn cung đúng là đang ở đây ngắm hoa sen, nhưng mà Nhu tiểu nghi đột nhiên xuất hiện đã làm mất hứng của Bổn cung rồi."

Nhu tiểu nghi nghe vậy lập tức hành lễ xin lỗi, "Tỳ thiếp lỗ mãng, thỉnh Uyển chiêu nghi thứ tội."

Nếu hỏi A Uyển ghét loại người nào nhất thì chính là loại người giống Nhu tiểu nghi này, biết rõ là ngươi đang mỉa mai nàng, cũng giả vờ không biết, lại luôn trưng ra nụ cười vô hại với ngươi, khiêm tốn lễ độ biết tiến biết lùi, không biết được trong lòng đã rủa xả ngươi vài ngàn lần, xem như là trong lòng A Uyển tức giận cũng không thể trút giận với Nhu tiểu nghi, phải đè nén xuống, loại người trong ngoài không giống nhau này, dùng từ không thể tương kì hình dung là hoàn toàn chính xác.

Nhìn một người ở bên ngoài bắt chước ngôn hành cử chỉ (lời nói và việc làm) của ngươi, thậm chí còn có xu thế trầm trọng hơn, thật sự là nhìn thế nào cũng không hài lòng.

"Nhu tiểu nghi đâu có lỗ mãng, chỉ là đến chậm một chút thôi, nếu đi nhanh như ta, nói không chừng là đã có thể gặp được người muốn gặp rồi." A Uyển nhẹ nhàng nói ra câu đó, Nhu tiểu nghi này lấy lòng tin từ đâu vậy, học theo cử chỉ của mình còn dám đến lượn lờ trước mặt chủ nhân, chẳng lẽ nghĩ Hoàng thượng không phân biệt được tốt xấu?

Nhu tiểu nghi vẫn ra vẻ ngây thơ vô tri, "Đầu óc tỳ thiếp luôn chậm chạp, ý của Uyển chiêu nghi, tỳ thiếp không hiểu."

Lời này làm cho A Uyển cười đến gập cả người lại, khó khăn lắm mới bình tĩnh lại, "Nhu tiểu nghi không cần như vậy, có cảm thấy mệt hay

https://thuviensach.vn

không? Hiện tại cũng không có người ngoài ở đây, vẫn muốn giả vờ với Bổn cung sao?”

Nhu tiểu nghi vẫn ra vẻ sợ hãi như cũ, càng thêm vâng lời, “Tỳ thiếp thật sự không biết Uyển chiêu nghi đã biết được chuyện gì, tỳ thiếp sợ hãi.”

A Uyển tự tiếu phi tiếu, giọng nói cũng không hờn giận, khó có cơ hội được ở riêng với Nhu tiểu nghi, còn không nhanh chóng nói ra suy nghĩ trong lòng mình, A Uyển cảm thấy thỉnh thoảng nhìn kẻ giả dạng chính mình, chán ghét trong lòng đã chết, “Không ngại, Nhu tiểu nghi nếu đã không hiểu thì thôi, Bổn cung không thích ám chỉ, hôm nay Bổn cung nói những lời này, nếu Nhu tiểu nghi muốn tranh sủng, mặc dù đã chạy đến đây, vì sao còn phải học theo cử chỉ của Bổn cung? Nhu tiểu nghi có nghe qua câu tốt quá hóa dở, vật cực tất phản chưa?”

A Uyển lắc đầu nói, “Lúc trước Bổn cung đã nói, Nhu tiểu nghi cẩn thận vẽ hổ không thành lại hóa chó, vốn tưởng rằng ngươi là người thông minh, dung mạo tài hoa cũng không kém, nên nghe hiểu, hiện tại nhìn lại, không phải là còn trầm trọng hơn sao? Bổn cung thật ra rất hiếu kỳ, nếu ngươi học theo Bổn cung mà chiếm được sủng ái của Hoàng thượng cũng không sao, bị Hoàng thượng chê nhưng vẫn không đổi, chẳng lẽ Nhu tiểu nghi bắt chước Bổn cung nhiều quá nên nghiện?”

Nhu tiểu nghi bị nói như vậy có chút bẽ mặt, lại cực kỳ ẩn nhẫn, nét mặt không để lộ tâm tình, nếu như không nhìn thấy tay của Nhu tiểu nghi đã siết thành quyền thì A Uyển còn nghĩ là mình đang lẩm bẩm một mình.

“Cũng không biết là Nhu tiểu nghi có thâm cừu đại hận gì với Bổn cung, lại không tiếc bẻ cong chính mình mô phỏng theo Bổn cung, thật sự là rất xấu xí, sở dĩ ngươi không cần trách Bổn cung. Được, Bổn cung phải về, Nhu tiểu nghi cứ từ từ thưởng thức cảnh vật đi.”

https://thuviensach.vn

Nghe thế Nhu tiểu nghi gật đầu vâng dạ, bộ dáng khúm núm A Uyển thực không dáng khen, đến lúc này A Uyển cũng không muốn cùng Nhu tiểu nghi ở cùng một chỗ, đứng dậy bước ra khỏi đình, đi được vài bước, lại đứng lại, "Được rồi, Bổn cung đi rồi, Nhu tiểu nghi cũng không nên rơi xuống nước, sau khi trở về cũng đừng sinh bệnh hay bị thương dùng khổ nhục kế làm gì, muốn hãm hại Bổn cung không phải là không có cách, nếu ngươi thật sự muốn học Bổn cung, Bổn cung sẽ nói cho ngươi biết, nếu Bổn cung gặp phải chuyện này, nhất định sẽ chạy ngay đến Vạn Hòa lâu cáo trạng, tuyệt đối sẽ không tự tổn thương bản thân mình để tranh thủ sự quan tâm của Hoàng thượng, một chiêu này đối với Hoàng thượng vẫn còn rất hiệu quả, đây xem như là lòng tốt của Bổn cung đi, Nhu tiểu nghi có thể thử xem sao, không cần cảm tạ ta."

Cuối cùng sắc mặt Nhu tiểu nghi trở nên trắng bệch, lúc này mới nói tần thiếp không dám, không cần phải nhiều lời nữa.

"Nói vậy thì những lời vừa rồi của Bổn cung ngươi đều nghe lọt tai rồi, nếu Nhu tiểu nghi thật sự lấy Bổn cung làm chuẩn, cũng không cần lén lút phỏng đoán ngôn hành cử chỉ của Bổn cung, trực tiếp đến hỏi, để Bổn cung suy nghĩ, Bổn cung chắc chắn sẽ dốc lòng truyền cho." Hai người 'giao thủ' A Uyển cứ thế không để cho Nhu tiểu nghi nói câu nào.

Nhoẻn miệng cười, A Uyển xoay người bước ra khỏi đình, để lại một mình Nhu tiểu nghi ở đó không biết là đang suy nghĩ gì.

A Uyển về đến Lương Tiêu các không bao lâu thi Lý Đắc Nhàn đến thỉnh nàng đi Vạn Hòa lâu, vốn tưởng rằng Hoàng thượng đã xong chính sự, rãnh rỗi triệu kiến mình, không nghĩ đến vừa bước vào thư phòng Vạn Hòa lâu, bên trong ngoại trừ Hoàng thượng còn có một nam nhân mặc trường sam xanh đen, vóc người cao gầy, cùng mình có vài phần giống nhau, nhất thời kinh hỉ không để ý đến lễ nghi, thốt ra:

"Đại ca, sao huynh lại ở đây?"

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Xảy Ra Chuyện

Người đang đứng trong thư phòng chính là đại ca của A Uyển, Ôn Tuân.

Trải qua một năm lịch luyện trên quan trường, nếu như Ôn Tuân trước kia làm việc có suy nghĩ tính toán, thì bây giờ lại càng lộ ra vẻ ổn trọng thành thục, trên mặt cũng không còn vẻ ngây ngô của thiếu niên, thay vào đó là ánh mắt kiên nghị, chỉ có vóc người cao gầy là không thay đổi đứng giữa thư phòng, dáng người thẳng tắp giống như cây trúc kiên nghị bất khuất, khí khái bình tĩnh của người quân tử.

Vừa nghe đến âm thanh quen thuộc đã lâu không thấy, Ôn Tuân biết là muội muội đã đến, cũng đã gần một năm không gặp muội muội, tuy là trong lòng Ôn Tuân rất nhớ nhưng không thể quên lễ nghi quân thần, cố gắng không nhìn thẳng A Uyển, đưa lưng về phía Hoàng thượng cuối người chắp tay nói, “Uyển chiêu nghi nương nương hữu lễ, thần cho rằng người nên hành lễ trước với Hoàng thượng mới phải.”

A Uyển cũng vì nhất thời quá kinh hỉ, được đại ca nhắc nhỏ mới nhớ lại, “Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc vạn an, nô tì đã lâu không gặn đại ca, nhất thời thất thố, xin Hoàng thượng thứ tội.”

Hoàng thượng ở trên cao quan sát hai huynh muội này, tướng mạo có vài phần giống nhau, một nguwoif thì tính tình trầm ổn, rất có mưu lược, người còn lại thì tính tình hoạt bát, làm việc luôn không giống với người khác, tính tình ‘trống đánh xuôi, kèn thổi ngược’ như vậy đúng là huynh muội cùng một mẹ sinh ra, cũng thật là thú vị.

https://thuviensach.vn

“Ôn ái khanh không cần đa lễ, Uyển chiêu nghi đứng lên đi, ban tọa.” Có người ngoài thì Hoàng thượng rất ít khi gọi tên A Uyển, mặc dù đây là đại ca của A Uyển, Hoàng thượng cũng không muốn gọi nhũ danh A Uyển, nhưng chỉ riêng hành động ban tọa này Ôn Tuân cũng có thể thấy được ngày thường muội muội ở trong cung cũng tốt.

“Chẳng biết Hoàng thượng gọi nô tì đến có chuyện gì?” Sauk hi ngồi xuống A Uyển đã mở miệng nói trước, cũng không thèm nhìn đến ánh mắt không hài lòng của ca ca, chỉ ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên hỏi Hoàng thượng.

Hoàng thượng trầm ngâm một chút, “Để cho đại ca nàng nói với nàng thôi, trẫm nghĩ việc này nàng nên biết.”

Ôn Tuân vẫn đứng thẳng, đây là quân thần chi lễ, tuy Ôn Tuân đã thăng chức, nhưng vẫn không thể đạt đến trình độ ngồi nghị sự cùng Hoàng thượng, nghe vậy thì chắp tay, “Thần tuân chỉ.”

Ngược lại với A Uyển, sắc mặt tương đối nghiêm trọng, “Uyển chiêu nghi nương nương, lần này thần đến Bích Thủy trang là vì muốn cầu xin Hoàng thượng cắt chức quan của phụ thân.”

Nghe được ca ca thông báo tin tức của phụ thân, A Uyển cũng biết là không có chuyện gì tốt rồi, “ Phụ thân đã phạm phải tội gì vậy?”

Nghe vậy, Ôn Tuân liếc mắt xin chỉ thị của Hoàng thượng, được Hoàng thượng đồng ý, Ôn Tuân mới nói hết đầu đuôi sự tình ra, từ lúc sinh thần của Hoàng thượng, không ít đại thần vương công quý tộc đều thấy A Uyển được sủng ái, không ít người bắt đầu nịnh bợ, tuy Ôn Kỳ Chính chỉ là một quan ngũ phẩm, nhưng lại có một nữ nhi có bản lĩnh nha.

Trước kia Ôn đại nhân còn có thể danh chánh ngôn thuận cự tuyệt, nhưng thời gian dài ai đến cũng không cự tuyệt, vũ cơ mỹ thiếp không cần phải nói, vàng bạc tranh chữ đã chất nhiều rương rồi, mà lúc đó Ôn Tuân

https://thuviensach.vn

đang xử lý việc ở phía nam, Ôn phu nhân thì đang bận chiếu cố cho con dâu cả đang mang thai, lại còn bận rộn chuẩn bị cho hôn sự của con trai thứ hai, nhất thời không giúp được, những chuyện ở bên ngoài đều là do Ôn đại nhân xử lý, chờ đến khi tin tức truyền đến tai Ôn phu nhân ở hậu viện thì đã khô thể cứu vãn được nữa rồi.

A Uyển nghe thế mặc dù trong lòng giận phụ thân không tránh né, nhưng xem như vẫn có thể chịu đựng được mà giữ trong lòng, nhưng nghe những lời tiếp theo của đại ca, quả thật làm cho A Uyển hận đến nghiến rang nghiến lợi, Ôn đại nhân không chỉ tham ô nhận hối lộ, còn có thể đã bị cuốn vào các phe phái phân tranh trên triều rồi, tuy là không biết hướng đi của triều đình, nhưng chuyện các quan viên kết bè kết phái, vị trên kia chắc là sẽ không vui?

A Uyển có thể không rõ ràng lắm, nhưng Ôn Tuân đối với những chuyện này rất minh bạch, Hoàng thượng rất chán ghét những cựu thần cậy già lên mặt này, lúc nào cũng muốn loại bỏ bọn họ, chỉ là thời cơ vẫn chưa đến mà thôi, phụ thân đúng là đã bị nịnh bợ đến nỗi u mê rồi, tự chui đầu vào rọ mà còn không biết.

Bây giờ quan ngự sử đã tấu lên Ôn Kỳ Chính mua quan bán tước, nhận hối lộ, tuy là đầu óc phụ thân mê muội nhưng dù sao cũng là cha ruột, Ôn Tuân chỉ có thể thừa lúc sự tình chưa phát triển quá mức, đến Bích Thủy trang cầu Hoàng thượng nhanh chóng thu hồi chức quan của cha, giữ mạng vẫn hơn.

Đã hiểu rõ chuyện này, A Uyển đứng dậy thi lễ với Hoàng thượng, “Đa tạ Hoàng thượng đã báo chuyện này cho nô tì, phụ thân của nô tì làm ra những chuyện này thật là khó thoát được tội, nô tì cũng thấy rất xấu hổ.”

“Ồ? Uyển chiêu nghi không muốn cầu tình cho phụ thân sao?”

https://thuviensach.vn

Âm thanh trong trẻo lạnh lùng không nghe ra thâm ý gì vang lên, A Uyển cũng tiếp tục khẳng định, “Nô tì không dám, mặc dù nô thì thân là nữ tử, cũng biết quy củ đạo lý, tuy người là phụ thân của nô tì, nô tì cũng không dám cầu tình, quốc có quốc pháp, nếu như phụ thân nô tỳ quả thực phạm phải lỗi, thỉnh Hoàng thượng cứ chiếu theo luật pháp mà xử trí, nô tì chỉ cầu xin Hoàng thượng đừng giận chó đánh mèo với ca ca là tốt rồi.”

A Uyển có thể nhìn thấy, tính tình đó của phụ thân có thể làm đến ngũ phẩm lang trung đã là tốt lắm rồi, mà phụ thân tuổi cũng đã lớn, nhân tài mới xuất hiện thì như măng mọc sau mưa, mặc dù phụ thân có thể thăng quan cũng sẽ không thể ngồi vào vị trí cao, mà đại ca Ôn Tuân, chính là tuổi trẻ tài cao, nắm bắt tốt thời gian, không bị phụ thân liên lụy.

Hoàng thượng nghe A Uyển nói những lời này, mâu quang lóe lên, nét mặt không thay đổi, gật đầu, “Nếu chuyện như lời Ôn ái khanh nói, trẫm tự có suy tính, về phần chuyện của Ôn lang trung, trẫm sẽ cho người đi điều tra, Uyển chiêu nghi đã lâu không gặp thân nhân, trẫm cho ngươi một ân huệ đó, trò chuyện với Ôn ái khanh đi.”

A Uyển nghe vậy trên mặt đều là vui mừng, vội vàng tạ ân rồi rời khỏi Vạn Hòa lâu, trở về Lương Tiêu các.

“Nương nương dạo này khỏe không?”

“Đại ca gần đây thế nào?”

Tuy là được Hoàng thượng cho phép, nhưng tổ tiên đã sớm định ra quy cũ rồi giờ thìn gặp gỡ thân nhân, nên hai huynh muội không dám chậm trễ, sau khi về Lương Tiêu các, liền bắt đầu hỏi thăm tình hình của đối phương.

Hai huynh muội mở lời cùng lúc, không khỏi bèn nhìn nhau cười, dù sao cũng là máu mủ thình thâm, đã một năm không gặp nhau, khó có được ân điển, trong lòng không khỏi có chút kích động cùng hưng phấn.

https://thuviensach.vn

“Ở đây chỉ có hai người chúng ta, ca ca đừng gọi muội là nương nương, nghe rất khó chịu.”

Nhìn muội muội vào cung một năm tính tình vẫn thẳng thắn, Ôn Tuân cũng thấy an tâm, dù sao mình cũng là nam nhân, thời gian gặp mặt muội muội cũng khá ngắn, Ôn Tuân cũng không muốn già mồm cãi láo với quy cũ, gật đầu gọi, “A Uyển muội muội.”

Nghe đại ca gọi tên khi còn ở nhà của mình, đáy mắt A Uyển thoáng chốc nổi lệ, thanh âm cũng pha thêm giọng mũi, “Ca ca, A Uyển rất nhớ mọi người ở nhà.”

“Chúng ta sao lại không nhớ muội, nghe nói Hoàng thượng đối với muội rất ưu ái, có thật không? Lúc trước nghe nói muội bị trúng độc, hiện tại đã bình phục hoàn toàn chưa?” Mặc dù có người của tam đệ ở trong cung thỉnh thoảng tìm cách truyền tin tức ra ngoài, cũng nói nhiều lần là Hoàng thượng rất sủng ái A Uyển, nhưng nếu không được chính tai nghe A Uyển nói ra, vẫn không thể an tâm.

“Hoàng thượng đối đãi với muội rất tốt, từ việc Hoàng thượng cho phép muội nói chuyện riêng với đại ca không phải đã chứng minh được rồi sao? Ca ca đừng lo, thái y trong cung y thuật rất tốt, hiện tại đã bình phục rồi. Nhưng hôn lễ của đại ca muội không thể tham gia, thật sự rất đáng tiếc, vừa nãy ca ca nói tẩu tử có thai? Được mấy tháng rồi? Muội thật muốn làm cô cô nha, nhị ca cùng tam ca thế nào rồi? Mẫu thân vẫn khỏe chứ?” A Uyển cứ vậy mà hỏi không ngừng.

Ôn Tuân cưng chiều nhìn A Uyển hai mắt lấp lánh, đáy lòng cảm bỗng dưng thấy rất tự hào, cảm giác như chính mắt nhìn thấy muội muội trong nhà đã trưởng thành mà vui mừng, nhưng cũng có chút tiếc nuối.

“Tẩu tử của muội có thai đã được nửa tháng, lúc trước vì chưa chắc chắn nên không thông báo cho muội, thân thể của nương cũng rất tốt, chỉ là

https://thuviensach.vn

thường xuyên nhắc đến muội, nghe nói muội trúng độc thì cũng ngã bệnh, bây giờ đã không sao rồi, A Trạch vẫn còn học võ ở bên ngoài chưa về, A Hoài làm ăn rất được, phong sinh thủy khởi (gió nổi nước lên, ý chỉ làm ăn phát đạt), thỉnh thoảng còn hay chạy đến Kinh Thành và phía Nam.

Nghe ca ca lời ít ý nhiều đã đem mọi chuyện trong nhà nói ra hết, A Uyển biết mẫu thân lúc trước vì mình mà lâm bệnh không khỏi hổ thẹn, "Như thế là do muội không tốt, trước khi tiến cung còn nói với nương sẽ cố gắng bảo vệ bản thân, không nghĩ lại để cho nương vì muội mà lo lắng."

Ngược lại A Uyển lại nghĩ đến dì và bọn muội muội, "Việc vặt trong nhà rất nhiều, mà phụ thân lại gây chuyện, nương sẽ không tránh khỏi đau đầu, ca ca nên khuyên người, đừng để cho nương quá mệt nhọc, tránh lao tâm mà ngã bệnh."

Ôn Tuân nghe vậy thì gật đầu, "Đó là đương nhiên, trong cung hiểm ác đáng sợ, vi huynh nghe người khác nói muội ở trong cung làm việc xúc phạm nhiều người, làm người thanh cao cao ngạo ỷ được cưng chiều mà kiêu, huynh biết trong lòng muội có sắp xếp, làm như thế cũng có ý của mình, nhưng hiện tại muội được sủng ái, cũng nên vì tương lai của mình mà suy tính kỹ càng." Ôn Tuân nói thế, chẳng qua lo cho sau này A Uyển chẳng may bị thất sủng lại không có con trai bên cạnh thì tác phong như bay giwof sẽ bị người ta trả thù.

A Uyển không để ý, "A Uyển tất nhiên biết điều này, chỉ là trong cung phức tạp, Hoàng hậu cùng với Hiền phi đều chia phe phái, phi tần mới tấn vị cũng mượn hơi, muội muội sao có thể lên kế hoạch? Bây giờ chỉ muốn lo cho bản thân thôi, Hoàng thượng sủng ái muôi cũng không hẳn là không có nguyên nhân. Ca ca đừng lo, muội tự có tính toán."

Trọng tâm câu chuyện đột nhiên thay đổi, A Uyển cũng trở nên nghiêm túc, "Ca ca cho rằng chuyện của phụ thân là do ai ở phía sau tính kế?"

https://thuviensach.vn

A Uyển tuyệt đối không nghĩ chuyện này chỉ đơn giản là phụ thân chỉ vì chút mặt mũi mà làm vậy, hậu cung cùng triều đình trước nay luôn có thiên ty vạn lũ liên hệ (gắn bó chặt chẽ), khó tránh khỏi việc nữ nhân trong cung tạm thời không nhúc nhích được thì để cho người nhà của mình khai đao, A Uyển không bài trừ khả năng này.

Bất quá chỉ có thể khẳng định là, có thể để cho phụ thân gánh tội danh tham ô hối lộ, mua quan bán tước, người đứng sau chuyện này địa vị sẽ không tầm thường.

Ôn Tuân tán dương nhìn A Uyển, muội muội từ nhỏ đã thông minh, không nói ra không có nghĩa là nàng nhìn không thấu, nếu như ở trong cung mà vẫn cảnh giác như vậy, mình cũng an tâm rất nhiều, “Theo điều tra của huynh người đến tặng quà là quan viên và thương nhân, quan hệ phía sau rất loạn, trong nhất thời không thể tìm ra được lai lịch, nhưng mà người này lai lịch nhất định không nhỏ.”

Điểm này cùng với suy nghĩ của A Uyển không mưu mà hợp, hai huynh muội cứ như vậy trò chuyện với nhau, lại không uống một giọt trà nào, vẫn chưa nói chuyện được bao lâu thì thái giám ngoài cửa đã giục, nói là đã đến giờ rồi, Ôn đại nhân phải đi.

A Uyển lập tức đứng dậy tiễn, Ôn Tuân thở dài, giống như lúc còn ở nhà xoa đầu A Uyển, nói “Bảo trọng chính mình” rồi rời khỏi Bích Thủy trang, mà A Uyển hai mắt đã rưng rưng, khẽ cắn môi dưới gật mạnh đầu, không nói câu nào, chỉ nhìn theo thân ảnh đã đi xa của ca ca.

A Uyển còn chưa thoát khỏi tâm tình phức tạp khi vừa được gặp lại ca ca, Lý Đắc Nhàn đã nhanh chóng đi vào Lương Tiêu các, thỉnh an A Uyển, “Chiêu nghi nương nương vạn phúc vạn an, Hoàng thượng lệnh nô tài đến thỉnh nương nương đến Vạn Hòa lâu.”

https://thuviensach.vn

Thật là đúng lúc, ca ca chân trước vừa mới rời di, Hoàng thượng đã sai người đến gọi, chỉ là hiện tại A Uyển mắt vẫn còn đỏ, đem bộ dạng này đi gặp Hoàng thượng thì thật là không tốt, Lý Đắc Nhàn cũng rất thức thời, chỉ nói chờ A Uyển chuẩn bị xong sẽ xuất phát.

Thu dọn tâm tình cùng quần áo thỏa đáng, A Uyển xuất phát đến Vạn Hòa lâu, Hoàng thượng lúc này đã rời khỏi thư phòng, đến ngồi bên bàn, trước mặt còn đặt một bàn cờ, giống như là đang chờ A Uyển đến đánh cờ với mình.

Còn chưa kịp thỉnh an Hoàng thượng đã nhìn thấy vành mắt ửng đỏ của A Uyển, biết vật nhỏ vừa rồi đã khóc, thì vẫy tay bảo A Uyển đến ngồi đối diện, nhẹ giọng hỏi, “Sao vậy? Trẫm cố ý an bày cho nàng gặp đại ca, sao còn không vui?”

A Uyển lập tức nhào vào lòng Hoàng thượng, mặc kệ ván cờ trắng đen bên cạnh, “Người ta khổ sở thôi mà.”

Vật nhỏ kiều kiều nhu nhu yêu thương nhung nhớ như vậy, Hoàng thượng tất nhiên là rất hưởng thụ, nhưng người trong lòng đang đỏ mắt như vậy, đoán chừng sẽ khóc to một trận.

“Trẫm bảo người chưng lam mực cho nàng ăn nhé?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Dạo Đêm

Nghe thấy lời Hoàng thượng dỗ mình, chút tâm tình bị đè nén vừa rồi của A Uyển được quét sạch, nhịn không được bật cười khúc khích, từ trong lòng Hoàng thượng thò đầu ra: “Hoàng thượng chỉ biết lấy ăn dỗ ta, hơn nữa, lam mực chẳng phải nuôi ở biệt viện sao, Hoàng thượng muốn lấy cái gì cho thần thiếp ăn?”

Hoàng thượng trái lại vỗ nhẹ lưng A Uyển khẽ cười, dung mạo vân đạm phong kinh: “Nàng muốn ăn gì trẫm đều có thể chuẩn bị, chỉ cần nàng muốn, để tâm làm gì? Nàng chỉ cần để ý có muốn hay không là được.”

A Uyển nghiêng đầu nhìn Hoàng thượng, đáy mắt ướt át khẽ dâng, nhưng nét mặt vẫn cười.

“Vật ngu ngốc, mau thu lại nước mắt, rất xấu xí.” Trong giọng nói hàm chứa ý ghét bỏ nồng đậm, nhất là không nhìn nổi dáng vẻ vật nhỏ ngay trước mặt mình muốn khóc nhưng không khóc, Tề Diễn Chi nói với A Uyển những lời này rất không được tự nhiên.

Nhưng nước mắt A Uyển không chỉ không hề ngừng, ngược lại ngày càng có xu thế nghiêm trọng hơn, khiến cho Tề Diễn Chi một trận dỗ dành, mới bĩu bĩu cái miệng nhỏ nhắn: “Thần thiếp, thần thiếp là nhớ tới lúc ở nhà ca ca cũng thế này, người ta sinh bệnh không chịu uống thuốc, ca ca cũng lấy đồ ăn ngon dỗ thần thiếp, dối xử với thần thiếp cực tốt cực kỳ tốt.”

Hoàng thượng bất đắc dĩ lắc đầu: “Nàng già mồm cãi láo gì đó, nói nhiều như vậy, chính là mong trẫm đừng bởi vì phụ thân nàng mà giận chó đánh mèo lên anh cả nàng đúng không?”

https://thuviensach.vn

Ở chung cùng vật nhỏ này thời gian không ngắn, tuy là A Uyển thường không theo lẽ thường bộc lộ ra, nhưng Hoàng thượng vẫn phân biệt rõ tâm tình thực sự của A Uyển, một câu nói này giống như bắn trúng tim đen, A Uyển oan ức bẹt bẹt miệng: “Lại bị Hoàng thượng xem thấu, Hoàng thượng thật đáng ghét, trong lòng biết là được rồi, còn nói ra vạch trần thần thiếp.”

“Trẫm chịu bó tay nàng tội khi quân còn là nhân từ, nàng còn trách trẫm?” Xoa bàn tay nhỏ bé non mềm của A Uyển, Hoàng thượng vừa nói vừa cảm thán A Uyển nhiều thịt lên bóp thoải mái hơn nhiều.

Ở trong lòng Hoàng thượng tìm một tư thế thoải mái, A Uyển mới chậm rãi nói: “Dù sao cũng không phải lần đầu tiên, Hoàng thượng trước cứ nhớ kỹ đi, đến lúc đủ thì trị tội một thể.” Nói rồi còn bổ sung thêm: “Chỉ là ca ca đối xử với thần thiếp rất tốt, điểm này nô tì không có khi quân.”

Bàn tay to của Hoàng thượng từ trên tay A Uyển dời đến vành tai trắng trắng nộn nộn cũng nhiều thịt như thế, xoa nắn qua lại như là vê viên thuốc. A Uyển cũng không giãy dụa, tùy Hoàng thượng vuốt ve vành tai mình, sau đó liền nghe thấy một câu như sau: “Trẫm đối xử với nàng chẳng lẽ không tốt?”

“Cái này khác nhau mà, Hoàng thượng thế mà lại ghen với ca ca?”

Hoàng thượng nghe vậy nhếch mi, động tác xoa nắn vành tai A Uyển trong tay cũng dừng lại, nhưng vật nhỏ trong lòng dường như cũng không cần câu trả lời của mình, tự nàng tiếp tục nói: “Thật ra nói tiếp tính chất cũng không đối lập nhau lắm, bây giờ thần thiếp sống bên người Hoàng thượng, đương nhiên là Hoàng thượng đối xử với thần thiếp tốt rồi.”

“Nàng chỉ được cái ngụy biện.” Hoàng thượng hừ cười một tiếng, câu chuyện cũng đột nhiên vòng vo quanh co: “Nàng không muốn biết trẫm sẽ xử lí phụ thân nàng thế nào sao?”

https://thuviensach.vn

Tay A Uyển bắt đầu níu lấy ống tay áo trên có thêu hoa văn của Hoàng thượng, một lúc lâu sau mới ôn nhu nói: “Thật ra…Thần thiếp nói không muốn biết vậy chắc chắn đó là nói dối, quốc có quốc pháp nói là một đạo lý như thế, nhưng dù sao đó cũng là phụ thân của thần thiếp, nếu nói hoàn toàn không thèm để ý thì quá mức vô tình, chỉ là thần thiếp sợ nếu hỏi Hoàng thượng sẽ thấy mất hứng, bắt nô thần thiếp đi đóng cửa lễ phật.”

Hoàng thượng tất nhiên biết trong lời của A Uyển là cố kỵ việc của Hoàng hậu lần trước, cho nến không dám mở lời. Nhưng vị trí của vật nhỏ ở trong lòng hắn khác biệt, việc Ôn Kỳ Chính cùng con trai của Thừa Ân Hầu phạm tội tính chất cũng không giống nhau, những việc này nói với A Uyển cũng không tốt.

Nhưng A Uyển lại không tự chủ được mà đem lời trong lòng mình nói ra : “Thần thiếp đối với chuyện trong triều đình không hiểu lắm, nhưng theo chút kiến thức nông cạn của thần thiếp, phụ thân chỉ là chính ngũ phẩm lang trung, ở trong kinh đo sợ là chẳng có thứ bậc gì, nói phụ thân nguyên nhân bởi vì thần thiếp mà thu hối lộ, chuyện này thần thiếp nghĩ không giả, nhưng liên quan đến mua quan bán tước, chuyện lớn như vậy phụ thân của nô tì tất nhiên không có năng lực làm ra được.”

“Trong ngày thường nhìn nàng hành sự rất có đầu óc, chuyện này vẫn biết rõ như vậy.” Một câu như vậy khiến A Uyển nở nụ cười, sau đó mới nghiêm mặt nói với A Uyển: “Việc này trẫm tự có tính toán, nàng không cần lo lắng, dẫn nàng tới Bích Thủy trang là để nghỉ hè giải sầu, đừng để tâm tình bị việc này quấy rầy, biết chưa?”

A Uyển ra sức gật đầu, thật chất Hoàng thượng nói những lời này là để cho nàng biết, đối với chuyện của phụ thân, cơ trí như Hoàng thượng, sao không nhìn ra cách thức, tất nhiên sẽ không để cho phụ thân bị người khác hãm hại. Nhưng dù sao phụ thân cũng thu hối lộ, tội chết được miễn nhưng tội sống khó tha, làm quan tất nhiên không được, nói không chừng còn bị chịu khổ da thịt một trận.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật đối với chuyện của cha, mình cũng cực kỳ bất mãn. Một đống vũ cơ mỹ thiếp đem tới trong phủ, ai nuôi? Còn không phải là dựa vào cửa hàng đồ cưới của nương, nếu dựa vào bổng lộc của phụ thân mà sống qua ngày, mình đoán chừng còn phải ăn không khí mà lớn lên.

Phụ thân không có bản lĩnh nuôi sống những nữ nhân kia còn vọng tưởng trái ôm phải ấp thật sự là…

Tuy nói con cái không được nói sai lầm của phụ thân, nhưng A Uyển đối với điệu bộ của phụ thân trong lòng thấy không thoải mái, nếu không phải lo lắng a nương biết được chuyện của phụ thân sẽ lo lắng nghĩ ngợi, thể nào cũng ốm một trận, A Uyển quyết định mặc kệ chuyện này.

Đã được câu trả lời khẳng định của Hoàng thượng thuyết phục, A Uyển liền không xoắn xuýt đến chuyện này nữa, đâm đâm lồng ngực Hoàng thượng: “Hoàng thượng vừa rời gọi ta tới làm cái gì?” Hoàng thượng đặc biệt rảnh rỗi gọi mình sẽ không phải không có nguyên nhân, chỉ là vừa rồi mình tiến đến liền bổ nhào vào trong lòng Hoàng thượng, chưa kịp hỏi.

“Tất nhiên là mang nàng đi giải sầu, nhưng mà vẫn chưa tới lúc, cần phải lúc lên đèn.”

Nhưng A Uyển trái lại không có ý tiếp tục truy vấn, nhạc nhiên nếu nói ra sẽ không có ý nghĩa: “Hoàng thượng đối xử với thần thiếp thật sự quá tốt.”

Hoàng thượng nghe vậy cũng nhếch mi: “Bây giờ nàng ngây ngô bên cạnh trẫm, trẫm có thể đối xử với nàng không tốt?”

Lúc này A Uyển mới vui vẻ ra mặt, cảm giác được người khác nuông chiều thật quá sướng, nếu tiếp tục như vậy như vậy mình sẽ chìm đắm vào trong cưng chiều của Hoàng thượng mất.

https://thuviensach.vn

Giờ lên đèn, sắc trời đã dần tối, ráng hồng phía Tây vẫn chưa hoàn toàn bị tấm màn đêm che phủ, Hoàng thượng cùng A Uyển ngay cả bữa tối cũng không dùng liền ra khỏi cửa, mà còn là ngồi Trục Phong đi. (Lina: có ai còn nhớ Trục Phong không, là chú ngựa của anh Tề đấy)

Chạng vạng tối mùa hè thì mát lên rất nhiều, A Uyển được Hoàng thượng ôm vào trong lòng, cũng không nhìn phong cảnh quanh mình, chỉ nghe theo tiếng lộc cộc của vó ngựa, gió lướt qua bên tai càng lúc càng lớn, xóc nảy một trận như thế, đến lúc A Uyển có cảm giác thịt ở mông mình có chút đau, Hoàng thượng rốt cục mới kéo dây cương để Trục Phong ngừng lại.

Nhưng khi từ trong lòng Hoàng thượng thò đầu ra, liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc. Lúc này nàng đang ở trên một thảo nguyên bao la không thấy điểm dừng, lác đác trên thảo nguyên còn thấy chút ánh sáng le lói từ phòng thu chi. Cảnh sắc ngoài dự đoán khiến cho A Uyển kinh ngạc há hốc mồm, nàng thất thố ở trước mặt Hoàng thượng cũng không phải lần đầu tiên, lập tức bị Hoàng thượng gõ đầu một cái.

“Nhìn đến choáng váng?” Đối với phản ứng của A Uyển Hoàng thượng hết sức hài lòng, mình an bài như vậy chẳng phải vì để làm cho vật nhỏ kinh ngạc sao?

Nhưng A Uyển hoàn hồn xong liền đổi sang vẻ mặt nghi ngờ: “Chúng ta đang ở chỗ nào đây?” Trong “Địa lý chí” cũng đã nói qua, vùng biên quan Đại Tề quả thực là có thể nhìn thấy vùng thảo nguyên vô tận, nhưng bọn họ mới chỉ cưỡi ngựa được một hồi, sao có thể đã đến biên quan được chứ?

Ánh mắt Hoàng thượng cũng phóng đến trên vùng thảo nguyên này, đáy mắt có chút tâm tình không nói rõ: “Đây là bãi săn của Bích Thủy Trang.”

“…” Lý Phúc Mãn chẳng phải nói đây là bãi săn loại nhỏ sao? Cảm giác không nhìn thấy điểm tận cùng của thảo nguyên, có chỗ nào liên quan đến

https://thuviensach.vn

chữ “nhỏ” chứ? Trong lòng A Uyển lặng lẽ quyết định, sẽ không phát cho Lý Phúc Mãn tiền bổng lộc mấy tháng này.

Hoàng thượng nói xong câu này, dây cương vung lên, cưỡi Trục Phong đi tới phía phòng thu chi. Bọn họ vừa đến liền có cung nhân phục vụ đem Trục Phong đi, trước phòng thu chi đốt một đống lửa, đang có cung nhân phục vụ nướng dê, trái lại làm cho A Uyển nhớ tới thời gian kiếp trước mình du ngoạn thảo nguyên rất giống nhau, nên đối với cảnh tượng trước mắt cảm giác rất quen thuộc.

Hoàng thượng đi tới nắm tay A Uyển: “Còn ngẩn người ở đó làm gì, đi.” nói xong liền kéo A Uyển vào trong phòng sổ sách, mà bố trí bên trong quả nhiên cũng không khác gì nhà bạt, chỉ là bày biện trên bàn chỉnh tề đẹp đẽ hơn chút. Cùng A Uyển ngồi xuống bên cạnh bàn, Hoàng thượng mới nói: “Hôm nay mang nàng nếm thử đồ ăn hương vị khác lạ.”

A Uyển gật đầu, cũng cực kỳ khó hiểu hỏi: “Sao ở trong thôn trang nghỉ hè lại xây một bãi săn như vậy? Mới vừa rồi thần thiếp còn tưởng đã đến biên cương rồi chứ.”

“A? Nàng biết biên cương có phong cảnh thế nào sao?” Đối với A Uyển sống ở khuê phòng có thể liên hệ nơi đây với biên cương, Hoàng thượng cảm thấy rất kỳ lạ.

Chắc là cùng ta đại…mỗ cổ xấp xỉ, tốt xấu gì ta cũng từng đi du ngoạn không phải sao? Nhưng A Uyển ngoài miệng đáp: “Thần thiếp không biết, chỉ là ở đọc qua ở trong sách đọc qua mà thôi, trong lúc nhất thời nhìn chỗ này thấy giống miêu tả trong sách.”

Hoàng thượng nghe vậy gật đầu: “Bãi săn này mô phỏng kiểu của biên cương, phòng thu chi này cũng mô phỏng theo nơi ở của bách tính du mục biên cương.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà tại sao muốn ở trong Bích Thủy trang làm cảnh trí của biên cương vậy?”

Vừa hỏi xong, nét mặt Hoàng thượng lập tức trở nên nghiêm túc: “Nàng cũng biết biên cảnh của Đại Tề luôn không yên ổn đúng không?” Thấy A Uyển gật đầu, Hoàng thượng mới tiếp tục: “Đây cũng phải chuyện một năm nửa năm, từ khi Hoàng Khảo tại vị thì bãi săn đã có, các tổ tiên xây bãi săn để khuyên bảo con cháu, hưởng thụ yên vui thì chớ quên nỗi khổ của bách tính biên cảnh.

A Uyển gật đầu, ý bảo mình biết rồi. Giáp với biên cảnh Đại Tề là Hách Đáp quốc, dân chúng tác phong nhanh nhẹn dũng mãnh, sở trường cưỡi ngựa bắn cung, lấy du mục mà sống, hàng năm thức ăn không đủ thì như cường đạo đến biên cảnh cướp đoạt lương thực của bách tính, thậm chí tàn sát dân chúng biên cảnh hoặc đem dân chúng thôn trang biên cảnh cướp đi làm nô lệ, đây là chuyện thường xuyên xảy ra.

Đại Tề cũng không phải chưa từng đàm phán cùng Hách Đáp. Lãnh chủ Hách Đáp trong miệng đồng ý rất hay, nhưng vẫn lén không thay đổi như cũ. Đại Tề cũng từng khai chiến qua, nhưng tiểu quốc Hách Đáp này không cố định thành nước, tiến đánh chiến tranh thì chạy nhanh hơn bất kì ai, biên cảnh hơi sơ sẩy một chút thì họ ngóc đầu lại, bách tính biên cảnh có thể nói là cực kỳ khổ, mấy năm gần đây mới tốt lên.

Nhất thời không khí trong lều có chút nặng nề, không biết làm sao để phá vỡ thì cung nhân đem món ăn có chứa hương vị biên cảnh lên, Hoàng thượng gắp một chút đưa tới đặt vào trong đĩa của A Uyển: “Trẫm vốn mang nàng đến đây để biết một chút về phong cảnh biên cương để giải sầu một chút, nhắc tới điều này trái lại làm ảnh hương đến tâm tình.”

A Uyển vội vã lắc đầu bác bỏ, nắm tay Hoàng thượng: “Là thần thiếp không tốt, cứ hiếu kỳ muốn hỏi, chỉ là, thần thiếp tin tưởng Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

sẽ có ngày có thể mang theo thần thiếp cùng đi đến biên cảnh nhìn thảo nguyên chân chính.”

Hoàng thượng cong khóe miệng, cũng không đáp lại lời này: “Ăn đi.”

Dùng xong bữa tối, A Uyển đề xuất muốn đi tản bộ tiêu thực, nhưng trên thức tế lại treo trên người Hoàng thượng: “Hoàng thượng, tại bãi săn này thực sự có cảm giác ở trên thảo nguyên.”

Nói rồi, thả tay Hoàng thượng ra, chạy nhanh về phía trước, lúc này màn đêm đã hoàn toàn buông xuống, khắp bầu trời sao lấp lánh, trước mắt ngắm thảo nguyên bất tận cũng không khác gì cảnh kiếp trước mình thấy, A Uyển trong nháy mắt có loại cảm giác “Thiên tự khung lư, lung cái tứ dã”*, tình cảnh thiên địa này chỉ có người lạc vào cảnh giới kỳ lạ mới có thể cảm nhận được.

*Nghĩa là: Trời như mái vòm úp xuống khắp nơi. Đây là một câu trong bài “Sắc Lặc ca” tả cảnh sinh hoạt của dân du mục, do Hộc luật kim sáng tác nhằm ổn định lòng dân trong trận Ngọc Bích.

Sau lưng là Hoàng thượng nhìn người trước mắt dưới bóng đêm không rõ bóng lưng, gió bãi săn thổi tới làm tung bay làn váy của nàng, bỗng nhiên người đó quay sang, hướng tới mình duỗi tay, tuy không nhìn rõ nét mặt của nàng nhưng có thể cảm nhận được nàng nhất định đang cười.

“Sau này trẫm nhất định sẽ dẫn nàng đi nhìn thảo nguyên chân chính.” (>O

Mà A Uyển cũng cười, tuy rốt cuộc cũng hiểu được tại sao kiếp trước bản thân một thân một mình du lịch thì luôn cảm thấy thiếu sót gì đó không nói được, thì ra muốn đi nơi tốt đẹp, chính là cần đi cùng đúng người nha.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Lợi Dụng

Kính Nguyệt Hiên Bích Thủy trang.

Tả tiệp dư đang ngồi trong phòng thưởng thức trà, tay bưng chén trà nhưng ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài sân, dường như chứa đựng chờ mong, không lâu sau Đại cung nữ bên người vội vã bước vào trong phòng, hành lễ thỉnh an Tả tiệp dư.

“Như Tả, Hoàng thượng đi đâu rồi?”

“Hồi lời chủ tử, Tiểu Đặng Tử nghe được, Hoàng thượng đến Lương Tiêu các của Uyển chiêu nghi, xem chừng tối nay là muốn ở chỗ Uyển chiêu nghi…” cung nữ vừa nói vừa thận trọng nhìn Tả tiệp dư, rất sợ vị chủ tử này tức giận.

Quả nhiên, chén trà trong tay Tả tiệp dư nặng nề đặt xuống chiếc bàn, rốt cuộc trong đầu vẫn nhớ viện của mình gần Lưu Doanh các của Trương vinh hoa, không dám quẳng chén trà xuống mặt đất sẽ phát ra tiếng vang, nghiến răng nghiến lợi, trong miệng không ngừng lẩm bẩm: “Uyển chiêu nghi Uyển chiêu nghi lại là Uyển chiêu nghi! Thật không biết hồ ly tinh kia dùng thủ đoạn gì mê hoặc Hoàng thượng!”

Tả tiệp dư vốn định nhân dịp mấy ngày ở Bích Thủy trang tiếp cận Hoàng thượng, cũng để bồi dưỡng chút tình cảm chiếm một phần vị trí trong lòng Hoàng thượng, oanh oanh yến yến trong cung có rất nhiều, bản thân mình khó có được cơ hội để nổi trội, nhưng đến Bích Thủy trang rồi, mỗi ngày đều có cơ hội được gặp mặt Hoàng thượng, Tả tiệp dư tin tưởng

https://thuviensach.vn

dựa vào bản lĩnh của mình, nhất định có thể cùng Hoàng thượng tiến thêm một bước.(Lina: ăn dưa bở nhiều quá rồi đó -_-!)

Ở trong Bích Thủy trang cùng Hoàng thượng cưỡi ngựa ngắm hoa du hồ, bản thân mình cũng không thể so được với người xuất sắc bên cạnh, luôn thiên vị Uyển chiêu nghi. Mặc dù Hoàng thượng có chút khen ngợi mình, nhưng buổi tối vẫn đi chỗ của Uyển chiêu nghi, mắt thấy kỳ nghỉ hè sắp qua gần non nửa, mà Hoàng thượng toàn bị Uyển chiêu nghi bá chiếm, bảo nàng sao không tức giận được!

Nhìn dáng vẻ trong cơn giận dữ của chủ tử, môi cung nữu hơi mở, bộ dạng khẩn trương, muốn khuyên chủ tử nhưng lại sợ chủ tử sẽ đem lửa giận dời đến trên người mình, đến lúc đó chắc chắn không tránh được nỗi khổ da thịt. Vì vậy Tả tiệp dư buồn bực một lúc lâu, cung nữ một câu cũng không nói thành lời.

“Tả tỷ tỷ, muội tới thăm tỷ.” Trong phòng Tả tiệp dư đang cắn răng nghiến lợi nghe được lời này, lập tức nở nụ cười dịu dàng, tốc độ chuyển hóa nét mặt khiến người ta phải níu lưỡi.

Trương vinh hoa chủ nhân của âm thanh kia theo tiếng nói mà chân bước vào trong phòng. Tả tiệp dư vội vàng tiến đến cầm tay của Trương vinh hoa, cười nói: “Muội muội tới bất ngờ, tỷ tỷ không phản ứng kịp đấy, mau ngồi xuống đi.” Lại nháy mắt, sai Đại cung nữ nhanh chóng đi rót trà.

“Muội muội tới có quá đường đột không, nhưng mà vừa rồi vào cửa viện không thấy có cung nhân nào ra canh chừng, vì vậy muội muội liền trực tiếp đi vào, tỷ tỷ đừng lấy làm phiền lòng.” Trương vinh hoa bị Tả tiệp dư ấn vào trên ghế ngồi mới có cơ hội mở miệng.

“Trách muội làm gì, cung nhân bên ngoài không biết lại đi lười biếng chỗ nào rồi, ai, tỷ muội chúng ta cũng đâu phải người ngoài, ta còn ước gì

https://thuviensach.vn

muội thường xuyên đến thăm tỷ tỷ, đúng rồi, muội muội có thể dùng bữa tối.”

Tả tiệp dư đích thực là dáng vẻ tỷ tỷ hiền hòa. Ba người Trương vinh hoa cùng Tả tiệp dư, Lâm chiêu nghi vốn là bạn thân khuê trung quen biết từ nhỏ, ba người ở trong cung tất nhiên thành một phe. Tả tiệp dư hơi lớn tuổi, lấy thân phận của Đại tỷ tỷ trông nom Trương vinh hoa và Lâm quý tần, Tả tiệp dư thân thiết với Trương vinh hoa đến không thể quen thuộc hơn được nữa.

“Tỷ tỷ nên dạy dỗ quản giáo thật tốt. Muội muội đã dùng bữa tối, đầu bếp tới từ phái nam tay nghề khá mới mẻ, Tả tỷ tỷ đã dùng bữa chưa?” Trương vinh hoa nhu hòa cười hỏi Tả tiệp dư.

Tả tiệp dư nghe xong lời này, tâm trạng ưu sầu lắc đầu, dáng vẻ thở dài muốn nói rồi lại thôi.

Trương vinh hoa thấy thế không khỏi quan tâm hỏi: “Tả tỷ tỷ sao vậy? Xảy ra chuyện gì rồi?”

Thấy Trương vinh hoa tính tình chất phác đơn thuần quả nhiên mắc câu, trong lòng Tả tiệp dư vui vẻ, nét mặt vẫn tỏ vẻ hết sức đắn đo, gắng nở nụ cười lắc đầu: “Không có gì, không có gì.”

“Muội muội hiếm khi đến thăm tỷ tỷ, bây giờ tỷ tỷ ngay cả lời nói thật cũng không muốn nói với muội sao?” Trương vinh hoa vừa quan tâm hỏi, quen không hiểu là như vậy, càng đúng như mong muốn của Tả tiệp dư.

Tả tiệp dư “Haiz” một tiếng, khẽ cắn môi: “Tỷ tỷ sao có thể không muốn nói thật với muội muội chứ, có điều chuyện này mà nói với muội muội thì vô duyên vô cớ thêm một người phiền não mà thôi. Nhưng muội muội đã hỏi, tỷ tỷ cũng đành tố khổ với muội muội một chút.”

https://thuviensach.vn

Trương vinh hoa nghe vậy, nắm lấy tay của Tả tiệp dư: “Tỷ tỷ sao lại nói vậy? Phải chăng có người bắt nạt tỷ?”

“Muội muội em cũng thấy đấy, lúc mới vừa rồi em vào viện của ta, ngoài cửa viện không có ai trông chừng đúng không? Cung nhân này chẳng qua là thờ ơ ta mà thôi, phần bữa tối cũng còn chưa đưa tới, đã nhiều ngày rồi cũng không phải lần một lần hai.”

Nghe Tả tiệp dư nói, Trương vinh hoa mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin được: “Tỷ tỷ nói những nô tài này lạnh nhạt với tỷ? Tốt xấu gì chúng ta cũng là phi tần của thiên tử, một nô tài sao dám lớn mật thế chứ?”

Đúng lúc Đại cung nữ bưng nước trà lên, Trương vinh hoa nhận lấy nhìn, đều là chút là trà bọt, kém xa phân lệ ngày thường, liền đem nước nước trà đặt lên bàn. Thấy động tác đó, Tả tiệp dư cười khổ một cái: “Muội muội chê cười, ta đây không có trà gì ngon, từ trong cung mang ra ngoài uống không khác lắm, quản sự thôn trang cũng không bù thêm cho ta, ai.”

“Tỷ tỷ sao lại mặc cho những nô tài đó bắt nạt tỷ?” Biểu tình trên mặt của Trương vinh hoa trước sau luôn là vẻ giận dữ hiếm thấy.

Trong lòng Tả tiệp dư vui đến nở hoa, lời nói của Trương Tiêm Nhi này quả nhiên đúng như tâm tư của nàng, nhưng cười khổ nét mặt càng sâu: “Tính tình của muội muội luôn ưa thích yên tĩnh, không thích tìm hiểu việc bên ngoài, rất nhiều chuyện bề ngoài không đơn giản như vậy đâu, muội muội ngẫm lại xem, nếu phía sau không có ai sai khiến, những nô tài này sao dám đối xử như thế với ta?”

Cái miệng nhỏ nhắn của Trương vinh hoa khẽ nhếch, bừng tình đại ngộ, sau đó lại hỏi: “Người sau lưng là ai vậy?” Nàng nhớ rõ Tả tỷ tỷ không có thù hận quá lớn với người bên ngoài.

“Còn có thể là ai chứ, còn không phải là cái vị bây giờ là đỉnh quả tim của Hoàng thượng, ở tại Lương Tiêu các kia.” Lúc nói lời này, trên mặt của

https://thuviensach.vn

Tả tiệp dư hoàn toàn là vẻ cam chịu.

Trương vinh hoa nhíu mày, thầm nghĩ, vị ở Lương Tiêu các kia dĩ nhiên chính là Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi luôn không thích giao tiếp cùng các phi tần, sao đột nhiên lại nhằm vào Tả tỷ tỷ, huống hồ lần trước Uyển chiêu nghi còn giúp mình một tay, không giống kiểu người tâm cao khí ngạo, liền chần chừ mở miệng: "Tả tỷ tỷ, có phải là tỷ hiểu lầm không? Uyển chiêu nghi cớ gì lại muốn nhắm vào tỷ?"

"Muội muội có còn nhớ rõ chuyện lần trước chúng ta phi ngựa cùng Hoàng thượng?" Thấy Trương vinh hoa gật đầu, Tả tiệp dư mới nói tiếp: "Lần trước lúc phi ngựa chẳng phải ta nói chuyện vài câu với Uyển chiêu nghi vài câu sao? Chắc hẳn những lời này khiến Uyển chiêu nghi không vui, cũng trách ta nhanh mồm nhanh miệng, trực tiếp vạch trần khuyết điểm của Uyển chiêu nghi, nàng nhằm vào ta như vậy cũng là bình thường thôi."

Nhưng Trương vinh hoa vẫn còn có chút đắn đo: "Nhưng mà, Uyển chiêu nghi thoạt nhìn không giống người lòng dạ hẹp hòi như vậy nha."

Tả tiệp dư liếc mắt nhìn Trương vinh hoa, thấy rất kỳ quái sao nàng ta lại nói giúp Uyển chiêu nghi, lại thay đổi nét mặt ủy khuất nói với Trương vinh hoa: "Tỷ tỷ còn có thể lừa muội chắc, lúc trước ta cũng không tin, nhưng muội xem cuộc sống bây giờ của ta, tình cảm chúng ta cùng nhau lớn lên từ nhỏ, tỷ tỷ còn có thể lấy chuyện này lừa muội sao?"

Câu "tình cảm cùng nhau lớn lên từ nhỏ" của Tả tiệp dư không thể nghi ngờ là đã gia tăng thêm cân nặng không nhỏ, Trương vinh hoa liền giận dữ nói với Tả tiệp dư: "Tả tỷ tỷ có thể nén giận sao?"

"Không nén giận thì có thể thế nào, dù sao hiện giờ nàng ta rất được sủng ái, ta nào có sức tranh cùng nàng ta?" Trong giọng nói tràn đầy cam chịu cùng ủy khuất, không giống tác phong vốn có của Tả tiệp dư, Trương vinh hoa chỉ cho là nàng bị đả kích quá mức.

https://thuviensach.vn

“Tả tỷ tỷ sao không báo chuyện này lên Hoàng thượng, dù gì nàng ta cũng chỉ là một chiêu nghi, tuy cao hơn chúng ta không ít, nhưng bên trên còn có mấy vị nương nương cùng Hoàng thượng hoàng hậu mà, tỷ tỷ cứ mặc cho nàng ta vô pháp vô thiên sao?”

Tả tiệp dư vỗ tay của Trương vinh hoa an ủi: “Muội ấy, tính tình này thật khiến người ta lo lắng, Hoàng thượng muốn gặp là có thể thấy sao? Uyển chiêu nghi cả ngày bá chiếm Hoàng thượng, mặc dù là lúc ngắm hoa du hồ, chúng ta chẳng qua là làm nền mà thôi, nào có cơ hội nói chuyện cùng Hoàng thượng, nếu như nói, không khéo lại khiến Hoàng thượng nghĩ ta tranh giành tình cảm, đố kỵ Uyển chiêu nghi đấy.”

Trương vinh hoa lặng yên: “Lẽ nào vì vậy mà tỷ tỷ chịu đựng sao? Nếu tỷ tỷ có chủ ý gì, tỷ tỷ cứ nói ra đi, muội muội sẽ toàn lực giúp đỡ.”

“Được lời này của muội muội làm tỷ tỷ an tâm không ít, tỷ tỷ có thể có chủ ý gì chứ, dù sao cuộc sống này cũng đã trôi qua được phân nửa rồi, trở về cung có Hoàng hậu nương nương là tốt rồi.” Tả tiệp dư phiền muộn thở dài một hơi, cũng không cần nhiều lời nữa.

Hai người vừa hàn huyên một hồi, Tả tiệp dư mới tiễn Trương vinh hoa, mới vừa rồi nét mặt còn là nói cười vui vẻ, vào trong nhà, nhìn thấy chén trà trên bàn bọt nổi lên trên nước trà, thì là vẻ mặt không ngờ quát cung nữ: “Sao không có mắt thế, còn không mau đổi trà ngon lên!”

Cung nữ vâng dạ liên tục, vội vã lui xuống pha trà. Tả tiệp dư ngồi trên ghế không nhịn được cong khóe môi, thầm nghĩ Trương Tiêm Nhi này quả nhiên chỉ là con gái của mãng phu (người đàn ông thô lỗ), thật là ngây thơ dễ gạt, nhìn dáng vẻ vừa rồi, đã hoàn toàn tin tưởng lời của mình, sau này nếu muốn nhắm vào Uyển chiêu nghi, mình lại có thêm một cây thương rồi.

Trong lúc nhất thời không khỏi cười to ha hả, chỉ là cười châm biếm, trong lòng lại đau đớn khó nén. Đây không phải là lần đầu, thái y xem qua

https://thuviensach.vn

cũng sẽ không nhìn ra điều gì khác lạ, huống hồ đau bụng này duy trì liên tục một trận, trong chốc lát có thể kéo dài lâu, lúc này nét mặt Tả tiệp dư cực kỳ đắc ý, nhưng bởi vì đau bụng nên dẫn đến biểu tình có chút vặn vẹo, mới thoạt nhìn lộ ra trạng thái dữ tợn.

Trong phòng là như vậy, ra khỏi Kính Nguyệt Hiên nét mặt Trương vinh hoa không còn vẻ tức giận như vừa rồi nữa, nhanh chóng trở về Lưu Doanh các của mình, mới hỏi Đại cung nữ bên người: “Ngươi nói xem rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

Trương vinh hoa không thông hiểu việc hậu trạch, khi tiến cung Trương phu nhân đặc biệt gọi một nha hoàn tướng mạo bình thường được giáo dưỡng tốt để Trương vinh hoa mang theo, bất cứ lúc nào cũng có thể tỉnh ngộ Trương vinh hoa. Lúc vào cung, tính tình Trương vinh hoa vốn trầm lặng, vẫn chưa dính dáng đến chuyện gì, chỉ ngoại trừ lần bị Hà quý tần phạt quỳ kia.

May nhờ gặp phải nhiều chuyện cong cong cuộn cuộn như vậy, Trương vinh hoa rốt cuộc cũng có tiến bộ, vừa nhìn liền biết chuyện này có điều khác lạ.

“Chủ tử, nô tì cảm thấy Tả tiệp dư nương nương là muốn lợi dụng ngài ở trước mặt Hoàng thượng tranh cãi, coi ngài là một cây thương.” Ngữ điệu của nha hoàn kia bình thường nói ra suy nghĩ trong lòng.

Nghe vậy Trương vinh hoa gật đầu, hừ, nếu là trước kia, nàng nhất định sẽ tin tưởng Tả tiệp dư không chút do dự, nhưng qua chuyện này, mới biết được cái gọi là biết người biết mặt nhưng không biết lòng, mặc dù nàng là người ngốc, nhưng vẫn có tiến bộ lớn.

***

Lương Tiêu các.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cùng A Uyển nằm trên giường hẹp, A Uyển vẻ mặt xấu xa nhìn Hoàng thượng: “Hoàng thượng nếu khó chịu, chi bằng đi tìm các tỉ muội khác giải nhiệt?”

Tề Diễn Chi nghe vậy liếc mắt nhìn vật nhỏ đang dương dương đắc ý, hai người vốn nên ở trên giường lăn lộn thật tốt, hắn ăn xong, đang muốn lột áo choàng của vật nhỏ dự định ăn nàng cho sướng, mà vật nhỏ vẻ mặt hề hề, giữ tay hắn nói với hắn mấy ngày nay không tiện hầu hạ.

Tên đã lên cung mà không bắn, Tề Diễn Chi lúc đó chỉ muốn ném vật nhỏ phát động, vừa rồi sao nàng không nói! Nhưng tay vẫn buông A Uyển, cũng không cùng A Uyển làm tiếp động tác vừa rồi, chỉ ôm vật nhỏ chậm rãi tình, dục.

Hiện giờ ngược lại, nàng còn khiêu khích mình, Hoàng thượng đứng dậy đứng dậy mặc quần áo muốn đi, quả nhiên người đằng sau yêu kiều ôn nhu nói tới nói lui, nhưng nội dung lời nói lại chỉ sợ không chọc tức chết được hắn: “Ngài thật sự muốn đi tìm các tỷ muội khác sao? Vậy trên đường ngài cẩn thận một chút,thần thiếp không thích Nhu tiểu nghi cùng Lệ quý nhân, Hoàng thượng không được đi đến chỗ của các nàng!”

Nghe vậy Tề Diễn Chi xoay người trở về nằm xuống giường hẹp: “Uyển chiêu nghi chỉ mong sao trẫm đi?”

A Uyển bị hành động này của Hoàng thượng làm cho ngây ngẩn cả người, vội vã lắc đầu: “Không có không có. Thần thiếp chẳng phải là sợ thân thể Hoàng thượng không thoải mái sao?”

Tề Diễn Chi nhếch mi phải: “Vật nhỏ điều dưỡng không tệ, chắc là không còn đau bụng nữa? Còn thừa tinh lực nói giỡn với trẫm, vậy chi bằng chúng ta cùng làm chút chuyện khác đi.”

A Uyển tất nhiên là không phản ứng kịp lời này, nhưng tay đã bị Hoàng thượng cầm lấy ấn đến chỗ nhô lên, A Uyển nhất thời mở to hai mắt nhìn,

https://thuviensach.vn

này…này..đây là…

Không lâu sau, liền nghe được trong điện truyền tới âm thanh mềm mại rời rạc.

“Ta ta ta, ta sẽ không…”

“Hoàng thượng, Lục ca ca, Lục lang, ta biết sai rồi…”

“Thần thiếp tay đau không muốn làm.”

Câu này trái lại trung khí mười phần, chỉ có điều sau đó bị trấn áp xuống, đêm còn dài, trong điện thật là náo nhiệt quá đi…

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Xử Lý

“Uyển chiêu nghi nương nương, đây là gì vậy?” Nguyên Trữ công chúa ngẩng đầu nhìn A Uyển, ngón tay nhỏ bé trắng noãn chỉ vào chén nhỏ, giọng trẻ con non nớt thanh thúy hỏi A Uyển, mà A Uyển cũng cười với bé.

“Đây là chè hoa quế, được làm từ hoa quế.” Vừa nói vừa chỉ vài cây hoa quế mọc bên ngoài đình, “Đó, đó là hoa quế.”

Khuôn mặt Nguyên Ninh đầy vẻ tò mò đứng lên xoay khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn về theo hướng ngón tay A Uyển chỉ, ra vẻ hiểu rõ gật đầu, “Oh, hoa này ta đã thấy rồi, trong Ngự Hoa viên cũng có trồng.”

A Uyển nhìn Nguyên Ninh, chỉ vào chén nhỏ nói rằng, “Trí nhớ Nguyên Ninh thật tốt nha, này, ngươi nếm thử xem chè này có ngon không.”

Nguyên Ninh gật đầu, cầm thìa nhỏ lên bắt đầu ăn chè, chỉ cần nhìn qua cách ăn uống của Nguyên Ninh cũng có thể biết được Đức phi dạy dỗ rất tốt, Nguyên Ninh vẫn chưa hình thành thói quen cái gì cũng phải có người hầu hạ, nhìn bé ăn vui vẻ, A Uyển lại nói, “Còn có bánh hoa quế gạo nếp ăn cũng rất ngon nữa, chỉ tiếc là bây giờ làm vẫn chưa ngon, còn chưa thành thục lắm.”

Tiểu la lị đang vùi đầu ăn chè ngon lập tức ngẩng đầu lên, giương đôi mắt trắng đen rõ rệt nhìn A Uyển, “Chờ người thành thục có phải ta lại có thể tìm Uyển chiêu nghi nương nương nếm thử không?” Vốn dĩ thế giới của trẻ con rất đơn giản, chỉ cần ở chỗ của A Uyển được ăn ngon, cảm thấy thỏa mãn, thì liền thích cùng A Uyển ở chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

Tựa như đã quen với thói quen hành động của Hoàng thượng, A Uyển cũng nhẹ nhàng xoa đầu Nguyên Ninh, “Được, ngươi ăn hết cũng được.”

Nhìn Nguyên Ninh vô ưu vô lự (không buồn không lo), trong lòng A Uyển thầm nghĩ, Nguyên Ninh bây giờ thật hồn nhiên không lo nghĩ gì, cũng không biết có thể như vậy được bao lâu, chờ bé lớn lên có thể nhìn thấu phân tranh ở hậu cung, cũng sẽ trở nên xa lạ với mình thôi.

Nghĩ tới cũng thấy kì lạ, chẳng biết có phải Bích Thủy trang phong thủy không hợp với Đức phi hay không, lúc mới đến thì vô sự, nhưng vài ngày sau đó thì thượng thổ hạ tả (vừa nôn mửa vừa tiêu chảy), thái y cũng chỉ nói là do thân thể không khỏe, uống thuốc vài ngày sẽ khỏi, Đức phi cơ thể suy yếu nhưng không muốn giữ Nguyên Ninh ở trong viện, khỏi phải uổng phí một lần được ra khỏi cung.

Dứt khoát nhờ A Uyển thường xuyên chiếu cố một chút, đưa Nguyên Ninh đi chơi ở thôn trang, tuy nói quan hệ của nàng và Đức phi không hoàn toàn hòa hợp, nhưng đối với việc chăm sóc Nguyên Ninh A Uyển không có ý kiến gì cả, huống hồ Nguyên Ninh lại ngoan ngoãn hiểu chuyện, xem như chuyện trông nom bé cũng không quá rắc rối, nên A Uyển chấp nhận thỉnh cầu của Đức phi.

Đang lúc chơi đùa vui vẻ thì bên ngoài truyền đến hai giọng nói nhu hòa của nữ nhân, “Thỉnh an Uyển chiêu nghi, Uyển chiêu nghi vạn phúc vạn an.”

A Uyển nhìn phía sau, thì ra là Nhu tiểu nghi cùng Lệ quý nhân, hai người này đứng cùng nhau, thật sự là…Ừ, có chút kì quái đi, A Uyển cũng không muốn nghĩ nhiều như vậy, chỉ nói, “Đứng lên đi, không cần đa lễ.”

“Uyển chiêu nghi tỷ tỷ thật là có nhã hứng, ở đây ngắm hoa uống trà, không biết tỳ thiếp có thể quấy rầy người không?” Người mặc cung trang màu xanh lá mở miệng là Lệ quý nhân, chẳng biết là đang muốn gì.

https://thuviensach.vn

A Uyển nâng mắt liếc nhìn hai người này, lập tức nở nụ cười, rạng rỡ đến nỗi hoa xung quanh lương đình cũng buồn bã vì kém sắc, “Chỉ là chén trà mà thôi, Bổn cung cũng không có dễ giận nhưu vậy.” Đây cũng là chấp nhận thỉnh cầu của Lệ quý nhân, nếu nhị vị này chỉ đơn thuần đến đây ngắm hoa uống trà thì A Uyển cũng muốn có nhiều người để trò chuyện mà, còn nếu như muốn đến đây khiêu khích, ha ha, có bao giờ nàng để bản thân thua chưa?

Nguyên Ninh nhìn thấy hai người này ngồi xuống bàn đá, lập tức dừng lại động tác, trong mắt lộ ra tia cảnh giác, A Uyển vỗ nhẹ lưng Nguyên Ninh trấn an, “ Không sao, đây là Lệ quý nhân và Nhu tiểu nghi, ngươi cứ từ từ ăn thôi.” Tât nhiên tốc độ ăn của Nguyên Ninh chậm lại rất nhiều.

Nhu tiểu nghi trầm mặc khác thường, mà Lệ quý nhân lại cười nói vui vẻ, “Đây là Nguyên Trữ công chúa sao, hình như rất thân thiết với Uyển chiêu nghi nha.”

“Chỉ là ta cùng với Nguyên Ninh hợp ý nhau thôi, hai vị muội muội không phải nói là muốn uống trà sao? Nếm thử hồng trà Vân Nam này xem sao.” Bất động thanh sắc dời trọng tâm câu chuyện, chuyển sang chuyện thưởng trà, gần đây A Uyển thiên vị hồng trà, luôn chọn uống trà này.

Lệ quý nhân nâng tách nếm thử, khen, “Vừa vào miệng liền cảm thấy vị ngọt thuần hậu, cũng với trà là mà chúng ta thường uống thật khác biệt, khẩu vị của Uyển chiêu nghi tỷ tỷ thật là đặc biệt.” Phi tần trong cung đa phần thích trà xanh, rất ít người uống hồng trà.

A Uyển gật đầu, Nhu tiểu nghi ngồi cạnh chỉ gật đầu phụ họa không nói lời nào, trong lòng A Uyển buồn bực, lẽ nào lần trước Nhu tiểu nghi bị mình làm cho á khẩu không trả lời được câu nào nên lần này không dám nói chuyện với mình?

https://thuviensach.vn

Nói chuyện tào lao vài câu, đều là không có nội dung gì cả, A Uyển nghĩ hai vị này đúng là vô tình gặp gỡ mà thôi, nhưng vừa lúc A Uyển nói chuyện với Nguyên Ninh, Lệ quý nhân lại mỉm cười nói, "Uyển chiêu nghi đối với Nguyên Trữ công chúa thật sự rất tận tâm, nếu không biết, sẽ tưởng nhầm là mẹ con."

A Uyển như có như không liếc nhìn Lệ quý nhân, "Lời này của Lệ quý nhân khiến Bổn cung thấy mặc cảm đó."

Trong nhất thời Lệ quý nhân cũng không biết A Uyển có ý tứ gì, có thể từ lần trước mình nhắm vào Uyển chiêu nghi đều không làm việc theo lẽ thường, đoán không ra suy nghĩ của A Uyển, Lệ quý nhân cũng chỉ có thể cười khan, tìm cách chuyển sanh đề tài khác, A Uyển ngược lại cũng không vội, trước sau gì mục đích của Lệ quý nhân cũng sẽ lộ ra, mình chỉ cần giả vờ không biết là được.

"Tỳ thiếp nghe nói Hoàng thượng đang cưỡi ngựa, Uyển chiêu nghi sao lại ở đây ngắm hoa cùng Nguyên Trữ công chúa, lát nữa Hoàng thượng sẽ qua đây sao?" Đông lạp tây xả (nói chuyện tào lao) hồi lâu, Lệ quý nhân cuối cùng cũng hết kiên nhân, giấu đầu lòi đuôi rồi đấy thôi.

Ánh mắt A Uyển hàm chứa ý "Ta đã biết", tựa tiếu phi tiếu nhìn Lệ quý nhân, Nhu tiểu nghi cũng đã mở miệng.

"Uyển chiêu nghi nương nương được thánh sủng, tất nhiên không biết lo lắng trong lòng chúng tỳ thiếp, từ lúc đến Bích Thủy trang, chúng tỳ thiếp còn chưa được nhìn thấy Hoàng thượng, chẳng hay Uyển chiêu nghi có thể giơ cao đánh khẽ, bỏ ra vài ngày, nhường cho chúng phi tần địa vị thấp kém như chúng ta nhìn thấy thánh nhan không."

Nghe lời này của Nhu tiểu nghi, mặc dù bất ngờ với thay đổi của Nhu tiểu nghi, A Uyển cũng không đáp lời nàng ngay, phân phó cung nữ bên

https://thuviensach.vn

cạnh đưa Nguyên Ninh đi khỏi đình hái hoa, dù sao nói tiếp cũng không thích hợp cho trẻ nhỏ nghe.

Nhìn Nguyên Ninh đã đi xa, A Uyển mới quay đầu nhìn Nhu tiểu nghi, kéo kéo khóe môi, “Nhu tiểu nghi thực sự là làm cho ta phải thay đổi cách nhìn nhận ngươi triệt để nha, nhưng mà bộ dạng lúc này cũng làm Bổn cung cảm thấy thoải mái. Chỉ là, các ngươi không gặp được Hoàng thượng, thì lại muốn Bổn cung nhường lại cho vài ngày, ha ha, không có cửa đâu.”

Xem ra nói chuyện với mình xong, Nhu tiểu nghi đã nghe lọt tai, như vậy cũng được, tránh việc sau này chính mình bị người ta bắt chước.

A Uyển thẳng thắng, làm cho nhị vị tức đến đỏ mặt, muốn trả lời lại nhưng Uyển chiêu nghi phân vị cao hơn, lại không thể làm gì được nàng.

“Các người tức giận vì không được nhìn thấy thánh nhan, sao không tự xem lại bản thân mình, lại đổ lỗi cho Bổn cung, thật là buồn cười.”

Hai người liếc nhìn nhau, Lệ quý nhân mở miệng, “Tỳ thiếp nào dám đổ lỗi cho Uyển chiêu nghi, chỉ là thỉnh cầu Uyển chiêu nghi cho chúng ta con đường sống mà thôi, Uyển chiêu nghi trong lòng chẳng lẽ muốn độc bá Hoàng thượng, không nhường cho tỷ muội cơ hội hầu hạ Hoàng thượng sao?”

A Uyển phì cười, “Lệ quý nhân cũng thật biết đổi trắng thay đen, Bổn cung có nói sẽ độc bá Hoàng thượng sao? Còn nữa, Lệ quý nhân thật sự là to an, ai cho ngươi gan chất vấn Bổn cung?”Giọng nói đầy vẻ cả vú lấp miệng em, Nhu tiểu nghi cùng Lệ quý nhân lập tức đứng dậy xin lỗi.

“Được rồi, cũng đừng nói Bổn cung không độ lượng, các ngươi đều biết Hoàng thượng đang ở mã tràng phải không? Nếu muốn thì đi tìm Hoàng thượng đi, có được hay không thì phải dựa vào bản lãnh của các ngươi, bây giờ đi thì vẫn kịp đó, Bổn cung không tiễn.” Nói xong lời này liền hạ lệnh đuổi khách, Lệ quý nhân cùng Nhu tiểu nghi cũng không phải là không

https://thuviensach.vn

hiểu, trong lòng có chút tức giận xin cáo lui, nhưng đi đến nơi nào thì A Uyển không quan tâm.

***

Chẳng biết xảy ra chuyện gì, nhưng Hoàng thượng cũng không có bị Nhu tiểu nghi và Lệ quý nhân cướp đi, đêm đó vẫn nghỉ ở Lương Tiêu các cùng A Uyển, đợi A Uyển tắm xong ra ngoài, mái tóc đen dài vẫn còn ướt nước, ngồi trước bàn trang điểm để cho Bạch Lộ lau khô.

Hoàng thượng cũng chỉ mặc trung y, cầm quyển sách ngồi trên giường nhìn A Uyển, thấy A Uyển đã lau tóc lâu như vậy nhưng vẫn chưa khô, phất tay cho Bạch Lộ lui xuống, chính mình đến cầm khăn lau cho A Uyển, làm cho A Uyển thụ sủng nhược kinh.

“Những chuyện như thế này sao có thể để cho Hoàng thượng làm, vẫn nên gọi Bạch Lộ vào thôi.”

Tề Diễn Chi nhìn lướt qua A Uyển, tuy là ngoài miệng nói vậy nhưng trên mặt lại đắc ý như vậy, cũng không đáp lời A Uyển.

Hai người nằm trên giường, Hoàng thượng mới mở miệng nói, “Việc của phụ thân nàng đã điều tra rõ, xác thực là có nhận hối lộ, nhưng mua quan bán tước vẫn không có chứng cứ xác thực.”

Vùi đầu trong lòng Hoàng thượng lúc này A Uyển mới ngẩng lên, “Hoàng thượng định xử lý như thế nào?”

Hoàng thượng đã có quyết định của chính mình, “Còn chưa hạ lệnh, nhưng mà tội không đáng chết, nàng có thể an tâm.” Chuyện của Ôn Kỳ xảy ra lại mang đến lời cơ rất tốt, Hoàng thượng đã có tính toán, vậy nên nói cho A Uyển đừng lo lắng.

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau, thánh chỉ truyền đến lễ bộ lang trung Ôn Kỳ vì nhận hối lộ mà bị bãi quan tịch thu toàn bộ tang vật tham ô, theo luật pháp, không chỉ bãi quan mà còn bị phạt năm mươi trượng, bị đánh năm mươi trượng Ôn đại nhân chỉ sợ là sẽ phải nghỉ ngơi thật tốt trong thời gian ngắn sẽ không xuống giường được.

A Uyển biết được tin này cũng yên tâm, tuy là phụ thân bị bãi quan, nhưng đại ca vẫn làm quan trong triều, Hoàng thượng đã ân điển không phạt tội cả nhà thì đã không sao rồi, như thế bớt đi phiền phức, mà phụ thân không thể ra ngoài cũng tốt, tránh việc người chưa từ bỏ ý định mà vẫn muốn trở lại quan trường, tĩnh dưỡng đợi đến lúc gió êm sóng lặng, phụ thân có muốn trở lại thì cũng đã muộn, nhưng lại có thể giúp đại ca tránh được không ít phiền phức.

Cùng lúc đó, ở Kinh Thành, những quan viên đã từng hối lộ cho Ôn đại nhân cũng bị dính líu, từng người từng người bị liên lụy, nhiều nhất cũng là mấy chục quan viên, không có chỗ nào không bị thanh tra, không ít quan viên bị tịch thu vàng bạc châu báu, đồ cổ tranh chữ, chỉ cần lai lịch không rõ thì sẽ bị quy vào tội danh tham ô, bãi quan, lưu vong, nhất thời không ít quan trạch (nơi ở của quan viên) bị bỏ trống không ít.

Các phe phái trong triều đầu dâng tấu lên Hoàng thượng, hành động lần này làm cho trong long các quan viên bàng hoàng, bất lợi cho giang sơn xã tắc, vân vân, nhưng mà Hoàng thượng đang nghỉ hè ở Bích Thủy trang, những tấu sớ đó không ai xem, lần thanh tra than quan này làm cho các phe phái tổn thất không ít tiền của và nhân mã, trong đó cũng không thiếu những người theo phe trung lập bị liên lụy.

Tuy là bọn quan viên bất mãn nhưng bách tính lại rất cao hứng, nhìn thấy bọn người hằng ngày ỷ thế hiếp người bị xuống ngựa, không có nơi nào không vỗ tay vui mừng, trong một đêm, mấy vị trí trống đó cũng không đợi các phe phái cài người của mình vào thay thế, Hoàng thượng đã hạ chỉ cho quan viên tân nhiệm đi nhậm chức, khí thế như sét đánh, căn bản không

https://thuviensach.vn

cho các phe phái thời gian để phản ứng, mãi đến lúc đó mới biết đã bị Hoàng thượng đi trước một bước.

Mà lúc này trong cung, một nữ tử trang phục lộng lẫy đang tức giận ném chén trà trên tay xuống đất, cung nữ đến khuyên, “Nương nương nguôi giận, đừng làm mình bị thương.”

Nàng kia oán hận nói, “Nhưng Bổn cung đã tính toán không rõ, vốn muốn làm cho Uyển chiêu nghi thành con gái tội thần, như vậy cho dù nàng ta có được sủng ái cũng chỉ có thể đứng ở phân vị chiêu nghi, không nghĩ đến lại quên mất Hoàng thượng.” Chính mình khổ tâm nghĩ kế làm suy yếu gia thế của Uyển chiêu nghi, kết quả lại tạo cho Hoàng thượng cơ hội để hành động.

Vốn muốn nhân sự kiện lần này của Ôn đại nhân, người của các phe phái tham gia rất nhiều, Hoàng thượng muốn tra cũng không tra được gì, không nghĩ đến Hoàng thượng hoặc là không làm, nếu đã làm thì kéo tất cả những người có liên quan đến tra một lần, làm cho cái phái nguyên khí đại thương, chuyện này phát triển đến mức nàng không thể ngờ được.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Khiêu Khích

Kỳ nghỉ hè trôi qua quá nhanh, chờ đến lúc A Uyển đóng gói bọc hành lý trở lại Chiêu Dương cung, lại phát hiện mọi người trong Chiêu Dương cũng rất kỳ lạ, cả đám cụp đầu một chút tinh thần cũng không có, thấy nàng trở về như nhìn thấy chúa cứu thế, hai mắt tỏa sáng hận không thể xuyên thủng A Uyển.

Rất khác thường, mình chỉ không ở trong cung có gần nửa tháng, những cung nhân này làm sao vậy?

Sau khi thu dọn thỏa đáng xong, A Uyển triệu Minh Đại tới, cuối cùng cũng hiểu đại khái sự tình. Nguyên nhân là trong cung lan truyền tin cha của Uyển chiêu nghi thu hối lộ bị bãi quan, thân phận con gái của tội thần khiến không ít nô tài bên cạnh động một tí là lại đến châm chọc bắt nạt nhóm cung nhân Chiêu Dương cung bọn họ.

Chủ tử đi vắng, cung nhân chủ quản là Bạch Lộ và Lý Phúc Mãn cũng bị chủ tử mang đi, không có lấy một người tâm phúc, nhóm cung nhân cũng không biết làm sao để đáp lại, chỉ có thể vô ích bị bắt nạt, may mà có Minh Đại khuyên nhủ một hồi, nhóm cung nhân mới không mất đi sĩ khí, không để cho những cung nhân khác giẫm nát Chiêu Dương cung dưới lòng bàn chân. Tuy rằng cung nhân không bị tổn thương thân thể, nhưng mỗi ngày đều hứng các loại châm chọc chửi rủa, cung nhân không thể cãi lại trong lòng nhất định là ngột ngạt phát điên, bây giờ thấy A Uyển trở về không khỏi có chút kích động.

Việc của phụ thân rốt cuộc là ai truyền bá ở trong cung? Người sau lưng chắc hận không thể bắt mọi người đều giẫm lên nàng một cước mới thôi? A

https://thuviensach.vn

Uyển suy tư một phen, mình ở trong cung gây thù hằn nhiều lắm, suy nghĩ dường như mỗi người ở trong cung đều có thể, chẳng qua lần này quả thực khiến người khác không thể nhẫn nhịn được nữa, thỏ nóng nảy còn muốn nhảy tường đấy. Lập tức A Uyển sai Minh Đại lặng lẽ sử dụng người ngầm, nhanh chóng điều tra ra xem là ai có lòng tốt ào ạt không yên như thế.

Sau đó, triệu tập chúng cung nhân của Chiêu Dương cung, tụ họp trước cửa điện. A Uyển ngồi trên ghế gỗ lê hoa, nở ra nụ cười mà cung nhân quen thuộc: “Chuyện các ngươi bị bắt nạt bổn cung đều biết.”

Một câu nói khiến tất cả ánh mắt của nhóm cung nhân đều tụ lại trên người A Uyển, A Uyển đón lấy mới nói: “Phụ thân của bổn cung quả thực là bị bãi chức quan, không ngờ đến chuyện này lại có thể làm liên lụy đến các ngươi, có điều các ngươi đã làm rất tốt, không cứng đối cứng với người ngoài, cũng không để cho những cẩu vật này làm dơ bẩn địa giới Chiêu Dương cung của chúng ta, bổn cung rất vui mừng.”

Những cung nhân bị bắt nạt không gây ra chuyện gì lớn, điểm này A Uyển khá thỏa mãn. Nàng không ở trong cung, nếu những cung nhân không ẩn nhẫn, đem làm lớn chuyện, ắt là muốn bị kẻ khác cố tình bới lông tìm vết để ra oai phủ đầu.

Tiếp đó liền sai Bạch Lộ đem hộp gỗ đựng vàng tới, từng cái phân phát xuống dưới, ban cho các cung nhân, nhưng mà Tiểu Lộ Tử lại quỳ xuống, giọng nói còn có chút nghẹn ngào: “Chủ tử, chúng ta bị uất ức cũng không sao, chẳng qua là một cái tiện mệnh mà thôi, nhưng cẩu vật này trong miệng không sạch sẽ, nhục mạ chúng nô tài thì đã đành, ngay cả ngài cũng mắng luôn, các nô tài không dám cãi lại, lúc này thấy ngài ban cho thật sự rất hổ thẹn.” Tiểu Lộ Tử dẫn đầu, cả một đám cung nhân cũng ào ào quỳ xuống.

A Uyển không thèm để ý cười, phất tay để cho bọn họ đứng lên: “Lòng trung thành của các ngươi bổn cung đều biết, đem thưởng cho các ngươi

https://thuviensach.vn

bổn cung tuyệt đối không keo kiệt. Lúc đó nếu các ngươi mắng lại, hiện giờ ngay cả thi thể cũng không tìm được, hà tất phải tranh khí nhất thời? Có núi xanh không lo không có củi đốt, không cần tìm cái chết vô nghĩa."

Lý Phúc Mãn ở một bên tiếp lời A Uyển: "Chủ tử chúng ta tính nết thế nào mà tất cả các ngươi hầu hạ một thời gian dài như vậy còn không biết sao? Hiện giờ chủ tử đã trở về, tất nhiên sẽ không để các ngươi chịu oan ức không công, nếu ai đánh rơi mặt mũi của Chiêu Dương cung chúng ta chẳng phải là đánh rơi thể diện của chủ tử sao? Nhìn dáng vẻ hiện tại của các ngươi đầu óc bay mất, chúng ta để chủ tử mất mặt, còn có thể trông cậy chủ tử che chở cho chúng ta sao? Chúng ta phải lên tinh thần! Không thể để cho người ngoài nhìn mà chê cười Chiêu Dương cung của chúng ta, còn có khí thế của Chiêu Dương cung chúng ta hay không!"

Một phen lời nói sôi sục khiến cho các cung nhân một lần nữa như đánh máu gà. Chủ tử bọn họ trước sau như một không cho phép người ngoài bắt nạt người của mình, trở về làm một trận là chuyện sớm muộn, tâm phúc của chủ tử đã trở về, còn lo lắng cái gì?

Nhìn những cung nhân cuối cùng cũng khôi phục sĩ khí ngày xưa, A Uyển mới chậm rãi nói: "Cha của bổn cung bị bãi quan là thật, nhưng bổn cung vẫn là Uyển chiêu nghi của Hoàng thượng, điều này sẽ không thay đổi, trong lòng các ngươi không cần phải cảm thấy thấp hơn người bên ngoài, nếu muốn nghĩ như vậy, chờ đến lúc chủ tử các ngươi thất sủng rồi hãy nói."

Đả thông cũng không xê xích gì nhiều, A Uyển liền để cho các cung nhân trở lại làm việc, trước khi chuyện này chưa có kết quả, A Uyển liền cáo nghỉ không đi thỉnh an, đỡ phải nghe những người đó lời ra tiếng vào. Mà các cung tần bên cạnh tuy là lén lút đem chuyện phụ thân của Uyển chiêu nghi truyền đi xôn xao, nhưng mà người bên ngoài còn chưa tìm tới cửa gây khó chịu, dù sao vị ở Chiêu Dương cung này vẫn đang được sủng

https://thuviensach.vn

ái, mọi người cũng cố kỵ ít nhiều, nhưng những lời này truyền đi càng lúc càng khó nghe.

Chiêu Dương cung yên tĩnh hai ba ngày.

A Uyển ngồi trên đầu, nghe Minh Đại báo cáo rành rẽ sự tình, cười lạnh một tiếng, quả nhiên không ngoài dự liệu. Lúc này Lý Phúc Mãn tiến lên bẩm báo, nói là có mấy tiểu thái giám ngoài cung vô cớ tới cửa đánh cung nhân Chiêu Dương cung, trong miệng còn không ngừng kêu gào, Lý Phúc Mãn tới xin A Uyển quyết định.

Nghe xong lời của Lý Phúc Mãn, A Uyển vỗ bàn, thật là to gan, không phát uy liền coi Chiêu Dương cung dễ bắt nạt? Lập tức đứng dậy phân phó nói: “Đem cẩu vật to gan này áp giải đến cho bổn cung, Chiêu Dương cung ta há lại tùy ý để cho người khác chà đạp?”

Rồi tụ tập từng cung nhân một, dò xét các cung một lần, đem những cung nhân đã từng nói lời cuồng ngôn với Chiêu Dương cung, trong lời nói vũ nhục Uyển chiêu nghi từng người trói lại. Động tác này làm huyên náo hậu cung gà bay chó sủa, trận chiến lớn như vậy không ít cung tần nói A Uyển bất chấp cung quy vân vân, nhưng A Uyển chỉ cho một câu nhẹ bẫng, vậy ngươi đi tới chỗ hoàng hậu cáo trạng đi, bổn cung chờ.

Không bao lâu sau liền giam giữ mười mấy cung nhân, đội ngũ của A Uyển trùng trùng điệp điệp lớn mạnh, lập tức A Uyển chỉ huy đội ngũ đi đến Khôn Ninh cung của Hoàng hậu. Trong Khôn Ninh cung lúc này đã tụ tập không ít phi tần bị A Uyển tra xét cung, một đám lê hoa đái vũ rất uất ức tố khổ với Hoàng hậu, bây giờ nhìn thấy A Uyển đi tới, Hoàng hậu ngồi trên đầu vốn hiền đức rộng lượng, đối xử với A Uyển ôn hòa gần gũi cũng không chịu được mà làm mặt lạnh.

Nhưng A Uyển không thèm để ý chút nào, thoải mái hành lễ với Hoàng hậu, rồi ngồi xuống vị trí của mình, dáng vẻ hoàn toàn cho rằng sự việc

https://thuviensach.vn

chưa hề xảy ra, một chút cũng không cảm giác được ánh mắt phẫn hận quanh người mình.

“Uyển chiêu nghi, chuyện ngươi đại náo hậu cung bổn cung đã nghe qua! Thật quá hồ đồ!” Nhìn thần thái Uyển chiêu nghi thong thả ung dung ngồi trên ghế uống trà, Hoàng hậu không khỏi khiển trách.

Một phen lời nói này của Hoàng hậu, mọi người đều nhìn chằm chằm A Uyển, nhìn xem vị này sẽ có phản ứng gì, không ngờ bộ dạng A Uyển mắt điếc tai ngơ, còn đang thanh thản cầm chén trà, không đáp lời của Hoàng hậu.

Hoàng hậu ngồi trên không được để ý tới híp mắt một cái, nét mặt hiện lên một tia không vui, từ khi cai quản hậu viện của Hoàng thượng cho đến hậu cung, chưa có ai dám coi thường nàng như thế, mặc dù Hiền phi có thâm cừu đại hận với mình, lúc đó chẳng phải vẫn cúi đầu trước mặt mình, vẻ mặt không dám công khai chống đối mình, mà Uyển chiêu nghi này mới được sủng ái bao lâu mà dám hành động như thế?

“Trong mắt Uyển chiêu nghi có còn có bổn cung hay không, chẳng lẽ bây giờ bổn cung nói chuyện cũng mặc kệ?”

Lúc này A Uyển mới thả chén trà trong tay xuống, cười như không cười nhìn chằm chằm Hoàng hậu: Hành vi của thần thiếp luôn luôn như vậy, nương nương cũng không phải không biết, nếu không phải bị áp bức quá mức, thần thiếp tội gì phải làm ầm ĩ như vậy, Hoàng thượng nói thần thiếp hành sự luôn cực kỳ có đầu óc, Hoàng hậu nương nương hãy khoan dung nhiều hơn thôi.”

Hoàng hậu còn chưa nói, mấy người bị tra xét cung ngươi liếc mắt ta một lời công kích A Uyển.

“Lời này của Uyển chiêu nghi cũng thật buồn cười, ngài mang theo cung nhân thô bạo xông vào cung điện của chúng ta, đại náo một phen mà lại

https://thuviensach.vn

thành người bị hại?”

“Hay, Uyển chiêu nghi thật đúng là đổi trắng thay đen, không tuân thủ cung quy thì thôi, khổ chủ là chúng ta đều không nói lời nào, ngài trái lại so với chúng ta còn oan ức hơn, hành vi như vậy liền có thể biết được giáo dưỡng ra sao, hừ.”

“Nghe nói xuất thân của Uyển chiêu nghi không cao, vài ngày trước đó phụ thân bởi vì nhận hối lộ mà bị bãi chức quan, ha ha, đây chính là thượng bất chính hạ tắc loạn* thôi.”

*Thượng bất chính hạ tắc loạn: bề trên không nghiêm thì bề dưới cũng chẳng ra gì.

“…”

Câu sau so với câu trước càng khó nghe hơn, A Uyển cũng không thèm để ý, cười cười, đem toàn bộ những người đó thành chó điên đang sủa.

Lấy ánh mắt giễu cợt nhìn mấy người phi tần lải nhải, hơi ngẩng đầu, biểu cảm không ai bì nổi: “Công lực nói huyên thuyên của mấy muội muội còn lợi hại hơn cả hầu hạ Hoàng thượng, đúng rồi, ngoài điện có không ít tiểu cung nữ trong cung của các ngươi mà, đây chắc là thượng bất chính hạ tắc loạn đúng không?”

Mấy phi tần đó nhất thời nghẹn họng, luận khẩu chiến miệng lưỡi, trong cung có ít ai là đối thủ của A Uyển, có điều ngày thường A Uyển không lui tới cùng nhiều phi tần mà thôi. Nếu như vậy liền cho rằng A Uyển miệng lưỡi hiền khô, vậy coi như cực kỳ sai lầm rồi.

“Uyển chiêu nghi, rốt cuộc lần này ý của ngươi muốn thế nào? Nếu không có một lý do hợp lý, hành vi quấy rối trong cung đến nỗi trên dưới không còn yên bình như vậy, bổn cung nhất định sẽ vì các phi tần khác làm chủ.” Trong lời nói tuy là cho A Uyển cơ hội giải thích, nhưng trong câu

https://thuviensach.vn

nói cũng đã kết luận hành vi của A Uyển, bất kể A Uyển nói có đúng hay không, xử phạt lúc này là không thể tránh được.

Nghiêng đầu nhìn về phía Hoàng hậu: “Hoàng hậu nương nương, người xử lý hậu cung đã rất mệt nhọc,…việc nhỏ này vốn thần thiếp không muốn làm phiền người, có điều trong cung này có lời đồn đại về thần thiếp càng lan càng cháy, Hoàng hậu nương nương nói vậy không phải không biết, không ít cung nữ thái giám lén lút tìm cách bố trí thần thiếp, bắt nạt những cung nhân Chiêu Dương cung của thần thiếp, thần thiếp cũng nhịn không nói, chuyện nhỏ coi như không có. Thế nhưng lúc này lại còn có nô tài đánh tới Chiêu Dương cung của thần thiếp, chẳng lẽ lần tới còn muốn ra tay đánh thần thiếp sao?”

Vừa nói vừa dùng ánh mắt quét đến mấy vị phi tần làm ầm ĩ lợi hại nhất kia, không ít đều thuộc phái của Hoàng hậu cùng Hiền phi, lạnh lùng cong khóe môi, A Uyển lại đối diện với Hoàng hậu nói: “Thần thiếp cũng là bất đắc dĩ, Hoàng hậu nương nương bận bịu, thần thiếp liền làm thay, trực tiếp đem một đám dĩ hạ phạm thượng này giam giữ, cái gọi là đề phòng cẩn thận, chính là như thế, hiện giờ đám người đó đang bị áp giải ở bên ngoài, chờ Hoàng hậu nương nương cho thần thiếp một công đạo.”

“Càn quấy, mặc dù có người khiêu khích ngươi, ngươi cũng phải nên bẩm báo cho bổn cung, tự mình chủ trương là quy củ ai dạy ngươi? Chẳng lẽ ngươi còn muốn dẫn người đến tra xét Khôn Ninh cung của bổn cung sao! Gây ồn ào trong cung loạn thành như thế ngươi liền vui?” Hoàng hậu không nghe A Uyển giải thích, chỉ một mực đem tội danh đội lên đầu A Uyển.

A Uyển thay đổi một tư thế thoải mái: “Lúc thần thiếp đến đây bẩm báo, Hoàng hậu nương nương thế nhưng lại từ chối không gặp đấy, bất đắc dĩ thần thiếp đành tự chủ trương, Hoàng hậu nương đã từng bao giờ cho thần thiếp một câu trả lời? Cho thần thiếp tự do ăn nói thì bị nhận phạt, thần thiếp từ khi tiến cung tới nay đều nghe nói Hoàng hậu nương nương rất

https://thuviensach.vn

công bằng, bây giờ xem ra, Hoàng hậu nương nương công bằng chẳng lẽ bởi vì còn tùy từng người?"

Trong cung này người có thể đem chuyện làm ầm ĩ lớn như vậy ngoại trừ Hoàng hậu thì còn có thể là ai chứ? Thảo nào mấy ngày nay Hoàng hậu không đứng ra, mặc cho lời đồn đại bay đầy trời, chỉ có thể nói Hoàng hậu chính là người ra tay phía sau bức màn, hận không thể để lời đồn đại càng loạn càng tốt, còn có thể trông cậy vào nàng ta xử lý sao? Nếu đã biết người sau lưng là Hoàng hậu, A Uyển sẽ chuẩn bị làm tốt việc xé rách da mặt.

"Lớn mật! Uyển chiêu nghi ngươi đây là đang chất vấn khiêu khích bổn cung sao? Thật sự cho rằng bổn cung không dám làm gì ngươi?"

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Trượng Trách

Khí thế uy nghiêm của Hoàng hậu ùn ùn kéo đến, ý cười trên mặt A Uyển cũng không thay đổi chút nào, còn cứ như thế thẳng tắp nhìn chằm chằm Hoàng hậu, dáng vẻ không nói rõ thề không bỏ qua.

“Chà, Uyển muội muội trái lại thật quá kiêu căng, được Hoàng thượng sủng ái vài phần liền dám không đặt Hoàng hậu nương nương ở trong mắt?” Hiền phi nhàn rỗi đứng ngoài cuộc lúc này lại mở miệng châm chọc nói, tam phi tới giờ cũng chỉ có một vị Hiền phi.

“Hiền phi tỷ tỷ chẳng phải cũng thường như vậy, cần gì phải chó chê mèo lắm lông?”

Ánh mắt chưa từng nhìn về phía Hiền phi, chỉ lạnh nhạt ném ra câu này cho Hiền phi, hôm nay A Uyển nói hoàn toàn không nể mặt, việc này liên quan đến chuyện ngày sau mình còn có thể đặt chân ở trong cung hay không, nếu Hoàng hậu hôm nay không cho mình nói rõ, chắc chắn mình sẽ mang danh con gái của tội thần, sau này ở trong cung A Uyển không còn khả năng ngẩng đầu nữa.

Hiền phi trừng mắt nhìn A Uyển không nói thêm gì nữa, Hoàng hậu cuối cùng hoãn lại tâm tình, mặt không đổi nhìn A Uyển: “Uyển chiêu nghi nói chút xem, trong cung này lưu truyền lời đồn đại của ngươi như thế nào?”

“Lý Phúc Mãn, ngươi nói đầu đuôi sự tình cho Hoàng hậu, không được nhiều thêm một câu.” A Uyển không định tự mình nói ra, ô ngôn uế ngữ như vậy nói ra từ miệng cung tần rất không ổn.

https://thuviensach.vn

Lý Phúc Mãn là đồ đệ của ngự tiền thái giám của Hoàng thượng Lý Đắc Nhàn, ít nhiều cũng có chút phân lượng, từ hắn đem chuyện nói rõ cho Hoàng hậu, lại không quá thích hợp. Lý Phúc Mãn được mệnh lệnh của chủ tử, bắt đầu đi ra từ phái sau A Uyển, quỳ trên mặt đất đoan đoan chính chính hành lễ với Hoàng hậu, mới nói từng chuyện những ngày qua ra.

Những cung nhân nói nhảm đó không chỉ lưu truyền lời nói linh tinh không căn cứ về A Uyển, trong lời nói còn nhục mạ A Uyển một hồ ly dụ dỗ, con gái tội thần không biết thu liễm, mê hoặc Hoàng thượng vân vân, những gì khó nghe đều nói, ức hiếp cung nhân Chiêu Dương cung thì thôi, nhưng còn có nô tài khí thế hung hăng đánh đến Chiêu Dương cung…

Hoàng hậu sau khi nghe xong, trầm ngâm không nói chuyện, ngược lại Lệ quý nhân bên dưới đã mở miệng: “Hoàng hậu nương nương, tỳ thiếp cảm thấy, những cung nhân này nói cũng không sai, phụ thân của Uyển chiêu nghi nhận hối lộ bị bãi chức quan, Uyển chiêu nghi chẳng lẽ không phải là con gái tội thần? Về phần đánh tới cửa, Uyển chiêu nghi chỉ cho phép quan phóng hỏa mà không cho dân đốt đèn? Nàng lúc đó chẳng phải hay làm chuyện này sao?”

Lời vừa nói ra, chọc cho không ít phi tần cười khẽ, ngươi một lời ta một lời phụ họa, trong ngày thường dáng vẻ của Uyển chiêu nghi cao không với tới, bây giờ có cơ hội giẫm đạp nàng, ai lại bỏ qua cơ hội này chứ?

Cho dù là như thế, A Uyển còn chưa nói, chỉ nhìn Hoàng hậu, mà Hoàng hậu cũng chờ Lệ quý nhân biện luận cùng mọi người phụ họa xong mới mở miệng: “Lệ quý nhân lắm lời.” Mặc ngoài là răn dạy Lệ quý nhân, nhưng lại biểu đạt Hoàng hậu đồng tình với ý tứ của Lệ quý nhân. (Lina: ta muốn đạp mấy mụ này quá)

Hoàng hậu chuyển sang điệu bộ đoan trang rộng lượng nói với A Uyển: “Xem ra chẳng qua là những cung nhân có chút nhiều chuyện mà thôi,

https://thuviensach.vn

Uyển chiêu nghi sẽ không keo kiệt như vậy, tính toán cùng những cung nhân này đâu.”

A Uyển cười hừ một tiếng, biểu tình trên mặt cũng không bởi vì bị mọi người châm chọc mà thay đổi: “Cha thần thiếp quả thực là bị bãi chức quan, nói thần thiếp là con gái tội thần sao, ngược lại là nói quá sự thật, dù gì phụ thân của thần thiếp vẫn còn đang sống rất tốt trong kinh, chưa bị trị tội lưu vong, tại sao lại nói là con gái tội thần?”

Quét một vòng mấy người cung tần mới vừa rồi bật lợi hại nhất: “Vừa rồi mấy vị muội muội nói thật náo nhiệt, nhưng Hoàng thượng chưa từng nói cha của bổn cung là tội thần, các ngươi từ khi nào hạ chỉ thay Hoàng thượng? Nói thêm, thần thiếp chưa từng nghe qua có cung nhân đánh tới cửa, thần thiếp phải nhịn, vậy liệu có nô tài to gan lớn mật chém giết thần thiếp, thần thiếp còn phải nói tạ ơn sao? Lần trước thần thiếp tới chỗ Lệ quý nhân, trở về cũng không ngoan ngoãn lĩnh phạt, chẳng lẽ cung quy chỉ nhằm vào một mình thần thiếp?”

“Lần này Uyển chiêu nghi có chút già mồm át lẽ phải, phụ thân ngài bị bãi chức quan là sự thật, Uyển chiêu nghi cần gì phải cãi chày cãi cối? Bởi vài câu nhảm nhí của những cung nhân còn có những cung nhân không hiểu chuyện làm ầm ĩ, liền tra xét các cung, làm náo loạn cung điện các tỉ muội, lúc này trong lòng chúng ta còn sợ hãi đấy, Uyển chiêu nghi luôn mồm quy củ, tần thiếp trái lại không nhìn ra quy củ của ngài đâu.” Lời nói có tình có lý là của Tả tiệp dư.

A Uyển nhoẻn miệng cười, dẫn theo một chút mùi nguy hiểm nhưng mọi người chưa phát hiện ra: “Được chưa, không nên thêm cho bổn cung cái danh con gái tội thần bổn cung cũng không hề gì, nhưng mà bổn cung nhớ rõ Đại bá phụ của Tả tiệp dư, chính là Tả đại nhân bị lưu đày đến Đại Lý tự, ồ, được rồi, cữu cữu (cậu) của Hiền phi nương nương, cùng một dạng với kinh đô phủ doãn bị bãi quan, a..hình như còn có…”

https://thuviensach.vn

Suy tính một trận, một đợt thanh tra người thân của các phi tần ở đây bị bãi quan hoặc lưu vong, tất cả đều bị A Uyển điểm một lần, mọi người bị chỉ điểm không nói ra lời, bởi vì đây chính là sự thật. Sau cùng, A Uyển nhìn về phái Hoàng hậu: "Thần thiếp nhớ rõ, ngoại tổ phụ (ông ngoại) của Hoàng hậu nương nương, hình như cũng không may mắn tránh khỏi đâu, chẳng biết có phải thần thiếp nhớ lộn không?"

"Uyển chiêu nghi!" Hoàng hậu rốt cuộc không chịu nổi khiêu khích rõ ràng lần này của A Uyển, quát lớn.

A Uyển khẽ cười một tiếng: "Tai thần thiếp sử sụng rất tốt, Hoàng hậu nương nương không cần lớn tiếng như thế." Người bên ngoài nói ta là con gái tội thần thì được, ta tiết lộ thân thích của chúng phi tần đều có dính dáng liền bị mắng? Hoàng hậu thật đúng là lúc nào cũng muốn đem mình giẫm nát dưới chân không thể thoát được đây."

"Uyển chiêu nghi ngươi rốt cuộc muốn thế nào?" Hoàng hậu lạnh lùng nói.

"Thần thiếp chỉ cầu một công bằng mà thôi, người ngoài bắt nạt Chiêu Dương cung của ta như vậy, Hoàng hậu nương nương muốn thần thiếp chịu đựng sao? Thần thiếp vừa rồi cũng đã nói, chỉ cần cho thần thiếp công bằng, chuyện thần thiếp tra xét cung này đương nhiên nhận phạt! Một câu oán hận cũng không có, nếu Hoàng hậu nương nương không muốn cho thần thiếp một câu trả lời, thần thiếp không thể làm gì khác hơn là tìm Hoàng thượng rồi!" A Uyển không chịu tỏ ra yếu kém chút nào.

Hoàng hậu cảnh cáo liếc mắt nhìn A Uyển, trên tay vuốt ve giáp bộ của mình: "Uyển chiêu nghi đây là đang ỷ vào sủng ái của Hoàng thượng uy hiếp bổn cung?"

"Thần thiếp sao dám uy hiếp Hoàng hậu, chẳng qua là cầu một lẽ phải mà thôi, đoan chính nhìn Hoàng hậu nương nương xử lý chuyện này thế

https://thuviensach.vn

nào.”

Đã xé rách da mặt, Hoàng hậu dựa vào quyền trong tay, còn A Uyển dựa vào sủng ái của Hoàng thượng, đánh lên võ đài trái lại nhìn hay, trong lúc nhất thời thắng bại khó định, mấy người Hiền phi ôm tâm trạng xem kịch vui.

“Truyền cung nhân bị trói tiến lên.” Thái giám bên ngoài phân phó xong, Hoàng hậu quay sang A Uyển: “Bổn cung cho Uyển chiêu nghi công bằng, hậu quả ngươi phải gánh cho tốt.”

A Uyển cười, ngậm chặt miệng không nói lời nào, nhìn kẽ xem Hoàng hậu muốn thẩm vấn những cung nhân này thế nào. Các cung nhân bị giải đến trong điện cuối cùng cũng ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, không ít nô tài miệng cọp gan thỏ đã sớm sợ đến run hai chân, bị hỏi thì càng ấp úng không nói nên câu hoàn chỉnh.

Cũng có mấy nô tài gan lớn, nhất định không thừa nhận, một mực chắc chắn là oan uổng, nhưng những cung nhân Chiêu Dương cung có thể từng người chỉ ra khi nào ở đâu nói câu đại bất kính gì, cung nhân Chiêu Dương cung nói có lý có căn cứ, trật tự mạch lạc,…những cung nhân này không còn lực chống đỡ, dễ dàng nhận tội.

Khi Hoàng hậu đang muốn đem những cung nhân này xử trí một phen thì A Uyển ôn nhu mở miệng, âm thanh vẫn kiều nhu nhưng lời nói ra lại làm cho sắc mặt những phi tần ở đây đại biến.

“Thần thiếp đa tạ Hoàng hậu nương nương theo lẽ công bằng xử lí… những nô tài này, cho thần thiếp một cái công đạo. Chỉ là vừa rồi có vị muội muội nói rất hay, thượng bất chính hạ tắc loạn, chúng tỉ muội các cung đúng là không răn đe tốt cung nhân, mặc cho chạy đến chỗ thần thiếp ầm ĩ, phải chăng cũng nên gánh chịu chút trách nhiệm chứ?”(Lina: *đập bàn* quá hay)

https://thuviensach.vn

Chỉ một nô tài trong đó tới cửa gây chuyện, A Uyển nói: “Thần thiếp nhớ rõ, đây chính là Đại thái giám bên người Tả tiệp dư mà, Tả tiệp dư, bổn cung nói đúng không?”

Nghe vậy trong lòng Tả tiệp dư run lên, nhớ tới điệu bộ A Uyển lúc trước, không khỏi sinh ý sợ, âm lượng cũng nhỏ hơn trước rất nhiều: “Uyển chiêu nghi, ngươi đây là muốn thế nào?”

Không đợi A Uyển nói, Hiền phi đã mở miệng: “Uyển chiêu nghi chẳng lẽ muốn tất cả từ trên xuống dưới trong cung chịu phạt cùng ngươi sao? Hay là bởi không muốn chịu phạt mà kéo dài thời gian đây?”

“Lời này của Hiền phi nương nương thần thiếp không dám gật bừa, nếu Hiền phi nương nương có thể nói cho thần thiếp, cung quy trong cung có nói, dung túng cung nhân hành hung không phải là đại tội, thần thiếp không còn lời nào để nói.” Một câu nói chặn Hiền phi lại, không có cơ hội phản bác.

Lúc này tâm tình không vui của Hoàng hậu càng lộ ra ngoài, tất cả mọi người bị Uyển chiêu nghi nắm mũi dắt đi không phải là điều mình muốn thấy: “Uyển chiêu nghi đây là ý muốn chuyện làm lớn lên sao? Bổn cung đã đáp ứng yêu cầu của ngươi, xử lí các cung nhân, ngươi hết lần này đến lần khác cãi lời bổn cung, đây muốn đặt gia pháp tổ tông vào mắt hả?”

A Uyển đang muốn nói gì đó, Hoàng hậu không cho nàng nói, vẫy tay triệu cung nữ đến: “Người đâu, Uyển chiêu nghi dĩ hạ phạm thượng, xúc phạm Hoàng hậu, vả miệng hai mươi cái.”

Nói xong liền có cung nữ tiến lên áp chế A Uyển, mấy người Lý Phúc Mãn cùng Bạch Lộ liều mạng che chở, còn A Uyển cười cười: “Thần thiếp nhận phạt.” Lời nói dứt khoát, nhưng Hoàng hậu nhìn mắt A Uyển trong lòng hiện lên dự cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, đang lúc cung nữ giơ tay lên muốn đánh thì ngoài điện truyền đến một tiếng quát lớn: “Đang làm gì đấy!”, bước vào Khôn Ninh cung còn có thân ảnh sắc minh hoàng cao lớn.

Đang muốn bước vào trong điện liền thấy có cung nữu giơ cao tay sắp tát mặt của vật nhỏ, tuy biết đại khái sự việc, nhưng Hoàng thượng nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng vẫn ức chế không nhịn được tức giận, bé con mà mình nâng như nâng trứng lúc này đang bị kẻ khác làm mất mặt?!

Tình huống xoay chuyển như vậy, mọi người cũng cả kinh một hồi mới lấy lại được tinh thần, thỉnh an Hoàng thượng, lúc này Hoàng thượng không cho đứng dậy, bước nhanh ngồi xuống chỗ chủ vị: “Hoàng hậu, ngươi nói cho trẫm xem rốt cuộc có chuyện gì?”

Trong lòng Hoàng hậu xông lên một nỗi tâm tình phức tạp cay đắng tức giận không cam lòng trộn lẫn với nhau, thảo nào Uyển chiêu nghi định ngoan ngoãn chịu phạt, thì ra là đã sớm tính toán được thời gian Hoàng thượng đến, để cho Hoàng thượng nhìn thấy màn này. Bị bắt tại chỗ, Hoàng hậu dù thế nào cũng không giải thích rõ ràng được.

Khẽ cắn môi, Hoàng hậu mới mở miệng: “Hồi lời Hoàng thượng, là Uyển chiêu nghi xúc phạm bề trên, xung đột với thần thiếp, bất chấp gia pháp tổ tông, vì thế thần thiếp mới giáo huấn một phen, để cho Uyển chiêu nghi nhớ kĩ, không được lại thị sủng mà kiêu như thế. Thần thiếp cũng chỉ là dọa Uyển chiêu nghi một chút mà thôi, không có ý thực sự muốn xử phạt nàng.”

“Thì ra là thế, vậy nói xem, Uyển chiêu nghi coi nhẹ gia pháp tổ tông thế nào?” Giọng điệu Hoàng thượng rất nhẹ nhàng, giống như hoàn toàn không tin lời của Hoàng hậu.

Đúng lúc đó A Uyển làm ra hành động ngoài dự đoán của mọi người, hai chân cong xuống lập tức quỳ gối trước mặt Hoàng thượng, đầu gối đập

https://thuviensach.vn

xuống nền đất cẩm thạch lạnh lẽo, phát ra tiếng vang đến nỗi phi tần ở xa cũng nghe thấy, rõ ràng lực quỳ xuống là rất lớn.

Hoàng thượng cũng bị hành động bất thình lình của A Uyển làm cho hoảng sợ: “Uyển chiêu nghi đây là muốn làm gì?”

Hai tay A Uyển dán xuống đất, trán cũng chạm vào tay, cúi xuống mặt đất: “Hoàng hậu nương nương nói đúng, thần thiếp quả thật không để ý gia pháp tổ tông, làm trái cung quy, phạm vào sai lầm lớn, thần thiếp cam nguyện nhận phạt.”

Nếu bàn về, A Uyển quỳ xuống ở trước mặt Hoàng thượng như vậy, trong lòng Hoàng thượng cực kỳ không thoải mái, cho dù muốn bao che khuyết điểm, nhưng vật nhỏ lại nhận mình có tội, cam nguyện nhận phạt, hoàn toàn không mở miệng vì sao như vậy, bất đắc dĩ Hoàng thượng không thể làm gì khác hơn là để cho Lý Phúc Mãn thuật lại sự tình một lần.

Lý Phúc Mãn tiến lên, động tác giống chủ tử quỳ phục trên mặt đất, đem sự tình nói từ đầu chí cuối không sót một chữ cho Hoàng thượng, mà Hoàng thượng nghe vậy cũng nhíu mày, lạnh lùng nói: “Lần này Uyển chiêu nghi thật là to gan lớn mật, tùy hứng làm bậy! Ai cho ngươi lá gan để ngươi hành động như vậy?”

Câu này làm cho các phi tần ở đây hồi hộp, mà Hoàng hậu cũng không nhận ra là mình đang cong khóe môi, xem ra Uyển chiêu nghi đúng là gặp phải trắc trở, mời Hoàng thượng tới không ngờ lại thành tự lấy đá đập vào chân mình?

Mà một câu nói phía sau của Hoàng thượng, càng làm cho các phi tần ở đây ồ lên, bắt đầu nghi ngờ độ tin cậy Uyển chiêu nghi được sủng ái: “Uyển chiêu nghi thị sủng sinh kiêu, coi khinh gia pháp tổ tông, phạt mười trượng răn đe!”

https://thuviensach.vn

Mười trượng hạ xuống, Uyển chiêu nghi sợ là mười ngày nửa tháng cũng không thể dậy nổi?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Bao Che Khuyết Điểm

Không ít phi tần chờ coi trò hay, Uyển chiêu nghi luôn mảnh mai, mười trượng đánh xuống, ha ha, đáng để nhìn.

Hoàng thượng nói xong, A Uyển đang phục quỳ trên mặt đất tạ ân nhận phạt, nhưng mà lúc đứng lên Hoàng thượng có thể thấy rõ được sắc mặt tái nhợt của A Uyển, trên trán mồ hôi hột li ti dầy đặc toát ra, còn chưa kịp lên tiếng, người trước mặt đã thẳng tắp ngã về phía sau.

May mà Lý Phúc Mãn và Bạch Lộ phản ứng nhanh, kinh hô một tiếng "Chủ tủ", vội vàng nhào tới, làm đệm thịt cho A Uyển mới miễn cho A Uyển không bị dập đầu. Mọi người trong điện ai cũng bị A Uyển đột nhiên ngất khiến cho kinh ngạc, vốn tưởng rằng là Uyển chiêu nghi cố giả bộ té xỉu, nhưng sắc mặt đột biến này đúng là làm cho người ta nhìn không ra giả dối.

Thân thể Hoàng thượng phản ứng nhanh hơn đầu óc, bước nhanh về phái trước ôm A Uyển vào lòng, nhìn vật nhỏ trước mắt khuôn mặt không có chút sắc máu nào, sải bước đi ra ngoài điện, mà Hoàng hậu ở đằng sau nhìn một màn này, cảm giác bất an ở đáy lòng càng phát ra mãnh liệt, nếu hôm nay Uyển chiêu nghi có chuyện gì, mình sợ là không thoát khỏi liên can.

Giữa lúc Hoàng thượng bước ra cửa điện thì ngừng lại, đưa lưng về phía Hoàng hậu nói một câu: "So với Uyển chiêu nghi, Hoàng hậu càng làm cho trẫm thất vọng hơn."

Những lời này người ngoài nghe không hiểu, nhưng Hoàng hậu lại hiểu rất rõ, Hoàng thượng biết rõ việc này là mình bày kế, mà mình dung túng

https://thuviensach.vn

hậu cung đem lời đồn đại truyền đi xôn xao, Hoàng thượng cũng biết cả!

Rút ra được kết luận, tư thế cả vú lấp miệng em quanh thân Hoàng hậu hoàn toàn biến mất, ngây ngô ngồi ở vị trí đầu một lúc vẫn chưa tỉnh hồn lại. Đợi Hoàng thượng đi xa, Tần chiêu nghi liền hỏi: "Nương nương, người xem chúng ta đây là…"

Hoàng hậu nghe Tần chiêu nghi cắt ngang liếc mắt, Tần chiêu nghi là người cũ trong cung, đối với mình trung thành có thừa nhưng mưu lược không đủ, chắc là không biết xem ánh mắt: "Ý của Hoàng thượng tất cả mọi người chưa hiểu rõ sao? Người đâu, đem…những nô tài này mang xuống đánh trượng chết, các ngươi tự nhận là dung túng cung nhân miệng nói xằng bậy, tới cửa gây chuyện, mau trở về chép nữ huấn nữ giới, đừng mạnh miệng chống cự, sau đó định đoạt thế nào, sẽ xem ý của Hoàng thượng."

Các phi tần bên dưới người nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một xíu, đối với quyết định của Hoàng hậu hơi khó hiểu, nhưng trong lòng các phi tần đến đây cáo trạng với Hoàng hậu đối với chuyện của Uyển chiêu nghi hoặc ít hoặc nhiều đều có nội tình. Nhìn tư thế vừa rồi, nếu chờ Hoàng thượng nhúng tay vào mới nhận lỗi tất nhiên là chậm, sau khi Hoàng hậu lên tiếng, cũng không một ai lên tiếng, xem chừng tiếp nhận quyết định của Hoàng hậu.

Câu vừa rồi của Hoàng thượng đã châm biếm lời của nàng, lộ ra ý cực kỳ bất mãn với việc này. Nếu bản thân Uyển chiêu nghi có chuyện bất trắc, mình thực sự sẽ hết đường chối cãi. Nghĩ đến điều này, thái dương Hoàng hậu từng trận co rút lại, thở dài, xoa xoa thái dương liền để cho các phi tần này hồi cung.

Mọi người rời đi Khôn Ninh cung nhất thời yên lặng lạnh lẽo, Hoàng hậu ngồi bên trên tay xoa xoa thái dương. Cung nữ Liên Nguyệt không đành lòng nhìn chủ tử hao tâm tổn sức như vậy, đi lên thay Hoàng hậu ấn thái

https://thuviensach.vn

dương, lực đạo không nặng không nhẹ quả thực làm cho Hoàng hậu thoải mái không ít.

Qua vài lần, Hoàng hậu mới thong thả mở miệng: “Liên Nguyệt, ngươi nói xem bổn cung phải chăng sốt ruột quá mức?” Cũng khó trách Hoàng hậu hỏi như thế, dù sao chuyện tính toán Uyển chiêu nghi, không có một việc nào thuận lợi làm nàng hài lòng, từ trước đến nay Hoàng hậu thích từ từ tính kế, từng bước một dụ dỗ con mồi bước vào bẫy, nhưng gần đây hành sự càng lúc càng không ổn.

Hầu hạ Hoàng hậu đã lâu, Liên Nguyệt đương nhiên biết phong cách xử lý nhất quán của Hoàng hậu, do dự một trận, Liên Nguyệt vẫn mở miệng: “theo nô tì thấy, nương nương đối với chuyện của Uyển chiêu nghi quả thực là nắm vững, chỉ là quá nóng nảy, ngài luôn dạy nô tì làm việc không được qua loa, nhưng việc của Uyển chiêu nghi ngài thực sự xử lý không được thảo đáng.”

Liên Nguyệt không biết vì sao Uyển chiêu nghi lại khiến Hoàng hậu kiêng kị như vậy, đến mức hành động của Hoàng hậu đều cực kỳ đơn giản vội vã, lúc trước Uyển chiêu nghi đến đây bẩm báo Liên Nguyệt đã khuyên Hoàng hậu nên ra tay ngăn chặn lời đồn, như vậy cũng tốt cho việc kết giao với Uyển chiêu nghi, ngày sau đi thêm bậc nữa với chuyện con cái có thể đem mình lấy đi sạch sẽ, nhưng Hoàng hậu không nghe theo.

Hoàng hậu khẽ thở dài, không phải không biết mình xử lý chuyện này không được chu toàn, không công để lại nhược điểm cho Uyển chiêu nghi. Nghĩ đến vào tiết vạn thọ ánh mắt Hoàng thượng nhìn Uyển chiêu nghi tràn ngập sủng nịnh, trong lòng Hoàng hậu không thể kiềm chế được kinh hoàng. Hoàng thượng chưa bao giờ dùng ánh mắt này nhìn bất kỳ cô gái nào trong hậu cung, cho dù là tình cảm lúc mới thành hôn cùng mình, ánh mắt Hoàng thượng cũng chưa từng nhu tình cưng chiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Uyển chiêu nghi chiếm một vị trí đặc biệt trong lòng Hoàng thượng, khiến cho Hoàng hậu đố kị không thôi, không khỏi nghĩ tới cao tổ hoàng đế (hoàng đế đầu tiên của một triều đại) phế truất Hoàng hậu để đưa phi tử cực kỳ sủng ái lên ngôi vị Hoàng hậu. Lại nhớ tới đệ đệ của mình cùng cô nương nhà Vương thái phó sau khi kết thân, trong phủ gà bay chó sủa không được yên bình, mà con đường làm quan của phụ thân cũng càng không thuận lợi, mẫu tộc mình bắt đầu suy sụp thì ngược lại, phụ thân của Uyển chiêu nghi hiện giờ chỉ là tiểu quan chính ngũ phẩm, nhưng anh cả rất có năng lực, tuổi còn trẻ đã là tòng tứ phẩm nội các độc học sĩ, cũng coi như là cận thần của thiên tử.

Đối lập như vậy làm cho tâm Hoàng hậu không khỏi nảy sinh khủng hoảng, rối loạn trận cước nên khi hành động càng thêm không có trình tự quy tắc. Bây giờ Hoàng hậu lắc đầu tỉnh táo ngẫm lại, chuyện phế hậu lớn như vậy há có thể dễ dàng làm được như thế chắc? Hoàng thượng là người hành sự qua loa đến thế sao? Hết thảy đều là lòng mình rối loạn mới để cho kẻ khác tạo ra cơ hội, chẳng biết trách ai đây.

Phất tay để cho Liên Nguyệt lui sang một bên, Hoàng hậu đứng dậy sửa sang lại quần áo của mình một chút: “Ngươi lấy nhân sâm tốt trong khố phòng đem đên Chiêu Dương cung, thay bổn cung đi thăm đi.” Dứt lời, Hoàng hậu đi tới tiểu phật đường trong Khôn Ninh cung, cần phải tĩnh tâm cho tốt.

***

Trong Chiêu Dương cung.

Viện trưởng Thái ý viện bị Lý Đắc Nhàn túm kéo đến Chiêu Dương cung, thở hồng hộc còn chưa kịp nghỉ, đã bị đưa đến bên giường Uyển chiêu nghi bắt đầu bắt mạch.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng ở một bên nhíu mày không nhúc nhích nhìn chằm chằm viện trưởng, nhưng viện trưởng có lẽ đã hình thành thói quen với trình độ khẩn trương của Hoàng thượng về Uyển chiêu nghi, hoàn toàn không bị quấy rầy, bắt thận bắt mạch, qua một lúc, viện trưởng mới mở miệng.

“Hồi Hoàng thượng, qua mạch tượng cùng xem lưỡi của nương nương, nương nương có triệu chứng tổn thương tim và mật, chắc hẳn là gần đây mất ngủ mơ nhiều nghỉ ngơi không đủ, hơn nửa căn cơ của nương nương bị chấn động nên mới nhất thời bị ngất, dùng một ít viên an thần sẽ không còn gì đáng ngại.”

Viện trưởng nói đơn giản xong, nhưng chân mày Tề Diễn Chi nhíu lại chặt hơn, nhìn về mấy người Bạch Lộ ở một bên: “Vì sao gần đây chủ tử các ngươi mất ngủ?”

Lý Phúc Mãn lập tức quỳ xuống mặt đất, mấy người Bạch Lộ cũng rầm rầm quỳ xuống đầy đất.

“Hoàng thượng, chủ tử không cho bọn nô tài nói với ngài, nhưng nô tài vì chủ tửu đánh bạo nói, đã nhiều ngày nay hơn nửa đêm đến vùng gần Chiêu Dương cung giả thần giả quỷ, quấy nhiễu khiến cho chủ tử không được yên bình, nhưng bọn nô tài vô năng, vài lần đều không bắt được kẻ quấy rối, chủ tử đã nhiều ngày ăn không ngon ngủ không yên, hôm nay lại bị người đánh tới cửa, thật sự là nhất thời giận dữ nên mới…”

Hoàng thượng cau mày chưa hề giãn ra, chỉ gật đầu biểu thị đã biết, sai Bạch Lộ theo viện trưởng trở về lấy thuốc, sau đó ngồi bên giường nhìn vật nhỏ vẫn như cũ chìm trong giấc ngủ không tỉnh. Mấy người Lý Phúc Mãn cực có ánh mắt lui ra ngoài, trong điện chỉ còn lại hai người Hoàng thượng và A Uyển.

Nhìn chằm chằm sắc mặt của vật nhỏ vẫn không có chút sắc máu nào, thiên hạ trên giường bỗng giống như bị bóng đè, trên trán toát ra mồ hôi

https://thuviensach.vn

dày đặc, cơ thể hơi co lại, dáng vẻ trong mộng cũng cực kỳ hoảng hốt, có thể thấy rõ gần đây quả thật là không có cách nào ngủ yên. Hoàng thượng vội vàng đứng dậy đem A Uyển đang bị hoảng sợ mà tỉnh lại ôm vào ngực, vỗ nhẹ sau lưng xoa dịu.

"Đừng sợ đừng sợ, có trẫm ở đây."

Trong ngực truyền tới âm thanh có chút nghẹn ngào: "Hoàng thượng… thiếp…thần thiếp biết sai rồi…"

Tề Diễn Chi lập tức biết vật nhỏ trong lòng đang khóc, giọng nói ôn nhu dịu dàng dỗ dành: "Ừ, nàng sai rồi."

Nhất thời cảm thấy ẩm ướt trước ngực càng nhiều, âm thanh mang theo giọng mũi càng thêm oan ức: "Hoàng thượng chẳng phải nói muốn đánh thần thiếp mười trượng sao…Chờ thần thiếp đỡ rồi đánh hoặc là cứ đánh ngay bây giờ đi…"

Trong lòng vừa không muốn vừa buồn cười, Hoàng thượng thay đổi tư thế ôm vật nhỏ trong lòng: "Trẫm nói nàng hôm nay nàng đại náo cung là sai rồi sao?"

A Uyển đang oan oan ức ức cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn Hoàng thượng, vẻ mặt vô cùng không hiểu.

Đâm đâm trán của vật nhỏ đối diện, Hoàng thượng mới nói: "Nàng ấy à, về sau rất thông minh, dáng vẻ tủi thân trẫm sẽ không muốn phạt nàng đúng không? Lúc trước gặp chuyện không may trong cung không nhớ tới trẫm, sau lại làm nũng với trẫm đúng không? Mới vừa rồi ai ở chỗ Hoàng hậu giống như trâu vậy? Thà thế cũng không chịu nói thật với trẫm hả?"

"Hứ…Lý công công nói gần đây trong triều đình rất loạn, ngài bận rộn đến bể đầu sứt trán, thần thiếp không dám nói chuyện này với ngài."

https://thuviensach.vn

A Uyển vốn cũng dự định nhờ Hoàng thượng, sắp xếp tốt việc hậu cung, nhưng lúc trước Hoàng thượng mạnh mẽ vang dội bỏ cũ thay mới không ít quan viên quan trọng. Hoàng thượng còn đang ở Bich Thủy trang thì các phái trong triều cũng không có biện pháp khác, hiện giờ Hoàng thượng trở về lần nữa vào triều nghị sự, các phái không khỏi nhắc lại chuyện xưa, cãi nhau một phen, những cáo già này làm gì có chuyện dễ giao tiếp? Mỗi ngày Hoàng thượng đều sứt đầu mẻ trán.

Hoàng thượng lại đổi tư thế của A Uyển, như giáo huấn trẻ con đánh một phát vào mông thịt A Uyển, còn vang lên âm thanh, nhưng A Uyển không thấy đau, nghiêng đầu không rõ động tác này của Hoàng thượng có ý gì?

“Nên thông minh thì không thông minh, không nên thông minh thì tự cho là thông minh, nàng nói xem nàng có đáng đánh hay không!”

A Uyển mở to hai mắt nhìn đầy lên án: “Hoàng thượng đây là muốn trước dùng hình phạt riêng, sau đó sẽ đánh trượng thần thiếp sao!”

“Ba” một tiếng, Hoàng thượng lại đánh thêm phát: “Trẫm có thể thật sự đánh nàng sao? Nhưng mà lần này nàng hành động thật quá phận, trẫm nếu không phạt nàng trước thì sẽ không chỉ là đánh mười trượng đâu.” Hoàng thượng sao không biết thân thể A Uyển tuyệt đối không chịu nổi mười trượng, mình có thể hạ chỉ, còn không chuẩn bị chu toàn sao?

“Trẫm biết việc này không chỉ là lỗi của nàng, nhưng nàng quang minh chính đại làm ra chuyện này, mọi người đều biết lạc nhân khẩu thực*, nếu trẫm không phạt nặng nàng trước, làm sao có lập trường để phạt những người bắt nạt nàng, hửm?”

*Lạc nhân khẩu thực: chỉ việc làm không được chu toàn, để lại chỗ hở cho kẻ khác công kích.

Phen giải thích này của Hoàng thượng, A Uyển đã hiểu rõ ý của Hoàng thượng, ngoài mặt là phạt mình mười trượng, thực tế lại là bao che khuyết

https://thuviensach.vn

điểm, nếu không phải là mình ngất xỉu, các phi tần này chắc chắn không trốn thoát.(lina: đây chính là cách anh TDC bao bọc chị đấy, đáng yêu hơm ~~)

"Nếu lần tới nàng còn hành động lỗ mãng như vậy nữa, trẫm quyết không che chở nàng biết chưa?"

Lời này của Hoàng thượng giống như uy hiếp, nhưng A Uyển vẫn cảm nhận được tình cảm ấm áp: "Hoàng thượng mới không nỡ đâu, thật ra, thần thiếp không phải không có đầu óc đến vậy, không phải thần thiếp đi hết cung điện của tất cả phi tần, chỉ đi đến cung của mấy người làm ầm ĩ nhất thôi, mấy phi tần đó cáo trạng với Hoàng hậu nương nương chẳng qua là chột dạ mà thôi."

Xoa xoa đầu A Uyển, vừa đúng lúc Bạch Lộ bưng thuốc tới, dụ A Uyển uống thuốc rồi ngủ, Hoàng thượng liền đứng dậy ra khỏi Chiêu Dương cung, phân phó Lý Đắc Nhàn: "Đi Khôn Ninh cung."

Dường như đoán chắc Hoàng thượng nhất định sẽ đến Khôn Ninh cung, khi Hoàng thượng bước vào trong điện thì Hoang hậu đã chờ ở trong điện, thấy Hoàng thượng tiến đến lập tức đứng dậy thỉnh an.

Hoàng thượng phất tay ý bảo Hoàng hậu đứng lên, sau khi ngồi xuống ghế, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Lần này Hoàng hậu mưu tính có chút vụng về, không giống bút tích vốn có của nàng."

Nghe vậy thân thể Hoàng hậu chấn động, nhưng vẫn gắng trấn định như cũ: "Hoàng thượng là vì khối thịt của đỉnh quả tim kia mà đến vấn tội thần thiếp?"

Cười lạnh một tiếng, Hoàng thượng nhìn chằm chằm dung nhan hoàn mĩ không nhìn ra một chút bối rối của Hoàng hậu trước mắt, nói: "Vấn tội là không sai, không nói chuyện của Uyển chiêu nghi, lẽ nào Hoàng hậu cho là mình không hề sai lầm? Dung túng lời đồn lưu truyền ở hậu cung, xui

https://thuviensach.vn

khiến phi tần ức hiếp lẫn nhau, khiến cho toàn bộ hậu cung chướng khí mù mịt, chẳng nhẽ đây là Hoàng hậu quản tốt hậu cung?”

Tiếp đó, Hoàng thượng đi tới trước mặt Hoàng hậu, từ trên cao nhìn xuống Hoàng hậu, trong mắt một mảnh lạnh lùng: “Trẫm cho rằng sau khi Hoàng hậu đóng cửa hối lỗi, nên có tiến bộ mới phải, nếu hậu cung còn tiếp tục loạn thêm nữa, trẫm thực sự muốn hoài nghi Hoàng hậu có thích hợp chưởng quản hậu cung hay không.”

Lạnh lùng bỏ xuống câu này, Hoàng thượng không quay đầu sải bước ra khỏi Khôn Ninh cung, Hoàng hậu ở đằng sau có phản ứng thế nào, không hề nằm trong phạm vi suy tính của Hoàng thượng.

Ngày hôm sau, Hoàng thượng hạ chỉ bởi vì Uyển chiêu nghi thân yếu, phạt mười trượng đổi thành cấm túc nửa tháng, ở trong Chiêu Dương cung sao kinh Phật không được ra ngoài, mà những phi tần còn lại có liên quan đến việc này cũng chiếu theo mà làm, trong lúc nhất thời hậu cung trái lại yên tĩnh không ít.

Nửa tháng không nhanh không chậm qua đi, cách Trung thu còn một tháng, thái hậu nương nương từ Ngũ Thai sơn trở về hoàng cung, càng làm cho phi tần hậu cung chú ý hơn là hai thiếu nữ xinh đẹp như hoa bồi bên người thái hậu, nghe nói là chất nữ nhà mẹ đẻ thái hậu, nói như vậy, đây chính là biểu muội của Hoàng thượng?!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Biểu Muội

Ngày hôm đó một mình thỉnh an thái hậu, A Uyển rốt cuộc thấy được hai vị biểu muội đang được chú ý cao độ này. Hai vị này có điểm đặc biệt, Đại biểu muội Hạ Gia Nhi nhiệt tình hoạt bát phóng khoáng hướng ngoại, mắt ngọc mày ngài cười rộ lên cười rộ lên cũng khiến người khác vui lây. Nhị biểu muội Hạ Yên Nhi cũng mi mục như họa, chọc người yêu thương, hai phong vị hoàn toàn khác biệt giống như cảnh đẹp ý vui.

Biểu muội này có nét đặc trưng, luôn phải tồn tại trong các loại cung đấu trạch đấu, nhưng trên cơ bản đều xứng đôi với biểu ca, thân phận là biểu muội, có thể công có thể thủ có tiến có lùi, cho nên A Uyển phân loại đặc tính của biểu muội là hung tàn. Ban đêm, sau khi gặp qua hai vị biểu muội khiến cho người ta yêu thích này, A Uyển chọc chọc Hoàng thượng đang phê sổ, gần đây Hoàng thượng công vụ bận rộn rất nhiều, cho dù đêm Chiêu Dương cung của A Uyển rồi, thỉnh thoảng vẫn còn phải phê duyệt tấu chương.

“Hoàng thượng, hôm nay, thần thiếp, thấy…ừm…”

Nghe A Uyển nhả ra từng từ một, bút son trong tay Hoàng thượng chưa hề ngừng, chỉ ném qua một câu nhẹ bẫng: “Nói chuyện cho dễ.”

Tinh thần A Uyển chấn động kể ra: “Hôm nay thần thiếp ở chỗ Thái hậu nương nương gặp hai vị biểu muội cành đẹp ý vui xinh đẹp như bế nguyệt tu hoa của ngài đấy.” Một câu nói một hơi liền nói xong, ngay cả một dấu chấm cũng không có.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng vẫn cần cù chăm chỉ không chút gợn sóng, sổ con trên án đã phê duyệt xong, lập tức đổi sang tập khác: “Nói điểm chính.”

A Uyển hít sâu một hơi: “Thần thiếp cả gan hỏi một câu, hai vị biểu muội là là vị phân gì?” Hai vị biểu muội này nếu tiến cung, không thể không nói bản thân mình vừa nhiều thêm hai vị địch thủ thực lực mạnh mẽ, biết người biết ta trăm trận trăm thắng, nàng vẫn nên sớm dò xét thám thính nắm rõ cho tốt.

“Cái gì?” Dường như Hoàng thượng không nghe rõ câu hỏi của A Uyển, rốt cuộc để bút son trong tay xuống, nâng mắt thấy A Uyển đang ở bên án nhéo lá bồn cây, hoặc giống như là muốn xác định A Uyển, hỏi lại một lần nữa: “Nàng vừa mới nói gì?”

Tay của A Uyển cuối cùng cũng buông tha lá của bồn hoa chịu khổ bị chà đạp không còn hình dạng: “Ai nha, thần thiếp hỏi là, hai vị biểu muội vào cung có vị phân gì? Có thể sớm cho thần thiếp biết, chuẩn bị tấm lý thật tốt hay không?”

Hoàng thượng nghe xong ánh mắt hơi híp lại thành độ cong vui sướng, nét mặt lại là dáng vẻ trầm ngâm suy tính: “Ừm, biểu muội Gia Nhi minh diễm phóng khoáng, biểu muội Yên Nhi ôn nhu nhã nhặn, chi bằng một Gia phi, một Thục phi là được rồi, Tiểu Uyển thấy thế nào?”

Hừ, Gia phi, còn thêm mèo nhỏ mọn, trong lòng khó chịu, nhưng vẻ mặt A Uyển lại cười cười: “Thần thiếp cảm thấy rất tốt, chúc mừng Hoàng thượng ôm được mĩ nhân về, Hoàng thượng bận bịu, thần thiếp không quấy rầy ngài.”

Dứt lời, A Uyển đi đến chỗ tú tháp, trong lòng không khỏi nhất thời phiền muộn, nghĩ tới hai biểu muội tuổi trẻ xinh đẹp, như hoa như ngọc mềm mại động lòng người, đáy lòng A Uyển sinh ra cảm giác mình đã già,

https://thuviensach.vn

rõ ràng mình chỉ mới là thiếu nữ đôi tám, nhưng so với biểu muội càng tươi trẻ, haizz, không đề cập tới nữa.

Mình chắc là sẽ không giao tiếp với các phi tần, nhưng hiện giờ trong cung được sủng ái nhất là mình, nếu hai vị biểu muội phân vị cao hơn mình, khó đảm bảo hai vị biểu muội thoạt nhìn cảnh đẹp ý vui này sau khi tiến cung sẽ không lấy mình lập uy a!

Nếu là người khác A Uyển không sợ, nhưng đây là biểu muội nha! Phái sau có Thái hậu làm chỗ dựa vững chắc, lại có thêm quan hệ họ hàng với Hoàng thượng, tuy rằng Thái hậu cũng thích mình, nhưng có thể sánh được với cháu ruột sao? Nghĩ đến những ngày thêm thảm không thấy trời trăng sắp tới, A Uyển phiền muộn bắt đầu nhào nặn mặt. (Lina: chị đáng yêu ghê)

Hoàng thượng đi theo A Uyển đến thấy vật nhỏ ngốc ngồi trên tú tháp vẻ mặt sầu bi đang ôm đầu lắc lư trái phải, dáng vẻ ngốc nghếch khiến Hoàng thượng không khỏi bật cười. Tiếng cười vừa thốt ra, A Uyển lập tức ngừng động tác, quay đầu nhìn về phía Hoàng thượng đang cười mình đến không ngừng được.

“Hoàng thượng nhìn lén thần thiếp làm gì chứ?”

“Nếu không đi theo nàng, trẫm sợ nàng sẽ rơi vào hũ dấm chua không leo lên được.” Hoàng thượng ho nhẹ một tiếng, thu lại tâm tình, vừa nói vừa đi đến ngồi xuống cạnh A Uyển.

Biểu tình A Uyển xem thường nhíu mày: “Gì cơ? Hoàng thượng nói thần thiếp rơi vào hũ dấm sao? Hừ, mười người biểu muội trở lại thần thiếp cũng sẽ không sợ được chưa! Hoàng thượng bớt coi thường người ta đi.” Dứt lời, A Uyển chột dạ một trận, âm thầm cầu khẩn tốt nhất Hoàng thượng đừng có mười người biểu muội, hai người đã rất nước sôi lửa bỏng rồi.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Hoàng thượng khen ngợi: “Quả thật không hổ là Tiểu Uyển mà, ngày mai trẫm sẽ hạ chỉ cho toàn bộ biểu muội tiến cung chơi với nàng, được không?”

Hai mắt A Uyển trừng lớn nhìn Hoàng thượng: “Ngài thật sự có mười người biểu muội sao?”

Nhìn vật nhỏ như thế, Hoàng thượng cười ha hả: “Tiểu Uyển có từng nghe qua Hạ gia ở Dĩnh Dương? Thái hậu xuất thân từ nơi đó, dòng chính dòng nhánh tính hết, không nói mười người, hơn hai mươi biểu muội trẫm đều có, Tiểu Uyển cứ yên tâm đi.”

Thần thiếp làm sao yên tâm được a! Linh quanh lóe lên, A Uyển lúc này tỉnh táo hiếm thấy: “Hoàng thượng hẳn là đùa ta phái không? Thật sự muốn cho tất cả biểu muội tiến cung sao?”

“Trẫm sao phải đùa ngươi? Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy.” Câu này vang lên có lực, nói năng có khí phách.

Chớp chớp mắt, A Uyển lại hỏi: “Các biểu muội sẽ trở về sao?”

“Trở về làm gì, đều nhận vào cung bồi Tiểu Uyển chơi đùa cho vui?”

Được những lời này của Hoàng thượng, A Uyển bắt đầu phiền muộn đem đầu lắc lư. Thấy động tác này của nàng, Hoàng thượng khó hiểu: “Nàng làm cái gì vậy?”

Ngẩng đầu đáng thương nhìn Hoàng thượng: “Trong lòng thần thiếp đau khổ a!” Mai sau nếu hơn mười hai mươi biểu muội tổ chức thành tập đoàn tiểu boss rào rào đến thì làm bao bây giờ? Cứ cố gắng để ý còn yên lặng chịu đựng hay tuôn ra đường máu trong tập đoàn biểu muội? Mời thưởng thức đến gần biểu muội hôm nay…

https://thuviensach.vn

A Uyển đang vui sướng bổ não thì Hoàng thược ở một bên không nhịn được cười rốt cuộc cất tiếng cười to, mà tiếng cười kia của Hoàng thượng cuối cùng cũng khiến A Uyển hiểu được, mình bị đùa giỡn. Uy tín từ trước đến giờ của Hoàng thượng rất tốt, nói gì A Uyển cũng rất ít khi hoài nghi, không ngờ tối nay lại bị Hoàng thượng trêu đùa một hồi.

“Không cho cười không cho cười, tại sao Hoàng thượng gạt thần thiếp, một chút cũng không thú vị đâu!” Nhất thời xấu hổ và giận dữ A Uyển đưa tay che miệng Hoàng thượng, nhưng không ngờ lại bị xoay ngược lên tú tháp, tư thế trái lại có chút mập mờ.

“Thế nào, chẳng phải nói mười người biểu muội nàng cũng không sợ sao?” Hoàng thượng nổi lên tâm tư trêu đùa A Uyển, không có chút ý tứ muốn chuyện biểu muội này trôi qua.

A Uyển tức giận quay đầu đi, ngoài miệng thì nói năng ngọt xớt: “Sao lại không sợ, biểu ca biểu muội và vân vân, ghét nhất! Nếu như Hoàng thượng bị cướp thì làm sao bây giờ!”

Nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận của A Uyển, giọng nói Hoàng thượng có chút thoái mái: “Còn nói không phải là rơi vào hũ dấm chua? Vật nhỏ mạnh miệng, yên tâm đi, không chỉ không cho biểu muội khác vào cung, hai vị biểu muội này cũng không cần vào cung.”

Hở? Biểu muội đường xa mà đến không vào cung có đôi có cặp với biểu ca, cái này không khoa học a! Nội dung vở kịch sao lại sai lệch rồi?

“Hai vị biểu muội kia vào cung làm gì?”

“Rảnh rỗi quản biểu muội, không bằng quản trẫm trước đi đã?” Nói rồi, A Uyển liền nhận ra dưới thân có thứ gì đó nhô lên, trở mình khỏi giường, nếu lúc này giả bộ ngu ngốc cũng không giống, A Uyển cười khan nói: “Ha ha, thần thiếp đã nhiều ngày sợ là không tiện…đâu!”

https://thuviensach.vn

Một chữ “đâu” còn chưa nói xong, A Uyển đã bị Hoàng thượng khiêng lên vai, nhân tiện còn vỗ vỗ mông thịt: “Trẫm nhớ mấy ngày kia của nàng vừa qua rồi chứ? Lần tới tìm một lý do tốt biết chưa?”

Hoàng thượng dương dương tự đắc khiêng con mồi đi đến trong tẩm điện, mà A Uyển bị khiêng trên vai đơn giản là khóc không ra nước mắt, Hoàng thượng ngài bề bộn nhiều việc tại sao lại nhớ kỹ ngày ấy của thần thiếp?

***

Tuy là Hoàng thượng im lặng không nói mục đích thật sự chuyện biểu muội vào cung, nhưng A Uyển nổi lên tâm bát quái hiếm thấy, cẩn thận tỉ mỉ quan sát mấy ngày liền nhìn thấu manh mối. Sau khi hai vị biểu muội vào cung, số lần Tề Vương gia được mời vào cung cũng càng ngày càng nhiều đấy.

Xem ra lúc trước là mình nghĩ lạc, biểu ca của hai vị biểu muội không chỉ có Hoàng thượng mà thôi, Tề Vương gia chẳng phải cũng là biểu ca của các nàng sao? Quả nhiên, biểu ca biểu muội là tuyệt phối a! Thay vì làm một thành viên trong đông đảo phi tử, trái lại gả cho Tề Vương gia chưa thành hôn làm chủ mẫu một nhà còn tốt hơn.

Hai vị biểu muội mỗi người một vẻ, Thái hậu phải suy tính chu toàn, nhưng mà Tề Vương gia cuối cùng rơi vào nhà nào, vẫn đáng giá chờ mong.

A Uyển ôm tâm tình xem kịch vui rất bàng quan, không ngờ diễn viên trái lại tìm tới cửa, chờ lúc hai vị biểu muội tư sắc hơn người bước vào trong điện, mặc dù A Uyển thân là phái nữ cũng không thể không thừa nhận hai vị này chỉ cần đứng yên, để cho người ta nhìn sang quả thật là như thấy mỹ cảnh vui tai vui mắt thoải mái cả người.

https://thuviensach.vn

“Thỉnh an Uyển chiêu nghi nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Nghe một chút, giọng nói thanh thúy uyển chuyển như chim hoàng anh.

“Đứng lên đi, hai vị Hạ tiểu thư không cần đa lễ, mau ngồi xuống.” Trong nữ nhân hậu cung, ngoại trừ Hoàng hậu, các phi tần còn lại không thể đem hai vị cô nương này thành biểu muội, A Uyển cũng lấy Hạ tiểu thư làm xưng hô.

Hạ Gia Nhi xinh xắn rạng ngời sau khi ngồi xuống liền liền đề cập tới trọng tâm câu chuyện, Hạ Yên Nhi một bên tuy nội liễm, nhưng thỉnh thoảng cũng tiếp lời, không có vẻ tẻ ngắt.

“Thường nghe Thái hậu cô cô nhắc tới chiêu nghi nương nương, tỉ muội chúng ta vừa mới vào cung liền muốn đi cầu kiến, chỉ tiếc vẫn không đi được. Bây giờ nhìn gần Uyển chiêu nghi nương nương xinh đẹp tỏa sáng, trái lại khiến cho thần nữ nhìn mà ngây dại.” Tính tình Hạ Gia Nhi khá hoạt bát, hồn nhiên ngây thơ, ăn nói cũng cực dễ nghe.

A Uyển sai cung nhân đưa nước trà bánh điểm tâm lên, mới cười nói: “Hai vị cố nương mới thật sự là xinh đẹp rạng ngời ấy chứ, bổn cung thấy mà vui tai vui mắt.”

Hạ Yên Nhi uống một hớp nước trà xong, ôn nhu mở miệng: “Đây là Quân Sơn ngân châm tốt nhất được ngâm trong nước Cam Tuyền, đã sớm nghe qua nương nương cực kỳ được sủng ái, lá trà ngon bậc này chỉ có ở chỗ Hoàng thượng biểu ca mới được uống cơ.”

Nghe vậy A Uyển nhíu nhíu mày, Hạ Yên Nhi này dường như có hàm ý khác, nhưng A Uyển vẫn giả ngu như cũ: “Hoàng thượng đương nhiên là sủng ái bổn cung, chỗ bổn cung có thứ tốt gì mà không có đâu.”

Câu nói đắc ý vênh váo khiến hai tỉ muội Hạ gia liếc nhìn nhau, sau khi trao đổi chút tin tức, thần sắc trái lại vẫn như thường cười nói cùng A

https://thuviensach.vn

Uyển. Hành động lén lút dĩ nhiên A Uyển thấy được, nhưng không vạch trần.

Tán gẫu một hồi, A Uyển lấy thân thể không khỏe làm lí do, tiễn Hạ gia tỉ muội khỏi Chiêu Dương cung.

“Chủ tử, ngài nói xem, hai vị Hạ gia tiểu thư đến thăm ngài làm gì?” Lòng hiếu kỳ của Thanh Sam luôn nặng, không nghĩ liền hỏi.

A Uyển không thèm để ý búng móng tay: “Các nàng ấy à, là muốn đến điều tra nghiên cứu chút.” Hai vị này thông mình như vậy là đủ rồi, ngoài mặt cũng làm vô cùng tốt, chỉ tiếc mờ ám không thể gạt được người.

Điều tra chút? Thành Sam không hiểu lời, nhưng cũng không dám hỏi nữa, thành thực đi bận việc của mình.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Kết Cục

Trắc điện Từ Ninh cung.

“Muội muội, xem ra Uyển chiêu nghi cũng không lợi hại đến thế, nhìn ngơ ngác ngây ngô, không biết Hoàng thượng biểu ca thích nàng vì cái gì?” Hạ Gia Nhi mới vừa rồi còn ở trước mặt A Uyển biểu hiện cực kỳ nhu thuận thông minh, khi chỉ có mỗi nàng cùng muội muội Hạ Yên Nhi thì cuối cùng cũng lộ ra bản tính.

Hạ Yên Nhi ngồi trước bàn trang điểm, tỉ mỉ vẽ lại chân mày, không vội mở miệng, cho đến khi tô mày đẹp rồi, thừa dịp chưa cầm lấy son môi, mới trả lời câu của tỷ tỷ: “Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp Uyển chiêu nghi thì có thể nhìn ra được gì? Nếu không có chút thủ đoạn, Uyển chiêu nghi làm sao có khả năng giữ chân được Hoàng thượng biểu ca, A Tỷ đừng coi khinh người ta mới phải.”

Vừa nói, lại dùng ngón út thấm chút son môi, không nhanh không chậm bôi trên môi, rất chuyên chú. Hạ Yên Nhi luôn ở trước mặt mọi người bên ngoài biểu hiện đoan thục văn nhã, yên tĩnh trong trắng, lại lén lút rất để ý với dung mạo của mình, quyết không cho phép mình ở trước mặt người ngoài có bất kỳ tì vết nào.

Hạ Gia Nhi nghe muội muội nói như vậy, cũng không để ý: “Muội muội luôn có chút cẩn thận như thế, chỉ là, muội nói xem Thái hậu cô cô rốt cuộc muốn từ trong chúng ta chọn ra ai để gả cho Tề biểu ca? Nhiều ngày qua ngay cả chút đầu mối cũng không nhìn ra được.

https://thuviensach.vn

Tỉ muội Hạ gia tiến cung đã gần nửa tháng, trong khoảng thời gian đó gặp Tề Vương gia khá nhiều lần, đây là để Tề Vương gia gặp tỷ muội các nàng trá hình, về điểm này trong lòng các nàng đều hiểu rõ, chỉ là mắt thấy sắp đến hội Trung thu, chỗ của Thái hậu một chút dấu hiệu ban hôn cũng không có, cũng không trách được Hạ Gia Nhi lo lắng.

Lo lắng lần này của tỷ tỷ Hạ Yên Nhi thấy thừa thãi, vất vả lắm mới san đều sắc môi của mình, quay về phía gương đồng sửa lại cây trâm trên búi tóc một chút, sau khi cảm thấy không còn chỗ nào không ổn mới quay đầu cười nói với tỷ tỷ: “A Tỷ luôn lo lắng, chút tâm này, chẳng phải có Thái hậu cô cô giúp chúng ta sao? Chỉ có điều nha, muội trái lại muốn tiến cung làm phi tử của Hoàng thượng biểu ca hơn.”

Lúc này biểu lộ tâm ý, hai gò má Hạ Yên Nhi cũng không khỏi nổi lên sự e thẹn của thiếu nữ. Hạ Gia Nhi nghe vậy kinh ngạc nhìn biểu muội nhà mình: “Sao đột nhiên muội muội lại có quyết định này? Gả cho Tề biểu ca chẳng lẽ không tốt bằng Hoàng thượng biểu ca sao?”

Ha Gia Nhi tuy lớn tuổi nhưng lòng dạ không sâu bằng Hạ Yên Nhi, cách xử lí của hai tỷ muội luôn là Hạ Yên Nhi đề ra chủ ý. Đứng dậy sửa sang quần áo không còn nếp gấp, Hạ Yên Nhi mới đi đến cạnh tỷ tỷ, tay đặt trên vai tỷ tỷ: “Muội trái lại tình nguyện để A Tỷ gả cho Tề biểu ca, hậu viện Tề biểu ca sạch sẽ, A Tỷ gả qua chuyện phiền tâm cũng ít. Về phần muội muội a, Hoàng thượng biểu ca là chân long thiên tử, khí độ bất phàm, trong lòng muội muội có phần ngưỡng mộ.”

Lúc mình thấy Hoàng thượng biểu ca, thân ảnh vĩ đại ở trong lòng mình không xóa đi được, đây chính là nam nhân tôn quý nhất trên đời, hiện giờ tuổi còn trẻ tràn đầy sức lực, khí vũ hiên ngang, Hạ Yên Nhi nàng cũng không khỏi nai con nhảy loạn.

Nếu hạ quyết tâm muốn A Tỷ gả cho Tề biểu ca, mình cũng không thể ỉu xìu quay về Toánh Dương đúng không? Đê Thái hậu cô cô cho làm dòng

https://thuviensach.vn

dõi hoàng thất, chi bằng vào cung làm phi tử của Hoàng thượng biểu ca. Trên tiệc tối nhìn dáng vẻ của Hoàng thượng biểu ca ôn nhu cưng chiều Uyển chiêu nghi, càng làm cho Hạ Yên Nhi ái mộ không ngừng, ý muốn vào cung càng thêm xác định, mong muốn mình cũng có thể được Hoàng thượng biểu ca sủng ái như vậy. Cho dù hậu cung nhiều nữ nhân, nhưng có Thái hậu cô cô che chở, còn có gì đáng sợ chứ? Nếu sinh hạ hoàng tử, vậy quả là một bước lên trời.

Hôm nay lúc gặp Uyển chiêu nghi, tâm tư vào cung trong lòng Hạ Yên Nhi rõ ràng hơn, dung mạo của mình không hề thua kém Uyển chiêu nghi, phương diện tài nghệ cũng không phân được cao thấp, thêm quan hệ họ hàng giữa mình và Hoàng thượng, mình sau khi vào cung, đãi ngộ có lẽ sẽ không kém Uyển chiêu nghi.

Chỗ thua duy nhất hiện giờ, chính là phải biết được Uyển chiêu nghi làm cho Hoàng thượng vui thế nào.

Hạ Gia Nhi nghe được lời của muội muội, có chút nghi hoặc: “Nhưng muội muội ở lại trong cung bằng cách nào?”

Mình mặt dày mày dạn đòi vào cung dĩ nhiên không bằng Hoàng đế biểu ca chủ động muốn nạp mình, suy nghĩ điểm này, Hạ Yên Nhi chỉ lộ ra dáng vẻ tươi cười nhất định sẽ được: “A Tỷ không cần lo lắng, muội muội đã có ý tưởng.”

***

Gần đây số lần hai vị biểu muội vào Chiêu Dương cung càng ngày càng nhiều, A Uyển mắt lạnh nhìn, trong lòng đã đại khái hiểu rõ hai vị này có tâm tư gì, vẫn như cũ chiêu đãi trà ngon nước ngọt, nhìn hai vị này giấu đầu lòi đuôi.

Dần dần hai vị này thăm dò con đường, đến Chiêu Dương cung có thể đúng dịp gặp Hoàng thượng, nhiều lần, ngay cả Hoàng thượng cũng nhận

https://thuviensach.vn

thấy có điều không thích hợp.

“Nếu hai biểu muội lại đến chỗ nàng, nàng hãy từ chối không gặp.” Đang muốn ngủ thì đột nhiên nghe thấy câu này của Hoàng thượng, trong nháy mắt A Uyển hết buồn ngủ hoàn toàn.

Nhìn vẻ mặt nghiêm nghị của Hoàng thượng, trong lòng âm thầm suy đoán có phải Hoàng thượng biết được điều gì đó hay không: “Tại sao? Hai vị biểu muội chung sống rất tốt, cùng thần thiếp trò chuyện, thường xuyên ngồi với thần thiếp một chút cũng coi như là giải buồn mà.

Hoàng thượng vỗ vỗ vật nhỏ trong lòng, không biết Uyển sớm đã nhìn ra tâm tư của hai vị biểu muội, còn cho rằng vật nhỏ quả nhiên nên thông minh thì không thông minh, mình còn phải trông nom mới được, hai vị biểu muội không đơn giản như ngoài mặt, Hoàng thượng rất sợ vật nhỏ bị thua thiệt: “Trẫm nói thế nào thì nàng cứ nghe theo đi, trẫm còn có thể hại nàng sao?”

Vật nhỏ thấy khó có được người trò chuyện cùng, Hoàng thượng cũng không muốn làm ầm ĩ chuyện này với A Uyển, đỡ bần lỗ tai A Uyển.

Lúc đầu A Uyển dung túng hai vị biểu muội ra vào Chiêu Dương cung, nghĩ rằng Hoàng thượng có thể phát hiện ra tâm tư của hai vị, dù sao thân phận biểu muội mẫn cảm, nếu A Uyển trực tiếp làm rõ sự việc với Hoàng thượng sẽ không được thỏa đáng, bây giờ Hoàng thượng đã phát giác ra, A Uyển coi như đã đạt được mục đích, tất nhiên sẽ không muốn gặp lại hai vị biểu muội mưu mô bất lương kia.

Tuy bị cự tuyệt vài lần, nhưng biểu muội không nổi giận, thỉnh thoảng còn đến Chiêu Dương cung cầu kiến, mà A Uyển trước sau như một đóng cửa từ chối không gặp. Tiếp tục vài lần như thế, làm cho A uyển trở thành dáng vẻ không coi ai ra gì, may mà Thái hậu hiện giờ ngậm kẹo đùa cháu, mỗi ngày bận chơi đùa với mấy tiểu hoàng tử tiểu công chúa hưởng thụ thú

https://thuviensach.vn

vui con cháu, có rất ít thời gian tiếp kiến A Uyển, lúc này mới bớt không ít xấu hổ.

Không biết hai vị biểu muội này còn muốn làm ra chuyện mạo hiểm gì thì Trung thu đã đến rồi. Ngày hội Trung thu lần này nhiều hơn chút hoàng tử công chúa, càng lộ ra náo nhiệt, nụ cười trên mặt thái hậu cũng sâu hơn vài phần. Nhưng mà Thái hậu cũng không thiên vị bất kỳ vị hoàng tử công chúa nào, ban thưởng cho đều đối xử bình đẳng, các phi tần có con cũng không so đo, bầu không khí trên yến Trung thu coi như hòa hợp tốt đẹp.

Hai vị biểu muội cũng trang phục lộng lẫy tham dự cung yến Trung thu, bất ngờ gặp mặt A Uyển thì coi như không có chuyện gì, cười cười nói nói, trái lại khiến trong lòng A Uyển có hơi kiêng kị, lòng dạ hai vị biểu muội này so với mình cũng sâu hơn ít nhiều.

Trên yến hội ăn uống linh đình, hòa thuận vui vẻ, chỉ có điều trên đường Hoàng thượng thay quần áo trở về, sắc mặt nhìn rất không tốt. A Uyển không biết đã xảy ra chuyện gì, cho đến khi cung yến Trung thu kết thúc, Hoàng thượng theo thường lệ đi Khôn Ninh cung của Hoàng hậu, do đó A Uyển không thể hỏi thẳng Hoàng thượng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng mơ hồ cảm thấy hai vị biểu muội không thoát khỏi liên can.

Ngày hôm sau, Đại biểu muội Hạ Gia Nhi lập tức bị chỉ cho dòng bên hoàng thất Hầu phủ làm vợ kế, dù sau này phu quân có tước vị trong người, nhưng tuổi cũng lớn rất nhiều, mà thê tử cũ còn để lại hai đứa con trai đã thành niên, cho dù Hạ Gia Nhi gả qua, khả năng sinh nhi tử kế thừa tước vị không lớn.

Còn Hạ Yên Nhi lấy lý do sinh bệnh lạ, tức tốc bị đuổi về quê nhà Toánh Dương. Hành động này mạnh mẽ vang dội, càng làm cho A Uyển xác định đêm cung yến Trung thu đó nhất định đã xảy ra chuyện, cử động được coi như xử lí hai vị biểu muội của Hoàng thượng, Thái hậu từ đầu tới cuối chưa

https://thuviensach.vn

từng đứng ra mở lời, có thể thấy được đêm đó hai vị biểu muội gây ra chuyện không nhỏ.

Đợi đến khi vè âm u trên mặt Hoàng thượng cuối cùng mới tiêu tán một ít thì A Uyển mới dám có gan hỏi rốt cuộc đêm đó hai vị biểu muội đã phạm vào chuyện gì.

Không hỏi còn đỡ, vừa hỏi vẻ không vui trên mặt Hoàng thượng càng lộ rõ không thể nghi ngờ, có điều vẫn miễn cưỡng mở miệng giải thích nghi hoặc của A Uyển. Thái hậu vốn mang theo hai vị biểu muội tiến cung là bị gia huynh nhờ vả, ở kinh thành tìm nhà chồng tốt cho hai chất nữ, Thái hậu nghĩ thân càng thêm thân cũng không tệ, nhưng Tề Vương gia chưng từng để ý đến hai vị biểu muội này, do đó Thái hậu cũng không có dự định chỉ hôn cho các nàng với Tề Vương gia, chỉ muốn trung thu qua đi, vì hai chất nữ mà cẩn thận chọn lang quân như ý tuổi trẻ tài tuấn lại trong kinh.

Nhưng hai vị biểu muội này không nhẫn nại được, lén âm mưu muốn ở trên cung yến Trung thu, ở trước mắt bao người thúc đẩy chuyện tốt của Hạ Gia Nhi và Tề Vương gia, định hạ Tề Vương gia xuân dược, may mà ám vệ núp trong bóng tối phát hiện đúng lúc, bằng không Tề Vương gia mang binh đánh giặc bị độc nghiện, hậu quả thật không suy nghĩ nổi.

Vì vậy hai vị biểu muội liền được Hoàng thượng lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết, Hà Gia Nhi tuy là nhìn bề ngaoif thì trử thành Hầu phu nhân Hầu phủ, nhưng vị Hầu gia này trời sinh tính tình thô bạo, vị thê tử trước chính là bị hắn đánh chết, Hạ Gia Nhi gả qua, bề ngoài nở mày nở mặt, bên trong làm sao chịu đựng nổi?

Về phần Thái hậu, chất nữu có thể so với con trai thân yêu sao? Sau khi biết được việc này, đói với chất nữ nhi tâm lang cẩu phế buông tay mặc kệ, mà gia chủ Hạ gia Toánh Dương biết được nữ nhi ở trong cung gây ra chuyện đến mức này đâu còn mặt mũi mà dám đôi co với Thái hậu? Về phần hai vị tiểu thư Hạ gia ở trong cung sao có thể bắt được độc nghiện

https://thuviensach.vn

xuân dược, Hạ gia càng giải thích không được rõ ràng, lúc này liền đưa Hja Yên Nhi đến trong từ đường xuống tóc làm ni cô bầu bạn với thanh đèn.

A Uyển nghe xong không yên lòng, níu vạt áo của Hoàng thượng hơi khẩn trương hỏi: “Hoàng thượng, sao biểu muội có thể nhận được vật độc ác này trong cung?” Trong cung đối với loại thuốc cấm này rất nghiêm khắc, hiện giờ trong cung lưu truyền đồ bẩn thỉu, Tề Vương gia còn suýt trúng chiêu, nếu không tra rõ…

“Hoàng thượng, việc này quyết không thể để trôi qua, nếu trong cung có vật này, tiếp đến hạ vào trong đồ ăn nước trà của ngài, hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi! Nhất định phải điều tra cho rõ!”

Hoàng thượng thấy dáng vẻ khẩn trương của vật nhỏ trong lòng mình, tay thưởng thức mái tóc đen của A Uyển, Hoàng thượng mở miệng trấn an nói: “Đừng sợ, chuyện này trẫm đã có manh mối, còn nhớ lần trước nàng trúng độc không? Trẫm nghĩ do cùng một người gây nên, xung quanh Chiêu Dương cung của nàng có ám vệ trông coi, trẫm sẽ bảo vệ nàng chu toàn, nàng không cần lo lắng, được không?”

A Uyển lắc lắc đầu: “Không phải thần thiếp lo lắng cho bản thân, mà lo lắng cho ngài, ngộ nhỡ có sơ hở thì làm sao bây giờ? Mấy lần trước hai vị biểu muội đến chỗ thần thiếp có phải đã táy máy tay chân với ngài hay không…” Vừa nói, trong lòng đồng thời ảo não tại sao mình lại dung túng hai người đầu óc úng nước đến Chiêu Dương cung chứ.

Cái miệng nhỏ nhắn của A Uyển bắt đầu lải nhải, nhưng ở trong mắt Hoàng thượng lại là vô cùng đáng yêu động lòng người, cái miệng nhỏ đỏ bừng chu lên đều nhắc tới mình, trong lòng nóng lên, Tề Diễn Chi cúi người hôn lên cái miệng nhỏ nhắn mở ra còn đang líu la líu lo.

Hồi lâu, sau khi hôn A Uyển đến mê man, Hoàng thượng mới nói: “Chính biểu muội cũng không biết xuân dược có kèm theo độc nghiện, cho

https://thuviensach.vn

nên nàng cứ yên tâm, trẫm sẽ xử lí tốt.”

Gió thu cuốn hết lá vàng, trong cung ngoại trừ Đại hoàng tử thỉnh thoảng lại bệnh một trận, mấy người phi tần thấy A Uyển thường châm chọc vài câu, ngày cứ như vậy bình bình đạm đạm trôi qua.

Ngày đông chí hôm đó, Hoàng thượng dẫn đầu bách quan cúng tế ngày, còn A Uyển ở lại Từ Ninh cung niệm Phật cầu phúc cùng Thái hậu thì cung nhân vội vã đến báo: “Thái hậu nương nương, chiêu nghi nương nương, không xong rồi, Hoàng thượng ở đại điển cúng tế bị hôn mê! Hiện giờ thái y đều đang ở Chính Kiền cung chẩn bệnh.”

Bất thình lình nhận được tin cả Thái hậu và A Uyển đều giật mình, nhưng dù sao Thái hậu đã trải qua sóng gió, được A Uyển đỡ đứng dậy: “Không sao, Hoàng thượng là chân mệnh thiên tử, tự có trời cao bảo hộ, không có gì, đi, đến Chính Kiền cung xem.”

Chợt nghe tin Hoàng thượng té xỉu A Uyển cũng khiếp sợ không gì sánh được, trong lòng khó có thể bình phục, nhưng lời này của Thái hậu chính là liều thuốc trợ tim, giúp cho A Uyển ổn định tinh thần, vội đi theo Thái hậu đến Chính Kiền cung.

Trong lòng thầm an ủi bản thân, Hoàng thượng dĩ nhiên không có gì, không sao cả.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Thị Tật

(Hầu bệnh)

Phi tần nhận được tin Hoàng thượng bị bệnh không ít, đợi đến khi a Uyển cùng Thái hậu bước vào Khôn Ninh cung thì nơi này oanh oanh yến yến chen lấn khắp phòng, mà Hoàng hậu không có mặt, trong phòng ầm ĩ được ngay, âm thanh xì xào bàn tán, yên lặng nức nở hỗn tạp ở một nơi. Thái hậu thấy thế không khỏi nhíu mày, lạnh lùng nói: “Khóc cái gì, ồn ào ầm ĩ như vậy còn ra cái dạng gì, là ước Hoàng thượng bệnh sao! Xúi quẩy!”

Một câu nói này của Thái hậu âm thanh không lớn, nhưng uy nghiêm uy nghiêm, vừa ra khỏi miệng toàn bộ oanh oanh yến yến trong phòng yên tĩnh lại, lập tức cúi người xin lỗi Thái hậu, đúng lúc này Hoàng hậu chạy tới. Trong ngực Thái hậu đã có lửa, thấy Hoàng hậu lúc này mới đến, thêm nữa vừa chứng kiến cục diện hỗn loạn lúc trước, trong lúc nhất thời âm thanh càng nghiêm khắc: “Hoàng hậu thân là đứng đầu hậu cung sao bây giờ mới đến! Mặc cho chúng phi tần ở đây ồn ào ầm ĩ, Hoàng thượng sao có thể nghỉ ngơi cho tốt?”

Hoàng hậu vội vàng hành lễ xin lỗi: “Là thần thiếp tới trễ, xin mẫu hậu hãy bớt giận, chớ để tổn thương thân thể.” Kỳ thực vào đông chí Hoàng hậu cũng phải xử lí đủ loại lễ cúng bái, tuy được tin Hoàng thượng bị bệnh rất muốn đến Chính Kiền cung xem tình hình ra sao, nhưng vẫn cần phải hoàn thành cúng bái mới có thể đến. lễ nghi thờ cúng rườm rà, do đó Hoàng hậu mới tới chậm, nhưng Hoàng hậu cũng không vì mình mà chối bỏ trách nhiệm, vừa lên tiếng liền trực tiếp nhận sai, thái độ này khiến cho sắc mặt Thái hậu bớt giận.

https://thuviensach.vn

“Thôi, đứng lên đi, trước tiên xem Hoàng thượng thế nào mới là quan trọng.” Thái hậu nói rồi dẫn A Uyển, Hoàng hậu, Hiền phi và phi tần phân vị cao vào trong nội điện, các phi tần còn lại đều bị đuổi ra ngoài, theo lời của Thái hậu là đỡ cho những phi tần này ở đây la hét ầm ĩ vướng bận.

Hiện giờ thái y đang bắt mạch cho Hoàng thượng, mọi người không thể ngồi vây quanh giường nhìn sắc mặt Hoàng thượng rốt cuộc thế nào, chỉ có thể ngồi trên ghế cách đó không xa chờ thái y hồi bẩm kết quả chẩn đoán bệnh.

A Uyển có thể vào nội điện, hoàn toàn là dựa vào quan hệ với Thái hậu, tuy nóng lòng muốn biết tình trạng của Hoàng thượng, nhưng A Uyển không rối loạn, chỉ nhu thuận đứng bên người Thái hậu, không ngồi xuống.

Thái hậu mặc dù lo lắng cho thân thể của Hoàng thượng, nhưng dù sao cũng đã nhìn quen sóng gió, vẻ mặt trấn tĩnh ngồi ở vị trí đầu, hạt châu trong tay xoay tròn không lên tiếng, vì thế mọi người ở đây cũng không dám nói lời nào, cả phòng vắng vẻ. Dẫu không thể nhìn gần, nhưng ánh mắt của mọi người ai cũng nhìn chằm chằm vào Hoàng thượng đang nằm không nhúc nhích trên giường, thần sắc trên mặt hoặc ít hoặc nhiều lo lắng.

Hoàng thượng hôn mê không phải là chuyện nhỏ, để cho cẩn thận, do mấy thái y cùng bắt mạch chẩn đoán bệnh, một lúc lâu sau, mấy vị thái y nói nhỏ một hồi cho ra kết luận xong, viện trưởng đứng đầu mới tiến lên trả lời.

“Hồi Thái hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương và các vị chủ tử nương nương, lần này Hoàng thượng đột nhiên ngất, là bởi vì huyết khí yếu ớt…” Viện trưởng một hồi thuật ngữ chuyên nghiệp lòng vòng nên A Uyển không hiểu rõ, nhưng ước chừng cũng biết thái y nói lần này Hoàng thượng bị bệnh là bởi vì mệt nhọc quá độ tổn hao tinh thần dẫn đến bệnh cũ tái phát nhanh, việc cấp bách là cần tĩnh dưỡng, tuyệt đối không được lo nghĩ phiền muộn, khiến cho bệnh tình thêm nặng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thái hậu mới liếc mắt nhìn Lý Đắc Nhàn: “Lý Đắc Nhàn, ngươi quả là nô tài lớn mật, sao dám hầu hạ Hoàng thượng như thế?!”

Suy cho cùng Lý Đắc Nhàn là Đại thái giám bên người Hoàng thượng, ăn uống nghỉ ngơi của Hoàng thượng đều cho Lý Đắc Nhàn quản lí, chủ tử nhất thời không chú ý tới thời gian làm việc và nghỉ ngơi ăn uống thì làm nô tài nên nhắc nhở khuyên nhủ, bây giờ Hoàng thượng bởi mệt nhọc quá độ bị bệnh, Thái hậu hiển nhiên phải hỏi tội Lý Đắc Nhàn. Lý Đắc Nhàn nghe Thái hậu hỏi tội, “ba” một tiếng quỳ xuống, không dám kêu oan.

“Hồi Thái hậu nương nương, là nô tài vô năng, không cố làm hết bổn phận của nô tài, thỉnh Thái hậu nương nương trách phạt.”

Hoàng hậu lên tiếng cầu tình: “Mẫu hậu, Hoàng thượng luôn cần mẫn chính sự, bận rộn đến mất ăn mất ngủ, có lúc thần thiếp khuyên Hoàng thượng cũng không nghe, huống chi Lý Đắc Nhàn chỉ là một nô tài?” Lý Đắc Nhàn là tâm phúc bên người Hoàng thượng, ngày thường ít có cơ hội, lúc này là thời cơ tốt ban ơn lấy lòng Lý Đắc Nhàn.

Ba phi cũng phụ hạo, Thái hậu liền không thoải mái: “Không được, hôm nay chi bằng để cho hắn nhớ kĩ, nếu thật sự không thể hầu hạ tốt Hoàng thượng, liền đổi đi!”

Có thể thấy được Thái hậu rất tức giận, sau khi giúp Thái hậu thở thông suốt, A Uyển mới mở miệng: “Thái hậu, Lý tỏng quản hầu hạ Hoàng thượng nhiều năm, nếu ngài phạt hắn, đợi Hoàng thượng tỉnh lại bên người không có ai để dùng sẽ bất tiện, Thái hậu nương nương trước tiên cứ nhớ kĩ lần này, nếu còn có lần tới, phạt nặng hơn cũng không muộn.”

Thái hậu nghe vậy suy tư một hồi, gật đầu, không truy cứu chuyện của Lý Đắc Nhàn nữa: “Nể tình ngươi lúc trước coi như tận tâm, lúc này nhớ kĩ!” Lý Đắc Nhàn tạ ơn xong cũng đưa mắt cảm kích A Uyển, mấy người Hoàng hậu nói chuyện còn không hiệu quả bằng A Uyển mở miệng.

https://thuviensach.vn

Sau đó liền để cho Lý Đắc Nhàn theo thái y mau chóng phối thuốc, sau khi phân phó một phen thái hậu mới đứng dậy đi tới ngồi xuống bên giường, thấy vậy, mọi người cũng đi theo sau Thái hậu, ngồi vây quanh giường. A Uyển đi đến gần rốt cuộc cũng nhìn rõ sắc mặt tiều tụy của Hoàng thượng đang nằm trên giường lúc này, vẻ mặt ảm đạm trắng bệch, dưới mắt có quầng thâm, có thể thấy được bệnh của Hoàng thượng quả thực không nhẹ. Trong ngực A Uyển co rút một trận, nhưng cuối cùng vẫn tận lực khống chế được tâm tình.

Thái y nói Hoàng thượng chư có dấu hiệu muốn tỉnh, do đó Thái hậu chỉ cầm tay Hoàng thượng, không nói gì, nhưng A Uyển có thể cảm nhận được Thái hậu ngấm ngầm chịu đựng không tỏ vẻ lo lắng, mọi người xung quanh ai cũng nhìn rõ sắc mặt Hoàng thượng, vẻ lo lắng càng đậm, mà Trầm phi lúc này viền mắt nóng lên, không để ý tình hình liền bắt đầu khóc thút thít.

Thái hậu còn chưa lên tiếng, Hoàng hậu đã quay đầu lại liếc mắt nhìn Trầm phi, giọng nói tuy nhẹ nhưng nghiêm khắc: “Trầm phi muội muội khóc cái gì! Hoàng thượng chẳng phải vẫn tốt sao? Đừng quấy rầy Hoàng thượng nghỉ ngơi.”

Trầm phi dùng khăn tay lau khóe mắt, âm thanh ủy ủy khuất khuất: “Thần thiếp…thần thiếp cũng lo lắng cho Hoàng thượng, nhìn Hoàng thượng hiện giờ tiều tụy như vậy, trong lòng thần thiếp…thật khó chịu.”

Một bên Hiền phi cùng Đức phi mặc dù cũng là vẻ mặt lo lắng, nhưng không như Trầm phi. Hiền phi nhìn dáng vẻ của Trầm phi hiện giờ, Hoàng thượng còn chưa tỉnh đâu, nữ nở như vậy chẳng lẽ không xui? Quên cả Thái hậu nương nương sao? Thầm nghĩ Trầm nghi rốt cuộc là tuổi trẻ không lịch sự: “Trầm phi muội muội đừng để dáng vẻ như vậy, nếu như người ngoài nhìn vào không chừng còn tưởng Hoàng thượng bị làm sao đấy.”

https://thuviensach.vn

Trầm phi nghe vậy liền ngừng nức nở, mới vừa rồi xúc động nhất thời, Trầm phi cũng không phải người không có đầu óc đến vậy, chỉ thỉnh thaongr dùng khăn chấm khóe mắt thôi, lúc này A Uyển cũng khó mà nói.

Thái hậu buông tay Hoàng thượng, còn gấp áo gấm lại, không để ý tới Trầm phi, chỉ nói với Hoàng hậu: “Bệnh của Hoàng thượng tới bất ngờ, việc thị tật liền do Hoàng hậu sắp xếp, đợi Hoàng thượng tỉnh lại sẽ tính toán tiếp.”

Hoàng hậu sau khi đồng ý, lại khuyên nhủ Thái hậu: “Bao giờ Hoàng thượng tỉnh lại còn chưa biết được, mẫu hậu không thể mệt nhọc quá mức, bằng không Hoàng thượng tỉnh lại trong lòng chắc chắn sẽ áy náy, chi bằng mẫu hậu hồi cung trước nghỉ ngơi, đợi Hoàng thượng tỉnh, thần thiếp lập tức cho người nói với ngài, ngài xem có được không?”

Thái hậu nghe vậy gật đầu: “Cũng được, bộ xương già của ai gia ở chỗ này càng thêm phiền, không bằng hồi cung niệm mấy quyển kinh văn cầu phúc cho Hoàng thượng thật tốt.” Nói rồi, đứng lên chuẩn bị muốn lên đường quay về Từ Ninh cung, A Uyển cũng vội vã theo sau lưng.

Mấy người Hoàng hậu cũng theo sát ra cung tiễn Thái hậu: “Mẫu hậu đâu thể vướng víu, chỉ là lo lắng mẫu hậu mệt nhọc mà thôi, Hoàng thượng chắc hẳn cũng nghĩ như vậy, việc thị tật thần thiếp sẽ sắp xếp thỏa đáng, xin mẫu hậu hãy yên tâm.”

Thái hậu nghe vậy gật đầu, liền lên kiệu, A Uyển mặc dù cũng muốn ở đây chờ Hoàng thượng tỉnh lại, nhưng dù sao cũng là theo Thái hậu mà đến, ở lại nơi này thật sự không thích hợp, liền cung ngồi kiệu theo sau Thái hậu, trở về Từ Ninh cung.

Niệm kinh văn trong lòng A Uyển vừa run rẩy, nhất thời phải niệm lại cả tờ kinh văn một lần nữa, A Uyển khẽ thờ dài, nhưng không ngờ Thái hậu

https://thuviensach.vn

đang quỳ ở đằng trước niệm kinh cũng quay đầu: “Nếu quá lo lắng, hãy đi Chính Kiền cung bồi Hoàng thượng thôi.”

Trong lòng A Uyển cả kinh, theo bản năng lắc đầu: “Thần thiếp đã nói sẽ cùng Thái hậu niệm kinh cầu phúc, sao có thể bỏ dở giữa chừng được?” Mặc dù nói là nói như thế, nhưng từ khi trở lại Từ Ninh cung mấy canh giờ này A Uyển khó có thể tĩnh tâm, thỉnh thoảng lại nghĩ tới Hoàng thượng đang bệnh.

Thái hậu gióng như nhìn thấu lòng A Uyển, nói thẳng: “Ai gia còn không rõ sao? Ngươi niệm kinh mỗi chút mà sai đến mấy lần rồi? Khó có thể tĩnh tâm, niệm kinh cầu phúc như vậy Phật tổ nhất định không nhận, ngươi cứ đi Chính Kiền cung xem Hoàng thượng đi, cũng đỡ để phân tâm, còn e ngại ai gia.”

Ngượng ngùng cười cười, nhưng trong lòng A Uyển không thể không thừa nhận Thái hậu nói rất đúng, lập tức không kiên trì nữa, đứng dậy xin cáo lui với Thái hậu, ngồi lên kiệu vội vàng tới Chính Kiền cung. A Uyển không lo lắng mình không được vào Chính Kiền cung, mặc dù phân vị của mình chưa đủ, nhưng có sủng ái của Hoàng thượng trong người, có lẽ Hoàng hậu cũng sẽ cho mình trông coi, nghĩ như vậy, liền giục thái giám khiêng kiệu bước nhanh chân.

Vừa đến trước cửa Chính Kiền cung, còn chưa bước vào trong điện đã nhìn thấy Lý Đắc Nhàn cước bộ vội vã đi ra, thấy A Uyển trên mặt liền tràn ra ý cười: “Uyển chiêu nghi tới thật đúng lúc, Hoàng thượng vừa tỉnh, đang lệnh nô tài đi mời ngài, ngài đã tới rồi.”

Hoàng thượng tỉnh? Được tin này bước chân A Uyển càng vội vã hơn, vào nội điện rốt cuộc đã nhìn thấy Hoàng thượng đang mở mắt nhìn mình, tuy dáng vẻ vẫn hư nhược, nhưng tốt xấu gì cũng đã tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy vẻ mặt vật nhỏ dùng biểu tình phức tạp vừa lo lắng vừa vui sướng nhìn mình, bên miệng Hoàng thượng cười nhạt, mệt mỏi vẫy tay với A Uyển, ý bảo A Uyển đến bên giường.

Đến tận lúc này A Uyển cuối cùng không khống chế được tâm tình rơi lệ, vọt đến bên giường nắm tay Hoàng thượng, mắt chứa lệ nói: “Bệnh của Hoàng thượng tới bất chợt, dọa sợ thần thiếp!” Vừa nói, nước mắt ào ào rơi xuống.

Nhìn A Uyển chưa cởi áo choàng dày, một vòng lông hồ ly tuyết trắng trên mũ áo choàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn đầy lệ nổi bật lên điểm đạm đáng yêu, chan chứa trong mắt đều là ý lo lắng quan tâm. Vỗ tay A Uyển tỏ vẻ thoải mái, Hoàng thượng lúc này vừa tỉnh lại, âm thanh cũng khàn khàn: “Trẫm, không đáng ngại, đừng khóc nữa.”

Nghe Hoàng thượng nói an ủi mình trong dáng vẻ yếu ớt, có lẽ bệnh này so với tưởng tượng của mình nặng hơn rất nhiều, A Uyển không chỉ không ngừng khóc, ngược lại còn khóc mạnh mẽ hơn.

Nhất thời không nói gì, Hoàng thượng chỉ dùng sức nắm chặt tay nhỏ nhắn của A Uyển và không nói. Đợi A Uyển rốt cuộc thu xếp xong tâm tình, liền gọi Lý Đắc Nhàn tới hỏi tỉ mỉ tình huống. Thì ra Hoàng thượng tỉnh lại, thấy mấy người Hoàng hậu đều ở đây, nhưng Hoàng thượng không muốn Hoàng hậu sắp xếp phi tần thị tật, liền để cho các nàng về trước, sau đó sai Lý Đắc Nhàn mời A Uyển tới, lúc này Hoàng thượng vẫn chưa uống thuốc.

Nói xong, A Uyển liền sai Lý Đắc Nhàn đi lấy chút cháo trắng, sau khi cởi áo choàng liền để cho cung nhân đốt hỏa long trong điện, nghiêm túc chuẩn bị hầu hạ Hoàng thượng. Tề Diễn Chi nằm ở trên giường tuy yếu, nhưng nhìn vật nhỏ trước mắt vì mình mà vội vàng vòng tới vòng lui, trong ngực nóng lên. Lúc trước luôn cho là nàng có tính nết tiểu cô nương, nhưng hiện giờ xem ra, càng ngày càng thêm trưởng thành.

https://thuviensach.vn

Đợi sắp cếp tất cả xong, A Uyển mới đỡ Hoàng thượng ngồi dậy, cầm đệm mềm đặt phía sau Hoàng thượng, để cho Hoàng thượng dựa vào thoải mái hơn. Khi đút cháo trắng, Hoàng thượng trái lại phối hợp, nhìn dáng vẻ vật nhỏ trước mắt dốc lòng chăm sóc mình, không nề hà gì, Hoàng thượng không che giấu được nụ cười.

A Uyển tưởng rằng Hoàng thượng rất dễ hầu hạ, không ngờ tới khi đút thuốc thì biểu tình Hoàng thượng kiêu ngạo, cực kỳ không phối hợp.

“Trẫm không muốn uống, quá đắng.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Dưỡng Bệnh

“Trẫm không muốn uống, quá đắng.”

Tay A Uyển đang cầm cái thìa nhất thời cứng đờ, vội đặt chén thuốc xuống, một tay đặt lên trán Hoàng thượng, một tay đặt lên trán mình, so sánh hai bên, Hoàng thượng vẫn chưa nóng lên a, bây giờ không chịu uống thuốc là muốn ầm ĩ kiểu gì?

Lúc trước lời lẽ nghiêm túc đứng đắn nói với mình sinh bệnh không uống thuốc sẽ không phải là người tốt chẳng phải là vị trước mắt đây sao? Lời thề son sắt của nam tử hán đại trượng phu vỗ ngực nói không sợ đắng chẳng phải là vị trước mắt đây sao?

Nghiêng đầu, A Uyển nghĩ tới mình, chỉ có thể cho ra kết luận sinh bệnh sẽ làm chỉ số thông minh giảm bớt, dịu dàng dỗ dành: “Hoàng thượng, bị bệnh uống thuốc sẽ đỡ, uống thuốc có mứt hoa quả ăn nha.” Nói rồi đưa thìa tới bên mép Hoàng thượng, nhưng vị này rất cố chấp, miệng vẫn mím môi thật chặt.

“Ưm?” Âm cuối nhẹ nhàng, vừa cầm thìa đến gần môi Hoàng thượng, nhưng môi của vị này đóng chặt như ngọc trai vậy, nhất định không chịu mở miệng.

Không có biện pháp với Hoàng thượng, A Uyển không thể làm gì khác hơn là đặt chén thuốc sang một bên, thở dài đứng dậy làm vẻ muốn đi. Hoàng thượng thấy vậy, nhướng mày, chậm rãi mở miệng: “Nàng đi đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng vốn cố ý như thế, muốn nhìn xem vật nhỏ sẽ đối xử với mình thế nào, không nghĩ tới nàng một chút kiên trì cũng không có, cũng không hò hét mình, đứng dậy muốn đi, thật sự là…Do đó lúc Hoàng thượng nói chuyện không khỏi kèm theo tức giận.

A Uyển xoay người lại, gương mặt ủy khuất, một đôi mắt đẹp lộ ra tâm tình tràn đầy khổ sở áy náy, dường như một giây sau nước mắt có thể rơi xuống: “Thần thiếp nghĩ, Hoàng thượng chắc là không muốn nhìn thấy thần thiếp nên không chịu uống thuốc, thần thiếp đi, để cho Hoàng hậu nương nương bảo các tỉ muội khác đến hầu hạ ngài, đỡ cho thần thiếp chân tay vụng về phục vụ ngài không tốt, làm ngài bị bệnh đau nhức.”

Biết là A Uyển cố ý như vậy, nhưng trong lòng Hoàng thượng không nhìn nổi dáng vẻ nàng như vậy, vẫy tay với A Uyển: “Quay lại, đem thuốc đến đây.”

Lập tức A Uyển thay đổi nét mặt vui mừng phấn khởi, sung sướng trở lại bên giường, may mà lúc này trong phòng rất ấm áp, thuốc trả qua nhiều lần lăn qua lăn lại vẫn chưa lạnh. Lúc này Hoàng thượng trái lại sảng khoái, cũng không cần A Uyển, cầm lấy chén thuốc uống ừng ực, dáng vẻ giống như A Uyển uống thuốc.

Chỉ là Hoàng thượng uống thuốc xong, trên mặt không thấy biểu tình đắng đến cau mày, thần sắc vẫn nhàn nhạt như cũ, giống như uống chén nước trắng vậy. A Uyển nhận chén thuốc không nhịn được nói với Hoàng thượng: “Vừa rồi Hoàng thượng cáu kỉnh với thần thiếp đấy, rõ ràng thoạt nhìn ngài không sợ đắng nha.”

Vừa nói vừa đưa tới một chén nước ấm, Hoàng thượng chỉ cần súc miệng, tự co cung nữ đem ống nhổ tới, không cần A Uyển tự mình ra tay. Súc miệng xong rồi, vị đắng trong miệng đã bớt đi một chút, Hoàng thượng mới nói.

https://thuviensach.vn

“Đã biết trẫm cáu gắt, nàng còn đối xử như vậy với trẫm?”

Trong ngày thường hiếm thấy Hoàng thượng nói chuyện như vậy, A Uyển nhất thời cười ra tiếng, ngồi vào bên giường, sửa lại chăn gấm bị rơi xuống đắp lên người Hoàng thượng, cười nói: “Hoàng thượng ngã bệnh liền trẻ con như vậy sao? Còn cần thần thiếp dỗ ngài?” Nói rồi chọc chọc khuôn mặt Hoàng thượng.

“Lục lang ngoan, thuốc này không hề đắng chút nào, A Uyển uống một ngụm Lục lang uống một ngụm, có được không nha?” Dùng giọng điệu bà thím trông trẻ, còn vui vẻ: “Hoàng thượng, dỗ như vậy có được không? Lần tới uống thuốc thần thiếp dỗ ngài như vậy? Nha?”

Một tiếng “nha” chế nhạo còn chưa nói xong, Hoàng thượng khôi phục chút sức lực kéo vật nhỏ dương dương đắc ý vào trong lòng, đối diện môi anh đào hôn sâu một trận. Đầu lưỡi của A Uyển cảm nhận được vị đắng của nước thuốc chưa rút đi hoàn toàn, nhưng nhớ tới thân thể Hoàng thượng, không đẩy Hoàng thượng ra, chỉ từ từ nhắm hai mắt để người nọ lấp kín cướp đoạt tuần tra khoang miệng mình.

Qua một trận hai người mới thở hổn hển rời nhau ra, mà lúc này A Uyển đã bị Hoàng thượng ôm đến trên giường, chưa kịp phản ứng thì bàn tay to của Hoàng thượng đã tìm đến quần áo trong của mình. A Uyển lập tức ngăn tay to đang giở trò của Hoàng thượng, lắc đầu.

“Không được, Hoàng thượng còn đang bệnh, tuyệt đối không được như thế.”

Nếu thị tật còn lăn đến trên giường, truyền đi thì thật sự là mình sẽ bị chết đuối trong nước bọt, huống hồ thân thể Hoàng thượng vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, A Uyển không muốn xuôi theo Hoàng thượng.

Tề Diễn Chi đại khái cũng biết được bây giờ mà hành động cũng không thỏa đáng, dây dưa một hồi liền chỉ ôm A Uyển vào trong ngực thôi, nhưng

https://thuviensach.vn

A Uyển không thành thật, lúc này còn muốn chọc Hoàng thượng: “Chẳng phải bệnh Hoàng thượng rất nghiêm trọng sao? Không còn sức sao còn muốn làm chuyện này?”

Mi phải nhếch lên một cái, trong mắt Hoàng thượng ý tứ cảnh cáo khá rõ ràng: “Chẳng lẽ Tiểu Uyển còn muốn tiếp tục?” Kỳ thật những lời này chỉ là nói chút thôi, ôm A Uyển lên giường Hoàng thượng đã mất không ít sức, chọc ghẹo mới vừa rồi chẳng qua là muốn dọa A Uyển mà thôi, nếu thật muốn hành động, quả thực là có tâm mà không có sức.

A Uyển tin thật, ôm chặt Hoàng thượng vội vã lắc đầu, tỏ vẻ không nên, lập tức phản ứng kịp, bây giờ Hoàng thượng là bệnh nhân, nhanh chóng ngồi dậy từ trên giường, cẩn thận tỉ mỉ hầu hạ Hoàng thượng nằm xuống xong, A Uyển đang muốn xuống giường thì bị Hoàng thượng kéo lại: “Nàng ngủ cùng trẫm đi.”

Nghe vậy A Uyển vội vã lắc đầu, nàng đến để thị tật chứ không phải thị tẩm, bây giờ sao có thể nghỉ ngơi cùng Hoàng thượng, nhỡ đâu trong lúc đó Hoàng thượng có gì cần mình lại không biết thì thế nào?

“Cái này không hợp quy củ, Hoàng thượng cứ nghỉ ngơi cho tốt, thần thiếp trông nom ngài là được.”

“Có khi nào nàng tuân thủ quy củ với trẫm chưa? Hơn nữa còn có các cung nhân nhìn đấy.” Nói rồi, lôi A Uyển vào trong chăn, lại sai Lý Đắc Nhàn cầm quyển sách tới, đưa cho A Uyển: “Đọc chút sách cho trẫm, như vậy không coi là làm trái cung quy.”

Sắp xếp như thế A Uyển trái lại an an ổn ổn nằm trong chăn gấm, một tay chống đầu, một bên đọc sách cho Hoàng thượng, có điều sách này chính là thư dâng của các quan ngự sử, dùng từ khô khan, tối nghĩa khó hiểu không nói, mới đọc một chút A Uyển liền cảm thấy bản thân muốn ngủ mê đi.

https://thuviensach.vn

Qua một hồi, nhìn vật nhỏ bên cạnh đã đi gặp Chu Công (đi ngủ), đầu đã ngủ, trong tay vẫn còn cầm tập sách chưa buông ra, nhẹ nhàng lấy tập sách ra, Hoàng thượng bố trí A Uyển xong, xác định vật nhỏ đã ngủ say, Hoàng thượng mới đứng lên, buông màn trướng trên giường xuống để ngăn tia sáng trong điện, tránh cho quấy rầy vật nhỏ ngủ không yên, lúc này mới đi tới bàn tròn trong điện ngồi xuống.

Khẽ đánh một tiếng, trong điện tức khắc có một gã mặc đồ đen nhảy xuống, quỳ trên mặt đất chờ Hoàng thượng sai bảo.

“Chuyện ra sao?”

Hắc y nhân chắp tay, nhẹ giọng nói: “Bẩm Hoàng thượng, khắp nơi rục rịch ngóc đầu, đều trong khống chế.”

Hoàng thượng nghe vậy gật đầu: “Theo dõi hắn chặt chẽ, xem xem hắn thường lui đến với người phương nào, có gì báo lại.”

Hai bên nói chuyện đều lời ít ý nhiều, hắc y nhân được Hoàng thượng phân phó như thế, rất nhanh liền biến mất trong điện, một âm thanh cũng không có, như là chưa từng xuất hiện ở đây.

Mà sắc mặt Tề Diễn Chi vẫn tái nhợt như cũ, nhưng kiên nghị và chắc chắn ở trong mắt không che giấu chút nào, ngồi một lúc mới đứng dậy trở lại nội điện, không ngờ vật nhỏ vốn nên ngủ say lại đang vén màn trướng, chân trần xuống giường, thấy mình tiến đến, gương mặt lộ vẻ lo âu.

Ho nhẹ một tiếng, Hoàng thượng mới chậm rãi ngồi xuống bên giường: “Sao không ngủ?”

Không nghĩ tới A Uyển lập tức nắm tay áo Hoàng thượng thật chặt: “Hoàng thượng đi đâu? Thần thiếp tỉnh lại không thấy tăm hơi của Hoàng thượng, dọa thần thiếp giật mình.”

https://thuviensach.vn

Xoa xoa đầu A Uyển tỏ vẻ trấn an: “Không có gì, trẫm chẳng qua là ra ngoài mà thôi, lo lắng cái gì?”

A Uyển vội vã hầu hạ Hoàng thượng nằm xuống, mình cũng ngoan ngoãn nằm bên người Hoàng thượng, tay chăm chú ôm lấy Hoàng thượng không tha. Dường như cảm nhận được tâm tình của vật nhỏ, Hoàng thượng cũng nắm tay của A Uyển, thỉnh thoảng vỗ nhẹ.

***

Hoàng thượng bệnh đến mau như núi đổ, bệnh đi lâu như kéo tơ.

Tuy rằng thái y mỗi ngày chẩn đoán bệnh, phương thuốc cũng cải thiện không ngừng, nhưng bệnh tình của Hoàng thượng không quá khởi sắc, tiết mùa đông khắc nghiệt, sắc mặt Hoàng thượng vẫn không được tốt. A Uyển mỗi ngày thị tật bên người Hoàng thượng, tất nhiên biết Hoàng thượng uống thuốc mỗi ngày chưa bao giờ qua loa, cũng cực kì phối hợp với trị liệu của thái y, nhưng bệnh tình không có một chút khởi sắc thật sự làm cho lòng người ta ưu phiền.

Lúc mới bắt đầu cũng có phi tần thị tật, nhưng Hoàng thượng ghét bỏ chân tay vụng về đem trả lại, lúc bệnh lâu chưa lành tính tình Hoàng thượng thay đổi cáu kỉnh tức giận, do đó bên người chỉ chưa lại A Uyển thị tật, Thái hậu, Hoàng hậu cùng các phi tần cũng không ý kiến gì.

Thái hậu, Hoàng hậu cùng với mấy vị phi tần phân vị cao đều đến thăm bệnh, cũng không thiếu phi tần đưa canh đưa nước biểu lộ quan tâm, nhưng lâu dài không thấy thánh nhan mà lại sợ Hoàng thượng tức giận, vì thế người kiên trì đến giờ cũng lác đác không có mấy.

Lúc này Thái hậu đang nói chuyện với Hoàng thượng, tuy Hoàng thượng vẫn chưa khỏi hẳn, nhưng tinh thần đã có chút đỡ hơn: “Để mẫu hậu lo lắng, thật sự là nhi tử bất hiếu.”

https://thuviensach.vn

Thái hậu vỗ tay Hoàng thượng, trên mặt vẻ buồn rầu: “Hoàng thượng bệnh thời gian không ngắn, thái y khám chữ bệnh thế nào cũng không thấy có hiệu quả, bây giờ nhìn gầy đi rất nhiều, trong lòng ai gia thật lo lắng.”

Tuy rằng trong triều đình có Tề Vương trông coi sẽ không có sai lầm gì, nhưng thân thể Hoàng thượng một ngày không tốt, thế cục này tuyệt đối không thể ổn định, về tình về lý, Thái hậu sao có thể an tâm.

“Có thái y nói với ai gia, Hoàng thượng vất vả lâu ngày thành bệnh, chi bằng chậm rãi điều dưỡng, ai gia nghĩ trong cung rất loạn, không thể tĩnh tâm dưỡng bệnh, hay là Hoàng thượng rời đến thôn trang ôn tuyền ngoại ô kinh thành ở một hồi để dưỡng bệnh cho tốt, nơi đó non xanh nước biếc, tâm tình con ta có thể thả lỏng một chút, hơn nữa vào mùa đông ngâm nước suối đối với thân thể cũng tốt.”

Thái hậu nghĩ tới nghĩ lui, thân thể Hoàng thượng uống thuốc vẫn không thấy khá, có lẽ là do dưỡng bệnh ở nơi không tốt, vừa vặn thái y nêu ý kiến như vậy, Thái hậu suy tư một phen, quyết định khuyên Hoàng thượng ra ngoài cung dưỡng bệnh cho tốt.

Sợ Hoàng thượng lo lắng, Thái hậu còn nói: “Con cứ yên tâm, trên triều đình có đệ đệ ngươi trông coi, hậu cung này có mẫu hậu trấn thủ, sẽ không xảy ra nhiễu loạn. Thân thể Hoàng thượng là nền móng quốc gia, nếu Hoàng thượng sụp đổ, hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi, Hoàng thượng trước tiên cứ dưỡng tốt thân thể, đừng lo lắng những cái khác.”

Hoàng thượng suy nghĩ một hồi, gật đầu đáp ứng: “Nhi tử nghe mẫu hậu, ngày mai sẽ khởi hành đi đến thôn trang ôn tuyền.”

Lúc bầu trời u tối mịt mù, A Uyển theo Hoàng thượng ra khỏi cung, Hoàng hậu mặc dù còn muốn mấy phi tần cùng đi thị tật, nhưng Thái hậu nói: “Hoàng thượng ra cung đi dưỡng bệnh, nhiều người đi theo như vậy làm gì? Uyển chiêu nghi hầu hạ tỉ mỉ không làm Hoàng thượng tức giận,

https://thuviensach.vn

nàng theo là được.” Đã có Thái hậu trực tiếp gõ nhịp, do đó lúc này chỉ có A Uyển đi theo bên người Hoàng thượng.

Bên ngoài xe ngựa từng trận cuồng phong gào thét cuốn tới, nghe tiếng gió thét gào có thể thấy được bên ngoài trời lạnh vô cùng, mà bên trong xe ngựa chậu than đốt mạnh, A Uyển còn quấn da lông, không cảm thấy lạnh, chỉ cảm thấy bên ngoài lạnh như thế, Hoàng thượng xuất cung dưỡng bệnh thật sự thích hợp sao?

Nghĩ rồi không tự chủ lấy áo choàng sắc đen đắp kín đùi Hoàng thượng: “Hoàng thượng, nghỉ ngơi một hồi thôi, xe ngựa mệt nhọc ngài phải cẩn thận thân thể.”

Hoàng thượng cười cười, cầm tay của A Uyển, nói câu không đầu không đuôi: “Ở thôn trang ôn tuyền hoa mai nở vô cùng đẹp.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Tiếc Nuối

“Thôn trang ôn truyền hoa mai nở vô cùng đẹp.”

Đợi Hoàng thượng nói xong câu đó, A Uyển nghiêng đầu tỉ mỉ nhìn, muốn hỏi xem lời này của Hoàng thượng có ý gì thì Hoàng thượng lại nhắm mắt dưỡng thần, không nói thêm một câu, A Uyển cũng không tiện hỏi lại, chỉ để cung nhân làm chậu than cháy mạnh hơn một chút.

Xe ngựa lung lay cuối cùng cũng ngừng, xuống xe ngựa A Uyển mới phát hiện thôn trang này rất đặc biệt, không thấy cửa lớn, chỉ thấy trong mảng rừng hoa mai lộ ra một con đường nhỏ uốn lượn, xuyên qua cánh rừng mai có thể thấy loáng thoáng mái hiên của tòa nhà thôn trang.

Lúc này cảnh đã nở đầy hoa mai, trắng noãn như tuyết, tư thái khác nhau, xen lẫn trong tiếng gió rét lạnh có thể ngửi thấy mùi hoa thanh nhã tịch mịch, khung cảnh này, rốt cuộc A Uyển cũng hiểu được câu nói kia của Hoàng thượng “Thôn trang ôn tuyền hoa mai nở vô cùng đẹp.” là có ý gì.

Có điều khí trời thật quá lạnh, không thấy ánh nắng nên sắc trời có vẻ âm trầm, đón lấy từng trận từng trận cuồng phong đến tàn sát bừa bãi, thật sự khó có tâm tình tốt thưởng mai. A Uyển chỉ đỡ Hoàng thượng, muốn mau chóng vào trong phòng, đừng làm cho Hoàng thượng bị lạnh.

Nhưng tâm tình Hoàng thượng cực tốt, kéo tay nhỏ của A Uyển, rất hăng hái tiến lên trên đường nhỏ, sau cùng còn cười với A Uyển: “Còn nhớ rõ nàng ở biệt uyển đào rượu của trẫm dưới gốc cây lê hoa uống, chớp mắt một cái đã qua nửa năm.”

https://thuviensach.vn

A Uyển vào đông chân tay hay bị lạnh, lúc này tay nhỏ hơi lạnh được bàn tay to dày của Hoàng thượng bao lấy, từng đợt ấm áp truyền từ tay đến tận đáy lòng: “Lẽ nào trong rừng này Hoàng thượng cũng chôn rượu sao? Cẩn thận thần thiếp lập tức cầm cuốc đến.”

Điểm cái mũi nhỏ của A Uyển, giọng nói của Hoàng thượng ghét bỏ: “Trẫm khi nào thì keo kiệt đồ vật này nọ với nàng? Không có tiền đồ.”

Nhưng dù sao a Uyển cũng lo lắng cho thân thể của Hoàng thượng, không có lòng dạ ở đây ngắm cảnh tâm sự, chỉ ngước mặt lên nhìn sắc mặt Hoàng thượng vẫn không được tốt: “Gió chỗ này thật quá lớn, thổi đến nỗi thần thiếp không mở mắt nổi, chi bằng chúng ta vào trong nhà rồi hãy nói.”

Nhìn vật nhỏ đúng là đã không mở nổi mắt, Hoàng thượng liền gật đầu, nắm tay A Uyển bước nhanh qua rừng mai, tòa nhà thôn trang ôn tuyền cuối cùng hoàn toàn hiện ra trước mắt A Uyển. Bề ngoài thôn trang ôn tuyền này thoạt nhìn không quá tráng lệ, trái lại, nhìn tường trắng ngói xanh, góc mái cong lên, mang theo ý vị lâm viên phía nam.

Bây giờ Hoàng thượng muốn điều dưỡng ở đây, người phục vụ đều mang từ trong cung ra, đi theo còn có vài thái y, càng miễn bàn đến đồ mang từ trong cung ra, quần áo dược liệu vân vân nhiều không kể xiết, chẳng qua những việc vặt này đương nhiên không cần A Uyển phí tâm, Đại tổng quản Lý Đắc Nhàn tất nhiên đã sớm chuẩn bị tốt rồi.

Lúc này Lý Đắc Nhàn đang dẫn Hoàng thượng cùng A Uyển tới chính viện, cảnh trí trong thôn trang thanh nhã, khắp nơi dụng tâm có thể thấy được, tùy tiện lựa ra một chỗ cũng là cảnh, còn có hồ ôn tuyền, thảo nào Thái hậu nói đây là nơi dưỡng bệnh tốt.

Bài trí trong chính điện càng dụng tâm hơn, nhìn qua một cảnh trí có thể làm cho người ta buông lỏng tâm tình, không biết tại sao, A Uyển còn chưa

https://thuviensach.vn

bước vào trong phòng, đã nghĩ nhiệt độ trong viện này so với chỗ bên cạnh còn ấm áp hơn nhiều.

A Uyển còn chưa kịp nghiên cứu cẩn thận vấn đề này, đã bị Hoàng thượng dắt vội vào trong nhà, bố trí trong phòng tuy kém xa hoa lộng lẫy trong cung, nhưng từ giấy dầu trên cửa sổ được đổi mới có thể nhìn ra, nhà này bởi Hoàng thượng muốn tới cũng đã một phen dày công sắp xếp, A Uyển còn ngạc nhiên khí thấy trong phòng trưng bày hoa đẹp đang nở, vào trong mùa đông rất hiếm thấy.

Trong phòng dĩ nhiên là rất ấm áp, so với bên ngoài khí thành sương thì đơn giản là khác nhau một trời một vực, vào trong phòng, không chờ A Uyển cởi đại huy* của Hoàng thượng xuống, bàn tay to của Hoàng thượng đã thay A Uyển nhanh chóng cởi áo choàng xuống, vừa nắm tay A Uyển bắt đầu xoa nắn.

“Trẫm nói muốn ôm nàng vào, cứ không nghe, lúc này tay rất lạnh, lò sưởi cũng không mang theo, bây giờ khá hơn chút chưa?”

A Uyển cười yếu ớt, nhẹ nhàng tránh thoát khỏi tay to của Hoàng thượng, cởi đại huy trên người Hoàng thượng giao cho Lý Đắc Nhàn, ấn Hoàng thượng ngồi xuống ghế: “Thần thiếp không ngại, Hoàng thượng như vậy có vẻ thần thiếp mới giống bệnh nhân, mới vừa rồi chẳng phải Hoàng thượng kéo tay của thần thiếp sao, người ta đâu còn cầm được lò sưởi chứ?”

Vừa nói vừa đặt tay nhỏ trắng nộn ở trước mặt Hoàng thượng quơ quơ, bàn tay của A Uyển cực nhỏ, một tay cầm lò sưởi tinh xảo khéo léo cũng không thể vững.

Vừa rồi A Uyển nói mình bị gió thổi đến không mở nổi mắt, Hoàng thượng liền định ôm nàng tiến vào, nếu là ngày thường A Uyển sẽ đồng ý, nhưng bây giờ Hoàng thượng còn bệnh, A Uyển sao dám để cho Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng tiểu hao khí lực như vậy, quả vậy, Hoàng thượng vừa mới ngồi xuống liền ho khan.

A Uyển vội rót cốc nước ấm, hầu hạ Hoàng thượng uống xong, lại vuốt vuốt ngực Hoàng thượng: “Hoàng thượng chậm đã.” Lúc trước Hoàng thượng lâu ngày thành bệnh ngất xỉu, bệnh còn chưa đỡ, sau khi vào đông còn ho khan, thật sự là một bệnh chưa tốt một bệnh lại đến.

Nhìn Hoàng thượng càng ngày càng gầy, A Uyển chỉ có thể mong tại trong thôn trang ôn tuyền này có thể điều dưỡng Hoàng thượng thật tốt.

Bởi vì lên đường sớm, lúc này mới là giữa trưa mà thôi, Hoàng thượng trì hoãn một hồi liền muốn dẫn A Uyển đi dạo trong thôn trang một chút, nhưng bên ngoài sắc trời âm trầm gió to giận dữ gào rít không ngừng, A Uyển thực sự không nhấc lên nổi hăng hái ra cửa, hơn nữa lần này thân thể Hoàng thượng không chịu nổi mệt nhọc, A Uyển trước cứ khuyên Hoàng thượng nghỉ ngợi một hồi, lời khuyên này chỉ là mình lấy cớ.

“Hoàng thượng, hôm nay lên đường sớm, thần thiếp thật mệt mỏi, chi bằng chúng ta nghỉ ngơi một hồi lại ra ngoài, nha?”

Một chiêu này đối với Hoàng thượng luôn hiệu quả, hai người dĩ nhiên liền nằm lên giường.

Lại nói tiếp, từ khi Hoàng thượng bị bệnh, A Uyển nói là thị tật, nhưng phần lớn thời gian đều cùng Hoàng thượng nằm trên giường đắp chăn bông thuần khiết nói chuyện phiếm, nói líu ríu không ngừng là A Uyển, mà Hoàng thượng chỉ khẽ mỉm cười lắng nghe.

Được Hoàng thượng ôm vào trong ngực A Uyển hỏi: “Hoàng thượng, thần thiếp thấy trong phòng này không nhiều chậu than, nhưng vẫn rất ấm áp đấy.”

https://thuviensach.vn

Giống như dỗ trẻ con, Hoàng thượng vỗ lưng của A Uyển có quy luật: "Ừm, sau nhà chính có ao ôn tuyền, khi xây gian nhà liền đem ao đặt ở trong phòng, do đó nhà này quanh năm đều rất ấm áp, chờ nàng dậy liền đi xem?"

A Uyển gật đầu: "Thảo nào, thần thiếp vừa vào sân liền thấy chỗ này so với những nơi khác ấm hơn nhiều." Nói rồi, lại nghĩ đến hoa: "Hoàng thượng nhìn hoa trong bình, nở trái lại rất đẹp, thật hiếm thấy."

"Ừ." Liếc nhìn hoa cắm trong bình sứ trắng, Hoàng thượng lên tiếng: "Trong thôn trang có một nhà ấm, nở không ít hoa, nghỉ ngơi tốt trẫm sẽ dẫn nàng đi nhìn."

Đợi bé con lải nhải trong lòng rốt cuộc đã ngủ, Tề Diễn Chi mới không khống chế được ho khan vài tiếng, lấy tay của vật nhỏ đang đặt trên lưng mình ra, đứng lên còn không quên dùng chăn gấm bọc A Uyển thật tốt.

Lúc này Lý Đắc Nhàn đang đợi trong phòng vội vã tiến đến, hầu hạ Hoàng thượng thay y phục, còn phủ thêm đại huy da lông sắc đen, có màu đen làm nổi bật, sắc mặt lúc này của Hoàng thượng có thể nói là trắng bệch như tờ giấy, Lý Đắc Nhàn đang thắt nút đại huy cho Hoàng thượng cũng không khỏi khuyên nhủ: "Hoàng thượng nên nghỉ ngơi thêm một hồi, thân thể quan trọng hơn a."

Hạ giọng ho nhẹ một trận, Hoàng thượng lắc đầu: "Đi thôi." Trong lòng Hoàng thượng chỉ muốn đi nhanh về nhanh, đỡ cho vật nhỏ tỉnh không thấy người sẽ muốn bắt đầu làm ầm ĩ, nói rồi liền bước dài ra khỏi phòng, Lý Đắc Nhàn theo sau lưng chỉ có thể nhìn thấy sắc vân rồng vàng sậm trên đại huy mày đen tinh khiết trên người Hoàng thượng lúc ẩn lúc hiện.

***

Khi A Uyển tỉnh lại, còn buồn ngủ xoa xoa con mắt, phát hiện mình vẫn đang được Hoàng thượng ôm vào trong ngực, nhất thời an lòng rất nhiều,

https://thuviensach.vn

nhìn chằm chằm sườn mặt tuấn tú của Hoàng thượng một hồi, A Uyển mới hoạt động chậm rãi đứng dậy xuống giường, khoác đại huy ra ngoài.

Tự cho là động tác thận trọng không đánh thức Hoàng thượng, kỳ thực lại không biết Hoàng thượng đã sớm tỉnh lại, một đôi con ngươi sáng ngời chăm chú nhìn thân ảnh của nàng, thấy nàng đi ra ngoài, khóe môi cong lên ý cười.

Từ khi Hoàng thượng bị bệnh, ăn uống thuốc thang tất cả đều là A Uyển tự mình trông coi, không để người ngoài nhúng tay, đều tự mình làm mong muốn Hoàng thượng có thể sớm khỏi, thế nhưng đến nay một điểm khởi sắc cũng không có, A Uyển nhìn bếp lò sắc thuốc trước mắt mà không khỏi thở dài.

Đúng lúc này, Thanh Sam vội vã đi đến, sau khi hành lễ nói ra một tin không biết là xấu hay tốt với A Uyển: “Chủ tử, trong cung đến báo, hôm nay không lâu sau khi Hoàng thượng và ngài ra cung, sáng sớm thân thể Trầm phi nương nương không khỏe, bắt mạch xong phát hiện có tin vui hơn hai tháng.”

A Uyển giương mắt nhìn Thanh Sam, nét mặt không biến hóa, gật đầu: “Ừ, là một chuyện tốt.”

Thái độ của Trầm phi với A Uyển luôn không tệ, cũng chưa từng nhắm vào A Uyển, hơn nữa, hiện giờ mình đang ở ngoài cung, Trầm phi có thai đối với mình mà nói không có ảnh hưởng gì, vả lại lúc này A Uyển để Bạch Lộ cùng Lý Phúc Mãn ở trong cung canh chừng, cho bọn họ trông coi, không cần lo lắng việc tranh đấu gay gắt kéo đến trên người mình.

Thanh Sam không nghĩ sâu về việc này, chủ tử nói cái gì chính là cái đó, gật đầu xong, giúp đỡ chủ tử đổ nước thuốc vào trong bát, lại chuẩn bị đồ ăn thật tốt, đi theo sau A Uyển, vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

A Uyển vào trong phòng thì Hoàng thượng đã thức dậy, đang mặc ngoại sam, A Uyển thấy thì tự mình tiến đến, tỉ mỉ buộc chặt quần áo cho Hoàng thượng: “Hoàng thượng tỉnh sao không gọi một cung nhân đến hầu hạ, đỡ phải mệt mỏi thân thể.”

Lúc này vật nhỏ trước người đang thắt nút áo cho mình, hơi khom người, Hoàng thượng chỉ có thể nhìn thấy trên búi tóc A Uyển có một trâm hoa mai mộc mạc, không có vật phẩm trang sức khác: “Không đáng ngại, trẫm đã đỡ, chẳng qua là mặc quần áo mà thôi, không quá mệt.”

Nói rồi vuốt ve cây trâm trên đầu A Uyển, nghĩ đến A Uyển gần đây ở bên cạnh mình đều là trang phục đơn giản như vậy, không khỏi hỏi: “Trẫm nhớ rõ cho nàng không ít đồ tốt, sao chỉ mang theo một cái làm cây trâm?”

Hầu hạ Hoàng thượng mặc ngoại sam xong, A Uyển mới ngước mặt lên cười hì hì: “Hoàng thượng còn bệnh, thần thiếp ăn mặc dễ nhìn cho ai ngắm, Hoàng thượng cam lòng cho người khác tiện nghi?” Vốn là thị tật mà đến, vật phẩm trang sức nhiều hơn trái lại là trói buộc.

Vừa nói vừa cùng Hoàng thượng đi tới bàn tròn ngồi xuống: “Trước tiên Hoàng thượng dùng chút đồ ăn rồi uống thuốc, thuốc vừa sắc xong, nguội một chút có vừa vặn uống vào.”

Biết những thứ này đều là tự tay A Uyển chuẩn bị, thân thể A Uyển vốn cũng không tốt, tuy trải qua một năm điều dưỡng, nhưng Hoàng thượng vẫn không muốn A Uyển mệt nhọc như vậy, có điều sau khi Hoàng thượng khuyên, A Uyển chỉ nói một câu: “Tài cán cúa thần thiếp vì Hoàng thượng chỉ được vậy, Hoàng thượng hãy để cho thần thiếp hầu hạ ngài, như vậy thần thiếp mới có thể an tâm.” Không lay chuyển được A Uyển, Hoàng thượng chỉ có thể vô cùng phối hợp dùng thiện uống thuốc, không muốn uổng phí tâm tư của A Uyển.

https://thuviensach.vn

Dùng thiện xong, Hoàng thượng đang nằm nghiêng trên tháp thưởng trà thơm thì A Uyển mới nói: “Trong cung truyền tin tới, nói là Trầm phi nương nương có thai, Hoàng thượng đã biết chưa?”

Vẻ mặt thưởng thức hương trà của Hoàng thượng thay đổi, không nhìn ra vui hay không, chỉ gật đầu.

“Thần thiếp chúc mừng Hoàng thượng.”

Lúc này Hoàng thượng mới nâng mắt nhìn A Uyển thần sắc như thường, chậm rãi mở miệng: “Sao trẫm cảm thấy lời của Tiểu Uyển Nhi có chút vị chua?”

A Uyển vội vàng phủ nhận: “Tất nhiên là không có, thần thiếp là người hẹp hòi như vậy sao?”

Xoa xoa đầu A Uyển: “Ừ, vật nhỏ của trẫm cực kì rộng lượng, vừa không cho trẫm đi tìm Lệ quý nhân còn không không được tìm Nhu tiểu nghi, hửm?”

“Hoàng thượng lại lôi chuyện cũ, thần thiếp chính là không cho!” A Uyển còn là dáng vẻ “ngươi không làm khó dễ được ta”, xoay chuyển nói: “Thật ra trong lòng thần thiếp ít ít nhiều nhiều có chút tư vị không phải, lại nói tiếp thần thiếp được thị tẩm nhiều ngày nhất, Hoàng thượng cũng không hay đi đến chỗ người khác, nhưng bây giờ Trầm phi cũng có bầu, thần thiếp có chút tiếc nuối.”

Thân thể mình điều dưỡng không tệ, vào đông cũng không giống như trước bị bệnh một hồi, tuy chân tay vẫn lạnh lẽo, nhưng so với trước đã đỡ hơn rất nhiều, phi tần khác từng người có bầu, trong lòng mình ít nhiều cũng có chút chờ đợi thôi.

“Tiếc nuối cái gì, lúc nên có hài tử dĩ nhiên sẽ có.” Có lẽ vẫn còn sợ chuyện tình lần trước của Đại hoàng tử, lúc này Trầm phi có thai trong lòng

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng không quá chờ mong, thuận theo tự nhiên thôi.

Liếc mắt nhìn Hoàng thượng, suy nghĩ trong lòng A Uyển không nói ra với Hoàng thượng, mình cùng Hoàng thượng đắp chăn bông thuần khiết nói chuyện phiếm được hai tháng, nghi ngờ có thai mới là chuyện lạ.

Tuy A Uyển không muốn nói, nhưng nét mặt nuối tiếc thực sự rõ ràng, Hoàng thượng không chịu đựng được A Uyển rầu rĩ như vậy, nói đề nghị: "Chi bằng thừa dịp lúc này chúng ta cố gắng một chút, để cho Tiểu Uyển Nhi khỏi tiếc nuối?"

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Biến Cố

Nói là như thế, nhưng dù sao lần này A Uyển là bồi Hoàng thượng đến dưỡng bệnh, không thể trở lại liền có đứa bé, nói ra thì không ngóc đầu lên được, huống hồ bây giờ thân thể Hoàng thượng vẫn suy yếu như cũ, mình cũng chưa chuẩn bị sẵn sàng để có thai, hiện tại thấy thế nào cũng không phải thời cơ thích hợp để có thai.

Do đó tuy hâm mộ Trâm phi có bầu, nhưng A Uyển không muốn thuận theo Hoàng thượng.

Tính tình Thanh Sam tuy cẩu thả, không cẩn thận tỉ mỉ như Bạch Lộ, nhưng tính tình qua quýt lơ đãng như thế của nàng cũng có thể cảm nhận được tâm tình gần đây của chủ tử thật sự không vui, tuy thị tật ở trước mặt Hoàng thượng vẫn cười cười, lúc một mình không có ai ngẩn ngơ thì thường xuyên thấy chủ tử đờ đẫn.

Này đây, chủ tử đang cắt cành hoa thì lại suy nghĩ viển vông, cầm kéo ngây ngẩn cả người một hồi, xém chút nữa sẽ cắt luôn cả nụ hoa.

Thanh Sam không nhìn nổi, rất sợ A Uyển có thể cắt luôn vào tay mình, liền đoạt lấy cây kéo, để cho A Uyển ngồi xuống nghỉ tạm, rót mật trà nồng đạm cho A Uyển làm ấm thân thể.

“Chủ tử, gần đây thấy tinh thần của ngài không được tốt, phải chăng có chuyện gì phiền lòng?”

Tay cầm chén trà ấm áp, tâm trạng A Uyển cũng thoáng ổn định, lắc đầu, tuy là như thế, nhưng trong đầu vẫn còn lóe lên đêm qua mình đang lúc nửa tỉnh nửa mê, dường như nghe được giọng nói của Hoàng thượng và người

https://thuviensach.vn

khác, cũng cảm thấy như đang nằm mơ, trong lúc nhất thời khiến cho tâm tình A Uyển có chút hoảng hốt, hình như Hoàng thượng có chuyện gạt mình.

“Chủ tử phiền lòng vì chuyện Trầm phi nương nương có thai?”

Tuy A Uyển phủ nhận, nhưng Thanh Sam suy nghĩ một hồi, vẫn cảm thấy ra vào chỉ có việc này có thể làm cho chủ tử ưu phiền, hiện giờ trong thôn trang chỉ có Hoàng thượng cùng chủ tử mình, bên cạnh không có phi tần không thức thời tiến đến làm phiền, gần đây hai vị chủ tử ngọt ngào như mật, Thanh Sam thực sự không nghĩ ra còn có chuyện gì có thể làm chủ tử phiền lòng.

A Uyển nhấp một ngụm trà, vị ngọt từ đầu lưỡi ấm đến trong dạ dày, tâm tình rốt cuộc trở lại: “Không đến mức phiền lòng, nếu như vậy, chủ tử em đã sớm phiền lòng đến trọc cả đầu rồi.”

Hoàng thượng dù sao vẫn là Hoàng thượng, tuy cực kì sủng ái với mình, nhưng còn chưa đến nỗi độc sủng, dù sao thế cục trong triều chưa ổn, có đôi khi, Hoàng thượng muốn đi đâu sủng hạnh ai, cũng không theo tâm ý của chính Hoàng thượng, nhưng A Uyển có thể khẳng định, chỉ bằng lúc Hoàng thượng bị bệnh, chỉ cho một mình mình thị tật, đó chính là rêu rao địa vị của mình trong lòng Hoàng thượng.

Đồn đại cái gì mà lúc Hoàng thượng bị bệnh rất dễ cáu kỉnh tức giận, haiz, chẳng qua là phi tần bị đuổi trở về tự tìm bậc thang mà thôi, nàng thị tật mấy ngày nay, cũng không thấy Hoàng thượng nổi giận với mình mà, A Uyển bây giờ chưa xác định được phân lượng của mình trong lòng Hoàng thượng rốt cuộc nặng bao nhiêu, nhưng việc Hoàng thượng sủng ái mình là thật, đến đây, A Uyển cảm thấy mình đối với việc Hoàng thượng sủng hạnh phi tần khác có thể nhịn, nhưng nếu một khi xác định tâm ý của Hoàng thượng và mình giống nhau, vậy lại là chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Uống xong mật trà trong tay, tiện tay đặt cái chén lên bàn con, A Uyển cầm kéo bạc bắt đầu cắt sửa, hoa trong nhà ấm đã sinh trưởng nghịch thời tiết, vậy phải chăm sóc cẩn thận, nhất định không được để cho gió rét thổi rơi, uổng phí tâm tư của người nuôi hoa.

***

Bể suối nước nóng sau nhà không lớn, nhưng xây cực kì tinh xảo, tuy đặt bể ở trong phòng, nhưng vẫn chưa khép kín hoàn toàn, chỉ cần hơi kéo mành cuốn lên, liền có thể thấy cảnh trí ở hậu viện, vừa ngâm nước nóng vừa ngắm cảnh, thiết kế nửa kín như thế thật xảo diệu.

Lúc này sương mù ở bể mù mịt, đầu rồng trông rất sống động ở hai bên không ngừng rót nước suối vào trong bể. Lúc A Uyển đi vào, xuyên thấu qua hơi nước, thấy Hoàng thượng ngâm mình trong bể nhắm mắt dưỡng thần, lồng ngực lộ ra trên mặt nước nhìn vẫn cường tráng hữu lực, chỉ có chút hơi gầy gò, may mà nước suối trong bể màu trắng xanh, do đó cơ thể Hoàng thượng ngâm ở trong bể A Uyển không nhìn thấy, bằng không lại không tránh khỏi bị Hoàng thượng trêu chọc một phen.

“Hoàng thượng, nên thức dậy dùng bữa.” Tuy ngâm trong ôn tuyền tốt cho thân thể, nhưng không phải thời gian càng dài càng tốt, nghe thấy âm thanh của A Uyển yêu kiều ôn nhu gọi, Hoàng thượng thoáng mở mắt ra.

“Tiểu Uyển Nhi cũng xuống?”

Lập tức A Uyển liền cự tuyệt, ai biết khi xuống dưới sẽ xảy ra chuyện gì chứ: “Thần thiếp không xuống, Hoàng thượng mau đứng lên đi, tránh cho đầu choáng váng.” Hoàng thượng gật đầu từ trong ao đứng lên.

A Uyển nhanh chóng tiến lên hầu hạ Hoàng thượng thay y phục, tuy chuyện thân mật hơn đều đã làm cả rồi, nhưng Hoàng thượng trần truồng đứng thẳng đối mặt với mình, A Uyển không khỏi ngượng ngùng, động tác thay y phục cho Hoàng thượng trên tay có chút bất ổn.

https://thuviensach.vn

“Sao còn xấu hổ như thế?” Nhìn động tác trên tay A Uyển thỉnh thoảng có hơi run run, Hoàng thượng liền cầm tay nhỏ của A Uyển cười hỏi.

Hờn dỗi liếc mắt nhìn Hoàng thượng: “Thần thiếp dĩ nhiên không có da mặt dày như Hoàng thượng.” Ngoài miệng cậy mạnh, A Uyển vẫn miễn cưỡng ổn định tâm tình, động tác tay cũng nhanh hơn, dù sao nếu Hoàng thượng bởi vậy mà cảm lạnh sẽ không tốt.

Có lẽ nhiều ngày ngâm bể nước nóng thật sự có tác dụng, bệnh tình của Hoàng thượng có khởi sắc rất lớn, chí ít sắc mặt thoạt nhìn hồng nhuận hơn, có điều thân thể gầy gò còn cần bồi bổ, thấy vậy trong lòng A Uyển an tâm rất nhiều.

Nhưng A Uyển không biết, trong khoảng thời gian nàng cùng Hoàng thượng nhàn nhã dưỡng bệnh ở thôn trang này, bên ngoài sớm đã long trời lở đất. Phủ Thừa tướng luôn đông như trẩy hội, ngựa xe như nước bị cấm vệ quân bao vậy ba tầng trong ba tầng ngoài, một con ruồi ra khỏi phủ cũng khó khăn, trận này đưa tới không ít bách tính vây xem, dù sao phủ Thừa tướng ở trong khu phố náo nhiệt.

Sau chốc lát cửa lớn màu son từ từ mở ra, Tả Thừa tướng mặc quan phục chậm rãi đi ra, việc này tới bất ngờ, cho dù thấy khung cảnh như thế, nét mặt Tả Thừa tướng vẫn không sợ hãi như cũ, chỉ chắp tay với Tề Vương gia ngồi trên lưng ngựa: “Tề Vương gia đại giá quang lâm, thần không từ xa tiếp đón, có điều, xin Tề Vương gia hãy công khai, vì sao bày ra chiến trận thế này?”

Tề Vương gia thưởng thức dây cương trong tay, cười như không cười liếc mắt nhìn Tả Thừa tướng, nhàn rỗi mở miệng: “Thừa tướng đại nhân khách khí, bản vương phụng chỉ mời tới Đại Lý tự làm khách.”

Nghe vậy ánh mắt Tả thừa tướng lóe lên, biết là lai giả bất thiện (người tới không có ý tốt), nhưng nghĩ mình tối qua còn kiểm tra vài thứ kia, tự

https://thuviensach.vn

nhận làm việc kín đáo hết sức cẩn thận, cười nhạt: “Mặc dù không biết trong đó có hiểu lầm gì, nhưng cựu thần vẫn nguyện đi theo Vương gia một lần, chẳng qua những cấm vệ quân ở đây bay vây phủ đệ của cựu thần, sợ là sẽ dọa sợ phụ nữ và trẻ em trong phủ, xin Vương gia hãy thông cảm.”

Hừ, quả nhiên là cáo già.

Trong lòng Tề Vương gia thầm hừ một tiếng: “Hoàng mệnh khó vi phạm, Thừa tướng cứ đi theo bản vương là được.” Lời này, chính là không chịu rút lui cấm vệ, trong lúc nhất thời, trong lòng Thừa tướng tim đập thình thịch, chẳng nhẽ mình bị nắm nhược điểm gì? Nhưng cái này, cũng phải đến Đại Lý tự mới nói được rõ ràng.

Tả tiệp dư trong cung đương nhiên cũng nhận được tin phụ thân bị mời đi Đại Lý tự, mà phủ Thừa tướng còn bị bao vây, không cho phép ai ra vào, chuyện này quả thực khiến cho tả tiệp dư hoảng hốt một trận, nhưng trong bụng an ủi mình, phụ thân là trọng thần hai triều, năm đó cũng có công phụ tá, có việc lớn Hoàng thượng cũng sẽ không nặng tay.

Cứ hoảng sợ như vậy qua ba ngày, liền nghe được phủ Thừa tướng bị khám xét nhà, trong phủ bao gồm người hầu cùng mấy trăm miệng ăn không phải bị cho vào tù thì bị bán đi hoặc sung làm quan nô, mà Hoàng thượng lại hạ chỉ chém người nhà của mình, trong một đêm kinh biến long trời lở đất khiến Tả tiệp dư lúc nhận được tin đau bụng khó nhịn ngất đi.

***

Thiên lao.

Kỳ thật thiên lao Đại Tề cũng không lờ mờ dơ bẩn như nhà tù, tràn ngập khí tức đè nén, ở đây bất cứ lúc nào cũng đều đèn đuốc sáng trưng, mặt tường mặt đất đều rất sạch sẽ, hình cụ làm người ta sinh lòng sợ hãi cũng không thấy xảy ra ở chỗ này, thiên lao chỉ có một đặc điểm, đó là lạnh.

https://thuviensach.vn

Loại lạnh này không hề có nhiệt độ, trong thiên lao một chút âm thanh cũng không có, không có ngục tốt trông coi nạn nhân, thậm chí ngay cả con chuột cũng không có, bởi vì đèn đuốc sáng trưng, trong thiên lao khó phân ngày đêm, nơi không hề có sự sống như vậy càng khiến cho lòng người sinh ý sợ lạnh lẽo.

Vì thế, tiếng bước chân rất nhỏ trong thiên lao lại có vẻ đặc biệt trầm trọng, cửa lao bỗng chốc được mở ra, lúc này Tả Thừa tướng sớm đã cởi bỏ quan phục dáng vẻ tiều tụy, không còn mảy may thấy khí độ Thái Sơn đè đầu mặt không đổi sắc trước đây, con ngươi đục ngầu nhìn người đứng ở trước cửa thiên lao, vẫn quần áo đẹp đẽ quý gái khí độ bất phàm như vậy, ngọn đèn dầu phía sau càng khiến người này giống như thiên thần.

Mặt nhăn khô quắt đôi môi giật giật, Tả Thừa tướng rốt cuộc từ trong cổ họng khàn khàn nặn ra được một câu: “Thần, tham…kiến Hoàng thượng.”

Đợi tùy tùng bố trí xong, Tề Diễn Chi thoải mái ngồi xuống trong tù, giống như nhìn xuống con kiến hôi mà nhìn Tả Thừa tướng tranh phong cùng mình, thỉnh thoảng cậy già lên mặt áp chế mình, trên mặt lộ ra tươi cười cao ngạo.

“Thừa tướng muốn gặp trẫm?”

Âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng vang vọng trong tù không tan, Tả Thừa tướng nhếch nhếch khóe miệng, hồi lâu mới nói một câu: “Thần chỉ cầu chết nhanh.” Hoàng thượng sớm đã hạ ý chỉ vấn trảm, nhưng muốn kéo dài tới đầu năm, tuy ở trong thiên lao không phải chịu hình phạt, nhưng quanh mình vắng vẻ không một tiếng động, thỉnh thoảng chỉ có tiếng gió âm u tiến vào trong tù, mấy ngày liên tiếp khiến nội tâm mạnh mẽ như Tả Thừa tướng cũng sống không bằng chết.

Tề Diễn Chi lắc đầu, nụ cười trên mặt thanh lãnh mà tàn khốc: “Ngươi cho là, trẫm sẽ cho ngươi được hời như vậy?”

https://thuviensach.vn

Nhất thời trong tù vắng vẻ không một tiếng động, mãi đến khi một thị vệ tiến đến, chắp tay bẩm báo với Hoàng thượng: “Bẩm Hoàng thượng, bọn thần ở sườn núi Hòe đã bắt đào phạm về quy án.”

Sườn núi Hòe?! Nghe đến tên địa danh này Tả Thừa tướng vốn không nói chuyện xoay đầu mở to hai mắt nhìn, không dám tin, Hoàng thượng nhìn dáng vẻ búi tóc tán loạn chán chường của lão, hảo tâm giải thích: “Cấm quân thấy thủ hạ đưa tôn tử ra ngoài, trẫm đã coi nhẹ Thừa tướng rồi.”

Được đáp án xác định, toàn thân Thừa tướng suy sụp, một tia hi vọng cuối cùng ở đáy lòng bị dập tắt, lầm bẩm nói: “Hoàng thượng đây là muốn đuổi tận giết tuyệt…”

Cười hừ một tiếng, Hoàng thượng đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống Tả thừa tướng, biểu cảm giống như đang nhìn người chết: “Ngươi sẽ không cho rằng, ngươi phạm phải những chuyện kia, trẫm cũng không biết đi? Kết bè kết phái, việc tham ô phía nam, ám sát khâm sai, tham ô cống phẩm Tu Cú quốc, chỉ những chuyện này ngươi rơi mười đầu cũng không đủ, liên lụy cửu tộc cũng khó giải mối hận trong lòng trẫm.”

Dứt lời, Hoàng thượng xoay người sải bước rời khỏi nơi này.

Tả thừa tướng dựa vào trên tường nhà tù nhớ rõ, năm đó lúc Hoàng thượng mới đăng cơ, khắp nơi căn cơ chưa ổn phải dựa vào những lão thần bọn họ, ha ha, hắn đâm lao phải theo lao, đem Hoàng thượng trở thành vị tiểu tử hôi sữa, đã quên, đế vương vẫn mãi là đế vương.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Ngấm Ngầm Mưu Tính

Hoàng thượng bước nhanh ra khỏi thiên lao, cưỡi Trục Phong nhanh chóng trở về ôn tuyền sơn trang, hơn nửa đêm hàn khí rất nặng, đến bên ngoài phòng, Lý Đắc Nhàn nhanh nhẹn bước lên nhận roi ngựa từ trong tay Hoàng thượng, Hoàng thượng lại không vội đi vào.

“Uyển chiêu nghi có thức dậy không?”

Mặc dù Hoàng thượng không ngừng thúc ngựa quay về, nhưng cuối cùng vẫn mất gần hai canh giờ, so với trước đây thời gian lâu hơn rất nhiều, mà hắn cũng không muốn A Uyển biết mình có việc ra ngoài, đỡ cho nàng phải lo lắng.

Lý Đắc Nhàn nhanh nhẹn lắc đầu, “Không có, bên ngoài gió lớn, Hoàng thượng nên nhanh vào trong thôi.”

Vào phòng trong, sau khi cởi đại huy, Hoàng thượng rón rén đi đến bên giường, muốn nhìn xem vật nhỏ đang ngủ có an giấc hay không, không nghĩ đến vừa vén màng lên đã đụng phải ánh mắt trong suốt sáng sủa, không giống như là vừa mới tỉnh lại.

Nhất thời xấu hổ, Hoàng thượng thấy áo ngoài trên người mình vẫn chưa cởi ra, vừa nhìn cũng biết là vừa mới ra ngoài mới về, nắm tay ho nhẹ, cục diện trở nên lung túng, “Trẫm…”

Chống lại đôi mắt to tròn kia, Hoàng thượng nhất thời nghẹn lời, mà vật nhỏ trên giường lại như chưa phát hiện ra, vỗ vỗ vị trí bên cạnh, “Hoàng thượng còn không thấy mệt mỏi sao? Nhanh nghỉ ngơi thôi.”

https://thuviensach.vn

Bộ dáng này của nàng, Hoàng thượng chẳng thể ứng đối được, chỉ lắc đầu, “Trẫm vừa từ bên ngoài về, hàn khí trên người rất nặng.”

“Nô tì không ngại.” Thấy Hoàng thượng như vậy, A Uyển đứng dậy rời giường, tự mình giúp Hoàng thượng cởi áo ngoài, sau đó cùng nằm lên giường, Hoàng thượng ôm vật nhỏ vỗ về, trong lòng rối rắm, chuyện trong triều vốn dĩ không cần giải thích với nữ nhân, nhưng nhìn thấy A Uyển như vậy đáy lòng Hoàng thượng lại muốn giải thích nhưng cũng không biết nói từ đâu.

Người trong lòng như cảm nhận được mình khó xử, nhẹ nhàng mở miệng, ngay cả xưng hô cũng biến thành “Ta”.

“Thật ra ta biết Hoàng thượng có việc gạt ta, buổi tối Hoàng thượng hay lặng lẽ ra ngoài ta cũng biết, vốn định chỉ cần Hoàng thượng không nói, ta cũng sẽ giả ngu làm như không biết là được rồi, vốn dĩ mỗi lần Hoàng thượng trở về đều rón rén nhẹ nhàng sợ làm ồn đến ta, ta nghĩ Hoàng thượng cũng là sợ ta lo lắng thôi.”

Nói đến đây, A Uyển cảm thấy cánh tay đang vỗ về lưng mình cứng lại, nghe người đang ôm mình nói một câu, “Trẫm…” còn chưa nói xong, A Uyển đã đưa tay che miệng Hoàng thượng lại, không cho Hoàng thượng nói thêm gì nữa.

“Hoàng thượng nếu như có nỗi khổ không cần giải thích với ta, lần này là ta nhịn không được, bởi vì lần này Hoàng thượng ra ngoài quá lâu, nghĩ đến thân thể Hoàng thượng còn chưa hồi phục hoàn toàn, lại không biết ra ngoài lâu như vậy để làm gì, sở dĩ ta nằm ở trên giường nghĩ tới nghĩ lui nên không ngủ được, lần sau ta lại tiếp tục làm bộ như không biết được không? Hử?”

Nghe A Uyển trẻ con nói như vậy, trong lòng Hoàng thượng lại cảm thấy ấm áp, nghĩ đến trước đây mỗi lần mình ra ngoài thì tiểu gia hỏa kia đều

https://thuviensach.vn

ngốc nghếch chờ mình trở về, thật là khờ cũng là nàng, thông minh cũng là nàng.

“Đúng là trẫm có chuyện muốn làm, mà lúc này xuất cung dưỡng bệnh, trẫm cũng dễ dàng làm việc hơn, chuyện này liên quan rất nhiều, phần lớn là những thứ bẩn thỉu, trẫm không nghĩ nàng biết chuyện này, sợ nàng lo lắng cho sức khỏe của trẫm, nên mới không nói cho nàng biết, lại không nghĩ đến trẫm đã đánh giá thấp tiểu Uyển rồi, hử?”

Thu thập chứng cứ phạm tội của Tả thừa tướng, phần lớn đều dùng những thủ đoạn không quang minh lỗi lạc, chính vì từng bước cân bằng thế cục triều đình mà tính toàn làm ra những thủ đoạn đó, Hoàng thượng thật không muốn A Uyển biết, nàng chỉ cần ở phía sau mình, được bảo hộ thật tốt, làm một tiểu cô nương vui vẻ không buồn không lo là được, tính tình ngang ngược một chút, trở lại việc chính đó là muốn che mưa chắn gió thật tốt cho nàng.

Chỉ là Hoàng thượng cảm thấy hiện tại vẫn chưa thể hoàn toàn làm được việc này, cũng không muốn nói cho A Uyển biết, đợi đến khi xử lý tốt việc triều đình, nắm giữ quyền hành trong tay, lúc đó mới có khả năng che chở cho nàng.

Nghe được giải thích của Hoàng thượng, trong lòng A Uyển cũng chưa thật sự yên tâm, “Hoàng thượng sao có thể lại mạo hiểm như vậy? Hiện tại thân thể Hoàng thượng còn chưa hồi phục, mọi chuyện phải cẩn thận mới được.”

Xoa nắn khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, thấy không còn tí thịt nào, nghĩ đến nàng gầy đi, cần phải bồi bổ thật tốt mới được, nghĩ như vậy nhưng ngoài miệng Hoàng thượng lại nói khác đi, “Nàng yên tâm, việc nguy hiểm đã có người khác làm, trẫm sẽ không để bản thân phải mạo hiểm, nàng nha, càng ngày càng dong dài.”

https://thuviensach.vn

“Vậy sau này ta không nói nữa, tránh việc Hoàng thượng lại thấy phiền, ta cứ tiếp tục giả vờ ngu ngốc là được rồi, hừ.”

Ôm chặc vật nhỏ vào lòng, Hoàng thượng trấn an nói, “Chuyện này đã có cáo trạng rồi, trẫm có thể dưỡng bệnh thật tốt, không để nàng phải lo lắng nữa được không?”

Hồi lâu, vật nhỏ trong lòng mới lên tiếng, làm cho khóe miệng Tề Diễn Chi không ngừng giương lên.

***

Sau khi Tả tiệp dư tỉnh lại, nhìn chằm chằm những hoa văn tinh xảo trên màng treo, tựa hồ đang nhớ lại, mình đã mơ một giấc mơ thật dài, trong mơ phụ thân bị trị tội, trong phủ bị tịch thu, làm sao có thể chứ, phụ thân là một trong hai đại thần trong triều, hiện tại là thừa tướng a, quả nhiên là gặp ác mộng mà.

Nhất thời muốn ngồi dậy, lại thấy bụng rất đau, cả người không có chút sức lực nào, không khỏi than nhẹ một tiếng, cung nữ bên cạnh nghe thấy chủ tử tỉnh lại, vội vàng tiến lên hầu hạ, tận tâm bưng đến chén thuốc.

“Sao bản tần lại như thế này?” chậm một chút, Tả tiệp dư mới mở miệng hỏi.

Cung nữ cuối đầu trầm mặc hội lúc, đối với câu hỏi của chủ tử không dám không đáp, “Nương nương nghe được tin tức phủ thừa tướng bị trị tội thì hôn mê bất tỉnh, đã hai ngày rồi.”

Lời của cung nữ làm cho mặt của Tả tiệp dư lần nữa trắng bệch, lẩm bẩm nói, “Đều không phải là nằm mơ sao…Không phải là ác mộng sao…” Sau một khắc Tả tiệp dư mở to hai mắt, nhất thời đã bước xuống giường cuống quít tìm giày thêu, lảo đảo bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cung nữ vội vàng đến dìu, “Nương nương, người muốn đi đâu?”

Ngón tay Tả tiệp dư chỉ về hướng Chính Kiền cung, ánh mắt cũng nhìn chằm chằm chỗ đó, “Nhanh, nhanh đến Chính Kiền cung, bản tần muốn đi tìm Hoàng thượng cầu tình.”

Không đành lòng nhìn chủ tử như vậy, cung nữ vội vàng khuyên nhủ, “Nương nương, Hoàng thượng đã xuất cung dưỡng bệnh rồi, hiện tại không ở trong cung, người đã quên sao? Kết cục của chuyện này đã định rồi, nương nương hãy cẩn thận thai nhi a!”

Đầu óc mơ hồ Tả tiệp dư dựa vào cửa, đứng bất động như khúc gỗ, mình nên làm gì bây giờ?

Hoàng thượng không ở trong cung mình muốn đi cầu ai đây? Làm sao bây giờ? Đầu óc Tả tiệp dư lúc này đã mê muội không nghe gì cả.

Cung nữ cũng nhanh trí, vội vàng đỡ Tả tiệp dư nằm lại lên giường.

Đang lúc Tả tiệp dư nhìn chằm chằm vào màng che tinh xảo để tìm cách thì cung nhân thông báo Diễn Khánh cung Lâm chiêu nghi đến thăm mình, linh quang lóe lên, Tả tiệp dư vội vàng ngồi dậy, Lâm chiêu nghi sau khi đi vào, còn chưa chờ Lâm chiêu nghi nói, đã mở miệng cầu xin, “Muội muội đã nghe việc của phụ thân tỷ rồi sao? Muội muội nhất định phải giúp tỷ lần này, hai nhà chúng ta đều luôn luôn đứng cùng chiến tuyến hay sao? Nếu phụ thân ta bị trị tội, nói vậy nhà các ngươi cũng không khỏi bị dính líu, sao lại không đoàn kết lại dâng tấu lên Hoàng thượng, cầu Hoàng thượng thay đổi chủ ý đi? Sao?”

Tả tiệp dư tự mình nói một đống chuyện, lại không phát hiện biểu tình tựa tiếu phi tiếu của Lâm chiêu nghi, hoàn toàn không còn dáng dấp hảo tỷ muội trước kia, chỉ đi đến ngồi xuống trên ghế cách giường không xa. Mà Tả tiệp dư vẻ mặt lo lắng, sau một lúc lâu không được đáp lại, mới tỉ mỉ quan sát Lâm chiêu nghi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Lâm chiêu nghi mặc cung trang của phân vị chiêu nghi, trang sức trên người cũng rất hợp, bộ dáng chói lọi, phối hợp với biểu tình, Tả tiệp dư cũng cảm thấy không thích hợp, bộ dáng Lâm chiêu nghi như vậy thật không giống với đi thăm bệnh.

“Muội muội đây là thế nào? Lẽ nào nhà tỷ tỷ gặp rủi ro, muội muội không chịu ra tay cứu giúp sao?

Nếu là thường ngày, lấy tình cảm tỷ muội áp chế, Lâm chiêu nghi nhất định phải nghe lời của mình, nhưng bây giờ cũng rất khác thường, chỉ thấy Lâm chiêu nghi khẽ cười.

“Tả tiệp dư thật không có quy củ, bất quá chỉ là tam phẩm phân vị Tiệp dư, lại xưng hô với nhị phẩm chiêu nghi như bổn cung là muội muội, không phải là vào cung quá lâu đã quên mất lễ nghĩa rồi chứ?”

Tả tiệp dư nghe vậy vành mắt đỏ lên, mở miệng lên án, “Tốt, tốt, Lâm chiêu nghi thấy nhà tần thiếp gặp nạn, tình nghĩa tỷ muội nhiều năm cũng không để ý đến nữa sao? Còn gấp gáp đến đây giẫm thêm một cước? Tình cảm những năm này của tần thiếp đã uổng phí rồi.”

Lâm chiêu nghi nghe được lời này của Tả tiệp dư, cũng bật cười, “Tả Vô Hạ ngươi cũng thật buồn cười, còn mặt mũi nói chuyện tình cảm tỷ muội nhiều năm với ta? Người bị mù mấy năm nay là ta mới đúng.”

Tả tiệp dư trong lòng chỉ suy nghĩ đến việc của phụ thân, đối với Lâm chiêu nghi chỉ ẩn nhẫn, nét mặt ủy khuất đứng lên, “Chiêu nghi nương nương có ý gì? Thứ cho tần thiếp ngu dốt.”

Liếc nhìn Tả tiệp dư luôn ra vẻ ta đây, Lâm chiêu nghi lại càng cảm thấy buồn nôn, “Tả Vô Hạ, ngươi không cần giả vờ nữa, nói thật cho ngươi biết, hôm nay bổn cung đến chính là muốn chà đạp ngươi đó, làm sao? Phủ thừa tướng còn thì ngươi là con gái thừa tướng cao cao tại thượng, hiện tại phủ thừa tướng đã ngã, ngươi còn ra vẻ làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Muội muội sao lại đối với ta như vậy? Ở trong lòng tỷ tỷ, muội vẫn là thiên chân khả ái (ngây thơ hồn nhiên), không nghĩ đến lại nghĩ ta như vậy, ta không tin muội lại thay đổi nhanh như vậy, có phải là có kẻ đã ly gián tình cảm tỷ muội của chúng ta không?” Tả tiệp dư ra vẻ không thể tin được, còn muốn tranh thủ chút gì đó.

Lâm chiêu nghi cũng không nhìn đến nàng, trực tiếp nói rõ, “Ngươi cũng không cần cùng ta tỷ tỷ muội muội như vậy đâu, nếu ngươi có nửa phần nghĩ đến tình cảm tỷ muội của chúng ta, sẽ không ra ta lúc ta đang mang thai, hại ta sinh non? Thấy đại hoàng tử thân thể đến nay vẫn yếu đuối, ta thật hận không thể ăn thịt uống máu của ngươi!”

Bị hận ý ngập trời trong mắt Lâm chiêu nghi làm cho rung động, Tả tiệp dư chết lặng lắc đấu, “Muội muội sao lại nghĩ là ta làm? Ta sao lại có thể hại muội muội chứ?”

“Ngươi nghĩ rằng ra vẫn còn ngu ngốc sao? Tả Vô Hạ ơi Tả Vô Hạ, ngươi chính là vì tự cao tự đại không để ai vào mắt, lời này là đại cung nữ bên cạnh ngươi nói với ta, còn muốn giả bộ? Ngươi nói xem sao phụ thân của ngươi có thể nhanh chóng bị định tội như vậy?” Lâm chiêu nghi liếc mắt nhìn Tả tiệp dư đang ngồi trên giường, nói.

“Tả thừa tướng làm việc luôn cẩn thận, ngươi nói, vì sao lúc này nói ngã liền ngã như vậy?

Tả tiệp dư cũng kích động, “Là ngươi, phụ thân ngươi đã giở trò có đúng không? Có đúng không?!” Chỉ là nhất thời kích động, Tả tiệp dư liền cảm thấy bụng dưới bắt đầu đau âm ỉ.

“Không sai, bằng không ngươi cho là vì sao chứng cứ kết án tử cho phụ thân ngươi lại bị thu thập đầy đủ như vậy, công lao của nhà ta thật không ít.”

https://thuviensach.vn

Đè lại từng cơn đau mãnh liệt ở bụng dưới, Tả tiệp dư không còn vẻ ủy khuất vừa rồi nữa, “Những việc làm của cha ta lẽ nào lại không liên quan đến phụ thân của ngươi? Nghĩ rằng khai cha ta ra thì còn có thể toàn thân trở ra sao? Ha ha, vô lý!”

“Đúng vậy, chính xác cha ta cũng bị bãi chức, còn bị đưa về với tổ tiên, nhưng chỉ là một mạng thôi không phải sao? Những thúc bá huynh đệ làm quan trong gia tộc ta cũng bị cắt chức, nhưng con cháu Lâm gia ta chỉ cần muốn thì vẫn có thể làm quan không phải sao? Còn Tả gia ngươi thì sao? Mặc dù không có liên lụy đến cửu tộc, nhưng chỉ cần là người của Tả gia thì không thể tham gia thi cử vào triều làm quan, Tả gia của ngươi xem như thất bại hoàn toàn, một nhà các ngươi sẽ lập tức bị định tội chém đầu, ngay cả cháu trai còn quấn tã lót của ngươi cũng bị truy nã, một chút huyết mạch cũng không để sót, ngươi nói xem, là ai thảm?” Quay trở lại việc chính, Hoàng thượng đã sớm bất mãn với những cựu thần, chẳng chịu giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang.

Tả tiệp dư đã tức giận đến run người, nhưng Lâm chiêu nghi dường như vẫn thấy chưa đủ, lại đổ thêm dầu vào lửa, “Hận ta lắm sao? Lúc hại con ta sao lại không nghĩ đến sẽ bị ta phát hiện? Được rồi, có phải bây giờ bụng ngươi rất đau không? Bổn cung tốt bụng khuyên nhủ ngươi, không nên nổi giận, càng tức giận bụng sẽ càng đau đó.”

Trong lúc nhất thời Tả tiệp dư cũng không đoái hoài đến đau đớn, dùng dằng đứng lên, muốn nhào qua chỗ Lâm chiêu nghi để cắn xé một phen, chỉ tiếc là vừa bước xuống giường bụng lại quặn đau, nhất thời chân cũng mềm đi ôm bụng ngồi xuống không thể đi tiếp, cắn răng nặn ra một câu, “Ngươi, ngươi đã làm gì ta!”

“Cũng không có gì, chỉ là cho ngươi uống thuốc làm ngươi không thể có thai được mà thôi, vừa làm cho ngươi không thể mang thai vừa làm cho ngươi đau bụng dằn vặt, ha ha, thuốc này bổn cung mất rất nhiều tiền mới có được, thật rất có cầu, dùng ở trên người ngươi, hiện tại cũng thấy rất

https://thuviensach.vn

đáng giá. Âm thanh của Lâm chiêu nghi nhàn nhạt giống như là đang nói chuyện thời tiết hôm nay thật đẹp vân đạm phong khinh.

Mà Tả tiệp dư nghe được tin mình không thể có thai, không để ý đến bụng đau chấn kinh đứng lên, bộ dáng muốn liều mạng với Lâm chiêu nghi, "Lâm Tự Quân, ngươi tiện nhân này, lại dám hại ta! Lúc trước ta sao lại không làm cho ngươi và thai nhi trong bụng ngươi loại bỏ luôn! Tiện nhân! Tiện nhân!"

Tuy là Tả tiệp dư hung ác độc địa lao tới, nhưng Lâm chiêu nghi lại không tốn chút sức lực nào, đã có hai cung nhân bên cạnh đẩy Tả tiệp dư ra, "Bất quả chỉ là một thù một trả mà thôi (giống như 'ăn miếng trả miếng'), ngươi muốn hại con ta, ta làm cho ngươi sau này không thể mang thai được nữa, ta sao lại không dùng cách đó đối phó với ngươi, trực tiếp chặt đứt con nối dòng của ngươi, không phải ngươi luôn tự nhận là thông tuệ sao? Bây giờ bị người khác tính kế cảm thấy thế nào? Thuốc này là ta bảo cung nữ bên cạnh ngươi mỗi ngày pha với trà ngươi uống, thức ăn ngươi dùng, thời gian đã lâu, muốn chữa cũng không chữa khỏi, ha ha ha ha."

Lúc này Tả tiệp dư mới phản ứng được, thảo nào không thấy cung nữ thiếp thân của mình, xúc động phẫn nộ đứng lên muốn giãy dụa, chửi ầm lên, "Ngươi tính toán gì, bất quá chỉ là con gái của một đại học sĩ mà thôi, thân phận thấp kém, dựa vào cái gì mà vừa vào cung thân phận đã cao hơn ta, mang thai cũng sớm hơn ta, muốn trách chỉ trách ngươi vụng về, bây giờ ta chỉ hận lúc ngươi sinh con không giết chết cả hai!" Tả tiệp dư lao đến hung hăng túm lấy Lâm chiêu nghi, làm cho trang phục búi tóc của Lâm chiêu nghi lộn xộn, rất kì quái, chờ đến khi nàng ta ngừng tay, cung nhân mới kéo nàng ta lại.

Việc đã đến nước này, Lâm chiêu nghi cũng không muốn tiếp tục tranh cãi nữa với người điên, quay về việc chính mục đích của nàng đã đạt được, đứng dậy chuẩn bị rời đi, "Chỉ cần đại hoàng tử còn sống, Lâm gia ta vẫn

https://thuviensach.vn

còn cơ hội phục hồi, mà ngươi, sau này cũng đừng mong rời khỏi nơi này, Tả Vô Hạ, ngươi xem thường ta như thế nào, hiện tại, ngươi còn tính toán ta.”

Một lúc lâu sau đó, trong điện chỉ còn Tả tiệp dư ngồi thẫn thờ dưới đất.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Gia Quyến

Mãi cho đến cận tết A Uyển mới cùng Hoàng thượng trở về, chuyện đầu tiên sau khi hồi cung tất nhiên là đi thăm thái hậu, lúc này A Uyển còn chưa kịp thay quần áo đã vội vàng cùng Hoàng thượng đế Từ Ninh cung. Thái hậu luôn thích được yên tĩnh, nên bên trong Từ Ninh cung lúc này chỉ tập trung Hoàng hậu cùng vài vị phi tần có phân vị cao mà thôi, đương nhiên, thu hút sự chú ý của người khác là vị có bụng dưới hơi to kia, chính là Trầm phi nương nương.

Thái hậu thấy Hoàng thượng đến thì không nhịn được mà đỏ mắt, vỗ vỗ tay Hoàng thượng, "Nhìn khí sắc của Hoàng thượng thực tốt, quả nhiên xuất cung dưỡng bệnh vẫn có chút hiệu quả."

Hoàng thượng cười với thái hậu nói, "Nhi tử đã khỏe, mẫu hậu đừng lo, đã cận tết rồi, mẫu hậu chỉ cần vui vẻ đón năm mới là được."

Thái hậu gật đầu, lại nhìn đến người nãy giờ vẫn ngồi ở vị trí xa nhất, sau khi thỉnh an cũng không nói gì thấy A Uyển gầy đi, lập tức vẫy tay với A Uyển, "Đến đây, cho ai gia nhìn xem."

A Uyển dưới ánh mắt chú ý của mọi người, chậm rãi bước đến trước mặt thái hậu, sau khi hành lễ, tay đã bị thái hậu nắm lấy, "Ai gia nghe Lý Đắc Nhàn nói, trong lúc Hoàng thượng dưỡng bệnh cuộc sống sinh hoạt hàng ngày đều do ngươi tự tay chăm sóc, đến cả thuốc cũng đều do chính tay ngươi nấu? Hoàng thượng hồi phục tốt cũng có công của ngươi."

"Nô tì Hoàng thượng xuất cung chính là vì hầu hạ Hoàng thượng sớm ngày khỏe lại, những tỷ muội bên cạnh so với nô tì cũng không kém, nô tì

https://thuviensach.vn

cũng không dám tranh công.”

Lời này của A Uyển lấy được sự đồng tình của Thái hậu, tuy Uyển chiêu nghi không thể chịu được dù chỉ một hạt cát trong mắt, tính nết cũng rộng lượng, lúc trước còn đi gây chuyện trong cung, nhưng đối với chuyện của Hoàng thượng lại rất quan tâm, cũng được Hoàng thượng yêu thích, phi tần bên cạnh muốn biểu hiện một lần cũng còn phải chờ Hoàng thượng có cho cơ hội hay không, không phải sao?

Một điểm này thái hậu đã cực kỳ hài lòng với A Uyển, lập tức sẽ ban thưởng, vốn định tấn vị cho A Uyển, mà như vậy Hoàng thượng cũng vui, nhưng A Uyển lại khuyên can.

“Nô tì chỉ là làm tốt bổn phận thôi, đâu dám nhận thái hậu nương nương ban cho như vậy, hơn nữa lúc trước nô tì còn phạm sai lầm, hiện tại chỉ xem như là lập công chuộc tội mà thôi.”

Tuy việc phụ thân phạm tội không tính là nghiêm trọng, nhưng dù sao mình cũng đã có chỗ không sạch sẽ, nếu giờ lại tấn vị, tất nhiên căn cơ bất ổn, sẽ không tránh khỏi bị người khác chê cười, mà Hoàng hậu chẳng phải sẽ thành con thiêu thân đầu tiên sao, Hoàng thượng vẫn chưa nắm vững thế cục triều đình trong tay, A Uyển cũng không muốn bọn quan ngự sử lại thông qua chuyện này dâng tấu sớ làm phiền Hoàng thượng.

Thấy A Uyển khiêm nhường kính cẩn, so với tính tình trẻ con trước đây đã trưởng thành không ít, thái hậu càng vui vẻ, lại cho A Uyển một ngoại lệ, để lục cục thay đổi tất cả phân lệ của A Uyển thành phi vị, mặc dù A Uyển không có phi vị danh hào, nhưng đãi ngộ so với Trầm phi đều như nhau.

Thái hậu đã lên tiếng như vậy tất nhiên những phi tần bên cạnh cũng không có ý kiến gì, mà dù có, cũng không có khả năng làm trò trước mặt thái hậu, Hoàng thượng luôn luôn hiếu thuận, mà Hoàng thượng muốn vui

https://thuviensach.vn

cũng không muốn trái ý thái hậu, lúc này A Uyển rời khỏi Khôn Ninh cung thì cung nhân sau lưng mang theo rất nhiều tặng vật được ban cho, mà Hoàng thượng thì bị thái hậu phân phó đưa Trầm phi hồi cung.

Dù sao hiện tại Trầm phi cũng đang mang thai, Hoàng thượng cũng nên quan tâm một chút, thái hậu luôn chu đáo công bằng trong mọi việc, gừng càng già càng cay.

Cung nhân Chiêu Dương cung đã sớm ra ngoài chờ, A Uyển vừa về đến Chiêu Dương cung thì được Bạch Lộ hầu hạ rửa mặt chải đầu, ngâm mình trong nước ấm thả lỏng để cho Bạch Lộ xoa bóp, còn vừa nghe kể mọi chuyện lớn nhỏ trong cung.

“Chủ tử, Tả tiệp dư phát điên, đã bị nhốt ở trong cung không thể ra ngoài.”

“Tại sao Tả tiệp dư lại bị điên?” Tin tức này A Uyển không biết, ôn tuyền thôn trang vốn cách biệt với bên ngoài, người hầu hạ bên trong cũng là thân tín của Hoàng thượng, miệng mồm kín đáo, nên A Uyển vẫn không biết chuyện của Tả thừa tướng.

“Có lẽ người không biết, Tả thừa tướng phạm trọng tội, nghe nói là từng mưu hại Tể vương gia, một nhà già trẻ lớn bé mấy ngày trước đã bị xử trảm, Lý Phúc Mãn nghe được tin tức Lâm chiêu nghi ngày ấy tốt bụng đến an ủi Tả tiệp dư, không nghĩ đến lại bị Tả tiệp dư ra tay đả thương, mà Tả tiệp dư nói chuyện thô tục, sau khi thái y chuẩn đoán, kết luận Tả tiệp dư bị điên, còn nói vì cả nhà già trẻ đều chết nên mới phát điên.”

Nghe Bạch Lộ giải thích, A Uyển gật đầu cũng không nói gì, trong lòng thầm nghĩ, Lâm chiêu nghi từ lúc có đại hoàng tử thì không lui tới cũng Tả tiệp dư nữa, Tả tiệp dư xảy ra chuyện Lâm chiêu nghi lại đi an ủi? Việc này nói thế nào cũng thấy mờ ám, nhưng mà nghĩ lại từ lúc mình còn là quý

https://thuviensach.vn

nhân, cũng đã thấy Tả tiệp dư bất mãn Lâm chiêu nghi điệu bộ khoe khoang, cảm thấy giữa hai người này đã sớm có hiềm khích.

Chỉ là việc của Tả thừa tướng, nghĩ đến Hoàng thượng đang dưỡng bệnh nhưng vẫn bận rộn công việc, đối với việc triều đình nàng không rõ lắm, nhưng A Uyển cũng biết được, hiện tại Tả thừa tướng đã ngã ngựa, Hoàng thượng sẽ không để cho Thừa Ân hầu thôn tính, lại nghĩ đến năm sau Hoàng thượng sẽ rất bận rộn đây.

Ban đêm, Hoàng thượng đến Chiêu Dương cung ngay giờ dùng bữa tối, sau khi dùng bữa xong, hai người chuyển qua bàn nhỏ đánh cờ, thỉnh thoảng lại nói chuyện phiếm vài câu.

“Vì sao hôm nay lại không nhận lời mẫu hậu cho nàng tấn vị?” Từ tốn đặt quân cờ đen xuống chỗ yếu hại, Hoàng thượng nói.

A Uyển cười cười, mềm nhẹ nói, “Nếu nô tì đáp ứng, chắc chắn Hoàng thượng sẽ bị quan ngự sử làm phiền, Trầm phi nương nương mang thai cũng không có tấn vị, nô tì như vậy không phải là khiến mọi người chú ý sao, hơn nữa phân vị hiện tại của nô tì cùng với phi vị cũng không khác nhau, cũng không thua thiệt không phải sao? Ừm, Hoàng thượng nên nhớ kỹ giúp nô tì.”

Nếu A Uyển đáp ứng chuyện này, sẽ không thoát khỏi những tấu văn của quan ngự sử, đối với kế hoạch của mình cũng sẽ có trở ngại, A Uyển khước từ lại hợp với tâm tư của Hoàng thượng.

“Nàng cũng thật thông minh.” Vui đùa một trận, A Uyển lại bị Hoàng thượng lừa đến bên giường, “Vật nhỏ, lần trước trẫm sinh bệnh nên nàng không chịu, còn nhớ bản thân đã nói gì không?”

Lời này của Hoàng thượng nói ra làm cho A Uyển nhất thời xấu hổ, nghĩ tới lần trước ở ôn tuyền sơn trang tìm mọi cách từ chối Hoàng thượng cầu

https://thuviensach.vn

hoan, dưới tình thế cấp bách mới thốt lên một câu, “Chờ Hoàng thượng khỏi bệnh, thì tùy Hoàng thượng muốn thế nào cũng được.”

Đâu ngờ đến Hoàng thượng vẫn nhớ rõ trong lòng, A Uyển cũng chỉ ngượng ngùng gật đầu, mặc cho Hoàng thượng muốn làm gì thì làm là được.

Có lẽ là vì bất mãn đã lâu, mà Hoàng thượng cũng đã lâu không kề cận nữ sắc, một đêm này chơi đùa đến mức cả người A Uyển không còn chút sức lực nào, liên tục xin tha, mặc dù vậy, nhưng Hoàng thượng cũng không có ngừng lại, chỉ chăm chỉ cày cấy dường như muốn A Uyển phải hoàn toàn tan thành máu thịt của mình.

Ngày thứ hai thức dậy thì mới phát hiện mình đã đùa quá trớn với vật nhỏ, thầm nghĩ bảo bối không chịu được sức ép, đau lòng một trận thì sai Lý Đắc Nhàn đến chỗ Hoàng hậu xin nghỉ thỉnh an, mới lên thượng triều, sau đó lại sai Lý Đắc Nhàn mang thuốc mỡ đến, cho dù A Uyển da mặt dày như thế nào, nghe đến tác dụng của thuốc mỡ cũng không khỏi đỏ mặt như rỉ máu.

Tuy là như vậy, nhưng A Uyển vẫn dùng thuốc, còn không đến hai ngày nữa thì đến ngày ngày người nhà được vào cung, một năm chỉ có một lần, A Uyển thực sự không muốn mình đi đứng không tự nhiên như vậy trước mặt mẫu thân.

Ngày mẫu thân vào cung A Uyển đã chờ ở cửa chính Chiêu Dương cung từ sớm, lại không nghĩ đến lúc này mẫu thân lại không đến một mình, còn dẫn theo vợ của đại ca đến, cũng chính là Dương gia cô nương , thoạt nhìn thần khí của mẫu thân rất tốt, không bị chuyện phụ thân bãi quan ảnh hưởng.

Hai bên đã lâu không gặp nhau không khỏi vừa cầm tay vừa nhìn nhau hai mắt đẫm lệ, nhưng lần này lại có thêm tẩu tử, mà tẩu tử lại còn đang

https://thuviensach.vn

mang thai, cũng sắp đến ngày sinh, A Uyển nhanh chóng mời mọi người vào trong điện.

“Bên ngoài lạnh, A nương cùng chị dâu mau vào trong điện rồi nói tiếp.”

Vào bên trong, nhân lúc Bạch Lộ pha trà, A Uyển tinh tế quan sát tẩu tử này, dung mạo đoan chính tú lệ, khóe miệng cong cong, bề ngoài có vẻ như ôn nhu dễ đối phó, nhưng ánh mắt lại rất minh mẫn, là người có chủ ý, có lẽ vì có thai, nhìn tẩu tử có vẻ đẫy đà một chút, dáng vẻ rất có phúc khí, nghĩ đến ca ca nói cuộc sống gia đình tạm ổn cũng không sai, như vậy A Uyển liền yên tâm.

“A nương, chị dâu cũng sắp lâm bồn rồi, thời tiết lại đang lạnh người còn mang theo chị dâu tiến cung, không sợ ảnh hưởng đến cháu của con sao?”

Bạch Lộ chuẩn bị trà bánh xong, A Uyển đã mở miệng nói trước, không biết thời gian nàng đang quan sát tẩu tử, cũng bị tẩu tử không chút vết tích quan sát lại.

Lúc trước chỉ biết tiểu cô tử (em gái của chồng) ở nhà được mọi người cực kỳ sủng ái, hiện tại xem ra tiểu cô tử này lớn lên không chỉ có xinh đẹp khéo léo, giọng nói kiều kiều nhu nhu nghe qua liền khiến người ta yêu thích, một thân cung trang quý giá đẹp đẽ cũng biết ở trong cung quả thật rất được sủng ái.

“Chiêu nghi nương nương nói quá lời rồi, thần phụ tiến cung lúc này còn là phụng mệm Ôn đại nhân, sao lại dám không đến, hơn nữa trong lòng thần phụ đôi với nương nương cũng rất hiếu kì.” Ôn phu nhân còn chưa nói, tẩu tử đã cười nói, tuy là không hợp quy củ, nhưng Ôn phu nhân lại không ngại, lại nói với A Uyển.

“Tẩu tử của con nói là, đại ca con nói con còn chưa thấy qua tẩu tử, cũng rất ít cơ hội, nên nhân cơ hội này dẫn vào cung đến gặp con một lần, dù sao cũng đều là người một nhà.” Nghe khẩu khí này của Ôn phu nhân, A Uyển

https://thuviensach.vn

liền biết vị tẩu tử này ở cùng mẫu thân rất hòa thuận, nên hảo cảm với tẩu tử này càng nhiều.

“Tẩu tử không cần đa lễ, gọi A Uyển muội muội giống như đại ca là được rồi, vả lại ở đây cũng không có người ngoài, nếu cúa gọi nương nương, thế mới kì lạ, tẩu tử sao lại hiếu kì về muội?”

Được lời này của A Uyển, Dương Nghi chỉ cười đáp ứng, vốn dĩ tiểu cô tử này được sủng ái, hiện tại lại là người được thánh thượng yêu thích, Dương Nghi làm sao cũng không dám để quan hệ với nàng đi vào ngõ cục, “A Uyển muội muội cũng không biết, tẩu vừa gả cho ca ca của muội thì hắn bên trái một câu A Uyển muội muội, bên phải một câu A Uyển muội muội, nếu không biết A Uyển muội muội cùng hắn là cùng một mẹ sinh ra, tẩu tử ta đây sẽ biến thành bình giấm chua mất.”

Lời này chọc cho A Uyển cùng Ôn phu nhân vui cười, bầu không khí giữa ba người đã khá hơn, sau một lúc, A Uyển cùng tẩu tử Dương Nghi hai người có ý thân thiết nên nói chuyện cũng không quá lung túng.

Ôn phu nhân không khỏi dặn dò A Uyển một chút, biết được bệnh cảm mạo của A Uyển cũng đã không tái phát nữa, Ôn phu nhân cũng yên tâm rất nhiều, nghĩ đến sau một năm nữa se bắt đầu tuyển tú, không khỏi lo lắng cho tình cảnh của A Uyển, cẩn thận dặn dò A Uyển điều dưỡng thân thể thật tốt, nếu có thể, thì cố gắng sang năm mới có thai, đỡ phải thêm một đợt phi tần mới vào cung lại tranh đoạt sủng ái A Uyển lại chẳng thể tự lo được.

A Uyển gật đầu đáp ứng, nhưng trong lòng lại nghĩ, hài tử chẳng thể nói có là có được, vẫn phải xem duyên phân a.

Lập tức vòng vo đổi trọng tâm câu chuyện, nói đến chuyện ở nhà đi, biết được mấy người muội muội cũng đã thành thân, cũng môn đăng hộ đối, nhị ca mặc dù vẫn chưa từng nghĩ đến chuyện đó, nhưng cũng đã bắt đầu để ý

https://thuviensach.vn

người khác, bởi vì đại ca cùng quan hệ của mình, người tốt cũng không ít, Tam ca sinh ý thật tốt, chạy ngược xuôi càng ngày càng có dáng vẻ thương nhân, chỉ là xuất môn ở bên ngoài, a nương vẫn không khỏi lo lắng.

A Uyển đều mỉm cười nghe, biết được người nhà đều tốt cũng yên tâm không ít, chỉ là không nghĩ đến, mẫu thân lại nhắc đến một người, "A Uyển có còn nhớ đến hảo tỷ muội của con, Tương gia cô nương không?"

A Uyển gật đầu, "Tất nhiên là nhớ, không phải A Thấm tháng năm năm nay sẽ lập gia đình sao? Sao vậy?"

Ôn phu nhân cũng thở dài, "A Thấm tỷ tỷ của con đúng là mệnh khổ, vừa định thân xong thì một tháng sau lại bị từ hôn, lý do từ hôn thực sự là nghe không vô, phá hủy thanh danh của nàng, A Thấm tỷ tỷ của con cũng không quá đau lòng, cũng không quan tâm người khác nói gì, chấp nhận từ hôn, trong lúc nhất thời hôn sự cũng không thành vấn đề, lần trước ở thưởng hoa yến gặp nhau, A Thấm còn nói với nương nhớ hỏi thăm con giúp."

A Uyển nghe vậy gật đầu, A Thấm luôn mạnh mẽ, nếu vị hôn phu tới của từ hôn, A Thấm tất nhiên sẽ không mặt dày mày dạn phải gả, hôn sự này rốt cuộc hỏng, nhưng mà nàng còn có thể ra ngoài ngắm hóa, xem ra cũng không ảnh hưởng đến tâm tình lắm, nghĩ đến cảnh ngộ của tỷ tỷ cùng phongg như vậy, A Uyển cũng cảm thấy thổn thức, nhưng với gia thể của A Thấm, chờ tin đồn này qua đi, vẫn có thể tìm được đối tượng tốt.

"Nếu không phải chúng ta không với tới nổi Tương gia, A Thấm gả cho nhị ca vẫn tốt lắm, đừng thấy nhị ca của con cao lớn thô kệch nhưng lại là một người rất thương yêu tiểu cô nương." Ôn phu nhân nói lời này đầy tiếc nuối.

A Uyển cười nói, "Chờ nhị ca có công danh, nếu có lòng muốn cầu thân, Tương gia bá mẫu bá phụ cũng không phải là người bảo thủ, trái lại thời

https://thuviensach.vn

gian còn dài, a nương nhắc nhở ca ca chăm chỉ luyện võ là được, lần tới có gặp A Thấm tỷ tỷ thì nói con cũng rất nhớ nàng nha.”

Nói chuyện phiếm không bao lâu thì đã đến giờ, lần này không có dấu hiệu sẽ giống lần đầu khóc lóc thảm thương, biết được tẩu tử cuối tháng sẽ lâm bồn, A Uyển lại thưởng cho một đống dược liệu vải vóc cho tẩu tử mang về, còn có một ngọc bội, thoạt nhìn cũng biết là thứ tốt, Dương nghi từ chối không nhận, A Uyển chỉ nói đây là lễ vật cho cháu trai chưa gặp mặt, như vậy Dương Nghi mới chịu nhận lấy.

Mà Dương Nghi cũng lấy ra một gói nhỏ, không nói A Uyển cũng biết đó là gì, cũng không từ chối mà nhận lấy, biết đây là tấm long của ca ca cùng tẩu tử, nhận lấy bọn họ mới yên tâm, A Uyển cũng không làm bộ từ chối, trực tiếp nhận.

Ôn phu nhan đứng một bên thấy nữ nhi của mình cùng con dâu chung đụng rất tốt cũng cười, trong lòng cũng yên tâm, Ôn gia bọn họ không còn hy vọng vào Ôn lão, chỉ có thể mang hết hy vọng ký thác lên người các con, nữ nhi trong cung không dễ, chỉ có thể dựa vào các ca ca ở bên ngoài, nâng đỡ lẫn nhau, Ôn gia tự nhiên sẽ yên ổn.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Lễ Mừng Năm Mới

Trước và cận tết Hoàng thượng bận tối mày tối mặt, đến cả thời gian dùng bữa với nhau cũng không có. Tả thừa tướng thân là trọng thần hai triều, tất nhiên đã hình thành nhất phái trong triều, lần này Hoàng thượng thẳng tay xử trí hắn, có thể nói là bứt dây động rừng, liên lụy không ít đại thần trong triều bị bãi quan hoặc là lưu đày, mà những người mới được cất nhắc lên đều là người của Hoàng thượng vừa là quan viên trẻ tuổi, làm cho những phe phái khác không thể nhúng tay vào nên dẫn đến bất mãn, đã cận tết rồi mà vẫn không chịu yên phận.

Thường ngày Hoàng thượng đã khó có thời gian để đến Chiêu Dương cung, càng không nói đến việc được diện thánh nhan. Biết được Hoàng thượng bận rộn, A Uyển cũng không muốn đến Ngự Thư phòng để làm phiền Hoàng thượng, chỉ là mỗi ngày nấu canh đúng giờ đưa đến Ngự Thư phòng, thứ nhất là muốn Hoàng thượng bồi bổ thân thể, tránh việc vừa khỏi bệnh lại mệt chết, thứ hai là muốn nhắc khéo Hoàng thượng đã đến giờ dùng bữa, may mà Hoàng thượng tuy bận rộn nhưng vẫn còn nhớ đến tâm tư của A Uyển, mỗi lần đưa canh đến đều nhận.

Thấy hành động này của A Uyển được lòng của Hoàng thượng, mọi người trong hậu cung tất nhiên là không cam lòng lạc hậu, đều noi theo. Kế đó, nước canh được đưa đến Ngự Thư phòng cuồn cuộn không ngừng, mà lại được nhận, mọi người hậu cung trở nên tự tin, mỗi ngày đều thay đổi đồ dùng đưa đến Ngự Thư phòng, thậm chí còn ăn mặc xinh đẹp tự mình đưa canh đến, chỉ là người đều bị từ chối ở ngoài cửa.

Thanh Sam nghe những chuyện này lòng cảm thấy bất bình kể cho A Uyển nghe, A Uyển chỉ xem như đang nghe chuyện cười, vẫn mỗi ngày

https://thuviensach.vn

nấu canh đưa đến chỗ Hoàng thượng như trước.

Thấy chủ tử thờ ơ, Thanh Sam lén lút đem bất mãn oán giận với Bạch Lộ, “Bạch Lộ tỷ tỷ, tỷ nói xem, những nương nương khác đều đổi biện pháp tiếp cận Hoàng thượng, mùa đông lạnh như thế mà lại mặc áo mỏng manh đi đưa canh cho Hoàng thượng, mà chỗ của Hoàng thượng ai đến cũng không cự tuyệt, chủ tử của chúng ta sao lại không nóng nảy sốt ruột nha!”

Nói xong lời này Thanh Sam liền bị Bạch Lộ cốc đầu, “Muội cũng thật là to gan lớn mật đó, chủ tử của chúng ta sao có thể để người khác tính kế! Coi chừng người biết liền đánh đòn muội!”

Vốn muốn cùng Bạch Lộ nói chuyện, nào ngờ bị Bạch Lộ dạy dỗ, Thanh Sam cũng có chút ủy khuất, “Ta cũng chỉ dám nói với Bạch Lộ tỷ tỷ, nào có nói cùng những người khác sao! Ta đây cũng là vì lo lắng cho chủ tử mà!”

Chủ tử quan tâm thân thể của Hoàng thượng, mỗi ngày đền tự mình nấu canh, mỗi ngày đều kiên trì ba lần như vậy dễ dàng sao! Rõ ràng chủ tử bày tỏ tâm ý trước, bây giờ lại bị những nương nương khác cạnh tranh, không biết Hoàng thượng có nhớ được không, bảo sao nàng lại không tức.

Bạch Lộ liếc nhìn Thanh Sam cười, biết tính tình của nàng luôn như vậy, không nhịn được phải giải thích thêm với nàng, “Muội cũng thật ngốc đó, tính tình của chủ tử chúng ta như thế nào muội còn không rõ sao? Nếu Hoàng thượng không uống canh bổ chủ đưa qua, chủ tử còn có thể nấu mỗi ngày làm gì? Những nương nương khác bên cạnh chủ tử đưa nhiều đồ ăn đến như vậy, muội nghĩ Hoàng thượng có thể dùng hết sao?”

Đồ ăn đưa đến Ngự Thư phòng, nhận lấy là nhận lấy, nhưng việc có được đưa đến trước mặt Hoàng thượng hay không lại là chuyện khác, hiện nay Hoàng thượng nhật lí vạn ky *, nào có thời gian rảnh rỗi mà quản chuyện các chủ tử hoa tiêu chiêu triển (tranh điểm xinh đẹp lộng lẫy), hay

https://thuviensach.vn

việc Ngự Thư phòng nhận đồ ăn này, cũng chỉ là vì Hoàng thượng bận rộn không rãnh mà răn dạy thôi, nhận vào rất nhiều cũng chỉ để đó cho bọn cung nhân ở đó ăn thôi. Hơn nữa canh do chủ tử nhà mình đích thân nấu có thể so sánh với những bát canh khác được đưa đến Ngự Thư phòng sao?

*Nhật lý vạn ky: (日理万机): chỉ việc Đế vương ngày xưa sử lý muôn vàn chính sự, chăm chỉ đến cực điểm. Hay hàm ý người làm chủ một quốc gia có bao nhiêu công việc quan trọng cần phải giải quyết.

Đương nhiên, Bạch Lộ biết được những điều này là vì Lý Phúc Mãn có một vị sư phụ tốt hầu hạ ngay bên cạnh Hoàng thượng, có người quen bên cạnh lãnh đạo thì có tin tức trực tiếp nhất nha.

***

Từ lúc Hoàng thượng đem vật nhỏ chơi đùa thật thảm ngày đó, Tề Diễn Chi khó có được thời gian rãnh rỗi bước vào hậu cung, ban ngày phải ứng phó với đám đại thần cáo già, buổi tối còn phải phê duyệt tấu chương, mà lúc này còn là cận tết kéo theo rất nhiều chuyện vun vặt, trong nhất thời thật sự không có cách nào.

Mặc dù là cho gọi A Uyển đến Ngự Thư phòng nhưng lại không rảnh rỗi chơi với nàng, Hoàng thượng còn báo riêng với A Uyển chính mình bận rộn không rảnh trò chuyện với nàng, để cho A Uyển ngoan ngoãn không gây chuyện, tiện thể ban thưởng cho A Uyển một ít đồ chơi quý hiếm, để cho nàng giết thời gian.

Không nghĩ tới vật nhỏ lại rất thức thời, tự giác hợp tác không biểu thị gì với mình, bây giờ mỗi ngày đều đưa canh đến bày tỏ tâm ý, thật sự là rất tiến bộ.

Mà Lý Đắc Nhàn còn bẩm báo rằng mọi việc A Uyển đều tự tay làm không có nhờ vả người khác, làm Hoàng thượng không khỏi nhớ đến lúc ở ôn tuyền sơn trang, vật nhỏ đối với chuyện của mình cũng như là chuyện

https://thuviensach.vn

của bản thân, trong lòng cảm thấy tình cảm dào dạt, mặc dù không rảnh đi gặp A Uyển, nhưng chuyện mà A Uyển làm mỗi ngày Lý Đắc Nhàn đều thừa dịp nghỉ ngơi mà báo cáo với Hoàng thượng, mà mỗi ngày Lý Phúc Mãn cũng có thể từ chỗ Lý Đắc Nhàn nghe ngóng được tin tức của Hoàng thượng, trở về bẩm báo cùng A Uyển.

Cho đến cung yến đêm 30 thì rốt cục hai người cũng được gặp nhau, chỉ là Hoàng thượng nghiêm túc ngồi ở vị trí đầu, xem chừng vì mệt mỏi mà gầy gò, Hoàng hậu bên cạnh vẫn đoan trang hiền đức cười như trước, thái hậu thì xưa nay tham gia cung yến cũng chỉ là tới lộ mặt một chút mà thôi, lúc nãy đã hồi cung rồi.

Trước nay cung yến đều tiến hành theo một khuôn mẫu, bất quá cũng chỉ có nhiều mỹ nhân hiến nghệ mà thôi, A Uyển cũng không quan tâm những chuyện này, chỉ là hôm nay Hoàng thượng biểu hiện rất lạ, đã lâu như vậy không gặp, Hoàng thượng cũng không thèm liếc nhìn mình, thực kỳ quái.

Tình huống quỉ dị này vẫn tiếp túc cho đến khi cung yến kết thúc, Hoàng thượng vẫn như vậy, nhìn cũng không nhìn mình, trong long A Uyển thực sự không hiểu được mình đã gây ra họa gì nữa.

Mỗi ngày mình đều thay đổi loại canh đưa đến cho Hoàng thượng, tận tâm tận lực, lại còn nhịn xuống chưa từng dám bước vào Ngự Thư phòng gặp Hoàng thượng, nào nghĩ tới lại như vậy, nhịn không được liếc nhìn Hoàng thượng, thấy hắn vẫn hờ hững với mình, chỉ chăm chú ngắm nhìn pháo hoa trên trời, lòng A Uyển đau xót, không chờ pháo hoa tàn đã cáo lui.

Biết chủ tử tâm tình khó đoán, mấy người Bạch Lộ cũng không dám nhiều lời, che chở cho chủ tử về Chiêu Dương cung.

Vì là lễ mừng năm mới nên trong điện được bố trí rất vui tươi, mấy người cung nhân cũng tụ lại trong điện, vốn dĩ ngày tết nên mừng tuổi, mà

https://thuviensach.vn

A Uyển hôm nay bị thái độ khó hiểu của Hoàng thượng chọc cho tâm trạng rất phiền muộn, trong lòng cũng không quá hào hứng đón giao thừa, cung nhân thấy chủ tử như vậy, tìm cách để chọc vui A Uyển nhưng hiệu quả lại không nhiều.

Náo loạn một trận, A Uyển sớm đã làm giàu cho tất cả mọi người bằng tiền thưởng đầu năm, nghỉ ngơi sớm. Trong điện chỉ để lại ngọn đèn dầu, ánh sáng mờ ảo lại bị màng che lại một ít, là hoàn cảnh tốt để ngủ, chỉ tiếc A Uyển có phiền muộn trong lòng nên ở trên giường lăn qua lộn lại vẫn không thể nào ngủ được.

Người tuần tra ban đêm đã gõ mõ báo canh ba A Uyển mới mơ mơ màng màng gặp Chu Công, đột nhiên lại bị ôm vào trong một lồng ngực nóng rực, A Uyển sợ đến trợn mắt kinh hô thành tiếng, đang muốn giãy dụa thì hai bàn tay ở sau lưng vỗ nhè nhẹ, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng mà thân vang lên bên tai, “Đừng sợ, là trẫm.”

Sau khi biết là Hoàng thượng, A Uyển thở dài nhẹ nhõm, mùi long đản hương quen thuộc len lỏi vào mũi, làm cho tinh thần đang căng thẳng của A Uyển thư giản, sau đó còn có đôi bàn tay tao lớn vỗ nhẹ theo quy luật.

Sau khi đầu óc tỉnh táo, A Uyển lại ngẩng đầu nói với Hoàng thượng, “Hoàng thượng lại leo tường?” lúc này đã là nửa đêm, theo quy định cửa cung đã đóng, mà đêm nay tất nhiên Hoàng thượng phải ở Khôn Ninh cung, hơn nửa đêm sẽ không going trống khua chiên báo hiệu, A Uyển nghĩ đến cũng chỉ có cách là leo tường vào đây.

Hoàng thượng vùi đầu vào cổ A Uyển, hít sâu mấy hơi, “Còn trêu ghẹo trẫm, trẫm còn không phải là vì đến đây nhìn nàng sao.” Nghe được mùi hương quen thuộc trên người vật nhỏ, Tề Diễn Chi cảm thấy an lòng rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Lần tới nô tì phải nhắc nhở bọn Bạch Lộ, nói bọn họ tuyệt đối không mở cửa cho Hoàng thượng.” Lúc này Hoàng thượng đến đây xem mình, kinh sợ nhiều hơn là vui vẻ, huống hồ A Uyển còn băn khoăn chuyện cung yến lúc nãy, khẩu khí lập tức trở nên bất mãn, “Trên cung yến Hoàng thượng còn không liếc nhìn ta, hơn nửa đêm lại trèo tường vào đây, xem như kẻ trộm.”

Khẽ cười một tiếng, sao Tề Diễn Chi có thể nói với nàng, vừa rồi lúc mình thấy nàng thì phải dùng rất nhiều khí lực mới có thể ẩn nhẫn áp chế bản thân không ở trên yến tiệc đưa nàng đi, chỉ sợ liếc nhìn nàng nhiều sẽ không khống chế được mình, trước đó vài ngày không gặp thì không biết bản thân nhờ nàng bao nhiêu, lại không nghĩ đến hôm nay vừa thấy mặt, đã không thể cứu chữa, nửa đêm canh ba không thể kiềm chế đã đến gặp nàng.

“Giận sao?” lời này giống như là đang đùa giỡn,mà Hoàng thượng lại nói vào tai mình, lửa nóng phả vào lỗ tai, làm cho A Uyển không khỏi nóng lên, thân thể cũng co rúm lại.

Có lẽ Hoàng thượng nhận thấy chính mình muốn lui về phía sau một chút, nên lực đạo trên tay mạnh hơn, còn ở bên tai thì thào mấy câu, làm cho A Uyển trợn to mắt, một lúc lâu sau mới có phản ứng, tuy là ngượng ngùng nhưng lại bị Hoàng thượng nói là thích giận dỗi, còn già mồm cãi lão như vậy vỗ ngực Hoàng thượng, gắt giọng, “Hoàng thượng sao lại có thể…”

Biết A Uyển không nói nên lời, mà Tề Diễn Chi lại muốn đùa dai với vật nhỏ nyaf, ác ý thoáng qua lại không thu hồi được, “Trẫm làm sao? Hư hỏng, thô tục? Hạ lưu? Hử?”

“Hay là để trẫm cố gắng một phen, thế nào?” Mỗi câu mỗi từ đều làm cho A Uyển mắc cở không dám ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng là người theo phái hành động, tay chân A Uyển tất nhiên là không thể so với thân thể khỏe mạnh của Hoàng thượng, bắt đầu thở dốc, khó khăn lắm mới nói ra một câu, “Hoàng thượng…còn phải leo tường trở ra nữa, đừng giày vò nô tì.”

Được câu này, giống như đang cổ vũ Hoàng thượng, động tác càng lợi hại hơn, cửu biệt thắng tân hôn, bên trong màng tất nhiên là cảnh xuân vô tận.

Sau hôm đó, chỉ cần Hoàng thượng bước vào hậu cung, thì đều nghỉ ở Chiêu Dương cung, mà các loại ban thưởng cùng quà tặng dịp tết cũng cuồn cuộn đưa vào không ngừng, cứ như vậy cho đến sinh nhật A Uyển, Hoàng thượng cũng không có biểu hiện gì, mà A Uyển nghĩ Hoàng thượng sẽ không quên mới phải.

Ngày mười lăm tháng giêng hôm đó, chỉ trong một đêm tuyết đã rơi trắng xóa cả Kinh Thành.

Là sinh nhật của A Uyển, cung nhân đều đồng loạt mừng thọ, tuy là A Uyển không thường xuyên tới lui với các phi tần, nhưng cũng có phi tần đưa quà đến, A Uyển chỉ bảo Lý Phúc Mãn lập danh sách, cho vào khố phòng, cũng không quan tâm những phi tần này tặng cái gì.

Lý Phúc Mãn biết chủ tử tâm tâm niệm niệm chờ hạ lễ của Hoàng thượng, chỉ là từ sáng đến trưa cũng không thấy Hoàng thượng phái người đến Chiêu Dương cung nói gì, mãi đến lúc lên đèn, các loại thức ăn cũng đã chuẩn bị đầy đủ, mà Hoàng thượng vẫn không có tin tức sẽ đến, mấy người Lý Phúc Mãn lén lút gấp gáp, đành để Lý Phúc Mãn đến Chính Kiền cung nghe ngóng.

Khi trở về sắc mặt cũng không tốt, lòng tràn đầy khó xử, nhìn vẻ mặt mong đợi của chủ tử bên bàn ăn chờ Hoàng thượng đến dùng bữa cùng, Lý Phúc Mãn khẽ cắn môi, đành phải hung ác một lần, nói với A Uyển, “Chủ

https://thuviensach.vn

tử đừng đợi, hôm nay tuyết rơi đường trơn rượt, Trầm phi nương nương động thai khí, Hoàng thượng đang ở chỗ Trầm phi nương nương.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Hoang Mang

Trầm phi động thai?

A Uyển nghe vậy khẽ cười một tiếng, quả nhiên là mình còn quá non, cũng không biết là ai đã ra tay, "Ừ, bổn cung đã biết." Dứt lời, không tiếp tục chờ đợi nữa mà bắt đầu ăn tối.

Nhìn chủ tử bình tĩnh như vậy, so với tác phong hung hãn bá đạo trước đây không hợp, mấy người Lý Phúc Mãn thấy thế hai mặt nhìn nhau, không rõ có phải chủ tử đã chịu đả kích quá lớn hay không mà lại biểu hiện như vậy.

Bạch Lộ nhìn chủ tử một chút, lại nhìn Lý Phúc Mãn, hung hăng trừng mắt liếc hắn, hôm nay là sinh nhật của chủ tử, ngươi không thể lựa lời dễ nói dễ nghe một chút sao! Kích động chủ tử như vậy, còn muốn chủ tử có một sinh nhật hoàn hảo nữa không.

Lý Phúc Mãn tất nhiên cũng nhìn hàm ý trách cứ trong mắt Bạch Lộ, lập tức cảm thấy ủy khuất, đây không phải là vì hắn không đành lòng nhìn chủ tử chờ đợi sao, Trầm phi nương nương động thai không phải chuyện lớn cũng không phải chuyện nhỏ, Hoàng thượng không đến lại là một chuyện khác, mà đến giờ cũng không phái người đến truyền lời, lẽ nào cứ để chủ tử chờ như vậy sao, hắn cũng là vì thương chủ tử thôi mà.

Mấy người Lý Phúc Mãn âm thầm truyền lời qua ánh mắt rất lộ liễu, A Uyển không thể làm như không thấy được, không thể làm gì hơn là lên tiếng, "Được rồi, đừng liếc nhau nữa, bổn cung sợ mắt các ngươi sẽ bị rút gân mất thôi."

https://thuviensach.vn

Đã bị chủ tử vạch trần, mà nghe qua như không có gì tức giận cả, Lý Phúc Mãn vội vã thỉnh tội với A Uyển, “Chủ tử thứ tội, bọn nô tài cũng là lo lắng cho chủ tử, mong giúp chủ tử giải sầu, nên nô tài hỏi thăm một chút, nói không chừng lúc này Hoàng thượng đang trên đường đến Chiêu Dương cung.”

A Uyển bật cười, “Bổn cung biết là các ngươi có ý tốt, được rồi, Bổn cung không sao, nhiều đồ ăn thế này Bổn cung cũng không ăn hết, các ngươi chia nhau ăn đi.”

Trên bàn đầy những món ăn ngon, sắc hương vị đều có, mặn ngọt phối hợp, nóng lạnh đều có, Minh Tố đặc biệt làm cả buổi chiều mới xong, để mừng sinh nhật cho chủ tử có thể nói đã mang hết tài nghệ ra làm, mà ngày thường chủ tử đều thích ăn ngon, hiện tại chủ tử chưa động đũa đã bảo mang xuống.

“Chủ tử, nên dùng một ít đi, Minh Tố đã vất vả cả buổi chiều, nếu biết người không ăn gì cả, sẽ rất buồn.” Bạch Lộ khuyên nhủ, chủ tử luôn yêu thích mỹ thực, tuy là chuyện xảy ra bất ngờ, nhưng Bạch Lộ không muốn chủ tử vì vậy mà bỏ ăn.

A Uyển lắc đầu, còn rất kiên định, “Đã dùng một ít rồi, không phải còn mì trường thọ nữa sao? Buổi tối ăn nhiều quá sẽ không tiêu hóa được.”

Thấy chủ tử kiên quyết như vậy, Bạch Lộ lên tiếng, dọn thức ăn xuống, nhanh chóng đến phòng bếp bưng bát mì trường thọ lên.

Mì trường thọ đặt trong chén ngọc, nước mì trong trẻo, bên trên còn có trứng chần nước sôi với rau xanh, màu sắc phối hợp rất tốt làm cho người nhìn phải thèm thuồng, sợi mì được kéo dài cuộn thành một khối không đứt đoạn, phân lượng cũng không nhiều, A Uyển liền đưa chén mì trường thọ trước mặt ăn vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

Hành động này làm cho bọn người Bạch Lộ cũng yên tâm hơn, nếu chủ tử vì vậy mà không muốn ăn uống, bọn họ thật sự bó tay. A Uyển vui vẻ ăn, còn phân phó Bạch Lộ mang mấy cây trâm hoa tặng cho Minh Tố, thưởng cho nàng hôm nay vất vả.

“Đúng rồi, Lý Phúc Mãn, ngươi vào trong kho lấy mấy loại dược liệu Hoàng thượng ban cho đưa đến chỗ Trầm phi nương nương, nói là bổn cung thân thể không khỏe, không thể đến thăm.” Đi bộ vài vòng trong điện cho tiêu thực, A Uyển đột nhiên nghĩ đến chuyện Trầm phi, liền phân phó Lý Phúc Mãn vội vàng đưa đồ qua, còn dặn dò Lý Phúc Mãn không được nói cho Hoàng thượng chuyện mình tặng đồ.

Vốn tưởng rằng để mình đưa đồ qua là muốn nhắc nhở Hoàng thượng chủ tử đang chờ ngài, thế nào chủ tử lại bảo không cho Hoàng thượng biết, điều này làm cho Lý Phúc Mãn hoàn toàn không giải thích được, nhưng chủ tử đã có lệnh, Lý Phúc Mãn đành phải nhịn xuống thắc mắc làm cho xong việc chủ tử sai bảo.

Lúc này còn sớm, A Uyển cầm sách đến bên tháp thượng giết thời gian, Lý Phúc Mãn đi một hồi rất nhanh đã quay lại mà tập sách trên tay A Uyển cũng chỉ lật được vài tờ, Lý Phúc Mãn đã đến bẩm báo.

“Chủ tử, Trầm phi nương nương đã ổn định, hôm nay tuyết lớn, Trầm phi nương nương đến chổ thái hậu thỉnh an, trên đường hồi cung thì thái giám khiêng kiệu vô ý trượt chân té cho nên Trầm phi nương nương mới động thai.”

A Uyển thay đổi tay cầm sách, chân mày khẽ chau lại, theo lý thuyết mà nói đường trong cung đọng tuyết thì đã có cung nhân đúng giờ quét dọn, thái giám khiêng kiệu không thể nào trượt chân, xem ra cuối cùng cũng có người nhịn không được ra tay rồi, A Uyển gật đầu, ý bảo Lý Phúc Mãn nói tiếp.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thái giám đã bị tra hỏi, việc này có vẻ không phải ngoài ý muốn, mà thái hậu nương nương cũng đã nhúng tay vào, hiện tại Hoàng thượng đang điều tra. Nô tài vô dụng, chỉ có thể nghe ngóng được mấy tin tức này.” Lý Phúc Mãn quả nhiên là thích hợp đi nghe ngóng nhất, nhanh như vậy đã tìm được mấy tin tức này đã tốt rồi, nói vậy mấy tin tức này đã có xác nhận rồi mới bẩm báo với mình.

“Ừ, làm tốt lắm, ban thưởng.” Sau khi ban thưởng cho Lý Phúc Mãn, A Uyển ngồi trên tháp thượng lại bắt đầu suy tư, Trầm phi từ Từ Ninh cung đi ra thì gặp chuyện, thái hậu nương nương nhúng tay vào là chuyện dễ hiểu, nhưng mà, người hạ độc thủ phía sau là ai? Nữ nhân trong cung hoài thai, thật ra đấu tranh khốc liệt không khác với trên chiến trường là bao.

Khẽ cười một tiếng, xoa xoa thái dương, A Uyển suy nghĩ mà không có kết quả gì cũng không thèm nghĩ nữa, trở lại vấn đề chính, hiện tại Hoàng thượng vẫn đang điều tra, cũng không nhanh có kết quả như vậy, nữ nhân của hắn hài tử của hắn, mình còn đi suy nghĩ hao tâm làm gì.

Mặc dù vẫn duy trì tư thế đọc sách kia, nhưng tâm trí A Uyển đã trôi đi mất, rốt cuộc đã bắt đầu nghĩ nhiều như vậy, lúc trước cảm thấy Hoàng thượng đối với mình luôn sủng ái, bản thân lại có thể dễ dàng tha thứ bên cạnh hắn có nhiều nữ nhân, nhưng bây giờ lại thấy mâu thuẫn, lý trí có thể lý giải được hành vi của Hoàng thượng, trong lòng ít nhiều cũng có khó chịu.

Lần này là hài tử, tiếp theo sẽ là gì đây? Nghĩ đến Hoàng thượng đối với mình cũng chỉ đến mức đó thôi, mặc dù chuyện của Trầm phi quan trọng hơn, nhưng ngay cả cho một người đến đây thông báo cũng không có thời gian sao?

Rốt cuộc bản thân đã không cảnh giác, sa vào trong sủng ái của Hoàng thượng sống yên ổn lâu như vậy đến lúc gian nan một chút phản khán cũng

https://thuviensach.vn

không có, trông chờ vào tình cảm của đế vương chẳng phải chỉ là ngu ngốc thôi sao, hiện tại muốn thu hồi còn kịp không?

(Lei: Yêu từ lúc nào rồi mà không biết, đoạn này thấy thương chị quá!)

***

Sau khi tắm rửa, A Uyển đầy tâm sự, lại không buồn ngủ, lại cầm lên tập sách lúc nãy giết thời gian, nhưng ngồi cả nửa ngày cũng không lật thêm tờ nào, Bạch Lộ liếc mắ với Lý Phúc Mãn, lại lắc đầu, nếu chủ tử ầm ĩ một chút thì không sao, hiện tại an tĩnh như vậy, thật là làm cho mình nhìn không thấu.

Cửa cung vẫn chưa đóng, Hoàng thượng đạp tuyết bước vào Chiêu Dương cung, bên ngoài tuyết vẫn đang rơi, vào trong điện, vẫn còn đọng trên vai Hoàng thượng, A Uyển nghênh đón, động tác hầu hạ Hoàng thượng vẫn như trước, thần sắc cũng không thay đổi, còn hỏi rõ tình huống chỗ Hoàng thượng.

“Đã trễ thế này, Hoàng thượng sao còn đến, tuyết rơi nhiều như vậy lại không ngồi kiệu đến, Lý công công đâu? Sao hắn không đi theo?”

“Ừ, trẫm phân phó hắn đi làm việc rồi, hôm nay là sinh nhật nàng, trẫm tới trễ.” Sau khi ngồi xuống, nhìn bóng lưng A Uyển đang châm trà cho mình, Hoàng thượng lên tiếng nói.

Đặt trà nóng vào trong tay Hoàng thượng, A Uyển mới cười nói, “Hoàng thượng nhớ kĩ nô tì đã rất vui, chuyện Trẫm phi nương nương nô tì có nghe qua, dù sao Trầm phi đang mang hoàng tự, Hoàng thượng quan tâm cũng là đúng, sinh nhật nô tì mỗi năm đều có, chỗ Trầm phi nương nương so với nô tì vẫn quan trọng hơn.”

A Uyển nghiêm túc nói ra những lời này, làm Hoàng thượng rất kinh ngạc, còn tưởng vật nhỏ muốn ầm ĩ với mình một phen, hiện tại lại nhã

https://thuviensach.vn

nhặn lịch sự như vậy, Hoàng thượng có chút không thích nghi được.

“Tiểu Uyển nhi giận sao?”

A Uyển lắc đầu, “Không có, Trầm phi nương nương không sao rồi chứ?”

Tề Diễn Chi gật đầu, trả lời một câu, “Trẫm đã xử lý, nàng không cần lo lắng chuyện này.” Trong lòng lại nói thầm, nét mặt A Uyển không giống tức giận, vẫn cười ngọt ngào với mình, nhưng vẫn thấy không được tự nhiên? Nhìn bộ dáng ân cần của A Uyển đối với mình, Hoàng thượng cảm thấy mình đã đa nghi rồi.

“Mau thay đổi y phục, trẫm dẫn nàng đi xem quà sinh nhật của nàng.” A Uyển còn ngơ ngắc, Hoàng thượng đã phân phó mấy người Bạch Lộ đến giúp A Uyển thay đổi y phục, nắm tay A Uyển, hai người đi bộ ra khỏi Chiêu Dương cung.

Các cung khác cũng đã sắp đóng cửa, trên đường không một bóng người, tuyết vẫn rơi, trên mặt đất phủ một lớp tuyết mỏng, trên đường đèn treo tỏa ra ánh sáng ấm áp, A Uyển để Hoàng thượng tùy ý nắm tay đi về phía trước, cũng không biết muốn đi đến đâu, đột nhiên quay đầu nhìn đoạn đường mình cùng Hoàng thượng đã đi qua, bước chân của hai người in trên mặt tuyết, trong lòng cảm khái, A Uyển lắc đầu cười.

“Cười cái gì?” Tề Diễn Chi cũng thấy động tác của A Uyển, hỏi.

A Uyển chỉ vào dấu chân trên mặt tuyết, “Nô tì chỉ cảm khái, đã đi một đoạn đường dai như vậy rồi.”

Hoàng thượng nghe vậy cười, đem mũ áo choàng da chồn của A Uyển sửa lại, để tuyết không roi vào tóc A Uyển, ôn nhu nói, “Chúng ta vẫn còn một đoạn đường dài phải đi nữa.”

https://thuviensach.vn

Một lời hai ý hay là lời nói vô tâm, A Uyển cũng không muốn nghiên cứu kỹ, chỉ cười yếu ớt gật đầu, tùy Hoàng thượng dẫn đi về phía trước.

Ngự Hoa viên đã bị tầng tầng lớp lớp tuyết mùa đông phủ lên, cung nhân vẫn chưa dọn bỏ tất cả tuyết đọng lại, chỉ quét dọn thành một con đường nhỏ, mà lúc A Uyển bước vào Ngự Hoa viên liền bị bất ngờ, Ngự Hoa viên trước mặt có một tượng băng đăng, nhiều loại khác nhau, điêu khắc thành các loại hình thù, không quá lớn, cái lớn nhất vẫn chưa tới đầu gối, băng đăng cạnh ánh lửa cứ như vậy nhu nhược chập chờn tỏa sáng.

Nếu chỉ có một ngọn đèn, thoạt nhìn sẽ không có gì đặc biệt, nhưng nhìn cảnh tượng Ngự Hoa viên trước mắt, làm cho A Uyển thật kinh ngạc, “Đây là mừng sinh nhật nô tì sao?”

Tề Diễn Chi hao tâm tổn trí chuẩn bị nửa ngày, vì muốn làm cho A Uyển hài lòng, nhìn thấy biểu tình ngạc nhiên của A Uyển, trong lòng đã biết đạt được mục đích, gật đầu, “Ừ, có thích không?”

A Uyển gật đầu, trong mắt đã có nước, “Thích, như là đang đứng trên ngân hà.” A Uyển nói như vậy cũng khoa trương, băng đăng trước mặt so với kiếp trước đã nhìn thấy không sặc sỡ bằng, nhưng đây là vì nàng mà chuẩn bị, chỉ một chút tâm ý này thì cái gì cũng không bằng.

“Khóc cái gì, sinh nhât không được khóc.” Nhìn nước mắt A Uyển cứ chảy xuống không ngừng được, bàn tay to của Hoàng thượng lau đi.

Ở trong lòng Hoàng thượng, “Nô tì mừng nên chảy nước mắt, quà sinh nhật của Hoàng thượng làm cho nô tì thật sự rất vui mừng.” Tuy là nói vậy nhưng nước mắt vẫn không ngừng được, biết được Hoàng thượng bảo Lý Đắc Nhàn chuẩn bị từ trưa, trong lòng A Uyển càng phức tạp.

Làm sao bây giờ, A Uyển cảm thấy mình đã đắm chìm trong sủng ái của Hoàng thượng không thể rút ra được, đối với hắn càng yêu thích hơn, cũng

https://thuviensach.vn

bộc phát hoang mang, trong đầu nghĩ muốn độc chiếm một người, mà người này không ai khác lại là đế vương.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Cố Ý

Ngày thứ hai sau sinh nhật A Uyển, tin tức Hiền phi bị cấm túc truyền khắp hậu cung, nhiều ngươi tin tức linh thông cũng biết chuyện Hiền phi bị cấm túc không khỏi liên hệ với chuyện Trầm phi, nếu thật sự là do Hiền phi gây nên, nghiêm phạt cấm túc thì là quá nhẹ, không có lời nào từ phía chính chủ, trong nhát thời không ai dám nói lời chắc chắn.

Một loạt tiếng động lớn phát ra từ Kiến Chương cung, "Loảng xoảng ầm", trong điện một bình gốm sứ mẫu đơn mạ vàng cao hơn người bị ném vỡ, Hiền phi cũng tức giận không ngừng, vừa đập đồ vừa căm giận nói, "Rốt cuộc là tên tiện nhân nào hãm hại bổn cung! Nếu để bổn cung biết được, nhất định phải bầm thây vạn đoạn hắn ta mới hả mối hận trong lòng!"

Mắt thường có thể nhìn thấy bên trong đại điện phàm là thứ gì có thể ném, đập được đều nằm trên mặt đất, trong điện đồ vật đổ bể, Hiền phi ngồi ở chủ vị đối mặt với một đống hỗn độn, trong lòng không thể bình tĩnh được, khuôn mặt xinh đẹp cũng vì tức giận mà trở nên vặn vẹo.

Đại cung nữa vì khuyên can chủ tử mà bị đánh một chưởng vẫn đang quỳ trên nền nhà, trên mặt sưng đỏ một mảng, gắt gao cắn môi dưới không dám lên tiếng, chủ tử đã mất khống chế như vậy, đã không còn giữ được lý trí nữa rồi, những cung nhân khác cũng đã tránh xa chủ điện, sợ Hiền phi giận chó đánh mèo thì khó giữ được cái mạng nhỏ.

Hồi lâu sau Hiền phi trầm mặc thở phì phò, lý trí dần trở lại, "Bổn cung có ngọc cơ cao, ngươi cầm lấy bôi lên mặt đi." Cũng biết được thiếp thân

https://thuviensach.vn

cung nữ là bị lửa giận của mình lan tới, lúc này Hiền phi rốt cuộc tát một cái rồi cho một viên kẹo, cung nữ vâng dạ nhận lấy.

“Bỏ đi, cho người vào thu dọn chỗ này đi, được rồi, phân phó bọn họ, chuyện hôm nay nếu truyền ra ngoài, cẩn thận cái mạng nhỏ của bọn họ.” Hiền phi đã khôi phục lại dáng vẻ trong trẻo lạnh lùng cao ngạo, phảng phất giống như người lúc nãy điên cuồng đập phá đồ đạc không phải là nàng.

Cung nữ không dám chậm trễ, vội vã đứng dậy lão đão chạy ra ngoài, nhưng trong lòng lại vô cũng khủng hoảng, Hiền phi nương nương gần đây tính nết càng lúc càng khó chịu, chỉ cần không vừa ý với bọn họ thì không đánh cũng mắng, tuy rằng trước đây Hiền phi nương nương luôn cao ngạo, nhưng đối với cung nhân tương đối khoan dung, hiện tại tính tình lại thay đổi thất thường, mỗi lần đại cung nữ hầu hạ bên cạnh cũng nơm nớp lo sợ.

Hiền phi không biết cung nhân nghĩ như thế nào về mình, trong đầu hiện tại chỉ có việc hôm qua Hoàng thượng vì Trầm phi động thai mà giận chó đánh mèo với nàng, Hiền phi vạn lần cũng không nghĩ tới, chuyện này chỉ dựa vào lời nói vô căn cứ của một tên hoạn quan mà liên lụy đến nàng, nếu chứng cứ đầy đủ, chỉ sợ chính mình cũng không chịu phạt đơn giản như vậy.

Chuyện của Trầm phi Hiền phi không muốn nhúng tay vào, dù sao thì phía sau Trầm phi còn có Bình Nam vương phủ, thế lớn không nói còn có binh quyền trong tay, là điều mà không phải thực quyền thnh quý như nhà nàng có thể chống lại, chính nàng lúc trước còn muốn mượn hơi Trầm phi, lúc này Trầm phi có thai chẳng lẽ mình lại ngu ngốc đến mức đi hại nàng ta, huống hồ cách đó không xa lại là Từ Ninh cung của thái hậu, thực sự là cảm thấy bản thân đã sống quá lâu rồi.

Ván cờ này khí thế ào ạt, rõ ràng là nhắm vào mình mà sắp xếp, mà mật thám cũng tra được đúng là có người đứng phía sau, làm sao mà Hiền phi

https://thuviensach.vn

không tức giận cho được.

Nghĩ đến đó lửa giận trong lòng vừa hạ xuống liền nổi lên, Hiền phi nhanh chóng áp chế, trà cụ trong điện đều đã bị đập vỡ, Hiền phi liền bảo cung nữ nhanh chóng mang nước trà vào, ực mạnh vài ngụm mới miễn cưỡng áp chế được lửa giận trong lòng.

***

Thế cục triều đình cũng dần ổn định, lần này Tề Diễn Chi dùng thái độ cường ngạnh đối phó với bọn triều thần phản đôi lại mình, thủ đoạn quyết đoán tàn nhẫn, hành động phản đối Hoàng thượng của bọn triều thần đều bị tấu lên, ở trên triều bị dâng tấu chương vạch mặt, thủ đoạn này của Hoàng thượng vừa ra, không còn người nào dám đưa ra ý kiến phản đối.

Chỉ trong vòng mấy ngày ngắn ngủi, thủ đoạn cứng rắn của Tề Diễn Chi cùng với những thành viên trẻ tuổi trong quần thần, không ít vị trí trọng yếu đều thay thành thân tín, trong triều một mảnh bình thản, nhưng Tề Diễn Chi cũng biết, cục diện này chẳng qua chỉ là bên ngoài thôi, những lão cáo già đó vẫn đang chờ thời cơ hành động, muốn chộp lấy sai lầm của mình, nhưng mà Tề Diễn Chi cũng không sợ hãi chút nào.

Giờ lên đèn, kính sự ti tiểu thái giám cầm bảng tên lại đến, gần đây Hoàng thượng vẫn không có đặt chân vào hậu cung, nhưng mỗi ngày tiểu thái giám vẫn chăm chỉ đến Ngự Thư phòng báo cáo, chắc cũng muốn đi ngang qua sân khấu vài lần? Vốn tưởng rằng lần nãy sẽ nhanh chóng bị Hoàng thượng đuổi ra ngoài, không nghĩ đến Hoàng thượng lại có thời gian rảnh nhìn chằm chằm vào bảng tên đứng đầu bảng

“Bài tử của Uyển chiêu nghi đâu?” Hoàng thượng trước nay đều trực tiếp đến Chiêu Dương cung, rất ít khi lật thẻ bài. Lần này không rảnh nên muốn gọi vật nhỏ đến Chính Kiền cung, không nghĩ đến lại không tìm thấy thẻ bài của A Uyển.

https://thuviensach.vn

“Hồi bẩm Hoàng thượng, Uyển chiêu nghi nương nương nói cuộc sống gia đình tạm ổn (bà dì) đến rồi, nên bảo nô tài gỡ bỏ bài tử.” Tiểu thái giám rất cung kính đáp.

“Bỏ xuống lúc nào?” Hoàng thượng nhớ kỹ đã qua ngày bà dì của A Uyển đến.

Tiểu thái giám thấy Hoàng thượng tiếp tục truy vấn, thái độ càng cung kính, “Hồi bẩm Hoàng thượng, đã gỡ bỏ từ mấy ngày trước.”

Hoàng thượng còn đang thắc mắc vì sao mấy ngày gần đây A Uyển không đưa canh đến Ngự Thư phòng giống lúc trước, thì ra là vì bà dì đến, cảnh tượng lần trước A Uyển bị bà dì ghé thăm bi thảm như thế nào vẫn còn sờ sờ trước mắt, Hoàng thượng phất tay cho tiểu thái giám lui xuống, xem ra vẫn nên đến Chiêu Dương cung xem sao, đang lúc bước ra cửa, ám vệ lại xuất hiện, trong tay cầm mật thư, “Hoàng thượng, thuộc hạ có chuyện quan trọng cần bẩm báo.”

Nghĩ đến ám vệ có việc quan trọng mới xuất hiện, nhìn ra hướng Chiêu Dương cung nhất thời không đi được, Hoàng thượng phân phó Lý Đắc Nhàn đến Chiêu Dương cung xem xét, lại ban thưởng cho A Uyển vài thứ tốt biểu hiện quan tâm, nói là hôm sau sẽ đến thăm nàng.

Nhưng không nghĩ đến việc ám vệ vừa bẩm báo lại quấn lấy hết mấy ngày Hoàng thượng mới giải quyết xong, nghĩ thầm đã vài ngày trôi qua, chắc bà dì của A Uyển đã đi rồi, nhưng vẫn chưa nấu canh đưa đến chỗ mình, Hoàng thượng lại nhíu mày, quyết định đi đến Chiêu Dương cung.

Đình viện bên trong Chiêu Dương cung luôn thanh lịch tao nhã, nhưng Hoàng thượng còn chưa bước vào cửa cung đã bị ngăn lại, Lý Phúc Mãn quỳ gối trước mặt truyền lời của A Uyển, đau khổ khẩn cầu nói, “Hoàng thượng, chủ tử đang bệnh trên người nổi đầy sởi đỏ, thực sự không thể gặp ngài, chủ tử biết ngài đến đã rất mừng rỡ, nhưng chủ tử nói không muốn

https://thuviensach.vn

ngài nhìn thấy bộ dạng lúc này của chủ tử, thỉnh ngài trở về, chờ chủ tử khỏi bệnh sẽ đến thỉnh tội với ngài. Thỉnh ngài thương tiếc chủ tử."

Nghe vậy Hoàng thượng nhíu mày, "Xảy ra chuyện gì? Đang yên lành sao trên người lại nổi bệnh sởi? Lại còn không thông báo với trẫm!" Hỏi như vậy nhưng bước chân vẫn tiến vào trong.

Lý Phúc Mãn lại dời vài bước quỳ trước mặt , chắn không cho Hoàng thượng đi, "Chủ tử đột nhiên phát bệnh sởi, thái y nói không đến nửa tháng sẽ khỏi, không báo cho Hoàng thượng vì chủ tử không muốn Hoàng thượng lo lắng, xin Hoàng thượng hãy hiểu cho dụng tâm của chủ tử."

Đối với khẩn cầu của Lý Phúc Mãn, Hoàng thượng vẫn mắc điếc tai ngơ, đi thẳng đến trước cửa điện, mới phát hiện cửa điện đóng chặt, vật nhỏ đã thoát khỏi bà dì, lại nổi lên bệnh sởi? Có nghiêm trọng lắm hay không? Có phải bị người khác hại hay không? Nghĩ như vậy Hoàng thượng lên tiếng, "Mở cửa cho trẫm."

Được một hồi, chờ Hoàng thượng sắp hết kiên nhẫn muốn phá cửa thid bên trong vang lên âm thanh nhu nhược của A Uyển, "Nô tì hiện tại bộ dạng xấu xí, thật sự không muốn làm bẩn mắt của Hoàng thượng, Hoàng thượng mời trở về."

"Tại sao đột nhiên lại nổi sởi? Có tìm thái y đến khám chữa bệnh chưa? Bộ dáng gì của nàng mà trẫm chưa thấy qua, mau mở cửa ra, để trẫm nhìn nàng một cái xem như thế nào?" Tuy là bị cự tuyệt nhưng Hoàng thượng vẫn kiên trì muốn gặp mặt A Uyển mới có thể yên tâm.

"Hoàng thượng, nô tì cũng không biết sao lại bị nổi sởi, thái y chuẩn đoán nói cũng không có gì lo ngại, chỉ là không được ra gió mà thôi, Hoàng thượng đừng lo, bộ dạng nô tì như vậy cũng không muốn để Hoàng thượng nhìn thấy, thỉnh Hoàng thượng thương tiếc. Chờ nô tì khỏe lại rồi, sẽ đến chỗ Hoàng thượng thỉnh tội." Nói, bên trong cánh cửa đó là vang lên thanh

https://thuviensach.vn

âm dập đầu, mà một tiếng dập đầu này, Hoàng thượng ngoài cửa cũng nghe được rõ ràng, có thể nói lực đạo rất lớn.

Hoàng thượng không khỏi đau lòng, vội vàng lên tiếng, ““Đừng dập đầu, trẫm không đi vào là được, nàng dưỡng bệnh, có cần gì phái người đến chỗ của trẫm.”

Tuy là Hoàng thượng bị đuổi về như vậy, nhưng lại cảm thấy nghi hoặc, không khỏi truyền thái y bắt mạch cho A Uyển đến hỏi, lão thái y đó thật thà đáp, “Chiêu nghi nương nương quả thật là nổi sởi, nghĩ là do dị ứng nên cũng sẽ không truyền nhiễm, nhưng về việc dị ứng với vật gì, thần còn chưa tìm ra.”

Đã xác định vật nhỏ đích thật là ngã bệnh, Hoàng thượng không khỏi vừa bao lớn bao nhỏ đưa đến Chiêu Dương cung, mà thái y mỗi ngày đi vào chẩn đoán bệnh, mấy ngày cũng không có khởi sắc, trong lòng Hoàng thượng bất an, cho gọi ám vệ xung quanh Chiêu Dương cung đến.

“Hồi bẩm hoàng thượng, thuộc hạ cũng không không nhận thấy được có người hạ độc thủ với Chiêu Dương cung.” Ám vệ mỗi ngày nhìn chằm chằm Chiêu Dương cung, phòng vệ vững chắc, hơn nữa ám vệ ở Chiêu Dương cung đề trải qua huấn luyện nghiêm khắc, đều có thân thủ đứng đầu, một con kiến cũng không thể tránh khỏi tầm mắt của họ, nếu bọn họ nói không có phát hiện, thì vật nhỏ lúc này đích thật là bệnh dị ứng, không phải do người bên ngoài hãm hại.

Thái độ A Uyển lúc đó cường ngạnh, không chịu để cho mình nhìn xem tình hình như thế nào, Hoàng thượng cho dù lo lắng cũng chỉ có thể thông qua thái y để biết tình trạng mỗi ngày của nàng.

Lần này A Uyển bị bệnh, liền bệnh hơn nửa tháng, chuyện này cả hậu cung đều biết, cả thái hậu cũng tặng nhiều đồ đến biểu lộ quan tâm, mà A Uyển vẫn không có chút dấu hiệu khỏi bệnh nào cả.

https://thuviensach.vn

Nhìn chủ tử đang nằm thanh thản vô cùng trên tháp thượng, Bạch Lộ không khỏi lo lắng nói, “Chủ tử, ngài cũng nên ngừng tay rồi, cứ như vậy cũng không phải biện pháp tốt, lại còn tổn hại đến thân thể.”

Tuy là Bạch Lộ không hiểu tại sao chủ tử lại muốn để mình bị bệnh, nhưng đã lâu như vậy mà vẫn nổi sởi đỏ thì chung quy vẫn không phải biện pháp tốt.

A Uyển nghe vậy cười lắc đầu, cầm lấy miếng xoài cho vào miệng nhai, chỉ cần nàng ăn xoài vào cả người sẽ nổi sởi đỏ, chuyện này ít người biết, bệnh này vốn dĩ là vì nàng không muốn khỏi, trước khi hiểu rõ tình cảm của mình, A Uyển thực sự không muốn gặp Hoàng thượng, từ ngày thứ hai sau sinh nhật, liền nghĩ cách tránh mặt Hoàng thượng.

Đầu tiên là tìm cách bỏ thẻ bài xuống, tránh việc Hoàng thượng nhất thời hứng khởi cho gọi mình đến, may mà Hoàng thượng bộn bề chính sự không có thời gian đặt chân vào hậu cung, mà từ chỗ kính sự ti biết được Hoàng thượng hỏi qua chuyện thẻ bài của mình, lại không thể đến Chiêu Dương cung ngay, cho nàng chút thời gian, A Uyển hạ quyết tâm, để cho bản thân chân chính bị bệnh.

“Bổn cung còn chưa suy nghĩ thông suốt, sẽ nghĩ thêm chút nữa.”

“Nô tỳ nghĩ người có ý định tránh mặt Hoàng thượng thôi, sao lại phải hành hạ thân thể mình như vậy? Cứ tiếp tục như vậy thân thể thật vất vả mới điều dưỡng tốt sẽ bị phá hủy mất.” Bạch Lộ có chút lo lắng.

A Uyển nghe vậy an ủi, “Chờ tâm tình ổn định, Bổn cung dĩ nhiên sẽ tốt lên thôi, nếu bổn cung không làm thật để Hoàng thượng phát hiện bổn cung có ý định tránh né, không phải tội sẽ lớn hơn sao? Ngươi cho rằng thái y trong cung đều là để trưng bày thôi sao?” Hơn nữa, xung quanh Chiêu Dương cung có bày trí ám vệ, may mà bọn họ không thể đến gần chủ điện, nếu không kế hoạch của mình không thể thành công được.

https://thuviensach.vn

“Không phải Hoàng thượng với người vẫn rất tốt đó sao? Sao người lại muốn tránh mặt? Nô tỳ thấy thỉnh thoảng Hoàng thượng còn ở ngoài cửa trò chuyện với người, những nương nương khác đâu có được đối xử như vậy, sao ngài còn không cho Hoàng thượng vào.” A Uyển bệnh mấy ngày nay, Hoàng thượng thỉnh thoảng vẫn đến Chiêu Dương cung trò chuyện cùng A Uyển, cao thuốc cũng đưa đến không ngừng, nhưng lại không thể vào cửa, nô tỳ như nàng đều nhìn thấy mọi việc.

“Có đôi khi thấy tốt, cũng chưa chắc thực sự tốt, chủ tử của ngươi bây giờ muốn nhiều hơn thế, nếu gặp mặt Hoàng thượng mỗi ngày sẽ muốn càng nhiều, không bằng tỉnh táo suy nghĩ một chút.” A Uyển vẫn có ý không muốn gặp Hoàng thượng. “Mà bệnh sởi này nếu không bệnh đến nơi đến chốn, dài thì dài thôi, chung quy vẫn đỡ hơn đến lúc đó trong lòng đau xót không phải sao?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Dạ Tham (Dò Xét Ban Đêm)

Làm sao A Uyển không biết hiện tại quyền chủ động nắm trong tay mình hoàn toàn là do trong long Hoàng thượng lo lắng cho mình, nếu như không nắm bắt cơ hội quyết định, tình cảm nhiều hơn nữa cũng hao mòn, tuy nói là để ý, nhưng muốn lập tức hạ quyết tâm, trong lòng A Uyển vẫn chần chờ.

“Chủ tử, mấy ngày người bệnh, Hoàng thượng ngoại trừ mùng một và mười lăm đến chỗ Hoàng hậu nương nương, thỉnh thoảng cũng chỉ đến thăm các hoàng tử công chúa, những ngày còn lại Hoàng thượng đều nghe thái y báo cáo tình trạng của ngài, Hoàng thượng vẫn rất quan tâm đến ngài.” Lý Phúc Mãn cũng khuyên nhủ, suy nghĩ trong lòng của chủ tử cung nhân bọn họ không có khả năng hiểu, nhưng chủ tử cứ như vậy chỉ sợ sẽ hại mình lợi người thôi.

A Uyển gật đầu, nàng biết Hoàng thượng đối chuyện của mình rất để tâm, chỉ là bên cạnh đó, lại không cần hắn để ý sao? Bản thân mình đã quá tham lam rồi, làm sao trong lòng hắn chỉ có mỗi mình nàng chứ? Đại khái trước nay lịch sử đều nói Hoàng thượng có nhiều phi tần sao, mặc dù hắn không ham mê nữ sắc, nhưng không phải hậu cung vẫn có hơn hai mươi vị phi tần sao? Nếu mình liều lĩnh tranh đoạt, sẽ có được mấy phần thắng chứ?

Như bây giờ, không phải cũng tốt lắm sao?

“Ừ, đã biết, Bổn cung suy nghĩ một chút nữa thôi.”

https://thuviensach.vn

Nửa đêm canh ba, theo thường lệ trong điện Chiêu Dương cung chỉ còn lại một ngọn đèn, A Uyển đã ngủ từ sớm, Bạch Lộ và Thanh Sam trực bên cạnh cũng đã bị đuổi ra ngoài, bên giường có một thân ảnh màu vàng đang chăm chú quan sát nàng hồi lâu.

Mỗi ngày Tề Diễn Chi nghe thái y bẩm báo, tuy đã thay đổi nhiều phương thuốc, nhưng bệnh tình của vật nhỏ vẫn không thấy khá hơn, hôm nay hỏi thái y rốt cuộc đến khi nào Uyển chiêu nghi mới khỏi hẳn, nhưng thái y cũng không có câu trả lời chắc chắn, chỉ nói bệnh sởi của Uyển chiêu nghi không nghiêm trọng lắm, đã thử nhiều cách nhưng vẫn không thấy khá hơn, nếu cứ tiếp tục như vậy, sợ rằng sẽ tệ hơn, có thể bảo trì như bây giờ, không để cho bệnh nặng hơn.

Nghe thái y nói lòng Tề Diễn Chi không khỏi hoảng hốt, trong đầu liền có ý muốn nhìn thấy A Uyển không khống chế được, chỉ nghĩ nếu ban ngày mình đến, chỉ sợ vật nhỏ sẽ giận dỗi, chỉ có thể học theo hái hoa tặc, buổi tối lẻn vào Chiêu Dương cung.

Mặc dù ánh sáng trong điện không rõ lắm, Hoàng thượng vẫn nhìn thấy mấy chấm đỏ nhỏ trên cổ A Uyển, nhất thời cảm thấy vừa đau lòng vừa buồn cười, đường đường là thiên tử, từ khi nào mà muốn gặp phi tần trong hậu cung của mình lại phải hao tâm tổn trí như vậy?

Ngồi bên mép giường nhìn kỹ khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, nhịn không được lại muốn chạm vào, thấy trên mặt A Uyển chỉ là mọc thêm mấy nốt sởi nhỏ màu đỏ, ở dưới da, nhìn cũng không xấu xí như lời A Uyển nói.

Gần đây A Uyển ngủ không sâu, trong lúc mơ màng cảm thấy có bàn tay xoa nắn trên mặt mình, nhất thời tim đập rộn lên, sợ hãi từ trong mộng tỉnh lại, đang lúc còn ngáy ngủ lại nhìn thấy vị đã lâu không gặp kia, tâm trạng của mình lúc này không biết phải dùng từ gì để hình dung cho tốt nữa.

https://thuviensach.vn

Rốt cục vẫn là Hoàng thượng mở miệng trước, giọng nói có vẻ lúng túng, dù sao đây cũng là lần thứ hai đến vào lúc nửa đêm làm A Uyển sợ thế này, “Trẫm làm nàng sợ rồi ak?”

A Uyển lắc đầu, lại kéo chăn che đầu lại, không muốn Hoàng thượng nhìn thấy khuôn mặt bị sởi của mình, “Nô tì thỉnh an Hoàng thượng…”

Tề Diễn Chi không nghĩ đến chuyện đầu A Uyển làm không phải là trả lời mình hoặc là quay mặt đi chỗ khác không nhìn mình, trái lại đứng lên kình cẩn hành lễ, không chờ A Uyển nói xong, đã vội bước lên cản lại, “Không cần đa lễ, mặt đất lạnh, mau ngồi lên giường đi.”

Nhiều ngày không thấy, mặc dù là mỗi ngày đều đến đây nói chuyện cùng vật nhỏ, nhưng lại cách cửa điện chỉ nói được vài câu mà thôi, thế nào mà vừa gặp mặt vật nhỏ đã đa lễ như vậy, phản ứng này làm cho Hoàng thượng cảm thấy không quen, kéo áo ngủ bằng gấm của A Uyển lại, tay nắm quyền ho nhẹ một tiếng, nói, “Ngủ đi, trẫm lo lắng cho nàng nên đến nhìn một chút, không nghĩ đến lại làm nàng sợ.”

A Uyển nghe vậy nhưng lại nở nụ cười, “Nô tì luôn ngủ không say, Hoàng thượng lại nửa đêm đến đây, không phải là muốn hù chết nô tì sao?”

Hoàng thượng nghe được chữ kia mặt nghiêm lại nói, “Nói bậy bạ gì đó, đang bệnh không được nói gỡ! Có trẫm ở đây sao lại để cho nàng xảy ra chuyện được?” Lời này không biết là đang an ủi A Uyển hay đang trấn an bản thân.

A Uyển chỉ là nói đùa, nhìn thấy Hoàng thượng phản ứng mạnh như vậy, trong lúc nhất thời không biết nói gì cho phải, chỉ mở to hai mắt nhìn Hoàng thượng chờ đợi.

Nhớ lại vật nhỏ không biết mình nói chuyện với thái y, bệnh tình lại không thấy khá hơn nghĩ là nàng nóng nảy, nghĩ như vậy khẩu khí Tề Diễn Chi nhẹ nhàng hơn, “Thái y nói bệnh tình của nàng không có chuyển biến,

https://thuviensach.vn

có phải là không uống thuốc đầy đủ không?" Không còn thái độ nghiêm túc mang theo tức giận lúc nãy nữa, trở nên ồn hòa ân cần hơn.

A Uyển lắc đầu, chính mình là người sắp xếp kéo dài thời gian, chỉ cần ăn vài miếng xoài, bệnh sởi liền kéo dài không hết. Cho dù thái y kinh nghiệm phong phú đến đâu cũng khó chuẩn đoán được, cứ như vậy, bệnh tình sao có thể khởi sắc?

"Nô tì dùng thuốc đầy đủ." Chỉ nói một câu, A Uyển im lặng không nói nữa.

Không nghĩ tới Hoàng thượng lại đưa tay xoa gò má của mình, "Ai nói nàng nổi sởi thì xấu xí? Trẫm thấy chẳng qua chỉ là có thêm vài chấm đỏ trên người thôi, sao lại không chịu để cho trẫm nhìn?"

"Hoàng thượng không phát hiện nô tì rất xấu sao? Hoàng thượng thường gặp mỹ nhân, nếu thấy nô tì như vậy lại không thích nô tì thì sao?" Sởi đã nổi lâu trên mặt, so với hình dạng lúc trước thật không biết thảm đến mức nào, trên mặt chỗ nào cũng nổi mẫn đỏ, A Uyển thừa nhận mình đang cố ý xoay mặt sang cho Hoàng thượng thấy, muốn xem thử phản ứng của Hoàng thượng.

Tề Diễn Chi xem xém tỉ mỉ một lần, kết luận, "Trẫm vẫn cảm thấy Tiểu Uyển nhi không xấu đi, nhưng lại gầy. Nàng cũng biết trẫm thường thấy mỹ nhân, hình dạng khô quắt của nàng cũng không vừa mắt trẫm sao?"

Hoàng thượng nói lời này không phải ý bảo đang hạ tiêu chuẩn xuống vì nàng sao?

Ngược lại A Uyển lại chột dạ, mỗi ngày uống thuốc mới biết chén thuốc thay đổi mùi vị, nhưng lại rất có hiệu quả, nuốt xuống, một ngày ba bữa, uống xong thì không muốn ăn uống gì cả, không gầy mới lạ.

https://thuviensach.vn

Mà A Uyển có chỗ không biết, nghe người khác nói bệnh tình của nàng không có chuyển biến tốt, Hoàng thượng mới gây áp lực lên thái y viện, không ngừng bắt đổi phương thuốc là liều lượng thuốc, chuyện này chỉ có thể nói này tự gây họa không thể sống mà thôi.

Cũng không để A Uyển nói, Hoàng thượng lại xoa đầu A Uyển, "Cho nên nói mắt nhìn của trẫm đã kém đi rồi, nàng xấu thế nào trẫm vẫn có thể nhìn được, nàng chớ suy nghĩ lung tung, dưỡng bệnh thật tốt là được rồi."

Mặc dù không biết lời này của Hoàng thượng là thật hay giả, nhưng không khỏi làm cho A Uyển mở cờ trong bụng, sau đó lại phỉ nhổ bản thân là nữ nhân nông cạn, dỗ ngon dỗ ngọt vài câu thì đã dao động, thở dài một hơi.

"Trong lòng Hoàng thượng có thích ta không?"

A Uyển đột nhiên hỏi câu không đầu không đuôi như thế này, thần sắc nghiêm chỉnh, Tề Diễn Chi cho là nàng bệnh đã lâu nên trong lòng khó chịu lúng túng nghĩ, cũng nghiêm nghị đáp, "Tất nhiên là thích nàng, nếu không canh ba học theo trộm cướp vào đây thăm nàng làm chi?"

"Ta cũng thích Hoàng thượng, mỗi lần nhìn Hoàng thượng lâu một chút thì sẽ thích Hoàng thượng nhiều hơn một chút." Còn nửa câu sau, A Uyển không muốn nói ra, lúc này không thích hợp để nói.

"Vì sao không chịu gặp trẫm?" Nghe A Uyển xưng "Ta", trong lòng Hoàng thượng cảm thấy thoải mái hơn nhiều, đây mới là thái độ vật nhỏ nên dùng để đối với mình, lúc trước cứ quy củ gọi mình như vậy nghe thật không thoải mái.

"Ước chừng là sợ thích Hoàng thượng quá nhiều, bây giờ người ta cũng rất xấu, nếu sau khi gặp Hoàng thượng không yêu thích ta nữa, biết đâu ta lại khóc sẽ càng xấu hơn nữa, vậy sẽ tốt sao?" Lúc trước do dự tranh hay

https://thuviensach.vn

không tranh, thực sự rất khó để lựa chọn, nhưng lúc này Hoàng thượng lẻn vào Chiêu Dương cung, cũng cho A Uyển chút tự tin.

Nghe nàng trẻ con nói vậy, Tề Diễn Chi không khỏi bật cười, nhưng lúc đó trong đầu lại lóe lên một chuyện, lời này của vật nhỏ có vẻ không đơn giản như vậy.

***

Bán Quân đình Tề vương phủ.

Hoàng thượng mặc thường phục ngồi trong đình, ngón tay gõ xuống mặt bàn đá theo quy luật, sắc mặt thản nhiên, lại không nói gì, Tể vương gia ngồi một bên tiếp khách ngáp liên tục, hận không thể ngã lên giường ngủ ngay lập tức, mà Hoàng huynh lại lôi kéo mình đi uống rượu, hắn thật muốn hỏi vị này, ngài có phải là ca ca của ta không?

Tể vương gia vó ngựa không ngừng từ biên giới tây bắc chạy về kinh đô, ngựa cũng chết mất mấy con, sau khi bẩm báo mọi chuyện xong muốn hồi phủ đánh một giấc, không nghĩ tới hoàng huynh lại muốn giải sầu, chạy đến đây, nếu là uống rượu thì thôi đi, đến cả cái chén cũng chưa động, nếu là nói chuyện thì cũng thôi đi, còn không mở miệng, Tể vương gia rốt cuộc không nhịn được nữa.

“Hoàng huynh, người rốt cuộc xuất cung làm chi? Nếu là ngây người không nói, hay là để cho thần đệ trở về ngủ một giấc trước được không?”

Động tác trên tay Hoàng thượng dừng lại, nhàn nhạt liếc Tể vương gia, trong mắt bao hàm nhiều tin tức làm hco Tể vương gia rùng mình, nịnh nọt nói, “Hoàng huynh có gì phiền não, có thể nói với đệ, mặc dù đệ không tài giỏi gì, nhưng nhất định sẽ đem hết khả năng ra giúp hoàng huynh phân ưu.”

https://thuviensach.vn

Lời này của Tể vương gia làm cho Hoàng thượng hài lòng gật đầu, "Trẫm…" chỉ nói một chữ, Hoàng thượng lại không nói nữa, dù sao vì chuyện nữ nhân mà tâm sự với đệ đệ, Tề Diễn Chi có rất ít kinh nghiệm, còn không có thói quen này nữa.

"Có phải hoàng huynh phiền não vì nữ nhân không?" Vì đại nghiệp ngủ của mình, Tể vương gia cũng không đoái hoài tới cái gì mà tôn ti lớn nhỏ, tùy tiện nói ra tâm sự của Hoàng thượng, "Uyển chiêu nghi lại xảy ra chuyện gì sao?"

Tề Diễn Chi có chút khiếp sợ nhìn đệ đệ của mình, từ lúc nào lại hiểu những chuyện này?

"Hoàng huynh không cần kinh ngạc, bộ dạng khổ sở vì tình này của ngài không phải là lần đầu thần đệ nhìn thấy, Uyển chiêu nghi như thế nào?" Nhớ rõ lần trước nửa đêm hoàng huynh đến vương phủ đòi uống rượu với mình, cũng là bày ra vẻ mặt này, đối với đời sống tình cảm ít ỏi của hoàng huynh, Tể vương gia vẫn rất để ý.

"Trẫm cảm thấy…" im lặng một hồi, Hoàng thượng mới mở miệng nói ra nghi ngờ nhiều ngày qua của mình, kỳ thực ít nhiều hắn vẫn có thể cảm thấy A Uyển trốn tránh không muốn gặp hắn, nếu là phi tần khác bị bệnh chỉ hận không thể đòi mình bồi bên người mỗi, nhưng A Uyển lại lấy cớ sinh bệnh mà nhốt mình ngoài cửa, thật sự rất khác thường.

Từ đêm vào Chiêu Dương cung, loại cảm giác này lại càng mãnh liệt hơn, vật nhỏ đối với mình lại khách sáo như vậy, so với trước đây biết điều hơn rất nhiều, cũng làm cho mình yên tâm không ít, nhưng tình trạng này cứ tiếp diễn cũng làm cho mình buồn bực.

Nghe hoàng huynh kể mọi chuyện xong, Tể vương gia ra vẻ đạo sĩ sờ cằm, "Nghĩ đến trước sinh nhật Uyển chiêu nghi hoàng huynh rất ít gặp gỡ,

https://thuviensach.vn

vấn đề chắc chắn là xảy ra vào buổi tối sinh nhật Uyển chiêu nghi, hoàng huynh suy nghĩ kĩ xem ngày ấy đã xảy ra chuyện gì?"

Trải qua cảnh tỉnh của đệ đệ, Hoàng thượng lại nhớ đến ngày sinh nhật A Uyển, Trầm phi động thai, mình đã đến chỗ Trầm phi, mà mình cũng chưa quên sinh nhật A Uyển mà không phải sao? Còn cố ý chuẩn bị quà sinh nhật, không phải đã cho người điêu khắc rất nhiều băng đăng sao? Hắn cũng muốn tự tay mình làm, nhưng đáng tiếc không biết.

Tể vương gia trầm ngâm một lúc, đối với trình độ tạo niềm vui cho mỹ nhân của hoàng huynh rất bội phục, nhưng trọng điểm là, "Hoàng huynh có từng nói với Uyển chiêu nghi là quà sinh nhật đó được chuẩn bị tỉ mỉ không?"

Hoàng thượng lắc đầu, có chút ngạo khí, "Nói cái này làm gì, không phải nàng thích là được rồi sao?" Tốt xấu gì bản thân cũng là vua một nước, vì muốn nữ nhân của mình vui vẻ đã làm băng đăng, nếu còn nói ra thì thật sự không giống minh quân, sẽ ảnh hưởng đến hình tượng của mình.

Tể vương gia cũng đã biết vấn đề ở đâu, "Hoàng huynh, cần phải dỗ dành nữ nhân, ngài chỉ làm không nói, Uyển chiêu nghi làm sao biết được tâm ý của ngài đây? Mặc dù mặt mũi quan trọng, nhưng đôi khi nữ nhân dễ để tâm chuyện nhỏ nhặt, lòng dạ rất hẹp hòi, hoàng huynh ngài suy nghĩ lại xem ngài đã làm gì."

Nhìn bộ dáng đầy kinh nghiệm đối phó với nữ nhân của đệ đệ, Hoàng thượng nhất thấy mất mặt, "Hừ, chẳng qua chỉ là một nữ nhân mà thôi, trẫm chỉ bất mãn có người tránh mặt trẫm mà thôi, dỗ nàng ta làm gì! Không khéo lại chìu hỏng nàng, hơn nữa, trẫm muốn dạng nữ nhân nào mà lại không có!"

Hoàng huynh thao thao bất tuyệt rất có chí khí, Tể vương gia nhàn rỗi nói một câu, "Lời này ngài nên nói với Uyển chiêu nghi đi, nói với đệ chỉ

https://thuviensach.vn

vô dụng thôi.”

Làm cho Hoàng thượng nghẹn lời không nói nổi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Trầm Phi

Uyển chiêu nghi cuối cùng cũng khỏi bệnh, toàn thể thái y trong thái y viện đều thờ dài một hơi, thái y trong cung đã luân phiên chuẩn mạch cho Uyển chiêu nghi rồi, các phương thuốc được dùng cũng có thể đóng thành sách, nếu Uyển chiêu nghi vẫn không khỏe, danh tiếng của các thái y cũng mất hết, đem đầu đi gặp Hoàng thượng thôi.

Cung nhân Chiêu Dương cung cũng thở dài một hơi, chủ tử nương nương nahf mình bệnh lâu không khỏi, bên ngoài lại nổi lên tin đồn, tuy là Hoàng hậu nương nương đã ép xuống, nhưng ba người thành hổ, nếu chủ tử vẫn không khỏi, chắc sẽ có người kéo đến cửa chế nhạo một phen.

A Uyển ở trong điện sao chép kinh thư, ở trong cung không có trò tiêu khiển, mỗi ngày đành sao chép kinh thư tu tâm dưỡng tính, lần này bệnh nhiều ngày như vậy, chữ viết của A Uyển cũng đã tiến bộ rất nhiều.

Để cho A Uyển hạ quyết tâm khỏi bệnh, nguyên nhân cũng nhiều nhất chính là biểu hiện gần đây của Hoàng thượng, làm cho A Uyển có lòng tin, thứ hai mỗi ngày thái y bắt mạch thân thể mình trả qua một năm điều dưỡng tỉ mỉ, cuối cùng cũng đã tốt hơn, phương thuốc của thái y trong cung so với bên ngoài vẫn tốt hơn không ít, mình điều dưỡng hơn một năm hiệu quả lại tốt hơn so với thời gian dài ở nhà, thái y nói bây giờ có thể có thai rồi.

Câu này làm cho A Uyển hạ quyết tâm tranh đấu, nếu kết quả như ý muốn tát nhiên là tốt nhất, nếu that bại, ha ha, chỉ bằng việc mình ở trong cung gây thù chuốc oán với nhiều người, nếu thất sủng, A Uyển tin rằng một khắc đó mình sẽ bị kẻ địch giẫm chết dưới chân, không thành công thì

https://thuviensach.vn

cũng thành nhân, nếu ông trời thương mình, biết đâu được sẽ có con thì sao?

“Trầm phi nương nương đến!” đường nhỏ ngoài cung có tiếng thông báo, làm cho A Uyển dừng bút, mặc dù không lý giải được tại sao Trầm phi nương nương lúc này lại đến Chiêu Dương cung làm gì, nhưng vị này hiện tại đang mang thai, lúc trước còn bị động thai, mặc kệ người tới làm gì, A Uyển đều lấy tinh thần đến đại điện.

“Thỉnh an Trầm phi nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Dù sao phân vị của Trầm phi vẫn cao hơn A Uyển, cấp bậc lễ nghĩa vẫn phải theo, chỉ là A Uyển không nghĩ đến, Trầm phi không đến một mình, nhũ mẫu theo sau Trầm phi còn bế theo một đứa bé trai, là nhị hoàng tử.

Không để cho A Uyển nghĩ nhiều, Trầm phi đã ngăn lại, “Uyển muội muội không cần đa lễ, vừa mới khỏi bệnh nên bảo trọng thân thể, bổn cung ghé thăm muội một chút mà thôi.” Trầm phi nói rất đúng lúc, A Uyển còn chưa quỳ xuống hành lễ đã miễn lễ này, phi tử đã giả mù sa mưa nhi vậy, mà Trầm phi cũng đã giải vây cho A Uyển mấy lần, về điểm này A Uyển vẫn còn nhớ.

“Tạ ơn Trầm phi nương nương.” Vừa nói vừa đưa mắt quan sát Trầm phi, vì đang có thai nên so với lúc trước đẫy đà hơn rất nhiều, nụ cười trên mặt vẫn ôn nhu thân thiết, lướt qua bụng đã to của Trầm phi, nữ nhân trong cung màn thai thì được rất nhiều ưu tiên, A Uyển vội vàng nói, “Trầm phin nương nương nhanh ngồi xuống thôi, đỡ phải mệt nhọc.”

“Bổn cung không mời mà tới, không có quấy rầy muội chứ?” Trầm phi cười tự nhiên ngồi xuống ghế, tuy là tiến cung gần hai năm, nói tiếng phổ thông ở kinh đô, nhưng khi nói chuyện giọng Trầm phi vẫn mang theo âm ngữ ngô nông nhẹ, rất dễ nghe.

https://thuviensach.vn

“Trầm phi nương nương đang mang thai, thân thể bất tiện, lại đến đây thăm muội, thật làm cho muội áy náy.” A Uyển cũng cười đáp, chỉ là ý cười không đạt đến đáy mắt, tuy nói quan hệ giữa mình và Trầm phi không tệ, nhưng vẫn không tốt đến mức có thể làm cho Trầm phi mạo hiểm đến Chiêu Dương gặp mình.

“Sao muội lại nói thế, Bổn cung sớm đã nghĩ đến trả lễ, chỉ là mấy ngày trước thân thể bất tiện, chờ Bổn cung khỏe, muội lại bệnh, Bổn cung chỉ có thể tranh thủ lúc này đến bồi tội cùng muội.”

A Uyển thoáng suy tư, chống lại đôi mắt nhu hòa của Trầm phi, liền nghĩ đến “bồi tội” trong lời của Trầm phi ý là chuyện ngày sinh nhật của mình, bất qua đối với A Uyển mà nói, chính là chuyện bé xé ra to, A Uyển chỉ là một chiêu nghi tam phẩm, lại để nhất phẩm phi tử đến cửa tạ tội, nói ra có chút không đúng.

“Thứ cho muội muội ngu dốt, thực sự không biết nương nương rốt cuộc là vì chuyện gì mà muốn cùng muội bồi tội? Muội thực sự không dám nhận.”

Nhìn Uyển chiêu nghi nhẹ đá chủ đề về lại mình, Trầm phi cũng chỉ hé miệng cười, không muốn tiếp tục theo đuổi chủ đề này, quay lai chuyện chính đây chẳng qua chỉ là cái cớ mà thôi, “Nếu muội muội đã nói vậy thì xem như tỷ tỷ chưa từng nói đến chuyện này đi, trong cung ai chẳng biết muội được Hoàng thượng sủng ái lại được thái hậu yêu thích, hiện tại tuy chỉ là chiêu nghi nhưng phân lệ cùng với Bổn cung là giống nhau, chỉ là một cái danh hào mà thôi, muội muội tất nhiên là có thể nhận bồi tội của Bổn cung.”

Trầm phi cho mình đội mũ cao như vậy, A Uyển cũng chỉ bình tĩnh cười cười, nâng tách trà lên nhấp một ngụm, “Nương nương nâng đỡ như vậy, là làm khó cho muội rồi, chỉ cần ý chỉ còn chưa truyền xuống, muội muội vẫn còn là một chiêu nghi, tỷ tỷ đừng làm khó muội muội.”

https://thuviensach.vn

Cứ người tới ta lui như vậy nửa ngày vẫn không có nói đến trọng điểm, mà A Uyển lại thỉnh thoảng nhìn Trầm phi đang mang thai, lập tức muốn đá trái bom hẹn giờ này đi ngay, phi tần mang thai chủ động tới cửa thật làm cho A Uyển kiêng kị.

Nói chuyện tào lao một hồi, nhị hoàng tử được nhũ mẫu bế sau lưng đột nhiên khóc ầm ĩ, ngón tay út chỉ vào một chỗ, chân cũng bắt đầu muốn đứng lên, nhũ mẫu vội vàng dỗ.

Trầm phi liếc mắt cười nhìn, hơi áy náy nói với A Uyển, “Bây giờ đã nhập xuân, Bổn cung muốn đưa Thịch ra ngoài dạo một chút, bây giờ bé rất hay ầm ĩ, mỗi ngày bò tới bò lui không chịu yên tĩnh.” Trong lời nói lộ ra từ ái, nếu không phải biết được nhị hoàng tử làđược ghi tạc trên danh nghĩa của Trầm phi, nghe qua cứ nghĩ là mẹ ruột của nhị hoàng tử.

Liếc mắt nhìn nhị hoàng tử đang vui vẻ huyên náo, A Uyển không khỏi nhớ tới tin tức được truyền vào, mấy ngày trước tẩu tử đã sinh hạ trưởng tôn cho Ôn gia, chỉ tiếc mình không có cơ hội nhìn thấy, cuwoif đáp, “Nhị hoàng tử rất nhanh sẽ học đi thôi, chính là có tinh lực mới có thể ầm ĩ như vậy, khỏe mạnh mập mạp thật khiến người yêu thích.”

Có lẽ là biết A Uyển đang khen mình, nhị hoàng tử nháo loạn muốn đến chỗ A Uyển, giơ hai tay đòi A Uyển ôm, Trầm phi không khỏi kinh ngạc, “Muội muội lại rất được trẻ nhỏ yêu thích nha, lúc đầu mới gặp Thịnh đều sợ người lạ, muội muội có muốn ôm một chút không?”

A Uyển gật đầu, Trầm phi còn không ngu ngốc đến mức đem nhị hoàng tử đến đây hại nàng, “Cầu còn không được nữa.”

Nói, nhũ mẫu liền đặt nhị hoàng tử vào lòng A Uyển, nhị hoàng tử được nuôi dưỡng rất tốt, trên đầu đội một cái mũ lông chồn, rất đáng yêu, được A Uyển ôm vào lòng lại rất ngoan, một bên cười khanh khách một bên nắm quần áo của A Uyển, A Uyển đùa với bé, hai người xem ra rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Trầm phi nhân cơ hội đó quan sát nội điện Chiêu Dương cung, bố trí đẹp đẽ sang trọng lại không quá đà, chỗ nào cũng lộ ra sự trinh xảo trang nhã, cũng không trở nên quê mùa, từ lúc Trầm phi tiến cung đã biết Chiêu Dương cung là cung điện tốt nhất trong cung, chỉ là lần đầu đến, không khỏi nôn nao khóe miệng không khỏi kéo lên.

Lại nhìn kỹ Uyển chiêu nghi, quả nhiên là một chút cũng cũng nhìn không ra là vừ mắc bệnh sởi, trời sinh xinh đẹp chẳng trách Hoàng thượng lại yêu thích. Từ lúc bước vào Chiêu Dương cung đến giờ, cung nhân chỗ nào cũng an bài thỏa đáng, đã thế còn ưu tiên cho phụ nữ có thai, trên ghế có nệm dày, sau lưng cũng có thêm gối tựa, nước trà bưng lên cũng là trà hoa quả ngọt ngào, không có một chút sai lầm nào cả, đến cung nhân trên dưới cũng hiểu chuyện như vậy, Uyển chiêu nghi sao có thể là một người đơn giản chứ? Chỉ tiếc gia thế so ra vẫn kém mình quá xa thôi.

Trầm phi cứ như vậy nhẹ nhàng đến lại tiêu sai rời đi, A Uyển không thể đoán được mục đích Trầm phi đến đây là gì, cũng không biết có phải bản thân quá đa nghi, nhưng mà A Uyển tin chắc Trầm phi sẽ không vô duyên vô cớ đến Chiêu Dương cung.

***

Ra khỏi Chiêu Dương cung, Trầm phi ngồi kiệu chậm rãi trở về Đường Ninh cung của mình, thái giám nâng kiệu bước chân vững vàng, một bước cũng không dám chậm trễ.

Vào Đường Ninh cung, nhũ mẫu bên cạnh nửa quỳ trên đệm, xoa bóp chân cho Trầm phi, Trầm phi tay chống cằm, nhìn thoáng qua nhịn hoàng tử ngây thơ, thì bảo cung nhân đưa ra ngoài chơi, đến lúc dùng bữa thì quay lại.

Phụ nhân này là nhũ mẫu của Trầm phi, xoa bóp cho Trầm phi một hồi mới mỏ miệng, “Nương nương thật sự muốn giao nhị hoàng tử cho Uyển

https://thuviensach.vn

chiêu nghi nuôi sao?”

Trầm phi nghe vậy cũng không đáp không phải, chỉ nói, “Phải xem xét thôi, dù sao Bổn cung cũng phải vì đứa bé trong bụng mà suy tính không phải sao?” Bản thân vừa có thai ba tháng, nhũ mãu liền có thể đoán được đây là một bé trai.

“Nhưng vương gia gửi thư có nói để nương nương nuôi nhị hoàng tử là được, nương nương suy nghĩ lại thôi. Thực sự không được, Cảnh quý nhân cũng có thể dùng.” Nhũ mẫu lại nói, làm cho Trầm phi xa cách với nhị hoàng tử nguyên nhân không chỉ vì có thai, mà là vẫn không rõ tình hình mẹ đẻ của nhị hoàng tử Cảnh quý nhân.

Bình Nam vương được tin nữ nhi có thai lại là con trai, tất nhiên mừng rỡ, liên tục truyền tin vào cung. Nhưng mà Bình Nam vương không phải không hiểu rõ, mình ở phía nam thế lớn nhưng vẫn phải trung thành với Hoàng thượng, nếu không sau này không thể biết được, Bình Nam vương đương nhiên muốn ngoại tốn ngồi lên ngai vàng, nhưng còn nhiều thời gian, đối với đứa con ghi tạc của nữ nhi nhị hoàng tử, Bình Nam vương nghĩ vẫn nên nuôi, chuyện tương lai không thể nói trước, vẫn nên bàn bạc kĩ hơn mới được.

Nhưng bây giờ trong mắt Trầm phi chỉ có tiểu hài tử sắp ra đời của mình, đại hoàng tử người yếu, nhị hoàng tử ghi tạc danh nghĩa của mình, con trai của mình không thể thua thiệt được, tương lai nếu bị nhị hoàng tử chèn ép, Trầm phi vốn nghĩ bất luận là con trai hay con gái, nuôi nấng nhị hoàng tử cũng không sao, nếu nuôi thật tốt, tương lai nói không chừng có thể trợ giúp cho con trai, mẹ đẻ kia của nhị hoàng tử lại sợ nhị hoàng tử không quen, không có công nuôi dưỡng cũng vô ích. Về điểm này, Trầm phi cũng đã nghĩ qua.

“Nhũ mẫu yên tâm, Nam Nhi sẽ không manh động, phụ vương có suy tính của người, Nam Nhi đã làm mẹ, tất nhiên cũng phải suy tính cho con

https://thuviensach.vn

của mình nhiều hơn thôi.” Nói, lại vuốt ve bụng đã to lên của mình, con cái đến là để đòi nợ, bản thân muốn vì con mà suy tính trước sau thôi, mà chính mình cũng vui vẻ chịu đựng, chỉ mong không sinh ra một tiểu yêu tinh thôi.

Nhũ mẫu Cao thị nhìn Trầm phi lớn lên, Trầm phi đối với mình cũng rất kính trọng, Trầm phi vốn tên là Trầm Tích Nam, lúc này lại xưng là Nam Nhi, nhũ mẫu không khỏi nhớ đến nhũng ngày tiểu thư còn là một đứa trẻ. Nhìn tiểu thư nhà mình sắp sửa trở thành mẹ, không khỏi cảm thán, viền mắt đã ướt, “Tiểu thư trưởng thành, trong lòng nhũ mẫu rất vui.”

Vỗ nhẹ tay nhũ mẫu tỏ vẻ thoải mái, kỳ thực Trầm phi cũng đã có suy tính của mình, Hoàng thượng tất nhiên sẽ không muốn thấy con của mình bị xem như củ khoai nóng mà ném qua ném lại, chính mính cho dù không muốn nuôi cũng không thể biểu hiện ra ngoài, hiện tại để cho Uyển chiêu nghi tiếp xúc với nhị hoàng tử nhiều một chút, dù sao Uyển chiêu nghi thân thể yếu đuối khó có con nối dòng, nếu yêu thích nhị hoàng tử, nói với Hoàng thượng muốn nuôi dưỡng nhị hoàng tử, chính mình chỉ cần thuận nước đẩy thuyền thôi.

Dù sao đi nữa mình cũng không có lộ rõ ý định muốn giao nhị hoàng tử cho Uyển chiêu nghi nuôi, chỉ là muốn bồi dưỡng tình cảm của nhị hoàng tử và Uyển chiêu nghi mà thôi, tính toàn như vậy vẫn có đường lui.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Đầy Tuổi (Thôi Nôi)

Chiêu Dương cung đèn đuốc sáng trưng, A Uyển nằm trên tháp quý phi lăn qua lăn lại, trong miệng la hét "Buồn chán", không có chút hình tượng nào, nhưng Hoàng thượng ngồi đối diện lại cảm thấy vui mừng, vật nhỏ ở trước mặt mình tự nhiên làm nũng như vậy nhìn rất thoải mái.

Từ sau khi đến Tể vương phủ, Hoàng thượng suy nghĩ mới giật mình phát giác mình bị chuyện ở Đường Ninh cung làm cho đau đầu, đã quên không cho người đến Chiêu Dương cung thông báo một tiếng, lén hỏi Lý Phúc Mãn mới biết được ngày sinh nhật vật nhỏ mười lăm tháng giêng hôm đó A Uyển đợi mình cả đêm.

Lại nhớ đến những lời thái y nói, nếu vật nhỏ vẫn không khỏe, tinh thần không tốt bệnh tình sẽ dễ chuyển biến xấu, mặc dù là tâm chí kiên nghị như hắn, trong lòng vẫn không khỏi khiếp sợ, tâm tình hoảng sợ mà chờ đợi.

Trạng thái này cứ kéo dài như vậy không có dấu hiệu giảm xuống, trái lại càng phiền muộn nhiều hơn, mặc dù là không hiểu biết nhiều chuyện nam nữ, nhưng Tề Diễn Chi cũng hiểu rõ, vì trong lòng mình vị trí của vật nhỏ còn quan trọng hơn cả bản thân.

Tâm bệnh thì phải có tâm dược, từ lúc nói rõ mọi chuyện, không khí kì quái giữa hai người cũng biến mất, Hoàng thượng đang cầm sách trên tay liếc mắt nhìn vật nhỏ vẫn đang nháo, khóe miệng cong lên, hiển nhiên là tâm tình vô cùng tốt, biết vật nhỏ đang chờ mình mở miệng, mà Tề Diễn Chi lại có hứng thú muốn đùa giỡn với nàng nên im lặng không đáp lời.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, tần thiếp không có chuyện gì làm thật là nhàm chán a!” Tự mình lăn lộn thật không có ý nghĩa, A Uyển không nhịn được đối diện với Hoàng thượng nói tới nói lui.

Nghe vậy, Tề Diễn Chi nhướng mày, đặt sách sang một bên, nhìn người đối diện không ngừng đổi tư thế, “Vậy nàng muốn làm gì?”

Ngài!

Là câu thoại kinh điển trong kiếp trước, A Uyển đương nhiên không có mặt mũi để nói ra, chỉ sợ mình vừa nói, vị đối diện này sẽ bế mình lên giường mất thôi, từ lúc mình khỏi hẳn, Hoàng thượng đối với việc này đặc biệt chú tâm, đoán chừng là đã lâu không sủng hạnh phi tần, nên mọi nhiệt tình đều dùng hết lên người mình.

Đối với việc này, A Uyển tất nhiên là vui mừng còn không kịp nữa, toàn tâm toàn ý phối hợp với Hoàng thượng, tốt nhất là để Hoàng thượng không còn tâm tư đến chỗ khác!

“Chính là chuyện gì cũng không muốn làm, cho nên mới cảm thấy không thú vị sao.”

Thấy bàn chân trắng trẻo của vật nhỏ nhảy qua, sung sướng dựa lên người mình làm nũng, tuy là trong lòng rất hưởng thụ nhưng Hoàng thượng vẫn nghiêm mặt răn dạy, “Mặt đất rất lạnh, chân trần cũng không sợ lạnh sao!” Động tác lại ôn nhu ôm nàng vào lòng, biến bản thân thành cái nệm mềm cho nàng sử dụng.

“Gần đây Trầm phi hay đến Chiêu Dương cung sao?”

Bị Hoàng thượng hỏi như vậy có chút giật mình, không hiểu tại sao Hoàng thượng đột nhiên lại nhắc tới việc này, nhưng vẫn ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng, gật đầu, “Đúng vậy, còn dẫn nhị hoàng tử theo nữa, Trầm phi nương nương đang mang thai, tần thiếp không biết cự tuyệt nàng thế

https://thuviensach.vn

nào.” Trầm phi quả nhiên rất chịu khó đến đây, năm ba bữa lại đến Chiêu Dương cung, chính mình cũng đã nhẹ nhàng nói nàng đừng đến, Trầm phi nên lấy thân thể làm trọng, nhưng lại không có hiệu quả.

Hoàng thượng gật đầu, trầm ngâm một hồi, vẫn không nói gì, A Uyển kéo áo Hoàng thượng bắt đầu cáu kỉnh, “Hoàng thượng ôm ta lại suy nghĩ đến Trầm phi nương nương, không nhìn đến ta xinh đẹp như hoa, ta tức giận.” Nói còn giả vờ đứng dậy, lại bị Hoàng thượng ôm lại.

Xoa xoa khuôn mặt gầy gò của A Uyển, “Là giận hay là đang làm nũng, hử?” Thanh âm kiều kiều nhu nhu của vật nhỏ giống tức giận cũng giống đang làm nũng.

“Trẫm vẫn chưa nghĩ ra, nàng ta hành động thật sự khác thường, có thai lại từng bị động thai, lại không chịu tịnh dưỡng cho tốt, còn đến chỗ nàng làm gì chứ.” Nói Hoàng thượng lại tự cười, vốn dĩ tranh đấu chốn hậu cung mình chỉ cần khoanh tay đứng nhìn, nhưng gặp được vật nhỏ, thỉnh thoảng lại lo lắng nàng bị các phi tần khác tính kế, lao tâm lao lực tính toán cho nàng lại vẫn bỏ sót.

Bất quá chuyện Trầm phi mang thai mỗi ngày lại chạy đến Chiêu Dương cung, lại không có gì khác thường xảy ra thật khó hiểu, cơ trí như Hoàng thượng lại không nhìn ra được ý đồ của Trầm phi.

“Hậu cung có nhiều người muốn gây bất lợi cho tần thiếp, Hoàng thượng có thể che chở tất cả cho ta sao?” A Uyển nghe vậy không phải là không vui, “Coi như là bị những phi tần khác tính kế, cũng là vì Hoàng thượng thôi.”

Tề Diễn Chi nhìn bé con trong long đang huyên thuyên, phát hiện nàng không có ý dừng lại, “Cứ như vậy đó, Hoàng thượng là thịt, nữ nhân trong hậu cung đều là sói, bây giờ sói nhiều thịt ít, ai mà không muốn tranh được miếng thịt chứ. Hoàng thượng hiện tại sủng ái ta, ta tất nhiên là cũng vạ lây

https://thuviensach.vn

mà, muốn trách chỉ có thể trách Hoàng thượng có quá nhiều nữ nhân, sau này còn có nữ nhân mới tiến cung, tần thiếp mạng nhỏ kham không nổi, hừ."

Nghe lý luận của A Uyển, Hoàng thượng suy tư một hồi, thật ra cũng không sai, an ủi, "Yên tâm, có trẫm ở đây cái mạng nhỏ của nàng chắc chắn sẽ chịu nổi."

Lời Hoàng thượng nói ra không phải là lời mình muốn nghe, nhưng A Uyển biết mình không thể gấp gáp, muốn tiến hành theo chất lượng, nếu đột ngột đem chuyện tam cung lục việc của Hoàng thượng dẹp bỏ ngày sau chỉ có thể một nữ nhan là mình, Hoàng thượng sẽ không thể hiểu được, vẫn cần phải từ từ giải thích.

"Nếu Hoàng thượng chỉ có một mình ta thì tốt rồi." Tự mình oán giận nũng nịu lầm bầm một câu như vậy, nhẹ nhàng truyền vào tai Tề Diễn Chi, mà Hoàng thượng chỉ xem như A Uyển trẻ con, nhưng trong đầu vừa nghĩ đến câu đó thì cũng phát hiện thật ra bản thân mình không bài xích như vậy.

***

Trầm phi thỉnh thoảng lại đến Chiêu Dương cung làm khách đã làm cho các cung khác chú ý, chỉ là Hiền phi vẫn đang chịu phạt, Hoàng hậu lại luôn im lặng theo dõi, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, cũng không có động tĩnh gì, có thể nhìn thấu ý đồ của Trầm phi dĩ nhiên là Đức phi cùng Lâm chiêu nghi, người đã có con, về điểm này Trầm phi sắp có con tất nhiên suy nghĩ sẽ giống những người mẹ khác.

Đức phi với A Uyển chẳng qua chỉ là có Trữ Nguyên công chúa ở giữa mà thôi, thường ngày vẫn nhàn nhạt, chẳng nói với nhau mấy câu, mà Lâm chiêu nghi nghe được tin tức này, cũng sửa soạn trang phục một phen, đến Chiêu Dương cung.

https://thuviensach.vn

Biết được Lâm chiêu nghi đến, A Uyển không khỏi kinh ngạc, sao Chiêu Dương cung của mình lại được hoan nghen như vậy nhỉ?

Nhưng mà kinh ngạc thì kinh ngạc, A Uyển vẫn khách khí mời Lâm chiêu nghi vào trong, khí chất của Lâm chiêu nghi quả thật đã thay đổi rất nhiều, hiện tại là một Lâm chiêu nghi bình hòa (bình thản + ôn hòa), A Uyển cũng rất nguyện ý kết giao.

“Ta so với muội lớn tuổi hơn một chút, liền mạnh miệng gọi một tiếng Uyển muội muội, lần này ta đến đây là có tin muốn báo cho Uyển muội muội.” Đều là phân vị chiêu nghi, Lâm chiêu nghi đã gọi A Uyển là muội muội, ngược lại cũng không khách sao, đi thẳng vào vấn đề.

A Uyển nghe vậy lại không chán ghét, mà Lâm chiêu lại hợp tính với mình, a, gật đầu, đó là muốn nghe Lâm chiêu nghi nói tiếp.

“Ta nghe nói Trầm phi thường xuyên đưa nhị hoàng tử đến Chiêu Dương cung chơi, muội muội có biết vì sao không?” Đầu tiên hỏi một câu, không chờ A Uyển trả lời, Lâm chiêu nghi đã nói thẳng với A Uyển, “Tỷ tỷ nhận được tin, Trầm phi mang thai con trai, nhị hoàng tử hiện tại ghi tạc dưới danh nghĩa Hiền phi, với thân phận như vật tất nhiên so với con trai của mình sẽ chiếm ưu thế hơn, ta đoán Trầm phi muốn giao nhị hoàng tử cho muội nuôi nấng.”

Lời này của Lâm chiêu nghi không nghi ngờ gì đã làm cho A Uyển chấn động, tuy là có chút nghi ngờ việc Trầm phi đưa nhị hoàng tử đến Chiêu Dương cung chơi, nhưng vẫn không nghĩ đến Trầm phi muốn giao nhị hoàng tử cho mình nuôi, “Lâm tỷ tỷ nói thật?”

Lâm chiêu nghi là người ngoài cuộc, cũng không còn như trước đây phân biệt rõ ràng, làm việc không suy nghĩ, từ ngày hạ sinh đại hoàng tử, tuy là không còn được sủng ái nhưng mỗi tháng có thể gặp Hoàng thượng một

https://thuviensach.vn

lần, tránh xa tranh đấu chốn hậu cung lại phát hiện chính mình có thể thấu đáo những mưu tính đó như vậy.

“Ta nói với Uyển muội muội chuyện này, cũng là vì muốn cầu Uyển muội muội một chuyên, tự nhiên sẽ không gài bẫy muội. Là người làm mẹ, tất nhiên sẽ phải suy nghĩ tính toán cho con của mình, chờ muội có con, chuyện này muội tất nhiên sẽ hiểu rõ.” Lâm chiêu nghi đã cho thấy lập trường của mình, nói thẳng ra là có việc muốn nhờ vả, so với vô duyên vô cớ giúp đỡ có thể tin tưởng được.

A Uyển trầm ngâm một lúc, “Trầm phi nhiều lần đến, nhưng cũng không có nhắc qua chuyện này.” Đa phần chỉ là nói chuyện phiếm vài câu, hoặc là trêu chọc tiểu hoàng tử một chút, bên ngoài vẫn là đến làm khách, A Uyển cũng không đoán được Trầm phi làm thế nào.

Lâm chiêu nghi cười nhẹ một tiếng, lại nói, “Loại chuyện này nếu chưa hiểu rõ sao có thể nói? Muội muội sẽ không ngốc đến nỗi nghĩ Trầm phi nương nương khi không lại đưa nhị hoàng tử đến Chiêu Dương cung chứ, ý muốn cho muội cùng nhị hoàng tử quen với nhau, nếu muội có ý, Trầm phi sẽ là người biết thời thế, không phải là chuyện tốt với mọi người sao? Nếu muội vô ý, Trầm phi cũng không làm rõ chuyện này, Trầm phi cũng không thua thiệt gì cả không phải sao?”

A Uyển gật đầu, “Nói như thế, thật cảm tạ Lân tỷ tỷ đã chỉ điểm. Chẳng phải lúc nãy Lâm tỷ tỷ nói có chuyện muốn muội làm sao? Chỉ cần muội có thể sẽ làm.”

Nhìn A Uyển đã tiếp nhận, Lâm chiêu nghi cũng không khách khí, “Hơn nửa tháng nữa là thôi nôi của đại hoàng tử, đến lúc đó xin muội muội nhất định phải đến Diễn Khánh cung tham dự.”

Lâm chiêu nghi vừa nói như vậy, A Uyển thật ra không quá bất ngờ, tuy nói đại hoàng tử thân thể yếu đuối không được xem trọng, nhưng con cháu

https://thuviensach.vn

Đại Tề sắp sửa một tuổi phải chọn đồ vật đoán tương lai, nội vụ phủ sẽ chuẩn bị yến hội, nhưng đại hoàng tử đã xác định là vo duyên với ngôi vị hoàng đế, nghĩ đến tân khách cũng sẽ không nhiều, Lâm chiêu nghi là muốn mượn ảnh hưởng của mình để giúp thôi nôi của đại hoàng tử có thêm chút khí thế mà thôi.

Thấy A Uyển không đáp lời Lâm chiêu nghi khuyên nhủ, "Ta biết muội không thích tham gia những yến hội thế này, đối với muội thật không tốt nhưng ta không đành lòng nhìn thôi nôi của con ta lại quá đơn giản như vậy, xin muội muội hãy đồng ý."

Yến tiệc tròn tuổi của đại hoàng tử tuy rằng Hoàng thượng sẽ đến dự, nhưng thái hậu đã lớn tuổi, sợ nhất sinh ly tử biệt, tuy là trong lòng thương cháu đích tông, nhưng từ trước đến nay luôn không dám gặp đứa cháu nội này, yến tiệc đó sẽ đến nhưng sẽ không nán lại, mà Hoàng thượng đến cũng chỉ ở chốc lát, lại nói hoàng gia trọng tình nhưng cũng vô tình, có trách ai được?

Nếu Uyển chiêu nghi đến, Hoàng thượng tất nhiên sẽ nán lại âu, phi tần khác cũng sẽ đến, các mệnh phụ quý phụ cũng sẽ thừa cơ lấy lòng A Uyển mà đến, cứ như vậy sẽ có nhiều người tham dự.

A Uyển nghĩ quả thật là vi mẫu tắc cường, mặc dù là đại hoàng tử ốm yếu có khi không biết sẽ chết khi nào, Lâm chiêu nghi vẫn nơm nớp lo sợ tính toán cho thôi nôi của đại hoàng tử, lại không muốn để đại hoàng tử bị xem thường, lập tức gật đầu, "Lâm tỷ tỷ đã xem trọng ta, yến tròn tuổi của đại hoàng tử Hoàng thượng và Hoàng hậu nương nương cũng sẽ không lơ là, sao có thể keo kiệt chứ, nếu tỷ tỷ đã mời, ngày ấy muội muội sẽ chuẩn bị hậu lễ để đến."

Được lời này của A Uyển, Lâm chiêu nghi an tâm rất nhiều, tiễn Lâm chiêu nghi ra khỏi Chiêu Dương cung, A Uyển ngồi ở chủ vị cong môi cười, nhị hoàng tử đã ghi tạc danh nghĩa Trầm phi, đâu thể nào dễ dàng sửa

https://thuviensach.vn

đổi như vậy? Một chiêu này của Trầm phi cũng thật không sáng suốt, phía dưới Bạch Lộ thấy biểu tình này của chủ tử, liền ý thức được có người sắp gắp xui rồi.

Quả nhiên, sau đó A Uyển liền gọi, “Lý Phúc Mãn, truyền tin cho Cảnh mỹ nhân.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Canh Một

Đường Ninh cung.

Biết được tối nay Hoàng thượng sẽ ghé qua, Trầm phi đã sớm chuẩn bị trang điểm, chỉ là bây giờ Trầm phi là phụ nữ có thai, không thích hợp để mặc quần áo tinh xảo, người có thai thân thể cũng đãy đà hơn, thật ra thì trang phục càng đơn giản mộc mạc lại càng thuận mắt.

Quả nhiên, Tề Diễn Chi vừa bước vào Đường Ninh cung, thấy Trầm phi trên mặt tô son điểm phấn như vậy, đã cau mày, trong lòng bất ngờ nhưng cũng không mở miệng chê trách, quan sát Trầm phi một chút, cảm thấy Trầm phi đã có thai lại còn ăn mặc như vậy thật sự là khó nhìn.

Mà Trầm phi lại không biết mình có thai đã làm cho mặt bị phù thũng, lại tô son điểm phấn như vậy sẽ bị phản tác dụng, nhưng chuyện này cũng không thể trách Trầm phi, dù sao số lần Trầm phi được gặp Hoàng thượng rất ít, không hiểu được tâm tư của Hoàng thượng cũng là chuyện bình thường.

Sau khi ngồi xuống, Hoàng thượng cũng lười uống trà, trực tiếp mở miệng, “Ngồi đi, nghe nói mấy hôm nay ngươi luôn đưa Thịnh nhi ra ngoài? Bây giờ trời vẫn còn lạnh, ngươi không lo lắng cho thai nhi trong bụng, lẽ nào không sợ Thịnh nhi đổ bệnh sao?”

Khẩu khí Hoàng thượng nhàn nhạt, nhưng Trầm phi vẫn nghe được hàm ý cảnh cáo cùng không vui, không ngừng cười làm lành, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Thinh nhi luôn ồn ào muốn ra ngoài, tần thiếp chỉ sợ Thịnh nhi suốt ngày ở một chỗ sẽ buồn. Hiện tại Hoàng thượng đã nói vậy, là do tần

https://thuviensach.vn

thiếp không chu toàn, Thinh nhi còn nhỏ, nếu Thịnh nhi chẳng may bị bệnh, tần thiếp cũng không biết phải nói như thế nào."

Trong lời nói không hề đề cập đến chuyện mình đang có thai, thái độ nhận sai, đối với mình nói gì nghe nấy, có thể thấy Trầm phi như vậy, mặc dù là nữ nhân đang có thai con của mình, trong lòng Hoàng thượng vẫn khó chịu.

Gật đầu, Hoàng thượng đứng lên cất bước chuẩn bị rời khỏi, chỉ là vừa bước đến cửa, còn nói với Trầm phi một câu, "Thân thể ngươi đang mang thai, ngày sau nếu không có chuyện gì thì không nên ra ngoài, mọi việc vẫn nên lấy hoàng tự làm trọng." Nói xong, không để tâm đến Trầm phi muốn giữ mình lại, đi thẳng ra khỏi Đường Ninh cung.

Mà câu nói trong miệng Trầm phi vẫn chưa kịp nói ra "Đã đến giờ dùng buổi tối, không bằng Hoàng thượng ở lại dùng bữa cùng Thịnh nhi đi" một chữ còn chưa nói ra, Hoàng thượng đã đi xa hơn mười bước.

Trầm phi sững sờ ngồi trên ghế, Hoàng thượng đến Đường Ninh cung lúc nãy, nhìn thế nào cũng giống như đến hỏi tội. Trong đầu Trầm phi lóe lên ý niệm đó là Uyển chiêu nghi cáo trạng, nhưng suy nghĩ lại, Uyển chiêu nghi có thể cáo trạng gì? Chính mình vẫn chưa nói ra muốn đưa nhị hoàng tử cho nàng nuôi nấng, không có bằng chứng gì để cáo trạng mình với Hoàng thượng cả.

Cao má má đứng bên cạnh không đành lòng nhìn chủ tử thất hồn lạc phách, khuyên nhủ, "Nương nương đừng buồn nữa, đừng nghĩ ngợi lung tung, Hoàng thượng là vì quan tâm hài tử trong bụng nương nương nên mới muốn người ít ra ngoài, Hoàng thượng làm vậy cũng là muốn tốt cho nương nương." Mặc dù chỉ cần là nghĩ kỹ một chút liền biết không phải là như vậy, nhưng Cao má má nói vài câu dễ nghe như vậy, Trầm phi cũng thấy yên tâm hơn.

https://thuviensach.vn

Vuốt ve bụng đã to của mình, Trầm phi thở dài, tốt xấu gì vẫn còn tiểu hài tử trong bụng mà không phải sao?

Trầm phi quyết định ở lại Đường Ninh cung để dưỡng thai vẫn quan trọng hơn, tránh việc nếu đứa bé có chuyện gì Hoàng thượng sẽ phiền chán, dù sao đi nữa chuyện của Uyển chiêu nghi cùng với nhị hoàng tử cũng không quá gấp rút, từ từ tính toán là được, chủ ý này của Trầm phi quả thật là đáng đánh, mà có thể ngày tiếp cũng không như ý của nàng.

Ngày thứ hai, chuyện Cảnh quý nhân đại náo Đường Ninh cung truyền khắp hậu cung, làm cho Đường Ninh cung náo loạn cả lên, giúp cho mọi người có chuyện để bàn tán, Trầm phi quả thật là có bản lĩnh, lần trước động thai còn không chịu yên phận, mỗi ngày đi bộ xung quanh, thật không sợ sảy thai sao? Bây giờ lại bị Cảnh quý nhân mẹ đẻ nhị hoàng tử tới cửa náo loạn, chỉ là tự làm tự chịu.

A Uyển tất nhiên cũng biết tin này, chuyện này vốn dĩ là A Uyển ở sau lưng chỉ đạo, nhưng hiệu quả lại tốt hơn dự định, để cho Cảnh quý nhân làm việc quả là không sai lầm nha.

A Uyển chỉ bảo Lý Phúc Mãn lặng lẽ đến chỗ Cảnh quý nhân loan tin, nói là Trầm phi sắp có con trai ruột, nến không muốn nuôi nhị hoàng tử nữa, gió lớn như vậy lại đưa nhị hoàng tử ra ngoài mỗi ngày, ước gì nhị hoàng tử bị phong hàn chết đi.

Cảnh quý nhân không phải quá tinh tế, lúc mang thai cũng là do Hoàng hậu nương nương trông chừng phía sau, chỉ là nàng ta hành sự không suy nghĩ, Hoàng hậu sau này cũng không quản nàng ta. Khiến cho Cảnh quý nhân náo loạn như vậy cũng không cần lý do quá hoàn hảo, mặc dù trăm ngàn kẻ hở, nhưng chỉ cần không ngừng châm ngòi thổi gió, Cảnh quý nhân tất nhiên đứng ngồi không yên, lần này Trầm phi quan trọng vẫn là đang tu dưỡng trong Đường Ninh cung thật lâu.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu nghe được tin này, hậu cung xảy ra chuyện như vậy, Hoàng hậu tất nhiên phải đứng ra xử lý, Cảnh quý nhân ầm ĩ như vậy, Hoàng hậu vội vã chạy đến Đường Ninh cung, vì Trầm phi mà phạt Cảnh quý nhân nửa năm phân lệ, giáng xuống làm mỹ nhân, cấm túc ba tháng. Trầm phi vẫn không tổn thương gì, chỉ là bị Cảnh quý nhân xuất khẩu cuồng ngôn chọc tức, xem như phạt nàng như vậy đã là nghiêm phạt nặng rồi.

Hoàng hậu lúc này tới nhanh đi cũng nhanh.

***

Không đến nửa tháng nữa thì đến sinh nhật đại hoàng tử, A Uyển đã nhận lời Lâm chiêu nghi sẽ đến dự, tất nhiên sẽ chuẩn bị hậu lễ trước khi tham gia tròn tuổi yến của đại hoàng tử.

Lần này A Uyển không có đến trễ, ngược lại đến rất sớm, vì A Uyển đến sớm nên lúc này ở Diễn Khánh cung cũng không có quá nhiều tân khách, nhưng lục cục đã bố trí xong mọi thứ, dù sao cũng là hoàng tử đầu tiên của hoàng gia, lục cục tất nhiên sẽ không chậm trễ, mọi thứ đều được chuẩn bị đầy đủ, nhưng cũng chỉ là đầy đủ mà thôi, nếu là tròn tuổi yến của nhị hoàng tử, sẽ lớn hơn nhiều.

Thấy A Uyển đến đúng hẹn, Lâm chiêu nghi rất cảm kích, ở Đại Tề lễ đầy tháng và thôi nôi đều quan trọng như nhau, đối với trẻ sơ sinh mà nói thì rất quan trọng, những gia đình bình thường cũng mời rất nhiều tân khách có thân phận cao quý đến dự, yến hội phải làm càng náo nhiệt càng tốt, càng nhiều người đến biểu thị tiểu hài tử sau này lớn lên sẽ càng bình an thuận lợi.

Tuy hiện nay mẫu tộc suy bại, con trai là trưởng tôn nhưng thân thể lại không tốt, cũng không được coi trọng, nhưng đối với yến hội này Lâm chiêu nghi đã hao hết tâm lực, lễ đầy tháng của đại hoàng tử đã làm cực kỳ

https://thuviensach.vn

giản đơn, nên lễ thôi nôi này, Lâm chiêu nghi cho dù thế nào cũng không muốn ủy khuất con mình.

Hàn huyên vài câu với Lâm chiêu nghi, A Uyển yên vị ở chỗ của mình, tân khách cũng tự tìm đến đây, người đến có vài mệnh phụ phu nhân muốn thỉnh an, A Uyển chỉ cười hàn huyên ứng phó vài câu.

Tân khách đều đến cả rồi, tự nhiên cũng có vài người đến tặng lễ, người đến chiếm hơn nửa cung điện, trái lại không keo kiệt như Lâm chiêu nghi nói, chờ Hoàng thượng và Hoàng hậu đến, đầy tuổi yến của đại hoàng tử tuyên bố bắt đầu.

Cung nhân ôm đại hoàng tử ra thì A Uyển có nhìn qua vài lần, hài tử này nhìn qua so với những đứa bé trạc tuổi gầy yếu hơn, tuy là nhị hoàng tử nhỏ hơn ba tháng nhưng thân thể lại khỏe mạnh hoạt bát hơn, nhưng mà đại hoàng tử có một đôi mắt to tròn ngây thơ cứ như vậy mà lẳng lặng mở to, không khóc không nháo, tuy nhỏ bé nhưng lại rất đáng yêu.

Trong đầy tuổi yến, cầu phúc và ký danh thì không cho cung nhân bế, nên lúc này đại hoàng tử đang xiêu xiêu vẹo vẹo ngồi trên ghế nệm, nghe cái lão nhân đức cao vọng trọng trong hoàng tộc chúc phúc, đại hoàng tử Tề Dục rất ngoan, không khóc không nháo, chỉ thỉnh thoảng lăn lộn một chút, thật sự rất đáng yêu.

Nghi lễ đầy tuổi vừa hoàn thành, Hoàng thượng bắt đầu tự mình viết tên đại hoàng tử vào gia phả hoàng gia, đại hoàng tử vẫn đang nằm vừa nhìn thấy thân ảnh màu vàng trước mặt mình, nhịn không được bì bõm chìa tay ra i a, Hoàng thượng nhịn không được xoa đầu đại hoàng tử, động tác này tất nhiên không tránh được mắt của mọi người ở đây, không biết được bọn họ đang phỏng đoán cái gì.

Mà quan trọng nhất trong yến hội này chính là chọn đồ vật đoán tương lai, trên bàn dài bày đầy giấy và bút mực, sách vỡ lòng, con dấu, bàn tính,

https://thuviensach.vn

đại hoàng tử được đặt lên bàn bắt đầu chọn đồ vật đoán tương lai sau này, cầm một quyển sách vỡ lòng sau đó ngồi yên mở to mắt nhìn về phía mẫu thân.

Cung nhân rất nhanh phụ xướng, “Đại hoàng tử sau này sẽ rất chăm chỉ hiếu học, làm được cẩm tú văn chương (văn hay).” Các tân khách cũng không ngừng chúc mừng, Lâm chiêu nghi cũng cười nhìn đại hoàng tử mắt không khỏi rưng rưng, vui mừng chuyện gì, cũng chỉ có Lâm chiêu nghi biết mà thôi.

“Đưa Dục nhi về nghỉ ngơi thôi, kẻo mệt.” Chọn đồ vật đoán tương lai xong, Hoàng hậu cười mở miệng, luôn luôn từ ái, nói thế nào thì đại hoàng tử cũng gọi Hoàng hậu một tiếng “Mẫu hậu”, nên Hoàng hậu tất nhiên cũng sẽ không keo kiệt mấy câu quan tâm đó.

Tân khách dần tản đi, đầy tuổi yến của đại hoàng tử cũng sắp sửa kết thúc, A Uyển được Lâm chiêu nghi mời riếng, tất nhiên sẽ không rời đi trước, ngồi yên bất động như vậy tất nhiên là muốn ngây ngô ngồi đến cuối cùng, đây không phải là vì nghĩ đến mặt mũi của Lâm chiêu nghi, mà là A Uyển lại vừa khéo rất yêu thích đại hoàng tử, nên không ngại ngồi ở đây lâu thêm chút nữa.

Lâm chiêu nghi tiễn các tân khách, quay đầu muốn cám ơn A Uyển thì bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng kêu thê lương, Lâm chiêu nghi cùng A Uyển cả kinh, nhìn nhau, vội vàng chạy ra cửa cung.

Lúc này cửa cung đã loạn, lúc A Uyển cùng Lâm chiêu đến đó, chỉ thấy một người áo đỏ, búi tóc lộn xộn không rõ nam nữ đã bị cung nhân chế trụ, nhưng vẫn không ngừng giãy dụa, trong miệng la hét, “Tiện nhân Lâm Tự Quân, ngươi sẽ chết không tử tế! Ngươi cùng với đứa con chết tiệt của ngươi đều phải bị móc tim gan cho chó ăn!”

https://thuviensach.vn

Các loại ngôn ngữ chửi bới xổ ra, phi tần trong cung đều là con gái nhà quan, rất ít gặp người đàn bà chanh chua chửi đổng, mà còn có nữ nhân cung trang hồng nhạt nằm trên mặt đất, mấy người phi tần quan tâm vây quanh nữ tử đó, hoảng loạn lên cũng không chú ý đến nữ tử không ngừng chửi bới bên cạnh.

A Uyển vẫn chưa nhìn xem là phi tần nào gặp chuyện, mà nhìn kĩ người gây chuyện, nhìn chăm chú một lúc, tuy là có chút tiều tụy, nhưng A Uyển vẫn mơ hồ nhận ra được là người điên bị giam trong cung Tả tiệp dư, thế sự khó lường, ai có thể nghĩ đến đường đường là quý nữ kiêu căng ngạo mạn của Tả thừ tướng Tả tiệp dư lại trở thành người điên như vậy chủi bới ầm ĩ, ngôn ngữ ô uế thô tục liền miệng.

“Ngơ ngác cái gì, còn không mau lấy vải bịt miệng nàng ta lại! Chẳng lẽ các ngươi muốn để ngôn ngữ ô uế đó là bẩn tai của chủ tử sao!” Lý Phúc Mãn vội vàng phân phó cung nhân bịt miệng Tả tiệp dư lại.

Hiện tai ở đây cũng chỉ có A Uyển cùng Lâm chiêu nghi có phân vị cao nhất, Lâm chiêu nghi có lẽ là bị tình huống trước mắt làm cho phản ứng không kịp, A Uyển liền bảo Lý Phúc Mãn cho cung nhân bịt miệng Tả tiệp dư lại, cứ chửi bới như vậy để cho những mệnh phụ ra về nghe được sẽ tổn hại thể diện hoàng gia.

Mà bên đây vẫn chưa ổn thỏa thì nhóm phi tần bên kia có người hét ầm lên, “A! Có máu! Nhu tiểu nghi hạ thân có máu!”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Tâm Tư

A Uyển kinh ngạc, thực sự không nghĩ đến nữ tử ngã dưới đất lại là Nhu tiểu nghi, nhíu nhíu mày, đang muốn đến đó xem sao thì Lâm chiêu nghi đã hoàn hồn, việc này xảy ra ở cửa Diễn Khánh cung, nếu như Hoàng thượng và Hoàng hậu hỏi tội, mình cũng không thoát khỏi liên quan, huống hồ hôm nay lại là ngày lành của con trai mình, lại có người đến làm chuyện xấu, Lâm chiêu nghi rất tức giận, bước nhanh qua khỏi A Uyển.

"Tránh ra." Lâm chiêu nghi rẽ nhóm phi tần đi vào, thấy Nhu tiểu nghi ngã trên mặt đất đang ôm bụng không dậy nổi, dưới thân váy hồng nhạt có vết máu, mà cánh tay, cổ, trên mặt cũng bị cào nhiều đường.

"Người đâu, mau đưa Nhu tiểu nghi vào trong điện, mau truyền thái y đến." Lâm chiêu nghi phân phó đâu vào đó, sau đó lại bảo đại cung nữ vội vàng bẩm báo chuyện này cho Hoàng hậu.

Nhu tiểu nghi được đưa đi, mấy phi tần phân vị thấp bên cạnh nhìn thấy vết máu, xì xào bàn tán, "Có khi nào Nhu tiểu nghi té nên sẩy thai không…"

"Xem ra có lẽ là vậy rồi."

Thấy các nàng càng nói càng lợi hại, Lâm chiêu nghi sắc mặt bất ngờ, "Thái y còn chưa kết luận, các ngươi bàn tán cái gì! Mới vừa rồi khi Nhu tiểu nghi gặp chuyện sao lại không thấy các ngươi phản ứng nhanh như vậy, huyên thuyên nhiều chuyện thì lại rất nhanh nhỉ!"

Nói như vậy liền làm cho bọn Phương quý nhân đỏ mặt một phen.

https://thuviensach.vn

A Uyển bên cạnh cũng không lên tiếng, thầm nghĩ mấy vị này có muốn xì xào bàn tán mà cũng không biết điều chỉnh âm lượng, rõ ràng họa đều từ mồm mà ra không phải sao? Lâm chiêu nghi tức giận răng dạy như vậy kỳ thực trong lòng cũng lo lắng, nếu Nhu tiểu nghi gặp chuyện ở cung của mình dẫn đến đẻ non, mà hôm nay lại là sinh nhật đại hoàng tử, hai chuyện này cùng xảy ra không tránh được bị người khác nói ra nói vào.

Mà nhìn mấy vết cào trên mặt Nhu tiểu nghi, mặt dù không đẻ non, thì cũng không tránh khỏi trên mặt có sẹo, sao những chuyện thế này lại xảy ra vào hôm nay chứ! Nhưng lại còn xảy ra ở trước cửa cung! Chỉ một điểm này, Lâm chiêu nghi căm tức bịt miệng Tả tiệp dư, hận không thể bầm thây vạn đoạn nàng ta.

Người dù sao cũng là bị vậy trước cửa cung, mọi người cứ đứng ở đây cũng không được, A Uyển nhắc nhở Lâm chiêu nghi, “Chúng ta vào trong chờ Hoàng hậu nương nương đến thôi, việc này Hoàng hậu nương nương tất nhiên sẽ đòi lại công bằng cho Nhu tiểu nghi, các muội muội cũng khoan hãy đi, đợi Hoàng hậu nương nương đến, còn cần các muội muội kể lại tình huống lúc nãy rõ ràng với Hoàng hậu nương nương.”

A Uyển nói câu này, còn liếc nhìn mấy người Phương quý nhân một cái.

Lâm chiêu nghi nghe xong lời này của A Uyển, bình tĩnh lại, gật đầu với A Uyển, “Muội muội nói đúng.” Sau đó Lâm chiêu nghi ra lệnh cho cung nhân đưa Tả tiệp dư đi.

Hoàng hâu đi được không xa thì nghe được cung nhân Diễn Khánh cung bẩm báo, vội vàng ngồi kiệu trở lại Diễn Khánh cung.

Ngồi trên chủ vị, Hoàng hậu nghiêm mặt, “Này, đã xảy ra chuyện gì?” không đợi mọi người thỉnh an, đã lớn tiếng hỏi, mấy tháng nay trong cung rất loạn, sự việc cứ nối tiếp nhau mà đến, nếu mình không xử lý cho tốt, làm sao còn có uy tín để quản lý hậu cung?

https://thuviensach.vn

Lâm chiêu nghi thân là người đứng đầu Diễn Khánh cung, tất nhiên là do nàng trả lời, “Hồi bẩm Hoàng hậu nương nương, sau khi sinh nhật đại hoàng tử kết thúc, tần thiếp tiễn tân khách trong điện thì bên ngoài xảy ra chuyện này, quá trình xảy ra như thế nào tần thiếp không biết, để Phương quý nhân tiếp lời với nương nương vậy.”

Phương quý nhân bị gọi tên, lập tức thận trọng kể lại mọi chuyện với Hoàng hậu nương nương, thì ra là mấy phi tần các nàng ở gần nhau, sau khi tham gia sinh nhật đại hoàng tử xong thì hẹn nhau cùng hồi cung, không nghĩ đến vừa bước ra cửa cung, Tả tiệp dư chạy đến, điên cuồng cào cấu Nhu tiểu nghi, Nhu tiểu nghi không tránh được, mà sức lực cũng không bằng Tả tiệp dư, nên bị Tả tiệp dư xô ngã, cào thêm một trận, một lúc lâu sau Tả tiệp dư mới bị cung nhân chế ngự, ngăn chặn hành vi điên cuồng của nàng lại, sau đó thì lại thấy hạ thân Nhu tiểu nghi có máu.

Hoàng hậu nghe xong mày càng cau chặt hơn, cũng không nhìn tới Phương quý nhân đang quỳ, quay sang hỏi Lâm chiêu nghi, “Nhu tiểu nghi đang ở đâu?”

“Tần thiếp đã cho cung nhân đưa vào trong điện rồi, hiện tại thái y đang khám và chữa bệnh, sẽ có kết quả nhanh thôi.” Hoàng hậu nghe vậy thần sắc mới tốt lên một chút, chí ít vẫn còn có người được việc, nghĩ đến có thể Nhu tiểu nghi đẻ non, Hoàng hậu lại day day thái dương, không sai, nàng rất thích nhìn các phi tần tranh đấu với nhau để chính mình ngồi yên ‘ngư ông đắc lợi’, nhưng không phải mỗi lần hồi báo đều gây cho nàng một đống việc như vậy để giải quyết!

Xoa xoa thái dương, nếu chuyện này không giải quyết ổn thỏa, lại loạn xuống dưới thì không cần đến lúc mẫu tộc thất thế mà Hoàng hậu là nàng cũng sẽ tự thoái vị thôi.

Chỉ chốc lát sau thái y đã đến bẩm báo, Nhu tiểu nghi không có đẻ non, chỉ là trùng hợp đến kì kinh nguyệt mà thôi, nhưng mà những vết cào trên

https://thuviensach.vn

mặt và tay rất sâu, nhất định sẽ để lại sẹo. Mặc dù trong cung có tuyết phu tiêu vết cao nhưng vẫn sẽ còn sẹo, dung mạo không thể khôi phục như trước được.

Biết được Nhu tiểu nghi không có đẻ non, Lâm chiêu nghi cùng Hoàng hậu đều thở dài một hơi, A Uyển lại mở miệng, "Hoàng hậu nương nương, tần thiếp cho rằng việc này không đơn giản như vậy, Tả tiệp dư bệnh điên đã bị nhốt lại trong cung, còn có cung nhân trông giữ trước cửa, sao hôm nay lại dễ dàng tránh được cung nhân mà đến Diễn Khánh cung? Hoàng hậu nương nương, nếu Tả tiệp dư đến sớm một chút, chuyện hôm nay sẽ không đơn giản như vậy nữa."

A Uyển ngôn tẫn vu thử*, "Không có đơn giản như vậy" trong lời nói hậu quả thế nào thì mặc cho các phi tần ở đây tự do phát huy trí tưởng tượng đi.

*ngôn tẫn vu thử: lời nên nói đã nói, không còn gì để nói

Hoàng hậu nhìn thoáng qua không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên A Uyển lên tiếng, từ đầu đến cuối Uyển chiêu nghi đều không nói lời nào, nhưng vừa mở miệng đã nói vào trọng tâm, mà A Uyển nói rất đúng, nếu Tả tiệp dư đến sớm một chút, chuyện đã xảy ra sẽ không thể vãn hồi được, truyền ra ngoài mặt mũi của hoàng gia sẽ mất sạch, tội danh quản lý hậu cung không tốt cũng sẽ không tránh được.

Cho dù những hậu quả nêu trên không có xảy ra, nhưng nghĩ đến việc này, sắc mặt của Hoàng hậu đã trầm xuống, việc này không cần biết thế nào cũng phải điều tra rõ, Tả tiệp dư gây chuyện như vậy sẽ truyền đến tai thái hậu và Hoàng thượng, nên Hoàng hậu phải điều tra cho tốt, nhất định phải tìm cho ra kẻ độc ác đứng sau màn này, nhưng tra tới tra lui, những người có liên quan đến Tả tiệp dư không chết thì cũng bị thương, đại cung nữ bên cạnh Tả tiệp dư đã gặp chuyện, đến lúc phát hiện thì đã mất máu quá nhiều mà chết trong cung, Tả tiệp dư thừa dịp thái giám trông coi thay ca, dùng

https://thuviensach.vn

ghế đánh ngất thái giám rồi chạy đến, mà Tả tiệp dư bây giờ đã hoàn toàn điên rồi, hồ ngôn loạn ngữ trong miệng nói ra không rõ ràng cũng khoogn thể hỏi được gì, quả nhiên là chết không đối chứng mà.

Cuối cùng, cũng chỉ có thể cách chức Tả tiệp dư làm thứ dân, ban thưởng một chén cưu tửu để nàng đi, mấy vị phi tần phân vị thấp đều bị phạt bổng lộc cảnh cáo, Nhu tiểu nghi thì vô duyên vô cớ bị liên luyện, Hoàng hậu thương tiếc, hạ chỉ tấn vị cho nàng làm Nhu dung hoa, thế nhưng có lợi ích gì chứ? Dù sao thì mặt cũng đã bị hủy, Nhu tiểu nghi muốn hầu hạ Hoàng thượng nữa cũng không thể, xem ra chỉ có thể ở lại trong cung cả đời.

Khôn Ninh cung.

Hoàng hậu thần sắc không tin được ngồi trên tú tháp, đại cung nữ Nguyệt Đường quỳ trên đệm đấm chân cho Hoàng hậu, còn Liên Nguyệt đứng một bên, chờ Hoàng hậu phân phó.

“Chổ Tả tiệp dư xảy ra chuyện gì?”

Tả tiệp dư bị giam trong cung cũng không có điên, điểm này Hoàng hậu biết rõ, nhưng Hoàng hậu muôn biến nàng ta thành một con cờ tốt để dùng, nên mỗi ngày đề bỏ thuốc làm cho thần trí mơ hồ vào trà và đồ ăn của Tả tiệp dư, vốn dĩ muốn chờ đến lúc Tả tiệp dư thật sư điên sẽ dùng đến, không nghĩ đến hôm nay lại xảy ra chuyện này làm Hoàng hậu không ngờ đến.

Liên Nguyệt cuối đầu, “Nương nương, có lẽ là Đào không khống chế được liều lượng thuốc, đã cho quá liều.”

Đào là cung nữ mà Hoàng hậu an bài bên người Tả tiệp dư, nhưng giờ đã không còn nữa, nàng cũng là cung nữ bị Tả tiệp dư đánh chết trong cung.

Con cờ Tả tiệp dư này vốn muốn dùng để đối phó Uyển chiêu nghi, từ lúc thần trí Tả tiệp dư mơ hồ, Đào đã phụng mệnh ở bên cạnh Tả tiệp dư

https://thuviensach.vn

mỗi ngày nhắc đến A Uyển, vốn dĩ Tả tiệp dư không hận A Uyển, nhưng trải qua thời gian dài bị tẩy não như vậy, ngày sau khi Tả tiệp dư gây sự dù không thể giết chết A Uyển thì cũng có thể bị người điên dọa cho sợ hãi một phen.

Chỉ là Hoàng hậu vạn lần không ngờ rằng, Tả tiệp dư lúc đó chạy đến Diễn Khánh cung của Lâm chiêu nghi, Hoàng hậu tất nhiên không biết ân oán giữ Tả tiệp dư và Lâm chiêu nghi, chỉ nghĩ là cung điện của hai người cách nhau không xa, Tả tiệp dư chỉ trùng hợp đi ngang mà thôi.

Mà dọc theo đường đi cung nữ thái giám đụng phải Tả tiệp dư đều bị đánh, ai dám ngăn cản nàng? Về phần Nhu tiểu nghi, chính là hoàn toàn ngoài ý muôn, Tả tiệp dư bị tẩy não trong thời gian dài như vậy, trong lòng đã hận Uyển chiêu nghi thấu xương, mà Nhu tiểu nghi lại thích học theo điệu bộ của A Uyển, Tả tiệp dư đầu óc không tỉnh táo nên nhìn nhầm, tai bay vạ gió thế này cũng chỉ có thể nói là tự làm tự chịu thôi, bằng không vì sao Tả tiệp dư lại không động thủ với người khác mà lại nhắm vào nàng?

Hoàng hậu suy nghĩ vẫn có chút tiếc nuối, Tả tiệp dư này sức chiến đấu thật là mạnh, uổng phí một con cờ như thế đúng là đáng tiếc, nếu hôm nay Tả tiệp dư đụng phải Uyển chiêu nghi thì… Aizzz đáng tiếc a/

“Đưa tiễn người nhà của Đào đi, đừng lưu lại nhược điểm.” Nhàn nhạt phân phó một câu, Hoàng hậu nhìn móng tay sơn đỏ, trong lòng lại thấy đáng tiếc.

Mấy buổi thỉnh an sau đó thì A Uyển luôn cảm thấy Hoàng hậu thường quan sát mình bằng ánh mắt có chút tiếc hận là thế nào đây? Trong lòng lại phòng bị Hoàng hậu gấp đôi.

Tất nhiên A Uyển không biết, chính mình lúc trước vì yêu thích đại hoàng tử mà ở lại trong điện lâu một chút, lại là cơ duyên xảo hợp tránh được một kiếp.

https://thuviensach.vn

***

Hoàng thượng phát hiện gần đây thái độ của A Uyển đối với mình lúc lạnh lúc nóng, mà lúc lạnh lúc nóng này lại còn rất có quy luật, nếu mình đến chỗ phi tần khác, vật nhỏ nhất định giận dỗi không muốn nhìn mặt mình, nếu mình không đến chỗ phi tần khác, vật nhỏ sẽ vui vẻ với mình, đối với mình cũng không phải giống như khúc gỗ hay là lạnh mặt.

Ban đêm , sau khi giằng co một trận, Hoàng thượng ôm A Uyển, "Nàng lại nháo cái gì vậy?"

"Người ta đâu có cáu kỉnh đâu? Chỉ là đang ghen mà thôi." A Uyển thừa nhận thật thoải mái, cũng không thể phủ nhận, ngày ấy ở Diễn Khánh cung thấy Nhu tiểu nghi hư hư thực thực sảy thai thì trong lòng A Uyển rất khó chịu một câu cũng không muốn nói, Nhu tiểu nghi cùng mình vốn không hợp nhau, lại kệch cỡm như vậy bắt chước mình ở mọi nơi, như vậy mà Hoàng thượng còn sủng hạnh nàng ta, để cho nàng ta có thai làm cho A Uyển không thể chấp nhận được.

Sau đó nghe thấy Nhu tiểu nghi không có thai thì trong lòng A Uyển lại nhẹ nhõm rất nhiều, mà Hoàng thượng đã nói với mình không thích Nhu tiểu nghi bắt chước bừa như vậy, sau đó lại không hề chạm vào nàng ta, nên Nhu tiểu nghi tuyệt đối không thể có thai.

Chỉ là nghĩ đến mình vẫn chưa hoàn toàn đánh bại Hoàng thượng, nữ nhân hậu cung thỉnh thoảng vẫn truyền đến tin tức có thai, phi tần có thai sẽ cùng Hoàng thượng lên giường, mặc dù là trong đầu A Uyển đã cố gắng thích ứng với chuyện này, nhưng nghe đến phi tần có thai hoàng tự, A Uyển vẫn cực kỳ không thoải mái.

"Nàng nha, thế nào lại thích ầm ĩ như vậy?" Hoàng thượng không biết tâm tư nữ nhân, chỉ nghĩ là A Uyển đang cáu kỉnh mà thôi.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ đến người trong lòng lại thẳng thắng nói, “Bởi vì ta yêu thích Hoàng thượng a, yêu thích đến nỗi muốn độc chiếm Hoàng thượng, không muốn nữ nhân khác đến gần chút nào, thế nhưng lại có phi tần khác sinh con cho Hoàng thượng, Hoàng thượng gặp các nàng tuy rằng trong lòng ta không vui nhưng không thể nói bởi vì Hoàng thượng có trách nhiệm với các nàng, thể nhưng nữ nhân khác ta một chút cũng không muốn nhẫn, nghĩ đến các nàng cùng Hoàng thượng trên giường, sẽ sinh con cho Hoàng thượng ta lại không vui, nói bụng dạ ta hẹp hòi cũng tốt, ghen tị cũng được, nếu Hoàng thượng cũng thích ta như ta thích người, vì sao còn muốn ở cùng nữ nhân khác chứ?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Xuất Gia

Mấy trận tí tách mưa xuân đã rửa trôi hết không khí mùa đông, vạn vật như hồi sinh, thực vật trong Ngự Hoa viên cũng xanh tốt trở lại, chỉ mấy ngày, đã có thêm nhiều nụ hoa đầy màu sắc, quả thực rất đúng với câu "Tùy phong tiềm nhập dạ, nhuận vật tế vô thanh"*.

*Hai câu thơ trong bài thơ 'Xuân dạ hỉ vũ' (Đêm xuân mừng mưa) của Đỗ Phủ, sáng tác năm 761. Dịch nghĩa: "Theo gió hây hẩy vào đêm tối – Tưới mát muôn vật mà không nghe tiếng".

Cây ngọc lan trong Chiêu Dương cung cũng không cam lòng lạc hậu, đã cho rất nhiều nụ hoa từ sớm, cũng có mấy đóa hoa đã vội nở rộ, hương thơm thanh nhã tràn ngập toàn bộ Chiêu Dương cung, ở trong cung làm việc lâu một chút cung nhân cũng cảm thấy quần áo mình nhuộm hương hoa ngọc lan.

Khí trời ấm dần, cửa sổ chủ điện mở rộng, từ tú tháp nhìn ra ngoài, có thể thấy cây ngọc lan, cây cối chen nhau phát triển, tràn đầy sức sống.

Bạch Lộ buồn bã nhìn chủ tử đang ngồi ở tú tháp, vẫn là thần sắc nhàn nhã thưởng thức trà, thỉnh thoảng lại chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm hoa, giống như là người nhàn rỗi, ngày ấy hơn nửa đêm Hoàng thượng ba chân bốn cẳng rời đi, đã hơn nửa tháng chưa từng đặt chân vào Chiêu Dương cung, mà chủ tử lại hoàn toàn không thèm để ý.

Hai vị chủ tử chiến tranh lạnh trong thời gian dài như vậy, thật ra đầy tớ bọn nàng trong lòng cũng rất bất an, mà khuyên nhủ chủ tử thì chủ tử lại hời hợt, hoàn toàn không quan tâm chuyện Hoàng thượng không đến Chiêu

https://thuviensach.vn

Dương cung, khiến cho mấy người Bạch Lộ cũng không biết làm thế nào cho phải.

Nhẹ nhàng đặt trà bánh ở trên bàn, Bạch Lộ nhẹ giọng nói, “Chủ tử, đây là điểm tâm Minh Tố làm, ngài nếm thử xem mùi vị thế nào.”

A Uyển cuối cùng cũng dời tầm mắt khỏi cây ngọc lan, nhìn điểm tâm được bày biện khéo léo trên dĩa nạm vàng, nhoẻn miệng cười, “Hình dáng rất tinh xảo nha, tay nghề của Minh Tố càng ngày càng tốt, mang trâm chim tước trên cành của Bổn cung tặng cho nàng đi. Nhập xuân rồi, thưởng cho mọi người hai lượng vàng đi, nếu không lại oán hận Bổn cung tiết kiệm bất công.”

Bạch Lộ lên tiếng, bộ dáng muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là cắn chặt môi dưới nhịn lại, khom người lui xuống.

A Uyển làm sao không biết từ lúc Hoàng thượng rời đi ngày đó, cung nhân Chiêu Dương cung hành sự đều cẩn thận, vừa muốn lấy lòng chủ tử là nàng, lại còn muốn tránh gây sự bên ngoài gây cho nàng nhiều phiền toái.

Tuy là mấy người Bạch Lộ cũng đã khuyên A Uyển không bằng lại đi dỗ Hoàng thượng, dù sao Hoàng thượng sủng ái, A Uyển hạ mình một chút, quan hệ của hai người cũng sẽ không căng thẳng như bây giờ.

Mà Bạch Lộ cũng không biết đến tột cùng hôm đó mình và Hoàng thượng vì sao lại khiến mọi chuyện đi vào cục diện bế tắt như bây giờ, nếu mình hạ mình đến tìm Hoàng thượng, như vậy không phải là bỏ qua giới hạn cuối cùng của mình sao? A Uyển thừa nhận đêm đó trong lòng quá kích động, không chờ đến tìm được thời cơ tốt để nói những lời trong lòng mình ra, Hoàng thượng nhất thời khó tiếp thu được cũng là chuyện bình thường.

Nhưng mà Hoàng thượng phản ứng như vậy thật sự làm A Uyển đau lòng, mặc dù sau này không thể có duy nhất một nữ nhân, nói thẳng ra

https://thuviensach.vn

không phải tốt hơn sao? Hà tất gì lại vội vã rời đi? Cùng lắm thì sau này kìm chế tâm ý, không ngây ngốc chờ mong Hoàng thượng đáp lại, an phận làm một phi tử chết già trong hậu cung cũng được, sao lại xoay người đi mất không nói lời náo chứ?

"Nương nương, hôm nay Hoàng thượng đến chỗ Trương vinh hoa." A Uyển đang thất thần, Lý Phúc Mãn tiến vào bẩm báo, đây là do A Uyển giao phó, bảo Lý Phúc Mãn mỗi ngày nghe ngóng hành tung của Hoàng thượng, nếu Hoàng thượng thật sự để lời của mình ở trong lòng, nếu tán thành hoặc suy nghĩ một chút cũng tốt, sẽ không mỗi ngày đều đến chỗ phi tần khác, A Uyển cũng không ngại cố gắng một chút.

Nhưng Trầm phi, Đức phi, Phương quý nhân, Lệ quý nhân…nữ nhân trong hậu cung cũng đã đến hơn phân nửa, đến chỗ Nhu tiểu nghi Hoàng thượng cũng đã đến, lại chưa từng đến Chiêu Dương cung, cũng không biết lúc trước ai đã nói không thích Nhu tiểu nghi bắt chước người khác.

Càng nghĩ A Uyển càng cảm thấy đầu phình to, không muốn Lý Phúc Mãn bẩm báo hành tung của Hoàng thượng mỗi ngày nữa A Uyển nghĩ cũng đủ rồi, "Bổn cung đã biết, sau này không cần nghe ngóng nữa, dừng ở đây thôi."

Hoàng thượng phản ứng như thế, không phải đáp án đã quá rõ ràng rồi sao? Hơn nửa tháng cũng chưa từng bước vào Chiêu Dương cung, một câu truyền cũng không có, mình cần gì tìm Hoàng thượng để mất mặt, cứ ngồi chờ thất sủng là được rồi.

(Lei: mọi người bình tĩnh, đừng vội chửi bới anh Tề nha…bình tĩnh nha…)

***

Chuyện Hoàng thượng và Uyển chiêu nghi tựa hồ có hiềm khích không bao lâu người trong hậu cung đã biết được, không phải những tin tức này

https://thuviensach.vn

đều truyền đi rất nhanh trong hậu cung sao?

Không ít phi tần hận không thể lập tức đến cửa đâm chọc người thường ngày luôn vênh váo tự đắc Uyển chiêu nghi, bất quá là có khả năng thất sủng, Uyển chiêu nghi cũng còn phân vị chiêu nghi, tất nhiên không ai dám lập tức đến chịu chết ngay, chỉ là ở trong lòng luôn chờ đợi mà thôi.

Những phi tần có phân vị tương đương hoặc là so với A Uyển cao hơn cũng như vậy, đừng thấy hiện tại A Uyển có vẻ bị thất sủng, nhưng không phải rất được thái hậu yêu thích sao? Có thái hậu ở phía sau, Uyển chiêu nghi dù thất sủng cuộc sống vẫn không quá khó khăn, điều này các phi tần còn nhận biết được.

Lúc này Hoàng thượng dạo hậu cung, mưa móc mấy ngày, A Uyển ngày này đều ôm đùi thái hậu nên cuộc sống cũng không tệ lắm, cái gì mà cắt xén phân lệ, vô cớ khiêu khích hoàn toàn không xảy ra với A Uyển.

Nhưng mà A Uyển đang rất phiền não, thái hậu nương nương không bao lâu nữa sẽ đến Ngũ Đài sơn, nếu không có thái hậu che chở, ngày sau sẽ rất khó sống, A Uyển đã suy nghĩ nhiều ngày vấn đề vô cùng quan trọng này, có nên cầu xin thái hậu nương nương đưa mình đi Ngũ Đài sơn cùng không?

A Uyển đang chống cằm suy tính làm thế nào để mở miệng với thái hậu nương nương chuyện này thì Bạch Lộ cũng đến bẩm báo, “Chủ tử, có chuyện lớn rồi!”

Nhìn thần sắc Thanh Sam khẩn trương, giọng nói gấp gáp, ngực cũng vì chạy nhanh mà phập phồng, có thể thấy thật sự là chuyện lớn, A Uyển gật đầu bảo Thanh Sam nói mau, “Chuyện gì? Mau nói đi.”

“Chủ tử, người biết lúc này Hoàng thượng gặp ai ở Ngự Hoa viên không?” Thanh Sam bước đến trước mặt A Uyển nói.

https://thuviensach.vn

Nhìn Thanh Sam đã vội đến thế lại còn muốn thừa nước đục thả câu, A Uyển gõ đầu Thanh Sam, “Mau nói, còn thừa nước đục thả câu sao, không nói thì Bổn cung cũng không muốn nghe.”

“Chủ tử, mới vừa rồi Hoàng thượng đi dạo ở Ngự Hoa viên thì gặp Chu thường tại đang quỳ cầu mưa.”

Lần này A Uyển thật sự nhướng mày, Chu thường tại, không phải là muội muội của Hoàng hậu nương nương sao? Không phải đã sớm bị loại lâu rồi sao? Lúc này lại nhảy ra là thế nào?

Sau đó Thanh Sam lại nói thêm một câu làm cho A Uyển hạ quyết tâm, ngày mai sẽ đi cầu xin thái hậu nương nương, cầu thái hậu nương nương đưa mình đi Ngũ Đài sơn.

“Hoàng thượng nói, đau lòng Chu thường tại yêu thương bách tính, đêm nay đến chỗ Chu thường tại.”

Bây giờ khí hậu mùa xuân khô hạn, một trận mưa xuân đến, có mưa thêm mấy trận cũng chỉ là mưa nhỏ không đủ, hậu quả của hạn hán mùa xuân cực kỳ nghiêm trọng, nếu tiếp tục như vậy, hạt giống gieo trồng sẽ không thể nảy mầm, sẽ ảnh hưởng đến thu hoạch mùa thu, không ít bách tính sẽ đói khổ lang thang không chỗ nương thân.

Gần đây Hoàng thượng đã cho lập đàn cầu mưa, thỉnh thoảng lại đích thân tra xét tình hình hạn hán, bận rộn, trước hết không nói đến mình cũng Chu thường tại không hợp nhau, A Uyển lúc trước cho rằng Hoàng thượng bận rộn như vậy, còn âm thầm lo lắng Hoàng thượng sẽ không ăn uống đúng bữa, hiện tại xem ra, bận rộn đến mức còn rảnh rỗi đi tìm Chu thường tại, mình đúng là lo lắng không đâu, làm điều thừa!

Ngày mai đi cầu xin thái hậu! Ngày mai phải đi!

https://thuviensach.vn

(Lei: các nàng đừng manh động, đừng manh động mà chửi bới cào nhà anh Tề nha…đừng manh động nha…)

***

Bên trong Ngự Thư phòng.

Lý Đắc Nhàn chần chừ nhìn Hoàng thượng đang cố làm cho mình bận rộn, phất trần trong tay cũng sắp bị nắn đến hỏng rồi, ngoại trừ ngậm miệng cũng chỉ có ngậm miệng, không dám nói câu nào với Hoàng thượng.

Mặc dù không biết lúc đó Hoàng thượng và Uyển chiêu nghi đã xảy ra chuyện gì, làm cho tính tình của Hoàng thượng đại biến, lúc lạnh lúc nóng, người ngoài không biết, nhưng Lý Đắc Nhàn hắn mỗi ngày theo bên cạnh Hoàng thượng so với hắn ai có thể rõ hơn, đừng thấy Hoàng thượng đến chỗ các nương nương ở hậu cung, kỳ thực ở chỗ mỗi vị chủ tử đều ngây người hết nửa canh giờ, chỉ là chuyện này tư mật, tất nhiên không có người nói ra, mà các chủ tử nương nương cũng không muốn mất mặt, tất nhiên cũng sẽ không nói ra.

Nghĩ đến Hoàng thượng cùng Uyển chiêu nghi lại náo loạn, nghĩ nương nương giận dỗi mà thôi, chính mình đã cố tình chỉ điểm tiểu đồ đệ một phen, thế nhưng lại bị Hoàng thượng hạ chỉ cấm.

Gần đây Đại Tề có thể nói là loạn trong giặc ngoài, trong nước thì khí trời khô hạn, bách tính có nguy cơ mất mùa, phía bên biên giới tây bắc nước láng giềng lại rục rịch, gần đây các thôn trang cận biên giới đều bị đánh lén, tình tình hết sức căng thẳng, Hoàng thượng mỗi ngày lại bỏ nửa canh giờ đến chỗ các nương nương, cũng không biết là diễn trò cho ai xem, aizzz.

Càng nghĩ, Lý Đắc Nhàn mở miệng, trong lòng Hoàng thượng như thế nào người ngoài không phải nhìn rõ rồi sao? “Hoàng thượng, Uyển chiêu

https://thuviensach.vn

nghi nương nương gần đây một mực xin thái hậu nương nương cho phép đi cùng.”

Hoàng thượng nghe vậy “Ừ” một tiếng, vẫn chưa dừng bút, vẫn đánh dấu gì đó trên bản đồ Đại Tề, giống như A Uyển mỗi ngày tìm hiểu hành tung của Hoàng thượng, mỗi ngày A Uyển làm cũng có người báo cáo với Hoàng thượng, đối với việc A Uyển mỗi ngày ở cùng thái hậu, Hoàng thượng đã sớm biết được.

“Gần nhất Uyển chiêu nghi xin thái hậu nương nương đưa Uyển chiêu nghi đi Ngũ Đài sơn cùng.”

Lý Đắc Nhàn vừa nói xong, Hoàng thượng lập tức ngừng bút, tầm mắt cũng từ bản đồ dời đến Lý Đắc Nhàn, nhíu mày, “Cái gì?” trong lời nói lộ ra ý không dám tin.

Thấy Hoàng thượng hỏi, Lý Đắc Nhàn lập lại lời vừa nói với Hoàng thượng lần nữa.

“Thái hậu có đồng ý không?” ám vệ ở Chiêu dương cung chỉ có thể báo mỗi ngày A Uyển đi đâu làm gì, lại không thể đến gần chủ điện, không thể thám thính tỉ mỉ A Uyển nói gì, nên việc A Uyển xin thái hậu đi Ngũ Đài sơn, Hoàng thượng tất nhiên không biết.

“Thái hậu nương nương vẫn chưa đáp ứng.”

Được lời này, Hoàng thượng tựa hồ như thở dài nhẹ nhõm, nhưng lại lập tức giận dữ! Cùng mẫu hậu đến Ngũ Đài sơn làm gì chứ! Xuất gia à? Đó là nơi ở của hòa thượng mà thu nhận nàng được sao! Nói là yêu thích trẫm, muốn độc chiếm trẫm, bây giờ lại xin đi Ngũ Đài sơn xuất gia là nháo loạn kiểu gì đây?

Càng nghĩ càng tức giận, ném bút, vội vàng chạy ra cửa, phía sau Lý Đắc Nhàn đuổi sát theo, “Hoàng thượng ngài muốn đi đâu? Chờ nô tài một

https://thuviensach.vn

chút.”

“Bãi giá Từ Ninh cung!”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Thịnh Nộ

Trong Từ Ninh cung truyền ra tiếng nói cười thật là náo nhiệt, Hoàng thượng vừa bước vào chủ điện Từ Ninh cung thì nhìn thấy A Uyển đang vui cười nói chuyện cùng thái hậu, nhìn qua thật giống hai mẹ con, chỉ là vừa thấy mình đến, vui cười rạng rỡ trên mặt lại biến mất, tựa như chưa từng xuất hiện.

"Tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc vạn an." Ngữ điệu cung kính, hành lễ cũng rất nghiêm túc, mà Hoàng thượng biết A Uyển càng vâng lời thì trong lòng càng tức giận, nặn ra một câu "Ừ" thì không thèm nói nữa.

Vốn tưởng rằng vật nhỏ nhìn thấy thái độ của mình nhưng vậy sẽ tức giận hoặc là có phản ứng, không nghĩ đến A Uyển một chút phản ứng cũng không có, Hoàng thượng nghĩ đến điều này tóc cũng muốn dựng lên.

"Sao Hoàng thượng lại đến đây?" Âm thanh từ ái của thái hậu cuối cùng cũng đưa lý trí sắp bị thiêu cháy của Hoàng thượng trở lại.

Cung kính thỉnh an thái hậu, Hoàng thượng mới nói, "Nhi tử gần đây bận nhiều việc, rất ít đến thăm mẫu hậu, vừa rồi thấy nhớ mẫu hậu, nên đến đây gặp người."

A Uyển nghe vậy cuối đầu bĩu môi trong lòng khinh thường, ha ha, ngài bận rộn chính sự đến mức chỗ của các phi tần đều đã thăm qua một lần rồi có phải không?"

Thái hậu cũng vui vẻ cười, "Hoàng thượng hiếu thuận ai gia luôn biết, gần đây bộn bề quốc sự, Hoàng thượng cũng phải chú ý thân thể đó, đã gầy

https://thuviensach.vn

đi rồi, đừng để bận rộn mà tổn hại cơ thể mới đúng.”

Nghe thái hậu nói vậy, A Uyển vẫn là không nhịn được lặng lẽ quan sát Hoàng thượng, đã lâu không gặp, Hoàng thượng đúng là so với trước đây gầy hơn, trong long xúc động muốn xông tới tâm tình thig A Uyển vội phỉ nhổ chính mình, đè nén tâm tình lại, nói không chừng Hoàng thượng vì vội đến chỗ các phi tần nên mới thế, hừ!

“Nhi tử biết, mẫu hậu cũng phải chú ý thân thể mới được.” Hàn huyên vài câu, Hoàng thượng chuyển chủ đề, “Mẫu hậu năm nay vẫn muốn đi Ngũ Đài sơn lễ Phật sao?”

Thái hậu không nghĩ đến Hoàng thượng đột nhiên nhắc đến chuyện này, cười đáp, “Sao đột nhiên nhắc đến chuyện này? Người không biết thật ra Uyển chiêu nghi quấn lấy ai gia mấy ngày nay, muốn ai gia đưa nàng đi Ngũ Đài sơn cùng.”

A Uyển lại không ngờ đến thái hậu nhắc đến mình ở trước mặt Hoàng thượng, trong lòng không khỏi có chút mong chờ, muốn biết được Hoàng thượng sẽ phản ứng như thế nào.

Không nghĩ đến Hoàng thượng nhàn nhạt lên tiếng, “A? Uyển chiêu nghi ở bên cạnh bồi mẫu hậu cũng là tẫn hiếu.” Một câu đánh A Uyển hiện nguyên hình, thấy chưa, thấy chưa, không muốn gặp lại nàng chính là không muốn, còn tẫn hiếu cái gì, A Uyển cảm thấy mình ôm mong chờ với đế vương nhất định là đầu bị cửa kẹp hư rồi!

“Chỉ là gần đây đại hạn, bách tính cũng bất ổn, đi Ngũ Đài sơn đường xá xa xôi, trên đường thật sự rất nguy hiểm, mẫu hậu vẫn nên ở trong cung thôi, như vậy nhi tử sẽ yên tâm.” Hoàng thượng nói xong thở dài một hơi, một bộ dáng con trai ngoan lo lắng cho mẫu hậu, không cảm thấy xấu hổ khi tìm lý do như vậy chút nào.

https://thuviensach.vn

Thái hậu suy tư một chút, ngược lại cũng thấy đúng, chỉ là mỗi năm đi Ngũ Đài sơn lễ Phật đã thành thói quen, năm nay lại không đi, thái hậu vẫn có chút do dự, “Hoàng thượng nói có lý, chỉ là để ai gia suy nghĩ một chút đi.”

A Uyển nghĩ thật ra Hoàng thượng lo lắng như vậy cũng rất có lý, “Thái hậu nương nương, Hoàng thượng nói rất đúng, nếu đi Ngũ Đài sơn xa xôi lại còn nguy hiểm, thì kỳ thực lễ Phật ở những chùa miếu gần kinh đô cũng như nhau thôi, dù sao thì chỉ cần có lòng thành, Phật tổ cũng sẽ không câu nệ địa điểm. Chỉ là nếu thái hậu nương nương xuất cung lễ Phật nhất định phải cho tần thiếp theo.”

Hoàng thượng lúc đầu nghe A Uyển nói “Hoàng thượng nói đúng”, trong lòng còn rất hài lòn, trong lòng vui vẻ đến từ từ tràn ra ngoài, mà lời kế tiếp đó lại làm cho Hoàng thượng đen mặt, nhất định muốn nháo loạn đến mức xuất cung lễ Phật sao? Ôn Uyển biểu hiện của nàng có chút nào giống với yêu thích trẫm không? Biểu lộ với trẫm xong lại đòi xuất gia có phải là đang muốn đùa bỡn trẫm không?

“Uyển chiêu nghi có biết bên ngoài đang loạn như thế nào không? Mặc dù là ở kinh đô trẫm cũng không dám bảo đảm tuyệt đối an toàn, tình hình biên giới hết sức căng thẳng, có nhiều nội gián ở kinh thành thám thính, Uyển chiêu nghi lại xúi giục thái hậu xuất cung là muốn như thế nào?”

Cuối cùng một chút lý trí cũng đã bị thiêu đốt hoàn toàn, Hoàng thượng nói ra những lời này xong mới biết ý thức được mình đang nói gì, thấy A Uyển ủy khuất viền mắt rưng rưng, Hoàng thượng trong lòn hối hận ở trước mặt thái hậu không thể mất thể diện được, rõ ràng trong lòng không muốn nói vậy, nhưng lại không thể khống chế lời nói.

Thái hậu cũng cảm thấy Hoàng thượng đã nói nặng, “Sao Hoàng thượng lại nói như vậy, Uyển chiêu nghi ở nơi thâm cung đâu biết được tình hình bên ngoài như thế nào, nàng đề nghị như vậy chẳng qua cũng là vì nghĩ cho

https://thuviensach.vn

ai gia mà thôi, chẳng lẽ Hoàng thượng hoài nghi Uyển chiêu nghi là nội gián?"

Nghe thái hậu nói vậy, trong lòng Hoàng thượng cực kỳ hối hận cũng không làm được gì, thấy A Uyển cắn chặt môi không cho nước mắt rơi xuống, cũng chỉ có thể cắn răng nói, "Nhi tử suy nghĩ không chu toàn."

Nhưng A Uyển lại nghĩ mình ủy khuất như thế, bị chán ghét rồi vứt bỏ thì thôi đi, muốn xuất cung cũng không được, lại bị nói thành nội gián, lập tức đừng dậy, "Tần thiếp thấy thân thể không khỏe, xin thái hậu cho phép tần thiếp hồi cung trước."

Thái hậu thấy bộ dáng A Uyển như vậy tất nhiên là đồng ý, cũng không quên ban thưởng vài thứ bồi thường cho A Uyển khi không lại bị tổn thương như vậy.

Thấy A Uyển hành lễ với thái hậu cùng mình xin cáo lui, bóng lưng nhanh chóng bước khỏi cửa, Hoàng thượng nhất thời như ngồi trên bàn chông, vội vàng xin thái hậu cáo lui, "Nhi tử còn có việc quan trọng, cũng xin cáo lui trước, xin mẫu hậu hãy suy nghĩ kỹ những gì nhi tử nói, dù sao nếu mẫu hậu xảy ra chuyện gì, nhỉ tử sẽ phụ lời căn dặn của phụ hoàng." Dứt lời, Hoàng thượng liền lui ra.

Chìm nổi ở hậu cung đã nhiều năm, tất nhiên thái hậu có thể nhìn ra giữ Hoàng thượng và A Uyển còn nhiều khúc mắc, Hoàng thượng bây giờ mạnh miệng cũng giống như tiên đế năm đó, vẫn là cậy mạnh không chịu cúi đầu với tình cảm, không hổ là phụ tử.

"Kim tử, ngươi nói xem lúc nãy Hoàng thượng như vậy có phải cực kỳ giống tiên đế không?"

Kim má má ở bên cạnh nghe chủ tử gọi mình như vậy, khóe miệng cũng không khỏi giật giật, đều đã lớn tuổi như vậy rồi, có còn phải gọi tên nô tỳ

https://thuviensach.vn

như vậy không? “Tất nhiên là giống, Hoàng thượng không phải luôn được tiên đế mang theo bên mình dạy dỗ sao?”

“A, hay cho câu tự mình giáo dưỡng, mới đem nhi tử của hắn dưỡng thành con vịt chết vẫn còn cậy mạnh, bất quá nha, Hoàng thượng ngược lại cũng nên chịu thiệt thòi một chút mới được, đỡ phải cả đời này cũng không được trải qua loại cảm giác này.”

Khôn khéo như thái hậu làm sao lại không nhận thấy A Uyển cũng Hoàng thượng bắt đầu nảy sinh tình cảm, nhìn bộ dạng của nhi tử đối với mối tình đầu, thái hậu không khỏi lắc đầu cười. Nhưng mà thái hậu cũng không muốn nhúng tay vào những chuyện này, Hoàng thượng đã có con nối dòng rồi, mặc dù Uyển chiêu nghi khó có thể có con, cũng không phải là vấn đề lớn, nếu Hoàng thượng thích, sủng ái cũng không sao.

(Lei: các nàng bình tĩnh nha, phải kiên trì chờ đợi đến phút cuối để tung đòn nhé! Một like cho team của thái hậu.)

Bên ngoài Từ Ninh cung, A Uyển bước nhanh theo hướng Chiêu Dương cung, vẫn không ngồi kiệu, phía sau Hoàng thượng đã nhanh chóng đuổi theo, A Uyển không có cách nào, tất nhiên là cung kính thỉnh an Hoàng thượng.

Nhìn thấy nước mắt A Uyển vẫn chưa khô, Hoàng thượng nhịn không được muốn giải thích, “Trẫm… mới vừa rồi trẫm…”

A Uyển dứt khoát cắt đứt, “Nô tì biết Hoàng thượng thật lòng quan tâm thái hậu nương nương, nếu Hoàng thượng không muốn nhìn thấy nô tì, sau này nô tì ngây ngốc ở trong cung là được, Hoàng thượng nếu đã hoài nghi nô tì là nội gián, nhốt nô tì vào thiên lao là được, chỉ là nếu không có chứng cứ, nô tì sẽ không phục, nô tì hồi cung, chờ Hoàng thượng xử trí.”

Nói một hơi dài như vậy không cho Hoàng thượng cơ hội chen vào, dứt lời, A Uyển còn không quên cung kính hành lễ cáo lui, xoay người đi

https://thuviensach.vn

nhanh về Chiêu Dương cung.

Hoàng thượng bị hành động này của A Uyển làm cho phản ứng không kịp, tuy nói rằng lúc nãy mình đã nói nặng lời, nhưng nàng cũng không cho trẫm cơ hội để giải thích nha, trẫm có bao giờ nói không muốn gặp nàng chứ? Còn hung dữ với trẫm! Thật là!

(Lei: mượn câu của anh Tể vương gia: "Lời này ngài nên nói với Uyển chiêu nghi đi, nói với đệ chỉ vô dụng thôi". Lời này anh nên nói với chị đi, độc thoại nội tâm cũng vô dụng thôi à.)

Thấy Hoàng thượng đứng ngẩn ngơ bên đường nhìn theo bóng Uyển chiêu nghi xa xa, Lý Đắc Nhàn vượt quá bổn phận nhắc nhở, "Hoàng thượng, có còn đuổi theo giải thích với Uyển chiêu nghi nữa không?"

"Giải thích cái gì! Hồi cung!" Hoàng thượng nhất thời vẻ mặt không vui, tức giận nói.

Lý Đắc Nhàn nhanh chóng đuổi theo Hoàng thượng, nhưng trong lòng thì nghĩ thầm, ngài cậy mạnh như vậy để làm chi, tuy rằng nô tài không có cái vật kia, không thể nhận là nam nhân, nhưng cũng biết nam nhân và nữ nhân cãi vả, nam nhân vẫn nên nhịn một chút dỗ dành nha, Hoàng thượng ngài làm vậy khoảng cách giữa ngài và Uyển chiêu nghi sẽ càng xa thì sao?

"Lý Đắc Nhàn ngươi ngơ ngẩn cái gì đó! Còn không mau đuổi theo!"

Nghe Hoàng thượng rống giận, Lý Đắc Nhàn mới phản ứng lại thì ra Hoàng thượng đã đi xa rồi, lau mồ hôi lạnh trên trán, nhanh chóng đuổi theo.

(Lei: em lạy anh Nhàn, chết cười với anh thôi. Các nàng đọc xong đoạn này thì bình tĩnh nha, phải giữ cho mình một trái tim nóng và một cái đầu lạnh, trước hết lấy bút viết hoặc là mở Word lên ghi lại những gì muốn

https://thuviensach.vn

nhắn nhủ với anh Tề đi nha, để lâu là quên đó, nếu mà nhìu quá ghi không kịp thì ghi âm cũng được, lát xuống ô cmt gõ lại sau nha!)

***

Vào lúc Hoàng thượng đập vỡ chén trà mạ vàng thứ bảy trong một ngày một đêm, Lý Đắc Nhàn cuối cùng cũng không nhịn được, mượn cớ lấy đồ ăn cho Hoàng thượng, Lý Đắc Nhàn vội vã đến Chiêu Dương cung cầu kiến Uyển chiêu nghi nương nương.

Đến cửa cung Chiêu Dương, tiểu đồ đệ Lý Phúc Mãn của mình đến đón, hai thầy trò lại không khỏi trao đổi các phản ứng của chủ tử, thì ra là trong lúc Hoàng thượng mất bình tĩnh, bên này Uyển chiêu nghi cũng không thoải mái là bao.

“Sư phụ người không biết, chủ tử đã nhiều ngày ăn không vô, ngủ cũng không ngon, đã tiều tụy đi rất nhiều a.”

Nghe được Lý Phúc Mãn nói vậy, Lý Đắc Nhàn thở dài, Hoàng thượng không phải cũng như vậy sao, nhị vị chủ tử giận dỗi, nô tài bọn hắn cũng rất thao tâm a, thế mới nói làm nô tài cũng không dễ dãng a.

“Chỉ sợ lần này chủ tủ đã bị chọc tức không nhẹ, thường ngày chưa từng nổi giận với chúng ta, vậy mà bây giờ vừa nhắc đến Hoàng thượng, chủ tử lại giống như đang đốt pháo, không phải là đồ đệ không khuyên, mà căn bản là không thể khuyên nha.” Sư phụ Lý Đắc Nhàn bảo mình khuyên bảo Uyển chiêu nghi nương nương, lúc này Lý Phúc Mãn khổ sở nói, hắn cũng muốn các chủ tử hòa hảo nha, thế nhưng hắn cũng chỉ là một nô tài thôi.

Quả nhiên, A Uyển không gặp Lý Đắc Nhàn, đây là lần đầu tiên Lý Đắc Nhàn đến Chiêu Dương cung mà không được vào, Lý Đắc Nhàn không khỏi thở dài, chuyện tình cảm này quả nhiên là rất hóc búa nha, nhị vị chủ tử nếu không hòa hợp, nô tài bọn họ cũng không thể sống yên ổn được nha.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng đối với chuyện của A Uyển đã thẹn quá thành giận, còn chưa kịp phản ứng gì thì biên giới tây bắc đã nổi loạn, lần này Hoàng thượng không nghe ý kiến triều thần, điều binh khiển tướng, điều vận lương thảo, tất cả đều phái thân tín của mình làm, triều thần không được như ý muốn lại bắt đầu náo động, thì nhận được một câu lạnh lùng của Hoàng thượng, "Nếu muốn chết, cứ việc nháo."

Lý Đắc Nhàn nhàn nhạt nhìn mặt của các triều thần bên dưới, một chút cũng không đồng tình, tâm tình Hoàng thượng bây giờ không vui, cái gì mà giữ hòa khí cũng không thèm làm, không nên nghi ngờ độ tin cậy trong lời nói của Hoàng thượng, hiện tại nói được là làm được, nếu muốn khiêu khích là tự tìm đường chết, cũng không phải là tự làm tự chịu sao?

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Nhị Ca

Chuyện Uyển chiêu nghi bị Hoàng thượng răn dạy ở chỗ thái hậu, cũng không biết là người nào nhiều chuyện truyền ra bên ngoài, không được nửa ngày thì tin tức này dường như là có chân, ở trong cung vòng vo một lần, Uyển chiêu nghi tựa hồ là thất sủng rồi.

Chúng phi tần xem xét một lúc, xác định là Hoàng thượng cũng chưa từng đặt chân vào Chiêu Dương cung, chuyện Uyển chiêu nghi bị thất sủng đã là ván đã đóng thuyền rồi, số người hả hê cũng không ít, lại nghe tin Uyển chiêu nghi cầu xin thái hậu cho đi Ngũ Đài sơn cùng, cũng không ít người ngấm ngầm cầu thần bái phật, cầu cho thái hậu nương nương đưa Uyển chiêu nghi xuất cung càng nhanh càng tốt.

Chỉ là A Uyển vẫn rất bình thản, mỗi ngày đến chỗ Hoàng hậu thỉnh an, sau đó lại đến Từ Ninh cung làm bạn với thái hậu, ngày qua ngày cũng không quá nhàm chán.

Nhưng mà mình bây giờ có xu hướng đang bị thất sủng, thỉnh an ở chỗ Hoàng hậu cũng không thiếu phi tần hiếu thắng thỉnh thoảng đâm chọc vài câu, A Uyển cũng không giận, những người này chỉ là tiểu nhân mà thôi, phân vị so với mình thấp hơn lại không được sủng ái, nhưng vậy cũng dám ở trước mặt mình làm trò, cũng không biết ai là người đứng phía sau, kẻ ở sau lưng những chuyện này mớ đáng để cho A Uyển kiêng kỵ.

Hiện tại vẫn có thái hậu nương nương làm chỗ dựa, nên không bị kẻ khác khi dễ, nhưng thái hậu nương nương đi lễ Phật, những phi tần bị kiềm chế sẽ đến cửa gây sự liên tục mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ngày ấy Hoàng thượng nói những lời đó thật tổn thương người khác, A UYển không biết được phải làm thế nào mới có thể làm cho Hoàng thượng hài lòn, quả thật là đế tâm khó dò, sủng ái thì làm gì cũng tốt, lúc đã chán ghét vứt bỏ mình thì dù nói gì cũng có thể bị nghĩ là nội gián, quả nhiên là bản thân đã quá ngây thơ rồi.

Kỳ thực bị phi tần ức hiếp A Uyển cũng không sợ, chỉ là bản thân không có cách nào để đối mặt với vị kia, nói nàng khiếp đảm cũng đúng trốn tránh cũng được, dù sao A Uyển cũng đã hạ quyết tâm cầu xin thái hậu đưa mình xuất cung rồi.

***

Kinh đô Ôn phủ.

Bên trong đại sảnh tập trung con trai lớn của Ôn phủ, ngay cả người một mực ở bên ngoài làm thương nhân rất ít khi thấy Ôn Hoài tam thiếu gia cũng trở về, có thể thấy được là đại sự phát sinh.

Ôn phụ ngồi trên chủ vị không có biểu tình gì, áo mũ không chỉnh tề cũng không biết là mới từ chỗ ôn nhu phấn son nào mớ về. Từ lúc bị bãi quan, Ôn phụ luôn mệt mỏi không phấn chấn, cả ngày chỉ biết vùi đầu ở tửu quan hoa lâu, sắc mặt tái nhợt cùng phù thũng có thể thấy được đã trầm mê nữ sắc, thân thể cũng đã sắp bị móc rỗng, mà Ôn phu nhân có tôn tử, con trai lớn nhất cũng đã tự lập, chống đỡ nổi đại gia đình, đối với Ôn phụ rất lười quản, chỉ cần không làm nên chuyện lớn gì, những thứ khác liền mắt nhắm mắt mở cho qua.

Ôn phu nhân ngồi cạnh đỏ vành mắt, thỉnh thoảng khóc thút thít, mà chủ mẫu chưởng quản mọi chuyện trong phủ hiện nay tẩu tử của A Uyển cũng bên cạnh ôn nhu khuyên nhủ, chỉ là Ôn phu nhân tâm trạng kích động, mặc dù đã khuyên bảo lâu nhưng vẫn không bình tĩnh lại được.”

https://thuviensach.vn

“Nương chớ lo lắng, nhi tử đã truyền tin cho bạn bè ở trấn bắc, cũng thỉnh các quan viên dọc đường đi hỗ trợ chú ý, nếu có tin tức của Nhị đệ, chắc chắn sẽ thông báo với chúng ta.” Ôn Tuân luôn vững vàng tuy là trong lòng rất sốt ruột nhưng vẫn phản ứng nhanh nhất.

Tam thiếu gia Ôn Hoài cũng đứng ra khuyên nhủ, “Nhi tử làm ăn ở phía tây bắc cũng có nhiều bằng hữu, lúc nãy đã cho người truyền tin đến đó, còn kèm theo bức họa của Nhị ca, nếu họ gặp được, chắc chắn sẽ chiếu cố.”

Nguyên do chuyện này là mấy ngày trước, Ôn phủ Nhị thiếu gia Ôn Trạch để lại một phong thư, nói là muốn đến biên giới tây bắc tòng quân đánh giặc, lấy một thân võ nghệ đền đáp quốc gia, lúc đó đã bỏ đi, Ôn phu nhân làm sao không biết được nhi tử đang tìm cách nếu nói là muốn đi tây bắc tòng quân, đó là mục đích không thể không đạt, mà lúc Ôn phu nhân phát hiện thư đã phái người tìm kiếm nhưng một chút tin tức cũng không có.

Dù sao cũng là con trai ruột của mình, biên giới tây bắc rất loạn, làm sao Ôn phu nhân có thể không lo lắng, “Lúc trước là mình nói nó yên tâm luyện võ, chuẩn bị tham gia võ khảo, hiện tại thật là chế giễu…” nói đến đây, Ôn phu nhân không nhịn được lại khóc thút thít.

Ôn Tuân trầm ngâm một lúc, suy nghĩ nên mở miệng như thế nào, Nhị đệ Ôn Trạch đã luyện võ nhiều năm, công phu cũng tốt, tuy nói xuất môn lịch luyện không có kinh nghiệm, nhưng chắc chắn có thể tự bảo vệ mình.

“Nhị đệ thân thủ tốt, chỉ là xuất môn lịch luyện không có kinh nghiệm, ra ngoài như vậy cũng tốt, chỉ sợ lúc đến được chiến trường tây bắc trên người không có ngân lượng, khi đó sẽ trở về, hơn nữa con cùng tam đệ cũng đã truyền tin ra ngoài, trên đường nếu có bằng hữu gặp được, tất nhiên sẽ chiếu cố, nương hãy kiên nhẫn chờ một chút, đừng khóc sẽ hại thân thể.”

https://thuviensach.vn

“Nói là vậy, nếu vạn nhất nó xảy ra chuyện gì, đây không phải là…” Ôn phu nhân càng nghĩ càng bất an, đã khóc đến nỗi không nói nổi.

Mà Ôn phụ ngồi một bên từ đầu đến cuối cũng không mở miệng nói câu nào, tựa hồ mọi chuyện ở trước mắt đều là trò vui.

Mọi người khuyên nhủ thật lâu, chuyện Ôn phủ Nhị thiếu gia Ôn Trạch mới lắng xuống.

***

Bầu không khí bên trong Ngự Thư phòng bị dồn nén đến mức không thở nổi, mà vị đang ngồi trên chủ bị đang bận rộn chính sự kia lại còn không ngừng tản ra hàn khí, mở miệng nói lời nào cũng làm cho cung nhân nhịn không được mà run sợ.

Lý Đắc Nhàn trong lòng yên lặng thở dài, động tác mài mực cũng dừng lại, nhìn bộ dáng lúc này của Hoàng thượng, trong lòn Lý Đắc Nhàn không nhịn được thầm nói với Hoàng thượng, ngài xem ngài như vậy là vì cái gì vạy? Có chuyện thì chỉ cần cùng Uyển chiêu nghi nương nương hảo hảo nói chuyện là được, cần gì phải tự biến mình thành cái dạng này chứ, Uyển chiêu nghi không thoải mái, ngài cũng không vui vẻ gì.

Ngay lúc Lý Đắc Nhàn tính toán xem nên khuyên nhủ Hoàng thượng như thế nào thì cấm vệ đưa tấu chương đến, Hoàng thượng xem xong thì mày nhíu lại thật lâu cũng không có giãn ra, toàn thân lại tỏa ra hàn khí nặng hơn, Lý Đắc Nhàn cho dù lá gan có lớn hơn nữa cũng không dám nói những chuyện đó với Hoàng thượng vào lúc này.

Kinh Thành nói lớn thì không lớn nói nhỏ cũng không nhỏ, Ôn phủ vì A Uyển được sủng ái mà bị dòm ngó, mà Ôn gia Nhị thiếu gia lặng lẽ đi tây bắc tòng quân bị người ở kinh đô truyền nhau chế giễu, nếu đã có thể thông qua khảo võ để vào triều làm quan thì tội gì lại đến chiến trường tòng quân làm gì? Ôn gia Nhị thiếu gia không phải là một tên ngốc sao?

https://thuviensach.vn

A Uyển ở trong cung tất nhiên cũng biết việc này, nếu Ôn Tuân đã nhờ vả đồng liêu, vốn cũng không có ý đem việc này giấu giếm, để A Uyển không phải lo lắng khi nghe người khác truyền nhau, Ôn Tuân tất nhiên đã sớm thông báo tin này vào cung.

Phi tần hậu cung rốt cuộc cũng tìm được cơ hội tốt để đùa cợt Uyển chiêu nghi một phen, sẽ chờ một cơ hội thích hợp, tất nhiên sẽ làm cho Uyển chiêu nghi đẹp mặt.

Tuy là A Uyển đã cố tình tránh những trường hợp như vậy, nhưng vẫn không thể tránh những kẻ đã cố tình tìm đến cửa để làm mình không thoải mái, mới vừa bước ra khỏi Từ Ninh cung không bao lâu, A Uyển đã bị nhóm người của Trần quý tần chặn lại, dịu dàng khéo léo mời A UYển đi dạo Ngự Hoa viên một vòng.

Không cần nghĩ cũng biết những phi tần này không có thiện ý, nhưng A Uyển cũng không có ý lùi bước, cười yếu ớt đáp đứng, bị những người phân vị thấp hơn chặn đường nếu mình tách ra, không khỏi sau này bị những phi tần khác chèn ép đến không thể phản khán.

Hoa bên trong Ngự Hoa viên đã sớm nở rộ, muôn hồng nghìn tía đẹp rực rỡ, lại được cung nhân dốc lòng chăm bón, phóng tầm mắt nhìn, Ngự Hoa viên quả thật là nơi có cảnh đẹp, chỉ là bên trong đình, mấy phi tần quần áo đẹp đẽ quý giá so với bách hoa trong vườn cũng không hề thua kém, mỹ nhân đàm tiếu, từ bên ngoài nhìn vào giống như là một bưc tranh vẽ.

Nhưng mà nếu là ở gần nghe những vị này nói, sẽ không có ý tưởng này đâu.

Ngồi ngay ngắn trong đình, A Uyển sao lại không biết ý đồ của những vị phi tần này, dẫn đầu là lão nhân trong cung Trần quý tần, điểm này A Uyển cũng không phải là không thấy, Trần quý tần chính là người lúc mình đang thỉnh an Hoàng hậu thì nhảy ra khiêu khích, mà bản thân lại không được

https://thuviensach.vn

thánh sủng, có thể thấy được chỉ là một kẻ mượn gió bẻ măng, thảo nào theo Hoàng thượng lâu như vậy, cũng chỉ có thể là một quý tần mà thôi, tết đến các phi tần sẽ được tăng phi vị, cũng chỉ có một mình nàng ta là không được.

Trần quý tần cũng đánh giá A Uyển, thấy nàng thần sắc bình tĩnh nâng chén trà lên nhấp một ngụm, tựa hồ là thực sự đến ngắm hoa, biết là bị cười nhạo lại hoàn toàn bình tĩnh, chết vì sỉ diện, vừa nói vài câu nhàn nhạt, Trần quý tần trực tiếp đi vào trọng tâm câu chuyện.

“Nghe nói ca ca của Uyển chiêu nghi lặng lẽ đi tây bắc tòng quân? Uyển chiêu nghi cũng đừng trách tần thiếp lắm mồm, cái này…”

Chỉ là Trần quý tần còn chưa nói hết, đã bị A Uyển cắt ngang, “Nếu Trần quý tấn cũng biết mình lắm mồm, không nhanh chóng im miệng có phải là cần nhắc nhở không? Trần quý tần không học tốt nữ giới thì phải. Lựa chọn cái để nói, không dùng ác ngữ, sau đó lại nói, không luận phẩm chất, phụ nữ bình luận, có phải Trần quý tần vào cung quá lâu, cho nên ngay cả những điều này cũng không nhớ được? Không bằng trở về chép lại một trăm tám mươi điều đó một lần để nhớ lại đi?”

Trong lúc nhất thời, nụ cười đắc ý trên mặt Trần quý tần cứng đờ, tuy là cố ý muốn đâm A Uyển vài câu, nhưng dù sao vẫn cố kỵ thân phận của A Uyển, lập tức cũng chỉ có thể cúi đầu nhận tội.

Trần quý tần vị phân cao nhất xung phong đã bị như vậy, mấy binh tôm tướng tép kia tự biết bản thân không phải là đối thủ của A Uyển, nói nhảm vài câu liền cáo lui, A Uyển lấy tay nhẹ nhàng phủi phủi ống tay áo, đứng dậy hồi cung, mấy người Trần quý tàn nào dám nói gì nữa.

A Uyển ngồi kiệu, sững sỡ xuất thần suy nghĩ, Bạch Lộ bên cạnh nhân tiện nói, “Chủ tử tức giận sao? Mấy người Trần quý tần làm như vậy, có thể thấy được…” nói đến đây, Bạch Lộ ngừng lại, nàng thân là một nô tỳ lại

https://thuviensach.vn

nghị luận về chủ tử là bất kính, không thể làm gì khác hơn là dừng câu chuyện lại, “Chủ tử vì các nàng mà tức giận là không đáng.”

“Bổn cung cũng không có tức giận, có gì mà phải tức giận chứ.” A Uyển quay đầu liếc nhìn Bạch Lộ, cười nói, “Chỉ là nghĩ, hiện tại đã có người đến cửa, sau này không biết sẽ náo nhiệt như thế nào đây.”

May mà lúc nãy đụng phải Trần quý tần, nếu như đụng phải mấy người như Hiền phi, mà các nàng lại cố tình làm khó, chính là sẽ không tránh được, bất quá Trần quý tần đã đến, mấy người khác cũng sẽ nhanh đến thôi?

Bạch Lộ nhìn bộ dáng khổ não của chủ tử, trong lòng bất lực, từ lúc ở Từ Ninh cũng bị Hoàng thượng răn dạy đến nay cũng không có nhắc đến Hoàng thượng, có thể thấy đã rất tức giận, đến nay vẫn chưa nguôi giận đi.

A Uyển chống cằm nhìn xa xăm, trong lòng nghĩ đến chuyện của Nhị ca Ôn Trạch, A Uyển không khỏi thở dài, Nhị ca đến nay cũng không có tin tức, cũng không biết là như thế nào, trên đường gặp giặc cỏ thổ phỉ thì làm sao, tuy nói công phu của Nhị ca tốt, nhưng song quyền nan địch tứ thủ, nếu có thể bình an đến chiến trường, nhưng chiến trường là nơi đao kiếm không có mắt…

Trong lúc nhất thời A Uyển càng phiền muộn hơn.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Hy Vọng

Hách Đáp tộc lần này thế tới rào rạt, như là đã mưu tính đã lâu, mà Hách Đáp tộc có chiều hướng khơi màu chiến tranh vào mùa thu hoạch, khi đó bách tính Đại Tề vừa thu hoạch xong, có nhiều lương thảo dự trữ, nông nghiệp của Hách Đáp tộc cũng không phát triển, khơi màu chiến tranh đa phần cũng là muốn cướp lương thực để dự trữ cho mùa đông, bây giờ còn là lập hạ (đầu hè), Hách Đáp tộc này có vẻ là muốn đại chiến một trận, xâm chiếm lãnh thổ Đại Tề.

Chiến tranh càng đánh càng quyết liệt, Đại Tề thua nhiều thắng ít, điều này cực kỳ không hợp lý, từ lúc tiên đế còn thì Hách Đáp tộc này đã luốn nhìn chằm chằm vào biên giới của lãnh thổ Đại Tề, nên các cửa khẩu ở đây luôn được canh phòng nghiêm ngặt, binh tướng luôn trường kỳ trú đóng ở biên cảnh (vùng sát biên giới), chiến tranh vừa bắt đầu, lương thảo cùng các loại quân nhu cũng lập tức đưa đến, trấn thủ biên giới đều là những lão tướng có kinh nghiệm phong phú, khắp nơi đều được chuẩn bị kĩ lưỡng, Đại Tề không thể nào thua được.

Lúc này, Tể vương gia nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, mấy ngày trước đã thống lĩnh binh lính đến biên giới trợ giúp, có Tể vương gia canh giữ, Hoàng thượng ít nhiều cũng có thể yên tâm hơn, chỉ là quân sư tình cảm Tể vương gia của Hoàng thượng vừa đi khỏi thì Hoàng thượng liền phát tàn hàn khí nặng hơn.

Ngày hôm đó, A Uyển ở trong cung sao chép kinh Phật, từ lúc biết Nhị ca đi tây bắc, mỗi ngày A Uyển đều đúng giờ niệm kinh, tựa hồ chỉ có như vậy, A Uyển mới cảm thấy yên tâm hơn, kỳ thực Nhị ca đột nhiên quyết định đi tòng quân, đoán chừng là có liên quan đến mình.

https://thuviensach.vn

Nếu không, vốn dĩ đã quyết định tham gia võ khảo, vì sao lại đúng lúc tin tức mình bị thất sủng truyền ra, Nhị ca lại lặng lẽ rời nhà đến tiền tuyến làm gì? Nếu thật là vì mình, Nhị ca có bất trắc gì, cả đời này của mình cũng sẽ không quên được.

Nghĩ đến đó, A Uyển run tay, một giọt mực rơi trên giấy, kinh Phật đã sao chép một nửa chỉ có thể bỏ đi, thở dài, lại cầm một tờ giấy khác bắt đầu sao chép lần nữa.

Tĩnh tâm lại sao chép một hồi, Bạch Lộ lại tiến vào bẩm báo nói, “Chủ tử, Hoàng thượng đến.”

Bạch Lộ bẩm báo làm cho A Uyển cứng đờ, bút lông lại nhỏ xuống vài giọt mực, lan ra trên giấy trắng, lại uổng phí một tờ giấy, lòng vốn đã tĩnh lặng lại hoảng loạn lên, Hoàng thượng lại đến làm gì? Có phải là hỏi tội…

Dù sao thì cũng không thể tự suy nghĩ được, A Uyển buông bút lông xuống đến chính điện, lúc này Tề Diễn Chi đã chờ ở trong điện, nhìn thấy thân ảnh màu trắng chầm chậm tiến vào, thân ảnh đó càng lúc càng gần, cho đến khi nàng đứng trước mặt mình thì Hoàng thượng cảm thấy tất cả uất khí trong lòng đã tan hết, thoáng cái đã sáng tỏ.

Chỉ là một khắc sau đó, người trước mặt này lại vô cùng quy củ hành lễ với mình, tươi cười trên mặt giống như là cố ý miễn cưỡng, hoàn toàn không thấy hình dáng thân thiết trước kia, ngữ điệu cũng quy cũ, không còn vui sướng kiều kiều nhu nhu làm nũng như trong dĩ vãng, “Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc vạn an.”

Thấy A Uyển như vậy, Hoàng thượng cũng không biết cảm giác trong lòng là gì, đành ôn nhu nói, “Không cần đa lễ, ngồi đi, trẫm…”

Lên tiếng bảo A Uyển ngồi xuống, chỉ là còn muốn nói tiếp thì lại thấy nàng vẫn cung kính đứng đó, cũng không di chuyển, Hoàng thượng không thể làm gì khác hơn lại nói, “Nàng ngồi xuống trước, đừng đứng nữa sẽ

https://thuviensach.vn

mỏi chân.” Nhớ rõ vật nhỏ rất yếu ớt, lại không thích hoạt động, thường ngày nếu đứng lâu thì sẽ làm nũng với mình.

“Nô tì không dám, Hoàng hậu nương nương mới có tư cách ngồi ngang hàng với Hoàng thượng, nô tì không dám vượt quá thân phận.” A Uyển nề nếp đáp, kỳ thực quy củ này ở trong cung có tồn tại, nhưng ai lại đi tra cứu xem phi tần có ngồi ngang hàng với Hoàng thượng hay không bao giờ đâu?

Hiện tại A Uyển cũng đã ‘bị rắn cắn một lần’, nên rất sợ ngồi xuống, lại bị gán cho tội bất kính, không thể ôm đùi thái hậu nương nương trước khi xuất cung, A Uyển còn muốn sống tiếp.

Thấy vật nhỏ đối với mình quy củ như vậy, Hoàng thượng như nghẹn ở cổ họng, trong lúc nhất thời cũng không nói được gì, chỉ có thể trách bản thân lần trước ở Từ Ninh cung đã làm nàng sợ, nàng uốn cong thành thẳng (uốn nắn quá tay) như vậy, thận trọng lại làm cho Tề Diễn Chi càng hổ thẹn.

Đứng lên muốn kéo tay của A Uyển qua thì lại bị A Uyển nhẹ nhàng tránh qua một bên, động tác ngoài ý muốn này của A Uyển làm cho Hoàng thượng ngây người, nhất thời không hiểu tại A Uyển lại như vậy, còn chưa nói chuyện thì A Uyển đã quỳ xuống, “Nô tì cả gan, xin hỏi hôm nay Hoàng thượng đến Chiêu Dương cung là có chuyện gì?”

“Trẫm chỉ là ghé thăm nàng một chút mà thôi, trẫm…” lời này làm cho A Uyển nhất thời chấn kinh ngẩng đầu lên.

A Uyển nhìn Hoàng thượng cảnh giác, những điều Hoàng thượng muốn nói đều bị ngăn lại trong miệng, cuối cùng vẫn nói một câu, “Nàng đứng lên trước đi, ở trước mặt trẫm không cần như vậy.”

Sau khi A Uyển đứng dậy động tác vẫn câu nệ như trước, đứng ở đó cuối đầu không mở miệng nói gì, Hoàng thượng thấy thế, lúc trước muốn đến giải thích với A Uyển lại không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Trong điện nhất thời yên tĩnh, trong lúc Tề Diễn Chi chẳng biết phải làm thế nào để phá vỡ cục diện lúng túng này, Lý Đắc Nhàn lại bước vào bẩm báo, nói là có cấp báo từ biên giới tây bắc, chờ Hoàng thượng phê duyệt.

Chiến sự phía trước, Hoàng thượng tất nhiên là nhanh chóng trở về xem, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy nói với A Uyển, "Trẫm đi trước, sẽ trở lại thăm nàng sau."

"Nô tì cung tiễn Hoàng thượng." vẫn là ngữ điệu bình thản không chút cảm xúc nào.

Trong lòng Hoàng thượng nhất thời buồn bã, đi nhanh khỏi Chiêu Dương cung, vật nhỏ ở trước mặt hắn không cần phải như vậy, hình như khoảng cách giữa bọn họ là trời cao biển rộng rồi, trong lúc nhất thời Hoàng thượng cũng không biết phải làm sao để cho A Uyển hiểu được tâm ý của mình.

Thấy Hoàng thượng rời khỏi Chiêu Dương cung, A Uyển thở ra một hơi thật sâu, nàng làm sao không nhìn ra được lần này Hoàng thượng đến đây vì cái gì, là muốn hòa hảo với mình, làm như vậy đối với Hoàng thượng mà nói đã là bỏ thể diện xuống rồi, hạ mình với mình rồi, chỉ là, hành động lần trước của Hoàng thượng, làm cho mình rất khó chịu, nếu như muốn mình đối với Hoàng thượng giống như trước đây, A Uyển không làm được.

Nếu Hoàng thượng thật sự muốn cùng mình hòa hợp, a, A Uyển khẽ cười một tiếng, nhưng lại thật cay đắng, nếu Hoàng thượng thật sự nói ra, nghĩ đến mình phải đáp ứng thôi, A Uyển không phải không có cốt khí cùng Hoàng thượng chiến tranh lạnh tiếp tục, nhưng chuyện của Nhị ca giống như đang cảnh báo, mặc dù không phải là vì mình, nàng cũng không muốn các ca ca phải lo lắng cho mình, chỉ là nếu hòa thuận, chính mình cũng không thể đối với Hoàng thượng như trước kia.

Trong Ngự Thư phòng.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nhìn tấu chương trong tay, chân mày cũng đã nhíu chặt, thần sắc không nhìn ra được là vui hay giận, Lý Đắc Nhàn thấy thế, chỉ có thể thận trọng thêm trà, cũng không dám hỏi có phải giặc ở tây bắc đã bị đánh bại hay không, mấy lần chiến báo trước đều là tin chiến bại, cũng khó trách tâm tình Hoàng thượng không tốt.

Mà Hoàng thượng nhíu mày nhìn tấu chương, tuy là đánh thắng trận, nhưng lại không thể vui vẻ nổi, chiến báo viết Tể vương gia mang theo binh lính đến biên cảnh, thu phục được cùng lúc hai nơi quan trọng, sau đó lại bị ám toán, đã mất tích đến nay vẫn chưa có tin tức, lúc đó còn có thiếu niên tên Ôn Trạch đi theo Tể vương gia, hai người đến nay đều không có tung tích, các dấu hiệu cho thấy người này rất có thể là gian tế.

Chuyện lan truyền trong kinh đô lúc trước Ôn phủ Nhị thiếu gia lặng lẽ đi tây bắc tòng quân sôi sung sục, trong cung sao có thể không biết? Đối với chuyện Nhị ca của A Uyển tòng quân, Hoàng thượng cũng có nghe thấy, theo chiến báo này thì, cũng có thể hiểu, Ôn Trạch này là Nhị ca của A Uyển, chỉ là không nghĩ đến Ôn Trạch lại đầu quân cho Tể vương gia rồi đi cùng nhau.

Càng nghĩ, Hoàng thượng mệt mỏi xoa xoa thái dương, đem tấu chương đưa cho Lý Đắc Nhàn, phân phó, “Đem tin tức quân ta đại thắng bố cáo thiên hạ, ngươi bảo họ chọn vài người, nhanh chóng đi tây bắc ổn định lòng quân.”

Lý Đắc Nhàn nhìn tấu chương trong tay, tất nhiên hiểu được bọn họ chỉ thiếp thân thị vệ của Hoàng thượng, không giống như ám vệ, thị vệ ở ngoài sáng, đến biên cảnh làm việc cũng dễ dàng hơn.

Chỉ là…Lý Đắc Nhàn vẫn chần chờ một hồi, vẫn hỏi, “Việc ca ca của Uyển chiêu nghi nương nương có cần thông báo một tiếng với nương nương không?”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lắc đầu, tuy nói bên người Tể vương gia có ám vệ, nhưng đến giờ tung tích vẫn chưa rõ không tránh khỏi lo lắng, về phần Ôn Trạch bị hoài nghi là gian tế, hiện tại kết luận vẫn còn hơi sớm, Hoàng thượng cũng không nghĩ với kinh nghiệm chinh chiến sa trường của đệ đệ lại không nhận ra được gian tế.

Được Hoàng thượng phân phó, Lý Đắc Nhàn khom người lui ra chuẩn bị làm việc, đột nhiên âm thanh của Hoàng thượng lại vang lên, "Mà thôi, ngươi đi thông báo tin tức của huynh trưởng cho Uyển chiêu nghi đi, không cần nói đến chuyện gian tế."

Nhớ đến khuôn mặt nhỏ nhắn nhợt nhạt của A Uyển hôm nay, so với mấy ngày trước đã gầy hơn nhiều, đoán chừng là vì lo lắng chuyện của ca ca, Hoàng thượng không đành lòng, để cho Lý Đắc Nhàn đến báo tin cho A Uyển, tuy nói là tin tức không xác thực, nhưng đệ đệ vì sao lại mất tích, trong lòng Hoàng thượng cũng có một chút suy tính, nghĩ đến ca ca của A Uyển không có việc gì, về phần tình hình thật sự như thế nào, hiện tại chỉ có thể chờ thân tín của Tề vương gia báo tin về mà thôi.

Được tin tức của huynh trưởng, tảng đá lớn trong lòng của A Uyển cuối cùng cũng được bỏ xuống, càng thành tâm sao chép kinh Phật, chỉ mong Nhị ca có thể bình an trở về từ chiến trường.

"Đi, bảo Minh Tố nấu canh đưa sang chỗ Hoàng thượng."

Lý Phúc Mãn vui mừng trong bụng, tưởng chủ tử nhà mình cuối cùng đã hết giận, dự định làm hòa với Hoàng thượng, nhưng Bạch Lộ đã theo A Uyển một thời gian dài thì nhìn thấy rõ ràng, Lý Phúc Mãn đã vui mừng quá sớm rồi, nếu chủ tử thật sự muốn hòa hảo với hoàng thượng, nhất định sẽ tự mình nấu, sao lại bảo người khác làm chứ?

Suy nghĩ của Bạch Lộ thật sự không sai, A Uyển làm vậy, cũng chỉ là cảm kích Hoàng thượng đã thông báo tin tức của ca ca mà thôi, chỉ là có

https://thuviensach.vn

qua có lại thôi.

Hoàng thượng nghe tin A Uyển đưa canh đến, trong lòng vui mừng, nếm thử một muỗng thì liền biết không phải là do A Uyển làm, Lý Phúc Mãn bên cạnh thấy tươi cười hớn hở trên mặt Hoàng thượng một thoáng liền cứng lại, thận trọng hỏi, “Hoàng thượng, canh có vấn đề sao?”

Lần trước Uyển chiêu nghi chọc ghẹo Hoàng thượng thì trong canh đã cho thêm mấy muỗng muối đó sao?

Hoàng thượng cười khổ một trận, nếu như vậy thì tốt rồi, … ít nhất … còn có thể khẳng định nàng vì mình mà xuống bếp, bây giờ không chịu tự mình nấu, đặt chén canh sang một bên, “Đến Chiêu Dương cung.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Không Cần

Mọi người đối với việc Uyển chiêu nghi bị thất sủng vẫn chưa kịp vui vẻ thì lại có chuyện mới đến, Hoàng thượng mỗi ngày lại đến Chiêu Dương chung, chỉ là tình hình thật sự như thế nào thì cũng chỉ có hai vị đương sự mới biết đc.

Thấy vật nhỏ cười dịu dàng yếu ớt, Hoang thượng lai tình nguyện để nàng nổi giận phát hỏa còn hơn hiện tại lúc nào cũng giả vờ vui vẻ.

“Tiểu Uyển nhi, trẫm biết lúc trước là do trẫm sai, nàng đừng giận trẫm nữa có được không?”

Lời này mấy ngày nay không biết đã được Tề Diễn Chi nói bao nhiêu lần rồi, mà người nọ lại hoàn toàn nghe không lọt tai, nếu vật nhỏ có thể tức giận hoặc cáu kỉnh, như vậy còn dễ dỗ dành, cứ như bây giờ thật sự làm cho Hoàng thượng luống cuống tay chân.

Sau khi A Uyển nghe vậy càng cười dịu dạng, “Hoàng thượng nói vậy thật không phải, nô tì không có tức giận nha.”

Nhìn một cái, lại là câu trả lời này, Tề Diễn Chi không thể làm gì hơn là lùi bước mà cầu xin, “Vậy nàng cũng không cần cười miễn cưỡng như vậy, cười đến nỗi lòng trẫm đều hoảng sợ.” nụ cười trên mặt A Uyển hoàn toàn không đạt đáy mắt, tựa hồ chỉ là vì phép tắt nên cười với mình, điều này làm cho Hoàng thượng cực kỳ không vui.

“Hoàng thượng thích nhìn nô tì phụng phịu sao?” âm thanh kiều kiều nhu nhu như thường lệ, thế nhưng truyền vào tai Hoàng thượng lại không phải là cảm giác trước kia.

https://thuviensach.vn

Đã nhiều ngày ở cùng, mặc dù thời thời khắc khắc A Uyển đều cười với mình, cũng trò chuyện với mình, sắc mặt thoạt nhing cũng như là không có chuyện gì, nhưng Hoàng thượng biết, A Uyển không giống với trước đây, không làm nũng hoặc cáu kỉnh, hoặc là tỏ ra nhỏ nhen một chút cũng tốt, thời gian này đối với mình đều cung kính lễ độ, tiến lùi đều hợp lý.

Hoàng thượng cười khổ, "Trẫm tình nguyện để nàng phát hỏa với trẫm, trong lòng trẫm cảm thấy như vậy tốt hơn." Cáu kỉnh với mình … ít nhất … là trong long vẫn còn để ý đến mình, so với đeo mặt nạ giả tạo khi ở cạnh mình vẫn tốt hơn.

A Uyển lại như là nghe không hiểu, cười đến ngọt ngào, "Nô tì ngoan ngoãn như vậy Hoàng thượng lại không vui sao? Thường ngày Hoàng thượng đều nói nô tì ầm ĩ sao? Hiện tại nô tì nghe lời Hoàng thượng lại không thích?"

Lắc đầu bất đắc dĩ, Hoàng thượng mới nói, "Lúc trước trẫm quá phận, lúc này nàng để ý đến trẫm, chẳng qua cũng chỉ là vì Nhị ca của nàng, thật ra không cần phải như vậy, nếu không muốn cười thì không cần cười, trẫm nhận được tin tức tất nhiên sẽ nói cho nàng biết."

A Uyển nghe vậy ngẩn người, không nghĩ đến Hoàng thượng lại vạch trần tâm tư của mình như vậy, lập tức không cười nữa, hành lễ với Hoàng thượng, thản nhiên nói, "Như vậy, nô tì tạ ơn Hoàng thượng."

Nghe được lời này của A Uyển, quả nhiên là lấy lòng mình cũng không muốn, có thể thấy được nàng rốt cuộc là tức giận đến ngoan, nụ cười trên mặt Hoàng thượng cứng đờ, "Trẫm biết nàng còn tức giận, trẫm lúc trước…"

Hoàng thượng đang muốn giải thích với A Uyển, A Uyển lại nhàn nhạt nâng mắt, chặn lời giải thích lại, "Hoàng thượng làm thế nào, tất nhiên là có đạo lý của Hoàng thượng, không cần giải thích với nô tì."

https://thuviensach.vn

Ý là không muốn nghe mình giải thích, Hoàng thượng giống như không biết phải làm sao, lần đầu tiên trong đời lại có loại cảm giác vô lực, rốt cục nếm được cảm giác tự làm tự chịu.

“Trẫm…” Hoàng thượng do dự một hồi, rốt cục vẫn nói ra lời trong lòng, “Trẫm cũng đặt nàng ở trong tim.”

Đây xem như là lần đầu Hoàng thượng nghiêm túc thổ lộ, nét mặt còn mang theo vẻ quẫn bách, mà A Uyển chỉ cười yếu ớt, nét mặt không thay đổi, “Thế nhưng hành động của Hoàng thượng, nô tì thật không nhìn ra Hoàng thượng cũng xem nô tì là tâm can của ngài.” Ngoài miệng nói như vậy, yêu thích mình lại bỏ mặc mình đến những nơi khác ở hậu cung? Xem mình là tâm duyệt nghe thật buồn nôn?

(Lei: quá bức xúc, không chen mồm vào chắc hộc máu chảy thành chin chục dòng sông luôn, edit từ đầu chương đến lúc này cảm thấy…A Uyển hơi bị lố nha, ta cảm thấy A Uyển giống như phần nào cũng ỷ lại vào Hoàng thượng yêu thích mình nên mới như vậy,thẳng thắng thì ta hơi dị ứng cái kiểu hành động này của A Uyển. Các nàng gạch đá thoải mái ủng hộ ta nha, ta đang có nhu cầu xây nhà ~.~)

Hoàng thượng nhất thời không biết nói gì, một đại nam nhân lại không biết phải bày tỏ lòng mình với A Uyển như thế nào, mở miệng lại thấy xấu hổ, Tể Diễn Chi có lòng muốn giải thích, trong nhất thời không biết nói từ đâu.

A Uyển cảm thấy tâm sự của mình có phần giống với Hoàng thượng, nàng không nghi trong lòng Hoàng thượng có mình, bằng không Hoàng thượng cũng sẽ không vì thái độ lãnh đạm mà vẫn kiên trì giải thích lại mỗi ngày đến Chiêu Dương cung thăm nàng, chỉ là bản thân đối với Hoàng thượng mà nói là một món đồ chơi yêu thích hay mà một nữ nhân mà người yêu thích?

https://thuviensach.vn

Thấy thần sắc A Uyển không hờn giận, Hoàng thượng cố duy trì nét mặt, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy, “Trẫm còn phải xử lý chính vụ, Tiểu Uyển nhi nghỉ ngơi cho tốt, trẫm sẽ lại đến thăm nàng.”

Nhìn bóng lưng Hoàng thượng rời đi lại giống như là chạy trối chết. Đến lúc Hoàng thượng đã đi xa, A Uyển mới thở daifm Hoàng thượng thay đổi tính tình bất chợt, chính mình không dám vọng tưởng dựa vào tài mạo của mình có thể độc chiếm hắn.

***

Mặc dù là Hoàng thượng chưa từng ngủ lại Chiêu Dương cung, nhưng chỉ cần Hoàng thượng bước vào hậu cung, tất nhiên là đến Chiêu Dương cung, các phi tần đều nhìn ra, Uyển chiêu nghi lại được sủng ái rồi. Mấy phi tần lúc trước thường đâm chọc, A Uyển cũng không còn nghe thấy các nàng nói gì nữa, sau lần chuyện của Trần quý tẫn được thêu dệt thêm được truyền ra, càng giống như đã biến mất.

Ngày hôm đó, A UYển lại bị Trần quý tần cản lại ở núi giả trong Ngự Hoa viên, cho nên mới có câu nói Ngự Hoa viên là nơi có tỷ lệ phát sinh chuyện thị phi cao nhất, thấy Trần quý tần thỉnh an mình, trên mặt lại dạt dào đắc ý, chỉ thiếu mức vểnh mũi với mình, A Uyển thầm nghĩ, chẳng lẽ Trần quý tần có thai sao?

Bất quá Trần quý tần vốn đã không có hảo ý, nhịn một lúc liền nói thẳng, “Uyển chiêu nghi thật là có nhã hứng đi dạo nha, ca ca đã bị như vậy, còn có tâm tình đi dạo sao?”

A Uyển nghe vậy nhíu mày, “Trần quý tần nói vậy là có ý gì?” anh cả trong nhà đi xa ngoại trừ Nhị ca đang ở tây bắc, đại ca cùng tam ca cũng không có tin xấu nào truyền vào, Trần quý tần nói lời này lại không đầu không đuôi.

https://thuviensach.vn

Trần quý tần giả bộ kinh ngạc trợn to hai mắt nhìn, “Ồ, hóa ra là Uyển chiêu nghi không biết nha, thảo nào lại như vậy, tần thiếp còn nghĩ là xảy ra đại sự như vậy, Uyển chiêu nghi vẫn có thể bình thản, thật làm cho người khác bội phục.”

“Trần quý tần cản đường Bổn cung là vì muốn bày tỏ sự bội phục với Bổn cung sao? Trần quý tần cũng thật là rảnh rỗi, không bằng hồi cung sao chép thêm vài lần nữ giới đi, Bổn cung không phụng bồi!” dáng vẻ tiểu nhân đắc ý của Trần quý tần thật chướng mắt, nếu đã đến đây thừa nước đục thả câu, A Uyển cũng không muốn nghe, xoay người muốn đi.

Nào nghĩ đến Trần quý tần lại tiến lên ngăn cản A Uyển, “Uyển chiêu nghi lẽ nào không biết anh cả đi tòng quân của ngài phạm phải tội gì sao?”

Lời này nói ra liền làm cho A Uyển dừng bước, nghiêng đầu nhìn Trần quý tần, “Anh cả của Bổn cung có khả năng phạm phải chuyện gì chứ? Trần quý tần chẳng lẽ lại có khả năng liệu sự như thần sao?” Nhị ca cũng chỉ là đến biên cương mà thôi, lại có thể xảy ra chuyện gì chứ, chỉ là Trần quý tần cố ý chọc giận mình mà thôi. Tuy là đáy lòng nghĩ vậy, nhưng A Uyển vẫn có ý muốn nghe xem Trần quý tần có thể nói ra cái gì.

“Uyển chiêu nghi cũng biết chuyện anh cả của ngươi cùng Tể vương gia bị mất tích ở tây bắc chứ? Mà có thể là do anh của ngươi đã bán đứng Tể vương gia, là gian tế!” Trần quý tần ngửa đầu nói lớn từng chữ, sợ là A Uyển sẽ nghe sót.

Sau một khắc A Uyển siết chặt cổ tay Trần quý tần, “Ngươi nói cái gì? Nói lại lần nữa xem nào?”

Trần quý tần thấy thế, tiếu ý càng sâu, âm lượng cũng tăng lên, “Ta nói, Uyển chiêu nghi nhị ca của ngươi bị mất tích ở tây bắc, chính là gian tế!”

A Uyển tức giận không ngừng, càng bóp chặt cổ tay Trần quý tần, “Trần quý tần cũng biết, bịa chuyện sinh sự chọc cho Bổn cung tức giận hậu quả

https://thuviensach.vn

sẽ như thế nào không? Sẽ không đơn giản như Lệ quý nhân ngày đó đâu."

Có lẽ do ánh mắt của A Uyển quá hung ác, Trần quý tần không tự chủ được co rúm lại, lập tức lại phấn khích ưỡn ngực, "Tần thiếp không hề bịa đặt, Uyển chiêu nghi đi hỏi thăm một chút đi, chỉ là tin tức này hết sức chính xác lại bí mật, Uyển chiêu nghi muốn nghe ngóng chưa chắc đã được, tần thiếp là có lòng tốt muốn báo với Uyển chiêu nghi thôi."

Lúc này Trần quý tần đã không kiềm chế được cười to, mình vừa nghe được tin này đã vội vàng chạy đi tìm Uyển chiêu nghi, chính là muốn thấy phản ứng của Uyển chiêu nghi, hừ, phụ thân không yên phận anh cả cũng chẳng chịu thua kém, không ai bì nổi, để xem lần này Uyển chiêu nghi có được sủng ái lại thì sao.

Không nghĩ tới một khắc sau A Uyển cũng đã thay đổi biểu tình, bỏ tay Trần quý tần ra, khôi phục nét mặt thờ ơ, "Nếu việc này bí ẩn, làm sao Trần quý tần lại biết, không phải là ăn nói lung tung lừa bịp Bổn cung sao? Trần quý tần bịa đặt sinh sự, có biết tội của mình chưa?"

A Uyển bất chợt thay đổi biểu hiện lại còn hỏi tội mình làm cho Trần quý tần trở tay không kịp, nhưng mà Trần quý tần nếu đã dám khẳng định như vậy, tất nhiên là có chỗ cung cấp tin chính xác.

Xoa xoa cổ tay, Trần quý tần nói, "Làm thế nào mà tần thiếp biết không quan trọng, chỉ là chuyện này là sự thật, Uyển chiêu nghi có tin hay không không sao, tần thiếp chỉ là cảnh báo trước Uyển chiêu nghi mà thôi, bằng không đến lúc đó cả nhà bị tra xét, aizz, thế thì rất khó coi."

Dứt lời, thì nhìn thấy A Uyển cau mày, lập tức lại bổ túc một câu, "Tần thiếp ngôn tẫn vu thử, chỉ mong Uyển chiêu nghi đến lúc đó cũng không nên như tả thứ nhân như vậy mà hóa điên, ha ha, tần thiếp không quấy rầy Uyển chiêu nghi ngắm hoa nữa, tần thiếp cáo lui."

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, không phải Hoàng thượng đã nói nếu có tin tức gì sẽ báo với người sao? Việc này Hoàng thượng vẫn chưa nói với người, có lẽ là Trần quý tần vì trả đũa người mà nói bừa mà thôi.” Trần quý tần đã đi xa, Bạch Lộ mới khuyên nhủ chủ tử.

Mà A Uyển cũng nghĩ như vậy, nhìn bóng lưng Trần quý tần rời đi, cách xa như vậy nhưng A Uyển vẫn có thể cảm thấy được Trần quý tần đang rất hả hể, nếu việc này là giả, Trần quý tần sao có thể hưng phấn chạy đến đây như vậy?

Dù sao Hoàng thượng nhất định biết rõ chuyện này, A Uyển lập tức quyết định, “Đi, đến Chính Kiền cung.”

Đã lâu A Uyển không đến Chính Kiền cung, bên trong từng ngọn cây cọng cỏ, đồ vật bày biện trang trí vẫn không có thay đổi gì, chỉ là không nghĩ đến người dẫn đường lại là Lý Đắc Nhàn.

Từ lúc Hoàng thượng cùng Uyển chiêu nghi cãi nhau, Uyển chiêu nghi đã lâu không đặt chân đến đây, lúc này lại đột nhiên đến, không chỉ có Hoàng thượng vui vẻ, Lý Đắc Nhàn cho là nhị vị chủ tử đã khôi phục như trước, trong lòng cũng rất cao hứng, dù sao chủ tử vui vẻ, nô tài phía dưới mới có thể sống tốt.

Dọc theo đường đi không ngừng nói, “Uyển chiêu nghi nương nương đến thật là đúng lúc, Hoàng thượng đang chuẩn bị dùng ngọ thiện, gần đây trong cung có tuyển một đầu bếp ở phía nam, người cùng Hoàng thượng thay đổi khẩu một chút…”

Lý Đắc Nhàn nói vui vẻ, thần sắc A Uyển vẫn lãnh đạm, thỉnh thoảng chỉ đáp lại vài lời.

Hoàng thượng nghe nói A Uyển cầu kiến cũng rất cao hứng, lòng tràn đầy mong đợi A Uyển vào, lại không nghĩ đến vật nhỏ vừa đến, sau khi thỉnh an câu đầu tiên lại là.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, nhị ca của nô tì ở tây bắc xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Thổ Lộ

Nghe vậy, thần sắc Hoàng thượng vẫn không thay đổi, chỉ là ngầm quắng cho Lý Đắc Nhàn một ánh mắt, chính mình đã hạ chỉ không được nói chuyện này ra ngoài, lúc này lại truyền đến tai vật nhỏ, có thể thấy được là có người đã không xem lời của mình ra gì.

“Tiểu Uyển nhi có thể ăn chưa? Nên dùng bữa trưa trước đã.”

A Uyển tuy là nóng ruột, nhưng dù sao quyền quyết định vẫn là nằm ở trong tay Hoàng thượng, chính mình cũng không có khả năng ép Hoàng thượng phải nói, nên đành đàng hoàng đứng bên cạnh Hoàng thượng, “Nô tì hầu hạ Hoàng thượng dùng bữa.”

Mà Hoàng thượng cũng kiên trì, “Ngồi dùng bữa thôi.”

Bất đắc dĩ A Uyển đành ngồi xuống, chỉ là trong lòng không muốn ăn, có ăn cũng không thể yên lòng, chờ cung nhân dọn dẹp chén dĩa xong, Hoàng thượng mới nghiêm mặt nói, “Tiểu Uyển nhi biết chuyện này đến đâu?”

Trong lòng A Uyển cả kinh, “Nô tì chỉ biết là, nhị ca của nô tì cùng Tể vương gia ở tây bắc mất tích, mà có tin truyền ra nói nhị ca nô tì là gian tế, chẳng lẽ việc này là thật?”

Thấy cuối cùng vật nhỏ đối với mình cũng không còn vô cảm hoặc cười giả dối, Hoàng thượng trong lòng vui mừng nhưng lại thoáng chua xót, vui mừng vì vật nhỏ rốt cục cũng nói chuyện bình thường cùng mình, lòng chua xót vì phản ứng như vậy lại không phải vì mình, nếu không phải là

https://thuviensach.vn

việc của huynh trưởng, chỉ sợ là vật nhỏ không dễ dàng gì nói chuyện cùng hắn.

“Huynh trưởng của nàng mất tích cùng với Tể vương gia là sự thật.” mắt thấy vật nhỏ nóng nảy đứng bậc dậy, Hoàng thượng vội vã ngăn cản, “Chỉ là lúc trước trẫm cùng Tể vương gia đã bí mật thương lượng chuyện này, không hiểu tại sao lại cuốn huynh trưởng của nàng vào chuyện này thôi, về phần huynh trưởng của nàng là gian tế, hiện tại chưa có chứng cứ gì cả, trẫm vẫn đang chờ mật báo của Tể vương gia, nếu có tin tức, trẫm sẽ không gạt nàng. Chỉ là chuyện này rất cơ mật, lúc trước không tiện báo cho nàng mà thôi.”

A Uyển vừa nghĩ, xác thực chuyện là như Hoàng thượng nói, lúc trước không tiện để nói với mình, kỳ thực hiện tại cũng là bất đắc dĩ mà thôi, “Nô tì đa tạ Hoàng thượng.” Đứng dậy hành lễ cùng Hoàng thượng, một khi chuyện vương gia mất tích đã là kế hoạch, cũng không có gì bí ẩn, trong lòng A Uyển cảm kích Hoàng thượng đã nói việc này với mình

“Nếu cảm kích trẫm, vậy theo trẫm đến nơi này đi?” Lời này tui là hỏi, nhưng một khắc sau, Hoàng thượng đột ôm A Uyển vào lòng, A Uyển không kịp đề phòng, còn chưa phản ứng kịp, chỉ biết là Hoàng thượng nhanh chóng bay ra ngoài, A Uyển sợ đến mức vội vàng ôm cổ Hoàng thượng, nhắm mắt chui vào lòng Hoàng thượng.

“Đến rồi, bỏ tay ra đi.”

Hoàng thượng nhàn nhạt nói, A Uyển thò đầu ra, dự định giãy khỏi tay Hoàng thượng, nhưng chỉ vừa liếc mắt nhìn thì tay không tự chủ được ôm Hoàng thượng chặc hơn, “Hoàng thượng … đến đây làm gì? Hoàng thượng đứng vững nha!” A Uyển vừa mở mắt nhìn ra ngoài, rơi vào mắt mình chính là hàng ngói lưu ly vàng, liền biết bọn họ đang đừng trên đỉnh cao nhất của cung điện.

https://thuviensach.vn

“Trẫm nghĩ đây là nơi tốt nhất để nói chuyện với nàng.”

A Uyển vừa nhìn ra ngoài, rất cao nha, lập tức lắc đầu, “Cần gì phải đến chỗ này nói chuyện, không bằng chúng ta xuống trước có được không?”

Hoàng thượng bình tĩnh lắc đầu, “Trẫm vẫn cảm thấy ở đây tương đối thích hợp.” Nói A Uyển buông tay nhưng A Uyển nào dám, đây là mái nhà của hoàng cung a! Tuy rằng A Uyển không sợ độ cao, nhưng ở đây không có tay vịn hay rào chắn, trước mặt là sườn núi và mái nhà, vậy làm sao mà chạy xuống được! Còn nhớ trước đây trên tivi có cảnh nửa đêm lên mái nhà ngắm trăng sao rất lãng mạn, tất cả đều là gạt người!

Tay ôm Hoàng thượng chặc hơn, “Nô tì tương đối sợ nơi này, chúng ta xuống dưới thôi!”

Thấy Hoàng thượng đã quyết định ở đây nói chuyện, thật sự cứng rắn kéo A Uyển từ trong lòng ra, bước tới trước ngồi xuống, chính mình lập tức lùi vài bước, đứng cách A Uyển không xa.

Thấy vật nhỏ đáng thương chăm chú ôm chặc lưng mái ngói, dáng vẻ rất sợ sẽ rơi xuống, Hoàng thượng lặng lẽ cong môi cười, lập tức nghiêm mặt nói, “Trẫm nghĩ nàng cần cho trẫm cơ hội để giải thích.”

A Uyển nhắm mắt gật đầu, run lập cập khạc ra một câu từ kẽ răng, “Hoàng thượng mau nói đi, nói xong nhanh chóng đưa nô tì xuống!.”

Hoàng thượng bình tĩnh đi lại trên xương sống mái ngói, đường xương sống này cũng không phải hoàn toàn bằng phẳng, mà Tề Diễn Chi đi lại cũng giống như trên đất bằng, thoáng hóa giải tâm tình khẩn trương lúc trước, Tề Diễn Chi nói, “Trẫm nói xem nàng là tâm can của trẫm, cũng không phải là vì dỗ dành nàng, lúc đó Tiểu Uyển nhi nói rõ tâm ý với trẫm, trẫm chẳng biết làm thế nào cho phải, nói ra có thể nàng không tin, trẫm lúc đó quả thật là chạy trối chết, nàng nói trẫm chỉ có thể có một nữ nhân là nàng, sau đó suy nghĩ kỹ một chút trẫm cũng không cảm thấy bài xích,

https://thuviensach.vn

trong lòng cũng có chút kinh hoàng, nên không ngừng đến chỗ các phi tần khác, thế nhưng lại luôn nghĩ đến nàng."

Hoàng thượng liên miên lải nhải nói, cũng có chút lộn xôn, A Uyển nhất thời quên mất khẩn trương, chỉ nghiêng đầu nhìn Hoàng thượng.

"Thế nhưng trẫm gần như đã dạo qua các phi tần trong hậu cung một vòng, nàng ngay cả một chút phản ứng cũng không có, không phải nói là yêu thích trẫm, muốn độc chiếm trẫm sao? Nhưng vì cái gì mà trẫm đến chỗ phi tần khác nàng lại không tức giận? Còn ầm ĩ đòi đi Ngũ Đài sơn với mẫu hậu! Bày tỏ với trẫm xong lại đòi đi Ngũ Đài sơn nàng đây là đang đùa bỡn trẫm sao?"

Nghe được Hoàng thượng không rõ ràng lên án như vậy, đây chính là chỉ hươu bảo ngựa mà! A Uyển mở to hai mắt nhìn, "Nô tì…"

"Nàng đừng nói gì cả, trong lòng trẫm lúc đó rất tức giận, lại lo lắng nếu nàng thật sự hạ quyết tâm xuất gia, cho nên lúc ở Từ Ninh cung mới nặng lời với nàng như vậy, sau đó trẫm muốn giải thích, nàng lại không nghe, nói tóm lại, dù sao thì nàng cũng đã tiến cung, muốn xuất gia sao nghĩ cũng đừng có nghĩ."

Nghe Hoàng thượng nói ra những lời ấu trĩ như vậy, rõ ràng là muốn cười nhưng viền mắt A Uyển đã rưng rưng dáng vẻ rất ủy khuất, "Hoàng thượng có phải cũng nên nghe suy nghĩ của nô tì một chút không? Nô tì biểu lộ tâm ý với Hoàng thượng, Hoàng thượng không nói lời nào đã đứng dậy bỏ đi, sau đó mỗi ngày đều đến chỗ một phi tần, duy nhất chỉ không đến chỗ nô tì, cái gì cũng không nói, ngài nghĩ nô tì có thể nghĩ như thế nào? Hoàng thượng cho rằng tại sao nô tì lại muốn đi Ngũ Đài sơn? Chỉ là không muốn thấy Hoàng thượng mỗi ngày ở cạnh một phi tần, bản thân lại không thể tức giận, cũng chỉ có thể chọn nhắm mắt làm ngơ mà thôi."

https://thuviensach.vn

Nghe A Uyển nói như vậy, Hoàng thượng nhịn không được muốn giải thích, “Trẫm là…”

“Hoàng thượng cũng đừng nói chuyện, để cho nô tì nói hết lời, Hoàng thượng dù sao cũng là thiên tử,nô tì chính là không chấp nhận được chuyện đó, Hoàng thượng phản ứng như vậy, nô tì cũng chỉ có thể cho rằng Hoàng thượng chán ghét vứt bỏ nô tì, sao lại dám tức giận cùng Hoàng thượng chứ? Hoàng thượng nói không để ý đến ta thì không để ý đến ta nữa, nói muốn hòa giải ta phải chấp nhân, chẳng lẽ còn không cho phép nô tì tự mình oán giận?”

Càng nói càng kích động, nước mắt A Uyển đã rơi xuống như chuỗi trân châu bị đứt, dáng vẻ chập vật không đẹp chút nào, nhưng trong lòng Hoàng thượng lại cảm thấy rất đau, “Trẫm sai rồi.”

Thu dọn lại tâm tình, âm thanh A Uyển vẫn còn mang theo giọng mũi, chậm chạp nói, “Hoàng thượng nói là phải nói chuyện, chúng ta cũng đã nói chuyện rồi, Hoàng thượng mỗi lần đều như vậy, tức giận thì không nhìn đến tần thiếp, lúc hết giận lại nói muốn hòa hảo, nô tì cảm thấy mình giống như là sủng vật, Hoàng thượng nói yêu thích ta, ta sao có thể tin, nếu sau này Hoàng thượng lại như vậy, ta phải làm sao chứ?”

Nhìn cặp mắt A Uyển còn mang theo lệ, Tề Diễn Chi lại vui mừng A Uyển rốt cục đã nháo với mình như trước, nhưng lại thở dài, ôn nhu dỗ, “Trẫm không hiểu rõ tâm tư nữ nhan, đối với những việc này cũng không có kinh nghiệm, trẫm đồng ý với nàng, sau này chỉ có một mình nàn, tất nhiên cũng sẽ không đối xử với nàng như vậy nữa, chỉ là trong lòng nàng nghĩ gì, cũng phải nói ra với trẫm, trẫm mới có thể hiểu rõ tâm ý của nàng, đỡ phải nàng lại tức giận, nàng đừng giận trẫm nữa có được không?”

A Uyển quật cường lắc đầu, “Không tốt.”

https://thuviensach.vn

“Vì sao?” Lần này đến phiên Hoàng thượng kinh ngạc, vốn tưởng rằng đã nói rõ mọi chuyện, A Uyển nên hết giận mới phải.

“Hoàng thượng nói suông không đảm bảo.” (~.~ được voi đòi Hai Bà Trưng kìa…)

“Sao lại nói vậy, trẫm đối với nàng luôn luôn giữ lời.” Điểm này Hoàng thượng vẫn rất tự tin.

A Uyển cười lạnh hai tiếng, “Hoàng thượng không phải đã nói không thích dáng vẻ của Nhu dung hoa sao, lại đáp ứng với nô tì sẽ không đến chỗ Nhu dung hoa, còn không phải là đã đi rồi?”

Lúc này bị tính nợ cũ, sắc mặt Hoàng thượng thoáng xấu hổ, lúc đó không phải là vì chọc cho A Uyển tức giận sao, không nghĩ đến nàng lại ôm giận trong lòng tích góp từng tí một đến lúc này.

“Trẫm viết giấy đảm bảo cho nàng nhé?”

“Không cần, Hoàng thượng cũng không phải thiếu nô tì ngân lượng,viết giấu đảm bảo làm gì.”

Mặc dù A Uyển kiêu ngạo lại làm khó như vậy, nhưng Hoàng thượng lại vui vẻ chịu đựng, nếu không phải là đặt nàng ở trong lòng sao có thể không kiêng kị gì mà dụ dỗ chứ.

Bất luận là Hoàng thượng bảo đảm như thế nào, A Uyển cũng chỉ cười như hoa, ngoài miệng nói không đồng ý không chịu tha thứ cho Hoàng thượng, Hoàng thượng không có cách gì, nhìn thoáng qua vật nhỏ vẫn già mồm cãi láo, cất bước giả vờ muốn xuống đất.

Thấy vậy, A Uyển hoảng hốt, vừa nãy đắc ý vênh váo lại quên mất chính mình còn đang ở trên nóc nhà, “Hoàng thượng người đi đâu vậy, đừng để nô tì ở lại đây!”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng bình tĩnh quay đầu lại, nhàn nhạt nói với A Uyển, “Nếu Tiểu Uyển nhi vẫn không chịu tha thứ cho trẫm, trẫm rất khổ sở, muốn xuống dưới suy nghĩ một chút, A Uyển cũng ở đó suy nghĩ thật kỹ đi.”

A Uyển mở to hai mắt nhìn, theo bản năng nắm chặc xương sống mái, Hoàng thượng định để cho mình ở trên nóc nhà, ý gì đây?

“Như thế nào, Tiểu Uyển nhi nghĩ sao?”

Mặc dù là như thế, A Uyển trong lòng chắc chắn Hoàng thượng sẽ không bỏ mình lại đây, kiên định lắc đầu, “Nô tì không chấp nhận uy hiếp!”

Hoàng thượng cũng không tức giận, bình tĩnh gật đầu, phi thân từ nóc nhà biến mât, A Uyển không dám tin đứng lên, lập tức trượt chân, A Uyển cả kinh gắt gao bám vào mái nhà, Hoàng thượng thật sự bỏ mình lại nơi này sao?

“Hoàng thượng đừng trốn nữa, mau ra đây đi!” bám vào mái nhà, A Uyển không đoái hoài tới mặt mũi, la lớn, mà phạm vi xung quanh lại yên tĩnh không có chút phản ứng nào.

A Uyển biết nếu mình không nói ra lời Hoàng thượng muốn nghe, vậy thì tự tìm cách đi xuống đi, nhìn xung quanh một chút, lại nhìn mặt đất, A Uyển cảm thấy mình tuyệt đối không có khả năng đi xuống, đương nhiên, trừ khi lăn xuống.

“Hoàng thượng, nô tì nghĩ xong, nô tì tha thứ cho Hoàng thượng!” vắng vẻ không tiếng động.

A Uyển suy nghĩ, không phải là câu này sao? “Hoàng thượng, nô tì vinh hạnh được lọt vào mắt xanh của Hoàng thượng, thật là phait tu ba đời mới được!” một chút động tĩnh cũng không có, A Uyển lại có chút hối hân, làm trò cái gì chứ!

https://thuviensach.vn

Cắn cắn môi dưới, A Uyển ngoan tâm, bỏ thể diện qua một bên, “Nô tì già mồm cãi láo keo kiệt ngu ngốc cho nên mới không phân biệt tốt xấu, chỉ có Hoàng thượng anh minh thần võ thông minh cơ trí bác học đa tài phong lưu phóng khoáng mới có thể bao dung nô tì a!”

Quả nhiên sau một khắc thân ảnh Hoàng thượng liền xuất hiện, cười ôm A Uyển xuống, “Hoàng thượng sao lại leo tường trèo nóc nhà lợi hại như vậy?” trong quá trình đi xuống, A Uyển không nhịn được hỏi một câu.

“Khi còn bé trẫm nghĩ sẽ gia nhập giang hồ, trở thành một đại hiệp.”

A Uyển lập tức bị thái độ nghiêm túc của Hoàng thượng chọc cho nở nụ cười, đến mặt đất rồi, Hoàng thượng đang muốn buông A Uyển, người trong lòng lại ôm chặc hơn, “Nô tì chân đều mềm cả rồi.”

Ý tứ này chính là không muốn nhúc nhích, Hoàng thượng khẽ cười một tiếng, già mồm cãi láo keo kiệt ngu ngốc không biết tốt xấu như vật nhỏ này chỉ có mỗi mình thích thôi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 103

A Uyển cùng Hoàng thượng ngọt ngào như vậy đã mấy ngày, toàn bộ Chiêu Dương cung như sống lại, lúc trước cung nhân còn sợ chủ tử bị thất sủng, ai biết quanh co, hiện tại chủ tử lại được cưng chiều nhiều hơn, mỗi ngày nếu Hoàng thượng không ghé Chiêu Dương cung thì là cho gọi chủ tử đến Ngự Thư phòng, bất quá, có đến thì cũng sẽ ngủ lại Chính Kiền cung,

Chủ tử được sủng ái, các nô tài mới có thể sống tốt, mọi người trong Chiêu Dương cung trên mặt đều tràn đầy nụ cười, đó là chạy vội vã, quá trình đều nhanh hơn trước đây vài phần.

Ban đêm, A Uyển vô lực ghé vào trước ngực Hoàng thượng, tùy ý để cho Hoàng thượng tùy ý vỗ về sau lưng, đã sau nhiều ngày tự mình nghiệm chứng, A Uyển rốt cục tin tưởng trong thời gian mình giận dỗi với Hoàng thượng, quả nhiên là không có cùng với phi tần khác, hồi lâu, A Uyển mở miệng nói, “Hoàng thượng, ngài nói sau này chỉ có một mình nô tì sao?”

Hoàng thượng kinh ngạc, “Trẫm biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng sao?”

A Uyển lắc lắc đầu, hiện tại mới bắt đầu tự hỏi nếu Hoàng thượng chỉ cưng chìu mỗi mình thì sẽ thế nào, “Nếu Hoàng thượng chỉ độc sủng thiếp, các đại thần sẽ có chuyện để ý kiến.” thiên ty vạn lũ liên hệ của hậu cung cùng triều thần thì không thể nào chặt đứt, lúc trước cha tìm mọi cách để đưa hai tỷ muội nàng vào cung cũng vậy,người ngoài không phải luôn tìm cách đưa nữ nhi vào cung để được phú quý, đã như vậy, sao có thể chấp nhận để cho Hoàng thượng chỉ độc sủng mỗi mình?

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng khẽ cười một tiếng, ôm chặt A Uyển, “Cái này nàng không cần lo lắng, tấc cả đã có trẫm lo lắng.”

Nghe khẩu khí Hoàng thượng như đã lường trước mọi chuyện, chuyện trong triều A Uyển cũng có hiểu biết một ít, nhưng cũng không tìm hiểu nhiều, Hoàng thượng đã nói như thế, mình nghĩ nhiều hơn cũng không có ích gì, A Uyển gật đầu, chuẩn gị bò xuống từ người Hoàng thượng, chỉ vừa khẽ động, bàn tay đã bị nắm lại.

“Không phải chúng ta phải đi ngủ sao?” lại cảm nhận được dưới thân đã có lửa nóng, mà thỉnh thoảng lại chọc vào mình, A Uyển mở to hai mắt nhìn, đôi mắt đẹp tràn đầy nghi vấn.

Quay người đặt vật nhỏ dưới thân, nhìn vật nhỏ trắng mịn như đậu hũ, mím môi cười cười, “Nàng ngủ của nàng, dù sao nàng cũng không phải động, trẫm làm là được.”

Như vậy làm sao ta có thể ngủ a!

A Uyển còn không kịp kháng nghị, cái miệng nhỏ nhắn đã bị chặn lại, tất cả lời muốn nói đều nuốt vào bụng, bên trong màn lại có thêm một màn lăn qua lăn lại.

***

Lễ Phật cùng thái hậu thì A Uyển luôn nhịn không được mà ngủ gà ngủ gật, tình huống như vậy thực hiếm thấy, thái hậu tất nhiên biết chuyện A Uyển cùng Hoàng thượng đã nháo còn chưa quen, thái hậu cũng là người có kinh nghiệm, sao có thể không nhìn ra là đã xảy ra chuyện gì, liền trêu ghẹo A Uyển, “Như vậy thật không có tâm, xem ra là không muốn cùng ai gia đi Ngũ Đài sơn rồi.”

Nhìn thấy cặp mắt mang hàm ý “Ai gia hiểu mà” của thái hậu, A Uyển dù da mặt có dày cũng khó tránh khỏi xấu hổ đỏ mặt, “Nô tì đã biết.” Lễ

https://thuviensach.vn

Phật thì phải “Thành tâm”, nếu biết vậy mà vẫn phạm phải thì thật là bất kính đối với Phật tổ.

Thái hậu khoát khoát tay, ý bảo A Uyển về đi, “Ngươi về trước đi, nghĩ ngơi cho tốt rồi đến chỗ ai gia cũng không muộn, cố gắng miễn cưỡng cũng vô dụng mà thôi.”

Biết thái hậu đang thông cảm cho mình, A Uyển cảm kích cũng khong từ chối, đứng dậy hành lễ nói, “Tạ ơn thái hậu nương nương, thần thiếp xin cáo lui.”

Trên đường hồi chung, A Uyển vẫn chống cằm ngủ gà ngủ gật, tuy là nhìn qua không đoan trang lại không hợp quy củ, may mà không có phi tần khác gần đó, Bạch Lộ nhìn quanh không có ai, cũng sẽ không nhắc nhở.

Chỉ là không lâu sau kiệu đột nhiên ngừng lại, A Uyển đang nhắm mắt dưỡng thần mở mắt ra, nhìn thấy cung nữ quần áo hồng nhạt quỳ trước kiệu, A Uyển cũng không vội mở miệng.

Sau khi Bạch Lộ kiểm tra, mới đến bẩm báo cùng A Uyển, “Chủ tử, cung nữ vừa rồi đụng phải kiệu của người, bị Tiểu Đường Tử cản lại.”

Đây cũng không phải là chuyện lớn gì, nhìn quần áo của cung nữ thì biết được đây là đại cung nữ, ở trước mặt chủ tử cũng có chút địa vị, mà cung nữ lại quỳ trên đất, nói trước, “Nô tỳ lỗ mãng, đụng phải Uyển chiêu nghi nương nương, thỉnh Uyển chiêu nghi nương nương giơ cao đánh khẽ.”

Thế nhưng lại rất thông minh, không để cho mình định tội, mà lại nói “Giơ cao đánh khẽ”, lại không biết là vô tình hay cố ý bày sẵn hố cho mình nhảy vào.

“Không sao, trở về tìm chủ tử của ngươi lãnh phạt đi.” Tùy ý xử phạt đại cung nữ của phi tần khác, truyền ra ngoài lại mất mặt.

https://thuviensach.vn

Cung nữ nhất thời ngẩng đầu lên, rất kinh ngạc, lập tức quỳ xuống, “Tạ nương nương ân điển.”

Nhưng cung nữ vừa ngẩng đầu, càng làm cho A Uyển thấy kì quái, bên mặt trái của cung nữ có mấy vết móng tay trên cổ cũng có dấu vết rất sâu, mặc dù là phi tần có đánh cung nhân, tuyệt đối sẽ không để lại dấu vết, nhưng trên mặt cung nữ này lại có dấu vết rõ như vậy, sao A Uyển có thể không lấy làm lạ?

Kiệu đi qua cung nữ, thì A Uyển theo bản năng nhìn lại cung nữ vẫn quỳ trên đất, bây giờ trời đã ấm dần, cung nhân đã sớm không mặc quàn áo dày nữa, đã mặc quần áo mỏng hơn, mà cung nhân bởi vì hậu hạ chủ tử, cũng phải mặc quần áo phù hợp với thân phận của chủ tử, mà cung nữ quỳ trên mặt đất thì tay áo cũng lộ ra ngoài.

Từ chỗ này nhìn đến tay cung nữ kia cũng không thấy được gì, chỉ là thương thế trên mặt lại kỳ quái, chờ kiệu đã đi xa, A Uyển phân phó Lý Phúc Mãn đi tìm hiểu thử là đại cung nữ của phi tần nào.

Lý Phúc Mãn không phụ nhờ vả, rất nhanh quay lại, hành lễ xong mới thông báo tin tức với A Uyển, “Chủ tử, người vừa rồi là đại cung nữ của Kiến Chương cung, cũng không phải là người mà Hiền phi nương nương hay mang theo nên ngài mới không biết.”

Được Lý Phúc Mãn giải thích rõ, nhưng A Uyển vẫn nghi hoặc, theo tính tình thanh cao ngạo mạn của Hiền phi nhất định sẽ không động thủ với cung nhân mới phải, sao cung nữ lại bị thương như vậy?

Có lẽ biết được chủ tử còn nghi vấn, Lý Phúc Mãn tiếp tục nói những tin mình thăm dò được, lại càng làm cho A Uyển nghi ngờ hơn, hiện tại bốn đại cung nữ ở Kiến Chương cung đã xin nghỉ hết ba, người mà hôm nay đụng phải trên mặt lại có vết thương, đoán chừng cũng cần phải xin nghỉ, đại cung nữ bên cạnh Hiền phi ngoại trừ Hiền phi thì có ai dám động vào?

https://thuviensach.vn

Kẻ xin nghĩ kẻ bị cào, chẳng lẽ Hiền phi cũng bị điên sao? Mà mỗi ngày thỉnh an ở chỗ Hoàng hậu Hiền phi nhìn vẫn rất bình thường, cũng không có biểu hiện kì lạ gì cả.

Ngày thứ hai, trong giếng cạn ở lãnh cung phát hiện một xác nữ, từ quần áo có thể biết được là đại cung nữ, chỉ là dung mạo vô cùng thê thảm đã không thể nhìn ra nữa, nếu chỉ là một tiểu cung nữ, Dịch Đình sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua, không đến mức báo lên Hoàng hậu, nhưng đây là đại cung nữ, nếu giấu giếm việc này, nếu nương nương biết được muốn hỏi tội chỉ sợ sẽ liên lụy đến cả mình.

Bởi vậy tổng quản Dịch Đình không dám chậm trễ, tự mình báo cáo việc này với Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu nương nương lại điều tra được, là cung nữ của Hiền phi, quả nhiên là rất đúng lúc, Hoàng hậu nương nương và Hiền phi vốn dĩ luôn đối đầu, lần này bắt được nhược điểm của Hiền phi tất nhiên sẽ không cho Hiền phi chút mặt mũi nào.

Chúng phi tần tụ họp ở Khôn Ninh cung, Hoàng hậu liền chất vấn Hiền phi, mà Hiền phi cũng chỉ cười nhạt, giống như cung nữ đã chết kia không có chút quan hệ nào với mình, “Hoàng hậu nương nương, hôm qua thần thiếp chỉ dạy dỗ nàng ta vài câu mà thôi, không nghĩ đến cung nữ này tính nết lại lớn như vậy lại tự sát, Hoàng hậu nương nương vì một nô tỳ không phân biệt tôn ti lại chất vấn thần thiếp sao?”

Hiền phi nói hai ba câu đã phủi sạch quan hệ với chuyện này, nhưng mà Hoàng hậu đâu phải là người vô dụng, “Bổn cung đâu có chất vấn ngươi, chỉ là Dịch Đình nói, trên người cung nữ của ngươi không có chỗ nào lành lặn, dù sao cũng đã đi theo Hiền phi muội muội lâu như vậy rồi, cũng thật đáng thương.”

Hoàng hậu ám chỉ rõ như vậy làm cho Hiền phi thoáng cau mày, thần sắc tựa hồ có chút kiềm chế, A Uyển thấy nắm tay của Hiền phi cũng đã nổi gân xanh, chỉ là thanh âm cũng không có chút biến đổi nào, “Việc đã đến

https://thuviensach.vn

nước này, thần thiếp hậu táng cho nàng ta là được, tốt xấu gì cũng từng là chủ tớ, chẳng lẽ còn muốn thần thiếp để tang cho nàng ta sao?”

Đã đến mức này, Hoàng hậu cười cười không thèm nhắc lại nữa, đã xem xong võ đài của Hoàng hậu và Hiền phi, thỉnh an cũng đến lúc giải tán.

Mà A Uyển càng cảm thấy Hiền phi không ổn, nếu không phải vẻ mặt và giọng nói lúc nãy không có biến hóa, A Uyển đều hoài nghi có phải Hiền phi còn tồn tại một nhân cách khác, hôm nay người tới ta đi với Hoàng hậu, Hiền phi không giống như lúc trước xem thường mọi việc, hôm nay lại là đang cực lực ẩn nhẫn lửa giận, nói những lời này cung nhân nghe qua, chủ tử lạnh lùng như vậy, trong lòng ngươi còn muốn đi theo nàng ta sao?

Hiền phi tạm thời không nói gì, A Uyển ra chủ điện, còn chưa bước khỏi Khôn Ninh cung thì Trần quý tần đã theo đuôi đến, đột nhiên ở trước mắt bao người quỳ xuống trước A Uyển, chặn đường A Uyển.

Đã quen nhìn Trần quý tần mỗi lần gặp mình đều vênh váo đắc ý, đột nhiên hạ thấp bản thân, A Uyển lại rất hoảng sợ, “Trần quý tần có ý gì, có chuyện gì đứng lên đi rồi nói.”

Không ít phi tần vừa bước ra khỏi Khôn Ninh cung thấy như vậy đều ghé mắt qua nhìn, thấy động tĩnh càng ngày càng lớn, Trần quý tần cũng không có ý định đứng dậy, “Uyển chiêu nghi nương nương, tất cả đều là lỗi của tần thiếp, tần thiếp hẹp hòi đố kị với ngài, ở trước mặt ngài bịa đặt sinh sự, thỉnh ngài cầu xin Hoàng thượng buông tha cho cha huynh của ta đi.”

A Uyển cười lạnh lùng, đối với lời này của Trần quý tần không biểu hiện gì, “Trần quý tần đây là đang uy hiếp Bổn cung sao? Nếu thật sự muốn cầu tình với Bổn cung, cần gì phải làm vậy ở trước cửa Khôn Ninh cung của Hoàng hậu nương nương, còn làm trò trước mặt các tỷ muội, nếu không hiểu nội tình, sẽ cho rằng Bổn cung muốn khi dễ ngươi sao?”

https://thuviensach.vn

Âm lượng A Uyển nói không lớn không nhỏ, đủ để cho các phi tần đang tò mò đứng xem nghe rõ, Trần quý tần sắc mặt càng trắng hơn, hoa lê đái vũ, “Uyển chiêu nghi nương nương, ngàn sai vạn sai đều là lỗi của tần thiếp, nên cho dù là thiên đao vạn quả cũng là do tần thiếp gánh chịu, cầu xin Uyển chiêu nghi nương nương mau cứu phụ huynh của tần thiếp thôi.”

Nói, Trần quý trần quỳ rợp trên mặt đất, A Uyển thấy thể, sắc mặt càng lạnh, đang muốn nói, thì Đức phi giống như tìm được trò vui, mở miệng, “A Uyển muội muội, nếu Trần quý tần đã có lòng đến xin lỗi ngươi, không bằng ngươi hãy giơ cao đánh khẽ, tha cho nàng ta lần này đi.”

Cười lạnh một tiếng, A Uyển đã hiểu rõ hai người này có ý đồ gì, kẻ hát người bè cũng thật tốt, đầu tiên là Trần quý tần luôn miệng xin tha thứ, kì thực muốn nói mình được cung chìu nên ngang ngược, thủ đoạn độc ác, mà Đức phi lại xuất hiện đúng lúc khuyên bảo, càng muốn mình ngã thật đau.

“Phụ huynh Trần quý tần tiết lộ việc quân cơ, dao động tâm của mấy vạn quân Đại Tề ở biên giới tây bắc, đến miệng Trần quý tần thì lại thành Bổn cung nhắm vào ngươi vậy? Đổi trắng thay đen như vậy, không bằng chúng ta đến gặp Hoàng hậu nương nương nhờ người phân giải xem sao?”

Quay đầu lạnh lùng nói với Trần quý tần đang quỳ trên mặt đất, A Uyển lại xoay người về phía Đức phi, “Đức phi tỷ tỷ thật là từ bi, chỉ là đối với thỉnh cầu của Trần quý tần, muội muội cũng không dám đáp ứng, tuy rằng muội không phải là nam tử, quốc gia có nạn nhưng lại không thể tự mình ra trận, nhưng nếu có kẻ tiểu nhân làm xằng làm bậy khiến lòng quân xao động đẩy Đại Tề vào cảnh dầu sôi lửa bỏng, cái này, muội muội vẫn có thể phân biệt được, nếu lại vì chuyện này mà đi cầu xin Hoàng thượng, vẫn là ngài nên đi đi.”

Lời này của A UYển, đã đưa chuyện này lên đến trình độ an nguy của quốc gia, Đức phi cũng không thể nói gì nữa, về phần Trần quý tần, Hoàng thượng đã sớm nói với mình, Trần quý tần nói với mình chuyện nhị ca cùng

https://thuviensach.vn

Tể vương gia mất tích, là do phụ huynh của Trần quý tần nói ra, vốn dĩ là việc cơ mật, đâu đến lượt bọn họ tùy tiện nói cho phi tần ở hậu cung biết.

Liếc mắt nhìn Trần quý tần thương hại, bất quá là cha huynh bị miễn chức lưu đày mà thôi, nhớ rõ phụ huynh nàng có người trong quân ngũ, mới không ảnh hưởng đến phân vị của Trần quý tần, nàng ta hết lần này đến lần khác không biết sống chết, rõ ràng lại còn không biết điều, thực sự là đã ngại mệnh quá dài.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Tiết

Không đến hai ngày, Trần quý tần bị giáng xuống làm ngũ phẩm Trần tần, bị cấm túc và phạt sao chép kinh thư một trăm lần, khi nào sao chép xong mới được xuất cung, sợ là trong vòng ba tháng cũng không thấy Trần tần.

Trần tần bị phạt như vậy, hoàn toàn cũng là gieo gió gặt bão, chuyện nháo loạn hai ngày trước ở Khôn Ninh cung không bao lâu thì truyền vào tai thái hậu, sau khi thái hậu nghe ngóng được, biết Tể vương gia ở tây bắc mất tích, xem như thái hậu đã từng trải nhiều, nhưng đột nhiên nghe tin con trai mất tích cũng không khỏi sẽ nóng nảy phát hỏa, tuy là định lực của thái hậu cao, biết được tin này cũng không tránh được choáng váng hoa mắt một trận, làm cho Hoàng thượng nổi trận lôi đình, lập tức xử trí Trần tần.

Hoàng thượng vốn muốn giấu việc này, thứ nhất là vì kế hoạch, thứ hai là lo sợ thái hậu cùng A Uyển lo lắng, hiện tại thật chế giễu, Trần tần hận không thể đem việc này làm lớn lên, nếu không phải Trần gia có không ít bộ hạ cũ trong quân đội, chỉ sợ Hoàng thượng đã trực tiếp cắt chức Trần quý tần hạ thành thứ dân cũng không chừng.

Trần tần lần này tự làm tự chịu, nhất thời trong cung cũng không có ai dám nhắc lại chuyện này.

Mà chỗ Đức phi cũng không được thoải mái, thái hậu khỏe hơn một chút thì có mấy phi tần đưa hài tử đến làm bạn thỉnh an thái hậu, đại hoàng tử tuy yếu đuối, nhưng sau sinh nhật một tuổi cũng dần khỏe mạnh hơn, Lâm chiêu nghi luôn dốc lòng chăm sóc, lúc này đại hoàng tử Tề Dục so với lúc mới sinh tốt hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Trầm phi dưới gối có nhị hoàng tử Tề Thịnh vốn rất hoạt bát hiếu động, Trầm phi gần đây vẫn an phận ở trong cung dưỡng thai, cũng ít đưa nhị hoàng tử xuất cung, nhị hoàng tử cũng buồn chán, bây giờ khó có dịp được ra ngoài một lần, trong miệng luôn ầm ĩ, lại chọc cho thái hậu vui vẻ.

Nhị công chúa Tề Nguyên Uy được Diệp quý tần nuôi dưỡng, tuổi tác cũng tương đương nhị hoàng tử, hai tháng sau chính là tròn tuổi yến của bọn họ, lúc này cũng là khoảng thời gian nhị công chúa rất hoạt bát hiếu động, ở cùng nhị hoàng tử thì trắng trẻo đẹp đẽ, thái hậu thấy thế tất nhiên là cười toe toét.

Chỉ là Nguyên Ninh công chúa đứng bên cạnh Đức phi sắc mặt không vui lắm, nhìn các đệ đệ muội muội nhỏ tuổi hơn, không cao hứng lắm, không giống như trước kia nhu thuận khả ái.

Thái hậu thấy thế hỏi Nguyên Ninh làm sao, không nghĩ đến Nguyên Ninh lại khóc rống lên, nháo, “Nguyên Ninh không muốn có đệ đệ muội muội, đều là đệ đệ muội muội giành hết sủng ái của Nguyên Ninh, không có đệ đệ muội muội thì tốt rồi!”

Bị lời này kinh động không chỉ có thái hậu cùng các phi tần khác, mà ngay cả Đức phi cũng không nghĩ đến Nguyên Ninh sẽ nói ra những lời này, thái hậu rốt cục vẫn rất yêu thương Nguyên Ninh, dù sao đây cũng là cháu gái đầu tiên, ý nghĩa không giống với người khác, ôm Nguyên Ninh vào lòng dỗ một lúc lâu, mới hỏi là ai dạy.

“Đây là nhũ mẫu nói, người nói Hoàng tổ mẫu cùng phụ hoàng có đệ đệ muội muội rồi nên không thích Nguyên Ninh nữa, Hoàng tổ mẫu, Nguyên Ninh không muốn có đệ đệ muội muội, giết chết bọn nó có được không?”

Lời này vừa nói ra, nhũ mẫu của Nguyên Ninh lập tức quỳ xuống thỉnh tội, thái hậu cũng mắt điêc tai ngơ, cho người kéo nhũ mẫu xuống xử lý.

https://thuviensach.vn

Mặc dù là nguyên ninh luôn luôn nhu thuận khả ái, cũng không tránh khỏi bị kẻ khác xúi giục, đưa Nguyên Ninh vào con đường sai lầm, thấy cháu gái ủy khuất, thái hậu liếc nhìn Đức phi, "Đức phi thường ngày làm gì vậy! Để cho người bên cạnh Nguyên Ninh to gan lớn mật như vậy, nô tài xúi giục chủ tử, Đức phi sao lại không phát hiện chứ?"

Đức phi nghe vậy lập tức đứng dậy thỉnh tội, "Thái hậu nương nương bớt giận, nô tì nhất thời không bắt bẻ, thiếu chút nữa để những kẻ tiểu nhân này mưu đồ dạy hư Nguyên Ninh, mong thái hậu nương nương thứ tội."

Lúc trước mình rất có lòng tin với việc Đức phi sẽ dạy dỗ tốt Nguyên Ninh, mà Nguyên Ninh thông minh trưởng thành sớm, cũng biết lẽ phải, hành sự cũng có chừng mực quy củ, chỉ là không nghĩ đến lúc bản thân cố gắng điều dưỡng thân thể muốn sinh con trai, lại phân tâm, mặc dù Nguyên Ninh thông tuệ, cũng chỉ là một đứa bé năm tuổi, mỗi ngày bị kẻ khác dạy dỗ như vậy, không thể không suy nghĩ lệch lạc, Đức phi hối hận không thôi.

Thái hậu cũng bất vi sở động, "Mà thôi, Đức phi đã bận rộn như vậy, Nguyên Ninh để lại cho ai gia dạy dỗ đi, chờ Đức phi dọn sạch những kẻ gây rối bên mình hãy đón Nguyên Ninh trở về."

Đức phi nhất thời cả kinh, đây không phải là muốn mang Nguyên Ninh đi sao? Còn muốn cầu tình, Đức phi vừa nhấc mắt thì thấy ánh mắt lạnh lùng của thái hậu, trong lòng biết thái hậu không chỉ tức giận mỗi chuyện này, nghĩ đến chuyện lần trước ở Khôn Ninh cung, lập tức gật đầu chấp nhận.

Những lời Nguyên Ninh nói ra chỉ là nhất thời không suy nghĩ, người nói vô tâm nhưng người nghe lại cố ý, truyền ra ngoài sẽ có kẻ dèm pha.

Thái hậu tất nhiên biết rõ, muốn mấy người Trầm phi, "Hôm nay ở chỗ của ai gia, Nguyên Ninh không có nói gì cả, mấy người các ngươi có nhớ

https://thuviensach.vn

chưa?” Nguyên Ninh dù sao cũng là một cô nương, mặc dù là công chúa, cũng cần có thanh danh tốt, nếu chuyện hôm nay truyền ra ngoài, sẽ phá hỏng danh dự của Nguyên Ninh.

Mấy người Trầm phi được Hoàng thượng bổ nhiệm cho nuôi nấng hoàng tử hoàng nữ, tất nhiên đều là kẻ thức thời, sẽ không ngu ngốc đối nghịch với thái hậu.

Trước khi rời đi Đức phi lưu luyến nhìn Nguyên Ninh không rời, trong lòng đau đớn.

Thái hậu quyết định như vậy không phải là muốn ly gián tình cảm mẹ con Đức phi, chẳng qua là muốn nhờ việc này để cảnh tỉnh Đức phi mà thôi, tránh việc nàng hành sự không thấu đáo, tương lai sẽ ảnh hưởng xấu đến Nguyên Ninh.

***

Có lẽ là cầu mưa có hiệu quả, trước khi kết thúc kì gieo trồng, ông trời tâm tình không tệ, rốt cục cũng mưa một trận lớn, biết được Hoàng thượng khẩn cấp, tuy là vụ gieo trồng mùa đầu bị chậm lại, thu hoạch sẽ kém hơn năm trước, nhưng so với không có thu hoạch gì chẳng phải tốt hơn sao? Cho nên sau này nếu triều đình trợ cấp cho bách tích áp lực cũng sẽ nhỏ hơn.

Năm nay trước ngày sinh nhật Hoàng thượng chiến trường tây bắc vẫn không có tin, nên yến tiệc không long trọng như năm ngoái, chỉ là các phi tần cùng quý phụ tụ tập lại, làm một buổi tiệc tối đơn giản mà thôi, tất cả được giản lược hết mức có thể.

Dạ tiệc đã được tiến hành một nửa, Lý Đắc Nhàn vội vã chạy đến trình lên một phong thư, có thể làm cho Lý Đắc Nhàn như vậy tất nhiên là trường hợp cấp bách, không khí yến hội thay đổi, mọi người nhìn chằm chằm quan sát sắc mặt Hoàng thượng, yên lặng theo dõi diễn biến.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng đọc thư, nét mặt dần dãn ra, cuối cùng còn đứng lên cười ha ha, Lý Đắc Nhàn thấy thế, quay xuống lớn giọng với mọi người, “Tin chiến thắng từ tây bắc, Tể vương gia lãnh binh thu phục toàn bộ lãnh thổ biên cảnh, chúc mừng Hoàng thượng, Đại Tề vạn tuế!”

Mọi người lập tức phản ứng, đều nâng chén quay sang Hoàng thượng, lập lại theo Lý Đắc Nhàn, “Chúc mừng Hoàng thượng, Đại Tề vạn tuế!”

Tể vương gia gửi thư nói rằng, đại sự đã thành, Hoàng thượng biết tin tất nhiên thần thanh khí sảng, tâm tình thư sướng, cũng nâng chén, uống hết rượu.

Ngày thứ hai, ý chỉ tấn phong Uyển phi cho A Uyển đã đến Chiêu Dương cung, đi kèm theo là cung trang phi vị tinh xảo đẹp đẽ quý giá, đường chỉ thêu sống động, lần này A Uyển tấn chức, cùng với việc huynh trưởng lập công ở tây bắc có chút liên quan, đây là so huynh trưởng ở mẫu tộc của Uyển phi nương nương lập công, lần tấn vị này không ai dám nói gì.

Huynh trưởng Uyển phi nương nương có quân công, còn chưa trở về đã giúp cho muội muội ở trong cung được tấn phi vị, điều này làm cho những kẻ trước đây cười nhạo nhị công tử Ôn phủ ngu ngốc không khỏi thất kinh, không thể nghĩ nhị công tử Ôn phủ lại lập đại công ở chiến trường, trong lúc nhất thời Ôn phủ như trẩy hội, biết được nhị công tử Ôn phủ chưa đính hôn, lại thấy Ôn phủ đại công tử tuổi trẻ tài cao Ôn đại nhân tướng mạo tuấn tú, nghĩ đến nhị công tử cũng sẽ không thua kém, nên rất nhiều người muốn kết thông gia.

A Uyển biết được huynh trưởng lập công lớn, trong lòng so với việc mình được tấn vị còn vui hơn, buổi chiều Hoàng thượng đến Chiêu Dương cung thì quấn lấy Hoàng thượng hỏi thăm tình hình của nhị ca.

https://thuviensach.vn

Thấy Hoàng thượng ra vẻ hàm hồ, A Uyển thầm nghĩ không ổn, “Chẳng lẽ nhị ca ta xảy ra chuyện ở tây bắc?” Nếu là vì nhị ca hy sinh mà tấn vị, A Uyển tình nguyện không cần.

Hoàng thượng kéo A Uyển ngồi trên tú tháp, vốn còn nghĩ làm sao mở miệng cùng A Uyển, nhưng vật nhỏ hỏi như vậy, gạt cũng không được, mà chuyện của Ôn Trạch sớm muộn gì cũng không giấu được, Hoàng thượng đành nói rõ với A Uyển, bảo A Uyển chuẩn bị tâm lý, “Nhị ca của nàng ở tây bắc bị tinh binh Hách Đáp bao vây, lúc thoát thân bị trúng độc tiễn ở tay trái, vì bảo vệ tính mạng, nên chặt tay.”

Tể vương gia tất nhiên biết được Ôn Trạch là nhị ca của A Uyển rất được Hoàng thượng sủng ái, nên thư hồi âm cũng không khỏi nâng cấp tình huống của Ôn Trạch lên.

A Uyển nghe vậy sửng sốt, Hoàng thượng đang ngụ ý là nhị ca mất đi một cánh tay? Thoáng chốc nước mắt A Uyển dâng trào, trong lòng vừa hổ thẹn vừa khổ sở, nhất thời khóc rống lên, Hoàng thượng thở dài, ôm A Uyển vào lòng an ủi, “Lần này nhị ca nàng vì bảo vệ Tể vương gia mà gặp nạn, trẫm sẽ không bạc đãi hắn.”

A Uyển nghe vậy nhưng lòng vẫn rất khổ sở, nghĩ đến lúc trước nhị ca vì mình mới đến chiến trường, còn mất đi cánh tay, mà chính mình lại không làm được gì cho người thân, chỉ làm các ca ca mệt mỏi thêm, vì mình mà bôn ba, tất cả cảm giác hổ thẹn trong lòng đều xông lên đầu, Hoàng thượng có khuyên bảo như thế nào cũng không được.

Liên tục mấy ngày, tâm tình A Uyển đều rất xấu, cả người mệt mỏi, làm gì cũng không có tinh thần, mặc dù A Uyển biết như vậy là không đúng, nhưng lại không điều chỉnh nổi, ngắn ngủi mấy ngày đã gầy đi rất nhiều.

Hoàng thượng không có cách nào, không thể làm gì khác là mời Ôn phu nhân vào cung, Ôn phu nhân cũng biết được tin tức con trai mất một cánh

https://thuviensach.vn

tay, trong lòng tuy khổ sở nhưng tốt xấu gì thì nhi tử vẫn còn sống, điểm này đủ cho Ôn phu nhân thấy vui mừng, nhìn thấy con gái uể oải không phấn chấn thì, trong điện bốn bề vắng lặng, Ôn phu nhân khó có khi lại nổi giận với con gái mình luôn yêu thương.

“A Uyển! Bộ dáng không muốn sống đó của ngươi là làm cho ai coi? Nếu muốn chết, lập tức đập đầu chết đi, bày ra bộ dáng đó để làm gì, muốn người ngoài thương hại ngươi sao!”

Nhìn mẫu thân đang đỏ mắt giáo huấn mình, A Uyển không ngừng được nước mắt “A nương, nhị ca mất đi một cánh tay, trong lòng ta rất hổ thẹn, nếu không phải bởi vì ta, nhị ca sẽ không tùy tiện đi tây bắc, sẽ không…”

Thấy nữ nhi khóc, Ôn phu nhân vỗ nhẹ lưng A Uyển ôn nhu nói, “Sao ngươi biết nhị ca ngươi đi tây bắc là vì ngươi? Nhị ca ngươi từ nhỏ đã lập chí muốn làm đại tướng quân, bằng không ngươi nghĩ sao a nương lại cho hắn ra ngoài học võ? Hiện tại nhị ca ngươi lập công ở chiến trường, chúng ta không hãnh diện vì nó, ít nhiều binh lính ở tây bắc đã không thể trở về được đó sao? Nhị ca ngươi chỉ mất một cánh tay trái không đáng lo, quan trọng là vẫn còn mạng để quay về, chúng ta nên cảm tạ trời đất.”

(Lei: tui nghi ngờ là người xuyên không là mẹ của A Uyển chứ không phải A Uyển, người hiện đại mà sao suy nghĩ nông cạn quá, lại thấy ẻm bị lố zụ này rồi!)

“Ta chỉ…Ta chỉ thấy hổ thẹn…” A Uyển thút thít nói ra những lời này, “Các ca ca lo lắng cho ta, nhưng ta lại không giúp gì được cho các ca ca, ta…”

“Ngươi đó, để tâm mấy chuyện vụn vặt, chúng ta đều là người nhà, nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn (một người vinh quang cả họ vinh quang, một người tổn hại cả họ tổn hại), ngươi ở trong cung thật tốt đối với chúng ta là quan trọng nhất, nếu ngươi lại muốn biến mình thành cái dạng nửa

https://thuviensach.vn

sống nửa chết đó, vậy ngươi thích làm thế nào thì làm, dù sao chúng ta cũng mặc kệ."

Ôn phu nhân đã hạ sát chiêu, A Uyển không ngừng được nước mắt, "A nương, ta, ta cũng biết mình như vậy không tốt, nhưng mà…"

"A nương biết ngươi thương ca ca ngươi, lẽ nào a nương không đau lòng sao? Nếu ngươi hổ thẹn, nên ngồi cho vững ngôi vị của ngươi, đợi đến lúc ca ca ngươi trở về, thấy ngươi sống tốt, mới không uổng phí ý tốt của ca ca ngươi, nhị ca ngươi mất cánh tay, cũng không phải là tay cầm đao hay viết chữ, lại giữ được một mạng, chỉ cần sau này khổ luyện, sẽ được Hoàng thượng xem trọng." nghe vậy, A Uyển gật đầu, rốt cục nghe hiểu những lời của mẫu thân.

Ngược lại hỏi đến hôn sự của ca ca, Ôn phu nhân lại thở dài, "Người tốt đẹp biết được ca ca ngươi mất một tay, lúc trước sống chết muốn kết thân, bây giờ liền hận không thể lấy bái thiếp về, điểm đó a nương sao nhìn không thấu? Chuyện này ta cũng không nói cho ca ca ngươi, đợi hắn trở về hẳng nói."

Lời này càng làm cho A Uyển hạ quyết tâm, "A nương, nữ nhi bất hiếu, làm người lo lắng, người cứ yên tâm đi, lúc trước nữ nhi nhất thời hồ đồ, suy nghĩ nông cạn, sau này nhất định sẽ bình tĩnh suy đoán, chờ nhị ca trở về, ta cầu xin Hoàng thượng ban hôn cho nhị ca!"

Dứt lời, mẹ con ôm nhau khóc rống lên, đem những điều tích tụ trong lòng khóc ra hết, A Uyển cùng Ôn phu nhân hai người mắt sưng đỏ tạm biệt nhau.

Nếu phân vị Uyển phi này là do ca ca liều mạng đổi lấy, Ôn Uyển nàng phải ngồi thật vững chắc mới đúng, không thể để cho kẻ khác chê cười!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Thanh Danh

Mắt thấy đường làm quan của Chiêu Dương cung ngày càng rộng mở, bên Khôn Ninh cung Hoàng hậu cũng thấy tâm phiền ý loạn rất nhiều, lại nhận được tin tức của Thừa Ân hầu phủ đưa vào, Hoàng hậu lập tức chóng mặt, nghỉ ngơi cũng không hết, đành để cho đại cung nữ Liên Nguyệt mời thái y đến.

Hoàng hậu đột nhiên ngã bệnh cũng là vì tức giận công tâm, sau khi thái y kê đơn thuốc, còn tỉ mỉ dặn dò Hoàng hậu mấy ngày sắp tới không được tức giận, bằng không sẽ không chỉ có hại thân, mà còn hao tổn mệnh thọ.

Liên Nguyệt đang nấu thuốc, một đại cung nữ khác là Nguyệt Đường đứng bên giường hầu hạ, sắc mặt Hoàng hậu rất xấu, trên trán còn chườm khăn, tuy là cực kỳ mệt mỏi, nhưng đầu lại rất đau, Hoàng hậu nằm trên giường, mắt vẫn mở to không ngủ được.

Nguyệt Đường thấy thế, khuyên nhủ, “Nương nương hay là nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút đi, đợi lát nữa sắc thuốc xong, nô tì sẽ ngọi ngài.”

Hoàng hậu lắc đầu, sao có thể ngủ được, trong đầu vẫn suy nghĩ miên man, các loại sự kiện cứ liên tiếp hiện lê, Hoàng hậu thở dài, không có vẻ muốn ngủ.

Hoàng hậu là trưởng nữ của Thừa Ân hầu phủ, bên dưới còn có đệ đệ muội muội nhỏ hơn mười tuổi, nên Hoàng hậu luôn một mực quan tâm bảo vệ bọn họ, nhưng bây giờ đệ đệ muội muội lại cậy vào nàng mà gây sự, cứ che chở cho bọn họ thật sự làm cho nàng hao tâm tổn trí.

https://thuviensach.vn

Thừa Ân hầu phủ đưa tin vào, đệ đệ Chu Quyết Minh để ý một nữ tử thanh lâu, cùng vợ cãi nhau, nhất thời xô ngã Vương thị đang mang thai sáu tháng, sảy thai, là nam hài, Vương thị còn vì vậy mà trọng thương, hiện tại một nhà Vương thái phó đang nói chuyện cùng Thừa Ân hầu phủ.

Lúc trước đệ đệ muốn nạp thiếp vợ chồng đã cãi nhau đến gà bay chó sủa, sau đó Vương thị có bầu, Hoàng hậu cho rằng đệ đệ sẽ sửa đổi tính tình, ai ngờ chuyện lần này so với lần trước còn ầm ĩ hơn!

Ái thiếp diệt thê như vậy, giết hại con trưởng chuyện như vậy nếu truyền ra ngoài, chưa nói đến danh tiếng của Thừa Ân hầu phủ bị bôi nhọ, mà mẫu thân còn đưa tin vào muốn mình ra tay xử lý nhà Vương thái phó, chuyện này vốn dĩ là đệ đệ sai, cho dù có cãi nhau với Vương thị dữ dội hơn nữa, cũng không thể chấp nhận chuyện động thủ với vợ đang mang thai huống hồ còn làm cho vợ sảy thai, chuyện này Thừa Ân hầu phủ làm thế nào cũng sai.

Lại nói Vương thái phó không phải là người dễ đối phó, lấy thân phận là Hoàng hậu của mình, cũng không giấu được chuyện này, huống hồ hiện tại đã ồn ào đến mức mọi người đều biết, mà mình thân là Hoàng hậu lại càng không thể che chở cho đệ đệ được, làm vậy người ngoài sẽ mượn cớ, bắt được điểm yếu của mình và Thừa Ân hầu phủ, mà mẫu thân cũng không hiểu, còn muốn náo chuyện này với mình, hành sự thật quá lỗ mãn rồi.

Hơn nữa muội muội Liên Đông, bị hạ xuống phân vị thường tại, có mình che chở nên cuộc sống cũng không quá gian nan, khó khăn lắm mới chờ được bóng ma chuyện cũ tiêu tán, thừa dịp Hoàng thượng và Uyển phi có hiềm khích, mình đã khéo léo an bày cho muội muội vô tình gặp Hoàng thượng ở Ngự Hoa viên, buổi tối Hoàng thượng còn đến tẩm điện của muội muội, ai biết Hoàng thượng chỉ ngây ngốc ngồi đó một lúc không sủng hạnh muội muội, nàng ta lại oán giận mình.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải là mình che chở, nàng ta nghĩ có thể an ổn sống trong cung như vậy sao?

Bản thân tự cảm thấy đối với đệ đệ muội muội đã tận tâm tận lực, kết quả cái gì tốt cũng không thấy, ngược lại thì bị bọn họ liên tục cản trở, lúc này còn nói mình vô tình vô nghĩa, trong lòng Hoàng hậu sao có thể không tức giận?

Nhất thời trong điện rất yên tĩnh, làn khói lượn lờ tỏa ra từ lư hương, một chút tiếng động cũng không có, Hoàng hậu cứ khép hờ mắt nằm, chỉ có Nguyệt Đường thỉnh thoảng đổi khăn chườm trên trán mà thôi.

Liên Nguyệt sắc thuốc xong thì bưng đến, tiện thể thông báo, "Nương nương, Chu thường tại cầu kiến."

Sắc mặc Hoàng hậu không thay đổi nhiều, mắt cũng không nâng lên, chỉ nằm đó, yếu ớt phun ra hai chữ, "Không gặp."

Liên Nguyệt sửng sốt, tựa hồ không ngờ rằng Hoàng hậu nương nương sẽ phản ứng như vậy, nhưng mà Liên Nguyệt cũng đã ở bên cạnh Hoàng hậu lâu, coi như tính tình trầm ổn, rất nhanh đã phản ứng kịp, "Dạ."

Liên Nguyệt ra ngoài không lâu sau thì Hoàng hậu ở tẩm điện nghe được âm thanh của muội muội và Liên Nguyệt đang ầm ĩ, trong lòng thầm nghĩ, quả thật là bị thói quen làm hỏng rồi, tỷ tỷ bị bệnh, không đến thăm hỏi thì thôi, còn ồn ào như vậy làm người khác lo lắng, còn che chở cho nàng làm gì nữa? Không để cho nàng chịu chút khổ, chỉ sợ là vĩnh viễn cũng không biết được trước đây nàng ta đã sống sung sướng như thế nào.

Không bao lâu sau, tiếng huyên náo bên ngoài cũng nhỏ dần, khi Liên Nguyệt trở về, thì má trái đã sưng đỏ, Hoàng hậu nhàn nhạt nhìn, lên tiếng nói, "Chu thường tại không tuân thủ cung quy, phạm thượng, cấm túc hai tháng, phạt bổng lộc nửa năm, những ưu đãi cho nàng trước đây đều cắt bỏ, chỉ nhận đúng với phân vị thường tại mà thôi."

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Hoàng hậu nhắm mắt lại, cực kỳ mệt mỏi.

Tuy là không hiểu tại sao chủ tử lại có quyết định đó, nhưng Liên Nguyệt cũng không ngu ngốc đến mức hỏi Hoàng hậu nương nương, lĩnh mệnh đi truyền chỉ, sau khi Chu thường tại bị xử phạt, không cần hỏi cũng biết đã dẫn đến một trận ầm ĩ, nhưng chuyện này để sau hẳn nói.

***

Kiến Chương cung, Hiền phi đang lúc ngủ trưa thì nằm mộng hai mày nhíu chặc, đột nhiên, hét chói tai tỉnh giấc, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thở dốc, Hiền phi ôm ngực cố gắng bình tĩnh lại, “Người đâu, đem trà đến đây.”

Đại cung nữ đắc lực của Hiền phi đều đã nghỉ, còn một người thì chết, nên người hầu hạ bên cạnh đều là nhị đẳng cung nữ, nhưng dù sa thì có cũng hơn không, thông minh nhanh nhạy không bằng mấy người trước đây, mọi việc đều phải sai bảo, nghe lệnh mới làm, rất chết phác.

Cung nữ dung mạo thanh tú nớm nớp lo sợ đưa cho Hiền phi một chén nước ấm rồi lui đến cạnh giường chờ phân phó, Hiền phi uống một ngụm, nhíu mày, “Hiện nay trời nóng, lại còn đưa cho Bổn cung trà nóng! Muốn bỏng chết Bổn cung sao! Đổi chén khác!”

Tiểu cung nữ nghe vậy lông tơ cũng dựng lên, vội vàng dạ dạ vâng vâng nhận chén trà, bộ dáng cần tách trà như rất hốt hoảng bỏ chạy, đại cung nữ bên người Hiền phi đều rơi vào thảm cảnh, cung nhân Kiến Chương cung đều là người chứng kiến tất cả, đối với sự thay đổi của Hiền phi, ai dám đến gần hầu hạ chứ?

Cung nữ này trong lòng âm thầm kêu khổ, sao chính mình lại bị thăng chức thành đại cung nữ chứ, lại không thể từ chối, không thể làm gì khác làn cầu nguyện cho Hiền phi nương nương vạn lần đừng nổi giận, cào cấu mình.

https://thuviensach.vn

Sau khi tiểu cung nữ xoay người đi, Hiền phi ngồi trên giường, vẻ mặt mệt mỏi, Hiền phi bị ác mộng quấy rầy không phải chỉ một hai ngày, đã uống nhiều thang thuốc an thần nhưng không có hiệu quả, mỗi ngày đều bị ác mộng là tỉnh giấc, sắc mặt tiều tụy, vì trang điểm nhiều lớp son phấn nên người ngoài mới không nhìn ra.

Nhớ tới lúc trong mộng bị kẻ khác làm cho hít thở không thông, Hiền phi vẫn không nhịn được hoảng sợ, cung nữ mới vừa rồi cũng đã vội vã quay lại, lần này nước có độ ấm phù hợp, Hiền phi cũng thỏa mãn.

Mà tiểu cung nữ lại không lập tức lui xuống, đưa lên cho Hiền phi một phong thư, "Nương nương, tìm thấy vật này ở cửa sổ."

Hiền phi vừa nhìn thấy lá thư này, chân mày càng cau chặt hơn, đáy mắt hiện lên một tia kinh hoàng, nhưng vẫn đưa tay cầm thư, thấy nét chữ quen thuộc bên trong, Hiền phi càng mở to hai mắt nhìn, lập tức buông lỏng làm chén trà trong tay rơi xuống đất, một tay vò nát lá thư, nội dung trong thư cũng không nhìn qua.

Tiểu cung nữ thấy thế, vẻ mặt kinh hãi lùi về sau mấy bước, rất sợ Hiền phi sẽ nổi điên, dù sao thì cũng đã nhìn qua lúc Hiền phi nổi điên dữ tợn như thế nào rồi, có lẽ mau trốn thôi, tiểu cung nữ lùi ra sau thì chân đụng phải bình hoa, bình sứ hơi lắc lư, tiểu cung nữ chưa kịp kinh hô thì bình hoa đã rơi trên mặt đất, một tiếng này làm cho Hiền phi lập tức xoay mặt lại.

Tiểu cung nữ lập tức quỳ xuống dập đầu, "Hiền phi nương nương tha mạng! Hiền phi nương nương tha mạng!"

Mà Hiền phi lại giống như bị kinh hách, một bước xuống giường đã vọt đến nắm tóc tiểu cung nữ, đập đầu nàng xuống đất, trong miệng còn tức giận mắng, "Vật như vậy ngươi cũng dám đem đến trình cho Bổn cung!

https://thuviensach.vn

Ngươi mượn gan của ai! Tiện nhân ngươi! Quấn lấy ta làm gì! Ngươi chết tiệt! Ngươi quấn lấy Bổn cung làm gì!”

Hiền phi càng nói càng kì quái, mà tiểu cung nữ cũng không dám phản khán, chỉ có thể chịu đựng, đến lúc tiểu cung nữ nghĩ mình sẽ ngất đi, Hiền phi rốt cục cũng thả nàng, tiểu cung nữ không biết Hiền phi có ý gì, lặng lẽ ngâng mắt, chỉ nhìn thấy bàn chân trắng noãn, là do vừa rồi vội lao xuống, chưa kịp mang giày vào.

Rất sợ Hiền phi lại tức giận nữa, tiểu cung nữ chỉ dám cúi đầu thật thấp, hồi lâu, Hiền phi mới mở miệng, nói, “Lui xuống đi, bôi thuốc một chút đi.”

Thấy cung nữ chật vật chạy khỏi điện như chạy nạn, Hiển phi không nhịn được thở dài một hơi, trên mặt vẫn đạm nhiên cao nhạo, tựa như người vừa rồi ấu đả với cung nữ không phải là nàng.

Hiền phi khổ não ngồi lại trên giường, có vẻ không nghĩ ra tại sao mình lại làm chuyện như vậy, từ lúc vật kia xuất hiện, tính tình mình ngày càng khác thường, có đôi khi mất khống chế, vô thức làm ra, rất nhiều chuyện giống như là bị ai đó điều khiển không thể làm theo ý muốn của bản thân.

Tình hình như vậy nên gọi thái ý đến xem, nhưng Hiền phi lại sợ mình cũng bị gán cho danh hào điên, nên chuyện tính tình Hiền phi thay đổi, bị che giấu đã lâu không để cho người ngoài biết, Hiền phi cũng nghi ngờ mình bị hạ độc, nhưng kiểm tr Kiến Chương cung lại không có gì cả.

Gần đây tình huống càng nghiêm trọng hơn, Hiền phi suy nghĩ, vẫn quyết định mời thái y đến.

Ba người đứng đầu hậu cung thoáng cái đã hai người ngã bệnh, về phần Hoàng hậu nương nương xử trí Chu thường tại cũng làm cho người khác thấy kì quái, Chiêu Dương vẫn như trước đây không quan tâm đến chuyện gì cả, vẫn giữ thái độ không quan tâm, không bình luận bất cứ chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Đã nhiều ngày qua A Uyển rất thanh nhàn, Hoàng hậu nương nương ngã bệnh, nên thỉnh an buổi sáng cũng miễn, A Uyển chỉ cần đến Từ Ninh cung bồi thái hậu mỗi ngày là được, về phần Hoàng thượng cũng làm cho A Uyển yên tâm, từ ngày Hoàng thượng bày tỏ nỗi lòng với mình, cũng không còn bước chân vào cung của các phi tần khác nửa bước, chỉ thỉnh thoảng đi thăm các hoàng tử hoàng nữ mà thôi, điểm này A Uyển cũng không đến mức ghen.

Cuộc sống tạm ổn thuận buồm xuôi gió, A Uyển tất nhiên sẽ không phiền não, chỉ là trước cửa Chiêu Dương cung nhìn thấy Trầm phi đang mang thai lại cười tươi như hoa đến thăm, lại nhìn đến nhũ mẫu ôm nhị hoàng thử phía sau, tâm trạng A Uyển trầm xuống, quả nhiên là không thể tránh được phiền phức mà, càng muốn tránh lại càng đến cửa tìm mình.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Danh Hiệu

Nhìn bụng đã to của Trầm phi, so với lần gặp mặt trước đã lớn hơn nhiều, tính toán một chút, thời gian Trầm phi sinh thì hai tháng nữa hài tử trong bụng sẽ ra đời, vào đầu hạ, bên ngoài trời rất nắng, A Uyển cũng không dám cản trở phụ nữ có thai, vội vàng mời Trầm phi vào trong điện.

Thái độ của Trầm phi đối với A Uyển vẫn thân thiết như ngày trước, sau khi ngồi xuống thì tủm tỉm cười chúc mừng A Uyển, "Muội muội thăng phi vị, tỷ tỷ lại dưỡng thai trong cung, còn chưa kịp tự mình chúc mừng muội, tỷ tỷ hôm nay đền bù cho muội."

A Uyển cười cười đáp lời, "Trầm phi tỷ tỷ nói vậy không phải rồi, hôm tấn phong đó Trầm tỷ tỷ là người đưa lễ vật đến đầu tiên, muội muội vẫn ghi nhớ trong lòng."

Nghe vậy, Trầm phi ôn nhu cười, "Tặng lễ vật đâu so với tự mình chúc được chứ."

Đã vậy, A Uyển cũng không nói thêm nữa, Trầm phi cũng giống lúc trước, không lộ rõ ý đồ đến, chỉ là giúp cho A Uyển và nhị hoàng tử thân thiết với nhau mà thôi, nhị hoàng tử cũng ầm ĩ như trước đây, thấy A Uyển cầm khăn tay chơi đùa với nhị hoàng tử một lúc lâu, Trầm phi mới nói với A Uyển, "Uyển muội muội thật là hợp với nhị hoàng tử."

Ám chỉ như vậy, A Uyển lại giả vờ như không hiểu, cười nhạt, "Lại nói muội cũng không có bản lĩnh, có duyên với hài tử vẫn tốt, tiểu công chúa Nguyên Ninh ở chỗ thái hậu nương nương cũng rất hợp lý đó."

https://thuviensach.vn

A Uyển nhắc đến thái hậu, điều này làm cho Trầm phi không tự chủ thay đổi tư thế ngồi, sự mờ ám không tránh khỏi ánh mắt A Uyển.

Thái hậu đối với cháu nội luôn một mực bảo vệ, nếu biết được Trầm phi có hài nhi của mình thì muốn ném nhị hoàng tử cho người khác, mặc kệ là mẫu tộc có thế lực, thái hậu đè xuống một chữ "Hiếu" thì muốn xử trí phi tần còn không phải dễ dàng sao? Đừng thấy thái hậu chuyên tâm lễ Phật, trước nay không nhúng tay vào chuyện hậu cung, nhưng nhìn lại chuyện lúc trước chỉ có một mình thái hậu sinh được lục hoàng tử, cũng chính là đương kim hoàng thượng, cùng với thất hoàng tử là Tể vương gia cho tiên hoàng, độc bá hậu cung, làm cho hậu cung không ai có thể sinh con nối dòng nữa, có thể biết lúc còn trẻ thủ đoạn của thái hậu không thể nói đến hai chữ "Lương thiện" được đâu.

Trầm phi cũng không ngồi lâu, nói chuyện phiếm vài câu thì hồi cung, A Uyển biết được Trầm phi còn chưa buông tha dự định này với nàng, chỉ là Trầm phi muốn ngoại giao tốt, muốn đem nhị hoàng tử giao cho người khác, lại nghĩ đến thai nhi trong bụng mình có thật sự an toàn chờ ngày lâm bồn hay không, tự chừa lại cho mình đường lui, thật là nghĩ đẹp mà.

A Uyển đã có chủ ý, nếu Trầm phi quay lại, làm rõ chuyện này với Hiền phi là được, Trầm phi lại tính toán trên đầu mình như vậy, thực sự là làm cho người ta chán ghét.

Thật ra Trầm phi đang do dự không biết có nên nói rõ chuyện này với A Uyển hay không, bản thân vừa quyết định thẳng thắng thì thánh chỉ đến, rốt cuộc không cho Trầm phi cơ hội này, Hoàng hậu bệnh nặng, đang tịnh dưỡng, mọi việc trong cung trở nên phức tạp, Hoàng thượng đau lòng Hoàng hậu nương nương vất vả mệt nhọc, để cho Uyển phi nương nương giúp đỡ quản lý hậu cung, Trầm phi tất nhiên sẽ không chọn lúc này để làm rõ mọi chuyện với A Uyển, mà tất nhiên A Uyển cũng không có rãnh để gặp Trầm phi.

https://thuviensach.vn

Chỉ là tin tức này vừa truyền ra không chỉ có mọi người trong hậu cung, mà thân là đương sự, A Uyển cũng đều kinh ngạc không thôi, chỉ là nghĩ đi nghĩ lại, hiện nay Hoàng hậu bệnh nặng, có tư cách tiếp quản chuyện hậu cung cũng chỉ có tứ phi, nhưng Hiền phi cũng đang dưỡng bệnh, Đức phi có thể sẽ tiếp quản cung vụ, chỉ là đến nay Đức phi vẫn chưa thể đón được Nguyên Ninh về từ chỗ thái hậu, nếu quản lý thêm cung vụ, thì nghĩ cũng đừng nghĩ đến đón Nguyên Ninh về, về phần Trầm phi, không chỉ có một nhị hoàng tử, còn có vị hoàng tự chưa xuất thế trong bụng, không thích hợp để hao tâm, lực, bài trừ một hồi, thì chỉ còn là vị Uyển phi vừa tấn vị là rảnh rỗi để giải quyết cung vụ mà thôi.

Nhưng mà buổi tôi, A Uyển còn chỉ chỉ ngực Hoàng thượng, hỏi ý tứ của Hoàng thượng khi sắp xếp như vậy, đúng là không cho A Uyển chuẩn bị tâm lý gì cả, Hoàng thượng chỉ cười cười, “Chỉ là thấy nàng mỗi ngày buồn chán, cho nàng việc để làm mà thôi, nên quản cho thật tốt, quản lý cung vụ này không thể cứ đánh đánh giết giết là được đâu.”

A Uyển gật đầu đồng ý, suy đoán lớn mật trong lòng cũng có chút không rõ, nếu Hoàng thượng an bày như vậy tất nhiên đã có ý tứ của Hoàng thượng, trước khi rõ ràng mọi viễ, mình có suy nghĩ nhiều cũng chỉ lãng phí thời gian mà thôi.

Giải quyết cung vụ cũng giống như là làm quản gia thôi, chỉ là cũng không phải đơn giản như làm quản gia, sẽ phát sinh nhiều chuyện phức tạp, A Uyển để cho Minh Đại và Bạch Lộ giúp đỡ, lăn lộn trong cung để trở thành một tổng quản ai mà không có khả năng, thế lực sau lưng cũng rắc rối phức tạp, A Uyển tìm hiểu mấy ngày, cũng không biết rõ được sau lưng những tổng quản này rốt cục là ai.

Bất quá cũng không cấp bách, phàm là việc nào A Uyển không đưa ra chủ ý được, không đến Khôn Ninh cung thỉnh giáo Hoàng hậu thì cũng đến Từ Ninh cung nhờ thái hậu chỉ điểm, thường xuyên như vậy, mấy ngày nay quản lý cũng không xảy ra sai lầm lớn nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng có một số kẻ không có mắt cười cợt A Uyển, làm nhiều chuyện sau lưng, còn tự cho là thiên y vô phùng (không chê vào đâu được) sẽ không bị A Uyển phát hiện, tuy là Hoàng thượng đã nói quản lý hậu cung không thể đánh giết tùy tiện được, nhưng A Uyển cũng không có ý định để mấy tên thái giám tổng quản đó làm chùn bước, triệu tập các tổng quản, đem những chứng cứ phạm tội của một nhóm thái giám trình bày rõ ràng, trước mặt tất cả mọi người mà xử tội.

Đa số các cung nhân đều biết phong cách xử sự thô bạo của A Uyển, nhưng A Uyển ra tay cũng do người khác kể lại, người thật sự nhìn thấy cách xử sự của A Uyển so với người nghe kể thì rất ít, nên cũng có vài cung nhân không để trong lòng, lần này A Uyển cứ như vậy lập uy, hù dọa không ít người.

Thấy không ít người đã xanh mặt, A Uyển chậm chạp quét mắt nhìn bọn thái giám tổng quản ở dưới, cười lạnh một tiến, không chút hờn giận, “Bổn cung lần đầu tiếp quản cung vụ, cũng không có kinh nghiệm, chỉ học hỏi theo cách Bổn cung tìm hiểu được, nhưng nếu có người nào dám làm chuyện mờ ám sau lưng Bổn cung, Bổn cung cũng không phải chỉ ngồi nhìn, Bổn cung hành sự thế nào, danh tiếng đó cũng không phải là giả.”

Nói, A Uyển cười cười, tay học theo động tác của Hoàng thượng, đầu ngón tay gõ gõ lên mặt bàn, “Các vị tổng quản nên nhớ kỹ, các người là người hầu của Hoàng gia, không phải là người giúp Bổn cung làm việc nhà, nếu ỷ vào kinh nghiệm lâu năm ở đây mà làm những chuyện mờ ám lại nghĩ Bổn cung sẽ e ngại thì là mười phần sai rồi, nếu Bổn cung không thu thập được các ngươi, thì ở trên còn có Hoàng thượng, Hoàng hậu, thái hậu nương nương nữa.”

Tất cả mọi người đều là lão nhân tinh mà, tuy là có nghe qua chuyện của vị Uyển phi nương nương này rồi, nhưng hôm nay thấy tận mắt, so với hình tượng trong lời kể nghe được không chỉ hơn một điểm, không quản sau lưng bọn họ là ai, cũng không sợ đắc tội với người khác, nói giết liền giết,

https://thuviensach.vn

mọi người đều là kẻ lòng dạ thâm sâu, yêu quý cưỡng bức dụ lợi chủ tử, mà chống lại một vị Uyển phi nương nương hành động như vậy thì cho dù chủ tử ở đây cũng không biết phải đối phó thế nào, có thế thấy được trực tiếp hành động vẫn tốt hơn so với dùng ngôn ngữ để gây ấn tượng.

Thu được hiệu quả như mình muôn, A Uyển bảo Lý Phúc Mãn phát thưởng ngân lượng, phần thưởng này không nhiều cũng không ít, vừa đúng bằng ba tháng lương của thái giám tổng quản bọn họ, nhìn qua không nhiều lắm nhưng tất cả tổng quản thái giám cộng lại thì không phải là khoảng nhỏ, vị này là chuyên gia hành động, làm việc không theo lẽ thường, có lẽ vậy nên được sủng ái, mọi người không dám coi thường.

“Chẳng qua Bổn cung chỉ cùng các người giải quyết cung vụ mà thôi, các ngươi làm tốt, Bổn cung sẽ có ban thưởng, làm không tốt, sẽ có người hồi bẩm với Hoàng hậu nương nương xử trí các người, làm thế nào, Bổn cung chỉ nói đến đây thôi, còn lại các ngươi tự lo liệu.”

Dứt lời, A Uyển đứng dậy rời đi, mọi người chỉ nhìn thấy làn váy đỏ nhạt của nàng quét trên mặt đất.

A Uyển cũng không biết một màn lập uy vừa rồi của mình đã rơi vào mắt một người, thấy bóng lưng cả vú lấp miệng em của A Uyển rời đi, vị này cong môi cười cười, có vẻ hài lòng.

Thái giám tổng quản Lý Đắc Nhàn bên cạnh khom người nói với vị này, “Hoàng thượng có thể yên tâm rồi.”

Quan sát việc này từ đầu tới cuối tuy là Hoàng thượng cong môi cười, nhưng lời nói lại rất bình thản, “Cũng chỉ tạm được thôi, đánh đánh giết giết như vậy cũng không phải tốt.”

Nhìn dáng vẻ khẩu thị tâm phi của Hoàng thượng, Lý Đắc Nhàn không thèm nói nữa, Uyển phi nương nương hành động có thể thô bạo, trên thực tế cũng đã dọa sợ không ít lão nhân tinh mà, chống lại một chủ tử hành sự

https://thuviensach.vn

không bình thường như vậy, đám lão nhân tinh kia không biết sẽ đau đầu đến mức nào đâu, phương pháp đó của Uyển phi nương nương chẳng qua cũng chỉ là đánh bậy đánh bạ thôi.

A Uyển giải quyết cung vụ như cá gặp nước, rất thuận lợi, là cho vị trong Khôn Ninh cung kia không mấy vui vẻ, lúc trước Hoàng hậu đồng ý để cho Uyển phi giải quyết cung vụ chỉ là muốn là cho Uyển phi thấy khó mà lui, ai biết được Uyển phi lại quản vô cùng tốt, không phải là không có sai lầm, nhưng chỉ là sao lầm nhỏ, không ảnh hưởng đến toàn cục, trong cung so với trước kia ổn định hơn.

Hiện tại Uyển phi như là mặt trời ban trưa, ngoại có huynh trưởng làm chỗ dựa, nội có thái hậu thích, Hoàng thượng yêu, nếu còn tiếp tục quản lý cung vụ, chỉ sợ Hoàng hậu sẽ thoái vị thôi, mà Hoàng hậu càng gấp gáp muốn khỏi bệnh, thì lại càng triền miên trên giường, lại cho A Uyển nhiều thời gian để nắm cung quyền hơn.

Mấy hôm nay Hoàng thượng không bước vào hậu cung nhiều, nhưng mỗi lần đến đều ở chỗ Uyển phi nương nương, không có phi tần nào nhìn thấy thánh nhan, lâu ngày, các phi tần bất mãn chồng chất trong lòng càng cao, Uyển phi nương nương được sủng ái không ai nghi ngờ, nhưng độc chiếm Hoàng thượng không cho ai gặp, không phải là làm cho các phi tần như trở thành quá phụ sao! Mọi người sao có thể chấp nhận?

Mắt thấy Uyển phi nắm ngày càng nhiều quyền, đa số các phi tần đoàn kết lại, thường xuyên chạy đến chỗ thái hậu cáo trạng, bất quá thái hậu nương nương đã ‘hai lượng bát nghìn cân’ đã đuổi tất cả về, bây giờ Hoàng thượng rất sủng ái Uyển phi, chính mình đối với Uyển phi cũng không có ấn tượng xâu, thái hậu nghĩ, mình còn bao nhiêu năm nữa đâu? Tội gì phải làm việc để chia rẻ tình cảm mẹ con.

Mắt thấy thái hậu không quan tâm, triều thần bắt đầu náo động, các tấu chương của quan ngự sử ùn ùn kéo đến, ngôn từ đối với việc của A Uyển

https://thuviensach.vn

rất khó nghe, hơn nữa đồng thời cũng đề cập đến Uyển phi nương nương con nối dòng gian nan, khó có thể có thai, chuyện này cũng lan truyền ra ngoài, Uyển phi ngương nương khó có thai còn độc chiếm Hoàng thượng, đây không phải là đồng nghĩa với việc đoạn tuyệt con nối dòng của Hoàng gia sao?

Đến lúc này, tấu chương của các đại thần cũng đến, không ít trọng thần còn lấy việc từ quan để bức ép, muốn Hoàng thượng phế Uyển phi nương nương, diệt trừ yêu nữ hại nước, trong nhất thời, Uyển phi dụng tâm hiểm ác đáng sợ, trong cung thì ngang ngược khi dễ phi tần, đoạt cung quyền của Hoàng hậu, còn muốn độc chiếm Hoàng thượng làm cho Hoàng gia đoạn tuyệt con nối dòng, tin đồn bay đầy trời.

A Uyển nghe vậy cũng không khẩn trương như mấy người Bạch Lộ, cực kỳ đạm nhiên (lãnh đạm thản nhiên) nói một câu, “Tự có Hoàng thượng xử trí, chúng ta sợ cái gì?”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Kết Thúc

Nhìn mấy người kéo đến phía dưới lời lẽ chính nghĩa vì con nối dòng của Hoàng tộc, thỉnh cầu chuyện mưa móc của mình nên trải đều, miệng lưỡi lưu loát Hoàng thượng càng nhìn càng thấy chướng mắt.

“Các ái khanh đang nói là, nếu trẫm không làm theo ý các ngươi, các ngươi sẽ từ quan về làm ruộng sao?” Hoàng thượng khẩu khí nhàn nhạt, nghe không hiểu tâm tình thế nào.

“Thần cũng không dám ép buộc Hoàng thượng, xin Hoàng thượng hãy nghĩ lại.” Người nói chính là Lại bộ thị lang Tần đại nhân, là cha của Tần chiêu nghi, luôn trung thành với Hoàng thượng.

Ngón tay Hoàng thượng gõ nhẹ xuống long ỷ, những người theo bên cạnh hiểu rõ thói quen của Hoàng thượng đều biết, động tác này chính là có người sắp gặp xui xẻo, chính điện lớn như vậy cũng không có tiếng động, mọi người nhìn chằm chằm động tác của Hoàng thượng trên long ỷ, không tự chủ được nhịn lại lời trong miệng.

“Tần ái khanh lần này vì Hoàng tộc mà lo lắng quả thật là đã hao hết tâm sức rồi, trẫm nhớ kĩ Tần ái khanh hiểu được số mệnh con người, trẫm thật không đành lòng nhìn ái khanh vất vả cực nhọc như vật, nếu ngươi đã muốn từ quan về quê, trẫm cũng chỉ có thể ân chuẩn.” Dứt lời, lại bảo Lý Đắc Nhàn chuẩn bị một ít vàng bạc, sau khi hạ triều đưa đến Tần phủ.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, Hoàng thượng nói mấy câu đã cho Tần đại nhân từ quan, bản thân Tần đại nhân đang quỳ cũng không kịp phản ứng.

https://thuviensach.vn

Mà Hoàng thượng lại lên tiếng, “Mới vừa rồi có vài ái khanh cũng muốn từ quan, trẫm đều ân chuẩn cả, nếu không muốn ở lại triều làm quan, trẫm cũng không miễn cưỡng.”

Còn có mấy đại thần muốn cậy già lên mặt, lấy mấy câu nói của thánh nhân, phương pháp của tổ tiên đến khuyên Hoàng thượng thì Hoàng thượng đứng lên, cất cao giọng nói, “Các vị ái khanh, nếu rảnh rỗi, không bằng làm việc để có thành tích đi, hoặc là tìm những chứng cớ trẫm đối với giang sơn xã tắc không đủ tốt, trẫm sẽ nghe các người, còn nếu mỗi ngày cứ mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào hậu cung của Trẫm không tha, thì từ quan dưỡng già đi thôi.”

Bỏ lại mấy câu như thế, Hoàng thượng không chần chờ xoay người rời đi, Lý Đắc Nhàn cất cao giọng quát, “Bãi triều”, gấp gáp đuổi theo Hoàng thượng, để lại các đại thần trên điện hai mắt nhìn nhau, Hoàng thượng vẫn chưa tức giận, chỉ là thái độ lạnh nhạt này càng làm cho người khác không dám hành động thiếu suy nghĩ mà thôi.

Sau đó mấy vị phi tần có quan hệ với các vị kia trên triều đều bị giảm vị phân, đại cung nữ bên người toàn bộ đều bị giết, hành động này của Hoàng thượng thật sự là mạnh mẽ vang dội, mọi người không dám khuyên nữa, đều sợ bị liên lụy.

Hoàng thượng làm lớn chuyện này như vậy, thái hậu cũng không ngờ đến, không khỏi mời Hoàng thượng đến Từ Ninh cung, nhìn nhi tử cao lớn tuấn tú, trong lòng thái hậu vừa vui mừng vừa cảm khái, tự thoại một phen, thái hậu mới nhắc đến chuyện Uyển phi, “Hoàng thượng, ai gia biết trong long người yêu thích Uyển phi, nhưng hành động lần này cũng quá mức.”

Đế vương vì một nữ tử mà tức sùi bọt mép, yêu thích phong hoa tuyết nguyệt cũng không phải là chuyện tốt đẹp, để sử sách lưu truyền lại, Hoàng thượng không khỏi sẽ mang tiếng xấu.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nghe vậy cũng cực kỳ bình tĩnh, “Mẫu hậu, lần này nhi tử làm vậy, tất nhiên không phải chỉ vì Uyển phi, từ lúc trẫm lên ngôi đến nay, đều bị triều thần hạn chế quyền hành, trước kia nhi tử còn chưa nắm toàn bộ thế lực trong tay, làm gì cũng chịu kiềm chế, nhi tử có thể tha thứ cho bọn họ khoa chân múa tay một lúc, nhưng sẽ không thể cả đời làm Hoàng đế bù nhìn được, nếu trẫm muốn sủng hạnh ai cũng không thể thì thiên hạ này sao có thể đến lượt trẫm làm chủ?”

Ngoài mặt thì các triều thần đang khuyên nhủ Hoàng thượng chuyện mưa móc sủng hạnh, kéo dài hoàng tự, nhưng trên thực tế không phải là cậy gì lên mặt sao, ý đồ lấy quyền hành trong tay để kiềm chế hoạt động của Hoàng thượng không phải sao? Ở điểm này, Hoàng thượng đã ẩn nhẫn lâu ngày, bây giờ chính là thời gian để bọn họ nhận rõ thực tế, mặc dù bọn họ có quyền lợi thì cũng là hoàng gia ban cho, nếu muốn thu hồi lại, cũng dễ như trở bàn tay.

Trì châu trong tay thái hậu vẫn không dừng lại, “Đã như thế, hành động lần này của người không sợ bọn họ sẽ phản lại sao? Đến lúc đó không phải là đẩy Uyển phi vào nghi vấn sao? Việc tốt quá sẽ hóa hỏng a.”

Hành động lần này của Hoàng thượng chẳng khác nào đẩy Uyển phi đến nơi đầu sóng ngọn gió, không biết các danh gia thế môn sẽ dùng cách gì, Hoàng thượng có thể nắm chắc sẽ bảo về Uyển phi được sao?

“Nhi tử há là lâm trận mới mài gươm người, hiện tại phía nam cùng tây bắc nơi quan trọng có bình quyền đều đã về tay trẫm, các bộ viện trong triều đình đều có người của trẫm, trong đó có đủ người tài, bất cứ lúc nào cũng có thể thay thế các vị trí trọng yếu, nếu trầm không để cho bọn họ nhìn rõ ai mời là chủ tử, không khỏi một ngày bọn họ sẽ leo lên đầu.” Hoàng thượng cười cười, trong mắt đầy kiên định, việc đã trù tính từ lâu, sẽ không dễ dàng có thể thay đổi.

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, Hoàng thượng nói tiếp, “Mấy người phi tần nếu đã truyền tin ra ngoài thì cũng phải nghĩ đến hậu quả.”

Bên ngoài cho thấy chỉ là mấy phi tần truyền tin ra ngoài, nhưng bây giờ lại cảm thấy là cấu kết với triều thần để tạo áp lực với mình, ngày sao không chừng còn có khả năng gây ra chuyện gì nữa, bất kể là triều thần, phi tần, nhân tâm, càng nuôi sẽ càng lớn.

Thái hậu biết Hoàng thượng không muốn giống như tiên đế, bị triều thần thế gia kiềm chế, phàm là làm gì cũng bị bó tay bó chân không thế làm, liền gật đầu, rốt cuộc ngầm cho phép Hoàng thượng làm vậy, “Thế còn lời đồn đãi của Uyển phi người xử lý thế nào?” cái khác nói được, nhưng còn việc đoạn tuyệt con nối dòng, là lễ chế của tổ tông, cái này cũng đủ để giết Uyển phi một trăm lần, điểm này thái hậu đã trải qua rồi.

Hoàng thượng tất nhiên cũng biết, mẫu hậu thân là vợ cả của tiên hoàng sinh ran hi tử đứng đến hàng lục, thất, có thể thấy được trước khi sinh hắn ra, mẫu hậu đã chịu bao nhiêu áp lực.

“Mẫu hậu đừng lo, chẳng qua là nhi tử đau lòng Uyển phi còn nhỏ, không đành lòng để nàng sớm có con nối dòng mà thôi, chờ thời cơ chín mùi, nàng sẽ có thai, nếu trẫm đã yêu thương nàng, nàng nhất định sẽ phải trải qua những chuyện thế này, nếu không thể gánh nổi, cũng đã uổng phí nhi tử khổ tâm tính toán rồi.”

Hoàng thượng cực kỳ nghiêm túc đáp, thái y sớm có bẩm báo, A Uyển thân thể điều dưỡng gần hai năm, con nối dòng chỉ chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Hắn đã sủng ái A Uyển, thì không nghĩ đến phải che giấu người ngoài, hắn muốn nàng được che chở dưới đôi cánh của mình mà vui vẻ sống, không phải chịu bó tay bó chân hay ủy khuất, mà chính mình lại không có khả năng dự đoán trước chính xác mọi chuyện, cũng không có khả năng

https://thuviensach.vn

nhúng tay vào mọi chuyện, nên phải để A Uyển trưởng thành, để cho dù mình không có thời gian thì nàng cũng phải có năng lực tự bảo hộ bản thân chu toàn, như vậy Hoàng thượng cũng an tâm hơn.

Thái hậu gật đầu, vẫn không có phản đối gì, chỉ hỏi một câu, "Chỗ Hoàng hậu…" chuyện của Thừa Ân hầu phủ, thái hậu ít nhiều cũng có nghe qua, nếu sự tình bại look, Hoàng hậu sẽ rất lúng túng.

Hoàng thượng nhíu mày, Hoàng hậu dù sao cũng là vợ của hắn, tuy rằng trải qua nhiều chuyện như vậy, tình cảm phu thê ngày trước cũng đã sớm tiêu tán không còn lại bao nhiêu, nhưng Hoàng thượng vẫn đảm bảo, "Hoàng hậu vẫn chưa phạm đại tội, trẫm sẽ không động đến nàng."

Thái hậu gật đầu, chỉ là khi Hoàng thượng rời khỏi, nhìn bóng lưng Hoàng thượng, thầm nghĩ trong lòng: một núi sao có thể chứa hai hổ, Hoàng hậu sao lại không làm gì mà nhìn Uyển phi độc quyền chứ?

Chuyển động trì châu trong tay, thái hậu quyết định yên lặng theo dõi diễn biến, dù sao Hoàng hậu gần đây không có hành động, mà vị hậu đó, người ngoài chưa động, Hoàng hậu ở đầu trận tuyến cũng đã tự luống cuống, xem ra ngày ngã ngựa cũng không còn xa.

***

Chuyện Hoàng gia, đâu cần phải giải thích cùng người ngoài làm gì?

May mà chuyện của A Uyển cũng chỉ lưu hành trong các gia đình quan lại mà thôi, vẫn chưa truyền đến trên phố, chuyện này cũng không quá khó để dẹp yên như vậy, Hoàng thượng đã tỏ rõ lập trường của mình như vậy, lúc này mà cùng Hoàng thượng ý kiến thì chỉ có tự tìm đường chết mà thôi.

Cũng có người không phục, nhưng sau khi Hoàng thượng ở trước mặt mọi người nói một câu, "Ái khanh thật là có bản lãnh, ngay cả trẫm thường ngày làm gì đi đâu cũng biết được", thì không dám nói gì nữa, nguyên nhân

https://thuviensach.vn

là hành tung của Hoàng thượng vốn là việc cơ mật, tuy rằng bọn họ đều được tin tức chính xác nhưng ai dám nói ra chứ, tìm hiểu hành tung của Hoàng thượng nói thế nào cũng là bụng dạ khó lường, cấu kết với hoạn quan trong cung thì càng là chuyện lớn, trăm miệng cũng không cãi được.

Khôn Ninh cung.

Hoàng hậu nằm trên giường, sắc mặt không tốt, lúc uống xong thuốc, vẫn còn nhíu mày trầm tư, Liên Nguyệt thấy thế khuyên nhủ, "Chủ tử, trước ngài đừng lo lắng, dưỡng thân thể thật tốt mới là chuyện chính, Uyển phi nương nương dù được cưng chìu lên trời, còn không bằng ngài mà."

Nghe vậy, Hoàng hậu lắc đầu, mặt không thay đổi mở miệng, "Bổn cung thấy chưa chắc."

Chờ huynh trưởng của Uyển phi từ tây bắc trở về, không tránh được phong quan tiến chức, mà Đại huynh trưởng tuổi trẻ tài cao, còn trẻ tuổi đã là trọng thần, rất được Hoàng thượng coi trọng, hiện nay Uyển phi dù không có con nối dòng, nếu một ngày kia sinh hạ hoàng tự, cướp lấy hậu vị của mình cũng không phải là không thể.

Tính kế nhiều lần như vậy, còn có phía sau trợ giúp cũng không thể triệt hạ Uyển phi, Hoàng hậu không thể không thừa nhận mình đã nóng lòng, trong lòng rất muốn đem cái gai Uyển phi này nhổ bỏ.

"Theo nô tì thấy, hậu cung có ít chủ tử, sang năm sẽ có tuyển phi, đến lúc đó Uyển phi nương nương chưa chắc sẽ tiếp tục được thánh sủng. Nương nương hay là dưỡng thân thể tốt trước đã, lúc cần thiết có thể đoạt cung quyền về."

Sao Hoàng hậu có thể không hiểu đạo lý này, chỉ là nếu Hoàng thượng thật sự để ý Uyển phi, có nhiều mỹ nhân hơn nữa thì có thể lọt vào mắt Hoàng thượng sao? Việc Uyển phi bị đồn đãi bên ngoài, Hoàng hậu cũng biết được, trong lòng âm thầm có chủ ý.

https://thuviensach.vn

Đối với những đồn đãi đó, A Uyển không xem vào, mà trong cung cũng được sắp xếp ổn định, lần này thật ra không dùng biện pháp bạo lực, bất quá là mời các phi tần ngồi thuyền ra hồ, tất nhiền ngồi thuyền hoa ngắm cảnh sẽ có khác biệt, mà cơ hội ngồi thuyền cũng không phải dễ có, mà e ngại cung quyền hiện nay của A Uyển, mặc dù biết là Hồng Môn Yến, các phi tần cũng phải đến, chỉ là một nửa phi tần đã bị cấm túc, có thể đến cũng không nhiều.

Mọi người trò chuyện vui vẻ trên thuyền hoa, nói cười rôm rã, bầu không khí vô cùng tốt, A Uyển nâng chén thì mọi người cũng nâng chén, nơi này trừ A Uyển có phi vị cao nhất, nên A Uyển mở miệng nói trước, bồi Đức phi vài câu, sau đó cùng mọi người nói chuyện.

“Hôm nay Bổn cung mời các vị muội muội đến đây, ngoại trừ ngồi thuyền ngắm cảnh hồ, cũng có vài lời muốn nói với các vị muội muội, mấy ngày nay Bổn cung nghe nhiều lời đồn đãi về Bổn cung, nói Bổn cung độc bá Hoàng thượng? Sự thật đúng là vậy, Bổn cung cũng không định phủ nhận.”

Nói, quét mắt nhìn mọi người, A Uyển cười nói, “Nếu các muội muội có bản lĩnh, ai có thể mời Hoàng thượng đi, Bổn cung cũng không hai lời, cố tình tìm chuyện đồn đãi về Bổn cung, không bằng suy nghĩ xem làm thế nào để lấy lòng Hoàng thượng đi. Bon muội muội cũng đừng làm cho ta thành cả bụng dạ khó lường, mấy ngày trước có mấy vị muội muội bị phạt làm ví dụ rồi, bọn muội muội có làm gì cũng nên đề cao cảnh giác đó.”

Dứt lời, uống cạn ly rượu trong tay, mọi người hai mắt nhìn nhau, cũng chỉ uống cạn rượu trong tay, những phi tần này có nghe lọt tai những lời đó hay không hoặc tâm tư của họ thế nào A Uyển không biết, chỉ là mấy ngày sau đó những đồn đãi trong cũng cũng biến mất.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Có Thai

Tuy là chuyện của A Uyển lắng xuống một hồi, nhưng ngay lúc sắp đến tròn tuổi yến của nhị hoàng tử cùng nhị công chúa không lâu thì nhị hoàng tử bệnh nặng, tiểu tử mập mạp ầm ĩ bướng bỉnh thoáng cái gầy đi một vòng, thoạt nhìn thật sự làm cho người ta rất đau lòng.

Mà đồng thời, bên ngoài lại nổi lên một chuyện, nói hộ quốc thánh tăng tính ra Uyển phi nương nương này chính là cửu vĩ yêu hồ chuyển thể, mà hồ yêu chuyển thế làm nhiều việc ác, sao có thể có con nối dòng chứ? Yêu hồ giáng thế, chắc chắn diệt quốc, lúc trước đại hạn còn có tây bắc náo động, thêm việc nhị hoàng tử bệnh nặng, có thể thấy đều là do Uyển phi nương nương thi pháp làm ra, yêu nữ hại nước hại dân như vậy phải giết.

Đồn đãi càng ngày càng hung mãnh (hung dữ mạnh mẽ), chuyện này được lưu truyền khắp nước, bách tính đều bết, kẻ sau lưng muốn đẩy A Uyển vào chỗ chết quả thật là hiểm ác đáng sợ, Hoàng thượng ứng phó chuyện này thế nào cũng cảm thấy vướng tay vướng chân.

Việc sau đó càng làm cho A Uyển chấn kinh, trong lúc nhất thời mở to hai mắt nhìn, “Cái gì? Thánh tăng còn muốn đạo sĩ lập đàn làm phép thu ta?!” vị thánh tăng này cũng tự cho mình là cao tay rồi, rốt cuộc lại không lo lắng đến thể diện của Hoàng gia sao?

Nhìn vật nhỏ muốn cười, Hoàng thượng vỗ vỗ nàng dụ dỗ nói, “Đừng sợ, trẫm sẽ không để cho hắn làm loạn.” tuy là mỗi ngày các thần tử đều gây sức ép, nhưng giờ đã khác trước rồi, Hoàng thượng đã không còn như lúc mới đăng cơ nữa, trọng thần trong triều không thể uy hiếp hắn nữa.

https://thuviensach.vn

Thân phận hộ quốc thánh tăng này ở Đại Tề xem ra cũng kì lạ, các triều đại trước không ít thánh tăng còn được tổ tiên mời đến, nhưng bây giờ đã không còn như trước.

Mặc dù không có thực quyền gì, nhưng thỉnh thoảng xuất hiện cái thiên cơ gì đó, dù không nói đên mức đối nghịch cùng hoàng tộc, phàm là đại sự gì bọn họ cũng sẽ luôn nói năng thận trọng, chỉ khi hoàng tộc có quyết định gì thì thánh tăng này mới có thể ngoi lên nói một câu, thực tại cũng rất vướng tay vướng chân, thế nhưng vì các chùa miểu ở bách tính có danh vong rất cao, Hoàng thượng nhất thời muốn bỏ cũng không có biện pháp gì tốt.

Vì để cho A Uyển giải sầu mới kể lại, Hoàng thượng cũng chỉ đem lời thánh tăng nói để chọc A Uyển cười mà thôi.

Mà trong mắt A Uyển lại hiện lên tia giảo hoạt, tựa hồ đang mong đợi chuyện tốt, “Không sao không sao, nếu cứ để cho bọn họ đồn đại như thế thì danh tiếng của thần thiếp sẽ ngày càng tệ, Hoàng thượng lại càng phải che chở cho ta, lời đồn này cũng sẽ không biến mất trong một đêm, cái gì mà làm phép thần thiếp cũng không sợ, cứ để cho thánh tăng tiến cung làm phép đi, nếu không, người bên ngoài lại còn tưởng rằng thần thiếp chột dạ.”

Hoàng thượng cũng kinh ngạc, không nghĩ A Uyển lại yêu cầu như vậy, “Không cần, trẫm bảo hộ nàng được, nàng không cần phải chịu ủy khuất như vậy.” mấy loại bát nháo đó, Hoàng thượng cũng không muốn A Uyển thấy, đỡ phải bẩn mắt.

Mà A Uyển cũng đã dự tính sẵn, định liệu trước việc, vỗ ngực một cái nói, “Lục lang không cần lo lắng cho ta, ta tự có cách, nhưng mà đến lúc đó không cho lục lang tức giận nha.” Lúc nói những lời này, mắt A Uyển không được tự nhiên nhìn chỗ khác, hình như đã biết trước Hoàng thượng nhất định sẽ tức giận.

https://thuviensach.vn

Tề Diễn Chi chỉ coi như nàng muốn nháo một phen, vật nhỏ này đâu chịu ủy khuất, nghĩ đến ở buổi làm phép hôm đó sẽ bị thánh tăng đạo sĩ đánh giết một lúc, nghĩ, Hoàng thượng lắc đầu, “Không thể, thánh tăng này ở dân gian danh vọng cũng cao, nói vậy đạo trưởng mời tới cũng không phải người bình thường, nếu nàng đánh đánh giết giết bọn họ, thanh danh của nàng sẽ càng tệ hơn.”

Tuy nói mấy chuyện đánh giết này không là gì, nhưng không tránh được kẻ đứng sau sẽ làm văn tố, hắn cố tình để cho A Uyển ngồi ở vị trí đó, muốn trói A Uyển, bây giờ không thể có bất cứ sai lầm gì.

A Uyển cười thần bí, “Người ta đâu có đánh giết đâu mà? Ngài cũng nói thánh tăng ở dân gian cũng có chút danh vọng, lần này nếu không triệt để loại trừ hắn, lần kế tiếp hồi bẩm không biết hắn sẽ bôi đen danh dự hoàng thất đến đâu nữa, ngài còn muốn chứa chấp sao? Ta bảo đảm sẽ không làm loạn đâu, lục lang có thể yên tâm rồi, nha?”

Mặc dù A Uyển đã bảo đảm như vậy, Hoàng thượng vẫn từ chối cho ý kiến như trước, mấy tên đạo sĩ suốt ngày khoe khoang, đến lúc đó làm nàng bị thương thì không tốt, mà Hoàng thượng rốt cuộc cũng không nhịn được A Uyển bên trái một câu “Lục lang” bên phải một câu “Lục lang” làm nũng như vậy, đành phải đồng ý với nàng, nhưng nói một câu, đừng đùa quá mức, nếu muốn cứ đứng dậy đi, không cần cho bọn hắn mặt mũi.

Nghe được Hoàng thượng nói như thế, A Uyển nhịn không được cười, chỉ mong đến úc đó Hoàng thượng cũng không bị dọa.

A Uyển ầm ĩ cũng Hoàng thượng như vậy, kiều kiều nhu nhu vài câu “Lục ca ca” làm Hoàng thượng sinh ý niệm, ôm lấy A Uyển đến giường làm chuyện tốt, nhưng A Uyển lại khước từ, “Lục ca ca, người ta vừa nãy ăn nhiều lắm, bây giờ bụng không thoải mái.”

https://thuviensach.vn

Như vậy, Hoàng thượng cũng không tiện hành ahj nàng, chỉ là dục, niệm cùng nhau, rất khó tiêu biến, không muốn vật nhỏ tự tay chủ động xoa vật kia, rốt cuộc cũng làm qua loa vài lần, thủ pháp mới lạ, không khỏi Hoàng thượng muốn đích thân chăm sóc một phen.

Không thể cá nước thân mật sảng khoái được, A Uyển cả hai tay đều dùng hết, tiểu huynh đệ của Hoàng thượng cũng không có chút dấu hiệu lui binh nào, A Uyển nhịn không được lên tiếng, “Lục ca ca, ngài tự mình làm đi, tay người tay rất mỏi.”

Hoàng thượng dựa vào giường nhìn động tác của vật nhỏ thiêu mi cười, thanh âm có chút khàn khàn, “Vừa rồi là ai chủ động vậy? Không nên bỏ dỡ nửa chừng.”

Dứt lời, Hoàng thượng cảm thấy lực nắm lấy mình mạnh hơn một chút, có chút không nhịn được, bất quá sau đó A Uyển nói, “Lục thúc thúc nhanh lên một chút đi, nếu không người ta đi đó.”

Xưng hô này, cùng với thanh âm như hờn như giận làm cho Hoàng thượng không nhịn được nữa, rốt cuộc tước vũ khí đầu hàng, chỉ là lần này tới bất ngờ, làm cho trên người A Uyển dính không ít long tử long tôn, không khỏi phải đi tắm.

Trong thùng nước tắm rộng lớn, Hoàng thượng xoa bóp bụng nhỏ của A Uyển, còn xoa bóp cánh tay A Uyển, sau cùng dời đến khuôn mặt nhỏ nhắn của A Uyển, “Đều nói mùa hè giảm cân, trẫm lại thấy nàng mập lên một chút.” Lúc mặc quần áo thì không cảm nhận được, nhưng lúc này lại thấy rất rõ.

A Uyển cười yêu kiều, nhưng cũng không khó phân biệt, lấy lòng nói, “Đều là do Lục thúc thúc nuôi dưỡng tốt nha.” Mông lập tức bị vỗ.

“Ai cho nàng gọi như vậy? Hồ đồ.” Tuy là giọng nói răn dạy, nhưng cũng không có tức giận chút nào, A Uyển to gan ôm cổ Hoàng thượng.”

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng lớn hơn người ta nhiều tuổi như vậy, không gọi là thúc thúc thì gọi là gì?”

***

Ngày hè nắng chói chang, nhúc nhích một chút cũng cảm thấy cả người đổ mồ hôi, bết dính, đang ngồi bất động cũng không chịu nổi, thánh tăng tính ra làm phép giờ lành là chính ngọ, giữa trưa mặt trời nóng đến có thể nướng chín thịt, Hoàng thượng làm sao để cho A Uyển chịu như vậy được. Nên đã được đổi thành giờ Thìn, thánh tăng còn muốn cãi vài câu, mà Hoàng thượng sao có thể để cho hắn khoa tay múa chân.

Lúc này không quá nắng, mà mình cũng được ngồi ở chỗ có bóng râm, vốn dĩ những người làm phép muốn trói A Uyển lại để phòng ngừa thi triển yêu pháp, có thể do Hoàng thượng ngồi đó, sắc mặt trầm xuống, không ai dám nhắc lại chuyện trói A Uyển nữa, lúc này A Uyển ngồi lệch qua một bên ghế, nhàn nhã tự tại nhìn lão hòa thượng đang niệm kinh cùng với mấy đạo sĩ dù bận nhưng vẫn ra vẻ ung dung, chuẩn bị làm phép.

Đạo sĩ làm phép thoạt nhìn cũng rõ chân tướng chuyện này, cầm một thanh kiếm gỗ trong miệng lẩm bẩm, A Uyển cũng không chút hoang mang, mặc cho đạo sĩ trước mặt lúc ẩn lúc hiện, A Uyển cũng không định động đậy ngay.

Cứ múa như vậy khoảng nửa canh giờ, A Uyển không khỏi ngáp to một cái, nhưng lại chọc cho Hoàng thượng ngồi cạnh cười, đạo sĩ kia có vẻ không nén được giận, chuẩn bị đến gần A Uyển thì không nghĩ đến A Uyển cũng đứng lên, chỉ vào đạo sĩ cao giọng nói, “Hoàng thượng, thằng nhãi này muốn cợt nhả ta.”

Lời này của A Uyển không sai, mặc dù là đại sĩ thì cũng là nam tử, lúc trước đứng xa, A Uyển cũng không nói gì, lúc này muốn lại gần mình cũng đâu có dễ như vậy, nghe vậy Hoàng thượng trợn mắt nhìn đạo sĩ kia.

https://thuviensach.vn

Đạo sĩ kia cũng cung kính hành lễ với Hoàng thượng rồi, trong miệng thì thầm, "Vô Lượng Thiên Tôn, thánh thượng, bần đạo đến gần để làm phép tuyệt đối không có ý niệm gì, chỉ là yêu nghiệt này sợ sẽ hiện nguyên hình ở trước mặt thánh thượng nên mới không dám để bần đạo đến gần mà thôi."

Trong miệng lại hô "Yêu nghiệt, nạp mạng đi" thì xông đến A Uyển, chẳng phải làm gì, A Uyển bị hắn dọa cho hôn mê, được Bạch Lộ và Lý Phúc Mãn phản xạ kịp thời mới không để cho A Uyển ngã trên đất, mà đạo sĩ kia vọt đến nửa đường thì bị ám khí bắn ra trúng hai chân, ngã xuống đất.

Hoàng thượng nhìn kí hiêu trên ám khí thì biết là của ám vệ làm, lập tức tiến lên ôm A Uyển, còn không để thánh tăng nói gì, Hoàng thượng đã chỉ vào thánh tăng cùng đạo sĩ kia, âm thanh lạnh đến thấu xương, "Một lũ xàm ngôn, lại có ý đồ bắt cóc mưu hại Uyển phi, giải vào thiên lao chở thẩm vấn!"

Mà Hoàng thượng bế A Uyển trở về Chiêu Dương cung, lại bảo Lý Đắc Nhàn gọi thái y đến, trong lòng vốn lo lắng lại thấy vật nhỏ thoải mái vỗ vỗ ngực, làm Hoàng thượng kinh ngạc, "Nàng không có chuyện gì?"

A Uyển lắc lắc đầu, "Dĩ nhiên là không có chuyện gì, bất quá Hoàng thượng hay là muốn gọi thái y đến, diễn trò thì phải làm đến cùng thôi chứ sao."

Hoàng thượng dịu dàng đặt A Uyển lên giường, lập tức cốc đầu A Uyển, "Vừa rồi lại dọa trẫm sợ, nếu nàng gặp chuyện không may thì sao! Nàng đã quên lúc trước đáp ứng gì vớ trẫm sao?"

A Uyển cười không nói, đã nắm rõ mọi chuyện, sao có thể có sai lầm xảy ra?

Vị thánh tăng này tính ra thiên cơ, A Uyển sao lại không nhìn ra là nữ nhân hậu cung cùng đại thần trong triều liên hợp lại đối phó nàng, thực sự

https://thuviensach.vn

là nhiều người, nếu không hung hăng trả đũa lại, các nàng còn cho rằng mình dễ khi dễ đó, còn nghĩ mình rất khờ sao? Sẽ để cho đạo sĩ cùng thánh tăng kia vào cung làm phép không công?

Mà thái ý sau khi được gọi đến.

Thái y chuẩn đoán Uyển phi nương nương đã mang thai một tháng rưỡi, Tề Diễn Chi lập tức chấn kinh không nói nên lời, sau đó thì giận dữ, nếu không phải cố kị thai nhi trong bụng, thì A Uyển đã bị Hoàng thượng hung hăn dạy dỗ một trận.

"Nàng nàng nàng nàng…" bây giờ tâm tình Hoàng thượng rất phức tạp, dù có tức giận nhưng trong lòng lại tràn đầy vui mừng, sau khi điều chỉnh tốt tâm tình, lại ôn nhu nói với A Uyển, "Nàng đã sớm biết mình có thai đúng không?"

A Uyển lắc đầu, "Người ta cũng chỉ biết sớm hơn Hoàng thượng một chút thôi."

Thấy nàng tỏ ra vô tội, lại nghĩ đến vật nhỏ vừa rồi để bản thân mạo hiểm, sao lại không nghĩ đến thai nhi trong bụng chứ? Nếu có bất cứ sai lầm gì, Hoàng thượng quả thật không dám tưởng tượng đến hậu quả.

A Uyển dựa vào lòng Hoàng thượng, nỗ lực dẹp loạn tức giận của Hoàng thượng, "Người ta làm sao có thể để tiểu hài tử mạo hiểm chứ, nếu không phải 'rút củi đáy nồi', không cho đám đạo sĩ và thánh tăng đó đến làm phép, về sau thần thiếp sao có thể yên ổn mà sống? Hoàng thượng sẽ mượn cớ gì để xử trí bọn họ?"

Tuy biết lấy thân để mạo hiểm như vậy, nhưng nếu không làm thế, những lời đồn đãi về mình không biết sẽ nói đến mức nào, thánh tăng này danh vọng ở dân gian nhất thời cũng không thể xóa sạch, nếu không để cho bọn đạo sĩ đến làm phép, không biết mình còn phải mang danh yêu nữ hại nước

https://thuviensach.vn

đến khi nào, đến lúc đó chỉ sợ sẽ không đơn giản là làm phép nữa, muốn thiêu sống mình cũng không chừng.

Mà thánh tăng đạo sĩ này có điểm kì hoặc, mặc dù không biết phía sau màn độc thủ này là ai, nhưng lúc A Uyển biết được mình đã có thai thì đã sớm chuẩn bị kĩ càng, bọn họ tiến cung tấn nhiên sẽ bị soát người, nên sẽ không thể mang theo ám khí hay vũ khí có khả năng ám hại mình, nếu muốn hại mình, chỉ có thể đến gần để hạ dược, muốn phòng ngừa đạo sĩ kia lại gần, cũng không phải là quá khó.

A Uyển ở gần Chiêu Dương cung tìm cách nói chuyện với ám vệ, cũng không phải sai bảo chẳng qua chỉ ở trong đình viện nói một câu, "Ngày mai nếu đạo sĩ kia đến gần Bổn cung, lập tức chặt đứt chân của hắn, giữ lại một người sống."

Ám vệ này được Hoàng thượng phái đến Chiêu Dương cung để bảo vệ mình, tuy nói chủ tử vẫn là Hoàng thượng, nhưng mình nói trước để bọn họ sớm phòng bị, bọn họ cũng sẽ không bỏ mặc được, an bài như vậy A Uyển đã có khả năng nghĩ đến đối sách vẹn toàn, nàng tuyệt đối không thể để đứa con còn chưa được sinh ra của mình mang tội danh yêu nghiệt được, đây là biện pháp tốt nhất để dẹp lời đồn này.

Mà Hoàng thượng nhớ lại một màn vừa rồi, trong lòng vẫn còn sợ hãi, tay xoa bụng vẫn còn bằng phẳng của A Uyển, ở đây đã có một sinh mệnh nhỏ, tám tháng sau sẽ đến nhân thế. Mặc dù đây không phải là lần đầu làm phụ thân, nhưng ý nghĩa của hài tử này không giống trước, huyết mạch trên người là của mình và A Uyển, Hoàng thượng tất nhiên ôm nhiều mong đợi hơn, sắc mặt cũng nhu hòa rất nhiều.

Thấy Hoàng thượng đã bớt giận, A Uyển nắm tay Hoàng thượng đang vỗ về bụng của mình, "Hoàng thượng không vui khi chúng ta có hài tử sao?"

https://thuviensach.vn

Thở dài, Hoàng thượng cười nói, “Sao lại không vui, chỉ là sau này nàng vạn nhất không được để bản thân và hài tử mạo hiểm nữa! Có nghe hay không!”

A Uyển gật đầu, nhưng cười không nói, thần thiếp ngu như vậy sao? Tất nhiên là có người phía sau chống đỡ.

Các phi tần hậu cung đối với chuyện Uyển phi nương nương bị làm đạo sĩ làm phép đều ôm tâm trạng sắp được xem kịch vui, coi như là đạo sĩ kia không làm được gì, nhưng bị đạo sĩ bắt đi làm phép thì cũng là chuyện mất mặt rồi, mọi người còn đang chờ đợi kết quả lại là Uyển phi nương nương có thai, mọi người ở hậu cung còn không phải là cả kinh.

Nói là yêu hồ chuyển thế mà? Lại nói là không thể có con mà?

Đầu tiên là phụ thân bị bãi quan, sau đó thì có công hầu hạ Hoàng thượng, sau đó nữa lại cãi nhau với Hoàng thượng, huynh trưởng lại lập công lớn ở tây bắc, bây giờ thì lúc đồn đãi bay đầy trời, lại có tin tức đã mang thai, Uyển phi này vận khí quả thật tốt đến mức làm cho người ta phải nghiến răng nghiến lợi đó!

Người ngoài nghĩ như thế nào A Uyển dĩ nhiên là không quan tâm, tất nhiên cũng không muốn quản, lúc này đang hưởng thụ Hoàng thượng hầu hạ uống canh tẩm bổ, Hoàng thượng rất ít khi hầu hạ người khác như vậy, được đãi ngộ như vậy thì cũng chỉ có thái hậu nương nương mà thôi, có thể thấy được A Uyển mang thai thì đã hưởng chế độ hầu hạ ngang hàng với thái hậu nương nương rồi.

Tuy là chuyện đồn đãi về A Uyển truyền ở trên phố khá lâu, nhưng chỉ ngắn ngủn mấy ngày, lời đồn đãi đã thay đổi hoàn toàn, nước có thể nâng thuyền thì cũng có thể lật thuyền, nếu người giật dây dùng hình tượng yêu nghiệt để hạ bệ mình thì A Uyển tất nhiên cũng có thể lợi dụng dư luận để vãn hồi hình tượng của mình.

https://thuviensach.vn

Bách tính biết được Uyển phi xuất thân từ Ôn phủ thì nhiều người cũng bắt đầu dựng chuyện, cũng không rõ nguyên nhân, chỉ là bởi vì vài ngày trước lúc đại hạn, Ôn phủ bắt đầu cho gạo phát cháo, lại còn chẩn bệnh bốc thuốc miễn phí, còn thu nhận không ít nông hộ bị mất mùa, những việc thiện đó người ta cũng nói là do Uyển phi nương nương bày kế.

Mà thuyết thư trong quán trà cũng nói, huynh trưởng của Uyển phi nương nương ở tây bắc bảo vệ quốc gia, đấu tranh anh dung còn mất đi cánh tay, chỉ thiếu chút nữa thì đã vì quốc vong thân, lúc trước không phải nói Uyển phi nương nương là yêu hồ chuyển thế không thể mang thai sao? Hiện tại Ôn phủ không phải là đang vì Uyển phi nương nương có thai, lại bắt đầu phát cháo cho gạo để cầu phúc cho hài tử này, còn có thể là giả sao?

Đại hạn cũng không phải là ông trời làm cho vui, cách một và năm thì có, lần này chẳng qua là trùng hợp xảy ra nên bị người ta dựng chuyện mà thôi, hơn nữa chiến sự ở tây bắc, tây bắc vốn đã không yên ổn, có thể tránh khỏi chiến tranh sao? Chỉ là năm nay cuộc chiến có vẻ kéo dài hơn mọi năm mà thôi, huống chi huynh trưởng của Uyển phi nương nương còn ở chiến trường vào sinh ra tử đó thôi, về phần nhị hoàng tử bệnh nặng, trong cung hoàng tử hoàng nữ nhiều như vậy, Uyển phi nương nương vì sao lại đặc biệt nhắm vào nhị hoàng tử chứ? Nhà ai có tiểu hài tử đều biết khi còn bé rất dễ bệnh, hơn nữa không phải hiện tại nhị hoàng tử đã khỏi bệnh rồi sao? Những lời đồn đãi đều là lời nói vô căn cứ mà thôi.

Những chuyện trùng hợp đó đều bị thánh tăng gom lại nói thành chuyện lần này, có thể thấy là do thánh tăng nói bậy, lòng dạ bất chính, nhất định là có người đố kị huynh trưởng Uyển phi nương nương lập công lớn. lại không quen nhìn Uyển phi nương nương có thai nên mới đổi trắng thay đen bôi nhọ nương nương!

Không bao lâu sau Kinh Thành lại có lời đồn, tại hộ quốc tự trong phòng thánh tăng chất đầy rương vàng bạc châu báu, trong mật thất còn có nhiều thiếu nữ đang độ thanh xuân, úi chà, yêu tiền lại háo sắc, còn có thể xưng là

https://thuviensach.vn

thánh tăng sao? Đó cũng không phải là nói dối, sau khi binh gia từ hộ quốc tự trở ra, mang theo rất nhiều vàng bạc châu báu cùng mỹ nữ, người ta đều nhìn thấy tận mắt!

Trong quán trà thuyết thư mỗi ngày đều kể chuyện về Uyển phi nương nương mấy lần, sinh động như thật, mà tất cả đều là sự thật, chẳng lẽ so với những lời hư ảo giả dối về hồ yêu kia lại không đáng tin hơn sao? Lời đồn đãi đó thoáng cái đã đảo lộn, muốn đổi lại cũng không phải việc khó.

A Uyển nghe nói bên ngoài mỗi người vẫn đồn đãi, chỉ cười nhạt: Có tiền thì có thể sai khiến ma quỷ thôi, nói đơn giản chỉ là ai bỏ tiền nhiều hơn mà thôi.

Đối với chuyện A Uyển có thai, các phi tần hận không thể nguyền rủa, nhưng vẫn đưa hậu lễ đến, A Uyển đang có thai, nhìn cũng không thèm nhìn, liền ném vào kho, thái hậu biết được trong lòng Hoàng thượng khẩn trương chuyện A Uyển mang thai, nên đã bảo Kim má má đưa Lữ má má đến chỗ A Uyển.

Lữ má má này là người hầu hạ thái hậu lúc người sinh hạ Hoàng thượng và Tể vương gia, so với những người bên cạnh A Uyển tuy có kiến thức nhưng so với người có kinh nghiệm thực tiễn vẫn không bằng, bên cạnh có một người có thế dựa dẫm được, A Uyển tất nhiên yên tâm hơn.

Trong lòng biết đây là thái hậu xem trọng mình, dù sao Trầm phi thân phận cao quý, cũng không được đối xử đặc biệt như vậy, A Uyển trong lòng tràn đầy cảm kích thái hậu, tuy nói là mình trường kỳ làm bạn bên cạnh thái hậu có thể được thái hậu yêu thích, nhưng làm sao lại không hiểu ám chỉ này? Thái hậu cũng sẽ không vô duyên vô cớ mà đột nhiên cất nhắc mình.

Sau khi tin tức A Uyển có thai truyền ra, không những có khối người đứng ngồi không yến, mà kể cả người bệnh liệt giường như Hoàng hậu

https://thuviensach.vn

cũng khỏi hẳn đó sao? Hiền phi tính tình đại biến cũng đã ổn định đó sao? Đức phi nhận lại Nguyên Ninh, Trầm phi sắp sinh, đều có ngựa không ngừng tới cửa trò chuyện, có thể thấy trong cung có rất nhiều người không muốn mình sinh hạ hài tử.

Hoàng hậu khỏi hẳn, cung quyền trong tay A Uyển tất nhiên là giao trả cho Hoàng hậu, A Uyển cũng không có dụng tâm muốn dựa dẫm, nên lúc giao trả rất dứt khoát, không có chút do dự nào cả.

Tuy sắc mặt Hoàng hậu vẫn tái nhợt như cũ, nhưng nửa tháng sau nhị hoàng tử và nhị công chúa sẽ trong tuổi, nhị hoàng tử và nhị công chúa chỉ sinh kém nhau vài ngày, nên yến tiệc đó không biết phải sắp xếp ra sao, suy nghĩ đã lâu nhưng cũng không có kết quả, nếu Hoàng hậu đã muốn thu hồi lại cung quyền, A Uyển tất nhiên là vui vẻ giao trả rồi.

Tuy nói là mang thai, nhưng phản ứng mang thai của A Uyển lại không rõ, nhiều nhất cũng chỉ là ăn nhiều ngủ nhiều mà thôi, nhưng mà có Lữ má má ở cùng, tất nhiên A Uyển sẽ không giữ những thói quen bại hoại trước kia, mỗi ngày cần hoạt động, ăn uống thế nào Lữ má má đều quan sát chặt chẽ, Lữ má má này cũng không như Kim má má sắc mặt luôn nghiêm túc, trái lại là luôn dịu dàng cười, nếu A Uyển lại giở trò không muốn động đậy thì Lữ má má cũng không dài dòng nói nhiều, chỉ híp mắt nhìn A Uyển cười, cái này lại làm cho A Uyển không dám không xem trọng Lữ má má.

“Tiểu chủ tử rất nhu thuận nha, không quấy phá người chút nào.” Đỡ A UYển tản bộ trong viện, Lữ má má cười nói, trong lời nói cũng không quan tâm đến thai nhi là trai hay gái, có thể thấy được là người cực kì trầm ổn.

A Uyển cũng cười, Lữ má má là do trưởng bối ban tặng, A Uyển cũng không lên mặt với bà, liền xưng “Ta”, “Mấy ngày trước mẫu thân tiến cung thăm ta thì kể lại thời gian mang thai ta, lúc đầu cũng nhu thuận lắm, nhưng sau đó thì không để mẫu thân thoải mái, cái gì cũng ăn không vô, nên chỉ mong vật nhỏ này đừng ầm ĩ như ta lúc đó mới tốt.”

https://thuviensach.vn

Lữ má má cũng không lo lắng, “Người đừng lo, nếu người có phản ứng, sẽ có nô tỳ giúp đỡ.”

Tản bộ một hồi, trở lại trong điện thì thấy đại cung nữ bên cạnh Trầm phi đứng đó, cười dịu dàng thỉnh an A Uyển.

“Nô tỳ phụng mệnh Trầm phi nương nương, đến đây gửi thiếp mời cho Uyển phi nương nương, ngày mai là tròn tuổi nhị hoàng tử và nhị công chúa, nương nương bảo nô tỳ đến thỉnh người đến, nương nương còn nói, hiện tại thân thể người nặng, nếu không thể đi cũng không sao, nếu người có tâm ý thì nhận thiệp mời là được.”

Tiểu cung nữ này thật rất biết ăn nói, A Uyển cũng cười, “Thân thể Bổn cung sao có thể so với thân thể Trầm phi nương nương, nếu Trầm phi nương nương đã có lòng như vậy, Bổn cung không đi cũng phải đi, yên tâm đi, ngày mai Bổn cung sẽ chuẩn bị hẫu lễ đến đúng giờ.”

Sau khi khen thưởng, A Uyển để Bạch Lộ tiễn cung nữ đó, lúc này A Uyển mới nhìn đến Lữ má má từ lúc vào phòng vẫn đứng thẳng không lên tiếng, “Ngày mai nếu ta đến đó, không khỏi sẽ bị các nàng tính kế, tuy là ta không sợ nhưng trong bụng còn có hài nhi, ta không thể mắc sai lầm gì, ngày mai còn làm phiền Lữ má má đi cùng ta, có người ở đây, ta giống như là có được bùa hộ mệnh rồi.”

Lữ má má vẫn cười, hơi khom người, “Nương nương sao lại nói thế, nô tỳ không nhận nổi tôn xưng ngài đâu, nương nương có chuyện cứ phân phó là được, nô tỳ dĩ nhiên không dám không nghe theo.”

Đi theo bên cạnh vị Uyển phi nương nương này mấy ngày nay, Lữ má má cũng biết Uyển phi nương nương là người có tính toán, đối với lão bà như mình lại tôn trọng cùng coi trọng, trong lòng có suy nghĩ gì cũng sẽ không ngại nói với mình, mặc dù chính mình trước kia đi theo bên cạnh thái hậu nương nương, nhưng bây giờ đã bị điều đến chỗ Uyển phi nương

https://thuviensach.vn

nương, lại được Uyển phi nương nương coi trọng, xem xét thời thế, bản thân tất nhiên sẽ đế ý chủ tử mới này.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Hiền Phi

Tiệc đầy tuổi của Nhị hoàng tử và Nhị công chúa quy mô lớn hơn của Đại hoàng tử, mà đây cũng là đại sự đầu tiên do Hoàng hậu chủ trì khi lấy lại cung quyền, không giống như lần trước mọi chuyện đều giao cho Lâm chiêu nghi, lần này Hoàng hậu rất để tâm chuyện tiệc đầy tuổi của Nhị hoàng tử và Nhị công chúa.

Tiệc tròn tuổi được tổ chức ở Đường Ninh cung của Trầm phi, A Uyển vừa bước vào trong điện thì không ít ánh mắt đều tập trung vào cái bụng còn bằng phẳng của A Uyển, tuy là tâm tư khác nhau, chỉ là A Uyển cũng biết, ngóng trông thai nhi của nàng có vấn đề, sảy thai mà thôi.

Hoàng thượng vốn không đồng ý để A Uyển đến đây, bất quá Trầm phi gần sinh cũng đã có mặt, vật nhỏ nói không tới sẽ bị người khác chê cười, không lay chuyển được A Uyển, Hoàng thượng không thể làm gì hơn là chấp nhận, thấy Lữ má má luôn ở bên cạnh A Uyển một tấc không rời thì Hoàng thượng cũng yên tâm rất nhiều.

A Uyển đang có thai, mặc dù bụng vẫn chưa to, nhưng các mệnh phụ cũng không dám đến nói chuyện nhiều với A Uyển, nhiều nhất thì cũng chỉ thỉnh an rồi đi khỏi, các phi tần đến cũng khá đầy đủ, mà ít nhiều cũng có đố kị A Uyển là phụ nữ có thai, đứa bé trong bụng lại được Hoàng thượng và thái hậu coi trọng, nào dám đến bắt chuyện với A Uyển, sợ vị này mệt mỏi, nên A Uyển có thể rất yên tĩnh.

Bất quá, thanh tĩnh chỉ được một lúc, Trầm phi vừa đến thì mọi thứ tan thành mây khói, Trầm phi hôm nay mặt mày hớn hở, sải bước nhanh chóng đến bên cạnh mình, tác phong cũng không vì đang mang thai mà trở nên

https://thuviensach.vn

chậm chạp, Trầm phi ngồi xuống bên cạnh mình, nói nói cười cười vui vẻ với mình, người ngoài nếu như không biết còn tưởng quan hệ của các nàng rất tốt.

A Uyển tự tiếu phi tiếu nhìn Trầm phi, Trầm phi này cũng không phải người hiền lành mà, cũng không biết là những lời đồn đãi về mình trước kia, Trầm phi đến tột cùng là đã bỏ bao nhiêu công sức.

Hôm nay là ngày lành của Nhị hoàng tử và Nhị công chúa, mà Nhị hoàng tử được ghi tạc dưới danh nghĩa của Trầm phi, A Uyển cũng không cần ở trường hợp này mà làm mất mặt Trầm phi, nên lúc Trầm phi nói chuyện với mình, A Uyển chỉ cười yếu ớt đáp lại vài câu đơn giản, chỉ là Trầm phi nhìn thấy Lữ má má ở cạnh A Uyển thì giọng nói ít nhiều cũng mang theo vị chua.

“Tỷ tỷ hoài thai so với muội muội sớm hơn, so ra cũng nhiều kinh nghiệm hơn muội, nếu có gì không rõ thì có thể sai người đến hỏi tỷ tỷ.” Dứt lời, phảng phất như là mới nhìn thấy Lữ má má, Trầm phi che miệng cười nói, “Ai nha, tỷ tỷ quên mất, thái hậu nương nương ban Lữ má má chiếu cố cho ngươi, Lữ má má tất nhiên so với tỷ tỷ thì kinh nghiệm nhiều hơn rồi, muội muội thật sự là có phúc khí nha.” (Lei: Trầm phi à, đời không trả cát-xê đâu đừng diễn nữa em! ___Trầm Phi: đời không trả cát-xê nhưng vì đam mê nên Trầm vẫn diễn!!! ~ ~)

Tuy Trầm phi ở trước mặt A Uyển luôn có biểu hiện ôn hòa thân thiết, nhưng dù sao từ nhỏ đã được người nhà nuông chiều, thân phận so với A Uyển cao hơn không phải chỉ một chút, từ lúc vào cung thì luôn bị A Uyển đè ở phía dưới, ngay cả ôm hài tử, thái hậu nương nương cũng chỉ phái má má đến quan tâm một chút mà thôi, mà Uyển phi vừa có thai, thái hậu đã ban cho Lữ má má chăm sóc, đãi ngộ khác biệt rõ ràng như vậy, làm cho Trầm phi luôn giữ hình tượng ôn hòa không nhịn được mà trong lòng thấy có vị chua.

https://thuviensach.vn

Không ra vẻ khoe khoang, A Uyển cũng không chối từ, nhàn nhạt đáp, "Được thái hậu nương nương yêu thích" thì không nói nữa.

Hai người đối thoại, giờ lành đã đến, Nhị hoàng tử và Nhị công chúa còn ở trong nội điện được nhũ mẫu chiếu cố, Trầm phi là dưỡng mẫu của Nhị hoàng tử, không tránh được muốn đến nội điện bế Nhị hoàng tử ra ngoài cử hành đại lễ.

Thế nhưng chuyến đi này của Trầm phi, đã qua giờ lành vẫn chưa trở lại, mọi người tuy hiếu kì nhưng cũng không dám xì xào bàn tán, dù sao Hoàng thượng và Hoàng hậu vẫn đang ngồi ở chủ vị, chỉ chốc lát sau, có tiểu thái giám đến, nói nhỏ vài tai Lý Đắc Nhàn vài câu thì lui xuống, trong mắt Lý Đắc Nhàn lộ vẻ kinh ngạc, nhưng nét mặt vẫn không đổi, sau khi truyền lời vào với Hoàng thượng, được phân phó, mới nói với mọi người, "Hiện tượng thiên văn thay đổi, khâm thiên giám đã giúp Nhị hoàng tử và Nhị công chúa chọn lại giờ lành, đại lễ sẽ dời lại một canh giờ."

Loại giờ lành này, đã định ra rồi sao có thể dễ dàng thay đổi chứ nếu không người ta gọi nó là giờ lành để làm gì? Mọi người cũng đoán được có chuyện xảy ra ở nội điện, nhưng dù sao đây cũng là tư mật hoàng gia, ai cũng không dám lắm mồm, chỉ có thể sự suy đoán trong lòng, Hoàng thượng còn có vẻ không vui.

Hoàng thượng cùng Hoàng hậu vội vã đứng dậy đến nội điện, có thể thấy được sự tình không đơn giản, A Uyển vẫn ngồi yên bất động, cũng không quan tâm đến chuyện ở nội điện, liếc nhìn về phía Đức phi, mà ánh mắt của Đức phi đang dán chặt vào Hoàng thượng và Hoàng hậu, cũng không có mệnh lệnh của Hoàng thượng, mặc dù Đức phi nóng lòng cũng không thể động.

Ước chừng một canh giờ sau, Hoàng thượng và Hoàng hậu mới quay lại, ôm Nhị hoàng tử không phải là Trầm phi mà là Hoàng hậu nương nương,

https://thuviensach.vn

Trầm phi cũng không có trở ra, Hoàng hậu cười nói, “Trầm phi có thai không thích hợp để lao lực, Bổn cung đã cho nàng nghỉ ngơi rồi.”

Mà Diệp quý tần tuy là ôm Nhị công chúa, nhưng mắt hồng hồng, đã có phấn trang điểm nhưng thần sắc cũng không tự nhiên, có thể thấy được là vừa mới khóc lớn.

Mặc dù là nội điện xảy ra chuyện lớn, nhưng đại lễ tròn tuổi của hoàng tử cũng phải cử hành, không giống như Nhị hoàng tử luôn hiếu động, Nhị công chúa lại mệt mỏi tựa vào ghế mềm, cũng không động đậy, trời đã vào hạ lại bị nhiều lớp quần áo vây chặt, chỉ lộ ra cái đầu nhỏ, trong mắt còn có lệ, tựa hồ như sẽ lập tức há mồm gào khóc.

Các đại lễ được tiến hành như nhau, chỉ là lúc chọn đồ vật đoán tương lai, Nhị hoàng tử cùng Nhị công chúa cùng được thả lên bàn, bé trai bé gái nhìn nhau một lúc, mà Nhị hoàng tử sau khi cầm chặt một thanh tiểu mộc kiếm thì ngồi đó nghịch chuôi kiếm, còn tiểu muội muội thì nắm được một hộp son phấn nhỏ, cũng không động nữa mà bắt đầu mở ra thưởng thức, chọc cười không ít người.

Nhị công chúa sau khi được Diệp quý tần dạy dỗ một trận, muốn mình chọn châm tuyến (kim chỉ đồ thêu), chỉ bất động, ngơ ngác, như là không biết phải làm sao.

Thấy thế, lễ quan vội nói cát tường, nhưng mà chỉ nói Nhị hoàng tử sau này sẽ ham mê võ học, trở thành thiếu niên anh hùng các loại, còn chuyện son phấn đã tự động bị bỏ qua, cũng khen Nhị công chúa sau này sẽ ôn lương hiền thục.

Tặng lễ vật xong, bọn trẻ được nhũ mẫu ôm xuống, A Uyển thấy Diệp quý tần nhìn chằm chằm vào Nhị công chúa, nước mắt cũng muốn rơi xuống, bị Hoàng hậu hung hăng trừng mắt một cái mới thu hồi nhãn thần.

https://thuviensach.vn

Chuyện xảy ra ở tiệc sinh nhật nhất định là không nhỏ, mọi người đều biết rõ cũng không bới móc, nét mặt vui sướng như trước, A Uyển vẫn ngồi bất động tại chỗ, trà bánh trên bàn cũng không động vào, thỉnh thoảng chỉ ăn trái cây do Lữ má má mang theo mà thôi.

Cho đến khi về đến Chiêu Dương cung, A Uyển mới bỏ xuống trạng thái phòng ngự, ngồi như vậy mất canh giờ cũng không khỏi mệt nhọc, mấy người Thanh Sam Bạch Lộ xoa bóp cho A Uyển dưới sự chỉ đạo của Lữ má má.

Chuyện thám thính tin tức chuyện đó, tất nhiên là do Lý Phúc Mãn làm, chỉ là bên Đường Ninh cung hôm nay một chút tiếng gió thổi cũng không nghe được, chỉ biết được Hoàng hậu và Hoàng thượng vẫn ở Đường Ninh cung, dưỡng mẫu của Nhị công chúa Diệp quý tần cũng ở đó, mà cụ thể là chuyện gì đã xảy ra thì không biết được.

A Uyển cũng không bảo Lý Phúc Mãn đi nghe ngóng nữa, thám thính nữa không khỏi người bên ngoài lại nói là mình có tật giật mình.

Đến tối, Hoàng thượng cũng không có đến Chiêu Dương cung, chỉ phái Lý Đắc Nhàn đến truyền lời, nói là Hoàng thượng còn ở bên kia xử lý chuyện đó, hôm nay không thể đến được, A Uyển gật đầu, để cho Lý Phúc Mãn trở về phục mệnh, cũng không hỏi Lý Đắc Nhàn hôm nay đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Tuy là không hỏi, nhưng trong lòng A Uyển cũng có thể đoán được, có thể để cho Hoàng thượng xử lý trắng đêm, sẽ là chuyện nhỏ sao? Liên hệ với thần sắc kì lạ của Diệp quý tần hôm nay, có thể thấy được chuyện này liên quan đến Nhị công chúa.

Ngày thứ hai, thánh chỉ xuống phế Du vinh hoa làm thứ nhân, ban cho một chén rượu độc làm cho cả hậu cung bất ngờ, mà Du vinh hoa là mẹ đẻ

https://thuviensach.vn

của Nhị công chúa, hôm qua là tiệc tròn tuổi của Nhị công chúa, hôm nay đã ban cho mẹ đẻ cái chết, sao có thể không làm cho người khác sợ hãi?

Thánh chỉ chỉ nói là Du vinh hoa tâm tư ác độc, mưu hại hoàng tự, được ban chết đã là xử đúng tội rồi, còn về chuyện gì đã xảy ra ở Đường Ninh cung ngày hôm qua cụ thể là như thế nào thì một chút tin tức cũng không có, lòng hiếu kì không chỉ hại chết mèo, còn có người, nếu đây là bí ẩn trong cung, tất nhiên sẽ không có ai truy cứu nguyên nhân hay hỏi thăm.

Đến giờ, Hoàng thượng lại đúng hẹn đến Chiêu Dương cung dùng bữa tối với A Uyển, lúc này A Uyển còn chưa bị hài tử hành hạ nên ăn uống vẫn rất tốt, thịt cá hay cháo trắng ăn sáng cũng không cự tuyệt, đều ăn rất nhanh làm cho Hoàng thượng hiểu lầm là A Uyển bị ngược đãi đã lâu không được ăn no.

Lúc A Uyển muốn ăn thêm chén nữa, rốt cuộc cũng thấy thần sắc kì lạ của Hoàng thượng, ngượng ngùng cười cười, “Thần thiếp rất đói, ăn thế nào cũng không thấy no.”

Hoàng thượng trợn to hai mắt, không hài lòng nhìn cung nhân, ý tứ là: Chủ tử có thai còn không cho chủ tử ăn no, muốn phản sao!

Lữ má má đứng bên cạnh thấy thế mới giải thích, “Hoàng thượng, phụ nữ sau khi có thai thì không thể ăn uống qua nhiều, bây giờ nương nương ăn ít cơm nhưng nhiều bữa, phải ăn bảy tám bữa mới đủ, nương nương lần đầu mang thai, nếu ăn quá nhiều đồ bổ, lúc sinh sẽ vất vả, lát nữa nương nương còn có buổi khuya, sẽ không đói.”

Hoàng thượng đối với phản ứng của người mang thai không có hiểu biết nhiều, trước đây mấy người mang thai hoàng tử hoàng nữ Hoàng thượng nhiều nhất cũng chỉ nhìn qua một chút mà thôi, có dùng bữa cùng thì cũng không có phi tần nào hào phóng như A Uyển, nên lúc này A Uyển mang thai, Hoàng thượng không có chút kiến thức nào.

https://thuviensach.vn

Lấy chén kiểu trong tay A Uyển, Hoàng thượng đặt chén thuốc bổ vào nói, “Lữ má má hầu hạ mẫu hậu đã lâu, những điều người nói nàng nên nghe theo, uống thuốc đi.”

Đã vậy, A Uyển cũng không ăn nữa, nhìn thức ăn trên bàn, đã bị mình càn quét hơn nửa, sau khi ăn xong, A Uyển được Hoàng thượng đưa đi dạo, tản bộ một chút cho tiêu thực, ngày mùa hè trời luôn lâu tối, lúc này sắc trời là những màu ấm, A Uyển hỏi Hoàng thượng chuyện xảy ra ở Đường Ninh cung ngày đó.

Hoàng thượng hơi nhíu mày, nhưng vẫn mở miệng kể cho A Uyển chuyện ngày ấy.

Ngày đó, Nhị công chúa và Nhị hoàng tử đều ở nội điện được nhũ mẫu chăm sóc, giờ lành sắp đến, Diệp quý tần cùng Trầm phi mới vào nội điện bế bọn nhỏ ra, ai biết được vừa vào nội điện, lại thấy Hiền phi đang muốn cào Nhị công chúa, mấy người nhũ mẫu xung quanh cũng bị đẩy ngã trên đất.

Trầm phi thấy thế không khỏi kinh hô một tiếng, Diệp quý tân cũng khinh sợ nhưng đã bước lên ngăn Hiền phi lại, đến đó thì Hiền phi đã cào một đường trên cổ Nhị công chúa, Diệp quý tần che chở cho Nhị công chúa cũng bị vạ lây, Hiền phi còn muốn xông đến giữ Hiền phi lại thì thái giám mới đến áp chế Hiền phi.

Như vậy, Trầm phi bị kinh hách, động thai.

A Uyển nghe đến đó, trong lòng thầm nghĩ, nàng ở yến hội không gặp Hiền phi, còn tưởng rằng Hiền phi vẫn còn chưa đến, thì ra là đã chạy đến nội điện, cũng không khỏi hiếu kì, “Hiền phi sao lại cào Nhị công chúa chứ?” không oán không thù, Nhị công chúa đối với Hiền phi cũng không có uy hiếp gì, Hiền phi sao lại động thủ với Nhị công chúa, hơn nữa lại chọn phương pháp ngu như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng giải thích, hết thảy đều có liên hệ với Du thứ nhân, Du thứ nhân lúc trước có quan hệ tốt với Đường tỷ cũng là thị thiếp bên trong phủ của hoàng tử, khuôn mặt dáng dấp tốt tính tình ôn nhu, Hoàng thượng lúc trước có hay đến chỗ nàng, lúc có thai bị Hiền phi phát hiện đã âm thầm kê đơn làm cho xảy thai, Du thứ nhân mới báo thù Hiền phi, nên lúc đó mới xảy ra một loại chuyện như vậy.

Dư thứ nhân có thủ đoạn, thần chí Hiền phi đã sớm mơ hồ, có đôi khi không biết bản thân đang làm gì, tuy là bên ngoài xử lý Du thứ nhân, nhưng Hiền phi từ lâu cũng đã có bệnh, ngày mai sẽ bí mật đưa đến miếu, chỉ là ngại thể diện của hoàng gia nên không thể truyền ra ngoài, cũng giống như chuyện xảy ra ở tiệc tròn tuổi của Nhị công chúa, đều liên quan đến mặt mũi của hoàng gia.

Trong lòng A Uyển lại có suy nghĩ khác, Hiền phi sao lại có thể vào nội điện Đường Ninh cung mà hành hung như vậy? Những kẻ canh gác lúc đó đâu? Du thứ nhân bất quá chỉ là một vinh hoa, sao có thể có khả năng làm cho Hiền phi trở nên như vậy? Không khỏi có người phía sau trợ lực.

Chỉ là người này….

Hoàng thượng tựa như biết A Uyển đang suy nghĩ cái gì, cầm tay A Uyển, tay còn lại vuốt ve bụng vẫn chưa to của A Uyển, an ủi, “Sự tình đã thành như vậy, nàng cũng đừng nghĩ đến, có trẫm lo mọi chuyện, nàng chỉ cần dưỡng thai cho tốt là được rồi.”

Ngước mắt nhìn Hoàng thượng có vẻ đã lo liệu trước mọi việc, A Uyển an tâm, Hoàng thượng rất rõ ràng những việc đó.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Thông Suốt

Kiến Chương cung.

Hôm nay Kiến Chương cung trống rỗng, tuy rằng gia cụ (vật dụng trong nhà) quý giá vẫn còn, bày biện vẫn tinh xảo, nhưng lại không có chút hơi người nào, cung nhân phục vụ cũng đã bị đuổi đi, mặc dù bây giờ là buổi tối nhưng vì không có người châm đèn nên Kiến Chương cung tối om, chỉ có ánh trăng nhu hòa chiếu vào, làm cho cảnh sắc càng thê lương vắng vẻ.

Hiền phi ngồi xuất thần ở chủ vị, khó khăn lắm mới có được thời điểm nàng tỉnh táo, thông minh như nàng tự phụ như nàng, đợi nhiều năm như vậy, rốt cục phải đi đến mức này, ngày mai bị trục xuất khỏi cung đến từ đường, nói vậy, nhưng cũng không về được, bất quá ngẫm lại thế nhưng cũng đáng để ăn mừng, rốt cục cũng có ngày có thể thoát khỏi lồng giam này.

Cửa điện hé mở một chút, cung nhân đi trước cầm đèn chiếu sáng, làm cho Hiền phi đang ngồi trong tối có chút chói mắt, người bước vào sau đó càng làm cho Hiền phi thấy vô cùng chướng mắt.

“Thế nào, đến đây để cười nhạo ta?” Đối diện với thần sắc tràn đầy của người này, trong bóng tối, Hiền phi cũng có thể tưởng tượng được nàng ta đang dương dương đắc ý, tốt xấu gì cũng đã đấu nhiều năm như vậy không phải sao?

Hoàng hậu cũng khẽ cười một tiếng, “Khó có được lúc Hiền phi của chúng ta tỉnh táo nha, không sai, Bổn cung đến để chế giễu ngươi. Tưởng Linh Lung, lúc ngươi còn ở khuê phòng người người đều nói ngươi là tiểu

https://thuviensach.vn

thư của thanh quý thế gia Tưởng học sĩ phủ, người cũng như tên, thiên tư thông minh sắc sảo là nhân vật đặc biệt, cuối cùng, cũng thua trong tay Bổn cung mà thôi.” Uất khí nhiều năm trong lòng Hoàng hậu lúc này mới tiêu tan, đấu nhiều năm như vậy, trong quá trình thắng thua đều không quan trọng, quan trọng là người thắng sau cùng chính là nàng.

Thần trí Hiền phi thanh tỉnh, khí chất cao ngạo thanh cao đã trở lại, “A, từ lúc tổ phụ của ta và ngươi đồng lứa thì chúng ta đã nhất định phải đấu đến ngươi chết ta sống rồi, đầu nhiều năm như vậy, ta cũng muốn chỉ điểm cho ngươi một câu, về chuyện ngươi cân nhắc Tử Lộ thật sự là thiển cận.”

Hoàng hậu cho rằng lúc này Hiền phi chỉ là cường cung mạt nỏ, cậy mạnh mà nói thôi, “Đã là như thế, ngươi cũng không hơn ta? Hiện tại nói thế nào đi nữa, ngươi cũng là bại tướng trong tay Bổn cung mà thôi.”

Lời này của Hoàng hậu thật ra làm cho Hiền phi cười thành tiếng, “Hoàng hậu nương nương có hơi tự xem trọng mình rồi, ngươi nghĩ rằng ta thật sự không biết ngươi cho ta uống thuốc tuyệt dục (thuốc làm vô sinh) sao? Mà cũng không phải một mình ngươi, sao ngươi không thắc mắc tại sao ngươi vẫn không có hài tử? Đương nhiên, một phần cũng là Hoàng thượng không muốn phát sinh quan hệ với ngươi, bất quá, nếu ta nói là, cho dù Hoàng thượng mỗi ngày đều động vào ngươi quan hệ với ngươi, đời này không nghi ngờ gì nữa ngươi không có thai được đâu.”

Nghe vậy, thần sắc đắc ý trên mặt Hoàng hậu bỗng biến mất, “Ngươi có ý gì!” Trong lòng đã đoán được hơn phân nửa ý của Hiền phi, nhưng trong lòng Hoàng hậu vẫn không chấp nhận đáp án này.

Hiền phi đổi tư thế tựa vào ghế, không còn đoan trang quy củ như ngày xưa nữa, lại có tư thái khác, cười yếu ớt, “Ta nói thế còn chưa đủ rõ ràng sao? Chu Bán Hạ ngươi biết dùng thủ đoạn đó, lẽ nào ta không biết? ‘Ân sâu’, loại thuốc này không những làm cho nữ tử tuyệt dục, mà còn có thể làm cho thai nhi trong bụng hút hết máu huyết trong cơ thể người mẹ, cuối

https://thuviensach.vn

cùng thì một xác hai mạng, ngươi cũng thật may mắn lúc ta hạ thủ ngươi lại không có thai."

Hoàng hậu ổn định tâm thần, tuy bị lời nói của Hiền phi đả kích không nhỏ, nhưng cũng không thể ở trước mặt địch nhân mà tỏ ra yếu kém được, "Thì tính sao, không sinh được thì ta tìm con để nuôi, nhưng thật ra ngươi đó, ở nhà còn nhiều người có đủ thủ đoạn để chơi đùa với ngươi, tỷ muội nhiều, Bổn cung chắc chắn sẽ tìm người chiếu cố ngươi."

Nghe vậy, thần sắc Hiền phi vẫn nhàn nhạt như cũ, cũng không hoảng hốt, nghe được những lời này của Hoàng hậu cũng cười thành tiếng, "Ngươi cũng nói Tưởng Linh Lung ta làm người như thế, đã biết có kẻ tính toán sau lưng, ta còn ngu ngu ngốc ngốc tiến vào tròng của ngươi, ngươi đoán xem tại sao lại thế? Ngươi sao lại nghĩ ta không có chuẩn bị trước chứ? Được rồi, tốt xấu gì ngươi cũng là Hoàng hậu, muội muội ngốc của ngươi tiến cung tuy được ngươi giúp đỡ, mà ngươi càng phải chiếu cố nhiều hơn nữa phải không?"

Siết chặt tay, Hoàng hậu cắn răng nói, "Ngươi làm cái gì!"

Hiền phi cũng đứng lên, ưu nhã như trước, "Bây giờ đi xem còn kịp đó, Hoàng hậu nương nương." Hai tiếng Hoàng hậu được nhấn mạnh, mà Hoàng hậu thật sự không dám xem thường, đấu tranh nhiều năm như vậy, Tưởng Linh Lung này luôn chống đối nàng, tuyệt đối không phải là đang hù dọa người khác.

Chờ Hoàng hậu kìm chế lại, rời khỏi Kiến Chương cung, trên mặt Hiền phi xuất hiện ý cười khó hiểu, Hoàng hậu cũng chỉ là một kẻ đáng thương mà không biết thôi, cũng không biết nàng còn có thể ngồi vững trên hậu vị đó bao lâu a?

Linh Lung, nếu không phải hôm nay Hoàng hậu gọi như thế, Tưởng Linh Lung nàng thực sự đã quên, thừa nhận chính mình cũng từng như vậy,

https://thuviensach.vn

nhưng chỉ có nhìn thấu mọi chuyện, mới sống mệt mỏi như vậy thôi, nhìn thấu kẻ khác, còn phải mỗi lần hành sự phải để lại sơ hở, cũng rất hao tâm hao lực đó.

Từ lúc mình vào phủ Hoàng tử cho đến lúc vào cung, mỗi khi hành sự đều để lại điểm sơ hở cho Hoàng thượng, thỉnh thoảng còn làm theo ý của Hoàng thượng, không ngừng đấu với Hoàng hậu, tốt nhất là làm cho Hoàng thượng thấy mình với Hoàng hậu đấu đến ngươi chết ta sống.

Lúc vào cung bản thân hành sự không trơn tru cũng không cẩn thận, nên Tưởng gia đã mất lòng tin, nào ai biết được, là bản thân đã thông suốt mọi chuyện, hành sự như vậy, mới là biện pháp bảo toàn chính mình tốt nhất.

Mặc dù biết được Hoàng hậu hạ tuyệt dục dược với mình, còn dứt khoát uống, dù sao thì sau lưng nàng còn có Tưởng gia, Hoàng thượng sẽ không muốn thấy hài tử này, nếu đã không được chờ mong, thì cần gì phải đặt hy vọng chứ?

Chỉ là hạ độc Hoàng hậu cũng không riêng mình, nhiều lắm, mình biết nhưng lại không ngăn cản, dù sao thì cũng sẽ chết người, bây giờ đem chuyện này nói ra coi như là vì tình nghĩa bao nhiêu năm mà thôi, bất quá theo tình hình của Thừa Ân hầu phủ, Hoàng thượng cũng sẽ không dễ dàng để cho Hoàng hậu có thai.

Đã biết một đời sẽ như vậy, chỉ cầu có thế trước khi chết dùng tài cán của bản thân giúp cho Tưởng gia thoát thân, không cầu Tưởng gia vinh hoa phú quý như trước, chỉ cầu có thể giữ được mạng là tốt rồi.

Nếu là thật sự có thể như thế, chỉ mong…

(Lei: từ đầu tới cuối đối với Hiền phi không có thiện cảm cũng không có ác cảm, từ lúc bắt đầu edit, đối với Lei, nhân vật Hiền phi này giống như là trung lập, ngoài việc đấu đá với Hoàng hậu thì với những người khác Hiền phi cũng không quá đáng. Nhưng mà đến đoạn này chỉ thấy thương Hiền

https://thuviensach.vn

phi, dù nàng thông minh nhưng chọn cho bản thân kết cục như vậy thì đáng thương và đáng tiếc quá!)

***

Ngày thứ hai, tin tức Kiến Chương cung Hiền phi nương nương chết vì bệnh được truyền ra, Hoàng thượng nghe được tin tức này thì ngây ra một lúc, dù sao cũng là lão nhân theo bên người mà, phải làm hậu táng mới đúng, mặc dù Hiền phi đả thương hoàng tự, nếu không xử lý, sẽ không công bằng hợp lý, Hoàng thượng mới hạ chỉ hạ táng Hiền phi theo quý tần chi lễ.

Phe phái Tưởng gia cũng biết chuyện Hiền phi đã làm, rút kinh nghiệm xương máu, trừ tộc nhân họ ngoại, những người khác của Tưởng gia làm quan trên triều đều rời khỏi triều đình, Tưởng gia làm vậy có thể nói là vào chỗ chết để hồi sinh, Hoàng thượng muốn động vào Tưởng gia bọn họ không phải là chuyện bí mật gì, chẳng qua là do thời cơ chưa đến nên chưa động thủ mà thôi, so với ngồi chờ chết, lấy lùi làm tiến vẫn hơn.

Đây cũng là dự định của Hiền phi nương nương lúc sinh thời, đã biết mình vừa chết thì Tưởng gia sẽ có cớ để rút khỏi triều đình, như vậy cũng có thể bảo toàn tộc nhân, Tưởng gia làm thế, cũng không uổng công Hiền phi đã khổ tâm.

A Uyển thế nhưng lại thổn thức không ngớt, Hiền phi không phải là chết vì bệnh, nói như vậy chẳng qua là cho dễ nghe mà thôi, trên thực tế, Hiền phi là uống thuốc độc tự sát, A Uyển còn đang suy đoán có phải Hiền phi sợ tội tự sát hay không? Mà Hoàng thượng đã nói qua, Hiền phi chưa đến tuổi cập kê thì đã nổi danh bên ngoài là người mưu trí không thua nam nhi.

A Uyển cũng kinh ngã, Hiền phi vào phủ Hoàng tử thì mình còn nhỏ, chẳng phải là vì nổi danh, nhưng sao khi vào cung, Hiền phi lại gây phiền

https://thuviensach.vn

phức với nàng vài lần, A Uyển còn không cảm thấy Hiền phi mưu kế thâm sâu ở đâu cả, chẳng lẽ đều là cố ý làm vậy?

Hoàng thượng cười, sau khi Hiền phi vào phủ, làm chuyện gì cũng để lộ sơ hở, mà những điều đó lại luôn đúng ý Hoàng thượng, có thể làm được như vậy, sao lại có thể ngu ngốc chứ?

A Uyển nhất thời hiểu rõ, mẫu tộc của Hiền phi gần đây trong triều đình có hành động, nói vậy là Hiền phi tự nguyện để bị gài bẫy mà thôi.

Hoàng thượng gật đầu, Tả tường đã loại trừ, mà Tưởng gia cùng mấy người trong gia tộc cũng đã bị áp chế, yếu đi rất nhiều, nói vậy Tưởng gia cũng đã cảm thấy được nguy cơ, khổ nỗi không có cách nào dứt ra được, mượn cớ Hiền phi mưu hại hoàng tự, có thể làm cho trên dưới Tưởng gia có thể an toàn thoát thân, Hiền phi chết chính là vì muốn bảo toàn Tưởng gia, thế nào cũng không thua thiệt.

Nhưng A Uyển cũng nghi ngờ, Hiền phi tướng mạo thanh lệ như tranh vẽ, phảng phất như tiên nữ bước ra từ trong tranh, xuất thân tốt, lại lợi hại, Hoàng thượng sao lại không thích nhỉ? Thường ngày cũng không thấy Hoàng thượng xem trọng nàng.

Hoàng thượng xoa đầu A Uyển, cười nói, “Đối với trẫm mà nói, nữ nhân thông minh tuyệt đỉnh như vậy chỉ thích hợp làm thuộc hạ, không phải làm nữ nhân của trẫm.”

A Uyển không nói, đây là đang ám chỉ mình tương đối ngốc đó sao? Bất quá A Uyển vẫn cảm thấy tiếc hận, “Tuệ cực tất thương” (thông minh quá bị thông minh hại) hay như vậy thôi, so với người ngoài luôn nhìn rõ hơn, trên người gánh vác cũng nhiều trọng trách hơn, sống như thế so với người khác cũng mệt mỏi hơn, coi như là Hiền phi thông minh khéo léo hơn người cũng không tránh được kết cục đó.

https://thuviensach.vn

Còn đã biết là người bình thường, không cần nhìn xa hay nhìn rõ, muốn sống thế nào thì cũng dễ dàng hơn, nếu như mình mỗi ngày phải sống như Hiền phi, phải cố tình tạo sơ hở, chắc là sẽ giảm thọ không ít đó.

Nghĩ như vậy, A Uyển vuốt ve cái bụng hơi tròn nhưng vẫn chưa lộ rõ, cũng không cầu hài nhi trong bụng thông tuệ hơn người, chỉ cầu mỗi ngày đều thuận lợi trôi qua, suy nghĩ, A Uyển không khỏi cười rộ lên, hài tử còn chưa sinh ra, mình đã nghĩ xa như vậy.

Hoàng thượng thấy A Uyển im lặng lâu, lúc này mới nhìn A Uyển, phát hiện nàng đang ngả người trên tú tháp, vỗ về bụng ôn nhu cười, cười như vậy trước đây chưa từng có, quả nhiên là sau khi mang thai, tiểu cô nương sẽ trở thành phụ nữ.

“Cười ngây ngốc cái gì?”

Nghe âm thanh vang lên bên tai, A Uyển mới hồi phục thần trí, “Người ta là muốn, cầu cho thai nhi trong bụng kiện kiện khang khang (khỏe mạnh) lớn lên thì tốt rồi, không cần quá thông minh, như vậy sẽ sống rất mệt mỏi, nhưng bây giờ mới có mấy tháng đâu, thần thiếp có phải nghĩ quá sớm không?”

Tề Diễn Chi ôn nhu nhìn vật nhỏ, có lẽ hiện tại người nói là tiểu nữ nhân, cũng không nói gì, nếu là bé trai, con trai hoàng gia nếu không thông minh, không cần nói sống không mệt mỏi, căn bản là không sống nổi, nếu là con gái, ngốc cũng không có quan hệ gì, dù sao cũng có mình làm chỗ dựa, không cần sợ cái gì cả.

Chỉ là những lời này Hoàng thượng không nói với A Uyển, lúc này che chở cho nàng dưỡng thai thật tốt, bình an sinh đứa bé ra mới là quan trọng nhất.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Hoàng Tử

Lúc trước còn nói là hài tử trong bụng A Uyển không quấy phá, chẳng qua là chưa đến lúc mà thôi, A Uyển mang thai đến tháng thứ ba thì không thể ăn uống gì cả, ăn cái gì vào thì một hồi sau đã nôn ra hết, mà bây giờ còn là mùa hè, nóng bức khó chịu, làm người ta không muốn ăn. Bị hành hạ mấy ngày, khuôn mặt nhỏ nhắn đã gầy đi rất nhiều.

Hoàng thượng thấy vậy không khỏi lo lắng suông, nhưng những nôn nghén đó thật sự không có cách nào dừng lại được, nhiều lắm là ăn gì đó có vị chua để kiềm nén lại mà thôi, may mà thường ngày A Uyển thích ăn rau quả, nên Thanh Sam từng theo Quan cô cô ở Lâm Hoa Điện học qua lớp tẩm ướp, nên ướp mơ chua chua ngọt ngọt, mấy loại trái cây đó ở Chiêu Dương cung cũng không thiếu, mà còn là tự tay Thanh Sam làm, dùng cũng không lo lắng.

Nhưng mà, cũng không thể lấy mấy món ướp chua ngọt đó làm món ăn chính chứ? Mỗi ngày lại nghén nhiều hơn, A Uyển cũng ép bản thân ăn thật nhiều, thuốc bổ cũng uống không ngừng, A Uyển cứ vừa ăn vừa ói, ói đến mật xanh làm cho Hoàng thượng đau lòng không thôi.

Thấy Hoàng thượng nóng nảy như vậy, Lữ má má đứng cạnh cũng khuyên nhủ, “Hoàng thượng chớ lo lắng, đây là phản ứng bình thường, chì là Uyển phi nương nương thai nghén so với người khác trễ hơn một chút mà thôi, cố chịu một tháng thì những triệu chứng này sẽ đỡ thôi.”

Hoàng thượng nhìn A Uyển sau khi ói mấy lần đã rất chật vật, còn chưa phải chuyện lớn sao, Tiểu Uyển nhi cứ như vậy sớm muộn gì cũng sẽ thành đại sự thôi, không có nguyên nhân gì cũng có thể nôn mửa, có lúc thì là

https://thuviensach.vn

không chịu được mùi dầu mỡ nên như vậy, cứ tiếp tục như vậy, Hoàng thượng nghĩ A Uyển sẽ nôn hết ngũ tạng ra mất, “Nôn thế này cũng thật quá lắm, không được không được, bảo thái y bắt mạch đi.”

Lữ má má chỉ cười nói, “Hoàng thượng chớ sốt ruột, dù thái y có bắt mạch cũng không thể làm triệu chứng này biến mất, mà uống thuốc cũng không tốt, nương nương vừa mới mang thai, dùng thuốc sẽ không tốt cho bản thân.”

A Uyển nôn khan một hồi, trong dạ dày cũng không còn thứ gì, khó khăn lắm mới dứt, Hoàng thượng thấy, cũng không đoái hoài tới Lữ má má đang nói gì, cầm lấy tay nhỏ bé lạnh như băng của A Uyển, “Tiểu Uyển thấy tốt hơn chưa?”

Nhìn vẻ mặt nóng nảy của Hoàng thượng, A Uyển cười yếu ớt nói, “Ừ, chỉ hơi khó chịu thôi, dù sao đã mấy ngày qua cũng quen rồi.” đây là quá trình mà người mang thai phải trải qua, có vài người may mắn, phản ứng trong thời gian mang thai không lớn lắm, mà đa số phụ nữ có thai đều sẽ như vậy, A Uyển không cảm thấy khổ cực, Lữ má má nói, cực khổ hơn vẫn còn chờ ở phía sau kìa.

May mà một tháng nay Hoàng hậu bận chiếu cố muội muội Chu thường tại, không rảnh quản A Uyển, nên A Uyển cũng chẳng thèm đi thỉnh an, A Uyển cũng có tìm hiểu chút chuyện ở chỗ Hoàng hậu, không biết Chu thường tại bị gì, bây giờ cả người đều ngơ ngơ không được bình thường, bất quá đó là chuyện của Hoàng hậu, A Uyển không có hứng thú nhúng tay vào.

Cơ thể A Uyển dần nặng nề, Tề Diễn Chi càng ngày càng yêu thương A Uyển, Hoàng thượng mỗi ngày đều nhìn bụng A Uyển lớn lên, từ lúc bằng phẳng cho đến lúc to, hài trử trong bụng cũng từ từ lớn lên nhưng đối với thân thể của A Uyển trong khoảng thời gian này không có chút oán giận,

https://thuviensach.vn

thật ra làm cho Hoàng thượng kinh ngạc và vui mừng, vật nhỏ của hắn càng ngày càng có bộ dáng của người mẹ.

Rốt cục, A Uyển cũng không còn nôn nghén nữa, nhưng mà thân thể cũng không vì vậy mà không thoải mái, nói thế, nhưng ban đêm A Uyển thỉnh thoảng phải đi tieur, Hoàng thượng thấy cũng nghĩ nàng vất vả, bất quá A Uyển đã có thể ăn uống bình thường lại, lúc trước ăn cái gì cũng nôn ra hết, hiện tại Hoàng thượng cũng yên tâm không ít.

Lúc này A Uyển nằm trên giường, không tự chủ duỗi chân, khẽ động, cũng làm cho Hoàng thượng nằm bên cạnh hít sâu một hơi, A Uyển cũng không phải là người không lịch sự, lửa nóng dán lên chân của mình, hơn nữa Hoàng thượng phản ứng như vậy A Uyển còn có thể là không biết chuyện gì đang xảy ra sao?

Từ lúc mình được chuẩn đoán là mang thai, Hoàng thượng cũng không còn làm chuyện đó với mình, mỗi ngày nếu cùng Lý Đắc Nhàn tới Chiêu Dương cung, cũng chỉ ôm chăn bông tán gẫu, tính toán chút Hoàng thượng ăn chay cũng gần bốn tháng rồi, mà lúc trước mình nôn nghén đến lên trời xuống đất cũng không nghĩ đến chuyện đó.

Tề Diễn Chi cảm thấy có chút xấu hổ, mặc dù nói là bản thân không coi trọng nữ sắc, nhưng đã gần bốn tháng không có làm gì đó, A Uyển đang mang thai, tuy thái y nói qua ba tháng thì có thể sinh hoạt vợ chồng được, nhưng A Uyển thai nghén quá nhiều, Hoàng thượng đâu còn nghĩ đến chuyện này nữa, mà Hoàng thượng cũng không muốn tìm người khác giải quyết, nhịn một chút thì cũng sẽ xong, nhưng hôm nay lại bị A Uyển phát hiện.

Còn chưa biết mở miệng thế nào, người bên cạnh đã xoay người lại, tay khéo léo xoa chỗ đó, giọng nói tinh tế pha chút ngượng ngùng, “Thần thiếp giúp người, nhịn lâu sẽ không tốt cho cơ thể, chờ…chờ sau này lại bồi thường cho ngài.”

https://thuviensach.vn

Sau cùng cơ hồ là lí nhí trong miệng vài lần, hàm hàm hồ hồ nghe không rõ lắm, nhưng mà Hoàng thượng cũng có thể nghe được rõ ràng, trên mặt lộ ra ý cười.

***

Mùa hè, mặc dù là ban đêm, cũng không tránh được khô nóng, chậu băng trong phòng A Uyển không thể dùng được, nên chỉ có thể mở cửa sổ để mát mẻ, A Uyển nằm trên tú tháp nghe Bạch Lộ đọc sách, sách dưỡng thai, thường ngày đều là do Hoàng thượng đọc, bất quá đêm nay có tin báo từ tây bắc, Hoàng thượng còn đang ở Ngự Thư phòng, đoán chừng cũng không nhanh chóng qua đây được.

Bạch Lộ đọc một hồi, cũng phát hiện người ngồi ở tú tháp không có để tâm, chỉ nhìn ra cửa sổ, Bạch Lộ bẩm một tiếng, để sách xuống đi đến cửa sổ, nhìn bầu trời, lúc này không thấy trăng sáng, thay vào đó là một đám mây lớn, cây ngọc lan trong viện cũng bị gió thổi cành lá tán loạn.

Bảo Thanh Sam đóng cửa sổ lại xong, Bạch Lộ mới nói với A Uyển, “Chủ tử, xem ra là trời sắp mưa, cũng không ngừng nhanh được đâu, hay là người đi ngủ trước đi?”

Đang nói, một tia sét giáng xuống, kèm theo mấy tiếng ầm ầm vang lên sau đó, dường như A Uyển không hề chuẩn bị, trong lòng run rẩy, trời mưa sét đánh thế này, cũng không thể ngủ ngay được, A Uyển nhân tiện nói, “Hiện tại vẫn còn sớm, mưa thế này đế nhanh đi cũng nhanh, sau cơn mưa trời cũng mát mẻ hơn, đợi lát nữa hãy ngủ.”

Lúc này, lại có một tiếng sấm nổ vang, Bạch Lộ cầm nút tai kịp lúc bịt tai A Uyển lại, Bạch Lộ nghe tiếng mưa bên ngoài rất to, đó là không đứng gần cửa sổ, cũng không biết là mưa lớn cỡ nào.

Bất quá cơn mưa này không như A Uyển nói, mưa một trận thì ngưng, mà còn có vẻ mưa càng lúc càng lớn, Lý Đắc Nhàn sớm phái tiểu thái giám

https://thuviensach.vn

đến bẩm báo, Hoàng thượng đoán chừng sẽ bận đến khuya, bảo A Uyển không cần chờ, đi nghỉ trước.

Có thai rồi so với trước đây hay buồn ngủ hơn, lúc tiểu thái giám bẩm báo, hai mí mắt của A Uyển đã bắt đầu đánh nhau, một chút thì ngủ trên tú tháp.

Ngày thứ hai tỉnh dậy, A Uyển thấy một bên giường trống không, biết là tối qua Hoàng thượng không có đến Chiêu Dương cung, đang trang điểm muốn đi thỉnh an Hoàng hậu, thì Bạch Lộ bẩm báo chuyện tối qua, tối qua Hoàng thượng có phái người đến truyền lời, nhưng A Uyển ngủ say nên không báo với nàng, mà Bạch Lộ còn thông báo với A Uyển, tối qua Trầm phi nương nương có biến, tuy là khoảng thời gian sinh nở không lâu, đã sinh Tam hoàng tử, mẹ tròn con vuông.

A Uyển gật đầu bảo đã biết, Bạch Lộ còn muốn nói thể điều gì thì tiểu thái giám được Hoàng hậu phải đến truyền lời, hôm qua trời mưa to, hiện tại đường trơn trợt, hôm nay không cần thỉnh an.

Chờ tiểu thái giám đi xa, Bạch Lộ nhỏ giọng nói, “Chủ tử, còn có chuyện này, lúc Trầm phi nương nương sinh Tam hoàng tử thì có một tia sét đánh xuống, đánh trúng một cây đại thụ trăm năm ở Đường Ninh cung của Trầm phi nương nương, làm cho cây đỗ, may là không có ai bị thương, bên ngoài đều đang đồn thổi là trời báo trước có điềm không may.”

Điều này làm A Uyển trợn tròn mắt, cho dù có trùng hợp, nhưng mà không phải là tin đồn này truyền đi cũng quá nhanh rồi chứ, lẽ nào Hoàng hậu nương nương lại ở phía sau nhúng tay vào? Bất quá, vừa sinh ra đã gặp chuyện như vậy, bất luận là vừa khớp hay là có người rắp tâm bày kế, mặc dù là sau này Tam hoàng tử có tiền đồ, thế lực mẫu tộc cường đại, không nói đến ngôi vị Hoàng đế, đến cả thái tử vị cũng không thể đến lượt hắn.

https://thuviensach.vn

Hiện tại vẫn còn sớm, A Uyển đứng dậy nhìn ra cửa, nhìn vườn hoa sau một cơn mưa đã hỗn độn như vậy, cung nhân đang ra sức quét dọn, suy nghĩ một chút, cây cổ thụ ở Đường Ninh cung, A Uyển bảo Lý Phúc Mãn đi xem xét cổ thụ kia một chút mới trở lại bàn ăn sáng.

Mà bên Trầm phi, tuy là sinh hạ hài tử có chút mất sức, nhưng nghe nói chuyện cây đại thụ, cũng không tránh được bực mình, chính mình hao hết tâm lực sinh con trai còn chưa kịp nuôi lớn đã mất tư cách cạnh tranh.

Cao má má khuyên nhủ, “Chủ tử chớ suy nghĩ nhiều, chỉ cần Tam hoàng tử của chúng ta không chịu thua kém, hơn nữa còn có thế lực của Vương gia, vẫn có thể tranh giành ngôi thái tử mà.”

Trong lòng biết Cao má má tốt bụng an ủi mình, nhưng Trầm phi cũng lắc đầu, thần sắc có chút xấu, “Nhũ mẫu không cần an ủi ta, Hoàng thượng vốn đã không xem trọng Tam hoàng tử, đừng nói đến sự việc này, dù không có xảy ra, con ta cũng không chiếm được thánh tâm.” Hôm qua lúc mình lâm bồn, Hoàng thượng cũng không có đến xem, chỉ phái Lý Đắc Nhàn đến hỏi thăm vài câu, đừng nói là chiến sự tây bắc khẩn cấp, nếu thật sự quan tâm, sẽ không đến nổi một chút thời gian đến thăm cũng không có.

Trầm phi biết được tin tức này, cũng hoài nghi là có người cố tình tính kế mình, nhưng phải người tra xét đại thụ kia, phát hiện đại thụ trăm năm mặc dù bên ngoài xanh tốt nhưng bên trong lại mục rỗng, muốn làm cho một cây cổ thụ trăm năm rỗng ruột như vậy cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, ít nhất cũng phải là một năm rưỡi, chuyện này lại vừa khớp, cây này cho dù tối qua không đổ, sớm muộn gì cũng chết, chỉ là sớm không ngã muộn không ngã, lại vừa lúc mình sinh thì ngã xuống, thật là số phận trêu ngươi.

Mà chuyện không vui này xảy ra, lại truyền chuyện của Tam hoàng tử ra ngoài, coi như nếu sau này Hoàng thượng có nghĩ lập Tam hoàng tử làm

https://thuviensach.vn

thái tử, cũng sẽ bị những lão gia hỏa nhiều chuyện lắm mồm đó đến kháng nghị, năng lực quyền thế có khi cũng không thể hơn được miệng người.

Thấy Cao má má còn muốn khuyên nhủ mình, Trầm phi đã mở miệng, "Nhũ mẫu yên tâm, Nam nhi không sao, chỉ là chuyện này truyền ra ngoài nhanh như vậy, nói thế phía sau chắc chắn có người mưu tính, nhũ mẫu nói xem, là Uyển phi hay là Hoàng hậu?"

Cũng không đợi Cao má má trả lời, trong lòng Trầm phi đã có đáp án, "Mà thôi, ta hơi mệt, muốn nghỉ ngơi một chút, nhũ mẫu xuống trước đi." Tuy là cực lực muốn cứu vãn chuyện này, nhưng Trầm phi cũng chỉ là hữu tâm vô lực mà thôi, chuyện trùng hợp như vậy thật sự không thể phản bác được.

Chỉ cầu Hoàng thượng có thể đem những lời đồn đãi đó áp chế lại, dù sao đây cũng là nhi tử của Hoàng thượng, hoàng tử của hoàng gia, dù không phải là thái tử thì cũng vẫn là người của hoàng gia mà.

Sự thực đúng là như thế, sau khi Hoàng thượng biết được, tức giận đập bàn, "Hay! Hay! Hay lắm!" mặc dù là nói liền ba tiếng hay nhưng giọng lại không có chút nào khen ngợi hay hài lòng.

Không cần suy nghĩ cũng biết những chuyện như thế này cũng chỉ có Hoàng hậu làm được, quả nhiên là Hoàng hậu tốt của trẫm, chuyện như thế này truyền ra ngoài cũng không nghĩ đến mặt mũi hoàng gia sao? Vì bản thân mà không từ thủ đoạn kể cả một đứa trẻ con còn đeo tã cũng đối phó, thật sự là Hoàng hậu tốt!

Hoàng thượng hung hăng nắm quyền, mới có thể nhịn được ý muốn phế bỏ Hoàng hậu, "Lý Đắc Nhàn, truyền lệnh xuống, kẻ nào dám tung tin đồn này, lập tức chém đầu! Chém đầu những kẻ đứng đầu, điều tra giờ ngọ xử trảm!"

https://thuviensach.vn

Lý Đắc Nhàn tự nhiên lĩnh mệnh, kỳ thực hành động này chỉ là thị uy mà thôi, muốn trừ tận gốc lời đồn này cũng không thể, nhưng đây là cách để ngăn chặn lời đồn tạm thời, tuy là đa số người sống ở Kinh Thành đều biết chuyện này, nhưng ngày tiếp theo, ở Ngọ môn trảm hơn hai mươi người, tội danh chính là vu cáo thanh danh của Tam hoàng tử, mọi người trong lòng vẫn nghi ngờ Tam hoàng tử, nhưng ngoài miệng cũng không dám nói câu nào.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Hồi Triều

Hoàng thượng lần này đối với Hoàng hậu có thể nói là cực kỳ ẩn nhẫn, mà cũng không có ý định dễ dàng bỏ qua chuyện này như trước đây, Hoàng hậu bận rộn chăm sóc cho muội muội mà vẫn còn rảnh rỗi và tinh lực để sinh sự, Hoàng thượng cũng không ngại tìm việc cho Hoàng hậu làm.

Cho nên, không bao lâu sau đó thì Hoàng hậu nhận được ý chỉ của Hoàng thượng, muốn Hoàng hậu dốc lòng chuẩn bị cho sinh thần sắp đến của thái hậu nương nương.

Trước đây sinh thần của thái hậu nương nương đều là do phủ nội vụ chuẩn bị, những năm trước Hoàng hậu chỉ cần xem qua một chút thì được, hiện tại Hoàng thượng đã có ý chỉ như vậy, mà khoảng cách đến sinh thần của thái hậu nương nương chỉ còn nửa tháng, lúc này còn có đội quân tây bắc khải hoàn trở về, vừa lúc đến tiệc sinh thần nên mọi việc thay đổi hoàn toàn, Hoàng hậu không thể không để tâm nhiều.

Mà lúc này Hoàng thượng còn chưa để Đức phi giúp Hoàng hậu quản lý cung vụ, bề ngoài là muốn đề phòng Đức phi, còn cần rèn luyện, thọ yến của thái hậu, tinh thần Hoàng hậu không tốt, muội muội cũng cần được chăm sóc, lúc này Hoàng hậu đúng là được chiếu cố.

Sau chuyện xử trảm ở ngọ môn, lời đồn cũng được dẹp bỏ rất nhanh, nhưng chỉ là ngoài mặt mà thôi, chuyện này nhắm đến Tam hoàng tử như vậy cũng đâu dễ dàng gì mà bị đánh tan.

Đại Tề vốn thờ phụng Phật giáo, lục đạo luân hồi, nhân quả báo ứng, những điều trong kinh Phật ngày càng được nhiều người biết đến, Tam

https://thuviensach.vn

hoàng tử sinh ra thì đại thụ trăm năm bị sét đánh ngã, những điều trùng hợp như vậy tỉ lệ cực nhỏ, ngoài miệng không nói ra nhưng trong lòng bách tính đều cho rằng đây là trời giáng.

Nhưng từng vương triều, đều có mấy loại ảnh hưởng từ bọn danh sĩ, bọn họ mặc dù không làm quan trên triều, nhưng vẫn có địa vị trong lòng bách tính, thái độ làm người cực kỳ cổ hủ nhưng có sức ảnh hưởng cùng nhân lực không nhỏ.

Cho nên Tam hoàng tử ra đời chưa đến ba ngày, Hoàng thượng đã nhận được rất tấu chương của mấy vị này, Tam hoàng tử ra đời đã bị bọn họ nâng đến một trình độ mới, cái gì mà chuyện này sẽ ảnh hưởng đến sự tồn vong của quốc gia và bách tính.

Tuy Hoàng thượng tức giận cũng không thể làm gì lũ lão cổ hủ này, dù sao còn muốn lo lắng sẽ ảnh hưởng đến xã tắc không phải sao?

Mà A Uyển nghe được chuyện này cũng đập bàn, đây là loại danh gia gì vậy? Nhìn thế nào cũng giống như bọn mua danh chuộc lợi, lúc đại hạn và chiến sự tây bắc, lại không thấy có hành động gì, bất quá là viết vài bài toan văn(toan: thương tâm => Lei đoán chắc là văn thể hiện sự đau lòng thương tâm, múa mồm nên giữ nguyên văn nhé!), hiện tại lại liên hợp viết thư?

Mà Tam hoàng tử chẳng qua chỉ là một đứa trẻ vô tội, gặp phải chuyện như vậy chẳng qua là thiên ý trêu ngươi, bây giwof những kẻ danh gia nho nhả đó lại lên lớp giảng đạo là muốn thế nào!

“Chẳng lẽ bọn chúng còn muốn ngài giết Tam hoàng tử mới được sao! Chẳng qua chỉ là trùng hợp mà thôi, mưa lớn xối xả như vậy sấm sét một chỗ thì sao lại không đánh đổ cây?”

Thấy A Uyển nổi giận, giống như Tam hoàng tử như là con ruột của mình, từ khi A Uyển có thai đến nay, bên cạnh bụng ngày càng lớn, còn có

https://thuviensach.vn

tính tình, Tề Diễn Chi trấn an, “Trước hết nàng đừng tức giận, cẩn thận thai nhi trong bụng.”

Tay nhanh nhẹn rót chén trà cho A Uyển uống hạ hỏa, “Bọn họ là vương vấn thiên hạ lo cho dân cho nước, lên lớp giảng đạo chẳng qua là muốn tỏ vẻ có quan tâm mà thôi, hừ.”

Nếu là danh sĩ chân chính không phải sẽ ẩn cư nơi rừng núi chuyên tâm truyền thụ đại nghiệp hoặc là đi xa, tâm tình đạm bạc mặc kệ thế sự, đâu giống như những kẻ này chỉ là toan tính, ngoài miệng nói là không màng danh lợi, nhưng mà phàm là triều đình gió thổi cỏ lay hay là hoàng gia có đại sự, bọn họ sẽ xuất hiện, chỉ biết viết văn khoa chân múa tay, nhưng trên thực tế cái gì bọn họ cũng không làm được.

“Những lão già cổ hủ đó rất khó xử lý, chẳng qua chỉ là việc này cũng không đến lượt bọn họ tùy ý quỏ tay múa chân, trẫm tự có đối sách.” Những gã đó luôn ra vẻ lo lắng cho quốc gia, nhưng khi thật sự xảy ra chuyện, chỉ biết phủi mông bỏ chạy, mọi hậu quả lại bắt hoàng tộc phải gánh chịu, thiên tai không thể tránh khỏi, mà sự việc này, không tránh được ngày sau có gì không may xảy ra sẽ đổ tất cả lên đầu Tam hoàng tử.

Như vậy uy nghiêm của Hoàng gia ở đâu?

Cho nên Hoàng thượng liền hạ chỉ để Tam hoàng tử trở thành một đệ tử tục gia, còn cho báy chủ trì hộ quốc tự làm sư phụ. Ngươi nói là Tam hoàng tử nghiệp chướng nặng nề sao? Bây giờ Tam hoàng tử quy y cửa Phật, ở trước mặt Phật Tổ tu hành chuộc tội, xem ngươi còn gì để nói?

Tam hoàng tử còn không có đại danh, đã được chủ trì đại sư ban cho pháp hiệu, gọi là “Thanh Viễn”

Tất nhiên là Trầm phi không có dị nghị gì, làm một đệ tử Phật môn tục gia so với chịu tội chết vẫn tốt hơn rất nhiều, mắt thấy con đường đến thái

https://thuviensach.vn

tử vị của Tam hoàng tử đã bị chặt đứt, dù sao cũng là con trai của mình, có thể dễ dàng lớn lên rồi trở thành một vương gia sống bình thản cũng tốt.

Đồng thời Trầm phi lại cảm thấy may mắn, lúc trước không nói với Uyển phi chuyện nhận nuôi Nhị hoàng tử, Tam hoàng tử đã không thể cứu vãn, tốt xấu gì cũng còn Nhị hoàng tử không phải sao?

***

Thái hậu vốn dĩ không thích xa hoa lãng phí, sinh nhật hàng năm cũng chỉ ăn một bữa cơm cùng Hoàng thượng và Tể vương gia mà thôi, mà sau khi Hoàng thượng lên ngôi, thái hậu hàng năm đều đến Ngũ Đài sơn lễ Phật vào dịp này nên sinh nhật đều trải qua ở đó. Lúc này khó có khi thái hậu ở trong cung, hôm đó cũng vừa lúc đại quân khải hoàn hồi triều, nên sinh yến (tiệc sinh thần) tất nhiên sẽ rất lớn rồi.

Trong cung nơi nơi giăng đèn kết hoa, cung nhân bận rộn, hết thảy đều bố trí chuẩn bị đâu vào đấy, chỉ là Hoàng hậu cũng bạc trắng vài cọng tóc, lễ phục trên người cũng có vẻ rộng đi không ít.

Tể vương gia thống lĩnh đại quân hồi kinh, chiến thắng tây bắc lần này làm cho Hách Đáp tộc đại thương nguyên khí, nếu bọn họ muốn khôi phục thực lực để gây chuyện thì cũng phải năm năm sau, một trận chiến này chí ít cũng có thể để cho bách tính ở nơi biên cảnh luôn chịu đủ dằn vặt của chiến hỏa có được năm năm sống an ổn.

Đệ đệ đắc thắng trở về, Hoàng thượng tất nhiên là muốn đích thân đến cửa thành chào đón, mà đường phố rộng lớn cũng đã bị bách tính vây xem chật ních, nếu không phải là muốn chiêm ngưỡng phong thái của Tể vương gia đắc thắng trở về, cũng không thiếu đại cô nương tiểu tức phụ kiển chân ngóng trông, cổ cũng đã dài ra một đoạn.

Biết được huynh trưởng cũng theo đại quân trở về, A Uyển cung không nhịn được khẩn trương, nhưng dù sao nàng cũng đang mang thai, trên

https://thuviensach.vn

đường nhiều người rất phức tạp, Hoàng thượng không muốn đưa A Uyển theo.

Thỉnh thoảng bảo Lý Phúc Mãn tìm hiểu tin tức, xem xem Tể vương gia có vào thành không, thấy A Uyển gấp gáp, Lữ má má an ủi, “Nương nương không cần quá sốt ruột, vào thành cũng phải xem giờ tốt, vẫn còn nửa canh giờ nữa đại quân mới vào thành.”

A Uyển gật đầu, tuy biết là vậy, nhưng vẫn không nhịn được muốn nhìn Nhị ca một chút, Bạch Lộ biết được sau khi chủ tử có thai, thường ngày tuy không đề cập đến Nhị thiếu gia, nhưng cứ hai ngày sẽ lại chép kinh văn cầu cho cậu bình an, bây giờ tâm tình đã biểu lộ ra hết rồi.

“Chủ tử, Nhị thiếu gia cũng có tham gia yến hôi, đến lúc đó không phải ngài có thể thấy rồi sao? Mà Nhị thiếu gia biết ngài có thai, còn không biết sẽ vui như thế nào đâu.”

A Uyển nghe thế cũng bình tĩnh, đến lúc đó cầu xin Hoàng thượng ân chuẩn cho mình cùng Nhị ca gặp nhau mới được.

Đại quân vào thành nhưng không phải tất cả đều vào kinh, đại bộ phận được giữ lại đóng quân ở ngoài, Tể vương gia dẫn theo quân tinh nhuệ nhập kinh, sau giờ lành không bao lâu, nhóm Tể vương gia đã vào cung, ở Ngự Thư phòng báo cáo chiến sự với Hoàng thượng, sau đó thì thọ yến cũng bắt đầu.

Sau khi thọ yến bắt đầu không bao lau, Tể vương gia dẫn đầu cùng vài vị tướng quân đến chúc thọ thái hậu nương nương, thấy con trai hoàn hảo trở về, đối với thái hậu mà nói đó chính là quà tặng tốt nhất, chỉ là có chút không tự nhiên khi nhìn thấy một nữ nhân Hách Đáp tộc theo bên cạnh Tể vương gia, dáng dấp xinh đẹp khả ái, đôi mắt to tròn rạng rỡ như trăng rằm, làm cho người khác không có cách nào chán ghét.

https://thuviensach.vn

Mà A Uyển lại thừa dịp huynh trưởng cùng Tể vương gia lên chúc thọ, tỉ mỉ quan sát anh trai, cũng không quan tâm đến nàng kia nhiều.

Tuy là Nhị ca mất cánh tay trái, nhưng trải qu rèn luyệt gột rửa ở chiến trường, người cũng trầm ổn hơn, trên người còn tỏa ra khí chất quân nhân kiên nghị, mà Nhị ca vốn dĩ đã tuấn lãng, hiện tại đen gầy hơn một chút, đi theo Tể vương gia dáng dấp đứng thẳng giống như thanh tùng, không kém ai cả.

Lúc Lý Phúc Mãn nghe được tin tức, lúc đại quân vào thành, bách tính ra đường chào đón, Nhị ca ở trên ngựa cũng nhận được không ít tú khăn và hoa tươi của cái đại cô nương tiểu tức phụ, tuy mà mất đi một cánh tay nhưng vẫn không ảnh hưởng đến hình tượng anh hùng của Nhị ca, trái lại còn được mọi người kính nể hơn.

A Uyển hai mắt đẫm lệ nhìn mông lung tất nhiên không tránh được ánh mắt của Hoàng thượng, bất quá Ôn Trạch ở thọ yến không tỏ ra kiêu ngạo hay siểm nịnh, tuy là tàn tật nhưng cũng không bị khí thế của Tể vương gia lấn áp, rất khó làm cho người khác không chú ý vị này vốn dĩ từng bị chế nhạo rốt cục trở thành nam tử trẻ tuổi lập đại công.

Nam nữ ngồi cách nhau khá xa, A Uyển cũng không thể cứ nhìn chằm chằm vào ca ca, tuy rất muốn làm vật, nhưng dù sao cũng không hợp quy cũ, mà Hoàng thượng lại cho A Uyển một kinh hỉ, giữ tiệc A Uyển viện cớ đi vệ sinh rời khỏi, ở trong điện lại gặp được Ôn Trạch.

Huynh muội hai người này không khỏi kích động, A Uyển tuy đã cố gắng kiềm chế, nhưng nước mắt vẫn dâng lên, nếu không cố kỵ có Hoàng thượng ở đây, đoán chừng A Uyển đã gục vào lòng ca ca khóc lớn một hồi.

Chỉ là thời gian gặp mặt quá ngắn, Nhị ca Ôn Trạch trở nên chững chạc hơn nhiều, đã mở miệng nói trước, nhìn bụng muội muội đã to, cực kỳ vui

https://thuviensach.vn

mừng, “Thấy nương nương mang thai, thần rất yên tâm, nương nương hãy dưỡng thai cho thật tốt.”

A Uyển tuy có rất nhiều lời muốn nói, nhưng không biết bắt đầu từ đâu, ngược lại Ôn Trạch cực kỳ ngắn gọn tóm tắc lại chuyện ở tây bắc, từ sau khi biết được chuyện của Ôn Trạch ở tây bắc, Ôn gia đã đưa tin đến, Ôn Trạch tất nhiên biết muội muội hổ thẹn, nên đã giải thích tâm tư của mình để A Uyển có thể yên tâm.

Thẳng đến khi chia lìa thì A Uyển mới thốt ra một câu, “Trong lòng A Uyển ca ca vĩnh viễn là một đại anh hùng.”

Hoàng thượng cũng biết mình ở đây không tiện cho bọn họ nói chuyện, nhưng từ đầu tới cuối Hoàng thượng cũng không có ý muốn đi, chờ Ôn Trạch ra nội điện, Hoàng thượng mới mở miệng, “Trẫm cho nàng gặp mặt ca ca, không phải cho nàng khóc, lau nước mắt mau đi, không thôi lại dạy con thành một tên thích khóc.”

Vừa nói vừa an ủi, “Không phải nàng đang lo lắng cho hôn sự của hắn sao? Nhị ca của nàng đêm nay ở yến thọ mặt mày rạng rỡ, ngày mai nhất định sẽ có nhiều lão già dâng tấu sớ muốn trâm tứ hôn đó, nàng còn khóc cái gì vậy, đây không phải là muốn Nhị ca nàng nhìn thấy sẽ không an lòng đó chứ?”

A Uyển rốt cục nín khóc mỉm cười, trong giọng nói vẫn còn mang theo giọng mũi, “Đó là tất nhiên, những kẻ lúc trước ghét bỏ Nhị ca cụt một tay hiện tại không chừng đang hối hận muốn chết đó.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Lam Mực

Đại quân tây bắc thắng lớn trở về tất nhiên sẽ luận công ban thưởng, Tể vương gia đứng đầu cùng các kiện tướng đắc lực đứng trong Ngự Thư phòng, những mời này đều mới trở về từ nơi chiến trường nên trên người vẫn còn mang theo sát khí, thoạt nhìn trên mặt vẫn còn như đang giằng co.

Hoàng thượng tất nhiên sẽ không keo kiệt ban thưởng vàng bạc, dù sao lúc Tể vương gia trở về, ngoại trừ mang theo thư cầu hòa của Hách Đáp tộc, còn có vài xe vàng bạc châu báu, những chiến lợi phẩm này là do các binh tướng hợp sức mang sinh mạng để đổi về, phân chia cho bọn họ là chuyện hiển nhiên.

Hoàng thượng nhất nhất an bài cho những tướng lãnh này chức vụ ở trong kinh đô, mà những tướng lĩnh ở biên cương, ai chưa có vị hôn thê hay chưa lập gia đình sẽ ban hôn, những tướng lĩnh đã có gia đình thì sẽ có phí an gia, huynh trưởng của A Uyển cũng được phong làm tam phẩm tiên phong tố lĩnh, trong ngày thường sẽ là thủ hạ làm việc dưới quyền của Tể vương gia, không cần phải thượng triều.

Ban thưởng cho mọi người xong, sau khi Hoàng thượng cho bọn họ lui ra ngoài, chỉ giữ lại mỗi Tể vương gia, “Kể một chút đi, A Cát Nhĩ cùng ngươi có cái gì?”

Tể vương gia truyền mật thư về nói Hách Đáp tộc thay đổi thủ lĩnh, rất có thành ý bắt tay giảng hòa với Đại Tề, chung sống hòa bình, vì muốn biểu hiện thành ý, nên đưa con gái của mình là A Cát Nhĩ đến Đại Tề hòa thân.

https://thuviensach.vn

Nói là nói như vậy, nhưng hôm qua Hoàng thượng thấy, ánh mắt của A Cát Nhĩ này từ đầu tới cuối không thể rời khỏi người của đệ đệ, sợ là tiểu cô nương nhà người ta đã để ý đệ đệ, cân nhắc tới lui, nếu đệ đệ không có cự tuyệt, có thể suy nghĩ đến.

Tể vương gia Tề Hành chi sắc mặc sửng sốt một chút, "A Cát Nhĩ này là do Hách Đáp tộc đưa tới để hòa thân, đâu có liên quan gì đến đệ."

Tể vương gia mạnh miệng như thế càng làm cho Hoàng thượng hiểu rõ, trêu chọc hắn, "Hòa thân thôi mà, không nhất thiết phải tiến cung, trong cung vốn đã loạn lắm rồi, hôm qua trẫm còn tưởng đệ có ý với nàng ta, đệ đã nói như vậy, trẫm tìm một người trong hoàng thất có thân phận tương đương rồi tứ hôn cho bọn họ là được." dù sao cũng là do Hách Đáp tộc đưa đến để hòa thân, vì muốn đình chiến giảng hòa, Hoàng thượng cũng sẽ không tùy ý tứ hôn làm ủy khuất nàng.

Tể vương gia do dự một chút, còn đáp, "Hoàng huynh định chọn ai?"

Hoàng thượng cười cười, "Trưởng tử của Khánh vương gia cũng không tệ lắm."

Trưởng tử của Khánh vương gia này bằng tuổi với Hoàng thượng, đến nay vẫn chưa thành thân là bởi vì hắn đồng tính, căn bản không muốn thành hôn, bên ngoài còn nuôi nhiều tiểu quan (chắc là 'thụ' hay 'công' gì đó) mà, thanh danh của tên này truyền khắp kinh đô, làm gì có nữ nhi nhà lành nào dám gã cho hắn chứ?

Tể vương gia có chút nóng nảy, "Hoàng huynh, trưởng tử của Khánh vương gia thanh danh không tốt, mà còn có 'long dương' tốt, chỉ sợ người này không thích hợp."

Hoàng thượng không thèm để ý khoát tay, "Không quan trọng, Khánh vương gia dâng tấu sớ nhiều lần thỉnh trẫm ban thưởng cho hắn một người

https://thuviensach.vn

vợ có thân phận cao một chút, trâm cũng có chút khó nghĩ, hiện tại A Cát Nhĩ nhập kinh thế nhưng lại rất đúng lúc nha.”

Nói, Hoàng thượng còn bảo Lý Đắc Nhàn lấy thánh chỉ mới, chuẩn bị viết chỉ tứ hôn, thấy thế cuối cùng Tể vương gia cũng không kiềm chế được, “Khoan đã Hoàng huynh, nói thế nào A Cát Nhĩ cũng là con gái của thủ lĩnh tộc Hách Đáp, nếu họ biết được ái nữ ở Đại Tề được gả cho người như vậy, sợ là sẽ khơi màu chiến tranh nữa thôi.”

Nói xong lý do còn tượng mô tượng dạng, Hoàng thượng cũng không ngừng lại, bắt đầu đặt bút, “Hiện nay Hách Đáp tộc nguyên khí đại thương, nếu muốn động thủ thì càng tốt, Đại Tề vừa chiến thắng tinh thần đang dâng cao, có thể thuận thế xông lên chiếm luôn cả lãnh thổ của Hách Đáp tộc.”

Mắt thấy Hoàng thượng vừa nói vừa viết thánh chỉ, đã sắp cầm đến ngọc tỷ rồi, Tể vương gia vội nói, “Hoàng huynh từ từ thôi, thần đệ nguyện thú A Cát Nhĩ.” (Lei: Bingo…lọt hố của anh Tề rồi nhóe Tể vương gia…chúc mừng anh đã vào tròng.)

“Hả?” âm cuối của Hoàng thượng thoáng lên cao, tựa hồ như có chút ngạc nhiên, “Đệ đệ không cần miễn cưỡng chính mình, trẫm đổi người khác là được mà, trẫm thấy Tư quận vương cũng không tệ, còn có trưởng tử của Trịnh thượng thư hoặc là Hàn Hà Lâm, muốn chọn một người thích hợp trong triều còn rất nhiều.”

Tể vương gia nghe vậy, sắc mặt ngày càng đen, Tư quận vương là một người góa vợ đã lớn tuổi, nhi tử cũng đã kết hôn hết cả rồi, còn mấy người kia đều không phải trong nhà hỗn loạn thì là tác phong bất chính, còn nói là một đám người ‘đầy hứa hẹn’ nữa, “Thần đệ không miễn cưỡng, này, xin Hoàng huynh hãy thành toàn.”

https://thuviensach.vn

Lúc trước Tể vương gia còn chần chờ, chẳng qua là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường mà thôi, còn tự cho là mình đối với A Cát Nhĩ chỉ là tình cảm huynh muội, nên không muốn làm trễ nãi nàng, nhưng những kẻ Hoàng huynh chọn để ban hôn thật sự là rất thảm hại, trong lòng Tể vương gia không muốn A Cát Nhĩ rơi vào hố lửa, dù sao thì mình cũng đã đến tuổi cưới vợ rồi, vừa không gặp được người thích hợp, mình cũng không bày xích chuyện cưới A Cát Nhĩ, vậy thì cứ thú nàng đi, không biết sau này có hối hận hay không nhưng chuyện đó để sau đi.

Hoàng thượng có được đáp án, giương miệng cười, “Khó có được lúc đệ có lòng muốn cưới vợ, trẫm sẽ giúp đệ chuẩn bị thật tốt. Hôm qua trẫm thấy A Cát Nhĩ cũng là người hiểu lễ nghĩa, đệ có thời gian rảnh thì dẫn nàng đi gặp mẫu hậu một chút đi, mẫu hậu nếu biết được đệ muốn thành hôn không biết sẽ cao hứng thế nào nữa.”

Hôn sự của Tể vương gia đã quyết định xong, nhưng hôn sự của huynh trưởng A Uyển cũng có vẻ hơi khó, xác thực như Hoàng thượng nói, không ít người muốn gã nữ nhi của mình vào Ôn phủ, nhưng xem xét cẩn thận, những người này nếu không phải thân thể không trọn vẹn thì cũng là thứ nữ trong nhà, thực sự không thể làm vậy, mà thân phận cũng không tương xứng.

Không đầy mấy ngày sau, thế nhưng lại có một tấu chương ngoài dự định thỉnh Hoàng thượng tứ hôn, A Uyển nghe xong cũng rất kinh ngạc, bởi vì người này chính là bạn khuê phòng của mình, Tương đại tướng quân bạn thân của phụ thân, tự nhiên thỉnh cầu Hoàng thượng ban hôn cho ái nữ của mình là Tương Vân Thấm với Ôn Trạch.

A Thấm là người sảng khoái hoạt bát, đương nhiên là chị dâu của mình thì thật tốt, nhưng mà căn cơ của nhà mình so với Tương gia mà nói, thật sự là không đáng để nói đến, chỉ là hành động này của Tương đại tướng quân, A Thấm có đồng ý không? Mặc dù là hôn sự của A Thấm có vấn đề, nhưng Tương gia vẫn không phải là có thể dễ trèo cao để vào.

https://thuviensach.vn

Dù sao A Thấm cũng chưa từng gặp Nhị ca, nhưng A Uyển cũng có thể nhìn ra hai người không có điểm nào bất hòa, nếu đơn giản tứ hôn cho một đôi oán lữ (oán giận, bằng hữu, ý nói hai người không hợp), mà nam chính của đôi oán lữ này là ca ca của mình, nữ chính là bạn tốt, thật sự là được ít mất nhiều.

Hoàng thượng vỗ về bụng A Uyển, cười nói, “Lúc nàng có thai, không chỉ là dễ lộ tâm tình hơn, mà còn càng ngày càng thích lo nghĩ, yên tâm đi, trẫm đã hỏi qua, đây là ý của Tương cô nương, mà trẫm cũng đã lén hỏi qua huynh trưởng nàng không có ý từ chối, chỉ lo lắng thân thể mình không trọn vẹn sẽ ủy khuất Tương cô nương mà thôi, trẫm thấy chuyện này sẽ thành.”

Tương gia cũng gặp Ôn phủ rồi, hai nhà đối với chuyện này đều vui vẻ tác thành, nói về lý do tại sao Tương Vân Thấm đột nhiên muốn gã cho Ôn Trạch, thì chính là phải bắt đầu từ ngày đại quân tiến vào thành, lúc trước Tương Vân Thấm chỉ thấy Nhị ca Ôn gia là một người lỗ mãng chỉ đấu đá lung tung, tất nhiên trong lòng không có ái mộ, nhưng hôm đó lại nhìn thấy tư thế oai hùng của Ôn Trạch trên lưng ngựa, mặc dù không có một cánh tay, nhưng cũng không thể lấn át được khí khái nam nhi trên người được.

Nghe nói hôn sự của Ôn Trạch không thuận lợi thì Tương Vân Thấm đã tức giận, trực tiếp tìm phụ thân, biểu lộ chính mình muốn gã cho Nhị ca ca Ôn gia, Tương đại tướng quân cũng không khỏi cả kinh.

Tương Vân Thấm cũng nói, Nhị ca ca Ôn gia chỉ là mất đi một cánh tay mà thôi, cũng chẳng phải là tàn phế gì, lại còn ở chiến trường bảo vệ quốc gia, nữ nhi nhận thấy những tên công tử suốt ngày ăn chơi trách táng ngoài kia không thể sánh được với Ôn Nhị ca ca, nữ nhi nguyện ý gả cho anh hùng như vậy, lời này nói ra rất có khí phách.

Tương đại tướng quân suy nghĩ, quả thực là như vậy, tuy là Ôn phụ không đáng tin, nhưng trưởng tử Ôn gia tuổi trẻ tài cao, tác phong vô cùng

https://thuviensach.vn

tốt, vẫn chưa nạp thiếp thất, Ôn phu nhân cũng không làm khó dễ bọn họ, như vậy trái phải cũng là nơi tốt, gả con gái cho Ôn Trạch ngược lại cũng là lựa chọn tốt.

Sau khi A Uyển biết được đó là ý của Tương tỷ tỷ, tất nhiên là yên tâm, hôn sự của Nhị ca cuối cùng cũng định ngày đối với A Uyển chính là đại sự.

A Uyển thuận lợi thăng quan tiến chức, người gặp chuyện vui tinh thần thoải mái, mà Thừa Ân hầu phủ lại bắt đầu có mưa gió, Thừa Ân hầu mơ hồ cảm giác được Hoàng thượng đã phát hiện chuyện gì, nhưng lại không dám khẳng định, nếu Hoàng thượng biết được, khẳng định đã sớm động thủ rồi chứ không phải giống bây giờ một chút động tĩnh cũng không có, nhưng quỷ dị như vậy cũng làm cho người ta càng nghĩ càng sợ.

Nhưng xem ra vẫn chưa đến mức nguy hiểm, trước mắt Thừa Ân hầu đang bị con trai Chu Quyết Minh của mình chọc giận, mát thấy Chu Quyết mình lưu luyến hoa lâu, lần trước vì một nữ nhân thanh lâu làm vợ cả té, dẫn đến sinh non, lần này còn quá đáng hơn, tranh đoạt với người khác, bị đánh gãy chân đuổi về Thừa Ân hầu phủ, thực sự là mất hết mặt mũi.

Mà nhìn đến Thừa Ân hầu phu nhân khóc ngày khóc đêm, Thừa Ân hầu cũng mắt điếc tai ngơ, đối với nghịch tử đó, Thừa Ân hầu đã sớm mất hết nhẫn nại, chỉ ba ngày, liền đưa một nữ tử từ bên ngoài về, mà nàng kia còn mang theo hai đứa con một trai một gái, nhi tử bên ngoài cũng đã mười một mười hai tuổi.

Vốn dĩ Thừa Ân hầu phu nhân còn đang khóc lóc chuyện nhi tử, mắt thấy trượng phu đưa ngoại thất về phủ, mà con cái cũng đã lớn như vậy không phải là đang tát vào mặt Thừa Ân hầu phu nhân vẫn còn sống sờ sờ sao? Thừa Ân hầu phu nhân nổi giận, nhào tới muốn đánh nàng kia, nhưng cánh tay bị Thừa Ân hầu hất ra, “Nếu không phải ngươi không quan tâm dạy dỗ tốt con trai, bây giờ bị đánh gãy chân sau này cũng vô dụng, ta sẽ

https://thuviensach.vn

đưa bọn họ về đây sao? Nàng vào đây cũng chỉ là thiếp thất, không ngại ngươi. Nếu ngươi nói chuyện này với Hoàng hậu nương nương, cẩn thận ta hưu ngươi!”

Nói là như vậy, như từ đó về sau, Thừa Ân hầu phu nhân sống trong cảnh dầu sôi lửa bỏng, Thừa Ân hầu phu nhân cũng định dịu dàng, đâu ngờ rằng ngoại thất này thủ đoạn cao minh, ngày càng lụn bại, mơ hồ là đã leo lên đầu ngồi.

Trên đời này làm gì có bức tường nào chắn được gió dầu, Thừa Ân hầu phu nhân không nói, Hoàng hậu tất nhiên cũng có cách để biết, mẫu thân của mình bị một kẻ ngoại thất đè đầu cưỡi cổ, quả thật là không để mình vào mắt mà, mà phụ thân làm như vậy cũng làm cho Hoàng hậu lạnh tâm, lèn đưa mẫu thân ra khỏi Thừa Ân hầu phủ, an bài ở cạnh hoa viên đi.

Thừa Ân hầu nhiều lần đến cầu kiến đều bị Hoàng hậu cự tuyệt, không thể làm gì hơn là lén viết thư gửi cho Hoàng hậu, thề son sắt là nhận nữ nhân đó cũng vì con trai mà thôi, Chu Quyết Minh bây giờ đã vô dụng rồi, Thừa Ân hầu cũng vì tổ nghiệp của Chu gia nên mới đưa đứa con trai bên ngoài đó trở về, khẩn cầu Hoàng hậu hiểu.

Hoàng hậu cũng nhanh nhẹn, nói thẳng có thể giữ lại con trai nhưng nữ nhân đó và con gái phải đuổi đi, như vậy mới đưa Thừa Ân hầu phu nhân trở về, Thừa Ân hầu tất nhiên phải đáp ứng.

Mà A Uyển tất nhiên không hề hay biết những chuyện này, chỉ tâm tâm niệm niệm nghĩ thèm ăn lam mực, mà A Uyển cũng biết, năm này Câu Li không có tiến cống lam mực, lam mực ở biệt uyển của Hoàng thượng cũng không lớn, ăn hết Hoàng thượng sẽ không còn để ngắm, A Uyển lúc này rất khó xử.

Hoàng thượng hỏi hồi lâu, mới hỏi được tâm tư của nàng, lại nghe A Uyển giải thích, “Không phải là thần thiếp thèm, mà là hài nhi trong bụng

https://thuviensach.vn

thật sự muốn ăn, thần thiếp cũng không có cách nào.”

Thấy nàng khó khăn khuyên hài tử trong bụng, Hoàng thượng cười an ủi, “Dạ dạ dạ, ngày sau nếu là hài tử còn muốn ăn cái gì, nàng cứ nói thẳng với trẫm là được, trẫm không thể ủy khuất nàng cùng hài tử không phải sao? Cũng chỉ là con cá mà thôi.”

Sau cùng lúc nói xong câu này, Hoàng thượng còn cười đến có chút âm trầm, A Uyển không biết có phải mình đa nghi hay không, chỉ là ngày hôm sau trên bàn cơm có lam mực kho, hấp các loại làm cho A Uyển ăn thật thỏa mãn.

A Uyển cắn cắn chiếc đũa bất an nói, “Thần thiếp sẽ không ăn hết cá trong ao của người rồi chứ?” nhìn trên bàn bày nhiều món như vậy cũng không thể một hai con lam mực thì đủ.

Hoàng thượng lắc đầu, “Ăn sạch thì đã sao, nàng vui là được rồi, trẫm cũng không phải là không nuôi nổi nàng.”

Hoàng thượng một bộ “Nàng là quan trọng nhất” theo ý A Uyển.

Cũng cùng lúc đó, hồ cá trong Thừa Ân hầu phủ, trong một đêm tất cả cá đều ngửa bụng, những loài cá quý đều chết hết, thật sự là có chút quỷ dị.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Ra Đi

Nhị thiếu gia Ôn gia Ôn Trạch muốn cưới vợ, toàn gia trên dưới đều rất bận rộn, A Uyển ở trong cung, mặc dù có thai đã sáu tháng, cũng vui mừng đến khố phòng, muốn đích thân tỉ mỉ lựa chọn quà đính hôn cho Nhị ca, huống hồ Nhị tẩu còn là bạn tốt của mình, phần hạ lễ này không thể nào qua loa được.

Thấy A Uyển mang cái bụng to như thế đi qua đi lại, Tề Diễn Chi cứ nhìn chằm chằm trong lòng run lên một cái, có phải là bụng đã quá to không vậy? Nhưng mà thái y cũng không nói là song thai.

Mắt thấy A Uyển muốn nhón chân lấy một cái hộp gỗ ở trên cao, Hoàng thượng vội vàng ngăn cản, “Khoan đã! Bảo Lý Phúc Mãn lấy đi!” nói, vội vàng đỡ A Uyển đến ghế ngồi, “Bây giờ nàng cũng không phải chỉ có một mình, còn có chíp bông nữa! Muốn làm gì cũng phải nghĩ đến hài tử chứ.”

Vốn là A Uyển nghe xong còn thật cao hứng, nhưng phụ nữ có thai tính tình cổ quái, nghe được câu cuối cùng thì liền cảm thấy ủy khuất, “Hoàng thượng là đang lo lắng cho ta hay là hài tử vậy?”

Từ lúc A Uyển có thể cảm nhận được thai đạp, Hoàng thượng ngoại trừ lúc thượng triều gặp mặt đại thần, thì thời thời khắc khắc đều đi theo A Uyển chờ bé con đạp, còn chào hỏi nói chuyện với hài tử, có đôi khi nhìn như kẻ ngốc làm cho A Uyển buồn cười.

Mà những ngày vừa rồi, Hoàng thượng ở cùng A Uyển, đối với tâm tình bất định này của A Uyển cũng đã tập mãi thành quen, an ủi, “Tất nhiên là

https://thuviensach.vn

lo lắng cho nàng, cũng lo lắng cho hài tử nữa, bất quá chủ yếu là lo lắng cho nàng, lo lắng cho hài tử không phải là lo lắng cho nàng sao?”

A Uyển bị những lời này của Hoàng thượng làm cho choáng váng, nhưng nàng không biết, hài tử trong bụng của nàng đối với Hoàng thượng mà nói là bất đồng, là do Hoàng thượng tận mắt chứng kiến hài tử lớn lên từng chút một, tất nhiên là Hoàng thượng sẽ chờ mong, nhưng nguyên nhân chủ yếu là bởi vì mẹ của hài tử là nàng.

Cuối cùng A Uyển cũng quyết định được quà đính hôn cho Nhị ca và tẩu tử, đó là một hộp ngọc thạch lựu, cây lựu ngụ ý là con cái đầy đàn, hại lễ này cũng là chúc phúc cho Nhị ca và Nhị tẩu nhiều con cháu, mặc dù là không phải quý báu, nhưng lại là một ý rất tốt.

Ôn Tương hai nhà kết thân lại do Hoàng thượng tứ hôn, đương nhiên hôn muốn bao nhiêu náo nhiệt thì sẽ có bấy nhiêu, hôn lễ cử hành trước hôn lễ của Tể vương gia ba tháng, nên lúc Ôn Trạch đón dâu thì Tể vương gia là người đi đến Tương gia đó dâu, đây chính là vinh dự lớn, cho nên sau khi hôn lễ qua đi, đầu đường cuối ngõ không ít người vẫn bàn luận rồi tấm tắc ước ao.

Ôn gia bên này vui vẻ, thì Thừa Ân hầu phủ lại phát sinh nhiều chuyện, không yên, từ lúc trong một đêm đàn cá chép gấm chết hết, giếng nước trong phủ lại đột nhiên biến thành màu đỏ như máu, mấy chuyện quái dị không chỉ dừng lại ở đó, sau một trận mưa, trong vườn hoa Thừa Ân hầu phủ không hiểu sao xuất hiện một bầy rắn, dọa cho không ít nô bọc nhát gan ngất xỉu.

Quái sự năm lần bảy lượt xảy ra, trong lúc nhất thời nội bộ Thừa Ân hầu phủ có thể nói là bàng hoàng, mà Thừa Ân hầu phu nhân chưa kịp quản thì không bao lâu sau đã bệnh nặng mà chết, Thừa Ân hầu phủ lại còn phải làm tang lễ thật lớn cho phu nhân.

https://thuviensach.vn

Chỉ là giấy không thể gói được lửa, trong lúc Hoàng hậu đang đắm chìm trong bi thương thì nhận được tin tức nói Chu phu nhân không phải chết vì bệnh nặng mà là bị người ngoại thất đó dùng dao đâm chết, cũng chỉ là nói không có bằng chứng Hoàng hậu cũng không thể tin được, nhưng mẫu thân xưa nay vẫn luôn khỏe mạnh, trong cung cũng không hay tin bệnh nặng, Hoàng hậu bắt đầu nghi ngờ, liền phái tâm phúc ra ngoài điều tra, phát hiện nô bọc thân tín hầu hạ Chu phu nhân trong phủ đã bốc hơi không có tin tức, còn đệ đệ của mình thì bị đưa đến một thôn trang ở nông thôn xa xôi.

Tình huống khác thường như vậy là cho Hoàng hậu không khỏi thận trọng, vất vả hồi lâu mới tìm được một nô tỳ đã từng hầu hạ Chu phu nhân, chỉ là nô tỳ này đã bị cắt lưỡi không thể nói được, mà đi theo bên cạnh phu nhân thì cũng biết chữ, nhưng nô tỳ này gân tay gân chân đều bị cắt đứt (Nguyên văn là ‘đánh gãy’ nhưng theo số lượng phim chưởng và truyện chưởng tui đã luyện thì gân tay chân thường bị cắt đứt hơn nên mạo mụi sửa thành ‘cắt đứt’ nhé!), có thể thấy được chuyện này còn có ẩn tình.

Tuy là nô tỳ này không nói được nhưng có thể gật đầu hay lắc đầu để trả lời câu hỏi, thì ra Thừa Ân hầu vốn dĩ không có đuổi ngoại thất đó đi, chỉ đổi chỗ ở đến chỗ hẻo lánh trong phủ, nói muốn đuổi ngoại thất đó đi chẳng qua là qua mặt Hoàng hậu mà thôi.

Về phần con trai ngoại thất đó thì giữ lại cho Chu phu nhân nuôi dưỡng, Chu phu nhân đối với hắn sao có thể có sắc mặt tốt? Mà đứa con này cũng không cam chịu cho Chu phu nhân khi dễ, cho nên lúc Chu phu nhân không đề phòng, đã lấy dao đâm chết Chu phu nhân, con của vợ kế lại làm ra loại chuyện đó, Thừa Ân hầu làm sao dám để chuyện truyền ra ngoài, thế là lấy lý do bệnh nặng mà chết để hậu táng Chu phu nhân.

Hoàng hậu nhận được tin tức xong, thổ huyết ngất đi, vốn dĩ thái y đã nói bệnh của Hoàng hậu không thể chịu được kích thích lần này thân thể Hoàng hậu đổ bệnh như núi sập, hoàn toàn sụp đổ.

https://thuviensach.vn

Qua mấy ngày, Hoàng hậu mới tỉnh lại, suy yếu vô cung nhưng chuyện đầu tiên Hoàng hậu làm lại là bảo Liên Nguyệt mời Hoàng thượng đến, hai người ở trong điện nói chuyện rất lâu, cũng không có ai biết đến tột cùng bọn họ đã nói những gì, chỉ là sau khi trở vào hầu hạ thì thấy tinh thần Hoàng hậu so với lúc trước càng tệ hơn, trên mặt còn có nước mắt chưa khô.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tể vương gia mang theo một đội quân tinh nhuệ bao vây Thừa Ân hầu phủ, đồng thời, khu vực tập trung quan trạch ở Kinh Thành cũng có vài nhà bị trọng binh bao vây, Tể vương gia dẫn cấm vệ quân xông vào Thừa Ân hầu phủ, vốn không cho Thừa Ân hầu thời gian phản ứng.

Thừa Ân hầu phủ cũng có hộ vệ, nhưng đâu thể địch nổi với cấm vệ quân người đông thế mạnh, lúc này Thừa Ân hầu bị Tể vương gia nhanh như chớp tróc nã, cùng lúc đó, những nơi khác bị trọng binh bao vây cũng vậy, Tể vương gia áp giải tất cả đại thần đó đến chính sự điện, mà các tướng lĩnh còn lại thì ở lại giam giữ trông coi những nô bộc, sau đó bắt đầu xét nhà.

Mọi người bị bắt liền kêu oan, mà bị nhốt lại một chổ hồi lâu, nhìn nhau, thì rất ăn ý mà ngậm miệng không nói nữa.

Lúc lâm triều ở Chính Sự điện không ít quan viên cũng phát hiện thấy thiếu rất nhiều đại thần, mãi đến lúc Tể vương gia áp giải mấy bị đại thần vắng mặt kia đến, Chính Sự điện mới phát ra mấy tiếng kinh hô, dù sao những vị đó đều là trọng thần quyền thế, còn rất được Hoàng thượng tín nhiệm.

Ngược lại Hoàng thượng cũng nghiêm túc, trực tiếp để Lý Đắc Nhàn liệt kê tất cả tội trạng của mấy người này ra, chẳng ai nghĩ tới mầy kẻ đó quả thật có ý đồ mưu phản, mưu hại thiên tử, thông đồng ngoại quốc, còn có

https://thuviensach.vn

mấy tội lớn, sau đó thì nào là tham ô quốc khố, tư trừ cống phẩm, khi nam phách nữ, mua quan bán tước, đều không thiếu.

Bất quá chuyện bọn hắn mưu phản này, không chỉ muốn mưu quyền soán vị, mà là muốn khống chế dần dần Hoàng đế tại vị là Tề Diễn Chi sau đó giết chết, tiếp theo ủng hộ chuyện lập hoàng tử nhỏ tuổi kế vệ, kế đến bọn họ có thể tiếp tục khống chế triều chính, cũng không bị đeo trên lưng ô danh nịnh thần mà có thể tiếp tục hưởng thụ vạn dân yêu quý, nghĩ đến thế cũng thật là tốt.

Thậm chí lúc Tể vương gia lĩnh binh chinh phạt tây bắc còn mưu đồ hại Tể vương gia, sợ lúc tiểu hoàng đế lên ngôi, Tể vương gia làm nhiếp chính vương sẽ trở ngại con đường phú quý của bọn họ.

Đáng tiếc ám sát Hoàng thượng nhiều lần, hạ dộc cũng không thành công, còn chưa kịp bày thêm trò mới thì đã bị Hoàng thượng tung lưới bắt gọn.

Tuyên bố một chuỗi tội danh thật dài xong thì đến lúc xử lý những tội thần này. Tội nặng như vậy, tất nhiên là liên lụy cửu tộc, đặc biệt trong đó có Thừa Ân hầu cầm đầu, mà Hoàng hậu lại là con gái ruột của Thừa Ân hầu, mọi người còn chờ xem Hoàng thượng sẽ hạ chỉ như thế nào.

Chỉ là không ai nghĩ đến lúc Lý Đắc Nhàn còn đang đọc tội danh thì Hoàng hậu nương nương đã đưa ý chỉ đến, trong đó còn chỉ ra Thừa Ân hầu ái thiếp diệt thê, dung túng cho con trai ngoại thất mưu hại vợ cả và con trai trưởng, Hoàng hậu biểu hiện muốn đoạt tuyệt quan hệ cha con với Thừa Ân hầu, mà hoàng tử phạm pháp cũng xử tội như thứ dân, huống chi là cha mình, thỉnh Hoàng thượng xử tội theo lẽ công bằng.

Hiện tại trong lòng Thừa Ân hầu vẫn còn nghĩ đến mình may mắn vì Hoàng hậu sẽ cầu tình cho mình, mặc dù là phạm tội mất đầu, nhưng Thừa Ân hầu còn trông cậy vào nữ nhi sẽ cầu xin để cho mình bị lưu vong hoặc

https://thuviensach.vn

là sung quân biên cương, dù sao Hoàng hậu cũng là nữ nhi của mình, Thừa Ân hầu nghĩ chắc sẽ không thảm lắm, ai ngờ nữ nhi không muốn giúp mình.

Cuối cùng, Hoàng thượng tất nhiên hạ chỉ những tội thần đó bỏ qua nhà ngoại, cửu tộc toàn diệt, kể cả đứa bé còn quấn tã cũng không tha, triệt để chặt đứt, lập tức có kẻ nói Hoàng thượng xử lý như vậy thật tàn bạo, Hoàng thượng cũng tuyệt đối không nương tay, vì chém cỏ chưa diệt trừ rễ, gió xuân thổi đến sẽ lại mọc lên, Hoàng thượng nhất định không lưu lại bất kì hậu họa gì cả.

Sau đó, mẫu tộc của Hoàng hậu xảy ra chuyện lớn như vậy, hậu cung không thể không biết, tuy nói mẫu tộc Hoàng hậu phạm tội lớn đã bị diệt toàn tộc, nhưng Hoàng thượng vẫn chưa hạ chỉ phế Hoàng hậu, Hoàng hậu như trước vẫn là Hoàng hậu, mọi người cũng chỉ lén nghị luận vài câu mà thôi, không bao lâu sau, Hoàng hậu đã viết thư trần tình, nội dung là mẫu tộc phạm tội lớn như vậy, Hoàng hậu không có từ nào để diễn tả, không mặt mũi nào để thống lĩnh hậu cung, nên thỉnh cầu được thoái vị, mong Hoàng thượng ân chuẩn, lần nầy hậu cung đơn giản là trở mình rồi.

A Uyển cũng không nghĩ ra tại sao Hoàng hậu lại làm như vậy, tuy là không muốn nghĩ xấu cho người khác, nhưng A Uyển vẫn không nhịn được đoán rằng, Hoàng hậu làm vậy rốt cục là vì xấu hổ hay là muốn lấy lui làm tiến?

Hoàng thượng nhận được thư của Hoàng hậu xong, cũng kinh ngạc không thua mọi người, đại hôn hơn mươi năm, Hoàng thượng tuy là thất vọng về Hoàng hậu, nhưng tính tình của Hoàng hậu Hoàng thượng vẫn biết chút ít, đây không phải là loại chuyện mà Hoàng hậu có thể làm ra.

Hoàng hậu dù sao cũng là vợ của mình, mặc dù là có làm nhiều chuyện nhưng vì mình mà suy nghĩ, đắn đo cũng không phải là giả, hiện tại làm vậy so với thỉnh hưu cũng không khác biệt, huống hồ Hoàng hậu bệnh nặng

https://thuviensach.vn

như vậy, thái y cũng nói không còn sống được bao lâu, Hoàng thượng vẫn nhớ kĩ tình xưa, không chấp nhận thỉnh cầu của Hoàng hậu.

Hoàng hậu bệnh càng ngày càng nặng, mê man nhiều ngày không tỉnh, thái y cũng nói Hoàng hậu chỉ là đang chờ ngày lên đường mà thôi, có một hôm, Hoàng hậu tinh thần tỉnh táo thần thái sáng láng, còn phân phó Liên Nguyệt mời Hoàng thượng đến, biết lúc này Hoàng hậu đang hồi quang phản chieus, kysc đó Hoàng thượng đang hội nghị với triều thần, được tin của Hoàng hậu thì lập tức bãi giá Khôn Ninh cung.

Nhìn Hoàng hậu tinh thần vô cùng tốt, , Đế hậu hai người vừa ở trong điện nói chuyện hồi lâu, rốt cuộc, Hoàng thượng còn đáp ứng thỉnh cầu của Hoàng thượng, để cho Hoàng hậu tiếp chỉ, hạ Hoàng hậu xuống hàng vị quý phi.

Lúc Hoàng hậu rời đi biểu tình yên lặng thanh thản, còn mang theo nụ cười, tựa hồ như là đang ngủ. Tâm trạng Tề Diễn Chi cực kỳ phức tạp, trước mắt hiện lên hình ảnh lúc Hoàng hậu còn trẻ xuất giá gả cho mình, tình cảnh tân hôn của hai người, mình với Hoàng hậu càng ngày càng xa, càng ngày càng trở nên xa lạ.

Hoàng hậu, hiện tại hẳn là xưng là Chu quý phi, sau khi Chu quý phi đi, Hoàng thượng hạ chỉ hạ táng Chu quý phi theo Hoàng hậu lễ nghi, chỉ là lăng mộ không ở cùng nơi với Hoàng thượng mà thôi.

Mà A Uyển biết, lúc Hoàng hậu đi, Hoàng thượng cũng rất khổ sở, mà khổ sở này không phải vì tình yêu, mà là đối với người bồi bạn với mình lúc thanh xuân, là tiếc hận thương xót than thở.

Đối với chuyện lúc trước Hoàng thượng không chấp nhận thỉnh cầu của Hoàng hậu, A Uyển cũng không thấy sai, nhưng tại sao sau đó lại chấp nhận nhỉ? A Uyển biết Hoàng thượng cần có thời gian khôi phục tâm tình, cũng không mở miệng hỏi, chỉ là ban đêm A Uyển cảm nhận được bàn tay

https://thuviensach.vn

luôn ôn nhu nhẹ nhàng vuốt ve bụng của mình, có thể đối với Hoàng thượng đây cũng là một loại an ủi.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Sinh Con

Sau khi hạ táng Chu quý phi, trong cung càng cô tịch hơn, hơn nữa nữ nhân trong hậu cung của Hoàng thượng bệnh bệnh, tàn tàn, cũng không làm cho Hoàng thượng vui vẻ, tình hình như vậy cũng làm cho không ít đại thần có tâm tư muốn Hoàng thượng tổ chức tuyển cử sớm một chút, chỉ là hiện tại Hoàng thượng đã nắm toàn bộ triều chính, cũng không cần kiêng kị ai nữa, đối vớ những kiến nghị của thần tử, Hoàng thượng không chút do dự mà cự tuyệt.

Đang lúc nghị sự với triều thần, chỗ của thái hậu báo tin, thái hậu nương nương sáng sớm thắt lưng bị đau, hiện tại thái y đang xem mạch, thái hậu dù sao cũng đã lớn tuổi, tuy là thân thể luôn khỏe mạnh nhưng không chịu nổi mài mòn của thời gian, Hoàng thượng luôn luôn hiếu thuận nên nhất định là muốn nhanh chóng đến xem, cho nên lúc này Hoàng thượng đã cho bãi triều, chạy vội đến Từ Ninh cung.

Mà không ai nghĩ đến, Hoàng thượng vừa bước vào Từ Ninh cung nói với thái hậu mấy câu, Đại cung nữ Thanh Sam của Chiêu Dương cung lại đến báo tin, nói là Uyển phi nương nương động thai, hiện đang ở Chiêu Dương cung chớ sinh.

Nghe vậy Hoàng thượng cả kinh, cũng không còn nhớ vừa rồi mình đang định nói gì với thái hậu, gấp giọng hỏi, “Xảy ra chuyện gì? Vì sao Uyển phi lại sinh sớm?”

A Uyển mang thai bất quá là tám tháng thôi, tục ngữ nói thất sống bát không sống, cư nhiên muốn sinh sớm như thế làm sao Hoàng thượng không sốt ruột cho được? Đến thái hậu đang dựa lưng vào giướng cũng không

https://thuviensach.vn

khỏi kinh ngạc, Uyển phi mang thai cẩn thận vô cung, sao lại không hề có dấu hiệu mà muốn sinh sớm? Bất quá thái hậu rốt cuộc cũng là người từng trải, nói chuyện cũng sẽ nói đến trọng điểm.

“Chiêu Dương cung đã chuẩn bị bà đỡ hết cả chưa? Đã thỉnh thái y đến chưa?”

Chiêu Dương cung bây giờ là Bạch Lộ và Lữ má má đang chủ trì đại cục, còn lại tất cả đều bận rộn chuẩn bị cho A Uyển sinh, Lý Phúc Mãn cũng vội chạy đi mời thái y, còn mấy người tiểu thái giám thì canh ở cửa cung, phòng bọn cung nhân tay chân không sạch sẽ trà trộn vào Chiêu Dương cung, cho nên chuyện báo tin này đành giao cho Thanh Sam.

Thanh Sam thường ngày tính tình tuy vội vàng dễ xao động, nhưng gặp phải đại sự thì trở nên trấn định, đầu tiên trả lời thái hậu, “Hồi bẩm thái hậu nương nương, bà đỡ đã chuẩn bị xong, còn có Lữ má má đang nhìn, tiểu Lý công công đã đi thỉnh thái y, đoán chừng bây giờ đã đến Chiêu Dương cung rồi.”

Ngược lại, Thanh Sam vẫn quỳ trên đất, đối Hoàng thượng, thái hậu thỉnh tội, “Nô tỳ vô dụng, không thể bảo hộ chủ tử, mới vừa rồi Uyển phi chủ tử nghe được thái hậu nương nương ngài thân thể không khỏe, liền lập tức đến Từ Ninh cung thăm ngài, nhưng trên đường đi gặp Hà quý tần, Hà quý tần đột nhiên tựa như phát điên đụng vào Uyển phi nương nương, mới là cho nương nương xảy ra chuyện.”

Thái hậu và Hoàng thượng nghe vậy đều cả kinh, rốt cuộc là Hoàng thượng có phản ứng trước, “Hà quý tần đang ở đâu?”

Thân thể Thanh Sam quỳ trên đất càng cúi thấp hơn, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Hà quý tần đã bị thị vệ nhốt lại phòng sau Chiêu Dương cung, thỉnh Hoàng thượng di giá Chiêu Dương cung, vì Uyển phi nương nương chủ trì công đạo.”

https://thuviensach.vn

Xảy ra chuyện lớn như vậy, mà hiện tại lục cung cũng không có Hoàng hậu, quản lý hậu cung cũng là do Trầm phi vừa mới tấn vị Thục phi cùng Đức phi và Lâm chiêu nghi mà thôi, đại sự vẫn cần Hoàng thượng quyết định.

Thái hậu cũng biết Hoàng thượng cố kỵ sức khỏe của mình, liền lên tiếng nói, “Ai gia không sao cả, ở đây cũng có thái y, Hoàng thượng đến chỗ Uyển phi xem thế nào trước đi, trong bụng của nàng cũng là huyết mạch Hoàng thất, phải tra cho rõ!”

Sau khi Hoàng thượng dặn dò một hồi thì nhanh chóng rời đi đến Chiêu Dương cung, thái hậu ngồi trên giường nhìn bước chân vội vã của Hoàng thượng, không khỏi thở dài một hơi, lục cung vô chủ quả nhiên là không được mà, thừa dịp lục cung vô chủ liền làm mưa làm gió, càng làm người khác kinh sợ một phen, nếu không làm rõ yêu ma quỷ quái nào đang giở trò, hậu cung không biết sẽ loạn thành thế nào nữa.

Hiểu con không ai bằng mẹ, tâm tư của Hoàng thượng thái hậu làm sao lại không rõ? Hiện tại lục cung vô chủ, cho dù sinh hạ hoàng tử, thân phận Trầm phi có cao quý cũng chỉ được tấn vị Thục phi mà thôi, mà ngôi vị Hoàng hạu, Hoàng thượng chỉ sợ là muốn giữ lại cho Uyển phi, được hay không, còn phải nhìn xem đứa bé có bình an sinh ra hay không.

Mà bên Chiêu Dương cung, vì có Bạch Lộ và Lữ má má trấn giữ vẫn rõ ràng ngăn nắp, xảy ra chuyện thế này, các phi tần khác được tin cũng đến Chiêu Dương cung vẫn được hầu hạ rất tốt, không có chút hỗn loạn nào.

Hoàng thượng bước vào Chiêu Dương cung thì chủ điện đã chật ních oanh oanh yến yến ăn mặc ngăn nắp xinh đẹp, trong điện ngoại trừ âm thanh phi tần đang xì xào bàn tán thì cũng không nghe đến âm thanh A Uyển sinh con, Hoàng thượng không khỏi cả kinh, không để ý đến đám phi tần đó, vội bước vào nội điện.

https://thuviensach.vn

Phòng sinh cũng đã được chuẩn bị xong, thái y cũng đã chờ ngoài phòng sinh, chuẩn bị sẵn sang đón quân địch, Lý Phúc Mãn nóng nảy nhìn chằm chằm vào cửa phòng sinh, không biết Hoàng thượng đã đến.

Chỉ là cửa phòng sinh đóng chặc, chỉ có cung nữ đưa nước thỉnh thoảng ra vào, cho nên trong phòng sinh rốt cuộc là xảy ra chuyện gì không ai biết, mà sản phụ A Uyển cũng không có tiếng động nào, tình huống này làm cho Hoàng thượng có chút bất an.

Đuôi mắt thái y thấy Hoàng thượng, vội thi lễ, mọi người ngoài phòng sinh mới vội thỉnh an Hoàng thượng, mà Hoàng thượng cũng không quan tâm, trực tiếp hỏi Lý Phúc Mãn, “Chủ tử của ngươi thế nào? Bên trong đang thế nào, vì sao không nghe thấy gì cả? Sau khi chủ tử ngươi phát động, khi trở về thần khí có thanh tỉnh không?”

Đối với mấy câu hỏi liên tiếp như thế, Lý Phúc Mãn rất cung kính trả lời, “Hồi bẩm Hoàng thượng, thái y viện Lưu thái y đang bắt mạch cho nương nương, còn chưa trở ra, tình huống bên trong nô tài cũng không biết. Uyển phi nương nương lúc vào phòng sinh còn rất tỉnh táo.”

Lưu thái y này là thánh thủ phụ khoa, hành sự trầm ổn, bối cảnh sạch sẽ, để cho hắn bắt mạch cho A Uyển, Hoàng thượng tương đối yên tâm, chỉ là phòng sinh này so với phòng sinh của phi tần khác thật sự quỷ dị, nếu A Uyển vẫn tỉnh táo, vì sao không kêu đau, không phải nữ nhân khi sinh con sẽ rất đau sao?

Cung nhân đưa ghế đến Hoàng thượng cũng không ngồi xuống, cứ như vậy chắp tay sau lưng đứng ngoài cửa phòng sinh, trái lo phải nghĩ, trong nhất thời càng lo lắng.

Lý Phúc Mãn bảo tiểu cung nữ đưa nước truyền lời vào trong, nói là Hoàng thượng đã đếm không bao lâu Lưu thái y và Lữ má má đi ra, Lưu thái y thấy Hoàng thượng cấp bách nói, “Hồi bẩm Hoàng thượng, tuy Uyển

https://thuviensach.vn

phi nương nương bị đẩy ngã xuống đất mới sinh sớm, mặc dù là bị kinh hách nhưng tình huống không nguy cấp.”

Được lời này, Hoàng thượng còn hỏi tới, “Đã như vậy, vì sao Uyển phi một chút động tĩnh cũng không có?”

Lời này là do Lữ má má đáp, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Uyển phi nương nương sản đạo chỉ mới nở được ba ngón, còn một thời gian nữa mới có thể sinh, nương nương sợ lãng phí khí lực, nên không kêu đau.” Nói lời này Lữ má má trong lòng nghĩ Uyển phi chủ tử này thật ra cũng vô cùng nhẫn nhịn, cơn đau cứ kéo đến như vậy, đầu đầy mồ hôi cũng không phát ra chút âm thanh nào.

Nói, Lữ má má bổ sung thêm vài câu, “Uyển phi nương nương vẫn trong tình trạng khỏe mạnh, còn ăn thêm mấy thứ bổ dưỡng để bổ sung thể lực, đây là lần đầu Uyển phi nương nương mang thai, có khả năng thời gian sinh sẽ khá lâu, Hoàng thượng nên ngồi xuống kiên trì chờ một chút thôi.”

Nghe vậy, Hoàng thượng gật đầu, “Ngươi nói với Uyển phi, trẫm vẫn ngây ngô bên ngoài, bảo nàng an tâm sinh con.” (Lei: thật ra là ‘trẫm chờ bên ngoài’ nhưng thấy ‘ngây ngô’ vui hơn nên liều mạng để nguyên văn nhé!)

Lữ má má gật đầu, xoay người trở vào phòng sinh, mà Hoàng thượng phân phó Lý Đắc Nhàn, bảo hắn nói các phi tần ở chủ điện trở về trước đi, đỡ phải ở đây không có chuyện gì làm lại còn vướng chân vướng tay chiếm diện tích.

Đây là khẩu dụ của Hoàng thượng, Lý Đắc Nhàn tự nhiên là không có chỉnh sửa gì, đem những gì Hoàng thượng nói trực tiếp truyền đi, phi tần nghe xon g thần sắc trên mặt khác nhau, cũng không có ầm ĩ phản kháng, nhất nhất thối lui khỏi Chiêu Dương cung.

https://thuviensach.vn

Thục phi, Đức phi cùng Lâm chiêu nghi ở lại sau cùng, Thục phi cầm đầu ba người đại diện nói mấy câu quan tâm với Lý Đắc Nhàn về A Uyển xong cũng chầm chậm rời đi.

Mà ngoài phòng sinh, Hoàng thượng ngồi ghế, mắt nhìn chằm chằm vào phòng sinh, hồi lâu, Hoàng thượng mới mở miệng hỏi, trước mặt ngoài Lý Phúc Mãn cùng Lý Đắc Nhàn đứng hai bên cũng không còn ai, các thái y cũng đã bị mời đến bên cạnh phòng sinh, cho nên lời này của Hoàng thượng giống như là đang nói với không khí, "Hà quý tần làm sao?"

Không bao lâu, một cái bóng hiện lên, trực tiếp quỳ trước mặt Hoàng thượng, "Hồi bẩm Hoàng thượng, Hà quý tần bị bọn thần nhốt tại hậu viện chờ Hoàng thượng xử lý, bọn thân hành sự bất lực, thỉnh Hoàng thượng giáng tội."

Người này là ám về canh giữ Chiêu Dương cung, lần này A Uyển cách Chiêu Dương cung không xa thì xảy ra chuyện, ám vệ cũng khó tránh khỏi tội.

Hoàng thượng nghe được lúc Hà quý tần mới bị giam còn muốn tự tử, trong ánh mắt hàn ý càng đậm, còn đang muốn nói thì trong phòng sinh truyền đến một tiếng kêu đau, Hoàng thượng cả kinh lập tức đứng lên, cũng không đáp lời ám vệ đang quỳ, một bước đã đến trước cửa phòng, quát lớn, "Xảy ra chuyện gì!"

Dứt lời không lâu sau, Đại cung nữ thiếp thân của A Uyển Bạch Lộ bước ra trả lời, "Hoàng thượng xin chớ lo lắng, Lữ má má nói nương nương còn mấy canh giờ nữa mới sinh, nương nương vẫn tốt."

Hoàng thượng ho nhẹ một tiếng, cũng biết vừa rồi mình phản ứng quá, gật đầu bảo Bạch Lộ trở vào phòng sinh, sau khi A Uyển kêu đau thì bà đỡ cũng lên tiếng nói chuyện, trong phòng sinh thỉnh thoảng truyền đến tiếng A Uyển kêu đau, Hoàng thượng cau mày cũng không buông ra.

https://thuviensach.vn

“Tìm giáo đầu lĩnh phạt đi, còn nữa, trở lại canh chừng Hà quý tần, đừng để cho nàng ta tự sát, chờ Uyển phi sinh con xong, trẫm sẽ thẩm vấn nàng.”

Ám vệ được lời này, dứt khoát lên tiếng “Dạ”, sau đó biến mất ở nội điện.

Từ lúc A Uyển kêu đau đến nay, Hoàng thượng cũng không có ngồi yên, thỉnh thoảng lại chạy đến cửa phòng sinh, ánh mắt như muốn khoét một cái động trên cửa phòng, nhìn cho rõ rốt cuộc bên trong đang xảy ra cái gì mới tốt.

Hoàng thượng ở đây sốt ruột, các phi tần ở nơi khác cũng không yên ổn, vốn tưởng rằng Uyển phi có thai thì mọi người có thể gặp được thánh nhan, dù sao Uyển phi mang thai cũng không thể hầu hạ Hoàng thượng, khó có được dịp để phi tần khác hầu hạ sao? Nhưng cuối cùng lại không như mong muốn, hơn nửa năm này, Hoàng thượng ngoại trừ ở Chiêu Dương cung cũng không qua đêm ở chỗ phi tần khác, ngay cả đặt chân đến cũng không có.

Chẳng lẽ muốn cho các nàng còn trẻ như vậy mà phải sống như quả phụ sao? Không ít người mong cho Uyển phi khó sinh, không phải nói là bị kinh hách nên mới sinh sớm sao? Hài tử không giữ được là tốt nhất, nếu là khó sinh, nhất thi lưỡng mệnh (một xác hai mạng) thì càng hợp ý của các nàng hơn.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Song Thai

A Uyển nằm trên giường, hai tay siếc chặc chăn, trong miệng thỉnh thoảng kêu đau, Bạch Lộ đứng bên cạnh cầm khăn giúp chủ tử lau mồ hôi trên trán.

“Nương nương, mau gắng sức, đã có thể nhìn thấy đầu của tiểu chủ tử rồi!”

Đột nhiên nghe bà đỡ nói một câu như vậy, nguyên bản A Uyển đã có chút mệt nhưng lập tức cắn chặc răng dùng sức, áo ngủ bằng gấm càng bị siếc chặt hơn.

Sau đó là một tiếng khóc vang lên, bà đỡ ngạc nhiên, “Chúc mừng nương nương, chúc mừng nương nương, là một tiểu Hoàng tử!” bất quá Hoàng tử này hình như hơi nhỏ một chút? Chẳng lẽ là song thai sao?

Nhìn bà đỡ ôm đứa nhỏ mới ra đời giao cho nhũ mẫu tắm rửa, A Uyển thở phì phò, hơi có chút mất sức, muốn nhắm mắt nghỉ ngơi một chút, nhưng bụng dưới vẫn đau như trước, cảm giác cương cứng vẫn không biến mất, vô luận là kiếp trước hay kiếp này, A Uyển cũng là lần đầu sinh con, cũng không có kinh nghiệm gì, nên mở miệng hỏi bà đỡ chuyện này.

Bà đỡ này cũng bình tĩnh, tuy thái y không nói trong bụng nương nương là song thai, nhưng theo tình hình trước mắt thì không sai, bà đỡ đặt tay lên bụng A Uyển, chỉ chốc lát sau, tiếng của bà đỡ vang lên.

“Nương nương! Trong bụng người còn một vị tiểu chủ tử nữa!”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, trong phòng sinh lại khẩn trương hơn, A Uyển có vẻ hơi mất sức cắn chặt môi dưới, một lần nữa bắt đầu rặn.

“Nương nương! Ngài nghe khẩu lệnh của nô tỳ thì dùng sức! Chớ buông lơi! Bằng không tiểu chủ tử có thể sẽ không giữ được!” đến lúc này, bà đỡ chỉ một lòng muốn giúp A Uyển thuận lợi sinh con, đảm bảo sinh mệnh của A Uyển cũng là bảo đảm mạng của mình, nếu vị này cùng tiểu chủ tử có gì bất trắc, các nàng nhất định phải bồi táng.

Vi mẫu tắc cường, biết được trong bụng còn có một đứa bé, A Uyển cho dù dùng hết sức lực cũng phải sinh hài nhi ra, cắn răng gật đầu, theo khẩu lệnh của bà đỡ bắt đầu dùng sức.

Mà Tề Diễn Chi ở bên ngoài nghe được tin vui A Uyển sinh một tiểu hoàng tử, còn chưa kịp vui vẻ thì lại nghe A Uyển bắt đầu kêu đau, đây là có chuyện gì?!

Hoàng thượng lập tức đẩy cửa bước vào, Lý Đắc Nhàn và Lý Phúc Mãn ở phía sau thấy thế vội đến ngăn cản, “Hoàng thượng, ngài không thể đi vào a!” tổ tiên chưa từng có Hoàng đế nào tiến vào phòng sinh của phi tử, huống hồ trong phòng sinh mùi máu rất nặng, Hoàng thượng vào cũng không tiện.

Chỉ là Uyển phi nương nương lâm bồn, là người Hoàng thượng yêu quý nhất, lời này bọn họ sao dám nói ra, chỉ có thể quỳ ôm chân Hoàng thượng lập đi lập lại câu này “Hoàng thượng không thể vào” mà thôi.

Động tĩnh bên ngoài không nhỏ, Lữ má má cũng không đoái hoài đến hầu hạ A Uyển, vội vàng đi ra bẩm báo với Hoàng thượng mọi chuyện, lần này Hoàng thượng càng sốt ruột hơn, trước đây nhóm thái y cũng không chuẩn đoán được trong bụng A Uyển là saong thai, lập tức bỏ qua hai người Lý Đắc Nhàn, không nhìn đến Lữ má má đang ngăn cản, chạy vào phòng sinh.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng đột nhiên xuất hiện ở phòng sinh làm cho mọi người kinh trụ (kinh sợ), đừng nói là Hoàng gia, cho dù một nữ nhân ở nông gia bình thường sinh con, nam tử đều sẽ không bước vào phòng sinh, thoáng cái các nàng cũng không biết là nên thỉnh an Hoàng thượng hay là tiếp tục đỡ đẻ cho nương nương, trong phòng chỉ còn tiếng kêu đau của A Uyển đối lập với nhóm cung nhân không dám lên tiếng ở trong phòng sinh, tạo ra một bầu không khí quỷ dị.

Mà Tề Diễn Chi cũng không quản các nàng nghĩ như thế nào, nhìn sắc mặt tái nhợt của A Uyển, môi dưới cũng bị cắn đến chảy máu, trong lòng càng đau hơn, khẽ quát một tiếng, “Mau giúp nương nương đỡ đẻ, bằng không…”

Ngoan thoại (lời tàn nhẫn, độc ác, đe dọa) còn chưa nói ra, thanh âm của A Uyển đã truyền đến, “Hoàng thượng, ngài đi ra ngoài trước đi thôi! Ngài…” lời còn chưa dứt, lại bắt đầu kêu đến tê tâm liệt phế, Hoàng thượng cái gì cũng bất chấp, vội tiến lên cầm tay A Uyển.

“Lo lắng làm gì! Tiếp tục! Cứ xem như trẫm không tồn tại là được!”

Mọi người trầm mặc không lên tiếng, trong phòng sinh mà có một nam tử đã rất kì quái rồi, đừng nói chi đến việc nam tử này còn là nam nhân tôn quý nhất, bảo không nhìn là có thể không nhìn đến sao?

Mặc dù trong lòng nghĩ vậy, nhưng giữ mạng vẫn quan trọng hơn, mọi người chỉ có thể cố gắng không nhìn đến Hoàng thượng, tiếp tục công việc.

A Uyển đau dữ dội, tay của Hoàng thượng đã bị nàng cấu đến chảy máu, dù vậy, Hoàng thượng vẫn nắm chặt tay A Uyển không buông, an ủi, “Không sao, trẫm ở đây với nàng! Nàng và hài tử sẽ không có việc gì!”

Nhìn A Uyển thống khổ giãy dụa còn chính mình thì không thể làm giúp được gì, thân là Hoàng đế nhưng nội tâm Tề Diễn Chi lại cảm thấy bất lực,

https://thuviensach.vn

loại cảm giác này chính là mỗi khi A Uyển kêu đau bản thân lại không thể làm được gì, trong lòng hắn cực kỳ đau khổ.

Mà A Uyển, thân thể vốn đã gầy yếu, sinh đứa bé thứ nhất đã dùng hơn phân nửa khí lực, lúc này muốn dùng lực nữa chỉ dần dần lực bất tòng tâm.

“Nương nương, dùng sức a! Tiểu chủ tử sắp ra rồi!” nghe được âm thanh của bà đỡ, A Uyển hít sâu một hơi, cố gắng dùng sức.

Sau một trận cố sức, nhưng hài tử trong bụng cũng không có sinh ra được, mà khí lực A Uyển đã gần như tiêu hao hết, nếu không thể sinh hạ hài tử, sợ là người lớn và đứa bé sẽ gặp nguy hiểm, nhưng vô luận A Uyển cố gắng thế nào, cũng không còn sức.

Tề Diễn Chi rõ ràng cảm nhận được A Uyển đã không còn sức để cấu tay mình nữa, sắc mặt cũng như sắp bất tỉnh, Hoàng thượng vội vỗ mặt A Uyển, “Tiểu Uyển Nhi, dùng sức một chút, cục cưng lập tức sẽ ra ngoài, không được ngủ!”

A Uyển gật đầu lung tung, trên thực tế đầu óc đã không thể tiêu hóa được những gì Hoàng thượng nói, mắt thấy khí lực đã tiêu hao hết, hài tử còn chưa sinh ra được, vẻ mặt bà đỡ càng hấp tấp, không biết có nên hỏi Hoàng thượng là nên giữ mẹ hay giữ con.

Mà Hoàng thượng cũng không cho bà đỡ cơ hội để hỏi, chăm chú cấu tay A Uyển, A Uyển đau đến thần trí cũng thanh tỉnh, Hoàng thượng tức giận nói, “Ôn Uyển, nếu nàng muốn bất tỉnh, hài tử này không sinh ra, trẫm liền đưa tiểu hoàng tử này đến cho Cảnh quý nhân nuôi! Nàng tự suy nghĩ xem Cảnh quý nhân sẽ nuôi dưỡng tiểu hoàng tử thành cái gì! Hài tử của nàng sinh Cảnh quý nhân sẽ nuôi thế nào? Nàng đoán xem nó có thể sống đến đầy tháng không?”

Hoàng thượng uy hiếp có bài bản hẳn hoi, làm cho mọi người sửng sốt, Bạch Lộ là Đại cung nữ tâm phúc số một của A Uyển, trong lòng tất nhiên

https://thuviensach.vn

là thấy bất mãn với Hoàng thượng, chủ tử đang tranh sống tranh chết, Hoàng thượng không an ủi cổ vũ thì thôi, còn nói những lời làm chủ tử đau lòng nữa sao? Lập tức không dấu vết trừng mắt liếc Hoàng thượng.

Không nghĩ đến sau khi A Uyển nghe xong cũng mở to hai mắt, dùng một chút thanh tỉnh còn sót lại tiêu hóa lời đó, lửa giận nổi lên cùng cảm giác cả người khỏe mạnh hơn nhiều, hô to một tiếng, "Thằng khốn! Ngươi dám!" (Lei: 'Hỗn đãn= thằng khốn' nhưng tui muốn nâng cấp cái sự chửi của chị lên nên để là 'thằng khốn' thay vì 'hỗn đãn' vì 'hỗn đãn' thấy vẫn còn lịch sự ^^)

Cố gắng dùng hết sức, rốt cục cũng thấy được đầu của tiểu hài tử, mà A Uyển cũng kiệt sức nằm trên giường, loáng thoáng nghe tiếng trẻ con khóc nỉ non cùng âm thanh của bà đỡ.

"Là vị tiểu công chúa! Nương nương đây là thai long phượng nha…"

Nghe được hài tử bình an, A Uyển cuối cùng cũng yên lòng, chỉ là trước lúc bất tỉnh vẫn còn băn khoăn, nếu như tên khốn kia dám đưa con của mình cho Cảnh mỹ nhân nuôi, mình có làm quỷ cũng không buông tha hắn!

Thấy tiểu nữ nhà mình được bình an sinh ra, Tề Diễn Chi cuối cùng cũng thở dài một hơi, cũng không tính toán câu "Thằng khốn" kia của A Uyển, tháy A Uyển nằm trên giường không hề có vẻ tức giận, Tề Diễn Chi trong lòng lại rút lại, cả kinh gọi thái y đến.

Lưu thái y nơm nớp lo sợ chẩn mạch, trả lời, "Nương nương do lúc sinh nên mất sức, nghỉ ngơi tốt là được, bất quá lúc nãy nương nương sinh đã làm tổn thương thân thể, sau này sẽ khó có thai."

Hoàng thượng gật đầu, đối với câu nói cuối cùng cũng không để trong lòng, đã nhìn thấy A Uyển trải qua quá trình sinh sản như thế, ngày sau cho dù A Uyển có muốn sinh nữa, mình cũng không muốn nàng chịu khổ.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng phất tay cho thái y trở về, mà Lữ má má sau khi tắm rửa sạch sẽ sửa soạn cho tiểu hoàng tử và tiểu công chúa xong, cũng đưa đến cho thái y xem qua, ngoại trừ tiểu công chúa gầy yếu, cũng không có gì đáng lo, tuy là không dự liệu được Uyển phi nương nương mang song thai, cũng may lúc trước A Uyển không để cho Lữ má má xem xem đứa bé trong bụng là nam hay nữ, cho nên đồ cho trẻ sơ sinh cung nhân đều chuẩn bị cho cả bé trai và bé gái, hiện tại vừa lúc phát huy công dụng.

Thiên hạ nho nhỏ nằm trong tã lót nhắm mắt ngủ say, cũng dễ phân biệt bọn nhóc, ca ca lớn hơn một chút, muội muội tương đối nhỏ hơn, trẻ sơ sinh sắc đỏ trên người vẫn chưa rút đi, chưa nói đến đẹp, nhưng trong lòng Tề Diễn Chi lại thấy rất đáng yêu, nhũ mẫu giao tiểu hoàng tử cho Hoàng thượng bế thì bị từ chối, đứa bé nhỏ như vậy chỉ sợ mình ôm vào trong lòng sẽ làm bị thương mất.

Tề Diễn Chi vẫn không yên lòng, tiểu công chúa so với tiểu hoàng tử nhỏ hơn một chút, nhưng mà bị sinh non hai tháng, có thể có vấn đề gì không? Lữ má má có lòng tốt giải đáp nghi vấn của Hoàng thượng, đa phần thai song sinh vốn không đủ tháng, tám tháng đã sinh thì cũng là chuyện bình thường, song sinh thường lúc sinh ra sẽ có chút nhỏ con, thế nhưng mấy ngày sau căng ra thì tốt rồi.

Lập tức Lữ má má lại thỉnh tội với Hoàng thượng, dù sao A Uyển mang thai lần này là do Lữ má má tự mình chăm sóc, lúc trước chỉ cảm thấy bụng A Uyển hơi lớn hơn bình thường một chút, nhưng lại không giống như đang mang song thai, Lữ má má cho rằng có thể là tiểu chủ tử hơi lớn mà thôi, này đây lúc A Uyển thành thế này Lữ má má cũng không biết nói thế nào.

Hoàng thượng gật đầu, vẫn chưa trách tội Lữ má má, dù sao Lữ má má cũng là người bên cạnh thái hậu, chỉ khấu trừ nửa năm bổng lộc xem như khiển trách mà thôi, dù sao sau này A Uyển cũng cần Lữ má má chiếu cố,

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lại lập tức nói, “Trẫm hôm nay không có vào phòng sinh, các nhưng có nhớ kỹ chưa?”

Ám chỉ rõ ràng như vậy ai dám không đáp ứng? Huống hồ đỡ đẻ cho A Uyển rồi hầu hạ tiểu hoàng tử cùng tiểu công chúa đều là lão nhân của Chiêu Dương cung mà, tất nhiên là đều hướng về chủ tử rồi.

“Chiếu cố chủ tử các ngươi thật tốt! Nếu chủ tử tỉnh lại thì phái người thông báo với trẫm ngay.” Sau khi phân phó, Tề Diễn Chi mới rời phòng sinh, Lý Đắc Nhàn và Lý Phúc Mãn ở bên ngoài đều muốn khóc, bất quá lúc này vẫn còn chuyện quan trọng hơn cần làm.

Lưu thái y cũng mấy người thường ngày bắt mạch cho A Uyển cũng lập tức quỳ xuống, Hoàng thượng cười lạnh một tiếng, “Cứ quỳ ở bên ngoài đi, đừng quấy rầy hoàng tử công chúa của trẫm.”

Mấy người Lưu thái y cũng không dám nhiều lời, khom người thối lui đến bên ngoài Chiêu Dương cung quỳ tiếp, tuy thai này của Uyển phi nương nương nhìn như song thai, nhưng mạch tượng thật sự quá cạn, huống hồ bụng của Uyển phi nương nương so với người mang song thai lại nhỏ hơn, chuyện này không nắm rõ, bọn họ nào dám nói lung tung?

Tuy là Hoàng thượng không phân phó, nhưng để lập công chuộc tội, ám vệ đã đem chuyện của Hà quý tần điều tra trước sau, ám vệ này cũng không làm uổng bạc nuôi, muốn người nào đó cung khai cũng là chuyện dễ dàng, Hà quý tần sống chết âm ĩ muốn gặp Hoàng thượng, nói là biết được bí mật của Uyển phi nương nương muốn bẩm báo với Hoàng thượng.

Sự tình liên quan đến Uyển phi nương nương, ám vệ cũng không dám làm chủ, chỉ có thể bẩm báo đợi Hoàng thượng quyết định, mà Hoàng thượng cũng không thèm để ý chút nào, mặc kệ cái bí mật mà Hà quý tần nói, đầu tiên, Hà quý tàn này không đáng để tin tưởng, để tiến cung mà giải trừ hôn ước với thanh mai trúc mã, sau khi vào cung thì lợi dụng hài tử để

https://thuviensach.vn

tấn vị, chuyện ngày hôm nay chỉ làm cho Hoàng thượng càng hận không sớm giết chết nàng, để cho nàng đụng vào A Uyển.

Bất quá long phượng thai vừa sinh ra, Hoàng thượng cũng không muốn thấy máu, chỉ coi là vì hài tử mà tích phúc, liền bảo ám vệ nhốt Hà quý tần vào thiên lao, chờ xử lý.

Nữ nhân sinh con vốn là thời điểm mấu chốt, lần này A Uyển sinh con càng làm cho mọi người trong hậu cung liên tục thám thính tin tức, vốn nghe được Uyển phi nương nương sinh ra tiểu hoàng tử, trong lòng mọi người cũng ảm đạm, không lâu sau thì nghe được trong bụng A Uyển là song thai, kế đến thì là khó sinh, trong lòng mọi người thoáng cái vui đến tận trời, phảng phất như thấy được mong muốn đã thành.

Bất quá tin tức cuối cùng truyền đến lại là Uyển phi nương nương bình an sinh hạ long phượng thai, lòng của mọi người như ngã vào đáy cốc, A Uyển cũng không biết chính mình sinh con lại có thể làm cho tâm tình các phi tần như ngồi tàu lượn siêu tốc. Chúng phi tần vừa đố kỵ vừa hận, Uyển phi nương nương vận khí quá tốt! Thoáng cái đã nam nữ song toàn thực sự làm cho lòng người khác có nhiều tư vị, coi như là ngày sau không còn được Hoàng thượng sủng ái, A Uyển ở trong hậu cung này, địa vị cũng khó mà lung lay được.

Có người buồn tất nhiên là sẽ có người vui, thái hậu nương nương chính là nằm trong số ít ỏi người ở trong cung vui mừng, được tin Uyển phi bình an sinh hạ long phượng thai tượng trưng cho điềm lành, mà hài tử còn rất khỏe mạnh, thái hậu nương nương không quan tâm đến thắt lưng đang đau, vội vàng dâng cho Phật tổ một nén nhang, sau đó lại thật vui vẻ bảo Kim má má đến khố phòng, bắt đầu chon lễ vật đưa đến tặng cho tiểu tôn tử cùng tiểu tôn nữ.

Dù sao trong hoàng thất, long phượng thai cũng rất ít khi xuất hiện, lại khó có được một đôi khỏe mạnh, mặc dù thái hậu chưa gặp, nhưng trong

https://thuviensach.vn

lòng đã xem như châu báu bảo bối mà che chở.

A Uyển cực độ mệt mỏi ngủ mê man gần hai ngày thì tỉnh lại, lúc tỉnh lại, A Uyển phát hiện mình đang ở trong nội điện Chiêu Dương cung, thấy chủ tử tỉnh lại, Thanh Sam nhanh nhẹn bưng một chén nước ấm đến cho A Uyển uống thấm giọng.

A Uyển còn chưa uống nước xong, Hoàng thượng đã vào trong điện, phía sau còn có Lý Đắc Nhàn, Lữ má má cùng hai phụ nhân ôm tã lót, thấy A Uyển tỉnh lại coi như có tinh thần, vui vẻ ra mặt bảo hai nguwoif ôm con đến cho A Uyển xem.

Chỉ là A Uyển vừa nhìn thấy, nước mắt đã dâng lên, Tề Diễn Chi cho rằng A Uyển thật hạnh phục, liền cười trêu nói, “Khóc cái gì, thấy hài tử thì kích động như vậy?”

Nhưng A Uyển lắc đầu, ôm tiểu công chúa trong lòng, hai mắt đẫm lệ mông lung, “Hoàng thượng, cục cưng không giống chúng ta, còn có chút xấu nữa làm sao bây giờ.” Hoàng thượng anh tuấn tiêu sái, mình xinh đẹp khả ái, mà cục cưng đến lông mi cũng không có, hơn nữa còn nho nhỏ co rúc trong tả lót, thoạt nhìn chọc cho người yêu thương.

Hoàng thượng nghe xong lại không vui, Hoàng thượng thì nhìn thế nào cũng thấy hai tiểu bảo bảo đáng yêu, thấy thế nào bé trai cũng oai hùng bé gái thì xinh đẹp, đâu nghĩ đến mẹ ruột của bọn nhóc lại ghét bỏ chứ, bất quá nhìn A Uyển ngoài miệng chê cục cưng xấu, trong tay lại ôm chăc không buông, thì biết được A Uyển nói thế nhưng trong lòng thì ngược lại.

Lữ má má nhanh nhẹn lên tiếng, “Nương nương, các tiểu chủ tử sinh ra chưa được hai ngày, còn chưa có mở mắt, chờ tiểu chủ tử nẩy nở, dĩ nhiên sẽ giống ngài cùng Hoàng thượng, mà nữ tử trong tháng không thể khóc, nếu không sau này sẽ bệnh.” Nương nương còn đang trong tháng, thân thể còn chưa sạch sẽ, Hoàng thượng ngài cũng không nên vào mà? Nhưng mà

https://thuviensach.vn

Lữ má má rất thông mình tự động nuốt những lời đó xuống, dù sao thì chuyện của Hoàng thượng ở Chiêu Dương cung cũng sẽ không bị truyền ra ngoài.

A Uyển gật đàu, tinh tế nhìn vật nhỏ trong lòng, mà tiểu công chúa tựa hồ như biết được mẹ ruột ghét bỏ mình, muốn khóc, quả đấm nhỏ nắm chặc, chọc cho A Uyển đau lòng một trận, vội dỗ, mà muội muội vừa khóc, tiểu hoàng tử trong lòng Hoàng thượng cũng không cam lòng tỏ ra yếu kém, cũng bắt đầu gào lên, không biết hài tử nhỏ như vậy có tâm linh tương thông hay không, dù sao bọn họ một xướng một họa làm cho phụ hoàng mẫu phi luống cuống tay chân.

Dỗ tiểu công chúa một chút, A Uyển giương mắt nhìn Hoàng thượng đang ôm tiểu hoàng tử dỗ có bài bản hẳn hoi, không nghĩ đến Hoàng thượng ôm trẻ nhỏ cũng ra dáng như vậy, dáng vẻ Hoàng thượng giống như trẫm là siêu cấp vú em vậy chuyện gì đã xảy ra vậy?

Trong nháy mắt lòng A Uyển bị suy nghĩ “ Quân vương đắc ý như vậy, lúc trước sinh con có chịu khổ thế nào cũng đáng giá” lấp đầy.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Đầy Tháng

Trong cung khó có được một đôi song thai ra đời, mà trước đó Tể vương gia lại thành thân, đây không phải là dấu hiệu của điềm lành sao, hơn nữa thai long phượng vốn đã tượng trưng cho trời giáng điềm lành, thái hậu nương nương nhịn mấy ngày, cũng không kịp chờ hông khỏi hắn, đã bãi giá đến Chiêu Dương cung thăm cháu, thái hậu nương nương nếu muốn gặp cháu vốn chỉ cần truyền lời là được, nhưng bây giờ là trẻ sinh thiếu tháng, thái hậu nương nương sao nỡ để bọn nhóc chạy tới chạy lui, nên đích thân đến, khuyên thế nào cũng không được.

Hài tử lớn nhanh như thổi, còn chưa đầy tháng, so với lúc A Uyển mới sinh còn như là nụ hoa thì bây giờ đã nở ra, bộ dáng trắng trẻo mập mạp làm cho người vừa thấy đã yêu, thái hậu nương nương nhìn hai cháu trắng trẻo khả ái, tâm đều nhũn ra, thoáng cái đã gọi tâm can bảo bối, cứ ôm trong tay không buông.

Thỉnh thoảng năm ba ngày thái hậu lại đến thăm tôn tử một lần, tuy là mọi người xem trọng đôi long phượng thai, nhưng cũng làm cho A Uyển lo lắng đề phòng, rất sợ thái hậu nương nương muốn đem tôn tử về chỗ của người nuôi, bất quá thái hậu cũng không có ý muốn này, chỉ là thực sự rất thích hài tử khả ái khỏe mạnh này, cho nên đã nghĩ đến nhũ danh, đã bảo tâm tâm niệm niệm, như thế hợp lòng thái hậu, nàng không phải mỗi ngày đều tâm tâm niệm niệm nghĩ đến hai tiểu tôn nhi của mình hay sao.

Bất qua Kim má má cũng nói ra một câu, con trai mà gọi là Tâm Tâm thì có chút nữ tính, không bằng gọi tiểu công chúa là Tâm Tâm, tiểu hoàng tử thì gọi là Niệm Niệm, thái hậu suy nghĩ một chút, ngược lại thấy đúng, nhũ

https://thuviensach.vn

danh của hài tử được quyết định như vậy, Hoàng thượng cùng A Uyển biết được cũng thỏa mãn với hai cái nhũ danh này.

Bất quá Hoàng thượng vẫn đang phiền não, nhũ danh thì tốt rồi, đại danh lại làm cho Hoàng thượng suy nghĩ rất lâu, hận không thể mang hết tất cả lời hay ý đẹp mình nghĩ đến dùng hết, khâm thiên giám tình tới tính lui, cũng không thể tìm được tên làm cho Hoàng thượng hài lòng.

Mắt thấy tên vẫn chưa chọn được, mà đã đến đầy tháng của hai nhóc rồi, A Uyển cuối cùng cũng ra tháng, vui vẻ tắm gội sạch sẽ một phen.

Ngày tổ chức yến đầy tháng cho long phượng thai, trong cung cũng hiếm có chuyện như vậy, yến tất nhiên so với các hoàng tử công chúa trước sẽ long trọng hơn rất nhiều.

Trong cung cũng không có người chủ sự, cung vụ cũng chỉ do mấy người Đức phi quản tạm mà thôi, tính tình Đức phi như thế nào, thái hậu tất nhiên là rõ, mặc dù hiện tại Trầm phi đã tấn vị Thục phi, phân vị cao hơn Đức phi nhưng cũng không đè ép được Đức phi, cho nên tiệc đầy tháng của long phượng thai, thái hậu nương nương tự mình nhắc nhở phủ nội vụ một phen, tuyệt không cho phép tiệc đầy tháng xảy ra bất cứ chuyện gì.

Tiệc đầy tháng đã được thái hậu nương nương chiếu cố, A Uyển cũng yên lòng rất nhiều, trang phục thỏa đáng thì để cho nhũ mẫu ôm hai cục cưng đến, hai nhóc ăn uống no đủ đang nằm trong tã lót mím miệng nhỏ ngủ say sưa.

Sau khi sinh con, A Uyển thật ra rất muốn đích thân nuôi nấng, nhưng thân thể bị thương phải uống thuốc, không thể có sữa, nuôi một nhóc còn không đủ, huống chi là hai người? A Uyển tuy biết không thể tự nuôi nấng, nhưng cũng không thể để cục cưng bị đói phải không? Chỉ có thể để cho nhũ mẫu nuôi.

https://thuviensach.vn

Tiệc đầy tháng được làm rất long trọng, khách đến đông đúc, những phi tần ngày xưa có hiềm khích với A Uyển cũng đến đầy đủ, hoàng thất quý phụ cũng khó có dịp đến đầy đủ, người sáng suốt cũng nhìn ra được, bây giờ trong cung gió đã đổi chiều rồi, Uyển phi nương nương luôn luôn được thánh sủng không suy, hiện tại lại có được long phượng thai, mơ hồ đã thành người có địa vị nhất hậu cung rồi, ai mà không muốn đến nịnh bợ chứ.

Thẳng đến lúc chính thức cử hành lễ đầy tháng thì long phượng thai mới lộ diện, bất quá nhiều người đến dự như vậy, đa số cũng không được nhìn thấy đến tột cùng long phượng thai này bộ dạng thế nào, bất quá hai cái bọc nhỏ này phát ra âm thanh vang dội, khóc to như thế không phải đã rõ ràng cục cưng thân thể rất khỏe mạnh hay sao?

Lễ đầy tháng hoàn tất, Tâm Tâm Niệm Niệm liền được nhũ mẫu ôm về, mà không lâu sau Hoàng thượng cũng đến Ngự Thư phòng xử lý chính vụ, lén truyền lời với A Uyển, buổi tối sẽ đến Chiêu Dương cung.

Tiệc đầy tháng của Tâm Tâm Niệm Niệm diễn ra cực kỳ viên mãn, ở yến hội, đại danh của Tâm Tâm Niệm Niệm cũng được quyết định, Tứ hoàng tử tên là Tề Triều Dự, tiểu công chúa gọi là Tề Nguyên Hi, triều hi hài âm sớm chiều, ngụ ý là đôi song sinh này mình cùng A Uyển sớm chiều ở bên nhau mà sinh ra, Hoàng thượng đối với bản thân rất đắc ý vì chọn được hai cái tên đó.

Đồng thời, Hoàng thượng cũng hạ chỉ tấn vị A Uyển làm quý phi, trong lòng mọi người càng tính toán hơn, hiện nay trong cung thiếu chủ vị, hậu cung cũng có quý phi cao nhất sao? Sợ là bước tiếp theo, quý phi nương nương này sẽ leo lên hậu vị thôi.

Mà A Uyển thân là quý phi cũng không quan tâm lắm, tiếu ý nhạt nhẽo để mọi người hành lễ, mà chúng phi tần ở gần cũng nhìn rõ ánh mắt như

https://thuviensach.vn

thu thủy của nàng, nét mặt hơn người, sau khi sinh hạ hài tử chẳng những dáng người không có xấu đi, ngược lại càng thêm có khí chất.

Hôm nay vừa là tiệc đầy tháng của cục cưng, A Uyển càng dốc lòng ăn mặc một phen, cung trang nhũ đỏ ánh bạc thêu hoa chìm trên nền gấm Vân Nam, trên đầu tóc búi cao, tuy chỉ cài một cây trâm ngọc hình phượng hoàng ngậm ngọc, nhưng nhìn đến ánh sáng tỏa ra từ minh châu khảm trên trâm cũng biết, cây trâm này không phải là vậy bất phàm, hương chi A Uyên giơ tay nhấc chân, sóng mắt lưu chuyển càng lộ ra khí chất bất phàm tư thái thanh quý, hoàn toàn hạ bệ các phi tần hoa chi chiêu triển (trang điểm lộng lẫy) ở đó.

Tuy là tức giận, nhưng các phi tần vẫn cười nói vui vẻ, trong thời nói càng ra sức nịnh nọt, cũng có mấy phi tấn đến để lấy lòng A Uyển, làm trò trước mặt A Uyển cùng các phi tần khác, đồng thời cũng khen long phượng thai, không ngại hạ thấp các hoàng tử công chúa khác một phen.

Bất quá A Uyển nghe xong sắc mặc cũng không vui mừng, chỉ thản nhiên nói một câu, “Hoàng tử công chúa chỉ mới đầy tháng mà thôi, đâu biết được sau này sẽ thế nào?”

Mấy vị mới vừa khen xong nhất thời ngượng ngùng không nói, đáy mắt lộ vẻ lúng túng, cũng biết đây là vuốt mông ngựa nhưng vuốt đến chân trước rồi, nhưng mà dù sao lấy lòng A Uyển là chuyện chính, chỉ cười ra vẻ không có chuyện gì rồi nói đến chuyện khác.

Mấy phi tần dưới trướng có con cũng cười một tiếng cho qua, mà Đức phi thì không, lại nói tiếp Đức phi là người có hoàng tự sớm nhất, nhiều nắm như vậy vẫn ngóng trông trai gái song toàn mà không được, không ngờ đến vị này tiến cung chỉ ba năm, hiện nay đã leo lên trên đầu mình, Đức phi nhất thời không thích ứng được với cục diện này, có lẽ nói đúng hơn là không muốn thừa nhận, chính mình sắp sửa bị một người mới tùy ý không đắn đo dẫm nát dưới chân.

https://thuviensach.vn

“Quý phi nương nương sinh long phượng thai, thân phận tất nhiên là đỉnh đỉnh tôn quý.” Đức phi không mặn không nhạt nói, như là đang châm chọc A Uyển, nghe thế nào cũng thấy khó chịu.

Nét mặt A Uyển cũng không đổi, nhàn nhạt đứng lên, khóe miệng kéo lên nụ cười thản nhiên, “Đức phi muội muội thích nói đùa vẫn không đổi, hoàng tử công chúa ở hoàng gia đều là do ông trời ban tặng, ai cũng là đỉnh đỉnh tôn quý như nhau thôi, sao lại phân biệt tốt xấu chứ.”

Xưng hô tỷ tỷ muội muội trong hậu cung luôn không dựa vào tuổi, mặc dù Đức phi lớn hơn A Uyển gần mười tuổi, nhưng hiện nay thân phận của A Uyển là quý phi, tất nhiên có thể xưng hô Đức phi muội muội, Đức phi ngẩn đầu chống lại cặp mắt thản nhiên của A Uyển, lại nghe hàm ý trong lời nói của A Uyển, trong lòng không khỏi chấn động.

Thấy mặt Đức phi thoáng chốc đã tái nhợt, A Uyển cũng cười ra tiếng, “Bổn cung có chút mệt mỏi, không bồi các vị muội muội nói chuyện nữa, bọn muội muội cứ tự nhiên đi.”

Dứt lời, xoay người vào nội điện, chủ nhân nếu đã không ở đây, chúng phi tần rất nhanh tản đi, Đức phi cũng chậm rãi trở về cung, cảm giác bất an trong lòng ngày càng lớn.

***

A Uyển thật thanh nhàn, đuổi mấy người Lý Phúc Mãn đi kiểm kê hạ lễ, mình thì ở trong phòng cùng Tâm Tâm Niệm Niệm, nôi quý danh đặt bên cạnh giường A Uyển, hai bánh bao đang ngủ say sưa.

Tâm Tâm và Niệm Niệm mỗi ngày ngoại trừ ăn thì chỉ ngủ, thỉnh thoảng khóc to vài tiếng để nhắc nhớ sự tồn tại của mình, ở cùng hài tử cũng không bất đồng, bất quá chỉ có một điểm duy nhất là hai cục cưng phải ở cùng nơi, ngủ cũng không ngoại lệ, nếu xa nhau một chút, liền rất ăn ý bắt

https://thuviensach.vn

đầu khóc nháo, A Uyển đã làm riêng cho Tâm Tâm và Niệm Niệm một cái nôi quý danh .

A Uyển nghĩ có phải hài tử thiếu cảm giác an toàn, đối với hoàn cảnh xung quanh còn chưa thích ứng kịp nên mới như vậy thôi, mặc dù Tâm Tâm Niệm Niệm đang ngủ, A Uyển cũng ngây ngô ở cạnh, nếu nghe được mùi vị quen thuộc, có thể cục cưng có thể cảm thấy an toàn hơn.

Tâm Tâm Niệm Niệm được nhũ mẫu đưa đi uống sữa, Lý Phúc Mãn thừa dịp đó đưa danh sách thống kê khố phòng đến, nhìn qua A Uyển cũng không nhịn được kinh ngạc một hồi, thi họa của danh gia tiền triều, còn có các loại bình sứ cổ nữa.

Tặng hạ lễ cũng giống như giữ mặt mũi, chúng phi tần hậu cung có thể nói là chuyên gia của chuyện này. Cho nên lúc Hoàng thượng đi vào thấy A Uyển đang ngồi trên tú tháp biểu tình có chút quái dị, nhìn phải nhìn trái cũng không thấy Tâm Tâm Niệm Niệm, liền hỏi, “Tâm Tâm Niệm Niệm đâu? Nàng xem gì vậy, sao lại rầu rỉ thế?”

A Uyển nghe tiếng thì ngẩn đầu, Hoàng thượng đã đi đến tú tháp, gần đây Hoàng thượng đến Chiêu Dương cũng luôn không cho người thông báo, A Uyển cũng đã quen với việc Hoàng thượng đột nhiên xuất hiện như vậy, lôi kéo Hoàng thượng ngồi xuống, cười nói, “Tâm Tâm Niệm Niệm được nhũ mẫu bế đi uống sữa rồi, người ta đang xem hạ lễ đầy tháng mà thôi, tất cả đều là đồ tốt đó nha, nếu không phải là tặng cho Tâm Tâm Niệm Niệm, ta đều muốn lấy hết.”

Hoàng thượng gật đầu, cười A Uyển một bộ dạng mê tiền, A Uyển từ lúc ra tháng thì dung mạo càng xinh đẹp, có lẽ nói là quyến rũ, nắm bàn tay mềm mại không xương nhỏ bé của A Uyển, Hoàng thượng pha trò với A Uyển một chút, “Sao Uyển quý phi của trẫm lại ham tiền như vậy?”

https://thuviensach.vn

Mà A Uyển cũng rất nghiêm chỉnh đưa tập sách qua, để Hoàng thượng tự xem thu được những thứ gì, Tề Diễn Chi tiếp nhận vừa nhìn, cười nói, “Có vài thứ có thể để làm đồ cưới cho Tâm Tâm.”

Một câu này làm cho A Uyển hoảng sợ, Tâm Tâm chỉ vừa mới đầy tháng thôi đó a! Sao phụ hoàng của nhóc lại lo đến chuyện xa xôi như vậy chứ, lẽ nào đã bắt đầu chuẩn bị đồ cưới cho Tâm Tâm rồi? Mấy thứ này còn chưa đủ tư cách để làm đồ cưới cho Tâm Tâm, vậy đến tột cùng ngài muốn chuẩn bị đồ cưới thế nào đây a!

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Nói Rõ

Trong lòng A Uyển thầm nghĩ, nhưng không nói lời nào, rót một chén trà đưa cho Hoàng thượng, mà Hoàng thượng tiếp nhận chén trà, lại không vội uống, ngược lại cong chế nhạo A Uyển, “Khó có được Uyển quý phi châm trà cho trẫm, thực sự là làm cho trẫm thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ).”

Trong lòng biết Hoàng thượng đang có ý ám chỉ, suy nghĩ nhớ tới lúc mình mang thai không có làm gì đó với Hoàng thượng, A Uyển lập tức hơi ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Hoàng thượng, một bộ dạng vừa ban ân cho Hoàng thượng, “Biết rồi còn không mau tạ ân Bổn cung.”

Bộ dáng ngang ngược xinh đẹp như vậy, từ lúc A Uyển bị trách phạt trước đó thật hiếm thấy, trong lúc nhất thời, Hoàng thượng thế nhưng lại rất nhớ tới bộ dạng thổ phỉ của A Uyển, nhưng cũng bất đồng vớ trước kia, A Uyển của hiện tại bày ra tư thế đó không chỉ là một bộ mặt kiêu hoàng bạt hỗ (ngang ngược kiêu ngạo), trong thần sắc càng lộ ra vẻ của người trên cao tràn đầy quý khí.

Nếu lúc trước A Uyển không sợ ai cả chống đối với các phi tần địa vị cao hơn là dựa vào sự sủng ái của Hoàng thượng mà phô trương thanh thế, thì hiện tại, một ánh mắt của A Uyển cũng có thể là cho phi tần khác sợ hãi, đã không còn dựa vào uy nghiêm của Hoàng thượng nữa, chính là khí thế từ bên trong tỏa ra, không sợ hãi ai cả, chính điểm này, làm cho Hoàng thượng không thể không vui mừng tiểu cô nương đã từ từ trưởng thành rồi, hơn nữa, đối với A Uyển chuyển biến như vậy cũng đã là ngoài mong đợi rồi.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cũng thật sự đứng lên, dáng vẻ giống như thở dài tạ ơn A Uyển, “Như vậy liền đa tạ nương nương.”

A Uyển còn đang kinh ngạc, Hoàng thượng đã bế A Uyển vội vã chạy đến giường, hành động lộ liễu như thế A Uyển sao có thể không rõ tâm tư của Hoàng thượng, trêu ghẹo nói, “Hoàng thượng đang làm gì vậy?”

“Tất nhiên là đòi thưởng rồi, không phải trẫm vừa tạ ơn đó sao?”

Cái này cũng không giống nhau nha, A Uyển cười nói, “Bổn cung không phải là người lẳng lơ nha, đâu thể tùy ý ngươi táy máy tay chân, mau đặt Bổn cung xuống.” Nói nhiều như vậy, mà A Uyển lại thuận thế dựa vào lòng Hoàng thượng.

“Ý của quý phi thì trẫm là người không đàng hoàng sao? Phải kiểm tra kỹ một phen đã, nếu không sẽ phụ lòng ái phi coi trọng trẫm như vậy.” Hoàng thượng dừng bước , bộ dáng trả lời thật nghiêm trang.

Mà A Uyển dựa vào lòng Hoàng thượng, đầu ngón tay vẽ vòng tròn trên ngực Tề Diễn Chi, lời nói ra cũng đầy khiêu khích, trái ngược hoàn toàn với hành động, “Hoàng thượng sao lại nóng nảy như vậy nha, ban ngày mà lại tuyên dâm là trái với quy cũ đó, nếu truyền ra ngoài, có thể làm tổn hại danh tiếng anh minh của Hoàng thượng đó.”

Nghe vậy, Hoàng thượng cười lạnh một tiếng, tuyệt không muốn tiếp tục đấu khẩu với vậy nhỏ, trực tiếp hành động vẫn tốt hơn, hai người nói đến nói lui triền miên một phen, mà A Uyển hết lần này đến lần khác chọc cho Hoàng thượng động tâm thì lại đưa đẩy, khẽ cắn môi dưới một bô dáng mê người, “Cũng sắp đến lúc nhũ mẫu đưa Tâm Tâm Niệm Niệm trở lại rồi.”

Hoàng thượng ăn chay đã lâu mà chính mình cũng đang có hứng thú, đâu quản A Uyển đang nói cái gì, chỉ thấy biểu tình của A Uyển không giống như đang cự tuyệt, càm cổ vũ động tác của Hoàng thượng, còn bắt đầu kéo

https://thuviensach.vn

quần áo A Uyển xuống, trong miệng hàm hồ, “Để cho bọn họ trông đi, chờ chúng ta xong chuyện lại đến đó ôm cục cưng trở về.”

Nhưng ngoài miệng A Uyển vẫn khước từ, ““Hoàng thượng cũng không phải không biết, Tâm Tâm Niệm Niệm nếu là rời khỏi thần thiếp quá lâu sẽ bắt đầu khóc nháo.”

Điểm này tất nhiên Hoàng thượng biết, chỉ là ngoài miệng vật nhỏ nói vậy, nhưng bàn tay mềm mại không xương lại đang đốt lửa, đùa giỡn gây sự?

Đúng lúc đó, ngoài cửa vang lên âm thanh thông báo, nhũ mẫu thật sự đã đưa Tâm Tâm Niệm Niệm trở về, trong lòng Hoàng thượng cũng biết không kịp ăn bữa thịt này rồi, chỗ ngứa lâu ngày không được gãi, khó khăn lắm mới chờ được A Uyển ra tháng, đã thế dáng người A Uyển so với lúc chưa sinh con còn đẫy đà hơn, đôi bánh màn thầu cũng càng to hơn, hai khối thịt béo mê người như vậy treo trước mắt lại không thể ăn, không thể dằn vặt người như vậy chứ?

Trong lòng Hoàng thượng còn đang than thở, chì nhìn qua cũng thấy rõ A Uyển đang cười trêu ghẹo mình, liền hiểu rõ lúc nãy A Uyển cố tình làm vậy để chọc mình, vốn đã có phản ứng, Hoàng thượng nhất thời cúi người xuống hung hăn mổ phần cổ lộ ra ngoài của A Uyển, nói, “Ngày sau có nàng chịu.”

A Uyển cũng mặc kệ uy hiếp của Hoàng thượng, chuyện sau này thì sau này hãy nói, đứng dậy sửa sang lại quần áo, liền bảo nhũ mẫu ôm Tâm Tâm Niệm Niệm đến, hai tiểu tử kia ăn uống no đủ thì tinh thần rất tươi tỉnh, Hoàng thượng nhận Tâm Tâm trong tay nhũ mẫu, chỉ là A Uyển nhìn thấy nhũ mẫu sau khi giao Niệm Niệm cho mình thì thần sắc tựa hồ có chút không đúng.

https://thuviensach.vn

Đúng là lúc nhũ mẫu liếc nhìn mình thì không dám ngẩng đầu, coi như mình là mãng thú, khác thường như vậy làm cho A Uyển không khỏi quan sát nhũ mẫu, mà A Uyển càng nhìn chằm chằm vào nhũ mẫu, thì đầu của nhũ mẫu càng cúi thấp, chẳng lẽ nhũ mẫu này đã làm chuyện mờ ám gì? Nghĩ đến khả năng nàng, A Uyển không khỏi căng thẳng.

Vào điện cùng nhũ mẫu là Thanh Sam và Bạch Lộ, tất nhiên là sẽ hiểu được hành động này của nhũ mẫu, lặng lẽ ra hiệu cho A Uyển.

Chủ tớ trong lúc đó vẫn có chút ăn ý, A Uyển nhét Niệm Niệm vào lòng Hoàng thượng xong, bước nhanh đến bàn trang điểm, hồng ấn trên cổ mình rõ ràng đến mức trong gương đồng cũng nhìn rõ mồn một, thảo nào nhũ mẫu không dám nhìn mình.

Hoàng thượng cười yếu ớt, nhìn A Uyển đi nhanh rồi lại vội trở lại, còn thập phần bình tĩnh bảo cung nhân lui xuống, tựa hồ như không có chuyện gì xảy ra, Hoàng thượng vẫn còn đang kinh ngạc tại sao A Uyển lại đạm nhiên như thế, thực sự là không giống với bản tính của nàng, chẳng lẽ sinh con xong đã thay đổi sao?

Bất quá rất nhanh sau đó, Hoàng thượng đã biết mình sai lầm rồi, một khắc khi cung nhân bước ra khỏi điện, A Uyển đã nhào tới, thần tình hung tợn cắn vào cổ Hoàng thượng, hành động cực kì ấu trĩ chọc cho Hoàng thượng cười, “Tiểu Uyển nhi có thể chủ động như vậy thật làm trẫm thụ sủng nhược kinh, vừa rồi còn không phải nói là khinh thường người như thế sao? Hử?”

Còn cảm thán A Uyển làm mẹ rồi thì chín chắn ổn trọng hơn nhiều, đã không còn là tiểu cô nương thích nháo nữa, thì ra đó chỉ là ngoài mặt thôi, bên trong vẫn như vậy, vẫn là tiểu cô nương làm cho người khác vừa giận vừa thương.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng còn thích chọc ghẹo ta, nhìn ngươi ngày mai làm thế nào mà thượng triều.”

Ngược lại Hoàng thượng cũng không thèm để ý, đảo mắt một vòng lại liếc nhìn Tâm Tâm Niệm Niệm, nói, “Vô phương, nếu như Tiểu Uyển nhi mỗi ngày đều chủ động như vậy, quân vương không thượng triều cũng là chuyện có thể xảy ra.”

Nghe hắn nói nghiêm túc như vậy, A Uyển tức giận liếc nhìn Hoàng thượng, “Hoàng thượng mơ đi.” Kỳ thực A Uyển chỉ là mổ vài cái ở cổ Hoàng thượng thôi, căn bản không lưu lại vết tích gì cả, không ảnh hưởng đến chuyện lâm triều, hơn nữa, A Uyển cũng không muốn cho các đại thần thấy chứng cứ mình cùng Hoàng thượng ân ái.

Thấy phụ hoàng và mẫu phi người một lời ta một câu vui vẻ như vậy, không hề chú ý đến mình, bọc tã lót bị kẹp giữa hai người trong lòng không vui khóc lên, “Oa oa” bắt đầu gào khóc, A Uyển vội vàng ôm bọc tã lót đó vào lòng dỗ dành, mà nghe được tiếng ca ca khóc, Tâm Tâm ở bên kia cũng thút thít khóc, làm cho Hoàng thượng đau lòng muốn chết, không khỏi được dỗ một trận.

Tình hình đó của cục cưng đến nhanh đi cũng nhanh, ăn uống no đủ sau đó nhắc nhở mọi người một chút về sự tồn tại của mình, lại khò khè khò khè ngủ mất.

Đặt Tâm Tâm Niệm Niệm vào trong nôi, tinh tế đắp chăn, A Uyển lại chăm chú nhìn cục cưng một lúc lâu, lại gắt giọng, “Tuy là ta hoài thai mười tháng sinh ra, nhưng nhìn thế nào cũng thấy giống Hoàng thượng, thần thiếp không vui.”

Giọng điệu này chính là đang lên án Hoàng thượng cái gì cũng không làm nhưng lại có được tiện nghi, về điểm này, Hoàng thượng nghĩ vẫn nên

https://thuviensach.vn

biện hộ cho bản thân một chút, “Trẫm thế nhưng đã bỏ ra rất nhiều khí lực, Tiểu Uyển đã quên rồi sao?”

Ban đêm, thừa dịp cục cưng ngủ, Hoàng thượng lôi kéo A Uyển vào phòng tắm, hảo hảo nhắc nhở nàng một lần là bản thân mình đã bỏ công như thế nào, còn vì sao chỉ là một lần à? Chẳng lẽ là Hoàng thượng của Đại Tề chúng ta năng lực sinh hoạt vợ chồng đã suy giảm?

Không phải vậy, theo như tư chất của Hoàng thượng, chỉ học tập một lần sao có thể đủ? Nhưng là cục cưng Niệm Niệm có vẻ như chuyên môn chính là đối nghịch với Hoàng thượng, không đợi Hoàng thượng ôn tập lần nữa thì đã kéo Tâm Tâm theo bắt đầu khóc nháo, cục cưng khóc bên ngoài, hai người bên trong phòng tắm vô luận thế nào cũng không ôn tập tiếp được.

Cục cưng Niệm Niệm giống như là có khả năng đặc biệt, chỉ cần phụ hoàng của nhóc chuẩn bị ôn tập với mẫu phi thì bắt đầu khóc, bất đắc dĩ, mặc dù là Hoàng thượng còn chưa đã nghiền, cũng không chịu nổi giọng oang oang của tiểu bại hoại này, không thể làm gì khác hơn là ở trên giường đắp chăn bông nói chuyện phiếm với A Uyển.

Chỉ là trò chuyện một chút, Hoàng thượng lại bắt đầu giở trò, dự định thừa dịp bọn nhỏ ngủ ôn tập một chút, mắt thấy tay Hoàng thượng đã cởi bỏ quần của A Uyển, A Uyển vội ngăn cản, “Cục cưng còn ở đó, không nên không nên!”

Bất quá ở trên giường, lời nói của A Uyển luôn luôn không có trọng lượng, mắt thấy sắp vào trạng thái ôn tập, cục cưng Niệm Niệm đã ngủ say lại như cảm ứng được, bắt đầu khóc, lại rủ thêm muội muội, Hoàng thượng hứng trí bừng bừng lại bị Niệm Niêm tạt một gáo nước lạnh, lập tức lặng lẽ hành quân.

A Uyển vội đứng dậy dỗ, Hoàng thượng nằm trên giường lặng lẽ suy nghĩ, đêm nay xem ra không có cơ hội ôn tập rồi, nhưng phải nghĩ biện

https://thuviensach.vn

pháp rèn luyện Niệm Niệm ngủ say mới được, nam nhi mà lại quấn quýt mẫu phi quả thật là không có khí khái, đã vậy còn rủ theo muội muội khóc nháo, thực không đáng yêu, phải dạy dỗ lại thật tốt mới được.

Nếu như A Uyển biết được Hoàng thượng đang tìm cách, nhất định sẽ cười nhạo, Niệm Niệm hiện tại mới hơn một tháng tuổi, ở đâu ra khí khái nam nhi chứ! Nhưng mà A Uyển không biết, cuối cùng cũng dỗ được hài tử, sợ phải tiếp tục ôn tập với Hoàng thượng, A Uyển vội dời trọng tâm câu chuyện đi.

“Hoàng thượng định xử lý Đức phi như thế nào?” sau khi biết được chuyện của Đức phi, A Uyển hỏi. Hà quý tần đụng vào mình hôm đó Hoàng thượng đã sớm tra ra, nhưng vì trước đây Tâm Tâm Niệm Niệm còn chưa đầy tháng, không thích hợp thấy máu nên mới nhịn xuống không động thủ.

Biết được Đức phi là người đứng sau lưng chỉ đạo Hà quý tần tông vào mình, A Uyển cảm thấy có chút không hiểu.

Giao tình của mình và Đức phi chẳng qua là vì Nguyên Ninh, cũng không có làm mất mặt nhau, mà Nguyên Ninh lớn dần, thái độ đối với mình cũng không thân thiết như trước, ngược lại thì xa cách lễ độ hơn rất nhiều, mình cùng Đức phi cũng không duy trì giao tình đó, lần này Đức phi ra tay với mình như vậy, A Uyển không khỏi kinh ngạc.

Chỉ là Hà quý tần sống một mình ở Di Cảnh cung, không có con cũng không có thánh sủng, luôn luôn ít lộ diện, cho dù xuất hiện cũng là lúc ốm yếu bệnh tật, A Uyển vẫn không hiểu sao Đức phi có thể sai khiến, tác động Hà quý tần được.

Mà Hoàng thượng lần này cũng không nói nhiều, chỉ nói là sợ bẩn tai A Uyển, cho nên A Uyển chỉ có thể lén thám thính.

https://thuviensach.vn

Nhưng nhịn xuống không xử lý Đức phi, là bởi vì dưới gối của Đức phi vẫn còn Nguyên Ninh, Nguyên Ninh là trưởng công chúa cũng là đứa con đầu tiên của Hoàng thượng, đối với Hoàng thượng mà nói tình cảm cũng đặc biệt hơn, cho nên khi Đức phi làm vậy, xử trí thế nào mà không làm tổn thương đến Nguyên Ninh, mới là chuyện khiến Hoàng thượng đau đầu nhất.

Hoàng thượng trầm ngâm hồi lâu, mới nói, “Làm ra chuyện như vậy cách chức Đức phi giáng làm thứ nhân cũng chỉ là gieo gió gặt bão, chỉ là trẫm vẫn nghĩ đến cảm nhận của Nguyên Ninh, dù sao…”

A Uyển cũng hiểu, cho nên vẫn không giục Hoàng thượng, chỉ là hôm nay chuyện đã đến mức đó, ngôn hành cử chỉ của Đức phi cũng không có thu liễm.

“Thần thiếp không phải yêu cầu phải lập tức xử trí, chỉ là lần này nhằm vào ta, lần tới nàng lại nhằm vào Tâm Tâm Niệm Niệm thì sao? Thần thiếp cho rằng nhất định phải cho nàng một bài học, nếu là vì Nguyên Ninh mà mặc kệ, đây chẳng phải là dung túng cho Đức phi mưu hại mẹ con chúng ta sao?”

Hoàng thượng ôm A Uyển vào lòng, vuốt ve lưng A Uyển, A Uyển lúc sinh con thập phần hung hiểm, trong đó không thể thiếu công lao của Đức phi, mà Hoàng thượng cũng khoogn thể chịu được nếu mẹ con A Uyển gặp nguy hiểm, “Yên tâm, trẫm sẽ cho nàng một công đạo.”

A Uyển gật đầu, mặc dù mình cũng không muốn thương tổn Nguyên Ninh, nhưng làm mẫu thân, dú sao cũng ích kỉ, lo lắng cho con của mình nhiều hơn, nàng không thể bỏ qua chuyện này đơn giản như vậy, nếu Đức phi tiếp tục như vậy, chẳng phải là đẩy con nàng vào cảnh dầu sôi lửa bỏng sao.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 119: To Lớn

Hoàng thượng xử lý chuyện này như thế nào A Uyển cũng không biết, không đến mấy ngày, Thục phi cùng mấy người Đức phi kéo nau đến Chiêu Dương cung, ý đồ đến rất rõ ràng, chính là muốn gia cung quyền lại cho A Uyển, hiện tại lục cung vô chủ, A Uyển tấn vị quý phi đồng nghĩa với việc tiếp quản sự vụ lục cung, không nghĩ đến A Uyển còn chưa mở lời, mấy vị phi tần đang cũng giải quyết cung vụ đã đến.

A Uyển cũng đã có kinh nghiệm xử lý cung vụ trước đó, cho nên mấy người Thục phi có cố ý muốn ngáng chân A Uyển cũng không sợ, người có thể trụ trong cung lại còn bò lên được chức quản sự cũng đã gặp qua một lần, hiện nay bản thân mình không mất đi thánh sủng, mà còn có một đôi song sinh bên cạnh, chỉ cần cung nhân không làm quá mức, cũng sẽ không chủ động đến đây, để cho A Uyển phải lập uy.

Lúc này mấy người Thục phi giao lại cung quyền, A Uyển tất nhiên không thể không nhận.

Vừa vặn ba người đến đây là Thục phi, Đức phi, Lâm chiêu nghi dưới gối đều có hài tử, trò chuyện vài câu về tình hình của bọn trẻ, Thục phi cùng Lâm chiêu nghi lấy cớ chăm sóc hài tử nên đã xin cáo lui hồi cung, mà Đức phi rõ ràng không có ý muốn đi.

Mới vừa rồi lúc A Uyển trò chuyện cùng các nàng, Đức phi hầu như không mở miệng, lúc này cũng không rời đi cùng Thục phi, rốt cuộc hôm nay đến Chiêu Dương cung là muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

A Uyển ở trong cung hiện nay là người có phân vị cao nhất, tuy là tư lịch (tư cách và sự từng trải) không bằng Đức phi, cũng không cần chủ động hạ thấp thân phận tiếp lời với Đức phi, cho nên Đức phi không nói lời nào, A Uyển cũng không mở miệng, trong lúc nhất thời đại điện Chiêu Dương cung tràn ngập sự vắng vẻ quỷ dị.

Đức phi thật ra đang chìm trong im lặng, bất quá A Uyển cũng không nghĩ đến sẽ lãng phí thời gian với nàng, Tâm Tâm Niệm Niệm đoán chừng đã sắp tỉnh, nếu không có mình bên người không biết sẽ khóc nháo đến mức nào, tiểu hài tử luôn mảnh mai, vạn nhất khóc đến mức khan tiếng A Uyển sẽ rất hối hận, lúc này liền bưng tách trà tỏ vẻ tiễn khách.

Mà Đức phi cũng làm như không thấy, thấy nàng lúc này còn muốn làm bộ làm tịch với mình, A Uyển không muốn ứng phó với Đức phi, nhàn nhạt phân phó cho Lý Phúc Mãn một câu, “Tiễn khách”. Liền đứng dậy ý muốn đến nội điện.

Mắt thấy A Uyển tỏ thái độ không để mình vào trong mắt, mặc dù không muốn thừa nhận, Đức phi cũng biết bây giờ A Uyển có tư cách để nhăn mặt với mình, suy nghĩ đến Nguyên Ninh một chút, Đức phi hung hăng siết chặt tay, mới nói, “Quý phi nương nương dừng chân, thần thiếp hôm nay đến để bồi tội.”

A Uyển nghe vậy quay đầu lại, chẳng buồn cười, ánh mắt cực kỳ châm chọc, thiếu chút nữa hại ta và con ta mất mạng, bồi tội còn không có thành ý như vậy, ngươi nói bồi tội thì ta sẽ tha thứ sao?

Buồn cười đến cực điểm.

Đức phi cũng cảm nhận được A Uyển đang giễu cợt, trong lòng có không phục cũng không dám biểu hiện ra ngoài, khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyên Ninh hiện lên trong đầu, Đức phi cố gắng ép cỗ tức giận trong lòng xuống, “Bịch” một tiếng quỳ trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Động tác đột ngột như vậy, thật đúng là doa A Uyển sợ, bất quá càng làm cho A Uyển kinh ngạc hơn chính là người cao ngạo như Đức phi, lại chịu quỳ trước mặt mình, đây quả thật là chuyện ngoài phạm vi nhận thức của A Uyển.

Phải biết rằng, Đức phi đối với mình luôn tỏ ra ghét cay ghét đắng, còn coi thường thân thế của mình, lúc này lại quỳ trước mình, đây đồng nghĩa với chấp nhận thua, nếu như bình thường, muốn Đức phi hành lễ với mình cũng là miễn cưỡng, lúc này đại lễ quỳ như vậy Đức phi cũng làm, thật đúng là làm cho A Uyển hiếu kỳ.

Nghĩ, A Uyển lại quay trở lại chủ vị ngồi xuống, chờ Đức phi mở miệng.

“Thần thiếp hôm nay đến đây thỉnh tội với Quý phi nương nương, là thần thiếp hẹp hòi đố kị, xui khiến Hà quý tần mưu hại nương nương, thần thiếp nguyện ý từ nay về sau sẽ làm bạn với nhang đèn Phật tổ để chuộc tôi, thỉnh nương nương chấp nhận thỉnh cầu của thần thiếp.”

Nói, Đức phi vẫn cúi đầu quỳ trên đất, có vẻ là nếu A Uyển không đồng ý sẽ không đứng dậy.

Đức phi này, luôn lưu ý hai chuyện, một là chuyện của Nguyên Trữ công chúa con gái nàng, hai là mưu cầu danh lợi và quyền thế, điểm ấy từ lúc Đức phi cùng giải quyết cung vụ luôn đảm nhiệm nhiều việc thì có thể nhìn ra được, lúc này Đức phi lại nói muốn làm bạn với nhang đèn, A Uyển thế nhưng lại không dám tin.

“Đức phi muội muội nói thế Bổn cung cũng không hiểu, Bổn cung hiểu biết hạn hẹp, những cũng biết tứ phi ở hậu cung chưa từng có tiền lệ xuất gia, cũng không cần ngươi khơi thông cho ta, chuyện này Bổn cung không biết chính xác, nếu có cho phép, người ngoài không biết nội tình lại cho rằng Bổn cung bức bách hãm hại ngươi, chẳng lẽ đây lại là thủ đoạn của Đức phi nương nương lấy lùi làm tiến sao?”

https://thuviensach.vn

Nếu là bình thường, A Uyển châm chọc như vậy, Đức phi đã sớm nổi trận lôi đình hận không thẻ dùng ánh mắt khoét vài lỗ trên người A Uyển, nhưng bây giờ Đức phi lại thực khiêm tốn, quỳ lâu như vậy cũng không muốn đứng dậy.

“Thần thiếp tự biết nghiệp chướng nặng nề, không dám cầu Quý phi nương nương tha thứ, chỉ cầu nương nương niệm tình trước đây Nguyên Ninh cũng thân thiết với người, thương cho Nguyên Ninh tuổi vẫn còn nhỏ. Thần thiếp đã phạm đại tội, mặc dù là Quý phi nương nương muốn giết thần thiếp để hả giận, thần thiếp cũng không nói hai lời, mặc cho xử lý, nhưng trẻ con vô tội, xin Quý phi nương nương không nên giận chó đánh mèo mà nhắm vào Nguyên Ninh, dù sao Nguyên Ninh cũng là con của Hoàng thượng.”

Lời này nói ra càng làm cho A Uyển không thể giải thích được, tại sao? Cái gì mà xả giận trên người Nguyên Ninh? A Uyển tuy là muốn Hoàng thượng cho mình một công đạo, nhưng cũng không phải là muốn đánh giết Đức phi, Đức phi lại nói những lời như vậy với mình, làm cho A Uyển không đoán ra được Đức phi đang có ý gì.

“Đức phi giỏi tài ăn nói, bây giờ chỉ nói miệng không có bằng chứng, nhất định phải bôi nhọ thanh danh của Bổn cung sao? Luôn mồm nói không dám xin Bổn cung tha thứ, mở miệng khép miệng đều nói đến Nguyên Ninh, Đức phi đang khiêu khích Bổn cung sao? Ngươi nghĩ là có Nguyên Ninh, Bổn cung sẽ không dám động đến ngươi?”

Đức phi ngẩng đầu lên, nhìn A Uyển đoan chính ngồi ở chủ vị, sinh con xong eo nhỏ nhắn cũng không phát phì, da trắng như tuyết, vẻ ngoài lại càng hơn trước, nhất thời trong lòng cảm khái, không ai tốt số hơn nàng ta nữa rồi. Tiến cung chưa được ba năm đã thăng làm Quý phi, Đức phi không phục, đáy lòng cũng biết, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, vị Uyển quý phi này leo lên hậu vị cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

https://thuviensach.vn

Đức phi càng cúi đầu bộ dạng phục tùng, “Thần thiếp nào có ý đó, thần thiếp nguyện lấy cái chết chuộc tội, xin Quý phi nương nương giơ cao đánh khẽ, buông tha cho Nguyên Ninh mà thôi.”

A Uyển chán ghét nhất là những chuyện như vậy, tới tới lui ui mở miệng cầu xin, lại không nói là tại sao, bất quá nghe được lời này của Đức phi, đây không phải là đang nói mình hạ thủ với Nguyên Ninh sao?

“Bổn cung tự hỏi ta đã làm gì không tốt với Nguyên Ninh, ngươi muốn Bổn cung bỏ qua là sao?”

Nghe vậy Đức phi nghi ngờ nhìn A Uyển, tựa hồ như không tin A Uyển cái gì cũng không làm, A Uyển thấy thế lại thấy vui vẻ, mình cần gì phải lãng phí thời gian với Đức phi, mình còn chưa làm cái gì đã bị gán tội trở thành ác nhân, nghĩ đến sau này chỉ cần Nguyên Ninh ốm đau, Đức phi chắn chắn sẽ đổ tội cho mình.

Mặc dù A Uyển đối với mẹ con Đức phi vẫn còn kính nhi viễn chi (kính trọng nhưng không gần gũi) cũng không muốn có quan hệ gì với bọn họ.

“Ngươi tin hay không Bổn cung không quan tâm, nếu hôm nay ngươi đến Chiêu Dương cung tìm Bổn cung vì chuyện này, vậy mời trở về đi.”

A Uyển nói “Mời trở về” đã nghiến răng rồi, Lý Phúc Mãn tất nhiên hiểu được ý của chủ tử, nhanh nhẹn đưa tay hướng về phía cửa lớn, “Đức phi nương nương, mời ngài.”

Ban đêm, Hoàng thượng đến Chiêu Dương cung, A Uyển không khỏi hỏi, dù sao Đức phi nói những lời không đầu không đuôi thế này, làm cho A Uyển không thể hiểu được, huống hồ chuyện này còn liên quan đến Nguyên Ninh vẫn là trẻ con.

Hoàng thượng nghe xong nét mặt cũng vân đạm phong khinh, biết được tin tức cho truyền ra ngoài đã có hiệu quả, Đức phi lần này đã có được bài

https://thuviensach.vn

học nhớ đời, đỡ phải lại làm chuyện ngu ngốc.

Hôm nay Đức phi cũng không phải vô duyên vô cớ mà làm vậy, hôn lễ của Tể vương gia và A Cát Nhỉ đã hoàn tất, mà phong tục của Đại Tề và Hách Đáp tộc không giống nhau, sau khi nữ tử Hách Đáp tộc thành thân ba tháng, các huynh đệ ở nhà mẹ đẻ sẽ đến nhà thăm người thân, một là xem xem ở nhà chồng có tốt hay không, hai là đến tặng đồ cưới.

Người ngoài có thể nhìn thấy, bộ tộc Hách Đáp dã hòa hảo với Đại Tề, đem con gái của thủ lĩnh đến Đại Tề để hòa thân, mà Hoàng thượng cũng ban cho Tể vương gia làm chính phi, không ít người suy đoán trong lòng Hoàng thượng đối với Hách Đáp tộc vẫn còn bất mãn.

Lúc này mấy huynh đệ người Hách Đáp đến Đại Tề để tặng quà, có người nhận được tin tức, để lấy lòng Hoàng thượng, lần này mấy vương tử đó lại đưa đến rất nhiều vàng bạc châu bảo, còn phụng mệnh thủ lĩnh, muốn Hoàng thượng gả công chúa đến đó, để hai nước kết thân.

Vốn dĩ Đức phi cũng không nghĩ chuyện này sẽ rơi vào đầu nữ nhi của mình, nhưng mấy vương tử Hách Đáp tộc đến lần này, người lớn nhất cũng chỉ mười tám tuổi, ít nhất thì mười tuổi, mà Nguyên Ninh dưới gối của mình lại là con gái lớn nhất của Hoàng thượng, tuổi mụ là tám, mà Đức phi lại được người bên cạnh Hoàng thượng chỉ điểm, trái lo phải nghĩ, không phải đó là có ý muốn đưa Nguyên Ninh đến Hách Đáp tộc để hòa thân sao?

Cho nên hôm nay ở Chiêu Dương cung mới có một màn đó, nghĩ đến Đức phi cho rằng mọi chuyện là do A Uyển đã bóng gió với Hoàng thượng, mới làm cho Hoàng thượng có quyết định đó.

Mà A Uyển cũng không nghĩ ra, Hoàng thượng có ít con nối dòng, lại còn là nữ nhi bảo bối, sao lại có thể đưa đến Hách Đáp tộc để hòa thân chứ, huống chi hiện nay Nguyên Ninh cũng chỉ là một tiểu hài tử ngây thơ trong

https://thuviensach.vn

sáng, sao Đức phi lại không nghĩ ra chứ? Lẽ nào trong mắt nàng Hoàng thượng lại là người máu lạnh vô tình như vậy sao?

A Uyển không hiểu, mà Hoàng thượng cũng biết được, nên dù A Uyển có lấy lòng thế nào, Hoàng thượng cũng không hé môi, mãi cho đến khi A Uyển tỉ mỉ, từ trong ra ngoài, ôn tập, Hoàng thượng ăn no thỏa mãn tâm tình rất tốt, lại không bị tiểu hỗn đản kia quấy rối, Hoàng thượng ăn rất tận hứng, mới có tâm tình trả lời A Uyển.

Kỳ thực Đức phi như vậy, cũng chỉ là do "Quan tâm quá sẽ loạn" bốn chữ đó mà thôi, Hoàng thượng cho người truyền tin ra ngoài, có bài bản hẳn hoi để lừa, lúc tổ tiên Đại Tề suy thoái,ví dụ như không thể không đưa công chúa đi hòa thân, cũng không phải là chưa có. Mà sự tình liên lụy đến Nguyên Ninh, thế thôi cũng đủ để làm cho Đức phi loạn.

Hoàng thượng làm như vậy, không nói đến mặt mũi của Nguyên Ninh, nhưng chuyện này đối với Đức phi chính là cực kỳ tàn nhẫn, đó là một bài học. Đối với người như Đức phi, so với việc cho nàng ta một đao thống khoái, thì dùng một con dao cùn cứa từng nhát vào thịt, dằn vặt tinh thần như vậy mới làm cho người ta khắc sâu nhớ kỹ.

Không đầy ba ngày, Đức phi nhận được thánh chỉ, đến chỗ A Uyển báo cáo, muốn lập Phật đường ở trong cung của mình, để bản thân chuyên tâm lễ Phật, trong lòng biết kể từ lúc dó, Đức phi không còn xuất hiện nữa, A Uyển tự nhiên thuận theo ý người.

Đức phi quỳ trên đất dập đầu với A Uyển, nói, "Lúc trước thần thiếp hiểu lầm Quý phi nương nương, mong nương nương tha thứ."

Cho đến khi Đức phi rời khỏi Chiêu Dương cung, cũng không hề đề cập đến nhờ mình chiếu cố Nguyên Ninh, chỉ là trong giọng nói không hoàn toàn lộ ra ý này, Nguyên Ninh bây giờ ở cùng thái hậu nương nương, tất nhiên sẽ không chịu ủy khuất, chỉ là hài tử không ở trong tầm mắt mình, thì

https://thuviensach.vn

vô luận thế nào cũng không yên tâm, thân là mẫu thân, A Uyển cũng có thể hiểu được.

Bất quá A Uyển cũng không dễ dàng đáp ứng như vậy, trên đời này làm gì có tường nào chắn được gió, Nguyên Ninh cũng đã dần hiểu chuyện, chỉ sợ không bao lâu nữa cũng sẽ biết được vì sao mình lại được thái hậu nuôi, tại sao lại cách xa mẹ đẻ.

Tuy A Uyển đối với Đức phi không cảm thấy hổ thẹn, nhưng trên đời những kẻ chuyên để ý chuyện của người khác có rất nhiểu, đến lúc đó không chừng Nguyên Ninh lại hận mình cũng không chừng, A Uyển cũng không biết được lúc đó Nguyên Ninh sẽ làm ra chuyện gì, cho nên A Uyển chỉ lén chiếu cố Nguyên Ninh, cũng tránh không tiếp xúc nhiều với Nguyên Ninh, cũng miễn cho ngày sau Nguyên Ninh sẽ khó xử.

Hôm nay Đức phi ru rú trong nhà, cũng giống như ẩn cư, nhìn lại, trong hậu cung cũng không còn phi tần nào dám công khai chống lại A Uyển, trong hậu cung A Uyển một mình chiếm quyền, địa vị không thể lay động, dù Thục phi mẫu tộc có lợi hại, mà ngoài mặt cũng phải khách khí với A Uyển.

Mà xử lý cung cụ, cung nhân đều ca tụng A Uyển, vị Uyển quý phi này không phải là người hẹp hòi, làm tốt công việc sẽ được thưởng không ít, A Uyển còn có Lý Phúc Mãn, Bạch Lộ đều là người có năng lực phò trợ, cũng không phải lo nghĩ quá nhiều.

Về phần những phi tần bất mãn A Uyển độc chiếm Hoàng thượng, cũng không cần A Uyển tự mình xử lý, Hoàng thượng đã làm thay, biểu lộ thái độ rõ ràng với hậu phi và triều thần, mà A Uyển cũng không phải Hoàng hậu, cho nên ngày thường các phi tần cũng không cần thỉnh an A Uyển, đối với chi phí ăn mặc của các nàng, A Uyển đều có chút cân nhắc xem như là bồi thường, chỉ cần yêu cầu không quá đáng, A Uyển đều đồng ý.

https://thuviensach.vn

Mà trong triều đình cũng không có quá nhiều ý kiến, đa số đều nghĩ, Hoàng thượng bây giờ độc sủng Uyển quý phi, nam nhân chung quy vẫn là có mới nới cũ, năm sau sẽ là tuyển tú ba năm một lần, đến lúc đó có người mới vào cung, không cần phải nóng lòng.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Quý Phi

Xử lý sự vụ lục cung không phải là chuyện dễ dàng, mà lại cùng nhau giải quyết thì sẽ có bất đồng rất lớn, nếu chỉ là xử lý cung vị thì cũng thôi đi, nhưng trong cung cử hành các loại yến hội và ngày lễ, tế tự các loại, mới là rườm rà, mặc dù là đã từng tham gia nhiều lần trước đó, nhưng vấn đề là phải căn cứ vào tình hình hiện tại để có điều chỉnh thích hợp nhất, mà còn phải sắp xếp cho các thành biên hoàng thất trong cung yến, những chuyện thế này thật sự làm cho người không có kinh nghiệm như A Uyển đau đầu.

Mà Hoàng thượng nhìn thấy dáng vẻ khổ sở đó của A Uyển cũng không có ý tứ đưa tay viện trợ, A Uyển cũng không thấy giận, trong lòng cũng biết không thể chuyện gì cũng dựa vào Hoàng thượng, đành tự mình tìm ghi chép của những lần trước, chuyện lớn thì thỉnh giáo thái hậu nương nương, chuyện nhỏ thì tìm một vài quản sự lớn tuổi trong cung để hỏi, tuy rằng cách này có hơi mất thời gian, nhưng cũng vì vậy, A Uyển mới có thể tìm hiểu kỹ hơn và hiểu rõ hơn cách xử lý những chuyện trong cung.

Tiếp tục như thế, cũng chỉ là trước lạ sau quen, trước đây lúc chọn lễ vật cũng tránh không được có chút sai sót, nhưng A Uyển đã có thể học một biết mười, tiếp thu giáo huấn, cũng dần tốt hơn, hiện nay xử lý chuyện lớn nhỏ trong lục cung cũng có thể nói là thuận buồm xuôi gió.

Chỉ là mấy ngày trước A Uyển nhận được ý chỉ của Hoàng thượng, năm mới sắp đến, mệnh phụ trong triều đình muốn tiến cung, hiện tại hậu cung vô chủ, cho nên các mệnh phụ đó đành phải thỉnh an thái hậu, mà thái hậu khi trời vào đông thân thể sẽ không tốt, cho nên Hoàng thượng hạ chỉ muốn A Uyển gặp những người này.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng ra ý chỉ đó người ngoài nhìn vào đều hiểu, chính là bước đệm để A Uyển leo lên hậu vị, cho nên biết là không hợp quy cũ, nhưng các mệnh phụ cũng không phải không biết đạo lý, chỉ là vài kẻ tự xưng là danh môn phu nhân trong lòng vẫn ít nhiều khinh thường Quý phi nương nương, dù sao các nàng cũng nhìn ra, vị Quý phi nương nương này ngoại trừ vẻ ngoài xinh đẹp cùng với hạ sinh long phượng thai thì thực sự không có gì đáng để ca tụng cả.

Đối với việc A Uyển rất có khả năng leo lên hậu vị, trong lòng các nàng cũng không vui, dù sao không ít người cũng có con gái vừa tuổi, vẫn đang chờ đợt tuyển tú đầu xuân này sẽ đưa vào hậu cung.

Ngày mùng một, A Uyển đã chuẩn bị xong từ sớm, một thân cung trang Quý phi đẹp đẽ quý giá từ đầu đến chân không cần phải nói, A Uyển càng như miếng ngọc phỉ thúy xanh biếc, đích thị là tràn đầy khí thái dáng vẻ của một Quý phi.

Hành trình ngày hôm nay của A Uyển ngoại trừ gặp mặt các mệnh phụ, buổi tối còn cùng Hoàng thượng mở tiệc chiêu đãi quần thần trong cung, hôm nay không được nhìn đến Tâm Tâm Niệm Niệm, may mà lúc Hoàng thượng muốn được thoải mái ôn tập với A Uyển đã nghĩ ra được biện pháp ứng phó, lấy đồ vật A Uyển hay dùng đắp cho cục cưng, có mùi vị quen thuộc của mẫu thân, cục cưng cứ an tâm mà ngủ.

Đêm 30 hôm qua tuyết vẫn còn rơi nhiều, cho đến trước khi A Uyển ra ngoài cũng không ngừng, cho nên A Uyển phân phó cung nhân liên tục giữ lửa trong lò sưởi, không thể để cho tiểu chủ tử bị lạnh, dù sao hôm nay A Uyển cũng đặc biệt để Bạch Lộ ở lại trong cung, chắc là sẽ không có chuyện gì.

Những người tiếp xúc với A Uyển hôm nay đều là những mệnh phụ rất có thân phận, đều là những lão nhân dày dặn kinh nghiệm, trong lòng nghĩ

https://thuviensach.vn

gì cũng không biểu lộ ra mặt, cũng có những người còn có ý đồ riêng, mang theo nữ nhi vào cung, tìm mọi cách nịnh nọt A Uyển.

Bất quá nhìn thấy vị Quý phi này tuy là tuổi còn trẻ, nhưng toàn thân phục trang lại có thể nói là quý khí bức người, hiện tại Uyển quý phi đã là người làm mẹ rồi, trên mặt cũng không còn vẻ non nót, dung mạo lại càng xinh đẹp rạng rỡ, nhắc đến dung mạo xinh đẹp như vậy nhưng ăn mặc trang phục kiểu này cũng có vẻ hơi lỗ mãng.

Nhưng vị Uyển quý phi này lại không phải như vậy, ngôn hành cử chỉ vừa đúng, một cái nhăn mày hay một tiếng cười cũng mang theo quý khí, dáng vẻ đoan trang nhưng lại không lấn át sự xinh đẹp, không ngờ lại xuất chúng như vậy, các mệnh phụ thấy vậy thì không còn ý nghĩ cố tình sinh sự khinh thường nữa, nhất cử nhất động của vị Uyển quý phi trước mặt này, đều làm cho người khác cảm thấy Quý phi chính là bộ dáng như thế.

Cung yến buổi chiều kết thúc thì cũng đã đến tận giờ hợi, A Uyển đã thấy nhớ hai cục cưng, nỗi nhớ cứ thế mà dâng trào, mà Hoàng thượng ngồi bên cạnh bị một A Uyển toàn thân trang phục xinh đẹp như vậy làm mất hồn, trong lúc cung yến diễn ra, không ít người nhìn thấy Hoàng thượng không thể rời mắt khỏi vị Uyển quý phi này.

Không nhìn thấy nhớ nhung của A Uyển, Hoàng thượng kéo tay A Uyển chậm rãi dạo trên đường, thầy trò Lý Đắc Nhàn cùng mấy cung nhân cũng đi sau một đoạn xa, không đến gần quấy rầy hai vị chủ tử.

Tuyết vừa ngừng rơi, cung nhân có nhanh nhẹn đến mấy thì cũng không thể so với tốc độ của tuyết rơi, lúc này trên đường vẫn còn đọng lại tuyết chưa kịp quét, A Uyển cùng Hoàng thượng chậm rãi bước từng bước, dấu chân in thành hàng dài trên mặt tuyết.

Hôm nay A Uyển mặc cung trang của Quý phi, trên cổ quấn khăn choàng lông hỏa hồ ly mà lần trước Hoàng thượng săn được, phối hợp như

https://thuviensach.vn

vậy càng tôn lên khuôn mặt xinh đẹp mà không mất đi sự đoan trang, một chút ý nghĩ quái dị hiện lên, Hoàng thượng không nghĩ đến A Uyển lại có chuyển biến lớn như vậy.

Kỳ thực trong lòng Hoàng thượng cũng rất mâu thuẫn, tuy là trong lòng đã nhận định A Uyển phải là người cùng mình đi đến cuối cùng, nhưng khi Hoàng thượng hạ quyết tâm nhất định phải để A Uyển ngồi lên ghế hậu vị, mà Hoàng hậu lại không phải là vị trí mà hiện giờ A Uyển có thể ngồi ổn, nàng còn thiếu kinh nghiệm, mình để cho A Uyển xử lý toàn bộ hậu cung, hy vọng có thể để A Uyển rèn luyện mà mạnh mẽ hơn, có thể thành thục ổn trọng, gánh vác nổi bốn chữ "Mẫu nghi thiên hạ", Hoàng thượng lớn hơn A Uyển mười tuổi, không phải không có khả năng che chở cho A Uyển, chỉ là nếu như có gì ngoài ý muốn xảy ra, A Uyển không có mình che chắn thì phải làm sao?

Biện pháp tốt nhất vẫn là phải để cho A Uyển trưởng thành, có thể nhìn thấy mấy tháng qua A Uyển đã gầy đi, Hoàng thượng đau lòng bắt đầu hoài nghi chính mình, những điều này đối với A Uyển có phải là tốt nhất chưa?

Hoàng thượng trầm tư, A Uyển lại nói chuyện cùng Hoàng thượng, "Hôm nay thần thiệp thật khẩn trương, có nhiều mệnh phụ nói chuyện với thiếp như vậy, thế nhưng thần thiếp vừa mới gặp mặt, đâu phân biệt được ai nói, may mà không có sự cố."

A Uyển tuy đã được tôi luyện mấy tháng trở nên trầm ổn hơn rất nhiều, nhưng gặp chuyện không có kinh nghiệm như vậy, trong lòng vẫn lo lắng, trước khi xuyên không, A Uyển cũng không lớn tuổi lắm, tính tình bại hoại vẫn không đổi vì được gia gia cưng chìu trong lòng bàn tay, chuyện nhân tình vốn dĩ không hiểu rõ, đến lúc chuyển kiếp, thân thể lại yếu đuối, muốn ra ngoài đi dạo cũng khó, tuy là Ôn phu nhân vẫn dạy dỗ những điều đó, nhưng kinh nghiệm thực chiến của A Uyển cũng thật ít ỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc đó chỉ có hai người trên đường, nhưng vì có A Uyển huyên thuyên nói chuyện, cũng không vắng vẻ lắm, Hoàng thượng nghe vậy, quay đầu nhìn A Uyển, “Mới vừa rồi trẫm thấy biểu hiện của nàng trấn định tự nhiên, tiếp kiến mệnh phụ cũng không có sai lầm gì.”

Đây cũng là do Hoàng thượng đặc biệt an bày, những mệnh phụ này mắt cao hơn đầu luôn nghĩ đến đây thì phải gặp Hoàng hậu hoặc thái hậu, không ngờ lại là một Quý phi nương nương, nói vậy e ngại A Uyển được sủng ái, không ít mệnh phụ xoi mói thành tinh chỉ là không thể hiện ra mặt, nhưng không tránh được ánh mắt sẽ luôn đánh giá A Uyển, đối mặt với các nàng, A Uyển cũng không chút sợ hãi nào, làm cho Hoàng thượng hết sức hài lòng.

Nghe Hoàng thượng có ý khen ngợi, A Uyển ngẩng đầu cười với Hoàng thượng, “Đây đều là nhờ Kim má má.”

Hôm nay A Uyển ăn mặc tỉ mỉ sang trọng quý giá như vậy, cũng là ý của Kim má má, tuy là sau khi vào cung A Uyển đã lột xác rất nhiều, nhưng trước đó, A Uyển chỉ là con gái của một quan ngũ phẩm, so với cái cô nương ngà quý tộc, quý khí vẫn còn kém rất xa.

Sau khi vào cung tuy là được Hoàng thượng nuông chiều, nhưng nữ nhi nhà quý tộc cùng với quý khí ung dung đoan trang của Hoàng hậu không giống như vậy, mà từ lúc A Uyển vào cung đến nay, qua lại lại nhiều người, nếu có chút thân phận thì cũng chỉ là chủ mẫu của Tương đại tướng quân phủ Tương phu nhân mà thôi, nhất thời muốn chống chọi vớ những mệnh phụ đó sẽ khoogn có kình nghiệm, mà tuổi A Uyển cũng còn nhỏ, thân phận không có, tuổi lại còn trẻ, chỉ có thể dựa vào thân phận Quý phi thì không thể đối chọi với các mệnh phụ.

Cho nên Kim má má đã triển khai một lớp đặc huấn cho A Uyển, muốn vừa xuất hiện thì đã có thể chấn nhiếp (kinh sợ) mọi người, sẽ đóng gói từ trong ra ngoài thật tốt. Từ tư thế ngồi cho đến bộ dạng tươi cười rồi lời nói

https://thuviensach.vn

cử chỉ, mỗi một động tác dù rất nhỏ cũng được Kim má má yêu cầu nghiêm khắc, tuyệt đối không lơ là, trước khi vào cung A Uyển cũng đã được huấn luyện lễ nghi, nhưng mà so với yêu cầu của Kim má má, thì chính là gặp phải sư phụ, A Uyển cũng chỉ có thể nói một câu, Kim má má khoogn hổ là lão nhân ở bên cạnh thái hậu nương nương mà, cũng không uổng công mình da mặt dày đi cầu thái hậu nương nương cho mượn Kim má má.

Không thể không thừa nhận, lúc được Kim má má chỉ giáo, tuy A Uyển còn chưa thật sự có thể làm từ trong ra ngoài đều chấn nhiếp, nhưng có thể khống chế thần thái, ngôn hành cử chỉ cũng đã tăng mạnh, chí ít một ánh mắt lạnh lùng cũng có thể dọa người sợ hãi.

Hoàng thượng nghe vậy cười nói, “Nàng học rất tốt.”

A Uyển cũng cười, “Thần thiếp chỉ là giỏi bắt chước thôi, muốn học thì còn rất nhiều thứ.” A Uyển cuối cùng cũng hiểu rõ vì sao từ cổ chí kiêm người ta đều chú ý đến vấn đề môn đăng hộ đối, vì sao những hào môn lại muốn tìm nữ tử gia cảnh tương xứng để làm vợ.

Trải qua chuyện lúc nãy, A Uyển có thể cảm nhận được dụng tâm của Hoàng thượng, A Uyển cảm thấy hiện tại mình giống như là nữ nhi của một hộ gia đình nhỏ bước vào đại gia tộc, chỉ có thể làm được chuyện bếp núc, nhân tình thế thái đều không biết, còn rất nhiều điều cần học, mà Hoàng thượng làm thế là đang muốn rèn luyện cho mình, là muốn mình không phải chỉ dựa vào sủng ái của Hoàng thượng mà đứng, phải dựa vào chính bản thân của mình để có đủ thực lực ngồi vững trên hậu vị thôi?

“Thần thiếp cố gắng như vậy, Hoàng thượng có thưởng gì không?” nói A Uyển lại nổi hứng đùa dai với Hoàng thượng.

Tề Diễn Chi nhìn khuôn mặt không nhiễm chút bụi bặm nào của A Uyển, vẻ mặt xinh đẹp vòi vĩnh phần thưởng, ý cười nơi đáy mắt càng sâu

https://thuviensach.vn

hơn, vật nhỏ dù có trưởng thành, ở trước mặt hắn vẫn là một tiểu cô nương được nuông chiều trước đây.

Hoàng thượng vẫn mâu thuẫn, lại quên mất A Uyển cũng đã có tâm ý giống mình, cũng là vì có thể đứng bên cạnh nắm tay cùng đồng hành với mình mà nỗ lực, nhìn A Uyển bây giờ đang dần lột xác trưởng thành, Hoàng thượng nghĩ, theo như A Uyển bây giờ, không bao lâu nữa sẽ có thể chân chính dùng thân phận thê tử để đứng cạnh mình rồi.

Phần thưởng A Uyển đòi mãi đến ngày mười lăm tháng giêng mới nhận được, mà trước khi nhận quà còn phải tự mình tham gia vào quá trình làm, A Uyển đã duy trì tư thế ngồi ngay ngắn trên tú tháp gần một canh giờ, mà hai bánh bao nhỏ ở tú tháp đã ngủ say từ lâu, A Uyển thừa dịp người đối diện đang cuối đầu xoay cái cổ đã cứng đờ.

Vừa mới hành động, đã có âm thanh truyền đến, “Đừng nhúc nhích!” thì ra người đang ngồi đối diện tú tháp bài án vẽ tranh, múa bút vẩy mực chính là Hoàng thượng.

A Uyển nghe lời ngồi nghiêm chỉnh, vội khôi phục tư thế ban đầu, chỉ là làm vậy thực khó khăn, A Uyển quyết định lên tiếng kháng nghị, chỉ là lúc A Uyển nói bộ mặt vẫn biểu tình như trước, môi không nhúc nhích, thanh âm ngậm trong miệng truyền ra, “Hoàng thượng rốt cuộc đã vẽ xong chưa, cả người thần thiếp mỏi nhừ rồi.”

“Cục cưng nhỏ như vậy cũng kiên trì được, không oán giận câu nào, lẽ nào nàng không bằng cục cưng sao?”

Hoàng thượng nói lời này làm cho A Uyển rất muốn bỏ qua lễ nghi giáo dưỡng mà trợn trừng mắt, cục cưng còn chưa biết nói, nếu có thể oán trách, A Uyển phải thỉnh đại sư đến làm phép trừ tà mất, hơn nữa tiếp tục chuyện này, nếu nàng cũng có thể nằm ở tú tháp ngủ, tùy tiện để cho Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

vẽ, nàng cũng sẽ có thể kiên trì đó? Đừng nói là hai canh giờ, hai ngày cũng được!

Nói A Uyển cũng không quan tâm Hoàng thượng, len lén bắt đầu hoạt động chân tay, duỗi thẳng tay chân, A Uyển liền đứng dậy đến chỗ Hoàng thượng, trên bàn bày các loại màu và bút vẽ, mà làm cho A Uyển nhìn không chớp mắt chính là bức tranh ở giữa bàn.

Bên trên vẽ hai cục cưng đang ngủ say, mà chính mình đang an vị bên giường nhìn bọn nhóc, Hoàng thượng vẽ bức họa này rất chậm, mỗi nét bút đều rất thận trọng, vẽ mình và cục cưng đều rất giống, mà lúc này Hoàng thượng đang vẽ người, A Uyển tưởng rằng Hoàng thượng muốn vẽ mình nhưng bây giờ nhìn lại, đây không phải là tranh gia đình sao?

Hoàng thượng tất nhiên cảm nhận được A Uyển đang nhìn mình, sau khi vẽ xong, mới nói, “Thích không? Sau này sinh nhật nàng, hàng năm chúng ta đều vẽ một bức họa như vậy nhé?”

A Uyển ngấn lệ gật đầu, ngoài miệng lại sẵng giọng, “Không cần, nếu như sau này già đi, Hoàng thượng nhìn thấy vẻ mặt đầy nếp nhăn của ta, sẽ không muốn vẽ tranh nữa.”

“Nếu như mặt nàng có nếp nhăn, đến lúc đó mắt trẫm chắc cũng đã mờ rồi không nhìn rõ nữa, cho nên trong lòng trẫm nàng vẫn đẹp như vậy, đến lúc đó trẫm lại từ từ vẽ tranh nàng, còn có thể vẽ nàng xinh đẹp.”

A Uyển ngẹo đầu nhìn Hoàng thượng, tuy là cười nhưng nước mắt lại rơi, “Nào có ai nói nếp nhăn là đẹp chứ!”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Bệnh

Thật ra A Uyển không có kinh nghiệm chăm sóc Tâm Tâm Niệm Niệm, nhưng ít nhất bên cạnh còn có Lữ má má, Niệm Niệm thân thể cường tráng, luôn là một cục cưng khỏe mạnh, mà Tâm Tâm thì từ lúc sinh ra đã gầy yếu, thân thể vẫn có thể trụ được, cho nên A Uyển đối với chuyện ăn mặc của bọn nhỏ quản lý rất chặt, chi phí ăn mặc luôn thoải mái, những cung nhân phục vụ cũng phải kiểm tra sức khỏe, bằng không sẽ dễ truyền bệnh cho cục cưng.

Cũng không biết có phải vì A Uyển chăm sóc kỹ hay không, mấy tháng nay cục cưng cũng không có sinh bệnh, mắt thấy Niệm Niệm trắng trẻo mập mạp chắc nịch, Tâm Tâm cũng so với trước kia cường tráng hơn, trong lòng A Uyển còn chưa kịp vui mừng thì, mùa xuân vừa đến, lại không biết là tại sao, Tâm Tâm lại sốt cao, sau đó thì Niệm Niệm cũng bị bệnh.

Cung nhân phục vụ là người phát hiện đầu tiên đã sớm báo với A Uyển, thái y am hiểu nhi khoa ở thái y viện cũng được mời đến, vốn tưởng rằng chỉ là bệnh phong hàn mà thôi, Lữ má má cũng có nói lúc nhập xuân thì hài tử rất dễ bị bệnh, nhưng lần này đã hai ngày rồi mà Tâm Tâm Niệm Niệm vẫn sốt cao không giảm, thật là đã không sinh bệnh thì thôi, bị bệnh thì sẽ rất nặng.

A Uyển trong nhất thời cũng không nghĩ nhiều, liền mời tất cả thái y am hiểu nhi khoa đến Chiêu Dương cung, động tĩnh lớn như vậy, không bao lâu sau Hoàng thượng nhận được tin tức cũng vội chạy đến, hắn cũng biết hai nhóc con bị bệnh, nhưng lại không nghĩ là nghiêm trọng như vậy, thái y đang bẩm báo bệnh tình của hai nhóc với A Uyển, thấy Hoàng thượng đến thì hành lễ.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng vung tay lên, ngồi cạnh A Uyển, nói, “Miễn lễ, Tứ hoàng tử và tiểu công chúa đến tột cùng là bị gì?”

Thái y không dám chậm trễ, vội đáp, “Hồi bẩm Hoàng thượng, Tứ hoàng tử và tiểu công chúa sốt cao không giảm, còn đi kèm với tiêu chảy, lúc trước bọn thần cho rằng là bị phong hàn, nhưng tiểu hoàng tử và tiểu công chúa phát sốt cũng không có chuyển biến tốt, hiện tại bọn thần đã đổi phương thuốc, nội trong ba ngày tiểu hoàng tử và tiểu công chúa hết sốt thì sẽ không sao nữa.”

A Uyển vừa nghe đã bắt được trọng điểm, “Nếu là sốt cao không giảm thì sao?” đã sốt hai ngày rồi, hài tử nhỏ như vậy, nếu cứ tiếp tục nóng như vậy, nếu sốt đến hỏng cả đầu óc thì sao!

Phỏng chừng ngự y cũng đã nghĩ đến A Uyển sẽ hỏi như thế, thấp giọng đáp “Nếu ba ngày sau vẫn không hạ sốt, lại đi tả không ngừng, có thể kết luận là các tiểu chủ tử bị kiết lỵ, sốt cao không ngừng như vậy, vô cùng có khả năng…Bất quá hiện nay thần cũng không thể xác định.”

Thái y muốn nói lại thôi, mà hai người ngồi ở chủ vị cũng đã hiểu được hắn muốn nói gì, dù sao hài tử còn nhỏ, cũng không thể dùng lời nói để đe dọa thái y, đến tột cùng là tình hình thế nào, thái y cũng chỉ có thể căn cứ theo biểu hiện lúc này của bọn nhỏ để chuẩn đoán.

Nghe vậy sắc mặt A Uyển trắng bệch, nhưng vẫn trấn định, ngăn cản Hoàng thượng đang nổi giận, nói, “Như vậy làm phiền thái y rồi.”

Thái y không dám nói nhiều, lui xuống bốc thuốc, Hoàng thượng coi trọng bệnh tình của hai vị tiểu chủ tử như vậy, thái y càng không dám chậm trễ.

Mà A Uyển lại hết sức bình tĩnh, lại một lần nữa làm cho Hoàng thượng phải nhìn A Uyển bằng ánh mắt khác, nghe A Uyển nói một câu, “Lần này Tâm Tâm Niệm Niệm bị bệnh thực sự ỳ quái.”

https://thuviensach.vn

Nói, bắt đầu phân phí Lý Phúc Mãn tìm nhũ mẫu đến, lại gọi toàn bộ người có tiếp xúc với Tâm Tâm Niệm Niệm đến tra hỏi, hành động này cũng là ngoài dự liệu của Hoàng thượng.

Vốn tưởng rằng mặc dù A Uyển đã trưởng thành không ít, nhưng nhất thời đối mặt với chuyện như vậy, cũng sẽ bối rối mới đúng, hiện nay A Uyển đã hoàn toàn chứng minh được vi mẫu tắc mạnh, Tề Diễn Chi trong lòng đã có lời để an ủi nhưng cũng không nói ra miệng.

Cho đến khi A Uyển phân phó xong, hắn mới nhìn thấy vành mắt mù quáng của A Uyển, Hoàng thượng nói, “Trẫm phân phó thái y đến phía sau Chiêu Dương cung túc trực, tùy lúc có thể lập tức kiểm tra tình hình của bọn nhóc, nàng đã hoài nghi Tâm Tâm Niệm Niệm bị bệnh là có nguyên nhân, trẫm sẽ điều tra, nàng chỉ cần chiếu cố thật tốt cho hài tử thôi.”

A Uyển gật đầu ôm lấy Hoàng thượng, sau đó liền tựa đầu vào ngực Hoàng thượng, thật lâu không nói, vừa đầu xuân, lúc này quần áo còn dày, Hoàng thượng cũng không biết được là quần áo có ướt hay không, cho nên cũng không biết là A Uyển có khóc hay không, chỉ có thể vỗ vỗ lưng A Uyển để nàng thoải mái.

Hồi lâu, A Uyển mới ngẩng đầu lên, tuy là đáy mắt hồng hồng, nhưng có thể nhìn được A Uyển đang hết sức nhẫn nhịn không khóc, “Thức ăn, quần áo và đồ dùng hằng ngày của Tâm Tâm Niệm Niệm đều có người chuẩn bị kiểm tra, người hầu bên cạnh cũng là do thần thiếp dốc lòng chọn lựa, làm sao lại kiết lỵ được?”

Nói đến phương diện ăn uống của hai cục cưng, có thể nói là A Uyển cực kỳ tỉ mỉ, hai nhũ mẫu cũng được thái y bắt mạch định kỳ, để ngừa nhũ mẫu bị bệnh sẽ lây cho cục cưng, mà đồ dùng mỗi ngày của cục cưng cũng vậy, mỗi lần đều được trụng nước sôi tiệt trùng rồi cục cưng mới dùng, đã vậy mà hai cục cưng lại bị bệnh, A Uyển không hiểu.

https://thuviensach.vn

Nếu nói là người bên ngoài làm, A Uyển thật sự không nghĩ ra được còn ai đối nghịch với mình, huống hồ hiện nay Chiêu Dương cung này có thể nói là hoàn toàn nắm rõ trong tay, người ngoài muốn hạ thủ thì rất khó khăn.

Hoàng thượng chỉ có thể vỗ vỗ tay A Uyển an ủi, "Bây giờ nói có vấn đề, trẫm sẽ tra xem có manh mối nào không, nàng dùng bữa đi được không, Lữ má má nói cả ngày rồi nàng không ăn cơm, hay là ăn vài thứ đi."

A Uyển lúc này mới nhớ là mình thực sự đã một ngày không ăn, gật đầu, phân phó cung nhân mang thức ăn lên, Lữ má má thấy A Uyển chịu ăn cũng thở phào nhẹ nhõm, sau đó xoay người vào nội điện chăn sóc tiểu chủ tử, lúc trước chủ tử bận rộn nhiều việc lại còn chăm sóc chủ tử thì Lữ má má sẽ nhắc nhở chủ tử dùng bữa, mà lúc này chủ tử cũng không nghe lọt tai, may mà Hoàng thượng nói chủ tử vẫn nghe.

Bữa cơm này A Uyển dùng trong sự lo lắng không yên, nhưng vẫn ép buộc bản thân ăn không ít thứ, dù sao muốn chăm sóc con, không có sức lực thì không được.

Niệm Niệm đã ổn, đến ngày thứ ba đã không còn sốt nữa, cũng ít đi tả hơn, như thế cũng không làm cho A Uyển thả lỏng chút nào, vì con gái Tâm Tâm không có dấu hiệu thuyên giảm, cứ lúc được lúc mất không thấy khá hơn, thái y đã đổi nhiều phương thuốc nhưng hiệu quả không có.

Thái y chuẩn đoán bệnh của Niệm Niệm đã khỏi, sợ cục cưng ở gần sẽ lại truyền nhiễm, A Uyển đành phải tách đôi hai cục cưng luôn như hình với bóng, Niệm Niệm cũng ngoan, tuy là không thấy muội muội cũng có khóc nháo, nhưng Lữ má má chăm sóc, Niệm Niệm nháo loạn một trận đã ngủ rồi.

Mà Tâm Tâm vốn luôn thấy không an toàn, ca ca luôn nằm cạnh lại biến mất, hơn nữa thân thể không khỏe, tiếng khóc yếu ớt, làm cho A Uyển đau

https://thuviensach.vn

lòng không dứt, hận không thể để bản thân bệnh thay cho cục cưng, lúc này A Uyển vẫn đang ôm Tâm Tâm trong lòng dỗ dành.

Hài tử còn quá nhỏ, cơ bản không thể uống thuốc nổi, cho nên đành để cho nhũ mẫu uống thuốc sau đó cho Tâm Tâm bú sữa, nhưng đến nay bệnh tình cũng không có khởi sắc, theo như đề nghị của thái y, A Uyển đành bất đắc dĩ bắt Tâm Tâm uống thuốc.

Tiểu hài tử không giống như người lớn có thể uống thuốc viên, mà uống thuốc nước cũng rất khó, người lớn đôi khi còn không chịu được, huống chi tiểu hài tử Tâm Tâm này, mớm thuốc thế nào Tâm Tâm cũng không phối hợp, chén thuốc chỉ có thể nhân lúc Tâm Tâm khóc mà mớm từng muỗng, ,mà bệnh không chỉ dằn vặt mỗi trẻ nhỏ, A Uyển cũng nóng ruột mà sinh hỏa, trong miệng cũng nổi lên vài nốt nhiệt lở loét.

Động tĩnh của Chiêu Dương cung mỗi ngày, hậu cung cũng không phải làm lơ, đã sớm có được tin tức, mấy người thức thời tất nhiên đã tặng quà tỏ vẻ quan tâm, mà A Uyển mấy không nay bận rộn chăm con như vậy, các nàng cũng không có đến cửa gây chuyện.

Tự nhiên cũng có kẻ không thức thời muốn đến xem bộ dạng bây giờ của A Uyển, mà A Uyển đâu phải là người các nàng muốn gặp thì gặp, Bạch Lộ nói một câu liền đuổi tất cả trở về, các nàng cũng không thể nhiều lời, chỉ là trong lòng nghĩ như thế nào cũng chỉ có bản thân biết thôi.

Chỉ là Lâm chiêu nghi cũng tự mình đến cầu kiến, A Uyển không gặp nàng cũng yên lặng ngồi chờ bên ngoài, A Uyển dù trong lòng chỉ nghĩ đến tình trạnh của Tâm Tâm, không muốn gặp những phi tần đó, nhưng Lâm chiêu nghi đã chờ hơn nửa ngày, A Uyển không thể không gặp.

Chưa từng nghĩ đến ý đồ đến đây của Lâm chiêu nghi, nhưng thực làm cho A Uyển kinh ngạc, thì ra là Lâm chiêu nghi nghe nói bệnh tình của tiểu công chúa, mới mang phương thuốc dân gian mà mình dùng đến cho A

https://thuviensach.vn

Uyển, nhưng phương thuốc của thái y cũng không có hiệu quả, chẳng lẽ phương thuốc dân gian này lại dùng được?

Thấy A Uyển không hiểu, Lâm chiêu nghi cười giải thích, Đại hoàng tử sinh ra đã hư nhược, bệnh tình cũng giống như tiểu công chúa, mức độ nguy hiểm cũng không kém hơn tiểu công chúa, mỗi ngày đều uống thuốc cũng không có hiệu quả, người làm mẹ thấy thế đều đau lòng, muốn tìm mọi biện pháp, không thể làm gì khác hơn là sưu tâm những phương thuốc dân gian từng cái từng cái thử qua, nói khó nghe một chút thì là chữa ngựa chết thành ngựa sống.

Lúc biết được bệnh tình của tiểu công chúa, Lâm chiêu nghi liền đem những phương thuốc đó đến, mặc dù không biết có công dụng hay không, nhưng tốt xấu gì đó cũng là tâm ý, dù sao nàng cũng là người từng trải, đối với tâm trạng của A Uyển bây giờ có thể hiểu được.

Thấy Lâm chiêu nghi nói vậy, trên mặt cũng không có phiền não hay lo lắng, chỉ là không màng danh lợi, nghĩ đến Lâm chiêu nghi muốn Đại hoàng tử tương lai sẽ sống thoải mái hơn thôi.

A Uyển gật đầu, nhận lấy phương thuốc, biểu đạt lòng biết ơn, những phương thuốc này muốn thu thập cũng không phải là thời gian ngắn, mặc kệ có dùng được hay không chí ít A Uyển đối với Lâm chiêu nghi cũng cảm tạ.

Dù sao thai long phượng sinh ra chết phượng cũng không phải là ít, A Uyển đối với con luôn chú ý, liền bởi vì đây là đôi thai long phượng duy nhất trong mấy chục năm trở lại đây của hoàng gia, lúc này nếu Tâm Tâm không qua được, thì chuyện điềm lành sẽ trở thành chuyện tiếu lâm mất.

Đừng nói đến A Uyển không thể leo lên hậu vị, mà con trai nằm trong tã lót, địa vị cũng sẽ xuống dốc không phanh, thế gian trước giờ luôn thích dệt hoa trên gấn hơn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết ròi, A Uyển lúc này

https://thuviensach.vn

mặc dù là không đến mức cần đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nhưng so với những phi tần đến cửa để hả hê xem kịch mà nói, hành động này của Lâm chiêu nghi làm A Uyển cảm kích.

Lâm chiêu nghi cũng thẳng thắng, nhìn người ngồi ở chủ vị xinh đẹp rạng rỡ, chỉ vì lo lắng cho tiểu công chúa mà đã tiều tụy, nói thẳng, “Tần thiếp thật ra chỉ là muốn trao đổi thôi, thứ nhất là muốn cảm tạ nương nương đã chiếu cố mẹ con chúng ta, thứ hai là muốn nương nượng nợ một ân tính, ngày sau chiếu cố Đại hoàng tử thật tốt.”

A Uyển hiện tại chưởng quản lục cung, đối với mọi người trong hậu cung đều công bằng, hơn nữa đối với những phi tần dưới trướng có con cũng chiếu cố rất nhiều. Mà hiện nay Lâm chiêu nghi có con trai, đã cảm thấy hài lòng, cũng không muốn tranh thủ tình cảm sủng ái nữa, hiện tại Lâm chiêu nghi chỉ muốn chờ lúc con trai trưởng thành được phong vị cấp đất, đưa mình xuất cung dưỡng lão, mình đã rất thỏa mãn.

Lâm chiêu nghi tự nhận sau khi rời khỏi tranh đấu hậu cung, thấy so với người ngoài càng sáng suốt hơn, Hoàng thượng đối với Uyển quý phi đã sớm không chỉ là sủng ái cưng chiều nữa rồi, cho dù tiểu công chúa đi, nhưng vẫn còn Tứ hoàng tử đó thôi? Chỉ cần Uyển quý phi còn ở đây một ngày, không khó để bảo toàn ngôi vị thái tử cho Tứ hoàng tử.

A Uyển gật đầu, nghe Lâm chiêu nghi nói lời này cũng không cảm thấy khó chịu, huống hồ đối với A Uyển mà nói đó chỉ là tiện tay, xuất phát điểm của Lâm chiêu nghi là vì Đại hoàng tử, điểm này A Uyển có thể hiểu được, trong lòng đối với Lâm chiêu nghi càng thay đổi cách nhìn hơn.

Bên phía Hoàng thượng cũng tra ra kết quả, thì ra là do một cung nữ hầu hạ Tâm Tâm Niệm Niệm bị bệnh vẫn chưa khỏi hẳn đã đến hầu hạ, cho nên mới lây bệnh cho tiểu chủ tử, A Uyển nghe xong không biết là nên vui mừng vì bọn họ trung thành với mình hay là tức giận họ truyền bệnh cho Tâm Tâm Niệm Niệm, đồng thời cũng thấy giận bản thân, mình chỉ chú ý

https://thuviensach.vn

đến sức khỏe của nhũ mẫu, lại bỏ sót người hầu bên cạnh Tâm Tâm Niệm Niệm, rốt cuộc chính mình sơ sót.

Tuy là phạm sai lầm, nhưng các nàng rốt cuộc vẫn là người của Chiêu Dương cung, cũng không thể quá nhẫn tâm, A Uyển cũng không muốn để những người này tiếp tục hầu hạ, mà những cung nhân này nếu giữ lại, A Uyển cũng không biết phải đối xử với các nàng như thế nào, đành ban thưởng hậu hĩnh rồi cho các nàng xuất cung, đồng thời luôn nhắc nhở cung nhân hầu hạ Tâm Tâm Niệm Niệm, đỡ phải phát sinh chuyện như thế nữa.

Tuy bệnh của Tâm Tâm không có phát triển thành kiết lỵ, nhưng vẫn dây dưa giằng co một tháng, cây ngọc lan ngoài cửa tỏa hương thơm ngát cũng không thể lấn át được mùi thuốc trong phòng Tâm Tâm, một tháng tỉ mỉ chăm sóc, bệnh tình của Tâm Tâm vẫn không chuyển biến, Hoàng thượng càng tức giận hơn, nói nếu tiểu công chúa không khỏi bệnh sẽ chém đầu các thái y, các thái y đổi nhiều phương thuốc, dù vậy, bệnh của Tâm Tâm cũng không khá hơn.

Một tháng này A Uyển cũng gầy đi một vong, không chỉ chăm sóc con, mà cung vụ cũng không thể bỏ qua, tuy là có Bạch Lộ và Lý Phúc Mãn xử lý, nhưng cuối cùng A Uyển vẫn phải xem qua, mặc dù là vậy, trọng trách trên người A Uyển cũng không nhẹ, Hoàng thượng nghĩ tiếp tục như vậy cũng không phải là cách.

Tâm Tâm không rời A Uyển được, dù có nhiều người hầu hạ, A Uyển cũng phải tự mình làm, tuy nói Hoàng thượng cũng hỗ trợ, nhưng rốt cuộc vẫn không bằng A Uyển dốc lòng, cứ nhưu vậy chăm sóc Tâm Tâm cả ngày lẫn đêm, A Uyển tiều tụy như có thể ngất xỉu bất cứ lúc nào, còn chưa nói đến thân thể A Uyển vốn yếu.

Vì vậy Hoàng thượng đành quyết định, vừa uống thuốc, vừa dùng thử phương thức dân gian, tuy là Lâm chiêu nghi đã đưa đến phương thuốc được dùng qua, nhưng không giống với trường hợp của Tâm Tâm, A Uyển

https://thuviensach.vn

cũng không dám dùng loạn, lúc này Hoàng thượng tự mình hạ chỉ sai người đến dân gian tìm phương thuốc, quả là cái gì cũng có.

Cho thái y chọn ra vài loại hợp lý, trước tiên thí nghiệm trước, xác định không có tác dụng phu, mới cho Tâm Tâm dùng thử.

Hai bút cùng vẽ như vậy, ông trời cuối cùng cũng có mắt, bệnh tình Tâm Tâm dần chuyển biến tốt, Hoàng thượng chưa kịp thư giản thì đến lượt A Uyển ngất xỉu, các thái y luống cuống chân tay bắt mạch chuẩn đoán cho A Uyển.

Kỳ thực A Uyển cũng không có gì đáng ngại, chỉ là một tháng qua chăm sóc hài tử, không nghỉ ngơi đầy đủ, thần kinh căng thẳng, lúc này biết Tâm Tâm không sao, thả lỏng nên mới ngất xỉu thôi, nghỉ ngơi vài ngày ăn uống bồi bổ sẽ không sao.

A Uyển đã có thể nghỉ ngơi rồi, nhiều ngày như vậy cũng có thể từ từ hồi phục, sắc mặt cuối cùng cũng tốt hơn, Hoàng thượng mỗi ngày chỉ có ba điểm đến, thượng triều ở Chính Sự điện, Ngự Thư phòng và Chiêu Dương cung, mắt thấy ba bảo bối trong lòng đều khỏe mạnh, tâm tình Hoàng thượng cũng tốt hơn.

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Không Thể

Luôn luôn có người làm cho Hoàng thượng khó chịu, tâm tình Hoàng thượng đang rất tốt, ba bảo bối ở Chiêu Dương cung đã chiếm trọn tâm trí của Hoàng thượng, hoàn toàn không nhớ rõ, cũng có thể nói là không thèm để ý đến tháng sau đã là tuyển tú ba năm một lần, trung tuần tháng ba là ngày Đại Tề tuyển tú, Hoàng đế nói như vậy: Lúc này thảo trường oanh phi, cảnh xuân tươi đẹp, tú nữ được chọn càng thiên kiều bá mị, so với hoa, có thể cùng vạn hoa tạo thành một bức tranh tươi đẹp, chẳng phải là rất đẹp sao?

Ngày hôm đó vào triều, các quan lễ bộ chọn ra một người làm tốt thí, chính là thấy chết không sờn, nhắc nhở Hoàng thượng về tổng tuyển tú tháng sau, Hoàng thượng có cần lễ bộ chuẩn bị gì không?

Hoàng thượng nghe vậy thật lâu không nói gì, chân mày cau lại, trong nhất thời Chính Sự điện chỉ còn tiếng hít thở thật sâu, mà vị quan đứng ra nhắc nhở kia, trong lòng đã rất sợ hãi, sớm biết như vậy lúc uống rượu cùng đồng liêu, sẽ không vì bị chuốc say mà muốn thể hiện, bị các đồng liêu đẩy ra làm bia đỡ đạn, lúc này đã chọc Hoàng thượng mất hứng rồi! Bây giờ nghĩ thế nào cũng cảm thấy là bị các đồng liêu đào sẵn hố chờ mình nhảy, biết vậy không làm rồi a!

Nội tâm của vị thần tử này đang hoạt động hết sức phong phú, nơm nớp lo sợ nghĩ là bản thân mình đã sắp hết thời rồi, Hoàng thượng lại lên tiếng, “Cứ theo lệ cũ mà làm.”

Một câu nói làm cho chúng đại thần trong điện rớt cằm, càng làm cho hậu cung long trời lở đất.

https://thuviensach.vn

Các nàng đã lâu lắm rồi không được Hoàng thượng sủng hạnh nha?!

Hoàng thượng không phải rất yêu thích Uyển quý phi sao!

Hoàng thượng không phải chỉ độc sủng Uyển quý phi sao!

Bây giờ lại muốn tuyển tú là thế nào!

Mặc kệ mọi người nghĩ như thế nào, từ trên xuống dưới Chiêu Dương cung vẫn luôn luôn cách biệt, đều rất bình tĩnh, hoàn toàn không bị tin tức này làm cho hoảng sợ, mà A Uyển lúc nhận được tin tức này thì còn đang húp cháo, mí mắt cũng không động, "Ừ" một tiếng rồi lại dùng bữa tiếp.

Cung nhân Chiêu Dương cung bình tĩnh như vậy là vì chủ tử nhà mình bộ dáng lôi thôi lếch thếch như vậy, trước giờ hạ nhân bọn họ vẫn chưa từng thấy qua, mà ở trước mặt Hoàng thượng chủ tử cũng không khá hơn, Hoàng thượng vẫn cưng chìu như trước, ngươi nói xem, bọn họ còn hoảng làm gì!

Còn A Uyển sao lại bình tĩnh ư? Sau khi nhìn lại mình, một tháng qua ở cữ đến lông mi cũng đã rụng hết rồi, trên mặt thì vì thức đêm mà nổi mụn, sắc mặt tiều tụy, lỗ chân lông nở to, không hề có thần khí! Lôi thôi lếch thếch! Đến mình còn ghét bỏ mình, tuy là Hoàng thượng yêu thích mình, nhưng để cho Hoàng thượng thấy bộ dáng lôi thôi lếch thếch đó, hảo cảm có nhiều bao nhiêu cũng hết!

Cho nên lúc nhận được tin Hoàng thượng muốn tuyển tú, A Uyển ngược lại càng trấn tĩnh, trong lòng chỉ có duy nhất một ý niệm.

Nhất! Định! Phải! Khôi! Phục! Bộ dáng! Hoa! Nhường! Nguyệt! Thẹn!

Bằng không thì lấy cái gì để tranh giành với người mới, mà mà còn là người đã có con, A Uyển ngược lại hiểu rõ nâm nhân luôn yêu cái mới, đến thái hậu nương nương sau khi có Tâm Tâm Niệm Niệm cũng vậy, người

https://thuviensach.vn

mới vào cung mình cũng không ngại, nhưng nếu Hoàng thượng vì không thích mình nữa mà tuyển tú thì thôi, nhưng nếu vừa cùng mình nói ngon nói ngọt sau đó lại tuyên bố tuyển tú thì là ý gì chứ!

Nghĩ đến mấy tháng nay mình chỉ chú tâm vào hài tử, đối với Hoàng thượng cũng thiếu tận tình, cho nên Hoàng thượng muốn tìm hoa dại cũng do mình sai, nhưng thế này thì không được! Vài ngày sau đó, cung nhân Chiêu Dương cung luôn nhìn thấy chủ tử nhà mình giống như người điên bắt đầu bôi cái gì đó trên mặt, mà còn là buổi tối, đã dọa không ít người. (Lei: e hèm…chú thích tí, chỉ là A Uyển đắp mặt nạ hoy mà!)

Chư vị trong hậu cung vẫn luôn chờ xem A Uyển sẽ phản ứng như thế nào, không nghĩ đến Quý phi nương nương cư nhiên đóng cửa lớn, đến Hoàng thượng cũng không được vào, bất kể là quần chúng xung quanh hay là bản thân Hoàng thượng, đều cho rằng Uyển quý phi tức giận, mới làm vậy, Hoàng thượng bị từ chối đến ngày thứ năm, nhìn vẻ mặt kiên quyết của tiểu thái giám giữ cửa không cho mình vào, Hoàng thượng dở khóc dở cười, đây là đến cơ hội để giải thích cũng không cho đó sao?

Ban đêm, A Uyển cũng không dùng bữa tối, chỉ ăn ít hoa quả, mặc trung y ở trong điện bắt đầu vận động, một bộ động tác này, những cung nhân phục vụ gần đó nhìn mãi cũng đã quen, lúc tắm rửa, A Uyển luôn dán một lớp bùn đen trên mặt, mọi người cũng thấy thế nhưng không thể trách, giữa lúc A Uyển muốn tẩy lớp bùn trên mặt thì một cái bóng xông vào nội điện, nói lầm bầm mấy câu sau lưng A Uyển báo hiệu sự tồn tại.

A Uyển nghĩ cũng biết là Hoàng thượng lại tái nghiệp, chỉ là trên mặt còn lớp bùn đen thùi lùi, không thể quay mặt đối diện Hoàng thượng, nếu không sẽ dọa Hoàng thượng sợ, trên mặt cũng khong xử lý được ngay, không tiện mở miệng nói chuyện.

Mà A Uyển làm vậy lại làm cho Hoàng thượng nghĩ là A Uyển còn đang tức giận, dụ dỗ nói, “Nàng sẽ không nghe trẫm giải thích mà đã định tội

https://thuviensach.vn

chứ? Đã là mẫu phi của hai hài tử rồi mà còn trẻ con thế sao?”

Động một chút là đóng kín cửa cung không cho mình vào, cũng không biết có bao nhiêu người cười chê hắn đường đường là thiên tử lại bị phi tần chận ngoài cửa nữa? Nhất là cái vị đệ đệ vừa mới thành hôn không lâu kia, cười đến vui vẻ, thiếu chút nữa Hoàng thượng đã đuổi Tể vương gia về tây bắc trấn biên rồi.

Thấy mình nói như thế, A Uyển vẫn không nói lời nào, chỉ quay lưng rồi gật đầu lắc đầu mà thôi, Hoàng thượng sốt ruột bước lên ôm lấy A Uyển, mà A Uyển không hề chuẩn bị thì bị Hoàng thượng xoay lại, hai người bốn mắt nhìn nhau, Hoàng thượng thấy người trước mặt da mặt đen thui, trong nháy mắt hai mắt trợn to! Không rõ trước mắt là tình huống gì.

Bất quá còn có ánh sáng mờ ảo chiếu rõ lên A Uyển, trong nhất thời Hoàng thượng còn tưởng rằng A Uyển bị bệnh gì không tiện nói ra, phục hồi tinh thần lại vội muốn gọi thái y.

A Uyển vội ngăn cản, vừa lau sạch lớp mặt nạ, hai người nói chuyện một phen, nói đến mức lăn đến giường ôn tập, hai người đều là đã lâu không làm việc, lần này có thể nói là động tĩnh khá lớn, làm cho những người phục vụ bên ngoài, dù đã nghe quen tai nhưng thấy chủ tử và Hoàng thượng nhiệt tình như vậy mấy người Bạch Lộ cũng không nhịn được mà đỏ mặt.

Sau đó, A Uyển dựa vào lòng Hoàng thượng, còn có chút không yên tâm hỏi, “Hoàng thượng, thần thiếp còn xinh đẹp sao?” ý là muốn hỏi Hoàng thượng, mị lực của thần thiếp còn như trước không?

Hoàng thượng vừa thỏa mãn, tự nhiên là gật đầu, nhưng A Uyển vẫn còn là truy vấn, “Nói cho cùng, thần thiếp đã già rồi, vạn nhất Hoàng thượng muốn đổi mới thì làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

Đối với loại vấn đề này, Hoàng thượng rất thông minh giữ vững trầm mặc, bởi vì mặc kệ trả lời cái gì, vật nhỏ này đều là có thể cho rằng ngươi đang dời trọng tâm câu chuyện.

“Hoàng thượng không trả lời là đang chột dạ à?”

Hoàng thượng nhịn một chút, “Không phải đã nói với nàng nguyên nhân tuyển tú sao? Nàng còn không yên lòng cái gì? Có một mình nàng nháo trẫm còn chưa đủ sao, khó có dịp Tâm Tâm Niệm Niệm không ầm ĩ, nàng vẫn còn khí lực sao, chúng ta tiếp tục chính sự đi!”

Nói, xoay người đặt A Uyển dưới thân, tình hình chiến sự như thế nào đây?

Chính là thẳng đến sáng hôm sau Hoàng thượng thần thanh khí sảng vào triều đó, còn A Uyển thì nằm bẹp trên giường đến một ngón tay cũng không động nổi.

Trò hay mọi người làm sao thấy được, ngược lại trừ lúc Uyển quý phi đóng cửa cung mấy ngày, thời gian cong lại, Hoàng thượng vẫn chỉ tá túc ở Chiêu Dương cung, nếu không thì gọi Uyển quý phi đến Chính Kiền cung, hai người này nùng tình mật ý, mặc kệ là thế nào, nhưng việc tuyển tú cũng không thể tránh được, đến lúc đó xem xem Uyển quý phi có còn độc bá hậu cung được nữa hay không!

Ngày tuyển tú hôm đó nhiều phi tần đã hỏi thăm, nghe nói là không ít cô nương phong tình không thua Uyển quý phi.

Mà A Uyển vẫn bình tĩnh, trong một tháng huấn luyện tú nữ, cái gì nên làm thì làm, có mấy tú nữ nổi tiếng, danh tiếng đó cũng đến tai A Uyển, A Uyển cười cười, như trước không phát biểu gì cả.

Ngày tổn duyệt, bảo người đưa Tâm Tâm Niệm Niệm đến chỗ thái hậu nương nương, A Uyển ngồi kiệu quý phi đến Di Thanh cung, việc này vốn

https://thuviensach.vn

dĩ là tôr chức ở Khôn Ninh cung, nhưng trung cung vô chủ, cho nên tiến hành ở Di Thanh cung, tuy nói Di Thanh cung trước nay quạnh quẽ, nhưng sau khi bố trí lại, cũng là tráng lệ.

Mà đoàn người trùng trùng điệp điệp này ở trên đường gặp không ít cung nữ thái giám, đều cúi đầu né tránh, nhưng rốt cuộc cũng có thái giám to gán liếc nhìn vị Quý phi nương nương, bị trang phục toàn thân của A Uyển chấn động, đã sớm nghe nói Uyển quý phi nương nương tướng mạo cực kỳ xinh đẹp, nhưng nhìn gần như thế thật là đẹp đến mê người.

A Uyển cũng không phát hiện, chỉ một lòng đi đến Di Thanh cung, mà Thục phi đã đến, A Uyển đến muộn, hàn huyên vài câu với Thục phi, Thục phi quan sát Uyển quý phi càng ngày càng xinh đẹp, nhãn thần tối đên, bên cạnh đã có giai nhân như vậy, lúc nào cũng có thể biến những kẻ xung quanh thành dong chi tục phấn, Hoàng thượng còn muốn nhìn đến người khác sao?

Đến hôm tuyển tú, A Uyển tỉ mỉ lựa chọn trang phục, lúc Hoàng thượng bước vào Di Thanh cung cũng bị kinh diễm một phen, Thục phi bân cạnh không phải là vô cảm, bất quá Thục phi cũng không ngu ngốc, tất nhiên sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Bắt đầu chọn tú nữ A Uyển cảm thấy thật khéo, ba năm trước mình bị chọn, lúc này thì đến lượt mình chọn người khác, cảm giác thật khác lạ.

Tú nữ vẫn chọn theo thường lệ, năm người một nhóm cùng tiến vào, không ít quý nữ trong lòng còn mang theo ngạo khí khuê các, không nhìn đến vị Quý phi từng có xuất thân thấp hèn trước mặt, thân phận thấp không nói còn ghen tị, nghe nói Hoàng thượng muốn tuyển tú còn nháo loạn một phen, thực sự là không có khí chất, nhưng khi nhìn thấy ngươi thật, đều im lặng, trong lòng tự hỏi, có một vưu vật như vậy cản đường, mình ở trong cung còn có đất dung thân sao?

https://thuviensach.vn

Mặc kệ người ngoài nghĩ thế nào, A Uyển cũng y theo biểu hiện của các nàng trước đó, ngoại hình tốt, tính tình tốt, gia thế tốt, toàn bộ giữ lại, Hoàng thượng vẫn từ chối cho ý kiến, ngay cả Thục phi bên cạnh cũng không nhịn được cảm than đại khí của Uyển quý phi, biểu hiện này tuyệt không như lúc trước tuyển tú nháo loạn với Hoàng thượng.

Tuyển tú kết thúc, Hoàng thượng tự mình đưa A Uyển về Chiêu Dương cung, trên đường A Uyển không khỏi chế nhạo Hoàng thượng, "Nhiều mỹ nhân như vậy, Hoàng thượng thật sự không động tâm sao?"

Hoàng thượng nhìn A Uyển, mỹ nhân trong điện không phải hắn không thấy, nhưng người có khí chất thì không xinh đẹp như A Uyển, so với A Uyển thanh tú hơn thì lại không duyên dáng như A Uyển, xinh đẹp hơn A Uyển thì lại không tinh quái như A Uyển, tóm lại vẫn là cảm thấy thiếu gì đó.

"Lẽ nào động tâm thì nàng đều giữ bọn họ lại trong cung?"

Nghe Hoàng thượng nói đùa, A Uyển cười nói, "Giữ thì giữ, dù sao thì Hoàng thượng có rất nhiều bạc, nuôi thêm vài người cũng không phải chuyện lớn lao gì, nhiều nhất thì thần thiếp để các nàng vào lãnh cung ở thôi!"

Tề Diễn Chi lắc đầu cười, cũng không nói gì.

Các tú nữ để lại thẻ bài, mọi người tỉ mỉ chuẩn bị trang điểm, ai ngờ đến ngày tiếp theo, có tin Hoàng thượng bị ngã ngựa, tuy nói là không sao, nhưng lại có tin đồn nói rằng Hoàng thượng bị móng ngựa đá trúng, sau này chỉ sợ là không thể

Vốn là có người không tin, nhưng tin đồn đã được chứng thực, đó là lúc thượng triều các đại thần nghe Lý Đắc Nhàn tuyên bố Hoàng thượng không thượng triều, tất cả mọi người đều nhìn thấy một tia khổ não trên mặt tươi cười kia, đã có ý tứ chứng thực tin đó.

https://thuviensach.vn

Vẫn có vài đại thần mua được tiểu thái giám trong cung, được tin gần đây Hoàng thượng thích hành hạ nữ nhân, cung nữ ở Chính Kiền cung có mấy người đã bị tra tấn đến tàn tật.

Nói thế còn không tin sao, đó là thái giám phục vụ ở Chính Kiền cung đó, sao lại không tin nữa chứ? Lại còn có người tìm thái y uống rượu, thái y tuy không nói thẳng ra, nhưng lại ra vẻ muốn nói lại thôi, mọi người muốn yên lặng theo dõi cũng không thể.

Đợi đến lúc Hoàng thượng vào triều thì sắc mặt đầy âm trầm, không ít người đã thực sự tin Hoàng thượng bất lực rồi, biết thế sẽ không để lại bài tử của nữ nhi! Trong lúc nhất thời, tuyển tú vào cung giống như củ khoai bỏng tay, không ai muốn bị lật phải thẻ bài.

Không ít tú nữ nghe được tin này, lại nghĩ đến vị Quý phi trong cung kia, càng không muốn tiến cung, ngày hôm sau, Hoàng thượng chưa kịp hạ thánh chỉ, đã có đại thần dâng tấu sớ nói là nữ nhi từ nhỏ đã có hôm thú, nay hôn phu đã tới cửa hỏi cưới, bản thân không muốn thất tín, thỉnh Hoàng thượng hãy tứ hôn cho tiểu nữ, dù sao cũng là không muốn tống nhi nữ vào cung để làm quả phụ đến chết mà? Cho nên các đại thần này quanh co như thế cũng là muốn nhi nữ không phải vào cung.

Thấy thế những cô nương để lại bài tử trong cung đều tức giận mắng, tại sao vị hôn phu của con gái sớm không đến muộn không đến, hết lần này đến lần khác lại đến lúc này, ngươi cho rằng ta là kẻ ngu sao! Nhưng Hoàng thượng lại chấn nhận.

Sau đó, Hoàng thượng lấy lý do hộ quốc đại sư đã xem hiện tượng thiên văn, lần chọn tú này bất lợi cho việc nối dõi của hoàng thất, cho nên Hoàng thượng dự định gã những tú nữ có thẻ tên này, lý do này vừa nhìn cũng biết vô lý, nhưng chúng thần tử nhất thời an tâm ai cũng không muốn phá bỏ nó.

https://thuviensach.vn

Đối với chúng thần tử mà nói, tứ hôn cho ai cũng được a! Chỉ cần không phải vào cung là được! Tùy theo, Hoàng thượng hạ chỉ, tuyển tú hao tài tốn của, sau này nếu Hoàng thượng không cần, thì miễn tuyển tú, mọi người khó có khi phụ họa một lần.

Mà ban đêm, Uyển quý phi bị gọi đến luôn bị hành hạ trên giường, Hoàng thượng sanh long đoạt hổ như vậy tuyệt đối không liên quan gì đến bất lực, A Uyển thật không nghĩ đến Hoàng thượng lại ra chiêu này, cũng quá độc ác đi, tuy là sau này miễn tuyển tú, nhưng đối với thanh danh của Hoàng thượng cũng không tốt.

Bản thân Hoàng thượng cũng không để ý, cười nói, “Hư hư thật thật, cứ để bọn họ tự suy đoán, như vậy cũng là một biện pháp tốt.” Hoàng thượng quyết định nhưu vậy, lại không phải không có đạo lý, dù sao ngoại trừ Tâm Tâm Niệm Niệm, Hoàng thượng cũng không muốn để A Uyển sinh con nữa, chuyện đi dạo quỷ môn quan đó, trải qua một lần là được rồi, hơn nữa sau này mình chỉ có một mình A Uyển, có không được hay không, có ai biết đâu?

Mà A Uyển không biết cũng cười cười, trong lòng có chút hổ thẹn, tuy là không có người mới vào cung rất tốt, có thể làm cho Hoàng thượng làm ra chuyện mất mặt nam nhân như vậy, A Uyển thật sự khó vui vẻ a! Lập tức xoay người ôm lấy Hoàng thượng, “Sau này Hoàng thượng không được hối hận đâu đấy.”

https://thuviensach.vn

LÀM SỦNG PHI NHƯ THẾ NÀO

Nhu Mễ Hôi Hôi

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Kết Cục

Đại Tề xây dựng được sáu mùa xuân.

Là một thảo trường oanh phi, bách hoa tranh nhau khoe sắc ngày xuân, lúc này là buổi trưa, bên trong Ngự Hoa viên trăm hoa đua nở, oanh phi điệp vũ, cảnh xuân hòa thuận vui vẻ.

Chỉ thấy bên trong lương đình, có một nữ tử áo hồng ngồi trong chòi nghỉ mát, ghế đá bên cạnh còn có một tiểu cô nương mặc quần áo hồng nhạt, trên đầu có hai búi tóc nhỏ, thắt nơ hồng nhạt rũ xuống ngực, theo cử động khi tiểu cô nương này nói chuyện cùng nữ nhân kia, hai dãy ti đái lấp lánh, càng làm cho cô bé khả ái hơn.

Không bao lâu sau có một thân ảnh màu vàng bước vào trong đình, phía sau còn có một tiểu nam hài thập phần giống với tiểu cô nương kia, chỉ là đứa bé này luôn tỏ ra lão thành, rõ ràng là còn non nớt, người khác vừa nhìn thấy vẻ mặt này, thật sự là thú vị.

Nữ tử trong đình nhịn không được bật cười, tiểu nam hài vội nói, “Mẫu phi cười ta!”

Đây rõ ràng không phải là lần đầu tiên nghe lời này, mà thân ảnh màu vàng kia sau khi ngồi xuống ghế đá, đã bế tiểu cô nương ôm vào lòng, mới nói chuyện với bé trai, “Tiên sinh dạy ngươi như thế nào? Thấy mẫu phi cũng không biết hành lễ?”

Nữ tử nghe vậy liếc mắt nhìn Hoàng thượng, “Người trong nhà mà đâu cần nhiều quy củ như vậy.

https://thuviensach.vn

Cô gái này rõ ràng là A Uyển, lúc này nàng đang ở cùng Hoàng thượng và hai đứa nhóc ba tuổi, đã ba năm trôi qua, A Uyển vẫn không thay đổi gì cả, chỉ là khí chất ngày càng thanh nhã hơn mà thôi, ánh mắt hờn dỗi cũng phong tình, ngôn hành cử chỉ cũng vừa đúng.

Hoàng thượng còn chưa nói gì, Niệm Niệm ở bên cạnh đã thỉnh an A Uyển, sau đó còn nghiêm túc nói, “Mẫu phi, Niệm NIệm đã bốn tuổi rồi, không phải ba tuổi!” nói, Niệm Niệm còn giơ lên bốn ngón tay, cường điệu số tuổi của mình.

A Uyển cười cười, theo cách tình ở Đại Tề, tuổi mụ của Niệm Niệm quả thật là bốn tuổi, nhưng nhìn dáng vẻ nghiêm túc đó thế nào cũng không phải là kiểu mà một tiểu tử ba tuổi nên có, còn học theo bộ dạng phụ hoàng hay nhíu mày, lại thông minh hơn người khác, mới ba tuổi mà đã có thể ngồi lớp vỡ lòng học cùng Đại hoàng tử, lúc này cũng đã học được nửa năm, rất có bộ dạng của một tiểu đại nhân.

A Uyển cười lắc đầu, “Được, mẫu phi nhớ rồi.” nói, A Uyển ngoắc tay bảo Niệm Niệm đến gần mình, dự định ôm Niệm Niệm, thế nhưng Niệm Niệm lại từ chối, “Niệm Niệm không thể làm người bất trung bất hiếu, không thể để mẫu phi ôm được.”

Nghe vậy mí mắt A Uyển giật giật, nhìn Hoàng thượng đang trêu chọc Tâm Tâm bên cạnh, “Hoàng thượng lại dạy Niệm Niệm cái gì nữa vậy?”

Hoàng thượng ôm Tâm Tâm vẻ mặt vô tội, biểu tình so với Tâm Tâm còn vô tội hơn, “Cái này không liên quan đến trẫm nha, trẫm không có làm gì cả.” nhìn A Uyển còn hoài nghi, Hoàng thượng vội bảo đảm.

Đáng tiếc Niệm Niệm dù có ra vẻ trưởng thành, thì cũng là một hài tử ba tuổi, vì không muốn để phụ hoàng và mẫu phi tranh luận, cho nên giải thích, “Mẫu phi, phụ hoàng không làm gì cả, phụ hoàng nói vớ ta, nói lầm bầm.” nói, Niệm Niệm bắt đầu mô phỏng theo bộ dáng của Tề Diễn Chi.

https://thuviensach.vn

“Tề Triều Dữ, mẫu phi của ngươi là nữ nhân của trẫm,chỉ có thể để cho trẫm ôm, ngươi mau trưởng thành làm một nam tử hán đi, sau đó tất nhiên sẽ có nữ nhân của ngươi, ngươi muốn cùng phụ hoàng cướp mẫu phi sao, thứ nhất ngươi sẽ là đứa con bất hiếu của phụ hoàng, thứ hai sẽ bất trung với thê tử của ngươi! Ngươi cho rằng thê tử của ngươi sẽ nghĩ thế nào về ngươi?”

Đừng xem là Niệm Niệm còn nhỏ, nhưng trí nhớ rất tốt, lập lại đầy đủ lời của Hoàng thượng, một chữ cũng không thiếu, hoàn toàn không nhìn đến sắc mặt Hoàng thượng đang ôm tiểu nữ nhi càng âm trầm hơn, nhi tử, một đao này của ngươi chém thật đúng lúc.

Nghe xong, A Uyển vừa tức giận vừa buồn cười, thảo nào gần đây Niệm Niệm không quấn quít đòi ngủ với mình nữa, cũng không đòi nhũ mẫu ôm, đối với các nữ hầu bên cạnh cũng tránh né, đến nỗi A Uyển còn nghĩ Niệm Niệm còn nhỏ như vậy mà tính tình đã lệch lạc như vậy rồi a!

“Lục ca ca! Đây là cái gì cũng không dạy của ngươi á? Cái gì cũng không làm à?” Niệm Niệm mới có mấy tuổi, mà đã dạy mấy cái đó, hiện tại là thời gian tốt nhất để Niệm Niệm học hỏi, không hteer để Niệm Niệm bị dạy hỏng được.

A Uyển chỉ gọi Lục ca ca trong hai trường hợp, một là khi nổi giận, hai là khi năng nỉ, theo tình huống này thì rõ ràng là đang tức giận nha, Hoàng thượng vỗ về tiểu nữ trong lòng, “Đừng sợ, đừng sợ, mẫu phi không phải muốn dọa con.”

Tâm Tâm luôn yếu ớt, tình tình cũng an tĩnh ít nói, rất dễ hoảng sợ, Tề Diễn Chi chẳng qua là đang lái sang chuyện khác mà thôi, đáng tiếc Tâm Tâm nhỏ bé không muốn cho phụ hoàng chút mặt mũi nào, chớp đôi mắt to, thanh âm cũng nhu nhu ngọt ngào, “Phụ hoàng, mẫu phi không có giận Tâm Tâm đâu nha.”

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ mặt ngây ngô của nữ nhi, Hoàng thượng không biết phải nói gì, đây đều là phá hoại mà!

A Uyển rất không nể mặt, cười lạnh hai tiếng, để Niệm Niệm ngồi ghế đá, còn chọn mấy món điểm tâm mà Niệm Niệm thích cho nhóc dùng, mà Hoàng thượng cũng rất nhanh chợp lấy cơ hội này nói sang chuyện khác, "Có thư từ tây bắc, nói là Nhị tẩu của nàng lại mang thai."

Lúc này nói sang chuyện khác thật ra lại hay, A Uyển ngạc nhiên mở to hai mắt, "Thực sao? Tin tức đến lúc nào vậy? Không phải hai ngày trước vừa mới có tin sao? Còn nói là đệ muội có thai nha."

Ba năm trước, những nử tử có bài tử để lại, không ít người khỏe mạnh, bị Hoàng thượng ban hôn cho những tướng lĩnh đã lập không ít công nhưng lại không thể giải quyết chuyện hôn sự làm vợ, những tướng lĩnh này đều là người có nhân phẩm tốt, tất cả đều là nhờ tòng quân, từng bước từng bước thăng chức, đều là người có bản lĩnh, chỉ vì quanh năm trấn thủ biên cương mà chuyện hôn sự bị trễ nãi.

Tể vương gia cũng có tâm làm mai mối, chỉ là mười mấy tướng lĩnh, trong lúc nhất thời cũng không thể tìm được nhiều nữ tử như vậy, tìm thì tìm, nhưng vừa nghe đến chiến tranh, thì dù cô nương có nguyện ý, cha mẹ bọn họ cũng không muốn, huống hồ Tể vương gia cũng không muốn ủy khuất những thuộc hạ đã mạng vì hắn.

Hoàng thượng tứ hôn có thể nói là giải hạn, tuy ít nhiều những quan viên không muốn, nhưng Hoàng thượng đã tứ hôn thì cũng đã suy tính chu đáo, phần nhiều là giúp những tướng lĩnh không còn cha mẹ huynh muội tỷ đệ tứ hôn, những tướng lĩnh này đều là cận vệ của Tể vương gia, mà thân phận nữ tử cũng tương đương với tướng lính, như vậy so với phải gã cho người khác làm thiếp vẫn tốt hơn, trong lúc nhất thời, các quan viên kia cũng không từ chối.

https://thuviensach.vn

Mặc dù các tướng lĩnh không ở Kinh Thành lâu, nhưng được Hoàng thượng ban thưởng những chiến lợi phẩm từ chiến tranh, nên cũng có chút tài sản, mà những hán tử này đã ở biên quan lâu như vậy, vì trước đây Tể vương gia không chấp nhận có quân kỷ, nên những tướng lãnh này mỗi ngày ngoại trừ thấy nam tử khác thì cũng chỉ có nam nhân, nếu không được tứ hôn, bọn họ khó có được một nương tử mỹ kiều, cho nên luôn đặt trong lòng bàn tay mà yêu thương cưng chìu che chở, tính tình mọi người đều giống nhau, có thể cưới được một tiểu kiều thê non mềm như thế, tất nhiên sẽ không bao giờ để thê tử phải ủy khuất, cho nên chỉ cần cô gái kia chấp nhận, sẽ có thể ở cùng.

Đừng xem thường bọn họ là người thô lỗ, nhưng tất cả đều là thuộc hạ của Tể vương gia, kỷ luật cực kỳ nghiêm minh quy củ, trong phòng ngoại trừ nữ tử thông phòng do Tể vương gia ban thưởng cũng không có nữ nhân khác, chỉ một điểm này, cũng đủ để cho người khác ao ước đố kị, càng miễn bàn đến chuyện hầu hạ mẹ chồng, hiếu kính cha chồng, chỉ cần chăm sóc tốt cho trượng phu sinh con dưỡng cái là được.

Cho nên không ít phu thê đã ân ân ái ái, những quan viên thấy cuộc sống gia đình của nữ nhi tạm ổn, lại càng thấy hài lòng. May mà trước khi Hoàng thượng tứ hôn đã hỏi thăm trước những tú nữ này, cho nên cuộc sống vợ chồng cũng không có bất hòa.

Sau khi thành hôn không bao lâu, Tể vương gia liền mang theo kiều thê và thủ hạ đắc lực đi tây bắc, tuy là hiện nay hai nước đã hữu hảo, nhưng nơi này vẫn có nhiều giặc cỏ không thể nhổ tận gốc, nhóm Tể vương gia đã đi tiêu diệt còn xin Hoàng thượng cho ở lại đó để trùng tu lại thành quách ở tây bắc, chuyến đi này đi cũng đã ba năm rưỡi nhưng vẫn chưa về, cho nên không ít tướng sĩ đã đưa người thân theo, Nhị ca A Uyển cũng như vậy.

Mà năm ngoài, Nhị ca A Uyển đã vui mừng đón chào trưởng tử, lúc này lại mang thai, nếu là một nữ nhi thì có thể là được một đôi nam nữ rồi, mặc dù trong lòng A Uyển vui vẻ, nhưng cũng không khỏi nghi hoặc, trước đó

https://thuviensach.vn

vừa có tin tức Tể vương phi mang thai, lúc này lại có thê một tin tốt nữa, khoảng cách từ tây bắc đến kinh đô có gần vậy không?

Hai tin tức này tất nhiên là đưa về cùng lúc rồi, nhưng làm sao Hoàng thượng lại nói vậy với A Uyển được, cười khan nói, “Ha ha, tin tức tốt thì tất nhiên phải ra roi thúc ngựa thôi.”

A Uyển cũng không lật tẩy hắn, trước hết để cho Niệm Niệm đưa Tâm Tâm đi dạo một vòng, mới quay lại đề tài cũ với Hoàng thượng, “Hoàng thượng, hôm qua Phương quý nhân đến Chiêu Dương cung, cầu thần thiếp giúp đỡ một chuyện.”

Năm ngoái, thái hậu nương nương đã đến vùng sông nước Giang Nam dưỡng bệnh, trong cung này chỉ còn mỗi A Uyển độc quyền, ba năm nay cũng đã không ít lần lén thả phi tần ra ngoài, ngoại trừ mấy người dưới trướng có con, Phương quý nhân cũng giữ lại ba năm rồi, coi như là một lòng một dạ.

Hoàng thượng gật đầu, “Mấy ngày nữa đưa nàng đến giữ hoàng lăng đi.”

Dù sao Hoàng thượng đối với những cô gái này vẫn quý trọng, có thể đối với A Uyển mình chính là một người chồng tốt người cha tốt, nhưng đối với những cô gái này mà nói, Hoàng thượng chính là vô trách nhiệm, không thể để các nàng sống cả đời trong cung như quả phụ, cho nên những phi tần này thỉnh thoảng sẽ lấy danh nghĩa đi thủ hoàng lăng mà rời cung, sau đó lại nói là bệnh chết, thay đổi một thân phận khác một lần nữa sống lại, chỉ cần cả đời không trở về Kinh Thành thì sẽ không bị phát hiện, mắc kệ các nàng tái hôn hay là du ngoạn, Hoàng thượng đều an bày một người đi theo, để đảm bảo các phi tần này sẽ an toàn, coi như là chịu trách nhiệm cuối cùng với các nàng.

Hậu cung lớn như vậy nhưng số phi tần thì chỉ đếm được trên đầu ngón tay, mà năm trước, Lâm chiêu nghi cùng Trương vinh hoa hai người ở lâu

https://thuviensach.vn

trong cung cũng được thăng lên đến hàng ngũ tứ phi, nhưng A Uyển cũng cảm thấy hoàng cung đã trở nên lạnh lẽo.

Năm nay vẫn không cử hành tuyển tú, mọi người cũng không nhắc đến, nhưng trong lòng đã thầm chấp nhận chuyện Hoàng thượng bất lực, hơn nữa thỉnh thoảng còn bắt phi tần đi thủ hoàng lăng, rất nhiều người cho rằng không phải tâm lý Hoàng thượng ngày càng vặn vẹo đó chứ? Cho nên càng không muốn đưa con gái vào cung, đối với chuyện Hoàng thượng không tuyển tú nữa cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đến sinh nhật Hoàng thượng, lần này A Uyển đã chuẩn bị cho Hoàng thượng, lời đồn đại bên ngoài tuy là không có gì chứng minh là thật, nhưng nghĩ đến vẫn còn đại thần trong triều muốn tính kế với Hoàng thượng, A Uyển trong lòng rất tức giận.

Thế nhưng chẳng ai nghĩ đến ngày lành hôm sinh nhật Hoàng thượng, cung yến còn chưa bắt đầu được nửa canh giờ, Hoàng thượng đang cười vui vẻ bỗng dưng ngả xuống không dậy nổi, làm cho mọi người kinh hoảng.

A Uyển thân là Quý phi, cực kì bình tĩnh cho người đưa Hoàng thượng về Chính Kiền cung, truyền thái y đến, sau đó an bài thỏa đáng cho tất cả mọi người tham gia cung yến, mới trở về Chiêu Dương cung, mọi người đối với chuyện Hoàng thượng đột nhiên ngất xỉu vẫn bàn tán ầm ỉ, lại tránh không được bị sự bình tĩnh lạnh lùng không sợ hãi của A Uyển chế phục.

A Uyển không biết mọi người nghĩ như thế nào, chỉ có nàng biết được móng tay đã đâm sâu vào lòng bàn tay đến bật máu, chỉ có như vậy A Uyển mới có thể ép buộc bản thân tỉnh táo, không quan tâm đến tình trạng của Hoàng thượng, nàng cũng không thể để Hoàng thượng có thêm phiền phức.

Sau khi thái y chuẩn bệnh, chỉ nói là Hoàng thượng bệnh cũ tái phát, tuy nói Hoàng thượng vẫn còn trẻ tinh lực tràn đầym nhưng bệnh cũ này dù sao cũng đã quấn lấy Hoàng thượng nhiều năm, ngoại trừ tập trung tịnh dưỡng,

https://thuviensach.vn

không thể để thân thể quá mệt nhọc, nếu không lần sau tái phát cũng sẽ không chỉ là ngất xỉu đâu.

A Uyển vừa nghe, không nghĩ đến bệnh nhức đầu của Hoàng thượng nghiêm trọng như vậy, mà bệnh nhức đầu này cũng không phải chỉ một hai ngày, nếu không phải đột nhiên ngất, sợ là chính mình cũng bị giấu, nghĩ đến Hoàng thượng rất có khả năng sẽ bỏ mình ở lại mà đi trước, A Uyển càng sợ hãi bất an.

Tề Diễn Chi bị nhức đầu đã lâu, ngay cả bản thân Hoàng thượng cũng không nghĩ đến lần này sẽ té xỉu như vậy, Tiểu Uyển nhi mỗi ngày ngồi cạnh mình, nói cái gì cũng không chịu đi, đối với Tâm Tâm Niệm Niệm cũng sơ sót rất nhiều.

Hoàng thượng dưỡng bệnh gần nửa tháng, trong nhất thời hai người như trở về mấy năm trước, A Uyển cùng Hoàng thượng ở cùng nhau, mọi chuyện liên quan đến Hoàng thượng đều do một tay A Uyển lo liệu, không để cho ai làm giúp, Tề Diễn Chi đau lòng sợ A Uyển khổ cực, nói muốn A Uyển nghỉ ngơi, A Uyển cũng không chịu.

Đối với tình hình này, Hoàng thượng lúc đầu còn thấy vui, nhưng mỗi ngày thấy A Uyển căng thẳng, giống như là bệnh tình của mình rất nguy kịch, chỉ chốc lát mình sẽ đi khỏi, Tề Diễn Chi cũng cảm thấy có gì không bình thường.

Nửa đêm, Hoàng thượng nằm cạnh A Uyển trên giường, A Uyển hét to “Hoàng thượng” sau đó bỗng nhiên ngồi dậy, Hoàng thượng cũng tỉnh lại, thấy A Uyển gặp ác mộng nên trán đầy mồ hôi, đau lòng lau mồ hôi trên trán A Uyển, đây cũng không phải là lần đầu, nghe thái y nói, liên hệ với những hành động khác thường mấy hôm nay của A Uyển, Hoàng thượng sao lại không đoán được A Uyển đang nghĩ gì chứ?

https://thuviensach.vn

Lập tức không để ý đến lời khuyên, Hoàng thượng đứng dậy thay quần áo, dẫn A Uyển đến nội điện Chính Kiền cung, một chỗ bình thường như vậy lại là cửa của một mật đạo, Hoàng thượng quen cửa quen nẻo dẫn theo A Uyển vào trong.

“Hoàng thượng, chúng ta đi đâu vậy?”

Trong mật đạo có minh châu chiếu sáng nên không có chút hắc ám đáng sợ nào, mà mật đạo này rất dài, một lúc cũng không đi hết, A Uyển mới hỏi.

Nắm tay A Uyển, Hoàng thượng chậm rãi bước về phía trước, nói, “Đến rồi nàng sẽ biết.”

Mật đạo này cũng không phải là một đường thẳng, bảy quẹo tám rẽ, nếu không có người biết đường dẫn đi, sẽ rất dễ lạc đường, mà A Uyển không nghĩ đến, Hoàng thượng đưa nàng đến một gian thạch thất rất rộng, bên trong trống rỗng, nhưng nương theo tia sáng của dạ minh châu, có thể thấy được chi tiết trong thạch thất được thiết kế hết sức tỉ mỉ, còn thật nhiều chỗ A Uyển xem không hiểu.

Càng làm cho A Uyển cả kinh chính là, ở giữa phòng bày hai quan tài bằng đá vẫn chưa hoàn thành nằm song song với nhau.

Đối với sự kinh ngạc của A Uyển, Hoàng thượng giải thích, “Đây là lăng mộ của trẫm.” lời vừa nói ra, A Uyển không biết làm sao, từ lúc Hoàng đế đăng cơ thì lăng mộ cũng bắt đầu được chuẩn bị, điểm này A Uyển có nghe nói qua, nhưng không muốn đến đây, Hoàng thượng đăng cơ sáu năm, lăng mộ này cũng chỉ mới thành hình cơ bản thôi, mà thạch quan cũng không đẻo xong, nhưng A Uyển còn chưa biết, Hoàng thượng đưa mình đến đây làm gì?

Đang nghĩ ngợi, Hoàng thượng xoa mặt A Uyển, “Trẫm bị bệnh nàng đã khổ cực nhiều ngày, trẫm biết nàng lo cho thân thể của trẫm, lo lắng trẫm

https://thuviensach.vn

một ngày nào đó đột nhiên rời khỏi nàng, sở dĩ nàng đến cả hài tử cũng không để ý đến, thời thời khắc khắc đều ở bên cạnh trẫm là sợ trẫm có chuyện ngoài ý muốn đúng không?"

A Uyển gật đầu, chẳng không phủ nhận, Hoàng thượng chỉ vào hai thạch quan chưa hoàn thành xong tiếp tục nói, "Trẫm đưa nàng đến đây, muốn nói với nàng, mặc dù là sau này trẫm có đi trước nàng một bước thì vị trí bên cạnh trẫm vẫn dành cho nằng, huống chi, trẫm sao lại có thể để nàng ở lại một mình chứ." ngụ ý, chính là mình sẽ vì A Uyển mà bảo trọng thân thể, muốn A Uyển đừng lo lắng nữa.

A Uyển rất muốn cười, nhưng những từ ngữ mình biết được lại không thể biểu lộ được suy nghĩ trong lòng, vẫn còn có một nơi hầm mộ mang điềm xấu này, thế nhưng ánh mắt ôn nhu trước mặt đã bao phủ lấy mình, ngôn từ cũng rất nghiêm túc biểu lộ muốn cùng mình "Sinh cùng khâm tử chung huyệt", đồng thời cũng đã có cách thực hiện điều đó.

A Uyển khắc chế vô cùng tốt, nàng không biết từ khi nào Hoàng thượng đã bắt đầu ý nghĩ đó, đúng là mọi chuyện đều lo liệu cả rồi, A Uyển cũng không biết mình có tài đức gì, lại có thể để cho Hoàng thượng lo lắng như vậy, vòng tay ôm lấy Hoàng thượng, lần đầu tiên gọi tên Hoàng thượng.

"Tề Diễn Chi, làm gì có ai nửa đêm lại đưa người đến mộ của mình chứ? Chàng muốn dọa thiếp sợ đúng không?" nói, càng ôm Hoàng thượng chặt hơn, "Nếu chàng chết, thiếp làm sao có thể tiếp tục sống một mình trên đời, thiếp đã quen làm việc vô pháp vô thiên rồi, nếu không có chàng che chở, thiếp làm sao dám sống một mình trên đời?"

***

Lúc Hoàng thượng khỏi bệnh, tốc độ cực nhanh hạ chỉ, lập Uyển quý phi làm Hoàng hậu, lập Tứ hoàng tử Tề Triều Dữ làm Thái tử, lúc này Hoàng thượng làm vậy có chút giống với căn dặn hậu sự, lập hậu Uyển quý phi chỉ

https://thuviensach.vn

là chuyện sớm hay muộn mà thôi, Hoàng thượng chờ ba năm đã là cho Chu hoàng hậu bị phế chút mặt mũi rồi, về tình về lý mà nói, chúng thần tử cũng không có phản đối, chỉ là đối với việc lập Thái tử, vẫn có người đưa ra ý kiến.

Đại hoàng tử người yếu ớt, cưỡi ngựa bắn cung không được, so với Tứ hoàng tử lớn hơn một tuổi là Nhị hoàng tử và Tam hoàng tử thì tuy thân thể khỏe mạnh, nhưng Tam hoàng tử bản thân có chút 'bẩn', không thể làm Thái tử, về phần Nhị hoàng tử, tuy là lớn tuổi, nhưng trình độ học vỡ lòng so với hoàng tử Tề Triều Dữ lại kém quá xa.

Lại có được chứng nhân của danh sư thái phó, nói Tứ hoàng tử đích thực là thông minh hơn người, tuy là lập làm Thái tử có hơi sớm, nhưng so với các Hoàng tử khác, cũng không còn nghi ngờ gì cả, lại nói nếu nghi ngờ nhân phẩm của Tứ hoàng tử, không phải là nghi ngờ bọn họ dạy Tứ hoàng tử không tốt sao? Lúc này các nho thần vốn vào cung dạy học cho Tứ hoàng tử sao có thể nhẫn? Một bài văn cũng đã có thể làm cho đám đại thần đó chết đuối trong nước bọt rồi. Mà Uyển quý phi là Hoàng hậu, Tứ hoàng tử sẽ là trưởng tử, nói đi nói lại, Tứ hoàng tử cũng sẽ là Thái tử.

Đến tận đây, hai chuyện này sau khi quyết đinh, đại điển lập hậu diễn ra rất nhanh,

Ngày lập hậu hôm đó trời nắng tươi tốt, đại điển trang nghiêm đẹp đẽ quý giá, triều thần cùng mệnh phụ đứng thành hàng hai bên thảm đỏ, toàn thân A Uyển là cung trang Hoàng hậu bước lên trên thảm đỏ, bước về phía Hoàng thượng, chân chân chính chính đứng bên cạnh hắn, lấy thân phận là thê tử của hắn, để triều thần bái kiến.

A Uyển bước từng bước về phía trước, cung trang của Hoàng hậu trên người thêu cửu vĩ phượng hoàng, sinh động đến mức như sắp tung cánh bay lên, mà bước chân của A Uyển rất vững vàng, minh châu trên mũ rũ xuống, lay động theo từng bước chân vững vàng của A Uyển.

https://thuviensach.vn

Hôm nay A Uyển đã là Hoàng hậu ung dung hoa quý, khí thế của mẫu nghi thiên hạ, hơn nữa ăn mặc như thế, càng trở nên khí độ bất phàm, mà bước trên cầu thang thì, chưa từng nghĩ đến Hoàng thượng vốn dĩ nên chờ ở phía trên lại chủ động bước xuống, đối diện với A Uyển, lúc đi đến trước mặt thì đưa tay với A Uyển, ý tứ là muốn dẫn A Uyển đi lên.

Nhìn Hoàng thượng cũng mặc trang phục giống mình, nụ cười trên mặt cũng không giấu đi đâu được, A Uyển cũng giương môi, Hoàng thượng thật sự là, không lúc nào không khắc nào không là chỗ dựa của mình, đã là lúc nghi thức nghiêm trang diễn ra rồi, vẫn còn muốn chiếu cáo thiên hạ nàng chính là tân Hoàng hậu của Hoàng thượng đáng được người đời ngưỡng mộ.

Thổ lộ tình cảm với Hoàng thượng bất quá cũng chỉ mấy năm, cũng không tính là lấu, nhưng mấy năm nay A Uyển cùng hai nhóc con luôn nhận được sủng ái tốt nhất, người trước mặt này, giống như huynh trưởng cũng giống như cha luôn bao dung sủng ái mình, thân là thiên tử nhưng lại không quan tâm người khác chế nhạo thế nào, chỉ vì muốn hoàn thành lời hứa với mình.

A Uyển không biết ngày sau sẽ thế nào, bọn họ còn có thể như bây giờ hay không, hay là sẽ có một kết thúc khác, có thể mấy chục năm sau, Hoàng thượng lại có mới nới cũ ghét bỏ A Uyển, nạp thêm phi tần, có thể thời gian sẽ biến mình thành một Chu hoàng hậu thứ hai, nét mặt đoan trang giấu âm u, có thế ngày sau bọn họ lại chán ghét lẫn nhau, hận không thể rời xa đối phương mới tốt, thế nhưng vậy thì sao chứ?

Nhìn về Hoàng thượng tuấn lãng như lúc mặc long bào đưa tay về phía mình, A Uyển không chút do dự đặt tay mình vào tay Hoàng thượng, tùy ý để Hoàng thượng dẫn đi, nắm tay mình đi về phía trước, ngày sau làm sao thì mặc kệ đi?

Cái nàng có thể làm, chỉ là nắm chặt hiện tại mà thôi.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Trước Ngày Tuyển Tú
Chương 2: Trước Ngày Tuyển Tú 2
Chương 3: Tham Tuyển
Chương 4: Thượng Cương Tiền Bồi Huấn
Chương 5: Nổi Lên Sóng Gió
Chương 6: A Dư Bị Mưu Hại
Chương 7: Thật Nhiều Quả Mơ
Chương 8: Điện Tuyển Lưu Bài
Chương 9: Sắp Vào Cung
Chương 10: Được Chọn Đầu Tiên
Chương 11: A Uyển Thị Tẩm
Chương 12: Thỉnh An Phong
Chương 13: Trực Diện Tranh Đấu
Chương 14: Ngươi Tới Ta Đi
Chương 15: Trăng Trong Ao Sen
Chương 16: A Uyển Sinh Bệnh
Chương 17: Bị Người Tính Kế
Chương 18: Tương Kế Tựu Kế
Chương 19: Tương Kế Tựu Kế 2
Chương 20: Vũ Lộ Quân Triêm
Chương 21: Tình Cờ Gặp Châu Tần
Chương 22: Tình Cờ Gặp Châu Tần (2)
Chương 23: A Uyển Phong Tần
Chương 24: Tính Toán Của Hoàng Thượng
Chương 25: Yết Kiến Thái Hậu
Chương 26: Sinh Nhật Hoàng Hậu
Chương 27: Sinh Nhật Hoàng Hậu (2)

https://thuviensach.vn

Chương 28: Vật Hi Sinh A Uyển
Chương 29: Hiền Phi Nương Nương
Chương 30: Nửa Vui Nửa Buồn
Chương 31: Tới Cửa Gây Sự
Chương 32: Chuyển Biến Bất Ngờ
Chương 33: Thổ Phỉ A Uyển
Chương 34: Mang Thai Vào Trung Thu
Chương 35: Ly Sơn Thu Vây
Chương 36: Về Vấn Đề Nữ Hồng
Chương 37: Cửa Ải Cuối Năm Nhiều Chuyện
Chương 38: Sinh Nhật A Uyển
Chương 39: Quà Sinh Nhật
Chương 40: Long Nhan Nổi Giận
Chương 41: Tử Tự Canh Nan
Chương 42: Sinh Non
Chương 43: Xử Lý
Chương 44: Tứ Hôn
Chương 45: Bát Quái
Chương 46: Cung Quyền
Chương 47: Hậu Tục
Chương 48: Phân Lệ
Chương 49: Thỉnh Cầu
Chương 50: Thỉnh Tội
Chương 51
Chương 52: Quý Thủy*
Chương 53: Biệt Uyển
Chương 54: Trẫm
Chương 55: Dưới Ánh Trăng
Chương 56: Phì Chương
Chương 57: Công Chúa
Chương 58
Chương 59: Ngắm Hoa

https://thuviensach.vn

Chương 60: Phần Thưởng Làm Thơ
Chương 61: Bất Dưỡng
Chương 62
Chương 63: Không Được Tự Nhiên
Chương 64: Vi Huân
Chương 65: Sinh Con Trai
Chương 66: Tranh ĐoạT
Chương 67: Thổ Lộ
Chương 68: Khuynh Thành
Chương 69: Hạ Lễ
Chương 70: Bới Móc
Chương 71: Nghỉ Hè
Chương 72: Du Viên
Chương 73
Chương 74: Xảy Ra Chuyện
Chương 75: Dạo Đêm
Chương 76: Lợi Dụng
Chương 77: Xử Lý
Chương 78: Khiêu Khích
Chương 79: Trượng Trách
Chương 80: Bao Che Khuyết Điểm
Chương 81: Biểu Muội
Chương 82: Kết Cục
Chương 83: Thị Tật
Chương 84: Dưỡng Bệnh
Chương 85: Tiếc Nuối
Chương 86: Biến Cố
Chương 87: Ngấm Ngầm Mưu Tính
Chương 88: Gia Quyến
Chương 89: Lễ Mừng Năm Mới
Chương 90: Hoang Mang
Chương 91: Cố Ý

https://thuviensach.vn

Chương 92: Dạ Tham (Dò Xét Ban Đêm)
Chương 93: Trầm Phi
Chương 94: Đầy Tuổi (Thôi Nôi)
Chương 95: Canh Một
Chương 96: Tâm Tư
Chương 97: Xuất Gia
Chương 98: Thịnh Nộ
Chương 99: Nhị Ca
Chương 100: Hy Vọng
Chương 101: Không Cần
Chương 102: Thổ Lộ
Chương 103
Chương 104: Tiết
Chương 105: Thanh Danh
Chương 106: Danh Hiệu
Chương 107: Kết Thúc
Chương 108: Có Thai
Chương 109: Hiền Phi
Chương 110: Thông Suốt
Chương 111: Hoàng Tử
Chương 112: Hồi Triều
Chương 113: Lam Mực
Chương 114: Ra Đi
Chương 115: Sinh Con
Chương 116: Song Thai
Chương 117: Đầy Tháng
Chương 118: Nói Rõ
Chương 119: To Lớn
Chương 120: Quý Phi
Chương 121: Bệnh
Chương 122: Không Thể
Chương 123: Kết Cục

https://thuviensach.vn